Hesychii Alexandrini Lexicon
Volumen I: A–Δ

Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker (SGLG)

Herausgegeben von

Klaus Alpers · Ian C. Cunningham

Band 11/1

De Gruyter

Hesychii Alexandrini Lexicon

Volumen I
Α–Δ

recensuit et emendavit

Kurt Latte

editionem alteram curavit

Ian C. Cunningham

De Gruyter

Die Hesych-Edition ist ein Projekt
der Kommission für das *Corpus Lexicographorum Graecorum*
der Königlich Dänischen Akademie der Wissenschaften, Kopenhagen.

♾ Gedruckt auf säurefreiem Papier,
das die US-ANSI-Norm über Haltbarkeit erfüllt.

ISBN 978-3-11-054281-3
e-ISBN (PDF) 978-3-11-054740-5
e-ISBN (EPUB) 978-3-11-054664-4

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data
A CIP catalog record for this book has been applied for at the Library of Congress.

Bibliografische Information der Deutschen Nationalbibliothek
Die Deutsche Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten sind im Internet über http://dnb.dnb.de abrufbar.

Printed in Germany
Satz: Dörlemann Satz GmbH & Co. KG, Lemförde
Druck und buchbinderische Verarbeitung: Hubert & Co. GmbH & Co. KG, Göttingen

Contents

Preface

The young Kurt Latte in 1914 was (one might almost say) conscripted by Wilamowitz into undertaking a new edition of Hesychius[1]. However external events (two World Wars and the Nazi rule in Germany) conspired to delay completion of the project. Only in 1953 was the first volume, covering Α to Δ, published by Munksgaard in Copenhagen, followed by volume 2 (Ε to Ο) in 1966, immediately after Latte's death, both under the auspices of the Danish Commission for the Corpus Lexicographorum Graecorum. It was not until 1987 that the Commission found a successor to Latte in Peter Allan Hansen, who edited volume 3 (Π to Σ), published in 2005 in the Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker. Hansen also began volume 4 (Τ to Ω), but ill-health forced him to stop, and it was completed by the present writer and published in 2009[2].

Latte's volumes had been well received by their reviewers[3], though not without some reservations[4]. In 2009 they had long been out of print, and it was decided that, rather than reprints with corrigenda, full revisions were required. The present work is the first fruit of that.

A full collation of the manuscript was made and all its errors recorded (Latte having been intentionally selective). More and more complete information on the authors of corrections was added, and contributions by later scholars were considered (but not all cited). The testimonia were checked and information from more recent works included. The information on source passages was checked and supplemented. The Prolegomena have been rewritten and substantially reduced. The Mantissa Adnotationis is omitted, though some of the content has been incorporated into the Apparatus.

As with volume 4, the draft edition was read by Prof. Dr R. Kassel, to its great benefit, especially in the area of secondary literature. N.C. Conomis, S. Valente and G. Xenis, and the International Institute of Social

---

1 He himself wrote (Hesychius 1, V) 'Ad Hesychium edendum non sponte accessi').

2 For a full account of these events see K. Alpers, 'Zur Geschichte der neuen Hesychausgabe', Abhandlungen der Braunschweigischen Wissenschaftlichen Gesellschaft 57, 2007, 109–35. Hansen died in 2012; for an obituary by A. Bülow-Jacobsen and myself, and a bibliography by F.S. Pedersen see Eikasmos 24, 2013, 407–11.

3 E.g. 'confirms expectations' D. Mervyn Jones, Cl. Rev. 5, 1955, 164; 'a magnificent achievement' J. L. Heller, Am. Jnl. Phil. 76, 1955, 217.

4 See especially H. Erbse, Byz. Ztschr. 41, 1955, 130–8; W. Bühler, Gnom. 42, 1970, 339–54. Cf. also Alpers in vol. 3, pp. xv-xxiii.

History (Amsterdam) provided me with copies of various publications; the thanks to the other individuals and institutions expressed in the preface to volume 4 are to be repeated here.

ICC

Prolegomena

I The Author.

The only information we have on Hesychius comes from the introductory epistle (printed below), Ἡσύχιος γραμματικὸς Ἀλεξανδρεὺς. The name suggests fairly conclusively that he was a Christian, and therefore working at earliest in the 4th century; that he was from Alexandria indicates the latest date of c. 600. His friend and dedicatee Eulogius, also presumably a Christian, is not otherwise known.

II The Lexicon.

The epistle also gives Hesychius' principal source as the Περιεργοπένητες of Diogenian, which (he says) incorporated earlier vocabularies by Ap(p)ion and Apollonius (Homer)[5], Theon and Didymus (tragedy), and others of comic and lyric poets, orators, medical writers and historians, of all periods, arranged alphabetically; and in addition he included proverbs. To enhance the usefulness of the lexicon, Hesychius says he added the purpose (ὑποθέσεις) of the proverbs, and the names of the authors and works excerpted, not overlooking polysemantic and obscure words. He copied all these with his own hand, using the orthography of Herodian, omitting none.

One notable feature not mentioned in the epistle is the inclusion of words from the Greek dialects, including Macedonian[6], and from other languages.

When this description is compared with the lexicon as preserved, it is clear that much has been omitted and much added in the course of the centuries between compilation and our source.

Epitomisation has affected the content of many entries, and even more the citation of authors and works, who are named only sporadically. On the other hand a very large number of additions to entries and of entirely new entries are to be found (see section III below).

The work of Diogenian, an epitome of the lexicon of Pamphilus (1st cent.) from the Hadrianic period, did not survive antiquity. Apart from

5 Despite this clear statement, Erbse 1955, 132 has shown that Diogen. knew Apion only through Ap. Soph.

6 Listed by Degani 1984.

Hesychius he is named in the earlier part of the Etymologicum Magnum and occasionally in various scholia and grammatical works as the source of words and meanings[7]; much more frequently his influence in these and in Photius' lexicon, although he is not named, is shown by coincidence with Hesychius.

Two anonymous word-lists, many of whose entries recur in Hesychius, are preserved on papyri of the third century[8]. Whether they are directly related or simply use the same sources is indeterminable.

III Additions, recognisable groups.

(i) By far the most extensive is the Cyril-lexicon, attributed to the 5th-century bishop of Alexandria but perhaps rather originally a vocabulary of his works, later much expanded. That the presence of Cyril-glosses in Hesychius is due to a large-scale incorporation was shown by Reitzenstein (1883); this took place before the 10th cent. (see section IV below). Despite the efforts of Drachmann, Latte and Naoumides there is no satisfactory edition or complete elucidation of the transmission; however the ongoing work of H. Van Thiel promises hope for the future[9]. Hesychius stands closest to the manuscripts A and especially S, but there are also parallels with the families v and g (including Σ) and the oldest manuscript Br, indicating that the Cyril-text in Hesychius predates the surviving manuscripts. For more details see below, Sigla.

As well as St Cyril himself, glosses on various Biblical texts, Gregory of Nazianzus, Homer (related to the D-scholia), Euripides, and other poetical and prose authors appear. Some of these also reached Hesychius from sources other than Cyril.

There are also glosses apparently from St Cyril which do not appear in the presently known manuscripts of the lexicon.

(ii) Homeric glosses, apart from those from Diogenian (also Ap. Soph.) and Cyril, are also frequent. Many are related to the D-scholia.

(iii) Proverbs from the collections Zenob. vulg., Diogen., Prov. Bodl., fuller than those derived from Diogenian.

(iv) Atticistic glosses are not easily distinguished from similar ones in Diogenian; some however, intended to assist in determining usage rather than establish meaning, belong here.

---

7 These named occurences are listed in Schmidt, Quaest. Hes. LXXXVI–XC.

8 Published by Worp 2006. The coincidences for this volume are: P. Genov. II 52 i (3 β 413, 4 β 551, 5 β 552, 6 β 578, 7 β 611, 8 β 599/609, 10 β 685), ii (13 β813, 14 β 910, 15 β 847–851, 16 β 871, 17 β 845–844, 18 β 879); Sammelb. XII 10769 fr. 1 ii (33 β 818, 34 β 217, 35 β 146. 133a/148. 149. 150, 36 β 813, 37 β 891, 38 β 448, 39 γ 91. 99, 40 γ 917, 41 γ 533, 42 γ 757, 43 γ 825 [826], 45 [γ 86], 47 γ 431, 48 [γ 301], 51 γ 845a, 52 β 128, 53 δ 837 [835. 836], 54 δ 260 [262. 257]

9 See his preface to U. Hagedorn's edition of the Bremen MS.

(v) Onom. sacr. Scriptural names with interpretations are related to the lists published by Lagarde.

(vi) Epiph. Measures from Biblical sources come from Epiphanius.

(vii) Iur. Latin legal terms[10].

IV Use of Hesychius.

Hesychius is cited twice by name and more often anonymously in marginal notes on Pausanias; these probably derive from Arethas, and show that a copy of Hesychius with the Cyril additions was available ca. 900[11]. Lexicographical material in other scholia by Arethas probably also comes from the same source. Four centuries later Triclinius in his scholion on Ar. Nub. 540 again cites Hesychius by name[12].

No other author does so. However glosses from his work have been added to the Λέξεις ῥητορικαί in Coisl. Gr. 345 of the 10th century (cited as q), as was seen by Ruhnken (in Alberti's Auct.); the readings in these are often superior to those of our MS. Whether any others used him anonymously is dubious: apparent instances may equally refer to his sources[13].

V The manuscript.

The codex unicus is Venice, Marc. Gr. 622, 440ff., paper (watermark a horn, similar to Briquet 7682–5), written in Constantinople ca. 1420–30, by an anonymous scribe who was also responsible for cod. Holkham. gr. 88, and whose hand resembles others of the same place and date[14]. It is likely to be a copy of the MS.used by Arethas and Triclinius.

Corrections were made by the scribe, by a second hand, by the rubricator, and especially by Marcus Musurus, who used it as copy-text for the Aldine editon of 1514. It is not always possible to distinguish these with certainty, and my reports differ on occasion from Latte's.

---

10 All Latin glosses were collected by Immisch 1885.

11 See Reitzenstein and Wilamowitz, Herm. 29, 1894, 231–9 and 240–8; Spiro, Festschr. Vahlen 1900, 131–8.

12 Mistakenly calling him ὁ Ἰλούστριος; Koster, Scholia in Ar. 1, 3, 2 (1974). Latte (1 p.XXI) wrongly says that Wilamowitz l.c. pointed out this passage. Triclinius' authorship was noted by Holwerda in his review, Mnem. 11, 1958, 57.

13 See details in Alpers' prolegomena in Vol. 3.

14 The identity of the scribes of H and the Holkham MS was noted by Smith 1975. For the others (Milan, Ambr. L 74 sup. and L 76 sup, Athens Benaki 20, Florence Laur. plut. 57.22, Paris gr. 2623, Vatican gr. 122) see Speranzi 2014.

VI Editions etc. See vol. 4, XIII–XVI[15]. In the earlier parts 1520 is a virtually exact reprint of Ald., while 1521 incorporates many corrections.

VII This edition is definitely a revision of Latte, not a new work, so that scope and layout were largely predetermined. The numbering of the glosses is unchanged, occasional errors being noted. The alterations of practice as in vol. 3 and 4 have been followed, and the criticisms of reviewers taken into account.

All errors of the manuscript, however slight and trivial, and most corrections in it (but not all by Musurus) are recorded, from a collation of a microfilm[16]. Latte's decision to omit trivial errors, including all those of accentuation, was unjustified in the case of what was effectively an editio princeps of a codex unicus; in addition it was carried out inconsistently and many important corrections were not recorded. Changes from Latte's reports are intentional[17].

Glosses from the Cyril lexicon are indicated by an asterisk, with the manuscript sources in brackets at the end. They have been checked from Drachmann's typescript, and his references added to the manuscript sigla.

References to source passages (in brackets after the relevant part of the gloss) have been checked, updated and increased, largely with the aid of the TLG. Determining these when they are anonymous is always problematic, due largely to the loss of so much of the material. Latte rarely gave more than one reference when there were multiple possibilities, and that has not been altered. Homer has always been cited; this is certainly correct when there are parallels in the D scholia and/or Ap. Soph., and when the form is a hapax. Elsewhere the possibility of the source being a later imitator (e.g. Oppian, Nonnus) cannot be entirely excluded. I have doubts about some of Latte's ascriptions, especially to Eur. and LXX, but have allowed most to stand. The number referred to St Cyril is much increased (there having been no reasonable means of access to his vocabulary before the TLG was available).

Testimonia have been checked, from more recent editions where appropriate, and some additions made. However the policy of giving only related passages, not all references to a word, remains.

---

15 I was mistaken in saying that Alberti did not know Valckenaer's Misc. obs. paper: he cited it as far as the end of π, but not thereafter.

16 The universal omission of iota subscript is not noted; it is occasionally added by the correctors.

17 One oddity should be noted: he regularly cited the original reading of the manuscript (later corrected) as 'v. l.', implying or stating that the original reading was a correction; this may be due to misinterpretation of his own notes.

Locations for corrections have been given when they could be found, and more recent contributions taken into account (though not necesaarily included). The relevant bibliographies have been consulted, but much not appearing there has probably been overlooked.

The text has been altered where it has seemed that Latte was in error. His conjectures have mostly been cited in the apparatus.

Sources and Parallels

Ancient and patristic authors (e.g. Aristotle, Strabo, Clement of Alexandria) are not included in this list, except for grammatical and lexicographical texts; nor are writers cited from another (e.g. Aristarchus, Diogenianus).

Ael. Dion.	=	Aelii Dionysii et Pausaniae atticistarum fragmenta, ed. H. Erbse, Untersuchungen zu den attizistischen Lexika, Berlin 1950, 93–151
Ammon.	=	Ammonii qui dicitur liber de adfinium vocabulorum differentia, ed. K. Nickau, Leipzig 1965
An. Gr.	=	Anecdota Graeca, ed. I. Bekker, 1–3, Berlin 1814–21
An. Ox.	=	Anecdota Graeca e codicibus manuscriptis bibliothecarum Oxoniensium, ed. J. A. Cramer, 1–4, Oxford 1835–7
An. Par.	=	Anecdota Graeca e codicibus manuscriptis Bibliothecae Regiae Parisiensis, ed. J. A. Cramer, 1–4, Oxford 1839–41
anon. in Hermog.	=	anon. in Hermogenem commentarius, in Rhetores Graeci, ed. C. Walz, Stuttgart 1832–6, v. 7
Antiatt.	=	The Antiatticist, ed. S. Valente, SGLG 16, Berlin–Boston 2015
Ap. Dysc.	=	Apollonii Dyscoli quae supersunt, ed. R. Schneider–G. Uhlig, Gr. Gr. 2, 1–3, Leipzig 1878–1910
Apion … L.	=	Apionis Glossae Homericae, ed. A. Luwich, Über die homerischen Glossen Apions, Philol. 74, 1917, 205–47; 75, 1918, 95–127 (LGM 283–358)
Apion … N.	=	Apions Γλῶσσαι Ὁμηρικαί, ed. S. Neitzel, SGLG 3, Berlin–New York 1977, 212–300
Apoll. Cit. in Hipp.	=	Apollonios von Kition Kommentar zu Hippokrates über das Einrenken; in Hippocr. art. der Gelenke, ed. J. Kollesch–F. Kudlien, Berlin 1965
Apostol.	=	Μιχαήλου Ἀποστόλου Συναγωγὴ Παροιμιῶν, CPG 2, 233–744
Ap. S.	=	Apollonii Sophistae Lexicon Homericum, ed. I. Bekker, Berlin 1833 (papyri: M.W. Haslam, Cl. Phil. 89, 1994, 107–18)
Ar. Byz. … N.	=	Aristophanis Byzantii Fragmenta, ed. A. Nauck, Halle 1848
Ar. Byz. … S.	=	Aristophanis Byzantii Fragmenta, ed. W. J. Slater, SGLG 6, Berlin–New York 1986
Arcad.	=	Ἀρκαδίου Περὶ τόνων, ed. E. H. Barker, Leipzig 1820 = Arcadii ἐπιτομὴ τῆς καθολικῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ, ed. M. Schmidt, Jena 1860 [cited by Barker's page and line numbers, which are in Schmidt's margins]
Athen.	=	Athenaei Naucratitae Dipnosophistae, ed. G. Kaibel, Leipzig 1887–90
CFHB	=	Corpus fontium historiae Byzantinae, ser. Berol. 1967–
Choerob.	=	Choeroboscus, Ὀρθογραφία, ed. J. A. Cramer, An. Ox. 2, 1835, 167–281
de quant.	=	Choeroboscus, De Quantitate, An. Ox. 2, 283–318
Ep. Ps.	=	Choeroboscus, Epimerismi in Psalmos, in: Dictata in Theodosii Canones, ed. T. Gaisford, Oxford 1842, vol. 3
in Theodos.	=	Choeroboscus, Prolegomena in Theodosii canones, ed. A. Hilgard, in: Theodos. Gr. Gr. 4, 1–2, Leipzig 1904

comm. in Euph.	=	SH 431
comm. Hom.	=	P. Oxy. 2405
CPG	=	Corpus paroemiographorum graecorum, 1–2, Göttingen 1839–51
Didym.	=	Didymi fragmenta, ed. M. Schmidt, Leipzig 1854
Diogen.	=	Παροιμίαι δημώδεις ἐκ τῆς Διογενιανοῦ συναγωγῆς, CPG 1, 177–320
Diosc. mat. med.	=	Dioscorides, De materia medica, ed. M. Wellmann, 1–3, Berlin 1906–14
ΔΟ	=	Δικῶν ὀνόματα, ed. I. Bekker, An. Gr. 1, 181–94
eclog.	=	Ἐκλογαὶ διαφόρων λέξεων, An. Ox. 2, 427–87
E. Gen.	=	Etymologicum Genuinum, α 1–β 312, ed. F. Lasserre–N. Livadaras, 1–2, Roma and Athenai, 1976–92. Collation of cod. B with EM in: Miller Mél. 1–318. Extracts in various books and editions
E. Gud.	=	Etymologicum Gudianum, α–ζειαί ed. A. De Stefani, Leipzig 1909–20. Remainder ed. F. G. Sturz, Leipzig 1818
EM	=	Etymologicum Magnum, ed. T. Gaisford, Oxford 1848
E. Parv.	=	Etymologicum Parvum, ed. R. Pintaudi, Milan 1973
Ep. Hom.	=	Epimerismi Homerici, ed. A. R. Dyck, SGLG 5, 1. 2, Berlin–New York 1983–95 [See also An. Ox.]
Epiphan.	=	Epiphanius, in: Metrologicorum scriptorum reliquiae, ed. F. Hultsch, 1–2, Leipzig 1864–6
Epiphan. … V.	=	Viedebannt, O., Quaestiones Epiphanianae, Diss. Argent. 1908
Erastosth. fr.	=	Eratosthenis fragmenta ap. C. Strecker, De Lycophrone Euphronio Eratosthene comicorum interpretibus, Diss. Griefswald 1884
Erot.	=	Erotiani Vocum Hippocraticarum collectio, ed. E. Nachmanson, Uppsala 1918
E. Sym.	=	Etymologicum Symeonis, cod. V cited by Gaisford, EM apparatus; extr.in Reitz. Gesch.
Euseb. Onom.	=	Eusebius, Onomasticon, ed. E. Klostermann in: Eusebius Werke, Bd. 3, 1, Leipzig, 1904
Eust. in Dion. per.	=	Eustathii Commentarii in Dionysium periegetem, ed. G. Bernhardy, in: Dionysius periegetes, 1, Leipzig 1828, 83–316
Eust. Il.	=	Eustathii Commentarii ad Homeri Iliadem, ed. M. van der Valk, 1–4, Leiden 1971–87
Eust. Od.	=	Eustathii Commentarii ad Homeri Odysseam, ed. G. Stallbaum, 1–2, Leipzig 1825–6
Galen. lex.	=	Galenus, Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio, ed. C. G. Kühn, in: Galeni opera omnia 19, Leipzig 1830, 62–157
Galen. lex. herb.	=	Ps. Galen, Λέξεις βοτανῶν, ed. A. Delatte, Anecdota Atheniensia et alia, Paris 1939, 2, 358–93
gl. Antig. Car.	=	Antigonus Carystius, Mirabilia, ed. O. Keller, in: Rerum naturalium scriptores 1, Leipzig 1877
gl. Apost.	=	Ein frühbyzantinisches Glossar zu den Briefen des Apostels Paulus, ed. K. Pavlidou, Serta Graeca 22, Wiesbaden 2005
gl. Ath.	=	Glossae in Athanasium, in An. Par. 4, 201–15
gl. Dionys.	=	Glossae in Dionysium Areopagitum, in PG 4, 23–8
gl. Ezech.; gl. Iob; gl. Proph.; gl. Prov.; gl. Sap.; gl. Od.; gl. Sir.; gl. Esai.	=	Unpublished glossaries on these parts of the Bible; see Latte, 1, XLV (for the published parts see gl. Apost., gl. N.T., gl. Oct. and gl. Psalm.) [The fullest list of MSS. is given by Pavlidou in her introduction to gl. Apost.; for this vol. I have used Paris, Coisl. 345 and 347, of which I have microfilms (if the abbreviation in the family to which these MSS. belong in the gl. Apost. [Pavlidou p. 158] is a general phenomenon, there are likely to be additions to be made to the coincidences with Hsch. when the tradition is fully investigated)]

gl. Hdt.	=	Ἡροδότου λέξεις, in: Herodotus, ed. H. Stein, 2, Berlin 1871, 443–82 (LGM 191–230)[18]
gl. κ. πόλεις	=	Γλῶσσαι κατὰ πόλεις, ed. K. Latte, Philol. 80, 1925, 137–9
Gl. Lat.	=	Glossaria Latina, ed. G. Goetz, Leipzig 1888–1923
gl. Marc. gr. 433	=	Glossary, ed. H. Rabe, Rh. Mus. 49, 1894, 626–7
gl. N. T.	=	Glossarium Graecum in sacros novi foederis libros, ed. J. Alberti, Leiden 1735
gl. Oct.	=	Λέξεις τῆς Ὀκτατεύχου, ed. J. Benediktsson, Class. et Med. 1, 1938, 243–80
gl. Od.	=	Glossae in Odas, An. Ox. 2, 470–2
gl. P. Oxy.	=	Glossaries in P. Oxy. 1801; 2087; 3206
gl. Psalm.	=	Glossae in Psalmos, ed. I. C. G. Ernesti, in: Glossae sacrae Hesychii, Leipzig 1785, 199–306 (a few citations without reference to Ernesti are taken from the MSS., see above; Cramer's edition in An. Ox. 2 is not cited)
Gr. Gr.	=	Grammatici Graeci 1–4, Lipsiae 1867–1910
Harp.	=	Harpocrationis lexicon in decem oratores Atticos, ed. G. Dindorf, Oxford 1853 (K. = ed. J. J. Keaney, Amsterdam 1991)
epit.	=	epitome printed by Dindorf and incorporated into Σ (whose representatives are cited)
Hdn.	=	Herodianus [apart from the following, cited from the sources; see Hansen vol. 3, p. XXVIII]
Hdn. epim.	=	Herodiani Epimerismi, ed. J. F. Boissonade, London 1819
Hdn. Philet.	=	Le Philétaeros attribué à Hérodien, ed. A. Dain, Paris 1954
Heliod.	=	The Fragments of Heliodorus Homericus, ed. A. R. Dyck, HSCP 95, 1993, 1–64
Heraclid. Lemb.	=	Heraclidis Lembi excerpta politiarum, ed. M. R. Dilts, Durham, N.C. 1971
Herm. Barb. annot.	=	Hermolaus Barbarus
Hieron. On. sacr.	=	Hieronymus, liber interpretationis nominum Hebraicorum, in: Lagarde, Onom. sacra
Horapoll.	=	Horapollon, in Reitzenstein, Gesch. 310–16
Ioh. Alex. Praec. ton.	=	Iohannes Alexandrinus, Praecepta tonica, ed. G. A. Xenis Berlin 2015
Ioh. Philop. de voc.	=	Iohannis Philoponi De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus, ed. L. W. Daly, Philadelphia 1983
lex. αἱμ.	=	Lexicon αἱμωδεῖν, ed. A. R. Dyck, SGLG 5, 2, Berlin–New York 1995, 825–1016
lex. can. Bor.	=	Lexicon canonum e cod. Barocc. Gr. 50, ed. A. Borovilou, Byzantion 72, 2002, 266–9
lex. can. Ioh. Damasc.	=	Λέξεις ἐγκείμεναι τοῖς κάνοσι ..., ed. L. De Stefani, Byz. Ztschr. 16, 1907, 58–66
lex. Cant.	=	Lexicon Rhetoricum Cantabrigiense, ed. E.O. Houtsma, Diss. Leiden 1870 (LGM 61–139)

[18] Also in: H. B. Rosén, Laut- und Formenlehre der herodot. Sprachform, Heidelberg 1962, 221–31 (and in his edn. of Hdt., Leipzig–Stuttgart 1987–97, ad locc.); based on more MSS, but with little gain, and no parallel material

lex. Greg. carm. (lex. Cas.)	=	Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni (lexicon Casinense), ed. D. Kalamakis, Athena 81, 1995, 256–99
lex. Greg. carm. (ord. alph.)	=	lexicon ordine alphabetico, in: D. Kalamakis, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni, Athenai 1992, 145–227
lex. Greg. carm. (ord. vers.)	=	lexicon ordine versuum, in: D. Kalamakis, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni, Athenai 1992, 119–43
lex. Greg. or.	=	Lexicon in orationes Gregorii Nazianzeni, ed. I. Sajdak, in: Symbola Grammatica in honorem Rozwadowski, Kraków 1927, 153–77 (LGM 166–90)
lex. Hom.	=	Λέξεις Ὁμηρικαί, ed. H. van Thiel, rev. ed. 2005, www.kups.ub.uni-koeln.de/volltexte/2006/1815 [a fuller version of the text cited by Latte in vol. 1 as u, this is a D-scholia derivative and is now cited only for glosses not in the extant D-scholia; see below under Schol.]
lex. Patm.	=	Lexicon Patmense, ed. I. Sakkelion, BCH 1, 1877, 10–16. 137–54 (LGM 140–65)
lex. Patm. in Thuc.	=	Lexicon Thucydideum Patmense, ed. A. Kleinlogel, in Scholia graeca in Thucydidem
lex. rhet.	=	Λέξεις ῥητορικαί, ed. I. Bekker, An. Gr. 1, 195–318; q = gll. derived from Hesych., V^1 and V^2 = rhetorical sources (see Wentzel, GGA 1897, 618–24)
lex. rhet. anon.	=	Lexicon rhetoricum anonymum, ed. Erbse Unters. 222
lex. Vind.	=	Lexicon Vindobonense, ed. A. Nauck, St Petersburg–Leipzig 1867
LGM	=	Lexica Graeca Minora, ed. H. Erbse, Hildesheim 1965
Miller Mél.	=	E. Miller, Mélanges de littérature grecque, Paris 1866
Moer.	=	Moeris, Ἀττικιστής, ed. I. Bekker, Harpocration et Moeris, Berlin 1833, 187–213 (H. = ed. D. U. Hansen, SGLG 9, Berlin–New York 1998)
On. Coisl.; On. Colb.; On. Vat.	=	Onomastica in Lagarde Onom. sacr.
Orion	=	Orionis Thebani Etymologicum, ed. F. G. Sturz, Leipzig 1820
Koës	=	G.H.K. Koës, Orionis Etymologici excerpta, in Orion, ed. Sturz, 173–92
Werfer	=	X.F. Werfer, Orionis Etymologici excerpta, in E. Gud., ed. Sturz, 611–17
Orus	=	Das atticistische Lexikon des Oros, ed. K. Alpers, SGLG 4, Berlin–New York 1981
Paus.	=	Pausanias Atticista, ed. H. Erbse, in: Untersuchungen zu den attizistischen Lexika, Berlin 1950, 152–221
Ph	=	Photii Lexicon, α–φ ed. Ch. Theodoridis, Berlin–New York–Boston 1982–2013. Remainder ed. R. Porson, 1–2, Cambridge 1822
Philem. Cohn	=	L. Cohn, Der Atticist Philemon, Philol. 57, 1898, 353–67
Philit.	=	Philitas, grammatical fr. in ed. K. Spanoudakis, Leiden 2002
Philol. suppl. 6	=	O. Crusius, L. Cohn, Philol. suppl. 6, 1892
Philox.	=	Die Fragmente der Grammatiker Philxenos, ed. Ch. Theodoridis, SGLG 2, Berlin–New York 1976
Phot. bibl.	=	Photii bibliotheca, ed. R. Henry, 1–8, Paris 1959–77
Phryn. ecl.	=	Die Ecloge des Phrynichus, ed. E. Fischer, SGLG 1, Berlin–New York 1974
Phryn. praep. soph.	=	Phrynichi Praeparatio sophistica, ed. I. de Borries, Leipzig 1911
Plin. nat. hist.	=	C. Plinius Secundus, Naturalis historia, ed. C. Mayhoff, Leipzig, 1892–1909; Budé edn., Paris 1947–

P. Oxy.	=	The Oxyrhynchus Papyri 1–, Oxford 1898–
Poll.	=	Pollucis Onomasticon, ed. E. Bethe, 1–3, Leipzig 1900–37
Porph. qu. Hom.	=	Porphyrius, Quaestiones Homericae, ed. A. R. Sodanno, Naples, 1970
Procl. ad Hes.		v. Schol. Hes.
Prov. Bodl.	=	Proverbia e cod. Bodleiano, ed. T. Gaisford, Paroemiographi Graeci, Oxford 1836, 1–120
Prov. Coisl.	=	Proverbia e cod. Coisliniano 177, ed. T. Gaisford, Paroemiographi Graeci, Oxford 1836, 121–54
Ps. Did.	=	I Lessici a Platone di Timeo Sofista e Pseudo-Didimo, ed. S. Valente, SGLG 14, Berlin–Boston 2012
Psell. poem.	=	Michaelis Pselli poemata, ed. L. G. Westerink, Stuttgart 1992
q		v. lex. rhet.
Reitz. Gesch.	=	R. Reitzenstein, Geschichte der griechischen Etymologika, Leipzig 1897
Σ	=	Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων, ed. I. C. Cunningham, SGLG 10, Berlin–New York 2003 [Σ is the original version of this text, Σ′, Σ‴ and $Σ^b$ are later expansions; Σ″ and (after the letter α) Σ‴ are other expansions not included in the edition, quoted here from the sources]
Schol.	=	The 'scholia Didymi' on Homer: H. van Thiel, Scholia D in Iliadem secundum codices manuscriptos, ed. auct. 2014; and N. Ernst, Die D-Scholien zur Odyssee, Kritische Ausgabe, 2006; www.ub.uni-koeln.de.
Schol.^{AbT}	=	Scholia Graeca in Iliadem (Scholia vetera), ed. H. Erbse, 1–7, Berlin 1969–88
Schol.^{MQTPBERDSN}	=	Scholia Graeca in Homeri Odysseam, ed. G. Dindorf, Oxford 1855
Schol. Ael. n. an.	=	Scholia in Aeliani De natura animalium, ed. E. A. De Stefani, SIFC 7, 1899, 414
Schol. Aesch.	=	Scholia in Aeschylum, ed. O. L. Smith, 1 and 2, 2, Leipzig 1976–82; Scholia in Persas, ed. O. Dähnhardt, Leipzig 1894; Triclinii in Aeschyli Persas scholia, ed. L. Massa Positano, 2nd edn. Napoli 1963; Older Scholia on the Prometheus Bound, ed. C. J. Herington, Leiden 1972; Scholia in Aeschylum, in: G. Dindorf, Aeschylus, 3, Oxford 1851
Schol. Aeschin.	=	Scholia in Aeschinem, ed. M. R. Dilts, Stuttgart–Leipzig 1992
Schol. Ap. Rh.	=	Scholia in Apollonium Rhodium vetera, ed. C. Wendel, Berlin 1935
Schol. Ar.	=	Scholia in Aristophanes, edd. W. J. W. Koster et al., Groningen 1960–2007
Schol. Arat.	=	Scholia in Arati Phaenomena, in: E. Maass, Commentariorum in Aratum reliquiae, Berlin 1898; Scholia in Aratum vetera, ed. J. Martin, Stuttgart 1974
Schol. Callim.	=	Scholia in Callimachi hymnos, in: R. Pfeiffer, Callimachus, 2, Oxford 1953, 41–79
Schol. Clem. Al.	=	Scholia in Clementem Alexandrinum, in: Clemens Alexandrinus, edd. O. Stählin and U. Treu, 1, 3rd edn., Die griechischen christlichen Schriftsteller 12, Berlin 1972, 295–340
Schol. Dem.	=	Scholia Demosthenica, ed. M. R. Dilts, 1–2, Leipzig 1983–6
Schol. Dio Chrys.	=	Arethae ad Dionem Chrysostomum scholia, ed. A. Sonny, Ad Dionem Chrys. analecta, Kiev 1896, 95–129
Schol. Dion. per.	=	Scholia in Dionysium periegetem, in Dionysius periegetes, ed. G. Bernhardy, Leipzig 1828, 317–63

Schol. Dion. Thr. = Scholia in Dionysii Thracis artem grammaticam, ed. A. Hilgard, in: Gr. Gr. 1, 3, Leipzig 1901
Schol. Eur. = Scholia in Euripidis 'Hippolytum', ed. J. Cavarzeran, SGLG 19, Berlin–Boston 2016; Scholia in Euripidem, ed. E. Schwartz, 1–2, Berlin 1887–91
Schol. Greg. (Picc.) = Scholia in Gregorium Nazianzum, ed. A. Piccolomini, Ann. Univ. Tosc. 16, 1879, I–XLII. 229–75
Schol. Greg. (Punt.) = Scholia in Gregorium Nazianzum, ed. V. Puntoni, St. Fil. Gr. 1, 1886, 133–80. 207–46
Schol. Greg. (Herm.) = Scholia in Gregorium Nazianzum, ed. E. Norden, Herm. 27, 1892, 612–42
Schol. Greg. (PG) = Scholia in Gregorium Nazianzum, PG 36, 737–932. 1203–56
Schol. Hes. op. = Scholia vetera in Hesiodi opera et dies, ed. A. Pertusi, Milano 1955
Schol. Hes. th. = Scholia vetera in Hesiodi theogoniam, ed. L. di Gregorio, Milano 1975
Schol. Hes. Procl. et Tzetz. = Scholia Procli et Tzetzae, ed. T. Gaisford, in: Poetae minores Graeci 2, Oxford 1814
Schol. Hippocr. = Scholia in Hippocratem, in Littré, ed. Hippocr.
Schol. Luc. = Scholia in Lucianum, ed. H. Rabe, Leipzig 1906
Schol. et par. Lycophr. = Scholia vetera et paraphrases in Lycophronis Alexandram, ed. P. A. M. Leone, Galatina 2002
Schol. Max. Tyr. = Scholia in Maximum Tyrium, in Maximi Tyrii Philosophoumena, ed. H. Hobein, Leipzig 1910
Schol. min. = The Scholia Minora in Homerum, ed. J. Lundon, Trismegistos Online Publications 7, 2012
Schol. Nic. al. = Scholia in Nicandri Alexipharmaca, ed. M. Geymonat, Milano 1974
Schol. Nic. ther. = Scholia in Nicandri Theriaca, ed. A. Crugnola, Milano 1971
Schol. Opp. = Scholia in Oppianum, ed. U. C. Bussemaker, in: Scholia in Theocritum, ed. F. Dübner, Paris 1849, 243–364
Schol. Orib. = Scholia in Oribasium, in: Oribasius, Collectionum medicarum reliquiae, ed. J. Raeder, CMG vi, Leipzig–Berlin 1926–33 (cited by Raeder's vol., page and line; scholia printed as footnotes to text)
Schol. Paus. = Scholia in Pausaniam, in Pausaniae Graeciae descriptio, ed. F Spiro, Leipzig 1903, 3, 218–22
Schol. Pind. = Scholia vetera in Pindari carmina, ed. A. B. Drachmann, 1–3, Leipzig 1903–27; Scholia recentiora, in: Πινδάρου τὰ σῳζόμενα, ed. A. Boeckh, 2, Berlin 1821
Schol. Plat. = (for Tetr. I–VII) Scholia Graeca in Platonem, ed. D. Cufalo, 1, Roma 2007; (for Tetr. VIII–IX) Scholia Platonica, ed. G. C. Greene, Haverford 1938
Schol. Soph. = Scholia in Sophoclis tragoedias vetera, ed. P. N. Papageorgiou, Leipzig 1888; Τὰ ἀρχαῖα σχόλια εἰς τὸν Αἴαντα, ed. G. A. Christodoulou, Athenai 1977; Scholia vetera in Sophoclis 'Electram' / 'Trachinias', ed. G. A. Xenis, SGLG 12 / 13, Berlin–New York 2010; Scholia in Sophoclis Tragoedias septem, ed. G. Dindorf, Oxford 1852 (includes the Byzantine scholia)
Schol. Synes. = Scholia in Synesii epistolas, in R. Hercher, Epistolographi Graeci, Paris 1873
Schol. Theocr. = Scholia in Theocritum vetera, ed. C. Wendel, Leipzig 1914
Schol. Thuc. = Scholia graeca in Thucydidem, ed. A. Kleinlogel, SGLG
SGLG = Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker, Berlin etc. 1974–

SH	=	Supplementum Hellenisticum, Berlin–New York 1983
St. Byz.	=	Stephani Byzantii Ethnica, A–U, ed. M. Billerbeck et al., CFHB 43/1–4, Berlin–New York 2006–16; remainder ed. A. Meineke, Berlin 1849
Su	=	Suidas (= Suda), Lexicon, ed. A. Adler, 1–5, Leipzig 1928–38 [Δ indicates a gloss derived from the unpublished Lexicon Ambrosianum]
Suet. convic.	=	Suetonius, De conviciis. Π. βλασφημιῶν, in: Περὶ βλασφημιῶν. Περὶ παιδιῶν, ed. J. Taillardat, Paris 1967, 48–63
Suet. lud.	=	Suetonius, De ludis. Περὶ τῶν παρ᾽ Ἕλλησι παιδιῶν, in: Περὶ βλασφημιῶν. Περὶ παιδιῶν, ed. J. Taillardat, Paris 1967, 64–73
Theogn.	=	Theognostus, Π. ὀρθογραφίας, can. 1^{1}–84^{10}, ed. K. Alpers, diss. Hamburg 1964, 68–115; can. 87 (part)–1003, ed. J. A. Cramer, An. Ox. 2, 1835, 1–165
Theon. Progymn.	=	Aelius Theon, Progymnasmata, ed. M. Patillon, Paris 1997
Tim. lex.	=	I Lessici a Platone di Timeo Sofista e Pseudo-Didimo, ed. S. Valente, SGLG 14, Berlin–Boston 2012
Timachid.	=	Timachidas, fragments in C. Blinkenberg, La chronique du temple Lindien, Copenhagen 1912
Tricl. ad Aesch.		v. Schol. Aesch., ed. Smith
Zenob. Ath.	=	Zenobius Athous, excerpta in Miller, Mél. 349–84; Zenobii Athoi Proverbia, ed. W. Bühler, Göttingen 1982–
Zenob. vulg.	=	Ζηνοβίου ἐπιτομή, CPG 1, 1–175
Zonar.	=	Ioannis Zonarae Lexicon, ed. J. A. H. Tittmann, Leipzig 1808

Names and Publications

mentioned in the edition (i.e. this is not a bibliography of Hesychius)

Abresch.	F. L. Abresch (1699–1782), notes in Alb.
	in P. Cattier, Gazophylacium graecum, Utrecht 1757
Lect. Aristaen.	in edn. of Aristaenetus, Epistolae, Zwoll 1749
	Misc. obs. 5, 1
Ahr.	H. L. Ahrens
Buc. gr.	Bucolici Graeci 1–2, Leipzig 1855–9
Dial.	De Graecae linguae dialectis, 1–2, Göttingen 1839–43
KS	Kleine Schriften, Hannover 1891
Ahrens, E.A.I.	
Alb.	J. Alberti, in his edition of Hesychius, 1–2, Leiden 1746–66
Auct.	Auctarium emendationum, 2 ad fin.
Ald.	editio Aldina, Venezia 1514; see also Mus.
Allen 1935	T. W. Allen, Rev. de Philologie 9, 292
Alpers Theogn.	K. Alpers, Theognostos περὶ ὀρθογραφίας 1–84, Hamburg 1964
Angl.	Angli, i.e. 2nd edn. of Stephanus' Thesaurus Graecae linguae, London 1816–28; cf. Thes.
Arcer.	J. Arcerius (s. xvi[I]), notes in Alb. (1 p.xxvii)
Arnald.	G. D'Arnaud (Arnaldus)
Lect.	Lectionum Graecarum libri duo, The Hague 1730
Var. conj.	Variarum coniecturarum libri duo, Franeker 1738
Avger. 2009	C. E. Avgerinos, Eikasm. 20, 293–300
Avyer. 1973	E. S. Augerinos, Dodone 2, 305–14
1978	Dodone 7, 303–50
Barnes ad Anacr.	J. Barnes, Anacreon, Cambridge 1705
ad Schol.	Ὁμήρου Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια καὶ εἰς αὐτὰς σχόλια 1–2, Cambridge 1711
Barr, K.	in La.
Bast Ep. crit.	F. I. Bast, Epistula critica, Leipzig 1809
Greg. Cor.	in Gregorius Corinthius, Lipsiae 1811
Baun. 1878	J. Baunack, Stud. z. gr. u. lat. Gr. 10, 57–62
1911	Philologus 70, 353–96. 449–88
1914–16	Philologus 73, 19–60. 180–232
Xen.	Xenia Nicolaitana, Leipzig 1912, 59–108
Be.	F. Bechtel, Die griechischen Dialekte, 1–3, Berlin 1921–24
1911	KZ 44, 354–8
1914	KZ 46, 374–5
1919	GGN
Hauptprobl.	Die Hauptprobleme der indogermanischen Lautlehre, Göttingen 1892
Lex.	Lexilogus zu Homer, Halle 1914
Personenn.	Die griechischen Personennamen, Göttingen 1894

Beës 1918	N. A. Beës, Philologus 75, 463–5
Bekker AG	I. Bekker, Anecdota graeca 1–3, Berlin 1814–21
Bentl. in Pears.	R. Bentley, notes printed in Pearson, Adv. 1, xxxiii–v
ad Callim.	in Callimachus, ed. E. Spanheim, Utrecht 1697
Ep. ad Mill.	Epistola ad cl. v. Joannem Millium, in Malalas, Historia Chronica, Oxon. 1691 (The Works 2, 239–365)
ep. ap. Toup.	
Hor.	in his edn. of Horace, Cambridge 1711
Bergk	Th. Bergk
PLG	Poetae Lyrici Graeci, Leipzig 1843[1]. 1853[2]. 1866–7[3] 1878–82[4]
Rel.	Commentationum de reliquiis comediae attticae antiquae libri duo, Lipsiae 1838
1855	Zt. f. Altw. 109
1865	Progr. Hal.
Berkel.	A. Berkelius, in ed. of Stephanus Byz., Leyden 1688
Bernard	E. Bernard, notes in Alb. (1 pp.xxxii, xxxiv)
Bernays, G. Abh.	J. Bernays, Gesammelte Abhandlungen, Berlin 1885
Bernh., Eratosth.	G. Bernhardy, Eratosthenica, Berlin 1822
Bezzenberger BB 5	A. Bezzenberger, Beitr. z. d. indog. Spr.
Biel.	J. C. Bielius (1687–1745), notes in Alb. (1 p.xxxiv–v)
Billerb. St. Byz.	M. Billerbeck, in ed. Stephanus Byz., Berlin/New York 2006–
Björk, α impur.	G. Björk, Das α impurum und die tragische Kunstsprache, Uppsala 1950
Blass DI	F. Blass in F. Collitz et al., Sammlung der griechischen Dialektinschriften, Göttingen 1883–
Blass–Debr. Neutest. Gr.	F. Blass – A. Debrunner, Grammatik des neutestamentlichen Griechisch, Göttingen 1931 etc.
Blaydes	F. H. M. Blaydes
Blomfield	C. J. Blomfield
Blumenthal, Hes.stud.	A. v. Blumenthal, Hesych-Studien, Stuttgart 1930
Bochart. Geogr.	S. Bochart, Geographiae sacrae pars prima [altera], Caen 1646
Hieroz.	Hierozoicon, London 1663
Bod. a Stap. Theophr.	I. Bodaeus a Stapel, Theophr. Hist. plant., Amsterdam 1644
Boeckh C.I.	A. Boeckh, Corpus inscriptionum graecarum 1–4, Berlin 1828–77
Staatshaus.	Die Staatshaushaltung der Athener, Berlin 1817
Urk. Seew.	Urkunden über das Seewesen des attischen Staates, Berlin 1840
Bois.	E. Boisacq, Dictionnaire étymologique de la langue grecque, Heidelberg 1950[4]
MSL	MSL 16, 261
Bonanno 1965	M. G. Bonanno, Helikon 5, 492–4
1969	Mus. crit. 4, 70–89
1970–2	Mus. crit. 5–7, 204–7
1973–4	Mus. crit. 8–9, 225–6
Bos. Anim.	L. Bosius, Animadversiones, Franeker 1715
Obs.	Observationes miscellaneae, Franeker 1707; 2nd edn., Leeuwarden 1731
Bossi 1970–2	F. Bossi, Mus. crit. 5–7, 208–10
1999	Eikasm. 10, 221–40
Bouhier ad Cic.	J. Bouhier, Remarques sur Cicéron, nouv. éd., Paris 1746
Bourguet, Dial. Lac.	É. Bourguet, Le dialecte laconien, Paris 1927

Boysen	C. Boysen, Lexici Segueriani Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων inscripti pars prima, Marburg 1891–2 (LGM 12–38)
Brands, Diern.	J. P. J. M. Brands, Grieksche Diernamen, Diss. Nijmegen 1935
Brause	J. Brause, Lautlehre der kretischen Dialekte, Halle 1909
Bredow, Ep. Par.	G. G. Bredow, Epistolae Parisienses, Lipsiae 1812
Brinkmann 1902	A. Brinkmann, Rhein. Mus. 57, 481–97
Brisson De reg. Pers. princ.	G. Brisson, De regio Persarum principatu, Paris 1590
Brugmann, Gr.^{4}	K. Brugmann, Griechische Grammatik, 4. aufl. v. A. Thumb, München 1913
1906	IF 19, 213
1907	Rhein. Mus. 62, 634–6
Brun.	T. Bruno (Brown), notes in Alb. (1 p.xxix–xxx)
Brunck	R. F. Brunck
Buck Festschr. Capps	C. D. Buck, Classical Studies presented to E. Capps, Princeton 1936
Budaeus	G. Budaeus (Budé)
Buech. Kl. Schr.	F. Buecheler, Kleine Schriften 1–3, Leipzig 1915–30
Lex. Ital.	Lexicon italicum, Bonn 1881
Bühl. Zenob.Ath.	W. Bühler, Zenobii Athoi proverbia, 1–, Göttingen 1982–
1964	Rhein. Mus. 107, 95–6
1966	Quad. ital. fil. gr. 1, 36–41
Bulenger De trib.	J. C. Bulenger, De tributis et vectigalibus populi Romani, Frankfort 1620
Burkert Gr. Rel.	W. Burkert, Greek Religion, Harvard 1985
Burz. 1978–9	G. Burzacchini, Mus. crit. 13–14, 423–4 (= Studi su Corinna, 2017)
Buttm.	P. Buttmann
Lex.	Lexilogus, Berlin 1825^{2}
Carbon 2005	J. M. Carbon, Epigr. Anatol. 38, 1–6
Cas.	I. Casaubon (1559–1614), notes in Alb. (p. xiv)
in Athen.	Animadversionum in Athenaei Dipnosophistas libri xv, Lyons 1600
Hist. Aug.	Historiae Augustae scriptores sex, Paris 1603
Theocr.	Theocritarum lectionum libellus, in Theocr., Heidelberg 1596
Castell. Eort.	P. Castellanus, Eortologion, Antwerp 1617
Chantr. Form.	P. Chantraine, La formation des noms en grec ancien, Paris 1933
1955	review of La., Gött. gel. Anz. 209, 56–63
1962	Rev. de Philologie 36, 258–9
Chantr.–Masson, Festschr. Debr.	P. Chantraine and O. Masson, in Sprachgeschichte und Wortbedeutung, Festschrift A. Debrunner, Bern 1954
Charpent. 1912	J. Charpentier, KZ 45, 90–4
Christensen, A.	Die Iranier in: Kulturgeschichte des alten Orients, 3. Abt. 1. Lfg., München 1933
Cicu 1965	L. Cicu, Helikon 5, 495–6
Cob.	C. G. Cobet
Misc. crit.	Miscellaneae criticae, Leiden 1876
Nov. lect.	Novae lectiones, Leiden 1858
Var. lect.	Variae lectiones, 2nd edn. Leiden 1873
1859	Mnem. 8, 18–74
1875	Mnem. 3, 291–7
1881	Mnem. 9, 361–79
Cocc.	J. Coccejus, notes in (Schr.) Alb. (1 p.xxiii)
Conom. 1964	N. C. Conomis, in Miscellanea critica Teubner, 27–36
1966	Ant. class. 9, 63–72

1969	Glotta 67, 201–8
1984	Hellenica 35, 51–69. 230
1988	Hellenica 39, 415–24
Cor.	A. Coraës, Opera postuma 7, Athenai 1889
Atact.	Ἄτακτα, Paris 1828–35
Heliod.	Ἡλιοδώρου Αἰθιοπικῶν βίβλια δέκα, Paris 1804
Isocr.	Ἰσοκράτους λόγοι καὶ ἐπιστολαί, Paris 1807
Xen.	Ξενοφῶντος ἀπομνημονεύματα Paris 1825
Corcella 1993	A. Corcella, Glotta 71, 60–4
Cotelier. Patres	J. B. Cotelerius, SS Patrum … opera, Paris 1672
Crevatin 1973	F. Crevatin, KZ 87, 207–14
Croen.	W. Croenert
Mem. Herc.	Memoria graeca Herculanensis, Lipsiae 1903 Oest. Jh. 11
1907	Rhein. Mus. 62, 480
Crusius Anal. Par.	O. Crusius, Analecta critica ad paroemiographos Graecos, Leipzig 1883
1910	SBMünch. 1910, 4, 79
Cunn.	I. C. Cunningham
ad Herond.	in Herodas, Mimiambi, Oxford 1971
Daniels., De voc. αιζηος	O. A. Danielsson, De voce αιζηος quaestio etymologica, Uppsala 1892
1894	IF 4, 165
1898	Eranos 3
Debr. 1908–9	A. Debrunner, IF 23, 1–43
Deffner	D. Deffner, Λεξικὸν τῆς τσακωνικῆς διαλέκτου, Athens 1903
Degani Hippon.	E. Degani, Hipponax testimonia et fragmenta, Stuttgart/Leipzig 1991[2]
1965	Helikon 5, 486–91
1966	Quad. Urb. di Cult. Class. 1, 42–7
1967	Quad. Urb. di Cult. Class. 2, 109–19
1967 (2)	Quad. Urb. di Cult. Class. 2, 133–50
1968	Quad. Urb. di Cult. Class. 3, 101–10
1975–7	Mus. crit. 10–12, 273–4
1977–8	Boll. Ist. Filol. Gr. 4, 135–46
1997	in: Mousa, Scritti in onore di G. Morelli, Bologna 1997, 69–78
1998	Riv. Cult. Class. e Med. 40, 85–90
RL 20	Rend. Lincei, Cl. d. Sci. Mor.
Deichgräber 1956	K. M. Deichgräber, SBBerl. 2, 35
Deinakis 1926	S. Deinakis, Ἀθηνᾶ 38, 66
De Marco, Schol. Min.	V. de Marco, Scholia minora in Homeri Iliadem 1, Vatican 1946
De Pinedo ad St. Byz.	T. de Pinedo, Στέφανος περὶ πόλεων, Amsterdam 1678
De Stefani 1992	C. De Stefani, Eikasm. 3, 261–3
Dettori 1994	E. Dettori, Mus. crit. 29, 281–2
Deubn. Att. F.	L. Deubner, Attische Feste, Berlin 1932
Dibbelt 1891	Dibbelt, Quaestiones Coae Mythographae, Diss. Gryph.
Diels, Vors.	H. Diels, Die Fragmente der Vorsokratiker 1–2, Berlin 1903 etc.
1891	Herm. 26, 247 n. 1
1903–4	IF 15, 1–7
Dind. G.	G. Dindorf, entries and additions in the 3rd edn. of Stephanus' Thesaurus (see Thes.)
ed. Ar.	edn. of Aristophanes, Oxford 1837

ed. Athen.	edn. of Athenaeus, Berlin 1827
Dind. L.	L. Dindorf, entries and additions in the 3rd edn. of Stephanus' Thesaurus (see Thes.)
Dittenb. 1907	W. Dittenberger, Herm. 41, 2
Dobr. Adv.	P. P. Dobree, Adversaria 1–2, Cambridge 1831–3
D'Orville	J. P. D'Orville
Dover, Ar. Nub.	K. J. Dover, ed. Ar. Nub., Oxford 1968
Drachmann	A. B. Drachmann, notes in the margin of his unpublished edn. of Cyril
Drag.	S. Dragumis
Ducang.	Ch. Du Fresne, sieur Ducange, Glossarium ad scriptores mediae et infimae Graecitatis, Paris 1688
Gl. Gr.barb.	Gl. Graecobarb.
ed. 1520	editio Hesychii Florentina
ed. 1521	editio Hesychii Hagenoensis
Eggermont 1986	P. H. L. Eggermont, Orient. Lovan. Per. 17, 159–68
Eitrem Opfer.	S. Eitrem, Opferritus und Voropfer der Griechen und Römer, Kristiania 1915
Elsmsl.	P. Elmsley
Ellendt Lex. Soph.	F. Ellendt, Lexicon Sophocleum, Regensberg 1835, 1872[2]
Ellis 1868	R. Ellis, Journ. of Philology 1, 77
Erbse	H. Erbse
1955	review of La. 1, Byz.Zt.schr. 48, 130–8
ad Schol. Hom.	Scholia Graeca in Homeri Iliadem 1–7, Berlin 1969–88
Ausg. Schr.	Ausgewählte Schriften zur klassischen Philologie, Berlin/New York 1979
Unters.	Untersuchungen zu den attizistischen Lexika, Berlin 1950
Ernesti	I. C. G. Ernesti, Glossae sacrae Hesychii, Leipzig 1785
Faber	T. Faber notes in (Schr.) Alb. (1 p.xxiii)
Epist.	Epistolae, Saumur 1665
Fabric. Bibl. Gr.	J. A. Fabricius, Bibliotheca Graeca, Hamburg 1705–
Faehs	
Ferri	cit. La.
Fick	A. Fick
1874	KZ 22, 193–235
1904	BB 28, 84
1905	BB 29, 196
1907	KZ 41, 198–201
1909 (42)	KZ 42, 146–57. 287–96
1909 (43)	KZ 43, 130–53
1911	KZ 44, 336–51
BB 2	
BB 3	
BB 8	
BB 12	
Spracheinh.	Die ehemalige Spracheinheit der Indogermanen Europas, Göttingen 1873
Wb.	Vergleichendes Wörterbuch der indogermanischen Sprachen, 4. Aufl., Göttingen, 1890–1909
Fix	Th. Fix
Thes.	v. Thesaurus, ed. Paris.
Flor.	Q. S. Florens Christianus (1541–96), notes in Alb. (1 p.xxxii)

ad Ar.	ed. Ar. Pac., Paris 1589
Foës, Oecon.	A. Foesius, Oeconomia Hippocratis, Frankfurt 1588
Hippocr.	ed. Francof. 1595
Fraenkel Ag.	Ed. Fraenkel, Aeschylus Agamemnon, Oxford 1950
Kl. Beitr.	Kleine Beiträge zur klassischen Philologie 1–2, Roma 1964
Fraenkel Nom. ag.	Ernst Fraenkel, Geschichte der griechischen Nomina agentis 1–2, Strassburg 1910–12
1910	KZ 43, 193–219
Frisk	H. Frisk, Griechisches etymologisches Wörterbuch 1–3, Heidelberg 1960–72
1942	Eran. 40
Göt. Högsk. Årskr.	
Funai.1978–9	M. P. Funaioli, Mus. crit. 13–14, 461–3
Funger.	J. Fungerius (d. 1612), notes in (Schr.) Alb. (1 p.xxiii–iv)
Garcia Ramón	J. L. Garcia Ramón, Myrtia 22, 5–18 2007
Gataker ad Marc. Aur.	T. Gataker, edn. Cambridge, 1652
Gesenius	H. F. W. Gesenius
Gesner Hist. an.	C. Gesner, Historia animalium, Zürich 1551–8
GGM	Geographi Graeci Minores 1–2, Paris 1855–61
Gian. 1981	G. F. Gianotti, Quad. Urb. Cult. Class. 38, 163–8
Giangrande 1962	G. Giangrande, Cl. Quart. 12, 212–22
Ginzel Hdb. d. Chron.	F. K. Ginzel, Handbuch der mathematischen und technischen Chronologie 1–2, Leipzig 1906
Goettl. De acc.	K. W. Goettling, De accentus lege, Bonn 1821
Allg. Lehre	Allgemeine Lehre vom Accent der griechischen Sprache, Jena 1835
in Theodos.	Theodosii Alexandrini grammatica, Lipsiae 1822
Gooss. 1943	R. Goossens, L'Ant. class. 12, 47–55
Gow ad Theocr.	A. S. F. Gow, Theocritus 1–2, Cambridge 1952[2]
Grabius	Graevius cit. Alb.
Graev.	J. G. Graevius
Lect. Hes.	Lectiones Hesiodeae, Amsterdam 1667. 1701[2]
Grandol. 1976	S. Grandolini, Giorn. ital. di filol. 28, 84–5
Gray 1941	L. H. Gray, Amer. Journ. of Philol. 62, 89–91
Gron.	J. F. Gronovius (1611–71), notes in (Schr.) Alb. (1 p.xxiii)
Güntert 1927	H. Güntert, IF 45, 245–7
Guentert 1917	
Gundermann	Zt. deutsch. Wortf.
Guyet	F. Guyet (1575–1655), notes in (Schr.) Alb. (1 p.xviii–xix)
Haineb. Redupl.	J. H. Hainebach, De graecae linguae reduplicatione, Giessen 1848
Hammerich	Bull. Acad. Dan. 31, 1948
Hammond. ad Ev. Matth.	
Hansen ad Hes.	P. A. Hansen, Hesychii Alexandrini Lexicon 3, SGLG 2005
Harkenroth	Bibl. Brem. 8, 527
Haslam 1994	M. W. Haslam, Class. Philol. 89, 1–45
Hatzop. 1987	M. B. Hatzopoulos, Bull. de Corr. Hell. 111, 397–412
1998	Comptes rend. de l'Acad. des Inscr., 1998 (4), 1189–1218
Haupt, Op.	M. Haupt, Opuscula 1–3, Leipzig 1875–6
Haussouillier	B. Haussouillier
HE	Hellenistic Epigrams, ed. A.S.F. Gow and D.L. Page, Cambridge 1965

Head, HN	B. V. Head, Historia nummorum, Oxford 1887. 1911[2]
Headl. Hds.	W. Headlam, Herodas, The Mimes and Fragments, Cambridge 1922
1910	Journ. of Philol. 31, 1–7
Heins.	D. Heinsius (1580–1655), notes in Alb. (1 p.xxix)
Max. Tyr.	Maximus Tyrius, Dissertationes xli, Leiden 1607
Heitsch 1968	E. Heitsch, Glotta 46, 74–5
Heldr.	Th. v. Heldreich, Τὰ δημώδη ὀνόματα τῶν φυτῶν, Athens 1910
Hemsterh.	T. Hemsterhusius (1685–1766), notes in Alb. (1 p.xxxvi) and Auct.
ad Luc.	in Lucian, Opera, Amsterdam 1743
Misc. obs.	
Poll.	in ed. Pollux 1706
Tho. Mag.	in ed. Thomas 1757
Heraeus Kl.Schr.	W. Heraeus, Kleine Schriften, Heidelberg 1937
ad Martial.	in ed. Leipzig 1925
Heringa Obs.	A. Heringa, Observationum criticarum liber singularis, Leeuwarden 1749
Herm., G.	G. Hermann
Herw.	H. van Herwerden
1894	Mnemos. 22, 276
1895	Mnemos. 23, 329–46
1901	Mnemos. 29, 217
Versl. 1895	Versl. Med. d. kon. Ned. Akad. 11, 179–213
Hesselmann, Symb. Dan.	in Symbolae philologicae O. A. Danielsson octogenario dicatae, Uppsala 1932
Hicks 1891	E. L. Hicks, Journ. of Hell. St. 12, 225–73
Hill.	J. Hill, notes in (Schr.) Alb. (1 p.xxiv)
Hoffm.	O. Hoffmann
BB 15	
BB 18	
BB 25	
Dial.	Die griechischen Dialekte, Göttingen 1891–8
Mak.	Die Makedonen, Göttingen 1906
Hollis 1998	A. S. Hollis, ZPE 123, 61–71
Holst.	L. Holste, notae in St. Byz., publ. by Th. Rycke, Leiden 1684
Holt, Noms d'action	J. Holt, Les noms d'action en -σις, Aarhus 1941
Holw. 1958	D. Holwerda, rev. of La., Mnem. 11, 54–7
HSt.	H. Stephanus (1528–98), notes in Alb. (1 p.xxvi)
HSt. Ind.	Thesaurus Index
HSt. Thes.	Thesaurus Graecae linguae 1–5, Geneva 1572
Hudson ad Moer.	J. Hudson in Moer. 1759
Huet	
Immisch 1885	O. Immisch, Leipz Stud. 8, 265–378
Jackson Marg.sc.	J. Jackson, Marginalia scaenica, Oxford 1955
Jacobs Anth.	C. F. W. Jacobs, Anthologia Graeca 1–13, Leipzig 1794–1814; 1–3, Leipzig 1813–17
Jacobsohn 1924	H. Jacobsohn, KZ 52, 307–10
1929	Ztschr. deutsch. Altert. 66, 217–46
Jacobson 1997	H. Jacobson, Stud. Class. Israel. 16, 212–14
Jacoby ad Hecat.	F. Jacoby, Die Fragmente der griechischen Historiker 1, Berlin 1923
Jens. Luc.	J. Jensius, Lucubrationes Hesychianae, Rotterdam 1742
Lect. Luc.	Lectiones Lucianeae, The Hague 1699
Johansson 1906	K. F. Johansson, IF 19, 112–39

Jouanna–Marelli 1984	J. Jouanna–C. Marelli, Rev. de Philol. 58, 207–15
Jun.	H. Junius (de Jonge) (1511–75), notes in (Schr.) Alb (1 p.xviii).
Anim.	Animadversorum libri sex, 2nd ed. Rotterdam 1708 [the original ed., Basil. 1556, does not contain his notes on Hesychius]
Jun. F.	F. Junius (de Jon) (1545–1602), notes in Alb. (1 p.xxix)
ad Tertull. Apol.	in ed. Leiden 1595
Jungerm. Poll.	G. Jungermann, in Pollux 1708
Justi, Iran. Nam.	F. Justi, Iranisches Namenbuch, Marburg 1895
K.–A.	R. Kassel – C. Austin, Poetae comici Graeci 1–8, 1983–
Kaib.	G. Kaibel
Kalén, T. 1918	Göteb. Högsk. Årskr. 24
Kalléris, Mac.	J. N. Kalléris, Les anciens Macédoniens 1–2, Athènes 1954–76
Kannicht	R. Kannicht, Euripidis fragmenta (TrGF 5), Göttingen 2004
Keil 1888	B. Keil, Herm.23, 317–18
Kirchhoff Eur.	Euripidis tragoediae, Berlin 1852
Kittel Theol. Wb.	G. Kittel, Theologisches Wörterbuch zum Neuen Testament, Stuttgart 1933–60
Klaffenb. 1936	G. Klaffenbach, SBBerl.
Knaack	G. F. W. Knaack
Kock	Th. Kock, Comicorum Atticorum fragmenta, Leipzig 1880–8
Koen. Greg. Cor.	G. Koen, ed. of Gregorius, De dialectis, Leiden 1766 (and in 1811 ed.)
Kontos	K. S. Kontos
1866	Λογιος Ερμης 1
1877	Bull. de corr. Hell. 1
Krahe, Lex.	H. Krahe, Lexikon altillyrischer Personennamen, Heidelberg 1929
1933	Arch. Rel. Wiss. 30, 393–5
Kraus, W.	
Krek. 1996	D. Krekoukias, Λεξ. δελτ. 20, 67–137
1999	Λεξ. δελτ. 22, 57–91
2003	Λεξ. δελτ. 24, 225–86
Kretsch. Einl.	P. Kretschmer, Einleitung in die Geschichte der griechischen Sprache, Göttingen 1896
Vaseninschr.	Die griechischen Vaseninschriften, Gütersloh 1894
1895	KZ 33, 466–73
1909	Glotta 1, 323–33
1910	Glotta 3, 33
Kühn. ad Poll.	J. Kühn in Pollux 1706
Kuk.	Kukulis
1916	Λεξ. ἀρχ. 2, 61–
Kust.	L. Kuster (1679–1716), notes in Alb. (1 p.xxxii–iii)
La.	K. Latte, Hesychius 1, Copenhagen1953
Heil. Recht	Heiliges Recht, Tübingen 1920
Kl. Schr.	Kleine Schriften, München 1968
1925	Philol. 60, 136–75
1931	Herm. 66, 129–58
1932	Philol. 87, 265–76
1941	Mnem. 10, 81–96
1946	Philol. 97, 56
1955	Glotta 34, 290–202
La Croze	M. V. La Croze (cit. Lagarde)

Lagarde GA	P. de Lagarde, Gesammelte Abhandlungen, Leipzig 1866
Onom. sacr.	Onomastica sacra, 2nd edn., Göttingen 1887
Lagercrantz, Streitbergfestg.	Lagercrantz, O. in Streitberg Festgabe, Leipzig 1924
1897	KZ 34, 382–413
Lautensach 1913	O. Lautensach, Glotta 4, 208
Lederl. Poll.	H. Lederlin, in Pollux 1706
Legerl. 1860	G. Legerlotz, Philol. 15, 714–17
Lehrs	K. Lehrs
Arist.	De Aristarchi studiis Homericis, Lipsiae 1882[3]
Lentz, A. 1864	Philol. 21, 472
Leopard.	P. Leopardus
Emend.	Emendationum et miscellaneorum libri viginti, Antwerp 1568
Lesný 1909	V. Lesný, KZ 42, 297–302
Leum. (ap. La.)	M. Leumann (cited in La.)
Hom. W.	Homerische Wörter, Basel 1950
Leur. 1968	L. Leurini, Quad. ital. di filol. gr. 3, 111–13
1970–2	Mus. crit. 5–7. 217
1983	Quad. Urb. cult. class. 42, 145–56
Leutsch 1857	E. L. v. Leutsch, Philol. 12, 657
Leutsch–Schn. CPG	E. L. v. Leutsch–F. G. Schneidewin, Corpus paroemiographorum Graecorum 1–2,Göttingen 1839
Lewy	H. Lewy
1892	IF 1, 506–11
1930	Rhein. Mus. 79, 106–10
1931	Rhein. Mus. 80, 107–10
Lidén Streitb.festg.	E. Lidén in Streitberg Festgabe, Leipzig 1924
Stud.	Studien zur altindischen und vergleichenden Sprachgeschichte, Uppsala 1897
1905	IF 18, 407–16
1933	KZ 61, 14–28
Linden. Exerc.	ad Act. (cit. ab Alb.)
Littré Hippocr.	E. Littré, Hippocrate oeuvres complètes, Paris 1839–61
Lloyd-Jones	H. Lloyd-Jones, in SH
Lob. Aglaoph.	C. A. Lobeck, Aglaophamus, Königsberg 1829
El.	Pathologiae Graeci sermonis elementa 1–2, Königsberg 1853–62
Paral.	Paralipomena grammaticae Graecae, Leipzig 1837
Phryn.	in his edn. of Phrynichus' Ἐκλογή, Leipzig 1820
Prol.	Pathologiae sermonis Graeci prolegomena, Leipzig 1843
Rhem.	Ῥηματικόν, Königsberg 1846
Soph. Ai.	in his edn. of Sophocles' Aias, Lipsiae 1809[1]. 1866[3]
Lobel	E. Lobel
LSJ	H. G. Liddell and R. Scott, A Greek–English Lexicon, new (9th) edn. by H. Stuart Jones, Oxford 1925–40
Suppl.	Revised Supplement, 3rd edn. by P. G. W. Glare, Oxford 1996
Lüders 1905	H. Lüders, KZ 38, 433–4
Maas	P. Maas
1933	KZ 60, 285–6
Maass 1892	E. Maass, IF 1, 157–71
1907	KZ 40, 520–33
Maasvicius	P. Maasvicius (ap. Alb.)
Marquart 1896	J. Marquart, Philologus 55, 227–34

Mart. Lex.	M. Martini, Lexicon philologicum, Bremen 1623
Marz.	B. Marzullo
1966	Quad. ital. filol. gr. 1, 48–67
1967	Quad. ital. filol. gr. 2, 21. 121–30
1968	Quad. ital. filol. gr. 3, 114–16
1984–5	Mus. crit. 19–20, 259–60
Masson 1955	O. Masson, rev. of La., Rev. de Philol. 29, 286–90
Maussac.	P. J. Maussac (c.1590–1650), notes in Alb. (1 p.xxxiii)
Mayser–Schmoll	E. Mayser, Grammatik der griechischen Papyri, Bd. 1 bearb. v. H. Schmoll, Berlin 1970
McKay 1974	K. J. McKay, Class. Rev. 24, 9
Meibom.	M. Meibom (1621–1710/11), notes in Alb. (1 p.xxxv[6])
ad Nicom.	in Antiquae musicae auctores septem 1, Amsterdam 1652
Meier–Schoem., Att. Proc.	M. H. E. Meier–G. F. Schoemann–J. H. Lipsius, der attische Process, Berlin 1883–7
Mein.	A. Meineke, cited by Schm.
Anal. Alex.	Analecta Alexandrina, Berlin 1843
Anal. crit. in Athen.	Analecta critica, = v. 4 of ed. of Athen., 1867
ann. Marpur	
FCG	Fragmenta comicorum Graecorum 1–5, Berlin 1839–57
Hist. crit.	Historia critica comicorum Graecorum, Berlin 1839 (= FCG 1)
St. Byz.	ed. of Stephanus Byz., Berlin 1849
Theocr.	ed. of Theocr., Berlin 1825[1], 1836[2], 1856[3]
1849	Zeitschr. f. d. Altwiss.
1857	Philologus 12, 602–33
1858	Philologus 13, 508–64. 616–17
1863	Philologus 19, 717–20
Meister	
Meister Xenia Nicol.	R. Meister, in Xenia Nicolaitana, Leipzig 1912
Merv. J. 1955	D. Mervyn Jones, review of La., Class. Rev. n.s. 5, 164–5
Meurs.	J. Meursius
Op.	Opera, Florence 1741–63
in Lycophr.	ed. of Lycophron, Leiden 1597 [Op. 5, 866–1048]
Aesch.	Aeschylus …, Leiden, 1619 [Op. 2, 916–42]
Att. lect.	Atticarum lectionum libri vi, Leiden 1617 [Op. 2, 1021–1300]
Cecrop.	Cecropia, Leiden 1622 [Op. 1, 400–58]
Cret.	Creta, Amsterdam1675 [Op. 3, 343–544]
Den. Pyth.	Denarius Pythagoricus, Leiden 1631 [Op. 4, 4–76]
De pop. att.	De populis Atticae, Leiden 1616 [Op. 1, 216–394]
Eleus.	Eleusinia, Leiden 1619 [Op. 2, 454–548]
Eur.	… Euripides, Leiden 1619 [Op. 2, 993–1020]
Gloss.	Glossarium Graeco–barbarum, Leiden 1614[2] [Op. 4, 134–936]
Gr. fer.	Graecia feriata, Leiden 1619 [Op. 3, 780–980]
Lud. gr.	De ludis Graecis, Leiden 1625 [Op. 3, 982–1048]
Misc. Lacon.	Miscellanea Laconica, Amsterdam1661 [Op. 3, 88–332]
Orch.	Orchestra, Leiden 1618 [Op. 5, 190–272]
Soph.	… Sophocles …, Leiden 1619 [Op. 2, 242–92]
Meyer, G.	G. Meyer
Alb. Stud.	Albanesische Studien, Wien 1883–97
Gr.	Griechische Grammatik, Leipzig 1896[3]
Meyer, L.	BB 2

Mittelhaus	
Mueller, C.	ad Scyl. in GGM 1, 1855
Mueller, Dor.	K. O. Mueller, Die Dorier, Breslau 1824
Etr.	Die Etrusker, Breslau 1828
Munck.	T. Muncker (1640/41–80), notes in Alb. (1 p. xxviii)
ad Anton. Lib. n.19	in his ed. Amsterdam 1676
Mus.	M. Musurus, corrections in the manuscript
Musgr.	S. Musgrave
Nannini 1975–7	S. Nannini, Mus. crit. 10–12, 283–4
Nauck	A. Nauck
Ar. Byz.	Aristophanis Byzantii fragmenta, Halle 1848
Mél.	in Mélanges Gréco-Romains, 2 (1859–66). 4 (1875–80)
Progr. Berl.	Programm Berlin, 1855
Soph.	in ed. of Schneidewin–Nauck, El. 1858
TGF	Tragicorum Graecorum fragmenta, Lipsiae 1856^{1}, 1889^{2}
1846	Philol. 1, 356
1856	Zt. f. d. Alt.wiss. 1856, 6–7
Nenci 1995	G. Nenci, Att. Scuol. Norm. Pisa, 25
Nilsson Gr. Fest.	M. P. Nilsson, Griechische Feste, Berlin 1906
Min.–Myc. Rel.	The Minoan–Mycenaean Religion, Lund 1950^{2}
Norden Agn. Th.	E. Norden, Agnostos Theos, Leipzig 1913
Geb. d. Kindes	Die Geburt des Kindes, Leipzig 1924
Normann ad Theodul. Laud.	L. Normannus, Theodulus laudatio Gregorii Nazianzeni, Uppsala 1693
Nunnes. ad Phryn.	P. J. Nunnesius, ed. of Phrynichus' Ecloge, Barcelona 1586
Olzscha 1968	K. Olzscha, Glotta.46, 263–7
Oppert Peuple	J. Oppert, Le peuple et la langue des Mèdes, Paris 1879
Orel 1985	V. E. Orel, Glotta 63, 182–3
Osthoff, Et. par.	H. Osthoff, Etymologische parerga, Leipzig 1901
1896	IF 6, 1–47
Oudendorp	F. van Oudendorp
Page FGE	D. L. Page, Further Greek Epigrams, Cambridge 1981
Palm.	J. Palmerius (Le Paulmier) (1587–1670), notes in (Schr.) Alb. (1 pp.xviii, xxvi–vii)
in Alb. Auct.	notes in Alb. Auct.
Pantin. Apostol.	P. Pantinus, transl. of Apostolius Paroemiae, Leiden 1619
Pappageorg.	P. N. Pappageorgiou
1879	᾿Αθηνᾶ 8, 509–12
Pauw	J. C. de Pauw
Horap.	Horapollinis hieroglyphica, Utrecht 1727
ad Philen	Phile de animalium proprietate, Utrecht 1730
Pears.	J. Pearson, Adversaria Hesychiana, Oxford 1844[19]
Vind. ep. Ignat.	Vindiciae epistolarum S. Ignatii, Cambridge 1672
Perg.	J. V. Perger (fl. 1679), notes in Alb. (1 p.xxxi–ii)

[19] Notes of John Pearson, 1613–86, bishop of Chester, whose existence, with a few examples, was known to Alb. (1 p.xvi) but which were first published in 1844 by T. Gaisford; not fully utilised by either Schmidt or Latte

Perilli 1990–3	L. Perilli, Misc. crit. 25–8, 373–8
Perss. Beitr.	P. Persson, Beiträge zur indogermanischen Wortforschung 1–2, Uppsala 1912
Wurzelerw.	Studien zur Lehre von der Wutzelerweiterung, Uppsala 1891
Petrušev. 1955	M. D. Petruševski, Ziva antika 5, 110
1972	Ziva antika 22, 121–30
Pezop. 1930	E. A. Pezopoulos, Byz.–neugr. Jahrb. 7, 101–6
Pfeiff. Callim.	R. Pfeiffer, ed. of Callimachus, Oxford 1949–53
Hist. cl. sch.	History of classical scholarship, Oxford 1968
Kallim.stud.	Kallimachosstudien, München 1922
PG	Patrologiae cursus completus series Graeca, ed. J. P. Migne, 1–161, Paris 1857–66
Phabes	v. Phavis
Phav.	Phavorinus Camers (Varino), Magnum ac perutile dictionarium, Rome 1523
Phavis 1919	B. Phavis, ᾿Αθηνᾶ 30, 3
1927	᾿Αθηνᾶ 39, 217–42
Piers. Moer.	J. Pierson, Moeridis atticistae lexicon Atticum, Leiden 1759
Verisim.	Verisimilium libri duo, Leiden 1752
Pisani 1948	V. Pisani, Acme 1, 312
Pischel	BB 7
Pohlenz	M. Pohlenz
Pors.	R. Porson
ad Eur. Hec.	ed. Eur. Hec., Lond. 1797
ad Eur. Med.	ed. Eur. Med. Cambridge 1801
Not. in Ar.	Notae in Aristophanem, Cambridge 1820
Pric. ad Apul.	J. Pricaeus (Price), L. Apuleii … Metamorphoseos libri xi, Gouda 1650
ad Ep. Tim.	in Commentarii in varios Novi Testamenti libros, London 1660
Ann. post. Ps.	in Commentarii in varios Novi Testamenti libros, London 1660
Radt	S. Radt in TrGF
Kl. Schr.	Noch einmal zu – Kleine Schriften von S R., Leiden 2002
Ranke	C. F. Ranke, De lexici Hesychiani vera origine et genuina forma commentatio, Lipsiae 1831
RE	Paulys Realencyclopaedie der classischen Altertumswissenschaft, neue Bearb. von G. Wissowa et al., Stuttgart und München 1894–1972
Reisk.	J. J. Reiske, notes in Alb. (1 p.xxxvi)
Misc. Lips. nov.	in Miscellanea Lipsiensia nova, 1742–52
Reitz.	R. Reitzenstein
Anf. d. Ph.	Der Anfang des Photios, Leipzig 1907
1888	Rhein. Mus. 43, 443–60
1890–1	Index lectionum in Academia Rostochiensi
1929	Gnom. 5, 237–45
Reland.	H. Reland, notes in Alb. (1 p.xxxv[8])
Riess 1943–4	E. Riess, Class. Weekly 37, 240–1
1946	L'Ant. class. 15, 107–5
Rohde, Psyche	E. Rohde, Psyche, Freiburg 1894^1. 1898^2
Rohlfs Wb.	G. Rohlfs, Etymologisches Wörterbuch der unteritalienischen Gräzität, Halle 1930
Roscher Lex.	W. H. Roscher, Ausführliches Lexikon der griechischen und römischen Mythologie 1–6, Leipzig 1884–1937

Curt. Stud.	Studien z. gr. u. lat. Gramm.
Rosol 2007	R. Rosól, Hist. Sprachforsch. 120, 209–11
Roth 1870	R. Roth, KZ 19, 215–24
Ruhnk.	D. Ruhnken (1723–98), notes in Alb. and Alb. Auct.
Ep. crit.	Epistula critica 1–2, Leiden 1749–51
Tim.	edn. of Tim. Lex., Leiden 1754[1]. 1789[2]
Rutgers, V. L.	J. Rutgers, Variarum lectionum libri sex, Leiden 1618
Salm.	C. Salmasius (Saumaise) (1588–1653), notes in (Schr.) Alb. (1 p.xviii)
ap. Menag.	ap. G. Menag., cit. a Kust.
Ad cons. temp.	
ad Tert. de pall.	ed. of Tertullian, De pallio, Paris 1622
in HA	ed. of the Historia Augusta, Paris 1620
De modo usur.	De modo usurarum liber, Leiden 1639
Plin. exer.	Plinianae exercitationes in C. J. Solini Polyhistora, Paris 1629
Misc. defens.	
Saussure	F. de Saussure, Recueil de publications scientifiques, Geneva 1922
Scal.	J. J. Scaliger (1540–1609), notes in (Schr.) Alb. (1 p.xviii)
De re num.	De re nummaria, Leiden 1616
Schaef.	G. H. Schaefer
ad Greg. Cor.	ed. Gregorius Corinthius, De dialectis, Lipsiae 1811
ad Dion. Hal.	Dionysius Hal. De compositione, Lipsiae 1808
Melet. crit.	Meletemata critica in ed. Dion. Hal. De comp.
Schleussner	ap. Schm.
Schm.	M. Schmidt, in his ed. of Hesychius 1–5, Jena 1858–68
Add. 1	addenda in ed. vol. 1, 553–6
Add. 5	addenda in ed. vol. 5, (2) 1–52
Did.	Didymi Chalcenteri fragmenta, Leipzig 1854
1857 (Ph. 12)	Philol. 12, 725
1857 (RM 11)	Rh. Mus. 11, 302–3. 620–5
1858	Philol. 13, 217–22. 507
1860 (KZ)	KZ 9, 290–307
1860 (Ph. 15)	Philol. 15, 154–6. 344–9. 712
1863 (Ph. 19)	Philol. 19, 709
1863 (Ph. 20)	Philol. 20, 353–5
Schmidt, Krit. d. Son.	J. Schmidt, Kritik der Sonantentheorie,Weimar 1895
1893	KZ 32, 321–94
Schmidt, d. att. Kriegsschiffe	K. Schmidt, Die Namen der attischen Kriegsschiffe, Engelsdorf 1931
Schneider, J. G.	
ad Nic. th.	ed. Lipsiae 1816
Schneider, O.	
ad Nic.	Nicandrea, 1856
ad Callim.	Callimachea 1–2, Leipzig 1870–3
Schneid., Eust. prooem. Pind.	F. G. Schneidewin, Eustathii prooemiorum pindaricorum, Göttingen 1837
Schott.	A. Schottus
ad Prov.	Adagia sive proverbia Graecorum, Antwerp 1612
Schow	N. Schow, Hesychii lexicon ex codice ms. Bibliothecae D. Marci restitutum et ab omnibus Musuri correctionibus repurgatum sive supplementa ad editionem Hesychii Albertinam, Leipzig 1792
Ep. ad Heyn.	Epistolae criticae una ad C. G. Heynium altera ad Th. Chr. Tychsenium, Rome 1790

Schr.	C. Schrevelius (Schrewel), in his ed. of Hesychius, Leiden 1668
Schulze, Eigenn.	W. Schulze, Zur Geschichte der lateinischen Eigennamen, Berlin 1904
Kl. Schr.	Kleine Schriften, Göttingen 1933
Orth. et Gr. Lat.	Orthographica et Graeca Latina, Marburg 1894 (repr. Rome 1958)
QE	Quaestiones epicae, Gütersloh 1892
1897	GGA 159, 909, 1
Schwenck 1845	K. Schwenck, Rhein. Mus. 3, 156–60. 638–40
1848	Rhein. Mus. 6, 471–6. 642
1853	Rhein. Mus. 8, 495
1857	Rhein.Mus. 12, 311–14
Schwyzer	E. Schwyzer, Dialectorum Graecarum exempla epigraphica potiora, Leipzig 1923
Gr.	(and A. Debrunner), Griechische Grammatik 1–2, München 1939–50
1935	KZ 62, 199–203
Seld. De dis Syr.	J. Selden, De dis Syris, Lipsiae 1672
Serrao 1968	G. Serrao, Quad. ital. filol. gr. 3, 117–21
SGLG	Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker
SH	Supplementum Hellenisticum, ed. H. Lloyd–Jones and P. Parsons, Berlin/New York 1983
Solms. Beitr.	F. Solmsen, Beiträge zur griechischen Wortforschung, Strassburg 1909
Unters.	Untersuchungen zur griechischen Laut- und Verslehre, Strassburg 1901
1897	KZ 34, 1–36. 68–80
1898	KZ 35, 463–84
1905	Rhein. Mus. 60, 492–504
Sop.	G. Sopingius (1573–1615), notes in (Schr.) Alb. (1 p.xix–xxiii)
Sophokles	E. A. Sophocles, Greek lexicon of the Roman and Byzantine periods, Boston 1870
Sorb.	S. Sorber notes in (Schr.) Alb. (1 pp.xiii, xxxiii)
Spanh. Callim.	E. Spanheim, In Callimachi hymnos observationes, Utrecht 1697
Speranzi 2014	D. Speranzi, Il copista del Lessico di Esichio, in D. Bianconi, Storia della scrittira e altre storie, 101–146
Sperber 1978	D. Sperber, Stud. class. Israel. 4, 122–32
Spyr.-Skar.	M. Spyridonidou-Skarsouli, Der erste Teil der fünften Athos-Sammlung griechischen Sprichwörter, Berlin 1995
Stanl.	T. Stanley
Aesch.	Aeschyli tragoediae septem, London 1663
Stephan.	S. J. Stephanius, notes in Alb. (1 p.xxxiv)
Stephanid. 1945	M. Stephanides, Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθηνῶν 20, 238–42
Stiehle 1854	R. Stiehle, Philol. 9, 462–514
Strecker de Eratosth.	C. Strecker, De Lycophrone, Euphronio, Eratosthene, Greifswald 1884
Strömberg	Göt. Högsk. Årskr.
Stroud 1994	R. Stroud, ZPE 103, 1–9
Struve, Op. sel.	C. L. Struve, Opuscula selecta, Lipsiae 1854
Suicer Sacr. obs.	J. C. Suicer, Sacrarum observationum liber singularis, Zürich 1665
Thes.	Thesaurus ecclesiasticus 1–2, Amsterdam 1682
Sylb.	F. Sylburg
Tafel	
Tafel, Thes.	
Tamm. 1967	V. Tammaro, Quad. ital. filol. gr.2, 131

1968	Quad. ital. filol. gr. 3, 122–30
1969	Mus. crit. 4, 70–89
1970–2	Mus. crit. 5–7, 220–5
Taylor	J. Taylor, edn. of Lysias, Cambridge 1739
Theodorid. ad Ph 1989	Ch. Theodoridis, in his ed. of Photius, Lexicon Rhein. Mus. 132, 345–50
Thes.	Thesaurus Graecae linguae, v. H. Stephanus, Angli and G. and L. Dindorf
Thes. ed. Par.	Thesaurus Graecae linguae, 3rd edn., Paris 1831–65
Thomas, Spr.	E. Thomas, Stud. z. lat. und gr. Sprachgeschichte, Berlin 1912
Thulin. Etr. Disc.	C. O. Thulin, Die etruskische Disciplin, Göteborg, 1906–9
Thumb	A. Thumb, Handbuch der griechischen Dialekte, 2nd edn. by E. Kieckers and A. Scherer 1–2, Heidelberg 1932–59
Tittmann, Zonar.	J. A. H. Tittmann, in his ed. of Zonaras
TLG	Thesaurus Linguae Graecae, Univ. of California at Irvine
Toepffer, Att. Gen.	J. Toepffer, Attische Genealogie, Berlin 1889
Toll.	J. Tollius (1633–96), notes in Alb. Auct.
Toll, H.	notes in Alb. Auct.
Tolman	H. C. Tolman
1921	Jnl. Amer. Or. Soc. 41, 236–7
Tomaschek 1930	SBWien
Tosi 1973–4	R. Tosi, Mus. crit. 8–9, 252–60
1975–7	Mus. crit. 10–12, 293–301
1986–7	Mus. crit. 21–2, 35–61
Studi	Studi sulla tradizione indiretta dei classici greci, Bologna 1988
Toup	J. Toup, Emendationes in Suidam et Hesychium 1–4, Oxford 1790
Tovar 1953–4	A. Tovar, Ann. Filol. Cl. 6, 239–44
Triller Obs.	D. W. Triller, Observationum criticarum … libri quatuor, Frankfurt-am-Main 1742
TrGF	Tragicorum Graecorum fragmenta, edd. B. Snell, R. Kannicht and S. Radt 1–5, Göttingen 1971–2004
Tzitzilis 1994	Ch. Tzitzilis, IF 99, 101–4
Unger	
Ure, Orig. of Tyr.	P. N. Ure, The origin of tyranny, Cambridge, 1922
Urlichs	cit. La.
Usener, Heil. Theodos.	H. Usener, Der heilige Theodosios, Leipzig 1890
Kl. Schr.	Kleine Schriften 1–4, Leipzig 1912–14
Valck.	L. C. Valckenaer (1715–85), notes in Alb. (1 p.xxxvi)
ad Theocr.	Theocriti … carmina bucolica, Leiden 1779
ad Ammon.	Animadversiones ad Ammonium, Leiden 1739
ad Eur. Hipp.	ed. of Euripides' Hippolytus, Leiden 1768
ad Eur. Phoen.	ed. of Euripides' Phoenissae, Franeker 1755
Diatr. in Eur.	Diatribe in Euripidis perditorum dramatum reliquias, Leiden 1767
Diss. schol.	Dissertatio de scholiis in Homerum ineditis, in: Vergilius collatione scriptorum Graecorum illustratus opera … F. Ursini, Leeuwarden 1747, pars 3
Ep. ad Röver	Epistola ad M. Röverum, in: Vergilius collatione scriptorum Graecorum illustratus opera … F. Ursini, Leeuwarden 1747, pars 1
Gl. sacr. ex Hes.	Glossae sacrae ex Hesychio decerptae, in: Specimina academica, Franeker 1737, pars 3
Misc. obs.	Misc. obs. cr. 8, 1738

Valente ad Tim.	S. Valente, I lessici a Platone di Timeo Sofista …, Berlin/Boston 2012
2007	Eikasmos 18, 363–9. 508–18
2009	ZPE 170, 65–72
Vales.	H. Valesius (Valois) (1603–76), notes in Alb. (1 pp.xxv, xxix)
Van Windekens	A. J. Van Windekens, Arch. f. Orientforsch. 18, 1957/8, 366–7
Veitch Gr. Verbs	W. Veitch, Greek verbs, irregular and defective, Oxford 1866[2]
Verw.	J. Verweius (d. 1691), notes in Alb. (1 pp.xxiv–v, xxviii)
Vollgraff 1921	W. Vollgraff, Mnem. 49, 286–94
V. d. Mühll 1933	P. Von der Mühll, IF 50, 135–9
Voretzsch	
Voss.	I. Vossius (1618–89), notes in Alb. (1 p.xxx–i)
Voss. De idol.	G. J. Vossius, De Theologia Gentili et Physiologia Christiana; sive de origine ac progressu idololatriae, Amsterdam 1668
Etym.	Etymologicon linguae latinae, Amsterdam 1662
Wack.*	J. Wackernagel, notes in his copy of Schm.[20]
Kl. Schr.	Kleine Schriften 1–3, Göttingen 1953–79
Synt.	Vorlesungen über Syntax 1–2, Basel 1926–8[2]
Unters.	Sprachliche Untersuchungen zu Homer, Göttingen 1916
Wagner	F. G. Wagner, ed. Soph. fr., Bratislava 1852
Wakef.	G. Wakefield
Walde–Hofm. Wb.	A. Walde–J. B. Hofmann, Lateinisches eymologisches Wörterbuch, Heidelberg 1938[3]
Walde–Pok.	A. Walde–J. Pokorny, Vergleichendes Wörterbuch der indogermanischen Sprachen, Berlin 1927–32
Wecklein 1890	N. Wecklein, BphW 10, 656
Welcker 1855	F. G. Welcker, Rhein. Mus. 10, 256
Wellmann ad Diosc.	M. Wellmann, Dioscoridis de materia medica, Berlin 1906–14
1888	Herm. 23, 179–93
Wendel ad Schol. Theocr.	C. Wendel, Scholia in Theocritum vetera, Leipzig 1914
Wentzel Ἐπικλ.	G. Wentzel, Ἐπικλήσεις, Göttingen 1890
RE	RE
Wess.	P. Wesseling (1692–1764), notes in Alb. (1 p.xxxvi)
Misc. obs.	in Misc. obs.
Prob.	Probabilium liber singularis, Utrecht 1731
West ad Hes.	M. L. West, Hesiod Theogony, Oxford 1966; Hesiod Works and Days, Oxford 1978
IEG	Iambi et elegi Graeci 1–2, 2nd ed. Oxford 1971
Stud. Aesch.	Studies in Aeschylus, Berlin 1970
Stud. Gr. El.	Studies in Greek Elegy and Iambus, Berlin 1974
Wil.*	U. v. Wilamowitz–Moellendorff, notes in his copy of Schm. (ed. min.)[21]
Aisch. Interpr.	Aischylos Interpretationen, Berlin 1914
Ar. Lys.	Aristophanes Lysistrata, Berlin 1927
Briefw. Momms.	Mommsen und Wilamowitz: Briefwechsel, 1872–1903, Berlin 1935

[20] In a private Swiss library.
[21] In the Humboldt Univ. Bibl., Berlin, Wilamowitz Sammlung 82.

Gl. d. Hell.	Der Glaube der Hellenen 1–2, Berlin 1931–2
Gr. Versk.	Griechische Verskunst, Berlin 1921
Hell. D.	Hellenistische Dichtung 1–2, Berlin 1924
Hom. Unt.	Homerische Untersuchungen, Berlin 1884
Il. u. Hom.	Die Ilias und Homer, Berlin 1916
Isyll.	Isyllos von Epidauros, Berlin 1886
Kl. Schr.	Kleine Schriften, Berlin 1937–
Kydath.	Aus Kydathen, Berlin 1880
Men. Epitr.	Menander das Schiedsgericht, Berlin 1925
Pind.	Pindaros, Berlin 1922
Plat.	Platon 1–2, Berlin 1919
SuS	Sappho und Simonides, Berlin 1913
Textg. Buk.	Die Textgeschichte der griechischen Bukoliker, Berlin 1906
Timoth.	Timotheos die Perser, Leipzig 1903
1886	Herm. 21, 597–622
1914	GGA 106
Wilhelm	SBWien 1911, 1, 27
Wolff ad Porph.	G. Wolff, Porphyrius, De philosophia ex oraculis haurienda, Berlin, 1856
Worp 2006	K. A. Worp ZPE 156, 185–193

Conspectus siglorum

H Hesychius, cod. Marc. gr. 622 (see p. XI)

K Cyrillus, lexicon (see p. X)
- v Vatican recension
- g Laurentian recension
- A cod. Vallicell. E.11
- Br cod. Bremen. c.11
- S cod. Laur. 57, 39
- P cod. Coisl. 394
- Z cod. Matr. Z-22

Σ Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων (see p. XVIII)

q interpolations from Lex. rhet. (see p. XI)

Ἡσύχιος γραμματικὸς Ἀλεξανδρεὺς Εὐλογίῳ τῷ ἑταίρῳ χαίρειν.

Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τῶν παλαιῶν τὰς κατὰ στοιχεῖον συντεθείκασι λέξεις, ὦ πάντων ἐμοὶ προσφιλέστατε Εὐλόγιε· ἀλλ' οἱ μὲν τὰς Ὁμηρικὰς μόνας ὡς Ἀππίων καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρχιβίου· οἱ δὲ τὰς κωμικὰς ἰδίᾳ καὶ τὰς τραγικὰς ὡς Θέων καὶ Δίδυμος καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι· ὁμοῦ δὲ πάσας τούτων οὐδὲ εἷς. Διογενιανὸς δέ τις μετὰ τούτους γεγονὼς ἀνὴρ σπουδαῖος καὶ φιλόκαλος, τά τε προειρημένα βιβλία καὶ πάσας τὰς σποράδην παρὰ πᾶσι κειμένας λέξεις συναγαγών, ὁμοῦ πάσας καθ' ἕκαστον στοιχεῖον συντέθεικε· λέγω δὴ τάς τε Ὁμηρικὰς καὶ κωμικὰς καὶ τραγικάς, τάς τε παρὰ τοῖς λυρικοῖς καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι κειμένας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ⟨τὰς⟩ παρὰ τοῖς ἰατροῖς τάς τε παρὰ τοῖς ἱστοριογράφοις. συλλήβδην δὲ [ὁμοῦ] οὐδεμίαν λέξιν ἔσθ' ἣν παρέλιπεν οὔτε τῶν παλαιῶν οὔτε τῶν ἐπ' ἐκείνου γεγενημένων. προέθηκε δὲ κατ' ἀρχὴν ἑκάστης λέξεως τριῶν ἢ τεσσάρων στοιχείων τάξιν, ἵν' οὕτως εὐμαρεστέραν ἔχοι τὴν εὕρεσιν ἧς ἐπιζητεῖ τάξεως ὁ τοῖς βιβλίοις ἐντυγχάνειν προαιρούμενος. καὶ πρὸς τούτοις ὅσας οἷός τε ἦν παροιμίας εὑρεῖν, οὐδὲ ταύτας παρέλιπεν, ἐπιγράψας τὰ βιβλία Περιεργοπένητας, καὶ ταύτῃ χρησάμενος τῇ διανοίᾳ· ἡγεῖτο γάρ, οἶμαι, μὴ μόνοις πλουσίοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς πένησι τῶν ἀνθρώπων χρησιμεύειν τε καὶ ἀντὶ διδασκάλων ἀρκέσειν αὐτά, εἰ μόνον περιεργασάμενοι πανταχόθεν ἀνευρεῖν ταῦτα δυνηθεῖεν καὶ ἐγκρατεῖς αὐτῶν γενέσθαι. ἐπαινῶ μὲν ἔγωγε τὸν ἄνδρα καὶ τῆς φιλοκαλίας καὶ τῆς σπουδῆς, ὅτι χρησιμωτάτην πραγματείαν καὶ τοῖς σπουδαίοις τῶν φιλολόγων ὠφελιμωτάτην χορηγίαν πρὸς ἅπασαν παιδείαν προείλετο παρέχειν. ἐβουλόμην δὲ αὐτὸν μήτε τὰς πλείους τῶν παροιμιῶν ψιλῶς καὶ ἄνευ τῶν ὑποθέσεων τεθεικέναι, μήτε τὰς ἐζητημένας τῶν λέξεων οὐκ ἐχούσας τά τε τῶν κεχρημένων ὀνόματα καὶ τὰς τῶν βιβλίων ἐπιγραφὰς ἔνθα φέρονται, τάς τε πολυσήμους αὐτῶν παραδραμεῖν καὶ ἀσαφεῖς παραλιπεῖν, δέον δὲ καὶ ἐν ταύταις ἑκάστης διαφόρου διανοίας τὴν παράστασιν ἀπὸ τῆς τῶν χρησαμένων μνήμης παρασχεῖν. ἅτινα σύμπαντα καὶ τῆς παρ' ἡμῶν ἐπιμελείας δεηθέντα κατὰ δύναμιν τετύχηκε πάσης, ἐν δευτέρῳ κειμένης τῆς τῶν φιλεπιτιμητῶν μέμψεως. οὐ γὰρ ὀκνήσω

---

10 add. Mus. **11** del. La.; ὁ μὲν Hemsterh. **12** ἔσθ' ἣν] ὥστε H: La.; ὡς εἰπεῖν vel del. Ranke **14** τριῶν καὶ H: Ranke **15** τάξεως] λέξεως Hemsterh. **20** ἂν εὑρεῖν H: Mus. **21** μὲν οὖν Mus. **28** αὐτῶν μὴ παρ. Mus. **29** δὲ del. Hemsterh.

μετὰ παρρησίας εἰπεῖν ὅτι τῶν Ἀριστάρχου καὶ Ἀππίωνος καὶ Ἡλιοδώρου λέξεων εὐπορήσας, καὶ τὰ βιβλία προσθεὶς Διογενιανοῦ, ὃ πρῶτον καὶ μέγιστον ὑπάρχει πλεονέκτημα δαιτός, ἰδίᾳ χειρὶ γράφων ἐγώ, μετὰ πάσης ὀρθότητος καὶ ἀκριβεστάτης γραφῆς κατὰ τὸν γραμματικὸν Ἡρωδιανόν, λέξιν μὲν οὐδεμίαν παρέλιπον κειμένην ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ πλείστας οὐχ εὑρὼν προστέθεικα. ἐκείνην δὲ γραφὴν ἠξίωσα, ἧς εὕρισκον καὶ τὴν διάνοιαν τέλος περιέχουσαν καὶ τὴν φράσιν μετὰ τοῦ δοκίμου σαφῆ. ταῖς παροιμίαις ἀποδέδωκα τὰς ὑποθέσεις· καὶ τῶν πλειόνων λέξεων καὶ σπανίως εἰρημένων οὐ μόνον αὐτῶν τῶν χρησαμένων τὰ ὀνόματα προσγέγραφα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιγραφὰς πάντων μὲν ἀπὸ τῶν ἀντιγράφων προστιθείς, οὐδαμοῦ δὲ πονεῖν παραιτησάμενος, ὡς ἂν μὴ καὶ αὐτὸς μέμψιν ὀφλήσαιμι δικαίως τινά, καὶ οἷς ἐγκαλῶ Διογενιανῷ πεπτωκὼς φανείην. καὶ πληρώσας τὴν πραγματείαν, ὅσον εἰς ἀνθρωπίνην ἐλήλυθε κρίσιν τέλος γεγενημένην, εἰ μὴ πού τις ἢ σαφὴς οὖσα λέξις ἢ οὐκ ἀναγκαία παραλέλειπται, ἀπέστειλα πρὸς τὴν σὴν ἀναμίλλητον φιλίαν, πεπεισμένος μὲν εἶναι τὸ κτῆμα μέγα, τὴν δὲ ⟨φιλίαν τὴν⟩ σὴν καὶ μειζόνων ἀξίαν ὑπάρχουσαν. εὔχομαι δὲ τῷ Θεῷ σωζόμενόν σε καὶ ὑγιαίνοντα χρήσασθαι τοῖς βιβλίοις.

[Δεῖ εἰδέναι τὸν λέξιν τινὰ ζητοῦντα ἐν τῷ λεξικῷ τούτῳ, ὅτι εἰ σύνθετός ἐστιν ἡ λέξις ἣν ζητεῖ πολλάκις διαιρῶν αὐτὴν εἰς τὰς ἐξ ὧν σύγκειται εὑρίσκει αὐτῆς τὴν ἑρμηνείαν ἐν τῷ ἀρκτικῷ [αὐτῆς] γράμματι ἑνὸς τῶν μερῶν αὐτῆς. οἷον· ἀνθρωποείκελος μὲν ὡς κεῖται ἐν συνθέσει οὐκ ἔχει, ἐὰν δὲ διέλῃς τὴν λέξιν καὶ ζητήσῃς ἐν τῷ εἴκω, εὕρῃς "εἴκελος ὅμοιος," ὡς εἶναι τὴν πᾶσαν λέξιν ἀνθρώπῳ ὅμοιος. καὶ ἐπὶ πολλῶν λέξεων τοῦτο ποιῶν πολλάκις, ὡς εἴρηται, εὑρίσκεις τὸ ζητούμενον.]

---

34 προθεὶς H: Mus. **35** δ' αὐτὸς H: L. Dind. **37** οὔτε μίαν H: Mus. **43** προστεθεὶς H: Faber **44** αὐτῶν H: Faber **45** περιπεπτωκώς Hemsterh. **48** ἀναμείλικτον H: Mus. **49** μετὰ δὲ τὴν H: em. et suppl. Dobr. Adv. 1,580 **52–9** ab epistula aliena etiam exhibent codd. Cyrilliani nonulli (Drachm. p. 17), ad Cyr. referre agn. Reitz. 1888,454 **54** αὐτῆς del. Alb. **56** ζητήσεις H: Mus. **57** ὁμοίως H: Mus. | ὅμοι ὡς H: Ald.

A

1 α· τὸ α̅ περισπασθὲν δηλοῖ εἴθε, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 1, 33)· ‘ἆ πάντως ἵνα γῆρας’. καὶ τὸ ὦ ἄρθρον, ὡς παρ’ Ὁμήρῳ (υ 351)· ‘ἆ δειλοί’. καὶ ψιλούμενον στέρησιν, ὡς ὅταν λέγωμεν ἄνανδρον. καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ ‘ἀχανὲς πέλαγος’. καὶ τὸ πολύ, ὡς ‘ἐν ἀξύλῳ ὕλῃ’ (Λ 155). καὶ τὸ ὁμοῦ, ὡς τὸ ἀδελφός· ὁμόδελφον γὰρ σημαίνομεν· δελφὺς δέ ἐστιν ἡ μήτρα. καὶ τὸ κακόν, ὡς τὸ ‘ἀμήχανε’ (Ο 14), ἀντὶ τοῦ κακομήχανε. δασυνόμενον δὲ σημαίνει ἅτινα καὶ ὅσα. καὶ ἄρθρον ὑποτακτικὸν οὐδετέρου γένους πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ πτώσεως εὐθείας D

2 α α· ἐπὶ τοῦ μεγάλου. ἔστι δὲ καὶ ⌊σχετλιαστικὸν ἐπιφώνημα v^{5}. δασυνθὲν δὲ γέλωτα δηλοῖ D

3 α· φωνῆεν. ἢ ἅτινα, ἢ ἅπερ, ἢ ὅσα. καὶ ἄρθρον ὑποτακτικὸν οὐδετέρου γένους πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ πτώσεως εὐθείας. καὶ ψιλούμενον στέρησιν δηλοῖ, ὡς ὅταν λέγωμεν ἄνανδρον

4 ἅ ἅ· *σχετλιαστικὸν ἐπιφώνημα v^{5}. ἢ σύστημα ὕδατος K + D

5 ἀάατον· τὸ ἀβλαβὲς (vg^{16}) καὶ εὐχερές (Ξ 271), ἢ ἄνευ ἄτης (φ 91), *ἢ ἀπλήρωτον (vg^{16}) Hom.

6 *ἀάβακτοι· ἀβλαβεῖς (vg^{6})

7 ἀαγές· *ἄθραυστον, ἰσχυρόν vg^{9} πάνυ (λ 575) Hom.

8 *†ἀαδέη· ὑεία κόπρος vg^{13}

9 ἀαδές· ἀηδές

10 *ἀαδεῖν· ὀχλεῖν v^{10}, λυπεῖσθαι, ἀδικεῖν· ⌊ἀπορεῖν v^{10}, ἀσιτεῖν v^{12}

---

1 Ph α 1; Apion 209, 1 L.; cf. Ap. S. 1, 1; – εἴθε Schol. Plat. Hipp. Mai. 295a (17–18). cf. Ael. Dion. α 1 **2** Ph α 2 (Diogen. fr. 1); Ael. Dion. α 2; σχετλιαστικόν Schol. Plat. Hipp. Mai. 295a (17–18) **4** E. Gud. 1, 14; ἢ – Ph α 3 **5** ἀβλαβές Apion 210, 13 L.; Scholl.; EM 1, 22; – ἄτης cf. Ap. S. 1, 14 | ἀπλήρωτον Σ^{b} α 3; Apion 210, 14 L. **6** E. Gud. 1, 11 **7** – ἰσχυρόν Σ″ (Ph α 4. Su α 2); Ap. S. 2, 4; ἄθραυστον E. Gen. α 17 (EM 1, 50) **8** E. Gud. 2, 5 **10** ὀχλεῖν et ἀδικεῖν – Σ″ (Ph α 5. Su α 3); Ap. S. 2, 13

---

1 πάντα συναγείρας H: Sop. Heins. Cocc. al. = Schol. Plat. | α̅ ἄρθρον H: Pears. ap. Alb. = Ph Schol. Plat. | δηλοῖ H: Pears. ib. = Ph Schol. Plat. | ἀχανὲς πέλαγος ex incerto poeta saepe a Plut. (e.g. Cic. 6, 4) et al. cit. | ἀδελφοὶ H: HSt. = Ph Schol. Plat. | ἄρθρα ὑποτακτικα (sine accent.) H: La. = Apion, cf. gl. 3 **2** ἃ ἄ H, αα K, ἂ ἄ Ph, ἆ Schol. Plat. | αναφωνημα K | συντεθὲν H: HSt. = Ph **4** contin. H: nov. gl. Mus. | ὰ ὰ H, αα K, ἂ ἄ Ph | αναφωνημα K | fin. = gl. 15 **5** ἄατον H (K Apion EM): Pears. 713. Voss. Verw. = Scholl. Ap. S. | v.l.: gl. 38 **6** ααβακτον K^{v}, ἀάβηκτον K^{g} E. Gud.; ‘vix = ααϝακτον (Buttm., Lex. 1, 233), sed e gl. 5 corr. (Faber), cuius veriloquium ignotum’ La. **8** ἀαδένη H: K; ἀακραγές E. Gud. | συεια K **9** ἀάδες H: accent. Mus. **10** ἀδεῖν Ap. S. | ὀλλεῖν H: Mus. = K Σ″ Ap. S. | ἀδικεῖσθαι Ap. S., Su | ἀπορεῖσθαι H: Schm. = K Σ″ | ‘vox ad expl. Hom. αδηκοτες a gramm. ficta’ La., aliter Leum. Hom. W. 309, 82

D **11** †ἄαδα· ἔνδεια Λάκωνες. οὕτω καὶ Ἀριστοφάνης ἐν γλώσσαις (fr. 348 S.)

Hom. **12** †ἄαδαν· ἐλύπησαν (κ 68)

13 †ἀάθης· ἥμαρτες, ἐβλάβης

14 ἀάθικτον· ἄφθαρτον, ἀβλαβές

D? **15** ἄα· σύστημα ὕδατος

16 ἄακτον· ἄθραυστον, ὑγιές

Hom. **17** *ἀάλιον· ἄτακτον v[15]

D **18** ἀανές· οὐ τελεσθησόμενον (SH fr. ad. 948, 2?)

19 ἀανής· χρήσιμος

20 †ἀαναίμα· πολλαχῇ χάρις

D **21** ἀάνθα· εἶδος ἐνωτίου παρὰ Ἀλκμᾶνι (fr. 127) ὡς Ἀριστοφάνης (Byz. fr. 422 S.)

Ap. S. **22** *ἀάπτους· ἀπροσπελάστους, ὧν οὐ δύναταί τις ἅψασθαι vg[17], ἢ ἀπτόητους (Α 567)

D **23** ἄας· ἐς αὔριον Βοιωτοί, οἱ δὲ τὸ εἰς τρίτην

Ap. S. **24** ἀάσαι· πολλαχῶς καὶ ἄγαν βλάψαι

Ap. S. **25** ἀασάμην· ἐβλάβην vg[2], ⟨ἄτῃ⟩ περιέπεσον (Ι 116 ..)

Hom. **26** ἀάσατο· ἐβλάβη (Ι 537 ..)

27 *ἀάσθης· ἐβλάβης (h. Cer. 258) (v[4])

Hom. **28** ἀασίφρονι· βλαψίφρονι, φρενοβλαβεῖ (cf. φ 302). ἀάσαι γὰρ τὸ βλάψαι

29 ἀάσατο· ἔβλαψεν

30 *ἀασιφόρος· βλάβην φέρων v[3]

D **31** ἀάσκει· βλάπτει, φθείρει

32 ἀαστόν· ἀναμάρτητον, ἀβλαβές

---

13 E. Gud. 2, 1 **15** v. ad gl. 4 **16** E. Gud. 1, 9 **17** Σ″ (Ph α 6. Su α 4); Ap. S. 2, 14 **19** E. Gud. 1, 10 **22** Ap. S. 1, 20 (Ph α 8. EM 1, 44); Schol.; E. Gud. 1, 13 **24** Ap. S. 2, 5 **25** Ap. S. 1, 19; Σ″ (Ph α 10. Su α 7); ἐβλάβην Schol.; EM 1, 24 **26** Schol. **28** φρενοβλαβεῖ Ph α 14; Schol. **30** E. Gud. 1, 6

---

11 ἄδδα Valck. (= ἄζα), cf. gl. 1022 et Be. 2, 323 | οὕτω καὶ H: οὕτως Valck. **12** ἄασαν Faber, cf. gl. 1015 **13** ἀαθὴς H: accent. Mus. | v.l. gl. 27 (La.) **14** ἄθικτον Sop. Faber; ἀάθεκτον La. tacite **15** del. Verw. ut dittogr. gl. 4; ad ἄλα pert. cens. Schm., ‘vix recte. an vox barbara?’ La. **17** ἄτεκτον H: H[c] = K Σ″ Ap. S.; ‘vox e ου⟩δ’ αλιον (Λ 380) orta’ La. **18** cf. Schulze QE 158, 3 | SH l. c. ad Callim. ref. Hollis ZPE 100, 1994, 20, ad Nic. Meliado ZPE 177, 2011, 43 **19** ἀαμὴς H: ἀάνης (acc. dub.) Mus. = E. Gud. | ⟨οὐ⟩ χρ. Pears. 3 **20** Pears. 2 cft. gl. 24, La. gl. δ 1181 **21** ἄανθα H: accent. La. | ἀλκμάνι H: accent. Mus. | ἢ ἀριστοφάνει H: Bergk PLG ed. alt. p. 657; καὶ Ἀρ. vel [ἢ] Ἀριστοφάνης Pears. 3 | cf. Schulze QE 38, 1; contra Frisk s. v. **22** ἀάππους H: Scal. Guyet. Heins. al. = K testt. **23** lectio Zenodoti Θ 470 (Schol.[A]) | v.l.: gl. 1408 **25** add. Heins. Pears. 714 = Σ″ Ap. S. | περὶ ἐπές H: Mus. = Σ″ Ap. S. **26** ἐβλάβην H: Mus. = Schol. **27** v.l.: gl. 13 **28** ἀασήφρονι H: Mus. = testt. | βλαψήφρονι H: Mus. | αἰαὶ H (ἀέσαι Mus.): ed. 1521 **29** ἀάσαψο H (ἀάσαντο ed. 1521): Bast. Greg. Cor. p. 762 | ἔβλαψαν H: Bast. **30** ἀασίφορος H: accent. Mus. **31** cf. Schulze QE 443, 1

33 ἀάστονα· ἀνεύφραντον

34 ἀάσχετον· ἀκατάσχετον, ἀνυπομόνητον (Ε 892 ..) Hom.

35 ἆαται· ἄγαν ⸤βλάπτει (Τ 91 ..) g^{18} Hom.

36 ἄατε· ἀπλήρωτε

37 ἀάτοις· βλάπτουσιν

38 ἄατον· ἐπιβλαβές, ἢ ἄνευ ἄτης ἢ ἀπλήρωτον (Χ 218)

39 ἄατος· χαλεπός, δυσχερής· *ἀκόρεστος P^{20}, ἀχόρταστος (Hes. th. 714)

40 ἀατύλον· ἀβλαβές D

41 ἄβ· ὁ Γορπιαῖος μήν D

42 †ἄβα· τροχός, ἢ βοή D

43 †ἀβακίμων· ἄλαλος

44 *ἀβακῆσαι· ἀγνοῆσαι, ἁμαρτάνειν g^{5}

45 ἄβαγνα· ῥόδα. Μακεδόνες D

46 ἀβάγητρον· λεπτόν D

47 ἀβάθ· διδάσκαλος Br^{6}. Κύπριοι D

48 ἄβαθμα· τὰ στρέμματα D

49 [῎Αβαντες· Εὐβοεῖς καὶ κολοσοί, νεκροί]

50 ῎Αβαι· περὶ τὴν Φωκίδα τόπος, οὗ μαντεῖον ᾿Απόλλωνος ᾿Αβαίου. Σοφοκλῆς (ΟΤ 900) D

51 ἀβάκην· ἀφελῆ, ἀσύνετον, ἡσύχιον, ἄπειρον, ἀδύνατον, ἄκακον (Sapph. fr. 120, 2)

52 *ἀβακήμων· ἄλαλος g^{3}. ἀσύνετος

53 ἀβακής, ἄβαξ· ἄφωνος, σιωπηρός. καὶ ὄνομα ἀρχιτεκτονικὸν ὃ †σκύθαι λέγουσιν ἄνδρα καλεῖν D

54 *ἀβάκησαν· ἠγνόησαν (δ 249) (g^{5}) Hom.

55 †ἄβακι· ἀγελαίσωνες†

---

34 Ap. S. 1, 24; Schol.; ἀκατάσχετον EM 1, 30 **35** Ap. S. 2, 6; Schol. **38** ἐπιβλαβές et ἀπλήρωτον Ph α 17; Σ^{b} α 6; ἄνευ ἄτης EM 1, 17 **39** ἀκόρεστος Ap. S. 46, 1 (ἄτος) **50** cf. Schol. Soph. **52** Σ‴ α 51; ἀσύνετος Ael. Dion. α 3 **54** Σ″ (Ph α 22. Su α 11. EM 2, 29); Schol. (Ap. S. 2, 16)

---

33 ἀγάστονα Lob. El. 194, ‘sed vid. *αϝαδ- subesse’ La.; ἄαστον Leum. (La. p. 506) | ἀνεύφραντα Mus. **34** ἀάσκετον. ἀκατάσκετον H: H^{c} = testt. **35** αααται K **36** ἀάταλε H: Pears. 3 **37** ἄατοι H: Guyet. Heins. Pears. 2, 3 **38** v. l. gl. 5 (Verw.) **41** Chaldaeorum, cf. Ginzel, Hdb. d. Chron. 1, 117 **42** ἀμμά· τροφός. ἢ βοὴ ⟨παιδίων⟩ La., ἢ βαΐα (Neogr. βάγια) Conom. 1966, 66 **43** v. l. gl. 52 (Mus.) **44** ἀμαράντων H: La.; ἁμαρτεῖν ed. 1521 = K **46** ἀβαῆρα· τὸν Pears. 2, coll. Zonar. 4; ἀβακής cft. La. (qui leg. ἀβακρόν e Cyr.^{n}) **47** ἀββᾶς K; ἀβά· ὁ Gesenius; ἀβάθων La. e Cyr.^{n} **48** ἀβάθματα· στρ. H: La. (‘membra luxata quibus haud insistas’ ?) **49** dittogr. gl. 66 | κολοσσοὶ Mus. **50** ἀβαὶ H (-αῖ Schol. Soph.): accent. Mus. | φωτιδάταπον H: Mus. | ἀπόλλων ὁ σαβαίου H, ὁ del. H^{c}: ᾿Απόλλωνος Ald., ᾿Αβαίου Leopard. Jun. Heins. al. **51** v.l.: gl. 67 **52** v.l.: gl.43 **53** ὄνομα κτλ. ad ἄβαξ tantum pert. (La.) | Σκύθας Heins. Pears. 2 | σκοτίαν λ. καὶ τράχηλον Salm. (ap. Menag.); ⟨τ⟩έκτον(ες) λ. La.

56 ἀβάκτητον· ἀνεπίφθονον
57 ἄβακτον καὶ ἄβυκτον· τὸ μὴ μακάριστον
D **58** ἀβάκχευτον· ⟨ ⟩
58x ⟨ ⟩· λινοῦν ὕφασμα περιχειρίδιον
D **59** †Ἀβάκω ἄγκινοι· Σικελῶν μοῖρά τις οὕτω καλούμενη
D + K **60** ἀβάλε· ὄφελον, ⸤εἴθε (Callim. fr. 619 Pf.) g^{1}vg^{2}Σ [ἢ ἀχρεῖον]
D **61** †ἀβαλαία· συγγραφή, ὁμολογία
D **62** ἀβαλῆ· ἀχρεῖον Λάκωνες. οἱ δὲ νωθρόν
D **63** ἄβαλις· μοχθηρὰ ἐλαία
D **64** ἀβάντασιν· ἀναβᾶσιν
65 Ἄβαντα· πόλις πλησίον Παρνασοῦ, ἔνθα ἱερὸν Ἀπόλλωνος
D? **66** Ἄβαντες· Εὐβοεῖς (B 536 ..). καὶ κολοσσοί, νεκροί
67 †ἄβατος· ἀσύνετος
68 *ἄβαπτος· ἀστόμωτος (vg^{9}Σ)
D **69** ἀβάπτιστον· τρυπάνου εἶδος ἰατρικοῦ
D **70** †ἀβαρλεῖται· ταράσσεται, κροτεῖ
71 ἀβαρβαλαῖαι· νύμφαι
Hom. **72** Ἀβαρβαρέη· ὄνομα νύμφης (Z 22). πολλὰ δὲ εἴδη νυμφῶν
73 †ἀβαρής· ἀσύνετος
D **74** ἄβαρις· ὁ ἠπειρώτης καὶ μὴ ἔχων βᾶριν
D **75** ἀβαριστάν· γυναικιζομένην, καθαιρομένην καταμηνίοις. Κύπριοι
D **76** ἀβαρκνᾷ· κομᾷ Br^4 †τὲ Μακεδόνες
D **77** ἄβαρκνα· λιμός
D **78** Ἀβαρνεύς· Φωκαέων φυλή
D **79** ἀβάρνου· στένε, οἴμωζε, βόα
D **80** Ἄβαρνος· πόλις Φωκαέων

---

56 Σ''' α 53 **57** Σ''' α 55 **59** St. Byz. 2,14 (α 2) **60** εἴθε Σ α 1; Ap. S. 2,15 **65** St. Byz. 2,6 (α 1) **66** Εὐβοεῖς Ap. S. 4,1 **68** Σ α 3 **69** Galen. meth. med. 10,447 **72** Apion fr. 3 N. ap. Ap. S. 3,32; Schol. **80** St. Byz. 4,4 (α 4)

---

57 τὸν Ph **58x** sep. Cunn.; le. ἀβάκλινον La. e Cyr.^{p}; ἁβροχίτων Riess 1946,107 | περιχειρίδον H: Ald. **59** Ἀβαικῖνοι Gron. Pears. 2, coll. St. Byz. qui hoc ἐθνικὸν esse dicit urbis Ἀβάκαινον, quae Σικελῶν μοῖρά τις sit | μοίρα H: accent. ed. 1521 = St. Byz. **60** ἀ H: Pears. 3; ἄβαλε K^{g1}, ἀβάλε testt. | incl. Schm. (gl. 62 cft. La.) **61** ἀβολαία Hemsterh.; ἀβλάβεια La. e Cyr.^{n} **62** ἀβάλη H: accent. La. | Be. 2,366. gll. 8930 cft. La., β 153 Schm. **64** ft. ἀ(μ)βάντασσιν La. coll. IG 14,645 i 50 (Heracleot.). Schwyzer Gr. 1,567 | ἀνάβασιν H: accent. Schm. **65** h.e. Ἄβαι (La.) | παρνάσου H: accent. Mus. **66** κολοσσοί ad ἄτλαντες ref. La., νεκροί ad ἀλίβαντες Schm. | dittogr.: gl. 49 **67** v.l. gl. 51 (La.) **68** ἀστομώτατος H (K): Heins. Palm. Pears. 3 = Σ (vel ⟨ἀστόμωτος. n. gl. ἀβαπτότατος·⟩) **70** ft. ἀβαρβαλεῖται· ταράσσει La. **71** ἀβαρβαρέαι e gl. 72 Heins. **72** ὀνόματα H: Mus. = testt. | νυμφ( ) H: Mus. = testt. **73** v.l. gl. 51 (La.) **74** βάριν H: accent. Schm. **76** ἄβαρκνα κόμα H: Palm. Pears. 4 = K; cf. Lagarde GA 275 | [τε] ⟨οὕτω⟩ Mus. **77** ἄβαρνα Brun. Pears. 4 **78. 80** φωκέων H: Holst. Not. in St. Byz. 2

81 ἀβαρταί· πτηναί. Κύπριοι D
82 ἄβαρτος· ἄπληστος. οἱ δὲ ἄμαργος D
83 ἀβαρτία· ἀπληστία D
84 ἀβαρύ· ὀρίγανον. Μακεδόνες D
85 ἀβάς· εὐήθης. καὶ ἱερὰ νόσος παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 50 K.–A.) D
86 ἀβᾶσαι· *ἀριστῆσαι Br^{7}. καὶ ἐγερθῆναι K + D
87 ἀβαστάκτως· δυσβαστάκτως
88 *ἀβασάνιστα· ἀνεξέταστα (Cyr. glaph. in Pent. 69, 16 . .) (vg^{8}Br^{9})
89 ἀβασάνιστος· ἄτρωτος, μὴ κολαζόμενος, *ἀγύμναστος Σ(vg^{8}Br^{11})
90 ἀβάσκαντα· χωρὶς βλάβης
91 *ἄβατον· ἀκίνητον g$^{\alpha\beta\rho 30}$, ἀπρόσιτον vg^{6}g$^{\alpha\beta\rho 30}$Σ
92 [ἄβαστον]†ἄβατον· ἀβίαστον D
93 *ἄβατον· ἀδιόδευτον, ἀπέραντον (Lev. 16, 22?) P^{10} LXX
94 ἀβδέλυκτα· ἀμίαντα (Aesch. fr. 137) D
95 *ἄβδελλον· ταπεινόν vg$^{\alpha\beta\rho 8}$Br^{16}
96 ἄβδηλα· ἄβατα D
97 ἄβδης· μάστιξ παρ᾽ Ἱππώνακτι (fr. 130 W. = 148 Degani) D
98 Ἀβδιού· ἑρμηνεύεται δοῦλος ἐξομολογητός (3. Regn. 18, 3 . .) On. sacr.
99 Ἀβδηρίτης· βορέας D
100 ἄβελλον· ταπεινόν
101 *ἀβέβηλον· καθαρόν (Cyr. in xii proph. 2, 177, 13) vg^{3}(P^{5}Σ)
102 ἄβεις· ἔχεις D
103 ἀβέλλει· στέφει
104 ἀβελιακόν· ἡλιακόν Br^{29}. Παμφύλιοι D
105 ἀβέλιον· ἥλιον Br^{27}. †Κρῆτες D
106 *ἀβελτερία· ἀφροσύνη P^{6}, ἄνοια vg^{1}(P^{6}Σ)
107 Ἄβελ· πένθος (Gen. 4, 2 . .) On. sacr.

---

85 An. Par. 4, 84, 31 **88** cf. Σ α 4 **89** ἀγύμναστος Σ α 4; (Phryn. praep. soph. fr. 39) **91** ἀπρόσιτον Σ α 5 **94** Σ^{b} α 12 **95** E. Gud. 4, 8 **98** On. Vat. 185, 89 Lag. **99** cf. Zonar. 4 **101** Σ α 6; cf. Poll. 1, 8 **106** Su α 32 (Δ) | Σ α 7 **107** On. Vat. 185, 87 Lag.

---

81 vox Semit. Hoffm. BB 15, 82 **82** λαίμαργος Palm.; ἄμαργος esse v.l. censet Alb. **84** gl. β 243 cft. La.; aliter Hoffm. Mak. 41 | μακεδονία H: Alb. **85** prius cum gll. 51. 115. 134, alterum cum *ἄϝα ἀϝᾶσθαι ἀϝάζω coniung. Kaib. **86** ad *ἄϝα = ἤως Ahr. KS 498. Fick KZ 42, 287 | ἀβάσαι H: accent. La. = K | ἀρθῆναι H: La. (addub. Merv. J. 165) **87** ἀβασάκτως H: HSt. Thes. 1, 726 **89** ἄτρωτος 'tormentis non laceratus' La. **91** l. ἄβαστυν H: ed. 1521 = K **92** ἄβαστον· ἄβατον H: dittogr. incl. Schm.; 'h.e. ἀβίατον' La. **93** αδιαβατον K **95** ἄβδελον H: La. = K, cf. gl. 100 **96** 'ft. αβαβηλα cf. SEG 9, 72, 21' La. **98** contin. H: nov. gl. Mus. | ἑρμ( ) H: Heins. **100** cf. gl. 95 **102** = ὄφεις Voss.; cf. Schwyzer Gr. 1, 462, 4 **103** στρέφει Pears. 4, coll. gl. 1360 **104** ἀβελίην H (K): La., qui ἡλιακόν 'solarium' interpr., coll. Sophokles s. v. **105** Creticum esse negat Brause 55, prob. La.; Pamphylium (cf. gl. 104) dicit Heraclid. Miles. fr. 26 **106** αγνωσια KP, ἀνοησία Σ

108 *ἀβέλτερος· ἀνόητος vg^{2}Br^{30}Σq, μωρός, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων q, ἠλίθιος
109 ἀβέρβηλον· πολύ, ἐπαχθές, μέγα, βαρύ, ἀχάριστον, μάταιον
D **110** ἀβηδόνα· ἀηδόνα
111 ἀβέσσει· ἐπιποθεῖ Br^{32}. θορυβεῖ
D **112** ἀβήρ· οἴκημα στοὰς ἔχον, ταμεῖον. Λάκωνες
D **113** †ἀβήρει· ᾄδει
D **114** †ἀβηροῦσι· ἄιδουσιν
115 *ἀβής· ἀναίσχυντος, ἀνόσιος Br^{33}. ἀσύνετος, ἀνόητος g^{αβε4}
116 ἀβήσσει· ἐπινοεῖ B^{34}
D **117** ἀβί· ὑπό, Σκύθαις εἴρηται …
118 ἄβια· οὐ βιώσιμα ἢ βίαν οὐκ ἔχοντα Br^{37} [οὐ βίαιοι, οὐκ ἄδικοι. καὶ ὄνομα ἔθνους]
D **119** α⟩ βίλλιον· ἀνδρεῖον Br^{38}
D **120** ἄβιε· ἔβαλλον. Σκύθαι
D **121** ἄβιν· ἐλάτην. οἱ δὲ πεύκη
122 †Ἀβίλλιον· οἶνον vg^{αβρ6}Br^{39}
D **123** †ἀβίλτακα· μνήμονα. Πέρσαι
D **124** Ἀβιλυκή· στήλη ἐν Λιβύῃ
Hom. **125** ἄβιοι· μὴ ἔχοντες τόξα v^{1}g^{2}Br^{42}, ἀπόλεμοι Br^{42}, οὐ βίαιοι, οὐκ ἄδικοι. καὶ ὄνομα ἔθνους (N 6)
D **126** ἀβιόλη· σπέρμα ἐμφερὲς …
D **127** ἄβιος· πλούσιος Br^{41}, ὡς Ἀντιφῶν ἐν Ἀληθείᾳ (87 B 43)
D **128** ἀβίυκτον· ἐφ᾽ οὗ οὐκ ἐγένετο βοὴ ἀπολλυμένου
Eur. **129** ἀβίωτον· κακόν, ἀηδῆ, ὀδυνηρόν (Eur. Alc. 242)

---

108 – γινώσκων lex. rhet. 198, 22 (q); ἀνόητος Σ α 8; ἀνόητος et ὁ – γινώσκων EM 3, 12; μωρός Σ^{b} α 15; (Poll. 5, 120) **115** ἀνόσιος, ἀσύνετος E. Gud. 4, 21; ἀσύνετος Su α 38 (Δ) **122** ft. ex urbe Abila, St. Byz. 6, 12 (α 7) **124** Eust. in Dion. perieg. 64 **125** μὴ – τόξα et καὶ – Schol.; οὐ – ἄδικοι EM 3, 23 **127** cf. Harp. 3, 1$^{epit.}$ (Σ″ [Ph α 38. Su α 47]); Poll. 6, 196 **129** Σ α 9

---

109 v. l. gl. 229 (La.) **110** β = ϝ agn. Alb. **111** gl. 116 cft. Alb. **112** gl. χ 409 cft. La. (cf. Cunn. ad loc.); potius gl. 8246 Chantr. 1955, 59 **113/114** h. e. ἀϝειδ- Wack.* **114** διδοῦσιν H: Mus. **115** l. αβλης K^{g} | ἀνόητος n. gl. post 116 H: trsp. Mus. = K | ανοησιος K **116** gl. 111 cft. Alb. **117** ad Ἄβιοι, qui Scythae erant, ref. Pears. 5; Ἄβιοι· οὕτω Σκύθαι εἴρηνται Kust. (ἐπὶ Σκύθαις εἴρηται Voss.) **118** βίον Alb. = K | incl. del. Graev., dittogr. gl. 125 **119** ἄβιδα H (ἀβιδαῖον K): G.A.Xenis (per litt.) post Schm., coll. Arcad. 53, 21 βίλλος τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον τὸ κοινῶς βιλλὶν παρὰ Ἐφεσίοις βαρύνεται et voc. Neogr. **121** ἄβιες HSt. Pears. 4, ἀβίης Brun. Voss., Lat. *abies* Guyet. Heins. | ἐλάτη H: Schm. | ‘huc ft. pert. Σκύθαι e gl. 120 cf. Ἀβική [regio Pontica, St. Byz. 657, 4]’ La. **122** v. l. gl. 3675 (Alb.) **123** ἀβιάτακα Oppert, Peuple 229, 1 **124** Scyl. 111. Strab. 3, 5, 5, p. 170, 12 C. cft. Alb. **125** οὐ κτλ. dittogr.: gl. 118 **126** lac. indic. Pears. 4. Alb. **127** ἀλη΄θ( ) H (-θίᾳ Mus.): Maussac. Pears. 5 (vel Ἀληθείας α̅) **128** ἀβίηκτον H: Voss., i. e. ἀϝ-, cf. Schulze Kl. Schr. 335, ad rem RE 16, 283, 40 sqq. **129** ἀειδῆ H: H^{c}; ἀηδές Σ | cf. gl. 237

130 ἀβλαβύνιον· σειρὰ πλεκομένη παρ᾽ Αἰγυπτίοις ἐκ βύβλων, κάθαρσιν ⟨ποι⟩οῦσα D
131 ἀβλαδέως· ἡδέως D
132 ἀβλάξ· λαμπρῶς. Κύπριοι D
133 ἄβλαροι· ξύλα D
134 *ἄβλας· ἀσύνετος (g^{αβε4}), ἀγνώμων
135 *ἄβλαυτος· ἀνυπόδητος Br^{46}
136 *ἀβλεπτήματι· ἁμαρτήματι vg^{2}Σ
137 ἀβλεμές· ἀσθενές (Br^{47}), [ἀβλεπές] φαῦλον (Nic. al. 82)
138 ἀβλεμής· ἄτολμος, ἀτερπής, παρειμένος. οἱ δὲ κακός
139 ἀβλεπτῆ· τὸν ἀβλεπτοῦντα D
140 †ἀβληρά· ἡνία
141 ἀβλήδην· ἐνδόσιμον
142 ἀβλής· νεουργής, μὴ βληθείς D
143 *ἀβλῆτα· καινόν v^{3}, [ἄτρωτα,] οὔπω ἄλλοτε βεβλημένον (Δ 117) Hom.
144 ἀβλητῆρες· μάρτυρες D
145 ἄβλητος· ἄτρωτος ἐκ βέλους (Δ 540)
146 ἀβλήχμων· ἀμβλύς D
147 *ἀβληχρήν· ἀσθενῆ (Ε 337) Σ(vg^{5}). οἱ δέ ἁπαλὸν ἐπὶ τοῦ θανάτου (λ 135) Hom.
148 ἀβληχρός· ἀμβλύς, καὶ ἀμαυρός
149 ἀβλίμαστον· ἄψαυστον D
150 ἀβλοπές· ἀβλαβές. Κρῆτες D
151 [ἀλογεῖ· σπεῖσον. Μακεδόνες]
152 †ἀβλόη· σπένδε. Μακεδόνες
153 †ἀβλωθρίδια· ἀτέλεστα ἐκτρώματα

---

136 Σ α 10 **137** ἀσθενές Schol. Nic. 82b **141** Ph α 41 **143** Ap. S. 2,26; Schol. **145** lex. Hom. α 2 **147** Σ α 11; Ap. S. 2,22; Schol. E; Schol. Ap. Rh. 2,205; cf. Apion 211,1 L.; E. Gud. 2,17 |

---

130 βίβλων H: Schm. | οὖσα H: La.; ⟨πρὸς⟩ καθ. Mus. **131** v.l.: gl. 3493 | cf. Fick 1904,98 **132** h.e. ἀϝλάξ cf. Fick BB 3,167 **133** gl. 2770 cft. Schm. **134** gl. 115 cft. Pears. 5. Kust. **135** ἄβλαντος H: Mus. = K **136** ἀβλέματοι H: HSt. Pears. 5 = K Σ **137** n. gl. ἀβλεπὲς· φ. H: contin. Kust., dittogr. del. La. **139** ἀβλεπῆ Leum. (La. p. 506), sed gl. ν 496 cft. La. **140** v.l. gl. 8289 (Guyet) **141** ἀμβλήδην (gl. 3505) Pears. 5. Kust. **142** ἄβλης H: accent. Pears. 714. Kust. post HSt. **143** ἄβλητα H: accent. Kust. = testt. | καινὰ … βεβλημένα H: (K) testt. | incl. e gl. 145, del. Schm. **144** ἀβλήτηρες H: accent. Lob. Paral. 236; ἀβλήτορες Pears. 5 (coll. gl. 159). Alb. **145** ἐκ βολοῦ H: Mus. **147** ἀβληχρῆ H: Jens. Luc. 2 = Σ Ap. S. Schol.; αβληχρες K (et ασθενες) **149** ἀβλίσμαστον H: HSt. Salm. Pears. 5 al. **150** ἀβλόπες H: accent. LSJ **151** dittogr. gl. 152 del. Maussac. **152** ἀβλοὴ H: accent. Mus.; ἀβλόπη ex ord. Schm. **153** v.l. gl. 3514 (Salm. Pears. 6)

D **154** ἀβοητί· ῥαδίως

D **155** †ἀβοαί· εὐχαί

D **156** ἄβολα· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα

157 ἀβολῆσαι· ἀπαντῆσαι

158 ἀβολήσειν· συναντήσειν

D **159** ἀβολήτορες· μάρτυρες, συνηλλαχότες (Antim. fr. 76 W. = 133 M.)

D **160** ἀβολητύς· ἔντευξις (Antim. ? fr. 161 W. = dub. 193 M.)

161 ἀβοληταί· ἀνυπάντητοι, ἰσχυρῶς …

D **162** ἀβολλεῖς· περιβολαὶ ὑπὸ Σικελῶν (gl. Ital. 176 K.–A.)

D **163** ἄβολος· νέος, οὐδέπω ῥίψας ὀδόντα … τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον

D **164** †ἄβόος· ἔξω Ταραντίνοις … (gl. Ital. 51 K.–A.)

D **165** †ἄβολον· ὄνομα στοιχείου

D **166** †ἄβοστοι· οἱ αἴτησιν ⟨…⟩ ὑπὸ Λακώνων

D **167** ἄβοτοι· αἱ μὴ κατανεμόμεναι βοτάναι ἢ οὐ φέρουσαι καρπόν

168 ἀβούτης· ἀκτήμων (Hes. op. 451)

169 ἀβούλητα· ἀκούσια q

170 *ἀβούλητον· ἀθέλητον (Cyr. in xii proph. 1,80,9 ..) P^{4}Σ

Eur. **171** ἀβουλία· μωρία (Eur. Med. 882)

172 ἀβουλότατα· ἀπροαίρετα (Hdt. 7,9β,1. Cyr. in xii proph. 1,60,1 ..)

Eur. **173** *ἀβούλως· ἀφρόνως, ἀμαθῶς (Hdt. 3,71,3. Eur. Rhes. 761. Cyr. in xii proph. 1,20,23 ..) vg^{3}Br^{51}Σ

174 †ἀβουσκολεῖ· θορυβεῖ

D **175** †ἄβουτον· τὴν οὐλίαν. Ἀργεῖοι

D **176** ἄβρα· δούλη, παλλακή (Men. fr. 411,3 K.-A.)

Eur. **177** *ἁβρά· τρυφερά Br^{58}q, μαλακά (Eur. Phoen. 1486)

---

156 (Poll. 7,204) **159** EM 4,9 (Diogen.) **160** Σ^b α 26; EM 3,50 **163** νέος et ⟨…⟩ – Ael. Dion. α 5; Su α 59; Schol. Plat. leg. 834c; οὐδέπω – ὀδόντα cf. Σ″ (Ph α 43. Su α 59. E. Gen. α 3 [EM 3,54]); τὸν – Su γ 347 **167** EM 4,56 **168** EM 3,52 **169** lex. rhet. 209,7 (q) **170** Σ α 12 **171** Su α 63 (Δ) **173** Σ α 14 **174** Σ^b α 27 **177** lex. rhet. 209,8 (q)

154–5 ἀβοατί· ἀβοητί, ῥᾳδίως, εὐχερῶς Schm. (Pind. Nem. 8,15 = 9) **155** ἀβολαί Pears. 6 **158** ἀβολεῖν H: Pears. 6 | συνετήσειν H: HSt. Guyet. Pears. 6 **159** cf. gl. 144 | interp. HSt. | ἀνηλαχότες H (-λλ- Mus.): Heins. Pears. 6 = EM **160** ἀβόλητοι H (ἀβολῆτις Alb. = EM): Ruhnk. in Alb. Auct. = Σ^b | ἐντεύξεις H: Alb. = testt. **161** ἀβολησταὶ H: La. | ἰσχυροί Pears. 6 **162** ἀβολεῖς H: -λλ- Salm.; Lat. *abollae* cft. Sop. **164** ἄβοος H; ἀϝόος· ἐξ ἔω Schm. 1863 (Ph. 19), 709 (ϝ inter voc. ap. Tarent. addub. La., sed cf. K.–A.) **165** ἀμετάβολον Mein. 1857,603–4 | ὄν. τοῦ Χίου (*aleae*) Schm. 1858,220 **166** ἄβοσκοι· οἱ σίτησιν ⟨οὐκ ἔχοντες⟩ Mein. 1857,604 **167** κατανεμήμεναι H: La. = EM; κατανενεμημέναι Mus. **168** ἀβουγὴς H: Alb. = EM **169** ἀβουλὴς· ἤκουσα H: Schm. = q **172** ἀπροαιρέτως Pears. 6 **174** ἄβου· βάλλει Σ^b; ἀβουβαλεῖ gl. ms. Goldast. ap. Alb. **175** θυσίαν Wil.* **176** ἄθρα H: Mus. | παλακή H: Mus.

178 ἁβρὰ βαίνων· τρυφερόβιος (Eur. Tr. 821) Eur.
179 ἅβραι· νέαι δοῦλαι (Gen. 24, 61) vg[28]P[32]Br[57]Σ LXX
180 ἁβραί· τρυφεραί
181 *Ἀβραμιαῖος· εἶδος ἔχων Ἀβραάμ, ⌊γιγαντιαῖος (4. Macc. 9, 21) LXX
vg[27]Br[103]Σ
182 ἀβραμίας· ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ D
183 ἀβράνας· Κελτοὶ τοὺς κερκοπιθήκους D
184 ἀβρανίδας· κροκωτούς. Λάκωνες D
185 ⟩αβράχεν· ἤχησεν (φ 48) Hom.
186 ἀβρεμής· ἀβλεπής. Κύπριοι καὶ ⟨Θεττ⟩αλοί D
187 *ἁβρίζεσθαι· [ἁβράβεσθαι] ⌊καλλωπίζεσθαι vg[31]P[38]Br[81]
188 †ἀβριβέστερον· ἀληθέστερον
189 ἄβρικτον· *δύσκοφον (g[1]), ἄγρυπνον Br[80] D
190 ἀβρινά· κεκαθαρμένα D
191 ἀβρίξ· ἐγρηγόρως Br[71]
192 ἀβριστήν· μάστιγα D
193 †ἁβίσχεται· κοσμεῖται, θρύπτεται
194 *ἁβροδίαιτος· τρυφερὸς τὸν βίον (vg[7]P[34]Br[61]Σ), περὶ τὴν δίαιταν δαψιλής
195 ἁβρόκαρπον· ἁβρότονον D
196 *ἁβροκόμας· ὁ τὴν κόμην φαιδρὰν ἔχων (Eur. Ion 920 . .) vg[25]Br[15]
197 ἀβρομία· σκοτεία
198 ἁβρομίτρας· λαμπροζώνους D
199 Ἀβράμ· περάτης ἢ πατὴρ μετέωρος, Ἀβραὰμ δὲ πατὴρ πολλῶν On. sacr.
ἐθνῶν (Gen. 17, 5)
200 ἄβρομοι· χωρὶς βρόμου, ἢ *ἄνευ θορύβου (N 41) g[10] Hom.
201 ἄβρομον· ὀρίγανον. καὶ σιγηρόν, ἄψοφον (Ap. Rh. 4, 153) D
202 *ἁβρόν· τρυφερόν (Eur. Bacch. 493 . .) (vg[5]Br[60]Σ) [?] Eur.

---

179 Σ α 16; cf. gl. Oct. α 1 **180** cf. Su α 73 **181** | Σ α 17 **187** cf. E. Gud. 4, 9 **188** Su α 77 **189** Su α 78 | EM 4, 48 **191** EM 4, 49 **194** cf. Σ α 19 | (Poll. 6, 27) **199** On. Vat. 177, 75 Lag. | Phil. leg. alleg. 3, 83 . . | LXX Gen. 17, 5 **202** Σ α 21; cf. lex. Greg. or. 157, 2 (LGM 170, 2)

---

181 ἁβραὰμ H: spir. Schr. **183** ‘Κελτοι Galatae?’ La. **184** ἀβρανίδας H: Schm. 1858, 217 coll. gl. τ 1507 | κροκροτοὺς H: post Mus. (-κρω-) HSt. Palm. Pears. 6 al. **185** v.l. gl. 4208 | ἀβραχὲν H: Pears. 7 (vel ἄμβραχεν) **186** l. ἀβλεμής Pears. 6. Kust. | expl. ἀβλεμής La. | καλοί H: La. **187** ἀβρ- bis H: Schm. = K[Br] | dittogr. del. La., om. K **188** ἀβρικέστερον Su: ἀκριβέστερον Su[S] e coni. (Guyet. Voss.) **189** δυσσοφον K[g]; δύσκωφον Mus. = Su; δύσκοιτον Schm. (Reitz. Gnom. 5, 1929, 244, cum le. ἄ. ⟨ὕπνον⟩) | ὕπνον H: Gron. = K EM **192** μαστιγίαν H: La. tacite **193** v.l. gl. 215 **194** τρυφερόβιος K[vgBr]Σ **195** ἀβρ- H bis: Schm. **196** ἀβροκομᾶ H (K[v]): HSt. Thes. 2, 328D; ἁβρόκομος K[gBr] **197** expl. σιωπή Schm. **198** ἀβρ- H: Schm. **199** ἄβραμ H: accent. ed. 1521 | ἀβραὰμ H: spir. Schr.

Eur. **203** *ἁβροσύνη· φαιδρότης g^{23}(P^{39})Br^{64}Σ, τρυφή (Eur. Or. 349) (P^{39})Br^{64}

204 *ἁβρόταξις· ἁμαρτία g^{2}Br^{104}

Ap. S. **205** ἀβροτάξωμεν· ἁμάρτωμεν, [ἀμφωδήσωμεν] ὅπερ ἡμεῖς λέγομεν διαμφοδήσωμεν, ἀπὸ τοῦ ἀποτυχεῖν τὸν βροτὸν τοῦ βροτοῦ κατὰ τὴν συνάντησιν (Κ 65)

206 *ἀβροτήμων· ἁμαρτωλός g^{3}Σ(Br^{68})

207 ἀβροτῆσαι· νυκτὸς ἀπαντῆσαι

Hom. **208** ἀβρότη· ἀμβρότη, θεία (Ξ 78)

209 *ἁβρότητι· τρυφερότητι, ἁπαλότητι (Eur. IA 1343) vg^{4}Br^{105}Σ

D **210** ἀβροτίνη· ἁμαρτωλή

D **211** ἄβροτον· ἀπάνθρωπον (Aesch. PV 2) Br^{69}

D **212** ἁβρότονον· πόα τις Br^{70}

D **213** ἀβροῦτες· ὀφρῦς Br^{65}. Μακεδόνες

D **214** ἄβρυνα· συκάμινα

215 *ἁβρύνεται· κοσμεῖται, ⟨θρύπτεται⟩ vg^{21}Br^{62}Σ

216 ἁβρυνόμενοι· σεμνυνόμενοι, λαμπρυνόμενοι (Cyr. in Esai. 70,425)

217 †ἀβρυτοί· ἐχίνων θαλασσίων εἶδος

218 †ἄβρυστος· ἢ ἄβροστος ἢ ὁ βιβρωσκόμενος

D **219** ἄβρωμα· στολῆς γυναικείας εἶδος

220 *ἁβρῶς· ἀνθηρῶς (Stesich. PMGF fr. 35,2 = 173,2 F.?) v^{16}

221 ἄβρωτος· ἀζήμιος

Ap. S. **222** ἄβρομοι αὐίαχοι· [οἱ] σὺν βρόμῳ πολλῷ, οἷον μετὰ κραυγῆς μιᾶς, ἵνα ᾖ ἀντὶ τοῦ ὁμόβρομοι, ὅπερ δηλοῖ τοὺς ὁμοφώνως κεκραγότας, ὡς ἐπὶ τοῦ ἄκοιτις ἡ ὁμόκοιτις. ἢ πολύβρομοι, ὅ ἐστιν πολυτάραχοι. βρόμος γάρ ἐστιν ποιὰ κραυγὴ κατὰ μίμησιν. καὶ αὐίαχοι μετὰ ἰαχῆς μεγάλης, ὡς ἀχανὲς λέγεται τὸ μεγάλως κεχηνός, τοῦ υ̅ πλεονάζοντος (Ν 41)

---

203 Σ α 22 | **204** Ael. Dion. α 7; E. Gud. 5,1 **205** Ap. S. 3,1; cf. Schol.; Orion 13,9 (19,28); – ἀμφωδήσωμεν Ael. Dion. α 7 **206** Σ α 23 **207** EM 4,50 **208** EM 4,34 | Ap. S. 2,29; Schol. **209** Σ α 24; cf. EM 4,51 **212** cf. Su α 95; Pamphil. ap. Galen. 11,797 **214** Parthen. ap. Athen. 2,51f.; cf. lex. rhet. 224,19 **215** Σ α 27 **222** Ap. S. 3,6 cum Apion. fr. 5 N.; cf. Schol.

---

203 ἀφροσύνη H: HSt. Guyet. Palm. al. = ΚΣ **205** ἀβροτάζωμεν H: Heins. Vales. Pears. 715–16 = Ap. S. (Schol.) Orion | ἁμαρτῶμεν H: accent. Mus. = Ap. S. | n. gl. ἀμφο(?)δήσωμεν H: contin. et ω corr. Mus.; del. Alb. | ἀμφωδήσωμεν H: Pears.; διαμφοδήσομεν Alb. = Ap. S., cf. Schol. | μετὰ H: La. = Ap. S. **207** ‘expl. e Ν 41 etc. ficta’ La. **208** ἀβροτῆ H: accent. Pears. 716. Alb. = testt. | ἀβροτηθία H: Buttm. Lex. 1,135 = EM (ἀμβρότη) + Schol. Ap. S. (θεία) **212** ἀβρ- H K Su: spir. Schm. = lex. de spir. p. 217 **213** ὀφρὺς H: accent. Mus.; ὀφρύες K **215** ἀβρ- H: spir. Schm. = K^{Br} | add. ΚΣ | v.l.: gl. 193 **216** ἀβρ- H: spir. Schm. **217** v.l. gl. 3534 (Alb.) **220** ἀβρ- H: spir. Schm.; aliter interpr. Finglass (hac gl. non cit.) **222** ἀβρωμούντασχοι· οἱ H: HSt. Sop. Heins. al. = Schol. | ὁμοφώνους H: Phav. | ἢ H: Schr. | ὁμοκοίτως H: Phav. | αὐησχοι (accent. dub.) H: Mus. = Ap. S. | ἰσχύος H: Ap. S.

223 ῎Αβυδος· πόλις Τρωικῶν Ἑλλησπόντου (Β 836) Hom.
224 Ἀβυδόθεν· ἀπὸ Ἀβύδου (v[αβϱ13]Br[1280]) ὄνομα πόλεως †καρίας (Δ 500) (Br[1280]) Hom.
225 ἀβυδοκόμας· ὁ ἐπὶ τῷ συκοφαντεῖν κομῶν (Ar. fr. 755 K.–A.) D?
226 Ἀβύδεις· στήλη Ἡρακλέους
227 Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα· ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους (Eudox. com. fr. 2 K.–A.) Prov.
228 ἀβυδόν· βαθύ D
229 ἀβύρβηλον· πολύ, μάταιον. οἱ δὲ δασὺ καὶ συρφετῶδες. *ἢ ἀναίσχυντον g[αβϱ15]Br[138]Σ(v[αβϱ14]), ἐπαχθές (g[αβϱ15]Br[138]Σ) D
230 ἀβυρτακοποιοῦ· τοῦ τρίμματα καὶ ἐμβάμματα κατασκευάζοντος D
231 ἄβυσσος· πέρας οὐκ ἔχον. *ὕδατα ἄπειρα, ἀκατάληπτα (Ezech. 31,4) A[41]. ἔστι δὲ καὶ ἐν ῎Αργει λίμνη οὕτω καλούμενη D+LXX+D
232 ἀβυσταῖοι· Λιβύων ἔθνος D
233 ἀβώ· πρωί. Λάκωνες D
234 Ἀβώβας· ὁ ῎Αδωνις ὑπὸ Περγαίων D
235 ἀβώρ· ἠώς. Λάκωνες D
236 ἀβώς· ἄφθογγος D
237 ἄβωτος· ἀηδής Br[84]
238 ἀγάγας· ἀντὶ τοῦ ἀγαγών D
239 ἄγαγον· ἀντὶ τοῦ ἄγαγε D
240 ἀγαγύρτην· ἀγύρτην D
241 ἀγάζει· ἀγανακτεῖ, βαρέως φέρει P[61] D
242 ἀγάζεσθαι· βλάπτεσθαι D?
243 ἀγάζεται· σέβεται

---

223 Schol. **224** cf. Ap. S. 4,2 **225** Σ''' α 46; cf. Paus. α 3; Zenob. vulg. 1,1. Ath. 1,65; Prov. Bodl. 1 **227** Zenob. vulg. 1,1 (fin.). Ath. 1,65; Prov. Bodl. 1; cf. St. Byz. 10,6 (α 16) **229** – μάταιον Σ''' α 43 ; ἀναίσχυντον E. Gud. 2,12; ἀναίσχυντον – Σ α 28 **230** le. cf. EM 5,4 **231** – ἔχον et ἔστι – Ph α 67; ὕδατα ἄπειρα cf. gl. Psalm. **234** EM 4,53 **236** cf. EM 4,54 **237** EM 4,55 **238** improbat Phryn. ecl. 327 **241** EM 5,30 **243** cf. EM 5,31

---

223 Τρωϊκὴ Pears. 7 **224** ἐξ Ἀβ. K | Ἑλλησπόντου K **225** Ἀβυδοκόμην Zenob.; ῎Αβυδηνοκόμης Heins. = Prov. Bodl. **226** h. e. Ἀβύλη (Guyet. Heins. Kust., cf. Schol. Dion. Perieg. 332); cf. gl. 124 **227** ἐπιφώνημα H: Sop. Heins. Pears. 1 al. = testt. **228** Macedon. putat Fick 1909 (42), 150 **229** ἀβύρβητον Heins. = EM | πολύματ( ) H: Ald. = Σ''' | ἀναίσχυντο H: Mus. = KΣ E. Gud. | ἀπεχθῆ K[g], ἀπεχθές K[Br]Σ | Neogr. βύρβηλο cft. Deinakis 1926 | v.l.: gl. 109 **231** ἔσχεν H: Schm. tacite; (ἥ …) ἔχουσα Ph; ἔχοντα vel ἔχων Pears. 8, illud Gron. hoc Guyet. | ακαταληκτα K **232** ἀβισταῖοι H: Voss.; h. e. Ἀσβυσταῖοι (Wess.) vel Λιβυστῖνοι (Alb.) **234** περσαίων H: Vales. Gron. Pears. 8 al. = EM | Semit. *abub* 'tibicen' cft. Leum. (La. p. 506), Lat. *ambubaiae* R. Kassel **235** expl. βοὴ ὥς H: Pears. 8; de vulg. ἠώς v. Wack. Unters. 102 **236** ἀβῶς H (ἄβως Heins. = EM): accent. La. **237** cf. 129 (Kust.) **238** cf. Schwyzer Gr. 1,753 e) **239** cf. gl. 323 **240** comice fictum cens. Herw. 1895,329 **242** ἀτάζεσθαι Schm.

D **244** ἀγαζόμεθα· πλεονάζομεν (κ 249)

245 ἀγαζόμενοι· κάμνοντες, λυπούμενοι, λιπαροῦντες

D **246** Ἀγαθὴ Τύχη· ἡ Νέμεσις καὶ ἡ Θέμις q

D **247** ἀγαθίδες· σησαμίδες

D **248** ἀγαθιζομένη· ἀγαθὰ λέγουσα

D **249** ἀγαθίς· δέσμη ⟨καὶ εἶδος⟩ ῥάμματος ἢ στήμονος

D **250** ἀγαθοδαιμονισταί· οἱ ὀλιγοποιοῦντες (com. ad. fr. *261 K.–A.)

D **251** ἀγαθοεργοί· οἱ ἐκ τῶν ἱππέων ἐξιόντες πέντε ἑκάστου ἔτους, ὡς Ἡρόδοτος q ἱστορεῖ (1, 67, 5) οὕτω παρὰ Σπαρτιάταις

D **252** ἄγαλμα Ἑκάτης· τὴν κύνα διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ Ἑκάτῃ κύνας ἢ διότι καὶ αὐτὴν ἔνιοι κυνοκέφαλον πλάττουσιν (Ar. fr. 608, 2 K.–A. Eur. fr. 62h K.)

D **253** ἀγάλαλα· περιχειρίδιον

254 ἀγάλαστος· ἀκόλαστος

D **255** ἁγάλακτος· ἡ ὁμόθηλος

D **256** ἁγαλάκτορα· παῖδα [Τυρηνοί]

D **257** ἀγαλλητόν· ἐφ᾽ ᾧ ἄν τις ἀγασθείη

D **258** ἀγαλλιάζει· λοιδορεῖται ⟨Ταραντῖνοι⟩ (gl. Ital. 52 K.–A.)

LXX **259** *ἀγαλλίαμα· δόξασμα (Psalm. 31, 7 ..) g^{15}A^{49}Br^{146}

D **260** ἀγαλλίς· ὑάκινθος ἢ θρυαλλὶς ἢ ἀναγαλλίς

261 *ἄγαλμα· ξόανον, ἀφομοίωμα (vg^{5}A^{30}Br^{139}), εἰδώλων A^{30}Br^{139}, εἰκόνων (vg^{5}Br^{139}) ἢ ἀνδριάντων (vg^{5})

D **262** ἁγάλακτες· σύγγονοι, ἥλικες, ὁμογάλακτοι

Att. **263** *ἄγαλμα· πᾶν ἐφ᾽ ᾧ τις ἀγάλλεται P^{62}Σ. οὐχ ὡς ἡ συνήθεια τὸ ξόανον (Δ 144 ..)

D **264** †ἀγαλματικός· ἀκουστής

D **265** ἀγαλμαῖος· …

Att. **266** ἀγάλματα πάτρια· τὰ τῶν Εὐμενίδων

D **267** ἀγαλματίτης· λίθου κόλλα

---

246 Ph α 72; lex. rhet. 209, 11 (q) **248** EM 5, 32 **249** EM 5, 33; cf. Ael. Dion. α 9 **251** cf. Ph α 79; lex. rhet. 209, 4; cf. Tim. lex. α 1 (Σ″ [Ph α 79. Su α 115]); Σ‴ α 233 **252** Paus. α 7; Σ‴ α 268; cf. Schol. Theocr. 2, 11/12d **263** Ap. S. 6, 30; Schol.; – ἀγάλλεται Σ α 31; EM 5, 35; lex. Greg. or. 159, 1 (LGM 172, 1); Schol. Ar. Thesm. 773a

---

245 ἀγαπαζόμενοι La. **246** ἢ … ἡ H: Maussac. = Ph **247** σεσημίδες (η ? e corr.) H: Vales. Pears. 8. Kust. **249** δεσμεῖ ῥάματος H (δέσμη καὶ εἶδός τι γράμματος EM): Mus. | καὶ H: Schm. tacite **250** ‘gl. comica’ La. **252–76** post 294 trsp. Schm. (folio in archetypo inverso) **252** null. spat. γαλμα H: n. gl. indic. et ἄ inser. Mus. | cf. gl. ε 1267 **253** ἄγαλμα Schm. **254** ἀγαλλ(ι)αστής La. **255** ὑομόθολος H: Mus. **256. 262. 272. 291. 294. 357** spir. lenem ἀγ- praefert Leum. (La. p. 506) coll. ἀδελφός, ἀκόλουθος **256** ἀγαχήτορα H: La.; ἀγαλλήτορα Mus., ἀγαλήτορα Pears. 9 (prob. Olzscha, 1968, frustra) | τυρηνοί H (-ρρ- Mus.); ad gl. 258 ref. Pears. 9 **258** add. Voss., cf. EM 7, 9 **261** plur. K | n. gl. ⟨ἀγαλμάτων·⟩ εἰδ. Pears. 9; εἰδώλων del. La. | εἰδ. εἰκόνες K^{Br} **265** lac. c.viii litt. post l. H

268 ἀγαλμός· λοιδορία D
269 ἀγλαότιμος· λαμπρῶς τετιμημένος (Orph. hy. 40, 10 . .)
270 ἀγάλλιος· λοίδορος D
271 *ἀγαλλόμενος· ἀγαλλιῶν, ͺχαίρων (M 114) vg^{3}A^{25} Hom.
272 ἁγάλαξ· ὁμότιτθος D
273 ἀγαλλόμεναι· σεμνυνόμεναι (Y 222 . .) Hom.
274 ἀγαλματοφορεῖσθαι· καλλωπίζεσθαι
275 *ἀγαλμητόν· ἀσθενές v^{2}A^{41}Br^{145}
276 *ἀγαλματοφόρος· ὡς ἄγαλμα ἐν τῇ ψυχῇ ⟨…⟩ A^{42}
277 ἀγαθόν· ἀνδρεῖον, γενναῖον
278 ἀγάθοσμον· τήλινον D
279 Ἀγαθοῦ Δαίμονος πόμα· τὸ μετὰ τὸ δεῖπνον ἄκρατον πινόμενον παρὰ Ἀθηναίοις· καὶ τὴν β′ ἡμέραν οὕτως ἐκάλουν q Att.
280 Ἀγαθοῦσσα· ἡ Τῆλος ἐκαλεῖτο πρότερον (Callim. fr. 581 Pf.) D
281 Ἀγαθώνειον αὔλησιν τὴν μαλακὴν (Ar. fr. 178 K.–A.). Ἀγαθὼν γὰρ ὁ τραγικὸς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο (TrGF 39 T 20a) D
282 *ἀγελαῖος· ἰδιώτης (v^{7}g^{8}A^{32}), ἀμαθής (g^{8})
283 ἀγαί· ἠιόνες (Soph. fr. 969 R.). ⟨τρώσεις⟩, [σ]τρώματα, τραύματα (trag. ad. fr. 583a K.–S.) D
284 ἀγαιόμενον· ἐπίφθονον, θαυμάσιον, φθονερόν
285 ἀγαῖον· ἐπίφθονον D
286 ἀγαῖς· ζηλώσεσιν. Αἰσχύλος Θρήσσαις (fr. 85 R.) D
287 ἀγακλειτοί· ἄγαν ἔνδοξοι (Greg. Naz. c. 2, 2, 3, 183 [37, 1493, 7 M.]) Greg. Naz.
288 *ἀγακλεεῖς· ἄγαν ἔνδοξοι vg^{20}A^{53}Br^{148}
289 ἀγακλυτά· *ἄγαν ἔνδοξα (vg^{10}A^{33}Br^{141}) ἢ ἄγαν διαβεβοημένα (γ 388 . .) Hom.
290 ἀγακλεῖος· ἄγαν εὐκλεοῦς, ὅ ἐστιν μεγάλως ἐνδόξου (Π 739 v.l. . .) Hom.

---

268 Σ′′′ α 239; EM 7, 7 **270** Σ′′′ α 240 **275** cf. E. Gud. 6, 14 **278** EM 5, 34 **279** Σ′′′ α 235; lex. rhet. 209, 14 (q); Su α 122; – Ἀθηναίοις Schol. Ar. Equ. 85a; cf. Poll. 6, 100 **280** St. Byz. 621, 1 (τ 112); Plin. nat. hist. 4, 69 **281** Ph α 83; cf. Zenob. vulg. 1, 2; Prov. Bodl. 7 **282** Σ α 49; E. Gen. α 23 (EM 7, 41) | Su α 186 **283** Ph α 116 (cit. Soph.); EM 8, 49 | Σ′′′ α 259 (Phryn. praep. soph. fr. 55); EM 8, 49; E. Gud. 11, 19 **284** v. ad gl. 285 **285** Σ′′′ α 236; EM 8, 50; cf. Su α 178 (Δ) **286** cf. EM 8, 50 **287** lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 10 **289** Schol. | **290** cf. Schol.

---

268 ἀγάλιος EM **269** ἀγαλότιμος H: HSt. **271** ἀγαλιῶν H: Mus. **272** ὁμοτηθὸς H: HSt. Guyet. Pears. 9; vel ὁμόθηλος Pears. 9. Alb. **275** ἀγάλμητον K^{Br}; ἀπαλάμητον Ruhnk. Tim. p. 8 **276** κτωμενος add. A, κεκτημένος La., φέρων Heins. **278** ἀγαθὸν ὂν H: Pears. 9 = EM | τὴν λινόν H (πήλινον EM): La.; τῆλιν Schm. **279** l. ἀγ. δαίμ. H (Su Schol. Ar. Poll.): Σ′′′ q | ἀκρόατον H: Mus. = testt. **280** ἀγάθουσα … δῆλος H: Bochart. Geogr. 372 = St. Byz. **281** l. ἀγαθώνιον H: Pears. 1 = testt., -ειον Nauck = Ph Prov. Bodl. **282** ἀγελαῖος H, αιέ s. γελα H^{c}; ἀγέλαιος Su | v. l. gl. 424 **283** add. testt. | στρώματα H: testt. = Mus. **287** ἀγάκλειτοι H: accent. Mus. **289** ἀγάκλυτα H: accent. Mus. = (K^{Br}) Schol. **290** ἀγάκλειος H: accent. Mus.

D **291** ἀγάλακτας· ὄνομα ⟨συγγενικόν⟩

292 *†ἀγαλβάς· ἀκρατής A^{34}Br^{133}, οἱ δὲ γελᾶς

293 ἀγάλλεται· τέρπεται, γαυριᾷ (P 473 ..) q

D **294** ἀγαλακτοσύνη· συγγένεια

295 *ἀγάμενοι· θαυμάσαντες (vg^{8}A^{31}Br^{114}Σ)

Att. **296** ἀγαμένως· θαυμαστῶς (Plat. Phaed. 89a)

297 †ἀγαμεμνόνη· θιδράξατο [ἢ θίδραξ]

Prov. **298** Ἀγαμεμνόνεια φρέατα· ἱστοροῦσι τὸν Ἀγαμέμνονα περὶ τὴν Αὐλίδα καὶ πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος φρέατα ὀρύξαι. Κλείδημος δὲ ἐν τῇ δωδέκατῃ τῆς Ἀτθίδος (fr. 9 M.) …

D **299** ἀγαμέμνονα· τὸν αἰθέρα Μητρόδωρος (VS 61, 4) εἶπεν ἀλληγορικῶς

D **300** ἀγάμητος· ἄγαμος, ἄζυξ (Soph. fr. 970 R.; com. ad. fr. 770 K.–A.)

D **301** ἀγαμίου ζημία· παρὰ Σπαρτιάταις

D **302** Ἀγαμμεία· ⟨τόπος, ὄρος κρημνῶδες⟩ ἔνθα αἱ παρθένοι ἐξετίθεντο τῷ κήτει τινές· οἱ δὲ πολίχνην

303 *ἄγαν· πάνυ vg^{1}A^{24} [μνώδης], ιπολύ g^{1}A^{24}(q), μεγάλως (q), ιλίαν g^{1}(q)

D **304** ἀγάνα· σαγήνην. Κύπριοι

D? **305** ἀγανακτεῖν· στένειν παρὰ Πλάτωνι (Phaed. 117d)

D **306** ἀγάνεται· πραγματεύεται, χρῆται

307 [ἄγαμος· τόπος, ὄρος κρημνῶδες]

D **308** ἀγανηδά· ἀτρέμας

D **309** ἀγάνημαι· ἀσχάλλω, ἀγανακτῶ

310 *ἀγάννα· ἅμαξα ⟨ἱερὰ⟩ καὶ ἡ ἐν οὐρανῷ ἄρκτος g^{22}A^{57}Br^{88}

Hom. **311** *ἀγανοῖς· πραέσιν v^{17}A^{37}Br^{89}, προσηνέσιν (B 164 ..) v^{17}Br^{89}

---

291 cf. Ar. Byz. fr. 236 S. **293** lex. rhet. 209, 18 (q); Erot. α 107 (ad Hippocr. artic. 35 [4, 158, 11 L.]; τ. expl. Bacch., γ. ut Hom. Erot.) **295** Σ α 32; gl. Dionys. 23B **298** – ὀρύξαι Paus. α 8; Ph α 98; Zenob. vulg. 1, 6; Prov. Bodl. 6 **299** Philod. poem. 2, PHerc. 1081b fr. 12 **300** Σ‴ α 257 (Phryn. praep. soph. fr. 54; cit. Soph.); Poll. 3, 47 | **301** cf. Poll. 3, 48 **302** cf. St. Byz. 13, 1 (α 26) **303** lex. rhet. 209, 22 (q); πάνυ gl. Dionys. 23B **305** EM 7, 13; Σ‴ α 242 (Phryn. praep. soph. fr. 42) **310** E. Gud. 5, 26 **311** E. Gen. α 12 (EM 5, 55); προσήνεσιν Ap. S. 7, 30; Schol.; cf. Apion 211, 4 L.

---

291 ἀγαλάκτης H: La. = Ar. Byz. | add. La. post Schm. Add. 5, 6 τοῦ συγγενοῦς, coll. gl. 262 **292** ἀγελβής K^{Br}; ἀγαλλιᾶς· ἀκρ. ⟨εἶ⟩ La. **293** τέρπεται expl. est Baccheii ap. Erot., qui eam οὐκ ὀρθῶς dici affirmat et γαυριᾷ probat | γαβριᾶ H: Mus. = testt. **295** θαυμάζοντες K(Σ) **297** Ἀγαμεμνονέην θελ⟨γεσκε· ἐθ⟩έλξατο (γ 264) La. | dittogr. incl. Schm. **298** l. ἀγαμεμνόνια H: Schm. = testt. | καὶ δῆμος H: Meurs. Pears. 8 | ⟨καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ⟩ La. (post Schm.) coll. Eust. Il. 461, 16 (1, 729, 24 V.) **300** ἄβυξ H: Heins. Salm. Pears. 9 al. **301** l. ἀγαμίου H: Alb. **302** ἀγαμίας H: Mein. = St. Byz. (-μ- Heins.) | suppl. La. e gl. 307 **303** del. Kust. Alb. ut e gl. 307 intrus. **304** ἄγανα H: accent. La. **307** e gl. 302 avulsa (La.) **308** ἀγάνιδα H: Schm. **309** ἀσχάλω H: Mus. **310** add. Schm. = K E. Gud. **311** πράεσιν H: accent. Mus. = E. Gen.; πραοῖς K^{Br}

312 *ἀγανοῖσιν· πράοις (I 113 . .) A^{43} Hom.
313 †ἀγανοῖς ἰόντες· τοῖς δόρασι βάλλοντες
314 †ἀγανέῃσιν· ἀκοντίοις (B 774) Hom.
315 *ἀγάννιφον· λίαν χιονιζόμενον (A 420 . .) Br^{92}Σ Hom.
316 ἀγανοφροσύνη· προσήνεια, πραότης (λ 203) Hom.
317 ἀγανόφρων· λίαν ⸤φρόνιμος (Y 467) Br^{90} Hom.
318 ἄγανον· τὸ κατεαγὸς ἀπὸ ἄλλου (Soph. fr. 198b) D
319 *ἀγανώπιδος· [παρειᾶς] ⸤εὐοφθάλμου vg^{4}, πραείας. καλῶς βλεπούσης vg^{4}A^{27}Br^{93}(Σ)
320 *ἀγανοφροσύνη· ἀγαθότης A^{56}Br^{91}, πραότης, ⸤φιλοφροσύνη Br^{91}
321 ἀγανάκτησις· μανία, θυμός (Thuc. 2,41,3). πόνος. ἄλγος, λύπη (Plat. Phaedr. 251c) Att.
322 ἀγανόφρων· ἀγαθός vg^{21}, ἀγαθὰ φρονῶν, καὶ προσηνὴς ταῖς φρεσίν (Y 467) Hom.
323 ἄγαγε· ὁδήγησον. φέρε
324a *ἀγάνωρ· ἀγαπητικὸς τὴν ἀνδρείαν (A^{44})
324b ⟨ἀγαπήνωρ·⟩ ... ἢ ἀπὸ τῆς ἀνδρείας ἀγαπώμενος (η 170). ἔστιν δὲ καὶ ὄνομα κύριον τοῦ Ἀγκαίου παιδός (B 609). τινὲς δὲ φιλόξενος
325 ἀγαπητόν· μονογενῆ, κεχαρισμένον (Z 401) q Hom.
326 ἀγαπησμός· ἀγάπησις (Men. fr. 338,2 K.–A.) D
327 ἀγαπτερέως· ἀσμένως, προθύμως. ταχέως D
328 ἀγαρικόν· βοτάνη τις οὕτω καλούμενη παρὰ τοῖς ἰατροῖς (Galen. etc.) D
329 ἄγαρρις· ἄθροισις. ἢ πλῆθος ἀγορῆς D
330 †ἀγάρρητος· ἀχάριστος On. sacr.
331 †ἀγαρράπτει τε· ἔφθορεν
332 *ἀγάρροον· σφοδρὸν ῥεῦμα ἔχοντα A^{39}Br^{113}, ἄγαν ῥοώδη (M 30) Hom.

---

314 Schol. **315** Σ α 33; cf. EM 7,9 **316** Σ α 35; Schol. 203b; προσήνεια Ap. S. 7,31 **318** – κατεαγός Paus. α 9; Σ‴ α 248 **319** E. Gud. 5,24; πραείας βλεπούσης Σ α 36 **322** καὶ – Ap. S. 5,14; EM 7,27 **324b** – ἀγαπώμενος Schol.^{HQ} η; EM 6,14; – κύριον Ap. S. 4,4; Apion 211,6 L.; τοῦ Ἀγκαίου παιδός Schol. B **325** lex. rhet. 209,23 (q); EM 8,53; μονογενῆ Schol.; cf. Σ α 37 **326** EM 8,52; cf. Σ′ α 84 (cit. Men.) **328** Diosc. mat. med. 3,1 **330** On. Vat. 181,85 Lag. **332** Schol.; ἄγαν – cf. Ap. S. 5,6

---

312 ἀγανοί Mus. | πραεῖς H: Schm. = K **313** l. ἀγανοῖς H: Mus. | v.l.: gl. 1685 **314** αἰγανέησιν Mus. = Hom. **315** ἀγαννιφὸν H: accent. Mus. = K testt. | χιονιζόμενος H: Mus. = KΣ; χιονώδη EM **316** ἄγαν· εὐφροσύνη H: Mus. = testt. **317** ἀγανέφρων H: H^{c} = K **319** ἀγανόπιδος H: H^{c} = K | παρειὰς H: accent. Mus.; corrupt. seq. agn. Alb. | πραεια (var. acc.) Σ | καλο K^{vg}, πραῢ K^{ABr} **320** cf. gl. 316 **323** cf. gl. 239 **324a** αγαπων K **324b** add. testt. | ὑπὸ H (EM): Schol. η **326** ἀγαπισμὸς H: Sop. Heins. = testt. **329** cf. Be. 3,107 | ἀγωγῆς H: Salm. **330** Ἀσαρᾶ (On sacr.; 1. Esdr. 5,31) agn. Schm. **331** ἀπέστραπτεν· διέφηνεν La. **332** ἀγαρρόον H: accent. Mus. = K^{Br} testt. | ῥοώδης H (Ap. S.): Mus. = Schol.

333 †ἄγαρος· σκευοφόρος. φορτηγός
334 †ἀγαρροί· οἱ ἐκ διαγωγῆς τι πράττοντες
335 ἄγασθαι· φθονεῖν
Hom. **336** ἀγασσάμεθα· ἐθαυμάσαμεν, κατεπλάγημεν (Γ 224)
Hom. **337** *ἀγασσάμενοι· θαυμάσαντες (Θ 29 ..) vg^{9}A^{55}Br^{140}, φθονήσαντες (Ψ 639)
D **338** ἄγαν θές· σιώπα. Κύπριοι
D **339** ἄγασις· ὁ φθόνος. †σφαίρα
Att. **340** ἀγάσματα· σεβάσματα (Soph. fr. 971 R.)
341 †ἀγάσοις· μεθ' ἡδονῆς
342 ἀγασοπέρπαι· οἱ τοὺς τελώνας μηνύοντες τὰ τέλη
D **343** ἀγάς· ἡ πτῶσις τοῦ ἀστραγάλου
Hom. **344** ἀγάσσασθαι· θαυμάσαι (h. Merc. 343)
345 ἀγασθείς· θαυμασθείς
Greg. Naz. **346** *ἀγάστονος· πολυστένακτος vg^{12}Br^{562}Σ, στεναγμοῦ ἄξιος (Greg. Naz. c. 2,1,1,192 [37,984,12 M.])
Hom. **347** ἀγάσσατο· ἐφθόνησεν (Ρ 71)
348 *ἀγάσαιτο· θαυμάσαι (vg^{11}A^{35}Br^{143}Σ)
Eur. **349** *ἀγαστός· θαυμαστός (P^{63}Br^{115}Σ), ἐπαινετός (Eur. Hec. 168)
Hom. **350** ἀγάσασθαι· φθονεῖν (θ 565)
351 ἄγασαι· ἀγάλλου, ⟨ἱλάσκου⟩
352 *ἀγασάμενον· μεμψάμενον A^{36}
353 *ἀγαστόν· ἔνδοξον A^{45}
354 ἀγάσαι· θαυμάζειν. [ἀγάλλου ἱλάσκου]
Hom. **355** ἀγάσησθε· φθονήσητε (Ξ 111)
D **356** ἀγαστής· βάσκανος
D **357** ἁγάστορες· ἀδελφοὶ δίδυμοι
Hom. **358** *Ἀγάστροφον οὔτασε δουρί· τὸν Ἀγάστροφον ἔτρωσε τῷ δόρατι (Λ 338) A^{52}

---

335 Ap. S. 4,33; Su α 166 **336** ἐθαυμάσαμεν Schol. **337** Scholl.; θαυμάσαντες EM 6,18; cf. Apion 211,8 L. **340** Σ' α 95 (cit. Soph.); Eust. Il. 971,16 (3,589,17 V.) **344** cf. Apion 211,8 L. **345** cf. lex. rhet. 209,10 (q?) **346** Σ α 39; E. Gud. 8,22; cf. lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 12 | **347** Schol. **348** Σ α 38 **349** Σ α 40 | **350** Apion 211,8 L.; cf. Schol. **355** lex. Hom. α 16 **357** Su α 172; Eust. Od. 1479,29 (1,142,2 St.)

333–4 v. ll. gl. 374a-b (HSt.) **335** ἀγάσθαι H: accent. Su; ἀγάασθαι Ap. S.; ἀγαίεσθαι La. **337** αγασαμενοι K^{vg} **338** ἀγαθὸς H: La. coll. e.g. gl. 775. Aesch. Ag. 1059 | σιωπᾶ H: Perg. **339** ἀγασσίς H: Pears. 10. Voss. | ⟨Σοφοκλῆς⟩ Φαίδρᾳ Schm.; χαρά La. coll. EM 9,52 **341** ⟨μετ'⟩ ἀγάσιος La.; πέδ⟩α γάσσης Schm. coll. gl. γ 188 **342** ἀγασόπερπαι H: accent. Mus.; -περται ed. 1521, Neogr. = ὑπηρέται (Ducange Gl. Gr.barb. s. v.) | τοῖς τελώναις Bulenger De trib. c. 3; accus. ut indicium interpol. Byz. def. La. **347** ἀγάσσατο H^{c} = Hom. **348** θαυμάσειεν Alb. = KΣ **351** ἀγάσαι H: accent. Mus. | incl. e gl. 354 **352** ἀγασμένον H: La.; αγασσαμενον K | μεμψευμένον H: Guyet. = K **353** ἀγάσιον H: Alb. = K **354** n. gl. ἀγάλλου Mus.; cum gl. 351 coniung. Alb. | ἱλάσκου H **358** l. ἀγάστροφον H: ed. 1521 = K | δόρυ H: Mus. = K (Hom.)

359 †ἀγάσει· ἄγαν τύπτει

360 ἀγαστά· ἃ ἄν τις ἀγάσαιτο, οἷον ἀρεστά. Αἰσχύλος Φρυξί (fr. 268 R.) D

361 ἀγατᾶσθαι· βλάπτεσθαι D

362 ἀγάτημαι· βέβλαμμαι D

363 ἀγαυοί· προσφιλεῖς

364 ἀγαυοί· *λαμπροί vg^{16}A^{50}, φωτεινοί, ⸤ἔνδοξοι vg^{16}A^{50}, ἐπιφανεῖς (Γ 268 ..). ἔστι δὲ καὶ ἔθνος Σκυθικὸν Ἀγαυοὶ οὕτω καλούμενον, ὡς ὅταν λέγῃ ὁ ποιητής (N5)· 'καὶ Ἀγαυῶν ἱππημολγῶν' K + Ap. S.?

365 Ἀγαγύλιος· μήν D

366 *ἀγαυόν· λαμπρόν (Br^{111}). θαυμαστόν (Δ 534 ..) Hom.

367 ἀγαυότατον· μέγιστον (ο 229) Hom.

368 *ἀγαυρίαμα· ἔπαρμα v^{19}A^{51}Br^{110}Σ, οἴησις (Ierem. 31,2 ..) LXX

369 ἀγαυριᾶι· ἐπαίρεται μεγάλως

370 ἀγαυρός· αὐθάδης, κομψός Br^{97}. κακός

371 ἀγγαρρεύει· ὑπομένει D

372 ἀγγαρρία· δουλεία q D

373 ἀγγαρρεύεται· ἐγγυᾶται, ὑπὸ ἀγγαρευτῶν κατέχεται (Men. Sicyon. fr. 4,2) D

374a *ἄγγαρος· ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος (Men. fr. 312,2 K.–A.) vg^{1}A^{5}Br^{137}Σ

374b ⟨ἀγγάρους· τοὺς πρέσβεις q⟩. ἡ λέξις δὲ Περσική (Theopomp. hist. 115 F 109). σημαίνει δὲ καὶ ⸤τοὺς ἐκ διαδοχῆς βασιλικοὺς γραμματηφόρους (cf. Hdt. 8,98,2) q D

375 ἄγγατος· τὸ εἰς ἀναδενδράδα ξύλον D

376 *ἄγγεα· ἀγγεῖα (B 471 ..) A^{6} Hom.

377 ἀγγελίας· ἀπαγγελίας (β 92 ..). σημαίνει δὲ ἀγγελίην αὐτὸν τὸν ἄγγελον (Δ 384 ..)

---

359 Σ''' α 258 **364** Schol.; λαμπρός et ἔνδοξος EM 6,24; ἔθνος Ap. S. 7,2 **366** Apion 211,10 L.; λαμπρόν Schol.; θαυμαστόν Ap. S. 7,2 **367** EM 6,41 **368** Σ α 41; E. Gud. 6,1 | **369** cf. EM 6,38 **370** κομψός EM 6,30; κομψός κακός Su α 176 **372** Su α 163; EM 7,23; lex. rhet. 209,24 (q) **374a** Σ α 43 **374b** lex. rhet. 212,3 (q) (EM 7,16. 20); cf. Ael. Dion. α 16; Ph α 95; – πρέσβεις et τοὺς – lex. Cant. 23,12 (cit. Theopomp. hist. FGrHist 115 F 109 et Irenae. gramm. Hypomn. in Hdt.); Suet. convic. 191 **375** Eust. Il. 1163,20 (4,256,1 V.). Od. 1854,23 (2,188,44 St.) **376** Schol.

---

359 ἀγάσσει Σ'''; ἄγαν σεί⟨ει⟩ La. **360** ἀγατά Alb. | φράζ( ), ει sscr. ad fin., H: Meurs. **361–2** h. e. ἀϝα- (Pears. 11) **362** ἀγατόμαι H: Mus. **365** ἀταύλιος H (ἀγαύλιος H^{c}): La. (IG 9,2,554; Thessal.) **368** ἀγαυρίασμα H: HSt. Thes. 1,811 = KΣ **369** ἀγαύριε· ἀπέρρωγε H: Alb. coll. EM **370** κομψοίκακος H: Gron. Pears. 11, cf. K Su **371** ἀγαρρεύει H: Schm.; ἀγγαρεύει HSt. Ind. **372** ἀγαρρεία H (EM): La.; ἀγγαρεία HSt. Ind. = q Su, ἀγγάρεια Pears. 11. Voss. **373** ἀυγαρρεύεται H (υ pr. del. H^{c}): Heins. Voss.; ἀγγαρ- Pears. 11 | ⟨ἢ⟩ ὑπὸ Marz. 1967,21 **374** v.l.: gll. 333–4 **374b** add. La. = q **375** Neogr. ἄγγαθο *spina* cft. La. **376** expl. ἀγγία H: H^{c} = K Schol.

378 *ἀγγελιαφόρος· πρεσβευτής g^{2}Br^{193}Σ(A^{7})

Hom. **379** ἀγγελίην· ἄγγελον (Δ 384 ..)

380 *ἀγγελίης· ἄγγελος (Γ 206 ..) (vg^{3}A^{9}). καὶ ἀγγελίας

Hom. **381** ἀγγελλόντων· … καὶ ἀγγελλέτωσαν (Θ 517)

382 ἀγελείη· ⟨ἡ Ἀθηνᾶ ἀπὸ τοῦ⟩ ἄγειν λείαν (Δ 128) . λεία δὲ ἐστι κτῆσις τετραπόδων

383 ἄγει· κομίζει A^{30}

Att. **384** ἄγειν μυστήρια· μυσταγωγεῖν

385 ἄγειν· ἀπάγειν, κομίζειν. τιμᾶν, σέβεσθαι

Att. **386** ἄγειν· τὸ ὑπάγειν, τὸ πίνειν. καὶ τὸ φέρειν. καὶ τὸ ὑφέλκειν. ἔστί δὲ καὶ τιμᾶν, καὶ σέβεσθαι

387 *ἀγγελία· ἄγγελμα, ⌊ἀκοή vg^{αγε4}A^{13}

D **388** ἀγγελική· ὄρχησίς τις παροίνιος

D **389** Ἀγγελής· δῆμος τῆς Ἀττικῆς Πανδιονίδος φυλῆς

390 Αἰγιαλέων· Ἀργείων

D **391** Ἄγγελον· Συρακούσιοι τὴν Ἄρτεμιν λέγουσιν

392 *ἀγγέλλεσκον· ἤγγελλον A^{8}(Br^{118})

393 ἀγγέριος· ἄγγελος

394 †ἀγγεράκομον· σταφυλήν

D **395** Ἀγγίτας· ὄνομα ποταμοῦ, ὅς ἐστι παρὰ τὸ Παγγαῖον (Hdt. 7,113,2). ὁμοίως καὶ ἡ Ἄρτεμις

D **396** ἄγ[γ]λιθες· ἐξ ὧν ἡ κεφαλὴ συνέστηκε τῶν σκορόδων (Ar. Ach. 763)

397 ἀγγοπήνια· τὰ τῶν μελισσῶν κηρία Br^{21}

398 ἄγγορα· ῥᾶξ, σταφυλή

D **399** ἀγγόρπης· ᾧ τοὺς ἐλέφαντας τύπτουσι σιδήρῳ

K + D **400** ἄγγος· ἀγγεῖον. καὶ ῥίζα βοτάνης

---

378 Σ α 44; EM 7,37 **379. 380** Ap. S. 7,10; Apion 211,13 L.; Scholl. **381** Schol.; E. Gen. α 56 (EM 6,55) **382** Su α 190; cf. Schol.; – λείαν E. Gen. α 31 (EM 7,38) **385** cf. Σ''' α 252 **386** cf. Paus. α 11; Σ''' α 252 **388** Athen. 14,629e; Poll. 4,103 **389** Σ''' α 250; St. Byz. 14,12 (α 29) **391** cf. Schol. Theocr. 2,11/12b **396** Σ''' α 281; Galen. lex. 69,8; cf. Schol. Ar. a. c (Su α 270) **397** Su α 298 **398** AP 4,203,20

---

378 αγγελιοφορος K^{g} **380** l. αγγελοεις K | expl. ἀγγελία H: Schm. **381** ἀ.· ἀ. καὶ Pears. 11; ἀ.· καταγγελλέτωσαν Heins. **382** add. La. = Su (cf. Schol. E. Gen.) | ἄγουσα Mus. = Schol. E. Gen. **386** πινεῖν H: accent. Mus. = testt. **388** ἀγγελίη H: Meurs. Orch. 1 = testt. **389** ἀγγελή H^{c} = St. Byz., Ἀγγέλη Σ''' | πᾶν δι' ὄνειδος φύλον H: Mus. = St. Byz., cf. Σ''' **390** ἀγγείλω H: Mein. Anal. Alex. 116 | ἀργείω H: Mus. | ἄγγελον Ἀργείων· ⟨ ⟩ Pears. 773 **392** ἀγγελέσκων H, -ον H^{c} (K): Mus. | ἤγγελον H: Mus. = K$^{A(Br)}$ **393** 'h.e. αγγαρηιος vel αγγερος (vulg.)' La. **394** v.l. gl. 748 (Salm.); gll. 458. 398 cft. Alb. **395** ὅς] καὶ H: La. | de Diana Thracia v. G. Kazarow RE viA, 505 **396** ἀγγλιθεὺς H: HSt. Heins. Pears. 11 al. = testt. **397** ἀγοπήνας H: Pears. 11. Alb. = (K) Su. **398** ἀγγοραρὰξ· H: Salm. Pears. 11 | cf. gl. 748 **399** ἀγγοπὴς H: Perg. (ἀγγόρπη teste Alb., -ης teste Schm.; -η vel -ης Hemsterh. in Alb. Auct.), coll. gl. ο 1307; de etym. cf. Gooss. 1943,52

401 ἄγγουρος· εἶδος πλακοῦντος D
402 *ἀγγρίας· λύπας (v^{αγρ1}A^{αγρ36})
403 ἀγγρίζειν· ὑφαιρεῖσθαι. ἐρεθίζειν D
404 Ἄγδιστις· ἡ αὐτὴ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν D
405 ἄγδυς· ἄγγος Κρητικόν D
406 ἄγε· ἴθι, ἐπίρρημα κελευστικόν (Γ 192 ..). ἢ ἦγε (Β 580 ..) Hom.
407 ἄγεα· τεμένη (SH fr. ad. 1063)
408 *ἄγε δή· φέρε δή (Α 62 ..) (vg^{15}Σ)
409 ἀγέεσσι· τεμένεσι (SH fr. ad. 1064) D
410 *ἄγε δῆτα· δεῦτε δῆτα (A^{28}Br^{212})
411 *ἄγειν καὶ φέρειν· τὸ ληστεύειν καὶ ἁρπάζειν (Dem. 18, 230) vg^{17}A^{36}Σ Att.
412 ἀγεινεῖν· ἄγειν ἐν νηΐ
413 †ἀγείπτεται· ὁρᾷ
414 ἀγείνεον· ἦγον. τὸ ἐπὶ νεῶν ἄγειν καὶ ἐν ναυσὶ κυρίως (Ω 784)
415 *ἀγείρας· ἀθροίσας, συνάξας (Β 664 ..) (Br^{136}) Hom.
416 ἀγείρεσθαι· ἐκπορεύεσθαι. *λοιδορεῖσθαι A^{39}. συναθροίζεσθαι
417 *ἀγείρειν· συνάγειν, ⌊συναθροίζειν (vg^{11}A^{26}) (?Greg. Naz. c. 2, 2, 4, 184 [37, 1519, 8 M.])
418 ἀγείρομεν· ἀθροίσωμεν (Α 142) Hom.
419 ἀγειρόντων· συναθροιζόντων (Β 438) Hom.
420 ἀγείτης· ὑβριστής D
421 ἀγελαίας· ἀγραύλους (κ 410 ..) Hom.
422 ἀγελαίην· ἄφετον νεμομένην (Λ 729 ..) Hom.
423 ἀγελαῖοι ἰχθύες· πολλοὶ μικροὶ καὶ ὁμοῦ [λίθοι] εὐτελεῖς (Hdt. 2, 93, 1) D
424 *ἀγελαῖος· ὀχλώδης vg^{6}(A^{19}), ἰδιώτης Br^{121}Σ(v^{7}g^{8}A^{32})
425 †ἄγεκτοι· ἄβροχοι, σκληροί
426 ἀγελάσαι· κομίσαι

---

403 EM 7, 28 **408/410** Σ α 45 **411** Σ α 46; lex. rhet. 206, 14 **414** ἦγον Ap. S. 6, 8; Schol. **415** Schol. **417** Σ α 48 | **418** cf. Ap. S. 7, 1; Schol. **419** Schol. **420** EM 8, 51 **422** ἄφετον Ap. S. 4, 19 **423** Su α 189; λίθοι Paus. α 12 **424** | Σ α 49; E. Gen. α 23 (EM 7, 41)

---

402 λυπράς H: HSt. Ind. = (K); gl. 794 cft. Schm. **403** ἐρεθίζειν H (EM): ad gl. 402 ref. La. (cf. EM 6, 48 ἀγγρίας· ἐρεθισμούς) **404** αὐτῇ H: accent. Mus. **409** ἀγγέεσσι H: Guyet **410** expl. δη K **412** l. ἀγεινεν (accent. dub.) H (ἀγινεῖν Mus.): Alb. ex ord. **414** ἀγεινεὸς H: Ap. S.; ἀγίνεον Mus. = Schol. **415** συναθροίσας K **416** λοιδορεῖσθαι ad ἀγγρίζεσθαι ref. La., coll. gl. 402 **418** συναθροίσομεν Ap. S. (-ωμεν Schm.) **420** ad ἄγος ref. La.; cf. gl. 522 **422** ἀγελαίαν H: Schm. = Ap. S. **423** l. ἀγελαιοὶ H (Su): accent. Mus. = Su, punct. Phav. | λίθοι del. La. ut dittogr. voc. ιχθοι(ες) (et Su εὐτελεῖς ad pisces ref.), sed ad fin. trsp. malit Cunn. coll. Paus. **424** ἀγελαιὸς H: accent. Mus. = K^{Br} testt. | v. l.: gl. 282 **425** v. l. gl. 8032 (Salm.)

427 *†ἀγελάσκον· ἄτιμον g[9]A[20]Br[129]

Att.? **428** ἀγελαστί· ἄνευ τοῦ γελάσαι (Plat. Euthyd. 278e).

D **429** ἀγέλαστης· ἔγχελυς

430 †ἀγελαστοῦ· ἀκακίας

Prov. **431** ἀγέλαστος πέτρα· ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐφ᾽ ἧς ἐκαθέσθη ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει

D **432** ἀγελάους· τοὺς ἐφήβους. Κρῆτες

Hom. **433** *ἀγεληδόν· ἠθροισμένως (Π 160) vg[αγη-αγι3]A[37]Br[199], ἰδίως ἀγέλη vg[αγη-αγι3]

434 *ἀγεληδῶς· κατὰ τὴν ἀγέλην (A[34])

Hom. **435** ἀγελείης· *λαφυραγωγοῦ (Ζ 269) A[33]. καὶ ἡγουμένη τοῦ πολέμου. Ἀθηνᾶς τὸ ἐπίθετον (Δ 128 ..)

436 *ἀγέλημα· κατὰ ἀγέλην A[21]

437 †Ἀγέλης· δῆμος Ἀττικῆς

Hom. **438** *ἀγέληφι· ἐν ἀγέλαις (Β 480 ..) (A[22])

Hom. **439** *ἀγέμεν· ἄγετε (Τ 195). ἀγαγεῖν (Α 323 ..) [A[23]] [ὥς τό· Αἴας δὲ ἐκ Σαλαμῆνος ἄγει δυοκαίδεκα ναῦς (Β 557)]

Hom. **440** ἄγε μήν· ἄγε δή (Α 302 ..)

441 ἀγεν· κατεαγέν, θραυσθέν … ὥς τό· ‘τοῦ δ᾽ ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι’ (Δ 214). καὶ ἦγεν, 〈ὥς τό· ‘Αἴας δ᾽ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας’ (Β 557)〉

D **442** ἀγέννητα· στοιχεῖα. παρὰ Ἐμπεδοκλεῖ (VS 31 B 7)

D **443** ἀγεννήτων· δυσγενῶν (Soph. Tr. 61)

444 †ἀγενίους· τὰς μὴ γεγεννηκυίας

445 ἄγεο· ἡγοῦ. ἄρχου

446 ἀγεόμενοι· θαυμάζοντες A[35]

D **447** ἀγέρδα· ἄπιος. ὄγχνη

Hom. **448** *ἀγέραστος· ἄτιμος Br[806]Σ(v[12]Br[153]), ἄμοιρος (Α 119)

---

431 Zenob. vulg. 1,7; Prov. Bodl. 8; Schol. Ar. Equ. 785a ad fin. (Su σ 49); cf. Σ''' α 269 **434** Schol. **435** cf. E. Gen. α 31 (EM 7,39); Schol. **438** cf. Schol.; Su α 193 **439** | cf. Schol. A **441** ἦγεν Schol. B **443** Schol. Soph. **448** Σ α 51; cf. Schol. |

---

427 ἀγέλαστον K[Br]; v.l. gl. 448 (Salm. Pears. 12. Kust.) **429** ἐγχέλυς H: accent. Mus. **431** l. ἀγ. H: Prov. Schol. Ar. **432** ἀγελάστους H: Haussouillier, cf. Syll.[3] 527,11; ἀγελάτας· τοὺς Pears. 12, cf. DI 5142. 4. Heraclid. Pol. 15; ἀγέλας· τοὺς Nauck Ar. Byz. p. 95 **433** ως K | ἀγέλης H (ἀγέλῃ Mus.): La. = K **434** ἀγεληδόν K Schol. **435** ἀγελείη H (Schol.): Meurs. Den. Pyth. c.9 = K E. Gen. | λαφυραγώγου H: accent. Mus. = testt. | καὶ H | ἡγουμένης Mus. (‘sed haec ad Hom. spectant’ La.) **436** ἀγέλῃ· ἅμα Alb., cf. EM 8,58 ἀγεληδόν· ἅμα **437** v.l. gl. 389 (Schm.) **439** incl. ad gl. 441 trsp. ed. 1521 **441** l. ἀγὲν H | ἀγὲν H: Mus. | 〈κατεάγησαν〉 Alb.; 〈ἐάγησαν, ἐθραύσθησαν〉 La. | incl. e gl. 439 | δὲ ἐκ H: H[c] | σαλαμῆνος ἄγει δύο καὶ δέκα ναῦς H: Mus. (Hom.) **444** ἀγέννους vel ἀγεννεῖς Pears. 12 | γεγενηκυίας H: Mus. **446** h. e. ἀγαι- (Guyet) **447** ἀγέραα H: Schm.; Maced. pro ἀχέρδα Fick 1909, 150 (cf. Fraenkel 1910, 211) **448** v.l.: gl. 4322

449 ἀγέρθη· συνηθροίσθη (Χ 475 ..) Hom.
450 ἄγερθεν· συνηθροίσθησαν (Ψ 287) Hom.
451 ἀγερθήσεται· συναθροισθήσεται
452 ἀγέρμος· ἄθροισις. συναγωγὴ θυσίας D
453 *ἀγερώψατο· ἠμέλησεν vg^{3}A^{42}
454 *ἀγέροντο· συνηθροίζοντο (Β 94 ..) (A^{38}) Hom.
455 †ἀγέροσπον· σπάνιον
456 ἀγέροπτος· ὁ σπανίως εὐχόμενος [ἢ ὑπερήφανος]
457 ἀγερωπεῖ· *ἐφορᾷ g^{16}A^{41}Br^{200}. ἀσπαστὸν ἡγεῖται
458 †ἀγερρακάβος· σταφυλή
459 ἀγερώσατο· ἠθέτησε. διεψεύσατο
460 *ἀγερώσσει· ἀγρυπνεῖ vg^{1}A^{40}Br^{201}. †ἀθετεῖ A^{40}
461 ἀγερσικύβηλις· Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν (fr. 66 K.–A.) ἐπὶ Λάμπωνος. τὸν αὐτὸν ἀγύρτην καὶ κυβηλιστὴν εἶπεν, οἱονεὶ θύτην καὶ μάντιν. Κύβηλιν γὰρ ἔλεγον τὸν πέλεκυν ... ὅθεν καὶ Λύσιππος ἐν Βάκχαις (fr. 6 K.–A.) τὸν αὐτὸν ⟨ὡς⟩ ἀγύρτην κωμῳδεῖ. D
462 ἀγέρωχοι· οἱ ἄγαν ἔνδοξοι καὶ *ἔντιμοι (Ε 623 ..) A^{27}Br^{559}(Σ)q. ἢ ὑπερήφανοι A^{27}q ἢ ἀπαίδευτοι. τινὲς δέ φασι τοὺς Ῥοδίους εἰρῆσθαι ἀγέρωχους, ὅτι νησιῶται ὄντες ἔξωθεν ἐκ τῆς ἠπείρου ἀγείροντες ὀχὴν διεγίνοντο, τουτέστι τροφὴν ἐπείσακτον (Β 654) Ap. S.?
463 ἀγέρωχος· γαῦρος, πάνυ τετιμημένος (λ 286). ἢ *ὑπερήφανος vg^{13} D
464 *ἄγευστοι· ἄπειροι (Cyr. in xii proph. 1, 673, 20 ..) vg^{10}A^{25}Σ
465 ἀγελαίαν· κτηνώδη (Cyr. in xii proph. 1, 127, 18 ..)
466 ἀγελαίου· δημώδους (Cyr. in Ioh. 3, 64, 13 ..) Att.?
467 *ἀγενεῖ· ἀσθενεῖ (P^{45})
468 *ἀγενῶς· ἀσθενῶς Br^{198}(P^{44})
469 Ἀγεσίλαος· ὁ Πλούτων (Aesch. fr. 406 R. Callim. h. 5, 130) D

---

449 Schol. **453** E. Gud. 11, 1 **454** Schol. **456** Su α 201 **457** EM 8, 29; E. Gud. 10, 18 | **460** E. Gud. 10, 23; Su α 721 | **461** – πέλεκυν Σ‴ α 261; cf. Su κ 2595; E. Gen. α 22 (EM 8, 9) **462** – ἀπαίδευτοι Ap. S. 7, 33; Ep. Hom. α 163; ἔνδοξοι καὶ ἔντιμοι Schol.; ἔντ. Σ α 53; Apion 211, 15 L.; ἔντ. et ὑπερήφανοι lex. rhet. 209, 25 (q?); ἔντ. et ἀπαίδευτοι – EM 7, 51–6; E. Gud. 10, 13 **464** Σ α 55 **469** cf. Athen. 3, 99b

---

450 ἄγερρεν H: Mus. **453** ἀγερούατο H: Schm. = K; ἀγερώσατο Mus. **455** v.l. gl. 456 (Voss.) **456** v.l.: gl. 455 | ἐρχόμενος Su | incl. e gl. 463 (La.) **457** ἀγερύπτει H: Schm. = K EM; ἀγερόπτει HSt. Ind. **458** v.l. gl. 748 (Alb.) **459** v. ll.: gll. 845. 8069 **460** αθειει K, ἀθερώσσει Su; omnes lect. ex ἐγρήσσει corr. esse cens. Kust. **461** ἀγερσικυβῆλις H: accent. Heins. = testt. | ἀνδραπέτησιν H: Kust. = EM; ἐν δραπέτησιν Scal. Heins. Pears. 12. al. = Su | ἐπιλάμπονος H: Mus. = Su | μάντην H: Mus. = Σ‴ | πελ. ⟨τὸν μαντικόν⟩ Heins. = (EGen.) | κυβήλ(ιν) H: accent. Alb. = Σ‴ Su | ⟨ὥς⟩ Bergk Rel. 46 **462** v.l.: gl. 8079 | ἠρεῖσθαι H: Mus. | διεγίγνοντο H: Ald. **467–8** ἀγενν- Mus. = K^{P} **469** ἄγες· λαὸς H: Mus.; ἀγησίλαον Athen.; v. Radt ad Aesch. | πλουτ(ῶν) H

D **470** ἄγες· ἄγε, φέρε

471 ἄγεσθαι· ἀγαγεῖν

D **472** ἀγεσήμων· ὁδὸς λεπτή

D **473** ἀγεσόφρυν· τὰς ὀφρῦς ἐπαίροντα

D **474** ἄγεστρα· τὸ κάλλυντρον ἤγουν κοσμητήριον

Eur.? **475** ἄγεται· φέρεται

476 †ἀγέτρια· μαῖα. Ταραντηνοί†

Hom. **477** ἀγητοί· θαυμαστοί, ἔνδοξοι, λαμπροί (Ε 787 ..)

478 ἀγέων· ἁγνισμάτων. ἱερῶν. μιασμάτων

Ap. S.? **479** ἄγη· θάμβος, ἔκπληξις (γ 227). μίασμα. ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κατεάγη, ὡς τὸ ‘νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος’ (Γ 367). παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς· τιμή, σεβασμός

480 ἀγηλάζειν· σώζειν

Eur. **481** ἀγῆλαι· *σεμνῦναι g^4A^{16}, ἀναθεῖναι, κοσμῆσαι. καὶ εἰς ἄγασιν ἀγαγεῖν (Eur. Med. 1027)

482 ἀγηλατεῖν· διώκειν, ὡς ἄγος ἐξελαύνειν, φυγαδεύειν (Hdt. 5,72,1). τινὲς δὲ ῥαπίζειν

D **483** ἀγηλείοιο· λαφυραγωγοῦ

484 †ἀγηλόμεναι· χαίρουσαι (Β 462)

D **485** ἀγήλω· κοσμήσω (Hermipp. fr. 8,1K.–A.))

486 ἄγημα· τὸ προϊὸν τοῦ βασιλέως τάγμα ἐλεφάντων καὶ ἱππέων καὶ πεζῶν, οἱ δὲ τῶν ἀρίστων τῆς Μακεδονικῆς συντάξεως

Ap. S. **487** ἀγηνορία· ἀνδρεία, καὶ ἠνορέα, παρὰ τὸν ἄνδρα (Ι 700)· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τάσσεται. ἢ ἰσχύς, ὡς τό· ‘ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα’ (Μ 46) [ἐν τέγεα]

---

477 θαυμαστοί Schol.; EM 10,7 **479** – ἔκπληξις Ap. S. 5,1; ἔκπλ. EM 9,1; κατεάγη Apion 211,17 L.; Schol. Γ **480** EM 10,33 **481** ἀναθεῖναι – EM 9,52 **482** διώκειν et φυγαδεύειν gl. Hdt. 463,28; Su α 214; EM 10,34; cf. Σ‴ α 270; ὡς – ἐξελαύνειν Σ′ α 147 **484** Schol.; cf. EM 10,32 **485** EM 9,56 **486** Ael. Dion. α 18; Σ α 58 **487** Ap. S. 7,20

---

470 cf. Schwyzer Gr. 1,800 c) **473** ἀγεσίφρων H: Pears. 12 | ὀφρὺς H: accent. Mus. | ἐπαίρων H: La. **474** ἀγεστρατὸν· κ. H: Schm.; ‘scl. scopae, ad ἄγειν unde ft. ἄγετρα scrib.’ La. | κάμντρως H (κάλυντρον Mus.): Schr. | ἤγουν κοσμ. del. Schm., causa non exposita **475** ἄγετε· φέρετε (Eur. Tro. 774) Schm. **476** v.l. gl. 4250 (Alb.) **477** ἀγετοὶ H: Cocc. Pears. 12. 718 = testt. **479** ἀγὴ H: accent. Mus. = Ap. S. | μιάσματα Schm. coll. Schol. Soph. OT 656 | κατεαγῆναι H: Valck. Diatr. in Eur. p. 234 = Apion Schol. | χείρεσιν H: Mus. | ἄγει H: Mus. | παρὰ κτλ falsa esse vidit HSt., del. Schm. **480** ‘h.e. ἀγελάζειν cf. gl. 426’ La. **481** ἀγηλαὶ H: accent. Mus. | εἰς ἀγέλην H: Schm. = EM **483** ἀγηλή(?)οιο H: Mus.; ἀγελ- Pears. 12. Kust., pro quo ἀγηλ- product. metricam esse cens. La. **484** ἀγηλώμεναι H (ο s. ω Mus.); h.e. ἀγαλλόμεναι (Pears. 13 = Hom.) **486** ἵππων H (Σ): Schm. = Ael. Dion. | τὸ ἄριστον Guyet. Kust. = testt. **487** καὶ ⟨οἷον⟩ ἠνορέα ci. La. | δέμια ἐκτὰ H: Mus. = Ap. S. | ἐν τέγεα om. Phav., dittogr. cens. La.; ἐν Τείχει (h.e. Τειχομαχίᾳ = M) Pears. 718. Perg.

488 *ἀγηνορίη· ἀνδρεία (Μ 46) (A[22]) Hom.

489 ἀγηνορίῃσιν· ἀνδρείαις (Ι 700) Hom.

490 Ἀγηνόριος· Πυθαγόρειος D

491 *ἀγήνωρ· ὑπερήφανος vg[5](A[23]Σ), αὐθάδης (Β 276) vg[5]A[18]Br[159](A[23]), ἀνδρεῖος (Ι 398 ..). καὶ ὄνομα κῦριον (Δ 467 ..) Hom.

492 *ἀγήραον· ἀγήρατον, μὴ γηράσκον A[21], ἀδιάφθορον, οἱονεὶ ⸤ἄφθαρτον A[21], ἀπαλαίωτον (Pind. Pyth. 2,96 = 52)

493 ἀγήρως· ἀπαλαίωτος (ε 218) Hom.

494 *ἀγήρω· ἀγήρατον, ⸤μὴ γηρῶντα (Soph. fr. 1143 R. Eur. fr. 910, 6 K.) Σ(A[19])

495 Ἁγήσανδρος· ὁ Ἅιδης D

496 ἁγήτωρ· ἄρχων (Eur. Med. 426) Eur.

497 ἄγηται· ἀπάγῃ, ἕλκῃ (Ζ 455) Hom.

498 [ἀγήτης· ὁ ἱερωμένος]

499 [ἀγητόρειον· ἑορτή]

500 ἀγήτης· ὁ ἱερώμενος, ἄτιμος, ἐν δὲ τοῖς Καρνείοις ὁ ἱερώμενος τῆς θεοῦ. καὶ ἡ ἑορτὴ Ἁγητόρια [ὡς ἀγῆη' ἔχει εἰσορόαντος] D

501 *ἀγητοί· θαυμαστοί (Ε 787) (v[7]) Hom.

502 Ἁγήτορα· ὄνομα κύριον D

503 ἀγήτωρ· ὁ τῶν τῆς Ἀφροδίτης θυηλῶν ἡγούμενος ἱερεὺς ἐν Κύπρῳ D

504 ἅγια· τίμια

505 Ἀγιάδαι· τόπος ἐν Λακεδαιμονίᾳ. καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ οὕτω καλοῦνται ἀπὸ Ἄγιδος

506 *ἁγιάζειν· ἅγια ποιεῖν, καὶ καθαίρειν, ⟨ἐναγίζειν⟩ A[30] τοῖς νεκροῖς· τινὲς δὲ τὸ τὰ ἱερεῖα ἐσθίειν

507 *ἁγιάσατε· κηρύξατε (Ioël 1,14 ..) v[1]g[14]A[29]Br[205]Σ LXX

---

488 Schol. **491** Apion 211,19 L.; – ἀνδρεῖος Ap. S. 7,16. Schol. I; ὑπερήφανος et ἀνδρ.– Σ α 56; ὑπ. Schol. Ap. Rh. 2,2c; αὐθάδης et ἀνδρ. Schol. B; ἀνδρ. lex. Cant. 10,1; ἀνδρ. – EM 9,43. 49 **492** μὴ γηράσκον et ἄφθαρτον cf. E. Gen. α 36 (EM 8,30); ἄφθαρτον Schol. Pind. **494** (Poll. 2,14) **501** Schol.; EM 10,7; Σ′ α 107 **504** Ph α 174 **505** EM 10,39 **506** τὸ – EM 10,42 (l. ἁγίζειν) **507** Σ α 61

---

490 ad Agenorem Mytilenaeum ref. Leutsch 1857,657 **492** ἀγηραὸν H: accent. Mus. = E. Gen.; om. K | γήρα(ον) H: Mus. = K | ἁπαλώτατον H: Phav. **494** γηρ(ὸν) H (γηρῶν Mus. = K): Heins. = Σ **495** ἀγησ- H: spir. La. **496** ἀγήστωρ H: HSt **497** ἀπάγει H: Cocc. **498/9** dittogr. gl. 500 (La.) **500** ἀγίτης Fix. Thes. (‘quod expl. ἄτιμος commendatur’ La., sed v. Burkert Gr. Rel. 235) | ἱερωμένος bis H: accent. Cocc. | τοῦ θεοῦ Meurs. Gr. fer. 180. Pears. 13, coll. Plut. qu. conv. 717D; τῆς θεοῦ – Ἁγητόρια ad gl. 503 trsp. Dibbelt 1891; cf. tamen Wil. Gl. d. Hell. 1, 90,3 | ἀγητορία H: accent. Schm., spir. La. | ‘incl. e γ 227 et ζ 161 contaminata, cf. gl. 479’ La. | ἀγῆμ’ H (ἄγη μ’ Mus.) **503** Br. Mus. Inscr. 4,2,975,10 | θυικλῶν H: Mus. **505** Λακεδαίμονι Heringa Obs. 201, cf. Paus. perieg. 3,14,2 **506** add. K | ἱερεῖα θύειν Schleussner (cit. Schm.), ‘sed gl. Christiana est’ (La.)

508 [ἁγιάζειν· ἅγια ποιεῖν, καὶ καθαίρειν ἄγρια]
LXX **509** *ἁγιάσει· διαφυλάξει (Lev. 16,19?) A^{31}
N. T. **510** ἁγιασμός· ἁγιστεία. καθάρευσις (1. Ep. Cor. 1,30)
LXX **511** ἅγιοι· οἱ καθαροί καὶ σεβάσμιοι (Psalm. 33,10)
D **512** ἅγιον· τῆς ἄγνου τὸ σπέρμα
N. T. **513** ἅγιος· εὐσεβής (Ev. Marc. 6,20 . .)
514 ἁγίαζε· σέβου
D **515** Ἀγιγαῖος· Ἄργαλος καλεῖται παρὰ Λάκωσιν, ὁ Ἀμύκλαντος υἱός
516 *ἀγήοχα· ἤνεγκα (vg^{13}A^{28}Σ)
517 ἀγηοχότων· κομισάντων, ἐνεγκάντων
518 ἁγιστεῖν· σέβειν, ἁγνεύειν
Eur. **519** ἁγιστεύει· σέβεται (Eur. Bacch. 74)
520 *ἁγιστέων· εὐσεβῶν v^{2}A^{33}
521a †ἀγιχῶ· ἠχῶ
521b *ἁγίων στῖφος· [ἢ στυφός ἢ] ⌊⟨ἁγίων⟩ σύστημα (Cyr. in Ioh. 1,623,6 . .) v^{9}A^{26}
522 ἁγιστής· ὑβριστής
Hom. **523** *ἀγκάς· ⟨εἰς τὰς⟩ ἀγκάλας (E 371) v$^{\text{αγη-αγι}10}$A^{14}, ἢ ἀγκάλαις (Ψ 711 . .) A^{21}
Hom. **524** *ἀγκάζοντο· ταῖς ἀγκάλαις περιελάμβανον (P 722) A^{16}
Hom. **525** *ἄγκεα· κοίλους ⌊τόπους καὶ φαραγγώδεις (δ 337 . .) A^{20}
526 *ἀγκαλέει· ἀνακαλεῖ vg^{1}A^{8}
527 ἀγκάζοντο· ταῖς ἀγκάλαις περιήγοντο
528 *ἀγκαλέω· ἀνακαλῶ A^{9}
D **529** ἀγκαλιδαγωγοί· ἀγκαλίδας ἄγοντες
D + K **530** ἀγκαλίδες· αἱ τῶν φρυγάνων δεσμαί, ἢ *μερίδες (vg^{4}A^{19}Br^{206}Σ)

511 EM 10,20 | Ph α 174 **513** EM 10,20 **515** cf. Paus. perieg. 3,1,3 **516/517** cf. Σ α 47 **523** cf. Schol. E; EM 10,43 | **524** cf. Schol. **525** – τόπους Schol. 337c; Orion 20,27 **529** Paus. α 13; Σ‴ α 273; (Poll. 2,139. 7,109) **530** Paus. α 13; Σ‴ α 273 ad fin.; EM 12,13; cf. Poll. 2,139 (7,109) | Σ α 65

508 dittogr. gl. 506 (Schm. tacite) **512** ἄγνινον ci. La. | ἁγνοῦ H: accent. Mus., spir. Alb. **516** ἀγίοχα H: Mus. = (K) **517** ἀγιοχότων H: Mus. **518** ἀγ- H: spir. Alb. | ἁγιστεύειν Abresch. Misc. obs. 5,1,82; ἁγιστεῖν hic et gl. 520 addub. La. **519** ἀγ- H: spir. Alb. **520** αγ- (spir. non vis.) H: spir. Alb. | αγιστευων K **521a** v.l. gl. 516 (Heins.) **521b** ἢ sscr. ante στίφος H^{c} | ἢ στύφος del. Mus., om. K | add. Schm. = K **522** cf. gl. 420 | ἀγειτής EM; ἀλειτής Schm. **523** add. K Schol.; πρὸς τὰς EM | fin. αγκαλας K; ἀγκαλίδας olim Alb. **524** contin. H: ed. 1521 | ἀγκάζοιντο H: H^{c} = K Schol. | περιελάμβανεν H: Mus. = K, cf. (Schol.) **525** φαραγώδεις H: Mus. = K **526** ἀγκὰ λέει H: Mus. = K | ἀναγκαλεῖται H: Phav. = K; ἀνακαλεῖται HSt. Ind. **527** v.l. gl. 524 (Alb.) **528** expl. ἀναγκαλῶ H: HSt. Ind. **529** ἀγκαλειδαγωγοί (? εἶ δ-) H (ἀγκαλιαγωγοί Σ‴): Mus. = Paus. Poll. | ἀγκαλείδας H: H^{c} = testt. | ἄγονται H: H^{c} = testt. **530** acc. sing. K

531 *ἀγκαλίδεσσιν· ἀγκάλαις, χερσίν (Σ 555 ..) A^{31} Hom.
532 ἀγκαλίνας· Ἀργεῖοι τὰς ἀγκάλας D
533 ἀγκαλίς· ἄχθος. καὶ δρέπανον Μακεδόνες D
534 ἀγκαλίδας ἕλκειν· αἴρειν ξύλα εἰς ἔργματα Att.
535 ἄγκλαον· ἄνοιξον D
536 ἀγκαλέους· ἀγκύλους D
537 ἀγκαπίς· κρημνός, οἱ δὲ ἰβόθρον ($vg^{7}A^{30}Br^{132}$) D
538 ἀγκεκυβρικώς· ἀνατετροφώς D
539 ἀγκεντέοντα· ἀνατέλλοντα D
540 ἀγ κεράτεσσιν· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς (SH fr. ad. 1065) D
541 *†ἀγκηθής· ἀβλαβής $g^{5}A^{24}$
542 ἀγκήεις· ἀντηχής D
543 ἄγκιστρον· θηρατήριον ἐκ σιδήρου καμπτόν, ἀγκύλον, στρεβλόν D
544 ἀγκιστροφάγος· φιλάργυρος D?
545 ἀγκιστρεύειν· θηρεύειν, δελεάζειν
546 †ἀγκίον· ἀγκιδοθήκη D
547 ἀγκλίνας· ἀνακλίνας $v^{αγη-αγι11}$, ἀνοίξας, ὥς τό· ʻἀγκλίνας, πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθονʼ (Δ 113) Ap. S.
548 ἀγκλόν· σκολιόν
549 †ἀγκλειτοι· μεγάλαυχοι
550a ἀγκοῖναι· ἀγκῶνες
550b ἀγκοῖναι· ἀγκάλαι (Ξ 213) A^{29}. χεῖρες. καὶ σχοινία ἱστοῦ (Alcae. fr. 326,9 L.–P. ci.) Hom. + D
551 ἀγκῶνος· τῆς καμπῆς τοῦ τείχους (Π 702 ..) Hom.
552 ἀγκόνους· διακόνους, δούλους D
553 ἀγκοπτήρ· σφῦρα D
554 *ἀγκοίνῃσιν· ἀγκάλαις (Ξ 213 ..) A^{18} Hom.

---

531 Schol. | (Poll. 2,139) **533** EM 12,14 | **534** – ξύλα $Σ^{b}$ α 121 **541** E. Gud. 13,12 **544** EM 12,16 **545** | Σʹ α 148 **547** Ap. S. 6,24; – ἀνοίξας (Apion 211,22 L.) **550** ἀγκοίναι ἀγκάλαι Ap. S. 5,16 **552** EM 12,17 **554** Schol.

---

531 ἀγκαλίδεσιν H: Mus. = K (Hom.) **534** ἔργατα H: Alb., ʻscl. crates hostibus obiectasʼ (La.) **535** ἄγκαλον H: Schulze Kl. Schr. 665 **536** ἀγκύρας H: Debr. 1908–9,33 **537** ἀγκαλπὶς H: La. = K | βόθρος K | gl. κ 698 cft. Schm. **538** ἀγκεκυβρικῶς· ἀνατετροφῶς H: accent. bis Mus. | ἀγκεκυβερνηκώς ci. La. **540** ἀγκεράτεσιν H (-σσ- Mus.): Wolff ad Porph. p. 133; ἂγ κράτεσφι Mein. 1858,537 **541** v.l. gl. 7700 (Sop. Kust.) **542** ἀγκὴς H: La. (ʻform. ut τεληεις, resonant vallesʼ) **543** ἀγκῦλον H: accent. Mus. **546** ἀγκίστριον· ἀγκιστροθήκη Pears. 13 **547** l. ἀγκλίας H: Mus. = K Ap. S. (Apion) | n. gl. ἀγκλίνας· ὥς τὸ H: contin. et trsp. Mus., cf. Ap. S. | σχέθεν H: Mus. = Ap. S. **548** v.l. gl. 567 ? (HSt. Ind.) **549** h.e. ἀγακλειτοί (Kust.) **550a** l. ἀγκόλαι H: Pears. 14 | ἀγκόνες H: ed. 1521 **550b** sep. Cunn. | σχοινία cf. Boeckh, Urk. Seew. 152 **551** ἀγκόνος H: H^{c} **553** σφύρα H: accent. Schm. **554** v.l.: gl. 2463

D **555** ἀγκορυφῶσα· ἀνατιθεῖσα· τὸ τῆς κεφαλῆς ἐφαπτόμενον τὴν ἱέρειαν καθοσιοῦται τῇ θεῷ
D **556** ἄγκος· νῆσον πολλὰ ἄγκη ἔχουσαν
D **557** †ἀγκορές· ἀκόρεστον
D **558** ἀγ κοτύλῃ· παιδιά τις, ἐν ᾗ τὰς χεῖρας ὀπίσω πλέξαντες δέχονται τὸ γόνυ
559 ἀγκρινόμεναι· ἀποφηνάμεναι
D **560** ἀγκτήρ· δεσμός Br^{169}
D **561** ἀγκτηριάζει· ἄγχει
D **562** ἀγκτῆρες· οἱ ἐν τῷ τραχήλῳ τόποι, δι' ὧν ἄγχεσθαι συμβαίνει
LXX **563** *ἀγκύλας· ὀγκίνους, σκεύη (Exod. 26,4 ..). ἢ καμπάς A^{17}
D **564** ἀγκύλαι· τῷ ἀκοντίῳ
D **565** ἀγκύλαι· ἱμάντες ἐν κρηπῖσιν
D **566** ἀγκύλη· ἀκόντιον. ἢ ἡ καμπὴ τῆς ἀγκῶνος καὶ ποτηρίου γένος εἰς κοττάβους. οἱ γὰρ τοὺς κοττάβους προιέμενοι τὴν δεξιὰν χεῖρα ἠγκύλουν, κυκλοῦντες αὐτὴν ὡς ἐνῆν πρεπωδέστατα, σεμνυνόμενοι ὡς ἐφ' ἑνὶ τῶν καλῶν. οἱ δὲ καὶ ἀγκυλισταὶ ἀκοντισταὶ εἴρηνται. δηλοῖ δὲ καὶ ἀποτομάδα
Hom. **567** *ἀγκύλον· ἐπικαμπές (Z 39) vg^{2}A^{10}Σ, σκολιόν g^{2}v^{αγο16}A^{23}, στρεβλόν | v.l.: gl. 548?
D **568** ἀγκυλοῦσθαι· κάμπτεσθαι Br^{22}
Hom. **569** *ἀγκυλομήτεω· σκόλια βουλευομένου (B 205 ..) (vg^{3}A^{12}Σ)[Br^{166}]
570 ἀγκύλους· τοὺς †ἀκάμπους
D **571** ἀγκυλομνόν· νοσερόν (Br^{167})
Hom. **572** ἀγκυλότοξοι· ἐπικαμπῆ τὰ τόξα ἔχοντες (K 428)

---

558 Athen. 11,479a; (Poll. 9,122) **560** EM 12,18 **561** EM 12,15; Σ^{b} α 126 **562** EM 12,18; (Poll. 2,134) **563** ὀγκίνους gl. Oct. α 7 **566** Σ^{b} α ἀκόντιον cf. Poll. 1,136; Schol. Ar. Av. 1180. ; – καλῶν Paus. α 14; Σ''' α 277; ἢ – ἀγκῶνος et οἱ δὲ – εἴρηνται EM 12,20; οἱ δὲ – εἴρ. Paus. α 15 **567** Paus. α *17; ἐπικαμπές Σ α 68; σκολιόν Ap. S. 4,26; EM 11,1; gl. Dionys. 23B; στρεβλόν EM 10,52 **569** cf. Paus. α *16; Σ α 67; Schol. **572** Schol.

---

555 καθοσιοῦσθαι ci. La. **556** νῆσος H^{c} **557** h.e. ἀκορές (HSt. Ind.) **558** h.e. ἐν κοτύλῃ (Meurs. Lud. gr. 2 = testt.) | παιδεία H: Mus. = testt. **559** ἀποφηνόμενοι H: Mus. **561** ἀγκταλιάζει H (ἀγκαλίζειν EM, ἀγκαταλίζει Σ^{b}): Voss. **562** τύποι H: Guyet. Heins. Pears. 14 al. = EM **563** ὀγκίνας H: Sop. Heins.= K gl. Oct. | ἢ χαλεπάς H (καμπτρα K): La. **564** h.e. ἀγκύλα̅ι̅ (Koen. Greg. Cor. p. 219; ἀγκύλη Guyet) **565** ἀγκύλεαι H: H^{c} | κρηπίσιν H: accent. Mus. **566** ἀγκόνος H: ed. 1521 = Paus. Σ''' | κοτάβους bis H: ed. 1521 = Paus. Σ''' | εἰ δὲ H: Schr. | ἐγκυλισταὶ H: H^{c} = Paus. EM | ἀκονισταὶ H: Mus. = Paus. EM **567** v.l.: gl. 548? **568** ἀγκύλεσθαι H (K): La.; ἀγκύλλεσθαι Lob. Prol. 113,2, sed cf. codd. Aret. caus. et sign. 1,6,6 | κάμπεσθαι H: Phav. = K **569** βουλευομένω H: Mus. **570** εὐκάμπτους Alb.; εὐκαμπεῖς Arnald. Lect. 3 **571** νοσηρ- K **572** ἀγκυλοτόξοι H: accent. Mus. = Schol.

573 *ἀγκυλοχεῖλαι· ἐπικαμπῆ τὰ ῥάμφη ἔχοντες (Π 428) A^{15} ἤγουν τὰς τομάς Hom.

574 ἀγκύλομητης· ὁ δυνάμενος περὶ τῶν ἀγκύλων καὶ σκολιῶν εὖ βουλεύσασθαι (Δ 59) Hom.

575 ἀγκύλη· ⟨ἡ δεξιὰ⟩ χεὶρ ἀπηγκυλωμένη καὶ συνεστραμμένη εἰς ἀποκοτταβισμόν. ⟨ποτὲ δὲ ἀγκύλη τὸ ἐντὸς τοῦ ἀγκῶνος⟩ D

576 ἀγκύλως· ἀποτόμως [ποτὲ δὲ ἀγκύλη τὸ ἐντὸς τοῦ ἀγκῶνος] D

577 ἄγκυρα· τὸ αἰδοῖον, παρὰ Ἐπιχάρμῳ (fr. 189 K.–A.). Κύπριοι δὲ τὸ τριώβολον. καὶ τὸ ναυτικὸν σκεῦος q. καὶ τὴν ἀσφάλειαν D

578 ἄγκυραι· μεταφορικῶς αἱ ἀσφάλειαι. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ (fr. 685 R.) D

579 ἄγκυρα· ἐν ᾗ τὰ σῦκα λαμβάνουσιν D

580 ἀγκυρίς· βοτάνη τις D

581 ἀγκυρίττει· †μεταμέλεται. Κρῆτες D

582 ἀγκύρισμα· σχῆμα τῶν ἐν πάλῃ D

583 ἀγκυροβόλῳ δείπνῳ (com. ad. fr. *262 K.–A.)· ἀγκυροβόλα Φοίνικες τὰ δεῖπνα, ἃ παρεσκεύαζον τοῖς τελώναις ἐκ τῶν λιμένων. ἔστι δὲ καὶ μισθός· ἔπρασσον γὰρ ἐν τοῖς λιμέσιν ἐνόρμιον καὶ ἐνλιμένιον ὡς ἐκλογήν D

584 ἀγκωλιάζων· ἁλλόμενος τῷ ἑτέρῳ ποδί D

585 ἀγκών· τό τε συνήθως λεγόμενον, καὶ ἡ τοῦ τείχους καμπή· ‘ἐπ’ ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο’ (Π 702). καὶ τῆς κιθάρας δὲ τὰ ἀνέχοντα τοὺς πήχεις ἀγκῶνες λέγονται D

586 ἀγκωβόλος· ἁλιεύς D

587 ἀγλαά· λαμπρά, καλά (Α 23 ..). ἀνθηρά Hom.

588 *ἀγλαΐαι· τρυφαί (Br^{172}), καλλοναί ($\mathrm{v}^{\alpha\gamma o 13}\mathrm{Br}^{172}$), κόσμοι (ρ 244) ($\mathrm{v}^{\alpha\gamma o 13}$) Hom.

589 *ἀγλααῖς· λαμπραῖς (Pind. Isth. 1,90 = 64) A^{7}

---

573 Schol. **574** EM 11,14; cf. Schol. **575** – ἀποκοτταβισμόν Σ^{b} α 129 **577** lex. rhet. 209,27 (q) **578** Σ‴ α 280; cf. Su χ 9; Schol. Eur. Hec. 80 **585** καμπή lex. Hom. α 45 **587** – καλά Ap. S. 4,16; Schol.; λαμπρά EM 11,25 **588** καλλοναί κόσμοι Ap. S. 4,8

---

573 ἀγκυλόχειλαι H: accent. Heins. = Schol. | del. Schm. **575** l. ἀγκυλὴ χεὶρ H: · ⟨ἡ δεξία⟩ Schm. = Σ^{b} | ἀποκοταβισμόν H: ed. 1521 = Σ^{b} | extr. e gl. 576 trsp. Schm. **577** ἀγκύρα H: accent. Mus. = q, cf. Hdn. lect. sol. 923,28 | τριόβολον H: Scal. = q **578** ἀγκύραι H: accent. Mus. = Σ‴ (Su) | φαῖδραι H: accent. Mus. = Su **579** cf. Theophr. c. pl. 3,2,2 | ἀγκῦρα H: accent. Mus. **580** ἀγκύρις H: accent. Mus. | μηχανή τις Flor. Pears. 580 | ἀνάγυρις (Diosc. mat. med. 3,150) cft. Alb., Neogr. ἀγγουράκι (Heldr. 53) La. **581** καταμαχεται La. **582** σχημάτων H: Scal. Sop. Heins. al. **583** l. ἀγκυροβαλλῶ· δειπνῶ H: Schm. | ἀγκυρόβολα H (n. gl. hic Ald.): accent. La. | ταῖς λιμ. H: Mus. | λιμενέσιν H: ed. 1521 | ἐν λιμένι H: Scal. Flor. Sop. al. | αἰσχύην H (-ύνη Ald.): La. (corr. ex ECXOIHN) **584** cf. Schulze QE 141,2 **585** παρ’ ἀγκῶνος καὶ ἡ τείχεως H (τείχεος Mus.): Pears. 15. 719. Kust. = Hom. **586** ἀγγοβόλος Kuk. 1916,67 **588** gen. sing. K^{Br} | καλλος K^{v}

D **590** ἀγλάϊσμα· καλλονή (Br[171]), κόσμος
D **591** ἀγλαϊστή· εὐκτή. τιμία
592 ἀγλαΐᾳ· τῷ κάλλει (Pind. fr. 75,7) (A[12])
Hom. **593** ἀγλαϊεῖσθαι· λαμπρύνεσθαι, καλλωπίζεσθαι· παρὰ τὴν ἀγλαΐαν (K 331)
D **594** ἀγλαοθηλές· ἁπαλόν
595 *ἀγλαΐζει· θάλλει vg[5]A[16]
596 *ἀγλαΐσας· λαμπρύνας A[17]
597 *ἀγλαοί· λαμπροί (Pind. Isth. 6,89 = 62) vg[1]A[6]
598 *ἀγλαομήτεα· λαμπρόβουλον A[13]
Hom. **599** ἀγλαΐηφι· ἀγλαΐᾳ, κάλλει (Z 510 ..)
D **600** ἀγλαόν· γλαφυρόν. Κρῆτες καὶ Κύπριοι
Eur. **601** *ἀγλαὸν ἕδραν· λαμπρὰν καθέδραν (Eur. Andr. 135) vg[4]A[11]Br[210]
Hom. **602** ἀγλαὸν ὕδωρ· ἡ ἐν Αὐλίδι πηγή (B 307)
603 ἄγμασι· κλάσμασιν
D **604** †Ἀγλαόπης· ὁ Ἀσκληπιός. Λάκωνες
605 †ἀγλαρόν· μωρόν
606 *ἀγλαοπίστου· λαμπροπίστου A[10]
Hom. **607** *ἀγλαός· λαμπρός (B 736 ..) vg[3]A[9]
608 *ἀγλαότιμον· λαμπρῶς τετιμημένον A[8]Br[209](vg[2]Σ)
D **609** ἀγλαοφῶτις· βοτάνη (gl. Ital. 177 K.–A.)
D **610** ἀγλαυκόν· ἁλυκόν
D **611** ἀγλαυρίδες· νύμφαι παρὰ Ἀθηναίοις
D **612** Ἄγλαυρος· θυγάτηρ Κέκροπος. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς καὶ ὀμνύουσιν κατ' αὐτῆς. ἦν δὲ ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς (Ar. Thesm. 533)
D **613** †ἀγλασινόν· καλόν
D **614** ἀγλαφόρε· ἄσιτε. Κρῆτες
D **615** ἀγλευκέρ· ἁλμυρός. Λάκωνες

---

593 καλλωπίζεσθαι Su α 263; EM 11,33; cf. Schol. **599** | Schol. **603** Σ α 74 **608** Σ α 73 **609** Diosc. mat. med. 3,140,1 **612** – αὐτῆς cf. Σ''' α 110; Schol. Ar.; – Κέκροπος Harp. 5,6[epit.] (Su α 268)

---

590 κάλλος K[Br] **591** ἀγλαΐστη H: accent. | κλυτή Wakefield **592** αγλαιη K **594** ἁπαλοθηλές vel ἀγλαόν Mein. 1858,537 **595** ἀγλαΐζεται Mein. FCG 3,148; cf. Gow ad Theocr. Epigr. 1,4 **598** ἀγλαόμητία (sic) H: accent. Mus., -τεα K; ἀγλαομῆτιν Heins. (cf. Greg. Naz. c. 1,2,29,315 [37,907,7 M.]), 'sed accus. soloecus poetae Byzantino relinquendus' (La.) **599** ἀγλαΐφη H: Mus. = Schol. **600** cf. Leum. Hom. W. 272,18 **601** τὴν λ. K **603** ἀγλάμασι H: HSt. Ind. = Σ **604** spat.γλαόπης H: ἀ inser. Mus. (contin. Ald., n. gl. ed. 1521); Ἀγλάπιος Wack.* coll. IG 5,1,1313 **605** ἄγγαρον Nauck Ar. Byz. p. 172 **606** ἀγλαοπίστον H: Mus. = K **608** λαμπρόν Σ **609** ἀγλαοφώτης H (= Neogr. Heldr. 6): ἀγλαοφωτίς HSt. Ind., accent. Alb. = Diosc. **610** ἄγλευκον HSt. Ind. **611** μύραι H: Sop.; Ἀγλ. κόραι· Mein. 1858,537 **612** ἱερεῖα H: accent. Mus. **614** ἄφορβε Schm. **615** expl. αὐλὸς H: Herw. (qui et ἀγλευκήρ)

616 *ἀγλευκής· ἀηδής A^{14}(Br^{142}Σ)
617 ἀγλεύττας· ἄρτος ἄναλος D
618 ἀγλέφαρον· ἐλάχιστον D
619 ἀγλίδια· σκόροδα D
620 †ἀγλείτις· ὁ ἱκέτης D?
621 ἄγλυ· ὁ κύκνος ὑπὸ Σκυθῶν D
622 ἀγλύεσθαι· βλάπτεσθαι D
623 ἀγλῶν· ἀγλαός D
624 ἀγλώπισμα· ἔντριμμα γυναικεῖον D
625 ἀγλωσσεῖ· δυσφημεῖ D
626 ἄγλωσσοι· βάρβαροι. καὶ σιωπηροί D
627 ἀγλωστῖναι· γογγυλίδες D
628 ἀγλωττία· σιωπή, ἡσυχία (Antiph. or. fr. 141 = soph. VS 87 B 97) Att.
629 ἄγμα· σύντριμμα Br^{144}, κάταγμα, ˪κλάσμα (Br^{144}Σ)
630 ἀγμή· ἑστία D
631 ἀγμίεις· παραθραύσεις
632 †ἀγμικόν· ἄκρατον
633 ἀγμείονες· βουβῶνες D
634 †ἀγμηρόν· ἥσυχον
635 ἀγμοί· ῥαχίαι, περιθραύσεις, ἀπορρῶγες (Nic. ther. 146)
636 ἁγναῖον· καθαρόν
637 ἀγναιώτης· ἐπὶ πολὺ κεκαυμένος D
638 ἀγναμπτοπόλεμοι· ἀνίκητοι D
639 ἄγναπτον ἱμάτιον· οὐκ ἐγναμμένον
640 ἀγνεῖ· λαμβάνει
641 ἀγνεῖν· ἄγειν. Κρῆτες D
642 ἁγνεῖον· πηγαῖον D
643 †ἀγνείοτε· ναῦς στρογγύλας D

---

616 EM 11,39; Σ′ α 162; cf. Σ α 80; Poll. 4,73 **619** EM 11,41 **620** Σ‴ α 283; EM 11,45 **626** Poll. 2,109 **628** Σ′ α 164; Poll. 2,109 (cit. Antiph.) **629** σύντριμμα EM 11,47; Ael. Dion. α 20; κλάσμα Σ α 74 **635** EM 11,46 **639** Σ‴ α 290

---

617 ἀγλευτὰς H: Fick 1909,287 (Cret. pro ἀγλευκτάς) **619** ἀγλείδια H: Mus. = EM (Maced. Fick 1909 [42], 287); ἀγλίθια Palm. = EM v.l. **620** οἰκέτης H (EM): La., ἱκέτης Σ‴ **621** cf. Lagarde GA 277 **623** '= αγλάων' La.; ut nom. pr. (LXX Jos. 13,39 vers. Alex.) interpr. malit Cunn. **624** ἀγλώστα H: La. coll. καλλώπισμα **629** κλέμμα H: Pears. 15. Alb. = Σ; ἀπόκλασμα K **630** 'ft. αγνι *ignis* (Scyth.)' La. coll. gl. 637 **631** v.l. gl. 635 (Alb.) | παραθραῦσ.ς, ι sscr. H: Mus. **632** h.e. ἄμικτον (Pears. 15) **634** ⟩α γαληρόν Schm. coll. gl. γ 93 al. **635** παραθραύσεις H: Heins. = EM **637** ἐπιπολὺ H: Ald. **638** ἀγναπτοπόλεμοι H: HSt. Ind. **639** l. ἄγναμπτον H: HSt. Sop. Pears. 15 al. = Σ‴ **640** ἀγρεῖ (Aesch. Ag. 126) Toll. in Alb. Auct. **642** 'scl. ὕδωρ, purificationi aptum cf. Rohde Psyche 2,405' La. **643** ἀγνείετε H^{c}

D? Eur.? **644** *ἁγνεύειν· καθαρεύειν, ἀπό τε ἀφροδισίων (Eur. Hipp. 655) (q) καὶ ἀπὸ νεκροῦ (Antiph. tetr. 1, 3, 11) (A^{18})

D **645** ἁγνή· καθαρὰ καὶ ἀμίαντος. ἡ παρθένος. καὶ νῆσος

D **646** ἀγνήκαμες· ἠνέγκαμεν. Αἰτωλοί

D **647** ἄγνηκε· ἀγήοχε. Λάκωνες

D **648** ἁγνίσαι· ἀποθῦσαι. Βουσίριδι (Eur. fr. 314 K.). καὶ διαφθεῖραι. Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ (fr. 116 R.)

D **649** ἁγνιστήριον· οἱ ἅλες

Att. **650** *ἀγνῦθες· λεῖαι ($A^{αγλ18}$)

D **651** ἁγνίτης· ⟨ὁ ἱκέτης καὶ ὁ καθάρσιος.⟩ ὁ ἁγνισθεὶς μύσους. ἢ ὁ καθάρας τινά. τοὺς δὲ αὐτοὺς καὶ ἱεριστάς τινες ἔλεγον, καὶ τὸ καθαίρειν παρ᾽ αὐτὸ ἱερίζειν

D **652** ἀγνόδικος· ἀγνοοῦσα δίκην

D **653** ἄγνοια· ἀγνωσία. ἀμαθία

LXX **654** *ἁγνείας· καθαρότητος (Num. 6, 21) A^{9}(Σ)

D **655** *ἀγνοεῖν· τὸ ⟨μὴ⟩ διαγινώσκειν (v^{2}), καὶ τὸ ἐν ἀγνοίᾳ †μὴ τίθους ἰδών

Att. **656** ἀγνοήσας· ἀγνοούμενος (Dem. 23, 55)

Att. **657** ἁγνοδοχεῖς· οἱ θεοί

D? **658** ἁγνοπολεῖσθαι· τὸ ὑπὸ ἥλιον †θέεσθαι

D **659** ἄγνος· φυτὸν Br^{176} οὕτω καλούμενον

660 ἁγνότατης· καθαρᾶς, λαμπρᾶς, ἀμιάντου

661 ἁγνοτάτω· ἁγνότατοι, ἀμίαντοι. δυϊκῶς

D **662** Ἁγνοῦ κέρας· ἡ Κνίδος πρότερον. οἱ δὲ ἀκρωτήριον αὐτῆς, τινὲς δὲ τῆς Αἰγύπτου

D **663** Ἁγνοῦς· τῆς Ἀτταλίδος φυλῆς δῆμος

---

644 – ἀφροδισίων lex. rhet. 209, 30 (q) **648** Σ''' α 295 **650** Poll. 7, 36. 10, 125 **651** – καθάρας Σ''' α 283; cf. gl. 620 **652** Σ''' α 284 **654** Σ α 75 **657** Σ''' α 285 **658** cf. Σ''' α 288 **659** Tim. α 7 (Σ'' [Ph α 210. Su α 279]); ; EM 11, 55; E. Gud. 15, 10; Ioh. Philop. de voc. A α 1; Pamphil. ap. Galen. 11, 797; Erot. α 145; Diosc. mat. med. 1, 103, 1 **663** Phryn. praep. soph. fr. 7 (al. alii tribui ascribunt, cf. St. Byz. 19, 1 [α 37])

---

645 νῆσος] cf. Stadiasm. mar. magn. 272 (GGM 1, 497) **646** ἠγνοήκαμεν αἰολεῖς H: La. coll. IG 9, 1^{2}, 179, 5. 192, 14 **647** l. ἀγνήσοι, ι corr. ex ει, H (ἀγνησόει Heins.): Hoffm. **648** ἀγνῆσαι H: H^{c} = Σ''' | ⟨Εὐριπίδης⟩ Βουσ. Sop. Guyet. Pears. 15 | ἀμφιάραω H: accent. Mus. **649** ἀγν- H: ed. 1521 | cf. Eitrem Opfer. 323 **650** ἀγνίθες H: Stephan. = Poll.; αγλυθες K | λεῖα Stephan. = K **651** suppl. e gl. 620 et Σ''' (Schm.) | ἱερεῖα H (ἱέρεια Mus.): Kust. | παρὰ τὸ H: Schm. **652** ἀγνόδιμος H: Mus. = Σ'''; ἀγνοησίδικος Herw. 1895, 330 | δίκαιον H (Σ'''): δίκην La. ('expers iudiciorum') **654** ἀγνοίας H: Guyet. Heins. Pears. 15 = KΣ **655** add. Phav. = K (trsp. e fine ci. Alb.) | γινωσκ- K | **657** ἁγνοδικεῖς Σ'''; ἁγνολεχεῖς Ruhnk. Tim. p. 96 | ἤθεοι H: La. = Σ'''; οἱ ἠΐθεοι HSt. Ind. **658** ἀγν- H: Schm. = Σ''' | expl. τὸ σφαγίοις καθαίρεσθαι Σ''', unde καθαίρεσθαι, lustrant sub divo, ci. La.; cf. Riess 1946, 107 **663** ἀγνῶς τῆς αἰολίδος H: Meurs. De pop. att. 2 = Phryn.

664 *ἀγνυμενάων· κλωμένων (Π 769) (v^{6}), συντριβομένων (κ 123) Hom.
665 ἀγνύμενον· κλώμενον
666 ἄγνυσθαι· συντρίβεσθαι
667 ἀγνῦθας· λείας. οἱ δὲ τὰς ᾤας τῶν ἱστῶν D
668 ἀγνύμενα πηδάλια· ⟨…⟩
669 *ἄγνυται· κλᾶται (Eur. Hel. 410) g^{7}A^{13}Br^{189}Σ
670 ἁγνῶ· ἁγνὸς ὦ
671 ἄγνυτον· κατάσσουσιν, κλῶσιν (Μ 148) Hom.
672 ἀγνύμενα· θρυπτόμενα D
673 ἄγνωμον· ἀνόητον, ἀλόγιστον (Pind. Ol. 8, 78 = 60)
674 ἀγνώμονες· ἄβουλοι. ἀσύγγνωστοι. ἐναντιογνώμονες (Soph. OC 86). ἀναίσθητοι. ἀσύμψηφοι (Plat. rep. 450d) D
675 *ἀγνωμόνως· ἀνοήτως (Dem. 2, 26) vg^{5}A^{11}Br^{216}Σ
676 ἀγνώσσει· δυσχεραίνει D
677 *ἄγνωστος· ὁ ⟨μὴ⟩ ἐπιγινωσκόμενος (β 175 ..) vg^{3}(Σ)
678 *ἁγνός· καθαρός vg^{8}(A^{12}) [ἢ ἄγνωστος]
679 ἄγνωστος· μὴ πειθόμενος D
680 *ἀγνῶτας· [φίλους ἀγνώμονας Br^{188}] ἀνεπιστήμονας (Cyr. in Ioh. 1, 289, 14)
681 †ἄγοβος· σκευοφόρος, φορτηγός
682 Ἀγνῶτες θεοί· οὕτω λέγεσθαί φασι τοὺς μετὰ τὸν τῆς Ἰλίου πλοῦν Φαληροῖ προσ⟨σ⟩χόντας καὶ ἀναιρεθέντας ὑπὸ Δημοφῶντος, ταφῆναι …
683 *ἀγοί· ἡγεμόνες (Γ 231 ..) A^{31}Br^{218} Hom.
684 ἄγξαι· χαλινῶσαι (Psalm. 31, 9) LXX
685 ἀγοίμεθα· ἄγοιμεν (Ρ 163) Hom.
686 ἄγοις· ἀπάγοις

---

664 Schol. Π | Ap. S. 8, 11; Schol. κ; EM 12, 10 **667** Poll. 10, 125 | **669** Σ α 76 **671** Schol. **673** Schol. Pind.; Schol. Luc. 100, 28 | **674** ἀσύγγνωστοι ἐναντιογνώμονες Schol. Soph. **675** Σ α 77. Schol. Dem. (178a) **677** cf. Σ α 78; Schol. **678** EM 11, 50 | EM 11, 53 **680** ἀνεπιστήμονας gl. Dionys. 23B **683** Schol.

---

666 ἀγνύσθαι H: accent. Mus. **667** ἀγνύστας H: HSt. Ind. = Poll. **668** l. ἀγνύμενα H: Voss. | ἀγνότερος πηδαλίου Pears. 16, coll. Su α 281. Diogen. 1, 11 **669** ἀγνύται H: accent. Mus. = K^{Br}Σ **670** le. ἅγν' ὦ Wack.* **671** κτεάσσουσιν H: Alb. = Schol. **672** ἀγνώμενα H (ό s. ώ H^{c}): Phav. **673** ἀγνῶμον H: accent. Mus. = testt. **674** σύμψηφοι H: Pears. 674. Schr. **676** δυσχεραίρει H: Ald. | gl. η 82 cft. Alb. **677** ἀγνοὸς H: La. = K, cf. gl. 678; ἀγνώς Sop. Heins. Pears. 16 | add. Heins. = K, cf. Schol.; ὁ ἀπογιν. Pears. **678** ἢ ἄγνωστος ad fin. gl. 677 trsp. Pears. 16, post gl. 663 Schm.; correct. gl. 677 La. **680** ἀγνώτας H: accent. Mus. = K | ἀφίλους (= K) vel φίλους in le. Pears. 16 | incl. ad gl. 674 pert. ci. La. **681** h. e. ἄγγαρος (La., cf. gl. 374a); ἄγαρος HSt. Thes. 1, 406D **682** θεῶ H: Alb. | προσχόντας H: La. tacite | in fine e. g. suppl. La. ⟨δὲ ἐπὶ Παλλαδίῳ⟩, cf. Norden Agn. Th. 55, 1 **684** χαλιλῶσαι H: H^{c} **685** ἀγοιόμενος· ἀγόμενος H: La.; ἀγινεόμενος Herw. Versl. 1895, 179; ἁζόμενος Mein. 1863, 717

687 †ἀγοίτης· ὑβριστής

D **688** †ἀγοιτεύσας· ὀχλεύσας

D **689** †ἀγόμενος· δοῦλος, παρὰ Ἀρχιλόχῳ (fr. 264 W.)

Hom. **690** ἀγόμην· ἠγαγόμην (Η 363)

691 *ἀγόμφωτα· ἀνάρμοστα A[23]

D **692** ἀγόν· ἐν Περγῃ τὴν ἱέρειαν οὕτως καλοῦσιν

D **693** ἀγονομόχθος· ἡμίονος Br[220]

D **694** ἄγονον· πήγανον q ἢ πολύγονον

Hom. + **695** *ἄγονος· ἄτεκνος (Γ 40) Br[219]. ἄκαρπος, ἄσπορος (Theophr. h.p. 1,13,4 ..) A[30]

696 ἄγοντα· ἡγούμενον

697 ἄγοντας· φέροντας

D **698** ἀγόρ· ἀετός. Κύπριοι

D **699** ἀγορά· ὄνομα τόπου, ἢ λιμένος· Θετταλοὶ δὲ καὶ τὸν λιμένα ἀγορὰν καλοῦσιν q

D **700** Ἀγορὰ Ἀργείων· τόπος 〈καὶ ἐν τῇ Τρωάδι καὶ〉 Ἀθήνῃσιν q οὕτω καλούμενος

Hom.? **701** *ἀγοράασθαι· διαλέγεσθαι (Β 337?) A[37](Br[227])

D **702** Ἀγορὰ θεῶν· καὶ οὗτος τόπος Ἀθήνῃσιν

Att. **703** *ἀγοραίαν 〈δίκην〉· δικαιολογίαν A[38]Σ

N. T. **704** *ἀγοραῖοι· οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι (Act. 17,5) vg[9]A[20]Σ

D **705** Ἀγορὰ Κερκώπων· τόπος πλησίον Ἡλιαίας

D **706** Ἀγορὰ Λύκειος· ἐν Ἄργει (Soph. El. 7)

Att. **707** *ἀγοράζειν· ἐν ἀγορᾷ διατρίβεσθαι (Σ)[Br[231]]. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὠνεῖσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ διαβουλεύεσθαι

708 Ἀγοραία Θέμις· ἡ ἐκκλησιαστική

Att.? **709** ἀγοραῖοι τέχναι· αἱ τοῦ πωλεῖν καὶ ἀγοράζειν †ἐν πείρᾳ εἰδέναι

---

687 (Theogn. can. 249 (46,3 C.)?) **689** Schol.[P. Oxy.] Η 76 (2,224,38 Erbse) **694** lex. rhet. 212,20 (q) | **699** lex. rhet. 210,8 (q); Ph α 221; Θετταλοὶ – καλοῦσιν Galen. 5,868; Theon. Progymn. 81,24 **700** lex. rhet. 212,23 (q) **702** Ph α 222 **703** Σ α 82; lex. Cant. 10,20 **704** cf. Σ α 84; gl. N. T. **705** Paus. α 19; Ph α 236 **707** – ὠνεῖσθαι Phryn. praep. soph. 32,17; – διατρίβεσθαι Ael. Dion. α 23; Σ α 83; Schol. Ar. Lys. 556a; Moer. 191,11 (α 139 H.); cf. lex. Vind. α 74

---

687 v.l. gl. 522 (Alb.) | ἀτοίτης Theogn. **689** ἄτμενος Nauck. Ar. Byz. p. 194 n. = Schol. (prob. La. p. 506); cf. Pfeiff. ad Callim. fr. 507 **692** ἄγον H: accent. Alb., coll. gl. 736 **693** ἀγονομόθος K (-νοθος Hagedorn) **698** h.e. Hebr. *agor* = grus, unde expl. γερανός Bochart Hieroz. 2,1,11 **699** plura praeb. q Ph | de Thessalis Diog. errasse cens. La. 1925,168 (65) **700** l. ἀγορὰ H: K[A] | add. q **701** ἀγορᾶσθαι K[Br] | -σθε bis Pears. 16 (B 337) **703** 〈δίκην· τὴν〉 Pears. 16, cf. K (την δίκην· την), Su (· τὴν δίκην Σ) et lex. Cant. **705** ἠλ- H: Ph **706** l. ἀγορὰ H **707** διατρίβειν testt.; διάγειν K **708** l. ἀγοραιὰ H | καὶ H: Phav.; ἡ καὶ Heins. **709** ἀγοραίου H: Alb. | [αἱ] τὸ Heins.; [αἱ] τοῦ … ἔμπειρον εἶναι Kust.; ἐμπειρίαι [εἰδέναι] Herw. 1895,330

710/11ʾ Αγοραῖος Ζεύς· ʾΑγοραίου Διὸς βωμὸς ʾΑθήνησιν D
712 ἀγορανόμος· δικαστὴς ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμων τὸ δίκαιον (Dem. 24,112) q Att.
713 ἀγορεύοντο· ἐκηρύττοντο, ἐλέγοντο. ἐκ τοῦ ἀγορεύειν, ὅ ἐστι λέγειν Att.
714 ἀγοράς· ἐκκλησίας (β 69) (v^{3}Br^{230}) ἢ ῥητορείας (B 788) Hom.
715 ἀγοραῖος ῾Ερμῆς οὕτως ἐλέγετο [ὄντος] καὶ ἀφίδρυτο Κέβριδος ἄρχοντος, ὡς μαρτυρεῖ Φιλόχορος ἐν τρίτῳ (FGrHist 328 F 31) D
716 *ἀγοράσματα· ὤνια (Aeschin. 3,223. Dem. 34,9) (A^{24}) Att.
717 ἀγορᾶται· λέγει
718 ἀγορατυπεῖς· ἄγαν θορυβεῖς D
719 *ἀγοράων· δημηγοριῶν (B 275) A^{25} Hom.
720 ἀγορεύειν· λέγειν ἐν ἐκκλησίᾳ. κυρίως μὲν τὸ δημηγορεῖν, ἐν ἀγορᾷ καὶ ἀθροίσματι λέγειν, καὶ ἐκκλησιάζειν. καταχρηστικῶς καὶ ἁπλῶς λέγειν Ap. S.
721 ἀγόρευε· ἐδημηγόρει, ἔλεγεν (A 385 ..) Hom.
722 *ἀγορευέμεν· λέγειν (B 10 ..) A^{36} Hom.
723 *ἀγορεύων· λέγων (Δ 6 ..) A^{18}(v^{6}Br^{226}) Hom.
724 ἀγορή· ἐκκλησία (vg^{10}A^{22}Br^{222}Σ). αὐτὸ τὸ ἄθροισμα. καὶ ὁ τόπος. καὶ ὁ λόγος. ‘ἀγορῇ δέ τ’ ἀμείνω’ (Δ 400)· ἐν δὲ τῷ ἀγορεύειν μέγαν δημηγόρον Ap.S.+Hom.
725 ἀγορῆθεν· ἀπὸ Br^{1133} ἀγορᾶς, ἢ ⌊ἐκκλησίας (B 264) Br^{1133} Hom.
726 ἀγορήνδε· εἰς τὴν ἐκκλησίαν (A 54 ..) Hom.
727 *ἀγορήσατο· ἐξεκκλησιάσατο A^{26}, ἐδημηγόρησεν (A 73 ..) A^{26}Br^{225} Hom.
728 ἀγορηταί· ἐκκλησιασταί (Γ 150) Hom.
729 *ἀγορητής· δημηγόρος (A 248 ..) v^{αγρ6}g^{11}Br^{223} Hom.
730 *ἀγορητότατος· λογιώτατος Br^{229}
731 ἄγορρις· ἀγορά, ἄθροισις D
732 ἀγόρριον· ἐκκλησία D

710/11 Σ''' α 291; cf. Schol. Ar. Equ. 410a; (Poll. 1,24) **712** lex. rhet. 212,25 (q) **714** Schol. β **715** cf. Σ''' α 292; (Poll. 7,15) **716** Σ''' α 293 **719** Schol. **720** Ap. S. 4,12; – ἐκκλησίᾳ Apion 212,1 L. **721** lex. Hom. 59; ἔλεγεν Schol. **722** Schol. **724** ἐκκλησία Σ α 86; – τόπος Ap. S. 4,15; ἄθροισμα – λόγος EM 12,44 **725** | Schol. **726** Schol. **727** | Schol. **729** Schol. **730** EM 13,51

710/11 duo gll. ἀ.· Z. et ἀ. Δ. β., ἀ. H (cf. Schol. Ar.): La. = Σ''' **714** ἀγορᾶς H: accent. Schol. **715** l. ἀγ. ἑρμ. H: Wil. Kydath. 207,11. Herm. 21,1886,600 n. 2 | ὄντος del. Wil.; ⟨αὐτοῦ ἐν ἀγορᾷ ἀγάλματος⟩ Pears. 17, ⟨τῆς ἀγορᾶς ἑστώς⟩ La. | ἄρξαντος H: Wil. | φιλόχωρος H: H^{c} **716** αγοραν· τα K **718** ἀγορατυτιεῖς H: HSt. Ind. **719** δημηγορῶν H: Kust. = K Schol. **724** ἀγορὴ δ’ εταμείνω H: Mus. (qui n. gl. indic.) | μέγα H: Mus. | δημηγόρ(ων) H: Mus. **726** ἀγορὴ δὲ H: Mus. = (Schol.) **729** ἀγορήτης H: accent. Mus. = K^{Br} Schol. **730** ἀγορητόδοτος K

Eur. **733** ἄγορος· ἄθροισμα (Eur. Herc. 412 [vel fr. 147 K.]), στρατός. ἢ καὶ δημηγόρος

D **734** ἄγος· ἅγνισμα, θυσία. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ (fr. 689 R.)

735 ἄγος· τιμιώτατον

K + D **736** ἀγός· *ἡγεμών (Δ 265) v^{7}A^{34}Σq, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλήθη καὶ ἡγεῖσθαι αὐτῶν, οἱονεὶ ἀγωγός. ⸤καὶ ἐν Πέργῃ ἱέρεια Ἀρτέμιδος q

Ap. S. **737** ἀγοστόν· ἀγκῶνα, τὸ δὲ †ἀγές τὸ ἐντός τῶν χειρῶν καὶ βραχιόνων, ᾧ ἀεὶ ἐφ’ ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπαγόμεθά τι· Ἀπολλόδωρος (FGrHist 244 F 231) δὲ τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος

738 *ἄγος· κλάσμα, θραῦμα A^{33}. ἀρχηγός A^{34}

Hom. **739** *ἀγὸς ἀσπιστάων· ἡγεμὼν τῶν ὁπλιτῶν (Π 490) A^{28}

740 ἀγοστός· τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν. ἢ ἀγκών

741 ἀγοστούς· ὠλέκρανα. ⸤οἱ δὲ ἄκρα χειρῶν. ἢ πήχεις. ἢ ἀγκῶνας q

742 ἄγουσι· φέρουσιν. ἐπιτελοῦσιν (A 390). ἢ ἀξιοῦσιν (Plat. Theaet. 172b). ἢ ἡγοῦνται

Hom. **743** †αὐγούστω· μαχαίριον

744 ἄγουσαν· πορευομένην

Eur. **745** *ἄγρα· θήρα (Eur. Bacch. 1146) (vg^{12}A^{23})

D **746** Ἄγραι· χωρίον Ἀττικὸν ἔξω τῆς πόλεως. ἱερὸν Δημήτρας … [καὶ στρατιῶται δέ τινες οὕτως ἐκαλοῦντο]

D **747** ἀγρακόμας· ὄρνις τις ὑπὸ Παμφύλων

748 ἀγράκαβος· σταφυλή

D **749** ἀγραμύξειν· καταξέσειν

D **750** Ἀγράνια· ἑορτὴ ἐν Ἄργει ἐπὶ μιᾷ τῶν Προίτου θυγατέρων

Hom. **751** *ἄγραυλοι· οἱ ἐν ἀγρῷ νυκτερεύοντες (Σ 162 ..) vg^{8}A^{16}Br^{233}Σ

Hom. **752** ἀγραύλοιο· ἐν ἀγροῖς αὐλιζομένου (K 155 ..)

---

734 Σ‴ α 184 fin. **735** cf. Σ′ α 184 **736** ἡγεμών Σ α 89; EM 12,24; lex. rhet. 212,27 (q); – ἄγειν Schol.; – ἀγωγός Ap. S. 4,7; καὶ ἐν – lex. rhet. **737** – ἐπαγόμεθά τι Ap. S. 4,27 **740** | EM 12,28 **741** οἱ δὲ – lex. rhet. 212,29 (q) **745** EM 13,13 **746** – Δημήτρας Ael. Dion. α 24; Σ^{b} α 238; cf. Paus. α 20; Σ″ (Ph α 249. Su α 339); Σ^{b} α 117; EM 13,13 **751** Σ α 90; lex. rhet. 213,1 (q); cf. EM 13,54 **752** Schol.

---

733 ‘δημηγορος ft. a grammatico e Πυλ-αγορος fictum’ La. **734** θυσίας H: Maasvicius **736** ἄγος H: accent. Guyet. = testt. | ἱερεῖα H: accent. Mus. | cf. gl. 692 **737** ἄγος. τὸν H: Guyet. Heins. Salm. al. = Ap. S. | τὸ ὑγιὲς Ap. S.; τὸ δ’ ὑγιὲς (‘vera interpretatio’) Haslam 1994,29 n. 87 | βραχειόνων H: Ald. = Ap. S. | ὥς H: Heins. **738** ἄγος et ἀγός conf. (La.) | κλαῦσμα H: Guyet. Heins. Salm.= K | θραυσμα K **739** ἄγος H: accent. Mus. **740** ἅγοστος H: spir. et accent. Mus. **741** ἀγόστους H: accent. Mus. | ὠλέκρενα H: H^{c} | ἀγκῶνες H: Alb. = q **743** ἀγοστῷ post Mus. (ἀγ-) Pears. 17 | 〈 … ἄ〉κρα χειρῶν La. coll. gl. 741 **744** ‘ex expl. Schol.^{A} Z 252. Ap. Soph. 7,9 orta’ La. post Schm. **746** suppl. e gl. 754 (La.) | incl. e gl. 789 illata (Sop. Kust.) **747** ὄρνη H: Mein. Ztschr.AW 1849,415 **748** v. ll.: gll. 394. 398. 458 **750** ἀγρανία H: accent. HSt. | μίαν H: Phav. | cf. Nilsson Gr. Fest. 272,1 **751** διανυκτ. K^{vgBr}Σ q **752** ἀγραυλοῖο H: accent. Mus. = Schol.

753 ἄγραυλον· ὕπαιθρον, καὶ ἔρημον. ἢ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενον ἢ καπυρόν D
754 [†ἀγραυλῶ· τὰ ἐνθείρῳ τόπῳ καὶ πλήρη ἀγρευμάτων]
755 ἄγραμμα ἀφεῖται· ἐν τῇ τῶν βόλων παιδιᾷ οὕτως ἐλέγετο D
756 *ἄγραφα ἀδικήματα· περὶ ὧν νόμος οὐ γέγραπται vg[13]A[37]Σ Att.
757 *ἀγραφίου δίκη· ἐπὶ τῶν καταδικασθέντων χρημάτων τῷ δημοσίῳ καὶ κατὰ χάριν μὴ ἐγγραφέντων ἐλέγετο (A[38]) Att.
758 †ἀγράθεν· συνάγειν. συμμίσγειν D
759 †ἀγραρεύεις· περιέρχῃ
760 ἄγρει· ἄγε, λάμβανε, φέρε. προστακτικόν D?
761 ἄγρει μάν· ἄγε δή (Ε 765 . .) (A[31]). ὅπως δή Hom.
762 ἀγρεῖται· λαμβάνεται, ζωγρεῖται
763 ἀγρεμόνα· τὸν κάμακα, ἀπὸ τοῦ ἀγρεῖν καὶ λαμβάνειν ἤγουν ἀγρεύειν. ἢ λαμπάδα, ἢ δόρυ. Αἰσχύλος δὲ Μυρμιδόσιν (fr. 141 R.) ἀγρεμόνα τὸν ἐπιμήνιον D
764 ἀγρεμόνες· θηρευταί, πορθητικοί. Βοιωτοί. ἢ θηρευτικοί. καὶ τόπος ἐν Αἰτωλίᾳ D
765 *†ἀγρετᾷ· συναθροισθῇ A[25]
766 *ἄγρευμα· εὕρημα v[5]A[39] τὸ εἰλημμένον
767 *ἄγρευσις· εὕρεσις [A[αγγ15]]
768 ἀγρεύματα· σκῦλα· Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ (fr. 155 K.) D
769 ἀγρέται· παρὰ Κῴοις θ′ κόραι κατ' ἐνιαυτὸν αἱρούμεναι πρὸς θεραπείαν τῆς Ἀθήνᾶς D
770 Ἀγρέταν· ἡγεμόνα. θεόν D
771 ἀγρετήματα· τὰ ἀγρευόμενα τῶν παρθένων. Λάκωνες D
772 *ἀγρεύουσι· κρατοῦσιν (Prov. 5,22) A[22] LXX
773 Ἀγρεύς· ὁ Πὰν παρὰ Ἀθηναίοις, ὡς Ἀπολλόδωρος (FGrHist 244 F 137) D
774 †*ἀγρευτεῖ· ὑβρίζει vg[4]A[26]

---

753 αὐλιζόμενον Σ α 90 fin. **756** Σ α 92 **757** cf. Prov. Bodl. 9; Harp. 6,12[epit.] (Σ′ α 197) **760** – φέρε EM 13,19 **761** Schol.; Su α 349 | **764** θηρευτικοί EM 13,56 **766** E. Gen. p. 11 Mill. (EM 13,57) **768** Σ‴ α 307; EM 14,1 (uterque om. cit.)

---

754 partem abscissam gl. 746 esse docent testt. **755** l. ἄγραμμα H: Ald. **756** l. ἄγραφα H Σ: Alb. = K | υπερ K **757** l. ἀγραφίου H (Σ): ed. 1521 = K Prov. Bodl. | χρηματα εις δημοσιον και δια χαριν K **758** ἀγραθὲν H: accent. Mus.; ἀγρεθέν (inf. Dor. ad *ἀγρέθω) ci. La. **759** h.e. ἀγγαρεύεις (Sop. Brun.) **761** ἄγρει μὰς H: Scal. Heins. Pears. 18 al. = Schol.; αγρει tantum K **763** ἄγρεμον H: Alb. | αἴρειν H: Nauck | ἤγουν ἀγρεύειν incl. Schm. | n. gl. ἀγρέμονα H: contin. Stanl. Aesch. p. 711, accent. La. **764** ἀγρέμονες H: accent. La. | τόπος cf.gll. 793. 797 **765** v.l. gl. 449 | αγρετα K **767** αιρεσις K **768** κτήματα in expl. add. testt. | ἀνδρόμε( ) H, accent. H[c]: **769** ἄγρεται H: accent. Mus. | Br. Mus. Inscr. 4,2,968,6 **770** ‘scl. Apollo cf. DI 5666’ La. | ἀγέταν Pears. 18 **771** ἀγορευόμενα H: Perg. | ‘cf. gl. 769 et captionum Vestalium’ La. **774** v.l. gl. 821 | αγρυτει K

D **775** ἄγρην θέτο· ἠθέλησεν
776 ἀγρηνά· δίκτυα. καὶ ἔνδυμα
D **777** ἀγρηνόν· δικτυοειδὲς ὃ περιτίθενται οἱ βακχεύοντες Διονύσῳ. Ἐρατοσθένης (fr. 33 Pow.) δὲ αὐτὸ καλεῖ [γρῆνυν, ἢ] γρῆνον
778 ἀγρεῖσθαι· συνέπεσθαι. πείθεσθαι
D **779** ἀγρησθῶσι· συνειληθῶσιν (Hippocr. mul. 2,154 [8,328,15 L.])
780 ἀγρήσκεται· πικραίνεται
D **781** Ἄγρησσαι· … εἶπε γένος τι ἐν Ἤλιδι
D **782** Ἀγριάδες· νύμφαι
783 ἀγρίαζε· ἄγριος ἴσθι
784 ἀγρίανεν· ὠργίσθη
Att. **785** *ἄγριαι ⟨στρουθοί· αἱ⟩ στρουθοκάμηλοι A^{40}
D **786** †ἀγρίαθεν· ἀνέκαθεν. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (3)
D **787** ἀγριάμπελος· ἡ βρυωνία βοτάνη
D **788** ἀγριάνια· νεκύσια παρὰ Ἀργείοις. καὶ ἀγῶνες ἐν Θήβαις
D **789** Ἀγριᾶνες· τέλος τι τῆς κούφης συντάξεως ἐκ τῆς Ἀγριανικῆς χώρας Παιόνων
D **790** Ἀγριανέαιον· ἀκόντιον
D **791** †Ἀγριαύλη· δῆμος Ἀττικῆς
D **792** ἀγριβρόξ· ὀρίγανον
793 *ἀγρίδιον· κωμάριον, χωρίον (Tim. hist. FGrHist 566 F 26a (4)) $A^{30}(v^{2})$ [παρὰ Αἰτωλοῖς]
794 *ἀγριέες· λῦπαι ($v^{1}A^{36}$)
N. T. **795** ἀγριέλαιος· ἄκαρπος (Ep. Rom. 11,17)
D **796** ἀγριεύς· ἀγροῖκος
D **797** Ἀγρίνιον· ὄρος ⟨παρὰ Αἰτωλοῖς⟩
D + Att. **798a** ἄγρινοι· ἀγρονόμοι
798b ⟨ἄγριοι·⟩ καὶ οἱ παιδερασταὶ οὕτως (Aeschin. 1,52)

---

777 δικτυοειδές EM 14,2; cf. Poll. 4,116 **785** Ael. Dion. σ 38 **786** Σ''' α 275; Schol. Aesch. **791** St. Byz. 21,4 (α 45) **796** Schol. Ar. Nub. 655? **797** Plb. 5,7,7 **798** | Σ''' α 299; lex. rhet. 200,21 (EM 13,47)

---

775 ἀγρήθετο H: La. (‘expetivit’) **777** add. Lederl. Poll. 418 = EM | secl. Wil. Hell. D. 1,205,1 **780** ἀγρίσκεται Pears. 18 = lex. ap. HSt. **781** ἄγρησσ(αι) (vel ον) H (-ον Ald.): Ἀγρηστῖναι ci. La., cf. gl. 846 | lac. indic. Schm. **785** ἀγρίας H (K): em. et suppl. Sop. = Ael. Dion. | στρουθοκάμηλος H (στρουθη καμηλοι K): Sop. = Ael. Dion. **786** h.e. ἄγκαθεν (Flor. ad Ar. Vesp. 2 = Schol. Aesch.) **787** ἀγριάμπη(ος) H (-μπη Ald.): Guyet; ἀγρία ἄμπελος Sop. | βριονία H (βρυ- Mus.): Jun. Salm. Palm. al. **789** ἀγρίανες H: accent. Mus. | κουφῆς H: accent. ed. 1521 **790** ἀγριανεαῖον H: accent. La.; -νιαῖον Mus. **791** Ἀγραύλη Palm. Brun. Pears. 18 = St. Byz.; Ἀγρυλή La. coll. gl. 839 **792** αἰγιβρόξ ci. La. **793** incl. ad gl. 797 trsp. Schm. post Ruhnk. in Alb. Auct. **794** ἀγρίεες H: accent. Mus.) La.; αγριαι K; cf. gl. 402 | λυπαί H: (λύπαι Mus.) **796** le. ἀγρεῖος Schol. Ar. **797** v. ad gl. 793 **798b** sep. et add. Cunn. post La. | παιδερέται H: HSt. Ind., coll. testt.

799 Ἀγριομέλισσα· Ἡγησίας οὕτως ἐπεκαλεῖτο D
800 *ἀγριόθυμος· ἀγριόψυχος (vg⁹A¹⁷Σ), θηριώδης (Greg. Naz. c. 2,2,4,17 [37,1507,4 M.]) Greg. Naz.
801 *ἄγριον· ἄμικτον. ἀνήμερον (μ 119) A²⁸
802 ἄγριοι θεοί· οἱ Τιτᾶνες D
803 Ἄγριοι λιμένες· τόπος ἐν Ἕρμωνι D
804 ἄγριον αἶγα· αἴγαγρον (Γ 24) Ap.S.
805 ἄγριον· γενικῶς ἐπὶ θηρίου· ‘σῦν ἄγριον ἀργιόδοντα’ (Ι 539). καὶ μεταφορικῶς, ἐπίθετον· ‘ἄγριον αἰχμητήν’ (Ζ 97). κατ’ ἰδίαν δὲ ὄνομα κύριον, Οἰνέως μὲν ἀδελφοῦ, πατρὸς δὲ Θερσίτου (Ξ 117) Ap.S.?
806 ἀγρίου βέβρωκας· οἱονεὶ ζώου ἀγρίου. εἰώθασι δὲ οἱ βεβρωκότες χασμᾶσθαι (com. ad. fr. *946 K.–A.) Prov.
807 ἀγριοπήγανον· βοτάνη D
808 ἀγριοψωρία· νόσος. καὶ ἀγριολειχῆναι D
809 ἀγριοσταφυλίδες· ἀγριοσταφίδες D
810 ἀγριοκάνναβος· βοτάνη D
811 ἀγριοκάρυον· δένδρον D
812 Ἀγρίφα· Ἀθηνᾶ D
813 ἀγρίφη· ὑποδοχή. ἄμη. σκάφη D
814 ἄγρίφος· γένος τι ἀγρίας ἐλαίας Ὀλυμπίασιν D
815 ἀγρόθειρα· βοτάνη τις D
816 ἀγροῖκος· *ὁ ἐν ἀγρῷ διάγων A²⁹(Σ), χωρικός A²⁹. ἢ ἐργάτης καὶ δραστήριος. ἢ ζευγηλάτης K + D
817 *ἀγροικότατον· ἀπαιδευτότατον A¹⁸(v¹⁰g¹¹)
818 *ἀγρολέτειρα· τὸν ἀγρὸν ἀπολέσασα (Cyr. ador. PG 68,200) (A²¹)

---

800 Σ α 95; lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 31; cf. lex. rhet. 213,2 | **801** Su α 359; ἀνήμερος Schol. Θ 460; EM 13,22 **804** Ap. S. 5,23 **805** Ap. S. 6,16 **806** Zenob. vulg. 1,8; Prov. Bodl. 14 **808** | cf. Aët. 8,16 **810** cf. Galen. 14,548 K. **811** cf. Galen. lex. herb. 388,13 **812** cf. Schol. Lycophr. 1152 **813** EM 13,43; σκάφη Theogn. can. 715 (p. 118,8 C.) **814** cf. Su α 364 **816** – διάγων Σ α 97; cf. Tim. lex. α 9 (Σ′ α 188); Poll. 9,12; Ioh. Philop. de voc. A α 3; ἐργάτης Ph α 264 **817** cf. Tim. lex. α 9; lex. Vind. α 144; Schol. Ar. Nub. 646

---

799 ἀγριμέλισσα H: La. | cf. Spyr.-Skar. 125–6 **803** ἑρμῶνι H: accent. ed. 1521; Ἑρμιόνῃ Palm. (Wilhelm SBWien 1911,1,27), ‘recte’ La. p. 506 **804** αἰγαγρίονα· ἄγριον αἶγα H: Pears. 18. Kust. = Ap. S. **805** αἰχμητ(ὸν) H: Jun. Brun. Pears. 18. 722 = Ap. S. | κατιδίαν H: Mus. | πάτριος H: La. **807** Neogr. ἀγριοπήγανο Heldr. 19 **808** ἀγριοψο(?)ρία H: Mus. | ἀγριολειχῆνες HSt. Pears. 18, sed λειχήνη(ν) Diosc. mat. med. 4,144,1 **809** ἀγριοσταφύλι(ες) H: La. **810** ἀγριοκάναβος H: La., coll. Diosc. 3,149 ἀγρία κάνναβις **811** Neogr. ἀγριακαρυδιά Heldr. 21 **812** Ἀγρίσκα Wakef. = Schol. Lycophr.; cf. Wentzel Ἐπικλ. 7,19 **813** ὑποχηάμης H: Ald. = EM | σκαφή H: accent. Ald. = testt. | cf. Spyr.-Skar. 452 **814** ἀγρίφος H: accent. Mus.; ἄγριππος audiebat Lacedaemoniis (Prov. Bodl. 193, Su), et hic ci. Heins. Vales. Pears. 18 al. | ὀλυμπίσιν H: -ιάσιν Mus., accent. La. **815** spat.γρόθειρα H, ἀ ins. Mus.: n. gl. ed. 1521 | ἀγρέθειρα ci. La. **818** ἀγρολετείρη H: Mus.; -ραν K

819 ἀγρομένους· συνελθόντας, συναθροισθέντας (Opp. hal. 2,616 ..)

Hom. + D **820** ἀγροιῶται· *ἄγροικοι (λ 293) Br^{564}. καὶ γένος Ἀθήνῃσιν, ὃ ἀντιδιέστελλον πρὸς τοὺς Εὐπατρίδας· ἦν δὲ τὸ τῶν Γεωργῶν· καὶ τρίτον τὸ τῶν Δημιουργῶν

821 †ἀγροιτιᾷ· ἀγροικεύεται. ⸤ὑβρίζει vg^{4}A^{26}

D **822** ἀγρομενής· ὁ ἐν ἀγρῷ διατριβὼν καὶ εἰς ἄστυ μὴ κατιών

Hom. **823** ἀγρομένῃσι· συνεστραμμέναις. συνηθροισμέναις (B 481)

Hom. **824** *ἀγρομένων· ἀθροιζόμενων (θ 17) A^{19}

825 *ἀγρονόμων· ἐν ἀγροῖς διαγόντων A^{14}[v^{7}]

Att. **826** ἀγροπόλον· ἄπορον

827 ἀγρός· χωράφιον, χωρίον

D **828** ἄγρωστις· βοτάνη. καὶ ἄρτος τις, ὃς πρότερον λοχία ἐκαλεῖτο

829 *ἀγρότας· ἀγροίκους A^{15}

Hom. **830** *ἀγροτεράων· ἀγρίων (B 852) A^{24}Br^{560}

Hom. **831** ἀγρόται· θηρευταί (π 218)

Hom. **832** ἀγροτέροισιν· ἀγριωτέροισιν (M 146) (A^{20})

833 ἀγρότις· ἀγροτέρα. κυνηγός

834 ἀγρόται· ἀγροῖκοι (Br^{556}). ἢ θηρευταί

D **835** ἀγροτέραν· ὀρείαν, τὴν Ἄρτεμιν (Ar. Thesm. 115)

D **836** ἀγροῦ πλέως· ἀγροικίας πλήρης (com. ad. fr. *263 K.–A.)

Prov. **837** ἀγροῦ πυγή· παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προσκειμένων. ὁ δὲ Σώφρων (fr. 129 K.–A.) τὰ πλεῖστα μέρη λέγει μετα⟨φορικῶς ἀπὸ⟩ τῶν ὀρνέων, καὶ τὰ πιότερα τοῦ ἀγροῦ καὶ ⟨μαλακώτερα⟩ ζάπλουτοι ἀγροῦ πυγαί

D **838** ἀγρυξία· σιωπή (Pind. fr. 229,1?)

D **839** ἀγρυλή· δῆμος τῆς Ἐρεχθῆιδος φυλῆς καὶ τῆς Ἀτταλίδος

D **840** Ἀγρυπνίς· ἑορτὴ Διονύσου ἐν †Ἀρβήλῃ

841 ἀγρωνεύς· ἀγροῖκος

842 *ἀγρώσσει· θηρεύει (Opp. hal. 339) v^{αγο15}A^{27}

---

819 Schol. Opp. **820** ἀγροῖκοι Ap. S. 4,3; Schol.; EM 13,40; γένος – Ph α 263; cf. Arist. Ath. Pol. 13,2 **823** Schol. **824** Schol. 17a **825** gl. Ath. 205,20; cf. Σ′ α 195 **829** Σ′ α 196 **830** Schol.; cf. Ap. S. 8,5 **831** Schol. 218a **834** | Ap. S. 7,29 **837** cf. Paus. α 21 (Ph α 272); Prov. Bodl. 15 **839** – φυλῆς Harp. 7,6$^{epit.}$ (Σ′ α 210); St. Byz. 21,4 (α 45)

---

820 ἀγροῖκοι H: accent. Schm. = K Ap. S. Schol. Ph (in quo hoc le. est) | οἳ H: La. = Ph | ἀντιδιέστελλοντο Mus. | δὲ ⟨δεύτερον⟩ ci. Cunn. **821** ἀγροιτία H: accent. Mus.; αγρυτει K; ἀγροικιᾷ HSt. | v.l.: gl. 774 **828** ἄγροστη H (ἀγρώστη Ald.): Pears. 19. Jens. Luc. 5, cf. gl. 849 | λοχός ut vid. H, λόχος Mus.: Sop., cf. gl. λ 1308 λοχία **832** expl. ἀγριοτέροισιν H (-οις K): HSt. [cit. Schm.] **834** ἀγροῦαι H: Mus. = (K) Ap. S. | θεραπευταί H: Alb. = Ap. S. **837** ἀγροπηγὴ H: Salm. Pears. 1 = testt. | μετὰ τῶν ὀρῶν H: Leutsch–Schn. CPG 1,380 = Prov. Bodl. | πρότερα H: Leutsch–Schn. tacite; πιότατα Heins. Pears., cf. Paus. | add. La. coll. Prov. Bodl. | πηγαί H: Salm. Pears. **839** ἀγρύλη H: accent. Schm. coll. Arcad. 109,19; ἀγροίλη Harp. | ἐρεχθήϊδος H, -ηΐδος Mus. = Harp. **840** Ἀβίλῃ ci. La. coll. gl. 122 **842** ἀγρωσέει H: Mus. = K

843 ἀγρώσσοντες· ἀγρεύοντες (Lycophr. 598)
844 ἀγρῶσται· ἐργάται (Eur. Rhes. 287). θηρευταί (Ap. Rh. 4,175) Eur.
845 †ἀγρώσσατο· ἠθέτησεν. ἐψεύσατο
846 *Ἀγρωστῖναι· νύμφαι vg^{3}A^{34} ὄρειοι
847 ἀγρωστῖνος· ἀγροῖκος (Epicharm. tit., PCG 1,17) D
848 ἀγρώσσων· ἀγρεύων (ε 53) Hom.
849 ἄγρωστις· εἶδος βοτάνης (ζ 90) Hom.
850 *ἄγρας· θήρας (Eur. Bacch. 1146 ..) vg^{12}A^{23} Eur.
851 ἀγυιάς· ἄμφοδα, ῥύμας (E 642 ..) Hom.
852 *†ἀγυιεῖ· ἀθροίσματι A^{11} Hom.
853 * ἄγυια· ἄμφοδος, ῥύμη Br^{511}, ὁδός (Y 254). γειτονία (Pind. Nem. 7,135 = 92)
854 ἀγυιαί· *ἄμφοδοι, ῥῦμαι vg^{4}A^{10}Σ, ὁδοί (β 388 ..)· ἀπὸ τοῦ δι’ αὐτῶν ἄγειν ἡμᾶς τὰ γυῖα, τουτέστιν πορεύεσθαι. χρῆται γὰρ καὶ τῷ ἄγειν ἀντὶ τοῦ φοιτᾶν Ὅμηρος [δὲ] καὶ ἔρχεσθαι, ὡς ὅταν λέγῃ (Z 252)· ‘Λαοδίκην ἐσάγουσα’. οἱ δὲ στενωπούς Hom.|Ap.S.
855 ἀγυιάτιδες· αἱ πρὸ τῶν θυρῶν θεραπεῖαι (Eur. Ion 186) D
856 ἀγυιεύς· ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος (Soph. fr. 370,1 R.?) D
857 *ἀγυιῆται· κωμῆται, ⟨γείτονες⟩ A^{13}
858 ἀγυμνάστοις· πολυγυμνάστοις D
859 ἄγυνος· ἀγύναιος (Ar. fr. 757 K.–A.) D
860 ἄγυιος· †ἀγύοικος. ἄναρθρος (Hippocr. mul. 1,25 [8,68. 13 L.]) D
861 ἄγυρις· σύνοδος, συναγωγή (Eur. IA 753) D?
862a ἀγύρει· ἀθροίσματι (Π 661) Hom.
862b ⟨ἀγυρεῖ·⟩ συγκροτεῖ D
863 ἀγυρίζειν· συνάγειν, ἀγυρτάζειν D

---

843 Schol. Lycophr. **848** Ap. S. 6,14; Schol. 53a **849** Ap. S. 6,9; Schol.; EM 14,13; Su α 374; Pamphil. ap. Galen. 11,797; gl. Od. (2,2) An. Ox. 2,470,3 **851** Schol. | **852** Schol. **853** ἄμφοδος Schol.; ὁδός Orion 22,17; EM 14,21 **854** – ῥῦμαι Σ α 99; ἄμφοδοι et ὁδοί Schol. 388b [de falso scholii additamento v. Valente 2009,69 n.42]; – ἐσάγουσα Ap. S. 7,7 **855** cf. Ael. Dion. α 28 **856** EM 15,29 **857** EM 15,31 **859** cf. Poll. 3,48 (cit. Ar.) **861** EM 15,32; συναγωγή Ap. S. 4,18

---

843 ἀγρωεύοντες H: Mus. = Schol. Lycophr. **845** v.l. gl. 459 (Alb.) **846** αγριστιναι K | ὀρεῖοι H: accent. Mus. **850–1** expl. gl. 850 ἄμφοδα, gl. 851 ῥύμας θήρας H: trsp. Mus. (qui et θήραν leg.), cf. K Schol. **852** ἀγυιεῖ H (αγυι K): h. e. ἀγύρει (Mus. = Schol.), cf. gl. 862 **853** ἀγνία H: ἀγυιά Mus. = K Orion, accent. Schm. | ἄμφοδον K | γειτνεῖα H: ο s. τ H^{c}, accent. Mus., -νία Phav. **854** ἀγυῖαι H: accent. Mus. = testt. | ἄμφοδες H: Mus. = K^{vg}; ἄμφοδα K^{A}Σ | καὶ τοῦ ἄγειν H: Mus. = Ap. S. | δὲ del. Kust. | στενῶπερ H: Mus. **855** θηρῶν H: ed. 1521 = Ael. Dion. **856** θηρῶν H: ed. 1521 = EM **857** add. Schm. = K EM **859** ἀγυναῖος H: accent. Mus. **860** ἀγύιος H: accent. Fix. Thes. 1,519CD | αὤ Γυναικείων ci. La. **861** ἀγυρὶς H: accent. Mus. = testt. **862a** ἀγυρεῖ H: Pears. 722 | ἀθροισματεῖ H: Pears. Kust. | cf. gl. 852 **862b** sep. et suppl. Cunn.

K + D **864** ἀγυρμός· *ἐκκλησία A^{12}. συγκρότησις. ἔστι δὲ πᾶν τὸ ἀγειρόμενον. καὶ τῶν μυστηρίων ἡμέρα πρώτη

Hom. **865** ἀγυρτάζει· συλλέγει, πορίζει, ἀγείρει (τ 284)

Eur. + D **866** ἀγύρτης· *ὀχλαγωγός g^{1}A^6, προσαίτης vg^{1}A^6, ἐπαίτης g^{1}Σ, συρφετώδης vg^1, ἰδιώτης (Eur. Rhes. 503). ἔστι δὲ καὶ ὁ ἀγείρων ὄχλον. καὶ ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ (Eubul. fr. 57,5 K.–A.)

867 *ἀγυρτικά· χυδαῖα ψεύσματα vg^{2}A^7

Hom. **868** ἀγύρτας· συναθροιστάς. μάντεις, ὡς Ἀπίων (fr. 8)

D **869** Ἀγχαλέη· τόπου ὄνομα παρὰ Ἱππώνακτι (fr. 131 W. = 149 Degani)

D **870** ἄγχαζε· ἀναχώρει (Soph. fr. 973 R.). καὶ ἀγχάνδανε καὶ ἀγχάσαι τὸ αὐτό

D **871** ἄγχαρμον· ἀνωφερῆ τὴν αἰχμήν ⟨ἔχων⟩

D **872** ἀγχάσασθαι· ἀναχωρῆσαι

Hom. **873** ἄγχε· ἦγχε καὶ ἔπνιγεν (Γ 371). ἢ πλησιάζετο

D **874** ἀγχέμαχα ὅπλα· τὰ μὴ βαλλόμενα (Xen. Cyr. 1,2,13)

Hom. **875** *ἀγχέμαχοι· οἱ ἐγγύθεν μαχόμενοι (Π 272) (vg^{10}A^{20})

876 ἄγχει· φέρει. πνίγει. πλησιάζει

877 *ἄγχηται· πνίγηται (A^{21})

D **878** ἀγχήρης· ὁ ἐγγύς. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι (fr. 7 R.)

Hom. **879** ἀγχίαλος· παραθαλάσσιος (B 640 ..)

880 *ἀγχιβάτης· ὁ πλησίον βαίνων A^{30}

881 ἀγχιβατεῖν· ἐγγὺς βεβηκέναι

D **882** †ἀγχίβοιον· μέγα, ἐγγὺς βοῆς. ἢ ἐπὶ τοῦ στενάξαι

Ap.S. **883** ἀγχιβαθής· ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς [ἢ] βαθεῖα θάλασσα (ε 413)

D **884** ἀγχιβλώς· ἄρτι παρών

---

864 ἐκκλησία Σ′ α **191** **865** [de falso scholio v. Theodorid. 1989,348] **866** ἐπαίτης Σ α 91; lex. αἱμ. α 137; ἐπ. et ὄνομα βόλου EM 14,31–2; συρφετώδης – κυβευτικὸς cf. Su α 388; ἔστι – Ael. Dion. α 30 **867** Σ′ α 202 (lex. αἱμ. α 137); EM 14,35 **870** Σ‴ α 311 (cit. Soph.) | **873** – ἔπνιγεν Schol. **874** (Poll. 1,133) **875** Σ′ α 205 **876** πνίγει Schol. Theocr. 5,106b; cf. Moer. 190,29 (α 125 H.) **878** EM 15,33 | **879** Ioh. Philop. de voc. A α 27 **882** EM 15,36 | **883** Ap. S. 5,29; Schol.; EM 15,35 **884** EM 15,37

---

864 ἀγυρόμενον H: Mus. **865** πολίζει H: La. | ἐγείρει H: Phav. **866** συμφερτώδης H: Phav. = K Su **868** ἀγυρτοὺς H: La. | συναθροιστοὺς H: Pric. ad Apul. p. 91 | ἀππίων H: Alb. tacite **869** Ἀγχαλίη La. post ten Brink Philol. 6,1851,352; Ἀγχιάλη Stiehle Philol. 9,1854,469 coll. St. Byz. 23,21 (α 53) | ἱπώνακτι H: Ald. **870** ἀγχὰν δὲ H (ἀγχασδε [null. accent.] Mus., ἀγχάσδε Ald.): La. | ἄγχασε H: Mus. (antea -στε) **871** Maced. dicit post Schm. Hoffm. Mak. 88, obloq. La. coll. Schol. Pind. Ol. 9,129 **873** πνῖγε καὶ H: La. = Schol. | πλησιάζετ( ) H (πλησίαζε Mus.): La. **876** confundi ἄγει et ἀγχει not. Kust., ἀγχιάζει add. La. **877** -εται bis K **878** ἀγχηρήνης H: Sop. Pears. 19 = EM | ὁ sscr. H^c **881** ἀγχιβαθεῖν H: H^c **882** ἀγχιβοάν ci. La. **883** ἢ del. Schm., om. testt. **884** ἀγχιβαδὼς H (-βαδής Mus., -βάδης Heins.): Lob. Paral. 155 = EM | v.l.: gl. 903

885 ἀγχίδιαι· ἐπιθαλασσίδιαι D
886 Ἀγχιαλίδαι· πάτρια ἐν Ἀργείᾳ D
887 Ἀγχιάλης· ἡ Ἀττική, ἀπὸ Ἀγχιάλου D
888 ἀγχίαλος· ἐγγὺς θαλάσσης (B 640 ..). ἔστιν δὲ καὶ κύριον ὄνομα (θ 112 ..) Ap.S.?
889 ἀγχίθεον· ἰσόθεον, θεῖον D
890 *ἀγχιτέρμων· γείτων (Eur. Rhes. 426) vg^{7}A^{22}Br^{234}Σ. καὶ ἀγχίθυρον· ⟨γείτονα⟩ vg^{1}A^{14}(Br^{236}) Eur.
891 *ἄγχι· ἐγγύς vg^{6}A^{17}Σ, πλησίον (E 185 ..). †ἀγχὶ δέ, τὸ διαφέρεσθαι Hom.| ?
892 ἀγχίαλα· ἁλμυρά, θαλάσσια (Eur. IA 169). ἄβρωτα D
893 †ἀγχίμαστρον· ἀμφίεσμα
894 ἀγχιμαχηταί· οἱ συστάδην μαχόμενοι (B 604) Hom.
895 ἀγχίμολον· ἐγγὺς ἐληλυθός
896 ἀγχίμολον· σύνεγγυς (Δ 529) ἢ μετ' ὀλίγον (ρ 336) Hom.
897 ἀγχίνοια· *φρόνησις (g^{2}), σύνεσις Σ(A^{15}), ἢ ταχύνοια q ἢ ὀξεῖα γνῶσις (Plat. Charm. 160a) (vg^{3}A^{15})
898 ἀγχίνους· *συνετός (Plat. leg. 747b) Σ(A^{24}). νηφάλιος
899 ἀγχίνοος· συνετός, ἀγχίνους (ν 332) Hom.
900 ἀγχίξαι· ἐγγίσαι. Κρῆτες D
901 ἀγχίπλους· εὐδιακόμιστος. καὶ ὁ παρεστώς. καὶ σύνεγγυς. Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Ταύροις (1325) D
902 ἀγχίπόρος· [εὐδιακόμιστος] D
903 †ἀγχίσαως· ἄρτι παρών
904 *ἀγχιστεία· συγγένεια (Dem. 20, 102?) A^{19}Σ(vg^{4})
905 *ἀγχιστεύουσα· ἐγγὺς οὖσα πρός τι γένος (Num. 36, 8) A^{16} LXX
906 *ἀγχιστεύς· συγγενής (Ruth 3, 12 ..) A^{18} LXX
907 ἀγχιστάδην ὀμνύων· ἐγγὺς τῶν βωμῶν. παρὰ Σόλωνι (legg. F 43) D
908 ἄγχιστον· ἔγγιστον γένους (Eur. Tr. 48) Eur.

---

890 Σ α 106; Schol. (gl.) Eur.; Poll. 6, 113 | Σ′ α 207; Poll. 9, 37 **891** – πλησίον Σ α 100; Schol. ; πλησίον E. Gen. α 46 (EM 114, 50) **894** Schol.; EM 15, 10 **895** Σ′ α 211 **896** Ap. S. 5, 25 (**Π**^{7} 0A?); Apion 212, 10 L.; cf. Schol. Δ; E. Gen. α 49 (EM 15, 7) **897** σύνεσις Σ α 101; lex. Greg. or. 158, 8 (LGM 171, 8); ταχύνοια lex. rhet. 210, 7 (q) **898** Σ α 102 | **904** Ael. Dion. α *31; Σ α 104; cf. Ar. Byz. fr. 6 pp. 129–30 N. **905** cf. gl. Oct. α 20

---

885 ἀγχιδίαι H: accent. La. | ἐν θαλάσση δίαι H: La.; ἐνθαλασσίδιαι Brun. Voss. **886** ἀγχιαλιδὰρ H: Wil.* **887** ἀγχιάλ(ης) H (-η Mus.) **890** ἀγχίθερμον H: HSt. Ind. = KΣ | add. La. = KΣ′(n. gl. K^{Br}) **891** ἀγχὶ H: accent. Mus. = testt. | ἀγχι⟨σβατεῖν⟩ Mus. **892** ἀγχιλὰ H: Sop. Guyet **893** h. e. ἀμφίβληστρον (La.) | ἀμφιεσμένα H: HSt. Ind. **894** ἀγχιμαλ(?)ηταὶ H: Mus. = testt. | συστάδες H: Mus. = testt. **897** ταχίνοια H: ed. 1521 = q **898** νιφάλ( ) H: Mus. **901** ἀγχίπους H: Flor. **902** ἀγχιπόρος H: accent. Mus. | incl. e gl. 901 iterat. (La.) **903** v.l. gl. 884 (Kust.) **904** -ας bis K^{vg} **907** l. ἀγχιστίδην H (-ίνδην Ald. [et Leum., 'sed hoc *cognationem* significat. Poll. 6, 175. Σ α 105' La. p. 506]): Wil.* **908** locum Eur. prob. Tosi Studi 130

Hom. **909** ἀγχίθεοι· οἱ Φαίακες. καθότι τρίτοι εἰσὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς. ἢ ὅτι θεοὶ συνδιέτριβον αὐτοῖς. ἢ ὅτι εὐδαίμονες καὶ ἰσόθεοι (ε 35)

Orthogr. **910** ἄγχι στῆναι· ἐγγὺς στῆναι

Ap.S. + Hom. **911** ἀγχιστῖναι· σύνεγγυς ἀλλήλων, ἢ συνεχεῖς, *ὅ ἐστι ˪πυκναί (A^{32}), ἢ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις (Ε 141)

912 *ἀγχίστροφος· εὐμετάβολος ˪εὐπερίστροφος (Thuc. 2, 53, 1) g^{9}A^{23}

913 *ἀγχιτέρμονες· οἱ ἐγγὺς τοῦ τέλους (Cyr. in xii proph. 1, 439, 9) A^{27}

D **914** †ἀγχοάδην· ἀμβολάδην

D **915** Ἀγχοαί· πηγαὶ ἐπὶ Μυσίας. καὶ τόπος ἐν Βοιωτίᾳ

916 *ἀγχώμαλον· ἐγγὺς ἔχον τὴν ὁμαλότητα vg^{13}A^{31}, ἰσόπεδον g^{13}A^{31}

917 *ἀγχόνη· πνιγετός (Ar. Ach.125) (A^{28})

Eur. **918** ἀγχόνης ἄξια· ... (Eur. Bacch. 246)

919 †ἄγχος· προσφάτως, ἐγγύς, ἢ πνῖγμα. ἢ πλησίον. ἢ δόρυ

920 *αγχου· ἐγγύς (ζ 5 ..) vg^{11}A^{26}. ἢ πνίγηθι

D **921** †ἀγχούρης· πένης

D **922** ἀγχοῦρος· †ὀρθὸς ἢ ὄρθρος· Κύπριοι. ἢ φωσφόρος. καὶ †οἱ σὺν αὐτῷ

D **923** ἀγχούρους· γείτονας

D **924** ἄγχουσα· ἡ κάλυξ

D **925** ἄγχουσα· ῥίζα, ᾗ φυκοῦνται γύναια

Hom. **926** ἀγχοῦ· ἄγχι, ἐγγύς (ζ 5 ..)

D **927** ἀγχουσίζεται· ἐντρίβεται ταῖς παρειαῖς οἱονεὶ φυκάριον (com. ad. fr. *170 K.–A.)

Hom. **928** ἀγχοῦ δέ· πλησίον δέ (Β 172 ..)

D **929** ἄγχραν· μύωπα. Λοκροί

---

909 καθότι – Schol. **911** – συνεχεῖς Ap. S. 5, 18; πυκναί Schol.; EM 15, 3 **912** EM 15, 38 | **916** ἰσόπεδον Σ^{b} α 219 **920** v. gl. 926 | **922** ad ἄγχαυρος cf. Su α **390** **923** Schol. Lycophr. 418a **924** Diosc. mat. med. 4, 23, 1 **925** Pamphil. ap. Galen. 11, 797 **926** ἐγγύς Σ α 107; Ap. S. 4, 14; Schol. Β 172 **928** Schol.

---

909 αὐτὴν H: Mus. = Schol. **911** ἀγχιστῆνα H (ἀγχηστῖναι Munck. = EM; -τινοι K, qui et πυκνοι): Mus. = Ap. S. Schol. | συνεχὲς H: Mus.? = Ap. S. **914** ἀγ-χωράδην ci. La. **915** μυσί H: Mus. | τόπος Strab. 9, 2, 18 (406, 34 C.) **916** ἀγχόμαλον H (K^{v}): Pears. 20 = K^{gA}, cf. Σ′ α 219 **917** πνιγμος K **918** ἀγχονις (accent. inc.) H: Ald. | ἴξία H: Phav. **919** πνίγμα H: accent. Schm. | confus. verb. ἔναγχος ἄγχοσε ἔγχος ἀγχόνη not. Kust. **920** ἄγχου H; hoc et ἀγχοῦ confundi not. Alb. (post Kust.) **922** ὀρθὸς ἢ ut dittogr. secl. Kust.; ὀρθ⟨ριν⟩ὸς ἢ Serrao 1968, 117 (e E. Gen. α 51 [EM 14, 42] ad Ap. Rh. 111) | καὶ ⟨ἄλλ⟩οι σὺν τῷ αυ post Schm. Serrao (potius [κ]ἄλλοι Cunn.), h. e. ἄγχαυρος {οἱ σὺν αὐτῷ ⟨αὖραι⟩ La. contra leges grammaticas} **923** ἀγχόρους H: ed. 1520 **924** ἀγχοὺς H: HSt. Ind. = Diosc. **925** ἀγχοῦς H: Mus. | ⟨τὰ⟩ γύναια Mus. **927** φωκάρων H: Schm.; φουκάρῳ Mus., φουκαρίῳ Salm. Sop. Pears. 20 al. **928** ἀγχοὺ H: accent. Pears. 20 = Schol. **929** cf. Be. 2, 41 | μυῶπα H: accent. Mus.

930 ἀγχράνασθαι· περιαλείψασθαι. ἢ λούσασθαι D
931 ἀγχώμαλοι· παρὰ μικρὸν ἴσαι (Thuc. 3, 49, 1) D
932 *ἄγχων· πνίγων vg[12]Br[247]. δήμιος (Ar. Equ. 775)
933 ἄγω· ἀπάγω. μέλπω, ἄιδω
934 ἄγω· κυρίως μὲν ἐπὶ ἐμψύχων τάσσεται· 'οἴδ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον' (δ 622). καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀψύχων· 'ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον' (α 184), ἀντὶ τοῦ φέρειν Ap.S.?
935 ἀγωγεύς· ὁ ἱμάς (Soph. fr. 974 R.) A[6] D
936 ἀγώγιμον· ὠφέλιμον
937 ἀγωγή· *τρόπος. ἀναστροφή vg[2]A[8]Br[147]Σ. ἀπαγωγή. ὁδός. πορεία τῆς νύμφης πρὸς τὸν ἄνδρα· Ῥόδιοι K + D
938 ἀγωνία· ἀηδία (Dem. 18, 33)
939 ἀγώγιμα· φορτία (Xen. Anab. 5, 1, 16)
940 *ἀγωγίμων· ὁτὲ μὲν ⌊φορτίων (Plat. Prot. 313c) A[7], ὁτὲ δὲ καταδεδικασμένων (Xen. Hell. 7, 3, 11)
941 ἀγωγός· ῥύαξ. ἐπίβουλος D
942 *ἀγωγοῖς· τοῖς ἐπάγουσιν (v[4]A[12]Br[249])
943 ἀγωγούς· ὁδηγούς (Hdt. 3, 26, 1 ..) D
944 ἄγωμες· ἄγωμεν. Ἀργεῖοι D
945 ἄγων· φέρων, ἐπάγων (γ 312 ..) Hom.
946 *ἀγών, ὀξύτονον· στάδιον (Ψ 685) (vg[5]A[10]). ἄθροισμα (Ω 1) Hom.
947 ἀγώνη· ὑοσκύαμος D
948 ἀγωνία· ἀγοραία. καὶ ἄθλησις. καὶ ἡ παλαίστρα. Εὐριπίδης δὲ Τρωάσι (1003) πόλεμον D
949 ἀγώνιοι θᾶκοι· … D
950 ἀγωνίης· τῆς ἐν ἀγῶνι ἁμίλλης (Hdt. 2, 91, 4) D
951 ἀγών· ὁ τόπος, ἔνθα ἀθροίζονται οἱ ἀγωνισταί D
952 ἀγωνίσματα· ἔπαθλα D
953 ἀγὼν ἔρημος· οὐκ ἔχων ἀντίδικον D

---

931 cf. Schol. Thuc. *d*[2]; EM 15, 14 **935** Phryn. praep. soph. 37, 14; cf. Σ α 112 (Poll. 10, 55) **937** – ἀναστροφή Σ α 114; lex. Cant. 10, 21 **939** Moer. 190, 9 (α 108 H.) **940** Σ α 116 | **946** ἄθροισμα Apion 212, 12 L.; Schol.; EM 15, 50; Schol. Pind. Pyth. 10, 47 = 30 **951** τόπος EM 15, 47 **952** EM 15, 56; cf. Su α 336

---

930 ἀγχριάνασθαι H: Cor. Xen. Mem. p. 250; ἀγχρίσασθαι Pears. 20 **931** ἶσαι H: accent. La. **933** ἀΐδω H: Guyet. | ἄγω + ᾄδω (Pears. 20) **934** αἴθονα H: Mus. (Hom.) | φέρω H[c] **936** gl. φ 768 cft. Alb. **938** ἀγωγία H: Mein. FCG 3, 550 **939** ἀγωγη(?)μα H: Mus. = Moer. **940** ἀγωγήμων H: Mus. = Σ | ὅτε bis H: Mus. **941** cf. Lob. Phryn. 341 sqq. **942** απαγουσιν K[A], ἄγουσιν K[vBr] **943** ἀγωγίους H: HSt. Ind. **944** ἀγωγὶς H: Sop.; trad. def. Baun. 1878 ut 1. pers. pl. dual. **946** αγωνα K | ὀξύτατον H: ed. 1521; om. K **947** 'i. q. *auginon* Ps. Apul. herb. 5?' La. | υἱὸς κύαμος H: Mus. **948** ἡ θλάσις H: Biel. Kust. | τρώασι H: accent. Mus. **949** ἀγώνιοι· φακοί H: Schm. **953** l. ἀγὼν H: Pears. 21. Schr.

D **954** ἀγωνισμός· ἀντιλογία (Thuc. 7, 70, 3)

D **955** ἀγωνιστήρια· τὰ διδόμενα τοῖς ἀγωνισαμένοις

Att. **956** ἀγωνισταί· οἱ ὑποκριταί (Dem. 18, 318)

Att.? **957** ἀγώνιοι θεοί· οἱ τῶν ἀγώνων προεστῶτες (Plat. leg. 783a)

D **958** ἀγωνιστήριον· τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται

959 ἀγωνισμάτων· ὀχλικῶν ἐπιδείξεων

960 *ἀγωνιῶ· κινδυνεύω $v^{αγο1}g^{3}A^{9}Br^{248}Σ$

D **961** ἀγωνοδίκας· βραβευτάς

D **962** ἀγωνοθέτης· ἀρχῆς ὄνομα Ἀθήνησιν. ὡς δὲ Νίκανδρος (FGrHist. 343 F 20), ἀθλοθέτης μόνα γυμνικά, ἀγωνοθέτης δὲ ὁ τὰ μουσικὰ ἀκροάματα διατιθέμενος

D **963** ἄγωνον· τὸν ἀγῶνα. Αἰολεῖς (Alcae. fr. 403 L.–P.). καὶ ποταμὸς Ἄγωνος παρὰ τὴν Αἰθιοπίαν

964 *ἀγώνυμος· φερώνυμος A^{11}

D **965** ἀγὼν χάλκειος· τὰ ἐν Ἄργει Ἑκατόμβαια (Pind. Nem. 10, 40 = 22)

966 †ἀγωρέοι· ἠθροισμένοι

967 †ἀγωρεῖν· συναθροίζειν

968 Ἀδάμ· ὁ πρῶτος ἄνθρωπος (Gen. 2, 16 . .), καὶ ἄνθρωπος ἕτερος κατὰ τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον (Panar. 1, 1, 4)

? + D **969** αδα· ἡδονή. †πηγή. καὶ ὑπὸ Βαβυλωνίων ἡ Ἥρα. παρὰ Τυρίοις δὲ ἡ ἰτέα

D **970** ἀδαγμός· κνησμός (Soph. Tr. 770)

D **971** †Ἀδαγοούς· θεός τις παρὰ Φρυξὶν ἑρμαφρόδιτος

LXX **972** Ἀδάρ· μὴν παρὰ Χαλδαίοις (2. Macc. 15, 36)

973 *ἀδαεῖς· ἀσύνετοι (Callim. fr. 514 Pf.) A^{15}

974 *ἀδαῆ· ἄπειρον $vg^{1}(A^{13}Br^{515})$

Hom. **975** *ἀδαήμονας· ἀμαθεῖς, ἀπείρους (Ν 811) $v^{9}A^{14}Br^{250}(g^{10}Σ)$

Hom. **976** ἀδαημονίη· ἀπειρία (ω 244)

---

954 EM 15, 39 **956** cf. Poll. 3, 144 **957** (Poll. 3, 141) **958** EM 15, 57 **960** Σ α 93 **962** | cf. Σ α 94; Ammon. 9; lex. Cant. 9, 13; (Poll. 3, 140) **963** cf. Ph α 319; $Schol.^{Pap. VI, 58}$ H 76 (2, 225 Erbse) (cit. Eur. fr. 11c) **965** cf. Schol. Pind. Ol. 7, 152a = 83 **970** EM 16, 5; Σ''' α 347; Schol. Soph. (a); Moer. 189, 18 (α 85 H.) **975** Σ α 119; Ap. S. 8, 24 (**Π**^{7} 0E?); ἀμαθεῖς Schol.; ἀπείρους cf. E. Gen. α 61 (EM 16, 1) **976** Schol. 244a; cf. Ap. S. 8, 25 (**Π**^{7} 0F?)

---

962 Nic. Thyatirenum agn. Sop. | ⟨ὁ⟩ μόνα Mus. **964** hic et gl. γ 1042 ἐπώνυμος ci. Alb. Auct., cf. $Schol.^{A}$ I 562 | 'vox recens' La. **965** l. ἀγὼν H: Mus. **966/7** 'h. e. ἀγώνιοι et ἀγωνεῖν' La. **969** αδὰ (spir. non leg.) H (ἀδά Ald.) | confund. ἁδά ('ficticium' La.), ἁ δᾶ (= [π]ἡ γῆ, Schm.), dea Babyl. Atargatis (Cumont RE 2, 1896), et Tyr. *adan* (Bochart Geogr. 2 cap. 11) **970** ὀδαγμός Soph. | κνισμός H: Voss. Kust. = testt. **972** ἀδαεὶ H: Sop. Pears. 21 **974** ἀδὰ H: Sop. Pears. 21 Kust. = K^{vg}; ἀδαές Voss. = K^{A}, ἀδαής K^{Br} **975** ἀδαήμον(ες) H (K^{g} testt.): ed. 1521 = K^{vABr} | ἄπειροι K^{g} Σ Ap. S.

977 ἀδαῖα· εἰς κόρον ἄγοντα, παρὰ τὸ ἀδεῖν· ὁ δὲ Σώφρων (fr. 130 K.–A.) τὸν ἀηδῆ ἀδανὸν ἔφη D
978 *⟩α δ᾽ αἰάζω· ἀναβοῶ, ἀναστένω (Eur. Or. 80) g^{11} Eur.
979 ἀδάικτον· †καθαρόν (QS 11,165) D
980 †ἀδαιόν· δαψιλές
981a ἀδάϊον· ἀπόρθητον, ἀπολέμητον D
981b … ἀτερπές. ὀκνηρόν
982 ἄδαιτον· †ἄδην ⟨καὶ ἀπόρρητον⟩ (Aesch. Ag. 151) D
983 ἄδαιτρον· ἀδιαίρετον [καὶ ἀπόρρητον] D
984 †ἀδακτῶ· κνήθομαι
985 ἀδάλαν· πονηρόν D
986 *ἀδαλές· ὑγιές $g^2A^{21}Br^{305}$
987 †ἀδάλαιον· ξηρόν
988 ἀδαλός· ἄσβολος D
989 ἄδαλτα· οὐκ ἄδηλα D
990 ἀδαλτόμον εἶδος βοτάνης D
991 ἀδάμας· ἀγνώμων. ἀπειθής. ἀθαμβής. ἰσχυρός. καὶ ὁ λίθος D
992 ἀδάμα· παρθενικὴ γῆ (Esai. 15,9) LXX
993 *ἀδαμάντινα· στερρά $vg^3A^{16}\Sigma(Br^{263})$
994 *ἀδάμας· γένος σιδήρου (Hes. th. 161) v^4A^{18}
995 *ἀδάμαστον· ἀνυπότακτον (Greg. Naz. c. 2,2,3,326 [37,1503,11 M.]) $vg^6(Br^{252})$ Greg. Naz.
996 ἀδάματος· ἀδάμαστος, ἀνυπότακτος (Eur. Phoen. 640) Eur.?
997 ἀδαμάντινον· ἀτρυπάνευτον D
998 ἀδαμία· τὸ ἀδικάστως φονεύειν. Κρῆτες D
999 ἀδαμνεῖν· τὸ φιλεῖν. καὶ Φρύγες τὸν φίλον Ἀδάμνα λέγουσιν D
1000 ἀδαμνᾶις· ἀκολασταίνεις D
1001 ἀδάμνης· ἰσχυρός, σκληρός D

---

977 Ael. Dion. α 33 **992** Procop. PG 87,2101B et Basil. Min. 15,301 Trev. ad Esai. **993** Σ α 120 **995** lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 37

---

977 ἀδαία H: accent. HSt. Thes. 1,1442 = (Ael. Dion.) | ἄδειν H: Schm. **978** ἀδαΐζω H (αδεαζω K): Schm. | ἀναστενῶ H: accent. Kust. **979** ἀδαϊκτὸν H: accent. Mus. | ἀκέραιον ci. La. **980** v.l. gl. 1203 (Koen. Greg. Cor. p. 149) **981b** sep. La., le. ἀδαῖον (gl. 977) fuisse coniciens **982** e gl. 983 trsp. Schm. **983** incl. v. ad gl. 982 **984** v.l. gl. 1008 (Alb.) | ἀδακτῶ H, ῶ e corr. Mus. **985** 'niger = malus ad gl. 988?' La., qui et cft. gl. 1014 **986** 'gl. dialectica (ad δηλέομαι) in Cyr. suspecta, ft. ἀβλαβές; cf. gl. 1037' La. | v.l.: gl. 1165 **987** v.l. gl. 1022 (Schm.) **988** = Gr. αἰθάλη Hoffm. Mak. 37 | ἀσβολός H: accent. Mus. **997** ἀδαμάντιον H: La. | ἀτριτάνευτον H (ἀτρητ- Mus.): La. **998** 'e lege sublatum: Si quis eum occiderit, ἀδαμίαν ἤμην cf. La. Heil. Recht 66,10' La. | ἀδαμιᾶν Mus. **999** Ἀδάμνα = Attis (Hippol. ref. haer. 5,9,8), cf. Vollgraff 1921,289 **1000** ἀδαμναῖς· ἀκολασταίναις H: Salm. **1001** ἀδαμνὴς H

K+D+K **1002** ἄδαμνον· ἀγνώμονα. ἢ ἀδάμαστον (Ion TrGF 5 F 1). ἢ πρωτόδαμνον

D **1003** ἀδάρκη· βοτάνη

D **1004** ἀδανές· ἀπρονόητον

D **1005** Ἀδανίην· οὕτως τὸ πρότερον ἡ Μολοσσία ἐκαλεῖτο

1006 ἀδαμάντινος· ἀπαθής (Plat. rep. 360b)

Att. **1007** ἀδαξῆσαι· κνῆσαι

D **1008** ἀδαξῶ· κνήθομαι. ἐπιθυμῶ

D **1009** ἀδάπανον· τὸ ὕδωρ

Eur. **1010** ἀδαπάνως· λιτῶς (Eur. Or. 1176)

D **1011** ἄδαρτον· γυμνόν. ἄδερμον

D **1012** ἀδαριξία· εἰρήνη

D **1013** ἄδαρτος· ἀμαστίγωτος

D? **1014** ἄδας· πονηρός

D **1015** †ἄδασαν· ἔβλαψαν

D **1016** ἄδασμος· οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα οὐδὲ τελοῦσα ἐνοίκιον. Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς (fr. 63 R.)

D **1017** ἀδαύως· ἐγρηγορώς

D **1018** ἄδαστος· ἀδιαίρετος (Soph. Ai. 54)

Eur. **1019** *ἅδ' αὔρα· αὕτη ἡ πνοή (Eur. Hipp. 165–6) A[17]

D **1020** ἀδαχᾷ· κνᾷ, κνήθει κεφαλήν (Ar. fr. 416 K.–A.). ψηλαφᾷ

D **1021** ἄδδαι· ῥυμοί, ὑπὸ Μακεδόνων

D **1022** ἀδδανόν· ξηρόν. Λάκωνες

1023 〉άδδαν· τὴν κιννάβαριν

D **1024** ἄδδεε· ἐπείγου

Ap.S. **1025** ἄδδην· εἰς κόρον καὶ εἰς πλησμονήν, τοῦ ἑνὸς δ̄ πλεονάζοντος (E 203)

1003 cf. Galen. 12, 391, 10 K. **1007** Σ′ α 314; E. Gen. α 60 (EM 16, 5); Orus B2 **1016** Σ′′′ α 348 **1018** cf. EM 249, 41; Schol. Soph. **1020** κνήθει cf. Σ′ α 314 **1025** εἰς κόρον Ap. S. 9, 25 (**Π**[7] 5bis)

1002 ἀδαμνὸν H | fin. = αὤ δαμνόν (Schm. coll. Lob. El. 43 n.) **1003** ἀδαρκῆ H: accent. Mus. **1004** ad δήνεα, Be. Lex. 99 **1005** ἡ Μόψου ἐστία Fick 1904, 87 **1006** ἀδάμαντος· ἀμαθής H: La. **1007** spat.δαξῆσαι H: ἀ ins. Mus. | v.l.: gl. 1100 **1008** v.l.: gl. 984 | ἀδάξω H | κνήσομαι H: Ald. **1010** λειτῶς H: Mus. **1011** ἄδαπτον H: Pears. 21 **1012** ἀδάρεξα H: Voss. (?). Schm., coll. gl. δ 922 **1014** gl. 985 cft. Alb. **1015** h. e. ἄασαν (Sop. Kust.) **1016** ἀδασμὸς H: accent. Mus. = Σ′′′ | δεσμὸν H: Phav. = Σ′′′ | ἐκτίνουσα Σ′′′ | οἷον H: Radt = Ph; οἷον ἐκτ. ἐν. secl. La. | ἡδονήν H: Mus. **1017** ἀδαυῶς H: accent Σ′′′ = Valck. Diatr. in Eur. p. 94 **1018** ἄδαγος H: Perg. = (testt.) **1019** ἀδαυρὰ H: ‘ἅ δ’ αὔρα Salm. Sop. Pears. 21 **1020** ἀδαχαυκνᾶς H: Piers. Moer. 40; ἀδαυχᾷ κνᾷ HSt. Ind. **1021** Hoffm. Mak. 66, sed aliter RE s. v. Mak.; Kalléris Mac. 1, 83 **1022** v.l.: gl. 987 | ἄδδαυον H: Schm. coll. gl. 987; trad. def. Fick 1909, 131 (‘frustra’ La.) **1023** l. ἀδδαντὴν H: Perg. | v.l. gl. ψ 4 (Schm.) **1024** gl. Phrygia ad Gr. θέω? (Hoffm. BB 25, 180) **1025** ἀδδὴν H: accent. Mus. = Ap. S.

1026 ἄδδηλος· κόλπος D

1027 ἄδδιξ· μέτρον τετραχοίνικον (Ar. fr. 725 K.–A.) D

1028 ἅδε· ἤρεσε· ‘ἅδε δ’ Ἕκτορι μῦθος’ (M 80) Hom.

1029 †*ἀδεάζων· ἀναβοῶν, ἀναστένων vg^{13}A^{33}

1030 ἀδεές· ἄφοβε (Θ 423). θρασεῖα (Φ 481) Hom.

1031 *ἀδέητος· ἀνενδεής (Antiph. soph. VS 87 B 10) A^{25}(v^{αδα5}) Att.

1032 ἀδει· *ὑμνεῖ g^{4}A^{17}Br^{266} ἢ ἀνιᾶται

1033 ἄδεια· ἀργία. *ἀφοβία vg$^{αδη\text{-}αδι9}$(A^{29}). εὐδία

1034 *ἄδειαν· ἐξουσίαν A^{29} ἄφοβον (Dem. 18,286) Att.

1035 †ἀδειδῶ· ὦ δῆλοι, καὶ κακοδαίμονες

1036 †ἀδειῆ· λυπεῖ

1037 ἀδήλητον· ὑγιές

1038 ἀδειής· *ἄφοβος A^{21}, ἀδεής (H 117) Hom.

1039 *ἆ δειλέ· ἄθλιε, δειλέ (ξ 361 ..) A^{18} Hom.

1040 ἆ δειλοί· ὦ δειλοί (Λ 816) Hom.

1041 ἆ δειλώ· ὦ δειλοί, ὦ δείλαιοι (P 443 ..) Hom.

1042 *ἄδειμον· ἄφοβον g^{12}A^{34}Br^{290}

1043 ἄδειός· ἀκάθαρτος. Κύπριοι D

1044 ἀδεεῖ· [οὐ δοκεῖ] οὐ φοβεῖται

1045 ἀδεῖν· ἀκολουθεῖν Hom.?

1046 †*ἀδεινάων· ἀθρόων ἢ ἁπαλῶν A^{27}

1047 †*ἀδεινόν· λεπτόν, †γοηρόν, οἰκτρόν A^{28}

1048 †*ἀδεινὸν κῆρ· πυκνὴν ψυχήν A^{30}

1049 *〉α δεῖρεν· ἔδειρεν (A^{22})

1027 Ael. Dion. α 34; Σ‴ α 349 (cit. Ar.); E. Gen. α 72 (EM 17,45); EM 16,53; Poll. 4,168; Theogn. can. 218 (40,29 C.) **1028** cf. Schol.; Su α 433 **1030** Schol. Θ; E. Gen. α 62 (EM 16,6) | Schol. Φ **1031** Harp. 9,8$^{epit.}$ (Σ‴ α 319; cit. Antiph.) **1033** Ap. S. 9,19 (**Π**^{7} 1); ἀφοβία Su α 448; ἀφοβία – EM 16,54 **1034** gl. Act. | **1038** Schol.; ἄφοβος Su α 451 (Δ); EM 16,55 **1041** cf. Schol. **1042** Su α 452 (Δ)

1026 ad Gr. θήλη? (Hoffm. Mak. 52; Meister Xenia Nicol. 168) **1027** ἄδδιξις H: Heins. Salm. Pears. 22 al. = testt. | τετραχοίνης H: Heins. Salm. Pears. = testt.; τι μ. τετρ. Sop. Maussac. Voss., μ. τι τετρ. Heins. **1028** ἄδε bis H (testt.): spir. Schm. coll. Hdn. ap. Scholl.^{A} E 203. Ξ 340 | ἤρεσκεν testt. | δεκτὸρ H: Mus. = Hom. | μῦθον H: H^{c} = Hom. **1029** v.l. gl. 978 (Schm.) | αδεταζων K; αἰάζων Alb. | ἀναστενῶν H: accent. Phav.; αναστεναζων K^{vg}, ανατεινων K^{A} **1030** θρασεία H: accent. Mus. = Schol. **1032** ἀδει (accent. inc., ft. null.) H (ἄδει Ald., ᾄδει K) | ᾄδει conf. c. ἀδεῖ (Alb.) **1033** ἀδεῖα H: accent. Mus. = testt. **1034** ἀδίαν H: Voss. = K **1035** v.l. gl. 1041 **1036** h.e. ἀήδει **1037** ἀδείλητον H: Mus. **1038** l. αδεης K **1039** ἄδειλε H: Mus. | δείλεε H (δείλαιε Mus.): Schm. = K **1040** ἄδει H: Mus. **1041** ἀδείλω H: Mus. = Schol. | δείμιοι H: Mus. | v.l.: gl. 1035 **1043** ἄδειος H: La. (ad δεῖσα, cf. Be. 1,413) **1044** incl. ad ἀδοξεῖ vel dittogr. La. | ἀδεεῖ ab ἀδεής, ut ἀσεβής – ἀσεβεῖν, ἀτρεμής – ἀτρεμεῖν, ἀκηδής – ἀκηδεῖν Leum. (La. p. 506) **1045** ad Γ 173 Pears. 22. Alb.; ὀπ〉αδεῖν Ruhnk. in Alb. Auct. **1046–8** ἀδιν- H: Mus. = gl. 1138–41 **1047** γοηρὸν H: Alb. = K **1049** ἀδείρη H (ἄδειρεν Mus. = K) | εξεδειρεν K

1050 †ἄδειτον· ὠμόν. ἀφανές

1051 †ἄδειλον· ἀβέλτερον

K + D **1052** ἀδέκαστον· *ἀδωροδόκητον (Cyr. hom. div. 14, PG 77,1072) (vg[3]A[16. 35]Br[268]Σ). ὁ δεκάδας μὴ λαμβάνων

1053 ἄδεκτον· ἄπιστον

D **1054** ἀδεκατεύτους· ὧν δεκάτην οὐδεὶς ἔδωκεν (Ar. Equ. 301)

1055 †ἀδελεῖ· ἤρεσεν

D **1056** ἀδελιφήρ· ἀδελφός. Λάκωνες

D **1057** ἀδελφιδοῖ· ἀδελφῶν υἱοί

1058 *ἀδελφιδοῦς· ὁ τοῦ ἀδελφοῦ υἱός vg[9]A[23]Br[285]

K + D **1059** ἀδελφίζει· *ἀδελφὸν καλεῖ (Isocr. 19,30 ..) A[26]. ἢ τιμᾷ ὡς ἀδελφόν

D **1060** ἀδελφιξίας· κοινωνίας (Hippocr. artic. 57 [4,246,6 L.])

D **1061** ἀδελφοί· οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος γεγονότες. δελφὺς γὰρ ἡ μήτρα λέγεται

D **1062** ἃ δέ κα· ὅταν. Κρῆτες

D **1063** ἄδενδρον· γῆ μὴ ἔχουσα δένδρα. καὶ σίδιον ξηρόν, ἤγουν ῥοιᾶς κέλυφος

D **1064** ἀδένες· συστροφαὶ σαρκώδεις περὶ τὴν ῥάχιν Br[1101], καὶ βουβῶνες (Hippocr. artic. 11 [4,108,5 L.] ..)

1065 †ἀδεόν· ἀπολέμητον. ἢ *⟨ἀδερκές⟩· ἀόρατον g[14]A[31]Br[291]. καὶ †ἀδεός· ἀόρατος

1066 *ἀδερκής· οὐ βλέπων ἢ ἀφανής Br[265]

D **1067** αδες· πόδες Br[264]. ἔνιοι δὲ αηδές

Att. **1068** ἀδέσμῳ φυλακῇ· τῇ ἄνευ δεσμῶν (Thuc. 3,34,3)

D **1069** ἄδεται· πίμπλαται. κοπιᾶται

Hom. **1070** *ἀδευκέα· πικρά (ζ 273) vg[11]A[24]Br[287]

1052 Σ α 122; gl. Dionys. 23B | **1054** cf. Σ''' 350; Schol. Ar. **1057** EM 17,1 **1059** Ph α 333 vel Harp. 9,9[epit.] (Σ' α 334; cit. Isocr.); E. Gen. α 58 (EM 16,12); Poll. 3,24 (cit. Isocr.) | EM 16,57 **1060** EM 17,1 **1061** cf. EM 16,9; Poll. 2,221; δελφὺς – Orion 45,17; Melet. de stat. hom. An. Ox. 3,8,2 **1064** EM 17,2 **1068** cf. Poll. 8,72

1052 (δὲ) κειδὰς H: Mus. **1055** v.l. gl. 1028 (Baun. 1911,353,1, ΑΔΕΛΕΙ = ΑΔΕΔΕΚ) **1057** ἀδελφιδοὶ H: accent. Schm. = EM | ἀδελφ(ῶν?) H, -φοῦ Mus.: EM | 'ad analogiam συγγενικῶν in -ηρ formata; ft. αδελφηρ sed cf. Schwyzer Gr. 1,278' La. **1060** ἀδελφιζίας H: Heins. = EM; ἀδελφίξιας HSt. Ind. = Hippocr. **1062** ἀδεμὰν H: La. coll. inscr. Cret. (Schwyzer 179, XI 46) et al., accent. Chantr. 1955 **1063** ῥυασκέλυφος H: Mus. **1064** παρὰ H: Biel. = EM | τὴν ῥάχην H: H[c]; (τὸν) τράχηλον K EM **1065** init. = gl. 981 agn. Alb. | n. gl. ἀδερκές· α. K | 'ἀδεός ex ἀδερκής corrupt. haec omnia olim ad gl. 1066 pertinebant' La. **1067** ἄδες H (K); π⟩άδες Gallicum Fick 1909,130 | ἔνιοι] Iones Be. 3,57, cf. Phryn. praep. soph. 36,11 | ἄηδες H: accent. Alb. tacite **1068** l. ἀδ. H: Mus. **1069** v.l.: gl. 7094 | ἀδεῖται vel ἀδέεται La. | πιμπλᾶται H: accent. Alb.

1071 ἀδευκές· ἄμορφον, ἀηδές

1072 ἀδευκής· †χαμνός. πικρός. ἄγνωστος

1073 ἀδευκέϊ· ἀπεοικότι. οἱονεὶ ἀδοκεῖ, ἀπροσδοκεῖ. Ἡλιόδωρος Ap. S.
(fr. 3) δέ φησιν ἀνεικάστῳ. οἱ δὲ ἀδευκής· αὐτάρκης (δ 489)

1074 ἀδεύμεθα· ἀηδιζόμεθα D

1075 ἀδεύητον· χαλεπόν. ἢ ⟨οὗ⟩ οὐκ ἄν τις ἐπιδεηθείη

1076 *ἀδεῶς· ἀφόβως vg[1]A[15]Br[283]

1077 ἀδέψητον· ἀμάλακτον. ἀργόν (υ 2) Hom.

1078 ἀδῆιον· ἀπόρθητον, ἀπολέμητον (Soph. OC 1533) D

1079 *ἀδηκότες· ἐκλελυμένοι A[24], παρειμένοι (Κ 98 . .)

1080 ἀδῆ· οὐρανός. Μακεδόνες D

1081 †ἄδηεν· διαπορεῖ

1082 ἀδηκότες· ἄδην ἔχοντες καὶ πεπληρωμένοι· ‘ὕπνῳ’ (Κ 98). ἢ Ap. S.
*ἀδημονήσαντες A[24]

1083 *ἀδηλίαν· ἄγνοιαν. ἀφάνειαν A[27]

1084 ἀδήλωτον· *ἀδιάφορον A[28]. δεξιόν, συνετόν. ἢ πένητα, ἄπορον K + D

1085 ἅδημα, ἅδος· ψήφισμα, δόγμα D

1086 ἀδημονεῖν· θαυμάζειν. ⌊ἀπορεῖν (v[αδε7]) (Evv. Matth. 26,37. Marc. N. T.
14,33) [ἀδημονεῖν]

1087 ἄδημον· οὐκ ἔνδημον ὄντα. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς (fr. 639 R.) D

1088 ἀδημονεῖ· ἀκηδιᾷ, ἀγωνιᾷ (Plat. Phaedr. 251d?)

1089 ἀδημονίη· θαῦμα D

1090 *ἀδημονῶν· ἀγωνιῶν (Ep. Phil. 2,26) A[21]Br[271]Σ N. T.

1091 *ἄδην· ἀθρόως Br[697]. ἐξαίφνης. δαψιλῶς (Ε 203). ὅθεν καὶ Hom.?
ἀδδηφάγος

1092 ἀδηνείη· ἀπειρία D

1071 EM 17,6 | **1072** πικρός Schol. Ap. Rh. 1,1037–38b; ἄγνωστος E. Gen. α 63 (EM 16,26; Orion) **1073** ἀπεοικότι EM 17,5; – ἀνεικάστῳ Ap. S. 9,15 (**Π**[7] 3) (cit. Hom.) **1075** EM 17,4 **1077** ἀμάλακτον Ap. S. 9,21 (**Π**[7] 4); Schol. 2b **1082** – ὕπνῳ Ap. S. 9,9 (**Π**[7] 5) **1086** ἀπορεῖν Σ‴ α 321; EM 17,8 **1089** EM 17,9 **1090** Σ α 123 **1091** ἀθρόως lex. Hom. α 85; δαψιλῶς Schol.

1071 ἄφοβον H: Schm. = EM **1072** χαλεπός Salm. Kust.; χαῦνος Merv. J. 165 **1073** ἀδευκεῖ Ap. S. | n. gl. ἀδοκεῖ H: contin. Mus. | ἀδεχεῖ, ἀπροσδοκήτῳ Ap. S. | ἀνεικᾴστω H, ε sscr. Mus.: Pears. 723–4. Alb. = Ap. S. | n. gl. ἀδευτὴς H: contin. et corr. Mus. = (Ap. S.) **1075** ἀδευτὸν H: Schulze QE 62 = EM | add. Mus. = EM (qui οὐκ om.) **1077** ἀδεψητὸν H: accent. Mus. = testt. **1078** ἀδήϊον H **1079** ἀδήκορες H: HSt. Ind. = K **1080** ἀδήρ Schm. i. q. αἰθήρ; cf. gl. 1182. Hoffm. Mak. 37 **1081** v.l. gl. 1086 (La.) **1084** ἀδήλωτος H: Mus. = K; ἀδήλητον· ἀδιάφθορον Kust. **1085** ἀδήμας H: Voss. | ἆδο(ς) H: accent. Mus., spir. Schm. | v.l.: gl. 1148 **1086** ἀδημεῖν H: Kust. (correct. ad fin. del.) = testt.; αδειμ- K | ἀμηχανεῖν testt. **1087** ἀδῆμον H: accent. Mus. **1088** spat.δημονῶ H, ἀ ins. Mus.: Schm. | ἀκηδιῶ ἀγωνιῶ H: -ᾶ bis H[c], -ᾷ Schm. **1092** ἀδεινεία H (-η H[c]): Guyet. Voss.

1093 αδην· δασυνόμενον μὲν ἡδέως καὶ τὸ εἰς κόρον, ψιλούμενον δὲ ἀδεῶς

1094 ἄδην ἔχοντας· πληθύοντας

Att. **1095** ἄδην ἔχει· τὸ σφόδρα καὶ ἅλις

Hom. **1096** ἄδην ἐλόωσιν· εἰς κόρον ἄξουσιν (Ν 315)

D **1097** ἀδηνέως· ἀδόλως, ἁπλῶς. χωρὶς βουλῆς

1098 †ἀδημονιῶν· ἀγωνιῶν, λυπούμενος

1099 ἀδηνής· ἄκακος

1100 †*ἀδηξῆσαι· κνῆσαι A[30]

1101 *ἀδήριτον· ἄμαχον vg[10]A[23]Br[273](Σ), ἀκαταμάχητον (Aesch. PV 105) (A[32])

1102 *ἀδηρίτην· τὴν ἀπόλεμον καὶ ἀπόρθητον A[26]

D **1103** ἀδής· ἀτερπής

1104 *ἁδήσεις· ἀρέσεις (Hdt. 5, 39, 2) v[16]A[31]

Hom. **1105** ἀδήσειε· ἀδημονήσειε. καὶ ἀηδῶς διατεθείη (α 134)

D **1106** †Ἀδησίδες· ἱέρειαί τινες ἐν Ἄργει †ἀδητῶναῶ

1107 *ἀδηφάγα· μεγάλα καὶ τέλεια A[29]

D **1108** ἀδηφαγία· πολυφαγία A[22]. εἰκαιοφαγία

1109 *ἀδηφάγος· γαστρίμαργος vg[5]Σ, ἀθρόως ἐσθίων vg[5]A[20]Σ

Att. **1110** ἀδηφάγοι· τοὺς τελείους ἵππους οὕτως ἔλεγον Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοὶ πρὸς τὴν τῶν πώλων διάκρισιν. Ἀργεῖοι δὲ ἄνδρας τοὺς πολλὰ ἐσθίοντας. Λυσίας δὲ κατὰ μεταφορὰν ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐκρίτου διαμαρτυρίᾳ (fr. 121a C. = 103 S.) τὴν ἐντελόμισθον ναῦν. Ἀλκαῖος (com. fr. 21 K.–A.) δὲ καὶ τοὺς πότας λύχνους ἀδηφάγους ἔφη. καὶ δρομεῖς δέ τινες ἐν Νεμέᾳ ἀδηφάγοι ἐλέγοντο. καὶ οἱ γυμναστικοὶ παρὰ Ἀργείοις οὕτως ἐλέγοντο

1111 *ἀδιάβλητα· ἀμώμητα A[42](v[3]), ἀνέγκλητα A[42]

Greg. Naz. **1112** ἀδιάδοχος· ὁ ἔχων τι ἕως τέλους (Greg. Naz. or. 44, 3 [36, 609B M.])

1093 εἰς κόρον EM 17, 11 **1096** cf. Schol. **1097** EM 17, 10; ἁπλῶς Σ′ α 333 **1099** EM 17, 11 **1101** Σ α 125 | **1105** | Schol. 134a **1107** Ael. Dion. α 37; Σ′′′ α 360 **1109** Σ α 126 **1110** cf. Harp. 10, 3; Ael. Dion. α *36; Ph α 345; – ἵππους (Poll. 1, 181); τὴν ἐντελόμισθον ναῦν cf. Poll. 1, 121

1093 ἅδην H **1095** καλῶς H: La. **1096** l. ἄδην H: Salm. Pears. 22 = Schol. | ἔλθωσιν H: Kust. = Schol. **1097** βου( ) H: Mus. **1098** v.l. gl. 1090 (Pears. 22. Kust.) **1099** ἀδήνη H: Pears. 22. Kust.; -ές· -ον EM, -ῆ· -ον Heins. **1100** v.l. gl. 1007 | ̣νῆσαι H: Mus. = K **1101** ἀδήρητον H: Mus. = ΚΣ **1102** ἀδηρήτην H (-ειτην ?K): Voss. **1103** Wack. Kl. Schr. 1, 613 **1105** ἀδημονί(?)σειε H: Mus. **1106** ἱερεῖαι: accent. Mus. | ἀδύτῳ Heins. Pears. 22, et antea n. gl. (E 448) Palm. | ναοῦ Heins. **1107** ἀδ. ἅρματα· Σ′′′ **1110** κώλων H: HSt. Heins. Pears. 22 | ὑπὸ Εὐκρ. H: Mus. = Harp. | μαρτυρία H: Vales. = Harp. | τινες ἐννέβαλα H: Grabius = Ph; cf. Harp.

1113 *ἀδιαίρετον· ἀχώριστον, ἄτμητον (Cyr. in Ioh. 2,735,8) vg^{7}(Br^{278})
1114 ἀδιάκριτον· μὴ ἔχοντα διάκρισιν
1115 *ἀδιάκριτος· ἀδιαχώριστος vg^{19}Br^{295}Σ(A^{41})
1116 *ἀδιάλλακτος· ἀφιλίωτος (Dem. 24,8 ..) A^{44} Att.
1117 *ἀδιαλώβητον· ἀβλαβές (Cyr. trin. 559,45 ..) v^{2}A^{33}Σ(Br^{516})
1118 †ἄδιαν· ὁδὸν μακράν (β 273) †εὐκαιρίαν Hom.
1119 ἀδιακόντιστον· ἀναίσθητον. ἄτρωτον
1120 ἀδίαντον· ξηρόν, ἄβροχον (Pind. Nem. 7,107 = 73). ἢ φυτὸν καλούμενον πολύτριχον D
1121 *ἀδιαπλήτως· ἀπλησιάστως A^{37}
1122 *ἀδιάρθρωτον· ἄσημον vg^{11}A^{34}Br^{279}Σ, ἀνάρμοστον D
1123 ἀδίας· ἐσχάρα, βωμός
1124 *ἀδιασπάστως· ἀχωρίστως (Cyr. trin. 405,15 ..) (vg^{8}A^{35}Br^{277})
1125 *ἀδιαστάτως· χωρὶς διαστάσεως (Cyr. in Ioh. 1,70,2 ..) (vg^{12}A^{36})
1126 *ἀδιαφορίας· ἀμελείας A^{39}(v^{13}g^{14}Σ)
1127 ἀδιάφορον· ἀδιάκριτον
1128 ἀδιατάκτῳ· ἐν μηδενὶ τεταγμένῳ μέρει
1129 *ἀδιαφόρου· ἀμελοῦς A^{40}
1130 ἀδιγόρ· τρωξαλλίς, ὑπὸ Σκυθῶν D
1131 †ἀδίακελεύθω· ἀηδείᾳ
1132 ἀδιίκελον· ἐμπρεπές
1133a †ἀδίεπον· ἄναρχον
1133b ἀδιερεύνητον πέλαγος· … (Plat. Tim. 25d) Att.
1134 ἀδικίου· εἶδος δίκης Ἀθήνῃσιν D
1135 Ἄδικος· Ἀφροδίτης ⟨ὄνομα⟩ ἐν Λιβύῃ D
1136 ἀδίκους· τοὺς ἄνευ βλάβης [ἀδίκους] D

1115 Σ α 128 **1117** Σ α 129 **1120** Σ''' α 352; Schol. Theocr. 13,41d/f; φυτὸν cf. Pamphil. ap. Galen. 11,797; πολύτριχον Galen. 12,430,13; (Poll. 1,229) **1122** Σ α 130 | **1123** Su α 450 (Δ) | **1126** Σ α 131 **1133b** cf. Ph α 359 **1134** Ph α 364; (Poll. 8,31)

1115 ἀδιάκοπος H: Alb. = KΣ | αχωρ. K^{A} **1116** spat.διάλλακτος H: ἀ ins. Mus. **1118** l. ἄδιαν H (ἄδειαν Mus.): Phav. | h.e. ἀλίαν (β 273) (Schm.) | ⟨ὁδ⟩οιπορ.ιαν La. **1119** ἀδιακόνιστον H: Thes. ed. Par. 1,656A; cf. fr. com. ad. 72 K.–A. **1121** expl. ἀπλήστως HSt, ‘sed vid. inventum serioris poetae ad exempl. v. απλατος’ La. **1122** ἄσι(?)μον H: Mus. = KΣ **1123** ἀδία H: Kust.; ἀδειάς Su; Maced. ad αἰθ- ci. La., coll. gll. 988. 1146 **1124** ἀδισπάστως H: Pears. 22 = (K) | ἀδιαχωρ. K **1125** spat. διαστάτως H: ἀ ins. Mus. | expl. αδιαχωριστον K (e gl. 1124) **1128** spat.διατάκτω H: ἀ ins. Mus. **1130** τροξάλλις H: Pears. 22 **1132** ἀνδρίκελον Ruhnk. in Alb. Auct. **1133a** v.l. gl. 1144 (HSt. Ind.) **1133b** ἀνερεύνητον H: Schm. **1134** ἀθηνῆσιν H: accent. Mus. = Ph **1135** ἀφροδίτης H (-τη H^{c}): add. Schm. **1136** ‘significatne quorundam criminum δίκην μὴ εἶναι?’ La.; ἢ δίκης Wesseling; secl. La.

Ap. S. **1137** ἀδινά· τὰ τῷ ὄγκῳ μὴ μεγάλα (Β 87. 469)

Hom. **1138** ἀδινάων· ἀθρόων (α 92 . .). ἁπαλῶν (ψ 326)

Hom. + Ap. S. **1139** ἀδινὸν κῆρ· πυκνὴν ψυχήν (Π 481). ἢ τὴν συνεχῶς λυπουμένην (τ 516)

Ap. S. + **1140** *ἀδινόν· οἰκτρόν, γοερόν (δ 721). λεπτόν (κ 413) v^{15}

Ap. S. **1141** ἀδινοῖο γόοιο· τοῦ ἀθρόως ἐκχεομένου (Σ 316) ἤγουν †σφαττομένου

1142 ἄδιξις· ὁμολογία, παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 55 K.–A.)

1143 ⟩αδιον· κάταντες, πλάγιον, ἀνώμαλον

D **1144** ἀδίοπον· ἄναρχον, καὶ ἀφύλακτον. Αἰσχύλος Φρυξί (fr. 269 R.). δίοποι γὰρ οἱ τῆς νεὼς φύλακες

1145 *ἀδιόριστον· ἀχώριστον, ⌊ἀναμίξ A^{46}

D **1146** ἄδισκον· κυκεῶνα. Μακεδόνες

Hom. **1147** †ἄδις· ὡς Ἀπίων (fr. 16), ἀθρόοι (Β 90 . .) [ἢ ἐσχάρα]

1148 †ἄδισμα καὶ ἄδμα· ψήφισμα, καὶ δόγμα

D **1149** ἀδίστονον· οἰκτρὸν στένοντα

D **1150** ἀδμαίνειν· ὑγιαίνειν. ζῆν

D **1151** †ἀδμηλοῖ· ἀφανίζει

Hom. **1152** *ἀδμής· ἀδάμαστος A^{4}Br^{565}, παρθένος (ζ 109) v^{1}

Hom. **1153** *ἀδμήτην· ἀδάμαστον (Κ 293 . .) v^{3}(Br^{1008})

D **1154** Ἀδμήτου λόγον· σκολιόν (carm. conv. 14 [897] Page)

D **1155** Ἀδμήτου κόρη· Ἑκάτη· τινὲς δὲ τὴν Βενδῖν

Prov. **1156** Ἀδμήτου μέλος· τὸ εἰς Ἄδμητον ᾀδόμενον σκολιόν (Cratin. fr. 254 K.–A.)

1137 Ap. S. 8,27 (**Π**^{7} 5A); cf. EM 17,38 **1139** Ap. S. **Π**^{7} 5B; πυκνὴν cf. Schol. **1140** – γοερόν Ap. S. 9,3; οἰκτρόν Apion 212,15; Scholl.; EM 17,38; Schol. Ap. Rh. 3,1104; γο. Su α 488 **1141** – ἐκχεομένου Σ^{b} α 370; Ap. S. 9,4 **1143** πλάγιον Su α 489 (Δ) **1144** EM 18,28; Zonar. 46 (uterque om. cit.); – ἀφύλακτον Σ''' α 364; δίοποι – Σ^{b} α **364** **1145** Su α 490 (Δ) **1149** EM 18,30 **1150** EM 18,31 | **1152** Schol. | **1153** Ap. S. 9,20 (**Π**^{7} 5C); Schol.; Su α 491 (Δ); E. Gen. α 78 (EM 17,52) **1154** cf. Paus. α 25 (Ph α 370); Schol. Ar. Vesp. 1238a; cit. Athen. 15,695c **1156** Prov. Bodl. 19. 199; cf. Zenob. vulg. 1,18

1137–41 ἀδ- H (Ap. S.): spir. Schm. coll. Hdn. ap. Schol.^{A} Λ 88; cf. gll. 1046–8 **1137** οἴκω H: Voss. Kust. = Ap. S. **1140** λευκόν H: Bernard. Kust. Alb. = K **1141** l. ἀδίνοιο H: accent. et l. Mus. = testt. | ἐρχομένου H: Schm. = Ap. S.; ἐγχεομένου Σ^{b} | ἤγουν σφαττ. om. Phav., ad gl. δ 87 [?] spectare cens. La.; σφοδρυνομένου Wess. **1142** ἄδιξις H; gl. γ 28 cft. Alb. **1143** ἄδιον H Su; gll. 2039. 1678 cft. Kust.; ψ⟩άδιον Schm., cf. gl. ψ 5 | v.l. gl. 2039 **1144** ἄναρκτον EM | διοποὶ H: accent. Mus.= testt. | νεὸς H: Mus.= testt. | v.l. gl. 1133a **1145** ἀδιαχώριστον Phav. = Su **1146** Hoffm. Mak. 72 **1147** h.e. ἅλις (Hemsterh.) | ἀππίων H: Alb. | incl. e gl. 1123 (Schm.) **1148** v.l. gl. 1085 (Schm.) **1149** ἀδινόστονον Ruhnk. Ep. crit. 2,16; ἁλίστονον ci. La. **1150** ἀδμεύειν Voss. = EM **1151** ἀδμηλ( ) H, -λοῖ [?] Mus.; ἀδηλοῖ vel ἀμαλ(λ)οῖ Kust. **1153** ἀδμητὴν H: accent. Mus. = testt. | v.l.: gl. 3198 **1154** ἀδμητὸν H: Mus. = testt. | ἀρχὴ (τοῦ) σκολίου Paus. Schol. Ar. **1155** βένδην H: Βένδιν Palm., accent. Schm. tacite, cf. Choerob. in Theodos. 328,11 **1156** l. ἀδμήτου H: Heins. Pears. 2 = Prov. | αἰδόμενον H: Heins. Salm. Vales. = Prov.

1157 ἀδμωλή· ἀπορία. ὀλιγωρία. ἄγνοια. ἡσυχία (Callim. fr. 717 Pf.) D
1158 †ἀδρεῖτο· ἐβαρύνετο
1159 ἁδνόν· ἁγνόν. Κρῆτες D
1160 ἀδοκεί· ἀδοκήτως διακείμενος D
1161 ἀδόκητον· αἰφνίδιον (Eur. Hel. 657)
1162 ἀδοκία· ἀπροσδοκία
1163 *ἀδόκιμον· πονηρόν, ⸤ἀπόβλητον, ἄχρηστον (Ep. Rom. 1,28 ..) vg^{4}Br^{335} N. T.
1164 ἀδολεσχεῖ· *φλυαρεῖ vg^{2}A^{9}Br^{296}. μακρολογεῖ
1165 †δολές· ὑγιές
1166 *ἁδονάν· ἡδονήν (Eur. Phoen. 314 ..) A^{10}(Br^{281}) Eur.
1167 *ἀδωναῖος· ⟨ὁ⟩ ὑπὸ τὸν ᾅδην g^{αδυ5}
1168 *ἀδόνητος· ἀσάλευτος (v$^{αδη\text{-}αδι18}$v^{αδμ2}g$^{1.7}$A^{8}Br^{282}Σ)
1169 ἄδοξα· παράδοξα, καὶ ⟨ἃ⟩ οὐκ ἄν τις ἐδόξασεν. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ (fr. 71 R.) D
1170 ἀδόξαστον· ἀνέλπιστον. Σοφοκλῆς Εὐρυσάκει (fr. 223 R.) D
1171 ἄδορον· οὐ δεδαρμένον
1172 ἄδοροι· ἀσκοί, κώρυκοι, θύλακοι (Antim. fr. 109 W. = 145 M.) D
1173 αδος· κόρος A^{12}Br^{1020}, πλησμονή (Λ 88). παρὰ Δεινολόχῳ ὄξος (fr. 11 K.–A.). οἱ δὲ κάματον Ap. S. + D
1174 ἀδόσιον· ἄκαυτον. ἢ ὁμολογούμενον. ἢ †ἀδιαίρετον
1175 ἁδοσύνα· ἡδονή D
1176 †ἀδοτοῦσα· ἄκουσα D
1177 ἀδουσιασάμενοι· διελόμενοι, ὁμολογησάμενοι D
1178 ἀδουσίη· †ἀνελωσίη. ἢ ἀναγκαία ἐπαφῆς ἡμέρα D
1179 ἁδούσιον· ἐραστόν. σύμφωνον D
1180 ἀδούλευτος· οἰκέτης ἑνὶ δεδουλευκὼς καὶ μὴ παλίμπρατος (Hyperid. fr. 139a J.) Att.

1157 ἄγνοια cf. Su α 495 (cit. Callim.); E. Gen. α 77 (EM 17,51); Arcad. 109,21; (Theogn. can. 676 [111,28 C.]) **1164** EM 18,25 | **1168** Σ α 134 **1169** Σ''' α 372 (om. cit.) **1170** Σ''' α 373 (om. fab.) **1171** cf. Σ^{b} α 376 **1172** EM 18,42 **1173** – πλησμονή Ap. S. 9,8 (**Π**^{7} 5D); κόρος Schol. **1179** cf. SIG^{3} 93,2 Ἀδο(υ)σιος nom. propr. **1180** Ph α 376 (cit. Hyperid.)

1158 ἐβαρεῖτο Kust.; βαρεῖτο ci. La. **1159** ficticium La. Philol. 80, 1925, 174; cf. Schwyzer Gr. 1,215 (1 ad fin.) **1160** ἀδοκεί adv. esse agn. Schm. **1165** v.l. gl. 986 (La.) **1161** αἰφνήδιον H: Mus. **1167** ἀδοναῖος H: Kust. = K, cf. gl. 1225 | add. La. = K | 'e gl. 1801 corrupt.' La. **1168** αδονευτ- K$^{v\,αδμ2}$ **1169** add. Mus. = Σ''' (qui καὶ om.) | ἄκρισιν H: Mus. **1170** εὐρησάκει H: Mus. **1173** ἄδος H (K^{Br} testt.); hoc et ἇδος coniungi agn. Kust. (a Diogen. cens. La.), coll. et gl. η 132 **1174** ἀδόσιον H: post Schm. (ἀδ-) La. | ἄκαυτον cf. gl. 1235 | ἀδιαίρετον ad ἄδατον Schm. **1175** v.l.: gl. 3249 | ἀδοσύνη H: H^{c} **1178** ἀδούσιη H: accent. ed. 1521 | ἔπαφος H: La. **1179** ἀρεστόν Schm. (cf. Conom. 1964, 32); ἐπέραστον ci. La. **1180** l. ἀδ. οἰκ.· ὁ Ph | expl. α´δούλευτος, h. e. πρωτο-, spectare cens. La. | δεδουπὼς H: Mus. = Ph | παλίμπρακτος H: Mus. = Ph

1181 ἀδούπητοι· ἀπρόσκοποι

D **1182** ἄδραια· αἰθρία. Μακεδόνες

1183 ἄδραια· ἄπρακτον. οὐκ ἐδίδρασκον

D **1184** ἀδρακές· ἀόρατον

D **1185** ἀδρακής· [ὀλίγον] τυφλή. καὶ ἀδερκής

1186 *†ἀδράκις· ὀλιγάκις A^{20} [τυφλή]

Eur. **1187** *†ἄδρακον· ἴδιον $A^{17}(v^{1})$

D **1188** Ἀδραμών· ὁ Ἕρμων παρὰ Λυδοῖς. καὶ Ἀδραμύτειον ⟨ἀπὸ⟩ Ἕρμωνος

Greg. Naz. **1189** ἀδρανέοντος· ἀσθενοῦντος (Greg. Naz. c. 1,2,38,290 [37,544,7 M.])

Eur. **1190** Ἀδράστεια· ἡ Νέμεσις, ἣν οὐκ ἄν τις ἀποδράσειεν (Eur. Rhes. 342)

Greg. Naz. **1191** *ἀδρανές· ἀσθενές (Greg. Naz. c. 2,1,1,336 [37,995,9 M.]) $vg^{3}A^{13}\Sigma(Br^{517})$

Att. **1192** *Ἀδραστεῖον· πρῶτος ⟨Ἄδραστος⟩ ἱερὸν Νεμέσεως ἱδρύσατο A^{21}

D **1193** ἄδραστον· ἄπρακτον, ὃ οὐκ ἄν τις πράξειεν (Hermipp. fr. 80 K.–A.)

1194 Ἀδράστου δρῦς· τόπος παρὰ Γρανικόν

D **1195** ἀδράφαξυς· λάχανον ἄγριον (Pherecr. fr. 80 K.–A.)

D **1196** ἀδρεῖν· αὔξεσθαι φυτόν

D **1197** ἀδρέπανον· ἄδρεπτον. θεοῖς ἀνακείμενον. Σοφοκλῆς (fr. 978 R.)

Hom. **1198** Ἀδρήστεια· ὄνομα πόλεως (v^{6}) παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον (B 828)

Hom. **1199** Ἀδρηστίνη· τοῦ Ἀδράστου θυγάτηρ (E 412)

D **1200** ἀδρί· ἀνδρί. Παμφύλιοι

1185 cf. EM 18,38 **1188** St. Byz. 27,7 (α 60) **1190** Νέμεσις Σ α 136; Schol. Callim. h. Iov. 47b **1191** Σ α 135; cf. gl. Dionys. 23B **1192** cf. St. Byz. 28,5 (α 64) **1193** cf. Ph α 386 (cit. Hermipp.); Phryn. praep. soph. 9,2 **1195** EM 18,35; cf. Ael. Dion. α 38; Σ''' α 378 **1198** Σ^{b} α 387 **1199** Schol.

1181 ἀδουπηγοί H: HSt. Ind. | ἀπρόκοποι H: HSt. **1182** cf. ad gl. 1080 **1183** dittogr. gl. 1193 cens. La. | ἐδιδράσκον H: accent. Mus.; ἐκδιδράσκον Fix **1185** ὀλίγον om. EM, ad gl. 1184 trsp. Schm. **1186** ἀραιάκις Mein. 1857,604 | secl. Schm., e gl. 1185 **1187** ἄδρακτον H: K; h. e. ἃ ἔδρακον (Eur. Or. 1456) (La.), expl. ἴδον (Schm., i. e. εἶδον id. 1857 [Rh. Mus. 11], 622) **1188** Ἄδραμυς Stephan., cf. St. Byz. $Schol.^{bT}$ Z 397a et Erbse ad loc. | ἑρμὼν H: accent. Mus., cf. St. Byz. | ἀδραμήτιον H: Grabius. Berkel. = St. Byz. | add. La. coll. St. Byz. **1190** ἀδραστία H: Heins. = Σ **1192** l. ἀδραστὶ H: La. = K | add. K (pro le. stat. Mus.) | ἱερέων H: Funger. Guyet. Sop. = K St. Byz. | νέμεσις H: Funger. Guyet. = K St. Byz. **1194** δροῦς H: Mus. (?) Jun. Sop. al. **1195** ἀδράφοζους [sic] H: Sop. Pears. 23. Voss. al. = Σ'''; de spir. v. $Schol.^{A}$ E 203*a*1 ad fin. **1198** ἀδρηστία H (Σ^{b}): Verw. = K **1199** ἀδριστίν, η s. v, H: Mus. = Schol. **1200** Be. 2,808

1201 Ἀδριανοί· Κελτοί, οἱ παρὰ τὴν Ἀδρίαν περίοικοι (Aesch. fr. 71 R.) D
1202 *ἁδροί· πλούσιοι (Ierem. 5, 5) vg7A19 LXX
1203 *ἁδρόν· μέγα. δαψιλές vg2A11Σ(Br303). παχύ (Br303)
1204 ἁδρός· πολύς. μέγας. πλούσιος. παχύς D
1205 ἁδρόχωροι· οἱ ἁδρὰς ἔχοντες χώρας D
1206 *ἁδρότερον· μεῖζον A12(A15), εὐτραφέστερον (A15)
1207 *ἁδρότης· δύναμις. μέγεθος (2. Ep. Cor. 8, 20) A22 N. T.
1208 *ἁδρυνθέντος· μεγαλυνθέντος (Exod. 2, 10) v5A18 LXX
1209 ἅδρυα· οἱ στῦλοι ἀρότρου, δι' ὧν ὁ ἱστοβοεὺς ἁρμόζεται D
1210 αδρυα· πλοῖα μονόξυλα. Κύπριοι. λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ ἀρότρῳ στῦλοι. Σικελοὶ δὲ ἄδρυα λέγουσι τὰ μῆλα (gl. Ital. 178 K.–A.). παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ἀκρόδρυα D
1211 ἀδρύμακτον· καθαρόν (com. ad. fr. *264 K.–A.) D
1212 ἁδρύνεσθαι· αὔξεσθαι τοὺς στάχυας (Theophr. h. pl. 4, 11, 3) D
1213 ἀδρύφακτον· ἄνευ δικαστηρίου. ἢ ἀφύλακτον, ἀτείχιστον D
1214 ἁδρῷ· μεγάλῳ
1215 ἁδρωμένον· ηὐξημένον D
1216 ἀδύθεμον· ὄξος D
1217 ἀδύνατοι· οἱ ἐντὸς κεκτημένοι τριῶν ⟨μνῶν⟩ παρὰ Ἀττικοῖς. ἐλάμβανον δὲ παρὰ τῆς βουλῆς δύο ὀβολούς (Aeschin. 1, 103) Att.
1218 ἀδύνατον· †ἄμωμον. ἄπρακτον (Eur. Or. 665) Eur.
1219 ἀδύπνοον· πρόβατον ⟨μήπω⟩ γεγευμένον πόας D
1220 ἄδυτα· ἄβατα (Br306), ἀπέραντα D
1221 *ἄδυτον· σπήλαιον, ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ vg3A9Σ
1222 *ἀδύτων· ἀσύλων, ἐνδοτάτων ⟨τόπων⟩ (Eur. Andr. 1147) A7 Eur.
1223 ἀδῶ· ἀρέσκω
1224 Ἄδωνα· τὸν Ἄδωνιν (Noss. AP 6, 275, 4 [HE 2810]) D
1225 Ἀδωναῖος· Ποσειδῶν. καὶ βόλος. ἢ ὑπὸ τὸν ᾅδην D

1202 gl. Iob **1203** – δαψιλές Σ α 137 **1204** πολύς et πλούσιος cf. Su α 533; μέγας πλούσιος E. Gud. 24, 6 **1217** cf. Σ''' α 381; Arist. Ath. pol. 49, 4; Harp. 11, 12epit. (Su α 540) **1221** Σ α 140; σπήλειον lex. αἱμ. α 126; ἀπόκρυφον cf. gl. Dionys. 23B **1222** ἐνδοτάτων cf. gl. Dionys. 23B

1201 κεντοὶ H: Mus. | αὐδρίαν H (αἰδ- Hc): Mus. **1203** v.l.: gl. 980 **1209** ἀδροί, στύλοι H: ἄδρυα Voss., οἱ et accent. La. | v.l.: gl. λ 344 λαρυδοί | cf. Neogr. ἄνδρυ Kuk. 1916, 62 **1210** ἄδροια H: Mus.; spir. asp. praeb. naves (Hoffm. BB 15, 1903, 91), len. cett. | στύλοι H: accent. La. **1215** ἀδρούμενον ci. Alb., ἀδρυμμένον La. **1216** ἁδυθμόν Voss. **1217** add. Meurs. Att. lect. VI 5 = testt. | ἐλάβανον H: Hc = Harp. Σ''' **1218** ἄρρωστον ci. La. **1219** l. ἀδύνατον H (dittogr. gl. 1218): olim Voss. Perg. | add. Ph (μὴ add. Perg.) **1222** ἀσύ . (ων) H: . corr. in λ Mus. = K | add. La. = K **1223** 'praes. soloecum a gramm. fictum' La.; expl. frustra invenit Baun. 1911, 353 **1225** Αὐδυναῖος· Ποσιδέων Schm. | ἥ H: Phav. | cf. gl. 1167

D **1226** ἀδωνηίς· ἡ χελιδών. καὶ ἡ θριδακίνη (Callim. fr. 478 Pf.?)
D **1227** ἀδωνιασμός· ὁ ἐπὶ τῷ Ἀδώνιδι θρῆνος (Ar. Lys. 389)
D **1228** ἀδώνιον· τὸ παρὰ τοῖς Λάκωσιν αὐληθὲν ἐμβατήριον, ὅπερ ὕστερον παρὰ Λεσβίοις ὠνομάσθη …
D **1229** ἄδωνις· ἰχθὺς θαλάσσιος οὗ μνημονεύει Κλέαρχος (fr. 101 W.). ἢ δέσποτας, ὑπὸ Φοινίκων. καὶ βόλου ὄνομα. ἔστι δὲ καὶ κύριον
D **1230** Ἀδωνίτης· ἔριφος
Prov.? **1231** Ἀδώνιδος κῆποι· ἐν τοῖς Ἀδωνίοις εἴδωλα ἐξάγουσιν καὶ κήπους ἐπ' ὀστρακων καὶ παντοδαπὴν ὀπώραν, οἷον ἐκ μαράθρων καὶ θριδάκων παρασκευάζουσιν αὐτῷ τοὺς κήπους· καὶ γὰρ ἐν θριδακίναις αὐτὸν κατακλινθῆναι ὑπὸ Ἀφροδίτης φασίν (Plat. Phaedr. 276b?)
1232 †ἀδωπῷ· ἱερῷ (α 443?)
Att. **1233** *ἀδωροδόκητος· ἀδωρόληπτος (Dem. 19, 27) (v[αδυ4]A[1]Br[338])
Att. **1234** ἀδωρότατος· ὁ μηδ' ὅλως μεταδιδούς τι. ἢ ἀδωροδόκητος (Thuc. 2, 65, 8)
D **1235** ἀδώσια· ἱερά τινα
D **1236** ἀδωσίτας· κριτής καὶ ὁ μεσίτης (Br[311])
1237 ἀέ· ἐπὶ τοῦ ἀεί, ἕως (Pind. Pyth. 9, 153 = 88)
1238 ἄει· ζήτει
1239 ἄεδνον· ἄφερνον. ἢ πολύφερνον
1240 ἄεδνος· δεινός
1241 ἀέδοντα· ἀρέσκοντα
Hom. **1242** *ἄεθλα· ἔπαθλα (Ψ 259 ..) A[9]. ἀγῶνας (Λ 700 ..)
D **1243** ἀεί· ἀντὶ τοῦ ἕως Φρύνιχος Κόννωι (fr. 7 K.–A.) καὶ Εὐριπίδης Μηδείᾳ (670)· 'ἄπαις γὰρ δεῦρο ἀεὶ τείνεις βίον'

1226 EM 19, 16 **1227** EM 19, 17 **1229** ἰχθύς Clearch. fr. 101 W. **1231** ἐκ – θριδάκων Su α 517 **1233** (Poll. 1, 178) **1239** cf. Eust. Il. 937, 57 (3, 488, 1 V.) **1242** ἔπαθλα Ap. S. 11, 12; Schol. Pind. Ol. 1, 5b. c = 3 **1243** Σ''' α 392; Schol. Aesch. Eum. 596b (cit. trag. ad. fr. 183); ἕως Su α 605; Schol. Eur.; Ps. Did. 7

1226 ἀδωνίης H: Voss. Kust. = EM | conf. ἀηδονίς et Ἀδωνηίς (Mein. FCG 3, 211) **1227** ἄδωνι H: Schm. = EM **1228** ἐπιβαστήριον H (-βατ- Mus.): Voss. | cf. Wil. Gr. Versk. 399, 2 **1229** δεσπότης Mus. | cf. gl. ε 3991 ἐξώκοιτος **1230** ἀδωνιστὴς H: La. = K[p] **1231** l. ἀδώνιδοι H: Mus. = Su | παντοδαπὴ H: Mus. | βαράθρων H: Mus. = Su | κατακλισθῆναι H: Mus. **1232** ἀώτῳ· ἐρίῳ de Marco Schol. min., coll. gl. 8998 **1233** ἀδωροδόληπτος (ἀδωρόληπτος Guyet. Pears. 23 = K), ἀδωροδόκητος H (K[v]): trsp. Phav. = K[ABr] **1234** μηδόλως H: Alb. **1236** ἀδώσιτος H (ἀδόσιος K): La. | καὶ ἀμίσιτος H (ἄμεμπτος K): La. **1237** 'e αε-ναος fictum cf. gl. 1243' La. **1238** ⟨εἰς τὸ ἀεί (gl. 1250)⟩ Schm. post Heins.; ⟨εἰς τὸ ἄη (gl. 1491)⟩ Avyer. 1978, 304 **1239** 'ex αναεδνον' La., obloq. Chantr. 1955, 59; ft. ἄεδνον· π. (n. gl.) ἀνάεδνον· ἄφ. Conom. 1984, 62 **1241** 'h. e. ανδ⟨αν⟩οντα' La. **1243** κοννώη H: Schow 21; -ῳ Sop. Heins. | τιν(ες) εἰς H: Sop. = Σ''' (Eur.)

1244 ἄεθλον· ἔπαθλον (Χ 163 ..) Hom.
1245 ἀέθλεον· ἐμόχθουν. ἠγωνίζοντο (Hdt. 1, 67, 1 ..)
1246 *ἀεθλεύων· ἀγωνιζόμενος (Ω 734 v.l.) vg^{1}A^{6}Br^{149} Hom.
1247 *ἀεθλοσύνης· ἀγωνίας (Callim. fr. 110, 14 Pf.?) A^{7}(g^{αει18})
1248 *ἀεθλοφόρους· ἀγωνιστάς (Ι 124 v.l.) vg^{2}A^{10}Br^{339} Hom.
1249 *ἀέθλῳ· ἐπάθλῳ (λ 548) g^{3}A^{8} Hom.
1250 *αει· ἀκούει. ἢ A^{55} διαπαντός v^{23}A^{55}(vg^{29})
1251 *ἀεὶ βλύων· ἐπιρρέων A^{56}
1252 †*ἀειγενετάων· διαπαντὸς ὄντων A^{75} Hom.
1253 *ἄειδε· ᾆδε καὶ λέγε (Α 1 ..) vg^{9}A^{36} Hom.
1254 *ἄειδε δ᾽ ἄρα· ᾖδε δή, ᾠδὴν ἔλεγεν (Ι 189) A^{52} Hom.
1255 *ἀειδές· ἀφανές A^{74}(v^{25}g^{26}). ἄμορφον (v^{24}), αἰσχρόν
1256 ἀείδειν· μετ᾽ ᾠδῆς λέγειν (α 155 ..) Hom.
1257 *ἀειδινήτοις· ἀεὶ στρεφομένοις (Cyr. epp. pasch. 77, 509, 40) A^{68}
1258 ἄειδον· ᾖδον (Α 604) Hom.
1259 *ἀειδίης· ἀεὶ οὔσης A^{63}
1260 ἀείδοντες· ᾄδοντες (Α 473 ..) Hom.
1261 ἀείδων· ᾄιδων (Ι 191 ..) Hom.
1262 †ἀειδέμα· λαμπρά
1263 †*ἀειδέλιος· κατάρατος A^{67}, δεινός (ν 402) Hom.
1264 ἀειδής· ὁ †μηδέπω εἰδής
1265 †ἀείδίον· ἀένναον, ἀεὶ ὄν
1266 ἀειεστώ· τὴν αἰώνιον οὐσίαν, ἢ ἀϊδιότητα (Antiph. soph. VS 87 B 22) D
1267 ἀείζων· φυτὸν ἀειθαλές D
1268 *ἀειθαλής· ἐσαεὶ θάλλων (Cyr. in xii proph. 1, 281, 4) A^{37}(Σ)
1269 *ἀειθαλές· τὸ βραβεῖον τῆς νίκης A^{58}. ἀεὶ θάλλον (Cyr. glaph. in Pent. 69, 373) vg^{8}Br^{323}(A^{58})

1245 Σ^{b} α 400 **1246** Σ^{b} α 399; cf. Apion 212, 19 L.; Schol. Δ 389; E. Gen. α 90 (EM 19, 31) **1248** Σ^{b} α 401 **1250** | Apion 212, 21 L. **1253** Schol.; Su α 612 **1258** Schol. **1260** Schol. **1263** EM 21, 34 | **1266** Diogen. fr. 2; cf. Harp. 13, 4$^{epit.}$ (Σ″ [Ph α 422. Su α 618]; cit. Antiph.) **1267** Diosc. mat. med. 4, 90 **1268** Σ α 141

1244 ἄαθλον H: Ald. **1248** ἀγνιστὰς H: Mus. = KΣ^{b} **1249** ἀέθω H (K^{A}; αελθω K^{g}): Koen. Greg. Cor. p. 198 | ἑ̓πέλθω H (απελθω K): Koen. **1250** ἄει H (ἀεί Mus.); haec confund. agn. Guyet; ‘nimium Cyrillo tribuit Schulze Kl. Schr. 348’ La. **1252** v.l. gl. 1811 (Alb.) **1254** ἀειδεδάρα H: Ald. = K | δι᾽ H (δὲ Mus.): La. = K **1255** ἀειδέες H: Mus. = K^{A} **1257** ἀδηνήτοις H (ἀδιν- Mus.): Pears. 24. Biel. Kust. = K, coll. Su α 616 **1258** ἀεῖδον H: accent. Mus. = Schol. **1259** h.e. ἀϊδίης (Guyet) **1261** αἰδῶν H: Mus. | v.l.: gl. 1800 **1262** ἀειδέμα H: ἀοιδέμα Mus. (ἀοίδιμα Guyet), ἀείδελα HSt. Ind., coll. EM 21, 19 (cf. Nic. th. 20), ἀρίδηλα La. **1263** ἀειδέλιος H (EM); ἀεικέλιος Kust. = K **1264** μὴ ἔχων εἶδος Schm. = K$^{Voss. 63}$ **1265** v.l. gl. 1778 (La.) **1266** ἀειεστὸν H (ἀεὶ ἔστω Σ″): HSt. Ind. = Harp. **1268** ἐς ἀεὶ H: La.; ἀεὶ KΣ **1269** ἀειθαλὴς H: Pears. 24. Alb. = K

Hom. **1270** †ἀεικάς· μάχας, ὁρμάς. ἢ βολάς τόξων

Hom. **1271** ἀεικέα· *ἀπρεπῆ. ἀθεράπευτα (δ 533 ..) (A[51])

Hom. **1272** ἀεικέλιον· ἀνόμοιον. *σκληρόν v[5], κακόν (ω 228)

Hom.? **1273** ἀεικελίῃσιν· ἀπρεπέσιν. χαλεπαῖς (δ 244)

1274 *ἀεικελίους· ταλαίπωρους. εὐτελείς, οὐδενὸς ἀξίους vg[11]A[71]

Hom. **1275a** *ἀεικές· ἀπρεπές (I 70 ..) v[33]A[72]Br[329]

D **1275b** ⟨ἀίεις⟩· ἀκούεις. Κύπριοι

Hom. **1276** ἀεικές· κακόν. σκληρόν. ἀπρεπές. εὐκαταφρόνητον. ἀπεοικός (T 124)

1277 ἀεικία· ἀτυχία. κόλασις. κακία. ὕβρις. αἰκισμός. ἁμαρτία. κάκωσις. λύμη

Hom. **1278** ἀεικίζει· ἀπολλύει, φθείρει. αἰκίζεται, ὑβρίζει, κολάζει (Ω 54)

1279 *ἀεικέστερα· ἀπεοικότα (Hdt. 7, 13, 2) A[73]

1280 ἀεικίζουσιν· ἐνυβρίζουσιν A[61]

Hom. **1281** *ἀεικίσσωσιν· ὑβρίσωσιν ἢ ἀποδύσωσιν (Π 545) (A[48])

D **1282** ἀεικόρσωτοι· ἄκαρτοι

D **1283** ἀεὶ κορσώσασθαι· κεῖραι κεφαλήν

Greg. Naz. **1284** *ἀεικῶς· ἀπρεπῶς g[27]. χαλεπῶς (Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 12 [37, 1228, 8 M.])

D **1285** ἄειλα πεδία· ἀνήλια. εἵλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή (Aesch. fr. 334 R.)

Att. **1286** ἀειλογία· *πολυλογία vg[2]A[40]Br[330]Σ, τὸ ἑκάστοτε διδόναι λόγον καὶ ἀπολογίαν (Dem. 19, 2 ..)

1287 *ἀειλογεῖς· ἀεὶ λαλεῖς, ἀεὶ προφέρεις A[53]

D **1288** ἀείλη· πνοή

1289 †ἀημεῖναι· πνεῦσαι

1270 ὁρμάς Schol. **1272** – σκληρόν cf. EM 21, 54; σκλ. Apion 213, 1 L.; EM 22, 2; κακόν Ap. S. 11, 3 (**Π**[7] 8) **1273** lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 52; χαλεπαῖς Schol. 244b **1274** εὐτελεῖς cf. Apion 213, 1 L. **1275a** Ap. S. **Π**[7] 9?; Schol.; Ioh. Philop. de voc. E α 14 **1276** σκληρόν, ἀπρεπές E. Gen. α 99 (EM 21, 47); ἀπρ. Su α 621 (Δ); εὐκαταφρόνητον Ap. S. 11, 5 (**Π**[7] 11); ἀπεοικός Schol. **1277** ὕβρις cf. Su α 625; E. Gen. α 91 (EM 22, 8); ἁμαρτία Ap. S. 11, 6 **1278** – αἰκίζεται EM 21, 37; ὑβρίζει Schol. **1281** Schol. | **1284** Su α 627; lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 28 | **1285** EM 21, 39 **1286** Σ α 143 | Ph α 411; cf. Schol. Dem. (15a. b)

1270 v.l. gl. 1907 (Schm.) **1271** ἀείκεα H: accent. Mus. **1274** ταλεπώρους H: Mus. = K | ουδενος λόγου α. K **1275b** l. ἀ[εισ]ίεις Schm. ad gl. 2368; 'term. non Cypria videtur' La.; gl. Cypriorum carmini adscr. Leum. Hom. W. 273, 'sed hoc carmen glossographi omnino non respiciunt' La. p. 506, qui de Eucli oraculis cogitat **1278** ἀπολύει H: Pears. 724. Kust. = EM **1279** ἀπεεικότα H: Mus. = K **1281** ἀεικίσσωσιν H (K Schol.) (-σ- ed. 1521) | ἀπολύσωσιν H: La. = K **1282** ἄκαρποι H: Salm. Voss. **1283** ἀεικορσώσασθαι H: Schm. **1285** ἀειλαπεδία H: Mus.; ἄ.· π. EM | ἀνήδια H: Mus. = EM | ἥλη H: Mus. = EM | cf. Be. Lex. 111 **1288** 'Ion. = αελλα' La. **1289** ἀημεῖ(?)ναι H, ἀειμέναι Mus; v.l. gl. 1510 (Kust.)

1290 ἄειν· πνεῖν Ap. S.
1291 *ἀείνων· ἀένναον (Ar. Ran. 146) (A[64]) Att.
1292 ἀειναῦται· ἀρχῆς ὄνομα παρὰ Μιλησίοις D
1293 †ἀεινέους· οὐ προσηνεῖς, βλαβερούς
1294 ἀεινεφὴς τύφλωσις· … (trag. ad. fr. *197c K.–S.)
1295 †ἀείνη· δένδρον μεγαφόρον. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ δεῖνες
1296 ἀείοις· ἀκούοις
1297 †ἀειπῶν· φίλησον. τοῖς βρέφεσι ⟨λέγουσι⟩ Λάκωνες D
1298 *ἀεῖραι· βαστάσαι, ἆραι (Θ 424) vg[34]A[77] Hom.
1299 *ἀείραιεν· ἐγείραιεν A[69]
1300 *ἀειραμένην· διεγειρομένην A[45]
1301 *ἀειράμενον· διεγειρόμενον A[60]
1302 *ἀείρας· ἐγείρας A[47]. ἄρας. κουφίσας (H 268 ..) vg[3]A[46] Hom.
1303 *ἄειρε· φέρε, πρόσφερε A[44]· 'μή μοι οἶνον ἄειρε' (Z 264) Hom.
1304 ἀείρειν· προσφέρειν (Hippocr. morb. 3,4 [7,122,13 L.]) D
1305 *ἀείροις· ἀπείροις (Numen. SH 587,1) A[38]
1306 *ἀείρυτον· ἀεὶ ῥέον (Cyr. ador. 68,461) vg[10]A[41]Br[300]
1307 ἀείρομαι· ἄνω αἴρομαι. Σοφοκλῆς Τραχινίαις (216) D
1308 *ἀειρομένας· περιερχομένης (Eur. Alc. 450) A[42] Eur.
1309 *ἀειρόμενος· ἐπαιρόμενος (Φ 307) v[16]g[28]A[70] Hom.?
1310 †ἀείριδας· κύκλους τοῦ ὅρμου
1311 *ἄειρον· ἄρρητον A[66], ἀπαραίτητον. ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένον (σ 73) Hom.
1312 ἄειρος· δυστυχής
1313 ἀείρων· κουφίζων (λ 423) (Br[302]) Hom.
1314 ἀείρω· ἄνω ὠθῶ

1290 Ap. S. 10,3 (**Π**[7] 14); cf. Su α 605 **1291** Σ' α 408; Moer. 188,17 (α 40 H.) **1292** Plut. qu. Gr. 298C **1294** EM 21,41 **1298** βαστάσαι Apion 213,5 L.; cf. Ap. S. 10,21; EM 22,17; ἆραι Schol. **1302** ἄρας Schol. **1303** EM 22,18; πρόσφερε Schol.; Su α 635; cf. Ap. S. 10,21 (**Π**[7] 18) **1304** Erot. α 129 **1305** ? cf. Su α 637 (Δ) ἄειρος· ὁ ἄπειρος **1307** Schol. Soph. **1309** cf. EM 22,17 **1311** – ἀπαραίτητον EM 21,43 **1313** Schol.

1290 'fictum cf. Heraclid. Mil. fr. 48 Cohn' La. **1291** l. ἀεινάων H (K): Schm. Add. 5,7 = testt. | ἀεννάων H (K): Voss. = testt. **1292** cf. Wil. Kl. Schr. 5,1,175 **1293** 'voluit αἰηνέας' Schm., vel ἀπηνέας La. **1294** ἀεινεφεῖς H (-φὶς· EM): Schm. (trag. fr.) | τυφλώσεις H: Schm. = EM **1295** 'corr. e gl. δ 896' La. {?} **1297** ἃ εἶπον Schm. | add. La. coll. gl. 2435 **1298** βαστάξαι EM | ἄραι H: accent. Alb. = Schol. **1299** ἀείρεεν H: Mus. = K | ἐγεῖραι H: Mus. = K **1302** ἀγείρας H: Mus. = K | n. gl. ἄρας H, cf. K: contin. Pears. 724. Voss. **1303** πρόφερε H: H[c] = K testt. **1305** ἐπαίροις Pears. 24. 724 **1306** ἀείροιστον H: HSt. Heins. Pears. 24 al. = K (-ρρ- vBr) **1308** περιερχομένας H (K): La. ex Eur. **1311/12** 'Hom. l. l. perperam interpretato nata cf. gl. 2093 et 2087' La. **1311** ἀειρὸν H: accent. Guyet = EM | παραίτητον H: Mus. = EM **1312** ἀειρός H: accent. Schm. **1314** ὁ(?)θῶ H: Mus.

1315 *†ἄεις τὴν γνάθον A^{62}
Hom. **1316** *ἄεισεν· ᾖσεν (φ 411) A^{39}
1317 †ἀεῖσσον· ἆσσον, ἐγγύς
D **1318** ἀείσιτος· ὁ ἐφ᾽ ἑκάστῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ Πρυτανείῳ δειπνῶν
1319 †*ἀείστορες· ἄπειροι A^{43}
Greg. Naz. **1320** *ἀείσω· ᾄσω P^{78}, ὑμνήσω (Greg. Naz. c. 2,2,3,210 [37,1495,6 M.])
Hom. **1321** ἀεκαζομένη· μὴ βουλομένη (Ζ 458)
Hom. **1322** ἀεκαζόμενος· ἄκων καὶ μὴ βουλόμενος, ἀναγκαζόμενος, ἀνιώμενος (σ 135)
D? **1323** ἀεκήλια· ἀκούσια. χαλεπά, ἃ οὐκ ἄν τις ἑκὼν πάθοι. βέλτιον δ᾽ ἄν τις ἀποδοίη τὰ τεταραγμένα καὶ οὐκ εἰρηνικά, κατὰ στέρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ εἰρήνης (Σ 77)
Hom. **1324** ἀέκητι· ἀβουλίᾳ. παρὰ γνώμην (γ 28 ..)
Hom. **1325** *ἀέκοντα νέεσθαι· μὴ θέλοντα ἀναχωρῆσαι (Σ 240) A^{7}
Hom. **1326** *ἀέκοντος· ἄκοντος, μὴ βουλομένου (Α 301 ..) $g^{3}A^{5}$
1327 *ἀέκων· ἄκων, μὴ θέλων (Λ 557 ..) A^{4}
1328 ἄειται· ὑμνεῖται
D **1329** †ἄειτον· ταχύ
D **1330** ἀειφόρος· ἀειθαλής. Σοφοκλῆς Τηλέφῳ (fr. 580 R.)
D **1331** ἀείφρουρος· ἀεὶ διαμένων (Cratin. fr. 105,7 K.–A.?) ἀειθαλής
Att. **1332** ἀειφυγία· τὸ εἰς ἀεὶ φυγαδεύεσθαι
D **1333** ἀείχρηστος· οἶνος
Hom. **1334a** ἀελλής· … (Γ 13)
D **1334b** ⟨ἀέ⟩κασσα· ἄκουσα
D **1335** ἀεκασσεῖ· στερεῖται
Ap. S. **1336** ἀέκητι· ἀκουσιότητι (Μ 8)
Hom. **1337** *ἄελλαι· ἄνεμοι, πνοαί (Β 293 ..) vg^{2}

1318 (Poll. 9,40) **1320** lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 51 | **1321** Schol. **1322** ἄκων et ἀνιώμενος cf. EM 20,5 **1323** Schol.^{A} Σ 77b; cf. E. Gen. α 103 (EM 19,37); χαλεπά – πάθοι Ap. S. 10,1 (**Π**^{7} 19); Schol.; ἃ – πάθοι Su α 543 **1324** Schol.; ἀβουλίᾳ EM 19,32; Su α 544 **1326** Schol. **1327** EM 19,40 **1329** EM 20,7. 21,42 **1331** EM 21,45 | **1332** Σ′ α 395 **1334a** Schol.; EM 19,55 **1336** Ap. S. 9,31 (**Π**^{7} 19A) **1337** cf. EM 20,2

1315 l. ἀειστήν H: ἄεις· τὴν Schm. = K; ἀλγεῖς La. (Ar. Pac. 237 cft. R. Kassel) **1317** v.l. gl. 7800 (Salm.) | ἄσσον H: accent. Mus. **1319** v.l. gl. 2137 **1323** ἀ.κήλια H: Mus. = testt. | post πάθοι gl. 1324 hab. H: trsp. Mus. **1324** ἀβουλία H: ed. 1521 **1325** ἀεκοντάνεσθαι H: Cocc. Pears. 724. Voss. = K **1327** ἀεκὼν H: accent. Mus. = EM **1328** ἀεῖται H: accent. Schm. (h.e. ἄηται Pind. Isth. 4,15 = 3,27); ‘h.e. ἄιδεται’ La. **1329** ἄειτον H (EM^{2}): h.e. ἄελλον La. = EM^{1}, cf. gl. 1345 **1330–1** in unam gl. ἀείφρουρος· ἀεὶ διαμένων, ἀειθαλής. Σοφ. Τηλ. contraxit Pors. Not. in Ar. 21, ‘vix recte’ La., cf. Radt ad Soph. **1331** ἀειφροῦρος H: accent. Pors. | ἀειλαλής H: H^{c} **1332** ἀειφύγια H: accent. Mus. = Σ′ **1334** sep. et suppl. Schm., coll. gl. γ 284 **1336** ἀεκητί H: accent. Fix = Ap. S. **1337** ἀέλλαι H

1338 *ἀέλλης· συστροφῆς ἀνέμου A^{4}

1339 †ἀελλήσας· κακοπαθήσας

1340 †ἀελλάων· ταχέων

1341 †ἄελον· ἕωλον. Κρῆτες D

1342 ἀέλιοι· οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἐσχηκότες, ἤγουν σύγγαμβροι

1343 ἄελθρος· νοσώδης D

1344 ἄελλα· συστροφὴ ἀνέμου Br^{341}Σ, καὶ κονιορτός, ἀπὸ ⟨τοῦ⟩ ἄειν ὅ ἐστι πνεῖν (Π 374) Ap. S.

1345 *ἀελλόπους· ταχύπους [Br^{364}]

1346 ἀελλάδων ἵππων· ταχέων. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ (466) D

1347 ἀελλόπος Ἶρις· ἡ ταχύπους. ἀφ᾽ οὗ καὶ ποδήνεμος (Θ 409 ..) Hom.

1348 ἀελλές· ἀθρόον, καὶ ὁμόσε

1349 ἀελλῆσι· πετομέναις D

1350 ἀελλῆσι θυμοῖς· ἀνυποστόλοις μετὰ παρρησίας

1351 †ἀελίς· τάλαινα [ἀθλία]

1352 †ἀελίσποντες· οὐκ ἐλπίζοντες

1353 ἀελλόθριξ· ποικιλόθριξ. ἡ †πυρεωροὺς καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας. παρὰ τὴν ἄελλαν. Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ (fr. 292 R.) D

1354 ἀελλός· μαινόμενος. καὶ ὄρνεόν τι D

1355 *ἀελπτέοντες· μὴ ἐλπίζοντες (Η 310) A^{7} Hom.

1356 *ἄελπτον· ἀνέλπιστον (Soph. Ai. 648) vg^{1}Br^{340}(A^{13}), ἀπροσδόκητον vg^{1}A^{5}Br^{340} (Greg. Naz. c. 2,1,1,296 [37,992, 8 M.]). δεινόν, ⌊αἰφνίδιον (Eur. Med. 225) (A^{9})

1357 ἄεπτοι· δεινοί. καὶ ἄαπτοι. Αἰσχύλος Πρωτεῖ (fr. 213 R.) D

1358 ἀελπέα· ἀνέλπιστον (ε 408) Hom.

1342 Ael. Dion. α 41; EM 31,23; cf. Poll. 3,32 **1344** Ap. S. 9,27; – ἀνέμου Σ α 144; E. Gud. 27,20 **1345** Σ α 145a; Ap. S. 9,30; Schol. **1346** Σ′ α 393 (Phryn. praep. soph. fr. 96); Schol. Soph.; cf. EM 20,1 **1348** EM 20,4 **1350** Σ^{b} α 411 **1355** cf. E. Gen. α 107 (EM 20,22) **1356** cf. Su α 551; ἀνέλπιστον Ap. S. 10,27 (**Π**^{7} 19AC); Schol. Soph. (Su α 550); – ἀπροσδόκητον cf. Su α 551 (Ar. Lys. 256); ἀπροσδόκητον EM 20,23; lex. Greg. carm. (lex. Cas.) α 29 **1358** Ap. S. **Π**^{7} 19AB?; Schol.

1338 ἀελλὴς H: accent. La. post Salm. Pears. 25 (-η) | συστροφή H: La. = K **1339** h. e. ἀεθλήσας Kust.; gl. 1597 cft. Alb. **1340** v. l. gl. 1346 (Alb.) **1341** ἀέλον H; αοιον· εῳον ci. La. **1342** gl. 1932 cft. Guyet **1342** ἀναλθέος· νοσώδους ci. La. **1344** ἀπὸ ἀει-νοσετὶ H: Schm. = Ap. S. | πνέειν Ap. S. **1346** l. ἀελλάδων H (Schol. Soph. EM); ἀελλοπόδων Sop. Pears. 25 (ord. et codd. Soph.) | ἡδυπόδι H: Mus. | v. l.: gl. 1340 **1347** l. ἀέλλοπος H: Heins. Pears. 724. Kust. al. | ἢ H: Kust. **1348** ἀολλές Fix Thes. 1,756A **1349** πετωμέναις H: H^{c} **1350** ἀελλησιθύμοις Σ^{b} **1351** incl. correct. le. Mein. 1863,718 **1352** v. l. gl. 1355 (Schm.); vel ἀελπιστοῦντες Lob. Phryn. 620 **1353** πυρρoὺς Guyet | ⟨οὐ⟩ συνεχεῖς Herw. Versl. 1895,180 | ἀέλλαν H: accent. La. **1355** ἀελπέοντες H: HSt. Ind. = K E. Gen. | v. l.: gl. 1352 **1356** ἀελπτὸν H: accent. Mus. = K^{Br} pler. testt. | αἰφνήδιον H: Mus. = K **1357** l. ἀελπτοὶ H: Nauck **1358** ἀελπὲς H: Angl. = testt.

1359 *ἀελλεῖ· φιλεῖ. κολακεύει A[11]
D **1360** ἀελλῶν· στρέφων, ὀπτῶν, ποικίλλων
D **1361** †ἀελπάρεα· δεινά
1362 *ἀελλῶδες· μετὰ ἀνέμου ὀμιχλώδους A[12]
D **1363** ἄεμμα· τόξον (Callim. h. Ap. 33 ..). ἱμάτιον
Greg. Naz. **1364** ⟩α ἔμπεδον· βέβαιον (Greg. Naz. c. 1,1,5,37 [37,427,1 M.])
1365 ἄεν· ἔπνει (Ap. Rh. 1,605)
D **1366** ἀεννάασθαι· καταντλεῖσθαι
Hom. **1367** ἀεννάοντα· ἀεὶ ῥέοντα (ν 109)
Eur.? LXX? **1368** *ἀέννaος· διαρκὴς ἀεί. ἢ ἀεὶ θάλλων (Eur. Or. 1299? Iob 19,25?) A[3]
1369 ἄεν ἀήτας· ἔπνει
1370 *ἀεννάου· ἀεὶ οὔσης (Br[365]), ἀεὶ ῥεούσης (Hes. op. 595) A[2](Br[365])
Hom. **1371** ἀέντες· πνέοντες (Ε 526)
D **1372** ἀέντιον· Αἰγύπτιον σμυρνίον
Hom. **1373** ἀέξειν· αὔξειν (Μ 214)
Hom. **1374** *ἀέξετο· ηὐξάνετο (κ 93 ..) A[2]Br[343]
Hom. **1375** *ἀέξων· αὔξων (Ρ 139) A[1]. ἢ ἔχων
1376 †ἀέοισί· κομίταις
Hom. **1377** †ἀεπάσιον· ἀσμένως χαίροντα (ε 397)
1378 *†ἄεπται· ἀκούεται (A[1])
1379 ἄεπτον· ἰσχυρόν. ἀοίκητον
D **1380** ἀεργηκότες· ἀργοί, ἀναπαυόμενοι
D **1381** ἀεργηλόν· ἀργόν
D **1382** †ἀέργυγον· καθέδραν. οἱ δὲ †τάγηνα
D **1383** ἀέρδην· ἄνω ἢ φοράδην (Aesch. Ag. 234)

1363 Schol. Callim.[P. Oxy. 2258] (2,47,15 Pf.) **1364** lex. Greg. carm. (ord. vers.) 119 **1367** Schol. **1370** | cf. E. Gen. α 110 (EM 20,32) **1371** Ap. S. 10,4 (**Π**[7] 16); Schol. **1373** Schol.; cf. E. Gen. α 111 (EM 20,35) **1374** Su α 555; Ap. S. 11,7? **1375** Schol. **1381** cf. Su α 557

1359 αἰκάλλει Schm. Add. 5,7 **1360** ποικίλων H: Mus. **1361** ἄεπτα· ἄρεια, δ. Schm.; ἄεπτα· ἄρρητα, δ. La. **1363** τοξὸν H: accent. Mus. | ἱμάτιον ad γέμμα (gl. γ 319) (Fix. Thes. 1,1245B) **1364** ἀέμπεδον H: Schm.; διαρκέα Greg. **1366** αἰονάασθαι Schm. post Kust., cf. gl. 2042 **1368** ἀεὶ ἢ om. K **1369** ἀένδητος H: Leum., cf. gl. 1365 **1370** ἀεν- K[Br] **1371** ἀέντε H: Pears. 725. Jens. Luc. 7 = testt. **1372** σμύρνιον H: accent. Mus. **1375** ἀεξῶν H: accent. Mus. = Schol. | αὐξῶν H: accent. Pears. 725 = Schol. | ἔχων ad ἕξων ref. La.; Alb. tamen locos Nonni paraphr. Ioh. citat ubi ἀέξων ἔχων significare possit, e.g. 8,131 **1376** λαοῖσι ci. Schm. | κομήταις Mus., κωμ- Schm. **1377** h. e. ἀσπάσιον (HSt. Ind.) **1378** αεπταις· ακουεις K; ἀπείετε Cob. 1881,363; ἀείεις vel ἀείεται ci. La., coll. Schulze QE 357 **1379** ἀπτὸν H: HSt. Ind.; ἄαπτον (Schol. A 567) Pears. 25. Abresch. | ἀνίκητον HSt. Ind.; ἀοίκ. ad απανον (ἀπάνθρωπον) ref. La., ad ἄρρητον Ferri **1381** ἀεργῆλον H: accent. Mus. = Su **1382** ἀ-γάργυρον et σωλῆνα ci. La. **1383** ἀεργὴν H: Sop. Heins. Pears. 26. al.

1384 ἀεργός· *ἀργός (I 320) vg[αει4]A[4]Br[298]. ἢ κακοῦργος (Theocr. 15, 50 v. l.) Hom. | D
1385 ἀερέθονται· αἰωροῦνται, κρέμανται (Γ 108 v. l.) Hom.
1386 ἀερήϊον· ἀμέτρητον. πολύ, ἀερῶδες D
1387 †ἀέρης· ἄρης, βαστάσης
1388 *ἀερθείς· μετεωρισθείς (θ 375) vg[1]A[6] Hom.
1389 *ἄερθεν· ἤρθησαν, ἰανέστησαν, ὥρμησαν (Θ 74) (A[11]) Hom.
1390 *ἀέρθη· ἐπήρθη (τ 540) A[3]Br[344] Hom.
1391 ἀερία· ὀμίχλη, παρὰ Αἰτωλοῖς. Θάσον τε τὴν νῆσον, καὶ Αἴγυπτον, καὶ Λιβύην, καὶ Κρήτην, καὶ Σικελίαν, καὶ Αἰθιοπίαν, καὶ Κύπρον οὕτως ἐκάλουν D
1392 ἀερίδες· μέλισσαι D
1393 ἄερκτον· οὐ περιειργόμενον (Lys. 7, 28) Att.?
1394 *ἀεροβατεῖν· εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν (Plat. ap. 19c) vg[αει15]A[5] Br[366]Σ Att.
1395 ἀερόεν· μέλαν. βαθύ A[10]. μέγα
1396 †δέρον· ἀπεδερμάτουν (Η 316) Hom.
1397 †ἀέρος εἶδος· ἰός, καὶ ὄροβοι
1398 ἀερωδέστερα· ἀφανέστερα
1399 ἀεροκέλαδοι πιτυοκάμπται· … (trag. ad. fr. *197d K.–S.) D
1400 ἀερολέσχης· ὑψηλὸς ἐν τῷ λέγειν, κομπηγόρος D
1401 Ἀέροπες· ἔθνος, Τροιζῆνα κατοικοῦντες. καὶ ἐν Μακεδονίᾳ γένος τι. καὶ ὄρνεά τινα D
1402 †ἀεροπός· κοχλίας D
1403 †ἀερός· ἀναιδής
1404 †ἀεροβλεῖ· τείνει D
1405 ἀέρσαν· τὴν δρόσον. Κρῆτες D
1406 ἀερσίποδες· ταχύποδες Br[346. 1223], ἐλαφρόποδες (Γ 327 ..) Hom.
1407 ἀερσίπους· ταχύπους
1408 †ἀεστητόν· αὔριον. Βοιωτοί

1384 Schol.; Su α 558 | **1385** Schol. **1389** EM 20, 40; ἤρθησαν Schol. **1390** Schol. **1391** cf. St. Byz. 30, 9 (α 70) **1394** Σ α 146 **1395** μέγα Su α 562 (Δ) **1406** cf. Schol. |

1387 ἀείρης HSt. Thes. 1, 1042C **1389** ἀέρθεν H: accent. testt. **1391** θᾶσσόν H: Mus. **1393** ἀέριπον H: HSt. Ind., coll. Harp. 14, 1 **1396** δέρον (impf. sine augm.) agn. Kust. | ἀπεδερκάτουν H: Voss. | cf. gl. ε 433 ἔδειραν **1397** l. ἀέρος H: Alb. tacite | ἀεροειδής· ἰόεις καὶ ἔρεβος Toup 4, 284 **1398** ἀερωδεστέρα H: accent. Mus. | ἀφανεστέρα H: accent. Mus. **1399** l. ἀεροκέλαδοι H: La. 1941, 88; obloq. Bossi 1999, 224 | 'epitheta venti, Timotheo digna' La. **1401** τρύζηνα H: οι H[c], accent. Schm. | **1402** φ⟩ερέοικος vel φ⟩έροικος Avyer. 1978, 304 coll. gl. φ 305 **1403** v. l. gl. λ 1113 λιρός (Kust.) **1404** α(ϝ)ερουει La. dub. **1405** cf. Solms. Unters. 261 **1406** ἀερσιπόδες H: accent. Mus. = K Schol. **1408** v. l. gl. 23 (Schm.)

Ap. S. **1409** ἀέσαι· [ἀῆσαι] κοιμηθῆναι κατὰ στέρησιν τοῦ ἕσαι, ὅ ἐστιν ὁρμῆσαι (ο 40)

Hom. **1410** ἀέσαμεν· ἐκοιμήθημεν (γ 151)

Hom. **1411** *ἀεσίφρων· ματαιόφρων A[4]Br[347], ὁ κούφας ἔχων τὰς φρένας (Υ 183) A[4]

Ap. S. **1412** ἀεσιφροσύνῃσιν· ἀνοίαις (ο 470)

D **1413** ἀεσίμαινα· ἡ τοῖς πνεύμασι τῶν ἀνέμων μαινόμενη, θαλάσσης δὲ τὸ ἐπίθετον

1414 *ἄεσις· πόνος. βλάβη A[3]

D **1415** ἀέσκοντο· ἀνεπαύοντο, ἐκοιμῶντο

Att. **1416** †ἄεται· πόλις

D **1417** ἀέτας· πόρπας, περόνας

1418 ἄετε· ἀκούσατε

D **1419** ἀέτεα· τὰ τῷ αὐτῷ ἔτει γεννώμενα

1420 †ἀετῆσαι· στερῆσαι

1421 †ἄετο· ἐσίετο. διέπνει

D **1422** ἄετμα· φλόξ

D **1423** ἀετμόν· τὸ πνεῦμα

D **1424** ἀετόνυχες· βοτάνη

D **1425** ἀετός· τοῦ τροχοῦ τὸ κατὰ τὴν κνήμην ἑκάστην σιδήριον. καὶ κυμάτιον τὸ ἐν τοῖς γείσοις. καὶ βοτάνη τις ἐν Λιβύῃ φυομένη

D **1426** ἀετώσιον· λύπῃ μεμιγμένον (Ibyc. fr. 45)

Hom. **1427** †*ἀευγαλέοισι· χαλεποῖς, δεινοῖς (ο 399) A[1]

1428 †ἀεφανέων· λαμπρῶν

D **1429** ἀεχῆνες· πένητες

1409 Σ[b] α 412; Ap. S. 10,16 (**Π**[7] 19AD); κοιμηθῆναι E. Gen. α 1259 (EM 151,57) **1410** Ap. S. **Π**[7] 19AE; Schol. 151a; EM 20,11 **1411** Schol. | **1412** Ap. S. 11,16 (**Π**[7] 19AF); le. cf. EM 20,50 **1414** Su α 567 (Δ); EM 20,48 **1415** EM 20,11| **1422** EM 20,10 **1423** cf. EM 20,10 **1424** cf. Diosc. mat. med. 3,141 **1425** – σιδήριον Poll. 1,145; – σιδήριον et βοτάνη – cf. EM 20,57; βοτάνη – Σ ''' α 410; Pamphil. ap. Galen. 11,798 **1426** EM 20,12

1409 ἀέσσαι H: Ald. = testt. | correct. fals. del. Schm. | ἐᾶσαι H: Pears. 26 = testt. **1410** ἀέσσαμεν H (Schol. EM): Pears. 725. Fix = Ap. S. **1411** ἀεσσίφρων H: Pears. 725. Toup. = K Schol. **1412** ἀεσσιφροσύνε(?)σιν H (-ησιν Mus.): Pears. 725 = Ap. S. **1413** ἀεσσίμαινα H: Schm.; ᾱεσίμαινα (metr. c.) θάλασσα Hollis 1998 (1), 66, e poet. hellenist. **1415** v.l.: gl. 1814; cf. Schulze QE 71 **1416** h.e. ἀσταί· πολίτιδες (La.) **1418** h.e. ἀείετε (La.); ἀΐετε Cob. 1881,363 **1419** n. pr. Ἀέτης cft. La. **1420** ἀλῆσαι H: Voss. Perg. Kust.; κεκ⟩αδῆσαι Schm. coll. gl. κ 2029 **1421** h.e. ἄητο (La.), cf. gl. 1521 **1425** τὸν κνῆμον ἕκαστον H (cf. EM): Heins. coll. Poll. | γείσσοις H[c] | cf.gl. 1819 **1427** ἀετταλαίουσι H: K; h.e. λευγαλέοισι (Ruhnk. in Alb. Auct.) **1428** h.e. δαιφονίων = διαφονέων (La. post Schm. Add. 1,554) **1429** ⟨ἀχῆνες οἷον⟩ ἀεχ. Wil.*; vocem a poeta Alex. e veriloquio (cf. gl. 8855) fictam cens. Wack. Kl. Schr. 1,778–9; sed e dial. Epirot. citat Krek. 1996,69

1430 †ἀέχοντο· ὥρμων
1431 ἄζα· ἄσβολος. κόνις. παλαιότης. κόπρος ἐν ἀγγείῳ ὑπομείνασα D
1432 *ἀζαλαί· νέαι καὶ ἁπαλαί (λ 39) v(?)^{1}A^{4} Hom.
1433 ἀζαλής· νήνεμος, γαληνός D
1434 ἀζαές· πολύπνουν καὶ ὀλιγόπνουν D
1435 *ἀζαλέας· ξηράς (Λ 494) v(?)^{2}A^{5}Br^{350} Hom.
1436 *ἀζαλέην· ξηράν (Η 239) P^{6} Hom.
1437 ἀζαλέον· ἄγαν ζέον, θερμόν, ἢ ξηρόν
1438 ἀζαλέοιο· ξηροῦ (Υ 491) Hom.
1439 ἀζάνθη· ἐξηράνθη A^{3}
1440 †ἀζάπα· πτησάνη†
1441 ἀζαραπατεῖς· οἱ εἰσαγγελεῖς παρὰ Πέρσαις D
1442 ἀζάτη· ἐλευθερία
1443 †ἀζαυτός· παλαιστής καὶ κόνις
1444 †*ἀζαχῆ· οἱ μὲν A^{αζη6} σκληρὰ καὶ χαλεπά (vg^{αζη3}A^{αζη6}), παρὰ τὸ ἀζαλέον A^{αζη6}(g^{αζη3}). οἱ δὲ A^{αζη6} ἀδιάλειπτον A^{αζη6}(Br^{349})
1445 ἄζειν· στενάζειν (Soph. fr. 980 R.). ἢ ἐκπνεῖν διὰ στόματος (Nicoch. com. fr. 24 K.–A.) D
1446 †ἀζηνοί· κύκνοι, ταῖς πτέρυξιν ἀπολαμβάνοντες ἀέρα
1447 ἀζειρεῖ· ξηραίνει, ἀζαίνει D
1448 ἄζειρον· ἀποίκιλτον D
1449 ἄζερος· ἀγαθός Br^{351} D
1450 ἀζείρου· ἀζώστου (Br^{1044}). ἢ πολυζώστου D
1451 ἀζένα· πώγωνα. Φρύγες D
1452 ἄζενον· γενειῶντα D
1453 ἄζετον· πιστόν. Σικελοί (gl. Ital. 180 K.–A.) D
1454 *ἄζεο· ἐντρέπου vg^{1}A^{6}Br^{367}, σέβου, εὐλαβοῦ (Ε 830) Hom.

1432 Schol. 39a **1435** Schol. **1436** Schol.; E. Gen. α 120 (EM 22,51); cf. Su α 580 (Δ) **1437** Σ‴ α 417 (om. θερμόν) **1444** cf. E. Gen. α 118 (EM 22,50) **1445** Σ‴ α 418 (cit. Soph.) | Σ‴ α 419 (cit. Nicoch.); cf. E. Gen. α 116 (EM 22,52); Schol. Orib. 4,166,29 **1447** Su α 596 (Δ) **1448** EM 22,56 **1450** EM 23,1 **1451** Σ‴ α 420 (Hdn.); Choerob. in Theodos. 1,264,25. 32–3 (E. Gen. α 121 [EM 22,36]) **1454** ἐντρέπου Schol.

1430 ἐχέοντο (Π 267) agn. Leum. **1431** ἀπομείνασα H: Phav. **1432** ἀζάλαι H (K): accent. Mus.; h.e. ἀταλαί (Voss. = Schol.) **1433** ἀζάλη H: Fix; ἀζαής ci. La. | γαλήνη H (-ηνή HSt. Ind.): La. **1434** ἀζαλὲς H: Schm. coll. gl. ζ 16 **1435** ἀζαλέασι H: ed. 1521 = K Schol. **1436** ἀζαλείην H: Alb. = K testt. **1437** ἀζάλιον Σ‴ **1440** v.l. gl. 1533 (Schm.) | ἀζαπὰ H: accent. Mus. **1441** Pers. *hazarapat* agn. La Croze (cit. Lagarde GA 186); cf. Marquart 1896,227–34 **1442** Pers. *azata* 'nobilis', cf. gl. 1469. Lagarde GA 186 (aliter Schulze QE 500) **1443** v.l. gl. 1431 (Pears. 26) **1444** l. αζηχης K^{vgA} | ζαλέον H: Mus. **1446** v.l. gl. 1458 (Schr.) **1447** ἀζηρεῖ Su; ἄζει Σεί⟨ριος⟩ (Hes. op. 587 etc.) ci. La. | ξαίνει H: Schm. **1448** gl. ζ 97 cft. La. **1449** Cypr. ἀζαθός (Be 1,411) cft. La., unde ci. ἀζεθός **1450** ἀζείριος· ἄζωτος K **1451** ἄζενον H: Kust.; cf. Choerob. **1453** ἄπιστον H: Kaib. | cf. Schwyzer 335,17

D **1455** ᾿Αζειῶται · ἔθνος τῆς Τρῳάδος. Σοφοκλῆς Συνδείπνοις (fr. 567)

Hom. **1456** *ἄζεο· [ἀζέω] ἐντρέπου, αἰσχύνου $A^{5.6}$

Greg. Naz. **1457** *ἄζεσθαι· σέβεσθαι (Greg. Naz. c. 2, 2, 1, 292 [37, 1472, 8 M.]) (A^{7})

1458 †*ἀζέσιμοι· κύκνοι ταῖς πτέρυξιν ἐναπολαμβάνοντες (Hes. scut. 316?) A^{3}

Hom.+Ap.S. **1459** ἅζετο· ἐνετρέπετο (Ε 434). ἐξηραίνετο, ψιλῶς, ὡς ‘ἣ μέν τ’ ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ᾿ ὄχθας’ (Δ 487) καὶ ‘καταζήνασκε ⟨δέ⟩ δαίμων’ (λ 587). δασέως δὲ ἁγιάζεται καὶ ἅγιον ἡγεῖτο καὶ ἐσέβετο· ‘ἀλλὰ γὰρ οὐ⟨δὲ⟩ θεὸν μέγαν ἅζετο’ (Ε 434)

1460 †ἀζεχές· ἀδιάλειπτον

1461 †ἀζεχής· οἱ μὲν σκληρός, καὶ χαλεπότητος (Ρ 741)

Hom. **1462** ᾿Αζείδαο· ᾿Αζέως παιδός (Β 513)

Hom. **1463** ἄζη· ξηρασία κονιορτός. εὐρώς (χ 184)

D **1464** †ἀζάια· φθονερά

1465 *ἄζηλοι· ἄτιμοι $vg^{1}A^{4}Br^{369}$. ἀμίμητοι

D **1466** ἄζιμοι· πνοαί …

D **1467** ᾿Αζηνιά· δῆμος ῾Ιπποθοωντίδος φυλῆς

D **1468a** ἀζηρίς· τοῦ ἁρματίου ξύλον κεκαμμένον

D **1468b** ᾿Αζησία· ἡ Δημήτηρ. ἀπὸ τοῦ ἀζαίνειν τοὺς καρπούς (Soph. fr. 981 R.)

D **1469** ἀζῆται· οἱ ἐγγύτατοι τοῦ βασιλέως

Hom. **1470** ⟩αζήνασκε· ἐξήρανεν (λ 587)

Hom. **1471** *ἀζηχές· διηνεκές, ἀδιάλειπτον ($vg^{2}A^{5}$). μεγαλόφωνον. ἰ͏σχυρόν (σ 3) A^{5}

1472 †ἄζημοι· πνοαί

1473 †ἀζήωρα· ταχέα, πυκνά

Hom. **1474** *ἄζομαι· αἰσχύνομαι (Ζ 267) $vg^{1}A^{3}$

1455 Su α 586 (Δ) (cit. om.); St. Byz. 32, 3 (α 73) **1457** Apion 213, 7 L. **1459** – ψιλῶς cf. Apion 213, 7 L.; ἐξηραίνετο – Ap. S. 11, 19; ἐσέβετο Schol. E **1462** Schol. **1463** ξηρασία E. Gen. α 118 (EM 22, 34. E. Gud. 29, 11. Orion 13, 24); ξηρ. et εὐρώς Schol. **1467** Harp. 14, 6epit. (Σ′ α 415); St. Byz. 9, 6 (α 74) **1468a** Poll. 1, 143 **1468b** Σ′′′ α 422 (cit. Soph.) **1470** cf. Schol.; Eust. Od. 1701, 41 (1, 438, 6 St.) **1471** – ἀδιάλειπτον et ἰσχυρόν Schol.; ἀδ. Ap. S. 11, 32; cf. Su α 600 (Δ); E. Gen. α 118 (EM 42, 46)

1455 σὺν δείπνω H (unum vb. Mus.): Alb. **1456** correct. fals. del. Sop. **1458** v.l.: gl. 1446 | εναποβαλλοντες K **1459** ⟨δὲ⟩ Pears. 726. Alb. (Hom.) | οὐ⟨δὲ⟩ Mus. = Ap. S. **1460** v.l. gl. 1471 (Sop.) **1461** v.l. gl. 1444 (Salm.) | χαλεπός Mus. **1462** ἄζο(?)δας(?) H: Mus. = Schol. | ἄζεως H: accent. ed. 1521 = Schol. **1463** εὖρος H: Phav.; cf. Schol. **1464** ἀγαῖα Schm. Add. 1, 554 = ?K, cf. gl. 285 **1467** ἀζηνέα H: -ία Mus. = Harp. St. Byz. v.l., accent. St. Byz. v.l. | ἱπποθεῶντι δὲ H: Mus. = testt. **1468a** ἀζῆρις H: La.; ἀζηλίς Heins. = Poll. | ξύλον μετὰ H: μετὰ om. ed. 1521 = Poll., qui κεκαμμένον praebet, sed ante ξύλον **1468b** contin. H: Mus. | ἀζήσια H: accent. Mus. = Σ′′′ **1469** ‘Ionica forma gl. 1442’ La. **1470** ἀζήνασκε H: καταζήνασκε Hom. (κατεξήρανεν Schol.) **1471** ἀζηλὲς H: Mus. = K testt. **1472** v.l. gl. 1466 (Schm.)

1475 ἀζοίμην· ἀγανακτοῖμι. Εὐριπίδης Δίκτυϊ (fr. 348 K.) D
1476 ἀζομένη· ξηραινομένη (Δ 487) [ἐντρεπομένη] Hom.
1477 *ἁζόμενοι· σεβόμενοι, ⟨ἐντρεπόμενοι⟩ (A 21) (vg²Br³⁴⁸) Hom.
1478 †ἄζον· μέλαν ἢ ξηρόν
1479 †ἄζοξ· ὕλη
1480 ἀζυγέα· ἄζευκτον. Ἀρχίλοχος (fr. 262 W.) D
1481 *ἄζυγες· ἄζευκτοι vg²A³, μονάζοντες (Greg. Naz. c. 1,2,1,712 [37,576,9 M.]) vg²A³(A⁴Br³⁵³) Greg. Naz.
1482 ἄζυμα· τὰ ἄνευ παλαιᾶς ζύμης, ὃ καλεῖται προζύμιον D
1483 ἄζω· ξηραίνω
1484 ἀζωλεῖ· ἀγανακτεῖ D
1485 ἄζωπες· αἱ ξηραὶ ἐκ τῆς θεωρίας D
1486 ἄζωρος· ὁ εὔκρατος οἶνος. καὶ ὁ κυβερνήτης τῆς Ἀργοῦς D
1487 ἄζωστος· ἀθώραξ, ἄνοπλος. ἄστολος (Hes. op. 345) D
1488 ἀζῶτες· οἱ μὴ εἰς τὰ συνεστῶτα παρόντες D
1489 ἄζωτον· ἀβίωτον D
1490 Ἄζωτος· ἔθνος Συρίας καὶ πόλις (Hdt. 2,157) D
1491 ἄη· ἔπνει, ἐφύσα (μ 325 ..) Hom.
1492 †ἄγκε· ἤγαγεν D
1493 †ἀήδα· λείαν, λάφυρα
1494 ἀηδέομεν· κοπιῶμεν
1495 *ἀηδές· στυγνόν vg¹A¹⁰Br³⁵⁷. λυπηρόν vg¹A¹⁰Br³⁵⁷Σ
1496 ἀηδής· κοπιώδης. ὀχληρός
1497 ἀηδῆσαι· κοπιᾶσαι, καμεῖν
1498 *ἀηδόνα· ᾠδὴν ⟨καὶ γλωσσίδα μετ⟩αφορικῶς, οἱ δὲ ἀηδ⟨όνα⟩ [A¹²]
1499 *ἀηδών· εἶδος πετεινοῦ (τ 518) A¹¹
1500 ἀηδόνα· γλωσσίδα μεταφορικῶς. Εὐριπίδης Οἰδίποδι (fr. 556 K.) καὶ τοὺς αὐλοὺς δὲ λωτίνας ἀηδόνας (fr. 931 K.) που ἔφη D

1476 Schol. | **1477** Schol. **1478** ?Su α 589 (Δ) | **1481** (Poll. 1,29) **1483** Orion 27,11 (E. Gen. α 120 [EM 22,27]) **1486** Su α 603 (Δ) | **1491** Ap. S. 11,34; Schol. 325b; EM 23,23 | **1495** | Σ α 142 **1497** EM 23,25 **1498** EM 23,28 **1500** – μεταφορικῶς Σ''' α 426 (Didym. p. 86 Schm.)

1475 'ad ἄζη scl. uror, cf. gl. 1484' La. | ἀγανακτοίμην H: Nauck | δικτύου H: Mus. **1476** incl. ad gl. 1477 **1477** add. La. = K, cf. gl. 1476 **1478** ἀζηλόεν Su ('h. e. ἀζαλόεν' La.) | μέλαν ὑψηλόν H: La. **1479** v. l. gl. 5639 (Heringa Obs. 202) **1480** ἀζυγία H: Pears. 27; ἄζυγα Salm. **1482** προζύμη H **1484** gl. 1475 cft. Schm. **1485** 'εκ τ. θ. e veriloquio αζ-ωψ fictum?' La. **1487** θώραξ H: La. **1488** Hes. op. 345 cft. Lob. Paral. 544; cf. West ad loc. **1491** ἔφησα H: Mus. **1492** h. e. ἄγνηκε (La.), cf. gl. 647 **1493** v. l. gl. λ 819 ληῖδα (Pears. 27. Voss. Kust.) **1496** ὀκνηρός H: Cor. **1497** κοπιάσαι H (EM): accent. La. **1498** ἀήδολα H, accent. Mus.: Pears. 27 = EM | expl. ἄδην H: Pears. = K EM | καὶ γλωσσίδα add. La. = EM (cf. gl. 1500), και γλωσσιδας K | εὐφροσύνην H: La. coll. gl. 1500; οἱ δὲ χελιδόνα K EM | cf. Pf. ad Callim. fr. 1,16 **1500** ἰδύποδι H: Mus.

D **1501** †ἀηδονίς· τόπος ἔνθα ᾖδον. ⟨κ⟩αὶ ἐργαστήριον. ⟨καὶ τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον, παρὰ Ἀρχιλόχῳ (fr. 263 W.)⟩
D **1502** ἀηδόνιος· ἐπὶ μὲν ὕπνου τὸ ἐλάχιστον (Nicoch. com. fr. 19 K.–A.), ἐπὶ δὲ λύπης τὸ σφοδρότατον (Aesch. fr. 291 R.)
D **1503** ⟨ἀηδονιδεύς·⟩ ἀηδόνος νεοσσός. [καὶ τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον, παρὰ Ἀρχιλόχῳ]
D **1504** Ἀηδών· ἡ Ἀθηνᾶ, παρὰ Παμφυλίοις
D **1505** †ἀήμητον· συσπαστὸν ἐγχειρίδιον, παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 56 K.–A.) A[16]
1506 ἀηθεῖν· μὴ εἰθίσθαι. μὴ νοεῖν
Hom. **1507** ἀήθεσσον· ἀσυνήθεις ἦσαν (K 493)
1508 *ἀήθης· ἄγριος vg[4], ἀτριβής vg[4]Br[356]
1509 ἄημα· *πνεῦμα vg[8](Br[359]), φύσημα (Soph. Ai. 674)
Hom. **1510** *ἀήμεναι· πνεῦσαι A[15], πνεῖν (γ 176)
Ap. S.? **1511** ἀήμενοι· πνέοντες
1512 †ἀηνά· δένδρα μικρὰ ἄκαρπα
1513 †ἀηνές· ἀΐδιον. λάβρον. ἄθλιον
1514 ἀήρ· ὁ μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς τόπος
1515 †ἀήρης· καῦμα, ὀμίχλη
Hom. **1516** ἀήσυλα· παράνομα, ἁμαρτωλά, οὐ καθήκοντα (E 876)
1517 ἀήσυρον· κοῦφον, ἐλαφρόν (Callim. fr. 311 Pf.)
Hom. **1518** *ἀήτας· πνοάς (Ξ 254) A[19]Br[362]

1502 Ph. α 445 **1506** cf. Poll. 5,145 **1507** Schol.; cf. Su α 653 (Δ); EM 24,5 **1508** (Poll. 5,145) **1509** Ap. S. 12,2; lex. can. Ioh. Damasc. 174 (Diogen.); Schol. P. Ant. Callim. h. Dian. 55; cf. EM 23,23 | **1510** Ap. S. 11,34; Su α 657 (Δ); EM 23,23 | Schol. 176b **1511** Ap. S. 12,3; EM 23,24 **1512** Ph α 446 **1513** – λάβρον Su α 658 **1516** ἁμαρτωλά Schol.; E. Gen. α 126 (EM 23,37) **1517** Su α 663; κοῦφον Ap. S. 12,6; EM 23,21; Ael. Dion. α 42; Schol.[M] Aesch. Prom. 452a **1518** Schol.

1501 ἀηδονεῖον Schm., ἀηδονῖτις La. (ut γυναικωνῖτις) | ἡδοναὶ H: Mus.; ‘scl. officina μουσουργων γυναικων’ La.; ⟨οὐκ εἰσὶν⟩ ἡδοναί West ad Archil. (et Stud. in Gr. Eleg. and Iamb. 138) | incl. e gl. 1503 trsp. La. **1502** ἀηδόνων H (ἀηδονόν Ph): post Schm. (-ειος) La.; ἀηδόνιον Perizonius ad Ael. VH 12,20 (West l. c.) **1503** add. Valck. Theocr. 401 | l. ἀηδόνος H: Phav.; cont. ⟨καὶ⟩ ἀηδόνος West l. c. | incl. ab hoc loco abiud. Schm., qui ad gl. 1504 retraxerit, ad 1501 La. **1505** v.l. gl. 4765 (Kaib.) | ἀήητον H, αημιτον K: Kaib. **1506** ἀήθειν H: accent. Voss. Bentl. Ep. ad Mill. 36 (2,288) = Poll. | ἠθεῖσθαι H: Bentl. **1507** ἀήθεσκ(αν) H (-σκον Mus. = Schol.[Z] [v.l. Homeri esse cens. Pears. 27. Alb., ‘vix recte’ La.];-σσον Phav. = Schol.[cett.] Su EM): v. Schmidt, ZPE 19, 1975, 188 n. 33 **1508** ἀηθὴς H: accent. Schm. = K[Br] | ἀκριβής H: Heins. = K **1510** ἀημέναι H: accent. Mus. = testt. **1511** ἀημένοι H: testt. **1512** v.l. gl. 1834 | ἄηνα Ph **1513** ἀῆνες H: accent. Alb. = Su; h.e. αἰ- (La.), cf. gl. 1835 | λαμπρόν Voss. = Su **1515** ἀὴρ καύματος ἔξ· ὁμ. (E 864–5) Schm.

1519 *ἀήτη· πνοή. θηλυκῶς (Ο 626) A^{20} Hom.
1520 *ἀήτης· ἄνεμος vg^{5}A^{18}Br^{361}. ἀρσενικῶς (Ο 626) (A^{20}) Hom.
1521 *ἄητο· ἐφέρετο. ἔπνει (Φ 386) g^{9}A^{21} Hom.
1522 ἄητοι· ἀκόρεστοι, ἄπληστοι παρὰ τὴν τροφήν D
1523 ἄητον· πολύ. ἀβλαβές (Φ 395) . οἱ δὲ ὁρμήν Hom.
1524 ἀήτους· μεγάλας. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι (fr. 3 R.) D
1525 *†ἀθάδαον· ἐτύγχανον A^{2}. τινὲς δὲ ἀθάδανον
1526 †ἀθαιαρεῖς· αὐθάδεις, ὑπερόπται. ἀκριβεῖς
1527 ἀθαλάττωτος· ἄπειρος θαλάττης ⟨καὶ⟩ πλοῦ (Ar. Ran. 204) D
1528 Ἀθάμαντα· τὸν θυόμενον νεφέλαις (Ar. Nub. 257)
1529 ἀθαμβές· Φρύνιχος Ἀλκήστιδι (TrGF 3 F 2)· ‘σῶμα δ’ ἀθαμβὲς γυιοδόνητον τείρει’
1530 *ἀθαμβής· ἄθαμβος A^{4}[Σvg^{1}Br^{370}]
1531 ἀθάνατοι· τάγμα ἱππέων παρὰ Πέρσαις μυρίων ἀνδρῶν D
1532 ἄθαπτος· ἄκαυτος [ἢ ἄκλαυστος]· θάψαι γὰρ τὸ καῦσαι (Χ 386) Hom.
1533 ἀθάρα· ὁλότυρος πτισάνη πυροῦ, καὶ πολτῶδές τι D
1534 *ἀθαρέως· ἀκριβῶς (g^{αθε3})
1535 ἀθάρη· πυρίνη πτισάνη D
1536 ἀθαρής· ἄφθορος ἐπὶ γυναικός, ἐπὶ δὲ σιδήρου στερεός D
1537 ἀθάρειοι· αἱ μὴ διαπεπαρθενευμέναι. τινὲς δὲ μὴ δεδεμένοι †ἄρθρῳ D
1538 ἀθαρίζει· ἀδικεῖ, προπηλακίζει
1539 ἀθέατος· ἀόρατος
1540 ἀθεεί· χωρὶς θεοῦ γνώμης (σ 353) Hom.

1519 Ap. S. 12,3; EM 23,31 **1520** Ap. S. 12,2; Schol.; Orion 19,17; E. Gen. α 128 (EM 23,29); Su α 664 (Δ) **1522** ἀκόρεστοι EM 23,19; cf. Su α 667 (Δ) **1523** Ph α 450 **1527** EM 24,54 **1530** Σ α 148 **1534** EM 24,57 **1535** Schol. Orib. 3,161,2 **1537** Σ^{b} α 475 **1538** Σ^{b} α 476 **1540** – θεοῦ Su α 712 (Δ); cf. Schol.

1519–20 ‘quondam una gl.’ La., ft. recte sed a Schol.^{AbT} non probatur **1519** θυμηοῦς H: La. = K (EM) **1523** spat.ητον H: ἄ ins. Mus.; contin. Ald., n. gl. Phav. **1524** ἀθάμαντας H: Mus. **1525** ἄθαλδον H: K; ‘h.e. ΑΠΕΛΑΧΟΝ? incl. v.l. tertia’ La. **1526** conf. ἀθερεῖς et ἀθαρεῖς (cf. Schm.), v. gl. 1534 **1527** ἀθλάττωτος H: Mus. = EM | θαλάττιος H (-ίου Mus.): EM (-σσ-) | ⟨καὶ⟩ EM | πλοῦς H: Mus. = EM **1528** Νεφέλαις dub. Pears. 28 (⟨ἐν⟩ N. Cob. 1881,364), ‘sed nugatur glossator’ La. **1529** φρύνιχι H: ed. 1521 | ἀλκίστιδι H: ed. 1521 | γυοδόνιστον H (γυιο- Mus.): Toup 4,348 **1530** ἄθαμβος H: Voss. = K Σ | ὦ θάμβος H: Voss. = K^{A}; ἄφοβος K^{vgBr}Σ **1531** ‘immo peditum: Hdt. 7,83,1’ La. **1532** incl. Alb. (corrupt. verbi praec.) | κλαῦσαι H: Perg. (EM 443,50 cft. Alb.) **1533** πτισσάνη H: Schm. **1534** αθαρσως K, ἀθειρέως EM; cf. gll. 1526. 1556. 1615 **1535** πτισσάνη H: Schm. = Schol. Orib. **1536** cf. Wack. Kl. Schr. 1,777 **1537** ἀθαρίοι H (accent. Mus. = Σ^{b}): La. | διαπεπαρθευμέναι H: Scal. HSt. Pears. 28 = Σ^{b} | ἄρθρον Ruhnk. in Alb. Auct. = Σ^{b} **1538** h.e. ἀθερίζει (Kust.) | προπηλακίσθη H: Mus. = Σ^{b}

1541 ἀθερής· ἤτοι ἀτειρής. ἢ ὁ ἄγαν θεριστικός. ἢ ὑπέροπτος. ἢ θαυμαστός

D **1542** ἀθελβάζειν· διηθεῖν

D **1543** ἀθέλβειν· ἕλκειν [Νίκανδρος]

1544 *ἀθέλγειν· ἀμέλγειν (A^{27})

D **1545** ἀθέλγηται· θηλάζηται ἢ θλίβηται. ⟨Νίκανδρος (fr. 124)⟩

1546 ἀθέλιμνοι· κακοί

D **1547** ἀθέλημον ἄκουσμα· κακόν

D **1548** ἀθέλβεται· διηθεῖται (Diocl. com. fr. 8 K.–A.)

D **1549** ἀθεμβοῦσα· ἀκολασταίνουσα

D **1550** ἀθέμηλον· οὐδὲν ἔχουσα [οὐδὲ] θεμέλιον

D **1551** ἀθεμείλιος· ἀκροσφαλής. ψεύστης

D **1552** ἀθεμιστῆσαι· παρανομῆσαι, ἀδικῆσαι

Hom. **1553** ἀθέμιστοι· ἄνομοι, ἄδικοι (ρ 363)

Hom. **1554** *ἀθεμίστων· παρανόμων, ⸤ἀδίκων (ι 106) A^{11}(v^{7}Σ)

1555 Ἀθήναζε· εἰς Ἀθήνας

1556 ἀθερές· ἀνόητον. ἀνόσιον. ἀκριβές

Greg. Naz. **1557** ἀθέριξα· ἀπεφαύλισα (Greg. Naz. c. 2,1,19,51 [37,1275,5 M.] ..)

Hom. + D **1558** ἀθερίζειν· *ἀποδοκιμάζειν (vg^{4}), ἀτιμάζειν (A 261 ..). σκυβαλίζειν

1559 †*ἀθέριξ· τὸ εἰς τὸν στάχυν τοῦ σίτου ἄνω ὡς κέντρον (Y 227) (A^{23})

Att. **1560** ἀθερίσαι· καθυπνῶσαι. ἀφροντιστῆσαι

1561 ἀθέριστος· ἀφρόντιστος

1541 – ἀτειρής Σ‴ α 482; ὁ – θεριστικός EM 25,1; ὑπέροπτος – EM 24,55 **1544** EM 26,5 **1545** Erot. α 66 (ad Hippocr. med. off. 11 [3,308,1 L.] ἐξαθελ.; θηλ. expl. Bacch., θλ. Epicles et Nic.) **1546** Su α 713 (Δ) **1548** Σ^{b} α 477; cf. Σ‴ α 452 **1552** EM 25,6 | Ap. S. 13,19 **1553** cf. E. Gen. α 131 (EM 24,21); ἄνομοι Σ α 151; ἄδικοι Schol. **1554** | Σ α 149 **1556** ἀκριβές EM 24,57 **1557** lex. Greg. carm. (ord. alph.) o 66 **1558** ἀποδοκιμάζειν cf. Schol.; EM 24,29 **1560** EM 25,4 |

1541 ἀθείρης H (ἀθηρὴς testt.): HSt. Ind. | θερεστικὸς H: Voss. Kust. = EM | ὑπερόπτης EM **1543** ἀθελβεῖν H: accent. La. | del. Schm., cf. ad gl. 1545 **1545** ἀθέλγητι H: HSt. Ind. = Erot. | θηλάζητι H: HSt. Ind. = Erot. | θλίβητι H: Kust.; ἐκθλίβηται HSt. Ind. = Erot. | add. Schm. = Erot., cf. gl. 1543 **1546** ‘e gl. seq. corrupt.’ La. **1547** le. ἄκοσμ(ον) H (ἀκόσμα H^{c}): Schm. post Schow qui codici trib. **1548** ἀθέλδεται Σ‴, sed v. gll. 1542/3. 1594; cf. Solms. Beitr. 9,1 **1549** ἀθέλγουσα ci. La. (fellatrix?, cf. Fick BB 12,161) **1550** cf. Schulze QE 224 | incl. Schm. **1551** ἀθεμίλιος H: Alb. **1554** αθεμιτ- K^{v} **1556** ἀθειρὲς EM | ἀκριβές cf. gl. 1534 **1557** ἀπεφύλησα H: Sop. Heins. **1559** αθερικη K; h. e. ἀνθέριξ (Pears. 28, coll. gl. 5124) **1560** καθυπνῶσαι hic etiam EM; ad ἀθερῶσαι ref. La. coll. Su α 721 | ἀφροντιστῆναι H: Phav.

1562 ἀθερής· ὁ σίδηρος ἀτειρὴς ὅταν θερίζῃ. ἢ θεριστικός. ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος. ὀξὺς ἢ ἀσταχύων … (Aesch. fr. 128 R.?) D
1563 ἄθεσμος βλάβη· ἐφ' ἧι νόμος οὐ κεῖται Att.
1564 *ἄθεσμος δίκη· ἄνομος (vg[1]) Att.
1565 *ἀθέσμως· παρανόμως (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 614 [37, 1015, 12M.] .. Cyr. in Ioh. 2, 196, 22) A[19]
1566 ἀθέσφατον· πολύν vg[6]A[21]Br[380], ἀπαρακολούθητον, καὶ ὅσον οὐδὲ ⟨ἂν⟩ θεὸς φατίσειεν δι' ὑπερβολὴν πλήθους (Γ 4 ..) Ap. S.
1567 ἀθετεῖ· ἀτιμάζει [ῥιπτάζεται] (Esai. 21, 2 ..) LXX
1568 ἀθετεῖται· ὑβρίζεται, καταφρονεῖται, ⟨ῥιπτάζεται⟩ (Ev. Marc. 7, 9?) N. T.?
1569 ἀθέτως· ἀθέσμως. ἢ ⟨οὐ⟩ συγκατατεθειμένως. Αἰσχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ (150) D
1570 ἄθεστος Ἐρινύς· σκληρά, ἣν οὐχ οἷόν τε ἐξιλάσασθαι (SH fr. ad. 1066) D
1571 ἄθηλον· μὴ τεθηλακός (Ar. Lys. 881) Br[154] D
1572 ἄθηλος· [ἄπνευστος], ἀγάλακτος, ἄγευστος
1573 †ἀθημένος· οὐδὲν ἔχων ἀμείνω
1574 Ἀθηνᾶ· εἶδος αὐλοῦ [Μεγακλείδι] D
1575 Ἀθηναία· ἡ θεός. ἡ δὲ γυνή ⟨ἀστή· Μεγακλείδης⟩ D
1576 Ἀθηναΐς· ἡ ἐλαία [καὶ Ἀθῆναι ἄστυ] D
1577 Ἀθηναῖος· πολίτης τῆς Ἀττικῆς
1578 Ἀθήνηθεν· ἐξ Ἀθηνῶν Att.
1579 *Ἀθήνῃσιν· ἐν Ἀθήναις vg[9]A[13] Att.
1580 ἀθήρ· ἐπιδορατίς, μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηρεΐσιν (fr. 154 R.) D

1562 Σ''' α 482; ἢ[1] – ἀθρούμενος EM 25, 1 **1563** Σ''' α 453 **1564** cf. Σ''' α 453 **1565** cf. Su α 714 **1566** Ap. S. 13, 5; cf. E. Gen. α 133 (EM 24, 23); πολύν Schol. **1567** EM 24, 42 | **1569** ἀθέσμως EM 24, 42 **1570** Σ[b] α 481 (Phryn. praep. soph. fr. 105) **1571** Σ''' α 458 **1574** EM 24, 52 **1575** Su α 728; EM 24, 53; de aliis testibus v. Valente ad Antiatt. α 2–3 **1576** EM 24, 56 | **1579** Su α 733 **1580** Paus. α 36; cf. Ael. Dion. α 44; Σ''' α 483

1562 n. gl. ἀτηρὴς H: Mus.; ἀτειρής Sop. Voss. | ἢ ⟨ὁ⟩ ὀξὺς ⟨…⟩ ἀστ. Radt | ἐπὶ ἀσταχύων Mus. **1563** l. ἄθεσμος H: Phav. = Σ''' | ἣν H: Nauck **1564** l. ἄθεσμος H: Phav.; αθεσμος· αδικος K **1566** πολὺ H (K[A]): La. = K[vgBr] testt. | παρακολούθητον H: Buttm. Lex. 1, 168 | add. Ap. S. | φατήσειεν H: Mus. = Ap. S. **1567** incl. ad gl. 1568 trsp. Alb. **1568** -τε omnino Ev. Marc. **1569** ἀθετῶς H: accent. EM | add. Bentl. Ep. ad Mill. 76 (2, 341) | δεσμῶτι H: Mus. **1570** ἐξιλάασθαι H: Alb. Auct.; ἐξιάσασθαι Σ[b] **1572** ἀθήλως H: Sop. Pears. 28 | ἄπνευστος f. l. voc. ἄγευστος (Ruhnk. in Alb. Auct.) **1573** v. l. gl. 1550 (Kust.) **1574** μεγακλείδι(?) H: -δης Mus.; v. ad gl. 1575 **1575** ἀστή add. HSt. = Su EM | Μεγακλείδης e gl. 1574 trsp. Alb. **1576** l. ἀθῆναι H (ἀθηναία Ald.): HSt. Ind. = EM | incl. La., ft. e gl. 1577 huc delata; ἡ καὶ ἀστή Schm. coll. gl. 7851 **1580** νηρεῖ H: post Alb. (-ηΐσι) Schm.

D **1581** ἀθήρα· βρῶμα διὰ πυρῶν καὶ γάλακτος ἡψημένον παρ᾽ Αἰγυπτίοις

Ap. S. **1582** ἀθηρηλοιγόν· τὸ λεγόμενον πτύον, οἷον ἀθερολοιγόν, τὸ τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικόν. ἀθέρες δὲ τὰ λεπτότατα τῶν ἀσταχύων μέρη (λ 128)

1583 †ἀθηρόλοον· τὸ τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικόν

D **1584** ἀθηρόβρωτον ὄργανον· τὴν τορύνην, ᾗ τὴν ἀθήραν ἀνακινοῦσι. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι (fr. 454 R.)

1585 ἄθηρον· ἀθήρευτον (g^7v^{10})

D **1586** ἀθήτευτος· ὁ μηδενὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων

D **1587** ἀθιγῆ· ἀνέπαφον

1588 ἀθήτευτοι· οἱ μηδενὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύειν εἴρηνται

K + D **1589** ἄθικτον· *ἀψηλάφητον (Eur. Hel. 795) $vg^{\alpha\theta\eta 11}v^{\alpha\theta\upsilon 9}P^1$. μιαρόν, ἀκάθαρτον. καὶ ἡ παρθένος οὕτως λέγεται (Arar. fr. 14 K.–A.)

D **1590** †ἀθίκτορας· ἀνέπαφους παρθένους, ἀνάνδρους. Ἴων Εὐρυτίδαις (TrGF 19 F 11)

D **1591** ἀθίλοι· κόγχου θαλασσίας εἶδος

1592 †ἄθινα· ξύλα κατακαύσιμα

1593 ἆθλα· τὰ ἔπαθλα, ἀγῶνες

1594 ἀθλέβεται· διηθεῖται

1595 ἀθλεῖν· *ἀγωνίζεσθαι vg^6, κακοπαθεῖν (Aeschin. 2, 147)

K + D **1596** ἀθλεύων· *κοπιῶν (Ω 734) vg^7. ἢ τὸν μοχλὸν ἀφαιρούμενος

1597 ἀθλῆσαι· κακοπαθῆσαι, καμεῖν, ἀγωνίσασθαι

Att.? **1598** *ἄθλιος· ταλαίπωρος v^5

1599 ἀθλίων· ἀτίμων, ἐπιπόνων

Att. **1600** *ἀθλοθέτης· ἀγωνοθέτης v^1g^2

1581 cf. Schol. Orib. 45, 4, 1 (p. 163, 26); Plin. nat. hist. 22, 121 **1582** Ap. S. 12, 13; – ὀλοθρευτικόν cf. Schol. 128b; Su α 736; πτύον Orion 9, 18; ἀθέρες – Schol. Orib. 2, 81, 26. 3, 222, 2 **1585** cf. Su α 737 (Δ) **1589** μιαρὸν – EM 25, 8; παρθένος Antiatt. α 113 (cit. Arar.) **1590** EM 25, 9 (om. cit.) **1593** gl. P. Oxy. 2087, 12 (cit. Thuc. 1, 6, 5 ..); Schol. Thuc. 1, 6, 5*h* **1596** Σ^b α 440 | **1600** Moer. 191, 4 (α 135 H.)

1581 ἀθηρὰ H: accent. Kust.; de forma in pap. Ptol. v. Mayser-Schmoll 1, 1, 26 (a) et 123 n. 2 **1582** ἀθηρήλοινον H: Mus. = testt. | ἀθερόλογον H: Kust. = Ap. S. **1583** contin. Mus.; hanc gl. dittogr. gl. 1582 esse negat Alb., affirmat La. **1584** l. ἀθηρ. H: Pears. 28. Alb. | ᾗ H: Mus. | ἀκανθοπλήγει H: Salm., accent. Alb. **1585** ἀθήρατον K Su **1587** ἀθηγῆ H: H^c **1588** dittogr. gl. 1586 esse cens. La. **1589** αθηκτον K^{vg} | μ., ἀκαθ. ad ἄφικτον ref. Leur. 1970–2 coll. gll. 8688. 8690 **1590** ἀθίκτους κόρας Bentl. Ep. ad Mill. 60 (2, 320); ‘latet vox exquisitior’ La., obloq. Leur. l. c. (ἄθ. vox tragica et cf. gll. 4913. 8954) | ἀνεπάφ(ας) H: Mus. = EM | οἷον εὐρύτιδες H: Bentl. **1592** h. e. αἴθινα (Pears. 28. Kust., coll. EM 33, 11) **1594** ἀθλέβ(?)εται H: v. l. gl. 1548 (Heringa Obs. 202) | διηθῆται H: Alb. **1595** ἀγνίζεσθαι H: Palm. Brun. Pears. 29 = K **1596** μόχλον H: accent. Mus. | ἀφαιρόμενος H: Kust.

1601 *ἆθλον· ἀγώνισμα g^{αθη4}Σ, ἔργον, ἔπαθλον

1602 †ἆθλος· ἄφωνος

1603 *ἀθροίζει· συνάγει vg^{2}Σ

1604 *ἀθλοφόρους· ἀγωνιστάς (I 124) vg^{8} Hom.

1605 ἀθμονάζειν· τὸ εἰς δῆμον ἀφικνεῖσθαι τῆς Ἀττικῆς D

1606 Ἀθμονεύς· ⟨ἀπὸ δήμου⟩ φυλῆς τῆς Ἀτταλίδος Ἀθήνῃσιν (Ar. Pac. 190) D

1607 *ἀθόλωτον· καθαρόν (Cyr. in Ioh. 1,111,24 ..) P^{1}

1608 ἄθραυστα· ἀπρόσκοπα. Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι D

1609 *ἄθραυστον· ἰσχυρόν vg^{6}Σ, ὑγιῆ, ἀβλαβῆ (Lycophr. Alex. 890)

1610 †ἄθρας· ἅρμα. Ῥόδιοι D

1611 ἄθρακτοι· ἀτάρακτοι

1612 †ἄθραι· ἀπειλαὶ καὶ ἀνα[σ]τάσεις

1613 ἀθράνευτον· ἄστρωτον. Εὐριπίδης Οἰνεῖ (fr. 569 R.) D

1614 ἄθρατοι· ἀνόχευτοι

1615 †ἀθράως· ἁπλῶς

1616 *ἄθρει· βλέπε g^{3}Σ, ὅρα Σ, ⌊νόει vg^{3}, ἴδε

1617 *ἄθρει δή· νόει δή vg^{αθυ6}, σκόπει ⟨δή⟩ (Greg. Naz. c. 2,1,32,14 [37,1301,12 M.]) Greg. Naz.

1618 ἀθρεῖ· ὁρᾷ, βλέπει

1619 *ἀθρήσας· ἰδών (Eur. Cycl. 379) vg^{αθη8} Eur.

1620 †ἄθρεκτοι· ἀτάρακτοι

1621 ἀθρήματα· δῶρα πεμπόμενα παρὰ τῶν συγγενῶν ταῖς γαμουμέναις παρθένοις παρὰ Λεσβίοις (Sapph. fr. 44,9 L.–P.?) D

1622 ἀθρῆσαι· ἀτενίσαι, ἰδεῖν (τ 478) Ap. S.

1623 ἀθρήσειεν· σκοπήσειεν (Κ 11 ..) (Br^{394}) Hom.

1624 *ἄθρησον· θεώρησον (Eur. Hec. 679 ..) vg^{7} Eur.

1625 ἀθρόα· ὁμοῦ πάντα (α 43 ..) Hom.

1601 Σ α 153; E. Gud. 32,6 | Σ α 154 **1603** Σ α 157 **1604** Schol. **1606** cf. Schol. Ar. **1609** ἰσχυρόν Σ α 155 **1611** Σ''' α 470 **1613** Σ''' α 469 **1616** – ὅρα Σ α 156 **1622** Ap. S. 13,3 **1625** Schol. 43a

---

1601 ἆθλος + ἆθλον (Pears. 29) **1602** v.l. gl. 1630 (Kust.); vel ἆθλος· ἀγών Tosi 1975–7,293 **1603** ἀθλοίζει H: HSt. Ind. = KΣ **1606** spat.θμονεὺς H: ἀ ins. Mus. | ἀπὸ δήμου add. Schm. = Schol. Ar. (et Ἀττικοῦ, sed om. Ἀθήνῃσιν) | φυλὴ τῆς ἀττθίδος (θ ?del. Mus.) ἀθηνᾶς H: Fix. Thes. 1,852; οἱ δὲ τῆς ἀτταλίδος φυλῆς, οἱ δὲ τῆς κεκροπίδος Schol. Ar. **1608** ἰφιγένεια H: Mus. | ad IA 57, ubi ἄριστα codd., ref. Hemsterh.; ad gl. 1624 (IA 1415) trsp. Schm. **1610** κάν⟩αθρα Schm., coll. κανάθρα ≃ ἅρματα Polycr. fr. 1 Müller; 'trad. def. Lidén Streitbergfestg. 227, vix recte' La. **1611** v.l.: gl. 1620 **1612** h.e. ἀραί (Kust.), cf. gl. 7145 | ἀναστάσεις H: Pears. 29. Kust. **1613** ἄστρατον H: HSt. Ind. = Σ''' **1614** ἀθροῦροι H: La. (ad θάρ-νυμι) **1615** v.l. gl. 1534? (Sop.) **1620** v.l. gl. 1611 (Kust.) **1621** 'i. q. ἀνακαλυπτήρια' La., ὀπτήρια cft. Alb.; ἀθύρματα Marz. 1966,48 coll. Sapph.

1626 *ἄθροιζε· συνάγαγε (Br^{376})
Eur. **1627** ἄθροισμα· πλῆθος (Eur. Or. 874) vg^{4}
Hom. **1628** ἀθρόοι· ὁμοῦ πάντες (α 27 ..). ἀκέραιοι
D **1629** ἀθρόον· πολύ. ἀκέραιον. Λάκωνες
1630 *ἄθροος· ἄφωνος Br^{377}(v$^{\alpha\theta\upsilon 8}g^{\alpha\theta\upsilon 7}$Σ), ἄψοφος
Att. **1631** *ἄθρους· ἀθρόους ⌊συνηγμένους Br^{381}Σ (Ar. fr. 642 K.–A.)
1632 *ἀθρόως· αἰφνιδίως vg^{1}, ταχέως vg^{1}Br^{374}, σφοδρῶς vg^{1}. ἀφώνως. συνηγμένως, ὁμοῦ
1633 ἀθυμία· λύπη
1634 ἀθυμῶν· λυπούμενος
N. T. **1635** *ἀθυμῶσι· λυπῶνται (Ep. Col. 3,21) (vg^{10}Br^{379})
Hom. **1636** *ἀθύρματα· παίγνια (O 363 ..) Br^{372}(vg^{3}Σ)
D **1637** Ἀθύρ· μήν, καὶ βοῦς, παρὰ Αἰγυπτίοις
D **1638** ἀθύρει· παίζει, ῥαθυμεῖ (Alcae. fr. 70,3 L.–P.)
D **1639** ἀθυρεύεσθοα· παίζειν. μιγνύειν. σκιρτᾶν
D **1640** ἀθύρουσι· παίζουσιν (Ap. Rh. 4,950)
Eur.? **1641** ἀθυρόγλωσσος· βλάσφημος, φλύαρος, ἀθυρόστομος (Eur. Or. 903)
1642 *ἀθυρονόμος· ὡς ἔτυχε χρώμενος τοῖς νόμοις (g^{12})
1643 *ἀθύροντας· παίζοντας vg^{11}
1644 *ἀθύρων· παίζων (O 364) vg^{1}Br^{160}Σ
1645 †ἀθύσσει· μιγνύει, ῥιπίζει
D **1646** ἀθώητος· ἀζημίωτος
1647 *ἀθῴως· ἀζημίως P^{3}
Eur. **1648** *ἀθῷος· ⟨ἀζήμιος⟩ Br^{378}Σ καὶ ἀναίτιος (Eur. Bacch. 672) g^{1}Br^{170}
D **1649** Ἀθῷος· ὁ ἐπὶ τοῦ Ἄθω τοῦ ὄρους ἱδρυμένος ἀνδριάς, ὁ Ζεύς (Soph. fr. 237 R.)
Hom. **1650** Ἄθως· ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ (Ξ 229)

1628 ὁμοῦ Schol. 27b **1631** Σ α 158; – ἀθρόους Moer. 188,8 (α 33 H.) **1632** ταχέως Su α 758 (Δ) **1636** Σ α 159; Ap. S. 12,32; Schol.; EM 26,9; E. Gud. 34,8; gl. Dionys. 23B **1637** μήν EM 26,6 **1638** Ap. S. 12,32; EM 26,11 | **1641** ἀθυρόστομος Σ''' α 464 (Phryn. praep. soph. fr. 101); (Antiatt. α 61 [cit. Eur.]) **1644** Σ α 160; Schol.; cf. gl. Dionys. 23B **1648** Σ α 161; Ioh. Philop. de voc. A α 36; Choerob. Ep. Ps. 118,15 (E. Gud. 33,21) | Su α 747; gl. Psalm. (9,29) **1649** cf. EM 26,47; Ioh. Philop. de voc. A α 36

1626 ἀνάγαγε, α tert. e corr.?, H: Kust.; σύναγε K **1628** ἀκέρειοι H: Mus. **1630** v. ll.: gll. 1602. 8603 | ἀθρόος H: accent. HSt. Ind. = K^{Br} **1632** αἰφνηδίως H: H^{c} **1638** ἀθυρεῖ H: accent. Mus. = testt. **1639** ἀθυρεύσεσθαι H: Kust. **1640** ἀθυροῦσι H: accent. Abresch. (vel παίξουσι) **1641** βλάσφλημος H: Mus. | ἀφθυρόστομος H: H^{c} = Σ''' **1643** ἀθυρόντας H: accent. Mus. **1644** ἀθυρῶν H: accent. Mus. = K^{Br} testt. **1645** ἀθύρει (gl. 1639) et αἰθύσσει (gl. 1897) confundi agn. Alb. | ῥαπίζει H: Kust. **1647** spat.ζώως H: ἀ ins. et corr. Mus. = K **1648** add. Heins. Pears. 29 = K testt.

1651 *ἀθώπευτον· ἀκολάκευτον (Eur. Andr. 459) vg^{2}Br^{535}Σ Eur.

1652 αι· ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον, σημαίνει τὸ ὄφελον, ἀντὶ τοῦ εἴθε. δασυνόμενον δὲ ἄρθρον θηλυκὸν καὶ ἀναφορικόν, ᾧ χρῆται Ὅμηρος (Β 90 ..), ἀντὶ τοῦ αὗται, ἢ αἵτινες D

1653 †αιαιακον τιον Ἀθήνῃσι … καὶ τὸ Αἰακοῦ τέμενος D

1654 αἶα· γῆ (Γ 243 ..) g^{22}v^{αιθ2} γαῖα κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ γ̄. καί, ὥς τινες, κρήνη ἐν Παφλαγονίᾳ (Β 850) Hom. + D

1655 αἰάζει· θρηνεῖ (Aesch. Pers. 922)

1656 αἰαζομένη· θρηνοῦσα κωκύουσα Hom.

1657 αἰάζω· ἀναβοῶ, ⌊στενάζω (Eur. Or. 80. Greg. Naz. c. 2,1,1,297 [37,992,9 M.] ..) v^{24} Eur.

1658 Αἰάκειον· οὗ φασιν Αἰακὸν οἰκῆσαι D

1659 †αἰακεία· ὕβριν, οἱονεὶ αἰκία D

1660 Αἰακίδαο· τοῦ Αἰακοῦ ἐκγόνου, Ἀχιλλέως (Β 860 ..) Hom.

1661 Αἰακίς· κύλιξ D

1662 Αἰαίη· ἡ νῆσος, ἣν κατῴκει ἡ Κίρκη. καὶ αὐτὴ ἡ Κίρκη ὁμώνυμος· 'Αἰαίη δολόεσσα' (ι 32) | ἢ ἐθνική, ἀπὸ τῆς νήσου, τὸ ὄνομα δὲ πεποιημένον παρὰ τὸ αἶ αἶ τοὺς θρηνοῦντας φθέγγεσθαι, ἤτοι ⟨οὕτως⟩ τοὺς [ὑπὸ τῶν] παρὰ τοῖς Λαιστρυγόσιν ἀναιρεθέντας θρηνεῖσθαι. ἢ διὰ τὸ ἀξίαν εἶναι θρήνου τὴν τῶν μεταμορφουμένων ἀποθηρίωσιν Ap.S. | Hom.?

1663 αἶαν· γαῖαν, γῆν (Θ 1 ..) Hom.

1664 †*αἰαλέας· οἴμοι οἴμοι g^{14} Eur.?

1665 αἰανόν· χαλεπόν, δεινόν D

1651 Σ α 162 **1652** Σ′ α 484; – εἴθε cf. EM 26,50; δασυνόμενον – Ap. S. 13,19 **1653** Σ‴ α 599; cf. Horapoll. 313,8 Reitz. **1654** Schol. Β 850; – τοῦ γ Theogn. can. 2,2 Alpers; γῆ Schol. Γ 243; Su αι 2 (Δ); E. Gen. α 156 (EM 27,7); Hdn. epim. 26; κρήνη cf. Apion 213,14 L.; EM 27,25 **1655** Su αι 4 (Δ); Schol. Aesch.; cf. EM 27,1; Hdn. epim. 26; Erot. α 80 (ad loc. Hippocr. deperd.) **1657** | lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 85 **1658** lex. rhet. 212,15 (q?); gl. P.Oxy. 2087,16 (cf. Stroud 1994) **1660** Schol. **1661** Su αι 6 (Δ); Timachid. fr. 20 Blinkenb. **1662** – δολόεσσα Ap. S. 13,15; νῆσος Su αι 92 (Δ) **1663** γῆν Apion 213,14 L.; Schol. **1665** EM 28,6; Schol. Pind. Isth. 1,69b = 49

1651 ἀθώπευστον· ἀκολάκευστον H: Pears. 30 = ΚΣ **1652** τοῦ αἴθε H (Σ′): Kust. **1653** αἴαι, ἀκόντιον H (Σ‴ [var. acc.]); cum gl. 1658 coniungit La. Αἰακεῖον (hoc Cob. Var. Lect. 87)· τόπος Ἀθ. οὗ φασιν Αἰ. οἰκ. καὶ τὸ Αἰ. τέμενος; obloq. Stroud 1994,8 **1654** αἴα H: accent. Mus. = testt. | παφλαγωνία H: H^{c}; Παιονίᾳ Pears. 729 = EM **1656** ἀκούουσα H: Alb. Auct. **1658** αἰακεῖον H: accent. Schm. olim | v. ad gl. 1653 **1659** 'αεικεια Schm. sed exspectes αικια· ὑ. οἱονει αεικια⟨ν⟩, an Αιαντειαν ὕβριν· οἱ. αικιαν ⟨εσχατην⟩?' La. (addub. Merv. J. 165) **1660** αἰακίδα H: Alb. = Schol. **1661** αἰκύξ H (-ίξ H^{c}, αἰακίξ Mus. = Su): Sop. = Timachid. **1662** τὸ αἴον αἴ H: Mus. | add. La. | ὑπὸ τῶν παρὰ ταῖς ἄλλαις τρυγόσιν H: Bredow, Ep. Par. p. 248; ὑπὸ τῶν πειρατῶν Λαιστρυγόνων Holwerda 1958 (ingeniose, sed L. non fuere piratae) **1664** αἰαλλιασας H: K; αἰάσας Schm., αἰαῖ σᾶς (Eur. Hec. 182) ci. La. **1665** expl. αἰνόν H: La. = EM

Hom. **1666** αἰὲν ἀλιτρός· ἀεὶ ἁμαρτωλός (Θ 361)

D **1667** Αἰάντεια· ἑορτὴ ἐν Σαλαμῖνι

D **1668** Αἰαντίς· φυλὴ Ἀθήνῃσιν

1669 †αἰαντόν· ἁμαρτία

Hom. **1670** Αἴας· ὁ Τελαμῶνος (Α 145 ..)

1671 †αἰᾶται· καθῆναι

LXX **1672** αἱ αὐλαῖαι· τὸ κατακάλυμμα (Exod. 37,14)

1673 †αἰαφοί· αὐτοὶ ἀκούοντες

1674 †*αἴαψ· ματαίως (vg^{2}) [ματαίως]

D **1675** αἰβάλη· θύρα

D **1676** αἰβετός· ἀετός. Περγαῖοι

D **1677** αἰβοῖ· ὡς οἴμοι. τίθεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ (Ar. Av. 1342)

1678 †αἶβον· κατάνες, πλάγιον

D **1679** αἰγάδας· αἶγας. Δωριεῖς

D **1680** Αἰγαί· νῆσος πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ. ἱερὸν Ποσειδῶνος (ε 381)

Eur. **1681** *Αἰγαῖον ἁλμυρόν· πέλαγος vg^{15}A^{25} ⟨οὕτω καλούμενον⟩ (Eur. Tr. 1) A^{25}

1682 *αἴγαγρον· αἶγα ἄγριον A^{33}

Ap. S. **1683** αἰγανέας· ἀκόντια ἀπὸ τοῦ αἰγείοις ἵμασιν ἠγκυλῶσθαι (ι 156)

Hom. **1684** *αἰγανέης· τοῦ δόρατος (Π 589) g^{17}A^{30}

Hom. **1685** αἰγανέῃσιν ἱέντες· τοῖς δόρασι βάλλοντες, τοῖς πάνυ ὑψουμένοις (Β 774)

Hom. **1686** αἲ γάρ· εἴθε γάρ (Β 371 ..)

D **1687** Αἰγαίοις ... · ⟨ὅτι ὕδατι⟩ θαλασσίωι περιαγνίζουσιν

1666 Schol. **1668** cf. Su αι 8 (Δ); Poll. 8,110 **1674** E. Gud. 34,18 **1675** Su αι 11 (Δ); Theogn. can. 6,7 Alpers **1676** EM 28,7 **1677** EM 28,8; Schol. Ar. 1342b; (Theogn. can. 6,6 Alpers) **1680** Schol.; Schol. Pind. Nem. 5,67a = 37; Strab. 8,7,4 (386,16 sqq. C.). 9,2,13 (405,4 sqq. C.) **1682** cf. Hdn. epim. 27 **1683** Ap. S. 17,24; ἀκόντια Su αι 18 (Δ); cf. Schol. B 774; E. Gen. α 159 (EM 28,30) **1686** Σ′ α 486; cf. Schol.

1666 αἰαναλιτρός H: Mus. = Hom. **1667** αἰαντία H: accent. Pears. 30, -εια Schm. **1669** αἰακτόν Pears. 30 **1671** spat.ιᾶται H: α ins. Mus. | v.l. gl. ε 46 ἕαται (Kust. Alb.) **1672** αἰαυλαίαι H: HSt. Ind. | κατακάλυμα H: Mus. **1673** h. e. αὐτάκοοι (La.) **1674** v.l. gl. μ 438 μάψ (Pears. 30. Voss. Hemsterh.) | dittogr. del. ed. 1521 **1675** αἰβάνη H: Pears. 30. Voss. Kust. = testt. **1676** αἴμετος H: accent. Mus., β Guyet. Heins. Salm. al. = EM | πηγαῖος H: Guyet. Heins. Salm. al. = EM **1678** ῥ⟩αιβόν Pears. 30. Kust.; v. ad gl. 1143 **1680** αἶγαι H: accent. Pears. 30 = testt. **1681** v.l.: gl. 1698 | l. αἰγ. H: Schm. = K | ἅμοτον H (K^{vg}; αλματον K^{A}): Schm. olim (Rh. M. 11,1857,303); πλωτόν Pears. 30 | add. La. = K (gl. 1698) **1683** αἰγάνεα H (Su, -έη E. Gen.): La. = Ap. S.; αἰγανέαι Guyet. Pears. 729 | ἀκόντιον Su E. Gen. | ἐπὶ H: Heins. Pears. 729 = Ap. S. **1685** l. αἰγ. H: Mus. | v.l.: gl. 313 **1686** αἴγαρον H: Pears. 30. 729. Kust. = testt. **1687** Αἰγ. ⟨ῥείθροις⟩ vel ⟨νάμασιν⟩ La.; cf. Opp. hal. 5,427 κύμασιν Αἰγαίοισιν | θαλασσῶν H: suppl. et corr. La. | περὶ ἁγνίζουσιν H: unum vb. Mus.

1688 Αἰγαίων· ἐπιτεταμένως ἐνάλιος θεὸς καὶ τὸ περὶ τὰς Κυκλάδας πέλαγος, οἱ δὲ ὁ Βριάρεως (Α 404). καὶ ὁ Ποσειδῶν (Callim. fr. 59, 6 Pf., quem v.) D
1689 αἰγέαν· ὑποδημάτω⟨ν⟩ γένος D
1690 Αἰγιναῖα· τὰ ῥωπικὰ φορτία· καὶ οἱ πιπράσκοντες αὐτὰ Αἰγινοπῶλαι ἐλέγοντο D
1691 Αἰγιναῖον· νόμισμα ἀργυροῦν, μέγα (Diphil. fr. 67, 12 K.–A.) D
1692 [Αἰγενέοι] Αἰγιναῖος· ὁμοίως, ὀβολός (Thuc. 5, 47, 6) D
1693 Αἰγινητικὰ ἔργα· τοὺς συμβεβηκότας ἀνδριάντας D
1694 *αἴγειρος· εἶδος δένδρου (Δ 482) A[34] Hom.
1695 αἰγείρου θέα· αἴγειρος ἦν Ἀθήνησι πλησίον τοῦ ἱεροῦ, ἔνθα πρὶν γενέσθαι θέατρον τὰ ἴκρια ἐπήγνυον (Cratin. fr. 372 K.–A.) Att. Prov.?
1696 αἴγε· αὗται (Δ 21 ..) Hom.
1697 αἰγείην κυνέην· τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γενομένην περικεφαλαίαν (ω 231) Ap. S.
1698 †Αἴγεον ἁλωτόν· πέλαγος οὕτως καλούμενον
1699 Αἰγειροτόμοι· ἰθαγενεῖς τινες Ἀθήνῃσιν D
1700 αἶγες· τὰ κύματα. Δωριεῖς D
1701 Αἰγηίς· φυλὴ Ἀθήνησι D
1702 Αἰγιάλεια· ἡ νῦν Ἀχαΐα D
1703 Αἰγιαλεῖς· οἱ μετὰ Ἀγαμέμνονος στρατευσάμενοι πρότερον Ἴωνες, νῦν δὲ Ἀχαιοὶ ἐν Σικυῶνι D
1704 αἰγιαλός· ὁ παραθαλάσσιος ἐν τόπῳ ψαμμώδει, ἢ ψηφῖδας ἔχων (Ξ 34)
1705 αἰγιάδες· ὑμένες. καὶ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τὰς ὑπολεύκους οὐλὰς αἰγιάδας ἔλεγον (Hippocr. prorrh. 2, 20 [9, 48, 6 L.]) D

1688 Ποσειδῶν Schol. Lycophr. **1690** EM 28, 9; cf. Schol. Pind. Ol. 8, 29b **1691** cf. EM 28, 11; Poll. 9, 76 **1694** Schol.; Hdn. epim. 27; (Theogn. can. 7, 3 Alpers) **1695** Su αι 35; cf. Σ''' α 497; Ael. Dion. θ *5; Paus. α 128; gl. π 513 **1696** Schol. **1697** Ap. S. 18, 18 **1700** cf. Artem. 2, 12 (ἐν τῇ συνηθείᾳ) **1701** cf. Su αι 36 (Δ); Poll. 8, 110; St. Byz. 40, 11 (α 98) **1702** EM 28, 15; cf. Strab. 8, 7, 1 (383, 5 C.) **1704** (Theogn. can. 7, 5 Alpers) **1705** EM 28, 16

1688 αἰγαιῶν H: accent. Mus. | ἐπιτεταμένων H: Mus. | ποσειδών H: accent. ed. 1521 **1689** αἶγαν H: La.; αἰγέην Salm. | ὑποδημάτω H: Mus. **1690** αἰγίναια H: accent. Mus. = EM | αἰγιναιοπῶλαι Phav. = EM **1691** αἰγείναιον H: Heins. Voss. Kust. = EM **1692** dittogr. del. Schm. | αἰγείνεος H: Salm. | ὅμοιος H: Heins. Salm.; Αἰγ. ὀβ.· ὁμοίως Phav. **1693** l. αἰγ. H: Pears. 31 **1694** v.l.: gl. 1722 **1695** l. αἰγ. H: ed. 1521 = Su, cf. Σ''' | ἰκρίη H: La. = Σ''' (ἰκρία Mus. = Su) | cf. gl. π 513 **1696** αἴγαι H: H[c] = Schol. **1697** l. αἰγ. H: Pears. 31. Alb. = Ap. S. **1698** v. l. gl. 1681 (Schm.) | αἰγέον H: accent. Pears. 31 **1699** n. lin. ἰθαγενεῖς H: α ins. rubr., del. Mus. **1700** Δωριεῖς addub. Schm. propter Artem.; 'fictum videtur ad nomen maris Aegaei explicandum, cf. EM 28, 38' La. **1703** σικυῦνι H: Mus. **1704** ψηφίδας H: accent. Mus. **1705** αἰγιαλίδες H: Voss. = EM; αἰγίδες Hippocr.; de v. ll. v. Jouanna-Marelli 1984 | ὑμμες (?έ) H: Mus. = EM | αἰγιαλίδας H: Voss. = EM

Hom. **1706** αἰγίβοτος· αἶγας βόσκειν [τρέφειν] δυναμένη, ἐξ οὗ καὶ τὴν ὀρεινὴν λέγουσιν (ν 246)

Hom. **1707** *αἰγίδα θυσανόεσσαν· τὸ ὅπλον τοῦ Διός τὸ κροσσῶδες (Ε 738 ..) A[27]

D **1708** αἰγίζει· καταιγίζει. διασπᾷ (Soph. fr. 984 R.)

D **1709** αἰγίζειν· διασπᾶν. ἐκ μεταφορᾶς, παρ᾽ ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι, ἀπὸ τῶν καταιγίδων. Αἰσχύλος (fr. 481 R.). ὁ δ᾽ αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖς καὶ τὰς νεβρίδας οὕτως λέγει (fr. 64 R.)

D **1710** αἰγίκερας· τῆλις

D **1711** αἰγλίδια· δακτυλίδια

1712 *αἰγίλιπος· ὑψηλὸς A[31] τόπος

Hom. + D **1713** αἰγίλιψ· *ὑψηλὴ πέτρα (Ι 15 ..) A[36]. καὶ πόλις (Β 633). καὶ ἰτέα ὑπὸ Θουρίων (gl. Ital. 168 K.–A.)

D **1714** αἰγίλουρος· κάραβος

1715 Αἰγιλιῶς· ἀντὶ τοῦ Αἰγιλιέως. Ἀττικῶς

Hom. **1716** Αἰγίλιπα τρηχεῖαν (Β 633)

D **1717** αἰγίλωψ· πόα τις ἐμφερὴς στάχυϊ. καὶ τὸ περὶ τὸν ὀφθαλμὸν πάθος

Hom. **1718** Αἴγινα· νῆσος τῆς Πελοποννήσου (Β 562)

D **1719** αἰγινόμοι· ζῷα οὕτως καλούμενα

Hom. **1720** αἰγιόχοιο· αἰγιδούχου (Α 202 ..)

Ap. S. **1721** αἰγίοχος· αἰγιδοῦχος, ὁ τὴν αἰγίδα ἔχων. αἰγὶς δὲ ὅπλον (Β 375 ..)

1722 αἴγειρος· εἶδος δένδρου

D **1723** αἰγίς· ὀξεῖα πνοή. καὶ ἣν αἱ Λίβυσσαι φοροῦσι δοράν (Hdt. 4, 189, 1). καὶ ἡ ἀπόστιλψις τῶν ὀμμάτων

1706 – δυναμένη cf. Σ α 163; Schol. **1708** Ph α 507 (cit. Soph.) | **1709** Su αι 44; – διασπᾶν Σ[b] α 562 **1710** Galen. lex. 70, 10; Diosc. mat. med. 2, 102, 1 **1712** E. Gen. α 161 (EM 27, 43; Orion + ρ) **1713** ὑψηλή Schol. I; – πέτρα Ap. S. 14, 31; – πόλις cf. Σ″ (Ph α 526. Su αι 48); πόλις Schol. B; (Theogn. can. 7, 6 Alpers) **1714** le. Su αι 50 **1717** cf. EM 28, 18; πόα Diosc. mat. med. 4, 137 | Galen. 14, 414. 783 **1718** cf. Schol. **1721** Ap. S. 18, 5; ὁ – ἔχων Schol.; αἰγὶς – Schol. A 202 **1723** – πνοή et καί[2] – EM 28, 20; ἣν – δοράν gl. Hdt. (Su αι 59)

1706 ⟨καὶ⟩ τρέφειν Mus., del. La. (om. Schol.) | δυναμένην H: Schm. = Schol. **1707** θωσανόεσσαν H: Mus. = K | κροσῶδες H: Mus. = K **1709** αἰκίζεσθαι H: Sop. Pears. 31. Voss. = Su | ἡδονῇ H (Su): Mus. (spir. non mut.; spir. Meurs.) | νευρίδας H: Mus. = Su **1710** αἰγίκεραν H: Sop. Pears. 31; αἰγοκέρας Heins. = testt. | τηλῆς H: Salm. = testt. **1711** αἰγλία H: La. coll. gl. 1729 **1714** αἰγιλούουρος H: HSt. Ind. = Su **1715** αἰγιλῶς (-ιαλ- Mus.)· αἰγιαλέως H: Cob. nov. lect. 167 **1716** l. αἰγ.: Alb., expl. deesse notans (nisi exemplum gl. 1713 sit, ut Pears. 730) **1717** τῶν ὀφθαλμῶν H: HSt **1718** αἰγίναψ H: Sop. Palm. Pears. 730. al. = Schol. **1719** αἰγιόνομοι H: La. ('capras depascentes') **1720** αἰγιοχοῖο H: accent. ed. 1521 **1722** αἴγιρος ord. Voss.; v.l. gl. 1694 (Alb.) **1723** φέρουσι H: La. = gl. Hdt. | αἱ ἀποστίλψεις EM

1724 αἰγίπυρος· βοτάνης εἶδος [ἢ κάραβος] D
1725 αἰγίς· ὅπλον ἐξ αἰγείου ⟨δέρματος⟩ A$^{32.37}$. καὶ τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων διαπεπλεγμένον δίκτυον (Lycurg. fr. 24 Con.). Νυμφόδωρος (FGrHist 572 F 15) δὲ καὶ τὸν θώρακα αἰγίδα λέγεσθαί φησιν ὑπὸ †Λακώνων Att. + D
1726 Αἴγιον· πόλις ⟨τῆς Ἀχαΐας⟩ (B 574) D
1727 αἰγίσκον· αἶγα ἐκτομίαν [τῆς Ἀχαίας] D
1728 Αἰγλάηρ· ὁ Ἀσκληπιός D
1729 αἴγλας· ἀμφιδέας, καὶ ψέλια τὰ περὶ τὴν ὕνιν τοῦ ἀρότρου D
1730 αἴγλη· χλιδών, Σοφοκλῆς Τηρεῖ (fr. 584 R.). [χιτών] καὶ πέδη παρὰ Ἐπιχάρμῳ ἐν Βάκχαις (fr. 17 K.–A.) D
1731 αἴγλαις· λαμπηδόσι, λαμπρότησιν
1732 αἴγλη· *λαμπηδών (ζ 45) vg^{3}Br^{414}Σ, αὐγή g^{3}Σ, φῶς, λαμπρότης (B 458 ..). ἔστι δὲ καὶ βόλος φαῦλος κυβευτικός (Cratin. fr. 405 K.–A.) Hom. + D
1733 αἰγλήεσσι· λαμπροῖς (Greg. Naz. c. 2,1,1,68 [37,975,5 M.]) Greg. Naz.
1734 *αἰγλήεντος· λαμπροῦ (A 532) Σ(Br^{566}) Hom.
1735 Αἴγλης Χάριτες· πιθανῶς ἐγενεαλόγησαν τὰς Χάριτας Αἴγλης καὶ Ἡλίου, ἐπεὶ τὰς Χάριτας λαμπρὰς εἶναι δεῖ (Antim. fr. 95 W. = 140 M.) D
1736 Αἰγλήτην· ἐπίθετον Ἀπόλλωνος (Callim. fr. 7,23 Pf., quem v.) D
1737 Αἰγοφάγος· Ἥρα ἐν Σπάρτῃ D
1738 αἰγυλίς· λύγος D
1739 †αἰγύλιος· Αἰγύπτιος [αὐγὴν ἡδύ] D
1740 αἰγυπιόν· εἶδος ἀετοῦ (Soph. Ai. 169) D
1741 αἰγυπιοῖσιν· ἀετῶν γένος, ⟨οἱ δὲ⟩ γῦπες (H 59) Hom.

1725 Σ′ α 491 | Paus. α 40; τὸ – cf. Harp. 16,3$^{epit.}$ (Σ″ [Ph α 523. Su αι 60]); (Theogn. can. 7,2 Alpers) **1726** Schol.; Ioh. Philop. de voc. E α 17 **1730** Paus. α*41 ad fin.; Ph α 530; πέδη cf. Poll. 5,99 **1732** Paus. α*41; λαμπηδών Schol. 45d; EM 29,1; Hdn. epim. 27; gl. Dionys. 23B; – αὐγή Σ α 164; λαμπρότης Schol. B **1734** Σ α 165; Ap. S. 14,7; Schol.; cf. Hdn. epim. 27 **1735** Σ′ α 509 **1737** le. Su αι 70; Paus. perieg. 3,15,9 **1738** EM 28,23 **1740** EM 29,4; cf. Schol. Soph. **1741** Schol.; E. Gen. α 168 (EM 29,4)

1724 αἰγίπυγος H: Jun. Sop. Pears. 31 | incl. Wendel ad Schol. Theocr. 4,25a; f. l. gl. 1714 **1725** v.l.: gl. 7050 | αἰγοῦ H (αιγιδιου et αιγιου K): La. | add. La. = K | Λιβύων Harp. **1726** τῆς ἀχαΐας e gl. 1727 trsp. Mus. = Ioh. Philop.; expl. om. Schol. **1727** ἐκτομέαν H: HSt. Thes. 1,175 **1728** Lacon. cf. Wil. Isyll. 92 **1729** ἀμφιλέας H: Mus. **1730** αἰγληχίδων H: Scal. Salm. = Ph | del. Schm. ('e falsa corruptelae emendatione natum') **1733** αἰγλησσέσι H: Mus. **1735** l. αἴγλης H: Mus. = Σ′ **1736** αἴγλη· τὴν H: unum vb. Mus., accent. Vales. **1737** χήρα H: Heins. Pears. 32, coll. Paus.; ἡ Ἥρα Sop. **1738** αὐγός H: Mus. = EM, accent. HSt. Ind. **1739** incl. e gl. 1732 Schm. **1740** αἰγύπτιον H: Mus. = EM **1741** αἰγυπτιοῦσιν H: Mus. = testt. | add. La. = testt.

1742 †αἰγύπτης· σύντης. ὁ καλοβότης†

D **1743** Αἰγύπτια ἐμπολή· ὁ ῥῶπος, καὶ τὰ ἐκεῖθεν φορτία, ὡς Εὐριπίδης (fr. 932 K.)

D **1744** αἰγυπτιάζων· κακοτροπευόμενος

D **1745** αἰγυπτιασμένος κατὰ στάσεις· οὕτως ἐλέχθη ὑπὲρ Ἰώνων

D? **1746** Αἴγυπτος· ὁ Νεῖλος ὁ ποταμός (ξ 258), ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα ὑπὸ τῶν νεωτέρων Αἴγυπτος ἐκλήθη

Hom.? **1747** Αἰγύπτιος· ὄνομα ἐθνικόν· 'ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος' (δ 385). καὶ κύριον τὸ τοῦ Ἰθακήσιου γέροντος (β 15)

D **1748** αἰγυπτιῶσαι· μελᾶναι (trag. ad. fr. 161,2 K.–S.?)

1749 †αἰγωγαίαν· ὀφθαλμός

D **1750** αἰγώνυχον· πόας εἶδος

Hom. **1751** αἰγῶν τε· αἰγιδίων [Αἴγυππον ὄμμα] (Ω 34 ..)

Hom. **1752** αἰγῶν τε τελείων· τῇ ἡλικίᾳ τελείων (Α 66 ..)

Eur. **1753** *῞Αιδαν· ᾅδην (Eur. Hec. 1033 ..) A[41]

Hom. **1754** Ἀΐδαο· ᾅδου (Ε 646 ..)

Hom. **1755** ῎Αϊδι· τῷ ᾅδῃ ἀπὸ τῆς εὐθείας ⟨τῆς ὁ ῎Αϊς⟩ (Α 3 ..)

D **1756** ῎Αϊδος κυνέη· [τῆς ὀάις] ἀθάνατόν τι νέφος, ὃ περιβάλλονται οἱ θεοί, ὅταν θέλωσιν ἀλλήλοις μὴ γινώσκεσθαι. νεφέλη ἀφανής, ἣν ὑποδυσάμενοι οἱ ⟨θεοὶ⟩ ἀθεώρητοι γίνονται ἀλλήλοις (Ε 845)

Eur. **1757** *ἅιδας· τύμβος ˪τάφος (Eur. Hec. 483 ..) A[61]

1758 *Αἰδάδας· δεσπότης A[45]

1759 αἱ δέ· αὗται δέ (Β 599 ..)

D **1760** †αἰδάνης· διατρίβων. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 57 K.–A.)

1761 †*αἰδάσηται· ᾐδέσθη (A[46])

1742 ?Σ''' α 623 **1744** cf. Σ' α 494; Ael. Dion. α 49 **1746** Σ''' α 622; cf. Su αι 77; Eust. Od. 1468,29 (1,127,45 St.); Paus. perieg. 9,40,6; (Theogn. can. 7,4 Alpers) **1747** Σ''' α 621; ὄνομα κύριον Schol. β **1748** ⟨Ael. Dion. α 50⟩; EM 30,18 **1752** cf. Schol. **1754** Schol. **1755** Ap. S. 14,3; Schol. **1756** Ph α 548 **1757** | Su α 669 (Δ) **1758** Su α 668 (Δ)

1742 σίντης, ἀσκαλαβώτης Mus.; συβότης, νομεύς Σ''' **1743** ἐν πολλῇ H: Mus. | ὡρωπὸς H: HSt. Ind. **1745** κατάστασις H: Mein. 1857,605; αἰγυπτιασμένη Mus., ᾐγ- Bergk Rel. 262 **1746** νεοτέρων H: Σ''' **1747** αἴγυπτος H: Heins. Kust. = testt. | κυρίως H: Hemsterh. = testt. **1748** αἰγυπτῶσαι Heins. Salm. Voss. = EM | μελαῖναι H: Heins. Salm. Pears. 32 al. = EM **1749** e gl. ο 843 ὀμφαλὸς Αἰγαῖος corrupt. esse agn. Schm. **1751** incl. Αἰγυπτίου ὄνομα ad fin. gl. 1747 ref. Schm. **1753** αἴδαν H: Schm. **1754** ἀΐδαον H: Mus. = Schol. **1755** ἀϊδιτῷ H: Mus. = testt. | add. e gl. 1756 Schm. = Ap. S. (῎Αϊς post τῆς iam Mus.) **1756** l. ἄϊδος H: Pears. 32. 720 = Ph | τῆς ὀάϊς del. Mus. (om. Ph), v. gl. 1755 | ἔλωσιν H: Mus. = Ph | ⟨θεοὶ⟩ Mus. = Ph; οἱ del. Schm. **1757** ἀΐδας H: La. **1758** αἰδάας H (K[A] Su): La. = K[wc]; 'subest nomen dei Hadad' La. **1760** 'ft. αἰανής' La. **1761** v.l. gl. 1772 | αιδασσεται K

1762 ἄιδειν πρὸς μυρρίνην· ἔθος ἐν τοῖς συμποσίοις τὸν μὴ δυνάμενον ᾆσαι δάφνης κλῶνα ἢ μυρρίνης λαβόντα πρὸς αὐτὴν ἄιδειν (Ar. fr. 444 K.–A.) Prov.

1763 ἄιδειν· ἐπὶ τῶν ἀλεκτρυόνων λέγουσιν Ἀττικοί· κοκκύζειν δὲ οὔ φασιν ἐπ' αὐτῶν, πλὴν μωκώμενοί τινα ξένον. δηλοῖ δὲ καὶ λέγειν, ὀνομάζειν Att.

1764 *αἰδεῖσθαι· ἐντρέπεσθαι (Α 23) A^{55} Hom.

1765 ἄιδειν ⟨τὰ⟩ Τελαμῶνος· ἦν τι σκολιὸν γεγραμμένον εἰς Αἴαντα (Ar. Lys. 1237)

1766 ἄιδεις ἔχων· ἴσον τῷ μάτην λέγεις, καὶ ληρεῖς (fr. com. ad. *822 K.–A.) Prov.

1767 αἰδέσασθαι· τὸ ἔνοχον ὄντα [καὶ] φόνῳ ἀκουσίῳ καὶ πεφυγαδευμένον ἐφ' ὡρισμένῳ χρόνῳ … τοῦ τετελευτηκότος ἐξιλᾶσθαι, ὡς εἰληφότος ἤδη τιμωρίαν (lex ap. Dem. 43, 57)

1768 αἴδεσθεν· ᾐδέσθησαν (Η 93) Hom.

1769 αἰδέσιμον· σεβάσμιον, ἔντιμον

1770 *αἰδεσιμώτατος· αἰδοῦς ἄξιος vg^{9}A^{56}

1771 αἴδεσσαι· αἰδέσθητι (Ι 640) Hom.

1772 *αἰδέσσεται· αἰδεσθήσεται (Χ 419) A^{42} Hom.

1773 ἀΐδηλον· ἄδηλον, ἀφανές (Β 455 ..) Hom.

1774 *ἀϊδήλως· ἀφανιστικῶς (Φ 220) A^{66} Hom.

1775 *αἰδήμονα· αἰδέσιμον (2. Macc. 15, 12) vg^{10}A^{59}(Br^{404}Σ) LXX

1776 *Ἀΐδης· ᾅδης (Ε 395 ..) vg^{5}A^{38} Hom.

1777 †*αἰδήφρων· αἰσχυντηρός (Eur. Alc. 659) A^{48} Eur.

1778 *ἀΐδιον· ἀεὶ ὄν (A^{65}), ἀεὶ ὑπάρχον

1779 *ἀϊδίων· αἰωνίων (Cyr. in Ioh. 2, 68, 26) vg^{7}(A^{39})

1780 ἀϊδνόν· *μέλαν A^{49} ἢ ἀφανιστικόν (Aesch. Suppl. 781. fr. 407a R.). λέγουσι δὲ καὶ τὸν ὠκεανὸν 'πηλὸν ἀϊδνόν' (SH fr. ad. 1097) K + D

1762 Zenob. vulg. 1, 19 **1763** Ph α 549 (aliter Phryn. praep. soph. 35, 14); δηλοῖ – λέγειν cf. Ap. S. 10, 10 **1764** Ap. S. 15, 3; Apion 213, 16 L.; Schol. **1765** Paus. α 24 (Ph α 557) **1766** Ph α 538; Prov. Bodl. 21 **1767** Σ α 167 **1770** ⟨τιμιώτατος⟩ lex. Greg. or. 159, 5 (LGM 172, 5) **1771** Schol. **1773** Ap. S. 16, 28 **1774** Schol. **1775** Σ α 168; Theogn. can. 8, 3 Alpers **1776** Schol.; Su α 672 **1780a** | Ph α 541 (cit. Aesch.)

1762 l. ἀίδειν H: l. corr. Mus. = Prov., ἄιδειν Alb. | μὴ ⟨πρὸς λύραν⟩ Pears. 2 (sic sine add. interpr. Alb.); μὲν Palm. **1763** κοκύζειν H: Mus. = Ph **1765** add. Paus. **1766** αἰδεισέχων H (αἴδης ἔχων Ph): Mus. = Prov. Bodl. | τὸ H (Ph^{b}): Mus. = Ph^{z} | comoediae adscr. Wil.* **1767** καὶ del. Mus., om. Σ | πεφυγαδευμένω H: Mus. = Σ | ἐν Σ | ὁρισμένω H: Schr. = Σ | ⟨τὴν ψυχήν, ἢ τοὺς γονεῖς, ἢ τοὺς προσήκοντας⟩ Scal., ⟨τοὺς συγγενεῖς⟩ La. **1771** αἰδέσσαι H: accent. Mus. = Schol. **1772** αἰδέσσηται H (αιδεσεται K): Phav. | αἰδεσθήσηται H: Alb. silentio = K | v.l. gl. 1761 **1774** ἀφανηστικῶς H: Mus. = K Schol. **1777** αἰδόφρων Thes. | αἰσχυντερός H: Thes. = K **1778** v.l.: gl. 1265 **1780** 'π. ἀ.' Pears. 33; gl. π 2192 cft. La.

D **1781** ἀϊδνή· σκοτεινή (lyr. ad. fr. 996 P.?)
D **1782** αἰδοῖον· αἰσχύνη
1783 *αἰδοῖ· [ει νικώμενος] τῇ ⌊αἰσχύνῃ A^{αδο11}
Hom. **1784** *αἰδοῖ εἴκων· νικώμενος τῇ αἰδοῖ (A^{67}), τουτέστιν ⌊αἰδούμενος (Κ 238) ΣBr^{396}
Hom. **1785** *αἰδοίῃ· αἰδοῦς ἀξία (Β 514 ..) A^{43}
Hom. **1786** *Ἄϊδος· εἰς ᾅδου (Γ 322 ..) A^{58}
Hom. **1787** *αἰδοῖος· δίκαιος, τίμιος (θ 22) A^{57}
Hom. **1788** Ἄϊδος κυνέη· νέφος τι σκότους (Ε 845)
Ap. S. **1789** ⟨αἰδοῖος·⟩ αἰδοῦς ἄξιος (Γ 172). καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδουμένου δὲ χρῆται τῇ λέξει Ὅμηρος καὶ ἐπὶ τοῦ ἱκέτου· ‘κακὸς δ’ αἰδοῖος ἀλήτης’ (ϱ 578)
Eur. **1790** αἰδοῦμαι· αἰσχύνομαι (Eur. Or. 37 ..)
Att. **1791** Αἰδοῦς βωμός· Ἀθήνῃσιν ἐν τῇ ἀκροπόλει Αἰδοῦς καὶ Ἀφελείας εἰσὶ βωμοὶ πρὸς τῷ ἱερῷ
Hom. **1792** *ἀΐδρει· ἀπείρῳ (Br^{425}Σ), ἀμαθεῖ (Γ 219) (A^{64})
D **1793** ἀιδοφοῖται· οἱ λεπτοί καὶ ἰσχνοὶ καὶ ἐγγὺς θανάτου ὄντες (Ar. fr. 156, 6 K.–A.)
Hom. **1794** ἀϊδρείῃ· ἀπειρίᾳ, ἀμαθίᾳ· πολέμοιο (Η 198)
D **1795** ἄϊδροι· ἀΐδριες. Ἴων Τεύκρῳ (TrGF 19 F 34)
Hom. **1796** ἀϊδροφῶντι· ἀνδρῶν ἀναιρετικῶν (Β 651 ..)
1797 *†αἴδυλος· θρασύς A^{50}
D **1798** ἀΐδρυτον κακόν· Κρατῖνος Σεριφίοις (fr. 224 K.–A.) ‘οἰκοῦσι⟨ν⟩ φεύγοντες ἀΐδρυτον κακὸν ἄλλοις’· κακοΐδρυτον, ἢ οἷον ἄλλοι αὐτοῖς οὐκ ἂν ἱδρύσαιντο, τὴν φυγήν, ὡς εἴ τις ἄγαλμα ἱδρύσαιτο

1784 Schol. | Σ α 169 **1785** Schol. **1787** (Theogn. can. 8, 2 Alpers) **1788** cf. Schol.; E. Gen. α 270 (EM 42, 13) **1789** – αἰδουμένου Ap. S. 15, 8; – ἄξιος Schol. Γ; E. Gen. α 174 (EM 29, 24); Su αι 89 (Δ); ἐπὶ τοῦ αἰδουμένου Schol. ϱ; ἐπὶ τοῦ ἱκέτου cf. EM 30, 44 **1790** (Theogn. can. 8, 1 Alpers) **1791** Paus. α 43; Ph α 539 **1792** cf. EM 42, 31; ἀπείρῳ Σ α 171; Schol. ; ἀμαθεῖ cf. Ap. S. 18, 13 **1794** ἀπειρίᾳ Ap. S. 17, 3; Schol.; E. Gen. α 274 (EM 42, 44); cf. Su α 677 (Δ) **1795** cf. Ph α 543 **1797** Su α 680. αι 90 (Δ); EM 30, 19; Eust. Il. 399, 37 (1, 629, 8 V.) **1798** οἷον – ἱδρύσαιντο Ph α 547; cf. EM 42, 10

1781 ἀΐδνη H: accent. Mus. **1783** αἰδόιει H (-ῃ Mus.), αδοιγε K | del. Alb., intrus. e gl. 1784 **1784** ἄκων H: Mus. = K testt. | αἰδῶ H: Mus. = K **1786** Ἄιδός ⟨δε⟩ (Η 330) ed. 1521. Pears. 33, vel ⟨εἴσω⟩ (Γ 382) Schm. **1788** κύνεον H: Mus.; κυνέην testt. **1789** add. La. = testt. | ἰκέλου H: Sop. Heins. Pears. 33. 720. al., coll. EM **1791** αἰδὼς H: Mus. = testt. | n. gl. αἰδοῦς H: contin. Scal.(?) Voss. | φιλίας H: Meurs. Cecrop. 80 = testt. | cf. Jacoby ad FGrHist. 334 F 25 **1793** αἰδοφόλοι H: Hemsterh. **1794** ἀΐδρη H: Mus. = Ap. S. Schol. Su; -εία E. Gen. **1795** ἀϊδροὶ H: accent. Fix = (Ph) | ἰὼν H, υἱῶν H^{c} (υἱ) et Mus. (accent.): ed. 1521 = Ph **1796** h. e. ἀνδρειφόντῃ (Bentl. Ep. ad Mill. 55 [2, 311]) | ἀναιρετικῷ Mus. **1797** αἴδυλος bis Su, αἰδύλος EM **1798** l. ἀΐδρ. H (Ph): Cocc. Voss. Stanl. = EM | ἐριφιοῖς H: accent. Mus., Σερ- Vales. Pears. 33. Voss.

1799 αἰδώς· *αἰσχύνη vg^{4}(A^{62}Br^{429}) … τὴν τοῦ σώματος αἰσχρότητα, τὰ αἰδοῖα (B 262). καὶ ἡ σελήνη, παρὰ Χαλδαίοις Hom. + D
1800 †ἀίδων· λέγων
1801 *᾿Αϊδωνέος· τοῦ ᾅδου (Opp. hal. 3,488) A^{51}
1802 ᾿Αϊδωνεύς· ὁ θεός (Y 61). καὶ ὁ τόπος Hom.
1803 *᾿Αϊδωνῆϊ· τῷ ᾅδῃ (E 190) A^{52} Hom.
1804 αἰδὼς ᾿Αργεῖοι· αἰσχύνῃ … γεγονότες (E 787) Hom.
1805 *᾿Αϊδώνια· θανάσιμα g^{11}A^{63}
1806 †αἰδῶσσα· τῆς αὐλῆς τὰ τειχία (gl. Ital. 181 K.–A.) D
1807 †ἀϊδώτατον· τειχίονα
1808 *ἄϊε δέ· ἤκουε δέ (Φ 388) A^{70} Hom.
1809 αἰεί· *ἀεί, διαπαντός (A 107), συνεχῶς (A 52) A^{71}. ἔστι δὲ καὶ δι' αἰῶνος· 'θεῶν αἰειγενετάων' (B 400). καὶ τὸ μετὰ χρόνον. καὶ τὸ συνεχῶς καὶ πυκνῶς. καὶ τὸ δι' ὅλου· 'αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντα' (A 541). καὶ τὸ καθ' ὥραν τεταγμένην συμβαῖνον· 'μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεί' (ι 134). καὶ τὸ ἐν βραχεῖ χρόνῳ συνεχές· 'αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον' (Ψ 502) Hom.?
1810 *ἄϊει· ἀκούει (Aesch. Pers. 633) Br^{405}(Σ), αἰσθάνεται (Σ)
1811 αἰειγενετάων· διαπαντὸς ὄντων, ἢ διὰ παντὸς ἐνεργούντων καὶ γενεσιουργούντων (B 400) Hom.
1812 ἄϊες· ἐπύθου (Eur. Hipp. 362 ..) [ἐκοιμήθης] Eur.
1813 αἰεὶ νέον ἐρχομενάων· διαπαντὸς νεωστὶ ἐρχομένων. ἀθρόως γὰρ εἰσελθοῦσαι ἐπὶ λειμῶνα ἀνθῶν ἢ ἀλλαχοῦ που αἱ μέλισσαι, μικρόν τι τῆς πτήσεως μετελθοῦσαι διϊστῶσιν, ὡς ὁμοίως καὶ δεύτεραι πετασθεῖσαι, καὶ αὖ πάλιν τρίται, εἶτα τῇ τάξει ἀναπέτονται πάλιν, ὡς δοκεῖν αὐτὰς κατ' ὀλίγον ἀναπετομένας, ἀρχὴν τῆς πτήσεως λαμβάνειν (B 88) D

1799 αἰσχύνη EM 30,26; τὰ – Σ' α 510; τὰ αἰδοῖα Schol.; (Theogn. can. 8,4 Alpers) **1801** Schol. Opp. **1803** Schol.; Su α 672 **1804** cf. Schol. **1805** EM 42,12 **1809** Σ''' α 617; Apion 212,21 L.; ἀεί Su αι 101; διαπαντός Schol. A 107; συνεχῶς E. Gen. α 181 (EM 31,32) **1810** Σ α 172; Apion 214,2 L.; ἀκούει Schol. Aesch. **1811** Σ''' α 616; Schol. **1813** cf. E. Gen. α 181 (EM 31,31; Hypomn. Il.); – ἐρχομένων Σ''' α 618

1799 ἀϊδὴς H: Sop. = K^{vg} EM Theogn.; αἰδώ K^{A} Σ' Schol., αἰδῶ K^{Br} | expl. τὴν τοῦ σώματος αἰσχύνην K^{Br} **1800** vix v.l. gl. 1261 (Alb. Kust.), ft. Boeot. (Ahr. Dial. 1,171, Burz. 1978–9,423[= St. su Corinna 101] coll. gl. γ 31); potius cum Marz. ap. Burz. l. c. λέγων ⟨μετ' ᾠδῆς⟩ coll. gl. 1256 **1801** ἀϊδώνεος H: accent. Mus. = Schol. Opp. **1803** ἀΐδωνι H: Pears. 721. Bernard. Kust. = Schol. Su (αιδωνη K) **1804** ἀϊδεῖς H: Kust. = Schol. | ἄγριοι H: Schm. = Schol. | e.g. θαυμαστοὶ e Schol. suppl. La., quamvis contextus non sit idem **1806** 'ex αιθουσα corruptum esse docet gl. Diogenianea Eust. 1347,56' La. (sed Eust. e schol. exeg. derivare dicit Erbse ad Schol.^{T} Ω 323) **1807** v.l. gl. 1806 (Schm.) **1808** spat. ἀΐε H: n. gl. Mus. **1809** διόλου H (Σ'''): Ald. | αἰή H: H^{c} = Σ''' | μάλα καὶ H: Mus. = Σ''' | τῶ ἐν H: Mus. = Σ''' **1810** αἴει H: Ald. = K testt. **1811** v.l.: gl. 1252 **1812** ἄϊσες H: Mus. | incl. ad gl. 1814 **1813** αἰει- H: separ. Mus. = testt. | νέων H: H^{c} = Σ''' | δοκῶν H: Mus.

1814 †αἰέσκοντο· κυλίζοντο†

1815 †αἴεσχλος· κλάδος δάφνης A[74]

D **1816** αιεν· *διαπαντός vg[12]Br[519]. ἐπαισθάνεσθαι

1817 ἄιεν δέ· ἤκουεν δέ

Prov. **1818** αἰετὸν κάνθαρος μαιεύσομαι· παροιμία. τὰ γὰρ ὠιὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζουσιν οἱ κάνθαροι κυλίοντες (Ar. Lys. 695)

Hom. | D **1819** αἰετὸς αἴθων· ὁ ἔνθερμος, καὶ πυρώδης, καὶ ξανθός (Ο 690) || καὶ τὸ πτηνόν. καὶ ὄροφος. καὶ τὸ ἐπὶ τῷ γείσῳ κυμάτιον

1820 [αι]ἑωυτῷ· ἑαυτῷ (Hdt. 1,28 ..)

1821 αἱ ἐξαίρετοι· αἱ ἐπίλεκτοι (Cyr. in Psalm. 69,1068A M.)

D **1822** αἰζᾶεν· εὐτραφὲς βλάστημα

D **1823** αἰζαόν· τὴν μέσην ὥραν

D **1824** αἰζασία· ἄμπελος οὕτως λεγομένη

D? **1825** †αἰζέων· ὀρῶν ὑψηλῶν

Ap. S. **1826** αἰζηοί· νεανίσκοι A[78](Br[975]) οἱ τῷ αἵματι ζέοντες. ἢ οἱ ἄγαν θερμοὶ καὶ θυμώδεις (Γ 26 ..)

Hom. **1827** *αἰζήϊος· ἀκμάζων (Ρ 520) vg[23]A[77]

Hom. **1828** *αἰζηιῶν νεανιῶν (Β 660 ..) A[75]

D? **1829** ἀΐζηλος· ἄδηλος (Β 318 v.l.)

D? **1830** †αἰζηνεκές· διηνεκές, αἰώνιον

1831 †αἰζητόν· πνευστικόν. καὶ πυρῶδες

D **1832** αἰζόκροτον· ξηρασίαν

D **1833** †αἰζυκτή· ἡ γῆ

1818 Paus. α 45 (Ph α 562); Zenob. vulg. 1,20; Prov. Bodl. 159 **1819** πυρώδης EM 32,33; τὸ¹ – ὄροφος EM 31,52 **1821** Schol. **1826** Ph α 615; – νεανίσκοι cf. Schol.; – ζέοντες cf. Ap. S. 17,4; aliter Hdn. epim. 28 **1827** Su αι 99 (Δ); cf. Schol. **1828** Schol. **1829** cf. Hdn. π. παθ. ap. EM 41,44 **1832** EM 31,55; Eust. Il. 648,47 (2,336,16 V.) **1833** EM 31,54

1814 v.l. gl. 1415 (Schm.) **1815** v.l. gl. 2096 (Schm.) | αἴεσχλος H, αἴελχος K **1816** αἰὲν H (K[Br]), ad quam διαπαντός; ἐπαισθάνεσθαι ad ἀΐεν (not. Sop.) **1817** αἶεν H: Schm. | gl. totam del. Mus., dittogr. gl. 1808 **1818** ἀετὸν … μαιεύεται Prov. | ὦτα H: ὠὰ Mus. = Prov., ὠιὰ Paus. | αἰετοῦ Ph **1819** l. αἰετὸς H (EM²): Heins. Pears. 33 = EM¹ | ἔνθερος H: Guyet. Heins. Palm. | ‘καὶ τὸ πτ. eqs. e gl. 1825 huc delata’ La. (n. gl. agn. Schm.) **1820** αἰέω· τῶ H (αἰεωῢτῷ Mus.): αἱ ἑωυτῷ Pears. 33, ‘αι v.l. pro ε est’ La. **1821** ἐξέρετοι H: H[c] = Schol.; ‘αι bis pro v.l. του ε habet Schm., ft. recte’ La. **1822–4** cf. Daniels., De voce αιζηος, 44 sqq. **1822** αἰζάεν H: accent. Mus. **1824** αἰζάσια H: accent. Mus. **1825** αἰζάων H: La. = K[p]; ‘h.e. αιπεων’ La., ‘αἰπάων falsa et permira est Fixii coniectura’ Schm.; ‘latere suspicor Azaniorum montium memoriam’ Mein. 1863,718 coll. Callim. h. Dian. 235 **1826** νεανίαι (οἱ om.) K[Br] testt. **1827** cf. Pfeiff., Hist. cl. sch. 256 **1828** αἰζηΐων H: accent. Schm. = Schol. | νεανίων H: accent. Mus. = Schol. **1829** αἰζηλὸς H: accent. Schm.; h.e. ἀΐδηλος (Guyet), ‘nisi Pseudolesbium est’ La. **1830** δι^ζηνεκες agn. Mein. 1858,518 **1831** v.l. gl. 1840 (Salm. Pears. 33) **1832** ‘αζο-? scl. terra siccitate quasi pulsante obdurescit’ La. | ξηράσιον H: Salm. Pears. 33. Voss. al. = testt. **1833** αἰζύπη Heins. Voss. Munck.= EM; ‘ft. αζευκτη aratro non subacto’ La.

1834 †αἰηνά· τὰ μικρὰ τῶν δένδρων. ἄλλοι δὲ αἰῆνες

1835 ⟨αἰηνές·⟩ αἰώνιον, βλαβερόν (Archil. fr. 179 W.) D

1836 *αἴης· γῆς g^{21}, γαίης (B 162 ..) A^{79} Hom.

1837 *αἰήσυλον· ἄνομον (A^{80}), [οὐ] κακοποιόν (E 876) Hom.

1838 αἰῆται· ἄνεμοι D

1839 αἴθ' ὄφελες· εἴθ' ὤφειλες (A 415 ..) Hom.

1840 αἴητον· πνευστικόν ἢ πυρῶδες, ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου (Σ 410) Hom.

1841 αἰθαί· μέλαιναι || *καὶ ἱπομφόλυγες (g^{αει30}) D | K

1842 *αἰθάλη· σποδός, τὸ ἐκ καμίνου μέλαν (Exod. 9, 8) vg^{5}A^{24}Σ LXX

1843 αἰθάλη· τέφρα, σποδός (Hippocr. mul. 1, 91 [8, 220, 4 L.])

1844 Αἰθαλίδαι· δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς D

1845 αἰθαλίδες· τὰ ἐν τῷ σίτῳ γινόμενα ἢ τοὺς ἐπὶ τῷ ὕδατι σταλαγμοὺς τοῦ ἐλαίου D

1846 αἰθαλόεν· *κεκαυμένον A^{37}Σ. λαμπρόν. ἐμπεπρησμένον (B 415) Hom.+ Ap.S.

1847 αἴθαλος· ἡ τοῦ πυρὸς ἀποφορά. καὶ ἡ ἐν τῷ ὀρόφῳ αἰθάλη D

1848 *αἰθαλώδης· καπνώδης A^{25}, σκοτώδης vg^{15}A^{25}Σ

1849 †αἰθερτητόν· ἐνθυμητόν. Κρῆτες D

1850 *αἴθε· εἴθε (Δ 178 ..) vg^{11}Br^{401}Σ [μακάρι] Hom.

1851 *αἴθειν· καίειν (Eur. Rhes. 78) v^{9}A^{36} Eur.

1852 *αἰθέριον· … καὶ ἱουράνιον (Eur. Andr. 831?) A^{30} Eur.?

1853 *αἰθέρος· ἀέρος (B 458) vg^{14}A^{23}. ἢ ὑπὲρ τὸν ἀέρα ὄντος (B 412) (A^{23})

1854 αἰθέριος ῥύμβος· οὐρανός (Critias VS 88 B 19, 1–2) D

1855 αἰθέρα· ἐμπυρισμόν, ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι. Εὐριπίδης Τρῳάσιν (1079) D

1856 αἴθεσθαι· καίεσθαι (Eur. Bacch. 624) Eur.

1834 EM 30, 22 **1835** EM 30, 23 **1836** γῆς Ap. S. 18, 9 **1838** EM 32, 25 **1839** Schol. **1840** Apion fr. 11 N. ap. Ap. S. 17, 15; EM 30, 24 **1842** Σ α 173; σποδός E. Gud. 43, 13; (Theogn. can. 9, 9 Alpers) **1843** Σ α 173 **1844** Harp. 17, 2$^{epit.}$ (Σ' α 507); St. Byz. 46, 20 (α 121) **1846** κεκαυμένον Σ α 174; λαμπρόν Ap. S. 13, 32 **1848** | Σ α 175 **1850** Σ α 177; Schol.; Theogn. can. 9, 18 Alpers | **1851** Su αι 119; cf. Theogn. can. 9, 8 Alpers **1853** Schol. | cf. Schol. **1855** Ph α 570; Didym. (p. 89 Schm.) ap. Schol. Eur.; ἐμπ. cf. EM 33, 9 **1856** Schol. γ 399a

---

1834 v. l. gl. 1295 cens. Schm., vix recte **1834–5** una gl., δὲ om., EM, unde Heins. ἄλλοι δὲ αἰ., τὸ αἰ. καὶ τὸ βλ. **1835** add. HSt **1837** ἄνεμον H (K): Ruhnk. Ep. crit. 1, 55; h. e. ἀησ- (cf. gl. 1516) vel αἰσ- (cf. gl. 2140) | οὐ del. Mus. **1839** αἴθ' ὄφιλ(ες) H: H^{c} = (Schol.) **1840** πνευστὸν testt. | v. l.: gl. 1831 **1841** || l. αειθεις K; αιθ⟨ολικ⟩ες La. **1842** αἰθάλαι H: Mus. = K testt. **1844** αἰθαλιὰ H: Stephan. De Pinedo ad St. Byz. = testt. | λεωντίδος La. **1850** μακάρι⟨ον⟩ in gl. 1452 trsp. ci. Alb.; del. Schm. **1852** null. interpunct. H, αιθ.· ουρ. K | e. g. ὑψηλόν suppl. La. **1853** ὑπὸ H (K): Mus. = Schol. | ὄντα H: Mus.? (ὄντας Ald.; ὄντα Schol. sed constr. diversa; ουρανος K) **1854** l. αἰθέρος H: l. corr. Mus., -ιος Schm. tacite | τύμβος H: Salm. **1855** ἐπὶ ἐμπρησμοῦ EM | ἐπὶ H: Mus. = testt. | αἰσθέσθαι H, accent. Mus.: Ald. = testt.

Eur.? **1857** *αἴθεται· καίεται A^{38} λαμπρῶς (Eur. Tr. 298)
1858 *αἰθερονόμων· τῶν ἐν ὕψει τὴν νομὴν ἐχόντων vg^{8}
Hom. **1859** αἰθόμενοι· καιόμενοι (Λ 775)
D **1860** αἰθήρ· ὁ ὑπὲρ τὰ νέφη τόπος
D **1861** αἰθὴς πέπλος· Κρατῖνος Κλεοβουλίναις (fr. 95 K.–A.)· ‘†ἐκβάλλοντες τοὺς αἰθεῖς πέπλους’
Hom. **1862** Αἴθικες· ἔθνος παρὰ τὴν Θεσσαλίαν, ὅ ἐστιν Δολοπία (Β 744)
D **1863** αἴθινος καπνός· ὁ δριμύς
D **1864** αἰθίνην· καύσιμην
D **1865** Αἰθιοπία· ἡ Σαμοθρᾴκη
D **1866** Αἰθοπίης παῖδα· τὸν Διόνυσον Ἀνακρέων (fr. 119 P.), ἄλλοι τὸν οἶνον, ἄλλοι τὴν Ἄρτεμιν
D **1867** Αἰθιοπικόν· ἀκακία
D **1868** αἰθιοπίς· φλομώδης πόα
D **1869** αἴθρια· Κρατῖνος Δηλιάσιν (fr. 24 K.–A.)· ‘Ὑπερβορέους αἴθρια τιμῶντας στέφη.’ τὰ γὰρ Ὑπερβορέων ἱερὰ κατά τινα πάτριον ἁγιστείαν οὐχ ὑπὸ στέγην, ἀλλ’ ὑπαίθρια διαφυλάττεται
D **1870** Αἰθίοψ· ὁ Λέσβιος. μέλας. ἢ τὸ κεράμιον
D **1871** αἶθμα· δέλεαρ
D **1872** αἰθόλικας· φλυκταίνας (Hippocr. liqu. 6 [6,130,6 L.])
1873 *αἰθόν· λαμπρόν, ⌊πυρρόν A^{42}, μέλαν
Ap.S.+Hom. **1874** αἴθωνα· [μέλανα] πυρώδη (Λ 548) [ἢ θερμαντικόν (Α 462)]

1857 καίεται Ap. S. 16,17 **1859** cf. Schol.; EM 32,31 **1860** (Theogn. can. 9,10 Alpers) **1862** – Θεσσαλίαν Schol.; cf. Su αι 123; Theogn. can. 9,15 Alpers **1863** EM 33,11 **1866** Ἄρτεμιν St. Byz. 48,1 (α 125); cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 702 **1868** Diosc. mat. med. 4,104 **1870** cf. Plin. nat. hist. 5,139 insula Aethiope | μέλας Su αι 138; (Theogn. can. 9,11 Alpers) **1871** cf. Theogn. can. 9,16 Alpers **1872** Erot. α 49; cf. EM 33,13 **1873** λαμπρόν Schol. Theocr. 1,151a **1874** μέλανα Heliod. ap. Ap. S. 13,31; μέλανα et θερμ(αντικ)όν Apion 214,4 L.; Schol. A (omnes ad αἴθοπα); πυρώδη Ap. S. 13,27

1858 αἰθερίων νόμος K^{n}, ‘ft. recte, suppl. ⟨οιωνων⟩’ La. **1859** αἴθη νύμοι· καὶ ἔτι ἐμοί H (ἔθ’ ἢ H^c): La. = testt., cf. gl. 1875; ἔθη· νόμοι καὶ ἐθισμοί Mein. 1857,603 **1861** l. αἰθὴς H: Heins. Vales. Kust. al. | κλεοβουλῖνες H: Mus. | ἐπιβάλλοντα Mein. FCG 2,1,69 | τῆς αἴθης H: Alb. **1863** l. αἴθινες H: HSt. Ind. = EM **1865** σαθράκη H: Mus. **1865–6** cf. Pfeiff. ad Callim. fr. 702 **1866** αἰθιοπεῖς H: Bergk ad Anacr.; ‘matris nomen ad αιθοπα οινον fictum’ La. | Ἄρτεμιν h.e. Ἄ. Αἰθιοπίαν (Kust.; cf. St. Byz. 48,1 [α 125]) **1867** αἰθιοπτικὸν H (-πτι- Ald.): Scal. Voss. | ad A 423 ἀμύμονας Αἰθιοπῆας ref. Kust.; ad herbam (Galen. lex. 71,10; gl. 2237) Alb. **1868** φιλομόδης H: Mus. **1869** ἡλιᾶσιν H (ἰλ- H^c, accent. Mus.): Flor. Sop. | ὑπερμορίους H (ὑπερβορείοις Mus.): Bergk Rel. 44 | αἴθριαι H: Mus. | τινος H: Mus. | πατρεῖον H: H^c | ὑποστέγειν H: Mus. | ὑπ’ αἴθριον H: Bergk **1870** μέλαν H: H^c = Su **1871** αἴθμα H: accent. Mus.; αἴθυμα Theogn. | δέλος Theogn. | cf. gl. β 713 **1872** αἴθοκας H: HSt. Heins. Pears. 34. al. = testt. | φυλακταίνας H: Mus. = (Erot.); φλύκτιδας EM **1873** αἶθον H: accent. La. = Schol. Theocr. **1874** αἴθονα H: H^c = Ap. S. | μέλαινα H: H^c = testt. | incl. utroque ad gl. 1876

1875 *αἰθομένου· καιομένου (Χ 135) (vg^{7}Br^{190}Σ) Hom.
1876 αἴθοπα οἶνον· θερμαντικόν (Α 462 ..) Br^{418} Hom.
1877 *αἴθοπος· διαπύρου. μέλανος A^{22}
1878 *αἶθος· καῦμα (Eur. Rhes. 990) vg^{6}A^{39}Br^{192} Eur.
1879 *αἰθούσῃ· στοᾷ (Ι 472) A^{35}. λαμπρᾷ Hom.
1880 *αἴθουσαι· καίουσαι A^{28}
1881 αἰθούσης· τῆς πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα τετραμμένης, ἢ τῆς πρὸς τὴν δύσιν. ἀπὸ τοῦ καταίθεσθαι ὑπὸ ἡλίου (ο 146 ..) Ap. S.
1882 αἰθούσαις· λαμπούσαις D
1883 αἰθρεῖ· χειμάζει D
1884 *αἰθρία· εὐδία (Xen. Hell. 7, 1, 31 ..) vg^{3}A^{21}Br^{406}Σ Att.
1885 αἴθρη· αἰθρία. αὐγή. εὐδία. ἀὴρ καθαρός (ζ 44 ..). ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον τῆς Πιτθέως θυγατρός (Γ 144) Hom.
1886 αἰθρηγενετήν· εὐδίαν ποιοῦντα (ε 296) Hom.
1887 αἰθρινόν· πρωϊνόν D
1888 *αἴθριος· ὑπὸ τὸν ἀέρα (Iob 2, 9c) vg^{4}A^{26}Br^{413}Σ LXX
1889 αἶθρος· ψῦχος τὸ ὀρθρινόν (ξ 318) Hom.
1890 αἴθυγμα· σκίασμα. κίνημα D
1891 αἴθρῳ· τῷ ἐκ τῆς αἰθρίας πνεύματι (ξ 318) Ap. S.
1892 *αἴθυια· εἶδος πετεινοῦ (ε 337) A^{34} Hom.
1893 αἴθυιαι· ἐνάλιαι κορῶναι (Euphor. fr. 130 P.) D
1894 αἰθυίας ἄνθος· βοτάνης εἶδος D
1895 Αἰθύμαι· †οἰκτρὸν κατοικήσαντες οὕτως ἐκαλοῦντο D
1896 †αἰθύνεσθαι· λαμβάνεσθαι. αἱρεῖσθαι. ἀγαγέσθαι. κρατεῖν
1897 *αἰθύσσει· ῥιπίζει A^{32}
1898 αἰθύσσειν· ἀνασείειν. Σίνωνι Σοφοκλῆς (fr. 542 R.)

1875 Σ α 180 **1876** v. ad gl. 1874 **1877** Su αι 133; Schol. Soph. Ai. 222; Schol. Arat. 696 | **1878** cf. Theogn. can. 9, 13 Alpers **1879** cf. Schol. | **1881** Ap. S. 14, 33 **1883** Σ′ α 573 **1884** Σ α 181 **1885** εὐδία Schol. ζ **1886** Schol. **1888** Σ α 182; E. Gud. 44, 17; gl. Iob **1889** EM 33, 50; ψῦχος Eust. Il. 1010, 60 (3, 716, 24 V.) (cit. ξ) **1890** EM 32, 55; σκίασμα Σ‴ α 605; Schol. Dio Chrys. or. 80, 5 (p. 129 Sonny) **1891** Ap. S. 16, 21; EM 33, 41 **1892** cf. Schol. 337a **1897** cf. Theogn. can. 9, 14 Alpers **1898** Σ‴ α 606; EM 33, 37 (uterque om. cit.)

1875 αἰθουμένου H: H^{c} = (ΚΣ) **1876** l. αἴθοπα H (K, οἶνον om.): Mus. **1877** διάπυρος H: HSt. Ind. = K testt. **1878** αἶθρον Theogn. **1880** αἰθούσια· καιούσια H (K): Voss.; -ουσι bis Schm. **1881** (ad fin.) ἥλιον H: Sop. Salm. = Ap. S. **1882** contin. H: Mus. **1884** v. l.: gl. ε 693 **1885** αἰθρή H: accent. Mus. = Schol. | πιθέως H: Mus. **1886** αἰθριγενεῖς H (-θρηγ- H^{c}): La. = (Schol.); -έτης Hom. | ποιοῦνται H: La. = (Schol.); ποιοῦντες Mus. **1889** ὄρθριον H: Salm. = EM **1890** αἴθρυλα H: Sop. Pears. 34 = Σ‴ **1891** αἰθρῶ H: accent. Mus. = testt. | τὸ H (testt.): Salm. Pears. 34. Kust. | πνέον τι H: Kust.; πνεῦμα testt. **1892** αἰθυῖα H: accent. Mus. = Schol. **1894** l. αἰθ. H: Pears. 34. Alb. **1895** οἱ Κίτρον Palm. **1896** h. e. αἴνυσθαι (Pears. 34. Kust.) | ἀγάγεσθαι H **1898** v. l. gl. 4326 (Alb.) | ἀνασίειν H: H^{c} = testt.

Greg. Naz. **1899** αἰθύσσοντος· ὁρμῶντος (Greg. Naz. c. 1,2,25,18 [37,814,11 M.])

1900 αἴθων· λάμπων

Hom. **1901** *αἴθωνας· λαμπρούς (I 123 ..) vg^{20}A^{40}Br^{187}

Hom. **1902** αἴθων· μέλας (O 690)

Hom.? **1903** αἴθ' ὥς· εἴθ' οὕτως

D **1904** αἴ κα· ἐάν (Epicharm. fr. 32,10 K.–A. ..)

D **1905** αἰκάζει· καλεῖ

D **1906** αἰκάλλει· σαίνει, θωπεύει (Ar. Equ. 211)

Ap. S. **1907** ἀϊκάς· τὰς ὁρμάς καὶ τὰς φοράς (O 709)

D **1908** αἴκαλος· κόλαξ

Hom. **1909** *αἴ κε· ἐάν πως (A 408 ..) A^{9}

Hom. **1910** αἴ κε· ἐάν. τὸ δ' αὐτὸ δηλοῖ, κἂν μετὰ τοῦ ν̅ λέγηται. οἷον· αἴ κεν, αἴ κέν πως· ἐάν ⟨πως⟩ (A 66 ..)

Hom. **1911** *αἴ κεν ἴδηαι· ἐὰν θεάσῃ (P 652) A^{8}

Hom. **1912** *ἀϊκελίου· εὐτελοῦς, εὐκαταφρόνητου (Ξ 84) A^{13}Br^{395}

Hom. **1913** *αἴ κε πίθηαι· ἐὰν πεισθῇς (A 207) A^{14}

Hom. **1914** αἴ κε ποθί· ἐάν ποτε (A 128)

D? **1915** ἄϊκες· ὁρμαί

D **1916** ἀϊκή· ῥιπή, κίνησις

1917 *αἰκία· πληγή A^{10}P^{15}(vg^{1}Br^{399}), ὕβρις (Eur. Bacch. 1374) A^{10}Σ(vg^{1}Br^{399}). βάσανος P^{15}. μάστιξ A^{10}P^{15}(vg^{1})

1918 αἰκίζεται· μαστίζεται, ὑβρίζεται (Soph. Ai. 65)

1919 αἰκίσμασι· πληγαῖς, μάστιξιν (Cyr. in Esai. PG 70,725)

1920 αἰκισμῶν· μαστίγων, πληγῶν

1921 αἰκιῶν· βασάνων, πληγῶν (Cyr. glaph. in Pent. PG 69,224)

1899 cf. Hdn. epim. 29 **1901** cf. Ap. S. 13,28; Hdn. epim. 29 **1902** Schol.; cf. EM 33,14 **1906** Σ' α 572; EM 34,1; σαίνει Schol. Ar. Thesm. 869a; Schol. Eur. Andr. 630; cf. Phryn. praep. soph. 36,1; θωπεύει Schol. Ar. Equ. 211b; Theogn. can. 10,6 Alpers **1907** Ap. S. 15,15; ὁρμάς Schol.; E. Gen. α 275 (EM 42,55) **1909** cf. Schol. **1910** αἴ κέν πως – Schol.; cf. Ap. S. 18,10 **1912** Schol.; cf. Su α 620 **1913** Schol. **1914** Schol.; Su αι 166 (Δ) **1915** Su α 684 **1917** – ὕβρις Σ α 183; ὕβρις EM 33,53; μάστιξ Hdn. epim. 29; (Theogn. can. 10,2 Alpers) **1918** (cf. Theogn. can. 10,1 Alpers) **1920** (cf. Theogn. can. 10,3 Alpers)

1899 -τες Greg. Naz. **1901** αἰθῶνας H: accent. Mus. = K^{Br} Ap. S., cf. Hdn. **1902** αἰθὼρ· μέγα H (cf. EM): Schm. = testt. **1903** ὥς H: accent. Schm.; οὕτως (Δ 178 ..) ci. La. (vel v.l. H 157 ..) **1905** ad ἴκμενος Fick BB 8,300. Wb. 1^{4}, 335 **1906** αἰκάλει H: Mus. = pler. testt. | v.l.: gl. 1933 **1907** v.l.: gl. 1270 **1908** n. lin. ἰκάλος H: α ins. Mus. **1909** αἴκεον H: post Mus. = Schol. (uterque πως add.) Schm.; αἴκεν Alb. (πως add.) = K | οπως K **1910** αἰκὲν (pr.) H (αἴκεν ἐάν Ap. S.): Mus. | add. La. = Schol. **1911** ἰδέη H: Jens. Luc. 11 = K | θεάσηται H: La. = K **1912** h. e. ἀεικ- (Pears. 35 = Schol. Su) **1913** πιθῆναι H: Mus. = K Schol. | πισθεὶς H (-ῇς H^{c}): Mus. = K Schol. **1914** ποθὲ H: H^{c} = testt. **1915** 'ft. e gl. 1907 orta' Leum. (La. p. 506) **1921** αἰκίων H: accent. Mus.

1922 ἄικικα· ὕβρικα D
1923 αἶκλοι· αἱ γωνίαι τοῦ βέλους A[7] D
1924 αἶκνον· δεῖπνον D
1925 αἶκλος· ὁ ἑσπέριος D
1926 αἴκολα· αἰσχρά D
1927 ἄϊκτος· ἀπρόσιτος D
1928 ἀϊκτή· ἡ κρηπίς. οἱ δὲ ἡ ἀκτή D
1929 αἴκουδα· αἰσχύνη. Λάκωνες D
1930 ἀικῶς· αἰκιστικῶς, ὑβριστικῶς (X 336). χαλεπῶς. ἀπὸ τῆς αἰκίας (Plat. com. fr. 249) Hom. + D
1931 *αἴλινος· ὕμνος. ιθρῆνος (Eur. Or. 1395) (vg[1]A[3]) Eur.
1932 *αἴλιοι· σύγγαμβροι g[2]A[4]Br[1204]
1933 †ἀϊλεῖν· θωπεύειν
1934 αἰλότροπον· ἀλλοιότροπον D
1935 αἰλούριος· ῥίζα τις οὕτω καλούμενη D
1936 *αἷμα· γένος v[3]A[14]Br[67], σπέρμα v[3]A[14]· 'ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι' (Z 211), κατὰ μὲν τὴν γενεὴν τοῦ πατρὸς θεωρουμένου, κατὰ δὲ τὸ αἷμα τῆς μητρός. τὸ γὰρ καταμήνιον αἷμα τῇ καταβολῇ τῆς γονῆς παγὲν καὶ σὰρξ γενόμενον διαπλάττεται ὑπὸ φύσεως. ὁτὲ δὲ συνήθως αὐτὸ τὸ αἷμα, ὡς τό· 'ῥέε δ' αἷμα κατ' οὐταμένης ὠτειλῆς' (P 86). ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ (1394) τὴν μάχαιραν ἔφη
1937 †αἱμαλέον· ἀσθενές D
1938 αἱμαλέα· ἀλλάντια D
1939 αἱμακουρίαι· τὰ ἐναγίσματα τῶν κατοιχομένων (Pind. Ol. 1,146 = 90) D

1924 EM 34,2; Theogn. can. 10,4 Alpers; Hdn. epim. 29 **1930** αἰκιστικῶς Ap. S. 17,28; – ὑβριστικῶς Schol.; χαλεπῶς – Σ''' α 609 (cit. Plat.) **1931** EM 35,1; Σ' α 575; cf. Ar. Byz. fr. 340E S.; Schol. Aesch. Ag. 121; θρῆνος Schol. Soph. Ai. 627; Hdn. epim. 31; Theogn. can. 11,3 Alpers **1932** cf. Su αι 93 (Δ); Theogn. can. 11,1 Alpers **1934** EM 35,3 **1935** EM 34,9; cf. Diosc. mat. med. 2,178RV **1936** Σ' α 526; cf. EM 34,28; γένος – εἶναι Ap. S. 17,6; γένος Apion 214,6 L.; Schol. Z; μάχαιραν EM 35,4; (Theogn. can. 12,1 Alpers) **1937** EM 35,6 **1938** EM 35,5 **1939** EM 35,7; Schol. Pind. 146a. d = 82 (90)

1922 αἴκικα H: post Ald. (ἄκικα) HSt. Ind. **1923** cf. Bois. s. v. **1924** αἶκλον Heins. Vales. Pears. 35. al., coll. gl. 4328. EM 34,2. Athen. 4,139b. 140c **1925** αἶκλον La., ὁ ἑσπ. ⟨δεῖπνος⟩ post La. Nannini 1975–7,283–4 **1926** cf. gl. 1929 **1927** ἀνέφικτος ci. La. **1929** αἰκχούνα Schm., 'sed hic et gl. 1926 vox ab αικ-ια derivata latet' La. **1930** ἄϊκως H: accent. Mus. = Ap. S. Schol.; αἰκῶς Σ'''; conf. ἀϊκῶς et αἰκῶς agn. Schm. **1932** αἰαιοί Su; αἰέλιοι Spanh. Callim. p. 229 = EM 31,22; cf. gl. 1342 **1933** v.l. gl. 1906 (Headl. 1910,1) **1934** Cyprium Be. 1,410; cf. EM 34,10 **1935** αἰλοκριὸς H: HSt. Ind. = EM; αἴλουρος Diosc. **1936** τριγενεῆς H: Mus. = Σ' Ap. S. | τῆς γενεῆς H: Mus. | ὅτε H: Mus. | μάχαιραν ad αἱμάτη Schm. = EM **1937** αἱμαλεὸν EM; v.l. gl. 3413 cens. Kust., 1030 Hemsterh. **1938** αἱμαλία H: Kust. = EM | ἀλλαντιά H: accent. Alb. = EM **1939** Boeot. teste Schol. Pind.

Hom.? D? **1940** αἷμα παχὺ πτύοντα· πολύ. τὸ γὰρ ὀλίγον τῷ σιάλῳ λεπτύνεται (Ψ 697)

1941 αἱμασιά· τὸ ἐκ πολλῶν λίθων λογάδων ἄθροισμα

K + Ap. S. **1942** αἱμασιαί· … *ὡς φραγμοὶ vg^{1}A^{17}(Σ) πλατεῖς ἀπὸ πλίνθου ⟨οἰκοδομηθέντες⟩ (Hdt. 1,180,2) A^{17} … ⟨περιτείχισμα⟩ θριγκῶδες. Ἀπίων ἀβασία, ἐφ᾽ ἣν οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι (σ 359)

Hom.? | D **1943a** αἵματος ἆσαι Ἄρηα· αἵματος κορέσαι τὸ δόρυ. ἢ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι αὐτό· ἄση γὰρ ἡ ῥυπαρία (Ε 289), ὅθεν καὶ ἀσάμινθος, ἐν ᾗ τὴν ἄσην μινύθοντε⟨ς ἐλούοντο⟩

D **1943b** †ἐνεορεῖ· … Σοφοκλῆς Εὐμήλῳ (fr. 204 R.)

Hom. **1944** αἵματι φοινόν· πυρρόν (Π 159)

D **1945** αἱματίτης· ἡ φλέψ. ἰδιαίτερον δὲ αἱμορροΐς. καὶ ὁ λίθος

Hom. **1946** αἱματόεντα· ᾑματωμένα (Η 425)

Eur. **1947** *αἱματωπούς· αἷμα βλέπουσας (Eur. Or. 256 ..) A^{9}

D **1948** αἱματῶσαι· φονεῦσαι (Soph. fr. 987 R.) ἢ φοινίξαι

Hom. **1949** αἱματόεσσα· αἱματώδης (Β 267)

D **1950** αἱμαχέναι· αἱμάξαι

D **1951** αἱμαχθέντες· τῷ αἵματι χρανθέντες

D **1952** αἱμηραί· αἱματώδεις

D? **1953** αἱμνίον· σφάγιον

1954 *αἱμοβόρου· αἷμα ἐσθίοντος (vg^{6}A^{15})· βορὰ γὰρ ἡ τροφή vg^{6}A^{15}

D **1955** αἱμοί· δρυμοί. Αἰσχύλος Αἰτναίαις (fr. 9 R.)

D **1956** αἱμόκερχνα· †ἠχοῦντα (Hippocr. epid. 4,37 [5,180,2 L.] ut ci. Heringa)

1940 Schol.^{bT} 697a **1942** Σ α 185 | Ap. S. 17,30 **1943a** Σ′ α 576; – δόρυ Schol. | **1944** Schol. **1945** αἱμορροίς cf. Hippocr. Int. 46 (7,280,1 L.); λίθος Diosc. mat. med. 5,126 **1948** Σ′′′ α 603 (cit. Soph.); EM 35,7 | **1949** Schol. **1950** Σ′′′ α 649 **1953** Ph α 621; Schol.^{HM} γ 444; Theogn. can. 12,5 Alpers **1954** Su αι 203 (Δ) | **1955** Ael. Dion. α 54; Σ′′′ α 611; cf. Theogn. can. 12,7 Alpers **1956** ? Galen. lex. 72,5

1940 αἷμα πᾶν H: Alb. = Schol.^{bT} **1941** αἱμασία H: accent. Mus. **1942** αἱμασίαι H: accent. Mus. = testt. | ὡς] οι K^{g} (Σ), om. K^{v} | ⟨οικ.⟩ K | ⟨περιτείχισμα⟩ Ap. S. | ἀπτύων H: Ap. S. | ἀβάσια H: accent. Ap. S. **1943a** αἱματώσασαι, ἄρηας H: Mus. (Hom.) = Σ′ | ἀσάμεθα H: Flor. Sop. Meurs. al. = Σ′ | μηνύθοντε H, μιν- H^{c}: Flor. Sop. Heins. al. = Σ′ | add. Flor. Sop. Heins. al. = Σ′ **1943b** sep. Schm. (qui tamen le. omissum esse cens. et ad gl. 1948 trsp., leg. ἐναρεῖν); αἱματορροφεῖ (ex αἰναιορεῖ) ci. La. coll. Soph. fr. 743 R. | ἀμήλω H: Mus. **1945** contin. H: ed. 1521 | αἱμόρρ(ως) vel (ας) H: Mus. **1946** αἱματώεντα H: H^{c} | αἱματωμένα H: Mus. **1947** αἱματώπους H: accent. Pors. ad Eur. Med. 605 | βλέπουσα H (K): Pors. **1950** αἱμαχᾶναι H (Σ′′′; -άναι Ph): Alb. (addub. Erbse 1955 136); αἱμάχθαι Pears. 35; αἵματι χρᾶναι Herw. Versl. 1895,180 **1952** αἱμῆραι H: accent. HSt. Thes. 1,163 **1953** αἵμιον H (Theogn., αἱμεῖον Ph): αἵμνιον Pears. 35. 730. Kust., coll. Eust. Od. 1476,38 (1,138,11 St.), accent. Schol. **1954** αἱμαβόρου H: HSt. Salm. Pears. 35. al., ex ord. = (K) Su **1955** ὀδυρμός Theogn. ('pro ὁ δρυμός' Alpers) | αἰτιναί(αις) H: Mus. **1956** δηχθέντα ci. La. coll. Galen. lex. 72,5

1957 *αἱμύλος· δόλιος (Eur. fr. 715, 1 K.) A[19] Eur.
1958 *αἴμονα· ἐπιστήμονα, ⌊ἔμπειρον (E 49) A[12] Hom.
1959 *Αἴμονά τε κρείοντα· τὸν βασιλέα Αἴμονα (Δ 296) A[10] Hom.
1960 αἱμωποί· αἱματώδεις D
1961 Αἱμονία· ἡ Θεσσαλία. καὶ ἡ Ἔφεσος
1962 †αἱμός· τράχηλος
1963 *αἵμους· ὀβελίσκους (A[11])
1964 αἱμορυγχιᾶν· καθημάχθαι τὸ ῥύγχος (Hermipp. fr. 74 K.–A.) D
1965 αἱμοφόρυκτα· αἵματι μεμολυσμένα, καὶ ἀναπεφυρμένα (υ 348) Hom.
1966 αἱμυλίοις· κολακευτικοῖς (α 56?) (Greg. Naz. c. 2, 2, 5, 191 [37, 1535, 10 M.]?) (v[7]) Hom.?
1967 αἱμύλα· προσηνῆ (Hes. op. 374)
1968 αἱμυλίοισι· συνετοῖς καὶ προσηνέσιν (α 56) Hom.
1969 αἱμύλος· ἀστεῖος P[20], συνετός, ὀξὺς ἐν τῷ λέγειν
1970 *αἱμωδιᾶν· τὸ τοὺς ὀδόντας ναρκᾶν A[18] ἀπὸ ὁράσεως ἢ ἀκούσματος
1971 αἱμώθη· ᾑματώθη D
1972 αἰνά· δεινά, κακά (X 431 ..) Hom.
1973 αἰναρέτη· ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένε (Π 31) Hom.
1974 *αἰνέομεν· αἰνοῦμεν A[20]
1975 αἰνεῖτε· συγκατατίθεσθε (Θ 9) Hom.
1976 Αἰνείαο· τοῦ Αἰνείου (E 263) Hom.
1977 *αἰὲν ἐόντες· διὰ παντὸς ὄντες (A 290 ..) A[27] Hom.
1978 αἰνεπίκουρος· ἐπὶ κακῷ βοηθῶν D
1979 *αἰνέσαιμι· ἀναπείσαιμι A[34]

1957 Theogn. can. 12, 6 Alpers **1958** Ap. S. 14, 8; ἐπιστήμονα Schol.; Theogn. can. 12, 8 Alpers; ἔμπειρον cf. E. Gen. α 209 (EM 35, 21) **1961** Schol. Ap. Rh. 3, 1290ab; St. Byz. 49, 6 (α 130); Theogn. can. 12, 3 Alpers | **1962** EM 35, 8 **1963** EM 35, 9; Theogn. can. 12, 7 Alpers **1964** Σ''' α 632 fin. (Orus B 6) **1965** Schol. | **1966** E. Gen. α 207 (EM 35, 33); cf. lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 52 **1967** le. Su αι 211 **1968** Σ''' α 637; Schol. 56a; συνετοῖς Orion 12, 20; EM 35, 28 **1969** συνετός EM 35, 31 **1970** cf. EM 35, 18 (Method.); Hdn. epim. 32 **1973** Σ α 189; Ap. S. 14, 15; Schol.; cf. Theogn. can. 13, 6 Alpers; Choerob. in Theodos. 1, 164, 26 **1975** Schol.; cf. Apion 214, 8 L. **1976** Schol.; (Theogn. can. 13, 1 Alpers) **1977** Schol.

1957 αἱμίλιος H: La. = K Theogn. post Pears. 730 **1959** τε κρέοντα H: Mus.; το κριον K **1961** Ephesum Samornam putat Schm., cf. gl. 7490. St. Byz. 288, 19 (ε 179) **1962** v.l. gl. λ 143 (Guyet) **1964** αἱμορυγχίαν H: accent. Heins. Hill. | καθημᾶχθαι H: accent. Mus. = Σ''' **1966** αἱμοιαίοις H: HSt. Ind. = K | κωλακευτικοῖς H: H[c]; -κευστ- K **1967** προσήνη H: accent. Mus. **1969** αἱμῦλος H: accent. Mus. **1973** κεκτημέν. (η vel α) H: Mus. = Schol.; -ος Ap. S. **1975** αἰνεῖται· συγκατατίθεται H: Pears. 730. Valck. Misc. obs. 149 = Schol. **1976** αἰνειάω H: Mus. = Schol. | αἰωνίου H: Mus. = Schol. **1977** αἰνέοντες H (K): Salm. = K[m.2] Schol. | αἰνοῦντες H: Salm. = K Schol.

D **1980** αἰνέσιμοι· καθήκοντες
1981 αἰνετὰ νεικείοντα· τὰ ἐπαίνου ἄξια … (epic. inc. 7 Pow.)
Hom. **1982** αἰνή· δεινή (E 379)
Hom. **1983** *αἰνήν· δεινήν (Δ 15 . .) $vg^{2}A^{19}$
Eur. + N.T. **1984** *αἰνίγματα· ζητήματα (Eur. Phoen. 1688) $A^{22}Br^{412}$(Σ). ὁμοιώματα (1. Ep. Cor. 13, 12). τεκμήρια
D **1985** αἰνήθεστος· οὐκ εὐλιτάνευτος (SH fr. ad. 1067)
D? **1986** αἰνήσαιεν· καταδέξαιντο (Greg. Naz. c. 1, 2, 5, 1 [37, 641, 4 M.])
Hom. **1987** αἰνήσωσιν· ἐπαινέσωσιν, συγκαταθῶνται (π 403)
LXX? **1988** *αἴνιγμα· πρόβλημα A^{28}, ζήτημα (Prov. 1, 6?) $vg^{3}A^{28}$
1989 *αἰνιγματωδῶς· δυσχερῶς, ἀσυμφώνως $vg^{4}A^{23}$
Ap. S. **1990** αἰνίζομαι· θαυμάζω, ⸤ἐπαινῶ $v^{17}A^{35}$. ὁ δὲ Κομανός (fr. 10)· αἰνίσσομαι, καταπλήσσομαι (N 374)
1991 *αἰνίξηται· ὑποφήνῃ (Cyr. in Ioh. 2, 262, 17) A^{38}(vg^{14})
Att. **1992** *αἰνίττεται· ἀσήμως λέγει vg^{8}, ἀποτείνεται A^{30}, ἐπισημαίνει (Plat. ap. 21b) A^{30}(Br^{417})
Att. **1993** *αἰνιττόμενος· δι' αἰνιγμάτων ἢ παραβολῶν λαλῶν (Aeschin. 2, 108) $vg^{5}A^{29}$
Hom. **1994** *αἰνόθεν αἰνῶς· τῶν δεινῶν δεινότατον (H 97) (A^{32})
Hom. **1995** Αἰνόθεν· ἀπὸ τῆς Αἴνου. Αἶνος δὲ πόλις τῆς Θρᾴκης (Δ 520)
Hom. **1996** αἰνόθεν· ἐκ κακῶν (H 97)
1997 *αἰνοτόκος· †κακὴ γέννησις ($g^{13}v^{15}$)
Ap. S. **1998** αἶνον· †σημεῖον. 'αἰνότατε Κρονίδη' (A 552). καὶ δεινόν· 'Τρωών δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή' (Z 1), 'ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀΐομαι αἰνὸν ὄνειρον ἐλθέμεναι' (τ 568) … '⟨τί⟩ με χρὴ μητέρος αἴνου;' (φ 110)
1999 *αἰνόν· ἐναγῆ. ⸤δεινόν $g^{9}A^{36}Br^{430}$(v^{11}). χαλεπόν g^{9}

1982 Schol.; Su αι 218 (Δ) **1984** ζητήματα Σ α 190; – ὁμοιώματα gl. Apost. 140 **1986** lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 60 **1987** | Ap. S. 14, 20; Schol. 403a **1988** gl. Prov.; (Theogn. can. 13, 4 Alpers) **1990** Σ''' α 581; Ap. S. 14, 29; ἐπαινῶ Schol.; E. Gen. α 214 (EM 36, 12) **1992** – λέγει $Σ^{b}$ α 531 **1993** lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 109 **1994** Ap. S. 16, 20; Schol. **1995** Schol.; Αἶνος – Harp. 17, 9^epit.^ (Σ'' [Ph α 605. Su αι 225]); EM 35, 55; Αἶνος St. Byz. 52, 1 (α 135); Theogn. can. 13, 5 Alpers; Hdn. epim. 34 **1999** δεινόν Ap. S. 14, 16; Schol. Z; cf. Su αι 230 ad fin.

1980 h. e. ἐναίσιμοι (Kust.) **1981** νίκιον· τὸν H: Mus. | partem hexametri agn. Kust. Alb. **1983** αἰνεῖν· δεινεῖν H: Mus. = K **1986** αἰνήσαιμεν H: Mus. **1990** δεινήσσομαι H: Heins. Brun. = Ap. S. (-ττ-) **1991** αἰνίζηται· ὑποφήην H: Schm. = K **1992** ἀσίμως H: Mus. = K $Σ^{b}$ | ἀποτίνεται H: Mus. = K | ἐπισημαίνεται K^{Br} **1994** δεινοτερα K **1995** ἐπὶ H: ed. 1521 = Schol. | τοῦ H: Voss. Verw.; om. Schol. | θρακίας H: Pears. 36 = EM; Θρᾴκης Harp. St. Byz. **1996** αἴνοθεν H: accent. Mus. **1997** κακα γεννωσα (-ου· κ. -ης) K **1998** σεμνόν Pears. 36 | δοιωθήσεται H: Mus. (Hom.) | οἷόν τε H: Mus. (Hom.) | ἐλθεμέναι H (ἐλθέμεν [hoc Hom.] καὶ Mus.) | μέχρι τήμερον H: add. et em. Alb. (= Hom.); haec ad αἶνος ref. agn. Hemsterh.

2000 αἴνων· βαρυτόνως … ἐπαινῶν τι Orthogr.
2001 *αἰνότοκος· ὁ ἐπὶ κακῷ τεχθείς vg^{16}
2002 *αἰνότατον· δεινότατον (θ 519) (vg^{10}A$^{31.37}$Br^{431}) Hom.
2003 *αἰνόμορον· κα⟨κοθάνατον⟩ (Χ 481) vg^{12} Hom.
2004 *αἴνους· ἐπαίνους vg^{7}A^{21}(Br^{400}), ὕμνους (Sap. 18, 9) v^{7}(Br^{400}) LXX
2005 *αἰνύμενος· ἀφαιρούμενος, λαμβάνων (ι 429) A^{24} Hom.
2006 αἴνυται· ἀφαιρεῖται, λαμβάνει (ξ 144) Ap. S.
2007 *αἴνυτο· ἀφῃρεῖτο, ⌊ἐλάμβανεν (Ο 459) A^{25} Hom.
2008 αἰνῶ· παρίημι. παραιτοῦμαι. καὶ ⌊ἐπαινῶ g^{18}. Σοφοκλῆς Ἀλκμέωνι (fr. 109 R.) D
2009 αἴνων· πτίσσων
2010 αἰνῶς· δεινῶς καὶ χαλεπῶς (Α 555 ..). καὶ λίαν ἢ μάλιστα (Γ 158 ..) Hom.
2011 αἶξ οὐρανία· τὰ τοῦ λευκοῦ κυάμου γένη, ᾧ ἐψήφιζον καὶ ἐχειροτόνουν (Cratin. fr. 261 K.–A.) D
2012 αἶξ [αἶγα ἢ] τὴν μάχαιραν· παροιμία ἐπὶ τῶν †μελῶν τοῖς ἑαυτοῖς ποιούντων, ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης. Κορίνθιοι θυσίαν τελοῦντες Ἥρῃ, αἶγα τῇ θεῷ ἔθυον. τῶν δὲ κομισάντων μισθωτῶν κρυψάντων τὴν μάχαιραν καὶ σκηπτομένων ἔνθα ἀπέθεντο, ἡ αἶξ τοῖς ποσὶν ἀνασκαλεύσασα ἀνέφηνεν, καὶ τὴν μὲν σκῆψιν αὐτῶν διήλεγξεν, ἑαυτῇ δὲ τῆς σφαγῆς αἰτία γέγονεν. ὅθεν ⟨ἡ⟩ παροιμία Prov.
2013 *ἀΐξας· ὁρμήσας (Ε 81 ..) vg^{1}A^{2}Br^{432} Hom.

2001 Ioh. Philop. de voc. A α 31 **2003** ?Schol. **2004** Su αι 230 ad fin. **2005** le. EM 36, 40; λαμβάνων Schol.; cf. Theogn. can. 13, 8 Alpers **2006** Ap. S. 15, 20; λαμβάνει Schol. 144b **2007** Schol.; Su α 2799. αι 234; cf. EM 36, 38 **2008** παραιτοῦμαι – Σʹ α 574; EM 36, 22; ἐπαινῶ Hdn. epim. 34; cf. Apion 214, 8 L.; Plut. audiend. poet. 22f **2009** Theogn. can. 13, 7 Alpers **2010** δεινῶς Ap. S. 14, 17; Apion 214, 14 L.; – χαλεπῶς Schol. A 555; χαλεπῶς λίαν Hdn. epim. 34; λίαν Schol. Γ 158; EM 36, 6 **2011** Paus. α 48; Σʺ (Ph α 660. Su αι 237; cit. Cratin.) **2012** Zenob. Ath. 2, 30. vulg. 1, 27; Prov. Bodl. 29; cf. Σʺ (Ph α 532. η 43. Su αι 69. 235) **2013** Schol. Su α 687 (Δ)

2000 αἰνὼν H: accent. Guyet | e.g. ⟨μὲν πτίσσων (cf. 2009), περισπωμένως δὲ⟩ La. **2003** αἰνομόροντα H (αἰνομόρον τὲ Mus.): La. = K; αἰνομόρον· τὸν ⟨κακόμορον⟩ Pears. 36 = Schol. **2004** contin. H: Mus. | αἴνου ἐπαίνου H: La. = K^{vgA}; -ον ter K^{Br}, -ος Su | ὕμνου Mus. **2006** αἰνῦται H: accent. Mus. = testt. **2007** αἰνύτω H: ο H^{c} = K, accent. Mus. = Schol. | ἀφαιρείτω H: ῃ et ο H^{c}, accent. Mus. = Schol. | ἐμάνθανεν H: Heins. Pears. 730. Voss. = K **2008** ἀλμαίωνι H: κ add. H^{c}, -έωνι Schm. **2009** αἰνῶν H (Theogn.): accent. Schm. **2011** οὐράνια H: accent. Mus. = testt. | ἐπεψήφιζον Hemsterh. ad Luc. p. 158 = Σʺ **2012** αἶγα. ἢ H: ἑαυτῇ Mus.; om. Prov. | μάχαιρα H: ed. 1521 = Prov. | μελῶν τοῖς H: κακόν Σ, κακῶς τι καθ’ ἑαυτῶν Zenob., κακόν τι ἑαυτοὺς Prov. Bodl., κακόν τι Mus.; μέλεόν τι Schm. (‘perperam’ La.), ἀμελῶς ⟨κακόν⟩ τι La. | σκεπτομένων La. = Prov., obloq. Bühl. ad Zenob. | ἀνασκαλαύσασα H (-λήσασα Mus.): Schm. = Prov. (cf. Σʺ) | ⟨ἡ⟩ Mus. = Prov.

D **2014** αἰξωνεύεσθαι· κακηγορεῖν (cf. Men. fr. 200 K.–A.)

D **2015** Αἰξωνίδα τρίγλην· δοκοῦσι κάλλισται εἶναι αἱ Αἰξωνικαὶ τρίγλαι (Cratin. fr. 236, 1 K.–A.)

D **2016** Αἰολάδαι· παρὰ Δελφοῖς γένος τι

2017 *αἰόλοις· τοῖς εὑρετικοῖς καὶ συνετοῖς A^{8} [κορέσσαι]

2018 *ἀϊόνες· αἰγιαλοί vg^{1}

Hom. **2019** αἵ οἱ· αἵτινες αὐτῷ (Λ 228 ..)

2020 *αἰόλα· ποικίλα (Ε 295) $g^{2}P^{9}$. ταχέα

D **2021** Αἰολεύς· ὁ καικίας ἄνεμος, ὁ Καΐκου

Hom. **2022** Αἰολίδης· ὄνομα (Ζ 154)

D **2023** αἰολίσας· ἀθροίσας

D **2024** αἰόλλει· ποικίλλει, στρέφει, κινεῖ (Nic. ther. 155)

D **2025** αἰόλη νύξ· ἤτοι μέλαινα, ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα. Σοφοκλῆς Τραχινίαις (94)

D **2026** αἰολίδας· ποικίλους, ταχεῖς

Hom. **2027** Αἰολίη· ἡ τοῦ Αἰόλου νῆσος (κ 1)

D **2028** αἰολίζειν· ποικίλλειν (Soph. fr. 826 R.)

D **2029** Αἰόλιος· κιθαρῳδικὸς νόμος οὕτω καλούμενος

D **2030** Αἰολίωνες· Αἰολεῖς, ἀπὸ τοῦ Αἰόλου

D **2031** Αἰολικὸν θέαμα· ἀντὶ τοῦ Αἰτωλικόν, παρὰ Θεοκρίτῳ (1, 56 v.l.). ἡ γὰρ Καλυδὼν Αἰολὶς ἐκαλεῖτο

Hom. **2032** αἰολοθώρηξ· ποικίλον θώρακα ἔχων (Δ 489 ..)

Greg. Naz. **2033** αἰολόδωρον· ποικιλόδωρον (Greg. Naz. c. 1, 1, 3, 5 [37, 408, 9 M.])

Hom. **2034** αἰόλος· *ποικίλος $g^{αια\text{-}αιη13}v^{5}A^{6}Br^{408}Σ$ ἢ εὐκίνητος $Br^{408}Σ$, ἀπὸ ⟨τοῦ⟩ αἰολεῖν, ὅ ἐστι κινεῖν (Μ 167)

2014 Su αι 239; E. Gen. α 220 (EM 36, 57) **2015** Su αι 243; cf. Ph α 606; Poll. 6, 63 **2020** Schol. | **2024** Schol. Nic.; – στρέφει Σ′ α 597; κινεῖ cf. Theogn. can. 2, 3 Alpers **2025** Σ′ α 577 (om. cit.); cf. Schol. Soph. **2026** Σ′′′ α 615 | **2027** Ap. S. 18, 11; St. Byz. 53, 9 (α 138) **2028** Σ′′′ α 614 (cit. Soph.); cf. Schol. Theocr. 1, 56a **2029** Plut. De mus. 1132d; (Poll. 4, 65) **2030** St. Byz. 53, 14 (α 130) **2031** cf. Schol. Theocr. g **2032** Schol. **2034** – εὐκίνητος Σ α 191; cf. Apion 214, 16 L.; ποικίλος Ap. S. 15, 32; Schol.; Schol. Pind. Nem. 8, 43a = 25; Ioh. Philop. de voc. B α 7; Theogn. can. 2, 6 Alpers; Hdn. epim. 26

2014 αἰξονεύσεσθαι H: Mus. = testt. | κατηγορεῖν H (testt.): Flor. ad Ar. Vesp. 890 **2015** l. αἰξ. H: Salm. Voss. = testt. | τρίγλαν Ph | ὗ H: Mus.; ‘confudit cp. pro εἶναι et υ’ La. p. 506 **2016** αἴοδα H: Reisk. **2017** αἰόε H: Schm. (sed τοῖς om.) = K; ἀλφησταῖς Hemsterh. | secl. Schm., om. K; ad ἆσαι Hemsterh. **2018** αἴονες H: spir. et accent. Guyet **2019** αἵ H **2020** αἴολα H: accent. Schol. **2021** ὁ κιλίκων H: La. coll. Achill. Isag. in Arat. p. 68, 20 (ex Arist. fr. 250 R. et Callim. fr. 404 Pf.) ἀπὸ τόπων (ἀνέμους) τινὰς λέγεσθαι, οἷον Καικίαν τὸν ἀπὸ Καΐκου τοῦ ποτανοῦ πνέοντα; cf. et gl. κ 222 **2024** αἰολλεῖ H: accent. Mus. = testt. **2025** αἰολὴ H: accent. Mus. = testt. | τραχηνίαις H: H^{c} **2029** αἰῶλις H: HSt. Ind. 323B = Poll. | κιθαρωδικῶς H: H^{c} **2030** αἰολίονες H: Salm. Pears. 37 = St. Byz. **2031** l. αἰολ. H: Cas. Theocr. p. 241 | τοῦ αἰολικὸν H: Cas. = Schol. Theocr. | θεόκρητι H: Mus. **2033** αἰολοδῶρον H: accent. Mus. | ποικίλον δῶρον H: Heins. **2034** αἴολος H (Ioh. Philop.): accent. Alb. = K^{Br} testt. | add. Mus.

2035 αἰολοτίας· ποικίλος

2036 αἰολοπώλους· ταχυπώλους ἢ ποικιλοπώλους. αἰολεῖν γὰρ τὸ κινεῖν (Γ 185) — Hom.

2037 ἄ⟨λ⟩ιον· μάταιον (Δ 158) g^{16}S^{64} — Hom.

2038 ἄϊον· ἤκουον (Σ 222), καὶ ᾐσθανόμην (Ο 252) — Hom.

2039 †αιον· κάταντες, ἢ ἑτεροκλινές, ἢ πλάγιον

2040 ἀΐον⟨τ⟩ες· αἰσθανόμενοι (Λ 532) — Hom.

2041 *ἄϊον ἦτορ· ἐξέπνεον τὴν ψυχήν (Ο 252) A^{7} — Hom.

2042 αἰονᾶν· καταντλεῖν. σμήχειν. λούειν — Att.

2043 †αἰουλγός· δεινός, ψευδής

2044 *αἰπά· ὑψηλά (Θ 369) A^{14}. χαλεπά — Hom.

2045 Αἴπεια· πόλις ἐν Ἄργει (Ι 152) — Hom.

2046 *αἰπεινόν· ὑψηλόν (Ο 257) A^{10} — Hom.

2047 *αἰπεῖα· ὑψηλή (Β 811) A^{17} — Hom.

2048 ἆιπερ· ὥσπερ (Ar. Ach. 759) — D

2049 Αἴπιον· πόλις Πελοποννήσου — D

2050 αἰπόλια· αἰγονόμια (Β 474) — Hom.

2051 *αἰπολίου· αἰγιδίου (Prov. 24,66 = 30,31) A^{13} — LXX

2052 αἰπόλος· *αἰγονόμος vg^{1}A^{8}Br^{397}, ποιμὴν g^{1}A^{8}Br^{397} τῶν ⌊αἰγῶν (Δ 275) Br^{397}. αἰπόλια δὲ αἱ τῶν αἰγῶν ἀγέλαι (Β 474). καὶ ⟨ἀίπολος·⟩ κάπηλος παρὰ Κυπρίοις — Hom. + D

2053 *αἱ πορεῖαί σου· αἱ ὁδοί σου (Psalm. 67,25) v^{7}A^{12} — LXX

2036 E. Gen. α 223 (EM 37,18) **2037** Schol. **2038** Ap. S. 16,1; Scholl.; ᾐσθανόμην cf. E. Gen. α 279 (EM 43,4); Schol. Pind. Pyth. 3,48b = 27 **2040** Schol.; Schol. Pind. Nem. 2,22a = 14 **2041** cf. Schol.; E. Gen. α 279 (EM 43,3) **2042** καταντλεῖν et λούειν Σ‴ α 650; EM 37,27; καταντλεῖν Moer. 191,16 (α 143 H.) **2044** Schol.; ὑψηλά E. Gen. α 225 (EM 37,40) **2045** Su αι 268 (Δ); E. Gen. α 226 (EM 37,38); cf. Ioh. Philop. de voc. A α 39 **2046** cf. Su αι 269; EM 37,37; Hdn. epim. 35; (Theogn. can. 14,2 Alpers) **2047** Schol.; Ioh. Philop. de voc. A α 39 **2048** Ph α 654; Schol. Ar.; cf. Su αι 266 **2050** Σ α 192; Schol. **2051** gl. Prov. **2052** αἰγονόμος Schol.; Su αι 273 (Δ); E. Gen. α 227 (EM 37,44); ποιμήν Hdn. epim. 35

2035 αἰολωτίας Herw. Versl. 1895,180 **2037** αἰὸν H: Kust. = K Schol. **2038** ἀΐον H: accent. testt. **2039** v.l. gl. 1143 **2040** αἰόνες H: spir. et accent. Schol., ⟨τ⟩ Mus. = testt. **2041** αἰωνήτωρ H: HSt. Sop. Heins. al. = K (Hom.) | ἐξέπευον H: Sop. Pears. 730–1. Salm. al. = K **2042** κατέχειν Ph., καταχέειν EM **2043** v.l. gl. 2144 **2045** αἴπι(?)α H: Mus. = Su Ioh. Philop.; αἰπεῖα E. Gen. **2046** αἰπι(?)νὸν H: Mus. = K testt. **2047** αἰπι(?)ὰ H, αἰπεινὰ Mus.: La. = K testt. | ὑψηλά H (Schol.^{Z}): La. = K Schol.^{YQ} **2048** spat.ἴπερ H: α ins. Mus., spir. et accent. Kust. **2049** αἰπινὸν H: Herw. 1895,330, coll. Plb. 4,77,9 **2050** αἰπόλιο(ς) H: Schm. = testt. **2051** expl. αἰγονομίου gl. Prov. **2052** αἰπόλιαι δὲ H: Mus. | add. et dist. La. ('scl. circumforaneus'); aliter sed vix credibiliter Leum. Hom. W. 271 **2053** πορίαι H (K): Schr.

Eur. **2054** *αἶπος· κάματος (Eur. Phoen. 851 ..) A^{11} ἢ ὑψηλὸς A^{15} τόπος (Aesch. Agam. 285). ἢ ὑλώδης

Hom. **2055** αἰπύ· *τό ὑψηλόν (B 603) $g^{3}A^{16}$, καὶ χαλεπὸν (N 317) καὶ σκληρόν. ἢ πόλις τῆς Πύλου (B 592)

Hom. **2056** *αἰπύν· ὑψηλόν $v^{2}Br^{420}$ καὶ μέγαν (E 367), ὀλέθριον καὶ χαλεπόν (Z 57)

2057 *αἰπύς· μέγας $v^{4}g^{5}$, δεινός (Λ 174) g^{5}, ὑψηλός v^{4}, μετέωρος

Hom.? **2058** αἰπύτιον· [ὑψηλόν] τὸν τοῦ Αἰπύτου· ‘Αἰπύτιον παρὰ τῦμβον’ (B 604). Αἴπυτος δὲ εἷς ἐστι τῶν τοῦ Ἀρκάδος παίδων, ἥρως ⟨καὶ⟩ βασιλεὺς Ἀρκάδων

2059 αἰπυτάτην· ὑψηλοτάτην

2060 †ἄιρ· ὀξύβαφον

D **2061** αἶρα· σφῦρα. ἀξίνη

Hom. **2062a** αἵ ῥα· αἵ τινες δή (T 31 ..)

2062b αἱρετοί· ἄρχοντες

D **2063** αἶρας· ἀγρίας βοτάνας (Ar. fr. 428 K.–A.)

Eur. || Hom. **2064** αιρει· ἐγείρει (A^{13}). αὔξει. κουφίζει. βαστάζει (Eur.Ion 928) || κατὰ κράτος λαμβάνει (Γ 446)

Hom. **2065** αἱρείτω· λαμβανέτω (B 34)

Att. **2066** αἴρειν μασχάλην· οὕτως εἰώθασι λέγειν ἀντὶ τοῦ ὀρχήσασθαι. οἱ δὲ τὸ ἀγροικικῶς ὀρχεῖσθαι (Cratin. fr. 301 K.–A.)

Att.? D? **2067** αἴρειν τράπεζας· παρατιθέναι (Men. fr. 209, 1 K.–A.)

D **2068** αἱρεῖ· δοξάζεις, ἡγῇ. Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ (fr. 802 K.)

2069 *αἵρεσις· βούλησις A^{26}

2054 cf. Su αι 267; κάματος Schol. Eur.; ὑψηλὸς τόπος E. Gen. α 229 (EM 37,35); cf. Theogn. can. 14,3 Alpers **2055** – σκληρόν cf. EM 37,34; – ὑψηλόν Apion 214,18 L.; Schol.; Su αι 274 (Δ); – χαλεπόν Hdn. epim. 35; χαλ. et σκληρόν Orion 9,3; πόλις Schol.; EM 37,29 **2056** ὑψηλόν Theogn. can. 14,1 Alpers; ὑψηλόν et χαλεπόν Schol. Z; – μέγαν Ap. S. 13,10; μέγαν EM 37,29 **2057** μέγας et ὑψηλός Schol.; lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 116; ὑψηλός E. Gen. α 230 (EM 37,34) **2058** Ap. S. 13,12; Schol. **2061** Σ''' α 583; Theogn. can. 15,3 Alpers; σφῦρα Orion 18,1 (cit. Callim.); E. Gen. α 233 (EM 38,36); lex. αἱμ. α 4 (E. Gud. 53,19); cf. Su αι 278 **2064** αὔξει Σ' α 585; κουφίζει Theogn. can. 15,2 Alpers; κατὰ – Σ' α 584; cf. Schol. **2065** Schol.; cf. EM 38,4 **2066** Prov. Bodl. 37; – ὀρχήσασθαι Ph α 640; cf. Σ' α 536 **2067** Σ' α 587 **2068** Σ' α 586

2055 πλῆρες H: Guyet. = EM | ἡ H: Mus.; hoc ad Αἶπυ (Pears. 37. Verw.) **2056** ὄλεθρον H (post αἰπὺν trsp. Mus.): Alb. **2058** incl. La., e gll. 2055–7 | ἀρκάδου H: Mus. | ἧρος H: Schow 36 n. 15, cf. Ap. S. Schol.; ὃς ἦν Mus. | add. Schow **2059** αἰπυτάπην H: Mus. **2060** v.l. gl. 3034 (Alb.) | αἴρ H: Schm. **2061** αἰρὰ H: accent. Heins. = Σ''' Theogn. Orion E. Gen. | σφύρα H (Σ''' Orion): accent. Schm. tacite = Theogn.; σφαῖρα(ν) Su E. Gen. **2062** αἰρὰ H: Mus. | αἰρασταὶ αἵ τινες δὴ ἄρχοντες H: αἵ τινες δή trsp. Phav. (αἳ δή Vales.), n. gl. αἱρετοί· ἄ. La. (αἱρετοί τινες ἄ. Hemsterh.) **2064** h.e. αἴρει || αἱρεῖ (Kust.; hoc Hom.) **2065** αἰρείτω H: spir. Alb. = Schol. **2066** αἶρε Ph Σ' (ἆραι ci. Reitz.) **2067** l. αἴρειν H (Σ'): ed. 1521 **2068** αἴρ(ειν) H (αἴρεις [Ph: αἱρεῖς B Su] Σ'): Fix. Thes. 1,1039 | φιλοκτήτω H: Mus. **2069** αἴρεσις H: spir. ed. 1521

2070 αἱρέσομεν· ἐπιλέξομεν
2071 *αἱρετιεῖ με· προτιμοτέραν ἡγήσεταί με (Gen. 30,20) vg^{8}A^{20}Br^{195} LXX
2072 αἱρεθέντας· κατὰ κράτος ληφθέντας
2073 αἱρετίζειν· αἱρεῖσθαι. ἀρέσκεσθαι
2074 *αἱρετίς (A^{21})· ἀγαπῶσα. ἀγαπωμένη (Sap. 8,4) LXX
2075 *αἱρουμένην· ἐπιλεγομένην (Plat. rep. 620a). ὅθεν καὶ ὁ αἱρετικός, ὁ ἄλλο τι παρὰ τὴν ἀλήθειαν αἱρούμενος ἔχειν (A^{21})
2076 *αἱρετιῶ· προσλαμβάνω, αἱρῶ αὐτοὺς πρὸς ἐμαυτόν (Mal. 3,17) A^{27} LXX
2077 ἀϊόνες· αἰγιαλοί
2078 *αἱρετόν· ἐπιθυμητόν vg^{1}A^{14}Br^{409}, ἐκλεκτικόν (Sir. 20,25 ..) (g^{2}) LXX
2079 *αἱρετώτεραι· καλλιώτεραι (Prov. 16,16) A^{23} LXX
2080 *αἱρησαμένων· βουλευσαμένων g^{4}A^{15}Σ
2081 *αἱρήσαντας· πορθήσαντας (A^{19})
2082 *αἱρήσασθαι· λαβεῖν A^{16}(Σ), βουληθῆναι A^{16}
2083 αἱρήσεται· ἐκλέξεται (Eur. Hcld. 57)
2084 αἱρησάμην· ἐξελεξάμην
2085 *αἱρήσομεν· πορθήσομεν vg^{9}A^{25}, ἐξερημώσομεν (B 141) vg^{9} Hom.
2086 *αἱρήσομαι· σκέψομαι, βουλεύσομαι vg^{3}A^{17}Σ, ἐκλέξομαι (Eur. Or. 307) vg^{3}Σ(A^{24}) Eur.
2087 ˝Αἶρος· ἐπὶ κακῷ ˀἾρος ὀνομασθείς (σ 73) Ap. S.?
2088 αἴροντας· †μισοῦντας
2089 αἰρόπινον· σκοτεινόν. καὶ τὸ κόσκινον ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται (Ar. fr. 497 K.–A.) D
2090 *αἱροῦμαι· ἐπιλέγομαι v^{11} ἢ λαμβάνω ἢ ˌβούλομαι vg^{7}
2091 *αἱρομένη· ἐπαραμένη [vg^{12}]
2092 *αἱρουμένοις· βουλομένοις (Xen. Cyr. 7,1,42) A^{18}Br^{421}
2093 *ἄϊρον· ἄρρητον. ἀθώπευτον A^{22}, ἀκολάκευτον

2071 Σ^{b} α 537 **2073** Antiatt. α 18 | **2074** gl. Sap. **2078** Σ′ α 534 | **2080** Σ α 194 **2082** Σ α 197 | **2085** Schol. | **2086** Σ α 198 **2087** Ap. S. 18,16; Schol. 73a **2089** Σ′ α 589; (Poll. 10,114 [cit. Ar.]); κόσκινον – cf. Phryn. praep. soph. 37,4 **2090** βούλομαι Theogn. can. 15,1 Alpers; Hdn. epim. 36 **2092** Σ′ α 569 **2093** ἀθώπευτον cf. Su α 639

2070 αἰρέσομεν H: spir. ed. 1521; 'brevis secundae syllabae inaudita' La., αἱρήσομεν Fix. Thes. 1,1030 **2071** αἰρετιεῖ H: spir. ed. 1521 = K^{Br} **2074–5** una gl. K, expl. 2074 om. et επιλεγομενη αιρουμενη in 2075 leg. **2074** ἀγαποῦσα H: Jens. Luc. 12 **2077** αἰόνες H: Ald. | dittogr. gl. 2018 **2078** ἐκλεκτόν Hemsterh. in Alb. Auct. **2084** ἐκλεξάμην H: Mus. **2085** -σωμεν ter H: Phav. = le. K Schol., expl. K **2087** αἶρος H (ἄϊρος Mus.): Ald. = testt. **2088** ἐχθ⟩αίροντας Kust., gl. ε 7629 et Callim. h. Dian. 222 cft. Erbse 1955,131,2 **2089** αἰρόπιον H: HSt. Ind. = testt. | κόσκηνον H: H^{c} = testt. **2090** αἰροῦμαι H: spir. Ald. = Hdn.; αἱρῶ Theogn. | ἐπελεύσομαι H, επιλεσσωμαι K: Drag. **2091** αἱρομένη H: spir. Alb. | ἐπαρμένη H: Schm.; επειγομενη K^{v}, επαγομενη K^{g} **2093** ἀϊρρὸν H: Guyet. = K; ἀείρων Su; gl. 1311 cft. Guyet

Hom. **2094** ᾿Ατρυτώνη· ἀκαταπόνητε (Β 157)

Ap. S. **2095** αἶσα· μοῖρα A[57]· ‘λαχόντα τε ληΐδος αἶσα⟨ν⟩’ (Σ 327). καὶ ἡ πεπρωμένη· ‘αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι’ (θ 511). καὶ τὸ καθῆκον· ‘ἐπεί με κατ’ αἶσαν ἐνείκεσας’ (Γ 59)

D **2096** αἴσακος· ὁ τῆς δάφνης κλάδος ὃν κατέχοντες ὕμνουν τοὺς θεούς

D **2097** ἀΐσαντες· αἰσθόμενοι

D **2098** αἰσάρων· εἶδος ἱέρακος

D **2099** ἀισείεις· ἀιστικῶς ἔχεις

Hom. **2100** Αἴσηπος· ποταμός (Β 825 ..). καὶ ὄνομα κύριον (Ζ 21)

Hom. **2101** αἴσῃ· βουλῇ (Ι 608)

2102 αἰσθάνεσθαι· κατανοεῖν

2103 *αἴσθεσθε· μάθετε A[59]

Hom. **2104** ἄϊσθε· ἐξέπνει (Υ 403)

LXX **2105** αἴσθησις· νόησις (Prov. 12,1 ..)

2106 *αἰσθήσεις· παρὰ τὸ αἰσθάνεσθαι A[31]. εἰσὶ δὲ τοῦ ἀνθρώπου σώματος αἰσθήσεις πέντε· ὅρασις, ὄσφρησις, ἀκοή, γεῦσις καὶ ἁφή. ἁφὴ δὲ λέγεται ἡ διὰ τῶν χειρῶν αἴσθησις A[31] (vg[4])

Orthogr. **2107** αἰσθητά· ὁρατά, τὰ τῇ αἰσθήσει ὑποπίπτοντα, *τὰ ὁρώμενα vg[2]A[18]. ἐσθῆτα δὲ ἱμάτιον

D **2108** αἰσθήματα· τὰ τῇ ὄψει γινόμενα πάθη

N. T. **2109** *αἰσθητήρια· τὰ μέλη, δι’ ὧν αἰσθανόμεθα (Ep. Hebr. 5,14) vg[4]A[19]

LXX **2110** *αἰσθοίμην· νοήσαιμι (Iob 23,5) vg[17]A[45]

D **2111** αἴσθου· σύνες, ἄκουσον, γνῶθι (Men. Phasma 31)

2112 *αἴσθων· ἐν αἰσθήσει ἔχων A[58]

2113 αἴσια· *γνήσια vg[8]A[33]. δεξιά vg[8]. ἀγαθά

Hom. **2114** αἴσια· εἱμαρμένα (A[53]). δίκαια, ⌊καθήκοντα (Ζ 62 v.l.) (A[53])

Hom. **2115** *αἴσιον· ὁμοίως (Ω 376) (Br[424])

2094 Schol. **2095** Ap. S. 15,21; cf. Apion 214,22 L.; μοῖρα Schol. A 416; E. Gen. α 241 (EM 38,50); Su αι 315; Theogn. can. 16,1 Alpers; Hdn. epim. 37 **2096** Theogn. can. 16,16 Alpers; – κλάδος Σ′ α 590; EM 38,48 **2100** Schol. B; Su αι 317 (Δ) | **2101** cf. Schol. **2104** cf. Schol.; EM 43,22 **2109** Ioh. Damasc. exp. fid. 32 **2113** cf. Theogn. can. 16,6 Alpers; δεξιά id. ib. 16,10 **2114** καθήκοντα Schol.; cf. Theogn. can. 16,2 Alpers **2115** καθῆκον δίκαιον Schol.; δίκαιον EM 39,21; Hdn. epim. 37

2094 αἰρυτώνη H: Mus. = Schol. **2095** αἶσα⟨ν⟩ Mus. = Ap. S. | ἐνεῖκες H: Mus. **2096** v.l.: gl. 1815 | ἔχοντες Theogn. **2097** αἴσαντες H: HSt. Ind. **2098** αἰσάλων HSt. Ind., coll. Arist. h. an. 609 b 8–34, Ael. n. an. 2,51 **2099** αἰσήεις· ἑστηκὼς H: Schm. Rh. M. 12,1857,471 **2101** αἴσαι H: Fix = Schol. | βούλει H: Fix; βουλήσει Schol. **2102** spat.ισθάνεσθαι H: ἀ ins. Mus. | κατανοεῖς H: Kust. **2104** ἀίσθα H: Heins. = Schol. **2110** νοησοίμην H (K): Vales. **2112** αἰσθῶν H: accent. La. **2115** expl. καθῆκον, πρέπον K

2116 *αἴσιμον· δεξιόν A[49](A[47]), μεμοιραμένον (A[47]), ἀγαθόν, συμφέ-ρον καὶ τὰ ὅμοια (I 245 ..)
2117 *αἴσιμον ἦμαρ· ἡ μεμοιραμένη ἡμέρα (Θ 72) A[24] Hom.
2118 *αἴσιος· δεξιός A[61](A[49]), καλός (A[49]), ἀγαθός A[61], εὐμενής (A[49])
2119 αἰσιμία· θυσίας γένος D
2120 αἰσίως· καλῶς, δεξιῶς. Εὐριπίδης Τημένῳ (fr. 747 K.) D
2121 *αἴσυλα ῥέζεις· ἀπρεπῆ πράττεις (Φ 214) (v)g[11]A[25] Hom.
2122 *ᾆισμα· ᾆσμα A[36]
2123 αἰσιμωμάτων· δαπανημάτων D
2124 αἰσοί· θεοί, ὑπὸ Τυρρηνῶν D
2125 ἄϊσον· ἄνισον [ἄγνωστον] D
2126 αἴσονες· φραγμοί D
2127 ἀϊσομένος· φραξάμενος D
2128 αἴσσονται· διασείονται (A[34]), κινοῦνται, κρέμανται (Z 510) Hom.
2129 †αἰστίασις· ἄριστον
2130 *†αἰστήτωρ· χοιροβοσκός g[13]A[35]Br[204]
2131 αἴσσουσιν· ὁρμῶσιν (Λ 553) Hom.
2132 αἴσσων· ὁρμῶν (Θ 88) Hom.
2133 ἄϊστον· ἀφανῆ, ἀνήκοον, ⟨ἄγνωστον⟩ (Ξ 258) A[41] Hom.
2134 ἄϊστος· ἀφανής, ἀνιστόρητος (α 242) Hom.
2135 ἀϊστωθείς· ἀφανισθείς
2136 ἀϊστώσας· διαχέας καὶ τήξας. Σοφοκλῆς Ῥιζοτόμοις (fr. 536 R.)· 'κόρον ἀϊστώσας πυρί' D
2137 *ἀΐστορες· ἄπειροι (Eur. Andr. 682) A[60] Eur.
2138 ἀϊστωθέντα· ἀφανισθέντα (Greg. Naz. c. 2, 2, 7, 293 [37, 1574, 3 M.]) Greg. Naz.

2116 ἀγαθόν cf. EM 39, 23 **2117** Schol. **2118** δεξιός et ἀγαθός EM 39, 21; καλός Su αι 321 **2130** Σ α 202 **2131** Schol.; Su α 691 **2132** Schol.; cf. Theogn. can. 7, 1 Alpers; Erot. α 44 **2133** ἀφανῆ et ἄγνωστον EM 43, 10; ἀφανῆ Schol. **2134** Ap. S. 16, 18; Schol. 242a; ἀφανής Theogn. can. 16, 9 Alpers **2135** Σ' α 647; cf. Theogn. can. 16, 7 Alpers **2136** Ph α 664; διαχέας EM 43, 20 **2137** cf. Tim. lex. α 13 (Σ' α 646)

2116 n. lin. ἴσιμον H: α ins. Mus. **2119** αἰσιμίδου· οἰκίας H: La. ('sacrificium utrum inde appelletur quod debita (αἴσιμα) dis persolvantur, an quod homines partes aequales accipiant (cf. ξ 433) an a sumptu (gl. 2123), in medio relinquo') **2120** τιμ() H (-ένω Mus.): Flor. Sop. Pears. 38. al. **2121** αἰς λαρίζεις H: Mus. = K (Hom.) **2122** l. αἶσμα H: Ald. **2123** αἰσμάτων H: HSt., cf. gl. 4340 **2124** ἀϊσοὶ H: Hill. | τυρινῶν H: Mus. | 'cf. Osc. *aisar*, Τυρρ. = Itali, cf. gl. δ 342' La. **2125** incl. ad gl. 2133 **2126** αἱμασιῶνες Mein. 1858, 538 **2127** φρασόμενος Burz. 1978–9, 423 (= St. su Corinna 101) **2128** ἀΐσονται H: HSt. Guyet. Salm. = K | διασίονται H: Mus.; περισειονται K **2129** αἰστίασις H: h. e. ἑστ- (Mus.) | ἄριστος H: H[c] **2130** αἰσυήτωρ Pears. 732, αἰσυητήρ Pears. 38. 732. Kust. = (KΣ) **2133** ἀϊστ(ὸν) H: accent. Mus. = Schol. | add. Schm. = K, cf. gl. 2125 **2134** ἀϊστὸς H: accent. Mus. = testt. **2135** αἰστοθείς H: ἀϊ- Ald., ω Mus. = (Σ') **2136** ad fin. ἱστώσας H: Mus. | πῦρ H: Pears. 38. Kust. **2137** v. l.: gl. 1319 **2138** ἀϊθ(?)ωθέντα H: Mus.

Ap. S. **2139** αἰσυητῆρι· τῷ νεανίᾳ. ὁ δὲ Ἀπίων (fr. 14 N.), τῷ βασιλεῖ τῷ τηροῦντι τὰ αἴσια, ὅ ἐστι τὰ δίκαια (Ω 347)

Hom. **2140** αἴσυλα· κακά, ιἄδικα Br^{25}, ἁμαρτήματα (Ε 403 ..)

Eur. **2141** *αἰσυμνᾷ· βασιλεύει (A^{22}), ἄρχει. Εὐριπίδης Μηδείᾳ (19)

Hom. **2142** Αἰσύμη· πόλις Τρωϊκή (Θ 304)

Ap. S. **2143** αἰσυμνῆται· οἱ τοῦ ἀγῶνος προεστῶτες ἢ ὑπηρέται. ἢ οἱ νεανίαι (θ 258)

D **2144** αἰσύφιος· δεινός ψευδής, ἀπατεών

Ap. S. **2145** αἴσχεα· ὀνείδη, [ὕβρεις] (Γ 242)

Hom. **2146** *αἴσχεα· αἰσχύνας ⟨ὕβρεις⟩ (Γ 242) A^{37}

2147 †αἰσχητήρια· τῶν ἱερῶν

Hom. + **2148** αἴσχιστος· *αἰσχρότατος (Β 216) v^{5}(g^{6}A^{32}), κακός, μυσαρός A^{32}(g^{6})

2149 *αἰσχίω· χείρονα vg^{9}A^{20}(Br^{77}Σ)

Eur. + Hom. **2150** αἶσχος· αἰσχρότης, κακότης, κακία (Eur. Tr. 1114). *λοιδορία. μῦσος vg^{12}A^{29}. αἰσχύνη (λ 433) A^{29}Br^{410}

Eur. **2151** αἰσχρά· μυσαρά, κακά. Εὐριπίδης Τρῳάσιν (1177)

N. T. **2152** *αἰσχροκερδής· ἐπιθυμητὴς κακῶν (Ep. Tit. 1,7 ..) A^{42}

Eur.? **2153** *αἰσχρουργίας· αἰσχρὰς ἐργασίας (Eur. Bacch. 1062?) A^{30}

Hom. **2154** αἰσχροῖς· τοῖς αἰσχύνην ἐνεγκεῖν δυναμένοις (Γ 38 ..)

D **2155** αἰσχυνετάειν· καταισχύνειν

D **2156** αἰσχύνη· ἐντροπή

Hom. **2157** αἰσχύνει· αἰκίζεται, λυμαίνεται, αἶσχος περιτίθησιν (Ω 418)

Att. **2158** *αἰσχυντηλός· αἰσχυντηρός (Plat. Charm. 158c ..) A^{43}

2139 Ap. S. 16,8; cf. Schol.; νεανίᾳ EM 39,7 **2140** – ἄδικα lex. Hom. α 213; ἄδικα Su αι 339; E. Gen. α 246 (EM 39,40); ἁμαρτήματα cf. Schol.; cf. Theogn. can. 16,4. 24 Alpers **2141** ἄρχει EM 39,18; Schol. Eur. **2142** Su αι 340 (Δ) **2143** Σ′ α 594; Ap. S. 18,3; νεανίαι cf. Theogn. can. 16,8 Alpers **2144** cf. Su αι 345; – ψευδής Theogn. can. 16,11 Alpers **2145** ὀνείδη Ap. S. 17,9 **2146** Schol. **2148** αἰσχρότατος Schol.; EM 39,57; lex. Greg. or. 158,1 (LGM 171,1); μυσαρός Hdn. epim. 37 **2149** Σ α 203 **2150** μῦσος Hdn. epim. 37; αἰσχύνη Schol. 433a; E. Gen. α 253 (EM 39,49); lex. can. Ioh. Damasc. 59,22 (cf. lex. can. 23 Bor.); (Theogn. can. 5,23 Alpers) **2152** (Antiatt. α 37 [cit. Eur. Andr. 451]) **2157** Σ′ α 595; αἰκίζεται Schol. **2158** Moer. 188,28 (α 55 H.)

2139 αἰσυητῆρι Pears. 731–2 | ἀππίων H: Schm. = Ap. S. **2141** αἴσυμνα H: Mus. = K Schol. Eur. **2143** αἰσήτης Theogn. ('f. l. pro αἰσυμνήτης' Alpers) **2144** αἰσύφηλος Mus. = Su | δειλὸς H (Theogn.): Pears. 38. Kust. | ψεύστης Theogn. **2145** incl. ad gl. 2146 trsp. La. **2146** αἰσχέας H (K): Fix = Schol. | add. K, v. gl. 2145 **2150** αἶσχρος H: HSt. Ind. = K testt. | μῖσος H (K): ed. 1521 = Hdn. | v.l.: gl. 2705 **2155** κατ' αἰσχύνην H: -ειν H^{c}, unum vb. ed. 1521 **2157** αἰσχυνεῖ H: accent. Mus. = testt. | αἰκίζει Schol. | n. lin. ἴσχος H: α ins. Mus. **2158** αἰσχυντελὸς H: H^{c} = K Moer. | αἰσχυντερός H: Schr. = K Moer.

2159 Αἰσώπου γελοῖον· οὕτως ἔλεγον τοὺς Αἰσώπου μύθους. καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις κοινοῖς ἔστιν ὅτε τοῖς Αἰσωπείοις ἐχρῶντο μύθοις (Ar. Vesp. 566) Prov.
2160 †ἄϊτα· πνοήν
2161 *ἄϊταν· ἕτερον P[13]
2162 *ἄϊτας· ἑταῖρος (Dosiad. Ara 5) A[11]
2163 αἰτία· πρόφασις
2164 *†Αιταί· θυγατέρες Διός, αἳ τοῖς δεομένοις βοηθοῦσαι (I 502) A[12] Hom.
2165 †αἰτῇ· ἀπλήρωτον Att.?
2166 αἰτητά· τὰ κατ’ ἔρανον διδόμενα D
2167 *αἰτιαμάτων· ἐγκλημάτων (Cyr. in xii proph. 1,237,32 ..) g[αισ15]A[10](v[3])
2168 αἰτιατά· τὰ ἐκ τοῦ αἰτίου γινόμενα A[9] D
2169 αἰτίζειν· αἰτεῖν (ρ 222 ..) Hom.
2170 αἴτης· πτωχός
2171 Αἰτίνη· πόλις οὕτω καλούμενη D
2172 αἴτιον· κατ’ ἀρχὴν πραγματικόν D?
2173 *αἰτήσας· ἀπολαύσας (A[7])
2174 *⟨αἰτιόῳτο·⟩ αἰτιᾶται, μέμφεται (Λ 654) (A[8]) Hom.
2175 αἴτιος· ποιητής, κτιστής
2176 Αἴτνη· ὄρος Σικελίας D
2177 Αἰτναῖον κάνθαρον· τὸν μέγαν (Ar. Pac. 73) D
2178 Αἰτναία πῶλος· ἡ Σικελική, ἢ μεγάλη, ἀπὸ μέρους. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῷ (312) D
2179 αἰτῶ· παρακαλῶ
2180 †ἄιττεσθαι· [δικάζειν, ἢ] διάζεσθαι D

2159 cf. Prov. Bodl. 38 **2162** Paus. α 30; Σ''' α 409; Su α 641; cf. Schol. Theocr. 12–16 a. b **2163** Schol. Dem. 22,22 (66) **2168** (Theogn. can. 17,6 Alpers) **2169** Ap. S. 18,15; Schol. 222a **2170** Hdn. epim. 38. 166 **2175** (Theogn. can. 17,1 Alpers) **2176** Su αι 375 (Δ); E. Gen. α 256 (EM 40,29); Schol. Callim. h. Dian. 56; Theogn. can. 17,2 Alpers; Hdn. epim. 38 **2177** Theogn. can. 17,3 Alpers **2178** Theogn. can. 17,4 Alpers; cf. Schol. Soph. (Su αι 373)

2159 τῶν … μύθων H: Mus. = Prov. Bodl. **2160** v.l. gl. 1519 (Schm.) vel 8395 (La.) **2161** v.l. gl. 2162 | ἑταῖρον Mus. **2162** v.l.: gl. 2161 | ἀείτ- Paus. Σ'''Su | ἕτερος H: Mus. = Paus. Σ''' Su; ἐρώμενος Schol. Theocr. **2164** αἶται H (K): h. e. Λιταί (HSt. Sop. Pears. 39. 732. al.) | ἢ H: Mus. = K **2165** Αἴτνην Schm. coll. Phryn. praep. soph. 39,1 **2170** ‘ex επαιτης, προσαιτης a gramm. ficta’ La. **2171** Αἴτνη Brun. Pears. 39; gl. 2049 cft. La. **2172** πράγματα H: Fix **2173** αἰτίσας Salm. = K; ἀντήσας Mein. 1858,538 **2174** add. La. = K (expl. αιτιωτο, μεμφοιτο) **2175** κτίστης H: accent. Alb. tacite **2177** αἰτναὶ H: Mus. **2178** αἰτνέπωλος H: Mus.; αἰτναῖος π. Theogn., αἰτναίας Schol. Soph. | ἡ μεγ. H: Alb. | ἠδύποδι H: Mus. **2180** ἀΐττεσθαι· δικάζειν ἢ H: La.; ἄττεσθαι· διάζειν Fix | δικάζεσθαι H: Fix

D **2181** ἄιττων· ὁρμῶν (Dem. 25,52)
Hom. **2182** Αἰτώλιον· τὸν Αἰτωλὸν λέγει τῷ γένει (E 706)
LXX **2183** †ἀΐτυρον· ὕαλλον† (Exod. 28,19)
D? **2184** αἰτῶμαι· αἰτιῶμαι (com. ad. fr. *265 K.–A.)
N. T. **2185** αἰτῶν· ζητῶν, παρακαλῶν (Ev. Matth. 7,8)
Att. **2186** *αἰφνιδίως· ἐξάπινα (Thuc. 2,53,1) A^{1}
D **2187** ἀΐφρουρος· †ἀιθάλη. Σοφοκλῆς (fr. 580?)
Hom. **2188** *ἀ⟨μ⟩ιχθαλόεσσαν· τὴν ἀπρόσμικτον τῇ θαλασσῇ A^{14}, ἢ ὀμιχλώδη (Ω 753) (A^{14})
Hom. **2189** ἀϊχθῆναι· ὁρμηθῆναι (E 854)
Hom. **2190** *ἀϊχθήτην· ὥρμησαν A^{8}. δυϊκῶς (Ω 97)
Greg. Naz. **2191** *αἰχμάζει· πολεμεῖ, μάχεται Greg. Naz. c. 2,2,5,190 [37,1535, 9 M.]) A^{12}
2192 *αἰχμαί· πόλεμοι (A^{7})
2193 αἰχμίον· δόρυ
N. T. **2194** *αἰχμαλωτίζοντα· εἰς δουλείαν ἄγοντα μετὰ βίας (Ep. Rom. 7,23) A^{10}
Greg. Naz. **2195** αἰχμάσας· ἀκοντίσας. πολεμήσας (Greg. Naz. c. 2,1,17,83 [37, 1268,1 M.])
2196 αἰχμαλωτεύσας· προνομεύσας (Cyr. epp. pasch. 77,497, cit. Psalm. 67,19)
2197 *αἰχμάλωτον· αἰχμῇ ληφθέντα, τὸν ἐκ πολέμου λαμβανόμενον A^{11}
Hom. **2198** *αἰχμάς· τὰς ἐπιδορατίδας $v^{3}g^{4}A^{6}$, τὸν σίδηρον τῶν δοράτων (M 45) $g^{4}A^{6}$
Hom. **2199** αἰχμάσσουσι· καταστοχάζουσιν (Δ 324)
2200 †αἴχματα· ἐχέματα. καλύματα†
Hom. **2201** αἰχμητάων· τῶν πολεμικῶν (A 152 ..)
Hom. **2202** *αἰχμή · ἐπιδορατίς $A^{9}Br^{398}Σ$, ὁ σίδηρος τῶν δοράτων (Γ 348) (Σ). ἢ πόλεμος· 'αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι' (Δ 324)

2186 (Poll. 6,193; cf. Theogn. can. 18,2 Alpers) **2188** Schol. **2189** Schol.; E. Gen. α 284 (EM 43,30) **2190** Su α 700 (Δ) **2194** cf. gl. Apost. **2201** Schol. **2202** – δοράτων Σ α 207; ἐπιδορατίς Apion 215,3 L.; Schol. Γ

2181 ἀΐττων H: La. **2182** αἰτωλίον H: accent. Mus.; cf. Lob. El. 1,439 | αἰτωλόνδε H: Schm. **2183** λίγυρον Schm. Add. 5,9 | ὕαλον Alb. tacite **2184** soloecismum def. Kock Com. ad. 80 **2186** εξαπινης K **2187** αἴφρουρος H: Mein. 1857,617 | ἀειφανής (de sole) ci. La. **2188** αἰχθαλόησσαν H, -εσσαν H^{c} = K: ἀμι- Mus. = Schol. | ὁμίχλη H: Alb. = Schol.; την ομιχλην K **2191** αἰκμάζει H: Mus. = K **2193** 'figmentum e μετ-αιχμ.' La. **2194** δοῦλον H: Mus. = K **2199** αἰχμάσουσι H: H^{c} (Hom.) **2200** v.l. gl. ε 7651 ἔχματα (Mus.); ἐχέματα a gramm. fict., cf. E. Gud. 575,14 Stef. **2202** n. gl. αἰχμὰς H; cit. ad gl. 2199 trsp. Mus.

2203 *αἰχμητής· μάχιμος (v)g⁵A¹³, πολεμιστής (Γ 179 ..) vg⁵A¹³(Br¹⁰¹²Σ) Hom.
2204 αἴχμιπποι· πολεμικοὶ ἱππεῖς D
2205 *αἰχμή· λόγχη vᵃⁱᵗ², δόρυ
2206 αἰχμόδετος· αἰχμάλωτος. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν (fr. 44 R.) D
2207 *αἶψα· εὐθέως A⁸, ὠκέως, ιταχέως (A 303 ..) v¹(A⁶) Hom.
2208 *αἶψα καὶ ὀτραλέως· ταχέως πάνυ (T 317) g³A⁷ Hom.
2209 αἶψά κεν· εὐθέως ἄν (N 486 ..) Hom.
2210 αἶψα λέλοιπεν· εὐθὺς καταλέλοιπεν (Greg. Naz. c. 1,2,1,587 [37,566,12 M.]) Greg. Naz.
2211 †αἴψεα· τὰ μέλη. οἱ δὲ ἄψεα
2212 αἱ ψελλίζουσαι· αἱ ἀσήμως λαλοῦσαι (Esai. 29,24 ..) A⁹(v⁴) LXX
2213 αἰψηρά· ταχέα, κοῦφα. κἂν σὺν τῷ λάβδα λέγηται, λαιψηρά. Ἀρίσταρχος δὲ ἐπὶ τῷ· 'λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν' (β 257) ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς, ταχέως, ὡς καὶ τό· 'βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα' (Θ 399) ἀντὶ τοῦ ταχέως, καί· 'τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών' (Δ 182) ἀντὶ τοῦ εὐρέως. Ap. S.
2214 αἰολιγγή· σκιὰ ὀλιγόχρονος D
2215 αἰολικῶς· ποικίλως D
2216 αἰών· ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων, ὁ τῆς ζωῆς χρόνος· 'ἆνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο' (Ω 725). τινὲς δὲ τῶν νεωτέρων τὸν νωτιαῖον ⟨μυελὸν⟩ ἀπέδωκαν, ὡς Ἱπποκράτης (loc. deperd.)· 'τὸν αἰῶνά τις νοσήσας ἑβδομαῖος ἀπέθανε'. ποτὲ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μακροῦ χρόνου νοεῖται. καὶ ὁ ἐν παντὶ τῷ σώματι μυελός. Εὐριπίδης δὲ Φιλοκτήτῃ (fr. 801) αἰῶνα τὴν ψυχὴν λέγει· 'ἀπέπνευσεν αἰῶνα.' D

2203 πολεμιστής Σ α 208; Schol.; (Theogn. can. 19,2 Alpers) **2205** (Theogn. can. 5,25. 19,1 Alpers) **2206** EM 41,3 **2207** ταχέως Schol.; E. Gen. α 262 (EM 41,4); Hdn. epim. 40; cf. Theogn. can. 20,1 Alpers **2212** Σᵇ α 552 **2213** Ap. S. 17,20; ταχέα cf. Schol. β; EM 41,8; Theogn. can. 20,2 Alpers **2216** – ὤλεο Ap. S. 17,11; – χρόνος Schol.; βίος Galen. lex. 72,11 | νωτιαῖον μυελὸν Erot. α 70 (cit. Hippocr. et Pind. fr. 111,4); cf. Ph α 677; Su αι 255; E. Gen. α 263 (EM 41,20)

2203 αἰχμήτης H: accent. Mus. = Kᴮʳ testt. | πολεμικός KᴮʳΣ **2205** αἰχμήτην H: Schm. = K Theogn.; del. et expl. ad gl. 2202 trsp. Mus. **2206** αἰχμόλετος Voss. = EM; αἰχμόληπτος Kontos | αἰχμαλώτησιν H: -τίσιν Mus., accent. Schr. **2208** l. αἶψα H: ed. 1521 | ὀτραλαίωσαι H: Mus. = K **2209** αἴψαμ(εν) H: Mus. **2211** v.l. gl. 8948 (Alb.) **2212** αἰψελλίζουσαι H: Palm. Pears. 40 | ἀσίμως H: Hᶜ = K Σᵇ **2213** λῦσαν H (Ap. S.): Bos. Obs. 153–4 | βᾶσκ' H: accent. Ap. S. | ἴρι H: accent. Mus. = Ap. S. | ταχεΐ H: Mus. = Ap. S. | τό τέ H: Mus. = Ap. S. **2214** σκιά h. l. vertigo, vox ad exemplum τοῦ ἴλιγγος ab αιολος formata? La.; αἰὼν ὠλίγγιος Mein. 1858,524, ad σκιά coll. lex. rhet. 318,13 | ὀλίγος χρόνος H: La. = Kᵖ **2215** αἰόλως ci. La. **2216** τοῦ ἀνθρώπου Ap. S. | λίεος H: Mus. = Ap. S. | ὤλετο Ap. S. | τ(ὸν) νεώτερον H: Mus. | νοτιαῖον H: Mus. = E. Gen. (Su Erot.) | ⟨μυελὸν⟩ Mus. = E. Gen. (Ph Su Erot.) | μέλος H: Mus. | φιλοκτῆτη H: Mus.

D **2217** Αἰώρα· ἑορτὴ Ἀθήνῃσιν, ἣν οἱ μὲν ἐπὶ τῇ Μαλέου Τυρρηνοῦ †θύειν φασι· οἱ δὲ ἐπι Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου· οἱ δὲ ἐπὶ Ἠριγόνῃ Ἀλήτιδι τῇ Ἰκαρίου

D **2218** αἰωρούμενοι· μετεωριζόμενοι

D **2219** αἰωρήσας· ἐκκρεμάσας

D **2220** ἀκά· τὸ ὀξύ. καὶ ἄκρον τῆς φάλαγγος. ἢ μάχη

D **2221** Ἀκαδημία· λουτρόν, ἢ πόλις. λέγεται δὲ γυμνάσιον Ἀθήνῃσιν, ἀπὸ Ἀκαδήμου ἀναθέντος. καὶ τόπος. καλεῖται γὰρ οὕτως ⟨ὁ⟩ Κεραμεικός

D **2222** ἀκαδῆσαι· λυπηθῆναι

D **2223** ἀκάζεσθαι· ἀνιάζεσθαι

D **2224** ἀκάθαρτον· μανιῶδες. Ἀχαιὸς Οἰδίποδι (TrGF 20 F 30)

2225 *ἀκαθαίρετον· τὸ μὴ χειρούμενον, ἢ ἀφανιζόμενον A^{28}

2226 *ἀκάθεκτον· ἀκατάσχετον P^{45}(g^{14}A^{32}Σ), ἀκράτητον (Cyr. in xii proph. 1, 241, 22 . .)

2227 †ἀκάθεσθαι· ἀνιᾶσθαι. στέρεσθαι. οἱ δὲ ἀκάζεσθαι

D **2228** ἀκαθόν· ἀγαθόν

2229 *ἀκαθοσίωτον· ἄκοσμον vg^{15}A^{41}Σ

D? **2230** ἀκέσσειν· ἀποθεραπεύσειν

D? **2231** ἄκαινα· μέτρον τί. ἢ κέντρον, ἐν ᾧ ἀροτριῶντες κεντοῦσι (Callim. fr. 24, 6 Pf.). καὶ ἄκανθα

2232 ἀκέραιος· ἄκακος. ἐλευθέριος. ἢ ἀσφαλής

D **2233** ἀκακαλλίς· ἄνθος ναρκίσσου. Κρῆτες

Hom. **2234** *ἀκάκητα· ὁ μηδενὸς κακοῦ ἄξιος A^{30}, ἀντὶ τοῦ ἀκακήτης (Π 185)

2235 †ἀκάκαστον· ἀκαμπές

D **2236** ἀκακέμφατος· κακῆς φήμης ἀπηλλαγμένος

D **2237** ἀκακία· βοτάνη

2217 | E. Gen. α 454 (EM 62, 5) **2218** EM 41, 27 **2226** Σ α 214 | **2227** EM 46, 13 **2229** Σ α 215 **2231** – κέντρον Schol. Ap. Rh. 3, 1323b (Thessal.) **2233** Schol. Orib. 11A 15 (2, 82, 19); cf. Eumach. ap. Athen. 15, 681e **2234** cf. Ap. S. 20, 1 **2237** Diosc. mat. med. 1, 101

2217 ὁ μὲν H: Funger. Heins. Brun. | τημαλέου τυράννου H: post Lob. Aglaoph. 1, 585 (m) (τιμῇ) O. Mueller Etr.^{2} 1, 78, 30; Μαλεώτου Alb. | θυγατρὶ Mueller | κλυτεμνήστρας H: Mus. | αἰγίτου H: Mus. | ἠριήνη H: Mus. | ἰκάρου H: Stephan., coll. St. Byz. 329, 9 (ι 44). E. Gen. α 454 (EM 62, 5) **2220** ἄκα H: accent. HSt. Ind. **2221** ⟨ὁ⟩ Mus. | κεραμεικῶς H: Mus. **2222** ἀκάχησθαι (δ 806) Schm. **2223, 2227** ἀκαχῆσθαι Schm. = EM (sed de accent. v. Wack. Kl. Schr. 2, 1175) **2226** ἀκρότητον H: ed. 1521; cf. gl. K$^{vg9.\ A29}$ ακατασχετον· ακρατητον **2228** cf. Guentert 1917, 263 **2231** ἀκαινὰ H: accent. Mus. = Schol. Ap. Rh. | ἄκανθα ad ακαν(α) LXX 4. Regn. 14, 9 ref. Pears. 40 **2232** ἀκέρεος H: Mus.; ἀκαίρεος Pears. 40, ex ord. **2233** ἀκάκαλλις H: accent. Mus. = testt. **2234** αἴτιος Mein. ap. Schm. Add., cf. Schol. Callim. h. 3, 143 **2235** h. e. ἄκλαστον (La.)

2238 †ἀκακίαγος· ὁμῶς δυνάμενος … (Π 185) Hom.
2239 ἀκακίεις· συνίεις D
2240 ἀκακίει· συνίει D
2241 †ἀκακοίμεθα· λυποίμεθα (Π 16) Hom.
2242 ἀκάκωτος· ἄλυπος Att.?
2243 †ἀκαλαυρόπις· καλλίραβδος D
2244 ἀκαλά· ἄψοφα (Sapph. fr. 43, 5 L.–P.), ἥσυχα (Hes. fr. 339) D?
2245 Ἀκαλανθίς· ταχεῖα κύων, ὀνοματικῶς. καὶ ὄρνεον μικρόν (Ar. Av. 872. Pac. 1078) D
2246 ἀκαλῆφαι· κνίδαι (Ar. Lys. 549) D
2247 *ἀκαλλές· ἄμορφον (Cyr. in xii proph. 1, 15, 14 . .) vg^{1}A^{21}Br^{337}
2248 ἀκαλαρ⟨ρ⟩είταο· ἀκύμαντου, πρᾴως ῥέοντος (Η 422) Hom.
2249 ἀκαλόν· ἥσυχον, πρᾶον, μαλακόν D?
2250 ἀκαλυφῆ καὶ ἀκάλυφον· ἄστεγον, ὕπαιθρον (Soph. Phil. 1327) D
2251 ἀκάμαλα· τὴν κάμηλον D
2252 Ἀκαμαντίς· φυλή, ἀπὸ Ἀκάμαντος D
2253 ἀκάμαντα· ἀκοπίαστον (Σ 239). καὶ κύριον ὄνομα ἑνὸς τῶν Ἀντήνορος υἱῶν (Ζ 8) | καὶ ὄρος ἐν Κύπρῳ οὕτως καλούμενον. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἀκάμαντος, τοῦ Δημοφῶντος μὲν ἀδελφοῦ, υἱοῦ δὲ Θησέως Ap. S. + D
2254 *ἀκάμας· ἀκοπίατος, ὁ μὴ κάμνων (Σ 239 . .) P^{46} Hom.
2255 ἀκάματον· πολύ, καὶ ἄφθονον [πολύ] (Ο 598) Hom.
2256 ἀκάματον πῦρ· ἄπειρον πῦρ (Ε 4 . .) Hom.
2257 *ἀκαμπής· σκληρός (Theophr. h. pl. 3, 10, 4) vg^{19}A^{42}

2241 cf. Schol. **2244** | cf. E. Gen. α 292 (EM 44, 32) **2245** Scholl. Ar. 872e. bc (Su α 785). 1078h; Prov. Bodl. 42; ὄρνεον Σ‴ α 780 **2246** Galen. lex. 72, 12; Scholl. Ar. Equ. 422d. Lys. 549a; Schol. Theocr. 7, 109/110d; cf. Su α 787 (Δ); EM 44, 25; Arcad. 115, 14; Moer. 191, 2 (α 133 H.); Theogn. can. 714 (118, 8 C.); (Poll. 6, 50) **2248** | Schol.; cf. Theogn. can. 247 (45, 16 C.) **2249** ἥσυχον Schol. Η 422; EM 44, 32; Theogn. can. 247, p. 45, 16 C. (παρὰ Σικελοῖς) **2250** EM 45, 2; cf. Schol. Soph. **2251** cf. E. Gen. α 294 (EM 44, 56) **2252** St. Byz. 56, 16 (α 150); cf. Harp. 18, 8$^{epit.}$ (Σ′ α 659). **2253** Ap. S. 20, 7; Schol. | cf. Strab. 14, 6, 2 (682, 6 C.) **2255** πολύ Schol. Ε 4

2238 ‘a gl. 2234 avulsa’ La.; ἀκάκητος ὁ μὴ δυν. κακῶσαι Schm. ~ Schol. **2240** συνιεῖ H: accent. La. **2241** ἀκαχοίμεθα Mus. = Schol. | λυπούμεθα H: H^{c} **2243** ἁ καλαυρόπις Pears. 40. Alb. | ⟨ἥ⟩ καλλ. H^{c} **2244** ἄκαλα H: accent. HSt. Ind. = E. Gen. **2245** ἀκαλάνθις H: accent. Heins. = Scholl. Ar.; ἀκάλανθος Σ‴, ἀκάνθιος Prov. Bodl. | ὀνοματικῶς cf. Crusius, Anal. Par. 54, 2 **2248** v. l.: gl. 2465 | ἀκαλλα- Theogn.; ⟨ρ⟩ Pears. 40 = Schol. **2250** ἀκαλυφὴ H (EM): accent. Alb. = Schol. Soph. | ἀστέγαστον Schol. Soph. **2251** ἀκάμανος (nom.) E. Gen., prob. Heins. Pears. 41; ἀκάμαντα Lewy 1930, 110: ‘sed est vox barbara’ La. **2253** ἀκάμαντον H: Pears. 733. Hill. = testt. | ἀντένορος H: Mus. = Ap. S. | ὠνομάσθη κτλ ft. ad Ἀκαμάντιον (St. Byz. 56, 10 [α 150]) refer. censet Pears. 41. 733 | ἐπὶ H: Mus. **2255** secl. Schm. tacite

D **2258** ἀκάμπιοι δρόμοι· οἱ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ. κάμπειοι δὲ οἷς ἀπεδέδεικτο καμπή, ἣν περιέθεον
Eur. **2259** ἄκαμπτος· ἀκατάκλαστος, ἀκαμπής (Eur. Hipp. 1268)
D **2260** ἀκαμπίας· ὁ εὐθὺς δρόμος [ἢ δρομεύς]
D **2261** [ἄκανος] ἄκανθα· ⟨χη⟩ρὸς εἶδος. ἔστι δὲ καὶ ἡ ῥάχις τῶν σφονδύλων, Εὐριπίδης Τρῳάσιν (117), καὶ τοῦ ἰχθύος (Aesch. fr. 275,3 R.)
D **2262** ἀκάνια· ξυλίνου …
D **2263** ἄκανθαι· ἄκανοι, ῥάχεις
D **2264** ἀκανθές· ἀκανῶδες
D **2265** ἀκανθίας· τέττιγος εἶδος
D **2266** ἀκάνθινον· ῥάμνος. καὶ ἐχῖνος
D **2267** ἀκάνθιον· ἀκάνιον
D **2268** ἄκανθα· λεύκη, ἢ μελάμφυλλον
2269 †ἄκανθον· ἄγναπτον
D **2270** ἀκανθόνωτος· ἐχῖνος
D **2271** ἄκανθος· περίραμμα ὑφασμένον. καὶ ζῷον, φυτόν, καὶ πτηνόν
D **2272** ἀκανθυλλίς· στρουθοῦ γένος
2273 ἀκαπήλευτος· ἀνόθευτος (Cyr. epp. pasch. 77,612 ..)
D **2274** ἄκαρα· τὰ σκέλη. Κρῆτες
D **2275** ἄκαρ· ἀντῖ τοῦ ἀκαρῆ (Antiph. fr. 149 S.)
2276 *ἀκαρεῖ· βραχεῖ $A^{31}Br^{443}$, ταχέως (Ar. Plut. 244)
D **2277** ἀκαρές· τὸ περὶ τῷ μικρῷ δακτυλίδιον
D **2278** ἀκαρέως· ὁλοσχερῶς

2258 EM 45,4 | **2260** – δρόμος cf. Ph α 710; Su α 795; E. Gen. α 298 (EM 45,3; Method.); E. Gud. 62,1 **2261** cf. Schol. Eur. **2263** | cf. $Σ^b$ α 656; Su α 796 **2265** cf. Su α 798; EM 45,11; Ael. n. a. 10,44 **2268** Diosc. mat. med. 3,12,1 | id. ib. 3,17,1 **2272** cf. EM 45,9 (Or.) **2274** EM 45,16 **2275** cf. Harp. 18,11$^{epit.}$ (Σ′ α 660) **2277** cf. Poll. 5,100

2258 ἀκαμπιόδρομοι H: HSt. Ind. = EM | κάμποι H: Schm. coll. gl. κ 609; κάμπιοι HSt. Ind. | ἀποδέδεικτο H: Mus. **2259** ἄκαμπος H: HSt. Ind. | ἀκατάκλατος H: Jun. Heins. Pears. 41 **2260** εὐθὴς H: Mus.; ἐπ’ εὐθείας Ph E. Gen., εὐθύ- Su, ἐπ’ εὐθείας et εὐθύ- E. Gud. | del. ci. Schm. **2261** dittogr. incl. Schm. | κανθάρου Mus., ἄκανθα· ⟨ ⟩ρος Schm.: suppl. La. | σφονδύων H: Mus., cf. Schol. Eur. | Εὐρ. Τρῳ. post ἰχθύος H: trsp. La. **2262** lac. stat. Alb.; ⟨σκόλοπος εἶδος⟩ e.g. La. **2262–3** ξύλινα ἀκανθίδια n. gl. ἄκανοι· ῥάχ. Phavis 1919,3 **2263** ἀκάνθαια H: Hill. Pears. 41 | ἀκανοὶ H: accent. Schm. | ῥάχες H: Heins. Hill. **2266** ἀκανθιν(ὸν) H: accent. Mus. | ἐχῖνος ad ἀκανθίων pert. (Fix. Thes. 1,1153C) **2267** ἀκάνιον· ἀκάνθιον H: Schm. **2268** ἀκάνθα H: accent. Mus. = Diosc. | μελάμφυλλος Mus. **2269** v.l. gl. 2459 (Alb.) | ἀκανθὸν H: accent. Mus. **2270** ἀκανθονῶτος H: accent. HSt. Ind. **2272** ἀκανθύλλις H: accent. Mus. **2273** ἀκαμπίλευτος H: Mus. **2274** ἀκάρα H: accent. Mus. = EM | susp. La. **2275** ἀκάραν· ἀκαρῆ H: Schm., cf. Harp. ἀκαρῆ, v.l. ἀκαρ **2276** ἀκαρῆ H: Mus. = K **2277** τῶ H: H^c | παρὰ H: post Heins. (c. accus.) Alb. = Poll.

2279 ἀκαρής· ἀντὶ τοῦ ἀκαριαίου, ἐνίοτε δὲ τὸ βραχύ, ὃ οὐδὲ κεῖραι οἷόν τε D

2280 *ἀκαριαία ῥοπή· ὀλίγη, μικρά (Ioh. Chrys. adv. opp. vit. mon. 47,346 M. ..) P^{47}[Σ]

2281 ἀκαριαῖον· τὸ πρόσφατον. ἢ ἄναρχον. ἢ ἀκέφαλον. *τὸ βραχύ vg^{3}A^{24}Σ. τὸ ὀλίγον (2. Macc. 6,25) vg^{3}A^{24} D + LXX

2282 ἄκαρνα· δάφνη D

2283 ἀκάρναξ· λάβραξ D

2284 ἄκαρον· τυφλόν D

2285 ἄκαρπον· ἄγονον (Plat. Tim. 91c) D

2286 ἀκαρσύας· ὁ ἀνίκητος D

2287 *ἀκαρτέρητος· ἀνυπομόνητος A^{23}

2288 ἄκασκα· ἡσύχως, μαλακῶς, βραδέως (Cratin. fr. 133 K.–A.) D

2289 ἄκαστος· ἡ σφένδαμνος D

2290 ἀκασκαῖα· ἀναπεπαυμένα. ἡρμοσμένα D

2291 ἀκαστόφρων· συνετός D

2292 ἀκαταγώνιστον· ἀήττητον (Cyr. in xii proph. 1,502,7 ..)

2293 ἀκαταγνώστως· ἀνεπιλήπτως

2294 *ἀκαταιτίατον· ἀνέγκλητον vg^{8}A^{27}Br^{358}, ἀκατηγόρητον (Cyr. in xii proph. 1,119,24 ..) vg^{8}A^{27}

2295 *ἀκατάληκτον· ἄπαυστον (Cyr. in xii proph. 2,139,14 ..) vg^{7}(A^{26}). λήγειν γάρ ἐστι τὸ παύειν (g^{7}A^{26})

2296 *ἀκατάλληλον· ἀνάρμοστον g^{12}(v^{11}), ἀκατάστατον (v^{11})

2297 *ἀκαταμάχητον· ἀνίκητον, ἀήττητον (Sap. 5,19) vg^{2}A^{22}Br^{342} LXX

2298 *ἀκατάσειστον· βέβαιον, ἑδραῖον vg^{5}A^{25}Br^{345}, ἀσάλευτον (Cyr. in xii proph. 1,500,19 ..)

2299 ἀκατασκεύαστον· ἀφιλοκάλητον

2300 *ἀκατεύναστον· ἀκοίμητον (Cyr. in xii proph. 1,529,8 ..) vg^{10}A^{39}(Σ)

2301 ἀκάτια· ὑποδημάτων εἶδος (Ar. fr. 761 K.–A.). ἢ τά μεγάλα ἄρμενα D

2279 βραχὺ – Σ′ α 657; cf. E. Gen. α 305 (EM 45,30) **2280** ῥοπή et μικρά Σ α 219 **2281** ἀκέφαλον Su α 804; βραχύ Σ α 219; lex. rhet. 203,25 **2283** le. Athen. 8,356b **2288** cf. Ael. Dion. α 61; Σ‴ α 784 (om. μαλακῶς; cit. Cratin.) **2295** ἄπαυστον cf. Σ α 220 **2300** Σ α 223 **2301** Σ‴ α 785; Poll. 7,93 (cit. Ar.) |

2279 κ . ραὶ H, κῖ(?)ραι Mus.: Pears. 41 = Σ′ | οἷό. H: Mus. = Σ′ **2280** l. ἀκαρ. H, cf. Σ: ed. 1521 | ῥιπὴ H: Salm. = ΚΣ **2281** ἀνάρχιον H: Guyet **2282** cf. H. Osthoff, Et. par. 1,193 **2283** ἀκαρνάν Athen., 'recte; cf. et gl. 2311' La. **2288** ἀκάσκα H: accent. Schm. = Σ‴ **2290** ἀκασμένα H: La. ('scl. κε cum v.l. AI') **2295** ἀκατάληπτον H: Mus. = ΚΣ | πανεσθαι Κ **2298** n. lin. κατάσειστον H: ἀ ins. Mus. **2300** ἀκατεύμ(?)ναστον H: Mus. = ΚΣ | ἀκοίμιστος Σ

D **2302** ἀκάτιον· τὸ ἐν ἀκατίῳ ἱστίον (Epicr. fr. 9,1 K.–A.). ἢ ὁ διοπεύων τὴν πόλιν ἄρχων. ἢ ὁ δικαστής. ἢ ὁ μέγας ἱστός. ἢ ναῦς, ἤγουν πλοῖον (Thuc. 1,29,3). ἔστιν δὲ καὶ φιάλη, ἴσως διὰ τὸ ἐοικέναι στρογγύλῳ πλοίῳ (Theopomp. com. fr. 4,2 K.–A.)
Hom. **2303** ἀκαχήατο· ἐλελύπηντο (Μ 179)
Hom. **2304** ἀκαχέδαται· λυποῦνται (Ρ 637)
Hom. **2305** ἀκαχείζεο· ἐν ἄχει γίνου, λυποῦ (Ζ 486)
2306 ἀκαχεῖν· συνέχειν, λυπῆσαι
Hom. **2307** *ἀκαχήμενος· λυπούμενος (Ε 24 ..) A[37]
Hom. **2308** ἀκαχμένον ἔγχος· ἠκονημένον δόρυ, ἐστομωμένον (Ξ 12 ..)
D **2309** ἀκαχῦναι· ἀνιᾶσθαι (Antim. fr. 122 W. = 157 M.?)
Hom. **2310** ἀκάχοιτο· λυποῖτο (Θ 207)
D **2311** ἀκεᾶνες· ἰχθύες, ὑπὸ Ἀμπρακιητῶν
D **2312** ἀκεανοί· οἱ μὲν τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα, οἱ δὲ σπέρμα οὐχ ἑψόμενον, οὐδὲ διαιρούμενον (Pherecr. fr. 201)
Greg. Naz. **2313** ἀκέαστος· ἄκλαστος (Greg. Naz. c. 1,1,3,73 [37,414,2 M.])
2314 *ἀκέεσθαι· θεραπεύειν (Hippocr. fract. 4 [3,432,3 L.]) P[26]
D **2315** †ἀκελλεά· ἔκλεψαν. οἱ Ταραντῖνοι (gl. Ital. 59 K.–A.)
D **2316** ἀκέλευθα· ἄνοδα. καὶ ἐν θυτικῇ σημεῖον, ὅταν μὴ ᾖ κέλευθος
D **2317** †ἀκέλευμνον· οὐ βεβηκὸς ἀσφαλῶς. οἱ δὲ τὸν σκληρὸν σίδηρον
Hom. **2318** *ἅ κεν· ἅτινα (Θ 405 ..) P[27]
2319 *ἀκεῖσθαι· ἰᾶσθαι g[4], παραιτεῖσθαι (Plat. rep. 364c)
2320 †ἀκεινά· κέντρον βοῶν ἀρότρου
D **2321** †ἀκείνης· ἀκοινώνητος
D **2322** ἀκεῖον· τὸ φάρμακον. καὶ ἕτοιμον …

2302 – ἱστίον et ὁ μέγας ἱστός Phryn. praep. soph. 31,7; ὁ μέγας ἱστός Poll. 1,91; ἤγουν – Σ''' α 786 (cit. Theopomp.); cf. Athen. 11,502a (cit. Theopomp.); Poll. 1,82. 7,93 **2303** Schol.; cf. Su α 822 **2304** Schol. **2305** Ap. S. 18,27 | Schol.; Su α 822; E. Gen. α 301 (EM 46,12) **2307** EM 45,51 **2308** ἠκονημένον Ap. S. 18,33; E. Gen. α 300 (EM 45,46); ἐστομωμένον Apion 215,8 L.; Schol. **2310** Schol.; EM 45,49 **2312** cf. Ael. Dion. α 63; Σ''' α 787 | **2314** cf. Schol. Plat. rep. 364c **2319** Ph α 730; ἰᾶσθαι cf. Schol. Soph. Ant. 1027 **2322** EM 46,19 |

2302 l. ἄντιον H, ἀντίον Mus.: Jun. Heins. Pears. 41. al., coll. ord. et Poll. (-ειον M. Sonnino RFIC 144,2016,30 n.15); ἀκάτια Phryn., ἄκατος Σ''' Athen. | διοππεύων H: Mus. **2303** ἀκαχέατοι H: ή H[c], -το Mus.; -είατο testt. | λελυπημένοι H: Schm. = Schol.; εἶεν add. Mus., ἐλυποῦντο Su **2304** ἀκαχεδᾶται H: accent. Mus.; ἀκηχ- Schol. | λυπεῖται H: Mus. = Schol. **2305** ἀκαχίζεο testt. | ἐναχῇ H: Mus. = Ap. S. **2306** συσχεῖν H: Bonanno 1973–4,225, coll. Galen. 15,196 **2308** l. ἀκαχί(?)μενον H: Mus. = testt. **2310** ἀκαχοῖτο H: accent. Mus. = testt. **2311** ἀκεανὲς H: accent. Schm. | ἀμπρακιωτῶν Ald., cf. gll. β 224. δ 156 **2312** ἀκεαναὶ H: Schm. = Σ'''(Ph); ἀκέανοι Heins. Salm. Pears. 42 = Σ'''(B) **2314** ἀκέσεσθαι H: Schm. = K; ἀκεῖσθαι Schol. Plat. **2315** cf. gl. 5923 | ἀγκεάσαν· ἐκ-λέψαν ci. La. **2317** ἀθέλυμνον Herw. 1895,330 **2320** v.l. gl. 2231 (Alb.) **2321** h.e. ἄκοινος (La. post Ruhnk. in Alb. Auct.) **2322** suppl. e.g. ἴαμα La.

2323 ἀκειόμενον· ῥάπτοντα. καὶ ἰώμενον (ξ 383) Hom.
2324 ἀκέοντο· ἐθεραπεύοντο, ἰῶντο (Ε 448 ..) Hom.
2325 ἀκέοντες· ἡσυχάζοντες (ξ 195) Hom.
2326 ἀκεόντως· ἀψοφητὶ καὶ ἡσύχως [σύνηθες δὲ τῷ ποιητῇ, τοῦ μέτρου ἕνεκα χρῆσθαι τοῖς βραχέσιν ἀντὶ τῶν μακρῶν, καὶ τοῖς μακροῖς ἀντὶ τῶν βραχέων]
2327 *ἀκέουσα· ἡσυχάζουσα (Α 565 ..) (A[25]) Hom.
2328 ἀκέουσι· θεραπεύουσι (Hippocr. loc. hom. 10 [6, 295, L.])
2329 ἀκέρα· ἔνδυμά τι πολυτελές D
2330 *ἀκέραια· σῶα. ⌊ἀβλαβῆ (Xen. Cyr. 6, 2, 31) P[28]
2331 *ἀκέραιον, ἀνεπίπληκτον· καθαρόν, ἄκακον (Eur. Or. 922) g[1]A[16]Σ Eur.
2332 ἀκερδής· βλαβερός, ἀνωφελής (Cyr. in xii proph. 1, 421, 10)
2333 †ἀκερχές· ἀπενεχθές
2334 ἀκερσίλα· μυρσίνη. Σικελοί (gl. Ital 183 K.–A.) D
2335 *ἀκερσεκόμης· τὴν κόμην μὴ κειρόμενος (Υ 39) Σ(g[2]) Hom.
2336 ἀκερσεκόμης· ὁ ἄκαρτος τὰς κόμας, ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ ἀπενθές. διὸ καὶ Φοῖβος λέγεται ὁ Ἀπόλλων, καθαρὸς ὢν παντὸς πάθους (Υ 39) Ap. S.
2337 *ἀκέσασθαι· ἰάσασθαι (Hdt. 1, 167, 2) g[5]Σ
2338 ἀκέσαιο· ἐξιάσαιο (Eur. Hec. 1067)
2339 ἀκέσεων· ἀποθεραπεύσεων
2340 *ἄκεσιν· ἴασιν (Hdt. 4, 90, 1 ..) vg[14]A[20]Σ
2341 *ἀκέσματα· ἰάματα (Ο 394) g[9]Σ
2342 ἀκέσμιον· ἰάσιμον
2343 *ἀκεσμόν· θεραπείαν A[19](vg[12]), ἰατρείαν A[19]Σ(vg[12])
2344 *ἀκεσσίπονον· ⟨θεραπευτικόν⟩ vg[8]A[18]Σ
2345 ἀκεσταί· εὐίατοι (Ν 115) Hom.
2346 Ἀκεσταῖοι ὄχοι· Σικελικὰ ὀχήματα (Soph. fr. 672 R.) D

2323 | Ap. S. 19, 10; Schol.; EM 46, 38 **2324** Schol. **2325** Schol. 195a **2327** Schol. **2331** Σ α 224; καθαρόν Schol. Eur. Phoen. 943 **2335** Σ α 225; Schol. **2336** Ap. S. 19, 26 **2337** Ael. Dion. α 64; Σ α 226; (Poll. 7, 42) **2340** Σ α 228 **2341** Σ α 230; Schol. **2343** | Σ α 231 **2344** Σ α 229 **2345** Schol.; E. Gen. α 310 (EM 46, 20)

2323 ἀκειωμένον H (accent. Mus.): Brun. Hill. = testt. **2326** ἀκέοντος H: HSt. Ind. | incl. ad gl. 2356 ret. (post Alb.) La. ('explicant, cur ακεων adverbium longam ultimam habeat cf. EM 47, 1') **2329** ἄκερα H: accent. Lob. Prol. 262 n. 20 tacite **2331** ἀνεπίπληκτον om. K **2333** ἀσπερχές (α 20)· ἀπεχθές ci. La. **2335** ἀκερσεκόμος H: La. = testt.; ακειρεκομης K **2336** ἄκαρπος H: Jun. Funger. Heins. al. **2343** ἄκεσμον H: accent. HSt. Thes. 1, 265 = Σ **2344** ἄκεσον· ἄπονον H: ἀκεσίπονον HSt. Voss. Kust. = ΚΣ; -σσ- La. tacite | add. HSt. = ΚΣ **2345** v.l.: gl. 2357 **2346** ἀκεσταιοίοχοι H (ἀκεσταὶ οἱ ὄχοι Ald.): Salm. Kust. | cf. ad gl. 2350

Att. **2347** ἀκέστρια· ἠπήτρια
Att. **2348** ἀκεστήριον· ἠπητήριον
D **2349** ἄκεστρον· φάρμακον. Σοφοκλῆς Παλαμήδῃ (fr. 480 R.)
Hom. **2350** ἀκεσταὶ φρένες ἐσθλῶν· μεταφορικῶς, εὐίατοι καὶ εὐκατάλλακτοι (N 115) [λέγεται δὲ καὶ ὀχήματα Σικελικὰ ἀπὸ πόλεως Σικελίας]
D **2351** ἀκεστῶν· θεραπευτῶν (Eur. Andr. 900 v.l.)
2352 ἀκέοντο· θεραπεύοντο, ἰῶντο
Eur. **2353** *ἀκέστωρ· ἰατρός vg[15]A[21]P[29]Σ, θεραπευτής (Eur. Andr. 900) P[29]
D **2354** ἀκεύει· τηρεῖ. Κύπριοι
2355 ἀκεόμενα· θεραπευόμενα
Hom. **2356** ἀκέων· ἡσυχάζων (A 34 ..) καὶ ἡσυχάζουσα· 'ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν' (Δ 22), ἢ ἐκπλαγεῖσα
2357 †ἀκέται· ἐπίατοι. ἀκατάλλακτοι
2358 *ἀκή· αἰχμὴ σιδήρου (g[1]Σ). ἢ ἡσυχία g[1]Σ. ἢ θεραπεία. ἢ ἰάματα (Eur. Andr. 270)
2359 ἀκηδέα· ἀταλαιπώρητα (ω 187)
D **2360** †ἀκηδέδαται· λύπῃ κατέχονται (P 637)
D **2361** ἀκηδέες· ἀφρόντιδες (ρ 319). ἄτάφοι (Φ 123). ἄλυποι (Ω 526)
2362 †ἀκηδής· αἰσχύνη. ὕβρις. ἀμέλεια
2363 ἀκηδεῖς· ἀφροντίστους, *ἀμελεῖς A[15]
Hom. **2364** ἀκήδεσεν· ἠφροντίστησεν (Ξ 427)
Hom. **2365** *ἀκηδέστως· ἀμελῶς. ⌊ἀφροντίστως (X 465) g[3]
Hom. **2366** ἀκηδής· ἄταφος g[4]Σ, ἄλυπος (Ω 554) v[9]
2367 ἀκηδία· †ἀλυποῦσα
2368 †ἀκηκές· μέγα
Hom. **2369** ἀκήδεστοι· κηδείας μὴ τυχόντες (Z 60)

2347 Σ α 226; Moer. 190,2 (α 101 H.); (Poll. 7,42) **2350** [cf. St. Byz. 59,9 (α 159)] **2353** Σ α 227. 232 | (Theogn. can. 5,14 Alpers) **2356** ἡσυχάζων Apion 215,10 L.; EM 46,51; cf. Schol. **2358** – ἡσυχία Σ α 233; ἰάματα Galen. lex. 72,13 **2363** cf. E. Gen. α 319 (EM 47,30) | **2364** Ap. S. 20,12; Schol. **2365** Schol. **2366** Σ α 235 |

2347 ἀκεστρία H: accent. Schr. = testt. | ἢ πήτρια H: Mus. = Σ′ (ἰατρία Σ) Moer. **2348** ἢ πητήριον H: Mus. **2349** ἀκεστρὸν H: accent. HSt. Ind. **2350** l. ἀκ.: Heins. Pears. 734. Voss. al. | incl. ad gl. 2346 ref. Pears. 734. Kust. (totam gl. Alb.) **2352** dittogr. gl. 2324 (Alb.) | ἐθεραπ. Mus. **2356** ἀκεὼν H: accent. Mus. = testt. | ἀκεων(ὴν) H: Mus. | cf. ad gl. 2326 **2357** v.l. gl. 2345 (HSt. Ind.) | εὐκατάλλακτοι HSt. **2358** ἀκμή ΚΣ | ἀκή et ἄκη conf. not. Alb. **2359** ἀκήδεα H: accent. Schm. | ἀταλεπώρητα H: H[c] **2360** ἀκηκεδᾶται H: accent. Mus.; h. e. ἀκηχ- (HSt. append. 84. Guyet. Pears. 42. 734. al.) | κατέχεται H: Mus. **2361** ἀκηδεεῖς H: Pears. 42. 734. Alb. **2362** ἀκηδία Mus., ἀκηδεία Voss. | ἀεικία· αἴ. ὕ. n. gl. ⟨ἀκηδία·⟩ ἀμ. Perilli 1990–3, 375 **2364** ἀκηδέσεν H: accent. Mus. = testt. | ἀφροντίστησεν H: H[c] = testt. **2365** ἀνηλεῶς H: Alb. = Schol. **2367** ἀκηδείῃσι λυποῦσα Schm. **2368** h. e. ἀκέσματα corr. in ἀκήματα (v.l. gl. 2374) cens. Schm. **2369** ἀκήδιστοι H: Mus.

2370 *ἀκήλητον· ἄθελκτον A[21], σκληρόν (Soph. Trach. 998)
2371 ἀκήδωτος· κηδείαν μὴ ἔχων D
2372 ἀκήλητος· ἀπαραλόγιστος. ἀκολάκευτος. ἀμετάβολος (κ 329) Hom.
2373 *ἀκηλίδωτον· ἄσπιλον g[8]A[11]Σ, καθαρόν (Sap. 7,26) vg[8]A[11]Br[437] LXX
2374 *ἀκήματα· ἰάματα (Ο 394 v.l.) g[ακε10]Σ
2375 ἀκήμων· ἐκκεχυμένος
2376 *ἀκήν· ἡσυχίαν A[24]Br[85]
2377 ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· ἀντὶ τοῦ ⌊ἥσυχοι A[18] καὶ ἐκπλαγεῖς, ἢ ἀχανεῖς (Γ 95 ..) Hom.
2378 ἀκὴν ἦγες· ἡσυχίαν ἦγες D
2379 ἀκήνιον· ἡσύχιον D
2380 ἀκηράσιον· ἄφθορον, ἄφθαρτον, ⌊ἀκέραιον g[5]A[22]Σ, καθαρόν, θεῖον, ἁγνόν (ι 205) Hom.
2381 †ἀκῆραι· ἀκρόταται D
2382 ἀκήρεα· ἀβλαβῆ D
2383 *ἀκηρεσία· ἀφθαρσία A[19]
2384 ἀκήρια· ἀκέραια, σῶα (Callim. h. Ap. 41) D
2385 ἀκήριοι· *ἄψυχοι (Η 100) vg[2]Br[1242]. ἄφθαρτοι, ἄνοσοι (μ 98 ..) Hom.
2386 ἀκήρυκτον· ἄγνωστον. ἀφανὲς A[17] δὲ Σοφοκλῆς Θυέστῃ (fr. 261 R.) D
2387 ἀκήρυκτος· ἀνεπικηρύκευτος Att.?
2388 *ἀκήρυκτος· μέγας τις A[16], ἀδιάλλακτος (Dem. 18,262) A[16](vg[10]Br[363]) Att.
2389 †ἀκῆσκος· τάλαρος D
2390 *ἀκητόν· κράτιστον A[20]
2391 ἀκηχεδόνες· λῦπαι D
2392 ἀκήχεται· ἀδημονεῖ. ⟨καὶ ἀκιδᾶται⟩ D
2393 ἀκί· φυτόν τι [καὶ ἀκιδᾶται] D
2394 †ἀκιανώτερον· ἀσθενέστερον†

2372 ἀμετάβολος Ap. S. 19,18 **2373** Σ α 236 | gl. Dionys. 23C **2374** Σ α 237; Ap. S. 18,24; Schol. **2376** Σ α 233 **2379** EM 48,1 **2380** ἄφθαρτον, ἀκέραιον Schol.; Su α 868; ἀκέρ. Σ α 238; ἀκέρ., καθαρόν EM 47,57 **2385** ἄψυχοι Ap. S. 19,15; Schol.; Schol. Ap. Rh. 2,197; cf. Ael. Dion. α 66 **2386** E. Gud. 65,18 | **2391** cf. EM 48,2

2370 ἀκήδιτον H: HSt. Ind. = K | ἀθέλεκτον H: Mus. = K **2372** ἀκήληστος H: Mus. = Ap. S. **2377** σιωπὴν H: Mus.; om. K **2379** ἥσυχον EM **2380** n. gl. ἀκέραιον H (cf. EM): contin. Pears. 734. Abresch. Misc. obs. 5,1,87 (cf. ΚΣ) **2381** ἄκραι· ἀκρότητες Pears. 42; ἀκραί vel ἀκραῖαι Fix **2383** v.l.: gl. 8279 **2388** ἀκήρυτος H: HSt. Ind. = K **2389** ασκισκος Wil.* dub., potius ακκισκορ La. coll. gl. 2434 **2390** ἀγητόν Mein. 1858,525 **2392** ἀκηχέδαται Schm. | v. ad gl. 2393 **2393** incl. ad gl. 2392 ut v.l. ref. Alb. **2394** v.l. gl. 2399 (Voss. Kust.)

2395 ἀκιβδήλευτος· *ἀκακούργητος A^{11}, ἄδολος (Cyr. in xii proph. 2,428,24 ..)

K + D **2396** ἀκίβδηλον· *καθαρόν vg^{5}A^{ακη13}Br^{442}Σ, ἁγνόν, σεπτόν (Cyr. ador. 68,429). ἢ ⌊δόκιμον A^{ακη13}Br^{442}, ἀπαρεγχείρητον, ἐπὶ νομίσματος (Plat. leg. 916d)

2397 *ἀκίδας· τοῦ βέλους τὰς ὀξύτητας (Ar. Pac. 443) A^{10}Σ(vg^{2})

2398 *ἀκιδνόν· ἀσθενές A^{16}(Br^{1006}), εὐτελές A^{16}

Hom. **2399** ἀκιδνότερον· ἀσθενέστερον, ταλαιπωρότερον, ἀθλιώτερον (σ 130)

LXX? **2400** ἀκιδωτόν· βέλος χωρὶς σιδήρου. (Prov. 25,18?) ἢ ὅρμον· ἐπὶ τῆς κατασκευῆς

D **2401** ἀκιδρωπάζω· ἀμβλυωπῶ

Ap. S. **2402** ἄκικυς· ἀσθενής A^{19}, ἀδύνατος, κατὰ στέρησιν, ἤτοι τοῦ κινεῖν ἢ τῆς κίκυος, ἥτις περὶ τὴν κίνησιν λέγεται ἰσχύς (ι 515 ..)

2403 *ἀκίμων· ἑτοίμων (A^{13})

D **2404** ἀκιναγμός· τιναγμός, κίνησις

K + D **2405** ἀκινάκης· *δόρυ Περσικόν v^{1}A^{7}Σ. ξίφος

D **2406** ἄκινος· πόα τις

Hom. **2407** †ἀκίμενοι· ἰώμενοι. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν (Π 29)

D **2408** ἀκίονες· ἀστήρικτοι

D **2409** ἀκιρῆ· ἀσθενῆ. οὐκ ἐπιτεταμένα

D **2410** †ἀκηρί· καλόν

D **2411** ἀκιρίς· λύχνος

D **2412** ἀκιρός· †ὁ βορρᾶς

D **2413** ἀκιρῶς· εὐλαβῶς. ἀτρέμας

2396 καθαρόν Σ α 240; lex. αἱμ. α 107 (E. Gud. 65,9); lex. rhet. 206,19; ἢ – EM 48,3; Poll. 3,86 **2397** Σ α 241 **2398** Su α 877 (Δ); cf. EM 48,14; E. Gud. 65,13 | cf. EM 48,20 **2399** ἀσθενέστερον Σ‴ α 788; Ap. S. 20,10; Apion 215,14 L.; ταλαιπώτερον καὶ ἀθλιώτερον Didym. ap. Ph α 752 **2400** gl. Prov. **2402** Σ‴ α 789; ἀσθενής et κίκυος – Ap. S. 20,19; ἀσθενής Schol. **2404** cf. EM 48,38 (Hrd.) **2405** Σ α 242 | Schol. Dem. 24,129 (262); cf. Harp. 18,12$^{epit.}$; lex. rhet. 205,23; Schol. Plat. rep. 553c **2406** Diosc. mat. med. 3,43 **2407** | Σ‴ α 791; Ap. S. 19,10 **2408** Σ‴ α 790

2396 ἄδοκιμον H (EM): accent. Ald., δοκ- Salm. = K | νομίσματα H: Mus. = EM **2399** v.l.: gl. 2394 | τὰ λαιπωρότερον H: Mus. = Didym. **2400** ἀακίδωτον Alb. | β. τὸ σιδήριον ἔχον gl. Prov. | ἀπὸ Nauck progr. Berol. p. 8 **2401** ἀκιδρωνάζω H: Voss. | ἀμβλυοπῶ H: Mus. **2402** ἀκικὺς H: accent. Mus. = testt. | κικῦνος H: Mus. = Σ‴ (Ap. S.) | ἴσχουσα H: Pears. 734–5. Alb. = Ap. S.; ἰσχὺς οὖσα Σ‴ **2403** ἄρκιον gl. 7277 cft. Kust. | ‘gl. Cyr. frustra def. E. Thomas, St. lat. Sprachgesch. 133’ La. **2404** ἀκίναγμος H: accent. HSt. Ind. **2405** ἀκινάκις H: Stephan. Maussac = K testt. **2407** h.e. ἀκειόμενοι (HSt. Ind. = Ap. S. ; ἀκιόμενοι Voss. Hill. = Σ‴) **2409** ἀκηρῆ H: ordo et HSt. Ind.; cf. Anon. de Dial. 3,57 (2,222 Hoffm.), Wil. SuS 97,1 | ἐπιτεταγμένα H: H^{c} **2410** ἀκήτιον Guyet

2414 Ἄκις· ποταμὸς Ἀσίας, ἢ ἐν Κατάνῃ. ἢ ὅπλον, *ἢ βέλος σιδηροῦν (A^{9}) ἢ τὸ σιδήριον τοῦ βέλους A^{17} D + K
2415 *ἀκίσιν· ὀξύτησιν A^{8}
2416 *ἀκίχητα· ἀκατάληπτα (P 75) v^{6}g$^{\alpha\kappa\kappa 4}$A^{12} Hom.
2417 *ἀκίδες· τὰ σιδήρια τοῦ βέλους (A^{14})
2418 ἀκιώτατοι· ἄσηπτοι. κὶς γὰρ θηρίου γένος (Hes. op. 435) D
2419 †ἄκκαθεν· ἄναλθεν D
2420 ἀκκαῖον· εὐκαταφρόνητον D
2421 ἀκαλανσίρ· ἀκανθυλλίς, παρὰ Λάκωσιν D
2422 *ἀκκίζειν· γυναικίζεσθαι. προσποιεῖσθαι μωραίνειν (g^{2})
2423 *ἀκκίζεται· θηλύνεται g^{3}(A^{6})
2424 *ἀκκισμός· προσποίησις (Philem. fr. 3, 14 K.–A.) A^{5}(Σ) Att.
2425 *ἀκλέα· ἄδοξον (δ 728) vg^{2}A^{10} Hom.
2426 *ἀκλεῶς· ἀδόξως (Eur. Or. 786 ..) g^{1}A^{11}(v^{3}) Eur.
2427 ἀκλεεῖς· ἄδοξοι (M 319) Hom.
2428 ἀκλήρῳ· ἔχοντι μὴ κλῆρον μηδὲ οὐσίαν, ἤτοι πτωχῷ (λ 490) Hom.
2429 *ἀκληρεῖ· οὐ μετέχει (2. Macc. 14, 8) g^{5}A^{13}Σ LXX
2430 *ἄκλητον· ἀνώνυμον A^{14}
2431 ἀκλινής· ἀνυπότακτος D
2432 ἀκλυδώνιστον· ἀτάραχον D
2433 *ἀκλόνητος· ⟨ἀτάραχος⟩ v^{6}(g^{8}AS^{12}). κλόνος γὰρ ἡ ταραχή (Cyr. in xii proph. 2, 529, 23) v^{7}g^{8}AS^{12}
2434 ἀκκόρ· ἀσκός. Λάκωνες D
2435 ἀκκός· παράμωρος. λέγεται δὲ παιδίοις, ὡς μωροῖς D
2436 ἀκλάδας· ἀμπέλους ἀκλαδεύτους. Αἰολεῖς D
2437 ἄκλεπτοι· οὐ παραλογιζόμενοι, ἀληθεῖς. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ (fr. 690 R.) D
2438 ἀκληῖδας· ἀζύγους D

2414 τὸ – Galen. lex. 72, 15; σιδήριον EM 48, 43 **2416** Ap. S. 20, 6; Su α 890; E. Gen. α 334 (EM 48, 54); cf. Schol. **2417** cf. EM 48, 43 **2418** EM 48, 47 **2422** EM 49, 3. 7; προσποιεῖσθαι – Schol. Plat. Gorg. 497a (327) **2424** Σ α 244; Moer. 190, 1 (α 100 H.); cf. EM 49, 9; E. Gud. 66, 11 **2425** Schol. 728a **2426** Schol. α 241a; Su α 893 **2427** Schol. **2428** Σ''' α 792; – οὐσίαν Ap. S. 19, 1; Schol. **2429** Σ α 245 **2430** Σ''' α 793; Su α 899

2414 ποτ. Σικελίας [ἢ] Mein. 1858, 529 | ἀκὶς H (testt.) (recte ad K): accent. Mus. **2416** v.l.: gl. 8878 **2417** ἀκιδὶς H: Mus. **2419** ἄγκαθεν HSt. Ind. (Aesch. Ag. 3) | expl. ἀνέκαθεν Mus. (Schol. ibid.) **2421** ἄκκαλα κανσὶρ H (ἀκαλακανσὶρ Ald. [-κκ- HSt. Ind.]): Valck. Theocr. 278; ἀκκαλανσίρ Pears. 43. Kust. | ἀκάνθυλλι H: Mus. **2422** ἀκ(κ)ίζεσθαι Pears. 43 = (K) EM **2423** expl. ὀξύνεται H (K^{A}): K^{g} **2425** ἄκκελα· ἄδοξα H: Pears. 735 = K Schol. **2426** ἀκλειῶς K testt. **2429** contin. H: Mus. **2430** ἄκλυτον Schm. = Σ''' **2432** ἀκλυδόνιστον H: Mus. **2433** spat.κλόνητος H: ἀ ins. Mus. | add. Schm. = K **2434** cf. Thumb 1, §95, 3 **2437** φαίδραις H: Mus. **2438** ἄζυγας H: Leum. ap. La. p. 495 (de navi)

D **2439** ἀκλήϊστα· τὰ οὔπω κλεϊζόμενα, τὰ τῶν Βακχίων

LXX **2440** *ἄκμα· νηστεία, ἔνδεια (2. Macc. 1,7) AS[24]

2441 *ἀκμάζει· νεάζει vg[6]AS[13]Σ, νεωτερίζει vg[6]AS[13], αὔξει g[6]

Att.? **2442** ἀκμαία· ἀκμάζουσα, θάλλουσα

2443 *ἀκμαιοτάταις· νεωτάταις (Cyr. in Esai. PG 70,504) AS[18](v[2]g[3])

2444 *ἀκμαῖς· ὀξύτησιν (Soph. Ant. 976) AS[14]

2445 ἀκμαίων· ὀξέων

Eur. **2446** *ἀκμή· νεότης vg[8], ἡλικία (Eur. Alc. 316) AS[19]

Eur. **2447** *ἀκμὴ καλεῖ· καιρὸς καλεῖ (Eur. Hec. 1042) g[7]A[15]Σ

Hom. **2448** *ἄκμηνος· ἄσιτος (AS[25]), νῆστις S[26], ἄγευστος ἄρτου (Τ 163) AS[22]

N. T.? **2449** *ἀκμήν· ἔτι (Ev. Matth. 15,16?) AS[20]

Hom. **2450** *ἀκμῆτες· μὴ κάμνοντες g[5]AS[17]Σ, ἀκοπίαστοι (Λ 802)

2451 *ἀκμητί· ἀκαματεί (g[1]S[27]Σ)

2452 ἄκμητοι· ἀκοπίαστοι (hy. Ap. 520)

Hom. **2453** *ἀκμοθέτοιο· τοῦ τόπου, ἔνθα κεῖνται οἱ ἄκμονες (Σ 410) AS[16]

Ap. S. **2454** ἀκμοθέτῳ· τῷ κοιλώματι, ἐν ᾧ ὁ ἄκμων τίθεται (Σ 476)

D **2455** ἄκμονα· ἀλετρίβανον. Κύπριοι

D **2456** Ἀκμονίδης· ὁ Χάρων. καὶ ὁ Οὐρανός. Ἄκμονος γὰρ παῖς (Callim. fr. 498 Pf.)

D **2457** ἄκμων· ἀπαθής [Κρόνος]. οὐρανός. ἢ σίδηρον, ⸥ἐφ᾽ ᾧ ὁ χαλκεὺς χαλκεύει (γ 434) [S[28]]. ἔστι δὲ καὶ γένος ἀετοῦ

2458 †ἀκάαπτον· ἀκατάκλαστον

2459 *⟨ἄκναπτον·⟩ ἄγναφον A[1] ἱμάτιον. καὶ ἀκόλαστον

Ap. S. **2460** ἄκνηστις· τὸ μέσον τῆς ῥάχεως, ὅπερ κνήσασθαι ζῷον ἀδυνατεῖ (κ 161)

D **2461** ἀκοάζῃ· ἀκούεις

2441 νεάζει Σ α 247 **2444** Schol. Soph. **2446** gl. Dionys. 23C | **2447** Σ α 250; Schol. Eur. **2448** ἄσιτος Ap. S. 19,3; EM 49,38; ἄγευστος Apion 215,16 L.; Schol.; Su α 907 (Δ); E. Gen. α 339 (EM 49,38) **2449** Antiatt. α 21 (cit. Hyper.); cf. Moer. 191,23 (α 149 H.); Phryn. ecl. 93 (uterque cit. Xen.) **2450** EM 49,27; Ep. Hom. α 240 (E. Gud. 67,4) ; μὴ κάμνοντες Σ α 251; ἀκοπίαστοι Schol. **2451** Σ α 252 **2453** Schol. **2454** Σ''' α 733; Ap. S. 19,22 **2456** Σ''' α 734 **2459** Moer. 189,4 (α 71 H.) **2460** Ap. S. 18,30; cf. Schol.

2439 ἄκλητα H: La. (sacra Bacchi non prius audita) **2447** ἀκμεῖ H: HSt. Ind. = ΚΣ **2448** v.l.: gl. 8892 | l. α. σιτου K[AS 22]. ἄ. σίτοιο Pears. 735 **2451** ἀκμητεῖ H: Voss. = ΚΣ | ἀκαματεῖ H: accent. Voss.; ἀκαμάτως ΚΣ **2452** ἀκμητοὶ H: accent. Mus. **2453** ἀκμοθέτοις H (K): Schm. = Schol.; -ους Mus. | τοὺς τόπους H: Schm. = K | κειται ο ακμων K **2454** ἀκμοθετῶ H: accent. Mus. = testt. **2457** incl. Schm., ad gl. 2456 ref. La. | ad οὐρανός Avest. *asman-* et Goth. *himins* 'caelum' cft. (post Schm. Add. 1,554) Garcia Ramón 2007,7 **2458** v.l. gl. 2459 (Mus.) **2459** contin. H: n. gl. et add. Schm. = K | ἀκατάκλαστον ci. La. e gl. 2458 | v. ll.: gll. 2269. 2458 **2460** ἀκνηστὶς H: accent. Mus. = testt.

2462 ἀκοαστῆρες· ἀρχή τις παρὰ Μεταποντίοις (gl. Ital. 156 K.–A.) D
2463 †ἀκονίησιν· αἱ ἀγκάλαι
2464 ἄκοιτις· ἡ ὁμόκοιτις, ⌊γυνὴ σύγκοιτος (Γ 138 ..) (A[24]) Hom.
2465 †ἀκαλλαρείταο· πράως ῥέοντος, ἀκμάντου
2466 ἀκόλακοι· οἳ οὐκ ἂν κολακευθεῖεν D
2467 ἀκολασία· *ἀκρασία AS[19]Σ. ἔλλειψις τῆς σωφροσύνης. ἡ εἰς τὰ ἀφροδίσια καταφέρεια
2468 ἀκόλαστον· *θρασύ AS[20](Σ). κακόν S[20]. ἀσελγές. ὑβριστικόν.
2469 ἀκόλουθος· ὁ νεώτερος παῖς. θεράπων δὲ ὁ περὶ τὸ σῶμα (Plat. conv. 203c) Att.
2470 ἀκόλους· ψώμους, παρ᾽ ὃ ἡ τροφὴ ἀχόλους ποιεῖ καὶ ἡμερους τοὺς φαγόντας (ρ 222) Hom.? Ap. S.?
2471 ἀκόμνιον· σιμόν D
2472 ἀκομιστίη· ἀμέλεια (φ 284) Hom.
2473 †ἀκόμης· οὐκ εὐδιάκονος οὐδὲ πανοῦργος
2474 ἆκον· ἀκούσιον. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ (OC 977) D
2475 ἄκομψον· *ἀπάνουργον AS[22](vg[16]), ἁπλοῦν· ᾿Αρχιλόχοις (Cratin. fr. 15 K.–A.). οὐκ εὖ διακείμενον. Att. + D
2476 *ἀκονᾷ· θήγει, ὀξύνει (Cyr. in Psalm. 69, 929) AS[36]
2477 ἄκονδος· ἄχαρις. κονδὰς γὰρ χάρις ἐστίν D
2478 ἀκονιτί· ἀμαχητί (Thuc. 4, 73, 2). ἢ χωρὶς κονίσεως (Dem. 18, 200 ..) Att.
2479 *ἀκονήτως· ἀκοπιάστως S[18], ἀπόνως AS[18]
2480 ἄκοντες· ἀκοντίζοντες. μὴ θέλοντες D
2481 ἀκοντίαι· ὄφεις τινές (Nic. ther. 491). λέγουσιν καὶ ἀκοντίλοι D
2482 ἀκοντιάς· βοτάνη τις οὕτω καλούμενη, τοὺς κύνας θεραπευομένη τῶν τῆς †δάκης ὄφεων. D

2464 Ap. S. 19, 29; cf. EM 50, 8 **2467** ἀκρασία Σ α 255 **2468** θρασύ Σ α 256 **2470** ψωμούς Ap. S. 19, 14; Schol.; Schol. Max. Tyr. 33, 5c, p. 386, 4 Hob.; cf. Su α 917 (Δ) **2474** Schol. Soph.; EM 50, 48 (om. cit.) **2475** ἀπάνουργον Σ' α 704; cf. gl. P. Oxy. 2087, 23 **2478** cf. Σ α 257; EM 50, 32; lex. αἱμ. α 135 (E. Gud. 69, 4) | Su α 923 (Δ) **2481** EM 50, 52 **2482** – τις EM 50, 53

2462 'de numero acclamantium in contione iudicantes cf. Thuc. 1, 87, 2' La. **2463** v.l. gl. 554 (Alb.) **2464** ὁμοκοίτης H: Mus. = testt. **2465** v.l. gl. 2248 (La.) | ἀκμάντ( ) H **2467** καταφερεῖα H: accent. Mus. **2468** θρασύν Σ | ὑβριστικός H: Mus. **2472** ἀκομιαστεῖ H: -στία Pears. 44. Alb. | ἀμελία H (-ειᾶ Mus.): Alb. **2473** v.l. gl. 2475 (La.) **2474** ἄκων H: Perg. Arnald. Lect. 7–8 = Schol. Soph. (ἄκον HSt. Ind. = EM); ἄκομ ex ord. Schm. ('ft. recte' La. coll. gll. τ 1401, ε 2557, ο 1856) | ἠδύποδι H: Mus. | OT errorem pro OC esse agn. Perg. Arnald. **2475** v.l.: gl. 2473 | ἀρχίλοχος H: Schm.; cf. Reitz. Anf. d. Ph. XLI. La. 1941, 92 **2476** θίγει H: Guyet. = K **2478** ἀκονητὶ H: Bod. a Stap. Theophr. p. 1136 = testt. | ἀκονήσεως H: Pears. H. Toll. in Alb. Auct. Abresch. Lect. Aristaen. 1, 95; κόνεως Bod. a Stap. = Su **2479** ακονητι K **2481** ἀκοντιζοί H: Brun. = EM; gl. κ 3539 cft. Schm. (qui hic κοντίλοι leg.) **2482** τῶν post δάκης trsp. Mus.

2483 *ἀκοντίζει· ⟨τοξεύει⟩ vg[11], ἄνω ῥίπτει (Xen. Anab. 1,8,27) vg[11]AS[30]

D **2484** ἀκοντικόν· φάρμακον οὕτω καλούμενον

K + D **2485** ἀκόντιον· *δοράτιον vg[10]AS[29], μικρὰ λόγχη (Hdt. 4,70) AS[29]. ῥάχιν δὲ Μακεδόνες. καὶ στρατεύματος μέρος Ἀγριανῶν Αἰολεῖς

2486 †ἄκονοι· ἀτρόμητοι. ἄτρωτοι, ἄπληκτοι

Hom. **2487** ἀκοντιστύν· ἀκοντισμόν (Ψ 622)

Hom. **2488** ἀκόντων· ἀκοντίων, δοράτων (Δ 137 ..)

D **2489** ἀκοράζεσθαι· ἀκροᾶσθαι

2490 †ἀκοραῖος· βλαβερός, ἀνωφελής

D **2491** ἀκορραί· ἄκανθαι

Hom. **2492** ἀκόρητος· ἄπληστος, ἀκόρεστος (Η 117). ἀσάρωτος (Ar. Nub. 44)

Hom. **2493** ἀκόρητος· ἀπλήρωτος (Η 117) [ἄσωτος]

D **2494** ἄκορνα· ἀκανθῶδες φυτόν

D **2495** ἀκορνοί· ἀττέλεβοι

D **2496** ἄκορον· πόα τις, βοτάνη

D **2497** ἀκορύφωτα· ἀναρίθμητα, πολλά

D **2498** †ἀκόρωδον· ἀκτένιστον | ἄκαρπον. ἀξύλιστον

Att. **2499** *ἀκόρητος· ἀκόσμητος (Ar. Nub. 44) vg[4]AS[26]Σ. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν, παρὰ Ἀττικοῖς vg[4]Σ

Hom. **2500** *ἄκος· ὑγεία S[43], θεραπεία g[3]A[23]S[43]Σ, φάρμακον (Ι 250 ..) S[43]. καὶ γενεά

Hom. **2501** *ἄκοσμα· ἄτακτα vg[17]Br[1087]Σ(AS[31]). ἀπρεπῆ (Β 213) Br[1087]Σ(AS[31])

D **2502** ἀκοστή· κριθή, παρὰ Κυπρίοις

2488 | Schol. **2492** ἀσάρωτος EM 51,2; cf. gl. 2499 **2493** ἀπλήρωτος Ap. S. 20,22; Schol.; E. Gen. α 355 (EM 51,2) **2494** Theophr. h. pl. 1,10,6 **2496** Diosc. mat. med. 1,2,1 **2499** Σ α 258 **2500** θεραπεία Σ α 259; Orion 611,35 Werf. (E. Gen. α 353 [EM 51,5. E. Gud. 70,12]); φάρμακον – EM 50,49 **2501** Σ α 260; Schol. **2502** lex. rhet. 213,4 (q); – κριθή cf. E. Gen. α 351 (EM 51,14); cf. Theogn. can. 44,48. 46,106 Alpers (cf. gl. γ 789)

2483 add. La. post Schm. = K **2485** ῥάχην H: Mus. | Μακεδόνες et Αἰολεῖς inter se trsp. Schm. **2486** ἄκλονοι (HSt.) et ἄκοποι (Voss.) confundi vid. **2487** ἀκοντιστὴν H: HSt. Heins. Pears. 44. 735. al., coll. Hom. **2489** ἀκροάζεσθαι Salm. Pears. 44; ἀκουάζεσθαι Leum. **2490** ἀκερδής agn. Kust. **2491** gl. 2714 cft. Alb. | ἀκάνθαι H: accent. Mus. **2492** l. ἀκόρευος H: Wess. | ἄρρωτος(?) H: Mus. = EM **2493** 'incl. ad gl. 2492 ασαρ.' La. **2494** ἀκορνὰ H: accent. Schm. **2495** ἀττελεβοί H: accent. Alb. **2496** cf. Neogr. ἄκορος Heldr. 96 **2497** ἀκόρυφα H: Kust. **2498** ἀκόρσωτον HSt. Ind. | ἄκαρτον Salm. Pears. 45; 'quorsum alter pars gl. pert., incertum' La.; n. gl. ἄκαρπον· ἀξύλιστον Avyer. 1973,307–8 **2499** ἀκόρβ(?)ητος H: Mus. = KΣ **2500** υγιεια K **2502** γοσταί et κοστή Theogn.

2503 ἀκοστήσας· κριθιάσας, ἀδδηφαγήσας (Ζ 506) AS^{25}· κατὰ τοὺς γλωσσογράφους, ἀπὸ τοῦ ἄκος λαμβάνειν. τίθησι δὲ τὸ ἄκος ἐπὶ τῆς ἀποπαύσεως τοῦ τε λιμοῦ καὶ τῆς δίψης· 'πίον τ' ἀκέοντό τε δίψαν' (Χ 2). ὁ δὲ Ἀριστόνικος, ἐν ἄχει … γενόμενος, διὸ ἐπιφέρει· 'δεσμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίοιο κροαίνων' (Ζ 507), ὃ καὶ βέλτιον εἴρηται. τινὲς δὲ ἄδην πληρωθείς Ap. S.
2504 ἄκοσμον· ἄτροπον, ἄτακτον, ἄμορφον
2505 ἀκόστιλα· ἐλάχιστα D
2506 ἄκοτον· ἀόργητον (Pind. fr. 52a, 3) (S^{27}) D
2507 ἀκουάζεσθον· τιμῆς ἀξιοῦσθε (Δ 343) Hom.
2508 ἄκουε· ἤκουε (η 11) Hom.
2509 ἀκουέμεν· ἀκούειν. (Α 547) Hom.
2510 ἄκουσα· ἤκουσα (Α 396 ..). ἢ ⌊μὴ βουλομένη (Eur. Hcld. 531 ..) (g^{7}) Hom.
2511 ἀκούσαμεν· ἠκούσαμεν (Β 194) Hom.
2512 ἄκουσμα· φήμη (Soph. OC 518)
2513 *ἀκουτίσας· διδάξας (g^{ακρ4}Σ)
2514a *ἀκούσιος· ὁ μὴ θέλων vg^{8}AS^{28}
2514b *⟨ἀκούσιον·⟩ παρὰ προαίρεσιν A^{37}S^{28}(vg^{13})
2515 ἀκουσθήσομαι· ἀκούσω
2516 *ἀκουστόν· μέγα (Sir. 45, 9), παρὰ τὸ ἀκούεσθαι AS^{33}. λαλητόν vg^{12}Br^{368} LXX
2517 ἀκοῦ· θεράπευε (Soph. Tr. 1036) D
2518 ἀκουάζεσθαι· αἰσθάνεσθαι. ἀκούειν (ν 9 ..) Hom.
2519 ἄκουρον· μὴ γεννήσαντα παῖδα ἄρρενα· 'τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα ⟨βάλ'⟩ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων μίαν οἴην παῖδα λιπόντα' (η 64–5). τῶν ἅπαξ ἡ λέξις Ap. S.?
2520 ἀκουσείων· ἀκουστικῶς ἔχων (Soph. fr. 991 R.) D
2521 ἀκούσιος· ὁ μὴ θέλων. ἀπροαιρέτως
2522 ἀκόρητον· ἀπλήρωτον (Υ 2) Hom.

2503 Ap. S. 20, 14; cf. Scholl.; Su α 935; κριθιάσας lex. rhet. 213, 4 (q); E. Gen. α 351 **2510** Schol. | **2511** Schol. **2513** Σ α 261 **2518** Apion 215, 20 L.; cf. Su α 936 **2519** – Ἀπόλλων Ap. S. 20, 17; – ἄρρενα Schol. **2522** Ap. S. 20, 22; Schol.; cf. E. Gen. α 355 (EM 51, 3)

2503 τοῦ ἄκους H: Mus. = Su | πίον(ες) H: Mus. = Hom. | lac. indic. Schm., ⟨στάσεως⟩ add. | θεῖ H: Mus.; θείῃ Su | τὸν (δὲ) H: Mus. = Su **2505** Ar. Vesp. 213 cum Schol. b cft. Pohlenz **2507** ἀξιοῦσθαι H: Mus. **2513** ἀκουστήσας H: Meibom. = (ΚΣ) **2514a** ἀκουσίως H: -ος H^{c} = K, accent. Mus. **2514b** add. K^{Avg}; ⟨καὶ ἀκουσίως⟩ Mus. **2519** add. Pears. 735. Jens. Luc. 15 | ἀργυρότοξον H: H^{c} = Ap. S. | ἀπόλλωνα H: Mus. = Ap. S. | οἴεσθαι δαληπόντα H: Valck. Misc. obs. 8, 1, 150 | ἄπους H: Schm. **2520** ἀκουστιῶν H: Fix. Thes. 1, 1262A **2521** v.l. gl. 2514 (Schm.) **2522** ἀκόχρητον H: HSt. Ind. = testt.

D **2523** ἄκρα· ἀκρόπολις, ἀρχή, ἢ τέλος
Hom. **2524** *ἀκράαντον· ἀτελείωτον (B 138) AS^{51}Br^{1277}
2525 *ἀκραγής· ἀπαχθής (g^{33}AS^{84}Br^{1053})
D **2526** †ἄκοψον· ἀδρανῆ
2527 *ἀκράδαντον· ἄσειστον vg^{22}AS^{44}, ἀσάλευτον (Cyr. in xii proph. 1,70,7) vg^{22}AS^{44}Σ(Br^{438})
Hom. **2528** ἀκραῆ· ἄκρως πνέοντα, οὔτε σφοδρῶς οὔτε ἐλλειπόντως (β 421)
D **2529** ἀκραγές· δυσχερές, σκληρόν. ὀξύχολον. ἀσθενές
2530 †ἄκραι· κρόταλα
Eur. **2531** *ἀκραίας· ἄκροις AS^{47} ⟨ἱδρυμένης⟩ (Eur. Med. 1379)
Hom. **2532** ἄκραι νῆες· αἱ πρῶται πρὸς θαλάσσης (O 653–4)
2533 *ἀκραίνει· ἀκρατεῖ AS^{81}
Eur. **2534** *ἀκραιφνές· καθαρόν (Eur. Hec. 537) vg^{21}AS^{42}Σ. ἀληθές
2535 ἀκραιφνέστερον· ἀληθέστερον
2536 ἀκραιφνής· καθαρός (g^{23}). ἀκριβής. ἀληθής
2537 [ἀκράκιον] ἀκέραιον· πρόσφατον
D **2538** ἀκραέα· οὔριον
D **2539** ἀκραμύλα· κοχλίας.
2540 †ἄκραγον· ἀδιαρρίπιστον, ἀστεργές
2541 ἀκρανές· ἀκρατές
D **2542** ἄκραντον· τὸ μὴ κατὰ νόμους ...
2543 *ἀκρασίας· ἀνωμαλίας, παρὰ τὸ μὴ συγκεκρᾶσθαι vg^{2}AS^{36}Σ
2544 *ἀκράτειαν· ἀκρασίαν A^{79}
D **2545** ἀκρατῆ· ἄπρακτα, ἀκράτητα
D **2546** ἀκρατές· ἀσθενές. Εὐριπίδης Αἰόλῳ (fr. 40 K.)
2547 *ἄκρατος· ἀμιγής AS^{37}(vg^{16}Br^{549}), ἀσυγκέραστος AS^{37}(vg^{16})
2548 ἀκρατῶς· ἀνυπομονήτως

2524 Ap. S. 21,7; Schol.; E. Gen. α 367 (EM 52,8); cf. Su α 955 **2527** | Σ α 262 **2528** – πνέοντα Ap. S. 21,1; Schol. 421a **2529** EM 52,13; ἀσθενές Σ''' α 764 **2534** καθαρόν Σ α 265; EM 52,24; gl. Dionys. 23C; Schol. Eur.; gl. P. Oxy. 2087,21; cf. Ep. Hom. An. Ox. 2,337,17; lex. Greg. or. 157,3 (LGM 170,3); Phryn. praep. soph. 39,5 **2536** καθαρός E. Gen. α 376 (EM 52,18. E. Gud. 72,16) **2543** Σ α 267; E. Gud. 72,4 **2544** Moer. α 69 H.

2523 ἄκρα πολις H: Mus. **2524** ἀτελειώτατον H: H^{c} = K testt. **2525** ἀκραγ(. ς) H: H^{c} = K | ἀπαχθῆς H: accent. Mus.; -εχθ- H^{c} = K **2526** le. ἀκραγῆ Schm. (Erbse 1955, 157, 2) **2528** προεόντα H: Brun. = testt. **2529** ἀκραγγές ed. 1521 = testt. **2530** κρόταλα H (κα s. τα H^{c}) | v.l. gl. 7689 Avyer. 1978, 304. 315–16 **2531** contin. H: Mus. | ἄκρης Mus. | e.g. add. La. **2532** contin. H: Mus. | ἀκραινίαις H (ς del. Mus.): Alb. Auct. **2532–3** ἀκραίνει ἀκρατεῖ post ἀκραινίαις H: trsp. et n. gl. Mus. **2537** le. ἀκηράσιον Nauck; ut dittogr. del. La. **2538** gl. 8908 cft. Schm. **2540** 'e gll. 2628 et 2554 corrupt.' La. (2628 iam cft. Kust.) | ἀδιαρίπιστον H: Mus. **2541** ἀκραινῶς H: Mus. | ἐγκρατές H: H^{c} **2542** ἄκρανον H: La. dub. **2543** ἀνομαλίας H: Ald. = ΚΣ **2544** ἀκρατίαν H (K Moer.): La.

2549 ἀκραχολία· ἡ πρόχειρος ὀργή (Hippocr. epid. 7, 11 [5, 384, L.]) D

2550 ἀκρέα· παῖς θήλεια. Μακεδόνες D

2551 Ἀκρέα· ἡ Ἀθηνᾶ. καὶ ἡ Ἀφροδίτη D

2552 *ἀκρεμόνες· βλαστοί, κλάδοι vg^{29}AS^{53}Σ

2553 ἄκρη λόγχη· κέρκος, ἢ μικρόν … D

2554 ἀκρήμορον· ἀστεργές D

2555 †ἀκρήμονες· κλάδοι, καὶ βλαστοί. ἢ ἀκρέμονες

2556 ἀκρήπεδος· γῆ ἀγαθή D

2557 ἀκρής· ὁ διά τινα ἔκπληξιν ἄφωνος γενόμενος D

2558 ἀκρηθής· ἄψεκτος D

2559 ἄκρης πόλιος· διαλελυμένως, ὅ ἐστι διῃρημένως, τῆς ἀκροπόλεως (Z 257) Hom.

2560 ἀκρηστής· δοῦλος D

2561 ἀκρῆστις· ῥάχις, καὶ ἄκρα D

2562 ἀκρηστολοῦχος· δοῦλος D

2563 ἄκρητοι· ἀχώριστοι, ἀδιάκριτοι. αἳ δι' ἀκεράστου οἴνου γινόμεναι (B 341) Hom.

2564 ἀκρίζων· ἄκροις ποσὶν ἐπιπορευόμενος. Εὐριπίδης Οἰνεῖ (fr. 570 K.) D

2565 Ἀκρία· ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Ἄργει, ἐπί τινος ἄκρας ἱδρυμένη, ἀφ' ἧς καὶ Ἀκρίσιος ὠνομάσθη. ἔστι δὲ καὶ ἡ Ἥρα καὶ Ἄρτεμις καὶ Ἀφροδίτη προσαγορευομένη ἐν Ἄργει κατὰ τὸ ὅμοιον, ἐπ' ἄκρῳ ἱδρυμέναι D

2566 *ἄκριες· τὰ ἄκρα τῶν ὀρέων AS^{82} Att.

2567 ἄκριας· ἄκρας, ἀκρωρείας (ι 400) Hom.

2568 ἀκρίβεια· ἡ ἀκριβὴς κατάληψις D

2569 ἀκριβές· ἄκρον. Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ (fr. 803 K.) D

2570 ἀκριβῶς· ἄκρως (Eur. Med. 532) Eur.

2571 *ἀκριβολογεῖται· ἀκριβῶς ἐξετάζει (Cyr. ador. PG 68, 992) AS^{59}

2549 cf. Schol. Plat. leg. 791d **2550** EM 52, 17 **2552** Σ α 263; E. Gud. 72, 22 ; κλάδοι E. Gen. α 375 (EM 52, 25) **2559** cf. Ap. S. 18, 22; Schol. **2563** Schol. **2564** cf. Paus. α 55 **2566** Paus. α 54 **2567** Ap. S. 19, 25 | Schol. 400a; E. Gen. α 361 (EM 52, 29) (cit. Ap. Rh. 1, 1273)

2549 ἀκροχολεία H: ἀκρα- Ald., -λία Schol. Plat. **2550** ἀκραία Voss. Munck. Kust. = EM | θηλεία H: accent. Mus. = EM **2552** v.l.: gl. 2555 **2553** ad κέρκος Schol. Eur. Phoen. 1257 cft. La. **2555** v.l. gl. 2552 (Alb.) **2556** ἥ H: Mein. 1858, 525 **2558** gl. κ 4059 cft. Voss. **2559** διαλελυμένος H: H^{c} | ὅ ἐστι διηρημένος H: H^{c}; om. Phav., del. Alb. **2561** ἀκρῆς στις H: Mus.; h. e. ἄκνηστις Leum. ('recte' La. p. 506); cf. Alpers, Theogn. p. 18, 1 **2562** ἀκρηστόλουχος H: accent. Perg. **2563** conf. cum ἄκριτοι agn. Pears. 735–6. Kust. | διὰ κεραστοῦ H: Phav.; δι' ἀκράτου Arnald. Lect. 8 = Schol. **2564** σινεῖ H: Mus. **2565** ὀκρίσιος H: Mus. | ἐν Ἄργει (2) incl. La. **2566** ἀκρίαι H (K): Mus. = Paus. **2567** ἀκρίας H: accent. Mus. = testt. | ἀκρωρί(ας) H: H^{c} = testt.

2572 †ἀκρίνας· γωνίας. καὶ καθαρός, ἁγνός

D **2573** ἀκρινόμος· ὕλης ἐπιμελητής, παρὰ Λάκωσιν

D **2574** †ἄκριον· ποῖον

D **2575** Ἀκρισίας· Κρόνος, παρὰ Φρυξίν

D **2576** ἄκριστιν· πέπτριαν. ἀλετρίδα. Φρύγες

Hom. **2577** ἄκριτα· ἀτέλεστα (Ξ 205). ἀκορύφωτα. *πολλά. μὴ ἀριθμούμενα (Γ 412) AS^{52}

D **2578** ἀκρίστιος· ἡ ἐπάνω τοῦ ἱστοῦ καθεζομένη. ἔστι δὲ ἡ ἄτιμος

D **2579** ἄκριστοι· ἄκρα ὀρῶν, λόφοι, γωνίαι

Hom. **2580** *ἄκριτα νείκεα· ἀδιάκριτους φιλονεικίας (Ξ 205) AS^{50}

2581 ἀκριτάγωνον· πολύγωνον

D **2582** ἀκροβάται· ἀρχή τις παρὰ Ἐφεσίοις τῆς Ἀρτέμιδος θυσιῶν …

Hom. **2583** *ἀκριτόμυθος· πολύλογος vg^{18}A^{39}Σ καὶ λίαν ⌊ἀδιάκριτους ἔχων τοὺς λόγους (Β 246) vg^{18}AS^{39}Σ

Hom. **2584** ἄκριτον· πολὺ καὶ ἀδιάστατον καὶ *ἀδιαχώριστον (Η 337) (g^{17}Σ)

Hom. **2585** ἀκριτόμυθε· πολλὰ καὶ ἀδιάστολα καὶ ἀδιαχώριστα λέγων, ὅ ἐστι συγκεχυμένα καὶ ἀδιάτακτα, ἢ ἀδιανόητα καὶ ἄλογα. κριτήριον ⟨γὰρ⟩ τῶν φρονίμων ὁ λογισμός, τῶν δὲ ἀφρόνων τὸ πάθος, ἄλογον καθ' ἑαυτό (Β 246)

Hom. **2586** *ἀκριτόφυλλον· πολύφυλλον AS^{77}, οὗ διακρῖναι τὰ φύλλα οὐκ ἔστιν (Β 868) [g^{5}Σ]

Ap. S. **2587** ἀκριτόφωνοι· βαρβαρόφωνοι. συγκέχυται γὰρ ἡ τῶν βαρβάρων φωνή (Β 867?)

2588 ἀκροβάζειν· ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπιβαίνειν

2589 ἀκροβημάτιζε· ἐπ' ἄκροις τοῖς βήμασιν ἵστασο (iamb. ad. 35,2 W.)

2577 ἀτέλεστα EM 52,47; πολλά Schol.; E. Gen. α 370 (EM) **2580** cf. Schol. **2583** Σ α 270 **2584** ἀδιαχώριστον Σ α 269; Ap. S. 19,30; Schol. **2585** – λέγων cf. Ap. S. 21,8 **2586** Σ α 271; Ap. S. 21,9; πολύφυλλον Schol. **2587** Ap. S. 21,10 **2589** cf. Schol.^{A} N 158

2572 'dittogr. gl. 2579; καθαρὸς ἁγνός ad ἄχραντος (cf. gl. 8912) pert.' La. **2574** ὁκοῖον· ποῖον La. p. 506 **2576** ἀκρίστιν H: accent. Mus. | κλέπτριαν H: Lob. Phryn. p. 223; cf. Fick Spracheinh. 411; κλέπτριαν sine interpunct. def. Tzitzilis 1994 **2578** ὁ ἐπάνω H: H^{c} | 'est moecha cf. Herm. 66,1931,156' La.; sed cf. West St. Aesch. 220-1 **2579** -ιστοι term. superl. putat Croen. | ad γωνίαι Eust. Od. 1636,48 cft. Alb. **2581** ἀκριταγὼν H: Mus.; ἀκριτόγωνον Fix (sed πεντάγωνος ἑξάγωνος εἰκοσάγωνος cft. La. p. 506) **2582** ἀκριτοβάται H: La. coll. *Ephes.* 2,27,459. 537, 'in summo monte sacrifcantes'; v. H. Engelmann ZPE 102,1994,189 | ⟨ἐπιμελουμένη τῶν⟩ τῆς Herw. 1895,330 **2583** ἀκριτομύθους· πολυλόγους … τῶν λόγων H: Mus. = ΚΣ | **2585** spat. post κριτήριον H: γὰρ ins. Mus. **2587** βαρόφωνοι H: Mus. = Ap. S. **2588** 'immo ἀκροβηματίζειν' La. **2589** 'vox novicia' La.

2590 †ἀκροβᾶσθαι· ὑπακούειν (Antiph. fr. 64 S.), ὑποτετάχθαι (Plat. Gorg. 488c) Att.
2591 ἀκροβολαί· αἱ τοῦ ἡλίου βολαί D
2592 ἀκροβελίδες· ἄκρα τοῦ ὀβελίτου ἄρτου ἢ τῶν ὀβελίσκων (Archipp. fr. 9 K.–A.) Att.
2593 *ἀκροβολίζει· ἀκοντίζει AS[58] πόρρω ἰών
2594 ἀκροβολίζεσθαι· τὸ ἐν πολέμῳ κατάρχεσθαι συμβολῶν
2595 *ἀκροβολισμός· παρὰ τὸ ἄκρως βαλλόμενον (Thuc. 7,25,5) (AS[78])
2596 *ἀκροβόλοι· ἀκοντισταί, τοξόται vg[24]AS[45]Br[435]Σ
2597 *ἀκροδίκαιον· τὸ ἔσχατον τῆς δίκης (Clem. Al. strom. 2,123,2) AS[86]
2598 *ἀκρόδρυα· ἀρχὴ καρπῶν (P[89]), καρποί (Cant. 7,13) g[7] LXX
2599 *ἀκροδρύων· ἀρχῶν ⌊καρπῶν, δένδρων vg[11]AS[38]Br[416] ὡς ἐκ τοῦ δρυός (Cant. 4,13) g[11]AS[38]Br[416] LXX
2600 †ἀκρόδρυον· πλῆρες μέτρον, παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 60 K.–A.) D
2601 ἀκροζύγια· τοῦ βοεικοῦ ζυγοῦ τὰ μέσα ἤγουν ζευγλη D
2602 ἀκροθάλυπτα· ἀκρόκαυστα D
2603 ἀκροθινιάζειν· ἀκροθιγγάνειν. καὶ ἀπάρχεσθαι D
2604 ἀκροθιγῶς· τὸ λαβεῖν τῷ ἄκρῳ τοῦ δακτύλου τι, ἢ βραχύ D
2605 ἀκροθιγῶς· λεπτομερῶς
2606 ἀκροθίνιον· ἀπαρχὴ καρπῶν ἢ σκῦλα, λάφυρα, ἀπαρχαί (Eur. Phoen. 282) Eur.
2607 *ἀκροθινίων· ἀπαρχὴ τῶν θινῶν (Ep. Hebr. 7,4). θῖνες δέ εἶσιν οἱ σωροὶ τῶν πυρῶν ἢ κριθῶν ἢ πᾶσα ἀπαρχή AS[69](vg[19]q) N. T.
2608 *ἀκροθώρακες· μέθυσοι vg[9]AS[54]Br[1048]

2590 EM 54,5; Phryn. praep. soph. 38,6; ὑπακούειν Harp. 19,11[epit.] (Σ′ α 730; cit. Antiph.), ὑποτετάχθαι add. Σ[b] (cit. Plat.) **2592** Σ′′′ α 800 (om. ὀβελίτου ἄρτου ἢ); EM 53,40 **2594** Σ′′′ α 726; Schol. Aesch. Sept. 158b. d; cf. lex. αἱμ. α 117 (E. Gud. 74,3. [EM 53,43]); cf. Polyaen. strat. 2,23,1 **2596** Σ α 274 **2598** | Σ α 275; Phryn. praep. soph. 36,14 **2599** cf. Schol. Plat. Criti. 115b **2601** (Poll. 1,253) **2606** ἀπαρχὴ καρπῶν et λάφυρα Su α 1002; ἀ. κ. EM 53,9; cf. Schol. Eur. **2607** lex. rhet. 203,12 (q); cf. Schol. Pind. Ol. 2,7a = 4; E. Gen. α 362 (EM 53,9)

2590 ἀκροᾶσθαι HSt. Ind. = testt., ‘recte’ La. **2591** gl. 3025 cft. Alb. **2592** v.l.: gl. 2639 | ἀκροβολίδες H: Pears. 46. Kust. Alb. = testt. | ἀκράτου H: Salm. Pears. (qui etiam ⟨τὰ⟩ leg.). Voss. al., cf. testt. | λίθου H: Alb. = EM; del. Schm. **2594** spat.κροβολίζεσθαι H: ἀ ins. Mus. | συμβουλιῶν H: HSt. Heins. Pears. 46. al.; συμβολῆς Vales. = testt. **2595** ἀκροβολιμὸς H: Scal. Funger. Voss. = (K) **2598** ἀκρόδρυια H: Mus. = K testt. **2601** ἤγουν post ζυγοῦ H: trsp. Phav. | ἤγουν ζευγλη incl. Schm. **2603** ἀκροθηνιάζωιν H: Mus. **2605** ἀκροθεγῶς H: Mus. **2606** ἀκροθήνιον H: Mus. = testt. | λαφύρων Mus. **2607** ἀκροθίνιον H[c] (-ον) et Mus. (accent.) = K[AS] E. Gen. | ἀπαρχαί Mus. = (K[vg]) E. Gen.

D **2609** ἀκρόκνεφα· πρὸς ὄρθρον

D **2610** ἀκρότης· ἀρχή

2611 *ἄκροι· ἄκραι A^{48}. ἢ ⌊δοῦλοι (AS^{61})

Ap. S. **2612** ἀκροκελαινιόων· ὁ τὰ ἄκρα μέλανα ἔχων φαινόμενα ⟨διὰ⟩ τὸ πλῆθος ὑδάτων. ἅπαξ δὲ εἴρηται ἡ λέξις (Φ 249)

Hom. **2613** *ἀκρόκομοι· τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες (Δ 533) g^{14}AS^{71}Σ

Hom. **2614** ἄκρα κόρυμβα· τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν (Ι 241) g^{32}AS^{73}Σ

2615 ἀκρομύλη· ἡ ἐπιγουνὶς μύλων, ἢ μύλος αὐτός

Eur. **2616** *ἄκρον· μετέωρον (AS^{66}), ὑψηλόν (Eur. Bacch. 1064) (v^{27}g^{28})

2617 ἀκρόπολις· τὸ ἄκρον τῆς πόλεως

2618 *ἀκρόπολον· ἔρημον. ἔννομον AS^{85}

Hom. **2619** ἀκροπόλοισιν· ἀκρίοις, τοῖς κατὰ τὰς ἄκρας ἀναστρεφομένοις ἐρήμοις (Ε 523)

Ap. S. **2620** ἀκροπόρους· τοὺς ὀβελίσκους, ἐπιθετικῶς ⟨διὰ τὸ περὶ τὸ ἄκρον αὐτῶν πείρεσθαι τὰ κρέα⟩ (γ 463)

D **2621** ἀκροπόσθια· τὰ ἄκρα τοῦ αἰδοίου [διὰ τὸ περὶ τὸ ἄκρον αὐτῶν πίρεσθαι τὰ κρέα]

D **2622** ἀκρόσφυρα· γένος ὑποδημάτων γυναικείων (com. ad. fr. *266 K.–A.)

Eur. **2623** ἀκρότατων· ὑψηλοτάτων, ἀνωτάτων (Eur. El. 1233)

LXX **2624** *ἀκρωτηριάζειν· τὰ ἄκρα τέμνειν (2. Macc. 7,4) vg^{20}AS^{41}

D **2625** ἀκρότητα· πολυκρότητα †αὑτοῖς γενόμενα, ὥστε μηδὲ συγκροτεῖσθαι μηδὲ συμπεσεῖν [ἀκρότης] (trag. ad. fr. 93 K.–S.)

D **2626** ἀκροατήριον· τόπος ἐν ᾧ συνάγονται ἀκροάσασθαι τὰ μαθήματα

LXX **2627** *ἀκροτόμῳ· ὀξυτάτῳ λίθῳ AS^{72}, ἢ ὑψηλῷ καὶ σκληρῷ (vg^{30}Σ), τέμνοντι (Iob 28,9) AS^{72}

D **2628** ἄκροτον· ἀδιαρρίπιστον. ἀπαίδευτον

2612 Ap. S. 20,3 **2613** Ael. Dion. α *70; Σ α 277; Ap. S. 19,6; E. Gen. α 365 (EM 53,28) **2614** Σ α 264; Schol. **2615** cf. EM 53,34 **2619** cf. Ap. S. 19,24; Schol.; EM 53,24 **2620** Ap. S. 21,3; cf. EM 53,39 **2621** cf. Poll. 2,171 **2622** Poll. 7,94 **2627** ὀξυτάτῳ λίθῳ et τέμνοντι Su α 1021; ὑψηλῷ καὶ σκληρῷ Σ α 280

2609 ἀκρόκνιφα H: Mus. **2611** δοῦλαι ad ἅβραι (cf. gl. 179) ref. Alb.; ἄκροι· δοῦλοι ἢ ἆβραι Thes. 1,1334C | v.l.: gl. 2637 **2612** ἀκροκελεμνίων H: Mus. =Ap. S. | μέγαλα H: HSt. Ind.; κελαινὰ Ap. S. | τε H: διὰ τὸ Heins. Pears. 736. Kust. = Ap. S. | πλήθος H: accent. Mus. = Ap. S. **2614** ἀκροκόρυμβα H (K^{gS}Σ): Alb. = K^{A}Σ′ Schol. | νέων H: accent. Mus. = testt. **2615** ἤγουν εἰς H, ἡ γουνὶς Mus.: La.; ἐπιγουνὶς Pears. 46. Kust. [ἐπιγουνατισμός EM ut vid.] **2616** μικρον K^{AS} **2619** ἀναστρεφομεν H (fin. inc., null. acc.): Mus. | ἐρήμην H: Mus. = Ap. S., cf. EM **2620** ὀβελίσκου H: Mus. = Ap. S. | add. e gl. 2621 Phav. = Ap. S. **2621** v. ad. gl. 2620 | πήρεσθαι H: Mus. **2622** ἀκροσφύρια Poll. **2624** ἀκροτηριάζει H: ἀκρω- HSt. Ind., -ειν K | τέμνει H: K **2625** αὐλοῖς Kust., ῥυθμοῖς ci. La. | μὴ δὲ bis H: Schm. tacite | del. Mein. FCG 4,606 **2628** ἀδιαρίπιστον H: Mus.; ἀδιαρράπιστον Herw. Versl. 1895,181

2629 ἀκροῦν· ὄρους κορυφή, ἢ ὄρος D
2630 ἀκρουνοί· ὅροι, ὑπὸ Μακεδόνων D
2631 †ἄκρουρον· ἄκρατον D
2632 ἄκρουρα· οὐραί D
2633 *ἀκροφύσια· τὰ ἄκρα τῶν ἀσκῶν, ἐν οἷς οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφυσῶσιν AS[55]
2634 ἀκρουχεῖ· ἄκρον ἔχει. Ἄκρον δὲ ὄρος τῆς Ἀργείας, ἐφ' οὗ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο Μελάμπους καθάρας τὰς Προιτίδας, †ἤγουν ταῖς Χάρισιν. Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ (fr. 309 R.) D
2635 ἀκροχάλιξ· ἀκροθώραξ, ἡμιμεθής. χάλις γὰρ ὁ ἄκρατος οἶνος· χαλᾷ γὰρ τὰς φρένας (Ap. Rh. 4, 432) D
2636 *ἀκρόχειρος· ἀνδροφόνος g[26]AS[62]Br[1045]
2637 †ἄκρου· ἄκραι
2638 *ἀκροχορδόνας· ὄνομα πάθους AS[43]
2639 ἀκροβέλια· τὰ ἄκρα τοῦ ὀβελίσκου καὶ τοῦ ὀβελιάρτου
2640 *ἀκρῷα· σπλάγχνα, ἔντερα AS[63] [ἀκρῶα]
2641 *ἀκρωμῖται· οἱ μείζονες AS[74]
2642 ἀκρώμια· οἱ κατακλείδες (Hippocr. artic. 43 [4, 184, 7 L.]) D
2643 ἀκρωνία· ἀθροίσματα, παράστασις, πλῆθος (Aesch. Eum. 188) D
2644 *ἀκρωνία· ἀθροισμός g[35]AS[64]
2645 ἀκρωρείαις· ταῖς ἄκραις τῶν ὀρέων, ἤτοι *ἐξοχαί, κορυφαί. εἰς τρία γὰρ τὸ ὄρος μεμέρισται· εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, καὶ εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν ἡ κορυφή, ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους, τέρμα δὲ τὸ τελευταῖον vg[31](Σ) [τοῦ]
2646 *ἄκρως· μεγάλως g[28]AS[57]. ὀξέως AS[57]
2647 ἀκρώσσει· ἀκροᾶται. ἑκὼν [οὐχ] ὑπακούει. προσποιεῖται D
2648 *ἀκρωτηριάσαι· κόψαι. ἢ ἀχρειῶσαι AS[56]

2633 – ἀσκῶν EM 53, 20; (Poll. 7, 106) **2635** cf. Schol. Ap. Rh. **2636** cf. EM 53, 37 **2638** Poll. 4, 195 **2639** cf. Paus. α 57 **2643** ἀθροίσματα Σ''' α 803; EM 53, 41; cf. Schol. Aesch. 188d (Hdn.) **2645** – ὀρέων St. Byz. 64, 1 (α 174); ἐξοχαί – Σ α 281

2629 h. e. ἀκρόεν Leum. **2630** ὄρη Cor. **2631** ἄ-κρουνον Schm. **2632** ἀκρουρὰ H: accent. Fix **2634** ἀκρονεχεῖ H: Mus. | ὅρους H: Mus. | καθαρὰς H: accent. Mus. | προίτιδας H: accent. Mus.; cf. gl. π 3516 c. Hansen ad loc. | ἰφιγενία H: Alb. **2635** ἀκροθόραξ H[c] | ἡμιμεθεῖς H: Jacobs Anth. 11, p. 54; -μέθυσος Mus. (= Poll. 6, 160) | χάλιξ H: Schm. | ἀκρότατος H: Phav. **2636** ἀκρόχειρας (acc. pl.) EM | gl. ι 79 cft. La. **2637** v. l. gl. 2611 (Alb.) **2638** ἀκροχάρδονας H: -χορδονες H[c], -χορδωνας K, accent. Mus. **2639** v. l. gl. 2592 (Kust.) | ἀκροβελιὰ H: accent. Mus.; -βελία Paus. **2640** incl. om. Phav. **2641** ἀκρωμεῖται H: -μίται Ald., accent. (K) **2643** n. lin. κρώνια H: ἀ ins. Mus. **2644** ἀκρώνυα H: Mus. = K, accent. Guyet **2645** κορυφαῖ H (ἐξοχαῖς κορυφαῖς Mus.) **2646** contin. H: Mus. | ἄκρους H: K **2647** ἀκρωσσεῖ H: accent. Mus.; 'e *ακρ-ωτjω' La., aut e serie verb. in -ώσσω aegritudinem vel statum corporalem sign. (Chantr. 1955, 60) | incl. Schm. (οὐ add. ante προσποι.) | v. ad gl. 2651 **2648** ἀκρωτερῆσαι H: HSt. Ind. = K

LXX **2649** *ἀκρωτηρίοις· τὰ ἄκρα τῶν ἐντέρων (Lev. 4, 11) AS^{65}

2650 *ἀκρωτήριον· ὑψηλὸν τόπον (Hdt. 7, 217, 1) AS^{60}

D **2651** ἀκρωτήρια· τὰ ἐπάνω τῶν ναῶν ζῴδια ἀνατιθέμενα. Δωριεῖς

D **2652** ἀκρωτηριάσας· τὰ ἄκρα ἀποτεμών

2653 *ἀκτάς· αἰγιαλούς (vg^{2}A^{11}), πετρώδεις τόπους vg^{8}AS^{14}

D **2654** Ἀκταία· ἡ Ἀττικὴ πρώτως οὕτως ἐκαλεῖτο. καὶ ἡ ἐκ τοῦ Ἀκτίτου λίθου κατασκευασθεῖσα, τοῦ Πεντελικοῦ

D **2655** ἀκταίνειν· μετεωρίζειν (Aesch. Eum. 36)

D **2656** ἀκταίνουσα· τρέμουσα. ἢ ἀσφαλῶς κρατοῦσα

D **2657** ἀκταῖοι ἰχθύες· οἱ μὴ πελάγιοι, ἀλλ᾽ αἰγιάλιοι (Hippocr. morb. 2, 74 [7, 112, L.] ..)

D **2658** ἀκταίου· παραθαλασσίου

D **2659** ἀκταΐζων· ἀκτᾴζων. προθυμούμενος. ἢ ὁρμῆς πληρῶν. ἢ μετεωρίζων

D **2660** ἀκταϊσμένον· προῃρημένον

D **2661** ἀκταιωρεῖν· ἀκτὰς φυλάττειν

D **2662** ἀκτέα· δοράτιον. κάμαξ

Greg. Naz. **2663** ἀκτέανοι· ἀκτήμονες (Greg. Naz. c. 2, 2, 5, 147 [37, 1532, 8 M.]) (v^{7})

D **2664** ἀκτῖνος· ὁδηγός. Συρακούσιοι (gl. Ital. 2 K.–A.)

D **2665** ἀκτέριστον· ἄταφον (Soph. Ant. 1207)

D **2666** ἄκτενος· *ὀρθός (v^{5})AS^{17}. ἀξίνης κροῦσμα

D **2667** ἀκτέϊνοι· ἄφατοι. αἱ κράνιοι ῥάβδοι [ἢ περὶ τῶν Ἄθω χώρα]

Hom. + D **2668** ἀκτή· τροφή (Λ 631 ..) (vg^{4}). ⟨ἢ περὶ τὸν Ἄθω χώρα⟩ (Thuc. 4, 109, 1)

2652 cf. Su α 1030 **2655** Schol. Plat. leg. 672c; cf. E. Gen. α 384 (EM 54, 34); Ps. Did. 16; Phryn. praep. soph. 39, 8 **2657** | EM 55, 8 **2658** cf. Su α 1032 **2665** cf. Schol. Soph. **2668** EM 55, 10 |

2650 ἀκρωτέριον H: H^{c} = K | hic fin. gl. 2669 ἐκεῖνοι – πελοποννήσου hab. H: trsp. Mus. **2651** Δωριεῖς ad gl. 2647 pert. ci. La. **2653** αἰγιαλοῖς H: Salm.(?). Pears. 47 **2654** ἀκτίστου H: Heins. Maussac. Vales. al.; gl. 2674 cft. Alb. **2655** μετεωρίζεσθαι E. Gen. Ps. Did. **2657** l. ἀκτ. H: Kust. **2660** προηρμένον H: La. tacite **2661** 'vox a poeta seriore ex ακτωρειν ficta' La. **2662** δόρατα H: Thes.; cf. Ahr. KS 210 **2664** ἀκτεῖνος H: La.; gl. 2673 cft. Sop., unde ἀκτῖνες· ὁδηγοί Schm.; ad termin. Λογίνα (tit. fab. Epicharm., PCG 1, 52) cft. Kaib., παλλακῖνος (Sophr. fr. 119) K.–A. **2665** ἀκτερὶς H: Kust. = Schol. Soph. | ἄφατον H: Kust.; τὸν μὴ δεξάμενον ἐντάφια Schol. Soph. **2666** ακταιον K^{v}, h. e. ἀκταῖνον Schm. coll. EM 54, 37 | ὀριὸς H: La. post Schm. = K$^{(v)AS}$ | 'ακτεν. ad κτεινω pert. vid.' La. **2667** ἀκτεροὶ H (ἀκτέριστοι· ἄταφοι Pears. 47. Kust.): La. | extr. (quae ad ἀκτή pert. agn. Palm.) ad gl. 2668 trsp. Pears. 47. Alb.

2669 ἀκτή · a) ὁ αἰγιαλὸς καὶ ὁ παραθαλάσσιος τόπος, τῷ προσαράσσεσθαι αὐτῷ τὰ κύματα, ὅ ἐστι ῥήγνυσθαι καὶ κατάσσεσθαι. διὸ καὶ ῥηγμῖνα τὸν αὐτὸν τοῦτον τόπον ἐνίοτέ φησι, διὰ τὴν γιγνομένην τῶν κυμάτων περὶ αὐτὸν ῥῆξιν καὶ ἄραξιν (Β 395). ἀκτὴν δὲ καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ ἀλφίτου κάταγμα καλεῖν εἴωθεν Ὅμηρος, διὰ τὴν κάταξιν. ὡς ὅταν λέγῃ· ἀλφίτου ἀκτήν (Λ 631) | [λέγομεν οὖν καὶ αὐτοί, παρὰ τῶν πλωτήρων μαθόντες, ἄκρας τοὺς τοιούτους τόπους] b) οἶδε δὲ καὶ ἄλλο τι ἡ συνήθεια καλούμενον ἀκτήν, ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος οἶμαι τοῖς πλοϊζομένοις λαβοῦσα. ⟨ἐκεῖνοί τε γὰρ εἰς τοὺς τοιούτους τῶν τόπων ἀποβάντες ἑστιῶνται, αὐτή τε τοὺς ἐπ' εὐωχίαις ἀφωρισμένους τόπους ἀκτὰς καλεῖ, κἂν τύχωσι μὴ παραθαλάσσιοι ὄντες. a) ἔστι δὲ καὶ πόλις Πελοποννήσου⟩ D?

2670 ἀκτῇ ἐπὶ προὐχούσῃ· ἐν τῷ ἐξέχοντι μέρει τοῦ αἰγιαλοῦ (ω 82) Hom.

2671 ἀκτήμων· πένης, ἐνδεής (Ι 126) Hom.

2672 ἀκτημοσύνη· ἔνδεια D

2673 Ἀκτίς· οἰκέτου ὄνομα. παρὰ δὲ Συρακουσίοις ὁδηγός (gl. Ital. 2 K.–A.). ἢ ⌊ναῦς S[19] D

2674 Ἀκτίτης λίθος· ἀπὸ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Ἀκτῆς. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ (fr. 68 R.) D

2675 ἄκτιστον· ἀποίητον (Cyr. trin. PG 77,1124A)

2676 Ἀκτορίωνε· Ἄκτορος παῖδες (Β 621 ..) Hom.

2677 †ἀκτοσύνη· ἀπρέπεια. ἀσχημοσύνη

2678 *ἀκτῶν· αἰγιαλῶν (Bacch. fr. dub. 60,23) AS[13]

2679 ἄκτωρ· ὁ ἀγωγεύς, ἱμάς, σχοινίον D

2680 ἀκτωρεῖ· τὰ παρὰ θάλασσαν φυλάττει D

2681 ἀκτώρια· ἀκτὰς ἢ φύλακας D

2682 ἀκτωρούς· γεωρούς. ἢ φύλακας D

2683 ἄκυδον· ἄδοξον S[9] D

2669a – παραθαλάσσιος Σ α 282; – τόπος Schol. B; – αἰγιαλὸς et τοῦ ἀλφίτου κάταγμα Apion 215,22 L.; ὁ παρ. τόπος Orion 10,9 **2669b** πόλις Πελοποννήσου St. Byz. 64,23 (α 176, ubi cit. Thuc. falsa vid.) **2671** | Schol. **2672** (Poll. 3,111) **2673** – ὄνομα Paus. α 58 **2676** Schol. **2680** EM 54,32 **2681** cf. EM 54,33

2669a προσαράσθαι H: HSt. | κατατάσσεσθαι H: Salm. | ῥηγνύμενα H: Sop. Heins. | ἀλφήτου bis H: primo Jun. HSt. Scal. al. = Apion, alt. Jun. Scal. Sop. al. | incl. aliam formam gl. 2669b esse cens. La. **2669b** 'Hesychii ipsius an interpol. sit incertum' La. | αὐτήν H: HSt. Scal. Heins. al. | add. e gl. 2650 Mus. | αὐτῶ H: Mus. **2670** contin. H: Mus. | προύχουσιν H: Mus. **2671** ἀκτέ(?)μων H: Mus. = Schol. **2673** 'οδηγος vel ad ακτης vel e gl. 2664 – navis e.g. IG2[2] 1629,645,768. cf. Schmidt, d. att. Kriegsschiffe' La. **2674** l. ἀκτ. H: HSt. Ind. | ἀκτήτις H: H[c] **2676** ἀκτορίονε H (ες H[c]): Pears. 736. Alb. = Schol. **2677** h.e. ἀλυκτοσύνη (Hemsterh. coll. gl. 3293) **2682** γεωργοὺς H: Mein. 1858,526 **2683** contin. H: Mus. | ἄκυλον H, ακλυτον K: Voss. Kust.

D **2684** ἀκυητήριον· φάρμακον πρὸς τὸ μὴ κυεῖν †γυναικεῖον
2685 *ἄκυθον· ἄγρυπνον g^4AS^8
Att. **2686** ἀκύκλιος· ἀπαίδευτος (Plat. com. fr. 251 K.–A.)
D **2687** ἀκυλέης· ἀετός
D **2688** ἀκυλλόν· τὸ αἰδοῖον. Λυδοί
Hom. **2689** ἄκυλος· ὁ τῆς πρίνου καρπός. βάλανος … (κ 242)
D + Eur. **2690** ἀκύμων· στεῖρα, ἄτεκνος, ἄτοκος, *μὴ γεννῶσα $v^1g^2AS^5\Sigma$, μὴ ἔχουσα κύημα (Eur. Andr. 158) g^2AS^5
2691 *ἀκύμονα· ἀτάραχον (Cyr. in Ioh. 1,343,15) vg^3
2692 ἀκύμονος· πολυκυμάτου. ἢ πολυκύμονος
2693 *†ἀκυντόν· ἀπρόσιτον AS^7
D **2694** ἀκυρής· ἀτυχής
D **2695** ἀκύρημα· ἀτύχημα
D **2696** ἄκυον· ἀτόκιον
D **2697** ἄκυπριν· ἀμιγῆ, παρθένιον
D **2698** ἄκυρον· παλαιωθέν
D **2699** ἄκυροι· ἄπειροι †μακρὰν οὖσαν. κῦρος γὰρ τέλος
2700 ἀκυρολογεῖ· ψευδολογεῖ (Cyr. c. Iul. 2,13)
D **2701** ἀκυρόεντα· ἀνάρμοστα. ἄκυρα
LXX **2702** ἀκυρῶσαι· ψευδοποιῆσαι. καταργῆσαι (4. Macc. 2,18)
D **2703** ἄκυτος· ἄτοκος, στερίφη
D **2704** ἀκύρματα· ἀποτεύγματα
2705 †ἀκχός· ὠμός AS^1
D **2706** ἀκχάνθαρ· κράββατος. Λάκωνες
D **2707** ἀκχημονικά· καὶ κακοπαθήεντα
Att.? **2708** ἀκωδώνιστον· ἀδοκίμαστον (Ar. Lys. 485). κωδωνίσαι γὰρ τὸ δοκιμάσαι λέγεται

2686 Σ''' α 820 (Phryn. praep. soph. fr. 141; cit. Plat.); EM 55,4 **2689** Theophr. h. pl. 3,16,3; – καρπός Σ' α 822; Ap. S. 19,20; Schol. 242a; Phryn. praep. soph. 36,13; Schol. Theocr. 5,94/95a. d; βάλανος Σ''' α 822; cf. EM 55,1 **2690** μὴ[1] – Σ α 283; μὴ[2] – cf. E. Gud. 77,27 **2691** Σ α 253 **2694** EM 55,5 **2695** cf. EM 55,5 **2696** EM 54,56 **2697** EM 54,57 **2708** ἀδοκίμαστον Σ''' α 825 (cit. Ar.); Phryn. praep. soph. 51,5

2685 ἀκυθῶν H: K^g; ακυνθον K^{AS}, ἀκοιτῶν Fix (-όν La.) | ἀγρυπνῶν H: K **2687** ἀκυλεὴς H; ἀκυίλης Pears. 48; Lat. *aquila* cft. HSt. Ind. **2688–9** univit Masson 1955,288, et Lydis attrib. addub. **2688** ἀκυλλὸν H: accent. Mus. **2689** ⟨δὲ ὁ τῆς δρυός⟩ Schm. = Σ' **2691** ἀκύμωνα H: H^c = Σ **2692** πολυκαμάτου H: Stephan. | πολυκύμωνος H: H^c **6293** ἀσύλητον ci. La. **2696** ἄκυνον H: HSt. Ind. = EM | ἄτοκον H: Schm. = EM **2697** ἄκυπρον H (EM): Mein. 1858,526 | παρθένον Sorb. = EM **2698** παλαιόν H: La. **2699** ἄκυρον· ἄπειρον Mus. | οὖσαι Schm.; μὴ ἄκραν ἔχουσαι Cor.; 'latet gen. pl.' La. | κύρος H: accent. Mus. **2701** ἀκυροῦντα ex ord. vult La. **2703** 'vox a gramm. ficta cf. EM 54,52. 55,15' La. | στεριφή H: accent. Mus. **2705** v.l. gl. 2150 (La.) **2706** ἀκχαλίβαρ H: La. coll. Bourguet, Dial. Lac. 117,15; ἀκκάνθαρ Schm. coll. gll. 7685. σ 847 **2707** 'Lacon. pro ασχ-, expl. vix sana' La.

2709 *ἀκωκάς· ὀξύτητας (Greg. Naz. c. 2,1,1,5 [37,969,8 M.]) g^{3} Greg. Naz.
2710 ἀκωκή· ἡ τῆς ἐπιδορατίδος ἀκμή (E 67) Hom.
2711 ἀκων· *μὴ θέλων AS^{4}. ἢ τῶν δοράτων K + D
2712 ἀκώπητον· ἀπαρασκεύαστον, ἀπὸ τῶν νεῶν τῶν μὴ ἐχουσῶν κώπας. ἢ ἄνοπλον. κώπη γὰρ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους D
2713 ἄκωλος· ἄπους D
2714 *ἀκώριαι· ἄκανθαι (AS^{5})
2715 ἅλα· *θάλασσαν (A 141 ..) vg^{9}AS^{26}Σ. ἢ οἶνος. Κύπριοι Hom. + D
2716 ἀλάβα· μέλαν ᾧ γράφομεν D
2717 ἀλάβαστος· λήκυθος (Crat. fr. 17,6 K.–A.)
2718 *ἀλάβαστρον· μυροθήκη λίθινος 〈ἢ〉 ψήφινος (Ev. Matth. 26,7) vg^{12}AS^{38}Br^{552}Σ N.T.
2719 ἀλάβη· λιγνύς. σποδός. καρκίνος. ὑπὸ δὲ Κυπρίων μαρίλη D
2720 ἀλάβη· ἄνθρακες D
2721 †ἀλάβητοι· θόρυβοι
2722 †ἀλαβυτῷ· θορύβῳ (B 149) Hom.
2723 *ἀλαβῶδες· ἀνθρακῶδες g^{18}AS^{57}, κεκαπνισμένον
2724 ἀλάβαστρον· φωκάδιον, ἢ καννίον
2725 Ἀλαβώς· ποταμός D
2726 ἅλα· εἰς τὴν θάλασσαν (A 141 ..) Hom.
2727 ἅλαδε μύσται· ἡμέρα τις τῶν Ἀθήνησι μυστηρίων D
2728 ἅλα δῖαν· θάλασσαν (A 141 ..) S^{26} Hom.
2729 ἄλαζα· αἰσχρά D
2730 ἀλαζονεύεσθαι· ψεύδεσθαι. ἢ 〈ἀπ〉αισχύνεσθαι. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 61 K.–A.) D

2709 lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 86; cf. EM 55,25 **2710** cf. Schol. **2712** EM 55,6; – κώπας Σ''' α 824 **2715** Σ α 284; Schol.; Orion 19,26 | **2717** EM 55,34 **2718** Σ α 285; – λίθινος cf. EM 55,34 (Diogen.); μυροθήκη E. Gen. α 390; Schol. Ar. Lys. 947a; Schol. Callim. h. 5,15; cf. Ael. Dion. α 71 **2722** Schol. **2725** Ptol. geogr. 3,4,4 -ος; St. Byz. 67,5 (α 187) -ων **2726** Schol. **2727** Polyaen. strat. 2,11,2; SIG^{3} 93 n. 20 **2730** Σ''' α 948; cf. Schol. Ar. Ran. 280a (Su η 189) |

2711 ἄκων H: hoc et ἀκῶν confund. agn. Alb. **2714** ακωρεσται K | cf. gl. 2491 **2715** θάλασσα H (K^{vAS}Σ): ed. 1521 = K$^{gAm.2}$Σ' Orion (Schol.) **2718** ἀλάβαστρος K^{vASBr} | μυροθήκη ad fin. K | λίθος H (K^{vASBr}): La. = K^{g}Σ | 〈ἢ〉 La. = K^{vgBr} **2719** ἀλακὴ H: ed. 1521 | λίγνυς H: accent. Mus. | καρκῖνος H: accent. Mus.; 'h. l. forceps (ἁ-λάβη?)' La. | μάριλη H: accent. Mus. **2720** ἀλακὴ, πάνθρακες H: ed. 1521; ἀλάβαι Pears. 48 **2721** h. e. ἀλαλητοί (Pears. 48. Kust.) **2722** ἀλαβυτῶ H: h. e. ἀλαλητῷ (Kust. = Schol.) | θορυβῶ H: accent. Kust. = Schol. **2725** de nominis forma v. Billerb. St. Byz. 67,5 (α 187); cf. et C.M. Antonaccio ZPE 126,1999,179 n.11 **2727** ἀλαδένυσται H: Meurs. Eleus. p. 64 **2728** ἀλαδίαν H: ἅλα δίαν ed. 1521 = (K), accent. Schm. **2730** αἰσχύνεσθαι H: Ruhnk. Tim.^{2} p. 22 | Ταρ. in gl. 2729 trsp. HSt. Thes. 1,1390B

LXX + Att. **2731** ἀλαζών· *ὑπερήφανος (Hab. 2,5) vg^{αλη15}AS^{40}Br^{521}Σ. ψεύστης (Cratin. fr. 375 K.–A.) AS^{40}. ἢ ἀπὸ ἄλης ζῶν (Br^{521}), ὅ ἐστιν ἄλας

LXX **2732** *ἀλαζονεύεται· ὑπερηφανεύεται (Sap. 2,16) vg^{1}AS^{19}

D **2733** ἀλαθέας ὥρας· λέγει γάρ, ὅτι κυκλισμῷ πάντα ⟨φανερὰ⟩ ποιοῦσιν (Pind. fr. 30,7)

D **2734** Ἁλαί· δύο δῆμοι τῆς Ἀττικῆς

D **2735** ἄλεθρα· ἄλευρα

D **2736** ἀλαιθερές· χλιαρόν. ἠλιοθερές

D **2737** ἀλεός· ὁ μάταιος g^{13}A^{36}. ἄφρων. Αἰσχύλος (fr. 410 R.)

D **2738** ἀλακάται· γῆς ἔντερα. οἱ δὲ σφῆκας

D **2739** ἀλάκητον· ἀψόφητον

D **2740** ἀλακῶσαι· ἀθροῖσαι

D **2741** †ἀλακῶσαι· συνάγεται

LXX **2742** *ἀλαλαγμός· ἐπινίκιος ὕμνος vg^{6}AS^{22}Σ ἢ εὔφημος βοή (Ierem. 20,16 ..) (vg^{14}AS^{39})

2743 *ἀλαλάζει· ἐπινικίως ἠχεῖ (A^{37})

D **2744** ἀλάλαγξ· ἡ πλάνη

Hom. **2745** *ἀλαλύκτημαι· κατὰ διάνοιαν ταράσσομαι (Κ 94) AS^{45}

LXX **2746** *ἀλαλάξατε· ἐνυψώσατε τὴν φωνήν (Psalm. 46,2 ..) vg^{10}AS^{31}

Hom. **2747** ἀλαλήμενος· πλανώμενος (ν 333 ..). *ἢ ἀνατετραμμένος g^{16}A^{35}

Hom. **2748** ἀλάλημαι· πεπλάνημαι (Ψ 74)

Greg. Naz. **2749** ἀλάλητο · ἐπεπλάνητο (Greg. Naz. c. 1,2,1,62 [37,527,1 M.])

D **2750** ἀλάλητα· ξύλα ποταμόκλυστα, γομφώδη

D **2751** ἀλαλητά· τεθορυβημένα (Theogn. 422 v.l.)

D **2752** ἀλαλίαν· πονηρίαν. ἀταξίαν. Σοφοκλῆς Ἐπιταιναρίοις (fr. 198c R.)

2731 ὑπερήφανος Σ α 286; Arcad. 11,19 ; ψευστής Σ''' α 832 (cit. Cratin.); ἀπὸ – Su α 1057; Erot. α 45 (ad Hippocr. morb. sacr. 1 [6,354,14 L.]); cf. Ael. Dion. α 72; Suet. convic. 123 **2734** Schol. Callim. h. Dian. 173; St. Byz. 67,10 (α 189) **2736** EM 58,1 **2737** EM 59,45 | **2742** ἐπινίκιος ὕμνος Σ α 287; ἐπινίκιος βοή Schol. Clem. Al. Paed. 328,26 **2748** Su α 1061; E. Gen. α 402 (EM 56,20); cf. Schol. **2749** lex. Greg. carm. (ord. vers.) 398

2731 ἐπὶ ἄλης H: Schm. = Erot. Ael. Dion. (spir. Verw.); ἐν ἄλῃ K Su | ὅ ἐστιν ἄλας dittogr. esse cens. Schm. | ἅλας H: spir. Verw. **2733** l. ἀλαθ. H | add. Bergk ad Pind. p. 230 **2734** ἄλαι H: accent. Mus. = testt.; de spir. cf. St. Byz. 68,2 (α 189) **2735** ἄλαιθρα H: H^{c} **2736** ἀλαιθέρος H: Phav. = EM **2737** ἀλαιὸς H (K^{gA}): Sop. = K^{v}EM | παλαιὸς H: La. = K EM, cf. gl. 2763; παλεός Dind. coll. Schol. Ar. Lys. 988. Hdn. π. μον. λεξ. 2,909 **2738** ἀλάκται H: Schm. | gl. γ 220 cft. Schm. **2740/41** ἀλιακτᾶσαι / ἀλιακτᾶται ci. La. coll. gl. 2973 **2741** συνάγεται H, -εσθαι H^{c} **2743** επινικιοις φωναις K **2745** ἀλαλακτῆμε H: ύ H^{c}, -μαι Mus. = K **2746** υψωσατε K **2747** ἀλαλημένος H: accent. Schm.; αληλαμενος K^{g}, αλαημενος K^{A} | ἀναγεγραμμένος H: Mein. 1858,526 = K **2749** -ντο bis (Eur. Andr. 306) ci. La. **2750** l. ἀλ. ξύλα Pears. 49; 'l. vix sanum' La. | ποταμοῦ κλυστὰ H: Salm. **2751** ἀλάλητα H: Schm. **2752** ἐπὶ παιενάροις H: post Cas. (Ἐπὶ Ταιν.) Wagner ed. Soph. fr.

2753 *ἀλαλκεῖν· βοηθεῖν (Τ 30) A[55] Hom.
2754 ἀλάλκῃ· ἀπαλεξήσῃ. βοηθήσῃ Ap. S.
2755 ἀλαλκομενηῒς· ἡ ἀλάλκουσα τῷ ἑαυτῆς μένει, ὅ ἐστι βοηθοῦσα (Δ 8) Ap. S.
2756 ἀλαλύκτημαι· τεθορύβημαι. ἀπὸ τοῦ κατὰ διάνοιαν ἀλᾶσθαι (Κ 94) Ap. S.
2757 ἀλαλύσθαι· φοβεῖσθαι. ἀλύειν D
2758 *ἀλάλκοι· ἀπαλεξήσοι, βοηθήσαι (Φ 138) AS[28] Hom.
2759 ἀλαμπές· τὸ μὴ λάμπον (Soph. Trach. 691) D
2760 ἀλανές· ἀληθές D
2761 ἀλανέως· ὁλοσχερῶς. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 62 K.–A.) D
2762 ἀλαμπάν· τὸν ἥλιον, ὅτι ἀναλάμπειν
2763 ἀλαός· ὁ τυφλός vg[8]A[56]Σ ἢ μάταιος, παρὰ τὸ ἀλᾶσθαι κατὰ τὴν πορείαν (θ 195) Ap. S.
2764 ἀλαοσκοπίη· τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν (Ν 10) (AS[46]) Hom.
2765 ἀλαπαδνός· *ἀσθενής vg[αλη13]AS[33]. εὐχείρωτος. ἰάνανδρος (Β 675) AS[33] Hom.
2766 *ἀλαπαδνότερον· ἀσθενέστερον (Δ 305) (A[24]) Hom.
2767 *ἀλαπάζοντα· πορθοῦντα (Ε 166) A[49] Hom.
2768 *ἀλαπάξαι· πορθῆσαι vg[αλη 14]AS[25]Σ. ἐκκενῶσαι (Ι 136) Hom. + Ap.S.
2769 †ἀλαπλός· ἀσθενής
2770 ἄλαρα· τὸ τοῦ δόρατος εἰς τὸν αὐλὸν τῆς ἐπιδορατίδος ἐμπῖπτον. ἢ κάρυα Ποντικὰ … ἀφ᾽ ὧν γίνεται τὰ δόρατα D
2771 ἀλαρῦναι· ῥυπᾶναι D
2772 Ἀλασάρνη· Κῴων δῆμος D
2773 ἀλᾶσθαι· πλανᾶσθαι. ἄλη γὰρ ἡ πλάνη (Κ 141) Hom.
2774 *ἄλαστα· ἄτλητα. ἀνεπίληστα. ἄτιμα. δεινά (Eur. Phoen. 341 ..) ἢ μιαρά AS[41] Eur.

2753 Schol.; cf. EM 55,55 **2754** Ap. S. 22,6 | **2755** Ap. S. 22,7 **2756** Ap. S. 22,32; τεθορύβημαι Schol.; Su α 1061; E. Gen. α 396 fin. (EM 56,40) **2758** | Schol. **2763** Ap. S. 21,30; τυφλός Σ α 297; Schol.; Orion 21,16; E. Gen. α 397 (EM 57,7); Galen. lex. 75,13 **2764** τύφλωσις lex. Hom. α 352 **2765** ἀσθενής Ap. S. 23,12; Schol. **2766** Schol. **2767** Schol; E. Gud. 60,2 **2768** Σ α 289; Apion 215,24 L. **2770** EM 57,53 **2773** Schol. | **2774** ἀνεπίληστα E. Gen. α 407 (EM 57,48); ἄτλητα δεινά μιαρά EM 57,51

2754 ἀλαλκῆ H: Mus. = Ap. S. **2755** ἀπαλέξουσα Ap. S. **2756** ἀλαλήκτημαι H: H[c] = testt. **2757** λύειν H: Mus. **2760** gl. 3112 cft. Schr.; Be. 2,863 **2761** ἀϝλανέα̅ς Schwyzer 412,4 (Eliac.) cft. La. **2762** v.l. gl. 3111 (Schr.) **2763** ἢ μάταιος incl. Schm. om. Ap. S. | ad ἀλεός Dor. pro ἠλεός ref. Baun. 1914,22 **2764** ἀλαοσκοπείη H: Mus. = (K) lex. Hom. **2766** m. pl. (= Hom.) K **2767** ἀλαπάξοντα H: Mus. = K **2769** e gl. 2765 corrupt. (Pears. 49. Kust.) **2770** gl. 133 cft. La. | ἀλάρα H: accent. Mus. = EM | ἐμπίπτον H: accent. Mus. | κάροια H: Mus. = EM | Ποντ. ⟨καὶ δένδρα ἀλαρίαι⟩ La. coll. EM **2772** ἀλασάρνη H: spir. La. | μώων H: H[c] **2774** μικρά H (K[S]): Perg. Wess. = K[A] EM

2775 *ἀλασταίνει· δυσπαθεῖ AS[42]
Hom. **2776** ἄλαστε· σχέτλιε. ἁμαρτωλέ (Χ 261)
2777 †ἀλαστεῖν· ἐρευνᾶν
Hom. **2778** ἀλαστήσας· *δεινοπαθήσας AS[27], σχετλιάσας, χαλεπήνας, ἀγανακτήσας, *δυσφορήσας (Μ 163) AS[43]
2779 ἀλαστοῖς· ἀνεπιλήστοις. χαλεποῖς, δεινοῖς
Hom. **2780** *ἄλαστον· δεινόν, ⌊κακόν (Ω 105) A[54]. ἢ ἀδιάλειπτον
2781 ἀλάστορες· παλαμναῖοι, οἱ μιάσμασιν ἐνεχόμενοι. ἢ οἱ μεγάλα ἁμαρτάνοντες (Dem. 18, 296)
Eur. **2782** ἀλαστόρων· *ἀσεβῶν AS[20], τῶν μιάσμασιν ἐνεχομένων (Eur. Or. 1669)
K + D **2783** ἀλάστωρ· *πικρὸς δαίμων AS[47]. Ζεύς
2784 *ἀλᾶται· πλανᾶται vg[5]AS[21]Σ. πηδᾷ. ⌊ῥέμβεται g[5]Σ
Hom. **2785** *ἀλᾶτο· ἐπλανᾶτο (Ζ 201) A[48]
2786 †ἀλατρίας· ἁμαρτωλίας
D **2787** ἀλαυρίδας· σχίζας
2788 ἀλαῶν· τυφλῶν (Opp. cyneg. 2, 613)
2789 ἀλαῶν· τρυφῶν. λακίζων, ἐκτυφλῶν. βροχίζων. στερίσκων
2790 ἀλαῶπιν· σκοτεινήν, οὐ βλέπουσαν
Hom. **2791** ἀλαωτύν· στέρησιν ὀφθαλμῶν, τύφλωσιν (ι 503) [οὐ βλέπουσαν]
Hom. **2792** *ἀλάωσεν· ἐτύφλωσεν (α 69) A[50]
2793 ἀλλαχόσε· εἰς ἄλλον τόπον
D **2794** ἄλγας· ἀλγηδόνας
2795 †ἀλγᾷ· κρύπτει
Hom. **2796** ἄλγεα· *ἀλγεινά (A[14]), κακά AS[14]Σ. ὀδύνας. πήματα (α 4 ..)
D **2797** ἀλγείη· ἀρρωστία. ⟨μα⟩λακ⟨ία Ἴ⟩ωνες
Eur. **2798a** †ἀλγεόθυμος· ἀνώδυνος τῇ ψυχῇ
2798b ἀλεεινός· θερμός

2775 cf. EM 58, 3 **2778** δεινοπαθήσας et χαλεπήνας Ap. S. 23, 2; δεινοπαθήσας Schol.; – σχετλιάσας E. Gen. α 409 (EM 57, 46) **2783** – δαίμων Su α 1082; Ζεύς E. Gen. α 400 (EM 57, 33); Ep. Hom. An. Ox. 1, 62, 10 **2784** Σ α 291; πλανᾶται lex. αἱμ. α 129 **2785** Schol. **2788** Schol. Opp. **2791** Schol. 503c; τύφλωσις Ael. Dion. α 73 **2792** Schol. 69b **2796** κακά Σ α 292; πήματα EM 58, 10

2775 ἀλαστενεῖ H: Mus. = K **2777** μ⟩αστεύειν Alb. et H. Toll. in Alb. Auct., cf. gl. μ 352; μαστεῖν (si verb. exsistit) Mein. 1858, 525–6, cf. Schulze QE 512, 64 **2780** ἀδιάλειπτον ad ἀλίαστον (Ξ 57 et Schol.) ref. Alb. **2782** ἀνεχομένων H: Mus. **2784** v.l.: gl. 3115 | ad πηδᾷ cf. gl. 2846 (Schm.) **2786** v.l. gl. 3074 (Heringa Obs. p. 203) **2787** 'Ion. ad λαυρη' Schm. **2789** 'coaluerunt αλ· εκτυφλ. στερ. et λαων· τρυφ. βροχ. (cf. Schol.[B] τ 229) – λακ. nondum expeditum' La. **2791** ἀλαώτυν H: accent. Mus. = Schol. | dittogr. e gl. 2790 del. Pears. 49. Kust. Alb. **2794** ἀλγὰς H: accent. La. **2795** 'h. e. αλεαζει cf. gl. 2812' La. **2796** expl. αλγη K **2797** n. lin. λγείη H: ἀ ins. Mus. | λάκωνες H: μαλ. La., Ἴωνες Fick 1904, 23; cf. Kalén 1918, 41 **2798a** ⟨ἀκήρατον⟩ ἄλγεσι θυμόν· ἀνώδυνον τὴν ψυχήν (Eur. Hipp. 1114) Schm. **2798b** ἐλεεινὸς H: HSt. Ind.

2799 *ἀλγηδόνα· πόνον (Plat. Polit. 293b ..) v[7]AS[16](g[8])
2800 *ἀλγηρά· λυπηρά AS[17], ἀλγεινή, χαλεπή (Ierem. 10,19) LXX
2801 ἄλγιον· λυπηρότερον (δ 292) Hom.
2802 ἀλγίστη· χαλεπή (Ψ 655) Hom.
2803 *ἄλγος· πόνος v[2]vg[αλη16], πένθος (Γ 97 ..) A[18]vg[αλη16] Hom.
2804 *ἀλγύνει· λυπεῖ, βαρεῖ (Eur. Alc. 521) AS[12]. ἀφανίζει Eur.
2805 *ἀλγύνοιτο· λυποῖτο (Cyr. in xii proph. 1,597,5) vg[3]AS[11]
2806 *ἀλγύνονται· καταπονοῦνται AS[10]
2807 ἀλδαίνει· αὔξει. ἀπὸ τῆς ἄλσεως, ὅ ἐστιν τῆς αὐξήσεως (σ 70 ..) Ap. S.
2808 *ἀλδήσκοντος· αὐξανομένου (Ψ 599) AS[1] Hom.
2809 ἀλδαίνεται· πίμπλαται (AS[2]), αὔξει, βλαστάνει D
2810 †ἄλδετα· ἄτμητα
2811 ἀλέα· *θέρμη vg[3]AS[17]Σ(Br[1219]), θάλπος
2812 ἀλεάζειν· κρύπτειν. ἢ προβάλλειν. καὶ εἴργειν. θερμαίνειν. ἀφανίζειν D
2813 ἀλεάζω· ἀθροίζω D
2814 ἀλεάζων· δικαζόμενος (com. ad. fr. *267 K.–A.) D
2815 ἀλέασθαι· φυλάξασθαι. πηδῆσαι. ἀναχωρῆσαι. *θερμαίνεσθαι vg[αλη18]S[30] D + K
2816 ἀλεαινοίμην· θερμαινοίμην (Ar. Eccl. 540) D
2817 ἄλεαρ· ἀλεωρίαν. ἢ πολυωρίαν D
2818 ἀλεῖ· ἀλήθει
2819 *ἀλεία· πορεία S[28] ἢ ἄλημα
2820 ἀλέγει· φροντίζει (π 307) S[38] Hom.
2821 ἀλέγειν· λόγον μὴ ἔχειν D
2822 ἀλεγεινοί· ἀλγεινοί. χαλεποί. δυσχείρωτοι. ἢ μὴ δυνάμενοι χωρὶς ἀλγηδόνος ὑπὸ θνητοῦ δαμασθῆναι (Κ 402) Hom.
2823 ἀλεγύνεται· κακοῦται. ἐλαφροῦται. ἐλαττοῦται. ἢ φροντίζεται

2801 Schol. 292a **2807** Ap. S. 23,24; cf. Schol.; EM 58,12 **2808** Schol.; cf. Su α 1102 (Δ) **2811** Σ α 293; EM 58,38 | **2812** θερμαίνειν Galen. lex. 74,12 **2815** – ἀναχωρῆσαι EM 58,37. 41 **2816** cf. Σ′ α 855 (cit. Ar.); Phryn. praep. soph. 23,9 (medium improbat Orus A3) **2819** Σ α 307 | **2820** EM 58,43; cf. Schol. 307a **2822** ἀλγεινοί Schol.; – χαλεποί cf. EM 58,50; δυσχείρωτοι EM 59,1

2799 n. lin. λγηδόνα H: ἀ ins. Mus. **2802** ἀλγιστῆ H: accent. Mus. **2804** ἀλγυνεῖ H: accent. Mus. | βαρυνει K | ἀφανίζει ad ἀμαλδύνει ref. Mein. 1858,529, coll. gll. 3405–6 **2806** καταποθοῦνται H: H[c] = K **2808** ἀλδέσκοντος H (K): H[c] = testt. **2809** αλδεται K | πιμπλᾶται H: accent. La. **2810** ἄδαστα dub. Schm. | cf. gl. 2854 **2811** ἄλεα H: accent. Mus. = K[Br] testt. **2813** ἁλιάζω Pears. 49 **2814** φεύγειν cft. Croen. | ἁλιάζων (i. e. ἡλιάζων) Pears. 49, e choro comoed. ci. La. **2815** ἀλεᾶσθαι H: accent. HSt. Ind. = EM; αλεεσθαι K[S] | πηδῆσαι ad gl. 2846 **2816** ἀλεονοίμην H: Mus.; ἀλέοιμι Σ′, ἀλεαίνοιμι Tafel. Thes. 1,1412B = Phryn. **2818** ἀλέθει H: H[c] **2819** v. l: gl. 3271 | ἢ ἄλειμα H: Kust. Hemsterh. (ap. Alb. 94) **2820** ἀλέγειν H: Mus. = K Schol.

Hom. **2824** *ἀλεγίζω· ἐπιστρέφομαι, φροντίζω (Α 180) S[32]
2825 ἄλεε· φύλασσε
Hom. **2826** ἀλεγεινή· σκληρά. δεινή. χαλεπή (Ε 658)
Hom. **2827** ἀλεγεινός· δεινός (Ν 569)
2828 *†ἀλεεῖ· ἀδικεῖ S[44]
Ap. S. **2829** *ἀλεείνων· ἐκκλίνων (Γ 32 ..) S[35]
Hom. **2830** ἀλέεινεν· ἐξέκλινεν (Ζ 167 ..)
2831 *ἀλεεινός· εὐλαβούμενος S[43]
Hom. **2832** ἀλεείνω· διαφύγω, ἐκκλίνω (ζ 273)
2833 *ἀλεεινός· καυματινός (Xen. Anab. 4, 4, 11) S[36]
2834 ἀλείαν· θαλαττίαν
2835 *†ἀλεῖν· οἰκεῖν AS[19]
Hom. **2836** ἀλέη· ἄλυξις, ὅ ἐστιν ἔκκλισις (Χ 301). ἢ θερμασία (ρ 23)
D **2837** ἀλεῖον ὕδωρ· ἀθροιστόν, καὶ συλλεκτόν
D **2838** ἀλεῖναι· τὶ ἐπαλεῖψαι τοίχῳ
D **2839** ἀλεῖ λόγῳ· σύμπαντι λόγῳ
K + D **2840** ἀλεινόν· ἀσθενές g[αλι18]?. λεπτόν
D **2841** ἀλεῖος· πένης
D **2842** ἀλειπτήριον· γραφεῖον. Κύπριοι
2843 ἀλείς· *πληγείς. κρατηθείς vg[αλη19]S[25], συστραφείς (Π 403) AS[16], †ἀρθείς. φυλαχθείς. πηδήσας
Hom. **2844** ἄλεισον· ποτήριον Br[966] τετορνευμένον (γ 50 ..)
Hom. **2845** ἀλείσιον· πόλις Ἤλιδος (Β 617 v.l.)
LXX **2846** *ἁλεῖται· πηδήσει (Esai. 35, 6) A[18]Σ
Hom. **2847** *ἀλείτην· ἁμαρτωλόν (Γ 28) P[48](Σ)

2824 | Schol. **2829** Ap. S. 23, 13; E. Gen. α 433; Su α 1112 (Δ) **2830** Schol. **2832** EM 58, 26 **2836** ἔκκλισις Schol. X; ἔκκλισις – Apion 216, 3 L.; θερμασία Ap. S. 21, 19; Schol. ρ 23b **2837** cf. Galen. lex. 74, 13 **2843** συστραφείς Ap. S. 22, 24; E. Gen. α 538 (EM 71, 6); φυλαχθείς – EM 59, 14 (c. adn.) **2844** Ap. S. 23, 8; cf. Schol. 50b; ποτήριον Orion 8, 21. 23, 11; E. Gen. α 443 (EM 61, 17); Su α 1160 **2845** Schol.; St. Byz. 72, 17 (α 201) **2846** Σ α 296 **2847** Σ α 305; Schol.

2824 περιστρέφομαι H: Guyet. = K **2828** ἀδεῖ Schm. coll. gl. 8 **2829** ἀλεεινῶν H: accent. Mus. = testt. | ἐγκλίνων H: Pears. 737. Kust. = K testt. **2830** ἀλεείνεω H: Mus. = Schol. **2831** ἀλεινὸς H: Schm. tacite = K **2833** ἀλεηνὸς H: Arnald. Lect. 9 = K | καματινὸς H: La. = K; καυματηρός Mus. **2835** κατ⟩ασχεῖν (LXX) Schm. Add. 5, 10; νάειν Baun. 1914, 29 coll. gl. ν 17; ἀλεείνειν· εἴκειν Herw. Versl. 1895, 181 **2836** ἀλεῆ H: accent. Mus. = testt. | ἔγκλισις H: Pears. 737. Alb. = testt. | καὶ θερμασία H: Alb. tacite (Apion); ἢ θερμ. Schol. **2837** l. ἀλεῖον H: Pears. 737. Kust. = Galen. (ἄλιον); cf. gl. 8543 **2838/40** 'h. e. αλιν-' La. **2839** ἀλειλόγω H: Pears. 50. Hemsterh. | σὺν παντὶ H: Hemsterh. **2840** αλεγεινον K[g] **2841** ἀλειὸς H: accent. La.; ἀλέϊος, h. e. ἀλήϊος, Thes. **2842** spat.λειπήριον H, ἀ ins. Mus.: HSt. Ind. **2843** κρατηθείς ad ἁλούς ref. Kust., etiam πληγείς La. | in fin. ἀθροισθείς, πεδηθείς ci. La. **2845** ἴλιδος H: Ald. = testt. **2846** ἀλεῖται H: spir. Biel. | ad πηδᾷ gll. 2784, 2815 cft. La. **2847** contin. (sed spat. relicto) H: Mus.

2848 ἀλείτω· ἀληθέτω
2849 *ἀλείφατι· ἐλαίῳ (ω 45) vg^{αλι32}Br^{124}Σ Hom.
2850 ἀλειφοβίους· πένητας (Ar. fr. 766 K.–A.?) S^{37} D
2851 ἀλεῖψαι· ἐλαίῳ χρίσαι (Ω 582) Hom.
2852 ἄλειφα· στέαρ. μύρον. χρῖσμα, ⌊ἔλαιον (Hippocr. morb. 2,26 [7,40,21 L.]) Br^{1051} D
2853 ἀλείφιον· ᾧ χρῶνται οἱ ἀλεῖπται D
2854 †ἄλεκτα· ἄτμητα S^{23}
2855 †ἀλεκταίνει· ἰσχύει. γαυριᾷ. μετεωρίζει
2856 ⟩αλέκτο· ἐκοιμήθη Hom.
2857 *ἄλεκτρος· ἀκοίμητος g^{7}S^{42}
2858 ἀλεκτορίς· θρὶξ ἡ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τρεφόμενη. καὶ ὄρνις (trag. ad. fr. 585 K.–S. Epicharm. fr. 150 K.–A.) D
2859 ἀλεκτρυόνες· κοινῶς οἱ παλαιοὶ καὶ τὰς θηλείας ὄρνις οὕτως ἐκάλουν Att.?
2860 †ἀλεμός· κόμπος
2861 ἀλέν· συναθροισθέν (Ψ 420) Hom.
2862 *ἀλέντες· συγκλεισθέντες (Φ 534) S^{39} Hom.
2863 ἀλέντων· ἢ συγκλεισάντων. ἢ *ἀθροισθέντων S^{41}. ἢ συστρεψάντων (Φ 607 ..) Hom.
2864 *ἀλαίνων· πλανώμενος (Eur. Or. 532) S^{31} Eur.
2865 †ἀλένθη· νύξ
2866 *ἀλέξαι· ἐπιλέξαι S^{40}
2867 ἀλεξαίθριον· θερμὸν σκέπασμα. Σοφοκλῆς Ἀμφιαράῳ (fr. 117 R.) D
2868 Ἀλεξάνδρειος· εἶδος βοτάνης D
2869 Ἀλέξανδρος· ὄνομα βόλου. καὶ κύριον D
2870 ἀλεξάνεμον· ἐσθῆτα παχεῖαν, καὶ εὐπαγῆ (ξ 529) Hom.
2871 ἀλέξασθαι· ἀμῦναι, βοηθῆσαι (Ν 475) Hom.
2872 ἀλεξέμεναι· βοηθεῖν (Α 590) (Br^{1249}) Hom.
2873 ἀλέξησις· βοήθεια καὶ ἀντίτισις (Hippocr. epist. 16 [9,346,16 L.])

2849 Σ α 298; Ap. S. 24,12 **2851** Apion 216,5 L. **2852** στέαρ et ἔλαιον Galen. lex. 74,18 **2858** EM 59,24 | ὄρνις Athen. 9,374d **2859** cf. Phryn. ecl. 200 **2862** Ap. S. 22,24 **2863** Schol. **2868** St. Byz. 72,13 (α 200); Diosc. mat. med. 4,145 **2871** | Erot. α 51 (ad Hippocr. loc. deperd.); cf. Su α 1131 (Δ) **2872** Schol.

2848 ἀληθήτω H: Mus. **2849** ἀλίφατι K **2852** ἄλειφαρ Mus. **2853** ἀλειπταί H: accent. Mus. **2854** v.l. gl. 2810 (Alb.) **2855** ἀκταίνει Ruhnk. ad Tim. α 21; βλεμεαίνει et μετεωρίζεται Erbse 1955,137 coll. Schol. Θ 337. E. Gen. β 136 (EM 199,48) **2856** ἀλέκτω H: -ο Mus., κατ⟩αλέκτο La. **2858** ἐπὶ Sylb. ad EM, Pears. 50 **2859** ἀλεκτρύονες H | κονῶς H: H^{c} **2860** ἰ⟩άλεμος· κομμός Lob. El. 71 **2864** ἀλενῶν H (K): Valck. Eur. Phoen. p. 518 **2865** μ⟩ελαίνη ci. La. **2868** ἀλεξάνδριος H: La.; -δρεια Pears. 50 = testt. **2871** ἀλέξαι Su **2872** ἀλεξαμέναι H: Mus. = K Schol. | ἐπιβοηθεῖν K Schol. **2873** βοήθης H: Mus.

D **2874** ἀλεξιάρης· ἐπίκουρος, ἀλεξίκακος (Hes. op. 464)

Hom. **2875** *ἀλεξίκακος· βοηθός S[22], ἀποτρεπτικὸς κακοῦ (v[αλη24]), ἀπαλέξουσα τὰ κακά (K 20)

2876 *ἀλεξήσουσαν· βοηθούσαν S[34]

2877 *ἀλεξητήριον· ἀποσοβητήριον. ἀλέξαι γὰρ τὸ βοηθῆσαι (Eur. Herc. 470) v[1]AS[14]

D **2878** ἀλεξομένους· βοηθούμενους, ἀμυνόμενους (Hdt 1,211,2 ..)

2879 †ἀλεξόμεναι· βοηθεῖν

2880 †ἀλέταν· συστροφή. φυγή

D **2881** ἀλεόν· θερμόν. ἢ χλιαρόν

D **2882** ἀλεός· διάπυρος

D **2883** ἀλεώσσω· ματαΐζω

D **2884** ἀλεόφρων· παράφρων

D **2885** ἀλέπαδνον· ἄζευκτον

D **2886** ἀλέπεσσι· στέατι

D **2887** ἀλέρον· κόπρον

2888 †ἀλεβεβᾶν· ἐρευνᾶν

D **2889** ἀλέσθαι πρὸς πυγήν· τὸ ἐν τῷ ἄλλεσθαι κρούειν τὰ ἰσχία (Ar. Lys. 82?)

D **2890** ἀλεσούριον· θαλάττιον αἰδοῖον· ἔστι δὲ καὶ κογχυλίου γένος

2891 ἅλες ἄφθονοι· ἐπὶ εὐφημισμοῦ ἐλέγετο

D **2892** ἀλετρίδες· γίγνονταί τινες ⟨τῶν εὖ γεγονυιῶν⟩ παρθένοι, αἵτινες τὰ εἰς τὰς θυσίας πόπανα ἀλοῦσι, καὶ ἔστι τοῦτο ἔντιμον (Ar. Lys. 643)

2893 †ἀλετένης· χαλεπῆς

2875 ἀποτρεπτικὸς κακοῦ Schol.; cf. E. Gen. α 427 (EM 59,36) **2878** Su α 1140; ἀμυνομένους gl. Hdt. **2884** EM 59,45 **2890** Σ''' α 962; cf. E. Gen. α 420 (EM 59,53) **2892** Paus. α 63; Schol. Ar. 643a

---

2874 ἀλεξιάρη Hes. **2875** ἀποστρεπτικὸς H (K): Mus. = testt. | ἁπαλεξιοῦσα H: Pears. 737. Schr. (-οῦσα) **2876** ἀλεξισοῦσαν H: Mus. = K | βοηθήσουσαν Mus. **2877** ἀλεξιτήριον H: Mus. = K | ἁποσοβαστήριον H (-ηστ- Mus.): Salm. Voss. = K | σοβησαι K **2878** ἀλεξούμενος H: Schm. = testt. | βοηθούμενος H: Schm.; ἐπιβοηθοῦντας Su | ἀμυνούμενος H: Schm. = gl. Hdt.; ἀμυνουμένους Su **2879** v.l. gl. 2872 (Schm.) **2880** ἀλέτας H[c]; ἀλέαν Schm. coll. gl. 2914. EM 60,43 | συστροφήν, φυγήν Mus. **2883** ἀλεόσσω H: Kust. coll. gl. 2916 **2884** cf. Be. Lex. 33 **2886** ‘ε alterius syll. etiam gl. 2911’ La. | ἀλεπέσσι H: accent. Guyet; στέασι Herw. 1895,331 **2887** gl. 8 cft. Schm., gl. ο 524 La. **2889** ἄλεσθαι H: Sop. Voss.; ἅλλεσθαι Palm. Heins. Pears. 50. al. | πέον H, πέος Mus.: Palm. Heins. Pears. al. | πύγλη H, -ην Mus.: Pal. Sop. Heins. al.; πυγῇ Pears. | τῷ ἐν H: Mus. **2890** h. e. ἁλὸς οὔριον Wil. 1907,5 = Kl. Schr. 4,532; idem error testt. cf. gl. ο 599 | κογχύλου H: Mus., cf. testt. **2891** ἀλεσάφθονοι H: Salm. | cf. gl. 8664 **2892** ἀλαιτρίαι H (-λετρ- Ald.): Voss. = testt. | add. La. = Schol. Ar. | παρθένοι τινες H: Mus. = Schol. Ar.; τ. π. αἳ Paus. | ἀπόπανα H: Mus. = testt. | ἐπίτιμον H: La. = Schol. Ar., cf. Paus. **2893** h. e. ἀλεγεινῆς (Kust. Alb.)

2894 ἀλετρίς· μυλωθρός (υ 105) Hom.
2895 ἀλετρεύουσιν· ἀλήθουσιν (η 104) Hom.
2896 ἀλέτων· οἱ τοῖς μύλοις ἐπιτιθέμενοι ⟨ὄνοι⟩ (Alex. fr. 207,2 K.–A.) D
2897 †ἀλετώρια· ἀσεβῆ. πονηρά. ἀθέμιστα. ἁμαρτήματα
2898 ἀλευάμενος· ἐκκλίνας. φυλαξάμενος (Ε 444) Hom.
2899 *ἀλεύατο· ἐξέκλινεν (Γ 360) AS[21] Hom.
2900 *ἄλευρα· κυρίως τὰ τοῦ σίτου· ἄλφιτα δὲ τὰ τῶν κριθῶν S[24] Att.
2901 ἄλευαι· φύλαξαι (Χ 285) Hom.
2902 ἄλευρον· †τάφος. Κύπριοι. ἀλεύρου καὶ ῥόας (Ar. fr. 52 K.–A.)· ἴσως, ὅτι τοῖς νοσοῦσιν οὕτως †διανύττουσιν ἀλευροφαγοῦντες ⟨ἢ⟩ πέμματος γένος, παρὰ Αὐτοκλείδῃ (FGrHist. 353 F 5) D
2903 ἀλευρόμαντις· ὁ Ἀπόλλων διὰ τὸ καὶ ἐν ἀλεύροις μαντεύεσθαι D
2904 ἀλευρόττησις· τηλία, εἰς ἣν τὰ ἄλευρα διασήθουσιν D
2905 †ἀλεύρειν· ἀφεστάναι
2906 ἀλεῦσαι· †ἀδοξῆσαι
2907 ἀλεύσει· φυλάσσων ἀλύων
2908 ἄλευστα· ἀόρατα, ἀθεώρητα (Greg. Naz. c. 2,2,3,307 [37, 1502,5M.]) Greg. Naz.
2909 †ἀλεσάφθονοι· ἐπὶ εὐφημισμοῦ ἐλέγετο
2910 ἀλευόμενοι· ἐκκλίνοντες (Hes. op. 535)
2911 ἀλεφάτισον· ἄλειψον D
2912 ἀλεώρα· τὰ αὐτὰ τούτοις
2913 ἀλεωρή· φυλακή. ἀσφάλεια (Ap. Rh. 1,694)
2914 *ἀλεωρήν· ἀποστροφήν S[27], καταφυγήν (Μ 57) Hom.
2915 *ἀλεωρῆς· ἐκφυγῆς (Ω 216) S[26] Hom.
2916 ἀλεώσσειν· μωραίνειν D

2895 Su α 1145; cf. Schol. 104a **2896** (Poll. 7,19) **2898** Schol. | **2899** Schol. **2901** Su α 1149; cf. Schol. **2903** Σ‴ α 963 **2904** EM 60,25; cf. Σ‴ α 964; Poll. 6,74 **2910** cf. Schol. **2913** Ap. S. 22,19; φυλακή Schol.; Su α 1141 (Δ); E. Gen. α 422 (EM 60,43) **2914** cf. Schol. **2915** Schol.; cf. E. Gen. α 422 (EM 60,43)

2894 μυλοθρός H: Mus. **2896** ἀλετῶν H: accent. Poll. | add. Hemsterh. (ad init. expl., ad fin. Schm.) **2897** h.e. ἀλιτήρια Scal. Kust. **2898** ἐγκλίνας H: Pears. 51. 738. Kust. = Schol. **2901** ἄλευε H (Su): La. = Schol. | φύλαξε H: Kust. = Su; φυλάσσου Schol. **2902** ad τάφος gl. 7209 ft. ci. La. | expl. ἀλεύ^ρ H: Mus. | ⟨ἐπὶ⟩ τοῖς νοσ. οὕτ. διαγρυπνοῦσιν ci. La. | n. lin. λευροδοῦντες H, n. gl. et ἀ ins. Mus.: La.; ἀλευροῦντες Lob. Aglaoph. 1060 | ⟨ἢ⟩ La. | ἀντικλείδῃ H [FGrHist 140 F 23]: E. Schwartz RE 1,2426 **2904** ἀλευρότησις H (Poll.): La. = EM Σ‴ | τηλέα H: Mus. = EM Σ‴ **2905** h.e. ἀλεύειν HSt. Ind. | ἀφεστᾶναι H: accent. Mus. **2906** expl. ft. ἀλύξαι La. **2907** spat.λευσεῖ H: ἀ ins. Mus., accent. La. | ἀλ.· ⟨φυλάξει⟩ n. gl. ἀλεύων· φυλάσσων Toll. in Alb. Auct. **2909** v.l. gl. 2891 (Mus.) **2910** ἐγκλίνονται H (-τες H^c): Pears. 51. Kust. = Schol. (l. ἀλευάμενοι) **2911** spat.λεφάτισον H: ἀ ins. Mus.; ἀλειφάτισον Ruhnk. in Alb. Auct., sed gl. 2886 cft. La. **2912** gl. del. Mus.; ‘olim post gl. 2913 legebatur’ La. **2916** Alb. cft. gl. 2883

Hom. **2917** ἄλη· *πλάνη (φ 284) g^{4}S^{29} | ἀθροισμα
2918 †ἀληγορούμενον· τροπολογούμενον
D **2919** ἁληδόν· ἀθρόως. ἐξαίφνης
2920 *†ἁλῆεν· καταγνωσθεῖεν (Cyr. in xii proph. 1,93,30 ..) S^{32}
Hom. **2921** ἀληθέα· ἀψευδῆ (Z 382 ..). καὶ τὰ ⟨μὴ⟩ ἐπιλανθανόμενα
D **2922** ἀληθεῖς· οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι ὡς Πίνδαρος (fr. 331)
2923 ἀλήθη· ἐπλανήθη
Hom. **2924** ἀληθής· δικαία (M 433). ἢ δίκαιος. ἢ μνήμων, κατὰ στέρησιν τῆς λήθης
D **2925** ἀλήθινον· τὸ κοπανιστήριον
D **2926** ἀληθίζεσθαι· ἀληθεύειν (Hdt. 1,136,2)
2927 *ἀληθοεπῆ· ἀψευδῆ g^{23}S^{31}Br^{182}(v^{7})
Hom. **2928** Ἀλήϊον· ὄνομα πεδίου. ἢ οὐκ ἔχων λήϊα, τουτέστιν σιτοφόρα πεδία. ἢ χωρὶς χώρας· οἱ δὲ ἐν Λυκίᾳ καὶ Κιλικίᾳ πεδίον ὀνομαζόμενον ἀποδεδώκασιν ἀπὸ τῆς Βελλεροφόντου πλάνης (Z 201)
Hom. **2929** ἀλήϊος· ἐλλιπὴς βοσκημάτων (I 125)
Hom. **2930** *ἄληκτον· ἀκατάπαυστον (B 452) v^{12}S^{30}
Greg. Naz. **2931** ἀληΐς· ἄκλοπος. ἀπόρθητος (Greg. Naz. c. 2,2,5,159 [37,1533, 6 M.])
D **2932** ἄλημα· ἑφθὸν ἄλευρον (Soph. Ai. 381?)
2933 *ἄλημα· ὁδοιπορία (g^{αλγ6})
Hom. **2934** ἀλήμεναι· συστραφῆναι (E 823 ..). πλανηθῆναι
2935 †ἀλημεῖαι· πλανᾶσθαι
2936 †ἀλημώτων· ἀφύλακτων
D **2937** ἀληλεμένη· …
2938 *ἀληνής· μαινόμενος S^{33}

2917 Schol.; Su α 1167 (Δ); EM 62,13 | **2924** δικαία Schol. **2927** onomast. poet. SH an. 991 iii 70; Zonar. 119 **2928** οἱ – cf. Schol. **2929** Schol. **2930** Schol.; E. Gen. α 458 (EM 62,43) **2934** Schol.; E. Gen. α 463 (EM 62,57) | **2938** cf. Su α 1104 (Δ)

2917 ἄθροισμα ad ἀλίη (La. post Ruhnk. in Alb. Auct.) **2918** v.l. gl. 3126 (Mus.) **2920** ἀλῆεν H; h.e. ἁλοῖεν (Schm.) **2921** ἀλήθεα H: accent. Mus. | add. Mus. **2923** n. lin. λήθη H: n. gl. et ἀ ins. Mus. **2925** ἀληθινὸν H: accent. La. (‘formatum ut κόσκινον’) **2927** n. lin. ληθοεπῆ H: n. gl. et ἀ ins. Mus. **2928** χ^{ώ} χ^{ώ} H: expl. Schow | παιδίον H: Mus. **2929** v.l.: gl. 3002b **2930** contin. ἀκατάπαυστον· ἄληκτον H: Heins. Pears. 738. Kust. = K testt. | gl. 3129 cft. Alb. **2931** ἀλιὴς H: HSt. Ind. Scal. **2932** λεπτόν Musgr., sed Hippocr. acut. (sp.) 14 cft. La. **2933** ἄλημμα H: HSt. Ind. = K **2934** ἀλημέναι H: accent. Mus. = testt. | συντραφῆναι H: HSt. Thes. 1,306 = testt. | v.l.: gl. 2935 **2935** v.l. gl. 2934 (Mus.) **2936** ἀλήμπτων· εὐφυλάκτων Schm. Add. 5,10 **2937** ἀληλεμμένη H: Mein. FCG 3,303 coll. Thuc. 4,26,5. Amphis fr. 9 K.–A. **2938** contin. H: n. gl. HSt. | ἀλαινής Su

2939 †ἁλήπεδα· τὰ πρὸς τῇ θαλασσῇ πεδία διὰ τὸ ἅλμυρα εἶναι φύσει
2940 ἀλήπορον· λευκόν τι ἄνθος D
2941 *ἄληπτον· ἀκατάληπτον (Cyr. incarn. unigen. 693, 2) S^{25}(vg^{2})
2942 *ἀλήπτως· ἀκαταγνώστως S^{26}(vg^{1}Σ)
2943 ἀληπτότερα· δύσληπτα Att.?
2944 †ἀλήπτωρ· ἱερεύς
2945 *ἀλήτορα· ἱερέα P^{35}
2946 *ἄλης· πλάνης (κ 464) (g^{4}S^{29}) Hom.
2947 †ἀλήσθω· γῆ σπορίμη, κτηνοτρόφος D
2948 ἀλῃσίας· σπονδάς. ἀνοχάς. ἀπὸ τοῦ μὴ ληΐζεσθαι D
2949 ἀλήσιον· πᾶν τὸ ἀληλεσμένον D
2950 *ἀλήστων· ἀληθαργήτων (vg^{3}S^{27})
2951 *ἀλητεύω· πλανητεύω (ξ 126 ..) vg^{8}Σ Hom.
2952 ἀλήτης· πλανήτης, πλανώμενος (ρ 576 ..) Hom.
2953 Ἀλῆτις· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἡ νῦν Αἰώρα λεγομένη. καὶ ἡμέρας ὄνομα, ὡς Πλάτων ὁ κωμικός (fr. 233 K.–A.) D
2954 ἀλητεύεσκον· ἐπλανῶντο Ap. S.
2955 ἀλητεύοντες· πλανώμενοι (μ 330) Hom.
2956 ἄλητον· ἄλευρον (Hippocr. liqu. 5 [6, 130, 1 L.] ..) D
2957 ἀλήτωρ· ἱερεύς D
2958 ἄλθα· θερμασία. ἢ θεραπεία D
2959 ἀλθαία· εἶδος βοτάνης D
2960 Ἀλθαία· Οἰνέως γυνή, Μελεάγρου μήτηρ (Bacch. 5, 120) D
2961 †ἀλθεῖναι· χαλεπῆναι
2962 ἄλθετο· ὑγιάζετο. παρὰ τὴν ἀλθαίαν (Ε 417) Hom.
2963 ἀλθεύς· ἰατρός
2964 ἀλθαίνει· αὔξει. θεραπεύει, ὑγιαίνει. φάρμακον γὰρ ἄλθος (Nic. al. 556) D

2941 Su α 1198 **2942** Σ α 304 **2946** Schol.; lex. Greg. or. 157, 8 (LGM 170) **2948** ἀπὸ – cf. E. Gen. α 450 (EM 62, 41; Method.) **2951** Σ α 306; cf. Schol. **2952** Σ α 305 | **2954** Ap. S. 21, 24 **2955** Schol. 330b **2956** Erot. α 50 **2959** Diosc. mat. med. 3, 146 **2960** Μελεάγρου – Schol. **2962** ὑγιάζετο Ap. S. 22, 3; Schol.; cf. E. Gen. α 465 (EM 63, 9) **2964** θεραπεύει EM 63, 6; cf. Schol. Lycophr. 1122c; ὑγιαίνει Schol. Nic. 556b; φάρμακον – EM 63, 11

2939 v.l. gl. 3030 (HSt. Ind.) | ἁλμυρὰ H: accent. Alb. tacite | φύσεως H: Mus. **2940** ἀλίπορον ci. La. ('undis fluctuans' vel cum Neogr. αλιπονούρα Heldr. 99 compon.) | τὸ H: La. **2944** v.l. gl. 2957 (Pears. 51) **2945** ἀλήπτορον H: La. = K; ἀλήπτορα HSt. Ind. **2947** ἀλδηστώ ci. La. **2950** -ον bis K **2953** ἑώρα H: Meurs. Gr. fer. | ἡμέρας v. Pfeiff., Kallim.stud. 103 | κομικός H: Mus. **2954** ἀλητεύσεσκον H: Mus. = Ap. S. **2956** ἀλητὸν H: accent. Schm. = Erot. **2957** ἱερέι H: Mus. | v.l.: gl. 2944 **2958** θερμασία ad ἀλέα ref. Lob. Rhem. 258–9; Schol. ρ 23. Ap. S. 21, 19. EM 58, 23 cft. Bühl. 1966, 39 **2959** ὡς Ἀπολλόδωρος add. Gloss. Vat. gr. 1456 **2960** ἀλθεὰ H, accent. Mus.: Pears. 738. Alb. = Schol. **2961** ἀχθειναί· χαλεπαί Schm. **2962** ἀλήθειαν H: Mus.

LXX **2965** *ἁλί· ἅλατι (Lev. 2, 13) vg^{27}S^{38}

D **2966** Ἁλία· ἐν Πελοποννήσῳ τῶν ἁλιέων χώρα

D **2967** ἁλία· ⟨σκεῦος⟩ ἐν ᾧ τρίβονται οἱ ἅλες, ἢ εἰς ὃ ἀποτίθενται (Archipp. fr. 13 K.–A.)

D **2968** ἁλιδία· ἅλις

2969 *ἁλιάδας· μικρὰ σκαφίδια S^{60}Σ

D **2970** ἁλιδίως· ἱκανῶς, μετρίως (Epicharm. fr. 97, 5 = 98, 35 K.–A.)

Hom. **2971** ἁλιαέες· ἄνεμοι, οἱ διὰ θαλάσσης πνέοντες (δ 361)

Hom.? **2972** ἁλίαι κορῶναι· αἴθυιαι

D **2973** Ἁλιακτήρ· τόπος, ἐν ᾧ ἀθροίζονται. [οἱ] Σικελοί (gl. Ital. 184 K.–A.)

D **2974** ἁλίαν· ἐκκλησίαν. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 63 K.–A.)

2975 ἁλιάδων· ἐναλίων

Eur. **2976** *ἁλίαν· θαλαττίαν (Eur. Andr. 537) S^{45}

Hom. **2977** ἁλιάων· τῶν ἐναλίων θεῶν (Σ 432)

D **2978** †ἁλιάκευτοι· ἄσημοι. ἀδέσποτοι. ἄναρχοι

D **2979** ἁλιάποδα· τὸν κέπφον, ἢ θαλάττιον ὄρνιν ⟨Ἀχαιὸς (TrGF 20 F 54) καὶ Ἀλκμάν (PMGF fr. 166)⟩

Hom. **2980** Ἁλίαρτος· πόλις Βοιωτίας (Β 503)

D **2981** ἀλίας· πρασιάς. πλινθείας

Hom. **2982** ἀλίαστος· *ἄτιμος S^{58} ἀνέκκλιτος. ἀμετάτρεπτος. ἀνελλιπής. *ἀχώριστος (Β 797 ..) S^{58}

Hom. **2983** ⟩α λιάσθη· ἀπῴχετο (δ 838)

2984 ἁλιβάπτοις· πορφυροῖς. [ὄρνιν. Ἀχαιός, καὶ Ἀλκμάν]

2985 *ἀλίβας· νεκρός g^{30}S^{44}Σ. ἢ βροῦχος S^{44}. ἢ ποταμός. ἢ ὄξος (Hippon. fr. 134 W. = 189 Degani. Callim. fr. 216 Pf.) Σ

2967 EM 63, 38; – ἅλες Poll. 10, 169 **2969** Σ α 308 **2971** Ap. S. 22, 20; οἱ – Schol. **2974** Schol. Arat. 254 **2977** Ap. S. 21, 28 **2980** E. Gen. α 480 (EM 63, 35) | **2982** ἀνέκκλιτος Ap. S. 24, 6; Schol.; ἀνέκκλ. et ἀνελλιπής lex. Hom. α 320 **2984** EM 63, 45 | **2985** νεκρός et ἢ^{2} – Σ α 309; νεκρός et ὄξος Orion 30, 14; E. Gen. α 489 (EM 63, 49; cit. Callim.)

2966 ἅλη H: Schm.; cf. Dittenb. 1907 **2967** add. EM, cf. Poll. | εἰς οὓς H: Salm. = EM **2968** ἁλια ̣ ία H: La. coll. gl. 2970 et n. pr. ϝαλιδιος IG 7, 1888 d 11. Syll.^{3} 524 n. 3 **2971** πεσόντες H: Guyet. Heins. Brun. al. = testt. **2972** gl. ε 2628 cft. Schm. | κόρωνον H: Mus. **2973** ἀλιακτὴρ H: spir. Alb. tacite; cf. Fraenkel Nom. ag. 1, 161 | del. *Wil. **2974** ἀλιαίαν H: Sop. Stephan. = Schol. Arat.; gll. λ 1225. 113 cft. Schm. **2975** ἀλιάδων H: spir. ed. 1521 **2977** ἀλιαώντων· ἐναλίων H: Heins. Wess. Kust.; ἁλ.· ἐν Ap. S. **2978** ἀδιόπευτοι Kust. **2979** κεμφ(ὸν) H: accent. Mus., κεπ- HSt. Ind. | add. e gl. 2984 Schm. | Ἀλκαῖος Urlichs | ἀλκμάν (vix ς corr. a Mus. in ν) H **2980** ἀλίαρτος H: E. Gen. **2981** Neogr. ἀλία cft. Phabes 1927, 239 **2982** ἀνέγκλητος H: HSt. Ind. = Schol. lex. Hom.; ἀνέγκλιστος Ap. S. **2983** ἀλιάσθη H: Pears. 738–9 **2984** πορφυρᾶν H (tum ἀλίβαπτον Mus.): Schm. = EM | ὄρνιν κτλ. e gl. 2979 repet. esse agn. Schm. **2985** βροχους K^{S} | ποταμὸς ἐν Ἅιδου Σ | ὄρος H: Voss. = testt.

2986 ἀλίβαντες· οἱ νεκροί, διὰ τὸ ξηροὶ εἶναι, καὶ οἷον ὑγρασίαν τινὰ μὴ ἔχειν D
2987 ἀλιβδύει· ἀφανίζει D
2988 ἀλιβδῦσαι· ἀφανίσαι D
2989 ἁλίβροχον· θαλάσσῃ βρεχόμενον D
2990 *ἀλίγκιον· ὅμοιον (Ζ 401) $g^{22}S^{52}$ Hom.
2991 ἀλίγκιον· καλόν, ἀγαθόν
2992 ἁλιδνεφεῖ· ἁλουργεῖ D
2993 *ἅλιε· ἤλιε (Eur. Hec. 1068 ..) $vg^{15}S^{49}$ Eur.
2994 ἀλιετρόν· ἁμαρτωλόν
2995 *ἁλιεύς· ὁ ὁρμιευτής (μ 251) S^{43}
2996 *ἀλίζειν· ἀλείφεσθαι S^{42}
2997 ἄλιζα· ἡ λεύκη τὸ δένδρον. Μακεδόνες D
2998 Ἀλιζῶνες· ἔθνος Παφλαγονίας (Β 856) Hom.
2999 ἁλίζωνος· ἰσθμός, παρὰ τὸ ἁλὶ ⟨δι⟩εζῶσθαι. καὶ ἔθνος βαρβαρικόν D
3000 ἁλίζονται· ἀθροίζονται D
3001 ἁλιεῦσι· θαλαττουργοῖς. ἢ ἰχθυοθηρευταῖς (ω 419) Hom.
3002a ἀλίη· κάπρος. Μακεδόνες D
3002b ἀλήιος· ἀνελλιπὴς βοσκήματος
3003 ἁλίῃσι· θαλαττίαις (Σ 86) Hom.
3004 ἁλιήμαθον· παρὰ τὸν ἅλα καὶ τὴν ἄμαθον D
3005 ἁλικάκκαβα· ὁ τοῦ λωτοῦ καρπός. καὶ πόας εἶδος D
3006 Ἁλικαύων· ὁ Ποσειδῶν. Σώφρων (fr. 131 K.–A.) D
3007 ἁλικρᾶτες· θαλασσομιγεῖς D
3008 †ἀλικίνος· δυνατός S^{69} D?

2987 E. Gen. α 468 (EM 63,12; Method.) **2990** Ap. S. 21,14; Schol.; Su α 1216 (Δ) **2996** Zonar. 139 **2998** cf. Schol. **2999** le. onomast. poet. SH an. 991 iii 54; – διεζῶσθαι EM 63,47; καὶ – cf. E. Gen. α 469 (EM 63,57) **3000** Choerob. in Theodos. 257,21 **3003** Schol. **3005** EM 63,48 | cf. Diosc. mat. med. 4,72,1 **3007** cf. Ael. Dion. α 74 **3008** Su α 1113 (Δ)

2986 ἀλίβαν(ες) H: Mus. **2987** ἀλιβατεῖ H: Heins. Wess. = E. Gen. **2988** gl. λ 940 cft. Pears. 51 **2989** ἀλιβρόχον H: accent. Mus. **2990** ἀλιγγυῖον H: Mus. = K testt. **2992** ἀλιδνοφεῖ H: Lob. Paral. 225 | gl. ι 732 cft. La. **2995** ὁρμηευτής H: Mus. = K **2997** τῶν δένδρων H: HSt. Ind. (obloq. Kalléris Mac. 90 sqq.) **2998** παφλαγωνίας H: H^c **2999** ἀλίζονος H: spir. Verw., ω H^c | τὸ ἀλίζεσθαι H: Schm. = EM | fin. ad Ἁλιζῶνες **3001** ἰχθυρευταῖς H, n. qu. ante ρ add. Mus.: Voss. Kust. **3002a** Hoffm. Mak. 43 **3002b** v.l. gl. 2929 (Mus.) **3004** ἀλιήμαθον H: spir. ed. 1521 | τὴν ἅλα H: Alb. tacite | gll. λ 922. 987 cft. Voss.; poetae Hellenist. trib. (post Schm.) Hollis 1998(1), 66 **3005** ἀλικκάκαβα H: Heins. Salm. Voss. = EM; -ον Diosc. **3006** ἀλικαύων H: spir. Guyet; Ἁλικλύδων Kaib. **3007** ἀλικίανες H: Cob. 1875,291; cf. Ael. Dion. **3008** ἀλεκινός Su; h. e. ἄλκιμος (Sop.)

D **3009** Ἁλικός· Ἁλικοὶ καλοῦνται οἱ τὰ πρὸς θάλασσαν οἰκοῦντες μέρη τῆς Πελοποννήσου

D **3010** ἀλικύρκης· φύλλα μήκωνος μετὰ ὄξους λειανθέντα. ἢ ὑπότριμμα ἐκ πλειόνων κρεῶν

LXX **3011** *ἅλιμα· θαλάσσια (Iob 30, 4) S^{72}

3012 *ἀλιμένωτον· λιμένα μὴ ἔχοντα $vg^{2}S^{48}$

+ LXX **3013** [ἀλισμοῖς καὶ] *ἁλίμοις· βοτάναις δενδροειδέσι $g^{26}S^{70}$ παρὰ θάλασσαν g^{26}. ἢ ξηροῖς τόποις (Ierem. 17, 6) S^{70}

D **3014** ἅλιμον· πόα πλησίον θαλάσσης γινομένη

Hom. **3015** ἁλιμυρηέντων· *εἰς θάλασσαν ῥεόντων S^{54}, ἢ εἰς θάλασσαν τελευτώντων (Φ 190)

D **3016** ἀλιν· ἠλίθιον. μάταιον. κενόν. ἐλαφρόν

D **3017** ἀλῖναι· ἐπαλεῖψαι

D **3018** ἀλινδήθρας· κυλίστρας (Ar. Ran. 904). λέγουσι δὲ καὶ ἐξαλῖσαι, τὸν ἵππον κυλῖσαι (Ar. Nub. 32)

3019 *ἀλίνδεται· κυλίεται S^{67}

D **3020** ἄλινδον· δρόμον ⟨ἁρμάτων⟩

D **3021** ἀλίνειν· ἀλείφειν

D **3022** ἀλινοί· ἐπαφρόδιτοι

D **3023** ἀλινόν· ἀμυδρόν. Κρῆτες

D **3024** †ἄλιντος· ἅμιλλα

D **3025** ἁλιοβολή· σύνοδος ἡλίου ἅμα ⟨καὶ σελήνης⟩. Λάκωνες

Hom. **3026** ἁλίοιο· θαλαττίου (Α 538 ..)

Ap. S. **3027** ἅλιον· θαλάσσιον (Σ 141) v^{3}. ἢ μάταιον (Δ 26 ..) $g^{16}S^{64}$. ἢ ἄκαρπον. συνῃρημένως ἀπὸ τοῦ ἀλήϊον, ὅ ἐστι ἄσιτον, ἄσπορον

3009 Paus. α 66 **3012** cf. Su α 1229 (Δ) **3013** – θάλασσαν Σ α 310 **3014** Diosc. mat. med. 1, 91 **3015** Ap. S. 23, 10; Schol.; EM 64, 10 | **3018** Ph α 954. ε 1085; Schol.^{R} Ar. Ran.; Su α 1233 (Δ); Choerob. 183, 9; cf. E. Gen. α 471 (EM 64, 20; Method.) | Ph ε 1085 (cit. Ar.); Schol. Ar. Nub. **3019** Schol. Orib. 4, 107, 36 **3020** EM 64, 23 **3026** Schol. **3027** – μάταιον Ap. S. 21, 27; Apion 216, 7 L.; Su α 1237 (Δ); μάταιον Schol. Δ; Orion 7, 16 (E. Gen. α 485. EM 64, 34)

3009 ἀλ- bis H: spir. ed. 1521 = Paus. **3010** l. ἁλικυκήν (= -κυκεων) La. (-κύκη iam Pears. 52) | ὄρους H: Mus. | λιανθέντα H: Mus. **3011** ἄλιμα H: spir. Ald. | θαλασσία H: accent. Mus. **3012** ἀλιμενωτὴ H (-ώτης Su, -μένωτα Mus., -μενον K^{g}, -μενοντι K^{v}, -μενοτι K^{S}): *Wack. | εχοντι K^{vS} **3013** f. l. del. Schm. | ἀλιμοῖς H: spir. Bochart Hieroz. 1, 876 **3014** ἄλιμον H: spir. Schm. = Diosc. | π(αρὰ) H (παρα- Ald. [et θαλάσση, h. e. -ῃ]): La.; παραπλήσια et παραθαλασσίοις in Diosc. leguntur **3015** ἀλιμυρεόντων H (-ευοντων K): Mus. = Schol. (Ap. S.), cf. EM **3016** ἀλόν (Dor.) Herw. 1895, 331 | κελιὸν H: Mus. **3018** ἀλινδέθρας H: H^{c} = testt. | ἐξαλίσαι H (Ph): accent. La.; -ίσας Schol. Ar. | κυλίσαι H (Ph): accent. La.; -ίσας Schol. Ar. **3019** ἀλινδεῖται H (Schol. Orib.): La. = K **3020** ἀλινδὸν H: accent. Lob. Rhem. 147 = EM | add. La. = EM **3021** ἀλινεῖν H: accent. Ellendt Lex. Soph. 1, 69 **3022** n. pr. Ἀλίνη cft. La. **3023** ἀλιννὸν H: Brun. Voss. **3024** ἄλινδος ci. La. coll. EM 64, 21, gl. λ 1054 **3025** ἀλιοβόλη H: spir. ed. 1521, accent. Alb. | add. Alb. coll. Plut. Rom. 12, 2 **3026** ἁλιοῖο H: accent. Mus. = Schol. **3027** αὐτὸ H: Mus.

3028 *ἅλιον βέλος· μάταιον. ἄπρακτον (Δ 498 ..) S[56] Hom.
3029 ἀλιπαρῆ· αὐχμηρά (Soph. El. 451) D
3030 *ἁλίπεδα· τὰ πρὸς τῇ θαλάσσῃ πεδία S[47](vg[αλη6]) Att.
3031 ἁλίπλοα· τῇ θαλάσσῃ ἐπιπλέοντα, ὡς Ἀπολλόδωρος (FGrHist 244 F 232), Κομανὸς δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ ἁλὸς ἐπιπλεόμενα, τουτέστιν ὑποβρύχια, οἷς ἐπιπολάζει ἡ θάλασσα (Μ 26) Ap. S.
3032 ἁλίπλοια· τῇ θαλάσσῃ πλευσόμενα D
3033 ἁλιπόρφυρα· ἁλουργῆ, τουτέστιν ἐκ θαλασσίας πορφύρας (ζ 53) D
3034 ἅλιρ· ὀξύβαφον D
3035 *ἁλιρρόθους· κύματα θαλάσσης (Eur. Hipp. 1205 ..) S[50](vg[17]Σ) Eur.
3036 ἅλις· *ἱκανῶς g[11]S[33]Σ, πληρέστατον vg[11]S[33], αὔταρκες. ἔστι καὶ μετρίως, ὡς Εὐριπίδης Ἀλκήστιδι (907)
3037 †ἀλισαῖα· ἰσχυρά
3038 *αλίσας· κονίσας S[66], κυλίσας S[66](Br[882]) | καταλαβών S[66], συναθροίσας vg[25]S[66], συναγαγών (Eur. Hcld. 403 ..) vg[25] Att.
3039 ἀλίσβη· ἀπάτη D
3040 *ἀλισγημάτων· τῆς μεταλήψεως τῶν μιαρῶν θυσιῶν (Act. 15, 20) S[62][vg[23]Σ] N. T.
3041 *ἀλισγηθῇ· συνεστιαθῇ (Dan. 1, 8) vg[12]S[40] LXX
3042 *ἀλισγοῦντες· μολύνοντες, μιαίνοντες S[34]
3043 *ἁλισθείσης· ἀθροισθείσης S[71]
3044 ἅλις δρυός· παροιμία ἐπὶ τῶν πληρωθέντων φαύλου τινός, καὶ ἐπιποθούντων τῶν ἡμέρων, σίτου καὶ οἴνου Prov.
3045 ἀλισθένειν· ἀσθενεῖν
3046 ἁλισθέντες· συναθροισθέντες (Hdt. 5, 15, 1)
3047 ἁλισθείς· συναθροισθείς (Emped. VS 31 B 41)

3029 EM 64, 42; Schol. Soph. c **3030** Moer. 190, 8 (α 107 H.); cf. Σ α 311; EM 64, 45; (Poll. 1, 187) **3031** – ἐπιπλέοντα Σ α 312; Ap. S. 23, 7; Schol.; τὰ – ἐπιπλεόμενα EM 64, 44 **3033** ἁλουργῆ Ap. S. 23, 30 **3035** Σ α 313 **3036** – αὔταρκες cf. E. Gen. α 488 (EM 64, 50); ἱκανῶς Σ α 314; gl. Dionys. 23C; Ap. S. 24, 17; Schol. I 136; Ep. Hom. An. Ox. 1, 3, 22; μετρίως – Ph α 962; Schol. Eur. **3037** ?Σ α 315 **3038** – κυλίσας Moer. 190, 7 (α 106 H.); – κυλ. et συναθροίσας Su α 1245 (Δ) **3040** cf. Σ α 320; gl. N. T.; gl. Prov. **3043** Su α 1249

3028 ἄλιον H: spir. et l. Heins. **3029** ἀλίπηρα EM | ἀχμηρά H: Schm. = EM; -άν Jun. Heins. Palm. al. = Schol. Soph. **3030** προς της θαλασσης K[S], παρα τη θαλασση K[vg] | v. l.: gl. 2939 **3031** πλέοντα Σ | κόμανος H: accent. La. **3034** v. l.: gl. 2060; etiam hanc gl. susp. La. **3035** ἁλιρρώθους H: H[c]; h. v. adiect. est – error Cyr. | θαλάσης H: Mus. = K[gS]; θαλασσιον K[v] **3036** πλήρεστον H: La. = K; πλῆρες E. Gen. **3037** h. e. ἀλκμαῖα (La., cf. Σ) **3038** ἀλίσας H (K[Br]): ἁλίσας testt. | ἀναθροίσας H: Kust. = K Su | ἀλίνδω, ἁλίσκομαι (ἁλώσας) et ἁλίζω conf. (La., Kust.) **3039** ἀλισβῆ H: accent. Mus. **3041** ἀλισγήθη H (K): Heins. | συνεστιάθη H (K): Alb. **3042** ἀλισγόνες H (-οντες Mus. = K): Sop. **3043** συναθρ. Su **3044** ἡμερῶν H: spir. Ald., accent. Mus. | τροφῶν ἡμ. ci. La. **3045** h. e. ἀλυσθαίνειν (Alb.), cf. gl. 3302 **3046–7** ἀ- H: Alb.

Hom. **3048** Ἀλίσιον· πόλις (Β 617 v.l.)

3049 *ἁλίσκει· νικᾷ S[35]Σ

3050 ἁλισκόμεθα· καταλαμβανόμεθα (Ar. Ach. 701)

3051 ἀλληλούϊα· αἰνεῖτε τὸν ὄντα, ἤγουν τὸν κύριον

3052 ἁλίσμηκτα· ἡλισμένα

3053 *ἁλισκόμενοι· κρατούμενοι S[51]

LXX **3054** *ἁλίσκονται· κρατοῦνται. λαμβάνονται. φονεύονται (Prov. 28,12) S[36]

D **3055** Ἁλίσκος· ὄνομα παγκρατιαστοῦ

3056 †*ἄλισον· χρυσοῦν ποτήριον περιφερές S[59]

Att. **3057** ἁλίσπαρτον· τὸ ἁλὶ κατεσπαρμένον χωρίον, καὶ ἄλευρον

3058 *⟩αλίστατος· σοφώτατος S[65]

3059 †ἀλιστία· ἀναπέπλησται

D **3060** ἀλίστρα· παραποτάμιον ἀμμῶδες χωρίον

D **3061** ἀλιτενές· παράλιον. ταπεινόν

Hom. **3062** *ἀλιτήμων· ἁμαρτωλός (Ω 157) vg[19]S[55]Br[880]Σ

3063 ἀλιτήμενον· †ἡμαρμένον (Hes. scut. 91)

3064 ἀλιτέσθαι· ἁμαρτάνειν (δ 378)

3065 *ἀλιτήριος· ἁμαρτωλός (g[1]S[39]Σ). πλανήτης. ⌊θανάτου (g[1]) αἴτιος καὶ ⌊ἔνοχος (g[1])

3066 ἀλίτης· ἁμαρτωλός. ξένος

Greg. Naz. **3067** ἀλιτοβόρος· ἐκ πλάνης τρεφόμενος (Greg. Naz. c. 1,2,15,94 [37,773,4 M.])

Hom. **3068** *ἀλίτωμαι· ἀτιμῶ (Ω 570) S[57]

3069 *ἀλιτρόν· ἁμαρτωλόν (g[20]), ἄδικον (Greg. Naz. c. 2,1,1,26 [37,972,2 M.])

3049 Σ α 321 **3053** cf. Schol. Luc. 215,10 **3054** gl. Prov. **3057** Σ''' α 980 (Phryn. praep. soph. fr. 153); Ammon. 29 **3060** cf. Poll. 1,183 **3061** cf. EM 64,56 **3062** Σ α 323; Ap. S. 22,26; Schol. **3064** Schol. **3065** ἁμαρτωλός Σ α 324; Ael. Dion. α 75; ἁμ. θανάτου et ἔνοχος lex. Greg. or. (158,14). 159,13 (LGM 171,14. 172,13) **3066** E. Gen. α 453 (EM 65,3) | **3069** cf. EM 65,16; ἁμαρτωλόν cf. Su α 1262 (Δ)

3048 h. e. Ἀλήσιον (Schm.) **3049–50** ἀ- H: Alb. **3049** 2. pers. med. cf. Nauck Mél. 3,52 **3051** v.l. gl. 3135 (Mus.) **3052** ἀλισίμικτα H: Voss.; Ar. Nub. 1237 cft. La. **3053–4** ἀ- H: Alb. **3055** Ἁλίκας Be. Personenn. 550; 'nisi per iocum athletae nomen ab αλισκομαι datur' La. **3056** l. ἀλισόνχρυσον H (α. χρ. K): Fix. Thes. 1,1485B post Bentl. | cf. gl. 2844 **3057** ἀλικτὸν ἐσπαρμένον H Σ[b]: Voss. = Ph; ἁλὶ ἐσπαρμένον HSt. = (E. Gen. Ammon.) **3058** ἀλίστατος H; λ⟩αλίστατος agn. Ruhnk. Ep. cr. 2,15, coll. gl. λ 239 **3059** ἀλίσγηται ci. La. **3060** ἀλιστρία H: HSt. Ind. = Poll. **3062** v.l.: gl. 3822 | -ον· -ον K[v], -ων· -ων K[S] **3063** ἡμαρτημένον Mus., 'debebat ἡμαρτηκότα' Schm. ('recte' La.) **3064** ἀλίτεσθαι H: accent. Schm. = Schol. **3066** conf. ἀλείτης et ἀλήτης (La. et Alb.) **3067** ἀλιτοβρίος H, -όβριος Mus.: Schm. 1863 (Ph. 19), 708 **3068** ἀλίτομαι H: Heins. Pears. 739 = K | τιμῶ H (K): Pears.; μὴ τιμῶ Heins.

3070 *ἀλιτροῖς· ἁμαρτωλοῖς S[61]. κατὰ συναίρεσιν ἀλιτήριος καὶ ἀλιτρός
3071 ἀλιτόκαρπον· ματαιότεκνον D
3072 ἀλιτροσύνη· ἁμαρτία. καὶ ἀλιτρία Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν (fr. 48 R.) λέγει D
3073 *ἀλιτραί· οἱ ἄδικα δικάζοντες S[68]
3074 ἀλιτρίας· ἁμαρτωλίας (Ar. Ach. 907) D
3075 ἀλήφατα· ἄλφιτα, ἢ ἄλευρα (υ 108 v.l.) D
3076 Ἀλίφηρα· κώμη Θρᾴκης D
3077 †ἁλίφαλος· γένος δρυός D
3978 †ἀλιφιλεῖς· πτωχοί D
3079 ἁλιφθερῶσαι· ἀφανίσαι, ἀπολέσαι (Sophr. fr. 34 K.–A.) D
3080 ἁλιφροσύνη· ἱκανὴ φρόνησις D
3081 ἄλιψ· πέτρα D
3082 ἁλίων· ἁλιφαέων. *ἁλιέων S[37] D + K
3083 ἁλιῶσαι· ματαιῶσαι, μάταιον ἡγήσασθαι (ε 104) Hom.
3084 ἄλκα· αὔλακα D
3085 ἀλκαία· κέρκος. οὐρά, ἡ τοῦ λέοντος (Callim. fr. 177,23 Pf.) D
3086 ἀλκαῖον· *ὅπλον P[8] ἢ ἀλεξιφάρμακον φυτόν. Ἐρατοσθένης (fr. 6 Str.) δὲ ὄνομα εἶναί τινος ἀνθρώπου κωμῳδουμένου (Eupol. fr. 303 K.–A.) D
3087 ἄλκαρ· ἀλέξημα, ⌊βοήθημα (Ε 644 ..) (S[3]) Hom.
3088 ἀλκή· *δύναμις P[9](g[αλι31]), ἰσχύς (Γ 45) P[9](g[αλι29]S[7]). ἡ ἀλέξησις ἢ μάχη. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (467) Hom. + D

3071 EM 65,15 **3072** ἀλιτρία Σ′ α 880 (sed cit. Ar. Ach. 907, cf. gl. 3074); EM 65,10 (cit. om.) **3073** lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 186 **3074** Ph α 974 (cit. Ar.) **3075** E. Gen. α 555 | Schol. 108b **3083** | Ap. S. 23,21; Schol.; EM 65,50 **3085** | Σ′′′ α 990; E. Gen. α 493 (EM 66,5; Method.); lex. αἱμ. α 45 (E. Gud. 90,14); Schol. Ap. Rh. 4,1613–16b; Schol. Nic. ther. 123a **3086** φυτόν cf. Diosc. mat. med. 3,147,1 **3087** Ph α 982; Schol.; ἀλέξημα Ap. S. 22,12; βοήθημα E. Gud. 91,20; Schol. Lycophr. 1136a; Galen. lex. 75,7 **3088** δύναμις E. Gen. α 495 (EM 65,52); δύν. et μάχη cf. Apion 216,10 L.; – ἰσχύς Su α 1277; ἰσχύς gl. Sir. (v.l. 29,13); μάχη E. Gen. α 395 (EM 56,11)

3072 αἰχμαλώτησιν H: Mus. **3073** ἀλιτροὶ H[c]; ἀλιτρέ K[S] lex. Greg. (ad Greg. Naz. c. 2,1,51,12 [37,1395,2 M.] ..), tum ft. ὁ … δικάζων La. **3074** ἁμαρτωλούς H: Heringa Obs. 203 = Ph | v.l.: gl. 2786 **3075** ἀλίφατα H: Schm. = E. Gen.; cf. SEG 8,474,7. Wack. Unters. 242,1 **3076** immo Arcadiae (Schm. coll. St. Byz. 75,11 [α 215]) **3077** ἀ- H; ἁλίφλοιος Palm. Pears. 52 (Theophr. h. pl. 3,8,2) **3078–80** spir. in H non vis., ἀ- Ald.: 3079 La., 3080 Alb. **3078** ἁλιφειδεῖς Herw. Versl. 1895,181 **3080** ‘susp.; an e χαλιφρ., αλιτοφρ.? expl. commenticia, αλι- satis in compositione nusquam comparet’ La. **3081** cf. Solms. Unters. 73,1 **3082** ἀ- ter H: ed. 1521 | ἀλιαίων H: Mus. = K (ad le. ἁλιῶν) **3084** ὦλκα (Ν 707) Schm. (obloq. Solms. Unters. 260) | ἄλυκα H: Schm. = Schol. N **3086** ἀλκεὸν H: HSt. Ind.; ἀλκαία Diosc. | ὅπλον H: ed. 1521 **3087** ἀλκὰρ H: accent. Mus. = testt. **3088** αἰσχύνην ἀγαμ. H: Mus.

Ap. S.? **3089** ἀλκί· τῇ ἀλκί, ἀπὸ εὐθείας τῆς ἡ ἄλξ, ὡς ἡ σάρξ (E 299 . .)

3090 ἄλκιμος· μάχιμος, ἀνδρείος, *ἰσχυρός vg^{1}S^{4}P^{10}, θρασύς (Z 522 . .) P^{10}

Hom. **3091** ἀλκί· δυνάμει (E 299)

K + Eur. **3092** *ἀλκιμώτατον· γενναῖον (vg^{1}S^4). ἰσχυρότατον (Eur. Suppl. 163)

3093 *ἀλκμαῖος· νεανίσκος P^{11}

D **3094** ἀλκμᾶρες· ἄλκιμον

D **3095** Ἀλκμέωνα· τὸν Ἀλκμᾶνα

D **3096** Ἀλκίδαι· θεοί τινες παρὰ Λακεδαιμονίοις

D **3097** ⟨Ἀλκμαιωνίδαι· λαμπροί τινες Ἀ⟩θήνησιν, ἀπὸ Ἀλκμαίωνος τοῦ κατὰ Θησέα

Hom. **3098** *ἀλκτῆρα· βοηθόν S^6 ἢ βοηθοῦντα (Ξ 485)

D **3099** ἀλκτήριον· ἀμυντήριον

D **3100** ἁλκυονίδες· ἡμέραι τινὲς τὸν ἀριθμὸν ιδʹ γαληναί, ἐν αἷς νοσσεύει ἡ ἁλκυών

D **3101** ἁλκυών· εἶδος ὀρνέου (Ar. Av. 298) S^5(g^2). καὶ δαίμων τις ⟨παρὰ Λάκωσι⟩

D **3102** ἁλκυόνιον· βοτάνη τις

3103 ἀλλά· κἄν. ἢ ἐπὶ τοῦ δέ

Hom. **3104** ἀλλὰ καὶ ὥς· ἀλλὰ καὶ ὅμως (A 116)

D **3105** ἀλλαγήν· ἀμοιβήν

Hom. **3106** ἀλλὰ κακῶς· μεθ' ὕβρεως (A 25)

Hom. **3107** ἀλλ' ἄνα· ἀλλ' ἀνάστηθι (Z 331)

D **3108** ἄλλαγμα· ὁ βαπτιζόμενος …

Att. **3109** ἀλλὰ δή· ἀλλ' ὅμως. δυσχεραίνοντος δὲ ἡ λέξις. *μὴ ὅτι, οὐχί g^{αλι6}

D **3110** †ἀλλάθαρον· ἁλμυρόν. Κρῆτες

D **3111** ἀλλάμπταν· τὸν ἥλιον Λάκωνες, οἱ δὲ ἐπιχώριον δαίμονα

3089 Ap. S. 24,4; cf. EM 66,3 **3090** μάχιμος gl. Marc. gr. 433,19; ἰσχυρός Su α 1285; Schol. Γ 338; eclog. An. Ox. 2,429,23; ἰσχ. – EM 66,12 **3091** Schol.; EM 66,3 **3097** Su α 1292; cf. Harp. 23,8$^{epit.}$ (Σʹ α 888) **3098** Schol.; EM 66,14 | **3100** cf. Paus. α 68 **3101** Σ α 316; E. Gen. α 501 (EM 66,29) | Ph α 980 fin. **3102** Diosc. mat. med. 5,118 **3104** Schol. **3106** Schol. **3107** Schol.

3091 ἀλκίδι H: Alb. = Schol. **3093** ἀλκιμαῖος ci. La. **3094** ἀλκαμαρὲς H: ἀλκμαρές Pears. 53, accent. Schm. **3096** ἀλκεῖδαι Mus.; gl. υ 15 dub. cft. La. **3097** spat. iv litt. ad fin. lin. H: suppl. Cunn. = Su ('Αλκ.· γένος ἐστιν ἐπιφανὲς Ἀθ. Harp.) | ἀλκέωνος H: μ add. Mus., -αί- Su Harp. ('Αλκμᾶνος Σʹ) **3100** ἀλκυώνιδες H, accent. Mus.: Kust. = Paus. | ἀλκυών H: spir. La. **3101** ἀ- H testt. pler.: spir. Ph^b | δῆμος H: Ph, qui add. παρὰ Λάκωσι **3102** ἀ- H: spir. La. **3103** contin. H: Mus. | ἐπὶ τάδε H: Kust. **3105** contin. H: Mus. | ἀλλάνην H: Mus. **3106** contin. H: Mus. **3108** lac. Alb., e.g. ⟨χιτών⟩ La. **3109** ἀλλαδὴ H: Alb. tacite **3110** 'h.e. ἁλμαῖον cum v.l. ε s. αι s.' La. **3111** ἀλλαμπᾶν H, ἀλλάμπαν Mus.: La. | ἐπιχειρίδιον H: Guyet. Stephan. | v.l.: gl. 2762

3112 ἀλλανής· ἀσφαλής. Λάκωνες D
3113 ἀλλ’ ἄναξ· ἐξόδιον κιθαρῳ⟨δῶν⟩ τοῦτο, καθάπ⟨ερ ῥαψ⟩ῳδῶν καὶ τὸ ‘νῦν ⟨δὲ θεοί . . ⟩’ (Terp. fr. 3) D
3114 ἀλλάξ· ἐνηλλαγμένως D
3115 †ἀλᾶται· πλανᾶται
3116 ἀλλὰ τὰ μέν· ἀλλ’ ὅσα μέν (Π 60) Hom.
3117 ἀλλά τε· ἀλλὰ δή (Β 754) Hom.
3118 ἀλλὰ χρή· ἔξεστιν. ἀντὶ τοῦ ἔστω· Μένανδρος (Dysc. 849) Att.
3119 ἀλλάων· ἄλλων (Σ 432 . .) Hom.
3120 *ἄλλεγον· συνέλεγον (Ψ 253) S^{24} Hom.
3121 ἀλλ’ ἕνεκα· ἀλλὰ χάριν (Α 94) $vg^{αλι4}$ Hom.
3122 ἀλλέξαι· ἀναλέξαι, συλλέξαι (Φ 321) Hom.
3123 *ἀλλεπάλληλοι· συνεχεῖς $vg^{7}S^{22}$(Br^{126})
3124 ἀλλ’ ἔκ τοι ἐρέω· ἀλλὰ δή σοί τι ἐρῶ (Α 204) Hom.
3125 *ἄλλῃ· ἀλλαχοῦ (Α 120) Br^{1110}
3126 *ἀλληγορούμενον· τροπολογούμενον, ˌφυσιολογούμενον (Ep. Gal. 4, 24) S^{20}($vg^{αλι5}$) N. T.
3127 *ἀλληγορία· ἄλλο τι παρὰ τὸ ἀκουόμενον ὑποδεικνύουσα (S^{15})[vg^{1}]
3128 ἀλληκτὶ πράσσει τι· ἄνευ κλήρου Att.
3129 ἄλληκτον· ἀκατάπαυστον (Β 452 . .) Hom.
3130 ἀλλήλῃσι κέχυνται· ἀλλήλαις ἐπιβαίνουσιν (Ε 141) Hom.
3131 ἀλληλεδωδόται· ἀλληλοβόροι, ἀλληλοφάγοι D
3132 *ἀλληλέγγυον· ἡ ἐξ ἀμφοτέρων πίστις $vg^{13}S^{33}$(Br^{1176})
3133 ἀλλήλοις, ἀλλήλαις· …
3134 ἀλλήλοισιν· ἀλλήλοις (Β 151 . .) Hom.
3135 ἀλληλούια· αἰνεῖτε τὸν ὄντα, ἤγουν τὸν κύριον (Psalm. 104, 1 . .) LXX
3136 *ἀλληλουχία· ἀλλήλους $vg^{12}S^{32}$ διαδέχεσθαι καὶ ˌσυνέχειν καὶ συγκροτεῖν $vg^{12}S^{32}$

3113 Ph α 987; cf. Ael. Dion. α 76; Zenob. vulg. 5, 99; Prov. Bodl. 854; gl. ν 730 **3117** lex. Hom. α 301 **3118** ἔστω Σ α 317 **3122** Schol. **3124** cf. Schol. **3125** Schol. **3129** Schol. **3132** $Σ^{b}$ α 856 **3135** Su α 1186; gl. Psalm.

3112 ἀλλανῆς H: accent. Mus.; gll. 2760–1 cft. Alb. ‘sed obstat λλ et expl.’ La. | ἀσφαλῆς H: accent. Mus. **3113** κιθαρωτοῦ (-δοῦ H^{c}) τὸ καθαπάδον H: καθάπερ et νῦν ⟨δὲ θεοί⟩ Kust. coll. gl. ν 730, cett. La. coll. Ael. Dion.; κιθαρῳδοῦ τὸ κατὰ Τέρπανδρον καὶ Bergk Progr. Hal. 1865 (3. Aug.) p. 7 **3114** ἄλλαξ H: accent. Mus. **3115** v.l. gl. 2784 (La.) **3118** ἀλλ’ ἄχρι H: HSt. = Σ | ἔξεστιν incl. La. **3120** συνέλλεγον H: Pears. 53. 739 = K **3123** ἀλλεπάλληλα H: Schm. = K^{vgS}; -ον K^{Br} | συνεχές H (K^{Br}; -ῆ Mus.): Schm. = K^{vgS} **3124** expl. ἄλλο H: La. = (Schol.) **3125** ἀλλὴ H: accent. Mus. = K^{Br} **3128** ἀληκτὶ Kust. (Schulze QE 141, 2) | κλείρου H: Mus. **3129** ἄληκτον H ($Schol.^{YQ}$): Pears. 739. Voss. = $Schol.^{Z}$ | v. gl. 2930 **3131** ἀλληλοδωδόται H: Palm. **3132** ἑκατέρων K^{Br} **3133** contin. H (null. interpunct.): anon. ap. Alb. | incl. La. tacite **3135** v.l.: gl. 3051 **3136** ἀλληλούχια H: accent. Mus. | διαδέχθαι H: Tafel; διαδεδέχθαι Mus.

D **3137** ἄλλην· λάχανον, Ἰταλοί. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρτυνθέντος περικόμματος, ἐξ οὗ ἀλλαντοπώλης

3138 *ἀλληλούϊα· αἶνος τῷ ὄντι θεῷ. αἰνεῖτε τὸν κύριον vg^{αλι8}(Br^{1108})

D **3139** ἄλλικα· χλαμύδα. ἐμπόρπημα. οἱ δὲ πορπίδα χλαμύδος ἀλληλοχείρου (Callim. fr. 253,11 Pf.)

3140 *ἀλλ' ᾖει· ἀλλὰ πορεύου S^{29}

D **3141** ἄλλιξ· χιτὼν χειριδωτός, παρὰ Εὐφορίωνι (fr. 144 Pow.)

Ap. S.? **3142** ἀλλογνώτων· ξείνων (β 366 v.l.)

Ap. S.? **3143** ἀλλοδαπός· *ξένος S^{26}(vg^{9}Σ) ἀπ' ἄλλου τόπου· δάπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος, ἤγουν ὁ τόπος (Π 550)

Hom. **3144** *ἀλλοθρόους· ἀλλοφώνους (α 183) g^{5}Σ

3145 †ἀλλόμος· τυφλός

D? **3146** ἀλλοίωσις· ἄλλος ἐξ ἄλλου γενόμενος, μετασυσχηματίζεσθαι

Hom. **3147** ἄλλοθεν· ἀλλαχόθεν (Β 75)

3148 *ἀλλόκοτα· ἀκατάλληλα (v^{αλφ4}), ἐναντία (v^{αλφ4}vg^{2}S^{16}Σ). ἀκατάστατα g^{3}S^{17}, ἀλλοφυῆ g^{2}S^{17}(Σ), ἐξηλλαγμένα. ἰδιόκοτα, *ἔξαλλον S^{17}(g^{2}Σ)

Hom. **3149** ἄλλο· ἀλλοῖον (Ι 313 ..)

Hom. **3150** ἄλλον μέν κε· ἄλλον δή τινα (Ξ 244)

3151 ἀλλ' ὁ μέν· ὁ μὲν ἄλλος

Hom. **3152** ἄλλοι μέν· οἱ μὲν ἄλλοι (α 11)

Hom. **3153** ἄλλοις· τοῖς ἄλλοις (Β 49)

Hom. **3154** ἀλλοπρόσαλλος· εὐμετάβλητος (Ε 831)

3155 *ἀλλοπροσάλλους· εὐμεταβλήτους (g^{6}S^{19})

Hom. **3156** ἀλλότριος φῶς· πολέμιός τις ἀνήρ (Ε 214)

Hom. **3157** ἄλλοι μέν ῥα· ἄλλοι μὲν δή (Β 1 ..)

3158 ἀλλοίῳ· ἐπ' ἄλλῳ (Δ 258)

3139 χλαμύδα Su α 1224; E. Gen. α 515 (EM 68,34; Thessal.; cit. Callim.); ἐμπόρπημα EM **3142** Ap. S. 22,16 **3143** ξένος Schol.; cf. Σ α 325; Ap. S. 24,16; ξένος etc. cf. E. Gen. α 507 (EM 68,2) **3144** Σ α 326; cf. EM 68,27 **3147** Schol. **3148** ἐναντία, ἀλλοφυῆ, ἔξαλλον Σ α 327; ἐν., ἀλλ., ἐξηλλ. cf. Schol. Plat. rep. 487d; ἐξηλλ. Schol. Plat. Lys. 216a (27); Tim. lex. α 26; EM 68,23; Erot. α 87 (ad Hippocr. fract. 1 [3,414,9 L.]) **3154** Σ α 328 **3156** Schol. **3157** cf. Schol. **3158** cf. Schol.

3137 ἴταλοι H: accent. Mus.; Ital. *alium* (Oscum dicit Kretschm. 1909, 323–5) | ἀρκοῦντος προκόπ( ) H: La. | αὐλατόπολις H: Mus. **3139** ἀλλῆκα H: accent. Mus., -ικα Heins. Sop. Pears. 53. al. = testt. et gl. 3170 | n. gl. ἀλληλοχείρους H: Mus. **3140** spat.λλ' H: ἀ ins. Mus. | ιει K | ἤεις· ἀλλ' ἐπορεύου Pears. 53 **3141** ἀλλὶξ H: accent. Pears. 53 | χειρίδωτος H: accent. Mus. **3143** l. ἀλλ. ξέν. H: Ap. S. **3144** ἀλλοφόνους H: Mus. = KΣ **3145** ἀλαωπός agn. Mein. 1858,526 **3146** ⟨τὸ⟩ ἄλλον ἐξ ἄ. γενόμενον μετασχηματίζεσθαι ci. La. **3148** v.l.: gl. 3234 | ἰδιοκότα H: accent. Mus. | ἐξ ἄλλων H (ἐξ ἄλλου K^{g}Σ): Cor. Heliod. p. 146 = K^{S} **3151** 'immo αλλος μεν' La. **3152** l. ἀλλ' οἱ H: Pears. 739 **3154** ἄλλο πρὸς ἄλλο H (Σ): Mus. = Σ′ **3155** ἄλλο πρὸς ἄλλους H: Mus. = K **3156** φὼς H: accent. Schr. = Schol. **3158** ἐν ἄλλῳ Schol.

3159 *ἄλλυδις ἄλλος· ἀλλαχοῦ ἄλλος (Λ 486) (S^{23}) Hom.
3160 ἀλλοίους· ἀλλοιοφανεῖς
3161 ἀλλοφρονέοντα· παραφρονέοντα. ἀλληγοροῦντα
3162 ἀλλόφυλος· ἐξ ἄλλου γένους, μὴ ἔχων φυλήν D
3163 ἀλληλάξαι· ἀλλήλους ἐλάσαι D
3164 ἀλληλίζεσθαι· τὸ ἀλλήλους ἐπιχειρίσαι … D
3165 ἀλλήλων ἰθυνομένων· ἐπ' ἀλλήλων εἰς ὀρθὸν ἀκοντιζόντων (Ζ 3) Hom.
3166 ἀλληλοῦχα· τὰ ἀντιπεπλεγμένα D
3167 ἀλλῆσαι· ἀναστρέψαι D
3168 ἄλλη συνωρίς· ἄλλη κατάστασις (com. ad. fr. *268 K.–A.) D
3169 ἀλληλίζειν· ἄλλως καὶ ἄλλως λέγειν D
3170 ἄλλικα· χλαμύδα, πορφύραν D
3171 ἀλλογνοεῖν· μὴ ἐπιγινώσκειν D
3172 ἀλλογνώσας· ἀγνοήσας (Hdt. 1, 85, 3) D
3173 ἀλλόδημα· ἀπόδημα D
3174 ἀλλοειδής· ἀλλοφανής (ν 194) Ap. S.
3175 ἄλλον εἰρώτα· ἀνέκρινεν Att.
3176 ἀλλοπειρίους· ἀλλοφύλους D
3177 ἀλλοπρόσαλλε· ἄλλοτε ἄλλῳ φίλε (Ε 889) Hom.
3178 ἄλλος ὁδίτης· ἀλλόφυλος (ψ 274) Hom.
3179 *ἀλλότριος· πολέμιος vg^{11}(S^{31}), ξένος (Ep. Hebr. 11, 34 . . ?) N. T.
3180 ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς· παροιμία ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν Prov.
3181 ἄλλο τι· ἐν ἐρωτήσει Ἀττικοί Att.
3182 ἀλλοτροπῆσαι· μεταθεῖναι D
3183 ἄλλο τόσον· ἀντὶ τοῦ ὅλον σῶμα (Χ 322 . .) Hom.
3184 ἀλλόφασις· θόρυβος ταραχώδης D
3185 ἀλλοφάσσειν· ἑτεροχροεῖν. ἢ οὐχ ὑποφέρειν βάρος D
3186 ἄλλοφον· μὴ ἔχουσαν λόφον S^{21}. λόφος εἰς ὕψος τῆς περικεφαλαίας ἐπανάστημα καλεῖται (Κ 258) Hom.
3187 ἀλλοφάτοις· ὑπ' ἄλλων πεφατισμένοις, ἢ ἀνῃρημένοις D

3159 Schol. **3165** cf. Schol. **3174** Ap. S. 23, 23 **3177** Ap. S. 22, 17 **3179** Ap. S. 24, 13; EM 68, 24 | E. Gen. α 510 (EM; Orion) **3180** Diogen. 1, 63; Prov. Bodl. 45 **3184** Σ''' α 1008 **3185** Σ''' α 1009 | Σ''' α 1010 **3186** Schol. | **3187** Σ''' α 1011

3159 contin. H: Mus. | ἄλλου δίαλλος H: Mus. = Schol.; αλλυδις K (αλλος om. bis) **3164** ad fin. e.g. ⟨ἐν μέρει⟩ La. **3165** θυνομένων H: Mus. = Schol. **3167** ἀλλῦσαι Kust. (Chantr. 1955, 60) | ἀνατρέψαι Kust. **3168** σινωρίς H: H^c **3169** ⟨ἀλλ⟩αλληλίζειν ci. La. **3170** ἀλλίκα H: accent. Mus. | πορφυράν H: accent. Heins. | cf. gl. 3139 **3171** ἀλλογεῖν H: HSt. Ind. **3173** ὑπόδημα H: Ruhnk. in Alb. Auct. | n. pr. Ἀλλόδαμος DI 5146 cft. La. **3175** ἐρῶτα H: La., accent. Mus. **3176** 'ad πείρατα' La. **3183** ἀλλότοσον H: Pears. 739–40. Perg. Kust. | cf. Lehrs, Arist. 38 **3184** ἀλλόφασσις LSJ **3185** ἀλλοφασεῖν H (-φάσειν Σ'''): Heins. Pears. 54. Voss. | ἑτεροχρονεῖν H: Pears. Ruhnk. in Alb. Auct. = Σ''' **3186** ἐπανώστεα H: Schm. **3187** ἄλλο H, ἄλλου H^c: Σ'''

D **3188** ἀλλοφέρμονες· ἀλλαχοῦ τραφέντες

Hom. **3189** ἄλλυδις ⟨ἄλλῃ⟩· μεταλλαγὴ [ἄλλη] ἄλλου ἐπ’ ἄλλο, ἀλλαχῇ (M 461 ..)

3190 *ἀλλύει· ἀναλύει S^{25}

Hom. **3191** ἄλλως· ματαίως $vg^{8}S^{30}$ ὡς ἔτυχεν. ἢ ἀλλοίως. ἢ μάτην Σ· ‘ἄλλως ἂν φράζεσθε σαωσέμεν’ (Τ 401)· ἑτέρως δὲ βουλεύσασθε σῶσαι τὸν ἡνίοχον ἡμῶν

Att. **3192** *ἄλλως τε· μάλιστα $vg^{14}S^{28}$(Σ), καὶ κατ’ ἄλλον τρόπον $g^{αλω7}$(Σ)

D **3193** ἅλμα· πήδημα S^{2}Σ. καὶ ἡ πρώτη τοῦ ἐμβρύου μεταβατικὴ κίνησις, παρ’ Ἱπποκράτει (alim. 42)

Att. **3194** ἁλμάδες· *κολυμβάδες ἐλαῖαι vg^{1}Σ καὶ ἐκ σινάπιος γογγυλίδες

D **3195** †ἁλματύραι· τὰ παραθαλάσσια χωρία

D **3196** ἅλμη· ὁ τῶν ἰχθύων ζωμός

3197 ἅλμενος· ἀλλόμενος (Opp. hal. 5, 666)

3198 †*ἀλμήτην· ἀδάμαστον ($S^{αλλ34}$)

D **3199** ἁλμυρὰ δάκρυα· χαλεπά, πικρά

3200 †*ἀλμεῖον· ἀνδρεῖον $g^{αλφ2}$

D **3201** ἁλμυρίδες· αἰγιαλοί. καὶ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ παρὰ τὰς ἐσχατιάς, οὗ τοὺς νεκροὺς ἐξέβαλον (Ar. fr. 131, 1 K.–A.)

Hom. **3202** ἁλμυρόν· ἁλικόν (δ 511 ..)

D **3203** ἄλαξ· πῆχυς, Ἀθαμάνων

3204 †ἀλξίας· πράξεὶς, καὶ ἐκλήψεις

Eur. **3205** >αλξεων· τειχέων (Eur. Phoen. 1009)

3206 *ἀλογεῖται· μωραίνει S^{19}

LXX **3207** *ἀλογηθῆναι· μωρανθῆναι (2. Macc. 12, 24) S^{20}

3188 EM 69, 1 **3189** μεταλλαγή Σ′′′ α 997 **3191** ματαίως Su α 1395; E. Gen. α 509 ad fin.; EM 68, 37; Schol. Ar. Ach. 114a ; μάτην Σ α 330; Schol. Ψ 144; E. Gen. α 509 (EM 68, 47; Method.); Scholl. Plat. Phd. 76e (64). rep. 494b; Schol. Dem. 2, 18 (125b) **3192** Σ α 331 | Σ α 330; Schol. Dem. 2, 18 (125b); cf. Schol. Plat. rep. 494b **3193** πήδημα Σ α 332; Schol. θ 103; Schol. Lycophr. 245b; (Poll. 4, 97) **3194** Σ α 333; Moer. 190, 6 (α 105 H.); Athen. 4, 133a; Phryn. ecl. 87. praep. soph. fr. 163 | (Poll. 6, 45) **3196** Moer. 191, 7 (α 137 H.); cf. Prov. Bodl. 192 **3201** τόπος – ἐσχατιάς Σ′′′ α 977 (Phryn. praep. soph. fr. 150; cit. Ar.)

3188 ἀλλοφέρβονες H: H^{c} = EM **3189** ἀλλυδὶς H: accent. Mus. = Σ′′′ | μεταλλαγή ἄλλη H: trsp. Mus. | ἐπ’ ἄλλου H: Mus. **3191** φράζεσθαι H: Mus. | σαῶσαι μὲν H: Mus. | βουλεύσασθαι H: Mus. **3192** l. ἄλλ. τε μάλ. H: Alb. = ΚΣ **3193** ἄλμα H: spir. La. = (Schol.); ἆλμα Alb. | ἐμβρίου H: Mus. **3194** συνάπιος H: Mus. | γογγ. ‘h. l. globulus’ La. **3195** ἀλμυρίαι Herw. 1895, 331, cf. gl. seq.; ἁλμάτρυχα La.; ἁλμάβρυχα Chantr. 1955, 60 | $χ^{ω}χ^{ώ}$ H: Mus. **3197** ἄλμενος· ἀλλόμενος H: spir. bis Ald. **3198** v. l. gl. 1153 (Sop. Palm. Pears. 54. 740) **3199** an le. ἁλμ. (Theocr. 23, 34) **3200** h. e. ἀλκμαῖον (Voss.) **3203** ἄλξ Palm. Vales. Pears. 54, ex ord., sed Be. 2, 85 cft. La. | πήχυς H: accent. Mus. **3204** ἀλξιὰς H: accent. Schm. **3205** ἀλξέων H (ἄλξεων Mus.); ἐξ ἐπ⟩άλξεων agn. Schm.

3208 ἀλογήσας· καταφρονήσας, ὀλιγωρήσας (Hdt. 3,125,1) D
3209 *ἀλογία· παρακοή $\mathrm{vg}^{\alpha\lambda\varphi 9}\mathrm{S}^{14}$
3210 ἀλογήσει· ἀφροντιστήσει. λόγον οὐχ ἕξει (Ο 162) Hom.
3211 *ἀλογήσαντες· καταφρονήσαντες (Hdt. 8,46,3) $\mathrm{v}^{1}\mathrm{S}^{5}$
3212 ἀλογίσαντες· τὰ τῶν ἀλόγων φρονήσαντες
3213 ἀλόγιστος· παράφρων D
3214 *ἄλογος· μωρός $\mathrm{vg}^{4}\mathrm{S}^{18}$
3215 ἀλογίου δίκη· ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐ δόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων (Eupol. fr. 377 K.–A.?) Prov.
3216 †ἀλογχεῖν· Ἀλόγους μιμεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἔθνος Θρᾳκῶν D
3217 ἄλογχον δόρυ· τὸ ἀσίδηρον D
3218 ἄλογα· ἄρρητα. Σοφοκλῆς Θυέστῃ (fr. 262 R.) D
3219 ἀλόη· πόας εἶδος, καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς D
3220 ἀλλοιᾷ· μεταποιεῖ D
3221 ἀλοία· ἔτυπτεν (Ι 568), ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ πατροτύπτης πατραλοίας Hom.
3222 ἀλοία· ἀττικῶς (Ι 568), ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ πατροτύπτης καὶ μητροτύπτης πατραλοίας καὶ μητραλοίας λέγεται Ap. S.
3223 *ἁλοῖεν· ληφθεῖεν (Xen.Hell. 4,8,8) $\mathrm{S}^{9}\Sigma$
3224 *ἁλοίημεν· ληφθείημεν $\mathrm{vg}^{\alpha\lambda\varphi 10}$
3225 *ἁλοῖεν ἄν· ληφθεῖεν ἄν (Cyr. in xii proph. 1,93,30 ..) S^{10}
3226 ἀλοιμός· χρῖσμα τοίχων. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ (fr. 69 R.) D
3227 ἀλοῖται· κοιναὶ ἁμαρτωλαί, ποιναί D
3228 ἀλοιτήεσσαν· κοινήν. ἄνανδρον. [φονέα] [χρήσις] D
3229 ἀλοιφή· πιμελή, ὅ ἐστι λίπος (Ρ 392). [ἢ ἁμαρτωλόν]
3230 ἆλοι· ἧλοι D
3231 ἁλόθεν· ἐκ τῆς θαλάσσης (Φ 335)

3210 cf. Schol.; Σ α 334 **3215** Σ″ (Ph α 1025. Su α 1313); EM 70,34; Prov. Bodl. 47; cf. Poll. 8,54 **3217** EM 70,36 **3218** Σ‴ α 1000 **3219** EM 70,1; Diosc. mat. med. 3,22 **3221** Σ‴ α 987; cf. Schol. **3222** Ap. S. 21,15; cf. Phryn. praep. soph. 25,12 **3223** Σ α 335 **3226** Paus. α 71; Σ‴ α 994; cf. E. Gen. α 524 (EM 69,41; Orus) **3227** EM 69,51 | **3229** πιμελή Apion 216,12 L.; λίπος Σ α 336; Schol. Ι 208

3210 οὐκ H: H^{c} **3215** ἀλογίου H (vix ον corr. in ου propter acc.) (testt.) | δίκην H: Mus. = testt. **3216** Δολογχίζειν Mein. 1858,526–7 | ἀλόγχους Mus.; Δολόγχους vel Δολόγκους Alb. (post Vales. Voss.), coll. Hdt. 6,34,1 **3217** spat.λογχὸν· H: ἄ ins. Mus.; l. ἄ. etiam EM: Hemsterh. | v.l.: gl. 3262 **3221** ἀλλοιᾶ H: accent. Mus., -λ- Guyet. Pears. 54. 740. Voss. = testt. **3222** ἀλλοιὰ H, -λ- Guyet. Pears. 54. Voss. al.: Ap. S. **3223–5** ἀ- H: spir. Alb. **3223** ληφθῆεν H: Mus. = K (λημφ-) Σ′ **3224–5** ἀλλ- H: Mus. **3226** ἄλοιμα H: Fix. Thes. 1,1571A = testt. | χρίσμα H (Paus. Σ‴): accent. La. = Ph^{b} | τείχων H: H^{c} = Paus. Σ‴ **3227** ἀλοιταὶ H (EM): accent. Schm. | ἁμαρτίαι EM **3228** σπανία ἡ χρῆσις Pears. 55; φονέα ad gl. 3227, χρίσις ad gl. 3226 trsp. Schow Ep. ad Heyn. 25–6 **3229** incl. ad gl. 3228 trsp. Pears. 55 **3230** ἄλοι· πηλοί H: La. **3231** contin. H: Pears. 740 | ἀλλόθεν H, ἄλλοθεν Mus.: Schm.

D **3232** ἄλοκας· αὔλακας. διόδους. βοθύνους. ἢ γλυφὰς δέλτου
3233 ἀλοᾷ· τύπτει
3234 †ἀλόκοτα· ψευδῆ. ἐξηλλαγμένα
3235 ἁλόντα· κλαπέντα. διαπεσόντα
N. T. **3236** ἀλλομένου· ἀεὶ ῥέοντος, ἢ βλύζοντος (Ev. Ioh. 4, 14)
3237 *ἄλοξ· αὖλαξ (Eur. Phoen. 18) S^{αλσ3}(g^{αλα17})
D **3238** ἀλωπεύει· ἀνιχνεύει
D **3239** Ἀλόπη· πόλις ἐν Ἄργει (B 682), καὶ κρήνη ἐν Ἐλευσῖνι, ἥτις Φιλότης ἐκαλεῖτο
D **3240** ἄλοπον· ἀλέπιστον (Ar. Lys. 737)
D? **3241** ἀλοκίζειν· ἀροτριᾶν (Ar. Vesp. 850)
D **3242** ἀλορόα· ἄρουρα, καὶ γεωργία παρὰ θάλασσαν
Hom. **3243** Ἄλος· πόλις ἐν Ἄργει τῷ Πελασγικῷ (B 682)
Hom. **3244** ἁλός· τῆς θαλάσσης, ὡς τό· ‘καρπαλίμως δ’ ἀνέδυ πολιῆς ἁλός’ (A 359)
Hom. **3245** *ἁλός· ἅλατος (I 214) v^{αλι28}S^{17}
Hom. **3246** *ἁλὸς ἄχνη· θαλάσσης ἀφρός (ε 403) S^{21}Br^{125}Σ
Hom. **3247** ἁλὸς θείοιο· ἐντίμου, τῆς θεϊκῶς κινούμενης θαλάσσης (I 214)
Hom. **3248** *ἁλοσύδνης· τῆς θαλάσσης g^{αλφ8}S^{11} ὕδωρ (δ 404)
3249 †ἁλοσύνα· ἡδονή S^{αλσ4}
D **3250** ἁλὸς χνόον· χνοῦν τὸ λεπτότατόν φησι· τοιοῦτος δὲ ὁ ἀφρός, ἀέρος τὸ πλεῖστον καὶ πνεύματος μᾶλλον ἤπερ ὕδατος ἔχων. ἢ τὸν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἀφρόν (ζ 226)
D **3251** ἄλουα· κῆποι. ⟨Κύπριοι⟩
D **3252** ἁλουργά· τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης πορφυρᾶ [Κύπριοι]
LXX **3253** *ἁλοῦνται· κρατοῦνται, πηδῶσιν (Sap. 5, 21) S^{7}
3254 ἁλουργές· πορφυροῦν (Cyr. in Ioh. 3, 61, 2)

3232 διόδους, βοθύνους EM 70, 37 **3233** Schol. Luc. 104, 12 **3237** E. Gen. α 527 (EM 70, 2; Method.; cit. Eur.); Su α 1329 (Δ); Schol. Max. Tyr. 13, 5d, p. 164, 5 Hob.; cf. Schol. Luc. 56, 19 **3239** – Ἄργει Ap. S. 24, 21 **3240** Σ‴ α 912; Su α 1332; EM 70, 40; Schol. Ar. **3241** Σ‴ α 995; EM 70, 37; Schol. Ar. **3243** cf. Schol.; Schol. Dem. 19, 39 (108) **3244** Apion 316, 15 L. **3246** Σ α 338; cf. E. Gen. α 531 (EM 70, 20) **3248** – θαλάσσης Ap. S. 21, 22; Schol. 404c; Su α 1340; cf. E. Gen. α 530 (EM 70, 11) **3252** cf. Σ′ α 915; EM 70, 25 **3254** Moer. 190, 20 (α 116 H.)

3232 ἀιδοῦς βωμοὺς H: Schm. = EM | gl. ο 608 cft. Pears. 55 **3234** v.l. gl. 3148 **3238** ἀλοπεύει H: Kuk. (ad ἄλωπα); κλοπεύει Lob. Phryn. 591 **3239** ἐλευσίνη H: Mus. | cf. Wil. Men. Epitr. p. 130 **3240** πιστόν Su **3243** πελοποννησιακῶ H: Palm. **3245** αλς H (spir. acc. non leg., ἅλς Ald.): ο in mg. Mus. = K **3246** ἀχνὴ H: accent. Mus. = (K^{Br}) testt. **3247** ἁλοσθειοῖο H: Mus. | θεϊκῆς H: La. **3248** ὕδωρ del. Schm. **3249** v.l. gl. 1175 (Guyet. Salm. Kust.) **3250** expl. χοῦν H: Mus. | ἔχον H: Pears. 740 | incl. v. ad gl. 3252; cf. Be. 1, 423 **3252** προφυρὰ H: EM | Κύπριοι H: om. testt., in gl. 3251 trsp. Ruhnk. in Alb. Auct.

3255 *ἁλουργίδες· πορφυρίδες $S^{8}(vg^{2})$
3256 *ἁλούς· πιασθείς $vg^{αλφ5}S^{6}$, ληφθείς $(vg^{αλφ5})$
3257 *ἁλοῦσα· ληφθεῖσα $g^{αλφ11}Σ$, χειρωθεῖσα (Β 374) Hom.
3258 ἀλουσία· τὸ μὴ λούεσθαι. καὶ ⌊ἀλουτεῖν ὁμοίως S^{13} D
3259 ἀλλόφυζον ἐν ἀμηχανίᾳ ἦσαν D
3260 *ἀλόχευτον· ἀγέννητον $S^{15}(vg^{3}Σ)$
3261 ἄλοχος· εὐνή. γαμετή (γ 403 ..) Hom.
3262 †ἄλοχος· δόρυ ἀσίδηρον
3263 ἀλόχου· γυναικὸς γαμετῆς (Α 114 ..) Hom.
3264 *ἀλόχῳ· γυναικὶ γαμετῇ (Α 546 ..) S^{16} Hom.
3265 ἀλόω· πλανῶ (ε 377) Hom.
3266 ἀλοῶν· πλανῶν. καὶ τύπτων (1. Chron. 21,20) + LXX
3267 ἀλπαλέον· ἀγαπητόν S^{1} D
3268 ἄλσεα· τεμένη, οἱ κάθυδροι καὶ σύμφυτοι λιμένες, καὶ τόποι κατάδενδροι, πρὸς ἄλσιν καὶ αὔξησιν τῶν φυτῶν ὄντες ἐπιτήδειοι (κ 509) Hom.
3269 *ἄλσος· σύνδενδρος τόπος (ρ 208) $vg^{1}S^{2}$ Hom.
3270 ἆλσο· ὥρμησας (Π 754) Hom.
3271 †ἀλσείαν· πορείαν
3272 ἀλσίνη· βοτάνης εἶδος D
3273 ἀλλᾶσιν ὕει· τοῦτο ἐπὶ τῆς ἄγαν εὐθηνίας ἐτίθετο Prov.
3274 †ἀλτεῖ· ἀπορεῖ
3275 ἀλτηρεία· ἁφὴ τῆς χειρός D
3276 ἅλς, ἁλός· ἅλατος, θαλάσσης
3277 ἆλτο· ἥλατο, ἐπήδησεν (Α 532 ..) [ἆλτο] Hom.
3278 … · πολύ. ἐλαφρόν
3279 *ἆλτο χαμᾶζε· ἐπήδησε χαμαί (Γ 29 ..) S^{1} Hom.

3257 Σ α 340; Schol. | **3258** (Poll. 7,168 [cit. Eupol.]) **3260** Σ α 341 **3261** | Schol. α 36b; Su α 1367 (Δ) **3263** lex. Hom. α 304 **3264** Schol. **3265** Schol. **3266** | Σ''' α 986. EM 69,46; cf. K.–A. ad Ar. fr. dub.932 **3268** τεμένη Σ α 342; Schol. Pind. Ol. 7,89a = 49 **3269** Apion 216,17 L. **3270** Schol. **3272** EM 71,3; Diosc. mat. med. 4,86 **3273** Su α 1078; Philol. suppl. 6,258,91 **3277** ἥλατο Apion 216,19 L.; E. Gen. α 539 (EM 71,17); cf. Schol.

3255 ἀλουργυρίδες H: Jun. HSt. Sop. al. = K **3257** ἀ- H: Alb. = Schol. **3259** ἀλλοφύζον H: accent. Mus.; ἀλόφυζον HSt. Ind., sed ἀλλοφρονεῖν, ἀλλοφάσσειν cft. La. **3261** γυνή Phav. Pears. 55. 740 coll. gll. 3263–4 **3262** v.l. gl. 3217 (Mus.) **3265** ἀλοῶ H: accent. Schm. **3267** ἀλπαλαῖον H, αλαλαιον K: La. coll. n. pr. Ἀλπαλῆ Oest. Jh. 30,1937, Beibl. 194 **3268** κάθεδροι H: Schm. Add. 5,10; κάθυγροι Mus. | λειμῶνες Vales. Voss. Abresch. **3270** ἄλσο H: accent. Mus. (qui ἆλτο) = Schol. | ὥρμησεν H: Schm. = Schol. **3271** v.l. gl. 2819 (Erbse 1955) **3273** ἀλσεινεύει H, ἅλασιν ὕει Su: Schott. | εὐθηνείας H: Alb. **3274** v.l. gl. 3286 (Alb.) **3275** ἀφὴ H: spir. Mus. **3276** ἀλσαλος (acc. inc.) H: Mus. **3277** n. gl. n. lin. λτο alt. H, ἆ ins. Mus.: trsp. et incl. La. **3278** contin. H | le. e.g. ἀλτικόν La. **3279** χάμαζε H: accent. Mus.

D **3280** ἀλτὸς καὶ ἰάλτρον· μισθός (P^2)
D **3281** Ἀλύβας· ὄρος παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 994 R.), [ἢ πόλις] οἱ δὲ λίμνη ⟨ἢ πόλις⟩ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Τροίᾳ (ω 304)
Hom. **3282** Ἀλύβη· πόλις Τρωϊκή (Β 857)
D **3283** ἄλυγος· ἄνευ μάστιγος
D **3284** ἀλύδοιμον· πικρόν, παρὰ Σώφρονι (fr. 132 K.–A.)
3285 ἀλυδμαίνειν· …
3286 ἀλύειν· ἀπορεῖν. ἀπὸ ⟨τοῦ⟩ τὴν λύσιν μὴ εὑρίσκειν (Ε 352). ὧς δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ἀπορεῖν ἀπὸ τοῦ πόρον μὴ εὑρίσκειν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ χαίρειν, καὶ διαχεῖσθαι (σ 333)
D **3287** ἄλυζα· ἄλυπον
3288 αλύκη· ἐὰν μὲν τὸ α̅ δασύνηται, ἡ θάλασσα (Gen. 14,3). ἐὰν δὲ ψιλοῦται, λύκους μὴ ἔχουσα
3289 ἀλυκτάζει· κρύπτεται. φοβεῖται. ἀπορεῖ. λύσιν μὴ εὑρίσκει
D **3290** ἀλυκόν· ἁλμυρόν (Ar. fr. 93 K.–A.). χλιαρόν. ψυχρόν. οἱ δὲ θερμόν
D **3291** ἀλυκτεῖν· κλαίειν, λυπεῖσθαι, δυσφορεῖν
D **3292** ἀλυκτεῖ· ὑλακτεῖ. Κρῆτες
D **3293** ἀλυκτοσύνη· ἀκοσμία
D **3294** ἀλυκτήσας· ἀπειλήσας. θορυβήσας
D **3295** ἀλυκρόν· εὔδινόν
3296 †ἀλύνει· φύει
Hom. **3297** ἄλυξαν· ἐξέφυγον (ψ 328)
Hom. **3298** *ἀλύξαι· ἐκκλῖναι (vg^3S^{10}), ἐκφυγεῖν (Θ 243) S^{12}Σ(vg^3)
Hom. + ? **3299** ἀλύουσα· ἀδημονοῦσα (Ε 352) ἢ χαίρουσα, καὶ διαχεομένη
D **3300** ἀλυκτοπέδη· δεσμοῦ εἶδος ἀνεκφεύκτου

3281 EM 70,41; πόλις ἐν Ἰταλίᾳ cf. Ap. S. 24,18; Schol. **3282** Ap. S. 24,20 **3284** (Theogn. can. 348 [65,5 C.]) **3286** cf. Ap. S. 23,25; E. Gen. α 553 (EM 72,30); Plut. audiend. poet. 22d; ἀπορεῖν Ael. Dion. α *80; Orion 6,15; cf. Schol. Soph. Phil. 174; λύσιν μὴ εὑρίσκειν cf. Schol. E; χαίρειν Schol. σ; Su α 1417 **3288** EM 71,26 **3290** EM 70,42; ἁλμυρόν Σ‴ α 978; Antiatt. α 79 (cit. Ar.); Galen. lex. 75,14 **3291** EM 71,38; δυσφορεῖν Ael. Dion. α 82; Σ′ α 998 **3292** cf. EM 71,33 | **3294** | EM 71,39 **3298** Schol.; E. Gen. α 550 (EM 71,40) | Σ α 344 **3299** ἀδημονοῦσα Schol.

3280 λατρός Salm. coll. gl. λ 407 | μισθον K **3281** trsp. La. coll. testt. **3282** ἀλυβῆ H (Ἀλυβή Ap. S.): accent. Mus. **3284** ἀλύδιμον H: Schm. = (Theogn.) **3286** contin. Ald. | add. Mus. | ὧς H: accent. La. | αὐτῶ H: Mus. | v.l.: gl. 3274 **3287** ἀλύζα H: accent. Mus., qui ἄλυζον | ἄλυπον planta est (Diosc. mat. med. 4,178), unde urbs Ἀλύζ(ε)ια nomen accepit (La.) **3288** ἀλυκή H, ἁλυκή EM | δχ( ) H: Mus. **3290** v.l.: gl. 3316 | ἁλύκιον EM | χλιαρόν κτλ. (hic habet etiam EM) ad ἀλυκρόν pert. (HSt. Ind.), cf. gl. 3295 **3292** 'susp. cf. gl. 3294; ft. αλ.· αλυει' La. **3293** cf. gl. 2677 **3295** ἀλυκτρόν H: Croen. coll. EM 71,29 **3296** θ⟩αλύνει Schm. Add. 1,555 (gl. θ 63 cft. La.); tum φύει⟨ν ποιεῖ⟩ Marz. 1967,127 **3300** ἀλυκτοπεδῆ H: accent. Mus. | ἀναφεύκτου H: Pears. 55. Abresch

3301 ἄλυς· ἀπορία. πλάνος. βλάβη (Hippocr. epist. 1 [9,312,9 L.]) D
3302 ἀλυσθαίνει· ἀσθενεῖ, ἀνιᾶται D
3303 ἁλυσιδωτός· ἁλύσει δεδεμένος (Exod. 28,22 . .) S^{11} LXX
3304 ἁλύσιον· τὸ περὶ τὸν τράχηλον πλόκιον (Men. fr. 202 K.–A. Philippid. fr. 33 K.–A.) D
3305 ἀλυσιτελές· *ἀσύμφορον $vg^2S^6Σ$. ἀνωφελές (Plat. Crat. 417d)
3306 *ἀλυσκάζω· πλανῶμαι $g^{αλφ12}S^8$, ἐκκλίνω, ἐκφεύγω (Z 443) S^8 Hom.
3307 ἀλυσκάζειν· ἀποδιδράσκειν
3308 ἀλύσσοντες· ἀδημονοῦντες, ἢ δυσφοροῦντες. ἢ ἄγαν λυσσῶντες, καὶ ἐμμανῶς ἔχοντες (X 70) Hom.
3309 ἀλύσσειν· τρέμειν
3310 †ἄλυστον· τρυβλίον D
3311 †ἀλυσπαθείῃ· κακοπαθείᾳ
3312 ἀλυστάζούσα· ἀλύουσα
3313 ἀλυσταίνειν· ἀσθενεῖν. ἀδυνατεῖν
3314 ἀλυτάρχαι· παρὰ Ἠλείοις … D
3315 ἀλυστινόν· δεινόν D
3316 †ἄλυτον· χλιαρόν
3317 ἄλυτον· ἀκατάλυτον, ἀκατάπαυστον. Σοφοκλῆς Φινεῖ (fr. 732 R.) D
3318 ἀλυχά· ἀδημονία, ἀκηδία D
3319 ἀλυχήν· ἄσην. χάσμησιν D
3320 *ἀλύω· ἀδημονῶ, ἀθυμῶ (Eur. Or. 277) $S^5(vg^1)$ [Φοίνικες] Eur.
3321 ἄλφα· βοὸς κεφαλή. ⟨Φοίνικες⟩ D
3322 †ἀλφάδιον· ἐχθρόν

3301 ἀπορία EM 70,44; πλάνος Schol. Clem. Al. paed. 339,6; cf. E. Gen. α 549 (EM) **3304** Σ′ α 932 (cit. Men.); Poll. 10,167 (cit. Philippid.) **3305** Σ α 345; $Σ^b$ α 1003 **3306** ἐκκλίνω Ap. S. 23,1; ἐκκλίνω – Schol. **3307** Ph α 1063 **3308** ἀδημονοῦντες cf. EM 71,45–52; δυσφοροῦντες – Ap. S. 23,19; δυσφοροῦντες – λυσσῶντες Schol. **3309** Ael. Dion. α 87; EM 71,53 **3312** EM 71,55 **3313** EM 70,46; ἀδυνατεῖν Ael. Dion. α 85; Σ‴ α 1002 **3314** cf. E. Gen. α 551 (EM 72,12; Method.) **3315** EM 70,46 **3319** cf. Galen. lex. 75,18 **3320** ἀδημονῶ Schol. Eur.; cf. Ael. Dion. α *80; Σ″ (Ph α 1054. Su α 1427); Schol. E 352 **3321** Σ‴ α 952; Plut. qu. conv. 738a

---

3302 ἀλυσθενεῖ H: Voss.; sed -θεν- Callim. hy. Del. 212 pap., EM 70,45 **3303** ἀλυσίδετος H (-δοτ- K): Sop. Munck.; idem vitium gl. δ 1351 **3304** ἀ- H: spir. Alb. **3305** ἀνοφιές H: Mus. = $Σ^b$ **3308** ἀλυσόνες H: -σσ- H^c, accent. et -ντ- Mus. = testt. **3310** μύστρον ci. La. | στρυβλίον H: Mus. **3311** v.l. gl. δ 2635 (Hemsterh.) **3313** cf. gl. 3302 **3314** ἀλυτᾶται H: voluit Schm. ut vid., cf. E. Gen. | παρατηρεῖ H: Schm., cf. E. Gen. **3315** ἀλύστινον H (ἀλύστηνον EM): accent. Lob. Prol. 192 n. 3; ‘e gl. 3295 corrupt? an δυστην. cum v.l. αστην.?’ La. **3316** v.l. gl. 3290 **3317** ἰνεῖ H, ἰνοῖ Mus.: Wecklein BphW 10,1890,656 **3318** ἁλύχα H: spir. et accent. Mus. **3319** ἀσὴν H: accent. Mus. **3320** Φοίνικες H: in gl. 3321 trsp. Heins. Pears. 56. Bochart Hieroz. 2,222. al. **3321** incl. cf. testt. **3322** v.l. gl. 8530 (Kust.)

3323 *ἀλφάνει· εὑρίσκει (Ar. fr. 339,2 K.–A.) g[15]. καὶ ἀλφαίνει

D **3324** ἀλφαίει· τὸ αὐτὸ δηλοῖ

Hom. **3325** *ἀλφεσίβοιαι· αἱ πολλὰς βόας εὑρίσκουσαι ἀπὸ ἕδνων (Σ 593) S[21]

Ap. S. **3326** ἀλφεσίβοιαι· βόας ἀλφαίνουσαι (Σ 593)

D **3327** ἀλφή· τιμή, ὠνή, εὕρεσις (Lycophr. 549)

3328 ἀλφησταί· ἄνθρωποι. βασιλεῖς, ἔντιμοι

3329 ἀλφηστής· ἰχθύος εἶδος (Epicharm. fr. 41,1 K.–A.). καὶ ἔντιμος

3330 *ἀλφεῖν· εὑρίσκειν g[14]S[18]. διδόναι

3331 *Ἀλφειός· ποταμός S[17] καὶ πόλις τῆς Ἤλιδος

3332 ἀλφησταί· ἄμεμπτοι. ἔντιμοι

Hom. **3333** ἀλφηστῇσι· τοῖς εὑρετικοῖς, καὶ συνετοῖς (α 349)

D **3334** ἀλφιταμοιβοί· ἀλφιτοπῶλαι (Ar. Av. 491)

D **3335** ἀλφινία· ἡ λεύκη. Περραιβοί (Aesch. fr. dub. 482 R.)

3336 *ἄλφιτα· τὰ ἀπὸ νέας κριθῆς ἢ σίτου πεφυρμένα ἄλευρα (Λ 640) (Br[1054]vg[16]S[19])

D **3337** ἀλφιτόμαντις· ἀλφίτοις μαντευομένη

D **3338** ἀλφίτων στοά· ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐπωλεῖτο

D **3339** ἀλφιτοσκόποι· ἀλφιτομάντεις

D **3340** ἀλφιτόχρως· λευκή, πολιά (Ar. fr. 553 K.–A.)

3341 ἄλφι· τοῦτο ἀπότρωκτόν ἐστιν, ὡς ἄλφιτα (Epicharm. fr. 201 K.–A.)

Hom. **3342** ἀλφίτου ἀκτή· τὸ βέλτιστον καὶ κράτιστον τοῦ ἀλφίτου (Λ 631)

3323 Σ′ α 955 | ib. 954; cf. EM 73,8 **3325** cf. Schol.; EM 73,4 **3326** Ap. S. 23,32 **3327** τιμή Schol. Σ 593 **3328** – βασιλεῖς EM 73,1; cf. Ap. S. 23,31 **3329** Apollod. FGrHist 244 F 214; E. Gen. α 558 (EM 72,49) | **3331** cf. E. Gen. α 554 (EM 72,42; Method.) **3332** ἔντιμοι Σ′′′ α 1014; Schol. α 349 **3333** Schol.; cf. EM 72,46 | **3334** Σ′′′ α 1005; cf. EM 73,23 **3335** λευκή Σ′′′ α 1015 **3336** Schol.; Su α 1452 (Δ); lex. rhet. 202,19 **3337** Phryn. praep. soph. 91,7 **3338** cf. Paus. α 75; Σ′′′ α 1004; Schol. Ar. Ach. 548 **3340** Ael. Dion. α 88; Σ′′′ α 1007; Ph α 1073 (+ D) **3341** Σ′ α 933 (cit. Epicharm.) **3342** cf. Ap. S. 23,4

3323 ἀλφαδεῖ H: Pears. 56. Alb. = K Σ′ α 955; ἀλφαίνει 954; ἀλφάδδει Hemsterh. in Alb. Auct. **3325** ἀλφαιβοραὶ H: Mus. = K testt. | ἕδνων H (EM): spir. Alb. = (Schol.) **3326** ἀλφησίβιοι H: Sop. Voss. = Ap. S. | αἱ βίους H: Sop. = Ap. S. (uterque om. αἱ) **3327** ὧν ἡ H: HSt. Thes. 1,376 **3328** ἀλφισταὶ H: Mus. = testt. **3329** ἀλφηστὶς H: Guyet. Pears. 56. 741 = (testt.) **3332** ἀλφισταὶ H: ed. 1521 = testt. | ἄμιπται H: -μεμπ- H[c], -τοι ?Mus. D’Orville **3333** ἀλφίστησι H (accent. Mus.): ed. 1521 = Schol. **3334** ἀλφιτάμοιβοι H: accent. Mus. = testt. | ἀλφιτοπῶλοι H: Mus. = Σ′′′, cf. EM **3335** περρεβοί H: Mus. **3336** ἄλφιτον H: Schm. = K[vgBr] testt. | τὸ … πεφυρμένον ἄλευρον H: Schm. = testt. (om. πεφυρ.); ἄλευρα K[Br], αλευρα απο κριθων νεων K[vg], … πε]φυραμενον αλευρον K[S]; ἢ σίτου om. K **3338** l. ἀλφ. H: Mus. | στόα H: accent. Mus. = testt. | ἐπωδεῖται H: Mus. **3339** ἀλφιτοσκόπαι H: HSt. Thes. 1,377 **3340** ἀλφιτοχρῶς H: accent. Mus. = testt. **3341** ἀλφιτοῦται H: Mus., cf. Σ′ | ἀπότρωκτός H: Mus. = Σ′ **3342** l. ἀλφίκτου H: Salm. Pears. 56 . 741= Ap. S.

3343 ἄλφοι· εὗροι (ο 453) Hom.
3344 *ἀλφούς· λευκούς vg^{1}Σ ⟨ἢ λεύκας vg^{1}S^{22}Σ⟩
3345 ἀλφός· λευκή τις ⟨παραλλαγὴ⟩ ἐν τῷ σώματι D
3346 ἀλοιφή· χρῖσις (ζ 220) Hom.
3347 Ἀλφαῖος· μάθησις ζωῆς (Act. 1, 13) On. sacr.
3348 †ἀλχηρὴς ὕπνος· ἀηδής, οὐκ ἔχων χαράς
3349 ἀλφή· ἡ τιμή. καὶ ἄλφα τὸ στοιχεῖον Hom.
3350 *ἁλῶ· ληφθῶ (Eur. Hipp. 420. Ar. Pac. 1234). ⌊πιασθῶ (vg^{9}S^{16}Σ) Eur. +
3351 Ἁλῷα· ἑορτὴ Ἀθήνῃσιν Att.
3352 ἁλωάς· τὰς ἅλως. ἁλωνίας (Ε 499) Hom.
3353 ἁλωή· ἡ ἅλως. καὶ ἀμπελόφυτος χώρα. καὶ ἡ σιτοφόρος. καὶ ὁ κῆπος. καὶ τὰ σύμφυτα τῶν χωρίων, ἢ ἄρουρα
3354 ἁλωήν· τὴν ἅλω (Ν 588)
3355 *ἀλώβητον· ἀβλαβές (Cyr. trin. 388, 38) vg^{11}Σ(S^{19})
3356 *ἀλωαί· οἱ παράδεισοι (Ap. Rh. 2, 138) Σ(S^{22})
3357 ἁλωῆς· ἁλωνίας S^{21}. ἀμπελοφύτου (α 193 ..) Hom.
3358 *ἀλώμεθα· πλανώμεθα (Aesch. Cho. 132) S^{15}
3359 *ἀλώμενος· πλανώμενος (Β 667 ..) Br$^{778.\ 1282}$Σ Hom.
3360 ἁλῶναι· ἀπολέσθαι, ἀποθανεῖν (Μ 172). *συνδεθῆναι, ληφθῆναι S^{17}Σ
3361 †ἁλωνάκη· ἀνάλωμα. Χαλκιδεῖς D
3362 ἁλώνητος· τοὺς ⟨εὐτελεῖς, ὅτι⟩ ἅλας λαμβάνοντες οἱ Θρᾷκες, ἀνδράποδα ἐδίδοσαν. οἱ δὲ εὔωνος, ὀλίγου ἄξιος Prov.
3363 †ἁλωνίζούσα· ἐν ἄλωσι διάγουσα S^{18}

3343 Ap. S. 21, 25 **3344** Σ α 346 **3345** Σ‴ α 1012; cf. Poll. 4, 193 **3347** On. Vat. 184, 83 Lag. **3349** Schol. Σ 593 **3350** | cf. Σ α 347 **3351** cf. Harp. 24, 14$^{epit.}$ (Σ′ α 945); EM 73, 56; lex. rhet. 208, 22; Schol. Luc. 279, 24 **3352** | Σ α 348; Schol.; E. Gen. α 570 (EM 74, 23) **3353** – ἅλως Ioh. Philop. de voc. E α 32; – ἀμπελόφυτος Ap. S. 23, 16; –σιτοφόρος Apion 217, 1 L.; κῆπος EM 74, 36; σύμφυτα τῶν χωρίων cf. E. Gen. α 569 (EM 74, 25) **3355** Σ α 349 **3356** Σ α 348 **3357** | Schol. 193c **3359** Σ α 350; Schol. **3360** ἀπολέσθαι et ληφθῆναι EM 74, 34; συνδεθῆναι – Σ α 351; lex. Greg. or. 159, 6 (LGM 172, 6); ληφθῆναι gl. Dionys. 23C; E. Gud. 101, 18 **3362** cf. Σ′ α 928; E. Gen. α 563 (EM 74, 30); Poll. 7, 14

3343 ἀλφοῖ et εὗροῖ H: accent. Mus. = Ap. S. **3344** add. K Σ **3345** λεκή H: H^{c} = Σ‴, cf. Poll. | add. Σ‴ **3346** χρέ(?)σις H: Mus. **3347** ἀλφαίοις H: Schm. = test. **3348** l. ἀλχ. H: Mus. | ἀχηρὴς Sop., cf. E. Gen. α 1512 (EM 181, 15); ad ἄχος La. (quod negat E. Gen.), expl. e falso veriloquio ficta **3349** ‘a gl. 3325 [l. 3327] avulsa’ La. **3350** πιασθῇ KΣ (ad ἁλῷ) **3351** ἀλωὰ H (ἄλωα EM, accent. Mus.): cett. testt. **3352** ἀ- bis H (Schol.): spir. Alb. = E. Gen. **3353** ἀ- bis H: spir. Alb. **3354** ἀ- bis H: spir. Alb. **3356** ἀλώσσεσοι· π. H, αλωσσοι· π. K: La. = Σ post Pears. 56 **3357** ἀ- bis H (semel Schol.): spir. Alb. **3360** ἀ- H: spir. Alb. | ἐνδεθῆναι H (K): Schm. = Σ lex. Greg. **3361** ἀ- H: spir. Alb.; ἅλωμα Herw. Versl. 1895, 181, ‘sed hoc Boeot., non Ion.’ La., qui ἁλωμασίη (ut ὀνομασίη) ci. **3362** ἀλώνητες H: spir. Heins., -ος Mus. = Σ′ (Poll.); ἁλώνητα E. Gen. | suppl. e.g. La. post Schm., coll. Gl. Prov. 144. Zenob. 2, 12 **3363** v.l. gl. 8316 (Alb.)

LXX **3364** ἁλῷς· κρατηθῇς (Sir. 9, 4)

D **3365** ἀλωπέκεως· ἄμπελος οὕτω καλούμενη, καὶ ὁ ἀπ' αὐτῆς οἶνος

D **3366** Ἀλωπεκῆ· δῆμος Ἀντιοχίδος φυλῆς

D **3367** ἀλωπεκίαι· αἱ τῶν ἀλωπέκων καταδύσεις

D **3368** ἀλωπεκίδες· εἶδος κυνῶν (Xen. cyneg. 3, 1)

D **3369** ἀλωπεκίζειν· ἀπατᾶν (Ar. Vesp. 1241)

D **3370** ἀλώπηξ· ὄρχησίς τις [καὶ ἀλωπεκίαι] †μώμων, ὡς Σοφοκλῆς (fr. 998a R.). ⟨καὶ ἀλωπεκίαι⟩ ὅπερ ἐστὶ ἐν σώματι πάθος γενόμενον

D **3371** ἀλωπός· ἀλωπεκώδης. πανοῦργος. Σοφοκλῆς Θυέστῃ (fr. 263 R.) ⟨καὶ⟩ Ἰνάχῳ (fr. 293 R.). οἱ δὲ ἀφελὴς κατὰ τὴν πρόσοψιν …

D **3372** ἀλώπα· ἡ ἀλώπηξ (Alcae. fr. 69, 6)

D **3373** ἅλως· ἡ τοῦ ἡλίου ἢ σελήνης περιφέρεια. Αἰσχύλος περιφέρεια τῆς ἀσπίδος, καὶ κύκλος (Sept. 489)

3374 ἁλώσεως· ἀπώλειας, θανάτου

LXX **3375** *ἁλώσεται· ληφθήσεται $S^{14}(g^{2})$. πολεμηθήσεται (Esai. 27, 3) S^{14}

3376 *ἁλώσιμα· καταληπτά (Cyr. in xii proph. 1, 578, 28) ($vg^{1}S^{20}\Sigma$)

3377 *ἁλώσιμον· ληφθῆναι δυνάμενον (Thuc. 4, 9, 3) $g^{8}S^{13}$

3378 *ἅλωσιν· φόνον $vg^{12}S^{23}$. πόρθησιν (vg^{3})

3379 ἁλώσω· ἀνταναλώσω

D **3380** ἄλωστοι· ἄρραφοι

3381 ἁλωτόν· ληπτόν (Soph. OT 111) (g^{10})

D **3382** ἀλωφούς· λευκούς

Hom. **3383** ἁλώω· ἀποθάνω (σ 265)

3384 ἁλωσομένην· ἀπολουμένην

3385 ἅμ'· ἅμα, ὁμοῦ (Α 158 ..)

D **3386** ἅμα· ὁμοῦ $v^{1}g^{11}$, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. καὶ ἐκ διαφόρων τόπων. καὶ εἰς ἕνα τόπον. καὶ ὁμόσε

3365 Σ‴ α 1013; (Poll. 6, 82) | **3366** Harp. 25, 1^epit.^ (Σ′ α 946); St. Byz. 80, 9 (α 240) **3367** EM 75, 6 **3368** EM 75, 7; Poll. 5, 38 **3371** EM 75, 5 (om. cit.) **3373** cf. Schol. Nic. ther. 166c **3376** cf. Σ α 352 **3381** cf. Σ″ (Ph α 1093. Su α 1404. E. Gen. α 572 [EM 73, 43; ϱ]) **3386** ὁμοῦ Paus. α 79; ἐν – Ph α 1095

3364 ἀ- H: spir. HSt. Ind. | κρατηθείς H: Cob. 1881, 364 **3365** 'vox Ionica cf. Be. 3, 114' La. **3366** ἀλωπεκή Mus. = Harp., -έκη St. Byz. | ἀντιόχιδος H: accent. Mus. = testt. **3370** incl. trsp. La.; καὶ ἀλωπ. ὅπερ κτλ. in gl. 3367 trsp. Schm. | κώμων ed. 1520; ἀλωπεκίαι, ὡς Σοφ. Μώμῳ (Sop.) Heins. Pears. 57 **3371** add. H^{c} | ἀφανεῖς H (-ὴς Mus.): Pears. 57. Voss. = EM | πρόσωψιν H: Mus. | in fin. e.g. ⟨κακήθης δέ⟩ La. **3372** ἀλωπὰ H: accent. La. = Alcae. pap. | ἢ H: Mus. | cf. Schulze Kl. Schr. 399 **3373** ἁλὼς H: accent. Mus. = Schol. Nic. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. **3374–9** ἀ- H: spir. Alb. **3378** φθόνον H: Sop. = K **3379** ἀνταν⟩αλώσω· ἁλώσω (Eur. Or. 1165) Nauck 1856, 6–7, 'sed cf. ἅλωμα' La. **3380** ἄραφοι H: Mus. | gll. λ 1507. 1517 et ft. λωτις IG 2^{2}, 1126. 26 cft. La.; Daniels. 1894 **3382** cf. Schulze Kl. Schr. 218 **3383** ἀλῶ H: Schm. **3385** ἆμ H: Alb.

3387 ἁμάδρυα· κοκκύμηλα. Σικυώνιοι D
3388 †ἁμάδην· ἁπαλήν (Χ 310) Hom.
3389 ἁμαδρυάδες· βάλανοι D
3390 †ἁμαζακάραν· πολεμεῖν. Πέρσαι D
3391 ἁμαζανίδες· αἱ μηλέαι D
3392 *᾿Αμαζών· μία τῶν ᾿Αμαζόνων S[33]
3393 *ἀμαθαίνει· ἀμαθής ἐστιν (Plat. leg. 863c) vg[6]S[36]
3394 ἀμαθεῖν· θερίζειν D
3395 ἀμαθής· σκαιός. βίαιος
3396 ἀμάθοιο· ἡ κατὰ τὸ πεδίον κόνις (Ε 587) Hom.
3397 *ἄμαθος· ἡ μεσόγαιος ἄμμος vg[5]S[35]Σ, ἡ δὲ παρὰ θαλάσσῃ ψάμμος λέγεται vg[5]S[35] καὶ ψάμαθος (Ε 587) Hom.
3398 †ἀμαδύνας· ἀφανίσας Hom.?
3399 ἀμαθύνει· ἄμαθον ποιεῖ. ἀφανίζει καὶ φθείρει (Ι 593) Hom.
3400 *ἀμαιμακέτην· ἀκαταμάχητον S[38], μεγάλην, χαλεπήν (Ζ 179) Hom.
3401 ἀμάκις· ἅπαξ. Κρῆτες D
3402 (*?)ἀμάλαι· αἱ δεσμαὶ τῶν δραγμάτων [g[8]]
3403 ἀμάκιον· κάμαξ. Λάκωνες D
3404 ἄμαλα· τὴν ναῦν. ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἅλα. Αἰσχύλος Πρωτεῖ Σατυρικῷ (fr. 214 R.) D
3405 ἀμαλδῦναι· ἀφανίσαι (Μ 18) Hom.
3406 ἀμαλδύνομεν· ἀφανίζομεν, μαραίνομεν
3407 *ἀμαλεκέλαδος· θόρυβος ⟨ὁμοῦ⟩ (Eur. Hec. 928) S[26] Eur.

3387 Ph α 1096 **3388** cf. Schol. **3393** cf. EM 76,2 **3395** EM 76,3 **3396** cf. Schol.; Orion 13,3 **3397** – ἄμμος Σ α 354; ἡ – Schol.; cf. Su α 1472 **3399** – ποιεῖ Ap. S. 27,11; Schol.; – ἀφανίζει Schol. Theocr. 2,23/26d; ἀφ. E. Gen. α 597 (EM 75,57) **3400** – ἀκαταμάχητον Schol.; – μεγάλην cf. Ap. S. 25,16; Apion 217,6 L.; μεγ. EM 76,16 **3402** cf. Sem. GrHist. 396 F 23 **3404** Ph α 1115; EM 75,22 **3405** Ap. S. 26,17; Schol.; Orion 24,22 (E. Gen. α 580. EM 76,25)

3387 i. q. μάδρυα (Seleuc. ap. Athen. 2,50a) cens. Kust., 'vix recte cf. gll. 3389. 3421' La. | κοκύμηλα H: Mus. = Ph **3388** h.e. ἀμαλήν (Palm. Pears. 57. 741 = Schol.) **3390** αμαραναкαραν Andreas ap. *Wack.; aliter Justi, Iran. Nam. 123, Tolman 273 **3392** ἀμαζῶν H: accent. Mus. **3393** ἀμασθαίνει H: HSt. Ind. = K (EM) | ἀμαθεῖ, (ἔστιν) H: Schm. = K **3394** contin. H: Schm. **3396** ἀμαθοῖο H: accent. Mus. = Schol. **3397** μεσόγιλος H: La.; -γειος Phav. = KΣ | παραθαλασσιος K | ψάμμαθος H: Σ Su **3398** ἀμαδ(vel σ)ύνας H (δ[vel σ] corr. in θ Mus.); ἀμαλδύνας (Μ 32) Schm. **3400** v.l.: gl. 3577 | ἀμεμάκητον H (-μαιμ- Mus.) (K): Pears. 741. Alb. = testt. **3401** ἄμακις H: accent. La. **3402** αμαλλαι· τα δεματια K[g], ft. potius ad gl. 3417 **3403** ἄβαξ H: La. **3404** ἀμάδα Kust. = EM (cf. Solms. Beitr. 182), ἅμαξα Ph | αἰσχῦλος H: accent. Mus. = EM **3405** ἀμαλδύναι H: accent. Mus. = testt. **3406** ἀμαλδύμεν H (-δύομεν Mus.): HSt. Heins. Salm. al. **3407** ἀμαλεκύδαλος H: La. = K | add. Schm. = K

Orth. **3408** ἀμαλή· ἁπαλή, νέα, εἰ ὀξύνοιτο (X 310). ἢ δράγματα, παροξυνόμενον

3409 *ἀμαλθάκτους· σιδηροῦς. σκληρούς. ἀμαλάκτους (Cyr. in xii proph. 1,692,7) S[25]

Prov. **3410** Ἀμάλθειας κέρας· τὸ πάντων ἐπιτυγχάνειν. ἐπειδὴ οἱ εὐχόμενοι τῇ οὐρανίᾳ αἰγὶ ἐπίτυγχάνουσιν· ἢ ὅτι Ἑρμῆς Ἡρακλεῖ ἔδωκε τὸ κέρας, ὅταν τὰς Γηρυόνου βοῦς ἔμελλεν ἐλαύνειν (Ar. fr. 707 K.–A.)

D **3411** ἀμαλθεύει· πληθύνει, πλουτίζει. ἢ τρέφει (Soph. fr. 95 R.)

D **3412** ἀμαλλοῖ· ἀφανίζει, ⟨ἀδηλοῖ⟩

D **3413** ἀμαλόν· ἁπαλόν S[40], ἀσθενῆ. Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις (75) [δηλοῖ]

Hom. **3414** *ἀμαλλοδετῆρες· οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμεύοντες (Σ 553) S[31]

D **3415** ἀμαλλόν· ἰσχυρόν

D **3416** ἀμάλλιον· σχοινίον, ἐν ᾧ τὰς ἀμάλλας δεσμεύουσιν ἢ δράγματα

D **3417** ἄμαλλαι· δράγματα, δέσμη τῶν ἀσταχύων. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ (fr. 607 R.). ἀγκάλη, δράγματα ρ′, ὥς φησι Ἴστρος (FGrHist 334 F 62), Φιλίτας δὲ ἱστορεῖ ἐκ σ′ (fr. gramm. 46). καὶ Ὅμηρος χρῆται τῇ λέξει (cf. Σ 553)

D **3418** ἄμαλλος· πέρδιξ. Πολυρρήνιοι

D **3419** ἄμαλλοι· φυτὰ σικύων, ἢ τῶν ὁμοίων

D **3420** ἀμαλῶς· μετρίως, εὐκόλως. ἀσθενῶς. ἁπαλῶς (Hippocr. aff. int. 30 ..)

D **3421** ἀμαμηλίς· ἀπίου γένος, ἢ μήλου, ἢ μεσπίλου (Hippocr. mul, 1,44 [8,104,2 L.])

3422 ἀμματίξαι· ἀποπνῖξαι

3408 ἁπαλή Schol.; E. Gen. α 582 (EM 76,39); – νέα cf. Ap. S. 28,18 **3410** Ph α 1105 (cit. Ar.); Prov. Bodl. 48 | **3411** πληθύνει cf. EM 76,38 | Ph α 1106 (cit. Soph.) **3413** | Ph α 1109 **3414** Ap. S. 29,4; E. Gen. α 581 (EM 76,44) **3416** – δεσμεύουσιν EM 76,7; cf. Ael. Dion. α 91; Ph α 1110 **3417** cf. Schol. Theocr. 10,44a; δράγματα EM 76,46; (Poll. 1,222) **3420** μετρίως et ἁπαλῶς Galen. lex. 76,16 **3421** Ael. Dion. α 92; cf. Ph α 1113 | μεσπίλου Galen. lex. 77,5; (ἀπίου γένος negat Athen. 14,650c)

3408 ἀμαλήν Schol. Ap. S. | ἁπαλήν, νέαν Ap. S. **3409** σιδηρὸς H: Ald. = K **3410** l. ἀμαλ. H: ed. 1521 = testt. | ἀμαλθίας Prov. Bodl. | ὅταν] 'immo οτε' La. **3412** ἀμαλοῖ Schm. | δηλοῖ e gl. 3413 trsp. Schm. (leg. ἀδμηλοῖ coll. gl. 1151), em. La. **3414** ἀμαλλοτῆρες H (K): HSt. Guyet. Heins. al. = testt. | ἀμάλας H: H[c] = K testt. **3416** ἢ H: τοι add. H[c]; ἤτοι δρ. incl. Schm. tacite **3417** ἄμαλλα H: Alb. | δέσμει H: Mus. | φιλήτας Mus. **3418** πολλορήνιοι H: Meurs. Cret. 258 **3419** σύκων Croen., de foliis non villosis (?) **3420** ἀμάλλως H: HSt. Ind. = Galen. | ἁπλῶς H: Kust. = Galen. **3421** v.l.: gl. 3749 | ἀκάμηλος H: Guyet. Pears. 57 (spir. Voss.) = testt. | γένους H: Guyet. Brun. **3422** ἀμαμίξαι H: Lob. Rhem. 10 n. 15 (-σαι), ab ἅμμα; gll. 3691. 3693 cft. Alb.

3423 †ἀμαλάττει· ἀπολλύει. πορθεῖ

3424 ἀμαλδύνει· μαραίνει S41, σήπει, φθείρει

3425 ἀμάμαξυς· ἄμπελος, ἢ γένος σταφυλῆς (Epicharm. fr. 21 K.–A.?). εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ χωλοῦ τινός, δύο βακτηρίαις ὑπὸ τὰς μασχάλας ἐρειδομένου, καὶ ἐκκρεμάμενον ἔχοντος τὸν πόδα ὡς βότρυν (com. ad. fr. *269) D

3426 *ἀμᾶν· θερίζειν vg10S39Σ, ἀπὸ τοῦ ἅμα ἀνέχειν

3427 †ἀμανὰν· ἅμαξαν D

3428 ἀμανδαλοῖ· ἀφανίζει, βλάπτει D

3429 ἀμάνορες· δοθιῆνες. Ἠλεῖοι D

3430 Ἄμαντοι· ἔθνος Ἠπειρωτικόν D

3431 ἁμαξακάρινον· ἅμαξα D

3432 Ἁμαξαντειά· δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς

3433 ἁμαξάων· ἁμαξῶν (Η 426) Hom.

3434 ἁμαξεύς· ζευγηλάτης D

3435 ἁμαξήποδες· τῆς ὑπερτερίας τὰ †εἴδη τὰ τοῖς ἄξοσι προστιθέμενα στρεφομένοις περὶ αὐτά D

3436 ἁμαξιτόν· *ὁδὸν δημοσίαν vg4S23Σ, ἁμάξαις διαπορευτὴν ὁδόν (Χ 146) Hom.+Ap.S.

3437 ἁμαξίς· γένος σταφυλῆς ἀπὸ ἀναδενδράδος. καὶ τὸ μικρὸν ἁμάξιον Ἀττικοὶ οὕτως καλοῦσιν (Ar. Nub. 864) Att.

3438 ἆμαρ· ἦμαρ, ἡ ἡμέρα

3439 ἀμάρακος· γένος μύρου, ἀπὸ φυτοῦ ἀμάρακος καλουμένου (Nic. ther. 575) D

3440 ἀμάραν· αὔλακα (Theocr. 27,53) D

3441 *ἀμαράντινον· ἄσηπτον (1. Ep. Petr. 5,4) vg9S37 N. T.

3425 cf. EM 77,8; γένος σταφυλῆς Su α 1482 | **3426** – θερίζειν Moer. 191,34 (α 158 H.); – ἅμα Σ α 356; Orion. 175,29 Koës (E. Gen. α 609. EM 76,49. E. Gud. 106,12) **3432** Harp. 25,11epit. (Ph α 1116); St. Byz. 83,5 (α 255) **3434** Ph α 1119 **3435** cf. Poll. 1,253 **3436** Σ α 360; E. Gud. 106,24 | cf. Ap. S. 27,7; Schol.; Poll. 3,96 **3437** | Poll. 10,168 **3438** Ph α 1121 **3439** Ph α 1123; Diosc. mat. med. 1,58,1; (Poll. 6,104)

3423 ἀμαλάπτει Pears. 57. Voss. Abresch. Misc. obs. 5,1,89; ‘sed obstat expl.’ La., qui ci. ἀμαλδύνει | ἀπολύει H: Voss. **3424** ἀμαλαυρεῖ H, αμαλυνει K: Pears. 57. Alb. coll. gl. 3431 **3425** ἀμάμυξ H, ἀμάμυξις Su: Voss. | ἔχοντα H: Phav. Brun. **3427** gl. 3431 cft. La.; ἀγάνναν Avyerinos 1978,304–5 coll. gl. 310 **3429** ἠλειοί H: accent. Mus. **3430** Ἄμαντες Heins. = EM 76,54. St. Byz. 83,1 (α 253) **3431** ἀμαζακάρινον H: Salm.; ἀμαξακάρριον Mein. 1858,529 **3432** ἁμαξαντία H: -άντεια ed. 1520 = testt., accent. Mein. ad St. Byz. (sed -ει-) | ἱπποθοωτίδος H: Mus. = testt. **3433** ἀ- bis H: spir. ed. 1521; len. in le. def. Schm. coll. Hrd. ap. Schol.A Σ 487 **3434** ἀμαζεὺς H: Mus. = Ph **3435** ἀμαξίποδες H: Voss. = Poll., spir. Schm. | εἴδη] ‘latet t. t.’ La. | ἄξωσι H: Hc **3436** δημόσιον H: Jun. = ΚΣ | spat.μάξαις H, καὶ ἁ ins. rubr. (καὶ del. Schm.) **3437** γένος σταφυλῆς ad gl. 3425 pert. (Pears. 58. Kust.) **3438** αμαρ (spir. et accent. inc.) H: Mus. = Ph **3439** l. ἀμάρακον Poll., ἀμαράκινον Cor. Atact. 4,2,416 = Diosc.

D **3442** ἀμάραντος· εἶδος φυτοῦ, ἀφ' οὗ στέφανοι πλέκονται

D **3443** †ἀμαράσαι· αἱ σῦς. οἱ δὲ κύνας

D **3444** ἀμαρεῖν· ἀκολουθεῖν. πείθεσθαι. ἁμαρτάνειν

Greg. Naz. **3445** ἀμαρεύματα· ἀθροίσματα βορβόρου (Greg. Naz. c. 2,2,7,111 [37,1559,9M.])

3446 *ἀμαρεύων· διοδεύων S[30]

Ap. S. **3447** ἀμάρη· ἡ ἐν τοῖς κήποις ὑδρορρόη παρὰ τὸ ἅμα καὶ ἴσως καὶ ὁμαλῶς ῥεῖν, ἢ οἷον ἀμαρόη τις οὖσα (Φ 259)

Hom. **3448** ἀμάρης· ὑδρορόης S[21], ὀχετοῦ (Φ 259)

3449 ἀμάρῃσι· πόροις

On. sacr. **3450** ἀμάη· Ἑβραϊστί, †βαβαὶ Συριστί, Ἑλληνιστὶ σύγχυσις

3451 †ἀμαρία· ὁμοῦ, παραγώγως

D **3452** ἁμαρτάδας· ἁμαρτίας (Hdt. 8,140α, 1)

Hom. **3453** *ἅμαρτεν· ἀπέτυχεν (Δ 491 ..) S[28]. ἐψεύσθη

D? **3454** ἁμαρτῇ· ἅμα, κατ' ἐπακολούθησιν, ὡς Ὅμηρος (Ε 656 ..) χρῆται

3455 ἁμαρτῆσαι · στερηθῆναι

Hom. **3456** ἁμαρτῇ· ὁμοῦ προῆκαν τὰ δόρατα (Ε 656) [Εὐριπίδης Σκείρωνι]

D **3457** ἁμαρτεῖν· ἀκολουθεῖν. 〈Εὐριπίδης Σκείρωνι (fr. 680 K.)〉 Σοφοκλῆς δὲ ἐν Φιλοκτήτῃ (231) ἐπὶ τοῦ ἀποτυχεῖν

3458 ἁμαρτήδην· ὁμοῦ

Hom. **3459** ἁμαρτήσεσθαι· δι' ἁμαρτίαν στερηθῆναι (ι 512)

Hom. **3460** ἁμαρτήσαντες· συντυχόντες, ὁμοῦ γενόμενοι, ἢ ὁμοῦ προέμενοι, ὅ ἐστιν ἐκπέμψαντες (φ 188 v.l.)

Hom. **3461** ἁμαρτοεπής· ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν (Ν 824) Br[969]

3442 cf. Ph α 1124; Diosc. mat. med. 4,57 **3444** – πείθεσθαι Ph α 1125 **3447** ὑδρορρόη cf. Schol. Callim. h. Cer. 29; ὑδρορρόη – ῥεῖν Ph α 1128; Ap. S. 25,23 (Apion fr. 17 N.); Schol.[bT] Φ 259c; lex. αἱμ. α 145 (E. Gud. 107,2. EM 77,14); (Poll. 10,30) **3448** Schol. **3449** Ph α 1127; EM 77,24 **3451** Ph α 1129; E. Gen. α 586 (EM 77,22) **3452** cf. Σ'' (Ph α 1139. Su α 1497) **3453** Schol. | **3454** Schol.[T] b[1] fin. **3455** EM 78,18 **3456** Ap. S. 24,29; Schol.; E. Gen. α 593 (EM 78,20) | **3457** Schol. Eur. Alc. 879 | Σ'' (Ph α 1138. Su α 1493) **3459** cf. Ap. S. 29,24; στερηθῆναι Schol. 512a **3460** συντυχόντες Ap. S. 30,6 **3461** Ap. S. 25,28; Schol.; E. Gen. α 595 (EM 78,4; Orion)

3443 gll. μ 286 cft. Voss., 263 Perg. **3444** 'i. q. ομηρειν cf. Ζευς Αμαριος = Ομαριος' La. | ἁμαρτάνειν ad ἁμαρτεῖν La. **3445** ἀμάρευμα H: HSt. Ind.; vel ἄθροισμα Herw. 1895,331 **3447** ἀμαρῆ H: accent. Mus. = testt. | ἢ del. Pears. 742 | ἀμαρόν τις H: Mus. **3448** ἀμαρὶς H: Pears. 742. Alb. = K Schol. | ὑδρορῆς H: La. = K; ὑδρορρόης Pears. Alb. = Schol. | ὀχετός H: Pears. Alb. = Schol. **3450** 'βαβαι] αμαῖ vel simile quid' La. | σύγχυσις ad Hebr. *babel* ref. Alb. coll. LXX Gen. 11,9 **3451** 'h. e. αμαρτῃ' La. **3454** καὶ ἐπακολουθεῖν H: Schm. = Schol. **3456** ἁμαρτητὴν H: Schm. = testt.; ἁμαρτήτην (Schol.[T] N 584) Bonanno 1970–2,204–5 | προήκοντα δ. H: La. | incl. ad gl. 3457 trsp. Nauck Progr. Berol. 1855,47, ad gl. 3458 Alb. **3457** ἀποτυχεῖ H: Mus. = testt. **3460** συντύχον H: Mus. = Ap. S.

3462 *ἁμάρτοις· ἀποτύχοις (Eur. Med. 191) S[24] Eur.
3463 ἁμαρτωλόν· πανοῦργον, μοχθηρόν, αἱμύλον (Esai. 1,4) LXX
3464 ἁμαρτων· ἀκολουθῶν. ἀγνοήσας
3465 ἀμάρυγγες· ἀκτῖνες, λαμπηδόνες. ὄψεις
3466 *Ἀμαρυγκέα· ὄνομα κύριον (Ψ 630) S[29] Hom.
3467 *ἀμαρύγματα· λαμπηδόνες (Ap. Rh. 3,288) S[34](Σ)
3468 †ἀμαρυγκυσία· βοστρύχια D
3469 Ἀμαρύσια· ἑορτὴ Ἀθήνῃσι D
3470 ἄμαρυς· ἄπλετος, πολύς D
3471 ἀμαρύσσει· στίλβει, λάμπει (Opp. cyneg. 2,596)
3472 ἀμαρύσσων· λάμπων, ἀστράπτων (Greg. Naz. c. 2,2,6,32 [37, 553,8 M.]) Greg. Naz.
3473 †ἀμαρύκαρ· ἀπ' ἀρχῆς
3474 ἀμάρυγγας· τοὺς ὀφθαλμούς
3475 ἁμάς· ἡμετέρας. Δωρικῶς (Κ 448) Hom.
3476 ἀμᾶσθαι· ἐφέλκεσθαι τὴν γῆν D
3477 ἁμασυκάδες· ἅμα τοῖς σύκοις γινόμενοι ἄπιοι D
3478 ἀματίζει· ἀναφυρᾷ D
3479 ἀμάτις· ἅπαξ. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 64 K.–A.) D
3480 *ἀμάτορος· μητέρα μὴ ἐχούσης (Eur. Phoen. 666) S[27] Eur.
3481 ἅμα τοῖσι· σὺν τούτοις (Α 348 ..) Hom.
3482 ἁματροχιά· τῶν ἁρμάτων συνάφεσις
3483 ἁματροχιάς· τὰς χαράξεις τῶν τροχῶν. καὶ ὁμοδρομίας (Ψ 422) Hom.
3484 ἁματροχόωντα· ἅμα συνεκτρέχοντα (ο 451) Hom.
3485 ἀμαυρῇ γλώσσῃ· ἡσύχως
3486 ἀμαυροῖ· ἀναιρεῖ. μαραίνει (Eur. Hipp. 816) Eur.
3487 *ἀμαυρούμενοι· σκοτιζόμενοι vg[2]S[22]
3488 ἀμαυρώσας· σκοτώσας

3463 EM 78,7 **3465** Σ α 358,357; – λαμπηδόνες Schol. Ap. Rh. 2,42 **3467** Σ α 359; cf. Schol Ap. Rh. **3468** cf. Ap. S. 28,11 **3469** Ph α 1134; Paus. perieg. 1,31,5 **3471** Ph α 1132 **3472** Orion 23,14 (Philox. fr. 432,1); E. Gen. α 590 (EM 77,27; Method.) | **3475** Ap. S. 27,18; Schol.; EM 79,30 **3476** EM 83,6 **3483** cf. E. Gen. α 606 (EM 79,38) | **3484** cf. Ap. S. 27,33

3463 αἱμῦλον H: accent. Mus. **3464** ἁμαρτῶν H, -ών Mus.: conf. utriusque (La.) **3465** ἀμαρυγκαί Mus., ἀμαρυγαί Pears. 58 = (testt.) | ἀκτῆνες H (-εῖ- Mus.): Sop. Guyet. Heins. = testt. | ὄφεις H: HSt. Ind. = Σ **3466** ἀμαρύγκεα H: accent. Mus.; -γκια K **3468** ἀμαρυγμάτια ci. La. | βοστρυχία H: accent. La. ('h. l. polypi bracchia, radii apte vocata') **3469** ἀμαρυσία H: accent. Schm. = Ph; IG 2[2], 1203,17 cft. La. **3470** ἀμαρὺς H: accent. La. ('ad αμηρυτος') **3473** v.l. gl. 3689 (Voss.) **3474** spat.μαρύττα H, ἀ ins. Mus.: Schm. **3477** αἵ μὲν H, αἵ σὺν Mus.: La. **3478** susp. La.; gl. 4436 cft. Schm. **3479** ἀματὶς H: accent. Guyet | cf. Wack. Kl. Schr. 1,230–1 **3480** αματηρος K **3482** ἁματροχεῖν H: Salm. Pears. 58 **3483** ἀ- H: spir. ed. 1521 | ὁμοδρομιάς H: accent. Funger. = E. Gen. **3484** ἀ- H: spir. Alb. = Ap. S. **3485** ἀμαυρὴ H: accent. Mus.

3489 *ἀμαυρόν· σκοτεινόν (δ 824)
D 3490 †ἀμαχητηρία· εἶδος ἀκάνθης
3491 *ἄμαχον· ἀκαταμάχητον vg[14]Σ, ἀκαταγώνιστον (vg[14])
D 3492 ἄμβαινα· ἀναδενδράς S[23]
D 3493 †ἀμβαδέως· ἀφροντίστως. ἀπρονοήτως
3494 *ἄμβασιν· ἀνάβασιν S[13](vg[3])
D 3495 ἀμάσεται· ἀπὸ τῆς ἀμήσεως, οἱονεὶ σφάξαι. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ (fr. 625 R.)
3496 †ἀμβαίδην· ἐμβολάδην. μετὰ ὀλολυγμοῦ
Hom. 3497 ἀμβαλλώμεθα· ἀναβαλλώμεθα (B 436)
Hom. 3498 ἀμβατός· ἀναβατός. προσβατός (Z 434)
3499 †ἀμβές· δύσκολον. ἢ ἀβλαβές
D 3500 ἄμβη· ἡ τῆς ἴτυος ὀφρῦς τῶν κυλλῶν ἀσπίδων
D 3501 ἄμβικα· χύτραν. κάδον
3502 *ἀμβιτιῶν· ἐπιτηδεύων παρεκβάλλειν τινὰ τῆς αὐτοῦ ἐξουσίας S[20]
3503 ἀμβλακεῖν· ἁμαρτεῖν
LXX 3504 *ἀμβλάκημα· ἁμάρτημα (Dan. 6,5 vers. Theod.) S[17]
Ap. S. 3505 ἀμβλήδην· ἀναβολάδην, ἀπὸ προοιμίου. ἢ μετὰ ὀλολυγμοῦ ἀναβάλλων (X 476)
3506 *†ἀμβλοθρίδιον· ἄμβλωμα. βρέφος. ἔκτρωμα vg[7]S[10]
3507 *ἀμβλύ· βραδύ (Plat. Theaet. 165d) (vg[6]S[21])
3508 *ἀμβλυωπεῖ· τυφλώττει P[24](Σ)
3509 *ἀμβλυώττοντες· τυφλώττοντες (Luc. 24,6) vg[2]S[12]
3510 ἀμβλύτερον· ὀκνηρότερον (Plat. Polit. 273b)
D 3511 ἀμβλύσκει· ἐξαμβλοῖ. κυρίως δὲ ἐπὶ ἀμπέλου. καὶ ἐκτιτρώσκει. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδῃ (fr. 132 R.)

3489 Σ α 362; EM 79,44; gl. Oct. α 18; cf. gl. Dionys. 23C **3491** Σ α 363; Schol. Ar. Lys. 253 | **3497** Schol.; E. Gen. α 607 (EM 79,45) **3498** Su α 1518; EM 79,48 | **3501** EM 80,18 **3504** gl. Dan. **3505** Ap. S. 26,28; EM 80,19 | **3508** Σ α 366; lex. αἱμ. α 144 (E. Gud. 110,1); EM 80,2

3490 ἀμαλλητήρια (‘quae vellera decerpunt’) ci. La. **3491** ανταγωνιστον K | ad Pind. Ol. 13,16 = 13 ref. Σ **3492** ἀνάδενδρα H: Guyet. Salm. = K **3493** v.l. gl. 131 (Headl. 1910,2) **3495** σφάξει Mus. | τροίλω H: Mus. **3496** v.l. gl. 3505 (Schow) **3497** -όμεθα bis H: Alb. = testt. **3498** ἀμβάτας Su | ἀνάβατος H (ἀναβάτας Su): accent. Kust. = EM (v. Schol.[At]) | πρόβατος H: Voss. Kust. **3499** ἀλαβές Schm. **3500** ἰτύος H: accent. Mus. | ὀφρὺς H: accent. Mus. **3501** ἄμβικον EM | χύτρας H: Mus. = EM **3502** ‘gl. Byz. a Lat. *ambitus* [Salm.] cf. αμβιτευω Pallad. v. Chrys. 36c’ La. | παρεκβάλλει H: Mus.; -βαλειν K | αξιας K **3503** ἀμβακεῖν H: Guyet. Pears. 58. Voss. al. **3505** v.l.: gl. 3496 **3506** v.l. gl. 3514 (HSt.) | ἀμβλωθρίδιον Mus. = K | το αμβλωθεν βρ. K **3507** βαρύ H: Schm. = (K) **3508** ἀμβλυωττεῖ(ν) testt. **3510** ἀμολύτερον H: Mus. | ὀκνηρότερα H: Ald. **3511** ἐξαπλοῖ H: HSt. Sop. Salm. al.

3512 ἀμβλῶνες· χαλβάνη. Διονύσιος D

3513 *ἀμβλώσκειν· ὠμοτοκεῖν (Galen. nat. fac. 2,183,17) S^{22}

3514 ἀμβλωθρίδια· τὰ ἐξημβλωμένα, ἔμβρυα (Dion. Ar. eccl. hier. 3,3,6)

3515 ἄμβλωμα· ἔκτρωμα (Antiph. fr. 148 Th. vel soph. VS 87 B 38 [2,345])

3516 ἀμβλωπή· τυφλή

3517 ἀμβλώσσει· ἀμβλυωπεῖ (Nic. ther. 33)

3518 ἀμβολάδην· ἀναβολῇ χρώμενος. ἀναζέων. ἀναβάλλων (Φ 364) Hom.

3519 ἄμβος· ἡ ἐπίγειος πλάτη

3520 ἀμβρίζειν· θεραπεύειν ἐν τοῖς ἱεροῖς

3521 *ἀμβρόσια· θεῖα θαυμαστά (Ω 341) vg^1S^8(Σ) | τροφή, ἢ μάννα (Sap. 19,21) S^8 Hom. | LXX

3522 ἀμβρόσιον· εὐῶδες, ἡδύ (Ξ 178) Hom.

3523 ἀμβροσίη· θεία, καὶ ἀθάνατος. καὶ ἡ τῶν θεῶν τροφὴ (ε 93). βαρυτόνως γὰρ ὁ βρότος τὸν ἀνθρώπινον φόνον κατὰ στέρησιν δηλοῖ. ἡ καθαρὰ καὶ ἀθάνατος καὶ ἄφθαρτος σημαίνεται. Κορίνθιοι δὲ τὸ κρίνον (Nic. fr. 74,28) D

3524 *ἀμβροσίου· θείου (Ε 338) S^{19} Hom.

3525 †ἀμβρότιγνον· ἄμοιρον D

3526 ἄμβροτα· θεῖα, ἀθάνατα (Π 670 ..) Hom.

3527 *ἄμβροτα τεύχεα· θεῖα ὅπλα (Ρ 194) S^{15} Hom.

3528 *ἄμβροτος· ἄφθαρτος, θεῖος vg^4S^{16}, ἀθάνατος (Υ 358) Hom.

3529 *ἀμβρόσιος· θεῖος, ἀθάνατος (Β 19) (vg^5Σ). ἡδύς. καὶ ὄνομα κύριον

3530 ἀμβροτεῖν· ἁμαρτεῖν. ἀποτυχεῖν βροτοῦ, ὅ ἐστιν ἀνθρώπου. καὶ κρύπτειν

3513 cf. Moer. 190,31 (α 127 H.); Poll. 2,7 **3514** Σ α 367; EM 80,17; gl. Dionys. 23C **3517** Schol. Nic. **3518** ἀναβάλλων Schol.; Su α 1531; E. Gen. α 624 (EM 80,21) **3521** gl. Sap. **3523** cf. E. Gen. α 618 (EM 80,54); ἡ – τροφή Orion 19,11; κρίον Athen. 15,681b (cit. Nic.) **3524** Schol.; E. Gen. α 619 **3526** θεῖα Σ α 369 **3528** – θεῖος Schol. Ω 460; ἀθάνατος cf. E. Gen. α 620 (EM 80,28) **3529** – ἀθάνατος Σ α 368; θεῖος Schol.

3512 'Dion. Uticensis. cf. gl. β 1000' La. **3513** ἀμβλώσσειν H: Hudson ad Moer. = K; ἀμβλίσκειν testt. | ὁμοτοκεῖν H: Scal. Heins. Palm. al. = K Moer. **3514** v. ll.: gll. 153. 3506 | contin. H: ed. 1521 | ἐξηπλωμένα H: Sop. Salm. Pears. 59. al. = testt. **3515** ἀμόλωμα H: Mus. **3516** ἀμβλώπη H: accent. HSt. Thes. 1,716 **3517** ἀβλυωπεῖ H: H^c; ἀμβλυωττεῖ Schol.Nic. **3519** πλάστη H: Mus. | ad ἄμβη (La.) **3520** 'scl. incubatione cf. gl. β 1141' La. **3521** ἀμβροσία H: accent. La. | θαυμασία H (K): La. | τροφή κτλ ad ἀμβροσία, cf. Bernays G. Abh. 2,296 (qui aut ἢ del. aut ἤτοι leg. vult) **3523** βροτὸς H: accent. Mus. | φὼς (φῶς Mus.) δηλοῖ οὐ καταστέρησιν H: La.; ⟨λύθρον ἀπὸ⟩ φόνου Schm. | ἀφθάρτως H: Mus. **3525** ἀ(μ)βροτινόν La.; cf. gl. 3521 | ἄκοιρον H (ἄκυρον Mus.): Schm. **3527** l. ἄμβ. H: ed. 1521 = K

D **3531** ἀμβροτίξας· ἀπαρξάμενος. Λάκωνες

3532 ἄμβροτες· †καινεῖ ἀποτυγχάνει

D **3533** ἀμβρυχαί· αἱ τῶν χειρῶν ἐμβολαί

D **3534** ἄμβρυττοι· εἶδος ἐχίνων θαλασσίων. Ἀριστοτέλης (h. an. 530b5) δὲ αὐτοὺς βρύττους καλεῖ

D **3535** Ἀμβώνιον· χωρίον τῆς Ζελείας

D **3536** ἄμβωνες· αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν. Αἰσχύλος Κερκύωνι (fr. 103 R.) καὶ Σισύφῳ (fr. 231 R.)

Ap. S. **3537** ἀμέγαρτον· ἀφθόνητον ($S^{46}Br^{944}$), ἀζήλωτον (Β 420). ἢ ⌊πολύν Br^{944}, ἢ μέγαν. ὡς τό· ‘ἀμέγαρτε συβῶτα’ (ρ 219), ᾧ οὐκ ἄν τις φθονήσειεν.

D **3538** ἀμέθυσος· βοτάνη. καὶ λίθος

D **3539** ἀμείβεται· παραιτεῖται. Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ (fr. 156 K.)

3540 *ἀμείβοντα· ἀλλάσσοντα (Plat. Soph. 224b) $vg^{8}S^{32}$

3541 *ἀμείβου· ἀνταποδίδου (Aesch. Eum. 586) $vg^{6}S^{43}$

Hom. **3542** *ἀμείβων· ἀλλάσσων (Λ 547) $P^{50}Br^{522}\Sigma$

3543 *ἀμειδές· στυγνόν $vg^{1}\Sigma$, ἀγέλαστον (Cyr. in Ioh. 2,296,24 ..)

LXX **3544** *ἀμειδήτοις· σκυθρωποῖς $S^{21}(vg^{1})$. μειδιᾶν γάρ ἐστι τὸ γελᾶν (Sap. 17,4) $S^{21}vg^{1}$

3545 *ἀμείδητον· ἀγέλαστον S^{28}

Ap. S. **3546** ἀμείλικτον· πικράν, οὐ προσηνῆ (Λ 137)

D **3547** ἀμειλέοις· ἀθλίοις

3548 *ἀμείλικτον· ἄμικτον (S^{27}), ἀπάνθρωπον $P^{51}(S^{27}\Sigma)$, σκληρόν $vg^{2}S^{22}P^{51}$. καὶ πικρόν, οὐ προσηνῆ

Hom.? **3549** ἀμείλιχος· ἀπροσηνής, ἀπειθής. ⌊σκληρός $\Sigma(vg^{13})$. πικρός (Ι 158)

3534 Ph α 1172 (Hdn. Symp. [Reitz. GGN 1906,44]) **3536** Ph α 1174; Eust. Od. 1636,53 (1,353,6 St.); Apoll. Cit. in Hippocr. art. 6,31 (Bacchius; Ῥοδιοι) **3537** Ap. S. 25,20; cf. Schol. ρ 219b; Orion 22,12; ἄφθονον Apion 217,11 L.; ἄφθ. et πολύν Schol. B; πολύν cf. E. Gen. α 627 (EM 81,29) **3538** Diosc. mat. med. 2,175RV | **3539** Ph α 1177; EM 81,36 (om. cit.) **3542** Σ α 371; Schol.; cf. Erot. γ 7 **3543** Σ α 372; cf. E. Gud. 111,7; EM 82,23 **3544** gl. Sap.; cf. Su α 1568 (Δ) | **3545** cf. Su α 1568 **3546** Ap. S. 25,11 **3548** ἀπάνθρωπον Σ α 373 **3549** σκληρός Σ α 375

3531 αμ-μορτ- a stirpe μερ(ος), cf. gl. 3625 et αναμερισασθαι (La.) **3532** κενῶς (‘quidni κενῆ?’ La.) ἀποτυγχάνεις Mus.; Καινεῖ (Ion TrGrF 19 p. 105) Schm. **3533** ἀμβρῦχαι H: accent. Mus.; ἐμβροχαί Pears. 59 **3534** ἀμβρύττει H: Mus. = Ph^{z} | αὐτοὺς δὲ H: Schm. | βρύνους H (-νν- Mus.): Funger. Sop. Pears. 59. al., cf. gl. β 1262; βρυσσοὺς Ph (accent. Theodorid., cf. Arist. h. an. 530b5 quem cit. Athen. 3,91b) | v.l.: gl. 217 **3537** ἄφθονον K | μέγα H: Mus. | ὃν οὐκ H: Mus. = Ap. S. Schol. | φθονήειεν H: Mus. = Ap. S. Schol. **3538** ἀμέθυστα Diosc. mat. med. l. c. et Eup. 1,23 (sed cf. mat. med. 1,123,2 codd.) **3540** ἀλάσσοντα H: H^{c} = K **3542** ἀλάσσων H: H^{c} = K testt. **3543–4** omnia sub l. αμειδες K^{vg} **3546** πικρὸν H: Schm. = Ap. S. | προσι(?)νῆ H: Mus. = Ap. S. **3547** ἆ μελέοις (Greg. Naz. c. 2,1,1,53 [37,974,3 M.]) Pears. 59 **3548** καὶ – fin. incl. La., ut dittogr. gl. 3546 | προσυ(?)νῆ H: Ald. | v.l.: gl. 3674 **3549** ἀπειβ(?)ὴς H: Mus. | πίης H: Heins. Kust.; πι⟨κρός, ἀπην⟩ής Pears. 742

3550 †ἀμεῖναι· πληρωθῆναι
3551 ἀμείνασις· ἡδύοσμον — D
3552 *ἄμεινον· κάλλιον vg^{10}S^{38}, βέλτιον g^{10}S^{38}, κρεῖσσον (Α 116 ..) g^{10} — Hom.
3553 *ἀμείνονα· βελτίονα (Β 239 ..) vg^{11} — Hom.
3554 †ἀμιλλώμενος· ὁρίζων. ἢ ἐρίζων
3555 ἀμεριμνεῖν· ἀμελεῖν (Greg. Naz. c. 1,1,6,43 [37,433,2 M.]) — Greg. Naz.
3556 ἀμείρεσθαι· στερεῖσθαι — D
3557 ἀμείροντες· στερίσκοντες, ἀφαιρούμενοι — D
3558 †ἀμεῖς· εὑρήσεις
3559 *ἀμειφθήσεται· ἀλλαγήσεται S^{44}
3560 ἀμείψασθαι· ἀποκρίνασθαι (β 83 ..) — Hom.
3561 ἄμειψεν· ἤλλαξεν (Greg. Naz. c. 1,1,2,69 [37,407,2 M.]) — Greg. Naz.
3562 ἀμειψικοσμίη· μετακόσμησις (Democr. VS 68 B 138 [2,169]) — D
3563 ἀμειψιρυσμεῖν· ἀλλάσσειν τὴν σύγκρισιν, ἢ μεταμορφοῦσθαι (Democr. VS 68 B 139 [2,169]) — D
3564 ἀμειψίχρον· μεταβάλλοντα ⟨τὴν χρόαν⟩ (Democr. VS 68 B 139a [2,169]) — D
3565 *ἀμειψώμεθα· ἀνταποδώσωμεν v(g)^{7}S^{31}(Σ)
3566 ἀμεθόδευτος· ἀτέχναστος — D
3567 *ἀμέλγει· ἐπισπᾶται τὸ γάλα (Greg. Naz. c. 1,2,32,45 [37,919, 10 M.]) vg^{12}S^{47} — Greg. Naz.
3568 ἀμέλδειν· τήκειν. στερίσκειν — D
3569 ἀμελῆσαι· ἀφροντιστῆσαι — D
3570 ἀμέλει· διό g^{19}. ἁπλῶς vg^{17}Br^{947}. οὕτως οὖν vg^{17}. τοιγαροῦν vg^{17}Br^{947}Σ
3571 *ἀμέλεια· καταφρόνησις S^{24}
3572 *†ἀμέλατον· τὸ ἴσον S^{20}
3573 ἀμελίου δίκη· ζημία — D

3551 EM 82,50 **3552** cf. lex. can. Ioh. Damasc. 59,9 (lex. can. 10 Bor.); βέλτιον Schol. **3553** Schol.; lex. can. Ioh. Damasc. 59,27 **3561** lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 239 **3562** EM 81,39 **3563** | EM 81,40 **3565** Σ α 376 **3570** τοιγαροῦν Σ α 377

3550 v.l. gl. 3580 (HSt. Ind.) **3551** ἀμίνασις H: Salm. = EM | ὑπὸ Περγαίων add. EM **3554** v.l. cum emend. gl. 3672 (Pears. 59. Alb.) **3555** le. ἀμερεῖν H: La. **3557** ἀμείρον(ες) H: Mus. **3558** v.l. gl. δ 764 **3561** ἀμεῖψεν H: accent. Mus. **3562** ἀμειψικὴς· μὴ H (ἀμειψικόσμη· ἡ Phav. = EM): Mein. 1858,527 **3563** ἀμειψίρωμεν H: Heins. Voss. Kust. = EM | ἀλάσσειν H: H^{c} **3564** ἀμείψιχρον H: accent. La.; -χροον Kust., sed μελίχρον cft. La. ('falso Lesbium dicit Be. 1,52') | ⟨τὴν χρόαν⟩ HSt. Ind. **3565** ἀμείψομεθα H (K^{g}Σ): La. = K^{vS} | ἀνταποδώσομεν Mus. = K^{g}Σ **3568** τίκτειν H: Voss. **3569** ἀμελδῆσαι H: HSt. Ind. **3571** ad Thuc. 1,122,4 ref. Tosi Studi 130 **3572** αμ. . ευτον K^{S} **3573** l. ἀμελ. H: ed. 1521 | ζημίου H: Schm.

3574 *ἀμελλητί· ταχέως vg^{3}S^{23}Br^{208}Σ, μελλήσεως χωρίς (Cyr. in xii proph. 1, 16, 30 ..) vg^{3}S^{23}
3575 †ἀμελοῦσαν· ἄκουσαν. ἢ ἀνελοῦσαν
Prov. 3576 Ἀμελοῦς γωνία· χωρίον Λιβύης
3577 †ἀμεμακέτην· ἀκαταμάχητον S^{42}
Att. 3578 *ἀμέμπτους· ἀκαταγνώστους (S^{48})
3579 *ἀμεμφῶς· ἀμέμπτως S^{39}. ἀφειδῶς
Hom. 3580 *ἄμεναι· πληρωθῆναι (Φ 70) S^{36}
3581 ἀμενεῖς· ἀσθενεῖς
Ap. S. 3582 ἀμενήνωσεν· ἀσθενῆ ἐποίησεν (Ν 562) S^{30}. Ἡλιόδωρος (fr. 11) δὲ ἐπὶ τῶν νεκύων 'ἀμενηνὰ κάρηνα' (κ 521 ..) τὰ ἀδιανόητα ἀπέδωκεν
D 3583 ἀμένητα· ὑμένα. Αἰολεῖς
Hom. 3584 ἀμενηνά· ἀσθενῆ κατὰ στέρησιν τῆς δυνάμεως. μένος γὰρ ἡ δύναμις. ἢ ἄψυχα (κ 521 ..)
Hom. 3585 *ἀμενηνῶν· ἀσθενῶν (τ 562) S^{29}
Eur. 3586 *ἀμενηνόν· ἀσθενές (Eur. Tr. 193) Br^{1074}
Hom. 3587 *ἀμενηνός· ἀδύναμος (Ε 887) (P^{52})
Eur. 3588 ἀμέρας· ἡμέρας (Soph. Ai. 890. Eur. Tr. 849)
3589 ἀμεργομένη· δρασσομένη. ὑφαιροῦσα (Nonn. Dion. 7, 141 ..)
D 3590 ἀμερτόν· ἡ εἱμαρμένη. Κρῆτες
Hom. 3591 ἄμερδεν· ἠμαύρου ἔβλαπτεν (Ν 340)
Ap. S. 3592 ἀμέρδειν· στερίσκειν (φ 290)
LXX 3593 *ἀμερεῖ· ἀμερίστῳ. ⌊ταχυτάτῳ (3. Macc. 6, 29) S^{49}
Greg. Naz. 3594 ἀμερσινόου· ἀποτυχόντος τοῦ νοῦ (Greg. Naz. c. 2, 1, 46, 17 [37, 1379, 5M.])
3595 †ἀμερεφές· τὰ ἀμφοτέροθεν
Hom. 3596 ἀμέρδει· ἀποστερεῖ (τ 18)

3574 Σ α 378 | **3576** Zenob. vulg. 1, 78; Prov. Bodl. 106 **3580** Ap. S. 26, 19; Schol. **3582** Ap. S. 27, 3; – ἐποίησεν Schol.; E. Gen. α 629 (EM 81, 56) **3584** ἀσθενῆ Su α 1551 (Δ); Schol. 521b; EM 81, 55 **3586** Galen. lex. 77, 13 **3587** Schol. **3591** Ap. S. 28, 29; Schol.; EM 82, 2 | **3592** cf. Ap. S. 30, 9 (cit. Hom.); Orion 13, 16; EM 82, 2

3574 ἀμελητὶ H (K^{g}Σ): Mus. = K^{vSBr} Su | μελε̄ H: μελλήσ ... Mus. (-εως teste Schow) = K **3575** ἀμελοῦσαν et ἀν- item corrupt. pro μέλλουσαν Herw. Versl. 1895, 181 **3577** v.l. gl. 3400 (Sop. Pears. 741) | αμεμακετον K **3579** ἀμέμφως H: accent. Abresch. **3580** v.l.: gl. 3550 | ἀμέναι H: accent. HSt. Ind. = Ap. S. (non leg. in K^{S}) **3582** v.l.: gl. 3719 | κάρινα H: Mus. = Hom. **3583** ἀμενητὰ H: accent. Mus. **3587** ἀμένησος H (αμενως K): Sop. Voss. = Schol. | ἀδύναμος H (propter acc.; αδυναμενος leg. Ald. La.: em. Guyet. Palm.) **3589** ἀμαργομένη H: Guyet. Pears. 60. Voss. al. **3590** ἀμεργὸν(ὲς)· ut vid. H: La. (ad μέρος, μοῖρα) **3591** ἠμαύρουν H: Mus. = testt. **3592** ἀμερδεῖν H: accent. Mus., cf. testt. **3594** ἀμερεινοῦ H (-ριν- ed. 1521): ἀμερσίνου Pears. 60, -όου Schm. 1863 (Ph. 19), 709 = Greg. Naz. **3595** v.l. gl. 3936 (Palm.) **3596** ἀμέργει H: Pears. 60. 743. Voss.

3597 *ἀμερθείς· στερηθείς (S[34])
3598 ἀμερθῇ· στερηθῇ
3599 ἁ μερία· τριακάδες δέκα D
3500 ἁμέριον ἔργον· τὸ ἡμερήσιον D
3601 ἀμέρμερα· πολλά. Λάκωνες D
3602 †ἀμερνός· ἄπειρος
3603 ἀμεροκοίτης· ὁ καλλιώνυμος ἰχθῦς. ἢ μύρον D
3604 *†ἀμερής· τυφλός g[18]
3605 *ἀμέρσαι· ἀποστερῆσαι, συλῆσαι (Π 53) S[35] Hom.
3606 ἀμερσίφρων· βλαβερά D
3607 ἄμερσεν· ἄμοιρον ἐποίησεν. ἐστέρησεν (θ 64) Hom.
3608 ἀμέρυτος· ἀναπόσχετος. ἀτελεύτητος
3609 ἀμερφές· αἰσχρόν D
3610 ἀμέρσαι· ἀμαυρῶσαι. ἄμοιρον ποιῆσαι (Opp. hal. 4, 18) D
3611 ἀμέσω· ὠμοπλάται D
3612 ἀμετάθετος· ἄτρεπτος, ἀκίνητος (3. Macc. 5, 1) LXX
3613 *ἀμεταποίητον· ἀμετάθετον (Cyr. in xii proph. 1, 159, 17) S[33]Br[221]Σ
3614 ἀμεταστρεπτί· δίχα τοῦ μεταστραφῆναι (Plat. rep. 620e . .)
3615 ἀμεταχείριστα· δύσληπτα (Ar. fr. 726 K.–A.) Br[228] D
3616 †ἀμετέναι· ἀποδοῦναι
3617 ἄμετρα· †ἄκερα, ἀκεράμια μαχόεσα
3618 *ἀμετρίαν· ὑπερβολήν (Plat. rep. 486d . .) vg[5]S[26]
3619 *ἀμετροεπής· φλύαρος, ⌊ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν (B 212) S[45] Hom.
3620 ἀμετουσίαστον· ἀμέτοχον
3621 *ἀμέτοχον· ἀμετάληπτον (Cyr. in xii proph. 1, 303, 4 . .) S[40]
3622 *ἄμετρον· ἀμέτρητον, ἄπειρον (Cyr. in Ioh. 1, 313, 8 . .) (S[37])
3623 ἀμεύσασθαι· ἀμείβεσθαι. διελθεῖν. περαιώσασθαι (Pind. fr. 23?) D
3624 ἀμευσιεπής· διαλλάσσουσα καὶ ἀμειβομένη τοῖς λόγοις (Pind. fr. 24) D

3605 Schol. | **3607** Ap. S. 24, 32; ἐστέρησεν Schol.

3597 -θης bis K, -θῇς Pears. 743 = Schol. X 58 (hic vel gl. 3598) **3599** ἀμερία H: Schm.; gl. μ 871 cft. Pears. 60 **3600** l. ἀμέρ. H: Voss. **3601** gl. γ 412 [l. 411] cft. dub. La. **3602** v.l. gl. 3622 (Schm.) **3603** μῦρον H: accent. Mus.; μύρος Pears. 60 **3604** αμερος K; ἄμερσις cft. La.; ἀμερδής Conom. 1988, 418 coll. N 340 al. **3605** στερέσαι Schol. | συλλῆσαι H: Mus. = K **3608** h. e. ἀμήρυτος La. coll. gl. 3638 **3609** ad μορφή Saussure 122. Wack. Kl. Schr. 777 **3610** ἀμέσαι H: Mus. **3611** ὠμοπλαταὶ H: accent. Mus., qui -τῃ (-τῃ Ald.; ἀμέσῳ ed. 1521) | Fick 1911, 336–7 ref. ad Skt. aṃsas, dual. aṃsāu; Gundermann, Zt. deutsch. Wortf. 8, 113, German. esse cens. **3613** contin. H: Schm. | ἀμεταποιητὸς H (accent. Mus.): Schm. = KΣ | ἀμετάθετος H: H[c] = KΣ **3614** ἀμετατρεπτὶ H: Mus. **3616** ⟩α μετ⟨ι⟩έναι (Ion.) Pears. 60; ἀποτῖναι Sop. **3617** ἄπειρα· [ἄκερα] μεγάλα, ἄμαχα ὅσα ci. La., obloq. Merv. J. 1955, 165 **3622** v.l.: gl. 3602 | ἀμέτριτον H: ed. 1521 = (K) **3623** περεώσασθαι H: Mus.

D **3625** ἄμη· σιδηροῦν σκεῦος. καὶ σκάφη, εἰς ἣν ἐβάλλοντο ἐρίφων πόδες πρὸς τὸ μὴ βαίνειν
D **3626** ἁμῆγε· ἁμηγέπω
3627 [ἄμητος· ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ]
3628 [ἄμητός· ὁ θερισμός]
3629 *ἁμηγέπη, ἁμηγέποι· ὅποι ποτέ $S^{20}(g^4)$
3630 *ἃ μὴ θέμις· ἃ μὴ πρέπει (Soph. OC 1641) vg^5S^{11}
D **3631** †ἀμήκωα· δεινά. Ταραντῖνοι
D **3632** ἀμήλιον· ἀκολάκευτον. Κρῆτες
3633 †ἀμημένοι· σῖτον συλλέγοντες S^{19}
D **3634** ἄμην· πλακοῦντος εἶδος
3635 ἀμηνίτως· ἀμέμπτως. Ἀχαιὸς 〈Ἀλκμέωνι〉 (TrGF F 15)
Hom. **3636** ἅμ' ἠοῖ· ἅμα ἡμέραι (δ 407 ..) [Ἀλκαιῶνι]
D **3637** ἄμηροι· ὅμηροι
3638 *ἀμήρυτον· ἄφθαρτον, ἀτελεύτητον (Ap. Rh. 2, 221) $v^{αμα20}g^3S^{10}$. πολὺ 〈ἐκτεταμένον〉 $g^3Σ$
Greg. Naz. **3639** ἀμῆσαι· θερίσαι (Greg. Naz. or. 16, 17 [35, 957B M.])
Hom. **3640** ἀμησάμενος· συναγαγών (ι 247). θερίσας
3641 *ἀμήσαντα· θερίσαντα (vg^9S^{17}), ἀποτεμόντα
D **3642** ἀμητορίδας· [καθαριστάς] Κρῆτες [ἢ] κιθαριστάς
3643 ἄμητες· πλακοῦντος εἶδος (Antiphan. fr. 297 K.–A. al.)
Hom. **3644** *ἀμητῆρες· θερισταί (Λ 67) $S^{14}Σ$
D **3645** †ἀμητόν· ἀποίητον S^{18}
3646 *ἀμήτορες· μὴ ἔχοντες μητέρα (Nic. ther. 134) S^{13}

3630 cf. Schol. Opp. **3613** Σ α 379 **3618** $Σ^b$ α 1042 **3619** Schol. **3624** EM 82, 16 **3625** σκάφη cf. Orion 9, 11; (Poll. 10, 129) **3629** cf. Σ α 381 **3634** cf. Moer. 191, 32 (α 156 H.) **3637** EM 83, 19 **3638** ἀτελεύτητον cf. Σ α 382; E. Gen. α 688 (EM 83, 16. 87, 6; Method.); Schol. Ap. Rh. **3639** lex. Greg. or. 158, 6 (LGM 171, 6) **3640** Ap. S. 29, 22; Schol.; cf. EM 83, 2 | **3641** Σ″ (Ph α 1190. Su α 1579); cf. Schol. Ω 451 | Σ α 383; Ap. S. 30, 8 **3642** EM 83, 15; cf. Athen. 14, 638b **3643** Athen. 14, 644f.; Ph α 1195; Schol. Ar. Plut. 999a (Su α 1581); E. Gen. α 648 (EM 83, 20; Method.); cf. Poll. 6, 77 **3644** Σ α 384; Schol.

3625 ἀμὴ H: accent. Mus. = testt. **3626** ἀ- bis H: La. | ἀμηγέτω H: La. tacite (-πως Mus.) | 'Cohaerent isthaec cum gl. [3629], a qua duobus additamentis … male nunc divelluntur' Schm. **3627–8** dittogr. gll. 3647–8 incl. Schm. **3631** ἀνήκοα Sop.; ἀπήκοα Cor. **3632** ἄμηλι H (-ιν [?ον] Mus., -ον Ald.): La.; ἀμήλιχον Schm. **3633** ἀμώμενοι potius quam ἀμησάμενοι Thes. 1, 2, 50C, vel ἠμημένοι La. **3634** ἄμην(ον) H: ?Mus.; ἄμης Voss. = Moer.; cf. Silen. ap. Athen. 14, 644f, La. 1925, 169 n. 66 **3635** ἀχαιοί H: Sop. Pears. 60 | add. Sop. e gl. 3636 **3636** ἅμα ἡμέραι ἀλκαιῶνι ἅμ' ἠοῖ H: Voss. et Sop. **3637** ἄμηροι· ὅμοιροι H: Phav. = EM **3638** ἀτέλεστον testt. | add. Cunn. = ΚΣ **3641** -ντες (φ 301) K testt. **3642** ἀμήτορας Sop. Salm. Perg. = EM, 'recte cf. gl. 3646. RE 17, 1068, 58' La. | καθαριστάς (f. l.) et ἢ del. vel θεριστάς scr. Salm. Kust. | κιθαρ. Κρ. EM **3643** ἀμῆτες H: accent. Mus. = testt. **3645** ἀκμητόν Kust. coll. gl. κ 3080; ἀμη〈χάνευ〉τον ci. La. **3646** μητερας K; cf. gl. 3642

3647 *ἄμητος· θερισμός (Prov. 6, 11a) vg[7] LXX
3648 ἀμητός· ὁ καιρὸς ⟨τοῦ θερισμοῦ⟩ (T 223) [S[16]] Hom.
3649 *ἀμήχανον· ἄπορον v[1](g[αμο14]), πρὸς ὃν μηχανὴν οὐκ ἔστιν (S[12]) εὑρεῖν, ἢ δυσχερές, ἢ ἐνδεές
3650 ἀμήχανε· ἀπροσμάχητε (O 14) Hom.
3651 ἀμητος· τῆς μὲν πρώτης ὀξυνομένης, αὐτὰ τὰ τεθερισμένα· τῆς δὲ τελευταίας, ὁ καιρὸς τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν (T 223) Orth.
3652 ἀμήτωρ· κακομήτωρ. Σοφοκλῆς Ἠλεκτρᾳ (1154) D
3653 †ἀμία· φυλάκια D
3654 ἀμίαι· ἰχθύες (Epicharm. fr. 122, 5 K.–A.) D
3655 †ἀμιερεῖ· δείξει D
3656 ἀμμηρά· ἀμμώδη, ἔρημα D
3657 ἀμειδῆ· στυγνά, ἀγέλαστα
3658 ἀμιθρόν· ἀριθμόν (Simon. PMG fr. 121) D
3659 ἀμιθάς· ἔδεσμα ποιόν, καὶ ἄρτυμα, ὡς Ἀνακρέων (PMG fr. 122) D
3660 ἀμιθρεῖν· ἀριθμεῖν (Nicochar. fr. 25 K.–A.) D
3661 †ἀμίθιος· μυλών D
3662 ἄμμιξ· συγκομιστὸς ἄρτος. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 66 K.–A.) D
3663 ἀμικτίσας· διαστήσας. χωρισάμενος D
3664 *ἅμιλλα· φιλονεικία g[αμη8]P[9]Σ, πόλεμος P[9], ἀγών (Eur. Hec. 226 ..) Eur.
3665 ἁμιλλᾶν· τὸ ἐρίζειν. καὶ εἰς τάχος γράφειν
3666 *ἁμιλλᾶσθαι· φιλονεικῆσαι S[8](vg[αμε15]), ἀγωνίζεσθαι (Eur. Hipp. 426 ..) S[8] Eur.
3667 ἀμίλλακαν· οἶνον. Θηβαῖοι D
3668 ἁμιλλᾶται· ἐρίζει (Pind. Nem. 10, 59 = 31)
3669 ἁμιλλότεροι· ἐπὶ πλέον ἐρίζοντες D
3670 ἀμίλλυκα· δρέπανον. Ἠλεῖοι D

3647 EM 83, 10; Zonar. 142; gl. Prov. **3648** Schol.; EM 83, 9; Su α 1583 **3649** ἄπορον Apion 217, 18 L.; EM 83, 27; πρὸς – εὑρεῖν cf. E. Gen. α 642 (EM 83, 25); ἐνδεές cf. EM 83, 32 **3650** Ap. S. 28, 26; cf. Apion 217, 18 L. **3651** Σ α 385; Ammon. 38; accent. ordine inverso Ioh. Philop. de voc. A α 6 **3652** EM 83, 14 (om. cit.) **3654** Arist. fr. 332 Rose (ap. Athen. 7, 277e); E. Gen. α 651 (EM 83, 37) **3660** Ph α 1200 (cit. Nicoch.); cf. Su α 1592; E. Gen. α 649 (EM 83, 42; Hdn. et Method.) **3664** φιλονεικία Σ α 389; Schol. Eur. Hipp. 1141b

---

3647 ἀμητὸς H (EM Zonar.): accent. La. **3648** ἄμητος H (testt.): accent. Sop. | add. Sop. Heins. e gl. 3627, Zonar.; τοῦ θέρους testt. **3651** ἀμητὸς H (Σ) | θερισμένα H: Mus. = Σ; θερίσματα Ammon. **3652** κακομήτων H: Mus. **3653** κρί⟩σμια Avyer. 1978, 305 | φυλακία H: accent. La. **3654** ἄμια H: accent. Heins. = testt., -αι Schm. **3656** ἀμιέρα H: La. **3659** ἄμιθα H: Reitz.; gl. 3690 cft. Alb. **3661** h. e. ἀλήθ(ε)ιος La. | μυλῶν H (μύλων Mus.): accent. La. **3662** l. ἀμικόνιστος H: Kaib. coll. gl. 3702; 'possis et ἀμικόν (ad ἄμι)' La. **3663** expl. αἰτήσας H: Mittelhaus | χωρησάμενος, H[c] **3666** φιλονεικειν K **3669** 'ab αμιλλα format. ut αγροτερος sim.' La.

3671 *ἁμιλλώμεθα· φιλονικῶμεν (Cyr. in Ioh. 2,384,24) S[5]
3672 *ἁμιλλώμενος· ἐρίζων (Plat. leg. 731a) S[7](g[4])
3673 ἁμιλλητήριος· ὁ ἐρίζων πολύ
3674 †ἀμίλικτον· σκληρόν
D 3675 Ἀμιναῖον· δι' ἑνὸς ν̄ τὸν οἶνον λέγει. ἡ γὰρ Πευκετία Ἀμιναία λέγεται
D 3676 ἀμῖξαι· οὐρῆσαι. ἢ ἐκχύσαι. ἢ ὀμῖξαι
D 3677 ἅμιπποι· δύο ἵπποι συνεζευγμένοι
D 3678 ἁμιλλητηρίους λόγους· τοὺς ἐναγώνιους
D 3679 ἀμίς· σταμνίον
D 3680 ἀμίσαλος· δυσάρεστος (Callim. fr. inc. 738 Pf.)
D 3681 ἄμιτρα· μικρά. Κρῆτες
Hom. 3682 ἀμιτροχίτωνας· ἀζώστους ἔχοντας τοὺς χιτῶνας (Π 419)
Hom. 3683 ἀμιχθαλόεσσα· ἀπροσόρμιστος ἐκ θαλάσσης καὶ δύσορμος (Ω 753)
3684 ἄμισθος· χωρὶς μισθοῦ (Aesch. Ag. 979)
Eur. 3685 *ἅμμα· δεσμός (Eur. Hipp. 781) S[4](vg[αμα7]Σ)
D 3686 ἀμμάθω· μεταμέλωμαι
D 3687 †ἀμμαλλῆς· ἀνοστία S[5]
D 3688 Ἀμαλῷα· ἑορτὴ ⟨παρὰ Τενεδίοις⟩ ἀγομένη Διί
D 3689 ἀμ μακρύ· τὸ ἀπ' ἀρχῆς
D 3690 ἀμαμιθάδες· ἥδυσμά τι σκευαστὸν διὰ κρεῶν εἰς μικρὰ κεκομμένων δι' ἀρτυμάτων
D 3691 ἀμμάξαι· αἰωρεῖσθαι, καὶ κρέμασθαι. ἢ ⌊ἀποπνῖξαι Br[1023]

3675 Arist. fr. 495 Rose **3676** οὐρῆσαι EM 83,36 **3677** Paus. α 87; Σ″ (Ph α 1212. Su α 1600) **3678** Ph α 1202 **3679** anon. in Hermog. 7,735,3 Walz (cf. Radt ad Aesch. fr. 180, p. 294,15) **3680** E. Gen. α 652 (EM 83,49) **3682** Ap. S. 26,12; Schol.; E. Gen. α 655 (EM 83,52) | **3683** Ap. S. 27,14 **3685** Σ α 390 **3686** Ph α 1206 **3688** Ph α 1207 **3690** Ph α 1112

3671 φιλονεικοῦμεν H: La. = K **3672** v.l.: gl. 3554 **3673** ἁ- H: spir. La. **3674** v.l. gl. 3548 (HSt. Ind.) **3675** cf. Diosc. mat. med. 5,19,2 (codd.) | Πικεντία J.H. Voss = test.; 'sed error vetustus cf. CMueller ad Scyl. 15' La. **3676** ἠχῆσαι H: La. | ὀμίξαι H: accent. La. **3677** ἀμιπποὶ H: spir. Jun., accent. Mus. = testt. **3678** l. ἀμ. H: ed. 1521 = Ph | ἀμιλτορίους H: Kust. = Ph | ἐν ἀγῶνι H: La. = Ph **3680** ἀμίσαρος H: La.; ἀμίσαλλος Salm. = E. Gen. ('rectius' La.) | ἀκόρεστος H: Salm. = E. Gen. **3681** h.e. παιδία La.; Callim. hy. Art. 14 cft. Alb. **3682** ἀμιροχίτωνας H: Mus. = testt. **3685** ἄμμα H: spir. Alb. **3686** ἀμαθῶ H: -μμ- Ph, accent. Mus. | μεταμελῶμαι H: accent. Mus.; καταμελοῦμαι Ph **3687** αμμαλις K **3688** ἀμμαλῶ H (Ph[z], ἀμμαλώ Ph[b]): Wack.*; cf. mensem Ἀμαλῶιον Cymaeorum Aeol. BCH 12,363,17 et n. pr. Ἀμαλῶιος IG 7,3195,20 | add. La. = Ph **3689** v.l.: gl. 3473 **3690** ἀμμαμηθάδης H: La. = Ph (ἀμαμινθ- Croen. Rh.M. 1907); cf. gl. 3659 | καὶ ἀρτ. Kust. **3691** v.l.: gl. 3422 | ἀμμάζαι H: Mus. = K | ἐωρεῖσθαι H: HSt. Ind. | κρεμᾶσθαι H: accent. La. | ἀποπῆξαι H: Mus. = K, cf. gl. 3422

3692 Ἀμμάς· ἡ τροφὸς Ἀρτέμιδος. καὶ ἡ μήτηρ. καὶ ἡ Ῥέα. καὶ ἡ Δημήτηρ D
3693 ἀμματίζει· περιπλέκει, δεσμεύει S^1 D
3694 ἄμμε· ἡμᾶς ἢ ἡμεῖς ἢ ἡμῖν. ἢ οἴομαι (Α 59) Hom.
3695 ἀμμεδαπήν· ἐγχώριον D
3696 ἄμμες· ἡμᾶς, ἡμεῖς (ι 303 ..), ἡμῶν Hom.
3697 ἀμμία· μήτηρ. τροφός D
3698 *ἄμμι δέ· ἡμῖν δέ (Α 384) S^3 Hom.
3699 †ἀμμία· καὶ ἀποπνίξαι
3700 †ἀμμιρός· πεπληρωμένος
3701 [ἀμιλλᾶσθαι· εἴρηται ὡς φιλονεικῆσαι]
3702 †ἀμμισκόμιστον· συγκόμιστον ἄρτον
3703 *ἀμοιβάς· τιμωρίας, ἰεκτίσεις ($g^7Σ$)
3704 ἀμοιβοί· οἱ διαδεχόμενοι τοὺς προεστρατευκότας (Ν 793) Hom.
3705a *ἄμμορον· ἀμέτοχον (Opp. hal. 2,144) S^2
3705b *⟨ἄμοιρον·⟩ ἀθάνατον S^2
3706 ἀμμορίην· τὴν κακὴν μοῖραν, κακομοιρίαν (υ 76) Hom.
3707 ἄμμορον· δύσμορον, κακόμορον· ‘καὶ ἔμ’ ἄμμορον’ (Ζ 408), καὶ ἀμέτοχον, ὡς τό· ‘οἴη δ’ ἄμμορός ἐστι λοετρῶν’ (ε 275) Ap. S.
3708 ἄμμος· ψάμμος
3709 Ἀμμούς· ὁ Ζεύς. Ἀριστοτέλης (fr. 530 Rose) D
3710 Ἀμμών· ἑορτὴ Ἀθήνησιν ⟨Ἄμμωνι⟩ ἀγομένη. καὶ ὄφεις Κυρηναῖοι D
3711 †ἄμμωνος· υἱός, ἀπόγονος
3712 ἀμμωχεῖν· ἀργεῖν D
3713 *ἀμνάδας· παρθένους (Clem. Al. protr. 12,119,1). ἢ πρόβατα (Theocr. 8,35) S^2
3714 ἀμνάμους· τοὺς ἐγγονούς D

3692 Ph α 1205; – Ῥέα EM 84,24 **3694** ἡμᾶς Ap. S. 24,26; Schol. **3696** ἡμεῖς Ap. S. 24,27; Schol. **3698** Schol.; cf. Ap. S. 24,28 **3703** | Σ α 393 **3706** Ap. S. 30,3; EM 84,27 | Schol. 76b **3707** Ap. S. 29,9; cf. Apion 218,4 L. – κακόμορον Schol. Z; E. Gen. α 658 (EM 84,26); κακόμορον Su α 1630 (Δ) **3710** Ph α 1210 **3714** cf. EM 84,43; Schol. Lycophr. 144b; gl. Marc. gr. 433,22; (Poll. 3,19)

3694 ἄμμες H: Alb. = testt. | ἢ ἡμεῖς, ἢ ἡμῖν incl. Schm. **3695** ἀμμελάγην H: Voss. Alb. (ἀμε- Kust.) **3696** ἀμμὲς H: accent. Mus. = testt. | ἡμᾶς et ἡμῶν incl. Schm. **3697** ἄμμια H: accent. HSt. Ind. **3699** v.l. gll. 3422. 3691 (Mus.) **3700** v.l. gl. 3797? (La.) **3701** spat.μιλλᾶσθαι H: ἀ ins. Mus. | dittogr. gl. 3666 (La.) **3702** v.l. gl. 3662 (Salm.) **3703** ἀμοιβαῖα ΚΣ **3705a** ἄμμοιρον H: Schm. = K **3705b** contin. H (K): Schm. | add. Schm. = K **3706** ἀμμοιρίαν H: Pears. 743. Alb. = testt.; ἀμμορίαν Salm. | μοίραν H: accent. Mus. = testt. **3707** ἐμμάμορον H: Mus. **3709** ἀμμοῦς H: accent. Schm. tacite **3710** ἀμμών H (Ph^z); Ἄμμων Boeckh Staatshaus. 2,121 = Ph^b; Ἀμμώνια etiam Boeckh C.I. 1,252B | e.g. suppl. La. | cf. IG 2^2, 1496,96 **3711** v.l. gl. 3715 (Schm.) **3712** gl. σ 1302 cft. Schm. **3714** ἀμναμοὺς H: accent. Mus.

3715 *ἄμναμος· υἱοῦ υἱός (Lycophr. 872) S[5]
3716 *ἀμνημόνει· ἐπελάθετο S[4]
Prov. **3717** ἀμνὴν θερίζειν· …
3718 ἀμνημύοντες· ἀθυμοῦντες
3719 †ἀμνήνοσεν· ἀσθενῆ ἐποίησεν
LXX **3720** ἀμνησικακία· τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι κακῶν (3. Macc. 3,21)
LXX **3721** *ἀμνηστία· τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι (Sap. 14,26) (vg[αμι3]S[1])
D **3722** Ἀμνισία· ἡ Εἰλείθυια
D **3723** ἀμνίον· τὸν ὑμένα τοῦ σώματος (Empedocl. VS 31 B 70)
D **3724** ἀμνήστευτος γυνή· ἡ παλλακή. Εὐριπίδης Φοίνικι (fr. 818 K.)
3725 †ἀμνόα· πρόβατον. οἱ δὲ ἀμνός (Esai. 53,7)
3726 ἀμνόν· μαλλόν. ἢ *τὸ ἄρτι τεχθὲν πρόβατον S[3]
D **3727** ἀμνοὶ τοὺς τρόπους· πρᾶοι καὶ μαλακοί (Ar. Pac. 935)
D **3728** ἀμνοκόπος· ποιμήν
3729 ἀμοιβαί· χάριτες. καὶ τιμωρίαι. *ἀνταποδόσεις vg[6]. καὶ ἐκτίσεις. χρέα
Hom. **3730** *ἀμογητί· ἄνευ κακοπαθείας, ⌊χωρὶς μόχθου (Λ 637) (vg[1]S[30])
3731 *ἀμόγῳ· ἀκοπιάστῳ S[29]
Ap. S. **3732** ἁμόθεν· ἀπό τινος μέρους, ὁπόθεν θέλεις· 'τῶν ἁμόθεν γε θεὰ θύγατερ Διὸς εἰπέ' (α 10). δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μηδαμῶς, κατὰ μηδένα τρόπον.
Hom.? **3733** ἀμοιβαδίς· ἐναλλάξ παρὰ μέρος (Σ 506?)
3734 *ἀμοιβαδόν· ἐφεξῆς (Ap. Rh. 2,1226) vg[4]Br[563]Σ
D **3735** ἁμοιγέποι· εἴς τινα τόπον. ἢ καθ' ἕνα τρόπον

3717 Paus. α 88; Ph α 1225; Diogen. 1,69 **3718** Ph α 1226 **3722** Ph α 1227 **3723** Ph α 1229; cf. Poll. 2,223 (cit. Emped.) **3724** Ph α 1228 **3726** | lex. rhet. 205,17 **3727** Ph α 1230; cf. Schol. Ar. 935a. b (Su α 1615) **3729** ἀνταποδόσεις Σ α 394 **3732** Ph α 1215; Ap. S. 28,16; cf. Tim. lex. α 29 (Su α 3313 fin.); – μέρους E. Gen. α 760 (EM 95,19; Orion); lex. Greg. or. 4,105 (LGM 173,24); – θέλεις Schol. 10b **3733** Ap. S. 27,13 **3734** Σ α 392 **3735** Ph α 1217

3715 v.l.: gl. 3711 | ἀμνασμός H: Heins. Salm. Voss. = K **3716** ἀμνημονεῖ H: accent. Schm. **3717** l. ἀμνεῖν· H: Vales. = Paus. Ph; ἀμνία θερ. Schm. = Diogen. **3718** ἀμνημύονες H: Mus.; ἀμνημυοῦντες Ph; μνημύοντες Ruhnk. in Alb. Auct., coll. gll. μ 1504–5 **3719** v.l. gl. 3582 (Sop. Kust.) **3720** κακόν H: Mus. **3721** ἀμνηστεία H: Schm. = K | μνήσκεσθαι H: Mus.; μεμνησθαι K **3722** ἀμνησία H (Ph): Stephan.; Ἀμνισιάς Schm. | ἠλιθυῖα H (Ph): εἰλήθυια Mus., -ειθ- Alb. **3724** l. ἀμν. H: Pears. 61 = Ph | ἢ H: Alb. = Ph **3725** ἀμνίς Alb. **3726** μᾶλλον H: accent. Mus.; ft. e μαλακόν (cf. gl. 3727) ortum esse ci. La. **3727** ἀμνοιτοὺς· H: Mus., l. ἀ.τ.τρ. Pears. 61. Alb. = testt. | πραεῖς Schol. Ar. **3728** ἀμνοκόλος Mein. 1858,528, cf. βουκόλος; ἀμνοκόμος ci. La. **3729** ἀμοιβαῖα Σ | ἀνταποδώσεις H: Phav. = KΣ **3730** διχα μ. K **3731** ἀμώγω H: Mus. = K | ακοπιατῳ K **3732** ἀμόθεν bis H (pler. testt.; †ἄποθεν Tim.): spir. La. = Ph E. Gen. | τὸ μοναχὸς, καὶ μηδένα H, τὸ μοναχὸς, καὶ καθ' ἕνα τινὰ Ph: Alb. = Ap. S. | τόπον Ph **3733** ἀμοιβαδόν H: Alb. = Ap. S. | ἀνὰ μ Ap. S. **3734** v.l.: gl. 3825 **3735** ἀ- H Ph: spir. La.

3736 ἄμοιος· κακός. Σικελοί (gl. Ital. 187 K.–A.) D
3737 *ἀμοιρεῖ· ἐστέρηται (Cyr. in Ioh. 1,328,22 ..) S^{31}
3738 ἄμοιροι· ἄχωροι. ἄκληροι Orth.?
3739 *ἀμοιρῆσαι· ἀποτυχεῖν (Cyr. in Ioh. 2,660,8 ..) $vg^{2}S^{32}\Sigma$
3740 ἄμοιρος· ἐκτός, ἄνευ (Cyr. in xii proph. 2,212,22 ..)
3741 ἀμοιρῶν· ἀστοχῶν
3742 ἀμολγάζει· μεσημβρίζει D
3743 ἀμολγὸν νύκτα· Εὐριπίδης Ἀλκμήνῃ (fr. 104 K.) ζοφερὰν καὶ σκοτεινήν. οἱ δὲ μέρος τῆς νυκτός, καθ' ὃ ἀμέλγουσιν D
3744 ἀμολγοί· οἱ ἀμέλγοντες τὰ δημόσια D
3745 ἀμολγῷ· τῷ μεσονυκτίῳ $g^{23}S^{35}$, ἤτοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ ἀμέλγουσι (Λ 173 ..) Ap. S.
3746 ἀμόργη· τρυγία ἐλαίου, ἰλύς (Hippocr. aphor. 7,45 [4,590,6 L.]) D
3747 ἀμόργινα· λεπτοϋφῆ ἐνδύματα (Aeschin. 1,97) D
3748 ἄμορος· ἀμέτοχος (Eur. Med. 1395) Eur.
3749 †ἀμόμηλις· ἀσπιοσάχρας†
3750 ἀμόρα· σεμίδαλις ἑφθὴ σὺν μέλιτι D
3751 ἀμοργίτας· πλακοῦντας (gl. Ital. 188 K.–A.) D
3752 ἀμορβεύσασθαι· ὁδοιπορῆσαι. ὁρμῆσαι D
3753 ἀμορβεύων· ἀκολουθῶν, ἀπαλλαττόμενος D
3754 ἀμοργίς· καλάμη τις, ἐξ ἧς ἔνδυμα γίνεται. ἢ ὕφασμα. ἢ χιτών D
3755 ἄμοργμα· σύλλεγμα. ἄρτυμα D
3756 ἀμοργίδα· ἐξεσβηκυῖαν τὸ γάλα D
3757 ἀμόρξαι· ἀποψῆσαι. ἢ ὁμόρξαι D
3758 ἀμόρρωτον· ἀθάνατον
3759 ἀμορφύνειν· οὐ δεόντως πράττειν (Antim. fr. 112 W. = 148 M.) D
3760 ἀμόρφωτον· ἀδιατυπωτον. Σοφοκλῆς Θυέστῃ τῷ ἐν Σικυῶνι (fr. 249 R.) D

3739 Σ α 395 **3743** Ph α 1222 **3744** Eratosth. fr. 9 Str.; Paus. α 90 **3745** Ap. S. 28,23; E. Gen. α 665 (EM 84,51; Orion + Hom.); cf. Schol. **3751** Athen. 14,646f **3754** – ὕφασμα EM 86,14; – γίνεται Schol. Plat. Epist. 363a; χιτών Poll. 7,74 **3755** | Ph α 1234 **3756** Ph α 1236 **3760** ?Ph α 1237

3736 δμοιός Lobel (ap. Fraenkel, Aesch. Agam. 2,318,1); cf. gll. μ 1549. σ 1269; Perss., Wurzelerw. 28,4. 156,2 **3737** ἀμοιροῖ H: Alb. = K | ἐστερεῖται H: Mus. = K **3741** ἀμοίρων· ἀστόχων H: accent. Alb. **3743** l. ἀμ. H Ph: Ald. | spat.λημήνην H: ἀ ins. Mus., cett. Sop. Heins. Salm. al.; cf. gl. κ 1495 | καθὸ H: Alb. | ἀμελγοῦσιν H: accent. Mus. | cf. Leum. Hom. W. 164 **3744** οἱ add. H^{c} = Paus. **3747** ἀμοργινὰ H: accent. Pears. 62 **3749** v.l. gl. 3421 (Voss.) | ἄπιος· ἀχράς Mus. **3751** ἀμοργῖτας H: accent. Mus.; ἀμορβίτης (παρὰ Σικελοῖς) Athen. **3754** λινοκαλάμη Schol. Plat. **3756** ἀμοργῖδα H: accent. Mus. | ἐξεσ(?)βικυῖα H, ἐξεσβηκυῖα Ph: Mus. | 'faex olei unde sucum (γάλα) iam expresserunt, quare ft. ἐξεβλικυῖαν (cf. gl. ε 1299), sed activum intrans. teste caret' La. p. 507 **3757** ἀμοργέαι H: Piers. Moer. 292 | ὁμόρξαι H: spir. La. **3758** ἄμορτον Pears. 62; ἄμβροτον ci. La.

Hom. **3761** *ἄμοτον· ἀπλήρωτον g^{19}. πολύ (Δ 440 ..) (S^{34})

3762 *ἀμοῦσι· θερίζουσιν S^{36}

3763 *ἄμουσον· ἀπαίδευτον (Ar. Thesm. 159) S^{37}(Σ)

D **3764** ἀμουσχρά· καθαρεύουσα. Λάκωνες

3765 *†ἀμόωλον· ἅγιον, εἰλικρινές g^{25}S^{38}

3766 *ἄμομφος· ἄπταιστος (Aesch. Eum. 678) v^{αμυ17}g^{24}S^{39}

3767 †ἀμπαδίην· φανερῶς

D **3768** ἀμπάζονται· ἀναπαύονται

D **3769** ἄμπαιδες· οἱ τῶν παίδων ἐπιμελούμενοι παρὰ Λάκωσιν

D **3770** ἀμπαλίνωρον· τὸ ἀνακάμψαι πάλιν τὴν αὐτὴν ὁδόν (Cratin. fr. 78. Philet. com. fr. 11,2 K.–A.)

D **3771** ἄμπαξαι· παῦσαι. Λάκωνες

D **3772** ἀμπαυλίς· ἡ τὰ πράγματα διαφέρουσα

Hom. **3773** *ἂμ πεδίον· κατὰ πεδίον (Ε 87 ..) S^{21}

D **3774** ἄμπαιστον· ἀνάπαιστον (Epicharm. fr. 77,1 e ci. Vaillant)

Eur. **3775** *ἀμπείρας· διχάσας (Eur. Rhes. 514) S^{14}

3776 ἄμπειρος· ἔμπειρος

D **3777** ἀμπελόπρασον· πόα τις. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη

D **3778** ἄμπελος· ἡ μηχανή (Apollod. poliorc. 141,7). καὶ ἄκρα Μυκάλης ἤγουν ὄρους. Κυρηναῖοι δὲ αἰγιαλός. καὶ πόλις Θρᾴκης. καὶ ἡ ἄμπελος (ω 246 etc.)

D **3779** ἀμπέλιοι, ἀμπέλια· φυτόν τι. οὕτω κατὰ στελέχη τῆς ἀμπέλου

Hom. **3780** ἀμπελόεσσαν· ἀμπέλους ἔχουσαν (Γ 184 ..)

3781 ἀμπερέως· διαμπάξ (Philyll. com. fr. 10,1 e ci. Bentl.)

Hom. **3782** *ἀμπεπαλών· διασείσας, κινήσας (Γ 355 ..) S^{16}

D **3783** ἀμπέσσαι· ἀμφιέσαι. Λάκωνες

D **3784** ἀμπαιανίσαι· ἀνιερῶσαι

Eur. **3785** *ἀμπέτασον· ἀνακάλυψον (Eur. Hipp. 202) S^{12}

3761 Ap. S. 25,25; Schol.; E. Gen. α 671 (EM 85,8) | **3763** Σ α 397 **3768** EM 86,8 **3773** lex. Hom. α 419 **3777** Diosc. mat. med. 2,150 **3779** cf. Ph α 1244 **3780** Schol. **3782** Schol. |

3761 ἀμοτὸν H: accent. Ald. = testt. **3762** 'scripturae vitium potius quam a dialectico *αμεουσι ductum' La. **3764** ἄμουχα H: Ahr. Dial. 2,124 coll. gl. 3881 **3765** h.e. ἄμωμον La. post Schm. 1860 (Ph. 15), 155 | ἀγγεῖον H: Voss. = K | v.l.: gl. 122 **3766** ἀμόωμφος H (K^{S}, αμοαφος K^{g}, αμωοφος K^{v}): Cor. | ἄπιστος H (K): Cor. **3767** v.l. gl. 3888 (HSt. Ind.) **3768** expl. ἀναβάλλονται καὶ τὰ ὅμοια EM; κατεμπάζω Nic. th. 695 et gl. 3771 cft. La.; fin. esse hexam. spond. ci. Hollis 1998,66 **3769** = ἀμφίπαιδες Guyet **3770** ἀμπαλίνορρον Blomfield post Guyet (-ορον) **3771** ἀμπᾶξαι H, ἀμπάξαι Guyet | gl. 3768 cft. Be. 2,353 **3772** φέρουσα H: Schm. **3774** ἀμπαιστόν· ἀναπαιστόν H: accent. West IEG 2,45 **3778** μύκαλις H: Mus. | ἤγουν ὄρους del. Schm. | ἡ alt. Mus. e corr. **3779** ἀμπελίδα H: Reitz. = Ph | οὕτω καλεῖται Pears. 62 **3781** διάμπαξ H: accent. Mus. **3782** ἀμπέπαλον H: Mus. = K Schol. **3783** ἀμπέσαι H: Be. 2,326 **3784** ἀμπαιανεῖσαι H: Mus. | gl. 5189 cft. Alb.

3786 ἀμπεπαλών· κραδάνας. σείσας (Γ 355) $g^{αμυ6}$ Hom.
3787 ἄμπνευσις· ἀνάψυξις (Greg. Naz. c. 1,2,2,65 [37,583,8])
3788 ἀμπέχειν· περιβάλλεσθαι
3789 ἀμπεχές· ἔνδυμα, ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν
3790 ἄμπεχε· περικέχυτο. κατεῖχε (ζ 225) Hom.
3791 *ἀμπεχόμενος· περιβαλλόμενος $g^{4}S^{9}Σ$
3792 ἀμπέχονον· σύμμετρον ⌊περίβλημα (Ar. fr. 332,7 K.–A.) (S^{19}) D
3793 *ἀμπεχόνην· λεπτὸν ⌊ἱμάτιον (Plat. Charm. 173b) ($vg^{1}Br^{1003}Σ$)
3794 *ἀμπεχόνιον· ὁμοίως $vg^{5}S^{22}Σ$ Att.
3795 *ἀμπιλίδιον· πιλίον S^{13}
3796 ἀμπέμψει· ἀποπέμψει (ο 83 v.l.) D
3797 ἄμπηρον· πεπηρωμένον D
3798 ἀμπίθυρον· πυλῶνα. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 67 K.–A.) D
3799 ἀμπιστατήρ· ἐξεταστής D
3800 ἀμπίστασθαι· ἐξετάζειν (gl. Ital. *68 K.–A.) D
3801 ἀμπίσχειν· περιβαλεῖν (Eur. Suppl. 165)
3802 ἀμπισχόμενον· περιβαλλόμενον
3803 †ἀμπίτιαρ· παραταττομένη D
3804 ἀμπλακεῖν· ἁμαρτεῖν (Eur. fr. 1076,3 K.)
3805 *ἀμπλάκημα· ἁμάρτημα (Eur. Phoen. 23) $vg^{αμα17}g^{2}S^{αμβ17}$ Eur.
3806 *ἀμπλακίῃσιν· ἁμαρτήμασιν (Greg. Naz. c. 1,2,9,47 [37,671,4 M.]) S^{20} Greg. Naz.
3807 *ἀμπλακήματα· ἁμαρτήματα S^{7}
3808 *ἀμπλακών· ἀποτυχών, ἁμαρτάνων (Eur. Hipp. 892) S^{10}
3809 *ἀμπνύνθη· ἀνέπνευσεν (Q. S. 9,430) S^{15}
3810 ἄμπνυτο· ἀνεσωφρονίσθη (Λ 359) Hom.
3811 ἀμπνύνθη· ἀνεπινύσθη. ἀνεσωφρονίσθη (Ε 697) Hom.

3786 | Schol.; cf. EM 86,46 **3791** Σ α 398 **3792** Ph α 1246 **3793** EM 85,53; ἱμάτιον Σ α 399; E. Gud. 118,3; E. Gen. α 741 (EM 85,50); Schol. Greg. or. 18,23 Piccol. **3794** Σ α 400; Moer. 190,12 (α 111 H.) **3805** Su α 1654 (Δ); E. Gen. α 687 (EM 86,25) **3808** | cf. Su α 1654 **3809** Ap. S. 30,14; Schol.; E. Gen. α 679 (EM 85,56) **3810** Ap. S. 30,14; Schol.

3786 ἀμπεπαλῶν H: accent. ed. 1521 = testt. **3787** ἄμπευσις H: Mus. **3788** παραβαλέσθαι H: Sop. Guyet. Meibom. **3790** ἀμπεῖχε H: Pears. 743 | παρακέχυτο H: H^{c} **3792** ἀμπέχανον H: Scal. HSt. = Ph **3794** ὅμοιον H: La.; λεπτὸν ἱμάτιον ΚΣ **3795** ἀμπειλήδιον H (-πηλ- K): La. | πηλίον H (K): Voss. **3796** ἀμπέψει H: HSt. **3797** v.l.: gl. 3700? **3798** ἀμπίουρον H: Voss. **3800** ἀμπιστᾶσθαι H: accent. La. tacite, sed coll. gl. 4114 **3801** ἀμπισχεῖν H: accent. La. | παραβαλεῖν H: Mus. **3802** ἀμπισχοόμενον H, litt. (?ι ?υ) del. Mus. **3803** ἀμπίτταρ, i. e. ἀμφιστάς, Voss. (qui et παραταττόμενος); ‘sed saltem αντι- exspectes’ La.; ἀμπιτίαρ accent. LSJ **3808** ἀμπλακῶν H: accent. Mus. | ἀποτυχῶν H: accent. Mus. **3809** ἀμπνυσθὴ H (K), accent. Mus.: Pears. 743 = Schol. E. Gen.; ἄμπνυτο Ap. S. (ft. e gl. 3810) **3811** ἀνεπινήθη H: La.

D **3812** ἀμπόχοι· τὶς ἐν Συρακούσαις ἀρχή (gl. Ital. 3 K.–A.)
D **3813** †ἀμπρακόν· μακρόθεν
D **3814** ἀμπρεύειν· προτονίζειν. ἕλκειν. ἁμαξηλατεῖν
D **3815** ἀμπρεύωμεν· ἕλκωμεν
D **3816** ἄμπρον· τὸ τεταμένον σχοινίον, ᾧ ἐχρῶντο ἀντὶ ῥυμοῦ
Hom. **3817** ἄμπυκα, κεκρύφαλον· κόσμον γυναικῶν (Χ 469) (S^{17})
Att. **3818** *ἄμπυξ· χαλινός ($g^{αμο11}Σ$). τριχόδεσμος ($g^{αμο13}Σ$)
D **3819** ἄμπυκες· τὰ διαδήματα (Χ 469). ἢ χαλινοί (Ε 358). ἢ τροχοί· οὕτως Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτήτῃ (678) διὰ τὸ κυκλοτερές
D **3820** ἀμπυκτήρια· τὰ φάλαρα. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι ἐν Κολωνῷ (1069)
3821 *ἄμπωτις· ἀνάποσις vg^3S^8q. ξηρασία $vg^3S^8Σ$ ὅπου ἀναποδίζει τὸ ὕδωρ καὶ πάλιν ἔρχεται (Hdt. 2, 11, 2 ..) (vg^3S^8)
3822 †ἀμυτημών· ἁμαρτωλός
D **3823** ἀμυγδαλη· τὸ δένδρον. καὶ τὰ τραγήματα
3824 *ἀμύγμασιν· σχίσμασιν S^{62}
3825 †ἀμυβαδόν· ἐφεξῆς
D **3826** Ἄμυτρον· πόλις τῆς Θρᾴκης
D **3827** [ἄμυτρον] ἀμυδᾶναι· κρύψαι
Hom. **3828** *ἄμυδις· ἅμα, ὁμοῦ (Ι 6 ..) $S^{53}Br^{254}$
3829 *ἀμυδρά· τὰ ἀσθενέστερα [S^{38}]
3830 *ἀμυδρός· σκοτεινός ($vg^3S^{40}Σ$)

3814 ἕλκειν E. Gen. α 682. 683 (EM 86, 30; cit. Callim. fr. 272); Ph α 1249 (? Phryn. praep. soph. fr. 169; cit. Ar. Lys. 286–90) **3816** Eust. Il. 623, 38 (2, 239, 2 V.) (Paus. trib. Theodorid.); Ph α 1252; σχοινίον E. Gen. α 682. 683 (EM 86, 32) **3817** Ap. S. 25, 5 (**Π**[7] 19B) **3818** Σ α 402; Paus. α 98 | Σ α 403; Schol. Theocr. 1, 33b; E. Gen. α 684 (EM 86, 20; Method.); E. Gud. 118, 21 **3819** διαδήματα et τροχοί Ph α 1255; E. Gud. 118, 11 (EM 86, 24); διαδ. Paus. α 97; χαλινοί Schol. E; E. Gen. α 684 (EM 86, 21; Method.); τρ. Schol. Soph. **3820** Schol. Soph. **3821** ἀνάποσις lex. rhet. 215, 9 (q); Ph α 1257 (3); ξηρασία Σ α 404; E. Gen. α 686 (EM 86, 53); Ael. Dion. α *100; Schol. Callim. h. Del. 130 **3823** -δαλῆ (arbor) et -δάλη (fructus) dist. Pamphil. (Athen. 2, 52 f. Σ″ [Ph α 1286. Su α 1665]. Ioh. Alex. Praec. ton. 38 ..) **3828** Ap. S. 25, 4 (**Π**[7] 20); ἅμα Ph α 1287; E. Gen. α 699 (EM 87, 13); ὁμοῦ Schol.; Su α 1667 (Δ) **3830** Σ α 406; Ep. Hom. An. Ox. 2, 340, 1 (E. Gud. 119, 2); E. Gen. α 700 (EM 87, 18); cf. gl. Dionys. 23C

3812 l. ἀμποίχοιτις H: La. post Scal. Voss. (-οιχοι) coll. SEG 4, 62, 4 **3813** ἂμ μακρόν ci. La. (ἀμμακρόν Voss.) **3816** ἀμπρὸν H (E. Gen.): accent. Mus. = Eust. Ph **3817** ἄμπυκας· H: Pears. 743. Alb. | κρύφαλον H: Mus. = Ap. S. | κοσμ( ) H: Mus. = Ap. S.; κοσμοι K | γυναιξί H: H^c; γυναικειοι K **3819** χαλιν(ὸν) H: Mus. **3820** φαλαρὰ H: accent. Mus. = Schol. Soph. **3821** ἀνάπαυσις H (Ph^z; ἀνάπωσις Phav. = Ph^b E. Gen.): Guyet. = K q **3822** v.l. gl. 3062 (HSt. Kust.) **3823** conf. ἀμυγδάλη (H) et -δαλῆ (Mus.) | πράγματα H: Cas. in Athen. 52 **3825** v.l. gl. 3734 (Mus.) **3826** Ἀμυδών (Β 849) Palm. Pears. 63. 743 **3827** ἄμυτρον· ἀμιδάναι H: τρον· ἀμι del. et accent. corr. Mus. (dittogr. gl. 3826); ἀμυδράναι Pears. 63 **3828** ἀμυδὶς H: accent. Mus. = K^{Br} testt. **3829** ἄμυδρα H: accent. Mus. **3830** -ως bis KΣ

3831 †ἄμυδροί· τόποι οἱ κάθυδροι καὶ ἄγαν ἔοντες, παρὰ τὸ μύρειν, ὅ ἐστι ῥεῖν
3832 ἀμυδρότερα· ἀμαυρότερα, ἀσθενέστερα (Plat. Tim. 72b)
3833 ἀμύητος· βέβηλος
3834 ἀμύθητοι· ἀναρίθμητοι, πολλοί
3835 *ἀμυθήτου· ἀνεκδιηγήτου vg^{12}S^{57}
3836 ἀμύκαρις· πλῆθος S^{66}, ἄθροισμα. || πλούσιον, πολύ D
3837 ἀμυκάλαι· αἱ ἀκίδες τῶν βελῶν παρὰ τὸ ἀμύσσειν D
3838 ἀμυκλᾶιδες· εἶδος ὑποδήματος πολυτελοῦς Λακωνικοῦ (Ar. fr. 769 K.–A.). καὶ πόλις Ἀμύκλαι D
3839 ἀμυκλίς· γλυκύς, ἡδύς D
3840 *ἄμυκτον· γλυκύ S^{54}. οἱ δὲ ἄμικτον
3841 ἄμυλα· μήτρα D
3842 *ἀμύλους· πλακοῦντας (Ar. Pac. 1195) g^{35}S^{59}
3843 ἄμυλος· βρῶμα τὸ ἐκ πυροῦ D
3844 ἀμυλιδωτόν· χιτῶνος εἶδος (Hermipp. fr. 33 K.–A.) D
3845 *ἄμυμος· ἀγαθός S^{60}(vg^{7}S^{49}), ἀμώμητος (vg^{7}S^{49}), ἄμεμπτος (g^{7}S^{49}Σ). καὶ ἀμύμων (Α 92 ..)
3846 *ἀμυνάθειν· ἀμύνειν, ⸤βοηθεῖν (Eur. Andr. 1079) S^{46}(Br^{996}) Eur.
3847 ἀμῦναι· ἐκδικῆσαι. βοηθῆσαι (Eur. Or. 556) Eur.
3848 ἀμῦναι· ἀπαλεξῆσαι (Α 67 ..). ⸤τιμωρία (g^{αμο3}) Hom.
3849 Ἀμυνανδρίδαι· γένος, ἐξ οὗ ἱερεῖς Ἀθήνησιν D
3850 ἀμύνανδρος· δυνάμενος ἄνδρας ἀμύνεσθαι (Soph. fr. 1003 R.) D
3851 ἀμυνίας· ὁ ἀμυντικός, παρὰ τὸ ἀμύνειν (Ar. Equ. 570) D
3852 *ἀμύνει· βοηθεῖ (Π 265 ..) S^{50} Hom.
3853 ἄμυνον· βοήθησον (Α 456 ..) Hom.
3854 †ἀμυνίων· ἀμώμητος. †ἄμυνον Hom.

3837 –βελῶν EM 87,42 **3838** cf. Ph α 1289 (Phryn. praep. soph. fr. 16; cit. Ar.); Schol. Theocr. 10,34/35e; Poll. 7,88 | Ap. S. 28,9 **3842** Schol. Ar. Pac. 1195b; cf. Ph α 1285 (Hdn. Symp.) **3843** βρῶμα EM 87,42 **3844** Ph α 1290 **3845** le. αμυμων: cf. Ap. S. 25,12 (**Π**^{7} 21); – ἀμώμητος Schol.; ἀμώμ. E. Gen. α 702 (EM 87,33); ἄμεμπτος Σ α 408 **3847** | E. Gen. α 691 (EM 88,22; Method.) **3848** EM 88,22 **3853** lex. Hom. 374 **3854** cf. gl. 3845

3831 dittogr. gl. 3868 del. Heins. **3832** -τέρα ter H: accent. Mus. **3836** 'πλουσ. πολ. ad aliud l. pert. vid.' La. **3837** ἀμύκαλαι H: accent. Schm. = EM **3838** ἀμυκαλίδες H: HSt. Ind. = Poll.; ἀμύκλαι Schol. Theocr. | ἀμύκαλαι H: HSt. Ind. = Ap. S. **3839** ἀμυλίς ci. La. **3840** ἀμύκταν· γλυκὺν H: La. = K **3841** μῆτρα H: accent. ed. 1521; 'h. l. medulla arborum' La.; 'panis ut placenta formatus' Riess 1946,108 **3844** ἀμυλλίδωτον H: La. = Ph **3845** ἄμυγος H: Salm. Pears. 63. Voss. al. = K^{S60} (K$^{cett.}$ ad l. ἀμύμων) | ἀμίμητος H: Sop. Pears. Voss. = K testt. **3846** ἀμμυαθεῖν H: Mus. = K **3848** τιμωρία ad ἄμυνα La.; τιμωρήσασθαι EM; τιμωρῆσαι Mus. **3849** ἀμυνανδρίαι H: Schm. Add. 5,11, cf. IG 2^{2}, 2338 **3853** ἄμυν(εν)· βοήθη(εν) H: La. = lex. Hom.; cf. gl. 3854 **3854** ἀμύμων Mus. = Schol. A 92. Ap. S. 25,12 | ἄμυνον del. Mus.

Hom. **3855** *ἀμυνόμενος· τιμωρούμενος (Π 622) S^{43}
3856 *ἀμύνου· ἀποδίδου (vg^{19}S^{51})
3857 *ἀμυντήριον· ξίφος vg^{13}S^{58} δίστομον. ⌊ἢ βάκλον. ἢ ⟨ἄλλο⟩ τι τῶν πληττόντων vg^{13}S^{58}
Ap. S. **3858** ἀμύντορας· βοηθούς (β 326)
Hom. **3859** ἀμύντωρ· *βοηθός vg^{21}S^{52}Σ(Br^{1039}), ἐπίκουρος (Ν 384 ..) S^{52}. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ὁ τοῦ Φοίνικος πατὴρ Ἀμύντωρ (Ι 448)
3860 ἀμυνεῖ· ἀνταποδώσει
3861 ἀμύξ· ἀμυχη⟨δόν⟩ (Nic. ther. 131)
Greg. Naz. **3862** ἄμυξα· ἔξυσα, ἐσπάραξα (Greg. Naz. c. 2,1,1,330 [37,995,3 M.])
3863 ἀμύξαι· καταμύξαι, καταξύσαι, στενάξαι
D **3864** ἀμύξανος· ἀνόσιος
Hom. **3865** *ἀμύξεις· καταξέσεις S^{48}(vg^{5}), σπαράξεις (g^{4}Σ) τὴν ψυχὴν ἀνιώμενος (Α 243)
3866 †ἀμυρεῖν· μὴ ἔχειν μέρος
3867 *†ἀμύρημα· ἀτύχημα S^{61}
3868 ἄμυροι τόποι· οἱ κάθυγροι, καὶ ἄγαν ῥέοντες, ἀπὸ τοῦ μυρεῖν (Soph. fr. 512 R.)
3869 ἀμυρόραινος· ὁ μὴ μυσαττόμενος τὸ ῥαίνεσθαι ...
D **3870** ἀμυρτόν· ἱμάτιον. Κρῆτες
D **3871** ἄμυς· ὁμοῦ, σὺν αὐτῷ
Hom. **3872** *ἄμυσσε· ἔξεσεν S^{55}, ἐσπάραξεν (Τ 284)
3873 ἀμύσσειν· *ξέειν (Hdt. 3,76,3) (vg^{9}S^{42}Σ), σπαράττειν (g^{9}S^{42}Σ), λυπεῖν
D **3874** ἄμυσσος· κῆτος. Λάκωνες
Eur. **3875** *ἄμυστιν· τὴν συνεχῆ πόσιν (Eur. Rhes. 419. Ar. Ach. 1229) S^{47}
D **3876** ἀμυστία· μέτρον τι

3858 Ap. S. 29,5 (**Π**^{7} 22) **3859** βοηθός Σ α 409; Schol. N; ἐπίκουρος EM 88,17; ἐκαλεῖτο – cf. Schol. I **3863** καταξύσαι Ap. S. 28,8 **3865** σπαράξεις Σ α 410 **3868** EM 87,9; cf. Ph α 1276 (Hrd.; cit. Soph.) **3872** Schol.; Su α 1683 (Δ) **3873** ξέειν gl. Hdt.; cf. E. Gen. α 695 (EM 88,12); – σπαράττειν Σ α 411; λυπεῖν cf. EM 88,13 **3875** gl. A Eur.

3855 ἀμυνόμος H: Mus. = K **3857** add. La. = K^{vg} **3859** ἀμυντήρ K^{Br} **3860** ἀνταποδόσει H: Mus. **3861** ἀμυχή H: Salm. **3862** ἔξυς H: Mus. | ἐπάραξα H: ed. 1521 **3863** ἀμῦξαι H: accent. Alb.; ἀμύξει Ap. S. | καταμάξαι H: Sop. Voss. Kust. | καταξῦσαι H: accent. La.; καταξύσει Ap. S. **3866** ἀμοιρεῖν H: H^{c} **3867** ἀμοίρημα Mus. **3868** l. ἄμ. H: Alb. = testt. | cf. gl. 3831 | de expl. v. Radt **3869** ἀμυροιραῖνος H: accent. Mus., -όρ- La. | in fine e.g. ⟨δυσώδεσιν⟩ La. **3871** ἀμὺς H: accent. La. coll. ὅπυς. ἔνδυς **3872** ἀμυσὲ H (K), accent. Mus.: Schol. **3873** ζέειν H: Mus. = (K) testt. **3875** ἀμυστην H (acc. non leg., -ὴν Ald.) (K): Jun. Sop. Faber. **3876** ‘quantum quis αμυστι bibere valet’ La.

3877 ἄμυστις· τὴν ἀπνευστὶ καὶ ἀθρόαν πόσιν Τίμαρχός φησιν οὕτως λέγεσθαι D
3878 ἀμυσχῆναι· καθᾶραι, ἁγνίσαι D
3879 ἀμυσχαία· οἰνάνθη. ἢ ἀναδενδράς D
3880 †ἀμύσχεσθαι· τὸ ξέειν τὰς σάρκας τοῖς ὄνυξιν D
3881 ἀμυσχρόν· καθαρόν S[65], ἁγνόν. ὁλόχροον (Soph. fr. 1005 R. e ci. Reitz.) D
3882 ἀμυττέτωσαν· κνιζέτωσαν. σπαραττέτωσαν S[64] D
3883 *ἀμυχή· ἐπιπόλαιον ἕλκος vg[15]S[63]Σ
3884 *ἀμυχούσης· στυφούσης ἐπὶ πλέον S[56]
3885 ἀμφαγαπαζόμενος· ὑπερβαλλόντως περιαγαπώμενος καὶ περιαγαπαζόμενος (Π 192) Hom.
3886 ἀμφαγαπῶντες· ἀσπαζόμενοι (Hes. op. 58)
3887 ἀμφαγέροντο· περιηθροίζοντο (Σ 37) Hom.
3888 ἀμφαδίην· φανερῶς. ἀναφανδόν (Η 196 ..) Hom.
3889 *ἀμφαδόν· φανερῶς (Η 243 ..) S[129] Hom.
3890 ἀμφάϊκος· κύκλῳ σειομένης D
3891 ἀμφαής· πρόσκοπος, †περισκελής, οἶκος περίσκεπτος D
3892 ἀμφ᾽ Ἀκίριος ῥοάς· Ἄκιρις ποταμός (Archil. fr. 22, 2 W. v.l.) D
3893 ἀμφακές· ἀξίνη (Sophr. fr. 4, 7 K.–A.) D
3894 *ἀμφ᾽ ἅλα· περὶ τὴν θάλασσαν (Α 409) vg[46] Hom.
3895 ἀμφαλλάξαι· διαμφοδῆσαι. οἱ δὲ ὁμοῦ βαδίζοντας ἐφ᾽ ἑτέρας ὁδοῦ χωρισθῆναι D
3896 ἀμφ᾽ ἄλητα· περὶ τὰ ἄλευρα. 〈ἢ〉 [ἀμφ]ἀνὰ φάλητα (Sophr. fr. 38 K.–A.) D
3897 ἀμφαξονεῖν· τὰ γόνατα περικλᾶσθαι. καὶ μὴ εὐτονεῖν (com. ad. fr. *195 K.–A.) D

3877 Ph α 1279; Su α 1687 fin. (Δ); E. Gen. α 696 (EM 87, 21; Method.); E. Gud. 120, 20; Schol. Eur. Rhes. 419; Schol. Ar. Ach. 1229a; Athen. 11, 783d-e; Poll. 6, 97 **3878** Ph α 1280 **3880** cf. Ph α 1281 **3881** Ph α 1282; καθαρόν cf. E. Gen. α 697 (EM 87, 26; Method.) **3883** Σ α 412; ἕλκος E. Gen. α 698 (EM 88, 7; cit. Eur. fr. 925a) **3885** cf. Ap. S. 29, 28 (**Π**[7] 23) **3887** Schol. **3888** Ap. S. 28, 32 (**Π**[7] 24); E. Gen. α 706 (EM 88, 35); φανερῶς Schol. **3889** Ap. S. 27, 9; Schol.; E. Gen. α 707 (EM 88, 37) **3891** οἶκος – EM 88, 38 **3894** Schol. **3897** Paus. α 100; cf. Phryn. praep. soph. 40, 15 |

3877 ἀμυστὶν H (ἄμυστιν Mus. = Schol. Eur. Schol. Ar.): Alb. = cett. testt. | ‘immo Timachidas (fr. 21 Blinkenberg)’ La. **3878** ἀμαχῆναι H: HSt. Ind. = Ph; ἀμυσχρῆναι Pears. 64 | ἁγνῆσαι H: Ald. = Ph **3879** ἀμύσχαια H: accent. La. qui dubitat utrum -αια an -εα legendum sit **3880** n. lin. μύσχεσθαι H: ἀ ins. Mus.; h. e. ἀμύσσεσθαι Lob. Rhem. 68 = (Ph) **3881** ἀλλόχροον Ph **3888** v. l.: gl. 3767 **3889** ἀμφαδῶν H: Mus. = K testt. **3890** ἀμφαεικὴς H: Schm. (qui τῆς κ. σ.) **3891** πρόσκολος H: Guyet. Palm. | περισκελής aliunde intrus. cens. Conom. 1988, 420 | οἰκοπερίσκεπος H: Salm. Pears. 64 = EM **3892** ἀκάριος H: Mus. **3893** ἀμφακλῆς H (-άκης Mus., -ακής Kust.): La. coll. Sophr. **3895** βαδίζοντες τὰς H: Mus. | ὁδὸν H: Mus. **3896** ἀμφάνα μάλιστα H (n. gl. Mus.): La.; 〈ἢ〉 ἂμ φάλητα Schm. **3897** ἀμφαζονεῖν H: HSt. Funger. Palm. (in Alb. Auct.) al. = testt.

D **3898** †ἀφαρμένη· δίκελλα. Λάκοονες

D **3899** †ἀμφαρής· περιορωμένη, κατολιγωρουμένη. καὶ γυμνός, ἐπιφανής

D **3900** ἀμφαρίστερος· ἀμφοτέρωθεν ἀριστερός. οὐκ αἴσιος. οὐ δεξιός. ἐναντίος τῷ περιδεξίῳ (Ar. fr. 526 K.–A.)

Hom. **3901** †ἀμφάς ἀσπαζόμενος· πάνυ φιλοφρονούμενος (Π 192)

Hom. **3902** ἀμφασία· *ἀλογία vg^{48} ἀφωνία, ἀγρυξία (Ρ 695)

D **3903** ἄμφασμα· ψαιστά, οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ βεβρεγμένα ἐν θυσίαις. Συρακούσιοι (gl. Ital. 4 K.–A.)

Eur. **3904** *†ἀμφαυγεῖ· ἀντιλάμπει (Eur. Or. 1519) S^{58}

Hom. **3905** ἀμφ᾽ αὖον ⟨ἀύτευν⟩· περιήχουν (Μ 160)

3906 *ἀμφ᾽ αὐτούς· περὶ αὐτούς vg^{23}Σ

3907 ἀμφαφάᾳς· ψηλαφᾷς

3908 ἀμφαφόῳεν· ψηλαφήσαιεν

Ap. S. **3909** ἀμφαφόωντα· διὰ χειρὸς ἔχοντα καὶ περιψηλαφῶντα

Ap. S. **3910** ἀμφέθετο· περιέθετο (φ 431)

D **3911** ἀμφεικάς· ἡ περὶ εἰκάδα

Hom. **3912** ἀμφεκάλυψεν· περιεσκέπασεν. περιέσχεν (δ 618)

3913 ἀμφεκτέον· περιβλητέον

D **3914** ἀμφελαΐς· μάζα ἐλαίου πλήρης

3915 ἀμφελάσασα· περιεγείρασα. κινήσασα

Ap. S. **3916** ἀμφελάχαινε· περιέσκαπτεν, περιέσκαλλε, περιώρυσσεν (ω 242)

3917 ἀφέμενον· τὸ ἐν μάχαις [καὶ] λοιδορίας ἀφίστασθαι καὶ μεγαλοψυχεῖν Λακώνων

Hom. **3918** ἀμφενέμοντο· οἰκοῦσαν, ἐδιοικοῦσαν (Β 521 ..)

3900 Eust. Il. 1228,44 (4,476,12 V.); – αἴσιος Phryn. praep. soph. 2,7; Ph α 1292 (sequ. οὐδὲ ἐπιτήδειος, an corr. ex ἐπιδέξιος?); – δεξιός EM 89,25; (Poll. 2,160; Galen. in Hipp. Aph. 18,1,147 [cit. Ar.]) **3901** Schol. **3902** ἀφωνία – Ap. S. 29,8 (**Π**^{7} 25); ἀφωνία Su α 1691; Schol.; E. Gen. α 705 (EM 88,39) **3905** Schol. **3906** Σ α 413 **3909** Ap. S. 26,5 (**Π**^{7} 26) **3910** Ap. S. 30,10 (**Π**^{7} 27) **3912** | Ap. S. 29,7 **3916** περιέσκαπτεν περιώρυσσεν Ap. S. 25,31 (**Π**^{7} 28); περιέσκαπτεν Schol. 242b **3917** Ph α 1296

3898 n. lin. φαρμένη H: ἀ ins. Mus.; ἀμφαρμένη Phav. **3899** περιωρωμένη H: Mus. **3898–9** ἀμφαρής (h.e. ἀμφήρης)· δίκ. Λάκ. | ⟨ἀμφιφαής·⟩ γυμνός, ἐπιφανής. | ἀφαρμένη· περιορ. κατολ. Schm. {sic in ed.; v. La.} **3900** ἀμφαριστερὸς H: accent. Mus. = testt. **3901** ἀμφὰς· ἀσπαζόμενος H: h.e. ἀμφαγαπαζόμενος· Mus. = Schol. **3902** ἀλαγία H: Schm. = K; ἀλαλία Mus. **3903** gll. 4059. 4078 cft. Perg. Voss. **3904** ἀνταυγεῖ Sop. (= Eur.) | ἀμφιλάμπει HSt. Ind. **3905** ἀμφαῦον H: em. et add. Salm. Pears. 744. Voss. = Schol. **3906** expl. ἐπ᾽ H: Schm. = ΚΣ **3907** ἀμφαδᾶς H: La.; ἀμφαφᾷς Scal. Sop. Guyet. al. **3908** ἀμφαφοῶεν H: accent. La. | ψηλαφήσειεν H: La. **3909** ἀμφαφοῶντα H: accent. Mus. = Ap. S. **3911** ἀμ᾽ εἰκὰς H: Voss.; IG XII 3,330,68 cft. Schm. **3914** ἀφελλαὶς H: HSt. Ind. **3916** περιέσχαλλε H: Mus. **3917** ‘non gl. sed frustulum declamationis vel scholii’ La. | ἀμφέμενον Mus. = Ph | λοιδορίαις H (Ph): La. | ὑφίστασθαι H: Mein. 1858,528 | λάκωνες H (οὕτως ἐκάλουν Λακεδαιμόνιοι Ph): Mein.

3919 ἄμφεπεν· ἐνήργει (Π 124) Hom.
3920 ἀμφέπει· περιέπει, θεραπεύει (Pind. Ol. 1,18 = 12). παρακο- Eur.
λουθεῖ (Eur. Phoen. 149)
3921 ἀμφεπένοντο· ἐνήργουν (Δ 220). ἀπέφερον (Τ 278). ἤσθιον Hom.
(Φ 203)
3922 ἀμφέπλεον· περιέπλεον
3923 ἀμφεποτᾶτο· περιεπέτατο (Β 315) Hom.
3924 †ἀμφερέεθρα· περὶ τὰ ῥεῖθρα (Β 461) Hom.
3925 ἀμφέρετο· ἀνεφέρετο
3926 ἀμφερκῆ πίθον· τὸν πάντοθεν κύκλῳ περιειργόμενον. Ἀχαιὸς D
Πειρίθῳ (TrGF 20 F 36)
3927 ἀμφεκτήρ· χιτὼν διπλοῦς D
3928 ἀμφερειχθήσεται· περισχισθήσεται
3929 ἀμφέχυτο· περιεκέχυτο (Β 41) Hom.
3930 ἀμφέχανε· περιεκάλυψε (Ψ 79) Hom.
3931 ἀμφεωρία· περισειομένη S[60] D
3932 †ἀμφενώτας· ὁ Κριτικὸς χιτών
3933 ἄμφηκες δέ· *ἐξ ἑκατέρου μέρους ἠκονημένον vg[37]S[84] βέλος Hom. + D?
(Κ 256), ἢ κεραυνός (Cleanth. fr. 1,10 Pow.), ἢ *ξίφος (π 80)
vg[37]S[84]
3934 ἀμφήλυθεν· περιῆλθεν. περιήχησεν. περιέλαβεν ἀμφοτέρωθεν Hom.
(ζ 122 ..) [ὅρμους ἀμφιορέας]
3935 †ἀμφήν· αὐλήν† S[59]
3936 ἀμφήρεις· νῆες ἀμφοτέρωθεν ὁρμώμεναι, ἢ ἐρεσσόμεναι
3937 ἀμφηρεφής· ἀμφίστεγος. πλήρης
3938 ἀμφηρεφέα· ἀμφηρεφῆ, ἀμφοτέρωθεν ὠροφωμένην, ὅ ἐστιν ἐσ- Hom.
κεπασμένην (Α 45)

3919 Schol. **3920** Schol. Pind. | **3921** ἐνήργουν Schol. Δ **3923** cf. Schol.; E. Gen. α 711 (EM. 88,47) **3926** le. ἀμφερκῆ, expl. πάντοθεν et περιειργόμενον EM 89,27 **3929** Schol. **3933** – ἠκονημένον Σ α 414; Ap. S. 28,10; Schol.; cf. E. Gen. α 710 (EM 88,50); Erot. α 31 (Bacch.); Schol.[M] Aesch. Prom. 691b; ἠκον. et ξίφος E. Gud. 121,14 **3934** περιῆλθεν Ap. S. 29,18 **3938** ἀμφοτέρωθεν ἐσκεπασμένην E. Gen. α 742 (EM 89,20); cf. Schol.

3919 ἀμφέπεν H: accent. Mus. = Schol. **3920** περίπει H: Mus. = Schol. Pind. **3923** ἀμφέπτατο H: Pears. 65. 744. Jens. Luc. 23. Alb. = testt. **3924** ἀμφὶ ῥέεθρα Mus. **3926** ἀμφερκήπιθον H: Scal. Sop. Pears. 65. al. **3927** ἀμφαικτὴρ H: HSt. Ind.; gl. 4008 cft. Schm. **3928** ἀμφερήσεται H: La.; ἀμφερείξεται Mein. **3931** 'Att. pro αμφ-ᾱοριος' La. | περισσευομένη H, περισευ- K: Schm. **3932** v.l. gl. 4072 (Schm.) | Κρητικὸς HSt. Sop. Salm. al. **3933** v.l.: gl. 4030 | ἄμφ. λέγεται Mein. | εκατερωθεν ηκ. ξιφος K **3934** ἐπῆλθεν H: Schm. = Ap. S. | ἐπήχησεν H: Schm. | ὁρμοὺς H: accent. Mus. | ἀμφιδέας Mus.; n. gl. ἀμφιδέας· ὅρμους Pears. 65. 744. Kust. Alb. **3935** v.l. gl. 3939 (HSt. Ind.) **3936** v.l.: gl. 3595 | ὁρώμεναι H: ed. 1521 **3938** ἀμφιρεφέα H (E. Gen.): Mus. = Schol. | ὀροφωμένην H: Mus.

D **3939** ἀμφην· αὐχήν, τράχηλος

Ap. S. + Hom. **3940** ἀμφήριστον· ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον. *ἀμφίλογον vg[1]S[61], ἀμφιβαλλόμενον. παρὰ τὸ ἄμφω καὶ ἐρῶ τὸ λέγω, ῥῆμα (Ψ 382) S[61]

D **3941** ἀμφής· οἴνου ἄνθος. οἱ δὲ μέλανα οἶνον

K + Ap.S. **3942** *ἀμφί· περί vg[11]Σ. χωρίς. δίχα

Hom. **3943** ἀμφιάλῳ· ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένῃ πάντοθεν (α 386)

D **3944** ἀμφὶ ἄνακτα· ἀρχὴ νόμου κιθαρῳδικοῦ (Terp. fr. 1 P.)

D **3945** ἀμφίας· γένος οἴνου (Nicostr. fr. 17 K.–A.)

LXX **3946** ἀμφίασιν· σκέπην (Iob 22, 6)

3947 ἀμφίασμα· ἔνδυμα

Hom. **3948** ἀμφιαχυῖα· *περὶ τῶν τέκνων ὀδυρομένη vg[53]S[82] ἢ κραυγάζουσα, ἢ φωνοῦσα (Β 316)

Hom. **3949** ἀμφιβαλέσθαι· περιθέσθαι (ζ 178)

Hom. **3950** ἀμφιβαλεῦμαι· καθοπλισθήσομαι (χ 103)

Hom. **3951** ἀμφίβασις· κύκλωσις, ὁρμή (Ε 623)

D **3952** ἀμφηρικὸν ἀκάτιον· ληστρικόν, ἐν ᾧ εἷς ἐλαύνει δύο κώπας (Thuc. 4, 67, 3)

Ap. S. **3953** ἀμφίβασις· ὑπὲρ νεκροῦ μάχη· περιβάντες γὰρ τὸν νεκρὸν ἐμάχοντο περὶ τοῦ σώματος, ἵνα μὴ σκυλευθῇ· ἀπὸ δὲ τῶν ἀλόγων ζῴων ἡ μεταφορά (Ε 623)

3954 ἀμφιβατεῖν· ἀμφισβητεῖν

Eur. **3955** ἀμφιβαλών· μαχόμενος ⌊περιλαβών (Eur. Hipp. 1270) Br[256]

D **3956** ἀμφίβια ζῷα· τὰ ἔνυδρα καὶ χερσαῖα

3957 *ἀμφίβιον· ἐν γῇ καὶ ὕδατι ζῆν δυνάμενον vg[27][Σ]

Eur. **3958** ἀμφίβλημα· ἀναβόλαιον (Eur. Phoen. 779)

3940 Ap. S. 28, 33 (**Π**[7] 30); Schol. | ἀμφίλογον EM 89, 24; Schol. Callim. h. Iov. 5 **3942** περί Σ α 417; Apion 218, 9 L.; cf. EM 94, 8; – χωρίς Ap. S. 29, 1 (**Π**[7] 52) **3943** Schol.;cf. Ap. S. 28, 27 (**Π**[7] 31) **3944** Ph α 1304 **3945** cf. Su α 1703 (cit. Nicostr.); Athen. 1, 31e **3948** cf. Schol. **3950** Schol. **3952** cf. Ael. Dion. α 103; Ph α 1299; Schol. Thuc. *b*; Poll. 1, 82 **3953** Ap. S. 27,19 (**Π**[7] 32); cf. E. Gen. α 728 (EM 89, 5) **3956** cf. EM 89, 32 **3957** Σ α 418

3939 v. l.: gl. 3935 | 'Aeol. cf. Schulze GGA 1897, 909, 1' La. | τράχηλον H: Mus. **3940** n. gl. ἀμφίλογον H (cf. EM): Pears. 65. Voss. Perg. **3942** incl. Schm. (om. K) **3943** ἀμφιαλῶ H: accent. Mus. = testt. | θαλάσση H: Mus. = Schol. (τῆς θαλ.) **3944** ἀμφιάνακτα H (-ας Ph[z]): Mein. FCG 2, 1, 60; -ας Ph[b] **3948** ἀμφισχυῖα H: Mus. = K (Schol.) **3949** ἀμφιβάλλεσθαι H: Pears. 65, coll. Hom. **3950** ἀμφικάλευμαι H: Mus. = Schol. | καθοπλίσομαι Schol. **3952** l. ἀμφήρικα H (ἀμφήρικον Ph): Sop. Heins. Palm. al. = Schol. Thuc. Poll. | εἰσελαύνει H (ἐπελαύνει Ph): Sop. Palm. Pears. 66. al., coll. Schol. Thuc. **3953** περμανὲς H: Mus. = testt. **3954** ἀμφισβατεῖν Wil.* **3955** ἀμφιβάλλων H: Pears. 66 = K | μαχόμενος del. Schm. tacite | περιβάλων H (K): Schm. **3956** l. ἀμφ. H: Alb. **3958** ἀναβολαῖον H: accent. Mus.

3959 ἀμφιβέβηκας· ἐπεκδικεῖς. προΐστασαι. ὑπερμαχεῖς καὶ σώζεις (Α 37) Hom.
3960 †ἀμφιβέλεσι· περὶ τοῖς ὀβελίσκοις (Α 465 ..) Hom.
3961 ἀμφὶ βειήν· περὶ τὴν δύναμιν (Ε 781) Hom.
3962 ἀμφιβολεῖς· ἁλιεῖς (Esai. 19, 8) LXX
3963 ἀμφίβολοι· ἑκατέρωθεν περιβαλλόμενοι ὡς Θουκυδίδης (4, 36, 3)
3964 ἀμφίβληστρον· δίκτυον (Hdt. 1, 141, 2) D
3965 ἀμφιβρότης· [περὶ] ὅλον τὸν βροτὸν περιεχούσης (Β 389) Hom.
3966 ἀμφιβῶτις· περιβόητος. Ἴων Τεύκρῳ (TrGF 19 F 35) D
3967 ἀμφιγνοεῖς· ἀμφισβητεῖς D
3968 *ἀμφιγυιοῖσι· τοῖς ἑκατέρωθεν χωλοῖς (vg[34])
3969 Ἀμφιγυήεις· ἀμφοτέρους τοὺς πόδας χωλοὺς ἔχων (Α 607 ..) Hom.
3970 ἀμφὶ γυναικί· περὶ γυναικός (Γ 157) Hom.
3971 Ἀμφιγένεια· πόλις τῆς Πύλου (Β 593) D
3972 ἀμφίγενυς· ἀξίνη D
3973 ἀμφιγνοεῖν· τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν D
3974 ἀμφίγονος· υἱὸς ὁ ἐκ προτέρας γυναικός D
3975 ἀμφιγυιῶσαι· ἀκρωτηριάσαι. ἢ ἑκατέρωθεν εἰς γῆν πῆξαι D
3976 ἀμφιδάσειαν· ἐξ ἑκατέρου μέρους κροσσοὺς ἔχουσαν. ἢ κυκλόθεν δασεῖαν (Ο 309) Hom.
3977 ἀμφὶ δὲ νῆες· περὶ τὰ πλοῖα (Β 333 ..) Hom.
3978 ἀμφί δέ· περὶ δέ (Α 481 ..) Hom.
3979 ἀμφιδεές· περιδεές
3980 ἀμφιδεδίνηται· κύκλῳ περίκειται (Ψ 562) Hom.
3981 ἀμφιδέαι· *ψέλια (Hdt. 2, 69, 2) (vg[55]Σ). κρίκοι. δακτύλιοι (Ar. fr. 332, 11?) Att.?

3959 ὑπερμαχεῖς Ap. S. 27, 22 (**Π**[7] 33); Schol.; E. Gen. α 717 (EM 89, 2) **3960** Schol. **3963** EM 87, 46 (om. cit.); cf. Ph α 1309 (2); lex. Patm. in Thuc. 64; gl. P. Oxy. 2087, 40 **3964** E. Gen. α 738 (EM 89, 10) **3965** cf. Schol. **3969** Schol.; cf. Schol. min. (PColon. 2281 vii 11–12); Ap. S. 26, 14 (**Π**[7] 35); E. Gen. α 719 (EM 89, 15) **3971** Ap. S. 27, 17 **3973** Ph α 1310 (2); EM 87, 48; cf. ΔO 183, 23 **3974** EM 87, 50 **3975** EM 89, 17 **3976** | cf. Schol. **3979** Σ α 423 **3980** Ap. S. 28, 14 (**Π**[7] 37) **3981** ψέλια Σ α 422; gl. Hdt. (Su α 1714); (Poll. 5, 99)

3960 h.e. ἀμʼ ὀβελοῖσι (Heins. Kust.) **3961** h.e. ἀμφὶ βίην (Mus.) **3963** παραβαλλόμενοι H: Guyet. Voss. = EM **3964** ἀμφίβλιστρον H: H[c] = E. Gen. | δύκτυον H: Jun. Sop. Pears. 66 = E. Gen. **3965** incl. Schm. **3966** v.l.: gl. 4099a | ἀμφιβώτης H: Schulze Kl. Schr. 299; ἀμφίβωτος L. Dind. 1, 2, 208 | υἱῶν H: Mus. **3967** ἀμφιγνόης H: Mus. | ἀμφισβητής H: Mus. **3968** ‘expl. e corrupt. gl. Ap. S. nata’ La. | αμφοτερωθεν K **3969** ἀμφιγυέεις H: H[c] = testt. | ἔχοντες H: Mus. = Ap. S. **3972** ἀμφιγενὺς H: accent. Mus. **3973** ἀμφιγνόον H: Mus. = testt. **3974** ‘rectius gl. 4105’ La. **3976** ἀμφιδασίαν H: accent. Schm. coll. Hrd. ap. Schol.[AbT]; -δασεῖαν Mus. **3977** ἀμφιδεινῆες H: Mus. | περὶ δὲ Mus. **3981** ἀμφιδεαὶ H: Lob. Paral. p. 236 (-έαι codici trib.); ἀμφιδέας K gl. Hdt. (ut Hdt.), ἀμφίδεα Heins. = Σ, ἀμφιδέες Mus.

3982 ἀμφὶ δὲ ἕ· περὶ αὐτὸν δέ

Hom. **3983** ἀμφιδέδηε· κύκλῳ ἀνακέκαυται (Z 329)

D **3984** ἀμφιδεκάτη· ἡ μετὰ εἰκάδα ἡμέρα, παρὰ Ἀρκάσιν

D **3985** ἀμφιδέξιον· τὴν ἑκατέροις μέρεσι τῆς μήτρας ἄρρεν καὶ θῆλυ γεννᾶν δυναμένην ἵππον

3986 ἀμφιδέραια· ψέλια

D **3987** ἀμφιδήριτος· ἀμφισβητήσιμος (Thuc. 4, 134, 1)

D **3988** ἀμφιδῆ †τιοιως· κρίκοι διάκενοι, παρὰ Δημοκρίτῳ (VS 68 B 130)

D **3989** ἀμφιδήσασθαι· ὑποδήσασθαι

D **3990** ἀμφιδεξίοις χερσί· ταῖς τῶν τοξοτῶν, διὰ τὸ ἑκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν. Αἰσχύλος Τηλέφῳ (fr. 240 R.)

D **3991** ἀμφίδοξοι μῦθοι· οἱ διχογνωμονούμενοι

D **3992** ἀμφίδουλος· ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων δοῦλος (Eubul. fr. 85 K.–A.)

D **3993** ἀμφίδοχμοι λίθοι· μέγεθος ἔχοντες (Xen. equ. 4, 4)

3994 ἀμφιδρανές· ἱμάτιον διπρόσωπον, ⟨ὃ⟩ ἐν τῷ πεποικίλθαι τὴν αὐτὴν ἔχει ἐπιφάνειαν ⟨ἑκατέρωθεν⟩

D **3995** ἀμφιδρόμια· ἡμέρα ἀγομένη ⟨ἐπὶ⟩ τοῖς παιδίοις, ἐν ᾗ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑστίαν ἔφερον τρέχοντες κύκλῳ, καὶ ἐπετίθεσαν αὐτῷ ὄνομα, ὅτε ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ φίλων δῶρα ἐπέμπετο (Ar. Lys. 757. Plat. Theaet. 160e))

D **3996** Ἀμφίδρομος· Αἰσχύλος Σεμέλῃ (fr. 222) ἔπλασε δαίμονα καὶ περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὡσεὶ ἔλεγες τὸν Γενέθλιον. δηλοῖ δὲ καὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους θεόμενον, ἢ προηγούμενον, ἢ ὁρμᾶν δυνάμενον, ὡς Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς (fr. 65 R.)

D **3997** ἀμφιδρυπίς· δένδρον, βατίς

3985 cf. Glaukias ap. Erot. α 31 ad fin.; contra Galen. lex. 78, 10 et Erot. (ad Hippocr. aphor. 7, 43 [4, 588, 14 L.]) **3987** Schol. Thuc. **3990** Ph α 1314; (Poll. 2, 159) **3991** Ph α 1315 **3992** Ael. Dion. α 105; Ph α 1324 (cit. Eubul.); EM 87, 54 **3993** Ph α 1319 **3994** Ph α 1318 **3995** Harp. 27, 6[epit.] (Ph α 1317); cf. Paus. α 101; Schol. Plat. Theaet. 160e (60); Su α 1722 **3996** Ph α 1321

3983 ἀμφιδέδεε H: Mus. | ἄνω κέκαυται H: Voss. Kust. **3984** ἀμφιδεμάτη H: Guyet | cf. IG 5, 1, 363, 6 **3986** ἀμφιδέξια H: Schm. coll. Σ α 422 (cod. B) **3987** ἀμφιδήρητος H: Mus. = Schol. Thuc. **3988** ἀμφιδήτιοι, ὡς H: ἀμφιδῆ πόριμος La. ('anulus fistulatus', a πείρω) | κρικοὶ H: Mus. | διακενοὶ H: Mus. **3990** l. ἀμφ. H: Mus. | τόξων H: Mus. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. **3991** ἀμφιδέξιοι (e gl. praec. repet.) Ph | διχογνωμονόμενοι H: Mus. = Ph **3993** l. ἀμφ. H: Arnald. | λίθοι· οἱ Ph | ⟨δοχμῆς⟩ μέγεθος Arnald. **3994** ⟨ὃ⟩ Herw. | ἔχον Mus. = Ph | ultima add. e.g. La. **3995** ἀμφιδρομία H (Harp.): accent. Mus. = cett. testt. | ⟨ἐπὶ⟩ Schm. = Harp. | ὅτε ⟨καὶ⟩ La. **3996** αἰσχῦλος H: accent. Mus. = Ph | ὠδεὶ H, ὠδὴ H[c]: Mus. | ἔλεγε H: Ald. | θεώμενον H: Mus. | ἡδωνές H: Mus. **3997** ἀμφιδρυτὶ H: La. coll. δρυπίς | ἀκῆς H: La.

3998 ἀμφιδρυφής· ἀμφοτέρωθεν κατεξεσμένη καὶ περιεσπαραγμένη τὸ πρόσωπον διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς πένθος· δρύψαι γὰρ τὸ ξέσαι (B 700) Hom.
3999 ἀμφίδρυφοι· πένθος ἔχουσαι (Λ 393) Hom.
4000 ἀμφίδυμοι· διπλοῖ ἐξ ἑκατέρου μέρους εἴσπλουν ἔχοντες (δ 847) Ap. S.
4001 ἀμφίδυμος· ἐξ ἑκατέρου μέρους εἴσδυσιν ἔ⟨χων⟩ (δ 847) Hom.
4002 ἀμφιδύς· ἐνδυσάμενος
4003 ἀμφίδυσις· ἐπίθετον φιάλης, παρὰ Ἀναξανδρίδῃ (fr. 76 K.–A.) D
4004 ἀμφὶ δὲ †σφάγανον· ... ζῷόν τι πολύπουν, σκολόπενδρα καλούμενον D
4005 ἀμφὶ ἓ γινώσκων ἑτάρους· πειρώμενος (O 241) Hom.
4006 ἀμφιέλισσος· ἀμφοτέρωθεν ἐλαυνόμενος Hom.
4007 ἀμφιελίσσας· οὕτως (B 165 ..) Hom.
4008 ἀμφιεκτίς· χιτὼν διπλοῦς D
4009 †ἀμφιελόν· ἄφθονον
4010 *ἀμφιέπουσα· περιέπουσα (Greg. Naz. c. 1,2,1,231 [37,540, 3 M.])S[73] Greg. Naz.
4011 *ἀμφίεπον· περιεῖπον (Ω 804) S[72] Hom.
4012 ἀμφιέποντες· περὶ ἔργον πονούμενοι, καὶ ἀσχολούμενοι. ἢ περὶ τὸν αὐτὸν πονούμενοι (γ 118) Ap. S.
4013 ἀμφιέννυμι· ἐνδύομαι
4014 ἀμφιέπων· περιθάλπων (Greg. Naz. c. 2,1,2,135 [37,980,4 M.]) Greg. Naz.
4015 *ἀμφὶ ἓ παπτήνας· περι⟨βλεψάμενος περὶ⟩ αὐτόν (Δ 497) [S[74]] Hom.
4016 ἀμφιετιζομένας· τὰς κατ' ἐνιαυτὸν περιερχομένας D
4017 *ἀμφίζανε τεφρήν· ἐκαθέζετο περὶ τὴν τέφραν (Σ 25 v.l.) S[76] Hom.
4018 ἀμφίηκες· ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον

3998 cf. Schol.; EM 89,48 **4000** Ap. S. 27,31 (**Π**[7] 38); Schol. 847a **4001** cf. Schol. 847a; Schol. Ap. Rh. 1,936–491 **4007** cf. Ap. S. 26,1 (**Π**[7] 39); Schol.; E. Gen. α 724 (EM 90,6) **4010** lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 226 **4011** Schol. **4012** – πονούμενοι[1] Ap. S. 26,3 (**Π**[7] 40) **4015** Schol. **4016** Ph α 1328; EM 90,27

4000 διπλοὶ H: accent. Mus. = testt. | εἰς πλέον H: Mus. = (testt.) **4001** εἰσδύσιν H: accent. Mus. | ἓ in fin. lin. H: χων add. Mus. **4004** ἀμφι|δὲ σφάγανον H: verba e Π 338–9 derivata le. huius gl. expulisse cens. La.; sed ft. potius cum Schm. cf. gl. τ 1084 et Nic. th. 812 | πολὺ προσκολόπενδρα καλ(ου) H: Mus. **4005** γίνωσκεν ἑτέρους H: Mus. | πειρόμε(νος) H: Mus. **4006** ἀμφιελισσὸς H: accent. Mus. **4007** ἀμφιελιώσας H: Mus. = testt. | ὡσαύτως ci. La. **4010** ἀμφιεποῦσα H: accent. Mus. | περιέχουσα H (K): Alb. = (lex. Greg.) **4011** περιέπον H: Pears. 745. Alb. = K Schol. **4013** contin. H: Mus. **4015** περι| lac. v litt. αὐτόν H (αμφι ε· περι αυτον K): Schm.; περιβλέψας ἑαυτόν Mus., περὶ αὐτὸν περιβλεψάμενος Schol. **4016** ἀμφιεταζομένας H (EM): HSt. Thes. 1,1292 = Ph | περιεχομένας H (Ph): HSt. = EM **4017** ἄμφιζαν. ἐτέφρην H: Mus. = K (-ραν) [v.l. exstat in Hom. pace La.] **4018** v.l. gl. 3933 (Alb.) | ἀμφιηκὲς H: accent. Mus.

Hom. + Ap. S. **4019** ἀμφιθαλής· *ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων S[78] ἢ ἐφ' ᾧ ἀμφότεροι θάλλουσιν οἱ γονεῖς (X 496)

4020 ἀμφιθέντε· περιβάλλοντε, δυϊκῶς

D **4021** ἀμφίθετος φιάλη· ἑκατέρωθεν τίθεσθαι δυναμένη S[79] ἢ ἀμφοτέρωθεν τετορευμένη. ἢ κύκλον ἔχουσα. ⟨ἢ⟩ πυθμένα ἄνευ ὤτων. ἢ διὰ μέγεθος ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν αἰρουμένη καὶ τιθεμένη (Ψ 616)

Hom. **4022** *ἀμφί θ' ἕπον· περιενήργουν (H 316) (S[70])

Greg. Naz. **4023** ἀμφιθέτοις· εὐμεταπτώτοις (Greg. Naz. c. 1, 1, 8, 104 [37, 454, 12 M.])

Eur. **4024** *ἀμφιθῇ· ἐπιθῇ (Eur. Med. 787) S[80]

4025 *ἀμφίθυρος· οἰκία ἔχουσα ἀμφοτέρωθεν θύρας (Soph. Phil. 159) (S[81])

Hom. **4026** ἀμφικαλύπτειν· σκέπειν (B 262 ..)

Hom. + Ap. S. **4027** ἀμφὶ κάρη κεκοπώς· περὶ τὴν κεφαλὴν κόπτων καὶ τύπτων. ὅπερ ἐστὶ κονδύλους διδούς (σ 335) ἢ ἀμφικέφαλα ⟨ἀμφοτέρωθεν τὰς κεφαλὰ⟩ς ἔχοντα. λέγεται δὲ ὑποπόδιον (ϱ 231)

Hom. **4028** ἀμφικαλύψῃ· ἔσω παραδέξηται (θ 511)

D **4029** ἀμφικάς· ὑστέρα

4030 †ἀμφικὲς ξίφος· δίστομον καὶ ἑκατέρωθεν ἠκονημένον

D **4031** ἀμφικεύθων· περικρύπτων

4032 *ἀμφίκρημνον· ἑκατέρωθεν ἐπικίνδυνον (Eur. Bacch. 1051) (vg[2]S[85])

D **4033** ἀμφίκαυστις· ἡ πρώτη τῶν ἀσταχύων ἔκφυσις. λέγεται δὲ καὶ καῦστις (trag. ad. fr. 591a K.–S.)

D **4034** ἀμφίκορος· ὁ μέσος τριῶν ἀδελφῶν

4019 Ap. S. 26, 22 (**Π**[7] 41); E. Gen. α 1556 (EM 92, 33); – θάλλων Schol.; ἢ – Ph α 1329 (3); Schol. Ar. Av. 1737b (Su α 1729); cf. Tim. lex. α 32; Poll. 3, 25 **4021** – ὤτων EM 92, 36; cf. Ap. S. 25, 9 (**Π**[7] 42); Athen. 11, 501a **4025** Ph α 1331 (Phryn. praep. soph. fr. 17; cit. Soph.); lex. rhet. 204, 15 **4027** – κεφαλὴν et ἀμφικέφαλα Schol. ϱ 231a; ἢ – Ap. S. 26, 24 (**Π**[7] 43) **4032** Σ[b] α 1087 **4033** Ph α 1332; cf. E. Gen. α 715 (EM 90, 31; Method.); Schol. Ar. Equ. 1236a III (παρὰ κωμικοῖς καὶ τραγικοῖς) **4034** Σ'' (Ph α 1347. Su α 1733)

4019 επ' αμφοτερα K **4020** ἀμφιθέοντες H: Kust. | περιβάλλονται H: Phav. **4021** φίλη H: Mus. = K testt. | ⟨ἢ⟩ Mus. | ὠτῶν H: accent. Schm. = EM **4022** ἀμφιέσπειν ut vid. H (αμφιεπειν K): Schm.; ἀμφίεπον Mus. **4025** αμφιθυρα K **4027** l. ἀμφικάρη Ap. S. | suppl. Sop. Voss. Kust. al. = Ap. S. | ἔχων H: Heins. Pears.745. Kust. = Ap. S. **4028** ἀμφικαλύψει H: Mus. **4029** ἀμφικ( ) H: ἅ- et -ας Mus., accent. Schm. | ὑστ. ⟨δεκάτη⟩ Schm. **4030** l. ἀμφ. H: Voss. | v.l. gl. 3933 (Alb.) **4031** περικρυπτῶν H: accent. Mus. **4032** ὑποκίνδυνον H: Ruhnk. in Alb. Auct. = (K) Σ[b] **4033** ἀμφίκλυστες H: Sop. Heins. Salm. al. = testt. | καῦστες H (καῦσις Ph): Mus.

4035 ἀμφίκουρον· ἀμφοτέρωθεν κεκαρμένον (Soph. fr. 821 R.) D

4036 ἀμφικελεμνίς· κατ' ὀβελῶν περικρέμασις ἰσορρόπως D

4037 ἀμφικέλεμνον· ἀμφιβαρές. οἱ δὲ τὸν βασταζόμενον ὑπὸ δύο ἀνθρώπων δίφρον, ἄλλοι δὲ ἀμφί⟨κοιλον⟩ ξύλον D

4038 ἀμφικαλύπτει· περιέχει (Β 262) Hom.

4039 ἀμφικεάσσας· περισχίσας. περικόψας (ξ 12) Hom.

4040 ἀμφίκεστον· περιτμητόν. ἢ περιγραφόμενον D

4041 ἀμφικέφαλος· κλίνη ἑκατέρωθεν ἔχουσα ἀνάκλιντρον (Plat. com. fr. 33 K.–A.) D

4042 ἀμφικτύονες· περίοικοι Δελφῶν συναγόμενοι ἐπο…λέαν, πυλαγόροι καὶ ἱερομνήμονες D

4043 ἀμφίκρανον· ἀμφοτέρωθεν ἔχον κεφάλας (trag. ad. fr. 586a K.–S.) D

4044 ἀμφικόμῳ· φυλλώδει (Ρ 677) Hom.

4045 *ἀμφικύπελλον· περιφερὲς $g^{15}S^{86}Br^{5}$ ποτήριον (Α 584) $g^{15}S^{86}$ Hom.

4046 *ἀμφιλαφές· πολύ, ⌊δαψιλές, καὶ μέγα $vg^{6}S^{89}$, πανταχόθεν S^{88} πλῆρες. ⌊κατάσκιον (Callim. h. Cer. 26) $vg^{6}S^{88}\Sigma$

4047 *ἀμφιλαφῆ· μεγάλα ($g^{14}S^{90}$), δαψιλῆ (Cyr. glaph. in Pent. 69, 584, 44 M.) S^{90}

4048 ἀμφιλιασθείς· περιελασθείς

4049 ἀμφιλάφειαν· συγκρότησιν, ὠφέλειαν (Cyr. in Esai. 70, 1249, 43 M.)

4050 *†ἀμφιλάων· περικυκλούντων S^{67}

4051 *ἀμφίλεκτος· ἀμφίβολος (Eur. Phoen. 500) S^{94} Eur.

4052 ἀμφιλέξαντες· ἀμφισβητήσαντες (Xen. Anab. 1, 5, 11) Att.

4035 Ph α 1348 (cit. Soph.) **4036** (Theogn. can. 989 [163, 15 C.]) **4037** ἀμφιβαρές cf. Ph α 1333; EM 91, 1 **4039** Schol. 12b | **4041** Ph α 1334. κ 786; cf. E. Gen. α 722 (EM 90, 29; Method.); Schol. Synes. ep. 3, p. 638, 36 (p. LXXII Hercher) **4042** περίοικοι Ap. S. 24, 30 (**Π**[7] 44) **4045** cf. Schol.; E. Gen. α 735 (EM 90, 38) **4046** πολύ Tim. lex. α 31; – δαψιλές EM 91, 24; δ. et μέγα Phryn. praep. soph. 46, 4; κατάσκιον Σ α 427 **4052** cf. Phryn. praep. soph. 49, 4

4036 ἀμφικέλαυνις H: Voss. = Theogn. | κατωμένων H: La.; κατ' ὤμων Mus. | ἰσόρροπος H: L. Dind. coll. Schol. Ar. Ran. 8 **4037** ἀνφίξυλον H, ἀμφί- Mus.: L. Dind. **4039** ἀμφικέας H: Mus. = Schol. **4041** ἀμφικελὸς H: Cas. Hist. Aug. 1, 233 = Ph (qui ἀμφ. κλ.· ἤ praebet) E. Gen. | ἀ̅ν̅κλητί H: Alb. = Ph; ἀνάκλισιν E. Gen. **4042** ἀμφικτίονες H Ap. S.: ed. 1521 | ἐπο lac. ii/iii litt. λέαν H: ἐπὶ πυλέαν Mus. (Πυλαίαν HSt. Heins. Pears. 67. al.) **4044** ἀμφικώμω H: Mus. **4045** ἀμφικύπελον H: Mus. = K testt. | περιφανες K^{g} **4047** μέγα H (μεγαλη K^{g}, -ην K^{S}): La. = K^{h}; μέγαν Mus. **4048** ἀμφιλασθεὶς H: La.; ἀμφιελυσθείς· περιελυσθείς Wil.* **4049** ἀμφιλάφιαν H (Cyr.): Mus. | 'συγκροτ. collatio, v. gl. 864' La. **4050** ἀμφιλαφῶν Heringa Obs. 203 **4052** ἀμφιλήξαντες H: Salm. = (Phryn.)

D **4053** ἀμφίλινα κρούπαλα· Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσι· ‘πατὴρ δὲ †χρυσυς δὺς ἀμφίλινα κρούπαλα’ (fr. 41 R.)

D **4054** ἀμφιλίτην· τὴν λιτανευτήν

D **4055** †ἀμφιλιχῆ · περιμάχητον

4056 ἀμφιλύκη· ὄρθρος, τὸ λεγόμενον λυκόφως (Η 433)

Hom. **4057** ἀμφιλύκη νύξ· ὃ ἡμεῖς λυκόφως λέγομεν· λύγη γὰρ ἡ σκοτία κατ’ ἔλλειψιν αὐγῆς λέγεται (Η 433)

D **4058** ἀμφιμάσασθαι· περιψήσασθαι. περικαθᾶραι. ἀπομάξαι (υ 152)

D **4059** ἀμφίμαστα· ψαιστά, 〈ἄλφιτα μέλιτι δεδευμένα· Λάκωνες〉

D + K **4060** †ἀμφιμάντορα· δύσμορον, κακοθάνατον. *ἄμφω τοὺς γονεῖς ἢ ἔχων (g^{32}S^{97}Σ) ἀποβαλλόμενος [ἀμφιμάντορα·] [ἄλφιτα μελιτι δεδευμενα. Λάκωνες])

D **4061** ἀμφίμαλλος· 〈μαλλὸν〉 ἔνιοι τὸν ἐν τοῖς ἱστοῖς καῖρον ἀποδιδόασιν. καῖρον δὲ τὸν μίτον ἔλεγον (Pherecr. fr. 19 K.–A.)

D **4062** ἀμφιμάσχαλος· χιτὼν χειριδωτὸς S^{96} ἐλευθέρων, ὡς Πλάτων (com. fr. 255 K.–A.) δύο χειρῖδας ἔχων, ἃς μασχάλας ἔτι καὶ νῦν λέγουσιν

Hom. **4063** ἀμφιμέμυκε· περιηχεῖ. μυκᾶται (κ 227)

D **4064** ἀμφιμήτωρ· ὁμοπάτριος, ἀλλ’ οὐχ ὁμομήτριος (Aesch. fr. 73b, 4 R.)

D **4065** ἀμφιμήτορες· οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις (fr. 76 R.)

D **4066** ἀμφιμήτρια· τὰ μετὰ τὴν τρόπιν τῆς νεὼς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπιτιθέμενα

4057 cf. Schol.; E. Gen. α 733 (EM 91,25); Su α 1743; Schol. Ap. Rh. 2,671 **4058** – περικαθᾶραι cf. Ap. S. 30,4 (**Π**^{7} 47); ἀπομάξαι cf. Schol. **4060** ἄμφω – ἔχων Σ α 430 **4061** cf. Ph α 1349 (cit. Pherecr.); Poll. 7,57 **4062** Paus. α 102; Ph α 1350; EM 90,54; cf. Hdn. Philet. 15; – ἐλευθέρων Poll. 2,138. 7,47; – χειριδωτός Moer. 190,34 (α 130 H.); δύο – ἔχων E. Sym. (Reitz. Gesch. 268,25) **4063** Ap. S. 28,25 (**Π**^{7} 48); Schol. 227c | **4064** Ph α 1352; EM 91,3; cf. Phryn. praep. soph. 8,1; Su α 1747; Poll. 3,23 **4066** Ph α 1354; cf. eclog. An. Ox. 2,450,20; (Poll. 1,87)

4053 l. ἀμφ. H: HSt. Ind. | αἰχμαλώτησι H: Mus. | χ^{ο}υσδὺς H; Χρυσεύς (cf. trag. ad. fr. 153 K.) ci. La. | n. gl. ἀμφίλινα H: Mus. | gl. κ 4228 cft. La. **4055** ἀμφινικῆ (h.e. -νεικῆ) Ruhnk. in Alb. Auct.; gl. 4073 cft. Voss. **4056** ἀμφιλυκῆ H: accent. Mus. **4057** l. ἀμφ. H (Su Schol. Ap. Rh.): ed. 1521 = Schol. E. Gen. **4058** ἀμφιμάσεσθαι H: ed. 1521; ἀμφιμάσασθε κτλ Ap. S. = Hom. | περικαθάραι H: accent. La. | ἀπόμαξαι H: accent. Mus. **4059** incl. e gl. 4060 trsp. Perg. **4060** ἀμφιμάτορα ?H^{c}. Scal. = K | ἢ ἔχων 〈ἢ〉 Mus.; [ἢ] ἔχων 〈καὶ〉 Alb. | ἀποβαλόμενος Thes.; del. La. (‘interpolabat, qui hanc gl. Diogen. concinnare volebat’) | n. gl. ἀμφιμάντορα H; h. v. del. Alb.; seq. v. ad gl. 4059 **4061** ἀμφιβάλλος H: Mus. = (Ph. Poll.) | add. La. | καιρὸν pr. H: accent. Mus. | μῖτον H: accent. Mus. **4062** l. ἀμφ. χιτ. testt. exc. K EM **4065** αἰσχῦλος H: accent. Mus. | ἡρακλίδες H: Mus.

4067 ἀμφιμήτριον· τὸ σημαντικὸν τῶν περὶ τὴν μήτραν παθῶν. Ἱπποκράτης (Epid. 6,19 [5,392?]) D

4068 ἀμφιμιγές· πολυμιγές· ἢ πολυσύγκρατον. καὶ σπαρτίον, πρὸς ὃ τὸν μίτον αἱ γυναῖκες προσάγουσιν D

4069 ἀμφιμέλαινα· βαθεῖα. συνετή (A 103 ..) Hom.

4070 †Ἀμφιμυσίων· Δημήτρια ζῷα D

4071 †Ἀμφιμυσίων· ἡ Δημήτηρ

4072 ἀμφινώτας· ⟨χι⟩τῶνας ἢ φαινόλας Κρῆτες [φελώνην λέγουσιν] D

4073 ἀμφίνεικες· περιμάχητον … ἐναντίους ἔχων λόγους. Σοφοκλῆς Τραχινίαις (527) D

4074 ἀμφινωτίζοντα· προσπελάζοντα, προσφερόμενον D

4075 ἄμφιον· ἔνδυμα vg[12]S[99]Σ. Σοφοκλῆς Μώμῳ (fr. 420 R.) D

4076 Ἀμφιον⟨ί⟩η· κιθάρα (Greg. Naz. c. 2,2,5,195 [37,1535,14 M.]) Greg. Naz.

4077 ἀμφιορκία· ὅταν οἱ δικαζόμενοι ἀλλήλοις ὀμνύωσιν D

4078 ἀμφίπαστον· †ἀλφίτοις ἀναδεδευμένοις ἐλαίῳ

4079 ἀμφὶ πελέκκῳ· πελέκιον δίστομον, Κυρηναῖοι. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τὸν τῆς ἀξίνης στελεὸν ἀπέδωκεν (N 612) Ap. S.

4080 ἀμφιπέληται· περιγένηται (α 352) Hom.

4081 ἀμφιπήρους· τυφλούς, ἢ μηδὲν λέγοντας

4082 ἀμφίπλεκτα· ἐμπλεκόμενα D

4083 ἀμφιπλήξ· ἑκατέρωθεν πλήσσουσα. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ (417) D

4084 ἀμφιπλήκτοις· ἀμφιθαλάσσοις, παρ᾽ ὅσον ἑκατέρωθεν θαλασσεύεται· ⟨οἱ ἰσθμοί⟩ (trag. ad. fr. 586b K.–S. [5,2,1129]) D

4085 ἀμφίποκοι· [οἱ ἰσθμοὶ] ˌτάπητες ἀμφίμαλλοι S[101] D

4067 cf. Galen. lex. 78,17 **4069** cf. Schol. **4072** le. EM 93,16 **4073** cf. Schol. Soph. **4075** Σ α 432 **4077** cf. Σʺ (Ph α 1357. Su α 1750); Poll. 8,122 **4079** | Ap. S. 26,20 **4080** Ap. S. 26,15 (**Π**[7] 49) **4083** Schol. Soph. **4084** Ph α 1363

4067 ἀμφιμήριον H: Mus. = Galen. | μητέρα H: Mus. = (Galen.) **4068** ἀμφιμηγὲς H: Mus. | πολυμηγὲς H: Mus. | καὶ σπαρτίον κτλ. ad ἀμφίμιτον ref. Kust. Alb. | ταμῖτον H: Mus. **4070–1** coniung. ci. La. ἀμφὶ Μυσίαν· Δημ. ζῷα. Μυσία ⟨γὰρ⟩ ἡ Δημ., coll. Paus. 7,27,9 **4072** v.l.: gl. 3932 | ἀμφινῶ, τοὺς τῶνας H, ἀμφινωτούς, χιτῶνας Mus.: La.; ἀμφίνωτις EM ('= -της' La.) | φελώνας H (-λλ- bis Mus.): HSt. Ind. | secl. Biel. Schm. ('Graecobarbara') **4073** ἀμφίνηκες H (-νεικος Mus., -νείκητον Schol. Soph.): La. | περιμάχητοι H (-τος Mus.): La. | e.g. ⟨καὶ ἀμφινείκητον· περινείκητον ἢ⟩ La., tum ἔχον Erbse 1955,136 **4074** ἀμφινοτίζοντα H: HSt. Ind. | πρπελάζοντα H: Mus. **4075** ἀμφίον H: accent. Σ **4076** ἀμφιονὴ H (-όνη Mus.): La. = Greg. Naz. (ubi est adi. ad λύρη; nusquam alibi reperitur, ft. ab Hes. male intell.) **4077** ἀλλήλους H: Mus. | gl. 4165 cft. Alb. **4078** ἄλφιτα οἴνῳ ἀναδεδευμενα καὶ Kaib. **4079** ἀμφιπελέη H: Schm. = Ap. S.; ἀμφιπελέκκη HSt. Thes. 3,194 **4080** παραγένηται H: Guyet. = Ap. S. **4081** ἀμφιπηροὺς H: accent. Mus. **4082** ἀμφίπλ[η]. ἐμπλεκόμεα H: La.; -ος bis Mus. **4083** πλήσσους H: Mus. = Schol. Soph. (-ττ-) **4084** ad init. in mg. ἰσθμοῖς Mus.; ad fin. λέγει δὲ τὸν Ἰσθμόν add. Ph, οἱ ἰσθμοὶ e gl. 4085 La. **4085** ἀμφιπόκοι H: accent. Mus. | οἱ ἰσθμοὶ del. Mus., om. K

Hom. **4086** ἀμφιπεριστρώφα· περιέστρεφε (Θ 348)
Hom. **4087** ἀμφιπολεύειν· ἐργάζεσθαι (ω 244)
Hom. **4088** *ἀμφίπολοι· θεράπαιναι (Γ 143 ..) Br¹²⁶²(vg³³S¹⁰²Σ)
Hom. **4089** ἀμφιπολεύοι· ὑπηρετοῖ, φροντίζοι, περιέποι (σ 254). ἢ ἀναστρέφοιτο (Empedocl. VS 31 B 41)
D **4090** ἀμφίπρυμνον· πλοῖον ἑκατέρωθεν πρύμνας ἔχον. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ (fr. 131 R.). καὶ τὰ ἐπὶ σωτηρίᾳ παρελκόμενα πλοῖα
Hom. **4091** ἀμφὶ πυρήν· περὶ πυράν (Η 336) (S¹⁰⁵)
4092 ἀμφί ῥά ἑ· περὶ δ' αὐτόν
4093 *ἀμφηρεφέα· ἑκατέρωθεν ἐστεγασμένα (Α 45) S¹⁰⁶(vg³⁸Σ)
4094 *ἀμφιρεφές· ἑκατέρωθεν ῥιπτόμενον S¹⁰⁷
4095 *†ἀμφιρίοτον· ἀπὸ ἀμφοτέρων ἐρετός S¹¹¹
4096 ἀμφίριστον· ἐπίμαχον
4097 †ἀμφιρόν· ἀμφορέα
Hom. **4098** *ἀμφιρύτῃ· πανταχόθεν περιρεομένῃ [g³⁵] τῶν ὑδάτων (α 50 ..)
4099a †ἀμφιρῶτις· περιβόητος
4099b [κεφαλὴν ἔχων ἑκατέρωθεν]
Hom. **4100** ἀμφὶς ἀρωγοί· κεχωρισμένως βοηθοῦντες, οἱ μὲν τῷδε, οἱ δὲ τῷδε (Σ 502)
Hom. **4101** ἀμφὶς ἀριζήλῳ· ἄγαν περιφανεῖς (Σ 519)
D **4102** ἀμφίσβαινα· εἶδος ὄφεως μακροκέφαλον, ἰσόπαχυ, τὴν οὐρὰν κολοβὴν ἔχον, καὶ ταύτῃ πολλάκις τὴν πορείαν ποιούμενον, ὥστε τινὰς ἀμφισβητεῖν μὴ δύο κεφαλὰς ἔχειν. λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ μ̄ ἀμφίσμαινα
D **4103** ἀμφίσβατα· ἀμφισβητήσιμα (Hellanic. FGrHist 4 F 193))
4104 *ἀμφισβητεῖν· ἀμφιβάλλειν vg²⁵S¹¹⁴Σ
D **4105** ἀμφίσγονοι· ἑτερόγονοι

4086 Schol. **4088** cf. Σ α 433; Ap. S. 27,1 (**Π**⁷ 51); Schol. **4089** περιέποι Ap. S. 28,30 (**Π**⁷ 50) **4093** Σ α 415; Ap. S. 26,30 (**Π**⁷ 29); Schol.; cf. E. Gen. α 742 (EM 89,18) **4098** περιρεομένῃ Σ α 434; Ap. S. 28,34 (**Π**⁷ 53); Schol.; E. Gud. 124,23 **4100** cf. Schol. **4102** cf. Ael. Dion. α *109; Ph α 1364; EM 91,9 **4103** Σ″ (Ph α 1373. Su α 1768) **4104** Σ α 435 **4105** cf. EM 87,57

4086 ἀμφιπεριεστροφὰ H: Mus. = Schol. | περιέστρεφα H: Mus.; -ετο Schol. **4087** ἀμφιπολεύει H: Schm. | ἐργάζεται Mus. **4088** ἀμφίπολλοι H: ed. 1521 = K testt. **4089** φροντίζει H: Hᶜ **4090** πελωπόμενα H: La.; πεμπόμενα Mus. **4091** ἀμφιπυρίνην H (ἀμφὶ Mus.): Heringa Obs. 203 = K **4092** δι' H: Mus. **4093** ἀμφιρέφεα H (E. Gen., accent. Ap. S.): Mus. = K (Σ) Schol. | ἐστεγασμένην Hᶜ = Ap. S.; ἐσκεπασμένην Schol. E. Gen. **4094** ἀμφίριφες Mein. = K (-ρρ- iam Pears. 68) **4095** ἀμφιριόστον H, -οτος K; ἀμφήριστον Mus. **4096** ἀμφήριστον Mus. **4097** ἀμφι⟨φο⟩ρον ci. Schm. **4099a** v.l. gl. 3966 (Kust.) **4099b** ad gl. 4102 (Schm.) **4100** ἀμφισαρωγοί H: Mus. = Schol. **4101** ἀμφισαριζήλω H (-ος Hᶜ): div. Mus. | περιφανής H: Pears.746. Alb. **4102** ἰσόπηχυ Hᶜ; ἰσοπαχές J.G. Schneider ad Nic. th. p. 235 | ἀμφίσθμαινα EM | cf. gl. 4102 **4103** ἀμφίσματα Σ″

4106 ἀμφὶς ἐέργει· χωρίζει (Ν 706) Hom.
4107 ἀμφὶς ἕκαστον· περὶ ἕκαστον (Λ 634) Hom.
4108 ἀμφὶς ἐόντες· *χωρὶς ὄντες S[115], ἀποδημοῦντες (Ω 488?) Hom.
4109 ἀμφὶς ἔχοιεν· περιέχοιεν (θ 340) Hom.
4110 *ἀμφὶς ἰδών· φανερῶς (Β 384?) S[116] Hom.?
4111 *ἀμφίσκοντες· ἐνδυόμενοι S[69]
4112 ἀμφίσκωμοι· οἱ περιοικοῦντες τὰς κώμας D
4113 ἀμφιστεφής· πάντοθεν πλήρης
4114 ἀμφίστασθαι· ἐξετάζειν (gl. Ital. *68 K.–A.) D
4115 ἀμφιστερῆ· καταρχὴ τῶν θυσιῶν. Λάκωνες D
4116 ἀμφίστερνον· δεινήν D
4117 ἀμφίστομος φάλαγξ· ἡ τοὺς ἡμίσεις ἔχουσα ἀντιτεταγμένους D
4118 ἀμφιστροφή· ἐκχώρησις. ὑποστροφή D
4119 ἀμφιστρατόωντο· περιεστρατοπεδεύοντο (Λ 713 v.l.) Hom.
4120 ἀμφιστρεφέες· ἀλλήλαις περιπεπλεγμέναι, ἢ πάντοθεν πλήρεις (Λ 40) g[36]Σ Hom.
4121 ἀμφίσφυρα· εἶδος ὑποδήματος γυναικείου D
4122 *ἀμφιτάπης· χιτὼν ἑκατέρωθεν ἔχων μαλλούς S[120]
4123 *ἀμφιτάποις· ταπητίοις vg[7]S[68. 119](Σ) ἀμφιμάλλοις (Prov. 7,16) S[119](Σ) LXX
4124 ἀμφὶ τεοῦ· περὶ τοῦ σοῦ (Nonn. Dion. 3,435)
4125 ἀμφιτάλαντον· ἀμφοτέρωθεν ῥέψαι δυνάμενον (Greg. Naz. c. 1,1,8,103 [37,454,11 M.]) Greg. Naz.
4126 ἀμφίτερμον· ἀποτετερματισμένον D
4127 ἀμφιτέρμως· ἀποτετερματισμένως. Σοφοκλῆς Ἀμφιτρύωνι (fr. 123 R.) D
4128 ἀμφιτρίβας· περιττῶς τετριμμένους (Archil. fr. 257 W.) D

4106 Schol. **4107** Schol. **4109** Ap. S. 29,19 (**Π**[7] 54); Schol. 340b **4113** Schol. **4117** cf. Arr. tact. 29,1; Su α 1773 **4120** Σ α 437; – περιπεπλεγμέναι Ap. S. 26,10 (**Π**[7] 55); Schol. **4121** (Poll. 7,94) **4122** gl. Prov. **4123** Paus. α 103; Σ α 436; cf. Poll. 6,9

4106 ἀμφισεέργει H: Mus. = Schol. **4107** ἀμφισέκαστον H: Mus. = Schol. **4108** ἀμφισεόντες H: Mus. = K | χωρίζοντες H: Mein. = K **4109** ἀμφισέχοιεν H: Mus. = testt. **4110** ἀμφισιδὼν H: Mus. = K **4111** = ἀμπ-ισχ- (Pears. 68), cf. Schulze Kl. Schr. 427 **4112** ἀμφισήκωμοι H: HSt. Ind.; ἀμφίκωμοι Jens. Luc. 25 **4114** IG 14,645,125 et gl. 3800 cft. La. **4115** καταρχὴν H[c] | ‘scl. prosiciae’ Lat. **4116** ‘Sc. Gorgona’ Schm. **4120** ἀμφιστεφέες H (ΚΣ Schol.): Valck. Misc. obs. 8,1,150 = Ap. S., et ord.; v. ll. Hom. confundi agn. Valck. | περιπλεγμέναι H: Valck. = K testt. **4121** ἀμφισφαῖρα H: Heins. = Poll. | γυναικήου H: Mus. **4122** μαλούς H: H[c] = K **4125** ῥέμψαι H: Mus. **4126** ἀμφιτέρμνον H: Mus. | ἀποτερματισμένον H: Mus. **4127** ἀποτερματισμένως H: Mus. **4128** ἀμφιτρίβαν Mus. | τετριμμένον H: Lehrs. Bergk

Ap. S. **4129** ἀμφιτρίτη· θάλασσα. ἀπὸ τοῦ φόβῳ περιβάλλειν τοὺς διαπλέοντας αὐτήν (ε 422)

D **4130** Ἀμφιτροπή· δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς

Eur. **4131** *ἀμφιτρυχῆ· κατερρωγότα (Eur. Phoen. 325) $g^{28}S^{121}$Σ

4132 ἀμφὶ τεοῖο· περὶ σοῦ

D **4133** ἀμφίτοροι· ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα. Λάκωνες

D **4134** ἀμφισωπόν· περίωπον, πάντοθεν ἀναπεπταμένον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ (fr. 41 R.)

D **4135** ἀμφίτυπα· ἐπτισμένα

Hom. **4136** ἀμφίφαλος· κύκλῳ φάλους ἔχουσα. φάλοι δὲ οἱ ἧλοι (Ε 743)

D **4137** ἀμφιφανέα· ἄστρα ⟨δὶς φαινόμενα⟩

Hom. **4138** ἀμφιφορεύς· σορός (Ψ 92). ὑδρία. *κέραμος S^{123}(g^{16}). ἢ μέτρον $g^{19}S^{132}$ ἐλαίου S^{132}

Hom. **4139** *ἀμφιφορῆας· ἀγγεῖα τὰ ἑκατέρωθεν ὦτα ἔχοντα (Ψ 170) S^{124}

D **4140** ἀμφιφῶν· πλακοῦς ποιὸς Ἀρτέμιδι μετὰ δάιδων προσφερόμενος

Greg. Naz. **4141** ἀμφιχανόντες· καταπιόντες (Greg. Naz. c. 2,1,1,58 [37,974,8 M.])

Hom. **4142** ἀμφιχυθείς· περιπλακείς (Ξ 253)

Ap. S. **4143** ἀμφίχυτον· περικεχωσμένον Σ(g^{17}) ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν, ὥστε προβάσεις ἔχειν φανεράς (Υ 145)

LXX **4144** *ἄμφοδα· αἱ ῥῦμαι $vg^{4}S^{127}$($g^{5}S^{128}$Σ), ἀγυιαί (S^{128}), δίοδοι (Ierem. 17,27) ($g^{5}S^{128}$Σ)

4145 *ἀμφοῖν· τῶν δύο, καὶ τοῖς δυσίν $vg^{3}S^{130}$. ἐπ' ⌊ἀμφοτέρων g^{3}

D **4146** ἀμφόνη· ἀκρατής, ἁμαρτωλός, μὴ δυναμένη νηστεῦσαι

Hom. **4147** ἂμ φόνον· περὶ τὸν φόνον (Κ 298)

Att. **4148** *ἀμφορεαφόρους· τοὺς μισθῷ τὰ κεράμια φέροντας (Men. fr. 326 K.–A.) $g^{18}S^{131}$Σ

4129 θάλασσα Ap. S. 29,27; Schol.; E. Gen. α 739 (EM 94,44); E. Gud. 125,8; cett. cf. Orion 18,9 **4130** St. Byz. 91,3 (α 298) **4131** Σ α 439 **4136** cf. Schol.; E. Gen. α 750 (EM 95,10) **4137** EM 95,13 **4138** –κέραμος EM 95,9; σορός et κέραμος Schol. **4139** ἀγγεῖα Σ α 440 **4140** Athen. 14,645a; Ph α 1389; E. Gen. α 732 (EM 94,55; Method.); Poll. 6,75; Hdn. Symp. trib. Reitz. NGG 1906,43 **4142** Ap. S. 27,8 **4143** Ap. S. 26,32 (**Π**[7] 56); περικεχωσμένον Σ α 442; Schol. **4144** ῥῦμαι et δίοδοι Σ α 443 **4145** ἐπ' ἀμφοτέρων cf. Su α 1793 **4148** Σ α 444; Moer. 190,32 (α 128 H.); cf. Poll. 7,130

4129 φόβου H: Mus. **4131** ἀμφιτρυγη Σ; ἀμφὶ τρύχη (Eur.) agn. Abresch. Misc. obs. 5,1,91 **4132** τοῖο H: Mus. | ft. e Callim. fr. 238,1 Pf. = 17,1 H. (leg. Obbink, v. ZPE 119, 1997, 47–8) **4134** ἀναπεπτάμενον H: accent. Schm. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. **4135** ἐπταισμένα H: Pears. 68. Kust. **4136** φαλοί H: accent. HSt. **4137** ἀμφιφάνεα H: accent. Mus. = EM | add. Schm. = EM **4138** αμφορευς $K^{g19.S132}$ **4139** ἀμφιφορίας H: Mus. = K; ἀμφιφορεῖα Σ (-ία Ph, -ῆα Su) **4140** ἀμφιφοῶν H (-φόων Ph): Heins. = cett. testt. | πλακοὺς H: accent. Schm. = Athen. | ποῖ H: Mus. | δαΐδων H: Vales.; δᾳδίων Schm. = (Athen.) **4141** ἀμφιχάνοντες H: accent. Mus. **4143** περικεχυμενον K | ἔχων H: Mus. = Ap. S. **4145** βῶ̓ H: Mus. **4146** gl. 4170 cft. HSt. Sop. **4147** ἄμφονον H: Mus. **4148** μισθιους K^{g}Σ; μισθου Piers. Moer. 63 = K^{S}

4149 ἀμφορείῳ· φορτίῳ
4150 ἀμφ᾽ ὀστεόφιν· περὶ τοῖς ὀστοῖς (μ 45) Hom.
4151 ἀμφοτέρωσε· εἰς ἑκάτερον μέρος (Θ 223 ..) Hom.
4152 ἀμφότερα· δύο
4153 ἀμφουδίς· περὶ τὸ ἔδαφος. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος (fr. 13b) ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν εἰς τὸ οὖδας ῥίπτων (ρ 237) Ap. S.
4154 ἀμφ᾽ οὔροισιν· περὶ ὅρων γῆς (Μ 421) Hom.
4155 ἀμφράσσατο· ἐγνώρισεν
4156 †ἀμφιδαρκανές· ὁμαλόν
4157 ἀμφύσκῃ· τῇ χειρὶ κυρτωθείσῃ. ἔνιοι δὲ τὸ λίκνον D
4158 *ἄμφω· ἀμφότεροι (γ 344 ..) vg[31] Hom.
4159 ἀμφώβολα· ἡ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντεία (Soph. fr. 1006 R.) D
4160 *ἄμφω μὲν ἤστην· ἀμφότεροι μὲν ὑπῆρχον (trag. ad. fr. *198a K.–S.) vg[50]S[135]
4161 ἄμφω δ᾽ ἱέσθην· ἀμφότεροι ἐπεβάλλοντο, ἢ προεθυμοῦντο (Σ 501) Hom.
4162 ἀμφώδων· ὄνος g[52], ἐπεὶ καὶ κατὰ τὴν ἄνω καὶ κάτω ὀδόντας ἔχει, μερικῶς D
4163 †ἀμφῶμος· ἐν ταῖς ὀνομασίαις ὁ λιβανωτός
4164 ἀμφώμοις· ἀναβλήμασιν. ἀναθήμασιν D
4165 ἀμφωμοσία· ὅταν τῶν δικαζομένων ὁ μὲν προομόσῃ, ὁ δὲ ἐπομόσῃ. λέγεται δὲ καὶ ἀμφορκία D
4166 ἄμφωξις· ὑδρεῖον ξύλινον ἀγροικικόν, εἰς ὃ καὶ ἀμέλγουσιν D
4167 ἄμφωτος· χιτῶνος εἶδος
4168 ἄμφω χεῖρε· ἄμφω τὰς χεῖρας (Δ 523) Hom.
4169 ἄμφωτον· δίωτον, ἑκατέρωθεν ὦτα ἔχον (χ 10) Hom.

4153 Ap. S. 29,30 (**Π**[7] 58); – ἔδαφος Schol. 237a; E. Gen. α 751 (EM 93,17) **4154** Schol. **4157** EM 94,3 | **4158** Σ″ (Ph α 1390. Su α 1790); Ap. S. 29,6 (**Π**[7] 57); Apion 219,8 L.; E. Gen. α 756 (EM 91,40); cf. Schol. Δ 523; gl. Dionys. 23C **4159** Paus. α 107; Ph α 1387 **4161** | Schol. **4162** cf. EM 94,5; Erot. α 108 (ad Hippocr. art. 8 [4,96,12 L.]) **4166** EM 94,7; cf. Philit. fr. gramm. 29 K. = S. **4167** EM 93,15 **4168** Σ α 447; cf. Schol. **4169** | Ap. S. 28,3 (**Π**[7] 59); Schol.

4150 ἀμφοστεόφιν H: Mus. **4151** contin. H: Mus. | ἀμφοτέρωσ(εν?) H: Mus. **4153** ἀμφοῦδις H (E. Gen.): accent. Guyet. = Schol.; ἀμφοῦδας Ap. S. | ἡσίοδος H: Pears. 746 **4154** ἀμφούροισιν H: Mus. = Schol. **4155** ἀμφράσατο H: H[c] **4157** ἀμφίσκη H: Pears. 69. Voss. Kust. = EM | δεῖπνον H: Hemsterh. (δ. < λεῖκνον); πτύον Salm. Voss. = EM **4159** ἀμφόβολα H: Scal. Pears. 69. Voss. al. = testt. | σπλαγχῶν H: testt. **4160** ἀμφομενηστὴν H: Mus. = K | ἦρχον H: Mus. = K **4161** ἐπιβάλλοντο H: Mus. **4162** αμφωμων K | ὄνομα H: Heins. Salm. Kust. al. = K EM | τῶν ἄνω H: La. = EM; τὰ ἄνωθεν Erot. (et κάτωθεν) **4163** v.l. gl. 4174 (Sop.) **4164** = *sarcinis* HSt. Ind. **4165** προμόσει H: προομ- Mus., -σῃ HSt. | ἐπομόσει H: HSt. | ἀμφόρκια H: accent. Hill.; cf. gl. 4077 **4167** ἀμφώτας EM; ‘cf. gl. 4072, nisi hic vulgare αμφωτον subest’ La.

D **4170** ἀμφώτιξ ἢ ἀμφῶνυξ· γαστρίμαργος, ἀκρατής

D **4171** ἀμφωτίδες· ἃς ἔχουσιν οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὠσίν (Aesch. fr. 102 R. Plat. com. fr. 256 K.–A.)

D **4172** ἀμφωτίς· σκεπαστήριον ⟨ὠτός⟩

Hom. **4173** ἀμῷεν· ἀμάοιεν, θερίζοιεν (ι 135)

D **4174** ἄμωμον· ἐν ταῖς ὀνομασίαις ὁ λιβανωτός

On. sacr. **4175** Ἀμώς· προφήτου γένος. Ἀμως ἑρμηνεύεται στερέωσις, ἢ ἰσχύς

4176 ἀμώμητος· ἄμωμος, ἄψογος, ἀγαθός ἢ σώματι ἢ ψυχῇ

D **4177** ἀμώνας· τὰς ἀνεμώνας. Αἰολεῖς

D **4178** ἄμωρος· πλακοῦντος εἶδος

+ LXX **4179** *ἄμωμος· ἄμεμπτος (Semon. fr. 4 W.). καθαρός vg^{4}S^{7}, ἄψεκτος (Ps. 14,2 ..) S^{7}

4180 *ἀμώντων· θεριζόντων (Cyr. in xii proph. 1,709,10 ..) v$^{\alpha\mu\varphi 56}$S^{8}(g^{2})

D **4181** †ἁμώσας· κρεμάσας. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 69 K.–A.)

Att. **4182** *ἁμωσγέπως· ὁπωσδήποτε S^{9}Σ καὶ ἐκ παντὸς τρόπου

4183 ἄν· ἀνά, κατά, περί (v^{68}A^{211}), ἐπί, καὶ ἄνω· πρόθεσις. τὸ δὲ ἂν καὶ σύνδεσμος

Hom. **4184** ἄνα· ἀνάστηθι (Ζ 331 ..). ἄναξ, βασιλεῦ (Γ 351 ..)

4185 *ἀναβάδην· ἀνάβατα καὶ μετέωρα καὶ σύνποδα καθέζεσθαι (Ar. Ach. 399 ..) A^{338}

Hom. **4186** ἀναβάλλετο· προοιμιάζετο (α 155 v.l.?)

Hom. **4187** ἀναβαίνει· κατέχει (ζ 29)

D **4188** ἀναβαλλίδα· [τὴν ὑάκινθον] ταινία, ἢ σφαῖρα

D **4189** ἀναβαλλογῆρας· φάρμακόν τι, καὶ λίθος ἐν Σάμῳ

4171 Paus. α 108; Ph α 1388; cf. E. Gen. α 754 (EM 93,12; Method.); (Poll. 2,83. 10,175 [cit. Plat. et Aesch.]) **4172** EM 93,15 **4173** | Schol. 135a **4175** On. Coisl. 166,22 Lag. **4179** ἄμεμπτος gl. Psalm. **4182** ὁπωσδήποτε Σ α 449; lex. Greg. or. 160,24 (LGM 173,24); lex. Patm. 150 (LGM 160); ἐκ – Schol. Plat. Charm. 175c (34); cf. E. Gud. 128,7; Cyr.^{Z} [1] **4183** – ἐπί Ap. S. 30,15; Apion 219,10 L.; ἄνω Ph α 1393; σύνδεσμος Su α 1794 **4184** ἀνάστηθι Schol. Z; E. Gen. α 806 (EM 95,47; Hdn.); Schol. Dion. Thr. 271,15; – ἄναξ Ph α 1393; Su α 1795; Ap. S. 30,19; Apion 214,14 L.; βασιλεῦ Schol. Γ; lex. can. Ioh. Damasc. 59,2 **4185** Σ″ (Ph α 1397. Su α 1796 fin.) τὸ μετέωρον καθέζεσθαι **4186** Schol. 155b **4188** ταινία – cf. Ph α 1395; EM 95,42 (Diogen.); σφαῖρα Arcad. 31,18

4170 ἄμφωτις La. (post Sop.), 'scl. quae posulum auribus tenus attollit'; sed -ιξ def. Dettori 1994,281 | ἀμφώνυξ H: accent. Dettori; incl. La. tacite **4172** ἀμφῶτις H (ἄμφωτις EM): accent. Schm. | add. Schr. = EM **4173** expl. ἀμώοιεν H: ed. 1521 **4174** v.l.: gl. 4163 **4175** n. gl. ἀμὼς^{2} H: Schm. | ῥέωσις H: Mus. = test. **4177** ἀμῶνας H: accent. Mus.; 'dissimilatione ex ανεμωνα ortum' Bergk ad Sapph. fr. 17 | ἀνέμωνας H: accent. Mus. **4178** gl. 3750 cft. Alb. **4181** ἀμμώσας (ad ἄμμα) ci. La. **4183** ἄν om., l. ανα K **4185** ἀ.· καὶ σὺν πόδα καθ. n. gl. ἀνάβατα καὶ μετ. H: trsp. La. = K (οι δε bis pro και et και υψηλος add. post μετ.); 'συμποδα i. q. iunctis pedibus' La. **4188** incl. om. Ph EM, ad ἀναγαλλίδα ref. Sop. **4189** ἀναβαλλαγόρας H: Bergk coll. Plut. quaest. conv. 654D | ⟨καὶ ἀναβαλλαγόρας⟩ λίθος ci. La.

4190 ἀνάβαλλε· ἀναβολὴν δίδου (τ 584). καὶ ἀναβάλλου Hom.

4191 ἀναβασμοί· ἀναβαθμοί (Ar. fr. 704 K.–A.)

4192 *ἀναβάτης· ἵππος ὀχευτής A[297]

4193 *ἀναβεβρασμένη· ἀνακεκινημένη (Ar. fr. 51 K.–A.) A[258] Att.

4194 ἀναβέβρυχεν· ἀναβάλλει A[313] [ʼΑμῶν υἱοί· μεθʼ ἡμῶν λαός (Esai. 11, 14)] ⌊ἀναπηδᾷ A[313], ἀναβλύζει, ἀναβρύει. ⟨πεποίηται δέ⟩ (P 54) Hom.+On.sacr.

4195 ἀναβεβλημένος· ὑπερτεθείς [πεποίηται δέ] Att.?

4196 ἀναβήσομαι· ἐπανελεύσομαι ἐπὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς (Democr. VS 68 B 144a) D

4197 ἀναβησάμενοι· ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὴν ναῦν (ο 475) Hom.

4198 *ἀναβιβάζων· ἀναφερών (Cyr. in xii proph. 1, 6, 2 ..) vg[56]A[170]Br[313]

4199 ἀναβίωσις· ἀνανέωσις ζωῆς (Cyr. ador. PG 68, 661 ..)

4200 *ἀναβιώσκεσθαι· ἀναζῆν (Plat. Phaed. 71e ..) vg[85]A[191]Br[319]Σ

4201 *ἀνάβλησις· ἀναβολή, ὑπέρθεσις (Β 380 ..) Br[825] Hom.

4202 ἀνάβλυδες· πηγαί D

4203 ἀναβλύει· ἀναζεῖ. ἀναβρύει (Hippocr. morb. sacr. 7 [6, 374, 6 L.]) D

4204 *ἀναβλύζουσα· ἀναβρύουσα (Ap. Rh. 4, 923. Cyr. in Ioh. 1, 148, 23) A[322]

4205 *ἀναβοθρεύουσιν· ἀνασκάπτουσι (Cyr. quod unus 722, 21) A[182]

4206 ἀναβόλιμοι δίκαι· αἳ διὰ περίστασιν εἰς ὑπέρθεσιν ἐμπίπτουσιν D

4207 ἀνὰ βουνόν· ἀνὰ βουνίον, ἀνʼ ὀρεινήν D

4208 ἀνάβραχε· ἤχησε, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν (Τ 13 v.l.?) Hom.

4209a ἀναβρόξειεν· [ἠχήσειεν] ἀναρροφήσειεν (μ 240) Hom.

4209b ἀναβροχθήσειεν, ἀναροφήσειεν, ἀναπίοι. ἔστι δὲ τῶν πεποιημένων

4210 ἀναβρόξειν· ἀναροφήσειν

4190 Ph α 1396; – δίδου Ap. S. **Π**[7] 60 **4191** cf. Ph α 1401; (Phryn. praep. soph. fr. 176) **4192** Ph α 1394 **4193** Ph α 1404 (cit. Ar.) **4194** ἀναπηδᾷ – Ph α 1403; ἀναπηδᾷ et ἀναβρύει Schol.; E. Gen. α 759 (EM 95, 44); [Basil. ad Esai. 11, 251] **4196** Ph α 1406 (cit. Democr.) **4197** Schol. 475b; ἀναβιβάσαντες Ap. S. 34, 26 (**Π**[7] 62) **4200** Σ α 451 **4201** Schol.; E. Gen. α 761 (EM 95, 37) **4206** Ph α 1412 **4208** | Schol. **4209** ἀναροφήσειεν. ἀναπίοι Schol.

4190 ἀνάβαλε Ph **4194** n. lin. spat.μμῶν H: ἀ ins. Mus. | ʼΑμμῶν – λαός del. Pears. 69. 747–8. Alb., ex On. sacr. | n. gl. ἀναπηδᾶ H: Voss. Kust. Hemsterh. | πεποίηται δέ e gl. 4195 trsp. Pears. Kust. Alb. coll. Ap. S. 32, 33 **4195** v. ad gl. 4194 **4202** ἀναβλύες H: La. coll. σύγκλυδες **4206** l. ἀναβ. H: La. = Ph | δίκαιοι διὰ H: HSt. Ind. = Ph; βόλιμοι δίκαι cft. La. | παράστασιν Ph **4207** ἀναβουνὸν· ἀναβούνιον H: Mus. | ἀνόρρουν H, ἀνʼ ὄρος Mus.: La. **4208** v.l. gl. 4786 (Pears. 748); v.l.: gl. 185 **4209a** incl. om. Schol., ad gl. 4208 | ἀναροφήσειεν H: Mus. = Schol. **4209b** n. gl. H: contin. Schm. | ἀναροφήσειεν H: Mus. | ἀναπιόει H: Mus. = Schol. **4210** v.l. esse gl. 4209 cens. Schm.

Greg. Naz. **4211** ἀναβρώσκων· κατεσθίων (Greg. Naz. c. 2,2,5,113 [37,1530, 1 M.])

Hom. **4212** ἀναβροχέν· ἀναποθέν. ῥοφηθέν (λ 586)

D? **4213** ἀνάβωνες· βαθμοῦ εἶδος

4214 *ἀνάγαιον· ἀνὰ τὴν γῆν, ⟨ὑπερῷον⟩ A[272]

Hom. **4215** *ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ· Γάργαρον ἀκρωτήριον ⟨Ἴδης⟩ (Ξ 352) A[257]

D **4216** ἀναγαργαρισμός· διάχυσις (Hippocr. aff. int. 38 [7,260,17 L.])

D **4217** ἀναγαγγανεύουσιν· ἀναβοῶσιν

Ap. S. **4218** ἀναβήμεναι· Ὅμηρος τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν πλοῦν ἀνάβασιν λέγει (α 210). δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀναχωρῆσαι

D **4219a** ἀναβλυστανεῖται· …

D **4219b** ⟨ἀναβλυστονῆσαι·⟩ ἀναβλύσαι (Eupol. fr. 119 K.–A.)

D **4220** ἀναγαλλίς· πόα τις. λέγεται δὲ καὶ ἀρρενικῶς

4221 ἀνάγειν· ἄγειν. πείθειν. ἀναγινώσκειν

4222 ἀναγής· ὁ ἐναγής, ἢ βέβηλος

4223 *ἀνάγεσθαι· ἀνέρχεσθαι g[103]A[244]

4224 †ἀναγεστρίς· μάζας. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 54 K.–A.)

4225 ἀνάγεται· ὁδηγεῖται

4226 ἀναγγέλλει· κηρύσσει, λέγει (Psalm. 18,2)

4227 ἀναγής· ⟨μὴ⟩ καθαρός

4228 †ἀναγκαίνισμα· ἀνακίνημα

4229 ἀναγινώσκειν· ἀναγνωρίζειν

4230 ἀναγκαίᾳ· ἐξ ἀνάγκης (Callim. h. Cer. 61)

Hom. **4231** ἀναγκαίῃ· ἀνάγκῃ (Δ 300 ..)

Ap. S. **4232** ἀναγκαῖοι πολεμισταί· κατὰ ἀνάγκην πολεμικοὶ γεγονότες, γέροντες ὄντες, ὅ τε Λαέρτης καὶ ὁ Δόλιος (ω 499)

D **4233** ἀναγκαῖον· τὸ δεσμωτήριον (Isae. fr. 52 S.)

4212 Schol. 586b; ἀναποθέν Ap. S. 35,16 (**Π**[7] 63) **4217** Ph α 1422 **4218** – λέγει Ap. S. 33,4 **4219b** Ael. Dion. α 94; Σ″ (Ph α 1414. Su α 1808) (cit. Eupol.) **4220** Ph α 1420; Erot. α 78 (ad Hippocr. ulc. 17 [6,422,10 L.]); Diosc. mat. med. 2,178 **4231** Schol.; cf. Ph α 1423 **4232** Ph α 1424; Ap. S. 33,33 (cit. Hom.) **4233** lex. rhet. 202,15; EM 98,30; cf. Harp. 30,5[epit.] (Σ″ [Ph α 1421. Su α 1827]) (cit. Isae.)

4212 ἀνάβροχεν· ἀνάποθεν: accent. Mus. = testt. | ῥοφῆθεν H: accent. Mus. = (Schol.) **4213** spat.ναβῶδες H: ἀ ins. Mus., -νες Lob. Paral. p. 543 (ἀμβῶνες Ruhnk. in Alb. Auct.) **4214** h. e. ἀνώγεον (La.) | add. La. = K **4215** l. ἀναγαργάρω H (K): Mus. | add. La. = K **4219b** l. ἀναβλυσθωνῆσαι Ph, ἀναβλυστωνῆσαι Su, ἀναβλυσθονεῖν Eust.: La.; ἀμβλυστονῆσαι Mein. FCG 1,294. 2,464 **4220** ἀναγάλλις H: accent. Mus. = Ph Diosc.; ἄναλλις Erot. **4224** v.l. gl. 4250 (HSt. Ind.) **4227** add. Schr., obloq. Chantr. et Masson, Festschr. Debrunner 91 **4228** v.l. gl. 4579 (Schm.) **4230** ἀναγκαία H: Heins. | ‘e gl. seq. ad Atticam normam deflexa’ La. **4232** δόλιος H Ph: accent. Mus. **4233** contin. H: Mus. | ἀνάκαιον Kust. = EM | Boeotium test. lex. rhet. EM

4234 ἀνάγκη· ἡ δικαστικὴ κλεψύδρα (Ar. fr. 601,2 K.–A.) Att.
4235 ἀναγκομόναρχος· ὁ τύραννος D
4236 ἀναγκοφαγεῖν· πρὸς ἀνάγκην ἐσθίειν, ὅπερ ἀθληταὶ πάσχουσιν (Epict. 3,15,3) D
4237 ἀναγνούσῃ· ἀναγνωρισάσῃ (τ 250) Hom.
4238 ἀνάγνωσις· ἀναγνωρισμός (Hdt. 1,116,1)
4239 ἀναγνῶσαι· ἀναπεῖσαι (Hdt. 8,57,2) D
4240 ἀναγνώστηριον· ἀναλογεῖον D
4241 *ἀναγωγότερος· ἀτακτότερος (vg^{65}Σ)
4242 ἀνάγοντο· ἀνέπλεον (A 478) Hom.
4243 ἀνάγου· ἀνάπλευσον
4244 ἀνὰ γουνόν· ἀνὰ τῆν γόνιμον γῆν (α 193) Hom.
4245 *ἀναγραπτόν· φανερῶς γεγραμμένον vg^{15}A^{139}Σ
4246 *ἀναγρετόν· ἀνυπόστροφον A^{233}(Σ)
4247 †ἄναγρον ἢ ἄνιγρον· ἐναγές
4248 Ἀναγυράσιος· δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα καὶ φυτὸν δυσῶδες φύεται q D
4249 ἀνάγυρον κινεῖν· παροιμία· ἢ ‘κινήσω τὸν ἀνάγυρον’. διὰ τὸ δυσῶδες φυτὸν αὐτόθι φύεσθαι (q) Prov.
4250 ἀναγέτρια· ἡ ταῖς τικτούσαις ὑπηρετοῦσα γυνή, παρὰ Ταραντίνοις οὕτως λεγομένη (gl. Ital. 54 K.–A.), ἣν Ἀττικοὶ μαῖαν καλοῦσιν D
4251 †ἀνάγχρεμψις· ἀνάβηξις (Hippocr. Prorrh. 1,6 [5,512,2 L.]) D
4252 ἀναγωγή· ἡ τῶν πραθέντων ἀνδραπόδων ἀνάδοσις, ἐχόντων αἰτίαν τινά (Plat. leg. 916a). ἢ ὁ ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Τροίαν ἀπόπλους καὶ ὁ ⟨ἐκ⟩ τοῦ ναυστάθμου ἐπὶ τὴν Ἴλιον πλοῦς (Cratin. fr. 286 K.–A.) D

4234 Ph α 1426; Poll. 8,17 (cit. Ar.) **4237** Ap. S. 35,30; Schol. 250a **4238** Σ α 452; Schol. Dion. Thr. 473,23–4 **4239** Ph α 1451; Schol. Dion. Thr. 171,27. 473,35 (cit. Hdt.); cf. lex. rhet. 215,27 (V^{2}; Su α 1833); ?Antiatt. α 56 **4241** Σ α 457 **4242** cf. Schol. **4244** cf. Schol. 193b **4245** Σ α 455 **4246** Σ α 568 **4248** Ph α 1431 (2); lex. rhet. 210,3 (q) **4249** cf. Σ″ (Ph α 1433. Su α 1843); Zenob. vulg. 2,55; Prov. Bodl. 56; Schol. Ar. Lys. 68; lex. rhet. 210,3 (q) **4252** – τινά Ph α 1438; Schol. Plat. leg. 916a; cf. lex. rhet. 207,23

4235 ἀναγκομέναρχος H: Salm. Pears. 70 **4236** ἀναγκόσιτος cft. La. **4237** ἀναγνοήσῃ H: Mus. = testt. **4239** ἀναγνῶναι H: Hemsterh. Luc. p. 182 | ἀναπέσαι H: Mus. = testt. **4240** ἀναλόγιον H: Schm. 1850 (Philol. 15), 155 **4241** ἀναγογῶ (-γωγ- Mus.) πῶς· ἀτακτῶ πῶς H: La. = (KΣ -ον bis) **4244** ἀν’ ἀγουνόν H: Mus. = (Schol.) **4247** ‘h. e. αναγνον [Schm.] sed cf. gl. 5175’ La.; ἀνιαρὸν De Stefani 1992 **4249** contin. H: Mus. | κινὴ H: Schow p. 81 n. 20 = Σ″ Prov. **4250** v. ll.: gll. 476. 4224 | ἀναγετρία H: accent. Mus. **4251** h. e. ἀνάχρεμψις (HSt. Ind.) | ἀνάβυξις H: HSt. Ind. **4252** ὁ lac. ii litt. H: ἐκ ins. Mus. | ἰλιοδώρου H: La., cf. Lehrs Arist. 111; Ἑλλάδα· Ἡλιόδωρος Mus.

4253 *ἀνάγωγος· ὑβριστής A[320]. ὁ ⟨μὴ⟩ τῆς δεούσης ἀγωγῆς τετυχηκώς A[320]Σ
4254 *ἀναγώγους· ἐκλελυμένους (vg[93]A[223]Σ)
D 4255 ἀναδαιμονίζειν· τὸ ἐκ δευτέρου κληροῦσθαι
Att. 4256 *ἀναδάσασθαι· ἀναμερίσασθαι (Thuc. 5,4,2) v[74]A[202]Σ
D 4257 ἀναδάστως· ἀνωμάλως ἔχων τις τοῦ σώματος
Hom. 4258 ἀνὰ δέ· ἀνέστη δέ (B 100)
D 4259 ἀναδείγματα· ἡνίας περὶ τραχήλοις. καὶ τὰ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς εἴδωλα δεικνύμενα
4260 *ἀναδείμασθαι· ἀνοικοδομῆσαι vg[18]A[143]
4261 ἀναδεῖσθαι· ἀναδήσασθαι (Cyr. in xii proph. 1,170,12 ..)
Ap. S. 4262 ἀναδέσμη· μίτρα, διάδημα. οἱ δὲ εἶδος κόσμου ἐπὶ κεφαλῆς (X 469)
4263 ἀναδήσομαι· στεφανώσω
Eur. 4264 *ἀνὰ δ᾽ ἐβόασεν λεώς· ἀνεβόησε δὲ ὁ λαός (Eur. Tr. 522) A[204]
Hom. 4265 ἀναδέδρομεν· ἄνω ἔδραμεν, καὶ εἰς ὕψος ἀνῆλθεν. ἢ ἐχώρησεν εἰς τοὐπίσω (ε 412 ..)
D 4266 ἀναδέρω· *ὑπερτίθημι A[325] ἢ ἀποδύω
D 4267 ἀναδέρειν· γυμνοῦν (Gal. anat. adm. 2,505,18)
D 4268 ἀναδεύειν· φυρᾶν (Gal. meth. med. 11,120,7)
Hom. 4269 ἀνὰ δ᾽ ἔφλυε· ἀνέβαλλεν (Φ 361) [A[324]]
D 4270 ἀνάδημα· στέμμα, ᾧ τοὺς ἱερονίκας ἀναδεσμοῦσιν
D 4271 ἀναδῆσαι· ταινιῶσαι (Ar. Plut. 764)
D 4272 ἀνάδικοι· οὕτως ἐλέγοντο δίκαι αἱ εἰς ἀκεραίαν ἐγκαθιστάμεναι ἤτοι διὰ πολιτικὴν αἰτίαν ἢ τῶν μαρτύρων ἁλόντων ψευδοκατηγόρων (Andoc. 1,88)
D 4273 ἀναδινίω· περιπατῶ
Hom. 4274 ἀνὰ δ᾽ ἴσχεο· ἀνάσχου δέ (H 110 v.l.)
4275 ἀναδινήσας· ἀνακινήσας

4253 | Σ α 456; EM 96,5 **4254** Σ α 458 **4255** Ph α 1447 **4256** Σ α 459; Moer. 192,3 (α 161 H.); lex. Patm. in Thuc. 83 **4258** Schol. **4262** Ap. S. 33,1; – διάδημα cf. Σ α 460 **4263** Σ α 462 **4266** cf. Su α 1849 (Δ) | **4268** Σʺ (Ph α 1460. Su α 1851) **4271** Σʺ (Ph α 1448 (2). Su α 1853); (Poll. 3,152) **4272** ἢ – Harp. 30,11 **4274** Schol.

4253 ἀναγωγὸς H: accent. Mus. = testt. | add. Mus. = K testt. **4254** ἀναγωγούς H: accent. Mus. **4255** ‘ad δαιμονή sortitio, cf. Maas 1933,285–6’ La. **4257** ἔχων τι Pears. 70; ἔχοντος La. **4259** ἡνίας H: spir. Jun. Kust.; μηνίσκους ci. La. **4262** μήτρα H: Scal. Heins. Palm. al. = testt. | ἀνάδημα H: Schm. = testt. **4264** ἐβόας. ὁ H (ἐβόασ᾽ ὁ Mus.): Kirchhoff ed. Eur. = K **4265** ἀναδέδραμεν H: Pears. 748. Schr. **4266** ὑπερτίθεμαι Su; ad ἀναφέρω ref. Alb. | ἀπολύω H: Cor. **4269** expl. ἀνέζει K Schol. **4272** δίκαια H: Kust. (αἱ δ. αἱ); οἱ τὰ antea add. et ἐγκαθιστάμενοι scr. Mus. | ἄλλον τῶν H: Mus. | ψευδομαρτυριῶν Vales. **4273** ‘Dor. propter -ιω = εω; cf. gl. 4709’ La. **4274** l. ἀνίσχεο H: Mus.; ἀνὰ δ᾽ ἔσχεο Schol. **4275** ἀναδεινήσας H: Mus.

4276 ἀναδούμενος· ἀναδεσμούμενος (Thuc. 2,90,6 ..) Br[315] Att.

4277 ἀναδοιδυκίζειν· ἀναταράσσειν (com. ad. fr. *270 K.–A.) Att.? D?

4278 ἀνάδοχος καὶ ἀναδοχεύς· δίχῶς ἐλέγετο Att.

4279 ἀναδραμεῖν· ἀναβῆναι. ⟨ὁ⟩ αὐτός D

4280 *ἀναδρᾶσαι· ἀναπρᾶξαι A[189]

4281 ἀναδρομαί· αὐξήσεις. βλαστήσεις. Εὐριπίδης Ἱκέτισι (fr. 855 K.). Ὑψιπύλῃ (fr. 766 K.) D

4282 ἀναδρύψει· ἀναξηρανεῖ D

4283 †ἀναδρύγματα· θύματα

4284 *ἀναδύεσθαι· ἀναβάλλεσθαι A[199.286](A[288])q. ἀπωθεῖσθαι μὴ βούλεσθαι (A[288])

4285 *ἀναδύῃ· μεταβουλεύηται (ι 377) A[289] Hom.

4286 ἀναδύμεναι· ἀναβάλλεσθαι (Opp. hal. 2,163) D

4287 ἀναδῦναι· ἐκκλῖναι. ἀναφυγεῖν (q?). *ἀναχωρῆσαι (H 217?) Br[527]Σ. ἢ ἀνανήξασθαι. ἢ ἀναπνεῦσαι D + K

4288 *ἀναδύομαι· φεύγω A[290](Br[320]). ἀνανεύω. ὑποχωρῶ A[290]

4289 *ἄνα Δωδωναῖε· βασιλεῦ ἐ⟨ν⟩ Δωδώνῃ τιμώμενε (Π 233) A[212] Hom.

4290 ἀνάεδνον· ἄπροικον, *χωρὶς ἕδνων. ἕδνα δέ ἐστι τὰ πρὸ τῶν γάμων ταῖς γαμεῖσθαι μελλούσαις παρὰ τῶν μνηστήρων διδόμενα δῶρα (I 146 ..) [A[302]] Hom.

4291 *ἀνάειρεν· ἐπῆρεν (S[350]), ἀνεβάστασεν (Ψ 614) Hom.

4292 *ἀναζεύξας· ὑποστρέψας vg[22]A[147], ἐκ μεταφορᾶς ἁρμάτων (1. Macc. 11,22) A[147] LXX

4293 *ἀναζυγαί· ἀναλύσεις (A[216]), ἀνάστροφαί (Exod. 40,38) (vg[81]A[216]Σ) LXX

4276 cf. Schol. Thuc.[F] 1,50,1b **4277** Ph α 1458; E. Gen. α 762 (EM 96,7) **4278** aliter Orus B13 **4282** Ph α 1461 **4283** Ph α 1462; Schol. Plat. Tim. 21b **4284** ἀναβάλλεσθαι lex. rhet. 210,1 (q) **4287** ἀναχωρῆσαι Σ α 465; (Antiatt. α 100 ci. Mein.); cett. Ph α 1464 **4288** φεύγω cf. lex. rhet. 210,1 (q) **4289** cf. Schol. **4290** ἄπροικον lex. Hom. α 554; χωρὶς – Ap. S. 35,31 (**Π**[7] 65); Schol. **4293** gl. Oct. α 13; ἀναστροφαί Σ α 467

4277 ἀναδεδοικάζειν H (ἀναδοιδυκάζειν Mus.; ἀναδοιδικίζειν Ph): Heins. Salm. = E. Gen. **4279** add. Schm.; scil. Euripides; gl. ante gl. 4281 Ὑψιπύλῃ trsp. Alb. (ut ft. voluit Pears. 71) **4280** ἀναπράξαι H: accent. La. **4281** ὑψοπύλ( ) H: Mus. **4282** ἀναξηράνει H: accent. Mus. = Ph; ἀναξανεῖ HSt. Ind. (gl. ε 6323 cft. Kust.), sed Herond. 8,2 cft. La. **4283** ἀναδρύματα Ph, ἀναρύματα Schol. Plat. (-ρρ- Kust.) **4284** ἀποθεῖσθαι H: Mus. = (K) **4285** ἀναδύει· μεταβουλεύει H: La. = K **4287** n. gl. ἀναφ. H: ed. 1521 **4289** ἀνε(?)δωδώναιε H: Mus. = K Schol. | βασίλευε H: Mus. = K | τιμώμεναι H: Mus. = K Schol. **4290** ἀναέδνον H: accent. Mus. = testt. | ἔθνων H: Mus. = K testt. | ἔδνα H: spir. La. = Schol. | μέλλουσιν H: Mus. = Ap. S. **4291** αναειρε· επαρον (imper.) K **4293** ἐπαναστροφαί Pears. 71 = (gl. Oct.)

D **4294** ἀναζυγοῦν· τὸ ἀνοίγειν κιβωτὸν ⟨ἢ⟩ ζύγαστρον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναφωνεῖν. ἀναζυγοῦντες· ἀνοίγοντες

N. T. **4295** ἀναζωπυρεῖν· ἀνεγεῖραι (2. Ep. Tim. 1,6)

LXX **4296** *ἀναζωπυρῆσαι· ἀνανεῶσαι. ἀνεγεῖραι. ζωῶσαι (Gen. 45,27 ..) vg^{28}A^{155}Σ

Hom. **4297** *†ἀναθέης· βασιλίσσης (Ξ 326) A^{236}

N. T. **4298** *ἀνάθεμα· ἐπάρατος, ἀκοινώνητος (Ep. Rom. 9,3) Br^{1094}

Att. **4299** *ἀναθεῖναι· ἐπιθεῖναι A^{303}

4300 ἀναθεις· ἀνατρέχεις. ὑποθέμενος

D **4301** ἀναθέσθαι· ὁμολογῆσαι A^{264}. ἐπὶ τῶν πεσσῶν ἐλέγετο· οἱ γὰρ παίζοντες καὶ τὰς ψήφους διώρθουν

D **4302** ἀναθήκη· ἀνάθεσις

Greg. Naz.? **4303** ἀναθηλάσαν· ἀναβλαστῆσαν (Greg. Naz. c. 2,1,1,555 [37,1011, 8 M.]?)

Hom. **4304** ἀναθηλήσει· ἀναβλαστήσει (Α 236)

4305 ἀνάθημα· κόσμημα

Hom. **4306** ἀναθήματα δαιτός· καὶ κοσμήματα τῆς εὐωχίας (α 152)

Hom. **4307** *ἀνά θ' ἱστία· ἅρμενα (Α 480 ..) A^{207}

D **4308** ἀναθόλωσις· μολυσμός

D **4309** ἀναθορυβεῖ· ἀναταράσσει

4310 *ἀναθορόντες· ἀναπηδῶντες g^{31}

4311 ἀναθρήσας· ἀναβλέψας

Hom. **4312** ἀναθρώσκων· ἀναπηδῶν (Ν 140) (vg^{30}A^{157}Σ)

D **4313** ἀναθυᾶν· ἀνασκιρτᾶν. καὶ αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἀνανεάζειν

D **4314** ἀναθυήσασα· ἀνασκιρτήσασα

4294 ἀνοίγειν Poll. 10,26; – κιβωτὸν et ἀναφωνεῖν EM 97,1 **4296** Σ α 468 **4298** gl. Apost. 53 **4299** Moer. 191,10 (α 138 H.) **4300** ?Ph α 1480 | **4301** cf. Schol. Plat. Hipparch. 229e (11) **4304** Σ α 469; Schol. **4305** EM 96,28; lex. Greg. or. 159,2 (LGM 172,2) **4306** Schol. 152c **4310** cf. Su α 1880 (Δ) **4311** ?Ph α 1479 **4312** Σ α 471; Schol. **4313** Ph α 1483; ἀνανεάζειν Phryn. praep. soph. 59,15

4294 ἀναζυγοῦντες· ἀν. H: Schm. coll. EM | λέγει δὲ καὶ ζύγαστρον H (λέγεται Mus.): Schm. | ἀνάγοντες H: Schm. | εἰς τὸ ἀναφωνεῖν post ἀνάγοντες H: Schm. [ἀναζυγοῦν φασὶ τὸ ἀνοιγνύναι κιβωτόν, ἢ τὸν ἐπὶ τῇ θύρᾳ κόρακα. λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναφωνεῖν, ἀνοιγύναι τὸ στόμα EM; Schm. in ed. κιβ. ⟨ἢ⟩ ζυγ. λέγεται δὲ καὶ ἀναζυγοῦντες· ἀνοίγοντες τὸ στόμα, ἐπὶ τοῦ ἀναφωνεῖν] **4297** ἀναθέην H: Mus. = K; h. e. ἀνάσσης (Sop. Pears. 71) **4300** ἀναθεῖς H: hoc et ἀναθείς confundi agn. Bos Obs. crit. 155 **4301** ἀναγέσθαι H: Mus. = Schol. Plat. | πεσῶν H: Mus. = Schol. Plat. | πέζοντες H: Mus. = Schol. Plat. | δώρω αὐτῶν H: Schr. **4303** ἀναθήλασαν H: accent. Mus.; ἀναθηλῆσαν HSt. Thes. 1,1492 = Greg. Naz. **4304** ἀναθελήσει H: H^{c} = testt. | ἄνω βλαστήσει H: HSt. l. c. = testt. **4306** l. ἀναθ. H: ed. 1521 = Schol. | καὶ Homeri τ' interpretari cens. Schm.; τὰ Heins. Pears. 749 | μῦ(?)ς H: Mus. = Schol. **4307** ἀναθήστια H: Mus. = K | ἅρμενα H: spir. La. **4309** ἀναθορεῖ H: La.; ἀναθολοῖ Kust. coll. gl. 4801 **4310** ἀναθοροῦντες H: Schm. = K; ἀναθορνῦντες Pears. 71 | ἀναπηδοῦντες H: ed. 1521 = K **4313** ἀναθύειν H: Vales. = testt. | Ar. Ran. 592 cft. R. Kassel **4314** ἄνω σκιρτ. H^{c}

4315 ἀναθυμιάσεις· ἀναδύσεις. ἀτμοί. καπνοί D
4316 ἀναθύοντες· ἀνιεροῦντες. παραθέντες D
4317 ἀναθῶ· προσφέρω D
4318 ἀναθωΰξας· ἀναβοήσας D
4319 †*ἀναιέστιον· μηκέτι ἐσθιόμενον S[353]
4320 ἀναιδέος· ἀναίσχυντου (N 139) Hom.
4321 ἀναιδείας φάρος· †πίων. Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ (fr. 291 R.). παρὰ τό· ‘χλαῖνάν τ’ ἠδὲ χιτῶνα τά τ’ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει’ (B 262) D
4322 †ἀναίδεστον· ἄμοιρον. ἄτιμον
4323 ἀναιδής· σκληρός S[347], ἀναίσχυντος. μεταφορικῶς γὰρ τὸν λίθον ἀναιδῆ λέγει Ὅμηρος· ‘λᾶας ἀναιδής’ (λ 598) Ap. S.
4324 ἀναιδείην· ἀναισχυντίαν (A 149) Hom.
4325 ἀναίη· τροφός, τιθήνη D
4326 ἀναιθύσσω· ἀνασείω. Σοφοκλῆς Σίνωνι (fr. 542a R.) D
4327 *ἀνάλιπος· ἀνυπόδητος (Theocr. 4, 56 v.l.) [g[6]]
4328 ἀναίκλια· ἄδειπνα D
4329 *ἀναιμακτί· ἄνευ αἵματος A[278]. καὶ ἀναίμονες (E 342) Σ. καὶ ἀναιμωτί (P 363 ..) vg[105]A[247]Br[883]Σ
4330 ἀναιμώδητον· ἡ ἀνδράχνη D
4331 *ἀναίμων· ἀναίμακτων A[279]
4332 *ἀναίνομαι· ἀρνοῦμαι (I 116) (v[41]A[246]Σ) Hom.
4333a *ἀναΐξας· ἀνορμήσας (A 584 ..) S[355] Hom.
4333b 〈 ... ·〉 ἀνῆλθεν. ἀνήγαγεν
4334 ἄναιρον· ὄνειρον. Κρῆτες D
4335 ἀναιρεῖν· κρύπτειν (A[ανε217]). τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν (Hdt. 6, 69, 4). τὸ τεχθὲν ἀνατρέφειν καὶ κυΐσκειν. καὶ ἀμέλγεσθαι K + D

4316 Ph α 1484 **4323** σκληρός et μεταφορικῶς – Ap. S. 35, 23 (**Π**[7] 66); σκλ. Schol. **4324** Schol.; Su α 2198 **4325** EM 102, 6 **4327** Schol. Theocr. b **4329** ἀναίμονες Σ α 473; ἀναιμωτί Σ α 474; Schol. **4332** Σ α 476; Ap. S. 32, 1 (**Π**[7] 67); Schol. **4333a** Schol.; cf. Ap. S. 34, 8 **4335** τὸ[1] – συλλαβεῖν cf. gl. Hdt.; τὸ[1] – ἀνατρέφειν Σ α 475; καὶ[1] – Ph α 1495 (2)

4316 ἀναιροῦντες H (Ph): Schm., cf. IG 5, 2, 554/5 {teste La.} | παραβαίνοντες H (Ph): La.; παραβάλλοντες Erbse 1955, 136 coll. Ar. Av. 333 **4319** v.l. gl. 4967 (Kust.); aut cf. EM 499, 5 ἀνεδεστόν (La.) **4321** περίζωμα La., addub. Merv. J. 1955, 165 | χλαῖνε H: Mus. **4322** v.l. gl. 448 (Schm.) | ἄμορον H: H[c] **4323** λάας H: accent. Mus. **4324** ἀναίδειαν H (Su): La. = Schol. **4325** μαίη Kust.; ἀναίη def. Fick 1904, 89 coll. ἀννίς, νάννη, Lat. *anus* | τιθηνή H: accent. Mus. = EM **4326** ἀναιθύσω H: Phav. | σινμη H: Mus. | v.l.: gl. 1898 **4327** ἀναιλείπ(ως) H: Pears. 72 = K Schol. Theocr. (ἀναίλιπος Mus.) | ἀνυπόδυτος H: HSt. Ind. = Schol. Theocr.; ανευ υποδηματος K[g] **4328** ἀναίκλεια H: HSt. Ind. **4329** n. gl. ἀναιμωτί· ἄνευ αἵματος KΣ **4330** ἀναιμόδιτον H: La. (scl. αιμωδιαν πραϋνει Diosc. mat. med. 2, 124) **4333a** ἀνοίξας H: HSt. Scal. Pears. 72. 749. al. = K Schol. (Ap. S.) **4333b** contin. H: Mus. | l. excidisse vid. Pears. 72, 〈ἀνάϊξεν〉 Voss. 〈ἀπαῖρεν〉 e.g. La. **4334** ‘cf. Schwyzer Gr. 1, 256 et gl. 4534’ La. **4335** | ad ἀναιρεῖσθαι | fin. v.l.: gl. 4542

D **4336** ἀναίρεσις· ἡ τῆς κάρας ἐκτομή. καὶ ἄλλως θανατῶσαι. καὶ ἥ τινός τι ἀφαίρεσις. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνατροπῆς

Greg. Naz. **4337** ἀναιρετής· φονευτής (Greg. Naz. c. 1,2, [37,955,1 M.]). ἐκτομεύς

4338 ἀναιρῶ· φονεύω (S^{357})

D **4339** ἀναισιμοῦν· δαπανᾶν, ἀναλίσκειν (Hdt. 1,72,3 ..) ($g^{ανε79}$)

D **4340** ἀναισιμώματα· ἀναλώματα (Hdt. 5,31,2)

4341 ἀναίτιος· ἀθῷος, ἀνέγκλητος (Υ 297)

4342 *ἀνακαίειν· ἀνάπτειν (Hdt. 8,19,2) A^{167}

4343 ἀνακεκαλυμμένως· ἀκατακαλύπτως, φανερῶς (Cyr. in Ioh. 1,377,15)

Att. **4344** Ἀνακείοις· Διοσκόρων ἑορτὴ τὰ Ἀνάκεια

Att. **4345** *ἀνακαλυπτήριον· ὅτε τὴν νύμφην πρῶτον ἐξάγουσιν ⟨τοῦ θαλάμου⟩ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ (A^{339})

D **4346** ἀνακαμψέρως· φυτόν τι, ὃ καὶ ἀρθὲν ἀπὸ γῆς ζῇ

D **4347** ἀνακαμψίπνοος· ὁ καικίας καλούμενος

D **4348** ἀνάκανδα· ἐν ὑπερῴῳ. Λάκωνες

4349 ἄνακας· τοὺς Διοσκόρους. ἢ ἄνωθεν, ἐν ὕψει, ἄνω

D **4350** ἀνάκης· ὄρνεόν τι Ἰνδικόν, ὅμοιον ψάρῳ

D **4351** ἀνακῆσαι· ἡσυχάσαι

Hom. **4352** ἀνακηκίει· ἀναφέρεται (Ν 705)

4353 ἀνακείρει· ἀποτέμνει

N. T. **4354** *ἀνακεφαλαιοῦται· συμπληροῦται. ἐπαναλαμβάνει (Ep. Rom, 13,9) A^{221}

4355 ἀνακλάσεις· ἐπιστροφάς

4356 ἀνακλέπτεσθαι· ἀναχωρεῖν

4357 ἀνάκλισιν· ἀνάπαυσιν

D **4358** †ἀνακνίδεσι· τῇ ὀσφύϊ

Hom. **4359** ἀνακλῖναι· ἀνοῖξαι (Ε 751)

D **4360** ἀνάκλισις· τόπος τις ἐν τῇ νηΐ

4339 Σ'' (Ph α 1496 (1). Su α 2203); gl. Hdt. **4340** Ph α 1496 (2); EM 102,3 **4344** Paus. α 111; Ph α 1504; cf. Poll. 1,37 **4346** cf. Plin. nat. hist. 24,167 **4347** Arist. mund. $394^{b}36$ **4349** Plut. Num. 13,10; E. Gen. α 1314 (EM 160,16); cf. Moer. 191,20 (α 147 H.) | **4352** Schol. **4354** gl. Apost. 72; συμπληροῦται cf. Σ α 478 **4357** Su α 1902 (Δ) **4359** Σ α 480; Ap. S. Π^{7} 69; Schol.; EM 96,57; Poll. 10,26 **4360** (Poll. 1,90)

4339 ἀναισίμουν H: accent. Mus. = testt. **4343** ἀνακεκαλυμένως H: H^{c} **4344** cf. C. Habicht ZPE 158,2006,162 **4345** add. La. = K **4346** ἀνακαμψερῶς H: accent. Mus. **4347** ἀνακαμψίπλοος H: Arcer. Heins. Brun. = (Arist.) **4348** ἀνὰ καλίδα (ad κᾶλον) ci. La. ('scl. superior pars domus ligno exstructa') **4349** ἄνακας H (Moer.): hoc et ἀνεκάς confundi agn. Maussac. Kust.; alt. part. veriloquii causa addit. cens. La., coll. (post Maussac) Plut. Thes. 33,2 **4350** avem qui ut tympanum (anaka) canit interpr. Gooss. 1943,54 **4351** 'ad ακην, cf. gl. 5045 (v.l.?)' La. **4353** ἀνακειρεῖ H: accent. Schm. **4355** περιστροφάς H^{c} **4358** ἀνακνίδεσσι H^{c}; ἀνακλιντῆρι ci. La. **4360** ἀνάκλησις H: Sop. Pears. 72. Voss.; ἄγκλιμα Poll.

4361 Ἀνάκειον· τὸ Διοσκούρειον. καὶ ἑορτὴ Ἀθήνῃσιν — Att.
4362 *ἀνάκλιτον· ἀνακεκλιμένον (Cant. 3, 10?) A^{224} — LXX
4363 †ἄνακμος· ἄνυγρος. ξηρά
4364 Ἀνάκοιν· τοῖν Διοσκόροιν — Att.
4365 ἀνακογχυλιάσαι· ἀναγαργαρίσαι (Plat. conv. 185e) — Att.? D?
4366 *ἀνακομιδή· ἀναγωγή vg^{61}A^{177}Σ(Br^{1200})
4367 ἀνακομίσαι· θεραπεῦσαι (Hippocr. aff. 43 [6, 252, 13 L.]). *ἀνενέγκαι A^{181}
4368 ἀνακραγγάνειν· κράζειν — D
4369 ἀνακραδάει· σείει, σαλεύει (Greg. Naz. c. 1, 2, 15, 8 [37, 766, 9]) — Greg. Naz.
4370 *ἀνακραθέντες· ἀνακερασθέντες vg^{13}A^{137}
4371 *ἀνὰ κράτος· ἰσχυρῶς, ἐν κεφαλαίῳ, ἢ κατὰ τὴν κεφαλήν, ἢ A^{293} παντελῶς g^{120}A^{293}
4372 *ἀνακρινόμενος· ἐξεταζόμενος (Antiph. tetr. A α 9) A^{250}
4373 ἀνακρούεται· ἀναχαιτίζει — D
4374 ἀνακρουσία· παιδιᾶς εἶδος ἐπὶ σφαίρας — D
4375 ἀνάκρουσις· ἐν ναυμαχίᾳ ἐλέγετο ἐπὶ τοῦ πρύμναν κρούειν (Thuc. 7, 36, 5) — D
4376 *ἄνακτα· βασιλέα (γ 163 ..) vg^{48}A^{169} — Hom.
4377 ἀνακτᾶται· ἀπ' ἀρχῆς κτᾶται
4378a ἀνακτητικόν· γλήχων — D
4378b ἄνακτος· βασιλέως (A 75 ..) — Hom.
4379 *ἀνακτορία· βασιλεία, ˌδεσποτεία A^{213}(v^{78}Σ)
4380 ἀνακτορίῃσι· ταῖς δεσποτικαῖς ἢ βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος (fr. 14b) ταῖς ἀπὸ λείας· 'δειπνήσας ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω' (ο 397) — Ap. S.?
4381 *ἀνάκτορον· ἱερόν (Eur. Tr. 330) AS^{206}Σ — Eur.

4361 Moer. 191, 20 (α 147 H.); cf. Harp. 32, 3$^{epit.}$ (Su α 1897) **4364** cf. Ael. Dion. α 118 (Ph α 1499); E. Gen. α 766 (EM 96, 33; Method.); inscr. in eorum altari IG III, 195 **4365** Σ″ (Ph α 1520. Su α 1907); Tim. lex. α 44; cf. Schol. Plat. (30); Poll. 6, 25 (cit. Plat. com.); Hdn. Philet. 75 **4366** Σ α 481 **4368** cf. Ph α 1524 **4370** Σ^{b} α 1161 **4375** Schol.^{F} Thuc. **4378b** Schol. **4379** | Σ α 483 **4380** Ap. S. 34, 21 (**Π**^{7} 70); – δεσποτικαῖς Schol. 397a **4381** Σ α 484; cf. lex. rhet. 202, 33; (Poll. 1, 9)

4361 ἀνάκιον H (Moer.): Mus. = Moer.$^{v.l.}$ Harp. | διοσκούριον H: Schm. Add. 5, 12; διοσκορεῖον Moer., τῶν διοσκούρων Harp. **4363** v.l. gl. 5200 (La.) | ἄνακμος H^{c} **4364** Ἀνακοῖν accent. testt. **4365** ἀνακογχυλίσαι H (-ίσασθαι Poll.): Heins. Pears. 72. Voss. = Σ″ Tim.; -ίασον Schol. Plat. | ἀναγαργαρίσασθαι Σ″ Poll.; -γάρισον Schol. Plat. **4367** θεραπεύσαι H: accent. Mus. | ανενεγκειν K **4368** ἀνακραγγαίνειν H: Alb. Auct. = Ph **4369** ἀνακραδεύει H: La. = T **4371** ἀνακράτος H (K) (-της Mus.): Guyet. Salm. | ἰσχυρὸς H, -ον K: Guyet. Salm. **4373** gl. 4677 cft. Schm. **4374** παιδείας H: Mus. **4378b** contin. H: Mus. **4380** ἀπολείαις H: Schm. | ἀμύεσιν H, -σσ- H^{c}: Heins. Pears. 73. Kust. al.; ἅμ' υἵεσσιν Ap. S. **4381** ἀκτόριον H, να post ἀ add. Mus. = testt.: Alb. = K

Eur. **4382** *ἀνακτόρων· ναῶν (Eur. Andr. 380 ..) [vg^{33}]. ἢ οἴκων βασιλέων vg^{33}A^{159}

4383 *ἀνακτοτελεσται· οἱ τὰς τελετὰς ἐπιτελοῦντες τῶν ἱερῶν (Clem. Al. protr. 2, 19, 2) A^{336}

Eur. **4384** *ἀνάκτωρ· θεός. βασιλεύς (Eur. Tr. 1217) vg^{99}A^{241}

4385 ἀνακτορίη· δεσποσύνη (Ap. Rh. 1, 839)

4386 ἀνακυΐσκειν· †ἀναπηδᾶν

Eur. **4387** *ἀνακύκλει· ἀνόρθου (Eur. Or. 231) A^{205}

D? **4388** ἀνακυπῶσαι· ἀνατρέψαι (Antim. fr. 115 W. = 150 M.)

D? **4389** ἀνακυρτάσαι· ἀνασκιρτῆσαι. ἀναπηδῆσαι

4390 ἀνάκτορον· τὸ τῆς Δήμητρος, ὅ τινες μέγαρον καλοῦσιν, ὅπου τὰ ἀνάκτορα τίθεται

D **4391** ἀνακωδώνισον· ἀνάσεισον (Ar. fr. 315 K.–A.)

D **4392** ἀνακωνᾶν· ἀναστρέφειν (com. ad. fr. *271 K.–A.)

Att. **4393** *ἀνακῶς· ἐπιμελῶς A^{273}, πεφροντισμένως (Plat. com. fr. 193 K.–A.)

4394 ἀνακυντεῖν· ῥέγχειν

4395 ἀνακωχεῖν· ἀναχωρεῖν

4396 *ἀνακωχεύειν· ὅταν χειμῶνος ὄντος ἐν πελάγει στείλαντες τὰ ἅρμενα ἑαυτοὺς σαλεύωσιν (Soph. El. 732) (vg^{130}A^{340})[Σ486]

4397 ἀνακωχή· ἀναχώρησις διὰ τῶν νεῶν. ἢ *ἀνάπαυσις g^{131}A^{280}Σ

4398 *ἀνακωχῆς· τῆς ἀναπαύσεως (Thuc. 1, 40, 4 ..) vg^{42}A^{161}Σ

D **4399** ἀνακωχήσαντες· ἀναχωρήσαντες. ἢ μετεώρως κατέχοντες τὰς ναῦς (Hdt. 6, 116)

D **4400** ἀναλαβοῦ· στρέφου εἰς τοὐπίσω

D **4401** ἀναλακάτα· οὐ πρὸς ἠλακάτην ἐργαζομένη

D **4402** ἀναλαμβάνειν ξένον· δειπνίζειν. φιλοφρονεῖσθαι

4388 Σ^{b} α 1142; cf. Σ″ (Ph α 1703. Su α 2112; cit. Antim.); Schol. Lycophr. 137 **4393** Ph α 1507 (cit. Plat.); E. Gen. α 767 (EM 96, 39; Method.); ἐπιμελῶς Ael. Dion. α 120; gl. Hdt. 1, 24, 7 (Su α 1911); Erot. α 53 (ἡ λέξις Δωρική; ad Hippocr. carn. 19 [8, 614, 6 L.]) **4395** cf. EM 96, 53 **4396** Schol. Soph. 732b (Su α 1912); cf. Σ α 486 **4397** | Σ α 482; E. Gud. 131, 24 **4398** Σ α 487 **4399** ἀναχωσρήσαντες gl. Hdt.

4383 ἀνακτοτελευταὶ H (-λέται Mus.): Sop. Heins. Stephan. = K | τελευτὰς H: Mus. **4385** ἀνακτόρη H: Mus. **4386** ἀνακτίσκειν H: Perg. **4387** ἀνακύκλη H: Mus. = K **4388** ἀνακυπτῶσαι H: Heins. = Σ^{b}; ἀνατυπῶσαι Σ″; -ας bis Schol. Lycophr. **4389** ἀνακυρτᾶσαι H: accent. Mus.; ἀνακυρηβιάσαι ci. La. | gl. 4584 cft. Schm. **4390** τὴν H: Schm. tacite; καὶ Mus. | ‘ανακτορα vix sanum’ La. **4391** ἀνακοδήνισον H: Sop. Pears. 83 **4392** ἀνακονεῖν H: Perg., cf. gl. κ 4847 **4396** ἅρμενα H: spir. La. = Schol. Soph. | ἑαυτοὺς om. K; αὐτόθι Schm. = Schol. Soph.; αὐτοῦ ci. La.; ἐπ’ ἀγκύρας (vel -ῶν) Erbse 1955, 137 (qui errorem in Schol. postulat) **4399** ἀνακωχεύσαντες gl. Hdt. (ut Hdt.) **4400** στράφου H: Jun. Pears. 73 | vel de equite (Poll. 1, 205) vel de capillis (Schulze Kl. Schr. 210) **4401** ἐργαζόμενος H: Mein. coll. Matron. ap. Athen. 4, 183a **4402** l. ἀναλ. H: Ald.

4403 ἀνάλγητοι· ἀνηλεεῖς. ἢ *ἀμέριμνοι (A^{260}) D + K
4404 ἀναλδές· ἀναυξές, ἄτροφον (Hippocr. aer. aqu. 15 [2, 60, 18 L.]) [ἀνυγείαστον] D
4405 ἀναλεαίνει· σχολάζει. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 70 K.–A.) D
4406 ἀναλέγειν· ἀνοικοδομεῖν. ἀναγινώσκειν D
4407 ἀναλελάφθαι· ἀνειλῆφθαι (Hippocr. off. med. 11 [3, 308, 6 L.]) D
4408 ἀνάλημμα· μέρος τι τοῦ ἥπατος. *ἢ ὕψωμα (2. Chron. 32, 5) $vg^{110}A^{267}\Sigma$ D + LXX
4409 †ἀναλῆσαι· ἀνατρέψαι
4410 ἀναλθές· ἀνίατον, ἀνυγίαστον, ἀναίσθητον (Hippocr. artic. 63 [4, 274, 5 L.]) D
4411 ἀναλίγκιον· ἀνόμοιον D
4412 ἄναλλα κάταλλα· ἄνω καὶ κάτω D
4413 *ἀναλκές· ἀδύναμον, ἀσθενές (Hippocr. aer. aqu. 16 [2, 64, 5 L.]. Cyr. glaph. in Pent. 69, 193C) $vg^{23}A^{148}$
4414 *ἀναλκής· ἄνανδρος (A^{337}), ἀσθενής (Cyr. in ep. Rom. 232, 17)
4415 ἀνάλκιδα· ἀσθενῆ (Θ 153 . .) Hom.
4416 *ἀναλλοίωτον· ἄτρεπτον, τὸ μὴ ἀλλοιούμενον $vg^{3}A^{135}$, ὅ ἐστιν ἄλλο ἐξ ἄλλου γινόμενον (Cyr. in Ioh. 1, 55, 14 . .) A^{135}
4417 *ἀναλογάδην· κατ' ἀναλογίαν A^{226}
4418 *ἀναλογίαν· κατὰ μέτρον ἢ κανόνα (Ep. Rom. 12, 6) (A^{270}) N. T.
4419 *ἀναλόγως· ἴσως (Cyr. in xii proph. 1, 224, 18 . .) $vg^{108}A^{262}$
4420 †ἀνάλογος· ἰσχυρός
4421 ἄναλτον· ἀναυξές, τουτέστιν ἱκανόν. ἢ ἀπλήρωτον (ρ 228). παρὰ τὴν ἄλσιν D + Ap. S.
4422 ἀναλύζων· ἀνανύττων D
4423 ἀναλῦσαι· τὸ βεβλαμμένον τινὰ δι' ἐπωδῆς ἀπαλλάξαι D

4404 ἀναυξές Erot. α 39; – ἄτροφον Ph α 1535; Galen. lex. 79, 8 **4406** EM 98, 39; ἀνοικοδομεῖν Ph α 1537 **4407** Erot. α 67 **4408** | Σ α 490 **4410** Ph α 1540 **4413** ἀδύναμον cf. Erot. α 40 **4414** Ph α 1541 **4415** cf. Schol. B 201; E. Gen. α 771 (EM 97, 25); Su α 1941 **4416** – ἀλλοιούμενον Σ^{b} α 1150 **4419** Su α 1943 (Δ) **4421** cf. E. Gen. α 770 (EM 97, 14); ἀπλήρωτον – Ph α 1542; Ap. S. 35, 28 (**Π**^{7} 71); ἀπλήρωτον Schol. 228b; Su α 1947 **4423** cf. Ph α 1549

4404 ἄναλδο(ς) H: Schm = Galen.; ἄναλδες Ph, ἀναλδέες Erot. | ἄναυξες H (Ph): accent. Schm. = Galen.; ἀναυξεῖς Erot. | incl. e gl. 4410 (Kust.) **4405** ἀναλεῖ H: La. ('scl. versatur in λέσχῃ ἐπαλεῖ (Hes. op. 493)') **4406** ἀναλγεῖν H: Salm. Voss. Kust. = testt. **4409** h. e. ἀναλῦσαι (Guyet. Kust.), gl. 4425 cft. Cocc. **4410** ἀνίασσον H: Arcer. Guyet. Pears. 73 = Ph | ἀναίσθητον ad gl. deperd. ἀναλγές ref. Bühl. 1964, 96 coll. gl. 6149. Su α 1932 **4412** ἀναλκατάλλα H: Guyet (sed uno verbo). Nauck 1856 | ἄνοσον κάτω H: Kuk. **4414** αναλκις K **4416** ἀλλοίωτον H: K Σ^{b} | ἄτριπτον H: Cocc. Pears. 73 = K Σ^{b} | ἀλλοιώμενον H (ἠλλ- H^{c}): Guyet. Pears. = K Σ^{b} **4418** μέτριον H: Mus. = K (qui κατὰ om.) **4420** v. l. gl. 4429 (Pears. 73. Kust.) **4421** ἰσχνόν Ruhnk. in Alb. Auct. | περὶ H: Mus. = Ph, cf. E. Gen. **4422** gl. λ 1340 cft. Kust.

D **4424** ἀναλυσάμενος· ἀνακομίσας

4425 *ἀνάλυσις· ἀνατροπή A^{230}

D **4426** ἀναλφάβητος· ἀπαίδευτος (Nicochar. fr. 5 K.–A.)

D **4427** ἀνάλωμα· ἔξοδος

D **4428** ἀναλῶσαι· ἀφανίσαι. Ποιμέσιν (Soph. fr. 516 R.)

4429 *ἀνάλωτος· ἀπόρθητος, ἰσχυρός vg^{116}A^{281}

4430 *ἀναμάθω· ἐξ ἀρχῆς μάθω g^{98}A^{237}Σ

Hom. **4431** ἀναμαιμάει· ἀναφαίνεται, ἀναφέγγει. ἀναζεῖ (Υ 490)

Hom. **4432** ἀναμάξεις· ἐναποψήσεις. ἐναποτυπώσεις. ἀναδείξεις (τ 92)

D **4433** ἀναμασχαλιστήρ· εἶδος γυναικείου κόσμου (Philippid. fr. 1 K.–A.)

4434 *ἀναμασσόμενος· ἀνειληφώς A^{225}

4435 *ἀναμαστεύων· ἀναζητῶν (A^{321})

4436 *ἀναμάττεσθαι· ἀναφυρᾶν g^{44}A^{168}Σ

D **4437** ἀνάμματοι· ἅμματα μὴ ἔχοντες (Xen. cyneg. 2, 4)

4438 *ἀναμέλποντες· ἀνυμνοῦντες vg^{43}A^{164}Σ

Eur. **4439** *ἀνὰ μέρος· ἐν μέρει (Eur. Phoen. 486 ..) vg^{121}A^{299}

4440 ἀνὰ μέσον· ἐν μέσῳ (Antiphan. fr. 14 K.–A.)

Hom. **4441** ἀναμετρήσαιμι· διέλθοιμι, πλεύσαιμι (μ 428)

D **4442** ἀναμιλῶσαι· [μὴ] ἀναγλύψαι

4443 *ἀναμίλλητον· ἀφιλονείκητον v^{77}A^{176}Σ καὶ ἀναμφίλεκτον (Cyr. in Ioh. 2, 351, 6)

4444 *ἀναμίξ· ἀναμεμιγμένως g^{21}A^{146}

4445 ἀνάμνησις· ὑπόμνησις

4446 ἀναμονή· μακροθυμία

Ap. S. **4447** ἀναμορμύρεσκεν· ἀνέζει. ἀνετάραττεν (μ 238)

4448 *ἀναμύειν· ἀναβλέπειν (Cyr. in Esai. 70, 152A M. ..) v^{75}A^{185}Σ

4449 *ἀναμυλλᾶναι· ἀνανεῦσαι, ἀρνήσασθαι (com. ad. fr. *272 K.–A.) A^{284}

4426 EM 98, 41; (Antiatt. α 143) **4430** Σ α 491 **4432** ἐναποψήσεις Ap. S. 31, 7 **4433** (Poll. 5, 100 [cit. Philippid.]) **4436** Σ α 492 **4437** (Poll. 5, 28–9) **4438** Σ α 493 **4439** Ph α 1559; Antiatt. α 85 (cit. Eur.) **4440** Antiatt. α 86 (cit. Antiphan.) **4441** διέλθοιμι Ap. S. 35, 24 (**Π**^{7} 73); Schol. **4442** cf. Ph α 1563 **4443** Σ α 496 | **4444** Su α 1965 **4447** Ap. S. 35, 20 (**Π**^{7} 74); ἀνέζει Schol. **4448** Σ α 497

4427 n. lin. νάλωμα H: ἀ ins. Mus. **4428** ποιμένεσιν H: Jun. Sop. Heins. al. (qui addunt Σοφοκλῆς) **4429** v.l.: gl. 4420 **4437** ἀνάματτοι· ἅματα H: HSt. Ind. = (Poll.) **4440** ἀναμέσον H: Mus. **4442** ἀναμηλῶσαι H: La. = (Ph) | μὴ incl. La., om. Ph; μήλῃ HSt. Ind. ('immo σμίλῃ' La., p. 497, qui notat 'μήλη scalpendi instrumentum non est' et ad μ- cum σμ- mutato cft. Schwyzer Gr. 1, 311) | ἀναφλῦψαι H: Ald. = (Ph) **4443** ἀναμήλλικτον H: -ί- Mus., -ητον Phav. = ΚΣ | ἀφιλονείκιστον H: Suicer. Sacr. obs. 317 ; -νεικον ΚΣ **4447** ἀναμορμύρισκεν H: Mus. = Schol.; ἀνεμ. Ap. S. | ἀνέζη H: Mus. = testt. **4449** ἀναμελλάναι H: Pears. 74. Voss. Hill. = K, accent. Mus.

4450 *ἀναμυρησάμενος· χρηματισάμενος A^{239}
4451 ἀναμφιλέκτως· ἀνενδοιάστως
4452 *ἀναμφήριστον· ἀναμφίβολον $vg^{11}A^{134}$
4453 ἄναν· ἄνυσιν D
4454 ἄνανδρος· ἀσθενής
4455 †ἀνανδές· οὐκ εὐάρεστον. ἢ ἀληθές D?
4456 ἀνανεύει· οὐ συντίθεται πρός τι (Plat. rep. 561c)
4457 ἀνάνευσις· ἀναβίωσις. ἀνάπαυσις. ἀνάληψις D
4458 *ἀνανεύων παραιτούμενος (Theocr. 14, 63) $g^{107}A^{254}$
4459 *ἀνανήξασθαι· ἀνακολυμβῆσαι (Cyr. in Psalm. PG 69, 1168B) $vg^{14}A^{138}$
4460 ἀνανήξας· διαπλεύσας D
4461 †ἀνανῆσαι· σφάξαι
4462 †ἀνανέσαι· καταστῆσαι. Κρῆτες D
4463 ἀνάνιος· ἀβλαβής. ἢ ὑπερήφανος. ἢ ἄλυπος
4464 ἄναντα· *ἀνωφερῆ (Ψ 116) $A^{144}Σ$. ὑψηλά. τινὲς δὲ τὰ μὴ βεβρεγμένα. Σοφοκλῆς δὲ Ἰνάχῳ (fr. 294 R.) τὰ μὴ κεκομμένα, παρὰ τὸ αἴνειν, ὅ ἐστι κατακόπτοντα πτίσσειν K + D
4465 ἀνανομήν· ἀναδασμόν. ἀν⟨αν⟩έμειν γὰρ τὸ μερίζειν. Εὐριπίδης Τημένῳ (fr. 748) D
4466 *ἀνανταγώνιστος· ἀήττητος (Cyr. in xii proph. 1, 472, 12) A^{277} (vg^{114})
4467 *ἄναντες· ἀνωφερές $vg^{19}S^{365}Σ$. ὑψηλόν. ἄνισον S^{365}
4468 *ἀναξαίνειν· ἀνακινεῖν A^{229}
4469 *ἀναντιρρήτως· ἀναμφιβόλως (Cyr. in Ioh. 1, 324, 24) A^{242}
4470 *ἄναξ· βασιλεύς (A 7 . .) $v^{1}g^{128}A^{329}Br^{258}$. ἄρχων. δεσπότης (α 397) $g^{128}A^{329}$ Hom.
4471 ἀναξίαν· βασιλείαν. Αἰσχύλος Αἰτναίαις (fr. 283 R.) D

4452 Su α 1970 **4453** Ph α 1393; Schol. Callim. h. Iov. 90c; Arcad. 110, 26 **4463** EM 97, 44; ὑπερήφανος – Ph α 1570 **4464** Ph α 1568; ἀνωφερῆ Paus.α *113; Σ α 498; Schol.; E. Gen. α 1558 (EM 98, 27) **4467** ἀνωφερές Σ α 499 **4470** βασιλεύς et δεσπότης Apion 220, 3 L.; E. Gen. α 777 (EM 97, 52); cf. Ap. S. 30, 23 (**Π**[7] 75); βασ. Schol. **4471** Ph α 1575

4450 ἀναμοιρησάμενος Sop., ‘ft. recte, vel -μυρισαμενος· χρισαμενος’ La. **4451** ἀνεφιλέκτως H: Mus. | ἀνενδοάστως H: Mus. **4453** ἄνησιν H (ἀνάλυσις Ph): Guyet. Hill. = Schol. Callim. **4455** ἄνανδες H: accent. Schm. | ‘expl. commenticia? an e gl. 2760 corrupt.? ανανδες (ανωδις?) ανωθεν K^{ps}’ La. **4457** ἀνάνηψις H: Guyet **4458** ἀνανευὼν H: accent. Mus. **4460** ἀναπλεύσας Mein. 1858, 515 **4461** αὐερύσαι Sop.; ἀναλῶσαι ci. La. **4462** ἀνανῆσαι Voss. **4464** ὑψηλόν H: Mus. = Ph; incl. La. ut e gl. 4467 illat. | κεκολυμένα H (-κοιλ- H^{c}): Salm.; ἐκκεκομ(μ)ένα Ph | πῆσιν H: Salm. Pears. 74. Kust. = Ph **4465** ἀνανομεῖν H: Mus. | ἀνεμεῖν H: Mus. **4468** ἀναξένειν H: Mus. = K **4471** λιανοίαις H: Scal. Salm. Pears. 74. al.

D **4472** Ἀναξιδώρα· ἡ ἀνάγουσα καὶ ἀνιεῖσα τοὺς καρποὺς ἐκ γῆς Δημήτηρ (Soph. fr. 1010 R.)

LXX + Hdt. **4473** *ἀναξυρίδες· φημινάλια vg[83]Σ(A[218]), βρακία vg[83]Br[1166]Σ(A[218]), βαρβαρικὰ ἐνδύματα (Hdt. 1, 71, 2). ποδῶν ⌊ὑποδήματα βαθέα g[83]Σ ἢ βασιλικά

Hom. **4474** *ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν· κατὰ τὸ ἄθροισμα τῶν ἀνδρῶν (Δ 251) A[209](Σ)

D **4475** ἀνάπαιστα· κυρίως τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ᾄσματα· καὶ ἰδίως τὰ τῶν ῥυθμῶν

D **4476** ἀναπαιστρίδες· σφῦραι, παρὰ τοῖς χαλκεῦσιν

LXX **4477** *ἀνάπαλιν· ἐκ τοῦ ἐναντίου, πάλιν (Sap. 19, 21) vg[89]A[219]

D **4478** ἀναπάταόν· ἄνοιξον ⟨τοὺς ὀφθαλμούς⟩

D **4479** ἀναπατάξασθαι· ἀνακρούσασθαι ᾆσμα

D **4480** †ἀναπαντοῦσιν· ἀνακύπτουσιν

4481 *ἀνὰ πᾶσαν· κατὰ πᾶσαν v[113]A[275]

4482 *ἀνάπαυλαν· ἀνάπαυσιν (Eur fr. 912, 13 K.) vg[16]A[141]Σ

4483 †ἀνάπαυλις· ἀνάπαυσις. κατάπαυσις

D **4484** ἀνάπαυστον· τὸ μηκώνιον

4485 †ἀνάπαυστα· ἀνεκλάλητα, ἄρρητα. ἔκδηλα. ἐξάκουστα

D **4486** ἀνάπειρα· ῥυθμὸς αὐλητικός

D **4487** ἀναπειρᾶσθαι· μελετᾶν

4488 *ἀνάπηρος· πηρός. τυφλός A[314]. νοσώδης

D **4489** ἀναπελάσας· ἀναρρωσθείς A[235]

K + D **4490** ἀναπεμπάζει· *ἀναπέμπει A[208], ἀριθμεῖ

D **4491** ἀναπεμπάζεσθαι· ἐπαναλαμβάνειν τὰ προειρημένα (Plat. Lys. 222e)

D **4492** ἀναπεμπάσαι· ἀνασκέψασθαι. ἀναριθμῆσαι

4472 Ph α 1576 (cit. Soph.) **4473** – ἐνδύματα gl. Oct. α 9; – βρακία et ὑποδήματα – Σ α 500; lex. αἱμ. α 116 (E. Gud. 133, 1); EM 98, 1; βρ. et ὑποδ. – gl. Hdt. **4474** Σ α 501; cf. Schol. **4475** Σ″ (Ph α 1584. Su α 1999. Schol. Luc. 32, 4) **4476** Ph α 1587 **4477** gl. Sap. **4479** Ph α 1585 **4480** Ph α 1586 **4482** Σ α 503; gl. Dionys. 23D **4491** Tim. lex. α 43 (Ph α 1590); E. Gen. α 808 (EM 98, 19); Ps. Did. 11 **4492** Ph α 1589

4473 φιμινάλια H (K gl. Oct. Σ): Mus. | ἔνδυμα H: Verw. = gl. Oct. **4474** l. ἀνά H: ed. 1521 = K (testt. sed om. ἀνδρῶν) | οὐλάμων H: Mus. = K testt. **4475** ἀναπαιστὰ H: accent. Mus. = Σ″ | χοίρων ἀΐσματα H: Mus. = Σ″ **4478** ἀνάπαπλον H: La. coll. gll. ι 642. 682, et ⟨τοὺς ὀφθαλμούς⟩ ad fin. | ἀνοίμωξον H: Schm. **4479** ἄϊσμα H: Mus. = Ph **4480** ἀναπαντῶσιν Guyet. = Ph; ἀναπατῶσιν Voss. **4481** ἀναπᾶσαι· καταπᾶσαι H (-σσ- bis H[c]): Schm. = K **4483** ἀναπαύλη ci. La. **4484** τομή, κώνιον H: Mus. **4485** v. l. gl. 4515 (Salm. Pears.749. Kust.) **4489** ad ανηπελιη Hoffm. Dial. 3, 355(?) **4491** εἰρημένα Ph **4492** ἀνασκέψαι H: Mus. = Ph | ἀριθμῆσαι Ph

4493 *ἀναπεποιημένης· ἀναζυμωθείσης, ἀναπεφυραμένης (Num. 15, 6) vg^{82}A^{217}(Σ) LXX
4494 ἀναπεπταμένον· ἀνεωγμένον
4495 ἀναπεπτοημένοι· ⟨ ⟩
4495x ⟨ἀναπεπτωκότες·⟩ τὰς διανοίας ἀνατετραμμένοι (Dem. 19, 224) q
4496 *ἀναπεπτωκώς· ἀναπεσών A^{252}
4497 *ἀναπετάσωμεν· ἁπλώσωμεν (Ioh. Chrys. adv. Iud. 2 [48, 857 M.] . .) vg^{27}A^{154}
4498 ἀναπεφλασμένον· ἀνατεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον. ἀναφλᾶν γὰρ λέγουσιν Ἀττικοὶ τὸ ἀναμαλάσσειν τὰ αἰδοῖα (Ar. fr. 37 K.–A.) Att.
4499 *ἀναπεφοίτηκεν· ἀνῆλθεν (Cyr. in xii proph. 1, 204, 4 . .) A^{197}
4500 *ἀναπηγάζει· ἀναδίδωσιν vg^{62}A^{178}Br^{321}
4501 ἀναπῆξαι· ἀνεγεῖραι D
4502 *ἀναπήροις· τυφλοῖς (A^{314}Br^{875})
4503 *ἀναπίμπλασθαι· πληροῦσθαι (Cyr. in xii proph. 1, 51, 180 . .) A^{194}(Σ)
4504 ἀναπίτνασθαι· ἀνοῖξαι (Nic. al. 435) [ἢ ἀνοιμῶξαι] D
4505 ἀνάπλασμα· ψεῦσμα D
4506 *ἀνάπλεως· μεστός vg^{124}A^{315}, πλήρης
4507 ἀνάπλουν· ⟨τὸ κοῦφον⟩ καὶ ἔχον εὐρυχωρίαν (Hippocr. loc. deperd.) (A^{276}) D
4508 ἀναπνῶ· ἀναπνέω, καὶ ἀναπνεύω
4509 ἀνὰ πόδα· ἔμπαλιν, ὀπίσω D
4510 ἀναποδίζειν· τὸ ἀκριβῶς ἐξετάζειν καὶ συγκρούειν (Hdt. 5, 92ζ, 2). ποδίζειν γὰρ τὸ μετρεῖν D?
4511 *ἀναποδισμός· ἐπανάλυσις (Sap. 2, 5) A^{261} LXX
4512 *ἀναπόδραστον· ἄφευκτον A^{190}Br^{318}Σ(vg^{39}). ἄπρακτον A^{190}. φεύγειν μὴ δυνάμενον (vg^{39}A^{158}Σ)

4493 Σ α 505; cf. gl. Oct. α 17 **4495** lex. rhet. 215, 11 (q) **4498** Ph α 1593; – αἰδοῖον EM 98, 42 **4501** Ph α 1594 **4503** cf. Σ α 507 **4504** cf. Schol. Nic. 435b **4507** Erot. α 27 (ad Hippocr.) **4510** – συγκρούειν Σ″ (Ph α 1606. Su α 2026; cit. Hdt.); ἐξετάζειν lex. rhet. 210, 31 **4512** ἄφευκτον et φεύγειν – Σ α 510

4493 ἀναζυμωθεῖσαν H (quo recepto -μένην bis scr. Mus.): Schm. = K; ἀναζυμωμένης Σ ((ἀν)εζυμ- Σ′) | ἀναπεφυρμένης K^{vg} Σ (exc. Ph) **4494** ἀναπεπτάμενον H: accent. Mus. **4495x** sep. et add. Ruhnk. in Alb. Auct. = q **4498** ἔχοντα Pears. 74 = EM **4503** ἀναπιμπλᾶσθαι H: accent. Pears. 74 **4504** contin. H sed n. gl. ἀνοῖξαι: ed. 1521 | ἀναπητνᾶσθαι H: Mus. = (Schol. Nic.); ἀναπιτνάσαι Kust. | del. Kust. ut dittogr. **4505** ψεῦμα H: Guyet. Pears. 74. Voss. **4507** ἀναπλοῦν H: accent. Mus.; ἀνάπλοον Verw. = Erot. | add. Verw. = Erot.; κοιλον μη K | ἔχων H (K): H^{c} = Erot. | και κατατρησιν και την δια πελαγους ανακομιδην ad fin. add. K **4508** expl. ἀνπνέω H: Mus. **4509** v.l.: gl. 5873 | ἀναπόδες H: Mus. **4510** ἀναποδείξειν H: Mus. = testt. **4512** αφυκτον K^{A} | φυγειν KΣ

D **4513** ἀνάποινος· ἀλύτρωτος. ⟨Κυρηναῖοι δὲ ὁ⟩ μάταιος
D **4514** ἀναπολεῖ· μνημονεύει (v[72]). †Λάκωνες (Soph. fr. **1145 R.)
Ap. S. **4515** ἀνάπυστα· ἀνεκλάλητα καὶ ἀνεξάκουστα. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος (fr. 15 D.) ἀνάγγελτα, ἔκδηλα, καὶ ἐξάκουστα. καὶ ἄρρητα, καὶ ἐξάγγελτα (λ 274)
4516 *ἀναπόλαυστος· ἄγευστος (Greg. Nyss. in Cant. 6, 97, 2) A[316]
D **4517** ἀναποδίζουσαν· ἐπαναλυουσαν (Greg. Naz. or. 41, 4 [36, 433 A M.)
4518 *ἀναπολεῖ· ἀναπτύσσει S[368]
D **4519** ἀναπομπαζόμενον· ἐν ἀναπολήσει γινόμενον
4520 *ἀναπότριπτον· ἀνεξάλειπτον (Cyr. trin. 535, 27) g[52]A[184]Br[322]Σ
Hom. + ? **4521** ἀναπρῆσαι· ἀναφυσῆσαι (I 433 . .). ἀναφεψαλῶσαι. ἀνενέγκαι
Hom. **4522** ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· εἰς τὸ πρόθυρον βλέπων. τοιοῦτον γὰρ τὸ σχῆμα τῆς τῶν νεκρῶν προθέσεως (T 212)
Hom. **4523** *ἀνάπτειν· περιθεῖναι (β 86) (vg[71]A[193]Σ)
D **4524** ἀνάπτεται· φλέγεται
D **4525** ἀναπτερώσω· μετέωρον ποιήσω
D **4526** ἀναπτησικέρας· ὁ ἰκτῖνος ⟨Ἀττικῶς⟩ (com. ad. fr. *273 K.–A.)
4527 *ἀναπτήτω· ἀναπετασθήτω (Cyr. c. Iul. 1, 43) v[70]A[188](Σ)
4528 ἀναπτομένας· ἀναπετασθείσας
4529 ἄναπτος· ἄληπτος, ἀπίαστος
D **4530** ἀναπτυχαί· ἀνατολαί (Eur. Hipp. 601)
4531 *ἀναπτύξαντες· ἀνακαλύψαντες (Eur. IT 1286) A[317]
LXX **4532** ἀνάπτω· ἀνεγείρω (Ezech. 21, 3)
Hom. **4533** ἀνάπυστα· φανερά. *ἀνήκοα A[203] ἀναφανδά (λ 274)
D **4534** †ἄναρ· [ὄναρ ἢ] ἤκουσα

4513 cf. Σ α 511; Ap. S. 37, 2; comm. Hom. P. Oxy. 2405, 104 | Ph α 1611 **4514** Σ α 512 **4515** Ph α 1625; ὁ – ἐξάκουστα Ap. S. 35, 17 **4518** Su α 2031 **4520** Σ α 513 **4521** ἀναφυσῆσαι Ap. S. 37, 5 (**Π**[7] 76); cf. Schol.; Σ″ (Ph α 1616. Su α 2035); E. Gen. α 795 (EM 98, 7) **4522** cf. Schol. **4523** Σ α 514; cf. Schol. **4525** cf. Ph α 1615 **4526** Ph α 1619 **4527** Σ α 515 **4528** Ph α 1621 **4530** Ph α 1626 **4533** φανερά Schol. **4534** Ph α 1627

4513 v. l.: gl. 4535 | ἄλυτρος Ap. S.; ἄνευ λύτρων Σ et gl. 4535 | add. gl. 4535 et Ph **4514** ἀναποθεῖ H: HSt. Ind. = (K) | Λακαίναις ci. La. (Soph. fr. ** 1145 R.); Λάκωνες in gl. 4513 trsp. Ruhnk. in Alb. Auct. **4515** v. l.: gl. 4485 | ἀνάπαυστα H: Mus. = testt. **4516** ἀπόλαυστος H: Schr. = K **4518** ἀναπτύσει H: H[c] = K Su **4519** ἀπολύσει H: Mus. **4521** n. gl. ἀναπέλυψαι H: contin. Voss., em. La. **4522** l. ἀνὰ πρ. H: Mus. = Schol. | τετραμμένον H: Heins. Pears. 74. 749. Perg. = Schol. **4523** περιτιθεναι KΣ **4526** ἀναπτησιοκέρας H (-οκέρως Ph[b]: -όκερως Ph[z]): La. (‘scl. ad κερατα montium volitans’); ἀναπτησίκερως LSJ | add. La. = Ph **4528** ἀνασταθείσας Ph **4531** n. lin. ναπτύξαντες H: ἀ ins. Mus. **4533** ἀνάπτυστα H: HSt. Thes. 3, 617 = K Schol. **4534** ἤκουσα. Κρῆτες. οἱ δὲ ὄναρ Ph | ‘coll. gl. 4540 et Ph apparet, in archetypo fuisse ΑΝΑΡΗΚΟΥΣΑ ΚΡΗΤΕΣ nihil amplius, οναρ coniectura Byz. cf. et gl. 4334’ La.

4535 †ἀνάπυνος· ἄνευ λύτρων. Κυρηναῖοι δὲ ματαίως

4536 †ἀνάρακτος· δημόσιος

4537 ἀναραθαγῆσαι· ἀναψοφῆσαι. †ἀναπηδῆσαι D

4538 *ἀναραῖσαι· παύσασθαι ⟨τοῦ⟩ ὀδυνᾶσθαι (A^{307})

4539 ἀνάρβηλα· τὰ μὴ ἐξεσμένα. ἀρβήλοις γὰρ τὰ δέρματα ⟨ξέουσι⟩

4540 †ἀναρῆ· κύουσα

4541 ἀνάρημα· κήρυγμα Att.

4542 †ἀναρεῖν· ἀμέλγεσθαι. κυΐσκεσθαι

4543 *ἄναρθρα· ἀτύπωτα vg^{122}A^{305}Σ, ἀμέριστα, κάταρθρα A^{305}

4544 ἄναρθρος· ἄτονος. ἀσθενής. Εὐριπίδης Οἰδίποδι (fr. 557) D

4545 †ἀναροιζοῖ· φονεύει

4546 ἀναρίθμιον· ἐχθρόν D

4547 *ἀναριπίζειν· ταράσσειν vg^{117}A^{283}, ἐκσείειν A^{283}

4548 ἀναρίτης· ζῶον κοχλιῶδες ⟨ἐν πέτραις⟩ (Ibyc. PMGF fr. 40, 3. Herod. fr. 11 Cunn.) D

4549 *ἀναριχᾶσθαι· ἀναβαίνειν A^{300} [ἐν πέτραις] Att.

4550 ἄναρκτον· ἀνυπότακτον, ⟨οὗ⟩ οὐδεὶς ἦρξε. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι (fr. 30 R.) D

4551 †ἀναρκτῆ· ἀνυπότροπον

4552 ἀναροδανισθῆναι· ἀναβληθῆναι D

4553 ἀναροιβδεῖ· ἀναρροφεῖ A^{248}(Σ). Αἰσχύλος Σαλαμινίαις (fr. 217 R.) ἀντὶ τοῦ διαπνεῖν. Ὅμηρος (μ 105) δὲ ἀναπίνει καὶ ἀναρροφεῖ μετὰ ποιοῦ ἤχου. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ναυσικάᾳ (fr. 440 R.) ἀντὶ τοῦ ἀναρρίπτει D

4554 ἀναρός· ἄγγελος. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 53 K.–A.) D

4555 *ἀνάρρησις· προανακήρυξις S^{372}(g^{8}), πρόρρησις S^{372}, προαγόρευσις S^{372}(g^{8}Σ)

4535 Σ α 511 | Ph α 1611 **4541** Σ α 525; Phryn. praep. soph. 39,7 **4543** ἀτύπωτα Σ α 518 **4546** Ph α 1631 **4548** Athen. 3,86b **4549** cf. Phryn. praep. soph. 32,1 (qui –ρρ– improbat); gl. P. Oxy. 2087,42 **4550** ἀνυπότακτον Σ″ (Ph α 1634. Su α 2051) **4552** Ph α 1644 **4553** ἀναρροφεῖ Σ α 522; E. Gen. α 803 (EM 99,9; Hdn.); ἀναπίνει EM 99,13 (Diogen.); ἀναπίνει καὶ ἀναρροφεῖ Schol. **4555** προσαγόρευσις cf. Σ α 521

4535 v.l. gl. 4513 (Mus.) **4536** v.l. gl. 4725 (Voss.) **4537** ἀναδουπῆσαι ci. La. **4538** add. Schm. = K (qui πονειν leg.) **4539** ἀναράβηλα H: HSt. Ind. | ἄρβηλα H: em. et suppl. Schm. Add. 1,555, cf. Schol. Nic. **4540** v. gl. 4534 **4541** ἀνώρημα H: HSt. Ind.; ἀνάρρημα Pears. 75 = testt. **4542** v.l. gl. 4335 **4545** v.l. gl. ε 2668 (Kust.) **4546** ἀνάρθμιον Salm., sed cf. gl. ε 2670 (La.) **4548** incl. e gl. 4549 trsp. Schm. coll. Athen. **4549** ἀναρριχᾶσθαι Pears. 75, sed v. testt. | v. ad gl. 4548 **4550** ⟨οὗ⟩ Mus. | ἦρξαι H: Mus. **4553** ἀναροιδοῖ H (β add. H^{c}; αναροιδει K): Heins. Brun. Pears. 75. 749 = testt. | ἀναροφεῖ H (K): H^{c} = testt. | σαλαμῖνι H: Meurs. Aesch. | ἀναπνεῖν Mein. 1858,515 | ἀναροφήματα ποιοῦν ἦχον H (ποιοῦντα Mus.): G. Dind. ap. Mein 1858,518 (ἀναρροφεῖ) | ναυσὶ καὶ H: Jun. Cas. Meurs. Soph. | ἀναρίπτει H: H^{c} **4554** ἄναρος H: accent. ed. 1521; ἄνγαρος Schm. (post Sop. Guyet) coll. gl. 7814

4556 *ἀναρρηθῆναι· ἀνακηρυχθῆναι (Aeschin. 3, 45) vg^{2}A^{192}Σ

4557 *ἀναρρήσεως· ἀνακηρύξεως (Aeschin. 3, 204) S^{370}

4558 *ἀναρρύει· σφάζει, ἱθύει (Eupol. fr. 425 K.–A.) (A^{343})

D **4559** ἀνάρρυσιν· τὴν τελετήν (Ar. Pac. 890)

4560 †ἀναρρίπτειν· διδάσκειν

D **4561** ἀναρρυσμεῖν· διδάσκειν. ἀναδιδάσκειν

Hom. + Ap. S. **4562** ἀνάρσιοι· *ἀνάρμοστοι (Ω 365). πολέμιοι v^{79}A^{214}. ἀπὸ τοῦ μὴ συνηρμόσθαι τοῖς ἤθεσιν (κ 459 ..)

D + Greg. Naz. **4563** ἀνάρσιον· ἀβάστακτον, ἀκαταφόρητον (Hdt. 3, 10, 2 ..). ἄδικον, ἀνάρμοστον (Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 14 [37, 1228, 10 M.])

4564 ἀναρτῆσαι· ἀνακρεμάσαι

4565 *ἀναρυστῆρα· ἐν ᾧ ὁ οἶνος ἀνιμᾶται A^{318}

Greg. Naz. **4566** *ἄναρχον· τὸ μὴ ἔχον ἀρχήν (Greg. Naz. c. 1, 2, 10, 988 [37, 751, 12 M.]) A^{152}

Hom. **4567** ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο· τὰς τῆς οἰκίας διόδους ἐν τοῖς ὑπερῴοις οἴκοις. ῥῶγας δὲ οἷον ῥήγματα καὶ ἀνοίγματα (χ 143)

D **4568** ἀνασαρῶσαι· εἰς ὀροφὴν ἐμπῆξαι

4569 *ἀνασείεις· ἀναπείθεις (A^{306})

D **4570** ἀνασειράζει· ἀνορούειν ποιεῖ, ἀνερεθίζει. Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ στεφανηφόρῳ (237)

4571 *ἀνασειράζουσιν· ἀνθέλκουσιν A^{163}(Σ), ἀνακόπτουσιν (Cyr. epp. Pasch. 77, 560B M.) A^{163}

4572 *ἀνασειράζων· ἄγχων, ὡς ἀπὸ τῆς σειρᾶς, εἰς τὰ ὀπίσω ἕλκων (Cyr. epp. Pasch. 77, 672B M.) A^{149}

4556 Σ α 520 **4557** lex. Greg. or. 158, 13 (LGM 171, 13) **4558** Paus. α 115; Σ″ (Ph α 1649. Su α 2058; cit. Eupol.); Schol. Pind. Ol. 13, 114c = 81; θύει cf. EM 98, 56 **4562** Schol. Ω; ἀνάρμοστοι E. Gen. α 1551 (EM 98, 54) | Ap. S. 32, 10; πολέμιοι Schol. κ 459a; EM 98, 54; Ph α 2840 **4563** ἄδικον cf. Su α 2055 **4564** cf. Σ α 523 **4567** Schol.; – διόδους E. Gen. α 772 (EM 99, 4) **4568** Ph α 1651 **4569** Su α 2062; (Antiatt. α 56 ci. Mein.) **4570** Schol. Eur. **4571** Σ α 524 |

4557 ἀναρρεύσεως H: Mus. = K **4559** ἀνάρρησιν H: HSt. Ind. | 'consecratio victimae' La. **4560** v. l. gl. 4561 (La.): an del. expl. ut dittogr., tum cf. Σ α 526 vel leg. ἀναρρύπτειν cum Kust.? si tamen haec et seq. gl. ad vb. ἀναρύτειν (Cratin. fr. 38 K.–A.) pert., διδάσκειν ft. e titulo Cratini Διδασκαλίαι derivatur **4561** ἀναρρύττειν H: La. **4562** πολεμικοι K^{A} | συνηρμοσθῆαι H: Schm. = Ap. S.; -θῆναι Mus. **4563** ἀκαταφρόνητον H: Salm. Voss. **4565** ἀνήμαται H: Mus. = K **4567** l. ἀνὰ ῥῶγας H (E. Gen.): Mus. **4568** ἄνασα, βρῶσαι H: Schm. = Ph; h. e. ἀνασ⟨τ⟩αυρῶσαι (Croen. Rh. Mus. 62, 1907, 481) | ἐμπλῆξαι H: Guyet. = Ph **4569** ἀνασείοις H (K): Pric. | ἀναπαθεῖς H: Mus.; αναπειθοις K **4570** ἀνασεράζειν H: Mus. = Schol. Eur. | ἀναρούειν H (-ακρ- Mus.): La. = Schol. Eur. **4571** ἀναθέλγουσιν H: HSt. Thes. 3, 754 = K(Σ)

4573 ἀνασεσιλλῶσθαι· ἐστραμμένας ἔχειν τὰς τρίχας. ἀνάσιλλος †στέφανος D
4574 ἀνασεσυρμένη· ἡ συρόμενον ἱμάτιον ἐπαίρουσα, καὶ μέρος γυμνοῦσα (Anacr. PMG fr. 350) q D
4575 †ἀνασίνδης· ἀναπήδησις D
4576 ἀνάσιλλον· τρίχωμα τὸ ἀπὸ τοῦ μετώπου ἐπὶ κορυφὴν ἐστραμμένον D
4577 ἀνασιμοῦν· τὸ τὰ ζῶα πρὸς ὀχείαν ὁρμῶντα ὀσφραίνεσθαι. δηλοῖ δὲ καὶ ἀναλίσκειν D
4578 *ἀνασκαλεύοντες· ἀνακινοῦντες A³⁰⁸(vg¹²³Σ) ἢ ἐρευνῶντες A³⁰⁸
4579 ἀνασκέλισμα· ἀνακίνημα D
4580 ἀνασκεύαζειν· μετατιθέναι D
4581 ἀνασκευαζόμενοι· μετοικιζόμενοι D
4582 ἀνὰ σκήπτρῳ· ἅμα τῇ βασιλικῇ ῥάβδῳ (A 15) Hom.
4583 *ἀνασκινδυλεύεσθαι· ἀνασκολοπισθῆναι (Plat. rep. 362a) A²³²
4584 *ἀνασκιρτῆσαι· ἀναπηδῆσαι A³³⁰
4585 ἀνασκολοπίσει· ἀνασταυρώσει
4586 ἀνασκολύψας· γυμνώσας D
4587 ἀνασοβεῖ· ἀνακινεῖ. [Ταραντῖνοι (gl. Ital. 71 K.–A.)] D
4588 ἀνάσσειν· ἀναφέρεσθαι D
4589 ἀνασπᾷ· ἐπαίρει, ἐκριζοῖ
4590 ἀνασπάζουσιν· ἀναταράσσουσιν D
4591 ἀνασπαστόν· ἀνεσπασμένον D
4592 *ἀνασπάσω· ἐκβαλῶ (Eur. Bacch. 949) A²⁶⁵
4593 ἀνᾷξαι· πηγάσαι. ἀναδοθῆναι

4574 lex. rhet. 215, 12 (q) **4576** EM 100, 12; cf. Poll. 4, 138 **4577** Ph α 1658 **4578** Σ α 527 | **4582** cf. Schol. **4583** Tim. lex. α 41 (Σ″ [Ph α 1662. Su α 2071]); Schol. Plat.; lex. Patm. 151 (LGM 161) **4586** EM 100, 14

4573 ἀνασεσυλιᾶσθαι· ἐστεμμένας H: Sylb. ap. Jungerm. Poll. 432 | n. gl. ἀνάσιλλος Palm. in Alb. Auct.; ἀνάσιλλος ⟨γὰρ⟩ Kust. | στεφάνη Pauw. Horap. 305; στεφάνην (calvitium) ⟨ἔχων⟩ ci. La. (nisi huc pert. gl. σ 645) **4574** ἢ H: Mus. = q **4576** ἀνάσιμον H (Poll.ᴬ): Salm. Pears. 75. Voss. = EM Poll.ᶜᵉᵗᵗ· | διὰ τοῦ H: Kust. = (EM) | ἐστραμένον H: Mus.; ἀνεστρ. EM **4577** ἀσιμοῦν H: Mus. = Ph | ὀχεῖαν H: accent. Mus. = Ph | ἀναλίσκειν in hac gl. hab. etiam Ph; conf. c. ἀναισιμοῦν (gl. 4339) agn. Kust. (incl. Schm.) **4578** ἀνακινῶντες H: Mus. = Kᴬ **4579** v.l.: gl. 4228 | ἀνακένισμα H: ⟨σ⟩ Hᶜ, λ Salm. ('t. t. luctatorum' La.) **4580** ἀνασκευάζει H: Mus. **4583** ἀνασκινδυλεύσεσθαι H: Mus.; ανασκινδυ K; ἀνασκινδυλευθῆναι Schm. = Tim. lex. Patm.; -θήσεται bis Schol. Plat.; -θήσεσθαι Valente ad Tim. **4585** ἀνασκολοπήσει H: Heins. Verw. Kust. al. | ἀναστρώσει H: Mus. **4586** ἀνασκολλύψας Hᶜ **4587** Ταρ. ad gl. 4588 rettulit Piers. Moer. 341 (ἀνασεῖν = ἀναθεῖν), ad gl. 4586 Valck.; ταράττει, κινεῖ Cor. **4588** ἀνασεῖν H: Valck. Theocr. 285C; 'in archetypo fuisse ανασοειν [Voss.] ordo docet' La. **4590** contin. H: Mus. **4591** ἀνασπάσιον H: ἀνάσπαστον Pears. 75. Alb., accent. Schm. **4592** ἀναπάσω H: Mus. = K **4593** ἀνάσαι H: La. | γηράσαι H: La. (addub. Merv. J. 1955, 165)

Hom. **4594** *ἄνασσα· δέσποινα (ζ 149) vg[133]A[346]
4595 †ἀνάσσεσθαι· παρῶσαι. γηρᾶσαι. αὐλῶσαι†
Hom. **4596** *ἄνασσεν· ἐβασίλευσεν (A 252 ..) (S[374])
Hom. **4597** *ἀνάσσεις· βασιλεύεις (A 38 ..) vg[126]A[319]
Hom. **4598** ἀνασσέμεν· κελεύειν (Ξ 85)
Hom. **4599** ἀνάσσων· βασιλεύων (Z 397 ..)
Hom. **4600** *ἀνασταδόν· ἀνιστάμενοι (I 671) Σ(g[86])
4601 *ἀναστατοῦντας· ἀνατρέποντας (A[271])
4602 *ἀναστάτους· κατεστραμμένους (A[323]Σ)
4603 ἀνασσύτῳ· τῷ ἀνασεσεισμένῳ
Att. **4604** ἀνάστατα ἐποίει· [ἐθαυμάζετο]
D **4605** ἀνάστατοι· πλακοῦντος γένος
D **4606** ἀνάστατήριαι· θυσίαι ἐπὶ ἀναρρώσει ⟨ἐκ⟩ νόσου
4607 ἀναστέλλω· κωλύω, ἀναφράσσω
Hom. **4608** ἀναστήσειεν· ἀναστάτους ποιήσειεν (A 191)
LXX **4609** ἀνάστημα· ὕψωμα (Zach. 9, 8)
4610 ἀναστήσειν· ἀνάστατα ποιήσειν, ἀναστατώσειν (Eur. fr. 1096b K.)
4611 †ἀναστίδωνος· ἀνατεταμένος
4612 *ἀναστοιχειουμένης· ἀναπλαττομένης (Cyr. quod unus 773, 5) A[165]
Hom. **4613** *ἀνὰ στόμα· διὰ στόματος (B 250) A[326]
Hom. **4614** ἀνὰ στρατόν· κατὰ στράτευμα (A 10)
Eur. **4615** ἀναστρέφειν· ἀνατρέπειν (Eur. Hipp. 1228)
LXX **4616** *ἀναστρεφόμενος· περιερχόμενος (Ezech. 3, 15) (A[263])
D **4617** ἀναστρέφων· ἀρνούμενος. Σοφοκλῆς (fr. 1012 R.)
D **4618** ἀναστροφάδην· ἀνεστραμμένως
N. T. **4619** ἀναστροφῆς· ζωῆς (Ep. Hebr. 13, 7) A[268]
D **4620** ἀναστῦψαι· ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον, ἢ στυγνάσαι. Σοφοκλῆς Μώμῳ (fr. 421 R.)
D **4621** ἀναστυφελιζομένη · ἀνερειδομένη

4594 Schol. 149b **4597** Schol. **4600** Σ α 530; Schol. **4602** Σ α 531 **4604** ?Ph α 1676 **4605** Paus. α 116; Σ″ (Ph α 1675. Su α 2082); cf. Athen. 3, 114a **4608** Schol.; E. Gen. α 778 (EM 99, 55); cf. Σ α 532 **4609** gl. Proph. **4610** Ph α 1679 | **4613** Schol. **4614** cf. Schol. **4620** Ph α 1685; cf. Poll. 2, 176

4598 ἀνάσσεμεν H: accent. Mus. **4600** ἀνιστάμενος H (-ον K): Schm. = Σ; ἀναστάντες Schol. **4601** ἀνατρέπτοντας H: Pears. 76 = (K) **4603** ἀνασσύτωτα, ἀνασεσειμένα H (-σεισμ- Mus.): Schm. **4604** l. ἀνάστ. H: ed. 1521 | incl. ad ἀγάσσατο ref. Schm. **4606** add. Mein. 1858, 519 **4607** ἀναφράσω H: La.; -ττω Mus. **4610** ἀναστάντα H: Salm. = Ph | ποιῆσαι Ph | ἀναστῶσιν H: Voss. Kust. **4611** ἀναστάδινος Cor. **4612** ἀνατειχειουμένης H: Pears. 76. Voss. Kust. = K **4613** ἀνάστημα H: ἀνὰ Mus., στόμα H[c] = K Schol. **4614** ἀνάστρατον H: Mus. = Schol. **4620** μ(ω)μῶ ut vid. H: accent. Mus. **4621** ἀνερε(?)δομένη H: Mus.

4622 ἀναστρωφῶν· ἀναστρέφων (φ 394) Hom.
4623 ἀνασῦραι· ἀποκαλύψαι, ἢ περιποιῆσαι D
4624 ἀνασυροίμεθα· τὸ πολὺ ἀργύριον ἤ τι ἄλλο λαμβάνειν σῦραι ἔλεγον Ἀττικοὶ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν τὰς †σωτῆνας ἀρόντων D
4625 ἀνασφαδάζειν· ἀναπηδᾶν, ἀνάλλεσθαι, λακτίζειν D
4626 *ἀνασφήλας· ὑγιάνας S^{379}(A^{201}). ἀνανήψας. ἀναστάς vg^{17} (A^{142}Σ). ἀνελθών (A^{201})
4627 †ἀνασφοδῆξαι· ἀναπηδῆσαι. ἐξελάσαι D
4628 ἀνασχέμεν αἴ· ἀνασχεῖν (Ω 301) Hom.
4629 *ἀνασχών· ἀνατείνας (Α 450 ..) $g^{34}A^{195}$Σ. αὐξήσας. ἀναφήνας
4630 *ἀνατάξασθαι· εὐτρεπίσασθαι (Ev. Luc. 1, 1) A^{285}Σ N. T.
4631 ἀνατεθυμιαμένος· ἀνακεκαπνισμένος. ἀνακεκαυμένος
4632 *ἀνατεῖλαι· ἀνθῆσαι (Gen. 2, 5) $v^{106}A^{253}$Σ
4633 *ἀνατείνασθαι· ἀπειλῆσαι (Dem. 19, 153) A^{309}
4634 ἀνατέξεται· ἀναγεννήσει D
4635 *ἀνατέταλκεν· ἀνέτειλεν (Ep. Hebr. 7, 14) $vg^{92}A^{222}$ N. T.
4636 *ἀνατί· ἄνευ ἄτης Br^{930} καὶ βλάβης (Eur. Med. 1357) Br^{930}(A^{240}Σ) Eur.
4637 ἀνατιμήσας· ὑπερβαλλόμενος τῇ τιμῇ D
4638 ἀνατοιχάσαι· περὶ τοῖχον περιπατῆσαι D
4639 ἄνατος· ἀβλαβής (Soph. OC 786) D
4640 *ἀνατιναγμός· μετάστασις, μετακίνησις (Nah. 2, 11) $vg^{90}A^{220}$ LXX
4641 ἀνατιτήσαντες· πληρώσαντες D
4642 *ἀνατλῆναι· ὑπομεῖναι $vg^{58}A^{173}$Σ
4643 *ἀνατλάς· ὑπομείνας (Eur. Phoen. 60), ὅθεν τλήμων ὁ πολλὰ παθὼν ἢ πάσχων A^{150} Eur.
4644 †ἄνατλος· ἀκρατής (Greg. Naz. c. 1, 2, 10, 593 [37, 723, 6 M.]) A^{341} Greg. Naz.
4645 *ἀνατολίην· ἀνατολήν $vg^{95}A^{234}$
4646 ἀνατρέπειν· ἀναστρέφειν (Cyr. in Ioh. 1, 91, 14 ..)

4622 Schol. 394a **4623** Ph α 1686 **4626** ὑγιάνας cf. lex. Patm. 151 (LGM 161); ἀνανήψας ἀναστάς Σ α 537; (Poll. 3, 108) **4629** ἀνατείνας Σ α 538; Schol. **4630** Σ α 539 **4631** cf. Ph α 1692. 1706 **4632** Σ α 540 **4635** gl. Apost. 257 **4636** Harp. 33, 12 epit. (Ph α 1691 fin.); Schol. Eur.; – ἄτης Schol. Lycophr. 1172 | Σ α 533; cf. Tim. lex. α 39; EM 100, 56 **4639** Ph α 1699; Schol. Soph. (Su α 2206); cf. EM 100, 56 **4642** Σ α 542 **4644** Σ α 541 **4646** Ph α 1707

4622 ἀναστρώφων H: accent. Mus. = Schol. **4624** σωλῆνας Funger. Sop. Palm. al.; σαγήνας Kust. | σαιρόντων Scal.; συρόντων Funger. Sop. Kust. al. **4627** ἀνασφαδάξαι … ἐξάλλεσθαι Toup 3, 212; ἀναστυφελίξαι· ἀπωθῆσαι ci. La. **4628** ἀνασχέμεναι H: Cunn. (= Hom.) **4630** εὐτρεπήσασθαι H: Mus. = ΚΣ **4631** ἀνατεθυμιασμένος H (ἀνατεθυμένος Ph¹): Herw. Versl. 1895, 182 = Ph² | ἀναπεπισμένος H (-πεισ- Mus. = Ph): La. **4634** ἀναγεννῆσαι H: Pears. 76. Kust. **4641** 'ad τινω, cf. gl. τ 966; πλ. h. l. = solvere' La.; ἀντιτίσαντες Charitonides Mnem. 56, 1928, 314 **4644** ἄναλτος Schm. = Greg.; ἀναλδής ci. La. **4645** ἀνατομίαν H: La. = K; -αν Salm. Brun.

4647 *ἀνατρέχειν· μεταπλάσσειν A^{310}

Ap. S. **4648** … ἀνατροπῆς, ἀντὶ τοῦ ἤχου. Ὅμηρος (Π 379)

D **4649** ἀνατύπωσις· τύπωσις

D **4650** ἀναύδατον· ἀνεξήγητον, ἄλεκτον (Soph. Ai. 715)

Greg. Naz. **4651** ἀναυδέα· ἄρρητα, ἄφωνα (Greg. Naz. c. 2,2,7,15 [37,1552,4 M.])

Hom. **4652** *ἄναυδος· ἄφωνος (ε 456) $v^{69}A^{187}\Sigma$

D **4653** Ἄναυρον· ὄνομα ποταμοῦ (Simon. PMG fr. 59,3)

Greg. Naz. **4654** ἀναύροις· δίχα ἀνέμου (Greg. Naz. c. 1,2,9,5 [37,667,9 M.])

Att. **4655** ἀν' α⟨ὐτὰ τὰ⟩ τυχόντα· κατὰ τὰ γινόμενα

D **4656** ἄναυτα ἢ πάραυτα· Ταραντῖνοι παραχρῆμα λέγουσιν (gl. Ital. 72 K.–A.)

4657 *ἀναφαιρέτων· ἀμετακλήτων $A^{136}(vg^{10})$, μηκέτι ἀφαιρουμένων $A^{136}(vg^{10}\Sigma)$

Hom. **4658** ἀναφαίνειν· λέγειν (δ 159)

LXX **4659** *ἀναφαλαντώματι· φαλακρώματι (Lev. 13,42) A^{255}

Hom. **4660** *ἀναφανδόν· φανερῶς (Π 178) $vg^{26}A^{153}\Sigma$. [ἀναφατά] ἀναφανδά (γ 221 ..)

4661 *ἀναφευγέτω· πάλιν φευγέτω A^{238}

4662 ἀναφής· ἄψαυστος, *ὁ μὴ ψηλαφώμενος (Plat. Phaedr. 247c) $A^{145}[vg^{20}]$?Cyr.

Hom. **4663** ἀναφῆναι· φανερῶσαι (δ 254)

4664 †ἀναμφήριτον· ἄμαχον

Hom. **4665** ἀναφλύει· ἀναζεῖ (Φ 361 v.l.)

D **4666** †ἀναφλᾶ· λάχανον φέρει ἄνθος, ὡς ἡ μαλάχη καὶ τὸ ἄνηθον

D **4667** ἀναφλᾶν· χειροτριβεῖν ⟨τὸ⟩αἰδοῖον. οἱ δὲ στύειν, ἢ μαλάττειν (Ar. fr. 37 K.–A.)

D **4668** ἀναφοιβάσας· ἀνακαθάρας

4669 *ἀναφορά· δέησις, παράκλησις A^{251}

LXX **4670** *ἀναφορεῖς· οἱ ἀνέχοντες, οἱ ἀναβαστάζοντες (Exod. 25,13) $v^{80}A^{215}\Sigma$

4650 | Schol. Soph. **4652** Σ α 544; Schol. 456b; Galen. lex. 79,16; Erot. α 23 (ad Hippocr. epid. 3,17 aeg. 3 [3,114,3 L.]) **4653** cf. Orion 3,2 (E. Gen. α 782. EM 100,57) **4657** | Σ α 546 **4660** Σ α 547; Schol. Π | (le. ἀναφανδά) Schol. γ 221a **4665** cf. Schol. **4667** – αἰδοῖον EM 100,15; Poll. 2,176 (cit. Ar.); μαλάττειν cf. Σ″ (Ph α 1716. Su α 2122); Schol. Ar. Ran. 427d **4668** Ph α 1719 **4670** Σ α 550; gl. Oct. α 6

4647 ἀνατρέχειεν H: Schm. = K | μεταπλάσειεν H (-σσ- H^{c}): Schm. = K **4648** ex Ap. S. 34,1 ἀνεκυμβαλίαζον· … ἤχουν ἐπὶ τῆς τῶν ἁρματείων δίφρων ἀνατροπῆς mutilatam esse vid. Schm. **4650** ἀναύδακτον H: Alb. | ἀνεξίγητον H: Mus. **4651** ἀναύδεα H: accent. Mus. **4655** ἀνὰ τυχόντα H: La. ex ord. **4656** l. ἄναυτα· ἠπειρωτικὰ H: La. **4660** n. gl. ἀναφατὰ H, ἀναφωτὰ Ald.: contin. et secl. Schm. tacite | φανερῶς expl. in utroque schol. **4664** 'ad gl. 4452' La. **4666** φέρον ci. La. coll. gl. 5158 **4667** ⟨τὸ⟩ Mus. = EM

4671 ἀνάφορον· τὸ τῶν ἐργατῶν ξύλον (Ar. Eccl. 833 ..) D
4672 ἀναφράξαντες· ἀναπτύξαντες, ἀναπετάσαντες D
4673 ἀναφρονέων· ἀναλογιζόμενος D
4674 *ἀναφῦναι· ἀναφανῆναι (Cyr. in xii proph. 2,25,6) A^{200}
4675 ἀναφυομένων· ἀναφαινομένων
4676 *ἀναφώνημα· ἀνειμένη βοή (Cyr. in Esai. 70,285A M.) A^{228}
4677 ἀναχαιτίζει· ἀπειθεῖ, ἀναχαλινοῖ, ἀνακρούεται. *ἀναποδίζει vg^{129}Σ(A^{331}). κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἵππων. Σοφοκλῆς Ἑλένης ἀπαιτήσει (fr. 180 R.) D
4678 ἀνάχαρσις· ἰχθῦς ποιός. καὶ ὄνομα κύριον D
4679 ἀναχασσάμενος· ἀναποδίσας (Η 264) Hom.
4680 *ἀναχασσαμένη· ἀναχωρήσασα, κωλύσασα (Φ 403) A^{210} Hom.
4681 *ἀναχειροῖ· οἰκειοῦται A^{172}
4682 *ἀνὰ χεῖρα· ἐγγὺς τῆς χειρός (2. Regn. 15,2 ..) A^{327} LXX
4683 ἀναχαιτίσαντι· *ἀνορμήσαντι. ἀποστρέψαντι A^{311}. ἀνακρούσαντι. ⟨ἀνα⟩χαλινώσαντι. ἀναποδίσαντι. ἀπειθήσαντι D
4684 ἀναχοαί· πόροι D
4685 ἀναχρήσῃ· ἀνατεμῇ D
4686 *ἀνάχυσιν· φυρμόν vg^{29}A^{156}. βλακείαν (1. Ep. Petr. 4,4) vg^{112}A^{269}Σ N. T.
4687 ἀναψαθάλλων· ψηλαφῶν. βλιμάζων D
4688 *ἀνάψαι· ἀναθεῖναι A^{292}, κοσμῆσαι (γ 274) Hom.
4689 *ἀναψῦξαι· ἀνεμίσαι A^{312}
4690 ἀνάψυξις· ἀνάπαυσις (Exod. 8,11) LXX
4691 ἀναψύχειν· ῥιπίζειν (δ 568) Hom.
4692 *ἀναψυχήν· παραμυθίαν (Hos. 12,9) vg^{109}A^{266} LXX
4693 ἀναψύχουσα· ξηραίνουσα, ῥιπίζουσα. Σοφοκλῆς (fr. 1013 R.) D
4694 ἀναψύχοντα· ἀναπνέοντα (Ε 795) Hom.
4695 ἀνάψω· ἀναθήσω πρὸς τὴν τοῦ ἀνέμου πνοήν D
4696 ἀναψυχῆναι· ἀναπαύσασθαι (Amips. fr. 12,2 K.–A.) D

4671 cf. EM 100,16; Schol. Ar. **4672** Ph α 1720 **4673** Ph α 1721 **4677** ἀπειθεῖ cf. EM 101,9; ἀναποδίζει Σ α 551; cf. Phryn. praep. soph. 32,8 **4678** EM 101,7 | **4680** Schol.; cf. EM 101,8 | **4686** | Σ α 553 **4687** cf. Phryn. praep. soph. 12,4 **4688** Ph α 1728; ἀναθεῖναι cf. Schol. 274b **4693** Ph α 1729 **4694/5** Ph α 1730 **4696** Ph α 1731 (1) (cit. Amips.)

4671 ἔργων H: Heins. Salm. Pears. 76. al., cf. Schol. Ar. et gl. τ 3 **4676** ἀνη(?)μένη H: Mus. = K **4677** ἀναχαιτίζειν H: Mus. = K^{vg}Σ | ἀναπίθειν H: Mus. = (EM) | n. gl. ἀνακρούεται H: Mus. **4679** ἀνασχασάμενος H: H^{c} | ἀναποδήσας H: Salm. Voss. **4680** ἀναχασαμένη H: H^{c} = K Schol. **4681** ἀναχειοῖ H (αναχει K): Voss.; 'mansuefacit' La. **4683** n. gl. ἀποστρέψαντι H: contin. Ald.; υποστρεψαντι K | add. Abresch. Misc. obs. 5,1, 93 | ἀναποδήσαντι H: Mus. | ἀναπίσαντι H (-πεί- H^{c}): Abresch **4687** βαστάζων H: La. ('idem vitium gl. β 79') **4695** πρὸς τὴν τοῦ ἀνέμου πνοήν in gl. 4694 trsp. Reitz. coll. Ph

D **4697** †ἄνδα· αὕτη. Κύπριοι

Hom. **4698** *ἁνδάνει· ἀρέσκει (β 114) g[1]

4699 *ἁνδάνον· ἀρέσκον AS[18](vg[1]), εὐάρεστον S[18] (Cyr. in xii proph. 1,66,6 . .)

Eur. **4700** *ἁνδάνοντα· ἀρέσκοντα (Eur. Alc. 1108. Cyr. in xii proph. 1,626,1 . .) S[42]

Hom. **4701** ἂν δ' ἄρ' ἔβαινεν· ἀνέβη δέ (Γ 311)

D **4702** ἄνδας· βορέας, ὑπὸ Τυρρηνῶν

4703 ἂν δ' αὐτήν· καὶ αὐτήν (Α 143)

D **4704** ἀνδειράδες· πρασιαί. ὀχετοὶ ταφρώδεις

4705 ἄνδειγμα· ὁ ἐπὶ τῆς τραγικῆς σκηνῆς παραγόμενος †παράκοτος

4706 ἄνδειρον· ἄκρον, ἢ τὰ χείλη τῶν ποταμῶν

Att. **4707** ἄνδικε· ἀνάρριψον. δικεῖν γὰρ τὸ ῥίπτειν· ὅθεν καὶ ὁ δίσκος ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι. καὶ τὸ δίκτυον τὸ δικούμενον εἰς τὴν θάλασσαν

D **4708** ἀνδίκτης· τὸ ἀναριπτόμενον τῆς μυάγρας ξύλον (Callim. fr. 177,33)

D **4709** ἄνδινος· περίπατος

D **4710** ἀνδικα· ὁ βόλος. δίκη ἡ ἐξ ὑπαρχῆς δικαζομένη, παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 73 K.–A.)

Hom. **4711** *ἄνδιχα· διχῶς vg[5]AS[22], εἰς β′ μέρη (Π 412 . .) S[22]

Hom. **4712** ἂν δ' ἴσχων· ἀνατείνων ⟨δέ⟩ (Ε 798)

D **4713** ἀνδοκάνας· δοκούς [δέ]

D **4714** ἀνδοκάδην· ἐκ διαδοχῆς

D **4715** ἀνδοκεύς· ἀνάδοχος

D **4716** Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς· ἐπειδὴ πρὸ τῆς οἰκίας τῆς Ἀνδοκίδου εἱστήκει ὁ Ἑρμῆς, ἀνάθημα φυλῆς (Aeschin. 1,125)

4698 Σ α 554; Erot. α 121 (ad Hippocr. acut. 1,2 [1,110,14 L.]) **4701** cf. Schol. **4703** Schol. **4704** Σ[b] α 1232 **4706** Schol. Theocr. 5,93b; ἢ – Orion 15,20 (E. Gen. α 818. EM 101,39); Harp. 34,1[epit.] (Σ″ [Ph α 1736. Su α 2145]); Schol. Lycophr. 629a; Theogn. can. 790 (131,10 C.) **4707** Σ[b] α 1233; ἀνάρριψον EM 102,12 **4708** Poll.10,156 (cit. Callim.) **4711** Schol.; διχῶς Su α 2147 **4712** Schol. **4716** Schol. Aeschin. (271); Plut. vit. x or. 835B

4697 ἄδενυ ci. La. coll. Arc. Cypr. ὅνυ, Arc. τεῖδενυ; aliter Schwyzer Gr. 1,613 **4698–700** ἀ- H: spir. Schm. **4699** contin. H: ed. 1521 **4701** ἀνδαρέβαινεν H: Mus. = Schol. **4702** 'debuit αντας (RE 6,775,42); cf. gl. 5328, an aquila et aquilo idem sonabant Tuscis?' La.; v. Tovar 1953–4 | τυρηνῶν H: Mus. **4703** ἀνδ' H: Mus. = Schol. **4704** 'ανδηρον et δειρας antiquitus confunduntur' La. **4705** ἄνδεργμα H: Schm. (-ατα neglegenter) coll. gl. 4259 **4706** ἄνδηρον Mus. = Theogn.; ἄνδηρα cett. testt. **4707** ἀνάριψον H: Mus. = testt. | δίκην H: Mus. = Σ[b] | ὑπὸ H: Schm. = Σ[b] **4709** ἀνδινὸς· περὶ παντός H: Voss. coll. gl. 4273 **4710** ἀνδικλόβολος H: Mein. 1858,516, post Hemsterh. qui -δικεῖν et -δίκη confundi agn. **4712** ἀνδιάχων H: Hemsterh. = Schol. | add. La. e gl. 4713 **4713** ἂν δοκάνας H: Schm. (lect. cod. esse credens) | incl. v. gl. 4712 **4715** ἀνόδοχος H[c], sed del.; cf. SIG[3] 954 n.14 **4716** l. ἀνδοκ. H: Heins. | εἱστήκετο ἑρμῆς H: Schm. | spat.νάθημα H: ἀ ins. Mus.

4717 ἄνδρα· τὸν ἀνδρεῖον (Δ 498 ..) καὶ τὸν κατὰ κοινωνίαν τῆς γυναικὸς ὑπολαμβάνει (Τ 291) Hom.
4718 *ἀνδραγαθία· καλοκαγαθία. ἔπαινος vg^{8}S^{44}
4719 *ἀνδραγαθίζεται· συνήδεται τῷ ἀγαθῷ (Thuc. 2,63,2) AS^{35}
4720 *ἀνδράγρια· σκῦλα, τὰ τῶν πιπτόντων ἐν τῷ πολέμῳ ἀνδρῶν ὅπλα, ἀγρεύματα ὄντα (Ξ 509) [AS^{36}] Hom.
4721 ἀνδρακάς· κατ' ἄνδρα ἕνα ἕκαστον. ἐπιρρηματικῶς (S^{45}) ὡς εἰπεῖν καθ' ἕνα, ἢ κατ' ἄνδρα (ν 14). οἱ δὲ μερίδες, μοῖραι (Nic. ther. 643) Ap. S.
4722 ἀνδραπόδητοι· οἱ σὺν ἀνδραπόδοις ἀποδημοῦντες D
4723 ἀνδραπόδεσσι· τοῖς αἰχμαλώτοις, τοῖς δούλοις (Η 475) Hom.
4724 ἀνδραποδίζεσθαι· τὸ βιάζεσθαι. καὶ τὸ σύνηθες D
4725 *ἄνδραγχος· δήμιος vg^{17}AS^{41}Σ
4726 ἀνδραποδίζει· αἰχμαλωτίζει. βιάζει. καὶ ὑπεραίρει D
4727 *ἀνδραποδισμός· αἰχμαλωσία S^{46}Σ
4728 *ἀνδραποδώδεις· ἀνάστατοι. ⌊δουλοπρεπεῖς vg^{12}(A^{32}Σ)
4729 ἄνδρας γράφειν· τὸ ἐν διδασκάλου τὰ παιδία ὀνόματα γράφειν D
4730 ἀνδραποδοκάπηλον· ἀνδραπόδων μετάβολον D
4731 ἀνδραφάσσειν· κατ' ἄνδρα ἐφάπτεσθαι D
4732 ἀνδραφυκτεῖν· φεύγειν, ἢ ἐπὶ φόνῳ διώκειν D
4733 ἀνδραχθέσι· τοῖς δυναμένοις καὶ ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι (κ 121) Hom.
4734 ἀνδρεία· ἰσχύς. καὶ τὰ συσσίτια Κρῆτες D
4735 *ἄνδρε δύω· ἄνδρες δύο (δ 27 ..) A^{31} Hom.
4736 *ἀνδρείων· γενναίων A^{28}(vg^{9})
4737 ἀνδρεών· ὁ μέγας οἶκος (Hdt. 1,34,3 ..) D
4738 ἀνδρηλάται· κατήγοροι. καὶ ἐπὶ φόνῳ διώκοντες D

4717 Σ^{b} α 1227; – ἀνδρεῖον Schol. α 1a **4718/19** ⟨Ael. Dion. α *126⟩; Ph α 1740 **4720** Ap. S. 33,21; cf. Σ α 555; E. Gen. α 817 (EM 102,29); σκῦλα et ἀγρεύματα Schol. **4721** Ap. S. 33,8; κατ' ἄνδρα Method. in Ep. Hom. α 344 et E. Gen. α 821 (EM 102,17. E. Gud. 136,10); Schol. | μερίδες cf. Schol. Nic. 643c **4722** Σ''' α 1230 **4723** Schol. **4725** Ael. Dion. α 127; Σ α 556; Suet. convic. 106 **4727** Σ α 557 **4728** | Σ α 559 **4730** Σ α 558; Eust. Od. 1416,26 (1,57,16 St.); cf. Poll. 7,16 **4731** Σ''' α 1231 **4733** cf. Schol.; EM 102,41 **4737** gl. Hdt. (Su α 2163); cf. Antiatt. α 96

4717 τ(ὴν) κατά H: Mus. = Σ^{b} **4718** contin. H: Mus. | ἀνδραγαθίαν H: Mus. = K **4719** ἀνήδεται H: La. = K **4720** ἀδραγρία H (accent. Mus.): ed. 1521 = K testt. **4721** ἄνδρακας H: accent. Mus. = testt. | μερίδες cf. gl. 4749 | cf. Leum. Hom. W. 266 **4722** συνανδραπόδοις H: ed. 1521 = Σ''' | ἀποδημήσαντες Σ''' **4723** ἀνδραπόδεσι H: Mus. = Schol. **4725** v.l.: gl. 4536 | ἄνδραχος H: Sop. Voss. Kust. = K testt. **4728** ἀνδραποδέστατοι H (K^{A}): Pears. 77 = K^{vg} (Σ) **4729** ἄνδρας γραφεῖν H, ἀνδρασγραφεῖν Mus.: accent. Scal. Salm.; ἀνδρογραφεῖν Headl. Hds. p. 134,2 | παιδίων Sop.; παιδικῶν ci. La. **4731** ἀνδραφασάειν H (Σ^{b}): Sop. = Ph **4732** ἀνδραφυστεῖν H: La | ad expl. alt. ἀνδραφύσκειν Pears. 77 (ft. melius -φύσσειν), coll. gl. κ 1766 **4734** ἀνδρεία H: hoc et ἀνδρεῖα conf. not. Alb. | κρητῶν Mus. **4738** ἀνδρει(?)ᾶται H (ει corr. in η Mus.): Pears. 77. Kust. **4739** ανδρι εικελον K | ἀν(θρώπ)ου H: Mus.

4739 *ἀνδρείκελον· ἀνδρὶ ὅμοιον vg^6A^{23}, ἀνθρώπῳ ὅμοιον
On. sacr. 4740 Ἀνδρέας· δύναμις εὐπρεπής, ἢ ἀποκρινόμενος
4741 ἀνδρείκελον· χρώματος εἶδος (Plat. Crat. 424e ..). καὶ *τὸ ὅμοιον ⟨ἀνδρί⟩ vg^6A^{23}
Hom. 4742 *ἀνδρειφόντης· ἀνδροφόνος (Β 651 ..) vg^7A^{24}
Hom. 4743 ἀνδρὶ χέρηϊ· ἀνδρὶ ἐλάττονι καὶ ἰδιώτῃ (Α 80)
D 4744 ἀνδρόβασμος· στενὴ ὁδός
Hdt. + LXX 4745 ἀνδρόγυνος· ὁ ἑρμαφρόδιτος (Hdt. 4, 67, 2). καὶ ὁ *ἀσθενής ($vg^{10}A^{29}\Sigma$) ἤγουν ὁ ἀνίσχυρος (Prov. 18, 8)
D 4746 ἀνδροδμής· ὕπανδρος γυνή
D 4747 ἀνδροδόμων· τρικλίνων
D 4748 ἀνδροκάδες· πόα τις
4749 ἀνδροκάς· μερίς
D 4750 Ἀνδροκλεῖδαι· γένος Ἀθήνῃσιν
Hom. 4751 *ἀνδροκμήτῳ· ἐν ᾧ ἀνὴρ ἀποθανὼν κεῖται, ἢ ὑπὸ ἀνδρὸς οἰκοδομηθέντι (Λ 371) A^{21}
D 4752 ἀνδροκόβαλος· κακοῦργος, πανοῦργος (com. ad. fr. *274 K.–A.)
D 4753 ἀνδροκόνοι· ἀνδροφόνοι
Hom. 4754 *ἀνδροκτασίαι· ἀνδροφονίαι (Ω 548 ..) (v^3g^4)
Hom. 4755 *ἀνδροκτασιάων· ἀνδροφονιῶν (Ε 909) $A^{20}Br^{568}\Sigma$
4756 ἀνδροκτόνοιο· ἀνδροκτόνου
4757 vacat
Att. 4758 ἀνδροληψία· ... ἐνεχύραζον γὰρ τοὺς ἔχοντας ἀνδροφόνους
4759 *ἀνδρολογεῖ· στρατολογεῖ A^{30}
Att. 4760 ἀνδρομανής· ἐπιμεμηνυῖα τοῖς ἀνδράσιν
Greg. Naz. 4761 ἀνδρομέης· ἀνθρωπινής (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 124 [37, 531, 13 M.])
Hom. 4762 ἀνδρομέοιο· ἀνθρωπίνου (Ρ 571)

4740 On. Vat. 174, 82 Lag. **4741** Σ″ (Ph α 1755. Su α 2165); (Poll. 7, 129) **4742** cf. Schol.; E. Gen. α 815 (EM 102, 13) **4743** Schol. | **4745** cf. Σ α 560; ἑρμαφρόδιτος gl. Hdt.; cf. Plat. conv. 189e **4747** cf. Su α 2178 **4751** cf. Schol.; E. Gen. α 828 (EM 102, 49) **4752** Σ″ (Ph α 1765. Su α 2182) **4753** Σ^b α 1234 **4754** cf. EM 102, 54 **4755** Σ α 561; Schol.; cf. E. Gen. α 831 (EM 102, 54) **4758** Σ α 562 **4760** Σ^b α 1236 **4761** lex. Greg. carm. (ord. vers.) 236 **4762** cf. Ap. S. 36, 28; Schol.; Su α 2186

4740 ἀνδρεάς H: accent. Alb. tacite | ὑποκρινομένη H: Wess. Prob. 282 = On. Vat. **4741** ἀνδρίκελον H: Mus. = testt. | add. Kust. = Su, cf. gl. 4739 **4742** ἀνδριφόντης H: Alb. = K testt. **4743** ἀνδριχέρηϊ H: Mus. = (Schol.) | ἄνδριον H: Mus. **4744** ‘semita uni tantum viro apta’ La. **4746** ἀνδρόμις H: Jun. Anim. 398. Voss. **4748** ἀνδρόσακες Heins. Bod. a Stap. Theophr. p. 460 coll. Diosc. 3, 133; vel ἀνδρόκλειδες La. coll. Neogr. ἀνδροκλείδα Heldr. 36 **4749** v.l. gl. 4721 **4750** ἀνδρόκλειδαι H: accent. Mus. | ἀθηνίησιν H: ed. 1521 **4751** v.l.: gl. 4775 **4753** v. Cob. Var. Lect. 322 **4758** ἐνεχυράζων H: Pears. 78; ἠνεχύραζον Σ **4760** ἀνδρομανὶς H^c **4762** ἀνδρομέοι H: Mus. = testt.

4763 *ἀνδρομέου· ἀνθρωπίνου (Greg. Naz. c. 2, 2, 1, 44 [37, 1455, 4 M.]) $v^{13}A^{37}\Sigma(g^{14})$
4764 ἀνδρόμεον· ἱμάτιον. Κρῆτες D
4765 ἀνδρομητόν· συσπαστὸν ἐγχειρίδιον τραγικόν. καὶ ἀνδρόμηρον (gl. Ital. 56 K.–A.) D
4766 ἀνδρολήμην· ἀνδρὸς ἔχουσαν λῆμα D
4767 ἀνδρόμεον· τὸν τῶν ἀνδρῶν (Λ 538) Hom.
4768 ἀνδρόπαις· ἀνδρούμενος ἤδη παῖς ἢ ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχοντα. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ (fr. 619 R.) D
4769 ἀνδροσάθης· ἀνδρὸς αἰδοῖον ἢ μεγάλα αἰδοῖα ἔχων (com. ad. fr. 486 K.–A.) D
4770 ἀνδρόπρωρον· ἀνδροπρόσωπον (Empedocl. VS 31 B 61, 2)
4771 ἀνδροπορφυρεύς· ἀνδροκογχυλευτής, ἀναλέγων τὰς κόγχους D
4772 ἀνδροτῆτα· ἀνδρείαν (Π 857 . .) (Br^{993}?) Hom.
4773 ἀνδρόφικες· σύνθετον σῶμα ἐξ ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ὑπὸ δημιουργοῦ γεγονός (Hdt. 2, 175, 1) D
4774 ἀνδροφόνοιο· ἀνδροφόνου (Α 242) Hom.
4775 †ἀνδροχμήτωρ· … ἀνὴρ ἀποθανών
4776 *ἀνδρώδους· ἀνδρὸς ἐπαινετοῦ A^{27}
4777 *ἀνδρωθεῖσα· ἀνδρὶ συνοικήσασα A^{40}, διακορηθεῖσα
4778 ἀνδρώσασθαι· συγγενέσθαι
4779 [ἀνδρώσασθαι] … · ὠμότερον
4780 ἀνδύεται· ἀναβαίνει, ⟨ἀνα⟩δύεται ἢ ὑπεκκλίνει. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀφηνιαζόντων ὑποζυγίων καὶ οὐ θελόντων … (Ν 225) D
4781 *ἀνεβάλλετο· ἀνεκρούετο $g^{2}\Sigma$. ἀνήρχετο (α 155) Hom.
4782 ἀνέβαλλεν· ἀναβολὴν ἐδίδου

4763 Σ α 563 **4767** Schol. **4768** Ael. Dion. α 128; Σ″ (Ph α 1769. Su α 2187) | **4769** Σ‴α 1238 | Ael. Dion. α 129; Σ′ α 1226 **4772** Σ^{b} α 1237; Ap. S. 37, 4; Schol.; E. Gen. α 826 (EM 102, 57) **4773** gl. Hdt. **4774** Schol. **4777** Σ‴ α 1239 **4778** Ph α 1775 **4780** ἀναδύεται Schol. **4781** Σ α 566; Schol. 155b | Σ′ α 1242 **4782** Σ′ α 1244

4763 ἀνδρομαίου H: HSt. Ind. = ΚΣ (-έοιο Σ″) | ἀνίου, h.e. ἀν(θρωπ)ίου H: ed. 1521 = ΚΣ **4764** ἀνδρομέον H: accent. Schm. **4765** v.l.: gl. 1505 | σύσπαστον H: accent. Mus. | fin. f. l. **4766** ‘fem. susp.; ανδρολημονα?’ La. post Mein. 1858, 516 (-μον) **4767** ἀνδρόμενον H: HSt. Ind. = Schol. | τὸ τῶν H: Pears. 748. Alb. = Schol. **4768** ἤδηπως H: Heins. Stephan. Brun., cf. Σ″ | ἔχοντες H: Schm. (ad ἀνδρόπαιδα in Soph.); ἔχων παῖς Cocc.; ἔχων τις Scal. Brun. **4770** ἀνδροπρῶρος H, accent. Scal.: Heins. | cf. gl. 5466 **4771** κόγχλους H: Alb. **4772** ἀνδρότητα H: accent. Conom. 1988, 420 = testt. **4773** ἀνδροφῆτες H: La. dub. coll. Hes. th. 326 v.l.; ἀνδρόσφιγγες Vales. = (gl. Hdt. [ut Hdt.]) | καὶ σφιγγὸς gl. Hdt. (‘recte’ La.) **4775** v.l. gl. 4751 (Voss. Kust.) **4777** συνοικίσασα H: Salm. = Κ Σ‴ **4779** dittogr. incl. Schm. **4780** ⟨ἀνα⟩δύεται Scal. Heins. Pears. 78. 748 = Schol. | ὑπεγκλίνει H: HSt. Ind. | ἀθηνιδῶν τῶν H: Mus. | ὑποζυγὸν H: Guyet. Heins. Salm.

4783 *ἀνεβίω· ἀνέζησεν vg^{14}A^{97}Σ, ἀνέστη (Plat. rep. 614b) vg^{14}A^{97}
4784 *ἀνεβλύζετο· ἀνεδίδοτο A^{83}
4785 †ἄνεβοι· ὥσπερ ιδώδεκα ἐτῶν ὄντες A^{ανη56}
Hom. **4786** *ἀνέβραχεν· ἤχησεν (T 13) A^{134}
D **4787** ἀνεγκαλύπτοις· μὴ κεκαλυμμένοις
D **4788** ἀνέγγυος· ἄπιστος
N.T. **4789** *ἀνεγκλήτους· ἀνευθύνους (1. Ep. Cor. 1,8) vg^{41}A^{139}
D **4790** ἀνεγχώρητον· ἀμήχανον (Greg. Naz. or. 30,11 [36,116C M.])
D **4791** ἄνεγμα· αἴνιγμα. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 74 K.–A.). καὶ ἐκβολῇ τοῦ ἑνὸς ῑ, καὶ τροπῇ τοῦ δευτέρου εἰς ε ψιλόν
Hom. **4792** ἀνέγναμψαν· ἀνέλυσαν (ξ 348) ἀνέκαμψαν. ἀνετράπησαν
Hom. **4793** *ἀνεγνάμφθη· ἀνεκάμφθη (Γ 348 ..) g^{3}A^{128}Σ
Hom. **4794** ἀνέγνω· ἐπέγνω (α 216)
D **4795** ἀνεδάρδανε· ἀνεμόλυνε. δαρδαίνει γὰρ μολύνει
Hom. **4796** ἀνεδέγμεθα· ὑπεμείναμεν (ρ 563)
4797 *ἀνεδείματο· ἀνῳκοδόμησεν (Cyr. in xii proph. 1,3,5 ..) g^{22}A^{107}
4798 *ἀνεδέξατο· ὑπέσχετο. ὡμολόγησεν A^{176}
4799a ἀνεδείματο· ⟨ἀνῆλθεν⟩
4799b ἀνεβίωσεν· ⟨ἀνέζη⟩
D **4800** ἀνέδην· Αἰσχύλος· ‘φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ’ ἅλιον’ (Suppl. 14), [ἢ ἐκκεχυμένως] κατὰ στέρησιν τοῦ ἕσαι, ὅ ἐστι ἱδρῦσαι, ἀνάστατους γενομένας, ἐκ τοῦ ἐδάφους ἀνεστηκυίας. ἄλλοι δὲ ἐκκεχυμένως
D **4801** ἀνεθολοῦτο· ἀνεταράσσετο (Pherecr. fr. dub. 284 K.–A.)
D **4802** †ἀνεθύραξεν· ἀνεθυμώθη†
Hom. **4803** *ἀνέεργεν· ἐκώλυεν. ἀνέκοπτεν (Γ 77) A^{127}
LXX **4804** *ἀνεζεύγνυσαν· ὥδευον (Exod. 40,36) g^{71}A^{169}

4783 Σ α 565 | **4786** Schol. **4789** gl. Apost. 91 **4792** ἀνέλυσαν Ap. S. 34,3; Schol.; E. Gen. α 845 (EM 103,27; Orion) **4793** Σ α 567; Ap. S. 33,32; Schol. **4794** Ap. S. 36,25; Schol. 216b **4797** Su α 2219 **4799a** Σ α 569 **4800** κατὰ – ἕσαι et ἐκκεχυμένως Schol. Plat. Hipp. min. 368a (2); ἀναστάτους γενομένους EM 103,10; (Poll. 3,119) **4803** Schol.; E. Gen. α 833 (EM 103,16) |

4785 ἄνηβοι Scal. Heins. Pears. 78. al. = K | cf. gl. 5033 **4786** v.l.: gl. 5034 | ἀνέβρεχεν H: Guyet. Brun. Kust. = K Schol. **4787** κεκαλυμένοις H: Mus.? (Ald.) **4790** ἀνεγχόρητον H: Scal. **4791** ἄνεγκα H: Scal. Guyet. Heins. al.; cf. La. 1941, 95 **4792** v.l.: gl. 4851 | ἀνέγκαψαν H: Pears. 749–50. Voss. Kust. al. = testt. | ἀνέκαψαν H: Pears. Voss. Kust. al. **4793** v.l.: gl. 4852 | ἀνγνάμφη H: Kust. Jens. Luc. 29 = K testt. **4795** gl. δ 261 cft. Alb. **4799a** ἀνεδέματο H: H^{c} = Σ | suppl. La. = Σ; ⟨ἀνῳκοδόμησε, κατεσκεύσαε. n. gl. ἀνέδυ⟩· Reitz. coll. gl. 4797 **4799b** suppl. La. coll. gl. 4783 **4800** κυμάλιον H: Scal. | dittogr. (cf. fin.) del. Schm. | τοῦεσ̄ H: Mus. | n. gl. ἀναστάτους H: ed. 1521 | ἐδάφου H: Mus. **4802** ἀνεθώραξεν· ἀνεμεθύσθη Mein. 1858,517 (ἀνεθώρηξεν iam Pears. 78), coll. gl. θ 1018; ἀνεστύραξεν· ἀνεθυμιάθη ci. La. **4804** ἀνέζευγον H: La. = K

4805 ἀνέηκεν· ἀνέπεισεν (Ε 882) Hom.
4806 *ἀνεθέμην· ὡμολόγησα (Ep. Gal. 2,2) A^{164} N. T.
4807 ἀνεθήσεται· λυθήσεται (Cyr. in xii proph. 2,303,20)
4808 *ἀνέθορεν· ἀνεπήδησεν (Cyr. ador. 68,144B M.) g^{53}A^{96}Br^{554}
4809 ἀνείῃ· ἀφῇ. ἀνῇ (Β 34 ..) Hom.
4810 ἀνείλατο· ἀνέλαβεν ἐπανεκαλέσατο (Act. 7,21) N. T.
4811 *ἀνεῖλεν· ἐφόνευσεν vg^{47}A^{157}
4812 ἀνεῖλεν· ἐχθρῶς ἔχρησεν
4813 ἀνειληθέντες· ἄνω εἰληθέντες (Thuc. 7,81,4) A^{147}
4814 ἀνειληφότων· λαβόντων
4815 *ἀνειμένον· ἀπολελυμένον vg^{16}A^{101}(A^{119}), ἐκλελυμένον (Esai. 27,10) (A^{119}Σ) LXX
4816 *ἀνειμώμενος· ἀντλῶν, ἀναφέρων (g^{33})
4817 ἀνείμονες· μὴ ἔχοντες ἱμάτια (Greg. Naz. c. 2,2,3,144 [37,1490, 9 M.]) Greg. Naz.
4818 ἀνείμονος· γυμνοῦ (γ 348) Hom.
4819 †ἀνεῖν· ἀνακαθαίρειν. ἀναπλύνειν. οἱ δὲ ἀνακινεῖν κριθὰς βεβρεγμένας Att.
4820 ἀνεῖναι· *ἀφιέναι A^{116}Br^{530}(vg^{49}Σ). ἀνιέναι. στρέφειν. ἀνασείειν
4821 ἀνεικάσασθαι· ἀποσκῶψαι (Cratin. fr. 67 K.–A.) D
4822 *ἀνεῖργεν· †σκῶμμα ⟨ἀπεκώλυεν⟩ vg^{43}A^{144}Σ
4823 †ἀνοίγειν· ἀνέστελλεν [ἀπεκώλυεν]
4824 ἀνιεμένη· ἀνέλκουσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον, καὶ τὸν μασθὸν δεικνύουσα, καὶ ἐκ τοῦ αὐχένας προβάλλουσα· ‘κόλπον ἀνιεμένη’ (Χ 80) Ap. S.
4825 ἀνειλείθυιαν· ἄτοκον. Εὐριπίδης Ἴωνι (453) D
4826 ἀνειλυσπῶ· ἀνέβαινες

4810 Su α 2372 (Δ); gl. N. T. | **4811** EM 106,36; cf. Σ α 572 **4815** | Σ α 574 **4817** cf. Σ α 575 **4819** cf. Ael. Dion. α 55; Σ‴ (Ph α 603. EM 36,19) **4820** ἀφιέναι Σ α 576 **4821** cf. Σ′ α 1272 (cit. Cratin.) **4822** Σ α 578 **4824** cf. Ap. S. 34,32 **4825** Σ′ α 1261; cf. EM 298,41; Poll. 3,15 (uterque om. cit.) **4826** Σ′ α 1258

4805 ἀνεῆκεν H: accent. Mus. **4806** n. lin.εθέμην H: n. gl. ἀν ins. Mus. = K **4807** λυπηθήσεται H: Schm. **4810** ἀνείλετο Jens. Luc. 29 = Su **4816** ἀνιμώμενος Mus. = K **4819** l. αἴνειν Ael. Dion. αἴνειν Σ‴ | ἀναπαύειν H: La.; ἀναδεύειν Vales. = Ael. Dion. | ἀναπλεῖν H: La. = testt.; ἀναπολεῖν Perg. | κρίθας H: accent. Mus. = testt. **4820** ἀφεῖναι K^{vg}Σ **4821** -ασθε· -ατε Σ′ | ἀνασκῶψαι Mein. FCG 2,52 **4822** ἀνεέργειν H: ἀνεῖργ- Voss., -εν Mus. = KΣ | σκῶμμα H, στόμμ’ Mus., στόμ’ ed. 1521 (gl. 4823 contin.): ἀπεκώλυεν e gl. 4823 La. = K Σ″ (-υσεν Σ) **4823** le. ἀνέεργεν Schm. coll. Schol. P 752 (-ον) | incl. correct. gl. 4822 **4824** n. lin. ἀκόλπον H: Mus. | gl. κ 3393 cft. Schm. **4825** ἀνάτοκον H: Heins. Salm. Voss. = Σ′ | ἰῶν[ ] H: Mus. (teste La. -ες H, sscr. ι Mus., sed propter atramenti maculam dignosci non potest) **4826** ἀνειλύπω H: ἀνειλύσπω Σ′, accent. Schm. | ἀνέβαινεν H: Schm. = Σ′

4827 ἀνείλεσθαι· συστρέφεσθαι καὶ ἀλλήλους τοῖς δόρασι τύπτειν
4828 †ἀνεῖσαι· ἐρευνῆσαι, ζητῆσαι
D 4829 ἀνειλυσπᾶσθαι· ἀναρριχᾶσθαι
D 4830 †ἀνείμασθος· ἄφθορος. ἄπληστος
4831 ἀνειαρῶς· οἰκτρῶς
4832 *ἀνεῖπεν· ἐκήρυξεν (g^{50}Σ), διὰ κήρυκος εἶπεν
4833 ἄνειρε· ἐρώτησον, πύθου
4834 †ἀνειρεσίαν· οὐσίαν πολλήν
4835 †ἀνείρετον· ἀπαραίτητον
D 4836 ἀνειρήκασιν· κεχρηστηριάκασιν
4837 ἀνεῖρπεν· ἐβάδιζεν
Eur. 4838 *ἀνεῖρφ' ὑ⟨ ...⟩· ἐβάδιζεν (Eur. Phoen. 1178) A^{124}
4839 ἀνείρων· ἁμαρτωλῶν. ἀναπείρων
4840 *ἀνείς· ἀφείς vg^{48}A^{158}, ἐάσας A^{158}
4841 ἀνεῖσθαι· ἀφεῖσθαι (Cyr. in xii proph. 1, 16, 28 ..) A^{115}
4842 *ἄνεισιν· ἀνέρχεται (Cyr. in Ioh. 2, 527, 24 ..) vg^{28}A^{114}Σ
LXX 4843 *ἀνεῖται· ἀπολέλυται (Esai. 3, 8) g^{30}A^{113}Σ
4844 *ἀνέκαθεν· μακρόθεν vg^{8}A^{86}Σ ἤτοι ἐκ πολλοῦ. ἢ ἀπ' ἀρχῆς (Hdt. 5, 65, 3 ..). ἑκὰς δέ ἐστι μακρόν vg^{8}A^{86}
4845 †ἀνέκαιρεν· ἀνεβάλλετο, ἀνήρχετο, ἀνεφέρετο
4846 *ἀνεκαλαμήσατο· ἀνεθέρισεν (com. ad. fr. *275 K.–A.) vg^{45}A^{151}(Σ)
4847 ἀνεκαλέσατο· ἀπέστρεψεν (Plat. Phaed. 89a)
4848 ἀνεκδιήγητον· ἀνεκλάλητον, ἄρρητον
Hom. 4849 ἀνεκήκιεν· ἀνεπήδα, ἀνεβάλλετο (H 262), ἀνεφέρετο (N 705 v.l.)
4850 ἀνεκολυμβήθη· ἐκ βυθοῦ ἀνηνέχθη
4851 †ἀνέκναψαν· ἀνέλυσαν, ἀνέκαμψαν
4852 †ἀνεκάμφθη· ἀνεκλάσθη
4853 ἀνεκόρει· ἔσαιρεν, ἐσάρου

4827 Σ' α 1256 **4832** Σ α 577 | **4839** | cf. EM 106, 33 **4840** Su α 2389 (Δ) **4842** Σ α 580 **4843** Σ α 581 **4844** μακρόθεν Σ α 582 **4846** Σ α 583 **4849** – ἀνεβάλλετο Ap. S. 34, 31; cf. Schol. H; ἀνεφέρετο Schol. N; Su α 2236 (Δ); cf. E. Gen. α 854 (EM 103, 22)

4827 ἀνείχεσθαι H: Voss. = Σ' | συντρέφεσθαι H: Alb. = Σ' **4828** ἀνειλίξαι Schm. **4829** ἀνειλύσπασθαι H: accent. Mus. | ἀναριχᾶσθαι H: H^{c} **4830** ἄφθονος Schm. | ἄπληκτος Perg. **4831** ἀνεινῶς, ν alt. e corr. (? e ρ) H: La.; ἀνηλεῶς Headl. 1910, 1 coll. gl. 5052 **4833** ἀνεῖρε H: accent. Jens. Luc. 29; ἀνείρεο Pears. 79 | πείθου H: HSt. Ind. **4834** ἀπειρεσίαν Kust. **4835** e gl. 1311 (a Kust. coll.) corrupt. **4836** κεχρητηριάκασιν H: Mus. **4838** ἀνεῖρφι H: Schm. = K (ἀνεῖρφ' Pears. 79) **4839** ἀνειρῶν H: accent. Voss. Munck. | ἁμαρτωλῶν ad ανιγρων vel ανιρων La. **4842** v.l.: gl. 5095 **4845** v.l. gl. 4849 (cft. Alb.) **4849** v.l.: gl. 4845 | ἀνεκήκιδ(εν) H: Mus. = testt. **4851** v.l. gl. 4792 (Pears. 750. Kust.) **4852** v.l. gl. 4793 (Alb.) **4853** ἀνεκκόρει H: Mus.

4854 ἀνεκνάδαλλον· ἀνέκνων, ἔκνιζον, ὡς οἱ ὀρτυγοπῶλαι (com. ad. fr. *276 K.–A.) D
4855 ἀνεκκλήτως· … ἐξαίρεσιν ποιεῖσθαι, παρὰ Ῥοδίοις D
4856 *ἀνεκρουσατο· ἐκιθάρισεν vg^{55}(A^{159})
4857 ἀνέκτημαι· ἀνείληφα. Σοφοκλῆς Κρεούσῃ (fr. 358 R.) D
4858 *ἀνεκτόν· φορητόν, ὑπομονητικόν (υ 83) A^{150} Hom.
4859 *ἀνεκτοτέρων· ἐλαφρότερων, ἡμερωτέρων (Greg. Naz. or. 18, 13 [35, 981A M.]) AS^{89}(vg^{9})
4860 *ἀνεκτῶς· πρᾴως, ἐπιεικῶς (Isocr. 10, 1 . .) AS^{214}
4861 ἀνεκυμβαλίαζον· ἀνετρέποντο ἐπὶ κεφαλήν, παρὰ τὸ κύμβαχος. ἢ ἦχον ἀποτελεῖσθαι, ἀπὸ τῶν κυμβάλων (Π 379) D
4862 ἀνέκφραστον· ἀνερμήνευτον (Cyr. epp. pasch. 77, 680D M.) D
4863 ἀνεκώκυσεν· ἀνεστέναξεν (Hippocr. epist. 17 [9, 352, 8 L.]) D
4864 ἀνελέσθαι· ἐξελέσθαι D
4865 *ἀνελευθέρως· ⟨τὸ⟩ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιεῖν τι vg^{46}AS^{156}(Σ)
4866 ἀνελίξεις· ἀνοίξεις (Greg. Naz. or. 4, 115 [35, 653A M.])
4867 ἀνειλίπους· ὁ τοῖς ποσὶ μὴ ἁλλόμενος, ἤτοι χωλός
4868 *ἀνεπίληπτον καὶ ἀνέγκλητον· τὸ ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς ἔχον (Cyr. in xii proph. 1, 554, 20) S^{219} Att.
4869 ἀνελίττεται· ἀποτυλίττεται
4870 ἀνελοίμην· ἀναλάβοιμι, ἐκθρέψαιμι (σ 357) Hom.
4871 ἀνέλοιο· λάβοις (τ 22) Hom.
4872 *ἀνελῶ· φονεύσω (Exod. 15, 9) vg^{70}AS^{168} LXX
4873 ἀνελών· ἀναλαβών (A 301 . .) Hom.
4874 ἀνεμέσητον· ἄμεμπτον (Aeschin. 3, 66) v^{29}AS^{123} Att.
4875 ἀνέμητα· ἀμέριστα
4876 ἀνεμιαίων· ἐκ τῶν ἀνέμων
4877 ἀνέμιμνον· ἀνέμενον (Λ 171) Hom.
4878 ἀνέμιον· ὑπηνέμιον ὃ καλοῦσιν ᾠόν

4854 cf. Poll.9, 108 **4857** Ph α 1831 (om. fab.) **4861** ἀνετρέποντο Schol.; E. Gen. α 768 (EM 96, 56) **4865** Σ α 586 (Phryn. praep. soph. fr. 216) **4870** Schol. | **4873** cf. Schol.; Schol. Paus. 1, 1, 2 **4875** Σ′ α 1283 **4878** cf. Moer. 191, 17 (α 144 H.)

4854 ἀνέκλωνεν H (ἀνέκλων Mus.): Voss. Kust. **4855** ἀνεκλητὸς(?) H, ἀνεκλητεῖν Mus.: La. | 'expl. mutila et obscura' La. **4856** ἀνεκρούσαντο Mus. = K^{A} | ἐκιθάριζον H (K^{A}): Schm. = K^{vg} **4857** κρεοῦσιν H: Mus. **4858** ὑπομοντικόν H: Ald. = K **4860** ἀνέκτως H: accent. Mus. **4861** παρὰ τῶν κυμβάλων H: La. **4863** ἀνεκώκησεν H: Mus. **4865** add. Schm. = K **4867** ἀνελλιποῦς H, accent. Mus.: Schm. | ἀλόμενος H: spir. Schr., λλ H^{c} **4868** ἀνέληπτον H (K): HSt. Ind. | ἀνέκλητον H: HSt. Ind.; om. K **4872** ἀνέλω H: accent. Cunn. | φονεύω H: Schm. = K **4874** v.l.: gl. 4966 | ἀνεμεσίτον H: Mus. = K **4877** ἀνεμνον H: Pears. 750. Alb. **4878** ἀνεμιαῖον Alb. = Moer.

D **4879** Ἀνεμοκοῖται· οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες. γένος δὲ τοιοῦτόν φασιν ὑπάρχειν ἐν Κορίνθῳ

D **4880** ἀνεμυμάχθη· ὑπείδετο

Ap. S. **4881** ἀνεμώλια· *μάταια (AS^{90}Br^{316}), ἄκαιρα, ἀπὸ τοῦ μετὰ τῶν ἀνέμων μολίσκειν καὶ φέρεσθαι τὰ τοιαῦτα (δ 837 ..)

D **4882** ἀνεμώνη· μάζης εἶδος. καὶ φίλημα. καὶ ἡ μήκων. καὶ τὸ ἄνθος. καὶ πᾶν φυτὸν ταχέως ὑπὸ ἀνέμων φθειρόμενον καὶ μάταιον καὶ ἀνεμῶδες

Hom. **4883** Ἀνεμώρεια· πόλις τῆς Φωκίδος (Β 521)

Hom. **4884** ἀνεμοσκεπέων· τῶν πρὸς ἀνέμου σκέπην ἐπιτηδείων χλαμύδων (Π 224)

Hom. **4885** ἀνεμοτρεφές· τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου τρεφόμενον, τυπτόμενον καὶ κινούμενον, οἱονεὶ στερεὸν καὶ εὔτονον (Ο 625). ἔστι δὲ πάλιν ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος στερρὸν δόρυ (Λ 256)

D **4886** ἀνεμώτας· ὄνος ἄφετος, ἱερός, τοῖς ἀνέμοις θυόμενος ἐν Ταραντίνοις (gl. Ital. 75 K.–A.)

4887 ἀνένδοτον· ἄκλιτον, ἀκατάστρεπτον

N. T. **4888** ἀνένδεκτον· ἀπαράδεκτον (Ev. Luc. 17,1)

4889 *ἀνενδοιάστως· ἀναμφιβόλως vg^{17}AS^{118}, ἀδιστάκτως (Cyr. in Ioh.1,47,18 ..) AS^{118}

Hom. **4890** *ἀνενέγκατο· ἐστέναξεν (S^{222}Br^{1057}) ἐκ βάθους (Τ 314 v.l.)

4891 *ἀνενέργητος· μὴ ἐργασθείς, ἤγουν ἐλθὼν εἰς ἐνέργειαν vg^{1}A^{82}

4892 ἀνενεχθείς· ἀναβιώσας (Hdt. 1,116,2 v.l.)

Hom. **4893** ἀνενήνοθεν· ἀνῆγεν. ἢ ἀνέβη (ρ 270 v.l.)

D **4894** ἀνέντονον· ἱμάτιον. Λάκωνες

Hom. **4895** †ἀνένεται· ἀρνεῖται, ἀπὸ τοῦ ἄνω νεύειν. ἢ ἀπαρνεῖται (Ι 679)

Hom. **4896** †ἀνεμοτραφές· εὔτονον. ὑπὸ ἀνέμου γεγυμνασμένον

Hom. **4897a** ἀνένευεν· ἀνένευσεν (φ 129 ..)

4897b ἀνέντες δὲ ἀπήμονα ⌊ἀφέντες (Ε 761) A^{141}S^{223}

4879 Paus. α *120; Σ′ α 1288 **4881** Ap. S. 35,18; μάταια Schol. 837a; cf. E. Gen. α 836 (EM 104,7) **4882** cf. Ph α 1842; – εἶδος cf. Poll. 6,76; ἄνθος E. Gen. α 837 (EM 104,5) **4883** Schol. **4884** cf. Schol. **4885** Ap. S. 31,22; – εὔτονον Ph α 1800; cf. Su α 2259; στερεὸν Schol. **4886** ὄνος et τοῖς – EM 103,33 **4889** E. Gen. α 827 (EM 104,15) **4890** (ἀνενήκατο [–νεικ– Schol. ut Hom.]· ἀνεστέναξεν Ap. S. 34,28; Schol.) **4897b** cf. gl. N. T. (ad Act. 27,40)

4879 Εὐδάνεμοι cft. La. **4880** ‘ανεμυχθη suspicabatur? cf. απομυττειν’ La. **4883** ἀνεμωρία H: Mus. = (Schol.) **4884** ἀνέμους H: Mus. **4885** ἀνεμότροφον (z: -ος b) Ph; -στρεφὲς et στρεφ- Mus. **4886** ἀνεμύτας Heins. = EM | ὄνομα H: Salm. Heins. = EM | ἀφεκτὸς H, n. gl. hic Mus.: Salm. Vales. | cf. Nenci 1995 **4890** ἀνενείκατο Pears. 750. Alb. = K (T 314) | ἀνεστέναξεν K^{Br} **4891** εἴτε H: Schm. = K^{A}; ηγουν μη K^{vg} | ἐνεργείας H: La. = K **4895** ἀνενετεῖ H: Cocc. Kust. **4896** gl. 4885 cft. Alb. **4897b** sep. Kust., (δὲ) om. | ἀπήμονες H: La.

4898 *ἀνεξαπάτητος· μὴ ἀπατώμενος, ἢ χλευαζόμενος AS^{88}
4899 *ἀνεξέλεγκτος· ἀβασάνιστος (Prov. 25, 3) vg^{67}AS^{161}Σ LXX
4900 ἀνέξεται· ὑπομενεῖ (Eur. Med. 38). ἐνδέχεται. μακροθυμεῖ Eur.
4901 *ἀνεξίκακος· ὑποφέρων κακά (2. Ep. Tim. 2, 24) A^{152} N. T.
4902 ἀνεξικώμη· ἧς οὐκ ἀνάσχοιτο ὅλη κώμη. παρὰ Κρατίνῳ (fr. 411 K.–A.) D
4903 ἀνεξινάσκετο· ἐξινάσκετο, ἀνεξηραίνετο D
4904 *ἀνεξίτητον· ἀνεξέλευστον g^{25}AS^{110}Σ, ἀσάλευτον AS^{110}, ἀδιάβατον A^{120}S^{110}, μὴ ἔχον ἔξοδον (Cyr. in Ioh. 1, 218, 10 ..) S^{110}(A^{191})
4905 *ἀνεξιχνίαστος· ἀκατάληπτος (Ep. Eph. 3, 8) (vg^{66}A^{160}) N. T.
4906 ἀνέξομαι· ὑπομενῶ (τ 27) Hom.
4907 †ἀνεοί· ἥσυχοι, ἄφωνοι
4908 ἀνεοστασίη· θάμβος D
4909 ἀνεπάγγελτοι· οἷς οὐ παρηγγέλη ἐπὶ δεῖπνον ἐλθεῖν. ἄκλητοι (Cratin. fr. 46 K.–A.) D
4910 *ἀνεπάλλετο· ἀνεκινεῖτο S^{225}
4911 ἀνεπάτασεν· ἐξ ὕπνου ἀνέβλεψεν 28 October 2016 D
4912 ἀνεπάφλαζον· ἀνεκάχλαζον D
4913 ἀνέπαφος· ἀψηλάφητος
4914 ἀνέπαλτο· ἀνήλατο (Θ 85) Hom.
4915 ἀνεπής· ἄφωνος D
4916 *ἀνεπίδεκτον· ὅλως μὴ ἐπιδεχόμενον (Cyr. in Ioh. 2, 710, 20 ..) vg^{12}AS^{94}
4917 ἀνεπινόητα· ἀσύνετα D
4918 ἀνεπικόρριστος· ἀράπιστος. ἀνύβριστος (com. ad. fr. *277 K.–A.) D
4919 *ἀνεπίληπτον· ἄμεμπτον g^{26}Σ, ἀκατάγνωστον (1. Ep. Tim. 3, 2) (AS^{105}) N. T.
4920 *ἀνεπιλόγιστον· τὸ μὴ διὰ λογισμοῦ συνιστώμενον AS^{212}
4921 ἀνεπίπλη· ἀνεπλήρου
4922 *ἀνεπιπλήκτοις· ἀμέμπτοις (Cyr. in xii proph. 1, 109, 25 ..) A^{111}Br^{383}(v^{20})

4898 (Poll. 1, 40. 8, 10) **4899** Σ α 589; (Phryn. praep. soph. fr. 217) **4904** ἀνεξέλευστον Σ α 590 **4909** ἄκλητοι cf. Su α 2285; Σ' α 1304; Poll. 6, 12 (omnes cit. Crat.) **4913** Σ α 592 **4914** Schol.; E. Gen. α 841 (EM 104, 27) **4915** EM 103, 32 **4918** | EM 103, 35 **4919** Σ α 594 | cf. Su α 2295

4900 ὑπομένει H:accent. Schr. **4902** οὐκ ⟨ἂν⟩ Bergk Rel. 255; cf. K.–A. **4903** ἀνεξην- et ἐξην- Mus. **4907** v. l. gl. 5028 (Pears. 750) **4908** expl. Ap. Rh. 3, 76 cens. Hollis 1998 (1) coll. gl. ν 355 **4909** παρηγγέλλη H: Schr. **4911** ἀνεπάταξεν H: La. coll. gll. 4478. ι 642. 682 **4912** ἀνεκόχλαζον H: Pears. 79. Alb. **4918** ἀνεπικόρριτος H: Schaefer ad Greg. Cor. p. 917 (-όρι- HSt. = EM); ἀνεπικόρρητος Mus. | ἄπιστος H: Kust. (-ρρ-) **4920** συνισταμενον K **4921** cf. Schwyzer Gr. 1, 689

4923 *ἀνεπιπλήκτως· ἀμέμπτως. ⌊εὐσεβῶς. ὑγιῶς ἔχον (Cyr. in xii proph. 1, 117, 10 ..) A^{192}

4924 *ἀνεπιστάτητον· ἀφύλακτον $g^{21}A^{109}\Sigma$, ἀνεπίσκοπον (Cyr. in Ioh. 2, 531,14) (A^{148})

4925 *ἀνεπιστρέπτως· μὴ ὑποστρέφων [A^{87}]

4926 *ἀνεπιτήδευτον· ἀμελέτητον, μὴ σπουδαζόμενον εἰς τέχνην ἢ μάθησιν (Cyr. in xii proph. 1, 323, 27 ..) A^{193}

4927 ἀνεπιβούλευτον· ἀσύλητον

D **4928** ἀνεπίτμητοι μισθώσεις· αἷς ὑποτιμήσεις οὐ δίδονται ἐπὶ βλάβῃ καὶ ἀφορίᾳ

D **4929** ἀνεπίτμητος ἀπολογία· ἡ μὴ ἔχουσα τι ἀπότομον

4930 *ἀνεπίφατον· ἀπροσδόκητον καὶ ἀμιγές A^{188}

D **4931** ἀνεπιχάδην· οὐκέτι χωροῦν

D **4932** ἀνεπιχείρητοι· ἀνεπιβούλευτοι

LXX **4933** *ἀνεπόδισεν· ἀνέκαμψεν $vg^{39}A^{136}Br^{1170}$, ἀνέλυσεν (Sir. 48, 23) $vg^{39}A^{136}$

Hom. **4934** ἀνέπνεον· ἀνεκτῶντο (Λ 327)

4935 *ἀνεπόλησα· ἀνεμνήσθην $vg^{72}(A^{170})$

4936 ἀνεπταμένας· ἀναπεπετασμένας. ἀνεῳγμένας

4937 ἀνεπταμένη· ἀνεῳγμένη

4938 *ἀνεπτερωμένος· μετεωρισμένος, καὶ κεκουφισμένος A^{84}

4939 ἀνεπτυξάτην· ἀνέπτυξαν, δυϊκῶς

Hom. **4940** ἆνερ· ἀνήρ, κλητικῶς (Ω 725)

Hom. **4941** ἀνέρας· ἄνδρας (Α 262 ..)

Hom. **4942** *ἀνέρες· ἄνδρες (Β 1 ..) $vg^{38}A^{130}$

4943 *†ἀνέρεξα· ἔπραξα (A^{125})

4944 ἀνερεψάμενοι· ἀναρπάσαντες

4945 †ἀνερεπτομένη· χωριζόμενη, ἀναλίσκουσα

4946 *ἀνεριπίσθη· ἀνεκινήθη $g^{52}A^{153}$

4947 †ἀνερίψαντο· ἀφήρπασαν

4948 *ἀνερμάτιστα· ἀστήρικτα ($A^{206}Br^{580}\Sigma$), ἀπόφρακτα (Plat. Theaet. 144a)

4924 Σ α 595 | **4930** cf. Su α 2301 **4933** gl. Sir. **4941** Schol. **4942** Schol. **4944** Σ^b α 1355 **4945** Σ^b α 1356 **4948** Σ α 597; Schol. Plat. Theaet. 144a (11) |

4923 ἔχων H: La. = KA; εχειν KS **4927** le. excidisse cens. Voss. et Alb. (coll. gl. 4932) **4928** l. ἀνεπί. H: Mus. | ὑποτμήσεις H: Heins. Max. Tyr. 129 (197); cf. e.g. Syll.³ 972 n. 14 **4929** l. ἀνεπιτίμητος H: l. Mus., -τμητος Schm. tacite **4933** ἀνεπήδησεν H: Kust. Hemsterh. Misc. obs. 5, 1, 23 = K **4935** ἀνεπέλησα· ἀνεμνήσθη H: Mus. = K^{vg} **4939** δυϊκῶ H: Phav. **4943** ex ἂν ἔρεξ(α) (Eur. Andr. 837) corrupt. cens. Schm., e καὶ ἔρεξα (I 453) La. **4945** 'h. e. ανερεικομενη cf. gl. 5085' La. **4946** ανερριπισθη K **4947** v.l. gl. 5083 (Kust.)

4949 *ἀνερμάτιστος ναῦς· κούφη A^{204}, σαβούρας
4950 *ἀνέρπει· ἀνέρχεται A^{121}
4951 ἀνερπύσαι· ἀναχωρῆσαι (Ar. Pac. 585) D
4952 *ἀνερρίπιζον· ἀνήγειραν, ἀνεκίνουν (Antiphan. fr. 200, 16 K.–A.) A^{91}(g^{51}Σ)
4953 ἀνέρριψαν· ἀνεβάλοντο ἀνελαύνοντες, εὐτόνως ἤλασαν (κ 130) Hom.
4954 ἀνερροίβδησεν· ἀνέπιεν, ἀνερρόφησεν (μ 236) Hom.
4955 *ἀνερρώθημεν· ἀνελάβομεν, ὑγιεῖς γεγόναμεν vg^{7}A^{85}
4956 †ἀνέρυσαν· εἰς τοὐπίσω ἔκλασαν (Α 459) Hom.
4957 ἀνθρύσκος· ἄνθους εἶδος (Sapph. fr. 96, 13–14; cf. Cratin. fr. 105, 6 K.–A.) D
4958 ἀνερχομένῳ· ὑποστρέφοντι (Δ 392 ..) Hom.
4959 ἀνέρσει· ἀναρτήσει, κρεμάσει (Thuc. 1, 6, 3)
4960 *ἄνες· ἄφες, ἀπόλυσον A^{135}, παῦσον (Sir. 33, 26) LXX
4961 *ἀνέσαιμι· ἀναπείσαιμι A^{185} καὶ παρορμήσαιμι (Ξ 209) Hom.
4962 *ἀνέσαντες· *ἀνακαθίσαντες (Ν 657) g^{59}Σ. †ἀνοίξαντες. ἀναλαβόντες Hom.
4963 ἄνεσις· ἀνάπαυσις (2. Ep. Cor. 2, 13 ..) N. T.
4964 ἀνέσει· σώσει. ἀναπέμψει. καὶ ἐπανάληψιν ποιήσει εἰς τὴν οἰκίαν (σ 265) Hom.
4965 ἄνεσθαι· αὐξάνεσθαι. οἱ δὲ φθίνειν D
4966 †ἀνεσίτων· ἀμέμπτων
4967 *†ἀνεσθίων· μηκέτι ἐσθιομένων A^{175}
4968 ἀνεσκολόπισαν· ἀνεσταύρωσαν
4969 ἀνεσκολοπίσθη· ἀνεσταυρώθη
4970 ἀνεσπάκασιν· εὑρήκασιν, εἰλήφασιν (Men. fr. 324 K.–A.) Att.?
4971 *ἀνέσπερον· ἀσκότεινον vg^{69}Br^{8}

4949 Ael. Dion. α 133; Σ^{b} α 1358 **4952** Σ α 599 **4953** Σ α 601; Ap. S. 33, 29 | **4954** Ap. S. 35, 22 | **4956** EM 168, 52; cf. Schol. **4958** Schol. **4959** Σ^{b} α 1357 **4960** ἄφες gl. Psalm. gl. Sir. **4961** Σ^{b} α 1359; ἀναπείσαιμι Ap. S. 32, 13 **4962** Σ^{b} α 1360; Schol. **4963** gl. Apost. 162 **4964** ἀναπέμψει Schol.

4949 l. ἀνερμ. H: Mus. = K Σ^{b} | κουφὴ H: accent. Mus. = Σ^{b} | σάβουρα H: Mus.; -ρος Σ^{b} **4954** ἀνερροίβδησαν H: Schm. = Ap. S. (-ρ-) | ἀνέπιον H: Schm. = Ap. S. | ἀνερρόφησαν H: Schm. **4955** ἀνερρώσθημεν H (K) **4956** h. e. αὐέρ- (Pears. 750 = EM; αὖ ἔρ. Guyet. Pears. 80. Kust. = Schol.) **4957** ἀνερύσκος H: Salm. **4958** v. l.: gl. 5014 **4959** 'vetus vitium in libris Thuc., cf. Σ^{b}, def. Schulze QE 76, 1' La. | ἁμαρτήσει H: Ruhnk. Tim. p. 25 = Σ^{b} **4961** ἀπείσαιμι H: Mus. = K testt. **4962** ἀνακαθήσαντες H: H^{c} = K Σ^{b} | ἀναθέντες Pears.750 = testt. (Schol. praebet etiam ἀναβιβάσαντες, sed vix huc pert. [pro ἀνοίξ. ci. La.]) | ἀναλαμβάνοντες H: Schm. = Σ^{b} **4965** φθείνειν H: Guyet. Pears. 80 **4966** v. l. gl. 4874 (Voss.) **4967** v. l.: gl. 4319 | 'gl. in K varie ex ανηδεστον corrupt.' La. **4968** ἀνεσκολόπησαν H: Pears. 80 | ἀνέστρωσαν H (om. cp. signo): Mus. **4969** ἀνεστρώθη (om. cp. signo) H: Mus. **4970** εὑρίκασιν H: Mus. = EM **4971** ασκοτιστον K^{vg}, ἄσκοτον K^{Br}

Hom. **4972** ἀνέσσυτο· *ἀνήρχετο A[133], ἀνεπήδησεν (Λ 458) Br[384]

LXX **4973** *ἀνεστάλη· ἐσείσθη, μετεκινήθη (Nah. 1,5) vg[40]A[138]Σ

4974 *ἀνεστάλησαν· ἐκρύβησαν A[163]

Hom. **4975** *ἀνέσταν· ἀνέστησαν (A 533 ..) A[197]

4976 ἀνεστέλλοντο· ὑπεχώρουν (Thuc. 3,98,1)

Hom. **4977** ἀνεστενάχιζεν· ἀνέστενεν (K 9)

4978 *ἀνέστιοι· ἄοικοι, ἑστία γὰρ ἡ οἰκία (Cyr. in xii proph. 1,204,24) vg[13]A[95]

Greg. Naz. **4979** ἀνεσύρατο· ἄνω τὰ ἱμάτια ἔσυρεν (Greg. Naz. or. 4,115 [35,653B M.])

4980 ἀνέσφηλεν· ἀνέζησεν [ἄνω ἔσχεν]

+ Hom. **4981** ἀνέσχεν· *ἐκράτησεν A[100]. ἄνω ἔσχεν, ἐπῆρεν, ὕψωσεν (Y 278)

Hom. **4982** ἀνέσχεθεν· ἀνέσχεν. ἀνέτεινεν (H 412)

LXX **4983** *ἀνέσχον· ἀνάστασιν ἐποίουν (Am. 4,7 ..) A[137]

Hom. **4984** ἄνεται· ἀνύεται A[216], καταναλοῦται (K 251)

Hom. **4985** ἀνέτειλεν· ἀνεβλάστησεν (E 777)

Hom. **4986** †ἀνειέτησι· πόρπαις ἢ φίβλαις (Ξ 180)

D? **4987** ἀνέτρεχον· ἐν συνθήκῃ οὐκέτι ἔμενον

Hom. **4988** ἀνετράπετο· ἀνετράπη, ἔπεσεν ὕπτιος (Z 64)

D **4989** ἀνετῶς· ἀνατεταμένως. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς (fr. 641 R.)

Hom. **4990** ἄνευ· ἄνευθεν (N 556)

Hom. **4991** *ἄνευθε· χωρίς (B 27) Br[446]

Hom. **4992** ἄνευ· δίχα (N 556)

N. T. **4993** *ἀνευθέτου· ἀχρήστου (Act. 27,12) vg[42]A[140]Br[1079]Σ

4994 ἀνεύθυνον· ἀζήμιον. ἀνέγκλητον (Cyr. in xii proph. 1,401,4)

D **4995** ἄνευ πρυτανείων· δίκαι τινές, αἳ δίχα τοῦ τεθῆναι πρυτανεῖα ἐκρίνοντο

N. T. **4996** ἀνευρόντες· εὑρόντες (Act. 21,4) A[194]

Greg. Naz. **4997** ἀνεύροι· ἐξερευνῆσαι (Greg. Naz. c. 1,2,1,172 [37,535,12 M.])

D **4998** ἀνευρύνει· ἐξαπλοῖ (Galen. 5,118,11 K.)

4970 EM 104,43; cf. Σ′ α 1322 (cit. Men.) **4973** Σ α 607; gl. Proph. **4975** Schol. **4977** lex. Hom. α 561 **4978** cf. Σ α 606; Schol.; E. Gen. α 847 (EM 104,30); Schol. Ar. Equ. 1268e | **4980** Σ α 610 **4981** ἄνω – Σ[b] α 1342 **4982** Schol. **4983** gl. Proph. **4984** Ap. S. 34,30; ἀνύεται Schol. **4988** Schol. **4991** Ap. S. 33,17; Apion 220,8 L.; Schol. **4993** Σ α 612; gl. N. T.

4972 ἀνέσπητο H (-ποιτο H[c]): La. (post Pears. 80. Kust.) = K | ἀνέρχοιτο H: La. = K **4973** μετεκτονήθη H: Schm. = KΣ **4980** dittogr. e gl. seq. agn. Kust., del. Alb. **4982** ἀνεσχίθεν H: Mus. = Schol. **4984** καὶ ἀναλοῦται H: Schm. = Ap. S. **4986** h.e. ἐνέτῃσι (Sop. Salm.) **4989** ἀνατεταλμένως H: Brun. **4991** ἄνευ H: Schm. = (K) testt. **4992** contin. H: Alb. **4995** contin. H: Kust. ad Su α 2344 | τεθ. πρυτάνει H: Mus. **4997** ἐξερευνήσοι H: Leum. **4998** ἐξαπλεῖ H: Mus.

4999 ἀνευφημήσει· ἀνοιμώξει, κατὰ ἀντίφρασιν. Σοφοκλῆς Τραχινίαις (783) D

5000 ἀνέφαινον· ἀνέκαιον (σ 310) Hom.

5001 *ἀνέφικτον· ἀκατάληπτον (Cyr. in Ioh. 2,230,22) g^{19}A^{104}Σ. ἀδύνατον A^{104}

5002 *ἀνεφίκτου· ἀσυγχώρητου A^{201}

5003 ἀνέφλυεν· ἀνέβλυζεν, ἀνέζει, ἀνέβαλλεν (Φ 361) Hom.

5004 *ἀνέφυ· ἀνῆλθεν (Cyr. in xii proph. 1,598,3) vg^{27}A^{112}

5005 ἀνεχέγγυος· ἄπιστος (Thuc. 4,55,4) D

5006 ἀνέχαζεν· *ἀνεπόδιζεν A^{126}, ἀνεχώρει (Xen. Anab. 4,7,10) (A^{131})

5007 ἀνεφυσίαζεν· ἀπέθανεν D

5008 *ἀνεχαίτισεν· ἠπείθησεν A^{186}, ἀνεκρούετο (A^{108}). ἀνέτρεψεν (Dem. 2,9) Att.

5009 *ἀνέχει· ἀνατέταται (Thuc. 1,46,4) A^{172}

5010 *ἀνέχειν· ἄνεσιν ἔχειν A^{142}

5011 ἀνέχεσθαι· ἀναδέχεσθαι καὶ τρέφειν (ϱ 13) Hom.

5012 ἀνέχῃσι· αὔξει καὶ ἄνω ἔχει καὶ μὴ καταβάλλει (τ 111) Hom.

5013 ἀνέχομαι· καταδέχομαι

5014 *†ἀνεχομένων· ὑποστρεφόντων A^{146}

5015 ἀνεχόμην· ἄνω εἰχόμην σεμνυνόμενος

5016 *ἀνέχουσιν· ἀκρατοῦσιν A^{145}

5017 ἀνέχραυεν· ἀνέχριμπτεν, ἀνήρειδεν, ἐκούφιζεν D

5018 ἀνεχρήσαντο· διέφθειραν (Thuc. 1,126,11 v.l.)

5019 ἀνέχω· κωλύω

5020 *ἀνεψιοί· ἀδελφῶν υἱοί (I 464) A^{187} Hom.

5021 ἀνεψαινυγμένως· ἐσπουδασμένως D

5022 ἀνεψιαδοῦς· ἐκ τοῦ ἀνεψιοῦ γεγονώς, ἢ τῆς ἀνεψιᾶς (Pherecr. fr. 221 K.–A.) D

5023 ἀνεψιότης· ἡ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια (Sol. legg. F 5b) D

5001 Σ α 613 | **5003** ἀνέζει Ap. S. 35,14; Schol. **5006** ἀνεχώρει Ap. S. 31,28 **5008** ἀνέτρεψεν Harp. 37,1$^{epit.}$ (Σ′ α 1335); Schol. Dem. 2,9 (71a) **5011** ἀναδέχεσθαι Ap. S. 36,22; cf. Schol. **5012** Ap. S. 36,19 (cit. Hom.); – ἔχει Schol. 111b **5018** Ael. Dion. α 137; Σ α 615 (Poll. 9,153 [cit. Thuc.]) **5019** cf. Ael. Dion. α 136; Σ′′′ α 1341 (cit. Thuc. 6,86,4) **5020** Schol.; Poll. 3,28 **5023** EM 104,47

4999 ἀνευφώνησεν fere codd. Soph. **5002** ἀνεφίτου H (K): Phav. **5003** ἀνέζη H: Kust. = testt. **5006** ἀνεχάζετο (E 443) Pears. 751 = Ap. S. | ἀνεπέδιζεν H: Mus. **5007** ‘h. e. spiritum reddidit naturae?’ La.; ἀπεφυσία vel ἀπεφυσίασεν Schm. **5008** ανεκρουσατο K **5012** ἀνεχήσει H: Pears. 751 = testt. **5014** v.l. gl. 4958 (Schm.) **5017** ἀνέχραζεν H: La. coll. ἐνέχραυε Hdt. 6,75,1 | ἀνήρει δ′ ἐνεκούφιζεν H: Guyet. Pears. 80 **5018** ‘vetus vitium Thuc. pro απεχρ.’ La. **5022** ἀνεψιάδους H: accent. Mus. | gll. ψ 17. 23 cft. La. **5023** ἀνεψιάδων H: accent. Schm. tacite = EM

Hom. **5024** ἀνέψυχθεν ἀνεκτήσαντο (Κ 575)

D? **5025** ἀνέψυξα· ἀνεπαυσάμην (Diphil. fr. 82 K.–A.)

N. T. **5026** ἀνέψυξεν· ἀνέπαυσεν (2. Ep. Tim. 1, 16)

Hom. **5027** ἀνέψυχον· ⟨ἀν⟩έπνεον (Ν 84)

Hom. **5028** ἄνεῳ· *ἄφωνοι A^{166}, ἐνεοί (Β 323), καὶ ἐκπλήξει ἥσυχοι (Ι 30)

Att. **5029** *ἀνέῳγον· ἄνωιγον (Amips. fr. 13 K.–A.) A^{184}

D **5030** ἄνη· ἄνυσις, καὶ πρᾶξις (Aesch. Sept. 713)

D **5031** ἀνηβᾷ· ἐκ δευτέρου ἀνθεῖ, νεάζει (Eur. Ion 1465)

Eur. **5032** *ἀνηβητηρίαν· πᾶν ἀνανεάζον νεότητος (Eur. Andr. 552) ($A^{38}\Sigma$)

K + D **5033** ἄνηβος· *ὁ μήπω ⟨ἐπι⟩φθάσας τὴν ὀφειλομένην ἡλικίαν $vg^{2}A^{27}\Sigma$ τουτέστιν ⌊δωδεκαέτης (A^{56}) ἢ βόλου ὄνομα

5034 †ἀνήβραχεν· ἤχησεν

LXX **5035** *ἀνήγγειλεν· εἶπεν A^{52}, ἀπήγγειλεν (Gen. 3, 11 ..)

Hom. **5036** ἀνῆγες· ἄνω ᾖξας, ἀνῇξας (Γ 48)

5037 ἀνηγμένον· ηὐξημένον ἐξειργασμένον

Hom. **5038** *ἀνήϊξαν· ἀνώρμησαν (Ο 86) A^{41}

Hom. **5039** ἀνήῃ· ἀναπείσῃ (Χ 346). ἀφῇ (Β 34)

5040 ἀνηθείη· ὁμιλία

5041 ἀνῆκα· *ἀφῆκα $vg^{16}A^{35}$. ἀνέπεισα

Hom. **5042** ἀνῆκεν· *εἴασεν, ἀπέλυσεν (Β 71) $vg^{7}A^{29}$. ἐρρύσατο, ἐξήγαγεν, παρώρμησεν (θ 73)

D **5043** ἀνηκές· ἀνήκεστον. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν (fr. 46 R.)

Hom. **5044** ἀνήκεστον· ἀνίατον (Ε 394)

5045 ἀνηκέσαι· ἀναπαῦσαι

5046 *ἀνηκέστου· ἀθεραπεύτου (Cyr. in xii proph. 1, 124, 26 ..) ($A^{50}\Sigma$)

Greg. Naz. **5047** *ἀνηκέστων· ἀνιάτων $A^{31}(g^{4})$, ἀνυπομονήτων (Greg. Naz. or. 21, 20 [35, 1104C M.]) (A^{46})

D **5048** ἀνηκίδωτοι· ἄνευ ἀκίδος. Αἰσχύλος Ψυχοστασίαι (fr. 279 R.)

5024 Schol. **5025** Antiatt. α 89 (cit. Diphil.) **5028** cf. Ap. S. 32, 11; – ἐνεοί Schol. B; ἄφωνοι cf. Su α 2284; E. Gen. α 840 (EM 105, 16); Galen. lex. 81, 6; ἄφωνοι et ἥσυχοι Schol. I **5032** Σ α 616 **5033** – ἡλικίαν Σ α 617 **5037** Σ′ α 1377 | **5038** cf. Su α 2401 (Δ) **5039** Schol. X | **5042** παρώρμησεν lex. Hom. α 542 **5044** Ap. S. 35, 9; Schol. **5046** Σ α 620; cf. Schol. E 394; Erot. α 124 (ad Hippocr. acut. 11 [2, 306, 12 L.]) **5047** lex. Greg. or. 157, 10 (LGM 170, 10) **5048** Σ‴ α 1378 (om. cit.)

5024 ἀνεκτήσατο H: Mus. = Schol. **5027** ἔπνεον H: La. tacite **5028** v. l.: gl. 4907 | ἄνευ H: Mus. = K testt. **5029** expl. ἀνώγιον H: Schm. = K **5030** ἀνή H: accent. Alb. **5032** ἀνητηρίαν H: Mus. = (K)Σ | πάλιν ἀ. νεότητα Mein. 1858, 518 **5033** v. l.: gl. 4785 | add. Schm. = KΣ | ὀφέλουσαν H (-είλ- Mus.): La. = KΣ | βά(?)λου H: Mus. **5034** v. l. gl. 4786 (Mus.) **5043** ἀηκὲς H: Mus. | ἀῆκον H (ἀν- Mus.): Piers. Moer. 78 | αἰχμαλώτησιν H: Mus. **5044** v. l.: gl. 5198 **5045** cf. gl. 4351 **5048** ἀνηκίδοτοι H: Scal. Salm. Pears. 81 = Σ‴ | αἰσχῦλος H: accent. Schr.

5049 ἀνηκούστησε· *παρήκουσεν, ἀνήκοος ἐγένετο (Ο 236) A^{40}. ταχέως ἤκουσεν — Hom.
5050 ἀνηλεγές· ἀφρόντιστον
5051 ἀνηλεές· ⟨ἀν⟩οίκτιστον. ὠμόν (Callim. h. Del. 106)
5052 *ἀνηλεῶς· ἀνοίκτως, ἰασπλάγχνως (Cyr. in Esai. 70, 496D M.) v^{19}
5053a ἀνήνιον· ἀδούλευτον — D
5053b ⟨ἀνήλιον⟩ καὶ τὸ μὴ ἔχον ἥλιον
5054 ἀνηλόκισμαι· ἀνέσχισμαι (Soph. fr. 369a R.) — D
5055 †ἀνήμισεν· χωρῶ
5056 ἀνήλυσιν· ἄνοδον
5057 *ἀνημμένος· ἐξηρτισμένος $g^{13}A^{32}(\Sigma)$, ἡτοιμασμένος A^{32}
5058 ἀνημέρων· ἀγρίων (2. Ep. Tim. 3, 3?) — N. T.
5059 ἀνήμυκτος· ἀχάρακτος — D
5060 ἄνην· ἄνυσιν (Callim. h. Iov. 90). ἢ δεινήν
5061 *ἀνήνασθαι· παραιτεῖσθαι. ἀρνεῖσθαι (Η 93) ($vg^{8}A^{30}$) — Hom.
5062 *ἀνήνατο· παρῃτήσατο (Ψ 204) g^{11} — Hom.
5063 ἀνηνέχθη· ἀνήνεγκεν (Men. fr. 331 K.–A.). ἐξ ἀφωνίας καὶ λειποψυχίας ἐφθέγξατο (Theopomp. com. fr. 67 K.–A.) — Att.
5064 *ἀνηνεχυῖαν· ἀναφέρουσαν (A^{51})
5065 ἀνήνηται· ἀποτρέψηται. ἀπαρνήσηται (Ι 510) — Hom.
5066 ἀνήνοθεν· ἀνεφέρετο. ἀνεπήδα ἐξ ἀρχῆς (Λ 266) — Hom.
5067 ἀνήνορα· ἀδύνατον. *ἄνανδρον (κ 301) $vg^{24}A^{59}$ — D + Hom.
5068 †ἀνήνυεν· ἐτέλει, ἐξεπόνει
5069 ἀνηνύστῳ· ἀπράκτῳ, ἀτελειώτῳ (π 111) — Hom.
5070 *ἀνήνυτα· ἄπρακτα ($vg^{1}\Sigma$), δύσκολα, ἰακατόρθωτα A^{45}, μὴ ἀνυόμενα (Cyr. in Esai. 70, 1232B M.) ($vg^{1}A^{25}$)
5071 ἀνήνωρ· ᾧ τέκνα οὐ γίνεται, ἄτεκνος — D
5072 *α νήξεις· κολυμβήσεις [A^{43}]

5049 παρήκουσεν Schol.; Su α 2408 (Δ) **5053a** cf. EM 107, 20 **5053b** cf. lex. can. Ioh. Damasc. 59, 32 **5054** Ph α 1920 (cit. Soph.) **5057** Σ α 622 | **5058** cf. Su α 2415 (Δ); gl. Apost. 231 **5060** Schol. Callim. **5061** | cf. Schol.; Su α 2417 **5063** Paus. α 122; Σ''' α 1366 (cit. Men.) | **5065** | E. Gen. α 858 (EM 107, 24) **5066** Schol.; E. Gen. α 861 (EM 106, 9) | **5067** EM 108, 23 (Diogen.); ἄνανδρον Ap. S. 36, 1; Schol. 301b **5070** ἄπρακτα Σ α 623

5051 ⟨ἀν⟩ Pears. 81 **5053a** ἀνήλιον H: Kust. Alb. = EM **5053b** le. suppl. Kust. Alb. **5054** ἀναίσχυσμαι H: Voss. Kust. = Ph **5055** ἀνίημι· συγχωρῶ Mus. **5057** ἀνημένος H: Abresch. Misc. obs. 5, 1, 97 = ΚΣ | εξηρτημενος K **5060** ἄνησιν H: H^{c} = Schol. Callim. | δεινήν ad αἰνήν v. gl. 1982 (Kust.) **5061** ἀνηνᾶσθαι H: accent. Mus. = testt. | αρνησασθαι K **5062** ἀνήνευε H: Pears. 751 = K; ἀνένευε Kust. (le.), Pears. (init. expl.) **5064** cf. Wack. Unters. 30 **5068** 'ex ηνυεν cum v.l. α̅νυεν orta' La.; ἀνήνυκεν Lob. Phryn. p. 32 **5069** ἀνηνύτω H: Pears. 751. Alb. **5071** ᾧ ⟨ἄρσενα⟩ Schm. Add. 5, 13, cf. Frisk, Göt. Högsk. Årsskr. 47, 1941, 6 **5072** ἀνήξεις H (ανηξις K): La. ('falsa verb. distinctio vel expl. commenticia'); ἀννήξεις HSt. Ind. (etiam ⟨ἀνα⟩κολ. Conomis 1966, 63) | το κολυμβαν K

D **5073** ἀνηπελίη· ἀσθένεια
5074 †ἀνήπλησσον· ἀνήγαγον
5075 *ἀνῆπται· ἀνάκειται. ἀνιεροῦται (Men. Sam. 674) A[53]
N. T. **5076** ἀνῃρέθη· ἐξηλείφθη (Act. ap. 5, 36)
D **5077** ἀνηρεοί· κρίκοι, δι᾽ ὧν οἱ κάλοι διαδέχονται
5078 *ἀνήρεστον· ⟨οὐκ⟩ ἀρεστόν A[55]
5079 ἀνῄρει· κουφίζει
D **5080** ἀνήρης· †ἀνδρώδης. ⟨οἱ δὲ ἀνάρμοστος⟩· Αἰσχύλος Σαλαμινίαις (fr. 218 R.)
Hom. **5081** *ἀνήρετο· ἠρώτησεν (Φ 508 v.l.) g[17]A[37]
5082 †ἀνηρήμεθα· ἠρωτήθημεν
Hom. **5083** *ἀνηρείψαντο· ἀνήρπασαν (Υ 234) A[ανε189]
D **5084** ἀνήριστα· ἀνέριστα. ἄπαστα
5085 †ἀνηρίπτεσθαι· χωρίζεσθαι
D **5086** ἀνηρίναστος· ἐρινεοῦ τῆς συκῆς περιάπτονται ὄλυνθοι, ἀγρίας οὔσης, ὑπὲρ τοῦ τελεσφορῆσαι καὶ τὴν ἡμέραν (Hermipp. fr. 58 K.–A.). καὶ τὸ μὲν ἐρινάζειν λέγεται, … οἱ δὲ μαλακὸς καὶ ἄγονος
D **5087** ἀνήρτισαν· ἀνεκαίνισαν
Hom. **5088** *ἀνήροτα· οὐκ ἀροτριώμενα, ἰἀγεώργητα (ι 109) (g[20]Br[448]Σ)
D **5089** ἀνήρρησα· ἀνελεξάμην ἐμαυτὸν ἐκ πόνου (Eupol. fr. 237 K.–A.)
D **5090** ἀνήρυσαν· ἀνήντλησαν
5091 *ἀνήροτον· μὴ ἀροτριώμενον (Cyr. ador. 68, 865C M.) vg[20]A[48]
Hom. **5092** *ἀνήσει· ἀναπείσει (Β 276) A[58]? ἀφήσει
5093 *ἀνήσειν· ἀφήσειν A[60]
5094 *ἀνήσω· ἀφήσω g[15]A[34]Br[529]
5095 †ἄνησιν· ἀνέρχεται
D **5096** Ἀνησιδώρα· ἡ γῆ διὰ τὸ τοὺς καρπούς ἀνιέναι (Soph. fr. 826 R.)
D **5097** †ἀναχαίας· χάσμη

5080 EM 108, 5 (om. cit.) **5083** Schol. (et ad α 241c); Su α 2431; EM 107, 56 **5086** cf. Paus. α 121; Σ'' (Ph α 1933. Su α 2308) **5087** Σ' α 1382 **5088** | Σ α 625 **5092** Schol. | **5096** EM 108, 31 |

5073 cf. Be. Lex. 246; Hollis 1998(1), 66 **5076** ἐξαλήφθη H: Mus. **5077** καλοὶ H: accent. Mus. **5078** add. HSt. Ind. = K **5080** 'h. e. ⟨οὐκ⟩ ἀνδρωθεῖσα (viro non iuncta, ad αραρισκω)' La. | add. Lob. Prol. 268 = EM (prob. vera interpr., v. Radt) | σαλαμῖνι H: Meurs. Aesch. **5082** ἀνηρόμεθα· ἠρωτήσαμεν ci. La. **5083** v.l.: gl. 4947 | ἀνηρήψαντο H: ed. 1521 = K testt. **5084** ἄπλαστα H: La. coll. Theocr. 15, 147; ἀνήρικτα· ἀνέρεικτα, ἄκλαστα Schm. **5085** cf. ad gl. 4945 **5086** ἐρίναιου H: Mus., cf. testt. | τῇ συκῇ Guyet. Kust. | τελεσφρονήσαντος H: Kust. | ῥινάζειν H: Mus. = testt. **5087** ἀνήρτησαν H (Σ'): Guyet. Kust. **5088** ἠροτριωμένα H: La. tacite **5089** ἀνήρρηξα H: Schm. coll. test. Eupol. | τόπου H: La.; κόπου Kaib. ad Eupol. **5091** ἀνήροτρον vel ἀνήρορον H: Mus. = K | ἠροτριωμένον Mus. **5095** v.l. gl. 4842 (HSt. Ind.) **5097** χάσμης Mus.

5098 ἄνηστις· ἀντὶ τοῦ νῆστις, προσκειμένου τοῦ α̅, ὡς ἀσταφίς (Cratin. fr. 47 K.–A. Aesch. fr. 258a R.) D
5099 ἀνήφθω· ἐξήφθω, δεδέσθω (μ 51) Hom.
5100 ἀνῆψαν· ἔδησαν (Ap. Rh. 2, 177). *ἀνέθηκαν (g[10])
5101 ἀνήψατο· προσέθηκεν. ἀνέθηκεν. *προσήνεγκεν (Eur. Hipp. 802) A[39]
5102 †ἀνήωχμον· κατὰ τὴν ταραχήν
5103 ἄνθεα· φάρμακα ποικίλα D
5104 ῎Ανθειαι· ῟Ωραι D
5105 ῎Ανθεια· πόλις τῆς Πελοποννήσου (I 151). καὶ Ἀφροδίτη, παρὰ Κνωσίοις D
5106 *ἀνθείλαντο· προέκριναν vg[1]A[20]. ἐπελάβοντο
5107 ἀνθ’ ἑκατόν· ἐξεναντίας ⟨τῶν⟩ ἑκατόν (Θ 233) Hom.
5108 ἀνθελέσθαι· χειροτονῆσαι D
5109 *ἀνθέλκει· ἀντεπισπᾷ (Plat. rep. 439b) A[33](vg[16])
5110 *ἀνθελομένην· προκρίνασαν A[22]
5111 ἄνθεμα· ἀνάθεμα (Pind. Ol. 2, 130 = 72). καὶ μᾶζα τις D
5112 ἀνθήμασιν· ἐξανθήμασιν
5113 ἀνθέμίον· *τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον (Eccles. 12, 6) vg[17]A[35]Σ. ἢ γραμμή τις ἑλικοειδὴς, ἐν τοῖς κίοσι. καὶ τόπος Ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει LXX + D
5114 ἀνθεμίς· ἡ ὑπ’ ἐνίων ἀμάρακος πόα A[43] D
5115 *ἀνθεμόεντα· εὖ πεποικιλμένον (ω 275) [g[11]]. ⟨ἀναθηματικόν g[11]Σ⟩ Hom.
5116 ⟨ἀνθεμόεντι·⟩ ἀνθοφόρῳ, ἀνθηρῷ, ἢ εὐώδει (Β 467) [ἀνθηματικόν] Hom.
5117 *ἀνθεμόεσσα· ὑψηλὰ ἄνθη ἔχουσα A[40]
5118 Ἀνθεμοῦς· πόλις. χώρα. ποταμός D

5098 Σ′ α 1383; Athen. 2, 47a; E. Gen. α 863 (EM 108, 26; Hdn. π. παθ.) (omnes cit. Cratin., E. Gen. etiam Aesch.) **5099** | Schol. 51d **5100** | cf. Schol. 274b **5105** πόλις Su α 2501 (Δ) **5106** Su α 2502 (Δ) | **5107** cf. Schol. **5113** – χρυσίον Σ α 628 **5114** Diosc. mat. med. 3, 138RV **5115** ἀναθηματικόν Σ α 629; Ap. S. 35, 4 **5116** cf. Schol. **5118** πόλις Harp. 37, 12[epit.] (Σ′ α 1398); St. Byz. 96, 7 (α 318)

5098 ἀνῆστις H: accent. Salm. = testt. | ἀντὶ τοῦ] ἡ Σ′ Athen. **5102** v.l. gl. 5225 (Ald.) **5103** ἄνθα H: Mus. **5104** ἀνθεῖαι H: accent. Lob. Paral. p. 164 **5105** contin. H: n. gl. ed. 1521 **5106** ἐπελάθ(?)οντο H: Mus. **5107** ἀνθέκαστον et ἕκαστον H: Heins. Valck. Misc. obs. 8, 1, 152 = Schol. | add. La. (falso Schol. trib.) **5113** γὰρ μή H: Mus. | ἐν λικοειδέσι H: Mus. (qui et ἦν add.) | ‘τόπος est statua Anthemionis, Arist. Ath. pol. 7, 4’ La. **5114** ἀνθέμης H: Schm. = K Diosc. | αναρκος, εστι δε K **5115** διηνθισμενον ποικιλον K | add. Schm. post Alb. = K testt., cf. gl. 5116 **5116** le. add. Piers. Moer. 79 | incl. v. ad gl. 5115 **5118** ἀνθέμους H: accent. Mus. = testt. | ποταμούς H: Mus.

D **5119** Ἀνθεμουσία· τάγμα τι παρὰ Μακεδόσιν ἐξ Ἀνθεμοῦντος, πόλεως Μακεδονίας

Eur. **5120** *ἀνθεμώδη· ἄνθος ἔχοντα (Eur. Bacch. 462) A^{30}

LXX **5121** *ἀνθέξεται· ἀντιλήψεται (Prov. 4, 6) vg^{6}A^{26}Σ [ἢ λίει ἀνθερεῶν]

5122 ἀνθέξομαι· κρατῶ (Eur. Ion. 1404)

Hom. **5123** *ἀνθερεών· ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος Σ(g^{2}A^{31}q), ἀφ' οὗ μέρους ὁ πώγων ἄρχεται (Α 501 ..)

K + D **5124** ἀνθέρικες· τὰ *τῶν σταχύων vg^{8}A^{27}Σ ἄκρα (Υ 227). καὶ ιαἱ προβολαί vg^{8}A^{27}Σ. καὶ ⟨ὁ⟩ ἀσφοδελοῦ καυλός (Hdt. 4, 190). καὶ βοτάνης εἶδος. καὶ ιτὰ ἐν τοῖς στάχυσι κέντρα [A^{39}]

D **5125** ἄνθεσι μήλων· τοῖς ἀκροδρύοις (Ι 542). ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μήλων [τοῖς ἀκροδρίοις]. πᾶς καρπὸς δένδρου μῆλον λέγεται

D **5126** Ἀνθεστήρια· τὰ Διονύσια

D **5127** ἀνθεστρίδας· τὰς ἐχούσας ὥραν γάμου. Ῥόδιοι q

D **5128** ἄνθετοι· ἀπελεύθεροι, παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 76 K.–A.)

D **5129** ἄνθη· τὰ χρώματα v^{10}

D **5130** ἀνθηδών· ἡ μέλισσα (lyr. ad. Coll. Al. fr. 15). καὶ πόλις Βοιωτίας (Β 508) καὶ Παλαιστίνης

D **5131** ἀνθήλια· περίδερμα

D **5132** ἀνθήλη· πώγων [ἢ περιδέρμα]

5133 †ἀνθηλήπυρος· ἀνθεῖ. ἀνθήσει

D **5134** ἀνθήλιον· τῆς σελήνης ⟨ἀποσκίασμα⟩

5135 ἀνθ' ἡμέρας· δι' ὅλης τῆς ἡμέρας

5121 Σ α 630; gl. Od. 470, 5; gl. Prov. | **5123** Ap. S. 30, 30; – τόπος Σ α 631; Schol.; E. Gen. α 886 (E. Gud. 146, 14. EM 109, 27; Orion); cf. lex. rhet. 215, 14 (q). **5124** – ἄκρα EM 109, 1; lex. αἱμ. α 71; – προβολαί Σ α 632; ὁ – καυλός Schol.; gl. Hdt. (Su α 2497); cf. Scholl. Callim. h. Del. 193. Theocr. 1, 52a; EM 109, 4; κέντρα cf. Schol. Luc. 169, 31 **5125** cf. Ap. S. 34, 19; Schol.^{A} a **5126** E. Gen. α 888 (EM 109, 12; Orion?) **5127** lex. rhet. 215, 16 (q) **5130** E. Gud. 146, 17; cf. E. Gen. α 887 (EM 108, 44; Orion?) | St. Byz. 96, 11 (α 319) **5132** le. E. Gen. α 889 (EM 108, 57) **5134** cf. Σ' α 1401

5119 ἀθυμοῦντος H: Mus., cf. Arr. An. 2, 9, 3. EM 108, 50 **5121** ἀνθερεῶν del. Mus. (qui ἢ λύει leg.); 'ηλιει (= κ(ρ)ατει) e gl. 5122, ανθ. e gl. 5123 huc delata' La. **5122** κρατήσω ci. Cunn. **5124** ἀνθέρικας H: ΚΣ | ⟨ὁ⟩ Mus. = Schol. (ὁ τοῦ) | καρπὸς H (Schol. Theocr.): Schm. = cett. testt. | στράχυσι H: ed. 1521 = (K) | 'βοτανη audit ανθερεων EM 109, 33' La. **5125** ἀνθεσιμήλων H: Mus. = testt. | τὴν ἀκροδροίοις H: Mus. | f. l. τοῖς ἀκροδρίοις del. Mus. **5127** ἀνθεστηριάδας H (q): La. coll. Clara Rhodos 6/7, 1932, 385 **5128** ἄνθεται· ἐλεύθεροι H: Kaib. Lewy 1931, 108 **5130** 'apis est ανθρηδων' La. **5131** ἀνθηλὰ H: Kust. coll. gl. π 1037 | περιδέραια H: Schm. (qui Mus. perperam trib.), cf. gl. 5132 **5132** 'πωγων h. l. de flore' La. | περίδερμα accent. Mus.; incl. La., e gl. 5131 **5133** ἀνθήλη· πυρός Schow 97 n.5 (ἀνθήλῃ Pears. 82), tum n. gl. (ut Voss.) **5134** ἀνθηλίου Schm.; τὴν σελήνην Mus.; e.g. suppl. La. **5135** 'expl. falsa, ανθ' ημ. est ante solem occasum' La.; potius SIG^{3} 1025 n.34 ἀντὶ νυκτός 'ea ipsa nocte' cft. R. Kassel

5136 ἀνθήμερον· ⟨τῇ⟩ σήμερον ἡμέρᾳ. Σοφοκλῆς Δανάῃ (fr. 168 R.) D
5137 *ἀνθηρημένος· ἀντιλαμβανόμενος (Cyr. in xii proph. 1, 251, 29) Σ(A^{24})
5138 ἀνθηρόν· τὴν σανδαράκην D
5139 ἀνθίνας· ὁ προσφάτως συντεθειμένος τυρός D
5140 ἀνθίνης οἶνος· ἡδυσμένος ἀπὸ βοτανῶν D
5141 *ἀνθινόν· ἀνθηρόν. βαπτόν g^{13}A^{32}Σ
5142 ἀνθιππασιῶν· τῶν ἱππέων ἄσκησις, καὶ ἀγῶνες αὐτῶν D
5143 ἀνθοβοσκόν· ἀνθοτρόφον. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι (fr. 31 R.) D
5144 [ἀνθολεῖν· ἀνθολογεῖν]
5145 *ἀνθολκόν· ἀντίρροπον A^{36}, ἑτεροκλινές
5146 ἀνθοπωλεῖν· οἰνοπωλεῖν. φαρμακοπωλεῖν D
5147 ἀνθορισθήσεται· ἀντιτεθήσεται D
5148 ἄνθος· βλάστησις D
5149 *ἀνθοσμίας· οἶνος εὔπνους [v^{9}g^{14}] ἢ ἄνθος ἔχων Att.
5150 *ἀνθοῦσα· βλαστήσασα (Cyr. ador. 68, 984C M.) A^{34}
5151 ἄνθος ἀφιεῖσα· ἐκ τοῦ ἄνθους εἰς ὄμφακα μεταβάλλουσα (η 126) Hom.
5152 *ἀνθ' ὅτου δέ [δή]· ἀνθ' οὗτινος δή (Cyr. in xii proph. 2, 564, 8 ..) vg^{4}A^{25}(Σ)
5153 ἀνθράκιον· τὸ μικρὸν τριπόδιον (Alex. fr. 139 K.–A.). καὶ λίθος τίμιος ὁ ἐν δακτυλίῳ. καὶ χυτροπόδιον. καὶ πᾶσα μικρὰ κάμινος D
5154 ἀνθρεῖ· κρύπτει D
5155 ἀνθρηδών· ἡ τενθρηδών D
5156 ἀνθρήνη· εἶδος μελίσσης. Ἀριστοφάνης (Nub. 947), παρ' ᾧ καὶ ἀνθρήνια τὰ μελισσεῖα (Vesp. 1080) D
5157 ἀνθρήνιον· τὸ τῶν μελισσῶν πλάσμα (com. ad. fr. *480 K.–A.) Att.

5137 Σ α 634 **5138** cf. Paul. Aeg. 7, 13, 13 **5140** cf. Galen. lex. 81, 16 **5141** Σ α 635 **5142** Σ' α 1405; SIG^{3} 1074 n.2 **5149** cf. Σ' α 1396; Phryn. praep. soph. 37, 1; Moer. 191, 14 (α 141 H.); Erot. ο 45 (cit. Ar. Ran. 1150. fr. 351 K.–A.) | E. Gen. α 883 (EM 108, 41) **5151** Schol. 126a **5152** Σ α 637 (om. δὲ δή et δή) **5153** – τριπόδιον cf. Su α 2533 (cit. Alex.); χυτροπόδιον Poll. 10, 100 **5156** – μελίσσης Schol. Ar. Nub.; cf. Su α 2524; Theogn. can. 688 (113, 12 C.) **5157** Σ'' (Ph α 1970 [2]. Su α 2524 fin.); Phryn. praep. soph. 34, 9

5136 αὐθήμερον Guyet. Pears. 82; 'sed ανθημ. est ante diem elapsum, cf. gl. 5335' La. | ⟨τῇ⟩ anon. in cod. Wetst. ap. Alb. | δαναῇ H: accent. Mus. **5138** σαδαράκην H: Salm. in HA 2, 560. Palm. **5139** ἀνθήνας H: Voss. | πρόσφατος H: Mus. | συντεθημένος H: Mus. **5140** l. ἄνθινος H: ed. 1521 = (Galen.) **5141** ἀνθηνὸν H: Sop. Voss. = KΣ **5142** ἀνθιππασίων H: accent. La. **5143** ἀνθοβόσκον H: accent. Schaefer ad Dion. Hal. p. 270 **5144** f. l. gl. 5145 (Kust.) **5145** ἄνθολκον H: accent. Alb. **5151** contin. H: Valck. Misc. obs. 8, 1, 152 | ἀφιεῖσαι … μεταβάλλουσαι Alb. = Schol. **5152** contin. H: Mus. | ἀνθότου H (K): Mus. = Σ | δή H (K): del. Schm. **5153** χυτροπώλιον H: Graev. Lect. Hes. p. 76 **5155** ἀνθηδρών H: HSt. Ind. | τεμθρηδὼν H (τερμ- H^{c}): HSt. Ind. **5156** ἀθήνη Theogn. | ἀρίσταρχος H: Valck. ad Eur. Hipp. col. 488a B | ἀνθρήνεια H: Heins. = Su | μελίσσια H: Mein. 1858, 518

D **5158** ἀνθρίσκιον· λάχανον ἔχον ἄνθος, ὡς ἄνηθον. ἢ τὸ ἄννησον

D **5159** ἀνθρωπώ· ἡ γυνή, παρὰ Λάκωσιν

D **5160** ἀνθρωπείους ἡμέρας· τὰς ἀποφράδας. Ῥόδιοι

D **5161** ἄνθρωσκε· ἄνω θρῶσκε, ὀρχοῦ. Σοφοκλῆς Μώμῳ (fr. 422 R.)

D **5162** ἀνθυπόμνυσθαι· τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην, ἢ χειροτονίαν μεθ' ὅρκου

D **5163** ἀνθυπούργησιν· ἀντευεργέτημα

5164 *ἀνθυποφορά· ἀνταπόκρισις, ἀνθυφαίρεσις vg^{19}A^{38}

D **5165** ἀνθυφεστῶτα· ἀντικαθεστῶτα

D **5166** †ἀνθοπολιός· λαμπόμενος

D **5167** ἀνθώπλισαν· ὥπλισαν

D **5168** ἀνθωπλισμένοι· ἀντιτεταγμένοι (Eur. Suppl. 666)

Hom. **5169** ἀνίαζεν· ἠνιᾶτο (δ 460)

K + Eur. **5170** ἀνιαρόν· *λυπηρόν vg^{2}A^{27}Σ, μοχθηρόν (Eur. Or. 230)

5171 ἀνιᾶσιν· ἀναδιδόασιν (Thuc. 6, 86, 4)

Hom. **5172** ἀνιᾶται· ὀδυνᾶται, λυπεῖται (ο 335)

5173 *ἀνίατον· ἀθεράπευτον A^{37}

Eur. **5174** *ἀνίαχεν· ἀνεβόησεν (Eur. Or. 1465) A^{42}

5175 *ἀνιγρόν· ἀκάθαρτον. φαῦλον vg^{16}A^{44}, κακόν g^{16}A^{44}. δυσῶδες vg^{16}(A^{45}). ἀσεβές

Hom. **5176** ἀνιδρωτί· ἄνευ ἱδρῶτος (Ο 228)

5177 ἀνίει· ἐλύπει. ἔλυεν (θ 359)

Hom. + **5178** ἀνίεις· *ἀφίεις (Ε 880) vg^{4}A^{26}Σ. ἐρεθίζεις

Hom. **5179** ἀνιεῖσα· ἀναπείθουσα (Ε 422)

D **5180** †ἀνιάκειν· ὄζειν

D **5181** †ἀνιγροδέτης· βυρσοδέψης

D **5182** ἀνιδιτί· ἀνιδρωτί (Plat. leg. 718e)

Ap.S. + Hom. **5183** ἀνιεμένη· ἀνέλκουσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον, καὶ τὸν μασθὸν δεικνύουσα. καὶ ἐκ τοῦ αὐχένος προβάλλουσα (Χ 80)

5158 Σ′ α 1414 | **5169** Ap. S. 37, 1; Schol. min. PHamb. 200 **5170** Σ α 639 | **5172** | Schol. **5175** – δυσῶδες cf. EM 110, 35; φαῦλον cf. Su α 2453 **5176** Su α 2454 (Δ) **5178** Σ α 641; Schol. | **5179** Apion 220, 19 L. cf. EM 109, 51 **5182** Schol. Plat. leg. 718e (Diogen.) **5183** – πέπλον Σ α 642; – δεικνύουσα Ap. S. 34, 32; cf. Apion 220, 17–221, 1 L.

5158 h. e. ἀνθρύσκιον (Alb.) | ὡς ἀθήνιον H: Salm. Pears. 82. Perg., cf. Σ′ **5159** ἀνθρώπω H: accent. Mus. **5160** l. ἀνθρ. H: Perg.; ‘ανθρ. = νεκρος sicut apud Cyrenaeos SEG 9, 72, 24’ La. **5161** ὀρχοὺς H: HSt. Ind. | κ(ώ)μ(ω) H: Jun. Sop. Pears. 83. al. **5162** ἀνθυπομνῆσθαι H: Mus. **5165** ἀνυφεστῶτα H: ed. 1521 **5166** αἰθόμενος Schm. **5167** ἀνθώπλησαν H: Kust. **5168** ἀνθωπλησμένοι H: Ald. **5169** ἀνιάζειν Mus. | ἀνιᾶσθαι H: Ap. S. **5171** ἀνίασιν H: accent. La. **5177/8** ‘ανιαω et ανιημι coaluerunt’ La. **5178** ἀνιεὶς H (Σ, ἀνιεῖς Schol.): accent. Pears. 751. Alb. | ἀφεὶς H (Σ^{b} Ph): Pears. 751. Alb. = K Su Schol. **5180** ἀνιγράσκειν ci. La. coll. gl. 5175 **5181** ὁ γρινοδέψης Schm. coll. gll. γ 919. 918

5184 ἀνιεμένους· ἐκ τῶν κάτω μερῶν ἐπὶ τὰ ἄνω ἕλκοντας, καὶ ἐκδέροντας κάτωθεν ἀρξαμένους ἢ διὰ πυρὸς … ἢ δερομένους (β 300) Hom.
5185 ἀνιέναι· δέρειν
5186 *ἀνιέντα· ἐνδόντα g^{8}A^{30}Σ
5187 *ἀνίερα· κακά, ˌβέβηλα (Cyr. in Esai. 70, 1428B M.) (vg^{6}A^{29})
5188 *ἀνιεροῦσθαι· εἰς θυσίαν κρίνεσθαι A^{46}
5189 ἀνιερῶσαι· ἀναπαιωνίσαι D
5190 ἀν' ἰθύν· ἀνὰ τὸ ὀρθόν (Φ 303) Hom.
5191 *ἀνίεσθαι· τὸ ἀπολύεσθαι. συγχωρεῖσθαι A^{23}. κουφίζεσθαι
5192 *ἀνιερώσαντες· ἀναθέντες (3. Macc. 7, 20) vg^{9}A^{31}Σ LXX
5193 ἀνιηθέντα· λυπηθέντα (B 291) Hom.
5194 †ἀνίηρ· βοτάνη τις D
5195 *ἀνίησιν· ἐᾷ. ἀπολύει. ἀναπαύει vg^{1}A^{20}. ἐνδίδει
5196 *ἀνίησιν· ἐνδίδωσιν (δ 568) g^{1}A^{34}Σ. ἀναβάλλει (μ 105) Hom.
5197 *ἄνιθι· ἄνελθε (Cyr. ador. 68, 176D M.) vg^{12}A^{35}
5198 †ἀνήκεστον· ἀνίαστον†
5199 ἀνικμώμενον· ἀνακαθαιρόμενον D
5200 *ἄνικμος· ξηρά. ἰκμάδα ὅ ἐστιν ὑγρασίαν μὴ ἔχουσα A^{22}
5201 ἀνίλλεσθαι· συστρέφεσθαι
5202 *ἀνιμᾶται· πιπίζει (v^{11}A^{33})
5203 †ἄνιος· ἀνατεπείς†
5204 *ἀνιμᾶσθαι· ἀντλεῖν v^{11}g^{ανε33}A^{33}Σ
5205 ἀνιμέναι· ἐκλελυμέναι
5206 †ἀνίξειαν· ὁρμήσειαν (Δ 114) Hom.
5207 ἀνιόντα· ὑποστρέφοντα (Z 480) Hom.
5208 ἀνιόντος· ἀνερχομένου, ἀνατέλλοντος (α 24) Hom.
5209 *ἀνιπταμένη· ἠνεῳγμένη A^{48}
5210 *ἀνιπτάμενος· ἀναπετασθείς A^{40}
5211 ἀνίπτοισιν· ἀνίπτοις (Z 266) Hom.

5184 Apion 220, 17–221, 2 L.; Schol. 300a **5186** Σ α 643 **5192** Σ α 644 **5193** Schol.; Su α 2463 **5196** Σ α 647; cf. Schol. 568a | Schol. 105a **5197** Su α 2467 (Δ) **5204** Σ α 645 **5206** Schol. **5208** Ap. S. 36, 26; ἀνατέλλοντος Schol. 24b

---

5184 πυρὸς ⟨εὐομένους⟩ e.g. La. | ἢ ἐρωμένους H: post Sop. La.; ἱερωμένους Schol.; ἢ (vel καὶ) διαμεριζομένους Erbse 1955, 136 **5190** ἀνίθω H: Pears. 83. 751. Valck. Misc. obs. 8, 1, 152 **5194** ἀνίκητον ci. La. coll. Diosc. mat. med. 3, 58 **5195** ἐνδιδεῖ H: accent. La.; -οῖ H^{c} **5196** ἄνισιν Σ (ἀνίεισιν Su) **5198** v.l. gl. 5044 (ἀνίκεστον Voss.) **5199** ἀνικλώμενον H: Voss.; Schm. cft. Plat. Tim. 53a cum v.l. Σ''' α 1438 **5200** v.l.: gl. 4363 | ἰκμάμα H: Mus. = K **5201** ἀνίλεσθαι H: Pears. 83 | συντρέφεσθαι H: Pears. Voss. Kust. **5203** 'e gl. 5210 mutilata' La. **5204** ⟨ἀν⟩αντλεῖν Degani 1975–7, 273 **5205** ἀνειμέναι Mus. **5206** ἀναΐξειαν Mus. = Schol. **5207** ἀνίοντα H: accent. Mus. **5209** ἀναπεπταμένη Cob. 1881, 365–6

Hom. **5212** ἀνιπτόποδες· δι’ ἁγνείαν χρείαν μὴ ἔχοντες νίπτεσθαι (Π 235)
5213 †ἀνίργου· χαλεποῦ, λυπηροῦ (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 634 [37, 570, 9 M.])
5214 †ἀνίσει· ἀναφέρει
5215 *ἀνισοφυές· ἀνόμοιον (Cyr. quod unus p. 732, 28 Aub.) vg^{5}A^{28}Br^{633}Σ
Hom. **5216** ἀνιστάμενος· ἀναστάς (Α 58 ..)
Hom. **5217** *ἀνίστη· ἤγειρεν A^{36}(g^{13}), οἱονεὶ ἀναστάς (Ω 515)
5218 *ἀνίσχει· ἀνατέλλει vg^{3}A^{25}
5219 *ἀνίσχουσαν· ἀναδύουσαν A^{24}(Σ), ἀνατέλλουσαν (Cyr. in Esai. 70, 957B M.)
D **5220** ἀνίσχων· ἀνατέλλων (Eur. fr. 771, 3 K.)
D **5221** ἀνισῶσαι· τὸ ἴσον πιεῖν τοὺς ὕστερον ἐλθόντας (com. ad. fr. *87 K.–A.)
Hom. **5222** *ἀνιχνεύων· ἀναζητῶν τὰ ἴχνη (Χ 192) vg^{15}A^{43}
D **5223** ἀνίψαλον· οὐ βεβλαμμένον οἱ δὲ ἡλικίας τάξιν (Stesich. PMGF fr. 72 = 305 Finglass)
5224 *ἀνιωμένους· λυπουμένους, δακνομένους (Xen. Mem. 3, 9, 8) A^{47}
Hom. **5225** ἀν’ ἰωχμόν· κατὰ τὴν δίωξιν, *ἢ τὴν ταραχήν (Θ 89) A^{41}
D **5226** ἀννέμειν· ἀναγινώσκειν (Epicharm. fr. 232 K.–A.)
Hom. **5227** ἀννεῖται· ἀνατέλλει, ἀναφέρεται (κ 192)
D **5228** ἀννησοειδές· κώνειον
D **5229** ἀννίς· μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ
D **5230** ἀννωδεῶς· τρυφερῶς. ἁβρῶς
D **5231** ἄννωμα· θρυπτόμενα. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 77 K.–A.)
Hom. **5232** ἀννέφελος· ‘⟨πέπταται⟩ ἀννέφελος’ (ζ 45), τουτέστιν αἰθρία
Hom. **5233** *ἀν’ ὄγμους· κατὰ τὰς ἐπὶ στίχον φυτείας. τὴν σχιζομένην αὔλακα (Σ 546) A^{19}
D **5234** ἄνοδος· ἀνάβασις. ἡ ἑνδέκατη τοῦ Πυανεψιῶνος, ὅτε αἱ γυναῖκες ἀνέρχονται εἰς Θεσμοφόριον, οὕτω καλεῖται

5213 ad ἀνίγρου· λ. cf. Schol. Nic. th. 8d. E. Gen.α 892 (EM 110, 33) **5215** Σ α 648 **5216** Schol. **5219** Σ α 650 | **5220** Σ α 651 **5221** cf. Antiatt. α 76 **5223** cf. E. Gen. α 894 (EM 110, 45); Ep. Hom. 3, d1 **5224** Su α 2472 (Δ) | **5225** cf. Schol. | **5227** Ap. S. 36, 4; Schol. **5228** cf. Schol. Nic. al. 186a

---

5213 ἀνείργου H: ἀνίγρου H^{c}; ἀνιγροῦ Mus: **5214** ἀνοίσει Mus.; vel ἀνήσει La. **5221** ποιεῖν H: Schm. = Antiatt. **5222** ζητων K **5223** ἀνίψανον H (ἀνίψαλλον Heins. = E. Gen.): Lob. El. 77 n. 9 tacite **5225** v. l.: gl. 5102 | ἀνιωγμὸν H: sep. et accent. Mus., -χμ- Pears. 83. 751. Alb. = K Schol. **5226** ἀννεμεῖν H: accent. Alb. **5227** ἀνατέλει H: H^{c} = testt. **5228** ἀννισοειδὲς H^{c} **5229** cf. Schulze Kl. Schr. 214 **5230** ἀβαρῶς H: Mus. **5230/1** ‘nondum expeditae’ La. **5232** add. Schm. coll. Ap. S. 36, 8 (cit. Hom.) **5233** ὄχμους H: Mus. = K **5234** πιανετίωνος H: Mus. | θεσμοφορίαν H: La. coll. Schol. Ar. Thesm. 585; cf. Deubn. Att. F. 54

5235 ἀνόδοντος· ὀδόντας οὐκ ἔχων (Pherecr. fr. 79 K.–A.) D
5236 ἀνόζωτα· τὰ μὴ ἐξεσμένα D
5237 ἀνοήμων· ἄνους, ἄφρων (β 270) Hom.
5238 ἀνοηταίνει· μωραίνει
5239 ἀνόητος· μωρός, ἠλίθιος, ἀσύνετος, ἄφρων
5240 *ἀνόθευτος· γνήσιος (vg^{7}A^{17}Σ)
5241 ἀνοθηρόν· νωθρόν
5242 *ἀνοίας· μωρίας (Eur. Hec. 641) A^{24} Eur.
5243 ἀνοικτές· ἀταλαιπώρητον
5244 *ἀνοίκτως· ἀνηλεῶς A^{25}, ἀταλαιπωρήτως (Eur. Tr. 756) Eur.
5245 *ἀνοιμώζοντα· ἀναστενάζοντα (vg^{2}A^{14})
5246 ἀνοιμῶξαι· *στενάξαι (A^{21}) ὀλολύξαι
5247 *ἀνοίσω· ἀναφέρω vg^{9}A^{20}Br^{1168}. ἀναβιβάσω (Iob 7,13) vg^{9}(A^{20}) LXX
5248 ἄνοιτο· ἀνύοιτο, τελειοῖτο (Σ 473) Hom.
5249 ἀνόκαιον· ὑπερῷον. γράφεται καὶ ἀνώγεων (Xen. Anab. 5,4,29 v.l. Antiphan. fr. 302 K.–A.) Att.
5250 ἀνοικῆ διάλεκτον· τὸ⟨ν⟩ παρὰ τὸ εἰκὸς εἰρημένον …
5251 ἀνοκωχή· ἀναχώρησις, ἀνοχή (Thuc. 1,40,4 ..) D
5252 *ἀνόλεθρον· ἀθάνατον vg^{4}A^{15}, ἀκίνδυνον (Ν 761). ὄλεθρος γὰρ ὁ θάνατος vg^{4}A^{15} καὶ ὁ κίνδυνος Hom.
5253 †ἀνέλκητον· ὑφ᾽ οὗ τι ἀνέλκεται D
5254 ἀνόλβους· ἀπόρους. ἀνόητους. κακοδαίμονας D
5255 ἀνομβρεῖ· ἀναβλύει D
5256 ἄνομεν· πορευθῶμεν
5257 ἀνώμαλον· τραχεῖαν
5258 ἀν᾽ ὅμιλον· κατὰ τὸ πλῆθος (Γ 449) ἢ ἔκφυλον Hom. + ?

5235 Poll. 2,96 (cit. Pherecr.) **5240** Σ α 652 **5247** gl. Iob **5248** Schol. **5249** Σ′ α 1441 (cit. Xen. [ubi, si vera, est genit. plur.] et Antiph.) **5250** cf. EM 110,55 **5251** Ael. Dion. α 144; Σ‴ 1457 (cit. Thuc.) | **5258** Σ α 655; Schol. |

5236 ἀνόζεστα … ἐξεσμένα H: La. ('trunci ramis quidem liberati, sed non expoliti', coll. lege Lycurg. ap. Plut. Lyc. 13,5) **5239** gl. ut pr. part. gl. 5266 scriptam signo apposito huc revocavit H **5241** ἀνόθηρον H: accent. La. coll. gll. ο 144–5 **5242** ἀνείας H: Mus. = K **5243** dittogr. gl. 5244 (La.); vel ἀνοικτεί· ἀταλαιπωρήτως Perilli 1990–3,376 **5247** ἀναβάσω H: Cocc. Kust. = K **5248** ἀνοῖτο H: accent. Pears. 84 **5249** ἀνόκεον H: Schm. = Σ′ **5250** ἀνοκηδεολόγον H: ἀνοικῆ (EM) διάλεκτον La. (διάλογον Pears. 84. Kust., 'sed haec vox ab Iade vetere aliena' La.) | ⟨ν⟩ Mus. = EM | ad fin. e.g. ⟨λόγον⟩ La. p. 507 **5251** cf. Cob. Var. Lect. 29 **5252** ἀνώλεθρον H: ed. 1521 = K **5253** l. ἀνόλκητον H^{c}; h.e. ἀνάληπτρον La. coll. ἀναληπτήρ; ἀνολκήϊον· ἀφ᾽ οὗ Bühl. 1966 coll. Schol. Ap. Rh. 4,1609 | ἀνέλκητον H (-ται Mus.): La. **5255** ἀναβάλλει H: Voss.; ἀναβλύζει Pears. 84 **5256** ἄνωμεν vel ἀνίομεν Chantr. 1955,60 **5258** ἀνώμαλον H: Perg. = Σ (ἀνόμιλον Ph^{z}) Schol.; ἔκφυλον tamen ad ἀνώμαλον resp. notat Alb.

5259 ἀνομένῳ· ἀνυομένῳ

D **5260** ἀνομολογίαι· αἱ διὰ λόγων συγκαταθέσεις

5261 ἀνόθως· γνησίως

5262 ἄνομον· τὸ μὴ ὑποκείμενον νόμῳ. παράνομον πρὸ τοῦ νόμου

5263 ἄνομος γνώμη· ἡ ἔξω †μᾶλλον νόμου

5264 †ἀνονδόκως· ἄνωθεν

Eur. **5265** *ἀνόνητον· ἀνωφελῆ (vg^{ανω4}g^{11}Σ), ἄκερδον (Eur. Or. 1501)

5266 〈ἄνοντος·〉 ἢ ἀνύοντος ἢ δρῶντος (Ar. Vesp. 369)

Hom. **5267** ἀνοπαῖα· ὀρνέου ὄνομα καὶ εἶδος. ἢ ἀνὰ τὴν ὀπὴν τῆς θύρας, ἢ ἀνὰ τὴν θυρίδα. ἢ ἄφωνος (α 320)

5268 *ἀνόπιν· εἰς τοὐπίσω (Cyr. in xii proph. 1,48,20 ..) vg^{12}A^{23}

D **5269** ἄνορ· νοῦς, ὑπὸ Σκυθῶν

D **5270** ἀνοργάζειν· ἀνακινεῖν. [ἀνάλλεσθαι. καὶ τὸ τὰ παιδία ταῖς χερσίν ἀναβάλλειν]

5271 *ἀνοργίας· ἀμυησίας vg^{10}A^{26}Σ

5272 ἀνοροῦσαι· ὁρμῆσαι, κατάγουσαι (Opp. hal. 3,35)

Hom. **5273** ἀνόρουσεν· ἀνώρμησεν (Α 248 ..)

D **5274** ἀνόρεος πόλεμος· ἀνδρεῖος. ὁ πρὸς τοὺς ἄνδρας. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ (fr. 436 R.)

D **5275** ἀνορταλίζειν· ἅλλεσθαι 〈καὶ τὸ τὰ παιδία ταῖς χερσίν ἀναβάλλειν〉. ἐντεῦθεν καὶ οἱ νεοττοὶ ὀρτάλιχοι (Ar. Equ. 1344)

D **5276** †ἀνοσάμικτον· ὀλιγόρρυτον ὕδωρ

LXX + Eur. **5277** ἀνόσια· βέβηλα (Ezech. 22,9). ἄδικα, ἄνομα (Eur. Or. 563 ..)

D **5278** ἀνόστιμος· 〈ᾧ〉 νοστῆσαι οὐκ ἦν (δ 182)

5279 *ἀνοσιουργηθέντων· ἀνοσίως ἐργασθέντων vg^{6}A^{16}

5280 *ἀνόστεος· ὁ θαλάσσιος ⌊πολύπους. σκώληξ (Hes. op. 524) A^{27}

5281 ἄνοστοι· μὴ ἐπιστρέφοντες, ὅθεν ἦλθον (ω 528?)

5282 †ἄνου· ἄνω. Ἴωνες

5283 *ἄνους· ἀσύνετος (Soph. Ant. 99 ..) A^{18}

Hom. **5284** ἀνούτατος· ἄτρωτος ἐκ χειρός (Δ 540) A^{22}

5262 παράνομον Su α 2555 (Δ) **5265** Σ α 696 | **5266** Σ′ α 1449 (Phryn. praep. soph. fr. 202); Schol.^{Tr} Ar. | **5267** – ὀπὴν Σ^{b} α 1444; Ap. S. 36,30; Schol. 320b; cf. EM 111,26; – εἶδος Su α 2559; ἀνὰ^{1} – θύρας cf. Poll. 2,53 **5271** Σ α 656 **5272** Schol. Opp. | **5273** Ap. S. 30,32; Schol.; E. Gen. α 903 (EM 111,11) **5274** Ph α 2040 **5275** Σ‴ α 1456 **5277** Σ α 658 **5280** πολύπους E. Gen. α 907 (EM 111,6); Schol. Hes. **5284** lex. Hom. α 523

5259 expl. ἀρνουμένω H: Pears. 84. Voss. **5262** παρανόμον H: accent. Mus. = Su **5263** l. ἄνομ. H: Schr. | παντὸς La. **5265** ἀνόητον H: Mus. = K Σ″ (ἀνών- Σ) **5266** gl. 5239 hic hab. H | l. suppl. Kust. Biel. = Σ′ | ὀρῶντος H: Kust. **5270** incl. ad gl. 5275 trsp. Perg., cf. test. **5274** l. ἀνόρ. H: Mus. = Ph **5275** incl. e gl. 5270 **5276** ἀνησίμικρον vel -μικκον Herw. 1901,217 | ὀλιγόρυτον H: H^{c} **5278** ἀνόσιμος H: Mus. | 〈ᾧ〉 Mus. **5280** ἄνουσον· ἄνοσον ci. La. | gl. Thessal. esse ci. Herw. 1895,332

5285 ⟨ἀν' οὖς ἔχων· ἄνω τὸ οὖς ἔχων.⟩ Αἰσχύλος Λυκούργῳ (fr. 126 R.) D
5286 ἀνοσχήν· ἄνανδρος D
5287 ἀνότιστον· ἀθρήνητον D
5288 ἀνούλιοι· ἀνώλεθροι D
5289 ἄνουροι· ἄβρεκτοι. ὑψηλοί D
5290 *ἀνοχῇ· μακροθυμία vg^{1}A^{13}, παρὰ τὸ ἀνέχειν καὶ ἀνέχεσθαι A^{13} | ἢ ἀνατολή | ἢ χάριτι (Ep. Rom. 3, 25) N. T.
5291 ἀνοχαίου· ἀνατολικοῦ D
5292 ἀνοχλίζων· ἀναμοχλεύων (Greg. Naz. epigr. AP 8, 104, 8) D
5293 ἀνοψίην· τὸ μὴ βλέπειν D
5294 ἀνστάντες δέ· ἀναστάντες δέ (B 398 ..) Hom.
5295 ἀνσάττεν· ἅψασθαι. συνάψαι. Κρῆτες D
5296 ἀνσατήρ· βουβών. Λάκωνες D
5297 ἀνσερίσασθαι· τὸ μόνον πρὸς τὸ πῦρ στῆναι. Λάκωνες D
5298 ἀνστήτην· ἀνέστησαν, δυϊκῶς (Α 305) Hom.
5299 *ἄνστησον· ἀνάστησον (Κ 176) A^{1} Hom.
5300 *ἄντα· ἐξεναντίας, κατὰ πρόσωπον (Ν 184) A^{116} Hom.
5301 *ἀνταγωνιστής· ἀντίπαλος (Eur. Tr. 1006) A^{117} Eur.
5302 Ἀνταγορίδας· γένος Ἀθήνησιν D
5303 *ἀντᾴδεται· ἐναντιοῦται (A^{114})
5304 *†ἄνται· ἄνεμοι A^{91}
5305 ἀνταίας· πολεμίας. ἐχθρᾶς. Σοφοκλῆς Πολυΐδῳ (fr. 400 R.) D
5306 ἀνταίαν· ἔκτοπον, χαλεπήν. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ (fr. 72 R.) D
5307 ἄνταια· ἐναντία, ἱκέσιος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ (fr. 223 R.). σημαίνει δὲ καὶ δαίμονα (Soph. fr. 334 R.). καὶ τὴν Ἑκάτην δὲ Ἀνταίαν λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἐπιπέμπειν αὐτά D
5308 ἀνταίρουσιν· ἀντιλέγουσι A^{71}. Σοφοκλῆς Θυέστῃ (fr. 265 R.) D

5285 cf. Schol. Soph. OC 674 (cit. Aesch.) **5290** ἀνατολή cf. Poll. 4, 157 **5294** Schol. **5298** Schol.; E. Gen. α 910 (EM 111, 43) **5300** EM 111, 50 | **5307** ἐναντία E. Gen. α 911 (EM 111, 46; Method.); ἱκέσιος (Diogen.) et Ἑκάτη EM 111, 49

5285 contin. H | αἰσχῦλος H: accent. Mus. | Aesch. ad aliam gl. (ft. 5286) pert. agn. Pears. 751, fr. e Schol. Soph. add. Nauck **5287** ἀνότευκτον H: La. ('illacrimabilis'); ἀνοτότυκτον Schm. **5288** ἀνούλεγοι H: Schm. **5290** ἀνοχὴ H (Poll.): Mus. | ανεχειν η ανεχεσθαι K | ἀνατολῆ H: Schm. = Poll. **5291** ἀνοχεύ(?)ου H: Guyet **5293** ἀνοψοφίην H: Schm. Add. 1, 555 **5295** ἀνσατον H (ἄν- Ald.): La. ('sarcinas colligare') **5296** i. q. *αν-ασακτης ci. La. **5297** h. e. ἀνθερ- (Guyet; hoc non reperiri not. Chantr. 1955, 60) | μόνον susp. Herw. 1895, 332, 'non intellegitur' La. **5298** spat.νστήτην H: ἀ ins. Mus. **5301** ἀνταγονὴς, τίς (γο e corr.?) H: -γων- Ald., -νιστὴς Mus. = K **5302** ἀθηνήϊσιν H: Mus. **5304** h. e. ἀῆται (Kust.), idem vitium gl. 5330 **5305** πολυείδω H: Vales. **5306** n. lin.τισίω H: Mus. **5307** ἀνταία (H) et ἀνταῖα (Lob. Aglaoph. 121) compon. | αἰσχ-ῦλος H: accent. Mus. | δαιμόνια Lob.; potius in fine αὐτόν La., coll. Soph. **5308** ἀντερ-οῦσι H: Voss. Kust. = K

5309 †ἀντακάς· σήμερον†

D **5310** ἀντακαῖοι· ἰχθῦς κητώδεις (Hdt. 4,53,3)

5311 ἀντακές· σημεῖον ...

Eur. **5312** ἀντάλλαγμα· ἀνθόμοιον (Eur. Or. 1157)

D **5313** ἀνταλλαγῆναι· ἀναπαύσασθαι. Κρῆτες

D **5314** †ἀνταλλές· ταύτης τῆς ἡμέρας

LXX **5315** *ἀντάμειψιν· ἀνταπόδοσιν (Ps. 118,112) vg^{39}A^{108}

D **5316** ἀνταμιλλᾶσθαι· ἀντερίζειν

5317 ἀντᾶν· ἀντιάζειν, ἱκετεύειν

Att. **5318** ἀνταναγνῶναι· ἀντιβάλλειν (A^{110}) βιβλίον (Cratin. fr. 289 K.–A.)

LXX **5319** *ἀνταναιρεθῇ· ἀφανισθῇ (Ps. 71,7) vg^{31}A^{67}(Br^{455})

LXX **5320** *ἀνταναιρεῖται· ἀφαιρεῖται (Ps. 9,26) A^{107}

5321 *ἀντανακλωμένη· κατ' ἀνάκλασιν διά τινος μεταγομένη. γίνεται δὲ τοῦτο ἐπὶ φωνῆς vg^{3}A^{45}Σ, ἣν καλοῦσιν ἠχώ (Sap. 17,18) A^{45}[vg^{3}Σ], καὶ ἐπὶ φωτός (Ios. ant. 8,186) vg^{3}A^{45}Σ. ἢ ⌊ἀντιπίπτουσα A^{82}Br^{1171}

5322 *ἀντανελέσθαι· ἀντιλαβεῖν A^{64} χείρονα

5323 ἀντανελών· †ἐκ κόπων ἀφελών

D **5324** ἀντάταν· ἐπίβουλον. ἀντίδικον

D **5325** ἀνταλλάξ· ἐν μέρει

Hom. **5326** *ἀντάξιον· ἴσον A^{102}, κατὰ τὴν ἀξίαν (A 136 ..)

5327 †ἀντάποτος· συνδεδεμένος

D **5328** ἄνταρ· ἀετός, ὑπὸ Τυρρηνῶν. Εὐφορίων δὲ δίασμα (fr. 147 P.)

5329 *ἀντάρτης· τύραννος, ἀντιβαίνων βασιλεῖ A^{96}

Hom. **5330** *†ἀντάς· πνοάς A^{90}

5331 *ἀντᾶσθαι· συναντᾶν A^{135}

5332 *ἀντεγράψατο· ἀντεδικάσατο A^{121}

Hom. **5333** ἄντα τι⟨τυ⟩σκόμενος· ἐξεναντίας τιτρώσκων (ω 181)

5315 Su α 2610; gl. Psalm. **5318** ἀντιβάλλειν Σ''' α 1528; cf. Phryn. praep. soph. 47,16; id. ecl. 188 **5321** Σ α 659; gl. Sap. **5326** Schol. | **5332** Σ''' α 1529

5309 v.l. gl. 5311 (La.) **5310** ἀντακεοὶ H: Sop. Stephan. Vales. **5311** σήμερον Guyet. Pears. 85, cf. gl. 5309; 'aut e.g. suppl. ⟨εν θυτικῃ⟩ aut αντ' ἅμερας σημερον coll. gl. 5136 (de psilosi cf. Be. 2,298)' La. **5312** ἀντόμοιον H: Suicer, Thes. **5313** ἀνταλλαγὴν H: Mus. ('scl. aliis succedentibus' La.) **5314** αντ' αμε⟨ρα⟩ς ci. La., coll. ad gl. 5311 **5317** ἱκετεύειν ad ἄντεσθαι ref. La. **5318** αντιβαλειν K **5320** ἀνταναίρεται H: Perg. Biel. = K **5321** l. ἀντανάκλασιν K^{vg}Σ | ἀνάκλησιν H: Phav. = K | απο τινος K | ἀντιπίπτουσιν H: Phav. = K **5322** Χείρωνι (sc. fabula Cratini vel alterius poetae) Pears. 85 **5323** ἀφελῶν H: accent. ed. 1521 **5324** ἀντταντὰν H (ἀντάνταν Mus.): La. coll. DI 5015,23 (alia vocis ατη signific.) **5325** ἄνταξ H: Lob. Paral. p. 123 **5326** ἶσον H: accent. Mus. = Schol. **5327** ἀντυγωτός Schm. coll. gl. 5547 **5328** τυρινῶν H: -ρρ- H^{c}, -ην- Mus. | cf. ad gl. 4702 **5330** h.e. ἀήτας (Scal. Stephan.. Kust.), cf. gl. 5304. 1518–20 **5333** ἀντατισκόμενος H: Mus. | τιτρωσκόμενος H: La.

5334 ἀντεβόλησα· ἀπήντησα (ω 87) Hom.
5335 ἀντ’ ἔτους· τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Λάκωνες D
5336 †ἀντεῖν· ὁ ἐναντίος τῇ ἀγωγῇ
5337 *ἀντείχοντο· κατέσχον A^{124}
5338 ἀντεδύσατο· ἀνέδυ. ἀνέβη
5339 ἀντεκκομιεῖ· ἀντεξοίσει
5340 *ἀντεκκομίσει· ἀντεκφέρει A^{50}
5341 *†ἀντέκτασις· ἀνταπόδοσις. καὶ ἀντέκτισις (Cyr. in xii proph. 1,60,6 ..) vg^{30}A^{66}
5342 *ἀντεμβιάζειν· ἀντεξετάζειν A^{86}
5343 ἀντενδάσασθαι· ἀνταποδοῦναι. ἐπιπλῆξαι. Εὐριπίδης Πελίασιν (fr. 611 K.) D
5344 ἀντεμφανίζων· ἀντιδεικνύς
5345 *ἀντεξάγοντες· ἀντεπιφέροντες (Cyr. in xii proph. 1,232,28 ..) A^{57}
5346 *ἀντεξάγω· ἀντεκφέρω. ἀντιστήκω (A^{118})
5347 ἀντεξετάζω· ἀντερωτῶ
5348 *ἀντεπῄει· ἀντεπήρχετο vg^{29}A^{63}Br^{451}
5349 ἀντέπιπτεν· ἐναντιοῦτο
5350 ἀντεποισόμεθα· ἀντεπενέγκω⟨μεν⟩
5351 ἀντεραστής· ὁ ἀντερῶν (Ar. Equ. 733)
5352 ἀντερίσεις· [ἀντείπεις]. ἀντιζηλώσεις
5353 ἀντέσχεν· ὑπέμεινεν
5354 ἄντεσθαι· ποτὲ μὲν λιτανεύειν· ποτὲ δὲ ἐξεναντίας παραγίνεσθαι (B 595). ἢ παραγίνεσθαι πρὸς λιτανείαν Ap. S.
5355 ἄντεσο· ἄντησον, ἄντικρυς ἐλθέ
5356 †ἀντεταιῶς· ἀναγεγραμμένως

5348 Su α 2626 (Δ) **5354** Ap. S. 31,29; cf. EM 112,1

5335 ἀντετοῦς H: div. La. post Baun. 1914,20; term. non Lac. (Be. 2,364), itaque ἀντὶ ϝέτεος (GDI 2561 A 45) fonti trib. Baun. **5336** ἀντήν Mus. **5338** h.e. ἀνεδ. (Kust.) **5339** ἀντευξεῖ H: Pears. 85. Perg. Kust. **5340** ἀντεκομίσει H: Mus. = K **5341** ἀντέκτισις, correctio in H (Kust.), le. K **5342** ἀντεμβριάζειν H: La. = K; ἀντεμβριμάζειν La. p. 507 **5343** ἀντεμμάσασθαι H: Herw. 1894,236 (Jackson, Marg. sc. 121) | πολίασιν H: Meurs. Eur. (Εὔπολις Πόλεσιν perperam [pace La.] Nauck) **5345** ἀντεφέροντες H: La. = K; ἀντεκ- Mus. **5346** ἀντεισφέρω H: Alb.; αντεπιφερων K **5348** ἀντέπνει H: Alb. = K Su | ἀνταπήρχετο H: Phav. = K Su **5350** ἀντεπονησόμεθα H: Alb. | ἀντεπενέγκω H: Mus. **5352** spat.ντερήσεις H, ἀ ins. Mus.: Ruhnk. in Alb. Auct. | incl. Schm. tacite; ft. ad le. codicis scriptum, sed quam form. auctor voluerit non video **5354** ἀντέσθαι H: accent. Mus. = testt. | ἢ – λιτανείαν incl. La. **5355** susp. Conom. 1988,422 | ἀντέσο H: accent. La.; ἄντεο Sop. | ἀντίσον H: La. **5356** ἀντετραφώς· ἀνατετραμμένος ci. La.; ἀντ’ ἔτεος ἀναγεγραμμένους· ⟨ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει καταγεγραμμένους⟩ Baun. 1914,21

Hom. **5357** *ἀντεφέροντο· ἐναντιοῦντο A^{51}Σ, ἀντέπραττον (Ε 701) A^{51}

5358 *ἀντέχεται· ἀντιλαμβάνεται vg^{10}A^{97}. φροντίζει, περιποιεῖται A^{97}

Hom. **5359** *ἀντετόρησε· διεπερόνησε, ⌊διέτρησε A^{89}Br^{386} [διέπρησεν] (Ε 337)

D **5360** ἀντήλιοι θεοί· οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρυμένοι. Εὐριπίδης Μελεάγρῳ (fr. 538 K.)

D **5361** ἀντήλιος· ὁ ἴσος καὶ ὅμοιος ἡλίῳ φαινόμενος, καταχρηστικῶς δὲ ὁ ἀντικρὺ ἡλίου ἱδρυμένος βωμὸς ἢ θεός (Eur. Ion 1550)

Hom. **5362** *ἄντην· ἐξεναντίας Br^{624}, ἐναντίον A^{77}, φανερῶς (Α 187)

D **5363** ἀντήρεις· ἀντιθέτους. Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ (89) ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, ὅταν κατ' ἴσον ἐλαύνωσι, καὶ μὴ ἐπὶ θάτερα περιωθῆται ἡ ναῦς

5364 ἀντηρέται· ἴσοι, ἀπὸ τῶν ἐξ ἴσου ἐρεσσόντων, ἤγουν κωπηλατούντων (Aesch. Sept. 595)

Eur. **5365** ἀντήρη· ἀντωπίαν (Eur. Tr. 221)

5366 *ἀντίον· τὸ ἐξεναντίας ἀντιπαραταττόμενον A^{68}

D **5367** ἀντηρίδες· τὰ ἀντερείδοντα ξύλα, ἢ λίθινα κατασκευάσματα (Thuc. 7,36,2)

D **5368** ἀντήριος· στήμων. καὶ ὁ κανὼν ⟨ὁ⟩ προσκείμενος τῇ θύρᾳ, ὃν ἔνιοι καλυπτῆρά φασι

D **5369** ἀντηδίς· ἱκετευτικῶς

D **5370** †ἀντῆ· δῶρον ἱκέσιον

5371 *ἀντῆσαι· τυχεῖν A^{136}. ἀντιάσαι (Soph. OC 1445)

5372 ἀντήσει· λιτανείαις, ἀντήσεσιν

5373 ἀντήσεις· ἱκεσίαι, λιτανεῖαι, ἱκετεῖαι

D **5374** ἀντι· πρόθεσις. ἢ ἀντίον γυναικείου ἱστοῦ (Γ 425?)

Hom. **5375** ἀντιάαν· μεταλαβεῖν (Ν 215)

5376 *ἀντιάζει· ἀπαντᾷ, συναπαντᾷ A^{95}

5377 ἀντιάζων· ἀπαντῶν (Soph. OT 192)

5357 Σ α 664 | **5359** διέτρησεν Schol.; διέπρησεν ?Su α 2636 **5361** ἴσος ἡλίῳ EM 112, 42 **5362** ἐξεναντίας Schol.; E. Gen. α 912 (EM 111, 47) **5363** Schol. Soph. a^{1} + a^{2} (Su α 2648); cf. EM 112, 27 (Diogen.) **5369** (Theogn. can. 991 [163, 26 C.]) **5375** Schol.

5357 ἠναντιοῦντο Alb. = K **5358** παραποιεῖται H: Mus.; αντιποιειται K **5359** f. l. incl. Schm. **5360** l. ἀντ. H: Arnald. Lect. 16 **5361** ἶσος H (EM): accent. La. **5363** ἐπὶ τῶν H: Mus.= Schol. Soph. | περιωθήτ̄ H: Ald. = Schol. Soph. **5364** ἶσοι H: accent. La. **5365** l. ἀντίον H, **5366** l. ἀντήρη H (K): Schm. post Tittmann Zonar. 177, nisi quod gll. inter se commut. **5367** ἀντήριδες H: accent. Heins. **5368** ὁ κᾶν(accent. inc.) H: Mus. | 'καλυπτήρ *repagula*' Philox. Gl. Lat. 2, 261 (cft. Salm.) **5369** ἀντήδης H: La. = Theogn. **5370** ἄντημα ci. La. **5371** ἀντιᾶσαι H: accent. Mus. **5372** v.l.: gl. 5474 | le. ἀντήσεσι Mus. **5375** μεταλαμβάνειν Schol. **5376** συναντα K

5378 ἀντιάσας· *μεταλαβών A[119] ἢ συντυχήσας ἢ ἵλεως γενόμενος (Α 67) Hom. + ?
5379 ἀντιάσειεν· ἐπιτύχοιεν ἢ ἐπιτύχοι (Ν 290 ..) Hom.
5380 ἀντιάσητον· μεταλάβητον (Μ 356) Hom.
5381 †ἀντιάουσαν· ὑποστρωννύουσαν (Α 31) Hom.
5382 ἀντιάνειραι· Ἀρίσταρχος ἴσανδροι· τὸ δὲ ἐπίθετον τῶν Ἀμαζόνων. ἤτοι διότι ἀνδράσιν ἠναντιοῦντο, οὐ θέλουσαι αὐτοῖς συνευνασθῆναι (Γ 189) Ap. S.
5383 *ἀντιβαίνων· ἀνθιστάμενος A[85]
5384 ἀντιβάλανος· ἡ †κικκίς D
5385 ἀντίβάλλει· ἀντιστρέφει, ἢ διαβάλλει. ἢ διορθοῖ. ἢ ἐπιστρέφει
5386 †ἀντιβάλμους· ἀντιστρόφους
5387 †ἀντιβαρνικί· ἡ κασσία D
5388 ἀντίβιον· ἐναντίον ἀλλήλων (Γ 20 ..) A[75] Hom.
5389 *ἀντίβιος· ἐξ ἐναντίας (Α 304 ..) A[128](g[27]Br[1252]) Hom.
5390 ἀντίβοιον· ἰσόβοιον. ἀντὶ βοὸς καθαγιαζόμενον. Σοφοκλῆς Μελεαγρῳ (fr. 405 R.) D
5391 ἀντίβίον· ἐξ ἐναντίας πολεμοῦντες (Η 40) Hom.
5392 ἀντιβολεῖν· συναντᾶν. καὶ ἱκετεύειν (Ar. Equ. 1297)
5393 ἀντιβολήρ· στρωτὴρ μικρός. Λάκωνες D
5394 *ἀντιβολῆσαι· μεταλαβεῖν, συναντῆσαι (Δ 342) A[129]
5395 *ἀντιβολῶ· παρακαλῶ vg[8]
5396 ἀντιγόνιον· βοτάνη, καὶ ἄνθος D
5397 Ἀντιγόνειος· βόλος τις οὕτως ἐκαλεῖτο D
5398 *ἀντίγονον· ἀκακία A[112](g[40])
5399 ἀντιγράφεσθαι· [ἀντιποιεῖσθαι κλήρου, ἢ ἀντικατηγορεῖν.] Ἀττικοὶ τὸ ἀντιποιεῖσθοα κλήρου, ἢ ἀντικατηγορεῖν D
5400 ἀντιγραφή· [τῷ] ἐν ἴσῳ τῇ ἀντωμοσίᾳ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ [ἐν ἴσῳ τὸ] ἀντιποιεῖσθαι D
5401 ἀντιδιαπλέκειν· ἀντιμηχανᾶσθαι (Aeschin. 3,28) Att.?

5378 μεταλαβών cf. Apion 221,11 L. | συντυχήσας – cf. EM 114,8 **5379** Ap. S. 34,14 **5382** Ap. S. 33,19; Schol.; EM 111,34; ἴσανδροι Σ α 668 **5389** cf. Schol. **5392** | cf. EM 112,54 **5394** | Ap. S. 31,31; cf. Schol.; E. Gen. α 931 (EM 112,46) **5399** | cf. Schol. Aeschin. 1,119 (259) **5400** Ph α 2088

5378 μεταβάλλων H, -βαλων K: Phav. **5379** ἐπιτύχοιεν ἢ incl. Schm. tacite **5380** μεταβάλλητον H: Alb. **5382** ἀντιανεῖραι H: accent. Mus. = testt. **5383** ἀντιστάμενος H: Voss. = K **5384** ἡ H: HSt. Ind. | κηκίς HSt. Ind. **5386** v.l. gl. 5518 (Sop. Kust.) **5387** αντιϝαρνικιον ci. La. **5388** ἀντίαιον H: HSt. Ind. = K **5391** ἀντιβοίιον H: Mus. **5393** cf. Be. 2,344 **5394** ἀντειβολῆσαι H: Ald. = K testt. | μεταβάλλειν H: Abresch. Kust. = K | ἀπαντῆσαι Schol. E. Gen. **5397** ἀντιγόνιος H: Schm. | βῶλος H: ed. 1521 **5399** dittogr. incl. Verw. | κλῆρον (alt.) H: Mus. **5400** ἐν ἴσῳ τῷ Mus. | correct. male locat. del. Hemsterh. Luc. p. 85 **5401** ἀντία· πλέκειν H, punct. del. Mus.: Voss.

5402 ἀντιδιαιρεῖται· ἀντιμερίζεται
5403 *ἀντιδιαστέλλεται· ἀντιβάλλει, ⌊ἀντιδιίστησιν (Cyr. in Ioh. 1,279,9) A[62]Σ(vg[28])
D **5404** ἀντιδικεῖν· ἐν δίκῃ ἀντιβαίνειν (Dem. 28,17)
N. T. **5405** ἀντίδικος· *ἀντίπαλος A[93], ἐχθρός, ἐναντίος (Ev. Matth. 5,25)
D **5406** ἀντίδοξος· ἐναντίος κατὰ τὴν δόξαν
D **5407** ἀντίδοσις· ἡ μετάληψις
5408 *ἀντιζήλου· … A[130]
5409 *…· στρογγύλον, στραγγαλιώδη ἐν κύκλῳ ⟨πείσματα, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ γυναικός⟩ A[130]
D **5410** ἀντίζυγα· ἰσόζυγα
Hom. **5411** *ἀντίθεον· ἰσόθεον (A 264 ..) (v[43]A[126])
N. T. **5412** *ἀντίθεσις· ἀντιλογία. ἐρώτησις (1. Ep. Tim. 6,20) A[99]
5413 *ἀντίθετα· ἐναντία vg[38]A[106]
5414 †ἀντιθόντων· ὑπαντούντων†
5415 ἀντικαθεστώσας· ἀντικειμένας
D **5416** ἀντίκαινον· ἰσόκαινον
D **5417** ἀντικάρδιον· τόπος ὁ μετὰ τὴν κλεῖδα
Hom. **5418** ἀντί κασιγνήτου· ἴσος τῷ ἀδελφῷ (θ 546)
5419 ἀντικαταλαβεῖν· τὸ ἀντιλαχεῖν δίκην (Plat. com. fr. 111 K.–A.)
5420 ἀντίκειται· ἐναντίος κεῖται
Iur. **5421** ἀντικένσωρ· ὁ τοὺς νόμους μεμαθηκώς
Hom. **5422** *ἀντικρύ· κατέναντι vg[7]S[53]Σ, ἐξ ἐναντίας (Γ 359) vg[7]AS[53]Σ
Att. **5423** *ἄντικρυς· φανερῶς A[59]Σ. ἀπέναντι, ἀντικρύς
D **5424** Ἀντικυρικόν· ὁ ἐλλέβορος
D **5425** ἀντικύων· ἀλώπηξ

5403 | Σ α 670 **5405** ἐχθρός Schol. Aesch. Ag. 41 **5411** Ap. S. 33,15; Schol.; cf. EM 111,33; lex. Greg. or. 21,26 (LGM 171,10) **5418** Schol. **5419** Ph α 2106 (cit. Plat. com.) **5422** Σ α 672; E. Gen. α 917 (EM 114,27. 29; Method.); ἐξ ἐναντίας Apion 221,15 L.; Schol.; Ael. Dion. α 147; lex. rhet. 198,17 (V[1]); Schol. Plat. Charm. 153a (2); cf. Ioh. Philop. de voc. A α 17 **5423** φανερῶς Σ α 673; Ph α 2110; E. Gen. α 917 (EM 114,27; Method.); Schol. Γ 359; Ael. Dion. α 147; lex. rhet. 198,19 (V[1]); Schol. Plat. Charm. 153a (2); Ioh. Philop. de voc. A α 17; lex. Vind. α 147 **5424** Diosc. mat. med. 4,149RV

5403 ἀντιβάλλ(εν) H: Ald. **5404** ἀντιδίκειν H: accent. Mus. | ἀντιμένειν H: Mus. **5408** ἀντίζηλον Mus.; ἀντιζηλοῦν· ⟨λέγεται ἐπὶ γυναικός⟩ ci. La., e gl. 5409 **5409** contin. H (K): Schm. | le. ⟨ἀντζεύγμα⟩ ci. La. | στρογγῦλον H: accent. Mus. | στραγγαλώδη H (K): Schm. | add. La. = K **5414** v.l. gl. 5445 (Schm.) **5417** ἀντικαραὼν H: Pears. 86 **5418** spat.ντὶ H: ἀ ins. Mus. **5419** expl. ἀντὶ τοῦ λαχεῖν δ. Ph **5421** h.e. *antecessor* (Sop. Salm. Heins. al.) **5422** ἄντικρυ H: accent. Mus. = testt. **5424** ἀντικύρικον H: accent. Guyet. Salm. = Diosc. | ἐλέβορος H: H[c] = Diosc.

5426 ἀντιλαχεῖν· τὸ δίκη⟨ν⟩ ἐπὶ διαιτητοῦ λαχόντα ἐρήμην ὀφλεῖν, καὶ πάλιν περὶ τὰ αὐτὰ δικάζεσθαι D
5427 ἀντιλαβεύς· ὁ πόρπαξ τῆς τοῦ ὁπλίτου ἀσπίδος D
5428 *ἀντιλάζυσθαι· ἀντιλαβέσθαι (Eur. Or. 753) A[69] Eur.
5429 ἀντιλαμβάνεται· βοηθεῖ. ἢ κωλύει.
5430 ἀντιλαοί· τῶν ἄρτων κλάσματα D
5431 ἀντικρὺ δ᾽ ἀπόφημι· φανερῶς λέξω (Η 362) Hom.
5432 ἀντιλαβαί· λογικαὶ ῥήσεις ἐξ ἡμιστίχων λεγόμεναι κατ᾽ ἀμοιβὴν παρὰ ⟨τοῖς⟩ τραγικοῖς. †Ἱπποκράτης D
5433 ἀντιλήπτωρ· *ἀντιλαμβανόμενος A[83]. ὑπερασπιστής, βοηθός (Ps. Sal. 16, 4) LXX
5434 ἀντιλογικός· ἀντιλογητικός (Ar. Nub. 1173) D
5435 *ἀντίλυτρον· ἀντίδοτον (1. Ep. Tim. 2, 6) vg[13]A[56]Br[10] N. T.
5436 ἀντίμηνα· κατὰ μῆνα D
5437 ἀντιμισθωτός· ὁ ἀντ᾽ αὐτοῦ ὑπηρετῶν D
5438 †ἀντίνη ἄντινι ἐνέγμεθα†· ἐναντιώμεθα
5439 ἀντί νυ πολλῶν· ἴσος πολλοίς (Ι 116) Hom.
5440 [ἀντίζωοι· ἀντίπαλοι]
5441 ἀντίξοοι· ἐναντίοι ἀντίπαλοι (Hdt. 6, 50, 2)
5442 ἀντίον· ἐξ ἐναντίας (Α 230) Hom.
5443 *ἀντιόφρων· ἐναντίον φρονῶν A[88]
5444 ἀντιόων· ὑπαντῶν. ἢ μεταλαμβάνων (α 25) Hom.
5445 *ἀντιοώντων· ὑπαντώντων. ἢ μεταλαμβανόντων (Ψ 643) A[78] Hom.
5446 ἀντιόωσα· ἀπαντῶσα, παραγινομένη. εὐτρεπίζουσα (Φ 431) Hom.
5447 ἀντιξοεῖ· ἐναντιοῦται (Pind. Ol. 13, 46 = 34) D
5448 ἀντίπαις· νέος παῖς (Aesch. Cho. 38) D
5449 ἀντίπαλον· ἐναντίον, ἐχθρόν. Θουκυδίδης (2, 45, 1) Att.
5450 ἀντιπαράθεσις· …

5426 lex. rhet. 199, 12 (V[1]); cf. Poll. 8, 61 **5433** Su α 2679; gl. Psalm. | **5439** cf. Schol.[AT]; lex. Hom. α 553; Su α 2687 **5441** cf. Su α 2688; EM 114, 24 | **5442** Schol.; EM 113, 29 **5444** Schol. 25a; ὑπαντῶν Ap. S. 36, 29 **5445** cf. Su α 2696 (Δ) **5447** Schol. Pind.; EM 114, 26 **5448** Ar. Byz. fr. 44 S. **5449** EM 114, 9; cf. E. Gen. α 918 (EM 111, 38. E. Gud. 153, 26) |

5426 ⟨ν⟩ Mus. | ἐπιδιαίτητον H: Schm. = lex. rhet. **5428** spat.ντιλαζῦσθαι H: ἀ ins. et accent. Mus. **5430** 'vix sanum' La. **5431** ἀντίκρυς H: accent. et δ᾽ Mus. **5432** διαλογικαὶ Nauck ad Soph. El. 1220 (ed. 3), 'sed λογ. opponuntur canticis' La. | ἱμιστίχων H: Mus. | κατὰ μικρὸν H: La. | ⟨τοῖς⟩ La. | Ἱπποκράτης ad gl. deperd. ἀντίληψις pert. ci. Pears. 86, ad ἀντικονταίνουσι (Erot. 25, 4) Bergk; Κράτης Mein. ann. Marpur. 1850, 499 **5436** ἀντὶ μῆνα H: Mus. **5437** ἀντ᾽ ἄλλου HSt. Thes. 2, 947C **5438** ἀντιηνέγμεθα· ἠναντιώμεθα Bentl. Ep. ad Mill. 93 (2, 360) **5439** ἀντιν· πολλῶν H: Mus. = testt. | ἶσος H (Schol.[T] Su): accent. La. = Schol.[A] lex. Hom. | πολλή H: Mus. = Schol.[A] lex. Hom. Su **5440** dittogr. gl. 5441 (Heins. Salm. Kust.) **5445** v.l.: gl. 5414 **5447** ἀντιοχεῖ H: Hemsterh. = testt. **5450** expl. deesse vid. Pears. 87. Arnald. Lect. 16

5451 *ἀντιπαρεξάγει· ἀντιτάσσει (Cyr. in xii proph. 2,579,21 ..) (vg^{9}A^{55}Br^{1199}Σ)

5452 ἀντίπερα· τὸ ἐν τῷ πέρα, ἢ ἀντικρύ πέρα τῆς θαλάσσης, ἢ ἐναντίον

D? Prov.? **5453** ἀντιπελαργεῖν· ἀντιτρέφειν

Hom. **5454** ἀντιπεφάσθαι· ⟨ἀντι⟩τεθνάναι. ⟨ἀντ⟩αναιρεῖσθαι (N 447)

5455 ἀντιπεφυκότων· ἐναντίως πεφυκότων

5456 *ἀντίπηξ· κιβωτός A^{134}Br^{992}

D **5457** ἀντίπηγα· κίστην. Εὐριπίδης Ἴωνι (1338). ἤγουν ἀγγεῖον

Hom. **5458** ἀντιπέραια· τὰ ἐν τῇ πέρᾳ, καὶ τῷ πέραν (B 635)

D **5459** ἀντιπιφάσκει· ἀνταποδίδωσιν

D **5460** ἀντίπλαστον· Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ (fr. 284 R.)· ‘πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἴναχος τὸν ἀντίπλαστον ἔχει νόμον κεκμηκότων’, ἀντὶ τοῦ ἰσόπλαστον, ὅμοιον

D **5461** ἀντιπολέμους· πολεμίους (Hdt. 4,140,3)

5462 ἀντιπράττεται· ἀντιμάχεται A^{100}, ἐναντιοῦται (vg^{37})

D **5463** ἀντίπροικα· τὰ ἐπευωνισμένα καὶ ἰσόπροικα (Xen. Ages. 1,18)

5464 ἀντιπροΐσχειν· ἀντιδοῦναι

5465 *ἀντιπροκλήσεις· ἀντιλογίαι. ἀντεγκλήματα (g^{17}Σ)

D **5466** ἀντίπρωρα· ἀντιπρόσωπα. πρώρα γὰρ τὸ πρόσωπον, καὶ ἀνδρόπρωρον· ἀνδροπρόσωπον. Σοφοκλῆς Τραχινίαις (223)

D **5467** ἀντίπυργος· ἰσόπυργος. ἴσον κατὰ τὸ ὕψος τοῦ μήκους τὸ ἀνάστημα ἔχων (Eur. Bacch. 1097)

D **5468** ἀντίρρησις· ἔστι λόγος τὸ πιθανὸν ἑτέρου λόγου διαβάλλων

D **5469** ἀντίρ⟨ρ⟩ινον· ἀντίρ⟨ρ⟩ιζον. οἱ δὲ βοτάνης εἶδος

5470 *ἀντίρροπον· ἴσον g^{19}, ἰσόσταθμον (vg^{19}), ἰσόζυγον (Soph. El. 120)

D **5471** ἀντίρρωται· ἀντὶ τοῦ ἀποπέμπεται

D **5472** ἀντίσπαστον· φιλήματος ὄνομα

5451 Σ α 674 **5453** EM 114,11; cf. Zenob. vulg. 1,94; Prov. Bodl. 123 **5454** EM 114,14 | **5456** EM 114,2 **5463** (Poll. 7,10) **5465** Σ α 676 **5466** – ἀντιπρόσωπα Schol. Soph. **5469** Diosc. mat. med. 4,130; Schol. Orib. 2,89,18 **5470** cf. Σ α 677

5451 contin. H: Pears. Arnald. | infin. KΣ **5452** ἀντιπέραι’ Pears. 87, v. gl. 5458 | τῷ ἐν H: H^{c} **5453** ἀντιπεραλαχεῖν H: Vales. Pears. 87. Voss. = testt. | ἀντιστρέφειν H (EM): Alb. = (Prov.) coll. gl. π 1287 **5454** ἀντιπεφᾶσθαι H: accent. Mus. = EM; ἀντὶ πεφάσθαι Pears. 87, ad Ω 254 (ergo ἀντ(ι) in expl. haud necess.) | τεθνᾶναι H: accent. Mus. = EM, add. Kust. = EM | add. Kust. **5458** περᾶν H: accent. Mus. **5459** ἀντιπιφα⟨ύ⟩σκει Herw. 1895,333 **5460** νόμον ἔχει Porson ed. Eur. Hec. xiv **5462** αντιπραττει K^{vg} **5463** ἐπώνυμα H: HSt. Ind. coll. Poll. **5464** ἀντιπροΐσχεν H: Mus. = K **5466** cf. gl. 4770 **5467** ἶσον H: accent. La. **5469** ἀντίρινον· ἀντίριζον H: Mus. | ἀ.· οἱ δὲ ἄντιρρις· β. εἶ. Bod. a Stap. ad Theophr. p. 1174 **5470** ἶσον H: accent. La. | αντισταθμον K **5472** ἀντίπαστον H: HSt. Ind.

5473 ἀντήσειεν· ἀπαντήσειεν (Η 158) Hom.
5474 †ἀντίσεις· λιτανείαις
5475 †ἀντισκνεῖται· ἀναβάλλεται
5476 ἀντιστάτης· ὁ ἀνθεστὼς ⟨ἐν⟩ τῇ μάχῃ (Aesch. Sept. 518). καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ D
5477 *ἀντιστρατευόμενον· ἀνθιστάμενον (Ep. Rom. 7,23) A[84] N. T.
5478 ἀντιστρέφω· ἀνταξιῶ. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς (fr. 642 R.) D
5479 ἀντιστήσεται· ἀνταλλάζεται D
5480 ἀντιστοιχεῖν· κατὰ στοῖχον ἑστάναι D
5481 ἀντίστομος· ἡ ἐξ ἑκατέρου μέρους τάξις D
5482 ἀντίστροφος· ἴση, ὁμοία (Plat. rep. 522a) D
5483 ἀντ' ἰσχάδος· τὸ μηδενὸς ἄξιον (Ar. Pac. 1223?) D
5484 ἄντιτα· ἀντέκτιτα. ἀντιτιμώρητα (Ω 213) Hom.
5485 ἀντιτάλαντον· ἀντίσταθμον. ἴσον D
5486 *ἀντιτάσσεται· ἀντίκειται (Prov. 3,34) A[109] LXX
5487 ἀντιτεχνήσει· ἀντικατασκευάσει D
5488 ἀντιτείνει· ἐρίζει (Eur. Herc. 283) D
5489 ἀντίτιμα· τὰ ἄποινα. τὰ ἀντέκτιτα D
5490 ἀντιτιμᾶσθαι· ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὃ χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι τὸν ἁλόντα D
5491 ἀντιτίμημα· ἡ ἀντιτίμησις D
5492 ἀντιτίσασθαι· ἀνταποδοῦναι (Eur. Med. 261) A[70] Eur.
5493 ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο· ἴσος ἱκέτῃ σοί εἰμι (Φ 75) Hom.
5494 ἀντιτορήσας· διορύξας, κατακόψας. [ἀντιτορήσας] (Κ 267) Hom.
5495 ἀντίτομον· φάρμακον ἀντιπαθές, ὅπερ ὁ πιὼν οὐ βλάπτεται ὑπό τινος, ἀλεξιφάρμακον (h. Cer. 229) D

5476 EM 111,42 | **5477** gl. Apost. 38 **5480** EM 114,46 **5481** EM 114,12 **5483** Prov. Coisl. 34 **5484** | Schol. **5490** (Poll. 8,150) **5493** cf. Schol. **5494** διορύξας Ap. S. 31,20; Schol.; E. Gen. α 927 (EM 112,43) **5495** (Poll. 5,132); ἀλεξιφάρμακον Schol. Pind. Pyth. 4,394 = 221 **5496** EM 114,15

5473 ἀντίσειεν H: Mus. | ἀπαντίσειεν H: Mus. **5474** v.l. gl. 5372 (Mus.) **5475** ἀντιοκνεῖται Guyet ('immo αποκν.' La.) | v.l. gl. 5227 putat Schm. **5476** ἐνθέστης H: La. tacite; ἀνθεστηκώς EM | ⟨ἐν⟩ Mus. = EM (quod τῇ om.) | σημαίνει H: Alb. **5480** ἀντιστοιχεῖ H: Mus. = EM | στοιχεῖον H: La. = EM | ἑστᾶναι H: accent. Mus. = EM **5481** ad init. παρὰ τοῖς τακτικοῖς (Ael. Tact. 37,3) add. EM, ad fin. trsp. La. | τάσις H: Arcer. Guyet. Brun. = EM **5483** ἀντίσχαδος H: HSt. Ind. = Prov. | ἔξεστι H: Mus. **5484** ἄντι[σ?]τα H: Ald. = Schol. | ἀνέκτιστα H: Alb. **5485** ἶσον H: accent. La. **5489** ἀντίτια H: Mus. | ἀνέκτιστα H: Pears. 88. 752. Alb. **5490** ὃ χρὴ παθ. ἐν τοῖς δικ. H: trsp. (et τὸν ἁλ. post δικ.) Meier–Schoem., Att. Proc. p. 179,33 | ἀποτίσαι H: accent. La. | ἀλόντα H: spir. Schr. **5493** ἀντιποιειμίκετα H: Mus. = Schol. | ἶσος H: accent. La. | ἱκέτης H: Pears. 88. 752. Kust. Jens. Luc. 32 **5494** ἀντιτορεῖν εἴσας H: Mus. = Ap. S. Schol.; le. om. E. Gen. | ἀντιτορήσας ut correct. le. del. Valck. Misc. obs. 8,1,152 **5495** ποιῶν H: Phav. | ἀλεξιφαρμάκου H: Mus. = (Schol. Pind.)

D **5496** ἀντίτυπα· ⟨ἀντιπίπτοντα⟩
D **5497** ἀντιτυπῆσαι· ἐναντιωθῆναι. ἀντειπεῖν
5498 *ἀντιτυπίαι· ἀντιλογίαι A[49]. ἐναντιώσεις A[49](vg[6]Σ)
5499 ἀντιτύποις· σκληροῖς
D **5500** ἀντιφάρα· ἀντιλογία. μάχη. ζάλη (gl. Ital. 5 K.–A.). οἱ δὲ μητρυιά
5501 ἀντίφασις· ἀπόκρισις
D **5502** ἀντιφαρές· ἐναντίον
Hom. **5503** Ἀντιφάτης· ὁ τῶν Λαιστρυγόνων βασιλεὺς οὕτως ἐκαλεῖτο (κ 106)
5504 *ἀντιφέρεται· ἐναντιοῦται (Cyr. trin. 519, 3 Aub.) vg[5](A[54]Σ)
Hom. **5505** *ἀντιφέρεσθαι· ἐριστικῶς A[47] ἢ ἀντιλέγειν ἢ ἀντιτάσσεσθαι ἢ ⌊ἐναντιοῦσθαι (A 589) A[47]Br[445]
5506 †ἀντέκτιστα· οἷα εἰργάσαντο εἰς ἡμᾶς …
Hom. **5507** *ἀντιφερίζειν· ἐξισοῦσθαι g[24]Br[317]Σ, ἀντιστῆναι (Φ 357) A[80]
5508 *ἀντιφέροιντο· ἐξισοῖντο (Cyr. ador. 68, 408A M.) A[65]
5509 *ἀντιφιλοτιμούμενοι· πρὸς τὴν οἰκείαν ἕκαστος ὁρῶντες φιλοτιμίαν καὶ δόξαν A[46]
D **5510** ἀντέφολκος· μέρος τῆς πολεμικῆς νεώς
D **5511** ἀντίφρουροι· τὴν ἴσην ἔχοντες φρουράν
5512 ἀντίφωνα· ἐναντιόφωνα (Plat. leg. 717b)
D **5513** ἀντίχειρε· ἔνια τῶν βαρβάρων ἐθνῶν τοὺς ἀντίχειρας ὑποτιθέντα τοῖς γενείοις καὶ τοὺς δακτύλους ἐκτείνοντα προσκυνεῖ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν
D **5514** ἀντιχέλυσμα· μέρος τι τῆς μακρᾶς νεώς
D **5515** ἀντίχορδα· σύγχορδα. ἰσόχορδα
D **5516** ἀντιχόρτοις· συνόροις
D **5517** ἀντίψυχοι· οὕτως καλοῦνται οἱ Μέμνονες ὄρνιθες
D **5518** ἀντιψάλμους· ἀντιστρόφους. Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Ταύροις (179)
5519 ἀντλεῖται· γεμίζεται
D **5520** ἀντλητήρ· κάδος ναυτικός

5498 | Σ α 680 **5499** cf. Su α 2733 ad fin. **5500** ζάλη E. Gen. α 925 (EM 114, 19; παρὰ Συρακοσίοις); μητρυιά EM 114, 23 **5504** Σ α 682 **5505** ἀντιλέγειν EM 113, 16; ἐναντιοῦσθαι Schol.; E. Gen. α 926 (EM) **5507** Σ α 681; Ap. S. 35, 27; E. Gen. α 926 (EM 113, 12) | **5520** Σ''' α 1533

5496 spat. iii litt. ad fin. lin. H: add. Alb. = EM **5497** ἐναντιωθῆν H: Mus. **5500** ἀντιφθάρα H: HSt. Ind. = EM | ζήλη H (E. Gen.): La. **5506** ⟨ἄντιτα·⟩ ἀντέκτιστα Erbse 1955, 137 coll. Schol.[A] Ω 213*a* **5508** ἐξίσοιντο H: accent. Mus. **5510** ἀντιφολκὸς H: La. coll. ἐφολκίς **5511** ἀντιφρουροὶ H: accent. Mus. **5513** ἐκτείνων H: Mus. **5514** ἀντιχάλημα H: Voss. | νεῶς H: accent. La. | gl. χ 341 cft. Alb., Poll. 1, 86 La. **5517** καλοῦντες H: Phav. **5518** v.l.: gl. 5386 **5519** ἐλαύνεται H: La. = K[ps]

5521 ἀντλία· σκάφη, ἐν ᾗ μάσσουσι. καὶ τοῦ πλοίου τὸ σκαφίδιον [καὶ ἡ ἀντλία] D
5522 *ἀντλίαν· τὸν καδίσκον A^{131}
5523 ἄντλον· κάδον ἀντλητήριον. τινὲς δὲ καὶ τὴν θάλασσαν (ο 479). καὶ τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων ⟨καὶ ἡ ἀντλία⟩ D
5524 *ἀντοίσομεν· ἀντιδώσομεν A^{113}
5525 *ἀντολίῃ· ἀνατολή (Greg. Naz. c. 1,2,1,129 [37,532,5 M.] ..) A^{81}($vg^{33}Br^{286}$) Greg. Naz.
5526 ἀντολαί· γενέσεις (Nic. ther. 635) D
5527 ἄντομαι· ⟨διὰ⟩ παντός ἱκετεύω (Eur. Alc. 1098 ..). ἢ αἱ καλάμαι ⟨ὑπὸ Ταραντίνων⟩ (gl. Ital. 78 K.–A.) D
5528 *ἀντόμεναι· ὑπαντῶσαι (Β 595) A^{79} [ὑπὸ Ταραντίνων] Hom.
5529 ἀντομένη· ὑπαντήσασα, ἐντυχοῦσα (Θ 412). ἱκετεύουσα (Ap. Rh. 1,771) Hom.
5530 ἀντόμους· σκόλοπας. Σικελοί (gl. Ital. 190 K.–A.) D
5531 *ἄντομαί σε· παρακαλῶ σε (Eur. Med. 709) A^{72} Eur.
5532 ἀντοναί· αἱ τῶν χειρῶν φοραί D
5533 †ἄντος· εὖρος. οἱ δὲ Εὐριπίδης D
5534 ἀντοχεύς· πόρπαξ ἀσπίδος D
5535 ἀντόφρυς· βοτάνης εἶδος D
5536 *ἀντρέσας· ἀναφοβηθείς A^{74}
5537 *ἄντρον· σπήλαιον $g^{22}A^{92}$ ἢ ὑπόγαιος τόπος A^{92} ἢ βαθύς [ἢ] (ι 236) Hom.
5538 *⟨ἄντρα νύχια·⟩ σκοτεινὰ σπήλαια (Eur. Andr. 1224) $g^{32}A^{73}Br^{463}\Sigma$ Eur.
5539 *ἀντρώδη· σπηλαιώδη (2. Macc. 2,5) $g^{21}A^{60}Br^{13}\Sigma(v^{20})$ LXX
5540 †ἀντρώδων· ἀνανεάζων. ἢ σπηλαίων
5541 ᾿Αντρών· πόλις Θεσσαλίας (Β 697) Hom.

5521 σκάφη Schol. Ar. Pac. 18α (Su α 2751) **5522** lex. rhet. 203,9; Σ''' α 1534 fin.; EM 114,16 **5523** – ἀντλητήριον cf. Poll. 1,94; θάλασσα Ap. S. 33,6; ἀντλία Σ''' α 1467; Ap. S. 33,7; Schol. 479a **5526** Schol. Nic. **5528** cf. Schol. **5529** ὑπαντήσασα cf. Schol.; Su α 2753 **5537** Su α 2767; E. Gen. α 938 (EM 115,1) | **5538** Σ α 685 **5539** Σ α 686 **5541** Schol.; St. Byz. 101,14 (α 341); πόλις E. Gen. α 939 (EM 114,55)

5521 ἀντλεία bis H: HSt. Ind. = (Schol. Ar.) | μαλάσσουσι H: post Phav. Heins. | incl. ad gl. 5523 pert. agn. Schm. coll. Ap. S. **5523** incl. e gl. 5521 **5525** l. ἀντολή Biel. = K^{vgBr}, sed gl. 4645 cft. La. **5527** ἀντόμαι H, ἄντομαι Mus. | add. La.; πάντα Mus. | κάλαμοι H: La. tacite; ad ἀντομαί pert. agn. Guyet; τομά Theocr. 10,46 cft. La. | add. Pears. 88. 752 e gl. 5528 **5528** ἀντῶμαι H: Mus. = K Schol. | incl. v. ad gl. 5527 **5529** ἀντωμένη H (Su^{SM}): Pears. 752. Voss. Biel. = Schol. Su^{AGIT} **5531** ἀντομῶσαι H: Schm. Add. 1,555; αντομω σε K | παρακαλέσαι H: H^{c} = K **5533** ανοτος ci. La. | ἄντος conf. gl. 5304, et εὐριπίδης non esse poetam, sed ventum ab Euripo ci. Maass 1907,204; Εὐριπίδης ad gl. 5531 trsp. Schm. Add. 1,555 **5536** ἀτρέσας H: ed. 1521 = K | φοβηθείς H, αν φοβ. K: Ald.; ἀνεφοβήθης ci. La. **5538** contin. H: ἢ del. et l. add. Schm. = ΚΣ | σκοτεινὸν σπήλαιον Mus. **5540** ‘confundit ανδρων (ab ανδροω) et αντρων’ La. **5541** ῎Αντρων St. Byz.

Prov. **5542** ʼΑντρώνιος ὄνος· ⟨ἐπὶ τῶν μεγάλων⟩ (Pherecr. fr. 16 K.–A.))

5543 †ἄν τυ· ἄν τινα. [ʽΡόδιοι]

D **5544** ἀντύα· τὸ ὑποπόδιον. ⟨ʽΡόδιοι⟩

Hom. **5545** *ἄντυγος· περιφερείας τοῦ ἅρματος (E 262 . .) A[87]

Eur. **5546** ἀντύγων χνόαι· αἱ περιφέρειαι τοῦ ἅρματος, οἱ τροχοί (Eur. Rhes. 118)

D **5547** ἀντυγωτός· ἀναδεδεμένος, ὅτι αἱ ἄντυγες καταδέονται

D **5548** ἀντυκάρτερα· ἀντίσχυρα. Λάκωνες

Hom. **5549** *ἄντυξ· ἅρματος περιφέρεια (E 262 . .) vg[ανα] [64]A[98]Σ

K + D **5550** ἄντυπος· *ἴσος, ὅμοιος (A[101]). ἢ ἐναντίος

D **5551** ἀντωμοσία· ἑκατέρου μέρους ὅρκος, τοῦ μὲν †διαφεύγοντος, ὅτι μὴ ἠδίκησεν, τοῦ δὲ ἐγκαλοῦντος, ὅτι ἠδίκηται

5552 *ἀντωπεῖ· ἀντοφθαλμεῖ A[61]Σ

5553 ἀντωπόν· ἀντόφθαλμον

D **5554** ἀντωπός· λαμπρός, ἀντίος τοῖς ὄμμασιν

D **5555** ἀνυδρευόμενος· ἐκ φρέατος ἀντλῶν

Eur. **5556** ἄνυδρος· ἄταφος, οὐ λελουμένος, οὐδὲ τῶν νομιζομένων τυχών (Eur. Tr. 1085)

5557 ἄνυμφον· κακόνυμφον. ἢ τὴν μὴ δυναμένην νυμφευθῆναι (Soph. El. 1183 vel Eur. Hec. 612?)

Hom. **5558** †ἀνῦξαν· ἀνώρμησαν (O 86)

D **5559** †ἀνύξιον· ἄβρωτον. †Εὐκλείδης

Hom. **5560** ἀν᾽ ὑλήεντα· κατὰ τὸν ὑλώδη (ξ 2)

5561 ἀνύοντα· ἀναπληροῦντα

5562 *ἀνυπαίτιος· ἀναίτιος (Cyr. in Ioh. 2, 96, 2 . .) AS[11]Br[528]Σ

5563 ἀνυπείκαστον· …

D + K **5564** ἀνυπέρβλητον· ἀνυπομόνητον. *προῦχον AS[14](Σ). ἢ βόλος τις

5542 Σ″ (Ph α 2145. Su α 2768); Prov. Bodl. 57 (cit. Pherecr.); Zenob. Ath. p. 382 Mill.; Diogen. 1, 26 (cit. Pherecr.); St. Byz. 101, 16 (α 341) **5545** Schol.; E. Gen. α 934 ad fin. (EM 114, 45) **5546** cf. Su α 2660 (Δ) **5549** Σ α 688; Ap. S. 31, 1; Schol.; Choerob. in Theodos. 1, 319, 14; cf. Tim. lex. α 53 **5551** cf. Σ″ (Ph δ 685. Su δ 1234); Schol. Aeschin. 2, 94 (212); Schol. Plat. Apol. 19b (12); Tim. lex. α 54 **5552** Σ α 689; gl. Dionys. 24B **5557** Ph α 2162; κακόνυμφον Schol. Soph. El. 492a[2] **5562** Σ α 690 **5564** προῦχον Σ α 691

5542 l. ἀντρ. H: Maussac. Pears. 88 = testt. | ὄγκος H: Salm. Brun. Perg. al = testt. | expl. var. Σ″ Prov. **5543** v. l. gl. 8175 (La.) | incl. ad gl. 5544 trsp. Schm. **5544** v. ad gl. 5543 **5546** l. ἀντ. H: Guyet. Brun. Pears. 88. al.; ἀντιγόχνοιαι Su **5548** ἀντικάρτερα Mus. **5550** ἀντίτυπος HSt. Ind. = (K); ἀντωπὸς Abresch. coll. Schol. Opp. hal. 5, 6 | ἶσος H: accent. La. **5551** δίκην φεύγοντος Cor. **5553** -ῶν bis H[c] **5556** ἀνυδρόνος H: Heins. **5558** ἀνύξαν H: accent. ed. 1521; ἀνῇξαν Mus., cf. gl. 5039 **5559** ἄνυκτον· ἄτρωτον Mein. Anal. crit. in Athen. 260 | Euclidem gramm. (Schol.[bT] A 4*c.* 5*c*) agn. Pears. 89, auct. ἐρωτικοῦ Mein. **5560** ἀνυλήεντα H: Mus. | ὑλώδην H: spir. Ald., [ν] Mus. **5563–4** ἀνυπείκαστον· ἀνυπέρβλητον. n. gl. ἀνυπομόνητον, προῦχον κτλ H: Kust., 5564 dist. K (Σ) | ἀνυπονόητον Bühl. 1966, 38–9

5565 *ἀνύπη⟨ν⟩ον· ἀγένειον AS[22]
5566 ἀνύπ⟨ε⟩ικτον· ἀνυποχώρητον
5567 ἀνύποδας· ταχύποδας. ἀπὸ τοῦ τοῖς ποσὶν ἀνύειν D
5568 *ἀνύποιστον· ἀφόρητον vg[3]AS[12], ἀνυπομόνητον (Cyr. trin. 525,29 Aub.) S[12]
5569 *ἀνυπόκριτος· ἄδολος vg[1]A[9], ἀπροσωπόληπτος (Ep. Rom. 12,9) N. T.
5570 *ἀνυποστόλως· ἀνυπόπτως (Cyr. in xii proph. 1,507,19 ..) vg[7]AS[17]
5571 *ἀνύπουλος· ἀνύποπτος (Cyr. hom. div. 77,1088C M.) vg[8]AS[23]
5572 †ἄνυρις· ἄδικος, ἀσεβής
5573 *†ἄνυρος· ἄδικος AS[25]
5574 *ἀνύσας· συνελών AS[21] Att.
5575 ἀνύει· πληροῖ, ἀπαιτεῖ
5576 *ἀνύσεις· τελειώσεις, κατορθώσεις S[26] [δύναμις πράξεων ἀποτελεστική]
5577 *ἄνυσις· σπεῦσις. πρᾶξις (Β 347) AS[18]. αὔξησις S[18](AS[10]). ἐπίδοσις (AS[10])
5578 *ἄνυσις· περαίωσις. κατόρθωμα AS[13]. δύναμις πράξεων ἀποτελεστική
5579 ἄνυται· τελειοῦται (Κ 251 v.l.) (AS[19]) Hom.
5580 *ἀνύω· τελειῶ, ἐκτελῶ S[20], ὠφελῶ (Δ 56). ἀπαιτῶ AS[20]
5581 ἄνω· ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τόπου καὶ χρόνου τὸ ἐπίρρημα τάσσεται D
5582 †*ἀνφιθῆ· ἀπειθῆ A[1]
5583 *ἀνώγει· παρακελεύεται (Ζ 439 ..) AS[6] Hom.
5584 *ἄνωγεν· ἐκέλευσεν (ε 276) vg[ανυ5]AS[8] Hom.
5585 *ἀνώγῃ· προστάξει (α 316) (S[16]) Hom.
5586 ἀνωϊστί· ἀνυπονοήτως, ἀπροσδοκήτως (δ 92) Hom.
5587 *ἀνώϊστον· ἀν⟨υπον⟩όητον, ἀπροσδόκητον (Φ 39) S[18] Hom.

5565 Su α 2789 (Δ) **5568** cf. EM 115,18; ἀνυπομόνητον Su α 2793 (Δ) **5574** Moer. 190,30 (α 126 H.) **5576** τελειώσεις cf. Su α 2795 **5577** πρᾶξις Schol. **5579** Schol. **5580** τελειῶ cf. Su α 2783 (Δ); ὠφελῶ Schol.; E. Gen. α 940 (EM 115,14) **5584** E. Gen. α 945 (EM 115,23) **5586** Ap. S. 36,12; Schol. | cf. Schol. **5587** Schol.; E. Gen. α 944 (EM 115,40); ἀνυπονόητον Ap. S. 32,3. 36,12; Su α 2587

5565 ἀνύπηον H: Mus. = K Su **5566** ⟨ε⟩ Mus. | ἀνυποχώριτον H: Mus. **5567** ἀνυπόδας· ταχυπόδας H: accent. Mus. **5572** v.l. gl. 5573 (La.) **5573** v.l.: gl. 5572 | ἄλιτρος Schm. 1860 (Ph. 15), 346 **5576** incl. dittogr. gl. 5578 (Alb.) | ἀτελεστική H: Mus. **5578** ἀπο[τλ(ῶν)] H: Mus. **5579** ἀνύται H: accent. Mus.; h.e. ἄνεται (La. = Schol.) **5580** ἀφελῶ H: Alb. olim = K testt. **5582** n. lin. φιθεῖ H, ἀ ins. Mus.: K | ἀπειθεῖ H: K **5583** contin. H: Mus. | ἀνωγεῖ H: accent. Mus. **5584** ἀνῶγεν H: accent. Mus. = E. Gen. **5585** contin. H: ed. 1521 | ἀνωγεῖ H: accent. Mus., -ῃ Pears. 89; ανωγη· προσταξις K (ἀνωγῇ· προστάξει Baun. 1914,23–4 coll. Ap. Rh. 1,1134) **5586** ἀνοιστὶ H: Mus. = Ap. S. | ἀνυπομονήτως H: HSt. Ind. = Schol. **5587** ἀνόητον H: Pears. 89. 752. Alb. = K testt.

5588 *ἀνῳκισμένος· ἐν τοῖς ἀνωτάτοις γενηθείς AS[5]Σ, ἄνω οἰκῶν (Cyr. in xii proph. 2, 166, 12) vg[3]S[5]

D **5589** ἄνω κοιλία· παρὰ τοῖς ἰατροῖς λέγεται ἡ τὰ ποτὰ καὶ τὰ σιτία δεχόμενη (Plat. Tim. 85e)

5590 ἄνωκται· κελεύεται

D **5591** ἀνωδόρκας· βρίγκος ὁ ἰχθῦς, ὑπὸ Θηβαίων

5592 †ἀνώλεως· ἰσχυρός

D **5593** ἀνωλόφυκτον· ἀδάκρυτον

D **5594** ἀνώμαλα δάσσειν· ἀνωμάλως μερίζειν (SH fr. ad. 1068)

D **5595** ἀνωμαλία· ⟨ἀρρώστια, ἀσθένεια⟩ S[19]

D **5596** ἀνωμαλόκουρος· ἀνωμάλως κεκαρμένη, οἱ δὲ λελυμένως

5597 ἄνων· ἀνύων

Eur. **5598** ἀνώνυμος· ἄδοξος (Eur. Hipp. 1 ..)

5599 ἀνωνύμους· ἀδόξους

D **5600** ἄνωξις· βούλευσις

D **5601** ἀνώπιστον· ἄφραστον. ἀπαράδεκτον. ἀνεπίστροφον

Prov. **5602** ἄνω ποταμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γινομένων. κέχρηνται καὶ Αἰσχύλος (fr. 335 R.) καὶ Εὐριπίδης (Med. 410)

D **5603** ἀνωρέας· οὐκ ἀπολλυμένους

5604 *ἄνωρον· ὀξύν AS[10]

D **5605** ἀνωστόν· ἐγβλητόν

Hom. **5606** ἀνώσαντες· ἀναστρέψαντες (ο 553)

LXX **5607** *ἄνω φύουσα· ἀναβλαστάνουσα (Deut. 29, 17) AS[9]

Eur. **5608** *ἄνωχθι· παρακελεύου (Eur. Alc. 1044) AS[7]

Hom. **5609** ἀνώχθω· κελευέτω (Λ 189)

D **5610** ἄνωχμον· κελευστικόν

5611 *ἆξαι· κλάσαι (S[5]) προστακτικόν

5588 Σ α 693 | Σ″ (Ph α 2170. Su α 2589) **5602** Σ″ (Ph α 2168. Su α 2596. Schol. Luc. 259, 5); cf. Schol. Dem. 19, 287 (505b); Zenob. vulg. 2, 56; Prov. Bodl. 58 **5609** Schol.

5588 γενέσθαι H (K): Schm. = Σ (-νν-) **5589** ἀνωκολία H: Mus. | πότα H: accent. Mus. **5590** ἀνῶκται H: accent. Kust. | κεκέλευσται Herw. Versl. 1895, 182 **5591** βρίκχος H: HSt. Ind.; cf. Strömberg, Göt. Högsk. Årsskr. 49, 1943, 2, 58 **5592** v.l. gl. 4429 (Schm.) **5593** spat.νωλόφυκτον H: ἀ ins. Mus. **5594** ἀνωμαλαδάσσειν H: Mus. | μερίσειν Herw. 1895, 333 ('recte nisi vitiosam formam admisit poeta Alex.' La.) **5595** spat. fere x litt. H; suppl. La. = K **5596** ἁνωμαλοκρῶς H, -ώς Mus.: La. | δεδεμένως H: La. **5597** ἀνῶν H (-ών Mus.): accent. Ald. **5598** ἄδολος H: Sop. Stephan.. Pears. 89; ἄλογος Meister **5601** ἀόραστον H (-ατον HSt. Ind.): La. | ἀπάρακτον H: La. **5603** ἀνωλέας Schm. | ἀπολυμένους H: Mus. **5604** ἄνωθον H: Voss. = K; ἄνωθρον Kust.; 'latetne Ion. ὤρη, ut sit imprudens, acer?' La. | οξυ K[A] **5605** ἐγκλητόν H: La. (ad ὠθέω) | ἄνῳστον· ἀνακλητόν Buttm. coll. Hdt. 6, 66, 2 codd. **5607** ανω βλ. K **5608** ἀνώχθει H: Mus. = K | παρακελεύω H: Schm. = K **5611** συγκλασαι K | προσταετικόν H: Mus.

5612 ἄξαντες· κατεάξαντες (Ζ 40) vg^{1}AS^{3} Hom.
5613 ἀξέμεναι· ἐνεγκεῖν (ψ 221) Hom.
5614 ἄξενοι· οἱ μὴ ἔχοντες τὸν ξενιοῦντα
5615 ἄξενος· ἀνεπίμικτος (Eur. fr. 736, 1 K.)
5616 ἄξεσθαι· ἀγαγέσθαι (φ 316). *ἀφίξεσθαι. παραγενέσθαι (A^{1})
5617 ἀξέστους· τραχείας. Σοφοκλῆς Σίνωνι (fr. 322 R.) D
5618 ἀξία· τιμή. καθῆκον. ἀξίωμα
5619 ἀξιαπηγητότατον· ἀξιολογώτατον, ἄξιον ἀφηγήσεως (Hdt. 2, 99, 4) D
5620 ἀξιέπαινος· ἐπαινετός
5621 *ἀξιεπαινότατος· ἄξιος ἐπαίνου AS^{18}(g^{10})
5622 *ἀξιέραστον· ἀγαπᾶσθαι ἄξιον (Br^{454}), ἀξιεπιθύμητον g^{3}AS^{13}(v^{2}), ἐπέραστον (Cyr. in xii proph. 2, 295, 12 . .) AS^{13}Σ
5623 *ἀξίνη· δίστομος πέλεκυς (Ν 612) A^{19}(S^{αξε3}) Hom.
5624 ἀξιοῖς· βούλει, προαιρεῖ
5625 *ἀξιόληπτον· ἐπαινετόν (Cyr. in xii proph. 1, 171, 26 . .) (vg^{11})
5626 ἀξιομανεῖς· δυνατώτεροι D
5627 ἀξιόμαχοι· ἱκανοὶ μάχεσθαι (Hdt. 3, 19, 2 vel Thuc. 4, 57, 2?)
5628 *ἀξιομνημόνευτος· ἄξιος μνημονεύεσθαι g^{9}AS^{17}(v^{8})
5629 ἄξιον· εὔωνον (Ar. Equ. 645. 895)
5630 ἀξιόπιστος· ἀξιόχρεως Att.
5631 *ἀξιόχρεως· ἀξιόπιστος vg^{5}AS^{15}Σ(Br^{452})
5632 *ἀξιοχρέως· ἱκανῶς S^{14}(Σ)
5633 *Ἀξιός· ποταμὸς Παιονίας (Β 849) S^{24} Hom.
5634 ἀξιούμενος· παρακαλούμενος
5635 ἀξιῶ· *παρακαλῶ vg^{6}AS^{16} ἢ ἄξιον ἡγοῦμαι

5612 Ap. S. 37, 10; Schol. **5618** ἀξίωμα Antiatt. α 14 (cit. Dem. ep. 3, 12) **5619** Σ''' α 1565; EM 116,21 | cf. Su α 2805 **5621** cf. Su α 2807 (Δ) **5622** ἐπέραστον Σ α 698 **5623** lex. Hom. α 599 **5629** Ph α 2174 (cit. Ar.); Su α 2814; Poll. 7, 10; Schol. Ar. Equ. 645b (Su α 2815); lex. rhet. 215, 23 (V^{2}; Su α 2813); Antiatt. α 13 (cit. Lys. 22, 8 . .); Hdn. Philet. 73 **5630** Σ α 1560 ad fin. **5631** Σ α 699 **5632** cf. Σ α 699 **5633** Schol. **5634** Antiatt. α 84 **5635** cf. Su α 2829; Schol. Dem. 3, 3 (27c) |

5612 ἄξαντε Alb. = Ap. S. (Hom.) **5613** ἀξέμελαι H: ed. 1521 **5614** ἀξένοι H: accent. Mus. **5616** ἀγάγεσθαι H: accent. Mus. | ἀφήξασθαι H (-εσθαι H^{c}): Mus. = (K) | παραγενησεσθε K (qui -σθε ubique praeb.) **5617** τραχέας H, -χίας Ald.: Phav. | σιώνη H: Mus.; vel Ἴωνι Schow 105 n. 19 **5618** ἀξιαττιμὴ H: sep. Mus. (τ del. neglegens), Ald. **5619** ἀξιοπηγητώτατον H (ἀξιεπηγητότατον Heins. = EM): Guyet. Pears. 90. Kust. = Σ''' Su | ὑφηγήσεως H: Brun., cf. Su **5621** ἀξιεπαινέτατος H (K^{A}; -εστατος K^{g}, -ετος Alb. = Su): Kust. = K^{S} **5622** ἀπέραστον H: Mus. = KΣ **5625** ἀξιόλεπτον H: Suicer Thes. 1, 399 = K **5626** 'Vocabulum barbarum videtur ut supra gl. 1441' Schm. **5627** ἀξιομάχοι H: accent. Alb. **5629** cf. Cob. Mnem. 9, 1860, 348 **5630** contin. H: ed. 1521 **5633** ἄξιος H: accent. Schol. | παιωνιας K **5635** ἀξιῶν· παρακαλῶν Mus. = Su | ἡγούμεν(ον?) H (-ος Mus.): La.

5636 †Ἀξιῶται· ἔθνος Τρωάδος

D **5637** ἄξονα· ξύλον τὸ τοὺς τροχοὺς φέρον (Hes. op. 693) [AS[1]]

5638 *ἄξοον· ἄτμητον AS[3]

D **5639** ἄξος· ὕλη, παρὰ Μακεδόσιν

D **5640** ἀξύλιστον· ἄκοπον

D **5641** ἄξυλον· πολύν, ὅθεν οὐδεὶς ξυλοφορεῖ (Λ 155). ἢ ἱερὸν τόπον

Ap. S. **5642** ἀξύλῳ ὕλῃ· πολυξύλῳ vg[1]AS[2]Σ. ἢ ἐξ ἧς οὐδείς πω ἐξυλεύσατο (Λ 155)

D **5643** ἀξύμβλητον· ὃ μηδενὶ ἀπαντᾶν δυνατόν, ἢ ἀσυνάντητον. Σοφοκλῆς Λημνίαις (fr. 387 R.)

5644 *ἄξυνος· ἀκοινώνητος AS[4]. πολύξενος

5645 ἀξυγγενές· ἀλλότριον κατὰ γένος

D **5646** ἀξυνέτου· ἀσυνέτου, ἀνοήτου, ἄφρονος (Ar. Av. 456)

D **5647** ἀξυρές· [*ἄξυρον· ἄστομον AS[3]] ἄτομον. ἀμβλύ

Hom. **5648** *ἄξω· ἀγάγω, φέρω (Α 139) vg[1]A[2]

Hom. **5649** ἄξων· τὸ διὰ τῶν τροχῶν διῆκον ξύλον, περὶ ὃ στρέφονται (Ε 838)

D **5650** ἄοζοι· μάγειροι. ὑπηρέται. θεράποντες. ἀκόλουθοι. Καλλίμαχος (fr. 563 Pf.)

D **5651** ἀόζεον· ἐθεράπευον

D **5652** ἀοζήσω· διακονήσω, ὑπουργήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσινίοις (fr. 54 R.)

5653 *†ἀοί· νέοι. ἀείμνητοι AS[10]

D **5654** Ἀοῖα· δένδρα κοπτόμενα καὶ ἀνατιθέμενα τῇ Ἀφροδίτῃ, ὡς ἱστορεῖ Ἡγήσανδρος, πρὸς ταῖς εἰσόδοις

5655 *ἄοιγον· τὸν ὄλεθρον A[14]

5656 *ἀοιδάων· ᾠδῶν (Ap. Rh. 1,27) AS[15]. φωνῶν

5657 *ἀοιδή· ᾠδή (α 159) S[22]Br[460]Σ(vg[4]A[11]). φωνή

5638 Su α 2834 (Δ) **5642** Ap. S. 37,6; Eust. Il. 837,55 (3,174,10 V.); πολυξύλῳ Σ α 700; Schol.; Schol. Dion. Thr. 42,21. 336,7 **5643** Σ''' α 1566; cf. Ael. Dion. α 152 **5646** ἀνοήτου Schol. Ar. **5649** – ξύλον E. Gen. α 949 (EM 116,5) **5650** μάγειροι Su α 2841; ὑπηρέται cf. Σ''' α 1576; EM 116,41 **5652** Ph α 2187; EM 116,41 (om. cit.) **5656** Schol. Ap. Rh. **5657** Σ α 701; Apion 222,6 L.; Schol.; gl. Oct. α 28 |

5636 v.l. gl. 1455 (HSt.) **5639** v.l.: gl. 1479 **5642** l. ἀξ. H (K[vg]Σ, om. ὕλῃ): Mus. = K[AS] | ἀξυλεύσατο H: Mus.; ἐξυλίσατο Ap. S. | Hoffm. Mak. 38 **5643** ἀξύβλητον H: Mus. = Σ''' | ᾧ Pears. 90 | ἀπαντᾶ ἢ H: Pears. **5644** 'vetus Cyrilli vitium pro αξενος' La. **5647** v.l. incl. La.; ἄξυρον le. in K **5650** ἄοξοι H: HSt. Thes. 2,1190 = testt. **5651** ἀόξεον H: Pears. 90. Voss. **5652** ἀοξήσω H: Pears. 90. Voss. Kust. = testt. | ἐλευσινίαις H: Salm. = Ph **5653** ἀοίδιμοι· (Ζ 358) Sop. Pears. 90. 753; ἄεινοι· La. p. 507 | ἀείμνηστοι Sop. Pears. = K **5654** νάσσανδρος H: La. **5655** h. e. λοιγόν (Pears. 90. Kust. Alb.) | ὀλέθριον H: Kust. = K

5658 *ἀοίδιμος· ἀείμνηστος v^{5}(g^{6}AS^{12}Σ), διαβόητος S^{12}q, ἀεί ᾀδόμενος, εὐκλεής S^{12}, ὀνομαστός q

5659 ἀοιδιάει· ἄιδει, ὑμνεῖ (κ 227) Hom.

5660 ἀοιδοί· περιβόητοι. ὀνομαστοί AS^{16}. ἢ εὐνοῦχοι S^{16}

5661 ἀοιδοπόλος· περὶ τὰς ᾠδὰς ἀναστρεφόμενος (Greg. Naz. epigr. AP 8, 122, 1?) Greg. Naz.?

5662 *ἀοιδός· ᾠδός, κιθαρῳδός, καὶ ὁ ⸤ποιητής (α 325 ..) vg^{1}Br^{459}Σ. καὶ ὁ ⸤θρηνῳδός (Eur. Herc. 110) AS^{21}. ὁ ⸤εὐνοῦχος A^{17}, ⟨σ⟩πάδων

5663 *ἀοιδούς· ὁμοίως (Ω 720) vg^{7}AS^{13} Hom.

5664 †ἄοιμα· ἱερά, τὰ καὶ νηφάλια

5665 *ἄοιμος· ἄπορος AS^{18}. ἢ ἀληθὴς S^{18}(A^{19}). ἢ ἀπρόστυχος

5666 ἄοιμον· ἄρρητον D

5667 *ἀσκηθής· ὑγιής (Κ 212 ..) AS^{αοκ1} Hom.

5668 *ἀολλέες· ἀθρόως (S^{6}), ὁμοῦ πάντες (γ 412) vg^{1}AS^{6} Hom.

5669 *ἀολλεῖ· συνάγει (Dion. Areop. div. nom. 4, 4) g^{3}AS^{5}Σ

5670 *ἀολλίσασα· ἀθροίσασα (Ζ 270) Σ(vg^{4}) Hom.

5671 *ἀολλισθῆναι· συναθροισθῆναι (Ο 588) AS^{7} Hom.

5672 †ἀολλόπους· ταχεῖς πόδας ἔχων

5673 †ἀόξοος· ἀδιάγλυφος (Callim. fr. 100, 2 Pf.)

5674 ἄοπος· ἄφωνος. ἀόρατος

5675 *ἄορ· ξίφος S^{11}Br^{1005}, μάχαιρα (Ξ 385 ..?)

5676 ἄορας· ξίφη ἀρσενικῶς (ρ 222 v.l.) Hom.

5677 *ἄορι· τῷ ξίφει (Κ 484 ..) vg^{1}AS^{6}Σ Hom.

5678 ἄορες· γυναῖκες vg^{3}AS^{10}Br^{458}. λέγονται καὶ τρίποδες (ρ 222)

5679 ἀόρατον· μὴ θεωρούμενον

5680 *ἀορίστως· ἀπολύτως AS^{8}(vg^{2})

5681 *ἀόρκτους· ὁμιλίας AS^{7}

5658 ἀείμνηστος ?Σ α 702; διαβόητος E. Gen. α 951 (EM 116, 29); lex. rhet. 215, 18 (q?) **5659** Ap. S. 37, 18; Schol. 227a | **5662** Apion 222, 8 L.; ποιητής Σ α 703; Schol. Dion. Thr. 305, 32; εὐνοῦχος Schol. γ 267 **5663** θρηνωιδούς Schol. **5669** Σ α 704 **5670** Σ α 705; Ap. S. 37, 20; Schol.; cf. E. Gen. α 955 ad fin. (EM 116, 49) **5671** Schol.; Su α 2842 (Δ) **5674** EM 116, 31 **5675** Su α 2844 (Δ); E. Gen. α 954 (EM 116, 32. E. Gud. 157, 13); lex. αἱμ. α 74 | gl. κ. πολεις 137, 3 **5676** cf. Schol. ρ 222b **5677** Σ α 706; Schol. **5678** Orion 17, 25; Su α 2847 (Δ); cf. Ap. S. 37, 19; E. Gen. α 1545 (EM 117, 5) | Schol. 222b

---

5658 ἀείμνητος H (K^{gAS}): Stephan. = K^{v}; ὑμνητός Ruhnk. in Alb. Auct. = Σ **5659** ἀοιδίαα H: Mus. = testt. | αἶδεῖ H: Mus. = testt. **5660** ‘e gl. 5658 et 62 conflata’ La.; incl. Schm. **5662** v.l.: gl. δ 2097 | ποδῶν H: Funger. Heins. Pears. 90. 753. al. | ‘scl. cantores castrati Medii Aevi’ La. **5663** expl. κιθαρωδους K **5664** h.e. ἄοινα (Mus.) | κενηφάλια H: Mus. **5667** ‘scripserat ἀοκ. deceptus simil. ο et σ’ Pears. 90; v. gl. 7700 **5668** πάντα H: Mus. = K **5669** ἀολλεῖ· ποιεῖ, σ. K^{g}Σ, unde ἀολλῆ ποιεῖ· σ. Boysen **5671** ἀολλισθήμεναι Schol. (Hom.) | ἀθροισθῆναι Su **5672** v.l. gl. 1345 (Mus.) **5673** ἄξοος agn. HSt. Ind. **5681** h.e. ὀαριστύος (Pears. 91)

D **5682** ἄορον· μοχλόν. πυλῶνα. θυρωρόν. Κύπριοι

D **5683** ἄορος· ἄϋπνος. Μηθυμναῖοι

5684 Ἄορνος· [λιμὴν ἢ] λίμνη

Hom. **5685** *ἄορ τανυηκές· ξίφος ἐκτεταμένον (Ξ 385) A^{5}

D **5686** ἀορτεύς· φορεὺς τοῦ ξίφους

D **5687** ἀορτής· ξιφιστής S^{12}. ὑπὸ Μακεδόνων [ἄγγος] ἰάγγος δερμάτειον ἱματίων S^{12}

5688 ἀορτήρεσιν· *οἱ ἀναφορεῖς τοῦ ξίφους (AS^{4}). ἢ οἱ κρίκοι τῆς θήκης (Λ 31)

5689 ἀόρων· γυναικῶν

5690 †ἄος· πνεύμα. ἢ †ἴαμα

Hom. **5691** *ἀοσσητήρ· βοηθός (Χ 333) S^{1}(A^{1})

5692 †ἄοστον· ἄριστον

D **5693** †ἀούματα· τὰ τῶν πτισσομένων κριθῶν ἄχυρα. Κύπριοι

5694 *ἄουτον· ἀνήκοον. ἄτρωτον (Σ 536) AS^{1}

D **5695** ἀούρους· τὰς μακροτάτας πέτρας, οἱ δὲ μεγίστας. ἄλλοι ἀφυλάκτους

D **5696** ἄοψ· ἀνόφθαλμος

D **5697** ἀπαβοίδωρ· ἐκμελῶς. Λάκωνες

5698 ἀπαγαγών· ἀφελών

5699 *ἄπαγε· παῦσαι (Eur. Phoen. 1733) vg^{11}AS^{59}Σ. ἀναχώρει (Ar. Equ. 1151) vg^{11}S^{59}. πέπαυσο S^{59}

5700 ἀπάγει· ἀναχωρεῖ

5701 ἀπάγεσθαι· εἰς θάνατον ἕλκεσθαι

D **5702** ἀπάγελος· ὁ μηδέπω συναγελαζόμενος παῖς, ὁ μέχρι ἐτῶν ιζ΄. Κρῆτες

D **5703** ἀπαγκωνισάμενοι· ἐντείναντες τοὺς ἀγκῶνας (Archipp. fr. 32 K.–A.)

5684 cf. Σ^{b} α 1577; Paus. α 127; Su α 2849; EM 115,52 **5687** Poll. 7,79. 10,139 **5688** cf. Ap. S. 37,15 **5691** Ap. S. 37,16; Schol.; Su α 2852; E. Gen. α 956 (EM 116,37) **5694** | Schol. **5699** παῦσαι Σ α 707; lex. Greg. or. 25,3 (LGM 172,7)

5682 cf. Schulze Kl. Schr. 672 **5683** h.e. ἄωρος (Sapph. fr. 151), cf. Be. 1,117 | 'expl. υπνος an αυπνος scribenda sit, incert.' La. **5684** ἀόριος H: Sop. Stephan.. Pears. 91 = testt. | λιμήν ἢ H (cf. Σ^{b} Paus. EM, om. Su): f. l. del. Vales. Alb. **5686** gl. ξ 76 cft. Pears. 91 **5687** ξιφηστηρ K | dittogr. del. Scal. | δερμάτινον Guyet. Heins. Kust. = K | ἱμάτιον H: Sop. Heins. Pears. 91. al. = K **5688** αορτηρεσσιν K^{A}; ἀορτῆρες Mus. | αναφορευσι (om. οἱ) K | κρικοὶ H: accent. Mus. **5689** ἀορῶν H: accent. Mus. **5690** v.l. gl. 1509 (La.); ἴαμα correctio le. (ἄημα Schm.) **5692** ἄοστον an ἀόστον inc. H: h.e. λῶστον (Pears. 91. Alb. Auct.) **5693** λούματα Pears. 91 ('recte, cf. Be. 1,451' La.) | πτυσσομένων H: Sop. Salm. Pears. **5694** αουστον K^{A} | 'ανηκ. expl. commenticia' La. **5695** ἀοιροὺς H: Guyet. Pears. 91. Voss. **5696** ἀνόφθ[.]αλμος H **5697** ἀπαβοῖδορ· ἐμμελῶς H: Guyet | 'Alcmanis?' La. **5698** ἀπάγων H: Kust. **5699** παῦσε H: H^{c} = KΣ | πέπαυσαι H: Valck. ad Eur. Phoen. p. 675 = K **5702** gl. 432 cft. La.

5704 ἀπάγνυται· διόλου κατάγνυται D
5705 †ἀπαγγῇ· φανερὸν ποιῶ
5706 ἀπαγορεύει· κάμνει. διαλέγεται. *κωλύει g[48]. ἀποφαίνεται Att.
5707 ἀπαγόρευσις· ἀπόφασις
5708 ἀπαγρευθείς· ἀφαιρεθείς D
5709 ἄπαγρος· ἀτυχὴς περὶ τὰς ἄγρας D
5710 ἀπαγωγή· ἡ τῶν κακούργων πρὸς τοὺς ἕνδεκα παράδοσις. ἢ ἀπαίτησις, ἀποκομιδή D
5711 *ἀπᾷδον· ἀπρεπές vg[22]AS[61], οὐχ ἁρμόζον (Cyr. in Ioh. 2, 51, 23)
5712 *ἀπᾴδοντα· ἀλλότρια AS[81]
5713 *ἀπαειρόμενον· ἀπαίροντα (Φ 563) S[112] Hom.
5714 ἀπαθής· ἀνάλγητος, ἀβλαβής g[42], ἄτρωτος (Cyr. in Ioh. 3, 91, 23). ꞁσκληρός g[42]
5715 †ἀπαιάζειν· παρεῖσθαι. παραλελύσθαι D
5716 ἀπ' αἰγείρων· 'Ἀνδροκλέα τὸν ἀπ' αἰγείρων' (com. ad. fr. 278 K.–A.) ἀντὶ τοῦ συκοφάντην, ἐπειδὴ [δὲ] ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ αἰγείρου τὰ πινάκια ἐξῆπτον, τουτέστιν ἐξήρτων, οἱ ἔσχατοι D
5717 ἀπάιδειν· τὸ μὴ λέγειν προσόμοια D
5718 ἀπαιδευσία· ἀγυμνασία D
5719 ἀπαίδευτον· ἀμαθῆ D
5720 *ἀπαιδοτρίβητος· ἀγύμναστος (vg[9]AS[56]Br[472]Σ)
5721 *ἀπαινύμενον· ἀφαιρούμενον (Λ 582 ..) (AS[73]) Hom.
5722 ἀπαιδοίωται· ἀπηναισχύντηκε, ⟨ἐκ⟩τέτμηται D
5723 ἀπαῖξαι· ἀπελθεῖν, ἀποχωρῆσαι (Opp. hal. 322) D
5724 ἀπαΐξας· ἀποχωρήσας (Φ 234) Hom.
5725 ἀπαιόλη · ἀπάτη ἀποστέρησις. Αἰσχύλος Περραιβίσιν (fr. 186 R.) D
5726 ἀπαιολᾶν· παραλογίζεσθαι D

5706 κάμνει Harp. 42, 11 epit. (Σ' α 1586) **5710** Scholl. Dem. 20, 156 (388a). 22, 26 (76); cf. Harp. 42, 8 epit. (Σ' α 1588); lex. rhet. 200, 25 | **5713** Schol. **5720** Σ α 712 **5721** Schol. **5722** cf. Poll. 2, 176 (Aeol.) **5725** Ael. Dion. α 153; Σ''' α 1649; ἀπάτη Theogn. can. 673 (111, 20 C.); ἀποστέρησις Schol. Ar. Nub. 1150d (Su π 877) **5726** cf. Ph α 2217

5704 ἀπάγλαυται H: Kontos 1866, 86 | κατάνυται H: Kontos **5705** ἀπαγγέλλω Mus. **5710** τοὺς ἐν δικαστηρίω H: Salm. De modo usur. 774 = testt. | ἀποσκομ(ι)δ(˜) H: Mus. **5711** ἀπάδον H: Mus. | ὁμόζον H: Mus. **5715** ἀπαιάζειν H: ν add. Mus. teste Schow, vix recte; ἀπολιάζεσθαι ci. La. | π(αρ)έσθαι H: Mus. **5716** ἀπαιγείρων bis H: Phav. | συκοφαντεῖν H: Meurs. Att. lect. IV c. 33. Pears. 91 | δὲ ἔκτισε τῇ H: Mus. | v. K.–A. ad com. ad. **5717** ἀπαιδεῖν H: accent. Mus. | πρὸς ὁμοί(ου) H (ς add. H[c]): Mus. **5718** spat.παιδευσία H: ἀ ins. Mus. **5721** ἀφαιρόμενον H: Pears.753 = Schol.; αφελομενον K **5722** ἀπαναισχύντηκε H: H[c] | add. Wack. Kl. Schr. 1, 144; vel ⟨περι⟩τετμ. La. coll. gl. 6632 **5725** περρέβ(ην) H, περραιβοῖς Mus.: Dind. ed. Athen. 1, p. iv **5726** ἀπαιολῆ(?)ν H: Mus.

D + K **5727** ἀπαιόλημα· ἀποκάθαρμα. ἢ *ἀπάτημα g[14]Σ. ἢ ἀποπλάνημα. Σοφοκλῆς (fr. 1018 R.)

D **5728** ἀπαιόλησις μισθοῦ· ἀποστέρησις μισθοῦ, ὡς ὑστεροῦντας τῶν μισθῶν τοὺς ὑπουργοῦντας

LXX **5729** ἀπαίρει· ὁδεύει, *ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ (Gen. 33, 17) vg[39]AS[84]

5730 ἀπαίρονται· ἀποδημοῦνται

D **5731** ἄπαις· μὴ ἔχων τέκνον

Hom. **5732** *Ἀπαισός· ὄνομα πόλεως (B 828) [S[113]]

Hom. **5733** ἀπαιτίζοντα· ἀπαιτοῦντα (β 78)

D **5734** ἀπαιώνιστον· δύσφημον. Εὐριπίδης Ἀλκμέωνι τῷ διὰ Κορίνθου (fr. 77 K.)

5735 *ἀπαίσιον· δύσφημον (Opp. hal. 1, 372) (vg[28]AS[66])

D **5736** ἀπ’ ἄκρας μάχη· ἡ ἑνὸς πρὸς ἕνα μάχη. Λάκωνες

5737 ἀπακταίνων· ὁ κινεῖσθαι μὴ δυνάμενος

Hom. **5738** *ἀπάλαμνος· ἀσθενής, ἀμήχανος (E 597) S[71]

D **5739** †ἀπαλαύξινα· εἰς αὐτὸν καταστρέφοντα

D **5740** ἀπαλαστήσασα· σχετλιάσασα

D **5741** ἀπαλέξασθαι· ἀποφυλάξασθαι. Σοφοκλῆς Ἱππόνῳ (fr. 303 R.)

Hom. **5742** ἀπαλεξήσειν· βοηθήσειν (ρ 364)

D **5743a** ἀπαλεξίκακον· ἀθεράπευτον A[102]

D **5743b** *ἀπαλθήσεσθαι· ⟨θεραπευθήσεσθαι⟩ AS[72]

Hom. **5744** ἀπαλθήσεσθον· δυϊκῶς. ἀποθεραπεύονται, ἢ θεραπεύουσιν (Θ 405)

D **5745** ἀπαλεῖν· ἀμελεῖν

D **5746** ἀπαλέντες· ἀμελοῦντες

5747 †ἄλλακες· ἱερῶν κοινωνοί

D **5748** ἀπάλλαξις· ἀπαλλαγή (Hdt. 9, 13, 3)

Att. **5749** ἀπαλλαξείοντες· ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες (Thuc. 1, 95, 7)

5727 ἀποκάθαρμα ἀποπλάνημα Ael. Dion. α 154; Σ‴ α 1650; ἀπάτημα Σ α 713; Schol. Aesch. Cho. 1002; ἀποπλ. Schol. Ar. Nub. 729a **5732** Su α 2963 (Δ); cf. Schol.; St. Byz. 102, 16 (α 350) **5733** Ap. S. 37, 32; Schol. 78a **5734** Ph α 2222 (om. cit.) **5738** Schol.; EM 118, 1 | Ap. S. 37, 22; Apion 222, 10 L.; cf. Σ‴ α 1631 (cit. Antiph. fr. 150 Th. vel soph. VS 87 B 85) **5742** Ap. S. 37, 31 **5743b** Su α 2884 (Δ) **5744** Ap. S. 37, 29 **5749** Schol. Thuc. *c*; Moer. 188, 1 (α 26 H.)

5727 ἀποπάτημα H: Kust. Abresch. = KΣ **5731** contin. H: Mus. **5732** ἄπαις H: Heins. Pears. 91. 753. Kust. al. = K testt. **5733** -τες bis testt. **5734** ἀλλὰ καὶ δ(ιὰ) ἀκορινθ( ) H: Schm. post Matth. **5735** ἀπαιώσιον H: Voss. Kust. = K | βλασφημον K **5736** ἀπάκρας H: Mus. | ‘comminus pugna ideoque acerbissima’ La. **5737** ἀπακτένων H: Voss. Kust. **5738** cf. Pfeiff. ad Callim. fr. 737 **5739** ἀπαλύξιμα· εἰς ἐνιαυτὸν κ. ci. La., ‘crimina quorum poena (exilium) intra annum finitur’ **5740** v.l. gl. ε 4139 (Schm.) **5743a** θεραπευτικόν ci. La. **5743b** contin. H: Mus. | add. La. = K Su **5744** ἀποθεραπεύεται H: Mus. | ἀποθεραπεύσωσι Ap. S. **5745** spat.παλεῖν H: ἀ ins. Mus. **5747** v.l. gl. 5950 (HSt. Ind.) **5749** ἀπαλλαξὶ ὄντες H: Mus. = Moer.

5750 ἀπαλλαξήσαιμι· ἀποστήσαιμι
5751 †ἀπαλλητόν· θαυμαστόν, ἔξαλλον, πολὺ παρηλλαγμένον
5752 ἀπ᾽ ἄλλων· μόνον (ψ 110) Hom.
5753 †ἀπαλλᾶσθαι· ἀπαντλεῖν D
5754 ἀπαλασίξαι· ὀμόσαι. Λάκωνες D
5755 ἀπαλοβραχέα· ἀπαλοανθῆ. ἁπαλῶς θάλλοντα D
5756 †ἀπάλιον· θῦμα, δελφάκιον D
5757 ἄπαλόν· ἀνοχὴ ἀπὸ τοῦ παλαίειν D
5758 *ἁπαλοῖς· μικροῖς S[114]
5759 ἁπαλός· μικρός, τρυφερός
5760 *ἀπαμείβομαι· ἀνταποκρίνομαι S[116]
5761 *ἀπαμειβόμενος· ἀνταποκρινόμενος (Α 84 ..) (g[8]AS[70]) Hom.
5762 ἀπαμβρακοῦ· ἀνδρίζου. καρτέρει (Plat. com. fr. 66 K.–A.) D
5763 ἀπαμείρεται· ἀφαιρεῖται (Hes. th. 801) D
5764 ἀπαμήσεται· ἀποθερίσει D
5765 *ἀπαμῦναι· ἀποστρέψαι (Hdt. 9, 90, 2) AS[79](Σ)
5766 ἀπαμυνταί· βοηθοί D
5767 *ἀπαμφιάσαντες· ἀποδύσαντες (Cyr. in xii proph. 1, 634, 25) vg[24]AS[65]Br[651](Σ)
5768 ἀπαμφιεῖ· ἀπογυμνώσει (Men. Mis. 364) D
5769a *ἅπαν· ὅλον (Υ 156) AS[80] Hom.
5769b *ἅπαντα· ⟨ὅλον⟩ (Η 316) S[119] Hom.
5770 *ἀπαναίνου· ἀποστρέφου (Iob 5, 17 ..) vg[38]AS[82] LXX
5771 *ἀπανᾶν· καλεῖν AS[93]
5772 ἀπανεῖ· καλεῖ
5773 *ἀπανάστασις· ἀποικία (Cyr. in Joh. 2, 5, 8) vg[46]AS[91]Σ(Br[484])
5774 ἀπάνεσον· κάλεσον. Λάκωνες D
5775 *ἀπάνευθεν· μακρόθεν, ιἄποθεν AS[74]Br[614], προσωτέρω (Α 35 ..) S[74] Hom.
5776 †ἀπανιζόμενοι· ξηραινόμενοι AS[100]
5777 *ἀπανηνάμενοι· ἀπαρνησάμενοι AS[94](vg[47]Br[486])
5778 ἀπανθρακίδες· οἱ πρὸς ὄπτησιν ἐπιτήδειοι ἰχθύες. καὶ πέμματος εἶδος ἀπανθρακίς D

5759 | EM 117, 58 **5761** cf. Schol. **5762** Σ''' α 1633 **5765** Σ α 721 **5767** cf. Σ α 722 **5773** Σ α 724 **5775** ἄποθεν Apion 222, 12 L.; Schol.

5750 ἀπαλλάξαιμι Schm. **5751** ἀγαλλητόν Ruhnk. Tim. p. 5; ἄπ-αλλον ci. La. **5752** ἀπαλλ(ὸν) H: Sop. **5754** v.l.: gl. 8180 | ἀπαλοῖξαι H: Heringa ap. Valck. Theocr. 282 AB | ὀμόσαι H: spir. Alb. **5755** ad βρεχω HSt. Ind. **5756** ἁπαλὸν θῦμα· Guyet **5762** ἀπαμβράκου H (Σ'''): Ph[b] **5765** ἀποτρέψαι H (K[S] Σ[b] Su): K[A](Σ[a] Ph) **5766** ἀπαμυντοὶ H: Mein. 1858, 516 **5769b** dist. et suppl. La. = K **5775** απωθεν K[AS] **5776** ἀπαζαινόμενοι Kust. **5778** ἀπανθράκιδες H: accent. Schm. tacite; ἐπανθρ- gl. ε 4195 et v.l. in Athen.

D **5779** ἀπάνθρωπος· σκληρός. ἀνόητος, ἄφρων. ἀνελεήμων. Σοφοκλῆς †ἀπανίν .. (fr. 1020 R.)
D **5780** ἀπαντίξοα· ἐναντία
D **5781** †ἀπαντινά· ἀνεντροπα. ἐκτετημένα
Eur. **5782** *ἀπαντλοίην ἄν· ἐπικουφίσαιμι ἄν (Eur. Alc. 354) AS^{68}
5783 *ἀπαξιοῖ· οὐκ ἀξιοῖ, ὑπερηφανεύεται AS^{83}
D **5784** ἀπαξοί· μοναχοί
5785 ἅπαξ· ἐπίρρημα ἀριθμητικόν
D **5786** ἀπᾷξον· ἀπορρίπισον
5787 [ἀπατάλη· ἀπαντήτρια ἤγουν] ἀπατηλή· ἀπατήτρια, ἀλαζών, ἢ μαντευομένη
5788 *ἀπαράβλητος· ἀσύγκριτος vg^{5}AS^{54}Br^{474}Σ, ἀνόμοιος (Cyr. ador. 68, 229C M.) vg^{5}AS^{54}Σ
5789 *ἀπαραίτητον· ἄφευκτον, ὃ οὐ δύναταί τις παραιτήσασθαι (Cyr. in Ioh. 1, 424, 11 ..) S^{89}
5790 ἀπαράλλακτον· ἀναλλοίωτον (Cyr. in Ioh. 1, 25, 6 ..)
5791 *ἀπαραλλάκτῳ· ὁμοίῳ, κατὰ μηδὲν παραλλάσσοντι (Cyr. in Ioh. 1, 44, 4 ..) AS^{53}
Hom. **5792** ἀπάραξεν· ἀπέτεμεν (Π 116)
5793 *ἀπαραποδίστως· ἀνεμποδίστως (Cyr. in Ioh. 2, 199, 6) AS^{58}
5794 *ἀπαραποιήτως· ἀπλάστως (Cyr. in Ioh. 1, 25, 13 ..) AS^{62}(g^{29}Σ)
LXX **5795** *ἀπάρας· σκεψάμενος. ὁρμήσας (Sir. 33, 33) AS^{76}
5796 ἀπαράσσεται· ἀποκατάγνυται (Ios. b. Iud. 3, 245)
5797 ἀπαράσημον· *ἀσινές g^{33}AS^{60}Br^{492}Σ, τὸ μὴ παραχάρακτον, ἀπαραλόγιστον, ἀψευδές, ἀληθές (Cyr. trin. 559, 45 Aub.)
5798 vacat
5799 †ἀπαράντινα· ἀπαράλλακτα
D **5800** ἀπάρατον· ἀπευκτόν. ἀπέραντον
D **5801** ἀπαράχυτος οἶνος· ᾧ οὐ προστέθειται θάλασσα
5802 ἀπαράβατον· πιστόν (Cyr. hom. inc. 466, 8 male interpr.)

5788 Σ α 727 **5794** cf. Σ α 729 **5795** gl. Sir. **5797** ἀσινές Σ α 730

5779 ἀπάνος H, expl. Mus. | ἀπανι H (ιν(?) s. π et ν s. ι H^{c} – an Αἴαντι (Λοκρῷ) ?) **5780** ἀπαντίζορα H: Voss. Kust. **5781** ἀπάντιτα· .. ἐκτετιμημένα Pears. 92 ('frustra' La.) **5784** ἀπαξοὶ H: spir. La. ('Ionica cf. Be. 3, 159') **5786** ἄπαξον H **5787** dittogr. del. Kust. Alb. | ἀλάζων H: accent. Mus. | μαντευόμενος H: La. **5788** ἀπαράγκλητος· ἀσύγκλητος H: Suicer Thes. = KΣ **5789** ἄφευστον H: Mus. = K **5790** ἀλλοιωτόν H: Guyet. Pears. 93 **5791** παραλλάσσον H: Mus. = K **5792** ἀπάραζεν H: Pears. 753 **5793** ἀπαρεμποδίστως H: Biel. = K **5796** n. lin. παράσσεται H: ἀ ins. Mus. **5797** ἀπαράσιμον H (K^{gSBr}): Mus. = K^{A} | ἀσυνέστατον H: ἀσινές KΣ, τὸ μὴ La.; ἀσινέστατιον Schow 108 n. 12 | ἀπαραχάρακτον Mus. **5799** h. e. α-παρακτικα La. **5800** 'Confudit ἀπάρατον et ἀπέρατον' Schm. **5801** cf. Cob. 1875, 291 **5802** ἄπιστον H: Lob. Phryn. p. 313

5803 ἀπάργματα· ἀπαρχαί (Ar. Pac. 1056) Att.
5804 *ἀπαρεμφάτως· ἄνευ δηλώσεως [ἢ] προσώπου vg[25]AS[67]
5805 ἀπαρές· ὑγιές, ἀπήρωτον D
5806 *ἀπαρέσασθαι· εἰς ἀρέσκειαν ἀγαγεῖν (T 183) S[122] Hom.
5807 ἀπαρθένευτος· ἀκέραιος, καθαρά. Σοφοκλῆς Ἱππόνῳ (fr. 304 R.) D
5808 ἀπαρθένευτα· οὐ πρέποντα παρθένοις. [Σοφοκλῆς] Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι (Eur. IA 993) D
5809 ἀπαρίνη· φυτάριόν τι (Nic. th. 850). ἔνιοι δὲ ὀροβάκχην D
5810 ἀπαρκῆ· ἁρμόζοντα, αὐτάρκη
5811 ἀπαρκίας· οὕτως ἄνεμος … D
5812 †ἀπαρκτεῖν· ἀποτυχεῖν
5813 ἀπαρτῆσαι· ⟨ἀπ⟩αρθῆναι (Thuc. 6,21,2) Att.
5814 ἀπαρτῆσαι· χωρίσαι, διαστῆσαι πληρῶσαι
5815 ἀπαρτί· ἀπηρτισμένως, ἀκριβῶς. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι (fr. 4 R.) D
5816 ἀπαρτία· τὰ ἔπιπλα (Hippon. fr. 115a W. = 15 Degani) D
5817 *ἀπαρτίαν· μετάβασιν AS[90]. ἀποσκευήν (Num. 31,18 ..) vg[36]AS[90]Σ. τέλος. ἀπαρτισμόν vg[36]A[75]S[90]Br[1103](Σ) LXX +
5818 *ἀπαρτίζει· τελειοῖ vg[43]AS[85]
5819 ἀπαρτικός· πρὸς ἄπαρσιν καὶ ἀποδημίαν ἕτοιμος D
5820 ἀπαρτιλογία· ἀπηρτισμένη ψῆφος Att.
5821 ἀπαρτύειν· ἀποκηρύσσειν. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 79 K.–A.) D
5822 ἀπαρτῦναι· ⟨δια⟩τάξαι D
5823 ἀπαρυόμενον· ἀφαιρούμενον D

5803 Σ''' α 1634; Schol. Ar. 1056b; cf. E. Gen. α 970 fin. (EM 118,36. E. Gud. 159,24); Schol. Lycophr. 106b; Ep. Hom. An. Ox. 2,333,17; Schol. Greg. or. 40,15 (p. 63 Punt.) **5807** Σ''' α 1635 **5809** Diosc. mat. med. 3,90; cf. Schol. Nic. **5811** cf. Ael. Dion. α 173; Σ''' α 2127; Phryn. praep. soph. 31,18; Poll. 5,81 **5814** χωρίσαι cf. Schol. Dem. 18,59 (116a. b) **5815** – ἀκριβῶς Σ''' α 1636; cf. Galen. lex. 82,18; ἀπηρτισμένως lex. rhet. 210,23 (q?); Erot. α 12 (ad Hippocr. hum. 6 [5,484,13 L.]) **5816** Σ''' α 1636a; E. Gen. α 958 (EM 118,39. E. Gud. 160,10); Poll. 10,18–19 (cit. Hippon.) **5817** ἀποσκευήν – Σ α 731; τέλος – gl. Oct. α 21 **5820** EM 118,42

5803 contin. H: Mus. | ἄπαρχ(ες?) H: Mus. = testt. **5804** ἢ incl. Schm., om. K **5805** ἀπλήρωτον H: Hemsterh.; cf. Schulze QE 456,4 **5807** ἀπαρθίνευτος H: Phav. = Σ'''; cf. Wack. Kl. Schr. 1,135,1 **5808** Εὐριπίδης Arcer. Sop. Pears. 93. al.; Σοφ. e gl. 5807 (Kust.) **5809** ὀροβάγχην Pears.93. Alb. coll. Theophr. h. pl. 8,8,4; sed Diosc. mat. med. 2,142 codd. cft. La. **5810** v.l.: gl. 7475 | contin. H: Mus. | n. gl. αὐταρκῆ H: contin. et accent. Mus. **5811** contin. H: Mus. | ἀπαρκτίας Mus. = Phryn. Poll. (contra Ael. Dion. Σ''') **5812** ἀπαρτίζειν· ἀποτελεῖν ci. La. coll. Moer. 191,27 (α 152 H.) **5813** ἀπαρτῆναι· ἀρθῆναι H: La. **5814** n. lin. παντῆσαι H: ἀ ins. Mus., -αρτ- Pears. 93. Voss. Perg. | χωρῆσαι H: Hemsterh. Abresch. Misc. obs. 5,1,100 | πληρῶσαι ad ἀπαρτίσαι Pears. 93. Kust. Alb. al. **5815** ἀπαρτιᾶ H: HSt. Thes. 1,574 = pler. testt.; ἀπαρτίως Galen. | ἀπαρτισμένως H: Mus. = testt. **5816** ἀπάρτια H: accent. E. Gen. Poll. **5817** ἀπαρτίας H: Heins. Verw. Biel. = K testt. | ἀπαρτισμοῦ Σ **5821** v. K.–A. ad gl. Ital. **5822** ἀπαρτύναι H: accent. Mus. | add. Cor. **5823** ἀπαρύμενον H: Arnald. Lect. 19; Schol. Ar. Equ. 921 cft. Schm.

5824 ἀπάρχεσθαι· μεταδιδόναι (Cyr. in Ioh. 1,619,1)

LXX **5825** *ἀπαρχή· προσφορά S^{123}(A^{87}), ἀφαίρεμα (Ezech. 45,6 ..)

N. T. **5826** *ἀπαρχὴ Χριστός· πρῶτος Χριστός (1. Ep. Cor. 15,23) AS^{77}

LXX **5827** *ἀπάρχου· τὰς ἀπαρχὰς πρόσφερε (Prov. 3,9) $vg^{45}AS^{88}Br^{482}\Sigma$

5828 ἅπασ⟨α⟩ χαλκῆ· λαμπρὰ ὅλη [Κρῆτες]

D **5829** ἀπαστίας· διαγωγῆς ...

Hom. **5830** *ἄπαστος· ἄγευστος (δ 788 ..) $g^{41}\Sigma$

D **5831** ἄπαστον· τὸ δεσμωτήριον. ⟨Κρῆτες⟩

D **5832** ἀπασκαρίζειν· σπαίρειν (Ar. fr. 510 K.–A.)

5833 †ἀπασσείονται· παμποίκιλον. οἱ δὲ λινοῦν χιτῶνα· οἱ δὲ μαλλωτόν

D **5834** ἀπαστί· ἀγευστί

D **5835** ἀπατεύων· ψευδόμενος

D **5836** †ἀπαστακώς· ἁμαρτών

5837 *ἀπατᾷ· πλανᾷ, φενακίζει $vg^{49}AS^{97}$

5838 *ἀπάτη· πλάνη AS^{96}(Br^{1274}). ψεῦδος

Hom. **5839** *ἀπατηλόν· ψευδές, ˻ἀπατητικόν ($g^{31}\Sigma$), παραλογιστικόν (Α 526)

D **5840** ἀπάτητον· τὸ ἀνωμάλως συγκείμενον. παρὰ Δημοκρίτῳ (VS 68 B 131)

Hom. **5841** ἀπάτερθεν· ἄποθεν, ἢ ˻χωρίς (Β 587 ..) S^{124}

D **5842** Ἀπατούρια· ἑορτὴ Ἀθήνη⟨σιν⟩ ἐπὶ ἡμέρας δ′, ὧν ἡ πρώτη δορπία καλεῖται, ἡ δευτέρα ἀνάρρυσις, ἡ τρίτη κουρεῶτις, ἡ τετάρτη ἐπίβδα

D **5843** ἀπατουργός· λωποδύτης

LXX **5844** *ἀπαύγασμα· ἡλίου φέγγος (Sap. 7,26) [$vg^{37}AS^{78}Br^{478}$]

D **5845** ἀπαυγέος· λαμπροῦ, φωτεινοῦ

5846 *ἀπαυδῶ· ἀπαγορεύω (Soph. OT 236) $vg^{26}AS^{69}\Sigma$

5847 *ἀπαυθαδιάζοντας· μεγαλοφρονοῦντας $vg^{6}AS^{55}\Sigma$

Hom. **5848** ἀπ' αὐτόφιν· ἀπ' αὐτῶν, ἢ ἀπ' αὐτοῦ (Λ 44)

5825 gl. Ezech. **5826** gl. Apost. 145 **5827** Σ α 732 **5830** Σ α 734; Ap. S. 37,33; Schol.; Ep. Hom. α 352; E. Gen. α 959 (E. Gud. 160,12. EM 118,48) **5839** – ἀπατητικόν Schol.; ἀπατ. Σ α 735; παραλογιστικόν Ap. S. 37,26 **5841** Ap. S. 37,21; Schol. **5846** Σ α 736; Schol. Soph. **5847** Σ α 737 **5848** Schol. |

5826 l. ἀπ. H: Phav. = K **5828** ⟨α⟩ Mus. | λαμπρ(΄) H: Mus., cp. deletis; Λ 65 cft. Schm. | Κρῆτες ad gl. 5831 trsp. Pears. 93 **5829** lac. stat. Toup 3,512, e.g. ⟨ἀσίτου⟩ La. **5831** ἀπασιτὸν H: Alb., 'scl. vincti in carcere vulgo publice non alebantur' La. | add. e gl. 5828 **5832** ἀπαπαρίζειν H: Sop. | ἐπαίρειν H: Kust. **5833** λινὸν H: HSt. Ind. **5834** ἀπαστία· ἀγευστία (Ar. Nub. 621 et Schol.) Conom. 1988,423 **5835** ἀπαστεύων H: HSt. Ind. **5836** ἀπατακὼς Voss. | ἁμαρτῶν H: accent. Mus. **5840** ἀπατητὸν H: accent. HSt. Ind. **5842** ⟨σιν⟩ Mus. | κρουρεῶτις H: Mus. | ἔπιβδα H: accent. La. | cf. Jacoby ad FGrHist. 368 F 2 **5843** κωλυτι(κός) H: La. **5845** ἀπαύγεος· λαμπρὸς, φωτεινός H: Ruhnk. in Alb. Auct. **5847** μέγα φρονοῦντας H: La. = KΣ **5848** ἀπαυτοφὶν H: Mus. = Schol.

5849 ἀπαυλεῖσθαι· τὸ μὴ προαυλεῖν κατὰ τρόπον D
5850 ἀπαύλια καὶ ἐπαύλια· διχῶς λέγεται ἡμέρα, ἐν ᾗ ⟨πρῶτον⟩ ἐπαυλίζεται τῷ ἀνδρὶ ἡ νύμφη Att.
5851 ἄπαυλον· ἀπόκοιτον D
5852 ἀπαυστρίδας· ἀπαρυστίδας D
5853 *ἀπαυτομολήσει· ⟨φεύξεται· αὐτομολῆσαι γάρ ἐστι τὸ⟩ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἐλθεῖν vg[3]AS[50] παρὰ τὸ μολεῖν, ὅ ἐστιν ἐλθεῖν (Prov. 6, 11a) AS[50] LXX
5854 ἀπ᾽ αὐτομάτου· ἐξαίφνης
5855 ἀπαφίνιον· Λάκωνες κάρδοπον λιθίνην, ἐν ᾗ †μένουσιν, ἣν †κτητί καλοῦμεν D
5856 ἀπαφίσκειν· ἀπατᾶν, ἀφαιρεῖσθαι (λ 217) Ap. S.
5857 ἄπαφος· ἔποψ, τὸ ὄρνεον D
5858 ἀπαφουλίστωρ· σταφυλῖνος. Λάκωνες D
5859 ἀπάφω· ἀπατήσω
5860 *ἀπέβη· συνέβη, ἐγένετο (Eur. Andr. 1288 ..) vg[70]AS[189] Eur.
5861 ἀπέβλισεν· ἀπεπίασεν (Ar. Av. 498) S[195] D
5862 *ἀπεβήσατο· ἐπορεύθη (A 428 v.l.) S[194] Hom.
5863 †ἀπέβαισεν· ἀπέασεν†
5864 *ἀπεβίω· ἀπέθανεν (Cyr. in xii proph. 1, 5, 3 ..) vg[45]AS[103]Br[647]Σ
5865 ἀπεγγυαλίζειν· ἀποκαθιστᾶν D
5866 ἀπεγένετο· ἀπέθανεν (Antiph. fr. 152 Th. vel soph. VS 87 B 86. Thuc. 2, 98, 3)
5867 ἀπεγνωσμένος· ἀνέλπιστος
5868 ἀπεδέξατο· ἀπέλαβεν (A 95) Br[659] Hom.
5869 †ἀπέδετο· ἐκδέδωκεν
5870 ἀπεδίζειν· ὁμαλίζειν D
5871 ἀπεδικάσθη· κατεδικάσθη D

5850 cf. Ph α 2287; E. Gen. α 964 (EM 119, 16); Poll. 3, 39 **5856** ἀπατᾶν Ap. S. 40, 30; Schol.; cf. E. Gen. α 978 (EM 119, 26); Su α 2949 (Δ) **5859** cf. Ap. S. 37, 27; E. Gen. α 978 (EM 119, 25) **5862** lex. Hom. 624 **5864** Σ α 742 **5866** Σ′ α 1652; Antiatt. α 130 (uterque cit. Antiph. et Thuc.) **5868** cf. lex. Hom. α 613

5850 contin. H: ed. 1521 | ἀπαύλια καὶ ἐπαύλια accent. Kust., ft. recte | add. La. = Paus. α 49 **5851** ἀπαυλὸν H: accent. Schm. tacite | ἀπόκοπον H: Kust. **5852** ἀπαυστίας· ἀπαροσχύτας H: La. coll. εξαυστηρ sim. **5853** add. La. = K (γαρ vg, δε AS) **5854** ἀπαυτομάτου H: Mus. **5855** μάττουσιν Mus.; πλύνουσιν La. | κτητι(?κην) H (cp. in αν corr. Mus., -ίαν Ald.) | gl. 8695 cft. La. **5857** ἀπαφὸς H: accent. La.; de forma cf. J. Schmidt, KZ 32, 1893, 357 **5858** ‘αφ-υλιστωρ cum v.l. απ-?’ La. **5859** ἀπαφῶ H (E. Gen.): accent. Schm.; ἀπάφων (et ἀπατήσων) Ap. S. **5861** v.l.: gl. 5863 | ἀπέβλησεν H: Heins. Salm. Pears. 94. al. = K **5863** v.l. gl. 5861 (Sop. Perg.) **5864** contin. H: Mus. **5869** v.l. gl. 5875 (Sop. Pears. 94. Voss. al.) **5870** ὀμ- H: spir. ed. 1521

D **5872** ἄπεδον· ὁμαλόν, *ἰσόπεδον, ἐπίπεδον (Hdt. 9,102,1. Thuc. 7,78,4) AS[131]

5873 †ἄπεδος· ἀνάπαλιν†

LXX **5874** *ἀπέδοσθε· ἀπημπολήσατε (Gen. 45,4) vg[56]AS[122]Σ

Eur. **5875** *ἀπέδοτο· ἐκδέδωκεν (Eur. Or. 652) vg[49]AS[107]Br[491]Σ

5876 ἀπέδου· παρέδου

5877 *ἀπέδρα· ἀπέφυγεν vg[67]AS[171]

Hom. **5878** ἀπέεργεν· ἀπεκώλυσεν (Ω 238)

Hom. **5879** ἀπέῃσιν· ἄπεστιν (τ 169)

Hom. **5880** ἀπέειπεν· ἀπηρνήσατο. ἀπεῖπεν (I 431)

Eur. **5881** *ἀπέθρισεν· ἀπέκειρεν vg[53]AS[112]Br[1043]Σ, ἀπέκοψεν (Eur. Or. 128) AS[112]

5882 ἀπεέργει· ἀπείργει, κωλύει

5883 *ἄπει· ἄπιθι, ἄπελθε S[198]. βάδιζε AS[137]

Hom.? **5884** ἀπίης γῆς· τῆς πολὺ ἀφεστώσης γῆς (Α 270 ..)

LXX **5885** *ἀπειθεῖ· ἀντιλέγει (Deut. 21,20) AS[153]

D **5886** ἀπειθής· ἀνυπότακτος, ἄπιστος. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν (fr. 47 R.)

Hom. **5887** *ἀπίθησεν· ⟨οὐκ⟩ ἐπείσθη (Α 220 ..) AS[114]

LXX **5888** *ἀπεικάσματα· ὁμοιώματα (Sap. 13,10) vg[64]AS[158]

5889 *ἀπεικός· ἄτοπον vg[46]AS[104]Σ, οὐ πρέπον (Cyr. in xii proph. 2,344,7 ..) vg[46]AS[104]Br[582](Σ)

LXX **5890** ἀπειλή· ὀργή (Prov. 19,12 ..)

5891 ἀπειλεῖται· ...

5892 *ἀπείπατο· ἠρνήσατο (Hdt. 1,205,1) AS[157]

5893 ἀπεῖπεν· ἠρνήσατο

N. T. **5894** *ἀπειπάμεθα· ἀπερριψάμεθα (2. Ep. Cor. 4,2) AS[121] (vg[55])

5895 *ἀπείπαντο· παρῃτήσαντο AS[77], ἀπετάξαντο (Hdt. 6,100,1) S[77]

5896 ἀπείπετε· ἀποτάσσετε, ἀπαρνεῖσθε

5872 ὁμαλόν EM 125,20 (cit. Thuc.); Schol. Thuc.; – ἰσόπεδον Σ′ α 1660 (cit. Thuc.) **5874** Σ α 744; cf. gl. N. T. **5875** Σ α 743; cf. Schol. Eur. **5879** Schol. **5880** Schol. **5881** Σ α 745 | Su α 2985 **5887** cf. Schol. **5888** gl. Sap.; cf. Su α 3119 (Δ) **5889** Σ α 746 **5890** Su α 3121 (Δ) **5892** cf. Su α 3124 **5894** gl. Apost. 170

5873 v.l. gl. 4509 (Guyet) **5874** ἀπεδόσθ(εν) H: Schm. = ΚΣ | ἀπεπωλήσατο H: Schm. = Σ; ἀπεμπολ. Kust. = K **5875** v.l.: gl. 5869 **5876** ‘immo -διδου’ La. **5879** ἀπεήσει· ἀπέστη H: Pears. 94. 753. Alb. = Schol. **5881** ἀπέθριξεν H (K[S]): Kust. = K[vA] Su; ἀπεθέρισεν K[gBr]Σ **5882** l. ἀπείργει H: ed. 1521 **5883** απειθι K, ubi ἄ.· ἄ. sep. gl. est **5884** ἀπείης H: Mus. | γαίης Hom. **5885** ἀπείθει H: accent. Mus. (qui et -πιθ-) **5886** αἰχμαλώτησιν H: Mus. **5887** ἀπείθησεν H (K): Mus. = Schol. | ⟨οὐκ⟩ Mus. = K[S]; Schol. est οὐδ′ ἀπ.· οὐκ ἠπείθησεν, ἀλλ’ ἐπείσθη **5892** contin. H: Mus. | ἀπηρνήσατο Su **5894** απερριψαμεν K[vg] test. **5896** ἀπείπεται· ἀποτάσσεται H: Herw. 1895,333 | ἀπάρχεται H: post ἀπαρνεῖται Alb. Herw.

5897 ἀπειραίη· ἠπειρωτική (η 8) Hom.
5898 ἀπειράκις· πολλάκις, πλειστάκις AS[128] D
5899 *ἀπεῖργον· ἐκώλυον (Cyr. in xii proph. 1,148,5 ..) v[25]AS[89]Br[591](g[23]Σ)
5900 ἀπειρηκότων· ἀπειπαμένων (Dem. 3,8)
5901 *ἀπειρημένοι· ἀπεγνωκότες AS[129]Br[475]
5902 [ἀπεγνωκότες· ἀπηγορευμένοι]
5903 †ἀπειρήδιον· πολύ, ἄπειρον πλῆθος
5904 *ἀπειρέσια· ἄπειρα g[35]AS[186]Σ(S[207]) τῷ πλήθει g[35]Σ, πολλά AS[186](S[207]) · ‘ἐν δ’ αἶγες ἀπειρέσιαι’ (ι 118) Ap. S.
5905 †ἀπείρρητον· ἄρρητον, ἀνεκλάλητον
5906 *ἀπείρητος· ἄπειρος (β 170) [S[209]] Hom.
5907 *ἀπείρηται· ἀπηγόρευται (Plat. rep. 396b) vg[58]AS[124]
5908 *ἀπεῖρξεν· ἐκώλυσεν (Soph. Ai. 1280) vg[27]AS[92]
5909 ἄπειρον· πολύ (Br[675]). ἄγευστον. περιφερές, στρογγύλον, διὰ τὸ μήτε ἀρχὴν μήτε πέρας ἔχειν D
5910 *ἀπείρονα· πέρας μὴ ἔχοντα (δ 510) AS[133] Hom.
5911 ἀπείρονας· ἀπειράτους. Σοφοκλῆς Θυέστῃ (fr. 266 R.) D
5912 *ἀπείρου· ἀγνώστου vg[65]AS[160]. μεγάλου S[160]
5913 *ἀπείρῳ· πολλῇ (Ierem. 2,6) AS[162] LXX
5914 *ἀπειρομένων· ἀποφευγόντων (AS[172])
5915 ἀπείρων· μεγάλων, ἀναρίθμητων (AS[174]), πέρας μὴ ἐχόντων D
5916 ἀπειροπλάσιον· πολυπλάσιον D
5917 ἄπεισιν· *ἀπέρχεται v[40]AS[102]Br[644]Σ(g[41]). ἀπέθανεν K + D
5918 †ἀπεισουτῆρες· σκόλοπες D
5919 ἀπεῖτε· ἀπέλθατε
5920 *ἀπεκάκησεν· ἐσιάνθη (Ierem. 15,9) AS[163] LXX
5921 ἀπεκαίνυτο· ἐνίκα, διαφέρεται (θ 127 ..) Hom.
5922 *ἀπέκαμον· ἠτόνησαν (AS[139])
5923 †ἀπεκέλλερεν· ἀπέκλεψεν D

5897 Schol. 8a; Su α 3130 **5899** cf. Σ α 748 **5904** – πλήθει Σ α 749; ἄπειρα, πολλά Schol. min. PAchmin 2; πολλά Schol. **5906** Schol.; Su α 3133 (Δ) **5908** Su α 3134 (Δ) **5910** Schol. 510b; cf. Ap. S. 41,2 **5915** μεγάλων et πέρας – cf. EM 120,45 **5917** Σ α 752 | **5921** Ap. S. 38,18; Schol.; Su α 2990 | cf. Schol.

5899 ἀπείργων H: H[c] = K **5901** ἀπεγνωσμένοι H: Alb. = K; vel gll. 5901–2 coniunct. (Kust.) **5902** ‘e gl. praeced. concinnata’ La. **5903** v.l. gl. 5904 (Kust.) **5904** v.l.: gl. 5903 | ἀπειρές H: Mus. = Σ | αἴγαις H: Mus. | ἀπειρέσιαις(?) H: Mus. | cf. gl. 6020 **5905** v.l. gl. 6598 **5909** πολύν K **5910** v.l.: gl. 6023 **5914** h.e. ἀπαιρ- (Kust.) | acc. sing. K **5918** ἀπισωτῆρες ci. La., scl. pali quibus gromatici viam vel vallum derigunt **5919** ἄπιτε Mus. (‘recte’ La.) **5920** ἀπεκάκισεν H: Munck. ad Anton. Lib. 48 = K **5921** ἀφαιρεῖται H, ἀφῃρεῖτο Mus., διέφερεν Schol.: La. **5923** ἀπεκέλλειρεν Immisch 1885,307–8; απεκεασσειν· απελεψειν ci. La. coll. gll. 2315 (Tarent.). ε 1428 (?)

D **5924** ἀπεκέντησαν τὴν ἀλήθειαν· οἷον ἐδείχθη ὁποῖον ἦν τῷ πράγματι

D **5925** ἀπέκιξαν· ἀποπεσεῖν φυσῶντες ἐποίησαν (Ar. Ach. 869)

5926 *ἀπεκομίσθη· ἀπηνέχθη (Cyr. in xii proph. 1,723,19) vg[30]AS[96]Br[627]Σ

5927 †ἄπεκτον· τοῦ τέκοντος ἐγένετο

D **5928** ἀπεκορύφου· εἰς κορυφὴν ἢ τέλος ἦγεν (Hdt. 5,73,2?)

Hom. **5929** ἀπεκόσμεον· ἀπετίθουν, ἀπετίθεντο (η 232)

D **5930** ἀπέκτητον· ἄκαρτον, ἀπόκαρτον

D **5931** ἀπεκυπάρωσεν· ἀπέκτεινεν

D **5932** ἀπεκωλύθη· ἀπεχωρίσθη

D **5933** ἀπελλάζειν· ἐκκλησιάζειν. Λάκωνες

D? **5934** ἀπελασία· διωγμός

5935 †ἀπελαιθρόνην· τὴν δύναμιν τὴν ἀμέτρητον

Ap. S. **5936** ἀπέλεθρον· ἀμέτρητον. πλέθρον γὰρ εἶδος μέτρου (Λ 354)

Hom. **5937** *ἀπέλεθρον ἶνα· τὴν δύναμιν τὴν ἄμετρον (Ε 245 ..) AS[115]

5938 *ἀπεληλαμένοι· διωχθέντες (Cyr. in xii proph. 1,435,20) AS[110](v[51]g[52.61]Br[663])

5939 *ἀπέλεξα· ἀπεῖπον, ἀπηγόρευσα AS[170]

D **5940** ἀπελάπη· ἀπελεπίσθη

D **5941** †ἀπέλυκα· ἀπέρρωγα. Κύπριοι

D **5942** ἀπέλαστον· ἀπρόσιτον

D **5943** ἀπελήκησεν· ἀπεδήμησεν. καὶ τοῖς δακτύλοις ἐψόφησεν

D **5944** ἀπέλλαι· σηκοί. ἐκκλησίαι. ἀρχαιρεσίαι

D **5945** ἀπελλεῖν· ἀποκλείειν

5946 ἀπελεύθερος· ἐκ δούλου ἐλεύθερος

LXX **5947** *ἀπελεύσῃ· ἀπέρχῃ (Gen. 3,19 ..) AS[150]

D **5948** †ἀπελιγκόμην· ἀπερριπτούμην

D **5949** ἀπελλόν· αἴγειρος, ὅ ἐστιν εἶδος δένδρου

D **5950** ἀπελλακάς· ἱερῶν κοινωνούς

Hom. **5951** †ἀπελύκησεν· ἀπέτεμεν (ε 244)

5925 Σ''' α 1678 **5926** Σ α 753 **5929** ἀπετίθεντο Ap. S. 38,16 **5936** Ap. S. 38,17; cf. Schol.; E. Gen. α 992 (EM 120,31); ἀμέτρητον Σ α 755 **5937** Schol.

5924 τὸ πρᾶγμα Herw. 1895,333; τῷ ⟨ἔργῳ τὸ⟩ πρᾶγμα ci. La. **5925** ἀπέκειξαν H: Schm. = Σ''' **5928** τὸ τέλος H: La. post. Kust. (ἢ τὸ τ.); del. Alb. **5930** l. ἄπεκτον ins. Mus. | ἀπεκτητὸν H: accent. Alb. tacite | ἀπόκροτον H: La. **5933** v.l.: gl. 6823 | ἀπελάζειν H: HSt. Ind. coll. Plut. Lyc. 6,2 **5935** v.l. gl. 5937 (Mus.) **5937** v.l.: gl. 5935 | ἀπελεθρόνηνα H: Ald. = K; ἶν' ἀπέλεθρον Schol. (ut Hom.) | αμετρητον K **5940** ἀπελέπη H: Cob. **5941** ἀπέληκα Voss.; ἀπελάκη· ἀπέρρωγε ci. La. **5943** ἀπελέκησεν H: HSt. Ind., cf. gl. ε 4386; -λάκ- Palm. **5944** ἀπελλαί H: accent. Ahr. Dial. 1,58 | ἀρχιερεσίαι H: Mus. **5945** ἀπέλλειν H: accent. La. **5948** ἀπεδικόμην Kust. ('sed offendit medium' La.); ἀπελελιζόμην Wess. **5950** v.l.: gl. 5747 | cf. Solms., Beitr. 19,1 **5951** h.e. 〉α πελέκησεν (Pears. 95)

5952 ἀπελυμαίνοντο· ἀπεκαθαίροντο g[38]Σ, ἀφηγνίζοντο (Α 314) Ap. S.
5953 *ἀπέλυσεν· ἀπελύτρωσεν (Α 95 ..) (S[213]) Hom.
5954 †ἀπελύωσεν· ἀπέτεμεν, ἀπέκοψεν
5955 *†ἀπεμάσσετο· καθήψατο (ν 429). ἀπῴκησεν (Β 629) AS[144] Hom.
5956 *†ἀπεμέω· ματαίω† AS[127]Br[655]
5957 *ἀπεμορξάμην· ἐδάκρυσα vg[59]AS[136]Br[1034]
5958 *ἀπεμόρξατο· ἀπεψήσατο (Β 269 v.l.) AS[181]Σ Hom.
5959a *ἀπεμόργνυ· ⟨ἀπέμασσεν⟩ (Ε 798 v.l.) S[215] Hom.
5959b ἀπέμεσεν· ἐξέρασεν (Ξ 437 v.l.) Hom.
5960 ἀπεμπολᾶι· πιπράσκει S[216]
5961 *ἀπεμπολήν· ἀπαλλαγήν A[190]S[176]. πρᾶσιν. ἐμπορίαν (Cyr. trin. 638,44 Aub. ..) AS[176](Σ)
5962 *ἀπεμπολήσας· πωλήσας Br[495], πεπρακώς vg[7]AS[78]Σ, πραγματευσάμενος (Cyr. in xii proph. 2,552,3 ..) AS[78]
5963 ἀπεμπολῆσαι· τὸ ἐπὶ κέρδος ἀποδόσθαι τι D
5964 ἀπεμυθεόμην· ἀπηγόρευον· ‘πόλλ’ ἀπεμυθεόμην’ (Ι 109). γράφεται δὲ καὶ ἐπεμυθεόμην, ὅ ἐστι ἐπέλεγον, καὶ συνεβούλευον Ap. S.
5965 *ἀπεμφαίνοντα· ἀπεοικότα. ἐκ τοῦ μὴ ἐμφαίνειν τὸ ὅμοιον vg[4]AS[75]
5966 *ἀπέναντι· κατὰ ἀνατολὰς ⟨ἢ ἀπὸ⟩ νότου AS[123]
5967 ἀπενάσθη· ἀπῳκίσθη (Eur. Med. 166?) Eur.?
5968 ἀπενάσσατο· ἀπῴκησεν (Β 629) Hom.
5969 *ἀπενεγκάμενος· κτησάμενος (2. Macc. 5,21) vg[63]AS[154]Σ LXX
5970 *†ἀπενδονικώς· φυγών AS[125]
5971 *ἀπενέγκασθαι· λαβεῖν AS[165]
5972 ἀπένεικας· ἀπήνεγκας (Ξ 255) Hom.

5952 Ap. S. 38,11 (ἀπο–); ἀπεκαθαίροντο Σ α 756; Schol. **5953** Schol. **5955** Scholl. **5957** cf. Σ α 757 (2) **5958** Σ α 757 (1) **5958** Schol. **5959** Schol. | **5961** πρᾶσιν – Σ α 758 **5962** πεπρακώς Σ α 759 **5964** Ap. S. 38,7; ἀπηρόρευον et γράφεται – ἐπεμυθεόμην Schol. **5968** Ap. S. 38,10 **5969** Σ α 761 **5972** Schol.

5953 απελυτρωσατο K **5954** v.l. gl. 6151 (Alb.) **5955** ἐπεμάσσατο (gl. ε 4393) et ἀπενάσσατο (gl. 5968) conf. vid. Kust. **5956** ἀπεμέσω H: K; h.e. ἀποματαΐζω· ματαΐζω (La. post Schm.), cf. gl. Hdt. 2,162; ἀλεμάτῳ Headl. 1910,1 coll. gl. η 338 **5958** cf. gl. 6488 **5959a** add. Sop. Pears. 95. Kust. = (K) Schol. **5959b** sep. Cunn. (cf. Conom. 1964,32) | ἀπέμεσσεν Hom. **5960** ἀπεμπωλεῖ H (-πολ- H[c], -πωλαι K): Piers. Moer. 156 **5961** ἀπεμολήν H: Ald. = K(Σ) | ἐμπορίας H: Schm. = K(Σ) **5962** ἀπεμπωλήσας H (K[Br]): H[c] = K[vgAS]Σ | πραγματευόμενος H: La. = K **5963** ἀπεμπωλῆσαι H: H[c] | ἀποδόσθω H: Mus. **5964** πόλλ’ ἀμυθεόμην H: Mus. | γὰρ H: Schow. p. 111,4 = Ap. S. | ἐπιεθεόμην H (ἐπιμυθ- Mus.): Kust. = Ap. S.; ἀπεμυθευόμην Schol. **5966** add. La. = K **5970** ἀπενιαυτηκώς· φυγών Pears. 95, coll. Su et gl. 5977; ἀπεδηδοκώς· φαγών Kust.

Att. **5973** ἀπενεγκεῖν γραφήν· τὸ γράψασθαι δίκην (Dem. 23, 5)
LXX **5974** *ἀπένειμεν· ἀπεκλήρωσεν (Deut. 4, 19) vg[54]AS[119]
D **5975** ἀπενήσω· ἀπέβαλες. Εὐριπίδης Αὔγῃ (fr. 279 K.)
LXX **5976** *†ἀπενήνατο S[217]· ἀπεῖπεν, ἀπηρνήσατο (Ps. 76, 3)
D **5977** ἀπενιαυτισμός· ἡ εἰς ἐνιαυτὸν φυγὴ τοῖς φόνον δράσασιν
5978 *ἀπενθέα· ἀπενθῆ (Greg. Naz. c. 2, 1, 17, 13 [37, 1263, 1 M.]) AS[126]
Eur. **5979** *ἀπεννέπῃ· ἀπαγόρευσῃ (Eur. Phoen. 1657) AS[113]
D **5980** ἀπενώτισαν· ἀπέστρεψαν τὰ νῶτα. Σοφοκλῆς Φινεῖ (fr. 713 R.)
D **5981** ἀπεξέβδει· τὸ ἀποπατεῖν. Κρῆτες
D **5982** ἀπεξεβίω· ἀπέθανεν
5983 *ἀπεξενωμένη· ἀλλοτρία vg[20](AS[86])
5984 *ἀπεξεσμένον· ἐκτετορνευμένον (Cyr. trin. 389, 23 Aub.) vg[13]AS[81]. ἠκριβωμένον (Cyr. ador. 68, 229D M.) AS[81]Σ(vg[13])
D **5985** ἀπεξινησάμην· ἀπεξεφόρησα. ἢ ἐξεκένωσα. ἢ ἀπεθέμην
5986 *ἀπεοίκασιν· ἀνομοιοῦσιν vg[69]AS[185]
5987 *ἀπεοικός· ἀνόμοιον (Cyr. quod unus 717, 43 Aub. ..) vg[18]AS[83]
Hom. **5988** ἀπεόντος· ἀπόντος (Z 362)
D **5989** †ἀπεπάνωτος· ὁ μὴ παλαιούμενος S[219]
D **5990** †ἀπεπορίανεν· ἀπεχλωρίασεν
5991 ἀπεπετόμην· ἀπεχώρησα, ἀπεπήδησα
D **5992** ἀπέπρησεν· ἀπεδάκρυσεν. ἀπεφύσησεν. ἀπέπαρδεν (Archil. fr. 237 W.)
D **5993** ἀπέπτυσε λόγους· ἀπεμύξατο τοὺς λόγους, ἀντὶ τοῦ ἀπεστράφη. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ (fr. 678 R.)
Hom. **5994** ἄπερ· καθάπερ (β 156)
N. T. **5995** *ἀπεράντοις· ἀπείροις (1. Ep. Tim. 1, 4) AS[94]
Hom. **5996** ἀπειπέμεν· ἀπειπεῖν. ἀπαγορεῦσαι (α 91)
5997 *ἀπέραντον· μέγαν (vg[5]AS[76]Br[479]). ἀτελείωτον. ἐκ τοῦ πέρας μὴ ἔχειν (vg[5]AS[76])
Hom. **5998** ἀπέργαθεν· ἀπεκώλυσεν (Φ 599)
5999 *ἀπέρατοι· ἀόριστοι, τέλος μὴ ἔχοντες AS[140]

5973 Σ''' α 1698; (Poll. 8, 29) **5974** gl. Oct. α 22 **5975** Σ''' α 1697 (om. cit.) **5976** | gl. Psalm. **5977** Σ^{b} α 1700; cf. lex. rhet. 206, 24; EM 120, 17; Poll. 1, 58 **5984** | Σ α 762 **5988** Schol. **5994** Schol. 156b **5996** | Schol. 91a

---

5973 ἀπενέγκειν H: accent. Mus. = testt. **5975** αὐγή H: Mus. **5976** h. e. ἀπην- (Kust.) | expl. om. K **5978** ἀπενθεᾶ H: accent. Mus. **5980** φιν˜ H: Mus. **5981** ἀπεξέβαι H: La. ('vel adeo -βδη e dialecto') **5985** ἀπεξηκησάμην H: Voss. | ἀπεξεφόρητα H: Mus. **5987** ἀπεοικῶς· ἀνομοίως H: La. = K **5988** ἀπέοντος H: accent. Mus. = Schol. **5989** ἀπεπανότος H: Mus. = K; ἀπέπαντος Pears. 96 **5991** ἀπεπ[ ]μην H, i litt. in lin. et ii sscr. del. (ἀπεπόμην Ald.): ἀπεπτόμην Schaefer ad Greg. Cor. p. 547 et Bast ib. p. 748 ('spatio brevius' La.) **5992** ἀπέμαρεν H: La. **5997** μέγα (K^{gAS}), ἀτελεύτητον (K^{vg}), [ἐκ] τὸ π. μ. ἔχον Bernard. **5998** ἀπώλεσεν H: Heins. **5999** ἔχειν H: Mus. = K

6000 ἅπερ ἐστίν· ἅ τινά ἐστιν
6001 ἀπεργός· ἀργός D
6002 ἀπερημάσαι· ἀποικῆσαι D
6003 ἀπεριάγνιστος· ὁ μὴ καθαρὸς ἀπὸ φόνων, περιαγνίζειν γὰρ τὸ περικαθαίρειν ἔλεγον D
6004 ἀπεριλάλητον· ἀνεξαπάτητον. ἀφελῆ (Ar. Ran. 839) D
6005 *ἀπερίβλεπτον· ἀπερινόητον g[42][AS[101]Σ]
6006 †ἀπερίγασεν· ἀπεφθάρη
6007 *ἀπερίγραπτον· ἀπεριόριστον vg[28]AS[93]Br[602]Σ
6008 *ἀπερίγραφος· ἀπερινόητος. ⌊ἀνίκητος AS[142]
6009 ἀπεριέργως· ἀπερισκέπτως. ἀπολυπραγμονήτως (Cyr. in Ioh. 2,154,10)
6010 ἀπερινόητον· ἀπερίβλεπτον (Cyr. in Ioh. 2,407,21)
6011 *ἀπερεισαμένοις· στηριχθεῖσιν (Ios. Ant. 19,143) AS[111]
6012 ἀπερίληπτος· ἀκατάσχετος
6013 *ἀπερισκέπτως· ἀβουλήτως AS[146], ἀπρονοήτως (Thuc. 4,10,1 ..) (AS[99]S[146])
6014 *ἀπερισπάστως· ἀμερίμνως, ἀφροντίστως AS[120], ἡσύχως (1. Ep. Cor. 7,35) S[120](A[166]) N. T.
6015 ἀπερίστατον· *μωρόν AS[159]. ἀφορμὰς μὴ ἔχον
6016 *ἀπεριμερίμνως· ἀμερίμνως (Ar. Nub. 136) AS[138]
6017 *ἀπηρείσατο· ἀπετινάξατο v[απη10]AS[απη44]
6018 [ἀπερεισαμένοις· στηριχθεῖσιν]
6019 ἀπερείσεται· στηρίξεται
6020 ἀπερείσια· πολλά, ἄπειρα (A 13) Hom.
6021 *ἀπερισκέπτως· ἀπερινοήτως S[146]
6022 *ἀπερίτρεπτον· τὸ μὴ περιτρεπόμενον vg[10]AS[79] ἤγουν τὸ μὴ καταστρεφόμενον
6023 †ἀπέρονα· πέρας μὴ ἔχοντα
6024 ἄπερρε· ἀποφθείρου, πορεύου μετὰ φθορᾶς (Ar. Pac. 1294 ..) D

6005 Σ α 766 **6007** Σ α 767 **6014** ἀφροντίστως gl. Apost. 116 **6020** Ap. S. 38,12; Schol.; Su α 3040; E. Gen. α 982 (EM 120,34) **6024** cf. Schol. Ar. Nub. 783b (Su α 3037)

6002 ἀπερημᾶσαι H: accent. Mus. | ἀπωκῆσαι H: HSt. Ind. **6003** ἀπεριόριστος· ὁ μὴ καθαρῶς ἐπιφωνῶν H: Schm. | περίζειν H, περιορίζειν Mus.: Schm. **6004** ἀπεριάλλητον H: Pears. 96. Kust. **6005** ἀνυπονόητον (= K[A]Σ) vel ἀπερίοπτον Schm. **6006** e gll. 6026–7 conflata (Schm.) **6007** expl. ἀπερινόητον H: Schm. = KΣ **6009** ἀπερισκεπάστως H: Pears. 96 **6010** gl. 6005 cft. Alb. **6013** απερινοητως K **6015** K ad εὐπερίστατον (Ep. Hebr. 12,1) ref. Alb., cf. vg[ευπ2] Σ ε 975 **6017** ἀπερείσατο H: La. = K; ἀπεσείσατο Ruhnk. in Alb. Auct., cf. gl. 6037 | ἀπετεινάξατο H: Mus. = K **6018** dittogr. gl. 6011 **6020** cf. gl. 5904 **6021** ἀπερισκήπτως H: Pears. 96. Alb. = K | ἀνστινοήτως (στ dub.) H: La. = K; ἀνεπινοήτως Mus. **6022** ἀπερίτρεπον H: Mus. = K **6023** v.l. gl. 5910 (Schm.)

Greg. Naz. **6025** ἀπέρρηκται· τέτμηται (Greg. Naz. or. 31,31 [36,169A M.] ..)

D **6026** ἀπερρήσεις· ἀπελεύσῃ, ἀποφθαρήσῃ (Cratin. fr. 129 K.–A.)

Hom. **6027** ἀπερρίγασι· πεφρίκασιν (β 52)

6028 †ἀπερρώοντο· ἐρρωμένως ἧλουν

Greg. Naz. **6029** ἀπερύκειν· κατέχειν. κωλύειν. *ἀποδιώκειν (Greg. Naz. c. 2,1,1, 193 [37,984,13 M.]) A[141]

Hom. **6030** *ἀπερύκοι· κωλύοι (Δ 542) S[221]

Ap. S.? **6031** ἀπερωεύς· κωλυτής (Θ 361). ἐρωεῖ⟨ν⟩ γάρ ἐστι τὸ ὁρμᾶν

D **6032** ἀπέρωπος· ἀπάνθρωπος (Aesch. Cho. 600)

D **6033** ἀπερώπως· θαυμαστῶς. ἀδοκήτως

Hom. **6034** *ἀπερωήσειας· ἀποχωρήσειας (Π 723) S[225]

LXX **6035** *ἀπέσαξεν· ἔτρωσεν. ⌊ἀπέστρωσεν (Gen. 24,32) AS[152]Br[224]

Eur. **6036** *ἀπέσβη· ἐσβέσθη (Eur. Med. 1218) vg[47]AS[105]Σ

6037 *ἀπεσείσατο· ἀπέβαλεν (Ap. Rh. 1,129) S[100]Σ

6038 †ἄπεσθαι· ἀκολουθῆσαι

Att. **6039** ἀπεσίμωσεν· ὕψωσεν, πρὸς μετέωρον ἀνήγαγεν. σῖμαι γὰρ αἱ μετέωροι προσαναβάσεις

D **6040** ἀπέσεισεν· ἀπεώσατο. ἀπέρριψεν

6041 *ἀπεσκευάζετο· ἀκύρους ἐποίει (Cyr. c. Iul. 1,10) AS[184]Σ(?)

D **6042** ἀπεσκευασάμην· ἀπέρριψα, ἀπεδοκίμασα

D **6043** ἀπεσκῆ· ‘τόξον ἀπεσκῆ’ … ἔνιοι δὲ γυμνὰ θήκης τόξα. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ (fr. 626 R.)

6044 ἀπέσκλη· ἀπέθανεν

6045 *ἀπεσκληκώς· ἀναισθήτως ἔχων (Cyr. glaph. in Pent. 69,417D M.) vg[62]AS[145]Σ

D **6046** ἀπεσκόλυπτεν· ἀπεσκέπαζε τὸ δέρμα. ὅθεν καὶ σκυλοδέψης

6026 Σ′′′ α 1715 (Cratin. cit. Σ[b]) **6027** Ap. S. 38,9 **6028** cf. Schol. **6030** Ap. S. 38,15; Schol.; ?Su α 3054 **6031** Ap. S. 38,1; Schol.; Su α 3051 (Δ) (cit. Hom.); E. Gen. α 1000 (EM 120,43) | **6034** Schol. **6036** Σ α 771 **6037** Σ α 772 **6039** cf. Paus. α 131 **6040** cf. lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 348 **6041** Σ α 775? **6043** Σ′′′ α 1731 **6045** Σ α 776

6026 ἀπερρήσει H: Mein. FCG 2,1,89 = Σ′′′ | ἀπελεύσει H: Mein. FCG 5, xxxvii = Σ′′′ | ἀποφθείρει H (-ερεῖ Mus.): Mein. = Σ′′′ **6027** ἀπερριγᾶσι H: accent. Mus. = Ap. S. **6028** ἀπερρώεντο H: Mus.; ἐπερρώοντο Schol. (gl. ε 4441 cft. Schm.) | ἥλουν H: spir. Phav. **6029** ἀπερυ(?)κεῖν H: accent. Mus. **6030** ἀπερη(?)κοῖ H: Mus. = K Schol.; ἀπερύκει Ap. S. | κωλύ.ι H: Mus. = K Schol.; ἀποκωλύει Ap. S., ἀπεκωλύθη Su **6031** ⟨ν⟩ Mus.; ἐρωή et ὁρμή E. Gen. **6032** ἀπερωπὸς H: accent. Kust. **6034** ἀπερώσειας H: Mus. = K Schol. **6035** prior. expl. (ἔστρωσεν Pears. 96. Perg.) ad ἐπέσαξεν (Alb.) ref. Schm. | ἀπέτρωσεν H: Perg. Abresch. = K **6037** ἀπεβάλλετο H (-βαλετο K[AS]): K[S]Σ **6038** v.l. gl. ε 4451 (HSt. Pears. 96) **6039** σίμαι H: accent. La. | πρὸς ἀναβάσεις H: Mus. **6041** αυτας εποιει K[A], εποιησεν K[S]; cf. gl. 6624 **6043** ἀπέσκη bis H (Σ′′′): Lob. El. 1,512 | θήκαις H: Schm. = Σ′′′ | τρώλω H: Mus. **6046** ἀπεσκέπτε H: Wack.* | σκολοδέτης H: Alb.

6047 ἀπεσκοράκιστο· καταπεφρόνητο D
6048 ἀπεσκόρδαζεν· ἀπεσύρατο D
6049 ἀπεσκοτωμένα· ἐσκιαγραφημένα. τὰς γὰρ χρίσεις σκότους καλοῦσιν οἱ ζωγράφοι (Ar. fr. 667 K.–A.) D
6050 ἀπεσκύθισται· κέκαρται D
6051 ἀπεσόϊξεν· ἀπέσωσεν. Λάκωνες D
6052 †ἀπεσουτήρ· ἀπεσώθη. Λάκωνες D
6053 ἀπεστύπαζον· ξύλοις ἀπεδίωκον (Archil. fr. 47, 2 W.) D
6054 ἀπεσποδηκότων· φλεγομένων ἐν τῇ τέφρᾳ D
6055 †ἀπεσπάδαντο· ἀπέστησαν D
6056 ἀπεσποδῆσθαι· ἀπερρῖφθαι. ἀποθανεῖν D
6057 ἀπεσσύα· ἀπέσσυται, ἀπέδρα, ἀπηλλάγη. ἠφανίσθη D
6058 ἀπεσταύρωσαν· ἀπέφραξαν ξύλοις (Xen. Anab. 6, 5, 1) D
6059 ἀπέστη· ἐχωρίσθη
6060 ἀπέστιχεν· ἀπῆλθεν (μ 143) Hom.
6061 ἀπεστλεγγισμένον· ἀπεξυσμένον. στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα (Ar. Equ. 580) D
6062 ἀπετύλουν· ἀπέσυρον. ἀπεγύμνουν τὸ αἰδοῖον (Pherecr. fr. 227 K.–A.) D
6063 *ἄπεστιν· ἀπέχει (Iob 6, 13) AS[156] LXX
6064 ἀπεστύς· ἀποχώρησις D
6065 ἀπεστυφέλιξεν· ἀπέρριψεν, [ἀπέσφηλεν] ἀπέκρουσεν, *ἀποδιέσεισεν (Π 703). ἐδίωξεν A[117]
6066 ἀπεστω· †ἀγνοία. ἢ ἀπείη ἢ μὴ γένοιτο

6049 Paus. α 132; Σ″ (Ph α 2363. Su α 3061; cit. Ar.) **6053** ἀπεδίωκον EM 120, 2 **6058** (Poll. 1, 161) **6060** cf. Schol. **6061** Σ‴ α 1733; Schol. Ar. 580d II. I; (Poll. 7, 179) **6062** Σ‴ α 1739 (ἀπεγύμνουν om.); cf. Poll. 2, 176 (cit. Pherecr.) **6065** ἀποδιέσεισεν cf. Schol.

6047 καταπεφρόνιστο H: Schm. tacite **6048** ἀπεσκόραζεν H: La. coll. gl. σ 1104 **6049** ἀπεσκοτομένα H: Ald. = testt. | χρώσεις Budaeus (cit. Voss.) **6050** ἀπεσκύψισται· κεκάθαρται H: Sop. Heins. Pears. 97. al. **6051** ἀπέσοιξεν H: accent. La. (cf. Thumb 1, 88) | ἀπεσέωσεν H: Mus. | Schulze QE 398 cft. La. **6052** ἀπεσώθης Heins. Pears. 97. Perg. **6053** ἀπεσούπαζον H: Alb. = EM **6054** ἀσπεσποδικώτων H (ἀπεσποδικκότων Mus., -διηκ- Ald.): Pears. 97. Wess. **6055** ἀπεσπάδατο HSt. Ind. | ἀπέσταξαν ci. La. **6056** ἀπερρίφθαι H: accent. La. **6057** ἀπεσσία· ἄνεσις καὶ H: La. coll. Xen. Hell. 1, 1, 23 | n. gl. ἀπηλλάγη H: contin. Voss. **6058** ἀπέστρωσαν H: Voss. Kust. Wess. al. = Poll. **6060** l. ἀπέστηλεν H: Kust.; ἀπέστειχε Alb. = Schol. **6061** ἀπεστλεγγυσμένον H: Sop. = testt. | στελεγγὶς H: Mus. = testt. **6062** ἀπεστύλουν H: Sop. Kust. = Σ‴; ἀποτύλουν Poll. **6065** ἀπέσφηλεν incl. Kust. Alb.; cf. gl. 6068 **6066** ἀπέστω H; hoc et ἀπεστώ confundi not. Pears. 97. Alb.; ἀποδημία expl. Schm. = Su α 3071 (Callim. fr. 718 Pf.) | ἀπεῖν H: Schm.

D **6067** ἀπεσφακέλισεν· ἐσάπη. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσιν (fr. 436 K.–A.). οἱ δὲ ἰατροὶ τὴν ἐκ τῆς σήψεως μελανίαν vg[60]A[143]Br[1038]. ἢ ἀντὶ τοῦ προσεσπάσθη. ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν

6068 ἀπέσφηλεν· ἀποτυχεῖν ἐποίησεν (Cyr. in Ioh. 1, 654, 16)

D **6069** ἀπεσφραγίσθαι· ἀποκεκλεῖσθαι

D **6070** ἀπέσχας· ἀπέσχασας

Hom. **6071** ἀπ' ἐσχαρόφιν· ἀπὸ τῆς ἐσχάρας (η 169 ..)

6072 ἀπεσχεδιάζετο· ἀσκέπτως ἐγένετο (Cyr. c. Iul. 12, 28 .. in Esai. 70, 81D M. ..)

6073 *ἀπεσχεδιάζετο· ἡτοιμάζετο vg[24]A[88]Σ

6074 ἀπεσχοινισμένος· [ὡς] διεστηκώς, διεζευγμένος, *ἀποκεκλεισμένος (Dem. 25, 28) A[177](Σ)

6075 *ἀπετείχιζον· ἀπεχώριζον (Thuc. 6, 103, 1 ..) A[108]Σ(vg[50])

6076 *ἀπετέλεσεν· ἀπήρτισεν (Hdt. 5, 92η, 1) A[178]

6077 ἀπετέλουν· ἀπεπλήρουν (Cyr. ador. 68, 548A M.)

LXX **6078** *ἀπετίννυον· ἀπεδίδουν (Gen. 31, 39) vg[29]A[95]Br[619]Σ

Hom. **6079** *ἀπετίννυτο· ἀπελάμβανεν (Π 398) A[179]

Hom. **6080** *ἀπέτισεν· ἀπέδωκεν (α 43) A[149](g[33]Σ)

Hom. **6081** *ἀποτμήγουσι χαράδραι· ἀποτέμνουσιν αἱ ὑδρορρόαι (Π 390) A[116]

6082 *ἀπετράπημεν· ἀπεφύγομεν A[84]

D **6083** ἀπετυμπάνισαν· ξύλῳ ἀνῃρήκασιν

LXX **6084** *ἀπευθανατίζειν· ἀποθνήσκειν (2. Macc. 6, 28) A[155]

Att. **6085** ἀπευήκασιν· ἐξηραμμέναι εἰσίν

Hom. **6086** ἀπευθής· οὐδὲν ἀκούσας (γ 184)

6087 ἄπευτος· ἀνήκοος. ἢ ἀπαθὴς ὢν παντὸς κακοῦ

6067 Σ α 778; Σ' α 1725; cf. Tim. lex. ε 51; EM 120, 14; σήψεως Erot. fr. 18 **6068** Σ α 779; cf. Schol. E 567 **6069** (Poll. 9, 131) **6071** Schol. 169b **6073** Σ α 780 **6074** – διεζευγμένος EM 126, 3; ἀποκεκλεισμένος Σ α 782; Harp. 44, 3[epit.] (Σ'' [Ph α 2375. Su α 3079]) **6075** Σ α 783 **6076** Moer. 191, 27 (α 152 H.) **6078** Σ α 784 **6080** Σ α 785; Schol. α 43b **6083** (Poll. 8, 70) **6085** Σ' α 1744 **6086** Schol. 184b

---

6067 ad init. οἱ μὲν γραμματικοὶ ΚΣ ('perperam' La.); Ar. locum ad expl. προσεσπάσθη pert. docet Σ' α 1715 | ὄλκασιν H: spir. et accent. Mus.; την (om. Br) ὄκλασιν K | ὄψεως H: Alb. = K Erot. | ἐφννιδίως H: Mus. = EM; ἐξαίφνης Σ' **6070** ἀπεσχάσας H: accent. La. **6071** ἀπεσχαρόφιν H: Mus. = Schol. | ἄποθεν H: La. = Schol. **6073** ἀπεσχηδιάζετο H: H[c] = K | ἑτοιμάζετο H: Pears. 97. Voss. Kust. al. = K **6074** διεστώς EM; an ὡς in H v.l.? | διεζευγμένως H: Mus. = EM | ἀποκεκλεισμένως H[c]; -κλιμένος Harp. **6076** ἀπήρτησεν H (Moer.): Alb. = K Moer.[v.l.] **6079** απετινυτο K **6081** ἀπετμιγοῦσι H: Alb. = K (ἀποτμήγωσι Mus.) | n. gl. ἀπετέμωσιν H, contin. ἀποτέμωσιν Mus.: Alb. = K(?) | ὑδροροαί H: Mus. = K **6083** ξύλα H: Scal. Guyet. Palm. al. **6085** 'exspectes απευκασι sed vel sic activ. mirum' La.; cf. tamen Chantr. 1955, 61 | ἐξηρημέναι H: Kust. Alb.; ἀπεξηρασμέναι Σ (-ραμέναι Su) **6087** v.l. gl. 6093 (Schm.)

6088 *ἀπευθῦναι· κολάσαι (Cyr. in xii proph. 2, 268, 15) A^{98}Br^{629}
6089 *ἀπευθύνει· κολάζει (Eur. Bacch. 884) Σ(vg^{72}) Eur.
6090 ἀπευκταίοις· ἀχρησίμοις
6091 *ἀπευκτόν· μισητόν (Aesch. Suppl. 790) vg^{48}A^{106}Br^{653}Σ, τὸ μὴ εὐχῆς ἄξιον (Cyr. in xii proph. 1, 169, 4) g^{48}A^{106}
6092 ἀπεύδα· ἀπηγόρευσεν
6093 *ἄπευστος· ἀνήκοος A^{135}
6094 †ἀπευτελεῖσθαι· ἀπάρξασθαι
6095 ἀπεύχεται· ἀρᾶται
6096 ἀπέφατο· ἀπέθανεν
6097 ἀπέφατο· ἀπείπατο. ἀπεφήνατο
6098 *ἀπέφησεν· ἠρνήσατο (Xen. Cyr. 6, 1, 32) A^{87}
6099 *ἀπεφθαρμένον· ἀποθνήσκοντα A^{187}
6100 ἀπέφθιθον· ἀπεφθάρησαν (ε 110 v. l.) Hom.
6101 ἀπέφρησαν· ἀφῆκαν. Κρατῖνος Θρᾴσσαις (fr. 83 K.–A.) D
6102 †ἀπέφρυσεν· ἀπέξεσεν. ἀπέβαλεν
6103 ἀπέχεσθαι· φεύγειν
6104 ἄπεχε χροΐ· ἀπέχεσθαι ἐποίει τοῦ χρωτός (Ω 19) Hom.
6105 *ἀπέχῃ· λάβῃς A^{168}
6106 ἄπεχε· ἐκώλυε (Ω 19) Hom.
6107 *ἀπέχθεια· ἔχθρα vg^{14}A^{82}(Br^{604}), μῖσος vg^{14}A^{82}Σ(Br^{604})
6108 ἀπεχθάνοντο· [ἐμισεῖτο] ἐμισοῦντο
6109 ἀπεχθέος· ἐχθροποιοῦ (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 225 [37, 987, 4 M.]) Greg. Naz.
6110 ἀπεχθαίρων· μισῶν (Greg. Naz. c. 2, 1, 34, 152 [37, 1318, 4 M.]) Greg. Naz.
6111 *ἀπεχθής· ἐχθρός g^{16}A^{147}Br^{469}Σ
6112 *†ἀπέχθετο· ἐμισεῖτο A^{132}
6113 *ἀπεχθήρω· μισήσω (Γ 415) A^{180}Br^{1273} Hom.
6114 *ἀπέχθομαι· μισοῦμαι (Greg. Naz. c. 2, 1, 10, 23 [37, 1028, 11 M.) A^{183}(g^{17}) Greg. Naz.
6115 *ἀπεχθῶς· ἐχθρωδῶς (Dem. 5, 18) vg^{57}A^{134}
6116 ἀπέχω· πόρρω εἰμί

6089 Σ α 786 **6091** Σ α 787 | **6100** Ap. S. 38, 13; Schol. **6101** cf. Σ′ α 1746 (om. cit.) **6107** | Σ α 789 **6108** | Σ α 788 **6111** Σ α 790 **6113** Schol.; Su α 3103 (Δ); E. Gen. α 1001 (EM 119, 52)

6088 ἀπευθύναι Mus. = K^{Br} **6093** v. l: gl. 6087; h. e. ἄπυστος (La.) **6096** h. e. ἐπέφατο Leum. **6097** ἀπεφᾶτο H: accent. Mus. **6100** ἀπέφθιτον H: Pears. 97. Voss.; -θεν Ap. S. **6101** κρατῖνοι H: H^{c} | θραξ . corr. in θασσ^{ες} H: Mus. (?). Pears. 97 **6102** ἀπέφλυσεν· ἀπέζεσεν Kust., cf. gl. 5003 **6104** ἀπέχε H: accent. Alb. **6108** ἐμισεῖτο del. Mus.; expl. esse gl. deperd. ἀπεχθάνετο cens. Schow 114 n. 19 **6109** ἀπεχθαῖος H: Schm. **6112** n. lin. πέχθετο H: ἀ ins. Mus. | v. l. gl. 6188 (Schm.) **6115** ἀπεχθρῶς H: Abresch. Misc. obs. 5, 1, 101 = K

D **6117** ἀπεχοιρίασεν· ἀπεσκίρτησεν. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν χοίρων, ἀπέπληξεν
6118 *ἀπέχρα· ἤρκει (Hdt. 1, 66, 1) v^{22}
6119 ἀπέχρησεν· ἤρκεσεν
D **6120** ἀπεχρήσαντο· ἀπέκτειναν (Ar. fr. 374 K.–A.)
D **6121** ἀπέψα· ἀπέμασσεν (Eur. IT 311) A^{188}
D **6122** ἀπεψύχη· ἀπεπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κερκυόνι σατυρικῷ (fr. 104 R.)
Hom. **6123** ἀπεψύχοντο· ἐξηραίνοντο ἀνέμῳ (Λ 621)
6124 *†ἀπεώρητον· ἀμετεώριστον A^{109}
6125 *†ἀπεωρούμενον· κρεμάμενον Σ(vg^{19}A^{85}Br^{662})
6126 *ἀπεώσατο· ἀπεσείσατο vg^{26}A^{90}Br^{596}, κατεβάλετο
6127 *ἀπέωστο· ἀπώθητο A^{97}Σ
LXX **6128** *ἀπηνήνατο· παρῃτήσατο (Ps. 76, 3) vg^{1}A^{35}
6129 †ἀπέωστον· ἀπόθητον†
6130 *ἀπηβηκώς· τὴν ἀκμὴν παρελθών A^{40}
6131 †ἀπῆγε, ἐλεῶς· σκληρός†
6132 †ἀπηνής· ἀπήρητος†
6133 *ἀπηγμένων· κρατηθέντων. ιἀποφερομένων (A^{53})
6134 *ἀπηγορευμένα· ἄνομα [A^{48}]
6135 ἀπηγόρευται· κεκώλυται
D **6136** ἀπηγορευμένος· ἀποβεβλημένος A^{60}
D **6137** ἀπηγόρευμα· ἀπολόγημα
6138 ἀπηγορήσομαι· ἀπολογήσομαι
D **6139** ἀπηγενέες· ἀποτεταγμένοι
D **6140** ἀπηγκωνισμένος· ἐν σχήματι τὸν ἀγκῶνα ἀποτετακώς
6141 ἀπηδέσθη· ⟨ἀπεβρώθη⟩ (Plat. com. fr. 147 K.–A.).
6141x ⟨ ⟩· ἄμορφος ἐγένετο
D **6142** ἀπηθάλωσεν· ἐξεπύρωσεν. ἢ ἀπέσβεσεν (Basil. Caes. in hexaem. hom. 3, 7)
6143 ἀπήκει· ἀπέχει. ἢ εἰς ὀξὺ συνάγει

6117 Σ‴ α 1757; – χοίρων EM 125, 22 **6118** Su α 3108 **6119** Σ α 792 **6120** Σ′ α 1755 (cit. Ar.) **6123** cf. Schol. **6125** Σ α 793 **6127** Σ α 796 **6138** Σ″ (Ph α 2401. Su α 3146) **6141** ?Paus. α 133; Σ‴ α 1778

6117 ἀπεχειρίασεν H: H^{c} = EM Σ‴ (-χυρ- Ph) | χείιρων (sic) H: Heins. Voss. Munck. al. = EM; χοιράδων Σ‴ (-χορ- Ph) **6118** ἀπέχρη K Su **6119** spat.πέχρησεν H: ἀ ins. Mus. **6121** ἀπέμασεν H: HSt. Sop. Heins. al. = K **6122** ἀπεψύχει H: Mus. | κερκυόνη H (κερκύονι ἢ Mus.): E.A.I.Ahrens **6123** ἐξήραινον H: Schm. = Schol. | ἀνέλω H: Mus., cf. Schol. **6124–5** h. e. ἀπαιω- (Kust.) **6127** v. l.: gl. 6129 | ἀπέωσται H: Voss. = Σ; απεωτο K | ἀποθεῖτο H (ἀπωθεῖτο Mus. απωθητον K): La.; ἐπορθεῖτο Σ **6129** v. l. gl. 6127 (La.; cf. K) **6131** 'e gl. 6161 corrupt.' La. **6132** v. l. gl. 6172 (Wess. Kust.) **6136** ἀπηγορευόμενος H: Toll. in Alb. Auct. = K **6139** ἀπηγενεὲς H: accent. Mus.; 'productio parasitica sicut gll. δ 1726. 1767. ε 6820–1' La. **6141** expl. ἀπεβρώθη testt., qua recepta ⟨ἀπειδέχθετο·⟩ ἄ. ἐγ. Mein. 1857, 620 **6143** susp. La.

6144 †ἀπηκολλύρισεν· ἐν τῷ παραβεβλῆσθαι ἀπέστροφε. Λάκωνες D
6145 ἀπήκοοι· οἱ μὴ ὑπήκοοι D
6146 *ἀπῆκτο· ἀπηνέχθη (Gen. 40, 3) vg[16]A[54] LXX
6147 ἀπηλλάξῃ· ἀπηλλαγμένος ἔσῃ
6148 *ἀπηλγηκότες· μηκέτι θέλοντες πονεῖν. ⌊ἀναίσθητοι γενόμενοι [vg[28]A[58]Σ], ἀποκαμόντες (Ep. Eph. 4, 19) g[28]Br[617]Σ N. T.
6149 *ἀπηλγηκώς· ἀναίσθητος, παρὰ τὸ ἄλγος [A[37]]
6150 ἀπηλεγέως· ἀπολελεγμένως. ⌊ἀποτόμως A[50]Br[687]. κεκριμένως (I 309) Hom.
6151 *ἀπηλοίησεν· ἀπηλόησεν. ⌊ἀπέκοψεν (Δ 522) AS[απε118] Hom.
6152 ἀπημάλδυνεν· ἤμβλυνεν. ἠφάνισεν (Greg. Naz. c. 1, 2, 14, 115 [37, 764, 10 M.]) Greg. Naz.
6153 *ἀπήμαντος· ἀβλαβής (vg[2]A[36]Br[464]Σ). πῆμα γὰρ ἡ βλάβη (τ 282) vg[2]A[36] Hom.
6154 *ἀπήμβροτε· ἀπέτυχεν (Ο 521) A[46]
6155 ἀπήμησαν· ἀπεθέρισαν D
6156 *ἀπήμονα· ἀβλαβῆ g[8]A[43]Σ, ἀπήμαντον (ε 268 ..) Hom.
6157 ἀπήμπλακον· ἀπέτυχον (Greg. Naz. c. 2, 2, 3, 202 [37, 1494, 12 M.])
6158 ἀπημύλλαινεν· ἐξηυτέλιζεν D
6159a *ἀπήμων· ἀβλαβής (Α 415) A[63](Br[589]) Hom.
6159b ἀπήμαντος· ἀναμάρτητος (Aesch. Supp. 576?)
6159c *ἀπηναῖος· ἀπάνθρωπος, ὠμός A[52]
6160 *ἀπηνές· σκληρόν Br[483], ὠμόν (Sap. 17, 18) LXX
6161 ἀπηνέος· σκληροῦ, ὠμοῦ (Α 340) Hom.
6162 ἀπηνεμήθη · ὑπ' ἀνέμου ἔπεσεν D
6163 *ἀπηνέστερον· ἀποτομώτερον (Cyr. in xii proph. 1, 326, 14) vg[7]A[41]
6164 *ἀπηνέμοις· μὴ ἔχουσιν ἀνέμους vg[12]A[45](Σ). ἢ ξηρασίᾳ ἢ ⌊ἄποθεν ἀνέμων g[12]A[45]Br[1182]

6148 ἀναίσθητοι – Σ α 797 **6150** – ἀποτόμως Ap. S. 38, 22; ἀποτόμως E. Gen. α 1004 (EM 121, 14); cf. Su α 3152; ἀποτόμως – Schol. **6151** Ap. S. 40, 11; Schol.; Su α 3157 (Δ); E. Gen. α 1005 (EM 121, 19) **6153** lex. can. Ioh. Damasc. 59, 1; ἀβλαβής Σ α 799 **6154** Schol. **6156** Σ α 800; gl. Dionys. 24B | **6157** lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 358 **6158** cf. Σ‴ α 1690 **6159a** Ap. S. 38, 20; Schol.; E. Gen. α 1006 (EM 121, 49); cf. Su α 3161 **6160** gl. Sap.; lex. can. Ioh. Damasc. 59, 28 | **6161** Schol. | **6163** Σ′ α 1767 **6164** – ἀνέμους Σ α 801

6147 ἀπηλλάξεις H: Phav. | ἀπηλαγμένος H: Mus. **6150** ἀπηλεγεῶς H: accent. Mus. = K[Br] testt. **6151** v.l.: gl. 5954 | expl. ἀπήλοσεν H: Schm. **6152** ἀπημάλδονεν H: Mus. | ἠφάνησεν H: Mus. **6154** ἀπήμβροται H: Kust. = K Schol. **6155** ἀπεθερῆσαν H: Mus. **6156** ἀπήμαντ[ον?] H (α in ras. Mus.) **6158** h. e. ἀπεμ. La. = EM **6159c** e gl. 6161 ortam putat Schm. **6162** ἀπηνέμη H: Mus.; ἀπηνεμώθη ci. La. **6163** ἀτομώτερον H: Alb. = K Σ′ **6164** ἀνέμοις H: Pears. 98 = K[vg]Σ; ανεμον K[A] | ξηρασίαν Pears. | ἄπωθεν ἀνέμοις K[Br] | οὖσιν ad fin. add. K[ABr]

D **6165** ἀπήνη· ἅμαξα (Soph. OT 753) (g[13]A[49]). οἱ δὲ ζεῦγος ἡμιόνων
Hom. **6166** *ἀπηνής· σκληρός, ὠμός (Ο 94 ..) vg[14]A[51]. χαλεπός. κακός
6167 ἀπηξίωσεν· ἀπέβαλεν
Greg. Naz. **6168** ἀπήοροι· ἀποκρεμεῖς. ἀπαρτιζόμενοι (Greg. Naz. c. 1,2,2,627 [37,627,13 M.])
Greg. Naz. **6169** ἀπήορα· μετέωρα, ὑψηλά (Greg. Naz. c. 2,2,7,212 [37,1567,11 M.])
D **6170** ἀπήορον· ἀπέχον
6171 *ἀπῆραν· ὥδευσαν vg[19]A[55]Br[668]
6172 ἀπηρεῖς· ἀπήρωτοι, οὐ πεπηρωμένοι
LXX **6173** *ἀπηρείσατο· ἔπηξεν (Dan. 1,2) g[11]A[57]Σ
LXX **6174** *ἀπῆρεν· μετέστησεν (Ps. 77,26) A[61]
6175 *ἀπῆρκεν· ἀπεδήμησεν (Cyr. in xii proph. 2,399,17) A[59]
LXX **6176** *ἀπήρξατο· ἀπαρχὰς ἔδωκεν (2. Chron. 30,24) A[56](vg[24])
6177 ἀπηρτημένη· κρεμαμένη (Cyr. in xii proph. 2,495,13)
6178 *ἀπηρτημένοι· μακρὰν ὄντες (Cyr. in xii proph. 1,467,8) A[65]
6179 ἀπηρτισμένον· τέλειον (Cyr. ador. 68,140C M.)
D **6180** ἀπήτρια· ἀκέστρια
6181 ἀπηύδησαν· ἀπέγνωσαν, ⌊ἀπηγόρευσαν (g[5]A[απε130])
6182 *ἀπηύρα· ἀφῆκεν. ἀφεῖλεν (Ζ 17 ..) A[47]
D **6183** ἀπηύρων· ἀφείλαντο (Α 430). Εὐριπίδης †Ἀνδρομάχῃ (Eur. fr. [1097a] K.)
6184 *ἀπηχές· ψευδές g[21]A[42]Σ (Cyr. in Ioh. 2,149,25 ..). ἀηδές (id. in xii proph. 2,105,24 ..) v[3]g[21]A[42]Σ
6185 *ἀπηχεστάτων· ἀηδεστάτων (Cyr. in xii proph. 2,98,20 ..) A[38]
Att. **6186** ἀπήχεια· δυσοιωνισμός. ἀπέχθεια. μῖσος (Lys. fr. 168 S. = 221 C. Dinarch. fr. 49,2 C.)
6187 ἀπηχής· ἀπεχθής

6165 Ap. S. 40,31; Schol. Ω 324; Su α 3166 (Δ); E. Gen. α 1008 (EM 121,47) | Poll. 7,186 **6166** σκληρός et χαλεπός Schol. Ο 94; σκλ. Su α 3170 (Δ); E. Gen. α 1007 (EM 121,51) **6169** lex. Greg. (lex. Cas.) α 202 **6173** Σ α 802 **6182** ἀφεῖλεν cf. Ap. S. 38,21 **6183** E. Gen. α 1012 (EM 119,21; om. cit.) **6184** Σ α 804; ἀηδές lex. Patm. 150 (LGM 160) **6186** δυσοιωνισμός Ph α 2422; ἀπέχθεια Harp. 44,8[epit.] (Σ″ [Ph α 2422. Su α 3190]) (cit. Lys. et Dinarch.) **6187** cf. lex. rhet. 207,19

6167 ἀπέλαβεν H: Kust. Abresch. Misc. obs. 5,1,102 **6168** ἀπηοροὶ H: accent. Mus. **6171** ἀπηῦραν H: Voss. Perg. Kust. al. = K | ὤδευσαν H: spir. ed. 1521 = K[Br] **6173** ἀπηρήσατο H: Kust. Biel. = KΣ (-ειάσατο Σ‴) **6172** v.l.: gl. 6132 **6175** ἀπῆρεν ed. 1521 = K **6180** 'α in hac stirpe aliunde non innotuit' La.; ἠπήτρια Sop. **6181** n. lin. πηυδόκησαν H: ἀ ins. Mus., Hemsterh. (cf. K: απηυδα A, απηυδησαμεν g) **6182** ἀπηῦρα H (Ap. S.): accent. Mus. **6183** ἀπηῦρον H: La. = E. Gen. | ἀνδρομά H, χη sscr. Mus.; Ἀνδρομέδᾳ ci. La.; Εὐρ. Ἀνδρομάχῃ (1030) in gl. 6182 trsp. Sop., ita et Kannicht, qui suppl. e.g. ⟨ἢ ἔλαβεν, ἔπαθεν, ἀπέλαυσεν·⟩ **6184** ἀειδές H: HSt. Thes. 1,1482 = K testt. **6185** ἀειδεστάτων H: HSt. Thes. 1,1482 = K **6186** ἀχθεία H: Vales. Pears. 98. Kust. = Harp.

6188 *ἀπήχθετο· ἐμισεῖτο (Γ 454 ..) g^{23}Σ Hom.
6189 *ἀπηχθημένον· ἀπόβλητον (Cyr. trin. 572, 33 Aub.) Σ(g^{25})
6190 *ἀπηχθημένος· μεμισημένος (Cyr. in xii proph. 1, 98, 13 ..) A^{39}(Br^{665})
6191 ἀπηχῶς· σκληρῶς. ἀπεχθῶς
6192 ἀπήωροι· μακροί, καὶ ἐκτεταμένοι (μ 435)
6193 Ἀπιακὸς ἄρτος· ὁ Μεμφιτικός D
6194 ἀπιαλεῖς· ἀποπέμψεις (com. ad. fr. *279 K.–A.) D
6195 ἀπίαλος· ῥῖγος
6196 *ἀπίδω· ἴδω (Ep. Phil. 2, 23) A^{5} N. T.
6197 ἄπιτε· ἔλθετε
6198 ἀπίει· ἀπέρχεται
6199 ἀπίη· ἀλλοδαπή, ἀλλοτρία (A 270) Hom.
6200 *ἀπίης· πολὺ ἀπεχούσης (Γ 49) A^{2} Hom.
6201 ἀπίης γαίης· τῆς μακρὰν ἀπεχούσης γῆς (η 25) Hom.
6202 †ἀπίθετο· ἀπεζημιοῦτο
6203 †ἀπιθοῦντι· ἀνυποτάκτῳ
6204 ἀπ’ ἰκριόφιν· ἀπὸ τοῦ ἰκρίου. λέγεται γὰρ καὶ ἡ τοῦ κυβερνήτου καθέδρα ἰκρίον (μ 414 ..) Ap. S.
6205 ἀπικρόχολον· τὸ οὐκ ἔχον ξανθὴν χολήν (com. ad. fr. *280) D
6206 ἀπικμῶντο· ἀπεψῶντο
6207 †ἀπιλημμένη· κρατηθεῖσα
6208 ἀπινεῖται· ἀπορυποῦται. πίνος γὰρ ὁ ῥύπος
6209 ἀπινύσσων· ἀπινύτως ἔχων, οὐ σωφρονῶν. πινὺς γὰρ ἡ σωφροσύνη (Ο 10) Ap. S.
6210 ἄπιος· ἡ ὄγχνη καλούμενη. βοτάνη D
6211 *ἀπιόντος· πορευομένου A^{4}
6212 Ἆπις· βασιλεύς, ὡς Αἰγύπτιοι. καὶ ὁ παρ’ αὐτοῖς ἆπις (Hdt. 2, 153 ..) D

6188 Σ α 806; Schol. **6189** Σ α 807 **6194** cf. Σ′ α 1591 **6197** Su α 3218 (Δ) **6199** Schol.; Su α 3203 | **6200** cf. Schol. **6201** cf. Ap. S. 38, 24 **6204** Ap. S. 38, 29 **6209** – ἔχων cf. EM 122, 37; – σωφρονῶν Ap. S. 38, 27; cf. Schol. **6210** E. Gen. α 1025 (EM 122, 25) | EM 122, 28 (Diogen.); cf. Diosc. mat. med. 4, 175

6188 v.l.: gl. 6112 **6189** απηχημενον K **6190** ἀπηχθισμ- K^{Br} **6193** l. ἀπ. H: Mus. **6195** commenticium cf. EM 434, 11 (Schm.); e com. Dor. derivat Deichgräber, 1956 | ῥίγος H: accent. Ald. **6200** ἀπιῆς H: accent. Mus. = Schol. **6201** l. ἀπ. H: Mus. = Ap. S. **6202** ἀπιθύνετο Schm. **6203** ἀπειθοῦντι Mus. (‘recte’ La., contra Hdn. ap. EM 122, 52) **6204** ἀπικριόφιν H: Mus. = Ap. S. **6207** h. e. ἀπειλ- (Pears. 98, coll. Su α 3122, Alb.) | κρατήσασα H: Schm. Add. 5, 14 **6208** ἀπινοῦται H: La. (ad απ-ινεω, veriloquium falsum); ἀποπινοῦται HSt. Thes. 3, 300 | πῖνος H: accent. Alb. | ῥῦπος H: accent. Mus. **6209** πίνυσις Sop. Stephan.. Pears. 99. 753 coll. gl. π 2320 **6212** ἄπις bis H: accent. Schm.

D **6213** ἀπιστεῖ· ἀπειθεῖ. Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν (fr. 32 R.)

D **6214** ἄπιστος· ἀπαράπειστος. ἀπειθής. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ (fr. 627 R.)

D **6215** ἄπιχθυς· ὁ μὴ ἐσθίων ἰχθύν (Ar. fr. 586 K.–A.)

6216 *ἀπιών· πορευόμενος, ⌊ἀπερχόμενος (K 289) A[3]

6217 ἁπλᾶ· εὐθέα

LXX **6218** *ἄπλαστος· ἀληθινός (Gen. 25,27) vg[8]Br[601]Σ

D **6219** ἀπλαῖ· ὑποδήματος εἶδος

D **6220** ἀπλάκητον· ἀναμάρτητον. Σοφοκλῆς Τραχινίαις (120)

6221 *ἄπλετον· πολύ, ⌊μέγα A[11](v[3]), ἀμέτρητον οἷον ἄπλεθρον. ἢ τὸ μὴ πλεόμενον

6222 ἄπλετος· ἀπροσπέλαστος

6223 *ἀπλῆν· ἀκακούργητον vg[1]

Greg. Naz. **6224** *ἀπλήξ· ὁ μὴ πεπληγμένος (Greg. Naz. c. 2,1,11,732 [37,1079, 14 M.]) A[12]

D + K **6225** ἄπλητον· ἀπρόσιτον. *ἀχώρητον A[13]. μέγα

6226 †ἄπλαντα· ῥυπαρά

D **6227** ἀπλανῆ· πολλά. Κύπριοι

D **6228** ἀπλήμων· ἄπληστος

D **6229** ἀπληγίς· σύμμετρος χλαῖνα οὐ δυναμένη διπλωθῆναι (Ar. fr. 58 K.–A.)

D **6230** ἀπλήγιος· ἁπλοῦς (Eupol. fr. 238 K.–A.)

D **6231** ἄπλευρος· ἡ μὴ ἔχουσα βοηθόν, ἢ πλευράν

LXX **6232** ἄπληστος· ἀχόρταστος (Prov. 28,25)

Hom.? **6233** ἁπλοΐδες· ἱμάτιον μικρόν (Ω 230?)

6234 ἁπλοϊκός· ἁπλοῦς

6235 ἁπλοϊκώτερος· ἁπλούστερος

6236 *ἄπλοοι· οἱ μὴ δυνάμενοι πλέειν (g[9]A[15]Σ)

6213 cf. Phryn. praep. soph. 41,7 **6215** Ar. Byz. fr. 48A S.; cf. Poll. 6,41 (cit. Ar.) **6217** EM 123,6 **6218** Σ α 811 **6219** lex. rhet. 205,30 (V[1]; EM 123,18) **6220** Σ‴ α 1796; Schol. Soph. (ad 119) **6221** πολύ Poll. 3,88 **6222** cf. Schol. Pind. Pyth. 1,40 = 21 **6224** Su α 3229 (Δ) **6225** EM 123,12 (Diogen.) | Su α 3225 (Δ) **6229** cf. Σ′ α 1798; Poll. 7,47 **6230** Σ′ α 1797; cf. E. Gen. α 1027 (EM 123,17) **6233** Ap. S. 38,31 **6234** Su α 3232 (Δ) **6236** Σ α 814; cf. Poll. 1,121

6213 αἰθίοψ H: Mus. **6214** h.e. ἄπειστος (Kust.), ‘vitium vetus’ La. | ἀπαράπιστος H: Pears. 99. Kust. **6215** ἀπιχθὺς H: accent. Mus. = Poll. **6217** εὔθετα EM **6219** ἀπλαὶ H: accent. Ald.; ἅπλας Munck. = lex. rhet. | Λακωνικοῦ add. lex. rhet. **6220** ἀμπλάκητον Soph. **6221** τὸ μὴ πλ. ad ἄπλωτον (Kust.) vel ἄπλευστον **6222** ἀπλέητος H: Voss.; ἄπλατος Kust. = (Schol. Pind.) **6224** ἄπληξ H: Schm. = test. **6225** ἀχώριστον H: HSt. Thes. 3,381 = K Su **6226** ἄπλυντα HSt. Ind. (‘recte’ La.) **6227** cf. Hoffm. Dial.1,108; Be. 1,445 **6229** ἀπλῆτις H: HSt. Ind. = testt. **6230** ἀπλήτιος H: HSt. Ind. = testt. **6231** βοηθειαν (null. acc.) Mus.; ‘vix sanum’ La. **6233** ἀπλοϊδὲς H: accent. Schr.; ἁπλοΐδας Ap. S. | ἱμάτια μικρά Ap. S. **6236** ἄπλοιοι H (K[A]): Phav. = K[g] testt.

6237 ἁπλοῖς· ἱμάτιον μικρόν D
6238 ἁπλοῦν· ἀσύνθετον. ἢ τὸ μὴ πλάγιον D
6239 ἄπλυτοι ῥαφανίδες· οὕτως ἔνιοι ὡς Εὔπολις (fr. 338 K.–A.), ἃς καὶ Θασίας τινὲς ἔλεγον D
6240 ἁπλῶς· συντόμως, καθάπαξ D
6241 ἄπνευστος· οὐκ ἀναπνέων κατὰ φύσιν (ε 456) Hom.
6242 †ἀπνίγμου· οὐ πεπνιγμένου· ‘ἀπνίγμον κνώδοντος’ (SH fr. ad. 1069) D
6243 *ἄπνους· ἄψυχος A[1]. νεκρός. ἄφωνος
6244 *⟨ἄπο·⟩ ἄποθεν A[312]Br[1013], μακρόθεν (ζ 40) (g[4]Σ)
6245 †ἀπόαιμαι· ἀποδιώξω
6246 ἀποαγνεῖς· ἀποκαθαίρεις D
6247 ἀποαΐρει· ἀποκαθαίρει. Κύπριοι D
6248 ἀποαίνυμαι· ἀφαιροῦμαι (Ν 262) Hom.
6249 ἀποαίνυτο· ἀφῃρεῖτο (μ 419) Hom.
6250 ἀποβάθρα· ἀποβατήρια, ἢ κλῖμαξ νεώς. Σοφοκλῆς Μυσοῖς (fr. 415 R.) D
6251 ἀποβαίνει· ἐξέρχεται (Xen. Anab. 6, 2, 19) D
6252 ἀποβαίνοντες· ἀναβαίνοντες (Thuc. 6, 105, 2)
6253 *ἀπὸ βαλβῖδος· ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας (Cyr. trin. 426, 34 Aub. ..) A[220]
6254 ἀποβάλλειν· ἀπολέσθαι τὰς τρίχας, τίλλειν
6255 ἀπ’ ὀβελίσκου ἰχθῦς· οἱ ἀναπεπαρμένοι D
6256 ἀποβήσεται· γίνεται (Luc. 21, 13) N. T.
6257 ἀπὸ βηλοῦ· ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ (Α 591) Hom.

6237 cf. Σ''' α 1790 **6239** Athen. 2, 56e **6240** cf. Schol. Aeschin. 3, 50 (106); Schol. Dem. 22, 4 (17) | **6241** – ἀναπνέων Schol. 456a **6244** Ap. S. 38, 32; EM 123, 23 | cf. Σ α 816 **6248** Schol. **6249** Schol. **6250** Σ α 818; ἀποβατήρια et Σοφοκλῆς Σ[b] α 1813; (Poll. 10, 134) **6257** cf. Schol.

6237 ἁπλοῦς H: Voss. = Σ''' **6239** ἔνιοι καὶ οὐ π$\bar{o}$ π$\bar{o}$ ἃς H: La.; ἑνοῖ καὶ (vel οὕτως ἥνωκε) Εὔπολις Πόλεσι ⟨ ⟩ ἃς Schm. coll. Athen.; ἔνιοι ὡς La. | θαλασσίας H: Pears. 99; Λειοθασίας ci. La. coll. Theophr. h. pl. 7, 4, 2 **6240** ἅπλους H: Mus. **6242** fragm. scriptoris agn. Binard la Bastie ap. Alb. | ἀπνίγμου κν. Mus., sed ‘et sensus in dubio et forma (ἄπνικτος expectes)’ Lloyd-Jones, qui ci. ἀπλήστου vel ἀπνεύστου (Nonn. Dion.15, 269) | κώθωνος Schneider ad Callim. fr. anon. 146, ‘sed conformatio vix toleranda’ La. **6244** l. add. Voss. = K testt. | ἄπωθεν K[Br] Ap. S. **6245** v.l. gl. 6305 (Wess. Kust.) **6246** ἀποάγνυς· [ἀπο]καθαιρεῖς La. **6247** ἀποαιρεῖ H: La. post Hoffm. (-σαίρει), cf. Be. 1, 413 **6250** confund. ἀπόβαθρα et ἀποβάθρα, cf. Radt (post L. Dind. Thes. 1, 2, 1363D) | ἀποβατηρία H: accent. Palm. in Alb. Auct. = testt. | κλίμαξ H (Σ) **6253** βαλβίδος H: accent. Schm. **6254** spat.ποβάλλειν H: ἀ ins. Mus. | ⟨ἐκ⟩τίλλειν malit La. **6255** l. ἀπ’ ὀβ. H: Mus. | ‘vox macelli Atheniensium’ La., qui com. ad. trib. **6256** γενήσεται HSt. Pears. 99 **6257** βήλου H: accent. Mus. = Schol.

6258 *ἀπόβλεπτον· ἔνδοξον (Cyr. in Esai. 70, 1289B M. . .) g[5]A[194]Σ

Hom. **6259** *ἀπόβλητον· ⟨ἀποβολῆς ἄξιον⟩ (B 361) Br[620]

6260 ἀποβλίσαι· ἀποθλῖψαι

Ap. S. **6261** ἀποβλύζων· ἀναβάλλων. τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἀναφλύων. ἔστιν δὲ ἡ λέξις τῶν πεποιημένων (I 491)

6262 *ἀπόβολον· ἀποβεβλημένον A[303]

6263 *ἀποβουκολήσας· ἀπάτησας (Cyr. in Ioh. 2, 295, 19 . .) (vg[131]Σ) [ἀποστήσας A[249]]

D **6264** ἀποβράσαι· τὸ διαττῆσαι πυρούς ἢ ἄλευρα ὀθόνῃ (Callim. fr. 334 Pf.)

D **6265** ἀπόβρασμα· κάχλασμα (Cyr. trin. 525, 23 Aub. . .)

D **6266** ἀποβράσματα· τὰ σκύβαλα τῶν πυρῶν (Cyr.in Ioh. 2, 643, 4)

Hom. **6267** ἀποβρίξαι· … μετὰ βορὰν ἀπονυστάξαντας (μ 7)

D **6268** ἀποβρόχθι⟨σον⟩· κατάπιε (Ar. fr. 246 K.–A.)

D **6269** ἀποβώμ⟨ι⟩ος· ἄθεος. (Eur. Cycl. 365). καὶ θυσίαι ἀποβώμ⟨ι⟩οι · αἱ μὴ ἐν τοῖς βωμοῖς … (SH fr. ad. 1070)

D **6270** ἀπόγεμε· ἄφελκε. Κύπριοι

N. T. **6271** *ἀπογενόμενοι· ἀποθανόντες (1. Ep. Petr. 2, 24 . .) A[285]

D **6272** ἀπόγνοια· ἀπόγνωσις (Thuc. 3, 85, 3)

D **6273** ἀπογνώμων· ἀποβεβληκὼς πάντας τοὺς ὀδόντας, καὶ μὴ ἔχων δι’ οὗ γνωσθῇ

D **6274** ἀπόγνωσις· ἀνελπιστία

D **6275** ἀπογνώστης· ἀνέλπιστος

D **6276** ἀπόγονος· υἱός, ἢ ἔκγονος, ἢ συγγενής

N. T. + Att. **6277** ἀπογραφή· *ἀρίθμησις (Luc. 2, 2) vg[136]A[298]Br[711]Σ. ἢ ἡ γινομένη μήνυσις

6258 Σ α 817; Schol. Eur. Hec. 355 **6259** Schol.; E. Gen. α 1029 (EM 131, 9) **6260** Σ‴ α 1811 **6261** Ap. S. 39, 14 (om. τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἀναφλύων); ἀναβάλλων Σ α 819; cf. Schol. **6263** Σ α 820; cf. Ep. Hom. An. Ox. 2, 336, 29 (E. Gud. 168, 18). | E. Parv. α 64 **6264** EM 125, 44 **6266** EM 125, 45 **6267** Ph α 2457; ἀπονυστάξαντας Ap. S. 40, 10; Schol.; cf. Orion 10, 1; E. Gen. α 1049 (EM 126, 52. E. Gud. 168, 19) **6268** cf. Σ‴ α 1823 **6269** ἄθεος EM 125, 21 **6272** Σ″ (Ph α 2464. Su α 3269); Schol. Thuc. **6273** Ph α 2465; cf. Poll. 1, 182 **6277** Σ α 822 |

6258 ἀπόβλεπον H: Phav. = KΣ **6259** contin. H: Suicer Thes. 1, 439 | add. Alb. = K testt. **6260** ἀποβῆσαι H: Mus. = Σ‴ **6263** dittogr. incl. Schm. **6264** διαστῆσαι H (διαπτίσαι Phav. = EM): Schm. | πηρούς H: ed. 1521 = EM **6265** n. lin. πόβρασμα H: ἀ ins. Mus. | κόχλασμα H: Kust. **6267** ἀποβρίξαντες Mus. = Ap. S. Schol., ἀποβρίξας E. Gen. | lac. ind. La. | expl. ἀποκοιμηθῆναι, μ. β. ἀπονυστάξαι Ph, ἀπονυστάξαντες, κοιμηθέντες Schol., ἀπὸ βορᾶς νυστάζειν Orion **6268** σον in ras. Mus. **6269** ἀπόβωμος H: Pears. 99 (coll. Eur.) = EM | ἀπόβωμοι H: Nauck Ar. Byz. p. 96 | IG 5, 2, 403 cft. La. **6270** cf. gll. γ 362 (La.). υ 38 (Schm.) **6274** ἀνελπία H: HSt. Thes. 1, 1852 **6275** ‘conformatio susp. an απογνωστος [Alb.]?’ La. **6276** ἔγγονος H: Pears. 99, coll. Su

6278 ἀπόγυιοι εὐχαί· σιωπώμεναι D

6279 *ἀπογυιώσῃς· ἀσθενῆ A[233] ἢ χωλὸν ⌊ποιήσῃς (Z 265) A[233] Hom.

6280 ἀπογυμνῶ· φανερὸν ποιῶ D

6281 ἀποδαιμονίζει· ἀποκαρτερεῖ ἐν τῷ ἐνθουσιᾶν D

6282 *ἀποδαρθάνει· ἀποκοιμᾶται A[250]

6283 ἀποδάσεται· ἀπομερίζει (Greg. Naz. c. 2,2,5,35 [37,1524,3 M.]) Greg. Naz.

6284 ἀποδάσμιοι· ἀποδεδασμένοι (Hdt. 1,146,1) D

6285 ἀποδαστύς· ἀπομερισμός D

6286 ἀπόδαστοι· μετοικισθέντες D

6287 ἀποδάψαι· ἀποκόψαι D

6288 *ἀποδεῖν· ἀποδεσμεῖν g[23]AS[244]

6289 ἀπόδειπνος· ἄδειπνος Br[1061] D

6290 *ἀποδειροτομήσω· ἀποτεμῶ τοὺς τραχήλους (Σ 336) vg[143]AS[316] Hom.

6291 ἀποδεχθέντα· ἀποδοχῆς ἀξιωθέντα (Hdt. 1, praef.) D

6292 ἀποδέκται· ἀρχὴ Ἀθήνησι τῶν ἀποδεχόμενων τὰ χρήματα … D

6293 *ἀπόδεκτον· ἐπαινετόν (1. Ep. Tim. 2,3) vg[135]AS[288] N. T.

6294 ἀποδέοντες· ἐλλείποντες (Thuc. 4,38,5)

6295 *ἀποδέουσα· λείπουσα. ὑστεροῦσα g[13]AS[156]. δεῖ γὰρ τὸ ‘ὑστερεῖ’ σημαίνει, ὅτε ῥῆμά ἐστι· τὸ ἐπίρρημα δὲ τὸ ‘χρὴ’ σημαίνει AS[156]

6296 ἀποδέει· λείπει

6297 *ἀποδέων· λείπων (Cyr. in xii proph. 1,427,17 ..) (AS[218])

6298 ἀπόδεσμος· κόσμιόν τι γυναικεῖον, περικεφάλαιον D

6299 ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· ἀπέβαλε δὲ τὸ ἱμάτιον (B 183) Hom.

6300 ἀποδημεῖ· ἀναχωρεῖ (Ar. Equ. 1120)

6301 ἀποδιδράσκων· ἀποφεύγων, δραπετεύων (Thuc. 4,46,3)

6302 *ἀποδιΐστανται· χωρίζονται AS[211]

6303 ἀποδικεῖν· ἀπολογεῖσθαι δίκην (Antiphan. fr. 303 K.–A.) D

6304 *ἀποδιοπομπεῖσθαι· ἀποστρέφεσθαι, τὸν ἀποτρόπαιον ⌊ἐκπέμπεσθαι μακράν, ἀποκαθαίρεσθαι AS[290] Att.

6279 cf. Schol. **6282** cf. Σ′ α 1819 **6283** Σ α 823 **6290** Schol. **6292** Σ α 825; cf. Arist. Ath. pol. 48,1; Harp. 46,4[epit.]; Schol. Aeschin. 3,25 (70a); Poll. 8,97 **6299** cf. lex. Hom. α 633 **6303** Σ′ α 1827 (cit. Antiphan.) **6304** τὸν – Σ α 828; ἀποκαθαίρεσθαι Phryn. praep. soph. 9,12; Moer. 189,19 (86 H.); cf. Ps. Did. 13; EM 125,33; E. Gen. α 1074 (EM 128,20); Ael. Dion. α *158

6278 l. ἀπ. H: Mus. **6279** ἀπογυιώσεις H: Pears. 99. 754. Kust. Abresch. Misc. obs. 5,1,103. al. = K; ἀπογυιώσῃ Schol. | ποιήσεις H: Kust. Abresch. Alb. = K; ποιήσει Schol. **6282** ἀποδεθυρεανεῖ H: Salm. Pears. 99. Kust. = K **6283** ἀποδάσσεται Greg. **6284** ἀποδεδρασμένοι H: HSt. Thes. 1,902 **6285** ἀποδαστὴς H: Heins. Schr.; ἀποδασμός Sop. Palm. **6286** ἀπόδατοι H: HSt. Guyet. Heins.; vel ἀποδάτ⟨ητ⟩οι La. **6291** ἀποδειχθέντα H: Pears. 100. Kust. **6292** ὑποδεχομένων H (Poll.): Abresch. = Σ; (δεχ- Schol. Aeschin.) **6295** ὑσττεροῖσα (?) H: Mus. = K | ὑστερεῖν ἀποσημαίνει στέρημα H: Schm. = K **6299** ἀποδὲ H: Mus. = lex. Hom. **6302** ἀποδιΐστῶνται H: La. = K | χωρίζωνται Mus. **6304** ⟨πρὸς⟩ τὸν ἀποτρ. ⟨Δία⟩ Heins. = Σ

Hom. **6305** ἀποδίωμαι· ἀποδιώξω (Ε 763)
6306 ἀποδοθῇ· πραθῇ (Thuc. 7, 83, 2)
6307 ἀποδοκιμάζει· ἀποβάλλει vg[119]AS[265]
6308 ἀποδομένου· πωλήσαντος (Plat. leg. 916a)
6309 †ἄποδον· βραδύ. ἢ ἀπαγόρευσις
Hom. **6310** †ἀπόδοντο· ἀπώλοντο (Β 162)
6311 ἀποδόσθαι· πιπρᾶσαι
Hom. **6312** *ἀπὸ δόξης· ἀπὸ δοξασμοῦ [g[20]Br[607]Σ], ἀπὸ ὑπονοίας (Κ 324)
Hom. **6313** ἀπὸ δο⟨υ⟩ρός· ἀπὸ δόρατος βολῆς, ἢ μέγεθος βολῆς διαστήσας (Π 863)
LXX **6314** *ἀποδοῦ· ἀπόλυσον (4. Reg. 2, 7) A[268]
D **6315** ἀποδοῦν· ἀποδοῦναι
Hom. **6316** ἀποδοχμώσας· πλαγιάσας, ἢ πλατὺς ἀνακλιθείς (ι 372)
D **6317** ἀπόδραγμα· ἀπομερισμός
D **6318** ἀποδρέπειν· ἀφαιρεῖν
D **6319** ἀπόδρομον· ἐλαττούμενον τοῖς δρόμοις. ἢ παλίνδρομον. ἢ μετ' ἐπάνοδον. Ἀκρισίῳ (Soph. fr. dub. 1146 R.)
Hom. **6320** ἀποδρύφοι· ξαίνοι, ἢ ⌊ἀποξέσει (Ψ 187 ..) AS[232]
Hom. **6321** ἀποδρύψωσι· καταξέσωσι (ρ 480)
Att. **6322** ἀπόδυθι· ἀπόδυσαι (Ar. Av. 934 ..) AS[306] [ἀποδυθεῖ]
6323 ἀποδύοι· ἀποδύσοι
6324 *ἀποδυσπετεῖ· ἀποδύρεται vg[148]AS[327]Br[1205]Σ
6325 ἀποδυρόμενος· θρηνῶν, πενθῶν
6326 *ἀποδώσεται· πωλεῖ (Ar. Pac. 1259) AS[274]
Hom. **6327** ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξεν· ἄχρι τοῦ ὀστοῦ τὴν σάρκα διέκοψεν (Π 324)
Hom. **6328** *ἀπὸ ἔθεν· ἀπὸ ἄνωθεν, ἀπὸ ἑαυτοῦ (Ζ 62 ..) AS[223]

6305 Ap. S. 39, 13; Schol. **6310** Schol. **6311** cf. Σ α 831 **6312** Ap. S. 40, 15; cf. Σ α 830; Schol. | **6314** Su α 3301 **6316** Ap. S. 39, 18; Schol. | **6321** Ap. S. 39, 16 **6322** Moer. 188, 24 (α 45 H.) **6324** Σ α 833 **6327** cf. Schol. **6328** | Schol.; E. Gen. α 1057 (EM 124, 19)

6305 v.l.: gl. 6245 | spat.ποδίωμαι H: ἀ ins. Mus. **6309** e gll. 6464 (Kust.) et 6460 (cf. 6427) conflata esse cens. La., sed potius ἄπουν agn. Conti Bizzarro, Mus. crit. 21/22, 1986/7, 85, coll. gl. 6762. Arist. metaph. 1022b35 et ad ἀπαγόρευσις Xen. cyneg. 3, 3 fin. Lys. fr. 262 S. = 460 C. **6310** h. e. le. ἀπόλοντο (Kust. = Schol.) **6311** πιπράσαι H: accent. La.; πωλῆσαι Σ **6312** εἰκασμοῦ ΚΣ **6313** contin. H: ed. 1521 | ἀπόδορος H: sep. Mus., add. Kust. | ἀδόρατος H: Mus. **6314** ἀπόδου Su | ἀπόδυσον H: La. = K Su **6315** l. ἀποδοῦ H: Pears. 100 | 'Euboicum? cf. Be. 3, 180, sed cf. Phoen. Col. 2, 20' La. **6319** ἀκρησίω H: Mus. (qui et σοφοκλῆς add.); παρὰ Κρησί Schm. **6320** ἀποδρυφοὶ H: accent. Mus. | ξένοι H: Mus. | αποξεσαι K **6322** ἀποδῦ H: La. = K Moer. | ἀποδύση H[c] | dittogr. del. Phavis **6325** ἀποδυρώμενος H: Pears. 100. Abresch **6326** πωλήσει Pears. 100. Alb. **6327** ὀστέων H: H[c] | ἄραξ(ες?) H: Mus. **6328** ἀποέθεν H: Mus. = K testt.

6329 †ἀποεῖπεν· ἀπαρνῆσαι
6330 ἀπόειπε· ἀπόφησον, ⌊ἀπάρνησαι (Α 515) AS^{315} Hom.
6331 ἀπὸ ἕο· ἀφ᾿ ἑαυτῆς (Ε 343 ..) Hom.
6332 ἀπόερσε· ἀπέπνιξε, τουτέστι ποταμοφόρητον ἐποίησεν (Ζ 348) Hom.
6333 ἀποέρσει· ἀποστερήσῃ. ⌊ἀποπνίξει (Φ 283) S^{438} Hom.
6334 ἀποέργαθεν· ἐχώριζεν, ἠφόριζεν (φ 221) Hom.
6335 ἀποέργει· χωρίζει (γ 296) Hom.
6336 †ἀποένυται· ἀφαιρεῖται (ρ 322) Hom.
6337 †ἀποέσαν· ἀπῆσαν
6338 ἀπόθεα· ἄθεα, ἐκτὸς θεῶν. Σοφοκλῆς Θυέστῃ (fr. 267 R.) D
6339 ἄποθεν· ἐκτός. ⌊ἔξωθεν g^{3}
6340 ἀπόθεσις· ἀπόδοσις
6341 ἀπόθεστος· ⟨οὐκ⟩ ἐπιζήτητος (ρ 296) Hom.
6342 ἀπόθετος· κείμενος
6343 ἀποθήσεσθαι· κεκτήσεσθαι
6344 ἀποθησαμένη· ἀποσωρεύσασα
6345 ἀπόθητος· μὴ φιλούμενος
6346 ἀποθλίψαντες· *ἐκπιάσαντες AS^{174}(g^{58}). ἀποστάξαντες
6347 ἀπόθου· θές
6348 ἀπόθρεκτα· φευκτά D
6349 ἀποθριάζειν· τὸ ἀφαιρεῖν φύλλα συκῆς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὁτιοῦν ἀφαιρεῖν D
6350 ἀπόθριξ· ἄνηβος, ἄθριξ (Callim. fr. 543 Pf.) D
6351 ἀποθρώσκοντα· ἀποπηδῶντα (Β 702) Hom.
6352 ἀποθύμια· *ἀπαρέσκοντα τῇ ψυχῇ (AS^{350}). ἢ ἐχθρά (Ξ 261) Hom.
6353 [ἀπὸ ψυχῆς, ἀπὸ θυμοῦ, ἢ] ἀπὸ θυμοῦ· ἀπὸ ψυχῆς. ἢ ἄποθεν τῆς ψυχῆς (Α 562) Hom.
6354 ἀποθυρούμενος· ἀποκεκλεισμένος D
6355 ἀποθύσκειν· ἀποτυγχάνειν D

6330 | Schol.; Su α 3310 **6331** Schol. **6332** Ap. S. 39,20; Schol.; E. Gen. α 1040 (EM 126,11) | **6336** Schol. 322b **6341** cf. E. Gen. α 1069 (EM 131,34) **6349** EM 125,46 **6351** Σ α 836; Schol. **6352** ἐχθρά Schol.; EM 132,16 **6353** | lex. Hom. 627

6330 ἀποεῖπεν H: Mus. = K Su | ἀπαρνῆσαι H: accent. Mus. = testt. **6331** contin. H: Mus. | ἀποέο H: Mus. = Schol. **6332** ἀποέρσαι H: Mus. (-εν) = testt. (-ε) **6335** ἀποεργεῖ H: accent. Pears. 754. Alb. **6336** spat.ποένυται H: ἀ ins. Mus.; h. e. ἀποαίνυται Kust. **6341** add. Heins. Pears. 100. 754. Perg. al. = (E. Gen.) **6343** ἐκτήσεσθαι H: La. **6348** ἀπόθρεπτα H: HSt. Ind. | ⟨ἀπό⟩φευκτα HSt. **6349** φῦλλα H: accent. Mus. = EM **6351** ἀποπηδοῦντα H: Salm. Pears. 754 = testt. **6352** dittogr. gl. seq. del. Kust. Alb. **6353** contin. H: n. gl. et dittogr. del. Pears. 101. 754. Kust. Alb., coll. Su α 3328 **6355** ἀποθύκειν H: Schm.; cf. gl. ε 3076 | verb. varie expl., -σκ- add. stirpi θυκ- (Herw. 1895,333) aut e **dhugh* (Chantr. 1955,61)

D **6356** ἀποθύσσῃ· ἀποπνεύσῃ. ἀποζεύξῃ. ἀποσείσῃ
Hom. **6357** ἀπὸ Ἰδαίων ὀρέων· ἀπὸ τῶν τῆς Ἴδης ὀρέων (Θ 170 ..) AS[225]
6358 ἀποίζειν· †ἀπομωκᾶσθαι
LXX **6359** *⟨ἀποικίαν·⟩ ἀποίκησιν, μετανάστασιν (Sap. 12, 7?) AS[237]
6360 ἀποικιστής· κατοικιστής
Hom. + Ap.S. **6361** ἄποινα· *λύτρα vg[130]AS[309]Σ καὶ δῶρα. ἔστι δὲ καὶ ἀντί τινος ἐκτίσματα (A 13)
6362 *ἀποινᾶν· ἀπολυτροῦν (lex ap. Dem. 23, 28) AS[352]
+ Greg. Naz. **6363** ἄποινον· ἀτιμώρητον. ἢ λύτρον (Greg. Naz. c. 1, 1, 9, 81 [37, 463, 2 M.])
LXX **6364** *ἄποιον· ἀνήδονον vg[108]AS[240]Br[680]. ἄνοστον vg[108]AS[240]
6365 *ἀποίσει· ἀπενέγκῃ AS[353]
6366 ἀποίσω· ἀποφέρω
6367 ἀποίχεται· ἀφίσταται
D **6368** ἄποκα· ἀπόκιστα. οὐ κεκαρμένα
LXX **6369** ἀποκαθημένη· αἱμορροοῦσα (Lev. 20, 18 ..)
Hom. **6370** *ἄπο καὶ κλισιάων· ἀπὸ τῶν σκηνῶν (B 91 ..) AS[228]
Att. **6371** ἀπὸ καιροῦ· ἀκαίρως (Plat. Theaet. 187e)
N. T. **6372** *ἀποκαραδοκία· προσδοκία vg[12.139]AS[209]Σ, ἀπεκδοχή (Ep. Rom. 8, 19) (vg[139])
N. T. **6373** ἀποκάλυψις· πρόγνωσις, προθεωρία (Ep. Rom. 16, 25 ..)
N. T. **6374** *ἀποκαταλλάξαι· φίλον ποιῆσαι (Ep. Col. 1, 20 ..) vg[91]AS[198] Br[625](Σ)
N. T. **6375** ἀποκατάστασις· τελείωσις (Act. 3, 21)
6376 ἀποκαταρτῦσαι· τελειῶσαι
D **6377** ἀπό κ' ἐστίλαι· ἐκδεῖραι ⟨ἄν⟩
N. T. **6378** *ἀπόκειται· ἡτοίμασται (2. Ep. Tim. 4, 8) g[123]AS[269]
Att. **6379** ἀποκεκλεῖσθαι σιτίων· ἀνορέκτως ἔχειν τροφῆς (Dem. 54, 11)
6380 †ἀπόκετον· ἀποκομίζων

6357 Schol. **6359** gl. Sap. **6361** – δῶρα Schol.; λύτρα Σ α 840; E. Gen. α 1050 (EM 132, 29); ἔστι – Ap. S. 39, 1 **6364** gl. Oct. α 23 **6370** Schol. **6371** Phryn. praep. soph. 47, 18 **6372** Σ α 843; gl. Apost. 46 | cf. Ep. Rom. **6374** Σ α 846

6356 ἀποθύσσει· ἀποπνεύσει H: Perg. | 'ad **dhus-* in θυιας etc. an e απεθυσσ. = αιθ. corrupt.?' La. **6357** ἰδίων H: Mus. = K Schol. **6358** ἀποκωκ⟨ύσ⟩ασθαι ci. La. **6359** add. Alb. = gl. Sap. **6361** κτίσματα H: Voss. Munck. Abresch. al. = Ap. S. **6363** ἀτιμώτατον H: Munck. ad Anton. Lib. p. 303 **6364** ἄποιον esse 'expers saporis' expl. Hemsterh.; in LXX deest, ft. lect. Hexapl. cens. La., ad ἄπιον 1. Chron. 14, 14–15 ref. Benedictsson | ad ἄνοστον cf. gl. ν 669 **6365** ἀνέγκει H: Lob. Phryn. p. 724 = K (-ει Pears. 101. Kust. Alb.) **6370** ἀποκεκλεισιάων H: Mus. = K **6371** ἀποκαιροῦ H: Mus. = Phryn. **6376** ἀποκαταπτῦσαι H: Schm. **6377** ἀποκεστίλλαι H, ἀπό κε Mus.: Wil.* ('qui κ' ετι τ., sed ες pro εξ cret. vel Boeot.' La.) | ἐκδεῖραι H: accent. Mus. | add. La. **6379** ἔχων H: Mus. **6380** ἀποίσετον· ἀποκομίζετον ci. Schm.

6381 *ἀποκηδήσαντε· ἀφροντιστήσαντες (Ψ 413) AS^{355} Hom.
6382 ἀποκέλλειν· ἀποδιώκειν
6383 ἀποκήρυκτος· ὁ ἐπὶ ἁμαρτήμασιν ἐκπεσὼν τῆς πατρῴας οἰκίας (Theopomp. hist. FGrHist 115 F 339) q D
6384 *ἀποκηρυχθέντα· ἀποβληθέντα (Plat. leg. 929c) vg^{54}AS^{173}
6385 ἀποκλαίω· κλαίω D
6386 *ἀποκλήρωσιν· τὸ μέρος (Cyr. trin. 441,19 Aub. ..) AS^{184}Br^{590}(Σ)
6387 *ἀπόκλεισμα· φυλακή (Ierem. 36,26) AS^{281} LXX
6388 ἀποκλείσαντες· φυλακίσαντες (Xen. Hell. 2,4,3) D
6389 ἀπόκλωμα· ἀπολογία ἐπὶ τὸ χεῖρον D
6390 ἀποκλωνεῖ· ἀποστροφεῖ. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 80 K.–A.) D
6391 *ἀποκναίει· λυπεῖ vg^{60}AS^{175}Br^{688}Σ. φονεύει vg^{60}AS^{175}. [ἀποκλάνει S^{264}. ἀποκάμνει AS^{264}] ἀπολλύει Σ. ἀποτρίβει. ⌊ἀποκόπτει (Dem. 21,153) Σ(AS^{264})
6392 *ἀποκναίεις· ἀναιρεῖς (Men. Misum. fr. 3) AS^{356} Att.
6393 *ἀποκνεῖ· ἀποκάμνει AS^{361}. [βέβαιος, ἀσφαλής] ἢ ⌊ἀποσπᾷ. ἀφέλκει †τὸν πατέρα (Lev. 1,15 ..) AS^{239} LXX
6394 ἀπόκναισις· ἡ κατὰ βραχὺ ἀναιροῦσα λύπη D
6395 ἀποκναισθέντες· λυπηθέντες (Greg. Naz. or. 31,2 [36,133C M.])
6396 ἀποκναισάμενοι· ἀποξύσαντες
6397 ἀπόκνησιν· ὄκνον. ἀποκάκησιν (Thuc. 1,99,3)
6398 *ἀπόκνιζε· ἀπότιλλε (1. Regn. 9,24) AS^{253}Σ LXX
6399 †ἀποκολοκαύτωσις· παρ' †Ἰνδοῖς ἡ συνουσία. οἱ δὲ παρὰ Παφλαγόσι †τινῶν χριομένων τὰ αἰδοῖα δονεῖν †παρέχει D
6400 *ἀποκομίζεσθαι· ἀποφέρεσθαι (Cyr. in xii proph. 1,429,14 ..) AS^{248}
6401 ἀποκοπῆναι· ἐπὶ τῶν ἰχνευόντων λέγεται, ὅταν μὴ εὕρωσιν D
6402 ἀποκοπησαμένη· στερνοκοπησαμένη. ἀποκοψαμένη D

6381 Schol.; Su α 3349; EM 131,29 **6383** lex. rhet. 215,19 (q) **6386** Σ α 849 **6391** λυπεῖ ἀπολλύει ἀποκόπτει Σ α 850; ἀπολλύει Schol. Dem. 21,153 (526) **6392** Moer. 191,18 (α 145 H.) **6393** ἀποσπᾷ – gl. Oct. α 16 **6397** Schol. Thuc. *b* **6398** Σ α 851 **6401** Σ′ α 1859

6381 ἀποκηδήσαντες H (Schol.): La. = K Su EM | ἀφροντίσαντες H: Brun. Hill. = K Schol. Su; ἀφροντιστήσαντε EM **6382** ἀποκήλειν H: Pears. 101. Kust. **6383** quae sequ. in q = gl. ε 1636 **6390** αποκλωθει ci. La. **6391** n. gl. ἀποκλάνει H: Kust. = K | incl. del. Kust. ut corrupt. e gl. 6393 | n. gl. ἀπολύει H: Kust. = K testt. **6393** ἀποκνίει gl. Oct. (leg. ἀποκνίσει), quo pert. ἀποσπᾷ κτλ agn. Alb. | incl. om. K, e gl. 6571 derivari agn. Kust. | των πατερων K^{A}; τὸν πτίλον gl. Oct. ('recte' La.) **6394** μετὰ H: Mein. ap. Schm. Add. 1, 555 **6396** ἀποκνυσάμενοι H: H^{c} (?) (vel La.); ἀποκνησάμενοι Mus. **6399** ἀπομ(?)ολοκαύτωσις H: H^{c} | παρινδοῖς H: Mus.; παρ' ἐνίοις ci. La. ('nam Indicam vocem non esse απο declarat') | fin. παρ' Ἠλεί(οις) ci. La. **6401** ἐπὶ κυνῶν ἰ. Pears. 101, coll. Σ′ **6402** στερνηκοποσαμένη H: H^{c} | ἀποκοψαμένη emend. le. esse cens. Herw. Versl. 1895,182

D **6403** ἀποκορεῖν· ἀποψᾶν ἀπὸ τραπέζης

D **6404** ἀποκορσωσαμέναις· ἀποκειραμέναις· κόρσας γὰρ τρίχας. Αἰσχύλος Ὑψιπύλῃ (fr. 248 R.)

D **6405** ἀποκοτταβίζειν· τὸ λειπόμενον πόμα τοῦ ποτηριοῦ ἐκχέειν οὕτως, ὥστε ψόφον ποιεῖν

D **6406** ἀποκραιπαλισμός· †ἀπανθρακισμός (com. ad. fr. *490 K.–A.?)

D **6407** †ἀποκρισάμενοι· ἀπολουσάμενοι, ἐπιπλυνάμενοι

Att. **6408** ἀποκλύσασθαι· ἀποκαθαίρεσθαι (Plat. Phaedr. 243d)

6409 ἀποκριθῆναι· χωρισθῆναι

N. T. **6410** *ἀπόκριμα· κατάκριμα vg[72]AS[183]Br[702]Σ. ψῆφον (2. Ep. Cor. 1,9) Br[702]

6411 *ἀποκρίνου· ἀποφαίνου AS[363]

D **6412** ἀπόκρισις· ἀπολογία (Lys. fr. 305 S. = 475 C. Antiph. or. fr. 154 Tha.). ἢ εἶδος ὀρχήσεως

D **6413** ἀπόκροτον· σκληρόν (Xen. equ. 7,15)

6414 *ἀποκρούεσθαι· ἀποβάλλεσθαι (Cyr. in xii proph. 1,181,26 ..) g[32]AS[200]Br[628]Σ

D **6415** ἀποκτᾶσθαι· τὸ ἀποβάλλεσθαι (Greg. Naz. or. 40,32 [36,404C M.])

D **6416** ἀπόκυνον· μάζα μεμαγμένη φαρμάκῳ, πρὸς ἀναίρεσιν κυνῶν. ἢ εἶδος βοτάνης

D **6417** ἀποκυπαρῶσαι· ἀποκτεῖναι

D **6418** ἀποκυριάζειν· ἀποκακεῖν. ἀποφεύγειν. ἀποσκιρτᾶν

6419 ἀπολάκημα· ῥάπισμα. ἀπὸ τοῦ ψοφεῖν

D **6420** ἀπολαχόντες· ἀποκληρώσαντες (Hdt. 4,115,1 ..)

D **6421** ἀπόλυμα· †δαίμων ἢ θυσία, ζῶντες ἄνθρακες

D **6422** ἀπολαύει· τρυφᾷ

D **6423** ἀπολελασμένον· ἀπολαθόμενον

6405 EM 128,52 **6406** cf. Σ′ α 1866 **6407** Ph α 2528 **6409** Σ‴ α 1874 **6410** Σ α 852 | **6412** Harp. 46,22[epit.] (Σ′ 1870) (cit. Lys. et Antiph.) | (ad ἀπόκινος) Σ‴ α 1873; Su α 3354; Schol. Ar. Equ. 20a; Poll. 4,101 | **6413** (Poll. 1,186) **6414** Σ α 853 **6416** | Diosc. mat. med. 4,80

6403 ἀποκοψᾶν H: Scal. Pears. 101. Sop. al. **6404** αἰσχῦλος H: accent. Mus. | ὑψηπούλη H: -ψιπ- Mus., -ύλῃ Jun. Scal. **6405** ἀποκταβίζειν H: -κοτ- Mus., -κοττ- HSt. Ind. = EM | ἐκλογεῖν H: La.; ἐκχεῖν Phav. = EM **6406** ἀποκραμβαλισμός Voss. Kust. | ἀποθωρακισμὸς Perg.; expl. τῆς κραιπάλης ἀπαλλαγὴ καὶ μέθης Σ′ **6407** ἀποκρησάμενοι Ph; ἀποκλυσάμενοι Pears. 101. Voss. Perg. al.; ἀποκ⟨αθα⟩ρισάμενοι ci. La. | ἀπολυσάμενοι H: Pears. Voss. = Ph | ἀποπλυν. Pears. Kust. = Ph **6412** ἐπιλογία H: HSt. Vales. Kust. = Harp. | ἢ κτλ. ad ἀπόκινος (Su α 3354 vel Σ‴ α 1873) ref. Schm. **6414** ἐπιβάλλεσθαι H: HSt. Voss. Kust. al. = ΚΣ **6416** μεμιγμένη H: H[c] (?), Mus **6418** gl. κ 4672 cft. Voss. **6421** ἀπολυ[ ] H: H[c] (accent. inc.) | ὄμφακες H: La. **6423** expl. ἀπολελιθωμένον H: La. coll. gl. 6435

6424 *ἀπολέγει· παραγγέλλει AS[317]
6425 ἀπολέγειν· ἀπολέγεσθαι. ἀπαυδᾶν
6426 ἀπολέγομαι· ἀπαγορεύω
6427 *ἀπολέγοντες· ἀπαγορεύοντες AS[318]
6428 ἀπολείπεται· ἀπομένει (Ep. Hebr. 4,9) N. T.
6429 *ἀπολείψεται· ἐάσεται (Cyr. in Luc. 72,836B M.) (AS[270])
6430 *ἀπολεκτῶν· ἐκλεκτῶν AS[170](vg[52]Br[106])
6431 ἀπολελάγνευται· εἰς λαγνείαν ἀνάλωται (com. ad. fr. *281 K.–A.) D
6432 ἀπολελαμμέναι κοιλίαι· παρὰ Ἱπποκράτει (Prorrh. 1,41 [5,520, 9 L.]) D
6433 ἀπολέξας· ἐκλεξάμενος
6434 ἀπολέξω· ἐρῶ. δηλώσω
6435 ἀπολέλασται· ἀπολέλησται D
6436 †ἀπολελεψημέναι· ἀποκειραμένου· ‘ἀπολελεψημένου τὰ καλά’ D
6437 ἀπόλειψις· ἡ ἀπὸ γυναικῶν ἐγκατάλειψις (Dem. 30,15) Att.
6438 ἀπολέψομεν· ἀποδέρομεν. λέψαι γὰρ τὸ ἀποδεῖραι Hom.?
6439 ἀπόλεμον· ἀπειροπόλεμον
6440 *ἀπολέσθαι· ἀποθανεῖν (γ 234 ..) AS[359] Hom.
6441 ἀπολιβάξαι· ἀπολεῖψαι. ἐκνοτίσαι. ἄλλοι πορρωτέρω ἀπελθεῖν (Eupol. fr. 223,2 K.–A.) D
6442 *ἀπόληγε· παύου (N 230) Σ(AS[367]Br[542]) Hom.
6443 ἀπολείβοντες· ἀποστάζοντες. ἀποσπένδοντες
6444 ἀποληρός· ἡ τοῦ θανάτου γραφή. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 82 K.–A.) D
6445 ἀπολιβάσαι· ἀποπεσεῖν D
6446 ἀπολισθῆναι· ἀποστραφῆναι (Cyr. in xii proph. 1,62,4) D?
6447 ἀπολιγαίνειν· ἀφηδύνειν. ἀποφθέγγεσθαι. ἢ βάζεσθαι [ἀποτρέχειν] (Ar. Ach. 968) D

6432 Erot. α 8 **6441** Σ‴ α 1890; πορρωτέρω ἀπελθεῖν cf. E. Gen. α 1044 (EM 127,6) **6442** Σ α 855 **6447** EM 127,7

6424–7 ‘novicia’ La. **6431** ἀπολελάχνευται· εἰς λαχνείαν H: Pears. 101. Voss. Perg. **6432** l. ἀπολελαμέναι κοιναὶ H: Salm. Brun. Kust. = Erot. **6435** expl. ἀπολέλεκται H: La. **6436** -ψημ- bis H, vix corr. ex -ψειμ-; ἀπολεψαμένου bis Schm. | exemplum auctoris agn. Alb.; ἀπολεψέμεν οὔατα καλά Cob., cf. Φ 455 **6438** ἀπολείψομεν H: HSt. Palm. Voss.; ἀπολεψέμεν Schm. | ἀποδέρειν Schm.; ἀποδεροῦμεν Cob. Mnem. 8,1859,29 | λεῖψαι H: HSt. Heins. Pears. 102. al. **6440** απολεισθαι K **6441** ἀπολείβραξαι H (accent. Mus.): Sop. Heins. Kust. al. = Σ‴ | ‘εκνοτισαι falso veriloquio (ab λειβειν) debetur’ La. **6444** ἀπόληρος H: accent. La. (‘ab απολλυμι sed conformatio susp.’) **6445** ἀπολῆσαι H: La. coll. gl. 6441 **6446** ἀπολησθῆναι H: Sop. Pears. 102. Voss. | cum gl. 6445 coniungit Schm. post Perg. (‘ft. recte’ La.) ἀπολῆσαι· ἀποστραφῆναι. ἀπολισθῆναι· ἀποπεσεῖν **6447** ἀποληγαίνειν H: HSt. Ind. = EM | spat.ποφθέγγεσθαι H: ἀ ins. Mus. (n. gl.); παρα- EM | ὄξεται H: La. = EM | incl. v.l. gl. 6448 (La.; om. EM)

D **6448** †ἀπολεῖνα· ἀποστρέφειν. Λάκωνες
6449 *†ἀπόλιον· θαῦμα AS[341]
D **6450** ἀπολιταργίσαι· ταχέως ἀποδραμεῖν (Ar. Nub. 1253)
6451 ἃ πολλά· ἅτινα πολλά
6452 ἀπολλύει· λυπεῖ, φονεύει
N. T. **6453** *ἀπόλλυε· φόνευε εἰς ἀπώλειαν (Ep. Rom. 14, 15) AS[243]
Hom. **6454** *ἀπολιχμήσονται· ἀπολείξουσιν (Φ 123) AS[289]
D **6455** Ἀπολλωνιάς· ἡ δάφνη
D **6456** Ἀπολλωνιεῖς· δῆμος φυλῆς τῆς Ἀτταλίδος
D **6457** ἀπολογία· πληροφορία
6458a ἀπολογίζεσθαι· ...
6458b ἀπολυμαίνεσθαι· ...
6459 *ἀπολογισμός· ἀπολογία AS[319]
6460 ἀπόλογος· ἀπολογισμός
Hom. **6461** ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι· ἀποσοβῆσαι τὸν θάνατον (Α 67)
D **6462** ἀπολοίμιον φανόν· τὸν ἐπὶ δόλῳ (Soph. fr. dub. **1138b R.)
D **6463** ἀπολοισθεῖν· ἀποτελεῖν. Κύπριοι
D **6464** ἄπολον· ἀστρεφές. βαρύ. ἀκίνητον
Hom. **6465** ἀπόλοιτο· ἀπώλετο (Ε 311)
D **6466** ἀπολουσέμεν· κολοβώσειν (Φ 455 v. l.)
D **6467** ἀπολοφύρεσθαι· ἀποδύρεσθαι
D **6468** ἀπολύγματος· ἀπογύμνωσις. Κύπριοι
Hom. **6469** *ἀπολυμαίνεσθαι· ἀποκαθαίρεσθαι (Α 313) g[33]Br[40]Σ
Hom. **6470** ἀπολυμαντῆρα δαιτῶν· τὸν τὰ δεῖπνα λυμαινόμενον (ρ 220)
6471 *ἀπολυσάμενος· ἀπολυτρωσάμενος S[245](vg[115]A[245])
N. T. **6472** *ἀπολύτρωσιν· ἀποφυγήν (Ep. Rom. 8, 23) vg[90]AS[197]Br[623] [ἀπολύφειν]
N. T. **6473** *ἀπολῶ· ἀπολέσω. ἀφανίσω (1. Ep. Cor. 1, 19) vg[113]AS[242]

6450 Σ''' α 1891; cf. Schol. Ar. 1253a (Su α 3399) **6453** cf. gl. Apost. 78 **6454** Ap. S. 39, 31; Schol.; E. Gen. α 1042 (EM 127, 22) **6456** cf. St. Byz. 106, 19 (α 362) **6458a** (cf. Poll. 2, 121) **6458b** v. gl. 6469 **6459** Schol. Aeschin. 3, 247 (536) **6465** Schol. **6466** Eust. Il. 1246, 37 (4, 538, 8 V.) **6469** Σ α 856; Schol.; E. Gen. α 1065 (EM 127, 10) **6470** Ap. S. 40, 13; cf. Schol. 220b **6473** gl. Apost. 95

6448 ἀπολῖνα H, ἀπολεῖναι Mus.; 'latet forma stirpis πολ- ' La. **6449** gl. 5756 cft. Kust.; αἰπολικὸν Conom. 1964, 28 **6450** ἀπολιταργῆσαι H (-γύσαι Σ'''): -γῖσαι Kust. Bos. Obs. 156–7, accent. Schm. **6452** ἀπολύει H: Voss. Hill. Kust. **6453** ἀπόλλυρε H: Heins. = K gl. Apost. **6454** ἀπολόξουσιν H: Mus. = K testt. **6455** ἀπολλωνίας H: accent. Mus. **6456** ἀπολλωνίεις H: accent. Mus. = St. Byz. | ἀττικῆς H: Meurs. Pop. Att. p. 16, cf. St. Byz. **6458b** contin. H: Schm. | ft. suppl. e gl. 6469 **6462** l. ἀπολ. H: Pears. 102. Voss. | ἐπὶ λοιμῷ Sop. **6463** ἀπολοίφειν H: Alb.; 'cf. Be. 1, 445 term. vulgaris' La. **6466** ἀπολουσέμεναι H: Sop. | κολλοβῶσιν H: Mus. | cf. Wack. Kl. Schr. 2, 1159, 1 **6468** Be. 1, 443 et gl. 6508 cft. La. **6472** incl. v. l. gl. 6463 (La.)

6474 ἀπόλωλεν· ἀπώλετο (α 166 . .) AS[340] Hom.
6475 ἀπομαγδαλία· στέαρ, ἐν ᾧ τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο ἐν τοῖς δείπνοις. βαλόντες δὲ αὐτό τοῖς κυσίν, ἀναλύοντες ἀπὸ τῶν δείπνων (Ar. Equ. 414?) … D
6476 ἀπομάγματα· περιθειώματα (Soph. fr. 34 R.) D
6477 ἀπομάκτης· περικαθαρτής (com. ad. fr. 235 K.–A.) D
6478 ἀπόμακτρα· ξύλα. τὰς σκυτάλας, ἐν αἷς ἀποψῶσι τὰ μέτρα (Ar. fr. 667 K.–A.) D
6479 ἀπομαρξάμενοι· ἀπομαξάμενοι (Ψ 739 v.l.) Hom.
6480 ἀποματαιάσαι· ἐξευτελίσαι
6481 *ἀπομάττεσθαι· ἀναλαβεῖν. μιμήσασθαι (Cyr. in Ioh. 2,309,11) vg[17]AS[158]Σ
6482 ἀπομερμηρίσαι· ἀπονυστάξαι, ἀποκοιμηθῆναι. μέρμηρα γὰρ ⟨ἡ εἰς⟩ ὕπνον καταφορά (Ar. Vesp. 5) Att.
6483 ἀπομηνίειν· τὴν μῆνιν ἀπαγγέλλειν (π 378) Ap. S.
6484 *ἀπομηνίσας· χολωθείς (Β 772 . .) AS[238] Hom.
6485 ἀπὸ μισθωμάτων· θυσίας δημοσίας οἱ Ἀττικοὶ ἔλεγον ⟨ἃς⟩ ἐργολαβοῦντες ⟨ἐτέλουν⟩ (Isocr. 7,29) Att.
6486 *ἀπόμοιρα· μερίς (Ezech. 45,20) vg[132]AS[283]Br[709] LXX
6487 *ἀπομνύμενοι· ἀποβάλλοντες δι' ὅρκων AS[320]
6488 *ἀπομόρξατο· ἀπεψήσατο (ρ 304) AS[373]Br[1147] Hom.
6489 ἀπομυξίαι· ἀκαθαρσίαι
6490 ἀπομύττειν· ἐξαπατᾶν. γοητεύειν
6491 *ἀπώμοτον· φευκτέον g[68]S[181] ἀπὸ ὠμότητος vg[68]AS[181]
6492 ἀπόναιο· ἐπαύραιο. ὄνοιο (Ω 556) Hom.
6493 ἀποναρκήσαντες· ὀκνήσαντες (Cyr. in Ioh. 1,172,27) D
6494 *ἀπόνασθαι· ἀπολαῦσαι vg[63]AS[178], κατατρυφᾶν (Ap. Rh. 2,196) AS[178]Σ(vg[63])

6475 cf. Ael. Dion. α 159; Σ''' α 1899; Paus. α 134; Schol. Ar. 414a II. III (Su α 3432) **6477** (Poll. 7,188) **6478** Poll. 4,170 **6481** Σ α 857 **6482** Phryn. praep. soph. 49,8; ἀπονυστάξαι Σ''' α 1901; μέρμηρα – Schol. Ar. 5b **6483** cf. Ap. S. 40,26 **6485** Σ''' α 1902 **6486** Su α 3445 **6488** Ap. S. 39,22 **6489** Σ''' α 1906 **6490** Ph α 2579; ἐξαπατᾶν Poll. 2,78 **6494** EM 130,8 | Σ α 862

6474 ἀπόλωψεν H: Pears.754. Voss. Perg.= K **6475** ἀπομαγδαλιά Mus. = Ael. Dion. Paus. Schol. Ar. **6476** ἀπόγματα H: Mus. **6478** ἀπομάκτρας H: Schm. | κυτάλας H: Mus. **6479** ἀπομορξάμενοι Mus., sed gl. ο 677 cft. Schm. **6480** ἀποματαιᾶσαι H: accent. Mus. **6482** ὕπνος H: ἡ εἰς ὕπνον Schm. = testt. | κατάφορα H: accent. Schm. = testt.; κατάφορος Mus. | cf. gl. μ 878 **6483** μήνησιν H, -νισ- H[c]: Pears. 102 = Ap. S. **6484** ἀπομημήσας H: Ald. = K **6485** ἀπομισθώματα H: Kust. = Σ''' | οὐσίας H: Hemsterh. = Σ''' | add. bis La. = Σ''' | ἔργον λαβόντες H: HSt. Thes. 2,947 = Σ''' **6486** μέρος Su **6487** (δὲ) H: Mus. = K **6491** v.l. gl. 6908 (Voss.) **6492** spat.πόναιο H: ἀ ins. Mus. **6494** ἀπονᾶσθαι H: accent. Mus. = testt.

6495 *ἀπονέμει· παρέχει AS[377], δίδωσιν

Hom. **6496** *ἀπονέεσθαι· ἀποκομίζεσθαι AS[376]. ἐπανελθεῖν (B 113 ..)

6497 *†ἀπονένεται· ἀποστρέφεται AS[261]

Hom. **6498** ἀπονέοντο· ἀπήρχοντο (Γ 313 ..)

6499 *ἀπονευρούμενος· τὰ νεῦρα κοπτόμενος (Cyr. epp. pasch. 77,532D M.) AS[171]

D **6500** ἀπονησαμένη· ἀποσωρεύσασα (Eur. Ion 875)

D **6501** †ἀπονήσασθαι· ἀφίξεσθαι. ἀνελεῖν

Hom. **6502** ἀπονησεται· ὄνησιν λήψεται (Λ 763)

Hom. **6503** ἀπονημένος· ὄνησιν εἰληφώς (ω 30)

D **6504** ἀπονηστίσασθαι· τὸ ἀπὸ νηστείας ἐπὶ πρώτην ἐλθεῖν

6505 *ἀπονίζεσθαι· ἀπονίπτεσθαι (Cyr. in Ioh. 2,347,5) vg[44]AS[163]

D **6506** †ἀπονιζόμεναι· πλυνοῦμαι

D **6507** ἀπόνιπτρον· ἀπόνιμμα (Ar. Ach. 616)

D **6508** ἀπόνοιμον· ἀπογύμνωσιν

6509 ἀπόνοια· ἀπολογισμός

D **6510** ἀπονομή· ἀπομερισμός (Dinarch. fr. 86 C.)

6511 Ἀπόλλων· ὁ τῶν Ἑλλήνων θεός. ἐτυμολογεῖται δὲ ὁ μὴ μετὰ πολλῶν συναριθμούμενος

6512 †ἀπονήνισι· τὴν τιμήν ἀποδοῦναι

Hom. **6513** ἀπονοστήσειν· ἀποκομίσειν. ⌊ἐπανελθεῖν Br[1196](Σ), ὑποστρέψειν (A 60 ..) Br[1196]

6514 *ἀπονοστήσω· ἀπονοσφίσωμαι AS[322]

6515 *ἀπονοσφίζεσθαι· χωρίζεσθαι (Cyr. in xii proph. 1,112,18 ..) g[142]AS[383](Σ)

6516 *ἀπονοσφισθείς· χωρισθείς (vg[144]AS[323]), στερηθείς AS[321]

D **6517** ἀπονοούμενοι· οὐ μνημονεύοντες (Cyr. in Esai. 70,261C)

6500 Σ''' α 1920 **6502** lex. Hom. α 687 **6503** Schol. **6510** cf. Harp. 49,7 (cit. Dinarch.) **6513** ἐπανελθεῖν cf. Σ α 868; ἐπανελθεῖν – Schol.; E. Gen. α 1047 (EM 607,12) **6515** Σ α 869

6497 απονaινεται K, ἀπαναίνεται Schm. (coll. gl. 5770) = A[2] **6499** ⟨ἐκ⟩- vel ⟨ἀπο⟩κοπτόμενος ci. La. **6501** ἀπονίσασθαι· ἀφίκεσθαι (Abresch. Misc. obs. 5,1,104), ἐπανελθεῖν (Sop.) Kust.; ἀπονήσασθαι· νοσφίσασθαι, ἀνελεῖν ci. La. **6504** spat.πὶ H: ἐ ins. Mus. | ‘πρωτη scl. γευσις’ La.; βρωτήν Scherpezeel ap. Bentl. Corresp. 213 coll. gl. β 1285; unde potius βρωτύν ci. R. Kassel **6506** πλυνόμεναι Mus.; ἀπονιψόμεναι· πλυνούμεναι ci. La. **6508** ‘v.l. gl. 6468? possis et απονυμνόν coll. Schulze Kl. Schr. 361,1’ La.; ἀπόνειμον· ⟨ἀνάγνωθι (schol. Pind. I. 2,68) | ἀπό⟨γ⟩νοιαν·⟩ ἀπόγνωσιν (gl. 6272) Headl. 1910,2 **6509** ‘gl. 6459 inverso ordine’ La. **6511** ‘gl. Christiana, cf. Plut. de E ap. Delph. 393B. Clem. Al. strom. 1,164,3. Macrob. sat. 1,7,7 (Chrysipp. fr. 1095 v. Arn.)’ La. **6510** ἀπομερισμένος H: Ald.; ἀπόμοιρα Harp. **6512** ἀποτίννυσι Kust.; ἀποινῆσαι Mein. **6513** -ει quater H (l. Σ): Alb. = K cett. testt. **6515** ἀπονισφίζεσθαι H: ed. 1521 | χορτάζεσθαι H: Scal. Sop. Pears. 103. al. = K(Σ) **6517** ἀπονούμενοι H: Pears. 103. Alb.

6518 ἀπ' ὄνου καταπέσων· ⟨παροιμία, ὡς Ἀριστοφάνης·⟩ 'ἀπὸ τύμβου πεσών' (Vesp. 1370) καὶ Εὔπολις· 'ὥσπερ †ἀπόχθου πεσών' (fr. 379 K.–A.). οἷον ἀπὸ νοῦ (Plat. leg. 701d codd.) Prov.?
6519 ἀποξανᾶν· κακοπαθεῖν D
6520 *†ἀποξίννυται· ἀποσβέννυται AS[384]
6521 ἀποξιφίζειν· ὀρχεῖσθαι ποιὰν ὄρχησιν. ὁ γὰρ ξιφισμὸς σχῆμα τῆς ἐμμελείας τραγικῆς ὀρχήσεως D
6522 ἀποξίφισται· ἀποδεδοκίμασται
6523 ἀποξύσας· ἀφελών (I 446) Hom.
6524 ἀποπαλώσει· [ἀποπαλαιώσει] ... καὶ ἀποκρούσεται (Hippocr. nat. hom. 10 v.l.) D
6525 ἀπόπαξ· ξύμπαν, ἢ *σύμπαν A[296] D
6526 ἀποπαπτανέουσι· περιβλέπουσιν, ὅπως φύγωσιν (Ξ 101) Hom.?
6527 ἀποπαρδακᾷ· τοῦτο εἴρηται παρὰ τὸ ἀποπαρδεῖν (com. ad. fr. *282) D
6528 ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι· ἀποδοῦναι τῷ προσφιλεστάτῳ πατρί (A 98) Hom.
6529 ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτών· ἀμοιρήσας, ἢ ἀποτυχὼν τοῦ πατρός (X 505) Hom.
6530 †ἀποπεθασμένον· ἀπειρημένον
6531 ἀποπέμποντες· παραιτοῦντες
6532 ἀποπέπεκται· ἀποκέκαρται D
6533 *ἀποπερανῶ· ἀποπληρώσω, ἀποτελέσω (Cyr. in xii proph. 1,584,10) vg[103]AS[219]
6534 ἀποπεφάνθαι· ἀποδειχθῆναι (Cyr. in Ioh. 2,737,23) D
6535 *ἀποπεφασμένον· ἀπειρημένον g[100]AS[207]Σ
6536 ἀποπεφασμένως· φανερῶς (Dem. 59,67) Att.

6518 Σ'' (Ph α 2590. Su α 3459; cit. Plat.); Zenob. vulg. 2,57 (cit. Ar et Eupol.); Prov. Bodl. 161 (cit. Ar.); Schol. Ar. 1370a **6521** cf. Paus. α 136; Σ[b] α 1923 **6523** Schol. **6524** cf. Galen. lex. 84,8; Erot. α 98 (ad Hippocr. fract. 42 [3,550,7 L.], ubi ἐκ-) **6526** Ap. S. 40,5; cf. Schol. **6528** cf. Schol. **6535** Σ α 872 **6536** Harp.[epit.] (Σ' α 1925) (cit. Dem.)

6518 ἀπόνου H: Mus. = testt. | παροιμία ... ὡς Ἀριστοφάνης Zenob., ὡς Ἀρ. Heins. (ὥσπερ) = Prov. Bodl. | ἀπόχθου H, ἀπὸ χοὸς Zenob. | ἀπόνου H: La. = Σ'' Schol. Ar.[VΓ], cf. Prov. Bodl.; ἀπ' ὄνου Mus. = Schol. Ar.[R] **6520** ἀποζείνυται Perg. coll. gl. ζ 94 (gl. ξ 2 add. La.) **6521** ποῖαν H: accent. Mus. **6522** h.e. ἀπεψήφισται (Jens. Luc. 37) **6524** incl. v.l. esse potius quam expl. vid. Kust.; cf. gl. 6539 **6525** vocab. reperitur in IG 1², 338,20. 46 (cf. Meritt, Hesp. 5,1936,374), ubi sensus videtur esse 'merces operae' (id. ib. 8,1939,76), ab Hsch. male intell. **6526** ἀποπαττανεύουσι H: Bentl. Corresp. 413; ἀποπτανέουσιν Kust. Jens. Luc. 37 = testt. | περιβλέψουσιν Ap. S. **6527** 'ad *παρδαξ?' La.; ἀποπάρδακα Mein. FCG 4,631 **6528** spat.πὸ H: ἀ ins. Mus. | φίλη H: H[c] =Schol. | δοέμεναι H: Mus. = Schol. **6529** ἁμαρτῶν H: accent. Mus. **6530** v.l. gl. 6535 (Kust.) **6531** παραιτοῦντες active vix tolerandum **6535** v.l.: gl. 6530 | ἀπειρριμένον H: Mus. = ΚΣ

6537 *ἀποπεφοίτηκεν· ἀπῆλθεν AS[201]Σ(vg[93]), ἀπεδήμει (Cyr. in xii proph. 1,36,22 ..) (S[201])

D **6538** ἀποπεφυκέναι· ἀλλότριας φύσεως εἶναι

6539 †ἀποπηλώσειν· ἀποπηδώσειν

Hom. **6540** *ἀποπλαγχθεῖσα· ἀποκρουσθεῖσα (N 578) AS[386]

6541 ἀποπλάγξαντες· ἀποπλανήσαντες

6542 *ἀποπλαγχθείς· ἀποπληγείς (N 592?), ἀποτμηθείς AS[224]

D **6543** ἀπόπλανοι· κακοί. γόητες

D **6544** ἀπόπληκτον· θαυμαστόν. ἀναίσθητον

D **6545** ἀποπλήκτῳ· ᾧ οὐκ ἄν τις ἑκὼν προσπελάσειεν, οἷον μοχθηρῷ

D **6546** ἀποπλήκτῳ ποδί· μανιώδει. Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ (fr. 248 R.)

Hom. **6547** ἀποπνείων· ἀποπνέων (Δ 524) AS[387]

N. T. **6548** ἀποπλεῖν· πλέειν (Act. 27,1)

6549 *ἀποπληξία· μανία vg[74]AS[185]Br[593]Σ ἢ ἄνοια (Cyr. in xii proph. 1,576,19) vg[74]Σ

D **6550** ἀποπλοκίαι· ἐμπλοκαί. Λάκωνες

D **6551** ἀπόπλουν· τὸ μηκέτι πρὸς πλοῦν ἐπιτήδειον ὂν πλοῖον

6552 *ἀποπομπαί· ἡμέραι τινές, ἐν αἷς θυσίαι ἐτελοῦντο τοῖς ἀποπομπαίοις θεοῖς A[325]

D **6553** ἀποπομπαῖος· ὁ ἀποστραφείς. ἄπρακτος. καὶ ὁ κεκαθαρμένος

D **6554** ἀποπομπεῖν· τὸ ἀποπέμψασθαι. καὶ ἀποκαθήρασθαι

6555 ἀπόπεμπτοι· οἱ ἄξιοι ἀποπεμφθῆναι διὰ μοχθηρίαν ἤθους (Cyr. in Ioh. 2,197,12 ..)

D **6556** ἀποπόμπιμοι· αἱ ἀποφράδες ἡμέραι

6557 ἄποθεν· χωρίς

Hom. **6558** *ἀπόπροθεν· πόρρωθεν (K 209 ..) S[436]

6559 *ἀποπτεῖν· ἀπελθεῖν AS[247]

Hom. **6560** ἀποπρὸ νηῶν· ἄποθεν τῶν πλοίων (H 334)

D **6561** ἀποπροσωπίζεσθαι· ἐκμάσσεσθαι τὸ πρόσωπον (Pherecr. fr. 9 K.–A.), ἢ ἐσοπτρίζεσθαι

6537 Σ α 873 | **6540** Schol. **6544** | EM 130,17. 131,11; lex. rhet. 199,23 **6545** EM 131,11 **6547** cf. Schol. **6548** gl. N. T. **6549** Σ α 874 **6558** Schol.

6537 απεληλυθεν K[vg] | απεδήμησεν K[S] **6539** v.l. gl. 6524 (Kust.) vel ex emend. verbi corrupti nata (La.) **6540** ἀποπλασθεῖσα H: Pears. 755. Kust. Valck. Misc. obs. 8,1,153 = K Schol. **6541** ἀποπλάξαντες H: Pears. 103. Kust. **6548** ἀποπλέειν H: Pears. 103. Alb. = gl. N. T. | ἐκπλεῖν gl. N. T. **6550** λακ( ) H (λακώνων Mus.): Salm. **6552** ἡμέρες H: Mus. | πομπαίοις H: Vales. Brun. Pears. 103. al. = K **6553** ἀποπεμπαῖος H: Heins. Palm. Pears. 103. al. **6554** ἀποπομπήν (Lev. 16,10) Pears. 103 **6555** le. ⟨ἀποπόμπιμοι·⟩ add. ci. La. **6556** ἀπόμπη(?)μοι H, -πιμ- Mus.: HSt. Ind. **6559** ἀποπεῖν H: Voss. = K; h.e. ἀποπτῆναι (Alb.) **6560** ἀποπρο H: accent. Schm.; ἀπόπροθι Mus. | νήων H: accent. Mus. **6561** ἐκμαλάσσεσθαι H: Sop.

6562 *ἀποπταίῃ· πετασθῇ. ἀπέλθῃ vg[16]AS[157]
6563 ἀποπτάμενος· ἀποπτάς (B 71) Hom.
6564 ἀποπτερύσσεται· ἀποτινάσσεται τὰ πτερά. ἢ πτάρνυται D
6565 *ἀπὸ πτόλιος· ἀπὸ τῆς πόλεως (Δ 514) AS[257] Hom.
6566 *ἄποπτον· πόρρωθεν ὁρώμενον S[176] ἢ ἀθεώρητον (Soph. Ai. 15) vg[61]AS[176]Σ. ἢ πολύοπτον S[176]
6567 ἄποπτος· ὁ ἄνωθεν καὶ ἔξω τῆς ὄψεως (Soph. OT 762) D
6568 ἀποπτύσαι· ἀπομύξασθαι D
6569 ἀπόπτυσον· ἀπόρριψον (Greg. Naz. c. 1,2,2,108 [37,587,2 M.]) D
6570 *ἀπόπτυστον· ἀπόβλητον, ˌκατάπτυστον vg[146]AS[324], ἔκβλητον (Eur. Med. 1373) S[324] Eur.
6571 [ἄποπτος· ἀσφαλής, βέβαιος. καὶ ὁ ἄνωθεν τῆς ὄψεως]
6572 ἀποπυρίας· ἄρτος ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενος (Cratin. fr. 106 K.–A.) D
6573 ἀποπυρίζων· ἀπὸ πυρὸς ἐσθίων D
6574 †ἀποράξ· ἀπόρρογα. ἀπόσπασμα. ἀπότμημα
6575 *ἀπορεῖ· ἀδημονεῖ, ἀγωνιᾷ AS[300]
6576 ἀπόρθητοι· ἀδιαμέριστοι. ἀναιχμάλωτοι (Antiphan. fr. 115,1 K.–A.) D
6577 *ἀπ' ὀρθίου· ἐπὶ ὑψηλοῦ (Eur. Phoen. 1223) AS[221] Eur.
6578 ἀπορία· ἀγνωσία
6579 ἀπορνύμενοι· ὁρμῶντες (Ap. Rh. 1,800) D
6580 ἀπόροις· ἀμηχάνοις
6581 ἄπορος· ἐνδεής (Soph. OC 1735)
6582 *ἀπορούμενοι· πενόμενοι (Esai. 51,20) AS[391] LXX
6583 *ἀποροῦντες· ἀμηχανοῦντες AS[277]
6584 ἀπόρουσεν· ἀφήλατο (E 20 ..) Hom.
6585 ἀποροῦσαι· ἀφορμῆσαι
6586 ἀπορραῖσαι· ἀφελέσθαι (π 428). †κύειν Hom.
6587 ἀπορραίσει· ἀπολεῖ, διαφθερεῖ (α 404). ἀποφθαρήσεται Hom.

6562 Su α 3488 (Δ) | **6566** Su α 3490 (Δ) | Σ α 876 | **6572** Ph α 2613; Athen. 3,111e **6573** Ph α 2614 **6581** Σʹ α 1940 fin. **6587** – διαφθερεῖ Ap. S. 40,19; διαφθερεῖ Schol. 404a

---

6564 incl. ad ἀποπταρνύσσεται (Kust.) **6565** l. ἄπο H: accent. Alb. = K **6570** ἀπόπτυσον H: HSt. Thes. 3,602 = K | κατάπυστον H: HSt. = K **6571** dittogr. gll. 6393 + 6567 **6572** l. ἀπ. ἄρτ. H: Schr. = Ph | ὀπυρώμενος H: HSt. Thes. 3,626 = Ph, cf. Athen. **6573** ἀποπυριάζων Ph | cf. SIG[3] 1106 n.17 **6574** v.l. gl. 6606 (Pears. 104. 755. Alb.) **6577** ἀπορθίου H (K): Mus. | απο K **6579** ὁρμῶνται H: Mus. **6584** ἀφήλετο H: Voss. Kust. Jens. Luc. 38 **6585** ἀπορῆσαι H: Perg. Kust. | ἀφορῆσαι H: Perg. Kust. **6586** ἀπορρᾶσαι H: Pears. 104. 755. Voss. Kust. | ἀφέλεσθαι H: accent. Mus. | κύειν ad ἀπορραῖσαι Mein. 1858,517; ἐκκρούειν La. **6587** ἀπορεῖ H: Pears. 755. Kust. Bos. Obs. 157 = testt. | διαφθέρει H: accent. Mus. = testt. | ἀποφθαρήσεται ad ἀπερρήσει ref. Kust.

D **6588** ἀπορραίνειν· τὸ ἐκ πολλῶν ὀλίγα διδόναι
D **6589** ἀπορραντίσεις· οἱ καθαρμοί
D **6590** ἀπόρραξιν· παιδιὰν διὰ σφαίρας
6591 ἀπόρρησις· ἀπορία. προσαγόρευσις
6592 ἀπόρρημα· ἀπαγόρευσις (Plat. Polit. 296a)
Hom. **6593** ἀπορρήξας· ἀποκόψας (ι 481 ..)
6594 ἀπορρίψας· ἀτιμάσας
6595 *ἀπόρρητοι· ἄφραστοι. ῥηθῆναι μὴ δυνάμενοι A[151](vg[1])
6596 ἀπορρήτους· ἀπηγορευμένους
6597 *ἀπορρήτως· ἀφράστως (Cyr. in xii proph. 1,80,2 ..) AS[393]
LXX **6598** ἀπόρρητα· ἀνεκλάλητα (Sir. 13,22)
D **6599** ἀπορροάς· εἴδωλα, καὶ σκιαί (Plat. Men. 76c)
6600 *ἀπορροή· ἡ ἀπό τινος ῥέουσα ⟨σταγών⟩ vg[22](AS[162]Br[684])
6601 †ἄπορρον· πάλιν
LXX **6602** *ἀπόρροια· σταλαγμός (Sap. 7,25) AS[302]
D **6603** ἀπορρυταλίξαι· ἀποσπάσαι
6604 *ἀπορρῶγας· ἀπεσχισμένας vg[87]AS[196]Br[622]Σ
Hom. **6605** *ἀπορρῶγες· αἱ ἀνέχουσαι πέτραι (ν 98) AS[394]
Hom. **6606** *ἀπορρώξ· ἀπόσταγμα AS[255]. ἀπόρρηγμαS[255]. ἀπόσπασμα g[89]S[255]Σ(Br[682]). ἀπόρροια (ι 359) AS[255]
6607 ἀπόρυξ· σχίσμα
D **6608** ἀπορυπτομενος· ἀπονιπτομενος AS[252]
D **6609** ἀποσαλεύσας· ἐπιτηρήσας (Cyr. epp. pasch. 77,925B M.)
D **6610** ἀποσβέστῳ· νεκρῷ
D **6611** ἀποσεσύκασται· τὰ σῦκα ἀποβέβληκε βρωθέντα (Amips. fr. 33 K.–A.)
6612 *ἀποσεμνύνει· μεγαλύνει vg[76]AS[190]

6590 cf. Poll. 9,105 **6591** cf. Σ′ α 1942 | **6596** cf. Schol. Luc. 88,20 **6600** Σ α 878 **6604** Σ α 880 **6605** Ap. S. 39,23 **6606** – ἀπόσπασμα EM 130,56; ἀπόρρηγμα ἀπόσπ. Ap. S. 40,24; ἀπόσπ. ὄρους Σ α 881; ἀπόσπ. ἀπόρροια Schol. **6609** EM 125,48 **6611** EM 125,49

6588 ἀπορραίνειν revera H (αποραιγειν leg. La.) **6589** ἀπορραγεῖς H: La. (‘possis et απορραντισμοι’) **6590** ἀπορράξειν H: Mus. | παιδιᾶν H: accent. Mus. **6591** ἀπόρησις et ἀπόρρησις confundi not. Pears. 104. Kust. **6593** expl. ἀτιμάσας, **6594** expl. ἀποκόψας H: trsp. Hemsterh. **6598** v.l.: gl. 5905 **6599** ‘-ροαι an σκιας voluerit, incertum’ La.; hoc Bouhier ad Cic. ND p. 379 **6600** ἣ H: Mus. = (K[ASBr]) | add. La. = K, cf. Schm. = Σ **6601** ἀπόρρον H: accent. Mus. | v.l. gl. 8973 (Kust.) **6603** ἀποσπᾶσαι H: accent. Mus. | ‘ad ρυτηρ’ La. **6604** ἀπεσχασμένας H: Mus. = KΣ **6606** v.l.: gl. 6574 | ἀπόρρωξ H: accent. Mus. = testt. | n. gl. ἀπόσπασμα H: HSt. Thes. 1,526 = K (κατα- Br) EM Ap. S. | ἀπορροίαξ H: HSt. = K Schol.; ὄρους K[g]Σ **6607** h.e. ἀπώρυξ (Schm.); cf. Lob. Phryn. p. 231–2 **6610** ἀποσβαίω H: La.; λιποβίῳ Alb. coll. gl. λ 1098; ἀποσβέω· νεκρῷ V. Schmidt, Spr. Unt. zu Her. 86 n.52 **6611** σύκα H: accent. Mus. = EM

6613 ἀποσηκώσας· ὡς ἐν σηκῷ κατακλείσας D
6614 ἀποσημανῶ· ἀποδιώξω D
6615 *ἀποσημήνασθαι· σημειώσασθαι (Cyr. in Esai. 70, 673A M.) vg[62]AS[177]
6616 ἀποσχεῖν· ἀποδιώκειν (Ar. Lys. 718) D
6617 *[ἀπόσεται] ἀπόσιτος καὶ ἄσιτος· ⟨ἄτροφος⟩ vg[147]Σ(A[326])
6618 ἀποσιμοῦν· ἀποστρέφειν ⟨τὴν ἀκήν⟩. πρὸς τὸ σιμὸν φέρεσθαι D
6619 ἀποσισάμενοι· ἀπορρίψαντες
6620 ἀποσκαμυνθίζειν· ἀπομυκτηρίζειν D
6621 ἀποσκελίσαι· παιδικὴν ὄρχησιν ὀρχήσασθαι D
6622 *ἀποσκευαζόμενος· ἀποχωριζόμενος A[260](AS[397]) ἀποβαλλόμενος, ἀπορριπτόμενος (vg[8]AS[153]Σ)
6623 *ἀποσκευάζονται· ἀποφέρονται (Cyr. in Psalm. 69, 1189D M.) (AS[188])
6624 *ἀποσκευάζετο· ἀκύρους ἐποίει (AS[396])
6625 ἀποσκευάζων· ἀποφέρων, ἀφανίζων D
6626 *ἀποσκευάσαι· ζημιῶσαι (Athenag. leg. 2, 1) AS[272]
6627 ἀπόσκημμα· ἀπέρεισμα. Αἰσχύλος Ἀργείοις (fr. 18 R.) D
6628 *ἀποσκιρωθέν· ἀποσκληρυνθέν vg[150]AS[330]
6629 ἀποσκλαίη· ἀποξηραίνοιτο, ἀποθάνοι D + K
6630 ἀποσκνίψῃς· σκέδασῃς, κρούσῃς D
6631 μὴ ἀποσκορακίσῃς με· μὴ ἀποδοκιμάσῃς με, μὴ ἀπορρίψῃς με (Ps. 26, 9) LXX
6632 ἀποσκόλυπτε· ἀπολέπισον καὶ ἀποκόλουε. φασὶ καὶ τὸν περιτετμημένον τὸ αἰδοῖον ἀπεσκολυμμένον. Σοφοκλῆς Μώμῳ (fr. 423 R.) D
6633 *ἀπὸ σκοποῦ· οὐκ ἐκτὸς σκοποῦ AS[293] ἢ ἀπροσκέπτως (λ 344) S[293] Hom.

6613 EM 125, 50 **6616** cf. Schol. **6617** Σ α 884 (ἀ.· ἄ. ἄ.) **6618** EM 125, 51 **6622** ἀποβαλλόμενος – Σ α 885 **6625** cf. Σ α 886 | **6629** | Σ α 888 **6632** φασὶ – Ael. Dion. α 162 **6633** | Ap. S. 40, 4

6614 ἀποσημάνω H: accent. Mus. | ἀποδείξω Pears. 104, ft. corrupt. e gl. 6616 **6616** ἀποσήχειν H: La. = (Schol.) **6617** om. dittogr. et add. La. = ΚΣ **6618** ἀπομοῦν H: H[c] = EM | ἀποτρέχειν Heins. = EM | add. La. = EM | πρὸς τὸν H: HSt. Thes. 3, 785 = EM | φέρειν H: La. **6619** ἀποσεισάμενοι Mus. **6620** ἀποσκανθαρίζειν Ruhnk. in Alb. Auct., coll. Poll. 9, 126 | ἀπομυκτηριάζειν H: HSt. Ind. **6621** ἀποσκελῆσαι H: Salm. Pears. 104 **6622** ἀποριπτόμενος H: H[c]; ἀπορρίπτων Σ(K) **6624** -εται· α. αυτους ποιει K; cf. gl. 6041 **6627** ἀπέρισμα H: Mus. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. | ἀργίας H(-εί- Mus.): Meurs. Aesch. **6628** ἀποσκιρρωθέν Palm. = K[vg] | ἀποσκληρανθέν H (K[AS]): Pears. 104. Alb. = K[vg] **6629** ἀποξηραίνοι H: Hemsterh. ad Luc. p. 442 **6630** ἀποκνίψῃς H: HSt. Ind. | σκευάσῃς H: Kust. Hemsterh. **6631** ad gl. 6635 pert. agn. Alb. Kust. (?Heins. Perg.) **6632** ἀπολέπιζον H: La.; ἀπολέπιζε Mus. | ἀπεσκολυμένον H: H[c] **6633** ἄπο H: La.; ἀποσκοποῦ Ap. S. | οὐκ perperam repet. ex Hom. (Jens. Luc. 38) | ἀποσκέπτως H: Schm. = K Ap. S.

D **6634** ἀπόσκοπος· ἄποθεν σκοπῶν (Empedocl. VS 31 B 62, 3)

D **6635** ἀποσκορακίζειν· ἀποδοκιμάζειν

LXX **6636** *ἀποσκορακισμός· ἐξουδένωσις (Esai. 66, 15) AS[400]

D **6637** ἀποσχαλιδώματα· τῶν σχαλίδων τὰ †ἀνοειδῆ ἄκρα. Ξενοφῶν (Cyneg. 10,7)

D **6638** ἀποσκυθίσαι· περιτεμεῖν (vg[96]A[205])

Hom. **6639** *ἀποσκύδμαινε· ὀργίζου AS[401]. χολοῦ. ⌊μέμφου (Ω 65) AS[401]

D **6640** ἀποσκύζει· ἀπομέμφεται. ἀπαξιοῖ. τελευτᾷ εἰς τὸ διχοστατεῖ

D **6641** ἀποσκώμματα· μυκτηρίσματα

LXX **6642** *ἀποσοβεῖ· ἀπελαύνει vg[112]AS[241], ἀποδιώκει (Sir. 22, 20) vg[112]AS[241](Σ)

6643 *ἄποσον· τὸ ποσότητι ἢ μέτρῳ οὐχ ὑποπῖπτον (Cyr. in ep. Hebr. 421, 9 . .) vg[51]AS[168]

D **6644** ἀποσπαρθάζουσι· σπαίρουσι. σφύζουσιν (Hippocr. morb. 2, 10 [7, 18, 9 L.])

6645 *ἀπόσπασμα· μέρος vg[125]AS[280]. ἀπότμημα

D **6646** ἀποσπεύδει· ⟨ἀποπηδᾷ⟩

D **6647** ἀποσποδήσας· ἀποκόψας καὶ θραύσας

D **6648** ἀπὸ σπυρίδος δειπνεῖν, ἢ δειπνίζειν· τὸ ἀντὶ δείπνου ἀργύριον καὶ μερίδα ἐν σπυρίδι λαβεῖν, ἢ δοῦναι (Pherecr. fr. 57 K.–A.)

D **6649** ἀποσπῶμαι· μερίζομαι

Hom. **6650** ἀποσταδόν· ἀφεστηκότες πόρρωθεν, ἐξ ἀποστήματος (Ο 556)

Att. **6651** ἀποστασίου δίκη· ἡ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων, ὅτε ἀποστῶσιν τῶν ἐλευθερωσάντων

Hom. **6652** *ἀπὸ σταθμοῖο· ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως (Ρ 110) AS[234]

D **6653** ἀποσταλέντων· ἀποσπασθέντων

6638 EM 125, 55; cf. Σ α 892; Psell. poem. 6, 292 **6639** – χολοῦ Ap. S. 39, 29; ὀργίζου Schol.; cf. Su α 3532 **6642** | Σ α 893; gl. Sir. **6644** Galen. lex. 85, 1 (cit. Hippocr.) **6648** Athen. 8, 365ab **6650** cf. Schol.; E. Gen. α 1072 (EM 132, 21); Scholl. Opp. hal. 4, 137. 3, 500; πόρρωθεν – Ap. S. 39, 32; EM 125, 17 **6651** Σ α 827a; EM 124, 53; lex. Cant. 12, 1; Poll. 8, 35; Harp. 50, 10[epit.] (Σ′ α 1958) **6652** Schol.

6634 ἀπόθεν H: accent. Mus. **6635** ἀποδοκιμάζεσθαι H[c] **6637** ἀποσκαλιδόντα … σκαλίκων H: Heins. Pears. 104. Voss. = Xen. Poll. 5, 31 | ἀ̅νοειδῆ H; τὰ ἄνωθε δίκρα Tamm. 1970–2, 220–1 coll. Xen. **6638** ἀποσκυθῆσαι H: Mus. = K testt. | περιτομεῖν H: Mus. = EM; ἐπιτεμεῖν ΚΣ, τεμεῖν Psell. **6639** ἀποσκύδμεναι H: HSt. Ind. = K testt. **6640** τελευτᾷ v. La. 2, 808 **6641** ἀποσκώματα H: H[c] **6643** ὑποπίπτον H: accent. La. **6644** ἀποσπαράσσουσι H: HSt. Ind. = Galen. | σφίζουσι H: HSt. **6646** suppl. Huet **6647** contin. H: Heins. Pears. 105 | ἀποπηδήσας H: Schm. **6648** μέρ(αι?) H, μέρη Mus.: Mein. 1858, 521 **6650** ἀποστάδον H: accent. Mus. = pler. testt. (ὀξυτόνως E. Gen.) ; ἀποσταδά Ap. S. **6651** l. ἀπ. H (EM Harp.): Pears. 105 = cett. testt. | ἀποσταδίου H: Palm. Vales. Pears. = testt. | ἀn. lin.ἀπελευθέρων H: ἀ alt. (rubr.) del. Mus. **6652** στάθμοιο H: accent. Mus. = Schol.

6654 ἀποστάς· φυγών. Αἰσχύλος Ἰσθμιασταῖς (fr. 80 R.) καὶ Ἀλκμήνῃ (fr. 12 R.) D
6655 ἀποστάσιον· τὸ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα, καὶ γράψαι ἀποστάσιον (Ev. Matth. 5,31 ..) N. T.
6656 †ἀπόσταδον· δίκτυον μεμολυβδωμένον καὶ καλάμου †περιεννημένον D
6657 ἀποστερεῖται· στερεῖται (Thuc. 3,42,4)
6658 ἀποστέλλεις· ἀπείργεις. κωλύεις. Εὐριπίδης Μηδείᾳ (281) D
6659 ἀπόστιχε· ἄπιθι AS[236], ἀναχώρει, ⌊ἄπελθε (A 522) AS[236] Hom.
6660 ἀπόστημα· ... D
6661 ἀποστήσας· πωλήσας σταθμῷ
6662 ἀποστήσασθαι· ἀποδοῦναι χρέος
6663 ἀποστήσωνται· ἀποκομίσωνται. σταθμῷ γὰρ ἀπεδίδοσαν (N 745) Ap. S.
6664 ἀποστιβής· ἀποπεφοιτηκώς. οὐ τὴν αὐτὴν τρίβον στείβων, τουτέστι φοιτῶν. Σοφοκλῆς Σκυρίαις (fr. 558 R.) D
6665 *ἀποστολαί· ἀποπέμψεις (Eur. IA 688) vg[92]AS[199]Br[626]Σ Eur.
6666 ἀποστολεύς· τὰ πρὸς πλοῦν παρασκευάζων τοῖς πλέουσιν ἀποστελλομένοις ἀπὸ στόλων τὴν διὰ θαλάσσης (Dem. 18, 107 ..) Att.
6667 ἀπόστολος· στρατηγὸς κατὰ πλοῦν πεμπόμενος Att.
6668 ἀποστοματίζειν· ἀπὸ μνήμης ἀξιοῦν λέγειν (Plat. Euthyd. 276c)
6669 ἀποστομίζων· φιμῶν D
6670 *ἀποστρακισθῆναι· ἐξορισθῆναι. τὸ παλαιὸν γὰρ ἐν ὀστράκῳ αἱ ἐξορίαι γραφόμεναι τοῖς ὑπεροριζομένοις ἐδίδοντο AS[152](vg[7]Br[676]Σ)
6671 ἀπὸ στρατόφιν· ἀπὸ στρατοῦ (K 347 codd.) Hom.
6672 ἀποστρέφεται· ἀποτρέπει τὸ πρόσωπον
6673 *ἀποστροφή· προδοσία AS[409]
6674 †ἀποτρωμάξαι· ἀποφράξαι D

6659 ἄπιθι Ap. S. 39,21; ἀναχώρει Schol. **6662** Σ′ α 1983 **6663** Ap. S. 39,11; cf. Σ α 897 **6665** Σ α 899 **6666** Σ α 898; cf. Poll. 8,99, Phryn. praep. soph. 52,8; Philochor. FGrHist. 328 F 63 **6667** Σ α 900 **6668** Σ′ α 1991; cf. Tim. lex. α 61 **6670** Σ α 901

6654 αἰσχῦλος H: accent. ed. 1521 | ἰσθάσταις H: Meurs. Heins. Pears. 105. al. | Euripidis Alcm. agn. Alb., lac. stat. Schm. **6656** δικτύον H: accent. Mus. | καλάμῳ Mus. | περιεστηριγμένον ci. La. **6659** ἀπόστειλε H: Valck. Misc. obs. 8,1,153 = testt.; ἀπόστειχε Kust. Abresch. Misc. obs. 5,1,101 = K | ἄπειθι H (απειθε K): Mus. = Ap. S. | n. gl. ἀναχώρει H: Mus. **6661** contin. H: Alb. **6663** ἀπεδίδωσαν H: H[c] **6664** κυρίαις H: Cas. in Athen. 310,16 **6665** ἀποσταλαὶ H: Salm. Pears. 105. Voss. al. = KΣ **6666** ἀπαστολεὺς H: H[c] = testt. **6668** ἀποστομίζειν H: HSt. Thes. 3,1051 = testt. | ἀξιοῦν om. testt. **6669** φιμόνων H: HSt. Thes. 4,162 **6672** ἀποτρέφει H: ed. 1521 **6674** ἀποσταυρῶσαι (e -στρω-) Alb.; gl. σ 2111 στώμιξ cft. idem; ἀποδρυφάξαι Kust. (‘immo -τρυφ- cf. e.g. IG VII 3498,4’ La.)

D **6675** ἀπόστοργον· ἀπεχθές, καὶ μὴ στεργόμενον
D **6676** ἀποστύφων· τῇ φωνῇ σκληρός
N. T. **6677** *ἀποστυγοῦντες· μισοῦντες (Ep. Rom. 12,9) vg[69]AS[182]Σ
D **6678** ⟨ἀποδρύφει·⟩ ἀποσύρει, ἀποσπᾷ. Σοφοκλῆς Μυσοῖς (fr. 416 R.)
6679 †ἀποσσοῦν· ἀφορᾶν
D **6680** ἀποσυκάζειν· σῦκα ἐσθίειν
6681 †ἀποσυμβολήν· συναντᾶν
Att. **6682** ἀπὸ συμβόλων δικάζειν· ἐδίκαζον Ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων τοῖς ὑπηκόοις. καὶ τοῦτο ἦν χαλεπόν
6683 ἀπόστησον· ἀντὶ τοῦ παράδος
D **6684** ἀπόσφαγμα· παρήθημα τρυγῶδες
6685 *ἀποσφαλείς· ἀποτυχών AS[251]
6686 ἀποσφάξ· τὸ ὑψηλόν
Hom. **6687** *ἀπὸ σφείων· ἀφ᾽ ἑαυτῶν (Δ 535) AS[410]
6688 *ἀπόσφηλεν· ἀποτυχεῖν ἐποίησεν AS[311]
Hom. **6689** ἀποσφήλωσι· ἀπενέγκωσι (γ 320)
D **6690** ἀποσχᾶν· διαιρεῖν (Hippocr. morb. 2,38 [7,54,5 L.])
D **6691** ἀποσχάσαι· διαρρῆξαι, διαλῦσαι, φλεβοτομῆσαι (Hippocr. morb. 1,28 [6,196,14 L.])
6692 *ἀποσχεδιάσας· συντομίσας AS[186]. ψευσάμενος g[77]AS[186]Br[595]Σ
Hom. **6693** *ἀπόσχῃ· παύσῃ (Ζ 96) AS[259]
Hom. **6694** ἀποσχήσει· ἀποχωρίσει (τ 572)
6695 *ἀποσχοινίσαντες· ἀποστερήσαντες g[80]AS[191]Σ
D **6696** ἀποσχολάζειν· κατασχολάζειν
D **6697** ἀποτάδην· ἐκτεταμένως (Cyr. ador. 68,276D M.)
6698 *ἀποταμιεύεται· ἀποκλείει g[81]AS[206]Br[654]Σ, ἀποφυλάττει AS[206]
6699 ἀποτάξιον· ἀπόπομπον

6677 Σ α 902 **6678** E. Gen. α 1550 (EM 127,19) (om. cit.) **6682** Σ''' α 1975; cf. Arist. Ath. pol. 59,6 **6684** Galen. lex. 85,3 **6687** Schol.; Su α 3572 (Δ) **6688** cf. Schol.; E. Gen. α 1082 (EM 128,22) **6691** φλεβοτομῆσαι EM 126,1 **6692** Su α 3575 (Δ) | Σ α 903 **6693** lex. Hom. α 663 **6694** cf. E. Gen. α 1075 (EM 128,34) **6695** Σ α 906 **6698** Σ α 907 |

6678 l. add. Schm. (ἀποδρύφοι E. Gen.) | ἀποσύροι E. Gen. **6679** ἀποσοῦν· ἀφορμᾶν Lob. Rhem. p. 21 ('sed act. teste caret' La.) **6680** n. lin. ποσυκάζειν H: ἀ ins. Mus. | σύκα H: accent. Mus. **6681** ἀποσυμβολ( ) H: La., qui ἀπὸ συμβόλων συναντᾶν· … ci.; ἀποσυμβολᾶν Mus. **6682** l. ἀπὸ συμβ. H: ed. 1521 = Σ''' **6684** παράθημα H: H[c] = Galen. **6686** 'vix sanum' La. **6687** σφειῶν H: accent. Mus. = testt. **6688** ἀποσφήλειν, λ e corr. H: Voss. = K; ἀποσφήλειε et ποιήσειε Pears. 105. Kust. Jens. Luc. 39 = testt., cf. gl. σ 2894 **6689** ἀποσφίλωσις· ἀπενέγνωσις (ἀπενέγκωσις Ald.) H: Schm. **6690** ἀναιρεῖν H: Pears. 105. Kust. **6692** συντομίας H: K; συντομεύσας Pears. 106 = Su | σκεψάμενος H: Biel. = KΣ; ⟨μὴ⟩ σκεψ. Pears. 106 **6694** ἀποχωρήσει H: Voss. Kust. = E. Gen. (χωρ-) **6697** ἀποτάδων H: Pears. 106. Perg. Kust. | ἐκτεταμένων H: Perg. Kust. **6698** l. ἀποπεζεύεται H: Kust. Alb. = KΣ

6700 *ἀποταυρούμενος· θρασυνόμενος (Cyr. in Gen. 69,36C M.) vg[88]AS[263]Σ(Br[705])

6701 *ἀπὸ ταὐτομάτου· ἐξαίφνης vg[149]AS[328]Br[746]

6702 ἀπόταφοι· οἱ συνηριστευκότες ⟨μετὰ⟩ τῶν ἐλευθέρων δοῦλοι, καὶ μὴ συνταφέντες αὐτοῖς D

6703 *ἀποτείνεται· ἐκτείνει, φιλονικεῖ (Cyr. in xii proph. 2,181,2) vg[48]AS[167]Σ

6704 ἀποτεμεῖ· ἀποκόψει (Cyr. in Ioh. 2,548,6)

6705 ἀποτεμεῖν· ἁγνίσαι

6706 ἀποτεθρίακεν· ἀποπεφύλλικεν. ἀποκεκάθαρκεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν συκοφύλλων (Ar. Ach. 158)

6707 ἀποτεθυμμένοι· κεκαυμένοι D

6708 *ἀποτενεῖτε· ἀποδώσετε (Exod. 8,24) AS[304] LXX

6709 *ἀποτετίνακται· ἀπέρριψεν (1. Regn. 10,2) vg[124]AS[273] LXX

6710 ἀπότευγμα· ἀποτυχία

6711 *ἀποτεύξασθαι· ἀποτυχεῖν vg[86]AS[195]Br[605]Σ

6712 ἀποτίθεται· συνάγει εἰς τὰς ἀποθήκας

6713 ἀποτηλόθεν· μακρόθεν Att.

6714 ἀποτίθησιν· ἀποθνήσκει

6715 ἀποτίμαστος· ἀνύβριστος (Τ 263) Hom.

6716 ἀποτιμήματα· ⟨αἱ⟩ πρὸς τὰς φερνὰς ὑποθῆκαι D

6717 ἀποτιμήσασθαι· τὸ λαβεῖν εἰς ὑποθήκην (Dem. 30,8) D

6718 ἀποτιμᾷ· ὑποτίθησιν D

6719 ἀπότιμος· ἄτιμος (Soph. OT 215) D

6720 *ἀποτίνῃ· τιμωρίαν παρασχῇ (A[329])

6721 ἀποτίπλατον· ἀπροσπέλαστον D

6722 *ἀποτείσει· ἀποδώσει (Exod. 21,36 ..) AS[271] LXX

6723 ἀποτῖσαι· ἀποδοῦναι (ν 193) Hom.

6724 ἀποτίσεται· τιμωρήσεται (α 268) Hom.

6700 Σ α 908 **6703** Σ α 909 **6706** Σ‴ α 1997; cf. Schol. Ar. **6711** Σ α 912 **6715** Schol. **6716** Poll. 3,36 **6719** EM 131,31 **6723** Schol.; cf. EM 128,35

6700 θρασυνούμενος H: Mus. = KΣ **6702** τὴν ἐλευθέραν H: La.; τοῖς ἐλευθέροις HSt. Heins. Pears. 106. al. | cf. SIG[3] 1258 n.1 **6703** ἐκτίνει H: Mus. = K[AS]; ἐκτείνεται Pears. 106 = K[vg]Σ | φιλονεικᾶ H: Mus.; -νεικεῖ KΣ **6705** ‘metaphora Christiana’ La. **6706** ἀποτεθριάκειν H: Mus. = Σ‴ (ἀποτέθρακεν Schol. Ar.) | ἀποπεφύλακεν H: Pears. 106. Kust. Bos. Anim. 124 = Σ‴; ἀπεφύλλησε Schol. Ar. | ἀπεκάθαρεν H: Wack.*; δια- Σ‴ | σκοφύλλων H: Mus. **6707** ἀποτεθυμένοι H: Hemsterh. **6708** ἀποτανεῖται H: La. = K[A] | ἀποδόσεται H (-δώσ- Mus. = K): La. **6709** ἀπέριψεν H: Mus. = K **6715** h.e. ἀπρο- (Alb. = Schol. et Hom.) **6716** ἀπὸ τιμήματος H: Mus. = Poll. | add. Mus. = Poll. | φρένας H: Mus. **6718** ἀποτιμιᾶ· ἀποτίθησιν H: Hemsterh. **6720** ἀποτινῆ H: accent. Mus. **6721** ἀποτίπλαστον H: Schm. **6722** ἀποτίσει H (K): La. | ἀποδόσει H: Mus. = K

6725 *ἀποτειχίζων· περιφράττων AS[192](vg[85]Σ)
6726 ἀπότμημα· ἐκκεκομμένον
Hom. **6727** *ἀποτμήξαντες· ἀποτεμόντες AS[331], ἀποχωρίσαντες (Λ 468) S[331]
6728 ἀπότμηται· ἀποκέκοπται
Hom. **6729** *ἀπότμου· δυστυχεστάτου (Ω 388) AS[332]
Hom. **6730** ἀπὸ τοΐϊν· ἀπὸ τούτων (Λ 110)
D **6731** ἀποτόκου⟨ς⟩· τὰς ἀπογεννήσεις τῶν †γεννημάτων (Hippocr. art. 49 [4,216,13 L.])
D **6732** ἀποτομάδα· σχίζαν. καὶ ἀκόντιον πεντάθλου
D **6733** ἀπότομοι· οὐκ ἐνεργοί
6734 ἀπότομον· τὸν μὴ ἄξιον προσόψεως
N. T. **6735** *ἀποτόμως· σκληρῶς AS[275], ἀπαραιτήτως (Ep. Tit. 1,13)
D **6736** ἀποτράγημα· λείψανον βρώματος (Eupol. fr. 306 K.–A. v.l.)
6737 *ἀποτραχύνεται· θρασύνεται (Cyr. glaph. in Pent. 69,604B M.) g[83]Σ
6738 *ἀποτραχύνοιτο· θρασύνοιτο AS[189]
LXX **6739** *ἀποτρέχοντες· ἀναχωροῦντες (Ierem. 44,9) AS[282]
D **6740** ἀποτρέψαι· διαλῦσαι φιλονείκως
6741 *ἀποτριψάμενοι· ἀπορριψάμενοι (Cyr. ador. 68,1073D M.) AS[267]
D **6742** ἀποτριάξαι· γ′ πληγὰς δοῦναι (com. ad. fr. *447)
6743 *ἀποτρόπαιος· φευκταῖος vg[67](A[180]S[314]Br[490]Σ). φοβερὸς τὴν ὄψιν. κακός AS[314] [ἀποτροπήν]
6744 *ἀποτροπιάσματα· ἐξιλεώματα ἀποτρέποντα τὸ φαῦλον A[291](Σ)
D **6745** ἀπότροπον· ὅ τις ἂν ἀποτράποιτο. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι (OT 1313)
Ap. S. **6746** ἀπότροπος· οὐκ ἐπιστρέφων εἰς τὴν πόλιν, ἀποτετραμμένος τῆς τοῦ ἄστεως ἐπιστροφῆς (ξ 372)
6747 ἀπὸ τρόπου· ἔξω τοῦ τρόπου

6725 Σ α 910 **6727** Ap. S. 39,17; ἀποχωρίσαντες Schol. **6729** Schol. **6730** cf. Schol. **6731** Erot. α 115 **6732** | Galen. 6,134,2 K.; Poll. 3,151 **6736** Athen. 14,658d (cit. Eupol.) **6737** Σ α 914 **6742** EM 125,3; Σ[b] α 2012 **6743** φευκταῖος cf. Σ α 915; κακὸς – cf. Su α 3615 **6744** Σ α 916 **6745** Schol. Soph. **6746** Ap. S. 40,8; – πόλιν EM 131,32

6725 ἀποτιχίζων H: Mus. = ΚΣ **6726** ἐκεκομέ(νον) H: Mus. **6727** ἀποτεμόμενοι Ap. S. | ἀποχωρισθέντες H: Pears. 106. 755. Alb. = K Ap. S. (Schol.) **6728** ἀποτέτμηται Mus. **6730** ἀπότοιϊν H: Mus. = Schol. **6731** ἀποτόκου H: Mus.; ἀπὸ τόκου Erot. | ‘h. e. αποτοκους – των νοσων, sed pervetus vitium, cf. Erot.’ La. **6734** προσώψεως H: Mus. **6735** ἀπαιτήτως H: Mus. **6736** βρώματα H: Schm. **6741** ἀποριψάμενοι H: Mus. = K **6742** ἀποτριάσαι Pears. 107. Voss. Munck. = testt. **6743** incl. ad ἀποτρόπαιον ref. La. **6744** ἀποτροπίασμα H (Σ): Mus. = K | ἐξιλέωσμα H (-ατα Mus.): Kust. = K; ἐξίλασμα Σ **6745** τις ἀνατράπ( ) H: Mus.; ἄν τις ἀποστρέψαιτο (ἀποτρ- Lasc.) Schol. Soph. | ἠδυπδ() H: Mus. **6746** ἀπότροπον H: Alb. = testt. | ἐπιστρέφον H: Alb. = testt. | n. gl. ἀποτετραμμένος (vix -ους) H: contin. -μένον Mus. | τὴν … ἐπιστροφήν H: Schm.; τῆς … ἀναστροφῆς Ap. S. **6747** ἄπο H: accent. La.

6748 ἀπότροφος· μακρὰν τεθραμμένος (Hdt. 2, 63, 4) D
6749 ἀποτρόχου· ἐξ ἅρματος δρόμου (Ar. fr. 645 K.–A.) D
6750 ἀποτρυπῶν· λάθρα ἐξιών D
6751 ἀποτρωπᾶσθαι· ἀποτρέπεσθαι (Ap. Rh. 3, 16) D
6752 ἀποτυλῶσαι· ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον (Pherecr. fr. 227 K.–A.?) D
6753 vacat
6754 ἀποτυχισθείς· ἀντὶ τοῦ ἀποτιλθείς. καὶ τὸ ἀποτυχίσαι ἐπὶ τοῦ ἀποπελεκῆσαι τὸν λίθον, ἀπὸ τῶν τύχων. ἔστι δὲ λιθοξοϊκὸν σιδήριον D
6755 ἀποτύψωνται· παύσωνται τοῦ τύψασθαι (Hdt. 2, 40, 4) D
6756 *ἀπ᾽ οὔατος· μακρὰν τῆς ἀκοῆς (Σ 272 ..) AS[231] Hom.
6757 *ἀπ᾽ οὔδεος· ἀπὸ τοῦ ἐδάφους (Μ 448) AS[226] Hom.
6758 ἀπὸ κράτος· ἀπὸ τῆς ⟨περι⟩κεφαλαίας (Ε 7 ..) Hom.
6759 ἀπούρας· [ἀφελόμενος AS[334]. ἢ] ˌἀφορίσας S[334], ⟨καταχρηστικῶς δὲ ἀφελόμενος⟩ (Α 356 ..) Ap. S.
6760 ἀπούργους γωνίας· εὐτελεῖς, καὶ ὅπου τὰ σαρώματα συνάγεται [ἀπουρικτικῶς δὲ ἀφελόμενος] D
6761 *ἀπουρίσσουσιν· ἀφαιρήσονται (Χ 489) [AS[424]] Hom.
6762 ἄπους· μὴ ἔχων πόδας
6763 *ἀπουσία· ὅταν τις ἀπῇ g[116/117]AS[262] ἢ τις ἀπέχῃ. καὶ ἡ ˌἀπόλειψις g[117]AS[262]
6764 *ἀποφαίνει· φανεροποιεῖ g[55]AS[213]Σ
6765 *ἀποφαίνουσι· ἀποδεικνύουσιν AS[154]
6766 ἀποφανθείς· ἐν τῷ φανερῷ καταστάς. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ (fr. 71 R.) D
6767 ἀπόφαρσις· ἡ ἑταίρα, ὡς Ἡγήσανδρος D

6749 gl. ε 3591 (ubi Ar. cit. Ph ε 1106) **6751** Schol. Ap. Rh. **6752** EM 125, 24; cf. Poll. 2, 176 **6754** Paus. α 137; Σ''' α 2016 **6756** cf. Schol. **6757** Schol. **6758** cf. Schol. **6759** Ap. S. 39, 3; ἀφελόμενος Schol.; E. Gen. α 1077 (EM 132, 42) **6760** Σ' α 1944 **6761** Schol. **6762** cf. Ph α 2473 (cit. Pherecr. fr. 209 K.–A.) **6764** Σ α 918 **6766** cf. Σ''' α 2029

6749 ἀπὸ τροχοῦ H: Schm. coll. gl. ε 3591; ἀπὸ τρόχου Abresch. Misc. obs. 5, 1, 105 **6750** ἀποτρυσῶν· … ἀξιῶν H: Schm. coll. gl. ε 1767 **6751** -σθε bis Pears. 107. 755 (φ 112) **6752** ἐπᾶραι ἄαιδν(ον) H: Salm. Palm. Pears. 107. 755–6. al. = EM, cf. gl. 6062 **6754** τὸ ἀποτυχισθὲν H: HSt. Thes. 3, 1426 = Paus. | τονῶν τυχονῶν H: Mus. **6755** παύσωται H: Mus. **6756** l. ἀπόβατος H: Mus. = K Schol. **6757** ἀπούδεος H: Mus. = K Schol. **6758** ἀπούκρατος H: Sop. Heins. Pears. 107 | add. Pears. Kust. = Schol. **6759** ἀφηρήσας H: Pears. 756. Schr. = K Ap. S. | incl. e gl. 6760 trsp. Alb., em. Schm., coll. Ap. S. καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ ψιλῶς ἀφελέσθαι **6760** γονίας H: Mus. = (Σ') | ἅρματα H: Mus. = Σ' | incl. ad gl. 6759 | ἀφελομένως Mus. **6761** ἀφειρήσονται H: Mus. = Schol. **6763** τίσαπη(ων) H: Phav. = K; τις ἀπὼν ᾖ Pears. 107 **6767** ἀποφράση(ν) Athen. | 'Heges. Delphius, vix Salaminius (v. ad gl. 5654)' La.

Hom. **6768** ἀπόφασθε· ἀπαγγείλατε (Ι 422)

6769 *ἀποφάσκει· ἀπαγορεύει (Cyr. in xii proph. 2,287,8 ..) v[97]g[98]AS[215]Σ

D **6770** ἀπόφασις· κρίσις. ψῆφος. δίκη

6771 *ἀποφεῖν· ἀπατῆσαι AS[299]

6772 ἀποφῆσαι· ἀρνήσασθαι

Hom. **6773** ἀπόφημι· ἀπολέγω. *ἀποφαίνομαι AS[335]Br[541]Σ. ἀπαρνοῦμαι (Η 362) AS[335]

6774 *ἀποφῆναι· ἀποδεῖξαι g[56]AS[426]Σ

6775 *ἀποφήνας· εἰπών (Cyr. in xii proph. 1,126,10 male interpr.?) AS[193]Br[603]

6776 †ἀποφθαναῖνον· ἀποθνήσκοντα

Att. **6777** *ἀποφθάρηθί μου· ἀπαλλάγηθί μου (com. ad. fr. *472) AS[308] [μάντευμα]

D **6778** ἀπόφθεγμα· σύντομος λόγος, ⟨μάντευμα⟩

Hom. **6779** ἀποφθείσθω· ἀποθανέτω (Θ 429)

Hom. **6780** ἀποφθίμην· ἀπολοίμην. ἀποθάνοιμι (κ 51)

Hom. **6781** *ἀποφθίμενον· ἀποθανόντα (Γ 322) (AS[427])

D **6782** †ἀποφθαράξασθαι· τὸ τοῖς μυκτῆρσιν εἰς τὸ ἔξω ἦχον προέσθαι

D **6783** ἀποφλάσαι· ῥογχάσαι (A[235]). Κρῆτες, καὶ Σάμιοι

6784 ἀποφλαυρίζεσθαι· ἐξευτελίζεσθαι

D **6785** ἀποφλύειν· ἀπερεύγεσθαι

6786 *ἀποφοιτᾶν· ἀποπηδᾶν (Cyr. in xii proph. 1,63,3 ..) g[110]Σ(A[210])

6787 *ἀποφοίτησις· χωρισμός, ἀναχώρησις (Cyr. in xii proph. 1,462,3) (vg[45]A[164])

D **6788** ἀποφορα· ὀσμή. ἢ δένδρα μὴ φέροντα καρπόν

D **6789** ἀποφόρος· ἀσθενέστερος

6790 *ἀποφορτίσασθαι· τὸ βάρος ῥῖψαι (Cyr. in xii proph. 1,148,25 ..) (vg[47]AS[166])

6768 Schol. **6769** Σ α 920; gl. Dionys. 24B **6773** ἀπολέγω Ap. S. 40,7; – ἀποφαίνομαι Schol.; ἀποφ. Σ α 921 **6767** cf. Athen. 6,267c **6774** Σ α 922 **6777** Moer. 190,11 (α 110 H.) **6780** Ap. S. 39,6 | **6781** lex. Hom. α 646; Su α 3638 (Δ); E. Gen. α 1023 (EM 127,24) **6784** Schol. Pind. Pyth. 3,22a = 12; cf. EM 128,54 **6786** Σ α 925

6768 ἀπόφασθαι· ἀπαγγείλαται H: Mus. = Schol. **6771** ἀπάφειν Mus., ἀπαφεῖν Pears. 107. Kust. **6776** v.l. gl. 6781 (Mus.) **6777** ἀποφθάρητί et ἀπαλλάγητί H (K): Guyet. Kust. = Moer. | incl. ad gl. seq. trsp. Mus. **6778** ἀποφθέγματα H: Mus. **6779** ἀποφθίσθω Mus. **6781** ἀποφθιμένον H: accent. Mus. = testt.; αποφθινομενον K | αποθνησκοντα K **6782–3** una gl. Voretzsch p. 19 **6782** ad πτάρνυμι ref. Chantr. 1955,61 | πρόη(?)σθαι H: Mus. **6783** ἀποφλᾶσαι H: accent. Lob. Rhem. p. 9, qui c. onomatopoetico verbo φλάζω coniungit, in πα-φλάζω servato (‘vix recte’ La.) | ῥογχᾶσαι H: accent. Mus. | κρῆται H: Mus. **6785** ἀπερεύγεσθαι H (ε pr. vix Mus.) **6786** ἀποφοῖντα H: Phav. = K Σ **6788** ἀποφορὰ H, ad quod ὀσμή; cett. ad ἀπόφορα (agn. Heins. Kust.) **6790** ῥίψαι H: accent. La.

6791 ἀποφράδας· κακάς. παρατηρησίμους AS[336]
6792 ἀποφράδες· ἡμέραι ζ′ οὕτως ὀνομαζόμεναι, ἐν αἷς ἐναγίζουσι τοῖς νεκροῖς. μεταφέρουσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοὺς πονηρούς (Eupol. fr. 332, 2 K.–A.) *ἢ ἀπαγορευόμεναι (AS[310]vg[140]) πρὸς τὰς πράξεις AS[310] D
6793 ἀποφύλιοι· ξένοι, οἱ μὴ ἔχοντες φυλήν. Αἰσχύλος … σατυρικῷ (fr. 287 R,) Att.
6794 ἀποφῦναι· διαστῆναι D
6795 ἀποφυσήσασα· ἐκρύψασα D
6796 ἀποφύσιας· ἐκφυσήσεις. ἐξοχάς (Hippocr. septim. part. 9 [7, 450, 5 L.]) D
6797 ἀποφώλια· †ἀποφίλια (ε 182) Hom.
6798 †ἀποφώλιος· μάταιος. ἀδόκιμος, εὐτελής, ἢ ἀπαίδευτος (θ 177) + Hom.
6799 ἀπὸ φῶρας· κλέπτας (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 390 [37, 999, 5 M.]) Greg. Naz.
6800 *ἀποχασθῇ· ἀποθάνῃ AS[294] [ἀποσχῇ]
6801 *ἀπόχασον· ἀποχώρησον AS[295]
6802 ἀποχή· ⟨πλήρωσις⟩ D
6803 [ἀποχρῇ· ἐξαρκεῖ]
6804 ἀποχειρόβιοι· οἱ ἁλιεῖς. καὶ χειρώνακτες, καὶ ἐγχειρογάστορες, οἱ τεχνῖται D
6805 †ἄποχον· ἀπότεχνον. οἱ δὲ ἄγροικον. οἱ δὲ μάταιον D
6806 ἀποχλωρίας· οὗ ἀπὸ αἰσχύνης ἢ μανίας ἡ χρόα τῆς ὄψεως ἀλλάσσεται D
6807 ἀποχραίνειν· τὸ ἀπολειφθέν τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς ζωγράφοις … (Plat. leg. 769a) D
6808 ἀποχρέμματος· ἀποπτύσματος (Hippocr. loc. hom. 16 [6, 308, 21 L.]) D
6809 *ἀπόχρη· ἐξαρκεῖ Σ(g[65]A[179]Br[487])

6792 ἐναγίζουσι et ἢ – cf. Su α 3642; τοὺς πονηρούς E. Gen. α 1037 (EM 131, 19); ἀπαγορευόμεναι – Moer. 190, 13 (α 112 H.); cf. Phryn. praep. soph. 5, 11 **6793** Σ′ α 2030; οἱ – φυλήν Poll. 3, 56 **6797** Ap. S. 39, 7; Orion 11, 1; Schol. 182b; EM 130, 47 **6798** – ἀδόκιμος Σ′′′ α 2031; ἀπαίδευτος Schol.; Su α 3641 (Δ); E. Gen. α 1038 (EM 130, 47) **6804** cf. Poll. 1, 50 **6809** Σ α 927; gl. Dionys. 24B; cf. E. Gen. α 1577 (EM 127, 55); lex. rhet. 197, 8; Schol. Ar. Av. 1603a

---

6792 ἁγιάζουσι H: Mus. | απηγορευμεναι K **6795** ἐγκρυψάσασα H: Mus. **6797** ἀποφωλία H: accent. Mus. = testt. | ἀποφιλία H: accent. Mus.; ἀπαίδευτα testt. **6799** ἀποφώρας H: sep. Mein., -ῶ- Mus. **6800** ἀποθανεῖ H: Mus. = K | incl. corrupt. e gl. 6802 (Alb.) **6803** contin. H: Kust. Alb. | dittogr. gl. 6809 **6804** ἀποχειρόβιες H: Mus.; -βίωτοι Poll. -βίοτοι (om. οἱ) Cob. 1875, 292. 1881, 368 | ἁλεῖς H: Mus.; cf. Jacoby ad Hecat. 1 F 367 | χειρονάκτες H: Mus. | τεχνῆται H: Mus. **6805** ἀπόχειρον Voss. ex ord. | ἄκροικον H: Mus. **6806** ἀποχλωρία H: Mus. **6807** ἀπαλειφθὲν Kust. **6809** ἀρκεῖ K

D **6810** ἀποχρησαμένοις· ἀποσεισαμένοις

D **6811** ἀποχριμφθέντα· ἀποχωρισθέντα

6812 *ἀποχρῶν· πεπληρωμένος AS[433] πρὸς τὰς πράξεις (Cyr. in xii proph. 1,551,3 ..)

D **6813** ἀπόχρωμος· ἀκάλυπτος, ἀπροφάσιστος

6814 *ἀποχρώντως· ἀρκούντως vg[46]A[165], αὐτάρκως, ⸤ἱκανῶς vg[46]A[165]Σ

D **6815** ἀποχρῶσιν· ἐξαρκοῦσιν (Hdt. 5,31,3)

D **6816** ἀποχοιριάζειν· ἀποσοβεῖν, ὡς χοῖρον ἐξελαύνειν

D **6817** ἀποψάλλειν τὰς τρίχας· τίλλειν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν

D **6818** ἀπόψηστρον· τὸ ἀπόμακτρον τοῦ μετρουμένου σίτου

D **6819** ἀπόψυγμα· ἀφόδευμα, κόπρος

6820 *ἀποψύχειν· ἀποπατεῖν AS[337]. ἀποπνευματίζεσθαι (Thuc. 1,134,3). ⸤ἀφοδεύειν q

D **6821** ἄππας· ὁ τροφεύς

D **6822** †ἄππιλος· ἀσπάργαντος

6823 †ἀππαλλάζειν· ἐκκλησιάζειν. Ἴωνες

D **6824** †ἄππιρ· ὕσπληξ. Λάκωνες

D **6825** ἀπραγμοσύνη· ἀργία. ἢ φυτὸν ἐν Ἀκαδημίᾳ (Ar. Nub. 1007)

D **6826** ἄπρηκτα· ἀνωφέλητα

D **6827** ἄπρατα· μὴ ⟨πι⟩πρασκόμενα

Hom. **6828** *ἄπρηκτον· ἄπρακτον (B 121) AS[24]

6829 ἀπρήκτως· ἀπράκτως

D **6830** ἄπρητον· ἀφλόγιστον

Hom. **6831** *ἀπριάτην· ἄνευ πράσεως (A 99) g[απο107]AS[30]Σ

D **6832** ἀπρίξ· προσπεφυκότως. *ἰσχυρῶς vg[6]AS[20]Br[480]Σ. σφοδρῶς A[19]S[20] ὃ οὐχ οἷόν τε πρῖσαι, διὰ τὴν σύμφυσιν

6814 ἀρκούντως et ἱκανῶς lex. αἱμ. α 142 (E. Gud. 179,1. EM 129,1); Schol.[F] Thuc. 7,77,3*b*; αὐτάρκως Su α 3655 (Δ); ἱκ. Σ α 928 **6815** cf. Su α 3652 (Δ) **6816** Σ''' α 2039 **6820** ἀποπνευματίζεσθαι – E. Gen. α 1063 (EM 127,17); ἀφοδεύειν lex. rhet. 210,17 (q) **6825** | Ar. Byz. fr. 399 S. (Schol. Ar. 1007c. Su α 3682) **6827** Poll. 7,10 **6828** Schol. **6831** Σ α 931; Schol. (P. Oxy. 2405,103);. Ep. Hom. ad A 99[2] (E. Gud. 179,5. EM 132,46) **6832** – ἰσχυρῶς et ὃ – Schol. Plat. Theaet. 155e (41); προσπεφυκότως et ὃ – Su α 3688; cf. Schol. Theocr. 15,68; προσπ. EM 132,52; ἰσχ. Σ α 932; E. Gen. α 1085 (EM 132,52)

6811 ἀποχριμφέντα H: Pears. 108. Kust. **6812** ἀποχρὼν H: accent. Kust. **6813** ἀπόχρανος H: Salm. Voss. Kust., 'sine fuco et fallaciis' La.; ἀπρόχανος Cob. 1881,368 **6817** l. ἀποψαιλειν H (-λλ- Mus.): Jun. Salm. Kust. al. **6818** ἀπόψηστον H: Ruhnk. in Alb. Auct. **6820** ἀποπλάττειν H: HSt. Thes. 4,742 = K; ἀποπλύνειν Pears. 108 = E. Gen. | ἀποπνευματίζειν E. Gen. **6822** ἄπιλος· ἀσπαργάνωτος HSt. Ind.; ἄσπιλος· ἀρρύπαντος Schm. ('Neolacon. σπ > ππ?' La.) **6823** v.l. gl. 5933 (Guyet); 'frustra def. OHoffm. G. Dial. 3,327' La. **6824** ἁπτήρ ci. La. **6827** add. Mus. = Poll. **6832** ἄπριξ H: accent. Mus. = K[Br] testt. [null. le. in Scholl.] | προσπεφοικτῶς H: Mus. = Schol. Plat. (cod. P: -ων TW) Su EM; ἐμπεφ- Schol. Theocr. | ταιπρίσαι H: τε Mus., accent. Schol. Plat.; διαπρῖσαι Schol. Theocr. | καὶ τὴν σύγχυσιν H: Phav. = Schol. Plat. Su; τὴν συμφυΐαν Schol. Theocr.

6833 *ἀπροϊδῆ· ἀφανῆ (Greg. Naz. 2,1,1,58 [37,974,8 M.]) (g^{9}) Greg. Naz.
6834 *ἀπρόϊτος· ἀνέξοδος AS^{25}
6835 ἀπρονόμευτος· οὐ προνομευθείς. προνομή ἡ ἐπὶ τῆς χώρας ἁρπαγή D
6836 ἀπρόοπτος· ἀπροόρατος D
6837 *ἀπροόπτως· ἀπροοράτως vg^{10}AS^{21}Br^{664}Σ, λαθραίως vg^{10}AS^{21} Br^{664}
6838 ἄπροπόν· [ἄτροπον]. ἀπρεπές ⟨εἰδεχθές, μοχθηρὸν ἰδεῖν⟩ D
6839 *ἀπρόσβλητον· γενναῖον (Cyr. epp. Pasch. 77,629B M.) vg^{7}S^{33}Σ
6840 *ἀπροσδεής· ὁ μηδενὸς χρείαν ἔχων (2. Macc. 14,35) vg^{2}AS^{15} [Br^{634}Σ] LXX
6841 *ἀπροσδιορίστως· ἀορίστως vg^{4}AS^{17}, μὴ πρός τι διωρισμένον g^{4}AS^{17}
6842 ἀπρόσειλος· ᾧ οὐδεὶς προσειλεῖται, ἀλλ' εὐθέως πίπτει. ἢ ἀκαυμάτιστος, ἀπὸ τῆς εἵλης. Εὐριπίδης Ἀλόπῃ (fr. 112a K.) D
6843 *ἀπροσεξία· ῥᾳθυμία παρὰ τὸ μὴ προσέχειν τινὰ ἑαυτῷ vg^{3}AS^{16} ἢ τοῖς πρακτέοις v^{3}AS^{16}
6844 *ἃ προσήκει· ἃ δεῖ vg^{12}AS^{28}
6845 *ἀπρόσιτος· ἀπροσπέλαστος g^{11}Σ. ἀπάνθρωπος. ἀχώρητος AS^{22}. ἀπροσέγγιστος (1. Ep. Tim. 6,16) S^{22}(A^{27}) [εἰδεχθές, μοχθηρὸν ἰδεῖν] N. T.
6846 ἀπρόσκλητος δίκη· ἡ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητόρων κατὰ τὸν νόμον. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν εἰσαγώγιμος D
6847 *ἀπροσκοπεῖν· μὴ προορᾶν AS^{23}
6848 *ἀπρόσκοπον· ἀσκανδάλιστον (Act. 24,16) vg^{5}AS^{18} N. T.
6849 ἀπρόσοιστος· ἀνυπομόνητος (Aesch. Pers. 91) D
6850 *ἀπροσπέλαστος· ἀπροσέγγιστος vg^{13}AS^{29}
6851 ἀπροσπλήστῳ· ᾧ οὐκ ἄν τις προσπελάσειεν D
6852 *ἀπροσπταίστῳ· ἀσκανδαλίστῳ AS^{26}

6836–7 (Poll. 1,179) **6837** Σ α 933 | **6839** Σ α 934 **6840** cf. Σ α 935; Su α 3695 **6842** Σ''' α 2057 **6843** – προσέχειν EM 133,15 **6845** ἀπροσπέλαστος Σ α 936; ἀχώρητος gl. Apost. 224 **6846** lex. rhet. 199,14 (V^{1}). cf. Poll. 8,62; – νόμον lex. Cant. 11,24

6834 ἀπροίτως· ἀνεξόχως H: La. = K; ἀνεξόδως Toup. 4,100 **6835** ἀπρονίμευτος H: Ald. | πρυτανευθείς H: La. | spat.προνομὴ H: ἁ ins. rubr., del. Mus. **6838** dittogr. vitios. del. Kust. | add. e gl. 6845 La. **6841** ἀπροδιορίστως H: Pears. 108. Voss. Kust. = K | διορισμένος H: Voss. Hill. = K **6842** ἀπρόσει(?)λος H (ει corr. in η Mus.) | ὃ H: Schm. = Σ''' | προσηλεῖται H: HSt. Ind. = Σ''' | ἀληπ, n.qu. (?σ̣ ̣) sscr. H: Sop. Maussac **6843** προέχειν H: Mus. = K EM | ἀπρακταίοις H (K^{vS}): HSt. Thes. 1,1352 = K^{A} **6844** ἀπροσήκει· ἄδει H: Guyet. Kust. = K **6845** ἰδχθὲς ?H: Mus. | incl. ad gl. 6838 **6846** ἢ καὶ lex. rhet. | εἰσαγώγημος H: Mus. = lex. rhet. **6847** πραρᾶν H: Mus. = K **6849** ἀπρόσοιτος H (ἀπρόσιτος H^{c}): HSt. Ind. **6851** ἀπροσπλήστων H: ed. 1521 | ὧν (? ν add.) H: Ald. **6852** ἀπροσπιαίτω H: Pears. 109. Kust. Alb.; απροσκοπῳ (?) K

D **6853** ἀπροστασίου δίκη· κατὰ τῶν προστάτην μὴ ἐπιγραψαμένων μετοίκων

6854 *ἀπροστάτευτος· μὴ ἔχων προστασίαν τινός vg[1]AS[14]

Ap. S.+ **6855** ἀπροτίμαστος· ἀπρόσθικτος, ἄψαυστος. μάσασθαι γὰρ τὸ ἅψασθαι (Τ 263). ἀπρόσβατον (Euphor. fr. 118 P.)

6856 *ἀπροτίμαστον· ἀπροσδόκητον AS[31]

6857 ἀπρόσφορον· ἀνάρμοστον (Theophr. c. pl. 4, 9, 3)

D **6858** ἀπρόσωπος· οὐκ εὐπρόσωπος (Plat. Charm. 154d). καὶ ὁ προσωπείῳ μὴ χρώμενος, ἢ λανθάνων

D **6859** ἀπροτιόπιστος· ἀπρονόητος

Greg. Naz. **6860** ἀπροτίοπτοι· ἀόρατοι (Greg. Naz. c. 2, 1, 45, 163 [37, 1365, 3 M.])

D **6861** ἀπτά· φάρμακα

D **6862** †ἀπταυτίτας· τοῦτο ἐν συνηθείᾳ λέγεται. σημαίνει δὲ ἀπτὰν πένητα, τιτὰν δὲ παιδεράστην

D **6863** †ἀπτάν· ἀναχωρήσιον

D **6864** ἀπταρύσσεται· πέτεται

D **6865** Ἀπταρεύς· ὁ ἀπὸ Κρήτης· Ἄπταρα γὰρ πόλις Κρήτης

D **6866** ἄπτερα· ἰσόπτερα. ταχέα. ἡδέα

D **6867** ἄπτερος· αἰφνίδιος. παρὰ Ὁμήρῳ ὁ προσηνὴς ἢ ταχύς (ρ 57). Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (276)

6868x 〈 ... •〉 αἰφνίδιον

D **6868** ἀπτέρωτα· ταχέα, αἰφνίδια

D **6869** ἀπτίλους· λείας

6870 ἅπτεσθαι· ψαύεσθαι

Greg. Naz. **6871** ἀπταίστως· ἀκαταγνώστως (Greg. Naz. c. 1, 2, 25, 535 [37, 850, 5 M.])

6872 ἅπτει· συνάπτει

6853 cf. EM 124; 48; Poll. 8, 35; Harp. 53, 12[epit.] (Σ′ α 2055) **6855** – ἅψασθαι Ap. S. 40, 28; ἄψαυστος E. Gen. α 1087 (EM 133, 2) **6865** | E. Gen. α 1093 (EM 133, 31); St. Byz. 107, 8 (α 366) **6866** E. Gen. α 1095 (EM 133, 26) **6867** προσηνὴς ἢ ταχύς Ap. S. 41, 1; ταχύς Schol. **6872** Schol. Orib. 4, 17, 7

6853 ἀπογιψαμένων H (-γραψ- Mus.): Kust. **6855** ἄψαστος H: HSt. Ind. = testt. | μασσᾶσθαι H: Sop. Kust. = Ap. S. | ἄψασθαι H: Ap. S. | ἀπρόσβατον H, -ος H[c]; incl. Schm. (h. v. in gl. 6856 intrus.) **6856** ἀπροστίματον H (K[S]): HSt. Ind. = K[A] **6858** λαμβάνων H: Pears. 109 **6861** ἀπτὰ H: spir. Kust. coll. περίαπτα **6862** 'expl. commenticia videtur; ft. αχανοτιταν' La. **6864** ἀπτερύσσεται Pears. 109. Voss. Arnald. Lect. 20 (cf. Archil. fr. 41 W. et gl. 6564); sed -αρ- ut e dial. sept. (? Pind.) def. West, Stud. Gr. El. 124 **6865** ἄπτα γὰρ H: Salm.; Ἀπτέρα vel Ἄπτερα testt.; de forma cf. Blass ad DI 4941 et OGIS 270 n.2; Ἄπτα def. Grandol. 1976, 84 coll. nomine urbis Mycen. PY Na351 a-pa-ta **6867** αἰσχῦλος H: accent. Mus. | ἀγαμέμνων H: Mus. | cf. gl. 6879 **6868x** sep. et lac. indic. Schm. **6869** ἀπτειλοῦς H: -πτιλ- Sop. Pears. 109, accent. Toup. 4, 295 **6870** ψαύσεσθαι H: Kust. **6871** ἀκαταγωνίστως Pears. 109

6873 ἀπτῆσι· μηδέπω πετομένοις (Ι 323) AS^{9} Hom.
6874 *ἀπτίστων· ἀκόπων (Hippocr. vet. med. 14 [1,600,8 L.]) AS^{8}
6875 *ἁπτόν· ψηλαφητόν (Plat. Soph. 247b ..) vg^{2}AS^{7}Σ
6876 ἀπτοεπές· ἀπτόητον τοῖς ἔπεσιν. οὐ σκάζων. ἢ κακολόγε, ἢ ἀνόητε (Θ 209) Hom.
6877 *ἀπτόλεμος· πολέμου ἄπειρος (β 201) AS^{6}Br^{1120} Hom.
6878 ἅπτομαι· ψαύω, ψηλαφῶ
6879 †ἄπτορος· ἰσόπτερος (Aesch. Ag. 276)
6880 *ἁπτῷ· ψηλαφητῷ S^{10}
6881 *ἄπτωτον· τὸ μὴ πῖπτον, ἀλλ᾽ ἑστός AS^{5}
6882 ἄπυγοι· οἱ λεῖοι τὰς πυγάς. ἐσκώπτοντο δὲ ἐπιεικῶς Ἀθηναῖοι εἰς αἰσχρότητα D
6883 ἀπυθύσσομεν· ἐξιλασκόμεθα. ἢ ἀποπνεύσομεν D
6884 ἄπυθεν· ἄποθεν D
6885 †ἀπυθυμίω· ἀποφαίνω. Κρῆτες D
6886 ἀπυνδάκωτος· ἀπύθμενος. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ (fr. 611 R.). ἐν δὲ Ἰφιγενείᾳ (fr. 311 R.) πύνδακα τοῦ ξίφους τὴν λαβὴν ἔφη D
6887 †ἀπυξῖνος· ἀπὸ νευρᾶς. Τιμοκλῆς (fr. 42 K.–A.) D
6888 †ἀπυλλέτω· αἰνείσθω D
6889 ἄπυρα σκεύη· τὰ ⟨μὴ⟩ παρέχοντα χρῆσιν ἐν πυρί D
6890 ἀπύρου· ἀθύτου. Σοφοκλῆς Μυσοῖς (fr. 417 R.) D
6891 *ἀπύρους ⟨νέκυας·⟩ καινοὺς νεκρούς A^{2}
6892 ἀπύρους τρίποδας· τοὺς ἀναθηματικούς, καινούς, καὶ οὐδέποτε πεπυρωμένους, ἀλλ᾽ ἕνεκα κόσμου ἀνακειμένους. ἐξ ἐναντίου δὲ ⟨ἐμ⟩πυριβήτας, ἐν οἷς θερμαίνουσιν ὕδωρ (Ι 122) Ap. S.
6893 ἄπυργος· ἀτείχιστος. Εὐριπίδης Τημένῳ (fr. 749 K.) D
6894 ἄπυρος· ἄκαυστος νεκρός. καινός
6895 ἀπύρωτον· καινήν S^{4}, ἢ ἀναθηματικήν (Ψ 270) Hom.

6873 lex. Hom. α 675; Su α 3709 (Δ) **6875** Σ α 938 **6876** cf. Su α 3710 (Δ); Ap. S. 40,16; Schol.; EM 133,47 **6877** Schol. **6879** Schol. Aesch. **6886** Paus. α 140; EM 133,50; Poll. 10,79 **6889** Poll. 10,13 **6892** Ap. S. 40,32; Schol.

6873 πετωμένοις H: Mus. = K testt. **6879** h.e. ἄπτερος (Guyet. Pears. 109. Kust. = Schol. Aesch.), cf. gl. 6867 **6881** πίπτον H: accent. La. **6882** ἐσκόπων τὸ H: Mus. **6885** ‘h.e. αποφωνιω declaro, commune in tit. Gortyniis’ La. **6886** ἀπυνδακῶτος H: accent. Mus. = testt. | πενδάκα H: Sop. Heins. Brun. = Paus. **6887** ἀπυξίνου Mus. (accent.) et H^{c} (-ου) | ἀπονεύρ(ας) H (-(ου) Mus.): La. tacite | τιμοκλῆς H (θ(?) s. κλ H^{c}) **6888** ἀπυλλέτω, ? λ alt. insert. H; ἀπυέτω· αἰνείτω ci. La. **6889** add. Kust. Hemsterh. ad Poll. 1155 **6890** ἀπύρου (non ἀπτύρου ut vid.) H **6891** add. La. = K | κενοὺς H: Arcer. Sop. = K **6892** l. ἀπύρ. H (Schol.): Mus. = Ap. S. | τριπόδας H: accent. Mus. = Ap. S. | πυριβήτας H: Pears. 756. Alb. = Ap. S. **6893** τιμένω H: Schr. **6894** n. lin. πυρος H: ἄ ins. Mus. | ἄλαστος H: Heins. Pears. 110 | cf. gl. 6891

D **6896** †ἀπύτησιν· ἀπότησιν

Hom. **6897** *ἄπυστος· ἀνήκουστος Br^{548}(g^{1}Br^{685}Σ), περὶ οὗ μηδεὶς πέπυσται (α 242)

D **6898** †ἀπυστρόπεον· ἀπέστρεφον

6899 ἀπφία· ἀδελφῆς ἢ ἀδελφοῦ ⟨ὑποκόρισμα⟩ (com. ad. fr. 772 K.–A.)

6900 †ἀποδέον· δυσῶδες

On. sacr. **6901** ἀπφῶ· πατρός. ἢ διπλασία χάρις (4. Regn. 2, 14)

6902 ἀπφύς· ὁ πατήρ (Theocr. 15, 13–15) [ἢ πνεύματος ἁγίου διττὴ ἐνέργεια]

6903 *ἄποθεν· μακρόθεν g^{5}AS^{10}

6904 *ἀπῴκισεν· ἠχμαλώτευσεν (Cyr. in xii proph. 1, 11, 16 ..) (AS^{14})

LXX **6905** *ἀπῴκισται· ἐμακρύνθη (1. Regn. 4, 22) A^{11}(S^{17})

6906 ἀπώλλυον· ἀνῄρουν

D **6907** ἀπωμοσία· ὅταν τις κρινόμενος σκήπτηται μὴ εὐσχολεῖν πρὸς τοὺς δικαστάς, ἀνθυπομνύῃ δὲ ὁ ἀντίδικος. καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου προδικάζονται

6908 ἀπώμοτον· *φευκτέον S^{18}(vg^{απο68}Σ). ἢ ὅπερ ἄν τις ἀπομόσειεν

6909 *ἀπών· μακρὰν ὤν AS^{15}

6910 *ἀπόνασθαι· κατατρυφᾶν. ἀπολαῦσαι (Ap. Rh. 2, 196) vg^{63}AS^{178}

6911 *ἀπωνηθήσεται· πεπράσεται (g^{7}Σ)

LXX **6912** *ἀπώρυγας· ὑδρηγούς (Ezech. 17, 6) AS^{16}

Hom. **6913** ἀπώσατο· μακρὰν ἔρριψεν (ν 276)

LXX **6914** *ἀπώσθησαν· ἀπερρίφησαν (Ps. 87, 6) AS^{13}

LXX **6915** *ἀπῶσμαι· ὤθησα (Am. 5, 21) AS^{12}

6916 *ἀπωστός· φυγάς (Hdt. 6, 5, 2) S^{23}

LXX **6917** *ἀπῶσμαι· ἀπερρίφην (Ion. 2, 5 ..) AS^{12}(Br^{1243})

6897 Schol. 242b; E. Gen. α 1096 (EM 133, 48); Schol. Soph. OC 489; cf. Σ α 940 | **6899** Ael. Dion. α 166; Σ′ α 2065; (Poll. 3, 74); cf. Ar. Byz. fr. 9 p. 139 N. **6902** Su α 3724; E. Gen. α 1098 (EM 133, 53); Schol. Theocr. 15, 13b **6907** cf. lex. Cant. 11, 20; Poll. 8, 56 **6908** Σ α 943 | EM 133, 57 (Diogen.); cf. Phryn. praep. soph. 34, 7 **6911** Σ α 865. 946; Poll. 3, 124 (cit. Theopomp. com.)

6896 ἀπύστισιν· ἀπότισιν Mus.; ἀπύτισιν Kust. ('sed vox proceleusmatica vix apud Lesbios locum habebat. ft. απυτεισει· αποτεισει' La.) **6898** ἀπύστροφον La. coll. Sapph. fr. 81 (b) ('offendit augm. om. cf. Lobel, Alcae. LI') **6899** spat.πφία H: ἀ ins. Mus.; ἀπφά Ael. Dion. Σ′ | add. Heins. Kust. = testt. **6900** ἀπόδωδε· ἦν δ. ci. La. **6902** incl. Schm., ad gl. 6901 ref. La. **6903** spat.ποθεν H: ἄ ins. Mus.; ἄπωθεν K^{AS} (ordo) **6904** ἀπώκησεν H: Pears. 756. Kust. Biel. = K **6906** ἀπολύων H: Kust. Abresch. Misc. obs. 5, 1, 106 **6907** ἀπομοσία H: H^{c} = testt. | εὐχολεῖν H: Ald. | ἀνθυπομνύ|νύει H: Mus.; -ηται lex. Cant. **6908** v.l.: gl. 6491 **6911** ἀπωνηθήσεται H (K Σ^{1} Poll.); ἀπον- Σ^{2} | πειράσεται H: (Pears. 110?) Schm. = Poll.; πραθησεται K, περιπραθήσεται Σ **6913** ἔριψεν H: Mus. **6914** ἀπερίφησαν H: Mus. = K **6916** contin. H: Mus. | ἄπαιτος H: Phav. = K

6918 *ἀπωτάτω· μακράν (Cyr. in xii proph. 1,566,17 ..) AS^{8}

6919 *ἀπωτέρω· πόρρω AS^{9}Σ(g^{2})

6920 ἄρ· [μεγάλως· ὅθεν καὶ ὁ ἀρίζηλος ὁ μεγάλως ζηλωτός. καὶ] σύνδεσμος ἰσοδύναμος τῷ δή (ψ 258 ..) Ap. S.

6921 *ἀρά· κατάρα (Prov. 12,23 ..) A^{23}(Σ) LXX

6922a ἀρά· εὐχή. κατάρα. βλάβη. καὶ σύνδεσμος D

6922b ἄρα· λοιπόν. τάχα. δῆτα. δή D

6923 Ἀραβία· τόπος Συρίας. καὶ κόσμος γυναικεῖος D

6924 *ἀράβησεν· ἐψόφησεν Br^{740}, ἤχησεν (Δ 504 ..) AS^{25}Br^{740} Hom.

6925 Ἀραβίδες· αἱ μετὰ κονιορτοῦ πνοαί

6926 Ἀραβικὴ πνοή· ἡ τυφωνική

6927 Ἀράβιος ἄγγελος (Men. fr. 31 K.–A.)· παροιμία, παρὰ τὸ Ἀράβιος αὐλητὴς παραλαμβανομένη, ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων. μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀραβίου αὐλητοῦ, ὃς 'ηὔλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων' (com. ad. fr. *920) Prov.

6928 *ἄραβος· ψόφος, θόρυβος (Κ 375) AS^{30} Hom.

6929 ἀραβύλας· ὑποδήματος εἴδη φορτικὰ καὶ βαρβαρικά D?

6930 ἀράβῳ· ψόφῳ (Br^{1216}) †ἐν χύρω μνήστρα†

6931 †ἀράγειν· σπαράσσειν

6932 ἀραγμός· ψόφος (Aesch. Sept. 249) D

6933 ἀραδῇ· θορυβήσῃ, ταράξῃ (S^{36}) D

6934 ἀραδῆται· κεκόνιται. συγκέχυται D

6935 ἄραδος· ἡ ἀπὸ τῶν γυμνασίων τῆς καρδίας κίνησις. καὶ πόλις D

6936 †ἀράδους· βλαβεράς. λεπτάς

6937 *ἀράζουσιν· ἐρεθίζουσιν AS^{26}

6938 †ἀραιή· ἁρμοστὸν ποίησῃ (Π 212) Hom.

6918 cf. Su α 3678 **6919** Σ α 947 **6920** σύνδεσμος ἄρα et δή Ap. S. 41,6; Apion 222,20 L. **6921** gl. Proph.; cf. Σ α 949 **6922** – βλάβη Apion 223,4 L. [sequ. δέησιν, ft. e σύνδεσμος corr.]; εὐχή E. Gen. α 1108 (EM 134,12); βλάβη EM 134,15 **6924** E. Gen. α 1102 (EM 134,30); ἐψόφησεν Ap. S. 42,9; ἤχησεν Schol.; Su α 3728 (Δ) **6927** Su α 3729 (cit. Men.); Zenob. vulg. 2,58; Prov. Bodl. 59; St. Byz. 107,24 (α 367) [de Ἀράβιος αὐλητής cf. Paus. α 141] **6928** ψόφος Ap. S. 43,19 **6935** cf. Schol. Nic. Ther. 775c | Scylax 104

6918 ἀπωτέρω Su **6920** ἄρι H: Mus. = testt. | incl. Schm., = gl. 7192 **6922b** n. gl. H (contin. Mus.) **6923** γυναικός H: Schm. Add. 5,14 **6925–6** 'desertorum arenosae tempestates ab Arabia denominantur' La. | v.l.: gl. 7200 **6927** l. ἀράβ. H: ed. 1521 = testt. | φλεγομένων H: Mus. = Prov. St. Byz. | κύλει H: Mus. = Prov. St. Byz. **6928** ἄραβον H: Pears. 756. Kust. Jens. Luc. 40 = K Ap. S. **6929** διαφορὰ H: ⟨εἴ⟩δη Alb., φορ⟨τικ⟩ά Kust. **6930** μνῆστρα H: accent. Mus. | n. gl. ⟨ἀρραβῶνι·⟩ ἐνεχύρῳ, μνήστρῳ Palm. Pears. 110 (ἀρα- ex ord. Tamm. 1968,125); vel ἐν Προμνηστρίᾳ ad gl. 6929 La. **6931** ἀράσσειν Sop. Pears. 111, -ττ- La. **6933** ἀράδει H (K) (accent. HSt. Ind.): La. | θορυβήσει, ταράξει H (K): La. **6934** κεκόνηται H: Schm.; κεκίνηται HSt. Ind. **6936** ex ἀραίους et ἀραιάς conflata (Kust.) **6937** ἀράξουσιν H: Voss. Perg. = K | ἐρεθίσουσιν H^{c} **6938** h. e. ἀράρῃ (Schm.)

Hom. **6939** ἀραιήν· ἀσθενῆ (Ε 425)
Hom. **6940** ἀραιῇσι· λεπταῖς S^{37} καὶ μακραῖς (Π 161)
6941 *ἀράμενοι· ἐπάραντες $vg^{6}AS^{19}Σ$
6942 ἄραντες· ἀπενεγκάμενοι
D **6943** ἀραιὴ γαστήρ· τὰ λεπτὰ ἔντερα (Nic. ther. 133–4)
D **6944** †ἀραιητόν· στρεπτόν
6945 *ἀράξαι· συντρῖψαι $g^{9}Σ(S^{42})$
D **6946** ἀραίας· βλαβεράς. Σοφοκλῆς Ἀλκμέωνι (fr. 110 R.)
D **6947** ἀραῖον· κατάρατον. ἢ ‘ὁ πρόσθεν ἐλθὼν ἦν ἀραῖός μοι νέκυς’ οἷον ἀρὰν προσετρίβετο καὶ κατευχήν. Σοφοκλῆς Πολυΐδῳ (fr. 399 R.)
Hom. **6948** Ἀραιθυρέη· ὄνομα πόλεως (Β 571)
Ap. S. **6949** ἀραιαί· ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσθενοῦς· ‘ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί’ (Σ 411), ἐπὶ δὲ τοῦ λεπτοῦ καὶ στενοῦ· ‘ἀραιὴ δ’ εἴσοδος [δὲ] ἐστιν’ (κ 90)
6950 ἀραιότερος· βραδύτερος
Eur. **6951** ἄραιτο· ἀπενέγκαιτο. λάβοι (Eur. Or. 3)
D **6952** ἄρακιν· φιάλην, καὶ ἀράκτην
D **6953** ἄρακοι· ὄσπριόν τι. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ λάθυρον
D **6954** ἄρακος· ἱέραξ. Τυρρηνοί
D **6955** ἀρακτῆρα· ἀμελκτῆρα
D **6956** ἄραμα· βόρβορος
D **6957** ἀράμεν· μένειν
D **6958** ἀράμεναι· ἡσυχάζειν
D **6959** ἀράμενοι· τὰ ἀπόχυτα ὕδατα
D **6960** ἀράντισιν· ἐρινύσι. Μακεδόνες

6939 Schol.; E. Gen. α 1115 (EM 134,21); cf. Su α 3814 **6940** Schol. | **6941** Σ α 950 **6945** Σ α 951 **6946** Schol. Plat. leg. 931b (om. cit.) **6947** cf. Poll. 5,130 **6948** Ap. S. 44,27 **6949** Ap. S. 41,23; Apion 223,6 L.; ἀσθενοῦς Schol. Σ; λεπτοῦ καὶ στενοῦ Schol. κ; cf. Erot. α 6 (Bacch. expl. λεπτά, alii πυκνὰ καὶ στενά ut ap. Hom., sed in locis Hippocr. varie explicandum) **6950** EM 134,26 **6951** | Su α 3819 **6952** Athen. 11,502b (Aeol.) **6953** Galen. lex. 85,7 |

6940 ἀραίησι H: accent. Mus. = Schol. **6943** l. ἀραίη H: Phav., accent. Mus. **6944** h. e. ἄρρατον· στερεόν = Tim. lex. α 72 (La.; ἄ.· ἄστρεπτον Ruhnk. ad Tim. p. 37) **6945** συντρίψαι H: accent. La. = Σ **6946** ἀλκμαί^{v} H: Schm. tacite; Ἀλκμαίωνι Cas. in Athen. 483 **6947** ἀραιὸν H: accent. Mus. = (Poll.) | ἢ] ὡς Nauck post Mus. | κατ’ εὐχῆς H: Nauck | πολυείδω H: La. **6949** ὑπὲρ H: Pears. 111 = Ap. S. | ῥώονται H: Pears. = Ap. S. | incl. Mus. **6950** βαρύτερος EM **6952** l. ἀράης(?) H: La. = Athen. (ἀρακὶν codd., ἄρακιν vel ἀρακίδα Kaib.); ἀράκην Mus.; cf. gl. ε 3603 **6953** Neogr. αρακᾶς (Heldr. 29); Conom. 1966,68 **6955** gl. 6952 dub. cft. La. | δρακτῆρα Mein. 1858,522 **6956** gl. 6959 cft. Voss., Ducange s. v. Alb. **6957/8** ‘cf. Bezzenberger BB 5,1880,313, aliter Persson Wurz. 241’ La. **6957** ἄραμεν H: accent. Mus. **6959** ἀράμενα Mus. **6960** ἀραντίσιν Mus. | cf. Hoffm. Mak. 95. Wil. Gl. d. Hell. 1,404,2, aliter Krahe 1933; cf. gl. 7179

6961 ἀρανίς· ἔλαφος D
6962 ἀρᾶραι· ἁρμόσαι. πλέξαι
6963 ἄρασιν· ἀράχνην D
6964 †ἄραρις· ἔνορκος
6965 *ἄραρεν· ἡρμόσθησαν (Eur. Or. 1571) (g^{3}Br^{719}). ἢ παγίως g^{5}AS^{18}[vg^{3}] δέδοκται g^{5}AS^{18}Br^{719}[vg^{3}]. ἢ κέκριται (Eur. Or. 1330 ..) vg^{3}g^{5}AS^{18}Br^{719}Σ Eur.
6966 ἀράραχνος· τὸ αὐτό D?
6967 ἀραρινοί· ὅσα παρασφηνοῦται λιθάρια εἰς τὰς ῥαγάδας D
6968 ἀράρισκε· περιάρμοζεν (ξ 23) Hom.
6969 ἄραμος· ἐρωδιός D
6970 Ἀράμ· μετέωρος (Gen. 10,22 ..) On. sacr.
6971 *ἀραρός· πάγιον, βέβαιον (Cyr. in xii proph. 1,284,9 ..) AS^{21}Br^{714}(g^{11}Σ) [κατάρατον]
6972 *ἀραρότως· ἁρμοδίως, ⸤προσηρμοσμένως (g^{2}Br^{700}), ἁρμοζόντως vg^{2}AS^{17}, ἀσφαλῶς g^{2}AS^{17}· ὅθεν καὶ τὸ ἄραρεν παγίως δέδοκται AS^{17}
6973 *ἀραρυῖαν· ἡρμοσμένην (Ε 744 ..) g^{12}AS^{24}Σ Hom.
6974 *ἀραρυίας· ἡρμοσμένας (Γ 331) S^{45} Hom.
6975 †ἀρασάμεναι· ἀλειψάμεναι, ποιοῦσαι
6976 ἀρὰς ἐπισπεῖραι· ἔθος Κυπρίων σπειρόντων κριθὰς μεθ' ἅλὸς καταρᾶσθαί τισιν D
6977 ἀρασύνη· πύελος
6978 Ἀρᾶς ἱερόν· ἱερὸν Ἀρᾶς Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ὥραις (fr. 585 K.–A.). ἔνιοι δὲ τὴν βλάβην λέγειν αὐτὸν ἐνόμισσν D
6979 †ἄρας μῶσαι· δῆσαι
6980 ἀράσσει· συντρίβει, τύπτει (Callim. h. Ap. 3). ἀμέλγει D

6965 κέκριται Σ α 952 **6968** Ap. S. 44,12; cf. Schol. **6970** Basil. Caes. comm. in Esai. 7,192; cf. On. Vat. 181,69 Lag. **6971** – βέβαιον Σ α 954; βέβαιον Tim. lex. α 67 **6972** ἁρμοζόντως gl. Dionys. 24C **6973** Σ α 955; Schol. **6974** Ap. S. 41,31; Schol.; E. Gen. α 1112 (EM 134,52)

6961 spat.ϱανίς H: ἀ ins. Mus. | cf. Lidén, Stud. 95 **6962** ἀράραι H: accent. Mus. **6963/6** 'olim una gl.?' La. **6963** ἄραριν H: La. tacite **6964** [ἄραρισεεν ορκος] La. tacite; ἄραρεν ὅρκος Degani 1967,113 coll. trag. ad. fr. 145b, ad fin. gl. 6965 trsp. **6965** 'K e gl. 6972 mutilata' La. | ἥρμοσται K | δέδοται H: Kust. Abresch. Misc. obs. 5,1,106 = K | πεπαγίωται K^{vg} **6966** v. gl. 6963 | ἄραρεν ἴχνος Mus. **6969** 'susp. sed cf. Brands, Diern. 121' La. **6970** ὑψηλός On. Vat. **6971** ἀραρὸν H: La. = K^{ASBr} Tim.; ἀραρώς K^{g}Σ | incl. ad ἀραιόν gl. 6947 (Sop. Kust.) **6972** l. ἀραρῶσαι H: Phav. = K | ἀρμοδίως H: spir. ed. 1521 | προηρμοσμένως H: Mus.; ἡρμοσ. K | ἀρμοζόντως H: spir. Schr. | ἀραρῶς H (K^{S}, αραρος K^{A}): Kust. Alb. | δέδεικται H (K): Kust. Alb. | cf. gl. 6965 **6975** v.l. gl. 7456 (Kust.) **6976** κατάρασθαι H: accent. Mus. **6977** πυελός H: accent. Mus. | cf. gl. 7461 **6978** l. ἄρας, H: punct. del. Mus. | ἄρας H: accent. Alb. | ἀριστοφάνην H: Mus. **6979** ἀράσαι· ὁμόσαι Mus.; h. e. δεσμῶσαι La. **6980** ἀμέλγει ad δράσσει Mein. 1858,522

6981 vacat
6982 *ἄρασθαι· ἑλεῖν, λαβεῖν A[32]
6983 *ἀρασσόμενα· προσρηγνύμενα vg[1]AS[15]Σ. πλησσόμενα. θορυβούμενα S[48]
D **6984** ἀρασχάδες· τὰ περυσινὰ κλήματα S[51]
Eur. + Hom. **6985** *ἀρᾶται· καταρᾶται (Phoen. 67) AS[31]Σ. εὔχεται (I 240) S[31]Σ
6986 *ἀράττων· κρούων AS[20]Σ
D **6987** †ἀράνη· μεσάγκυλον
D **6988** †ἀρατειχεύειν· καταρᾶσθαι. οἱ δὲ στρατεύεσθαι
D **6989** Ἀραύκηλις· ἡ νῦν Αἴγυπτος
D **6990** ἀραχθείς· διωχθείς S[49]
D **6991** ἀραχνία· ἀράχνη. Ἀττικοί
D **6992** ἀράχνηκες· ἀράχναι
D **6993** ἀράχνου· ἀπ' εὐθείας ὁ ἀράχνης. Αἰσχύλος Λαΐῳ (fr. 121 R.)
6994 *ἀραχνοϋφεῖς· ὡς ὑπὸ ἀράχνης ὑφασμένας (SH fr. ad. 1071) AS[16]
D **6995** ἀράχνους· εἶδος ὀσπρίου
Hom. **6996** *ἀράων· τῶν εὐχῶν (O 378) AS[29]. ἢ ἱερέων
6997 †ἀρβάκις· ὀλιγάκις
D **6998** ἀρβάλη· τήγανον ὀστράκινον. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 82 K.–A.)
D **6999** ἀρβίννη· κρέας. Σικελοί (gl. Ital. 191 K.–A.)
7000 †ἀρβόν· διεστός. ἀραιόν. ἐλαφρόν
Eur. **7001** ἀρβύλη⟨ς⟩· τοῦ ὑποδήματος (Eur. Or. 140) Br[645]
D **7002** ἀρβύλαι· εἶδος ὑποδημάτων (Hippocr. art. 62 [4,268,8 L.]) S[2](AS[1])
D **7003** ἀρβυλίδα· λήκυθον. Λάκωνες
D **7004** ἀργάδες· εἶδος φυτοῦ. ἢ ἀργαὶ γυναῖκες S[38]

6982 Σ α 956 **6983** προσρηγνύμενα Σ α 957 **6985** Σ α 958; εὔχεται Schol. **6986** Σ α 959 **6996** Schol. **6998** Theogn. can. 673 (111,8 C.) **7001** Schol. Eur. **7002** Galen. lex. 85,9; Erot. α 120; cf. Su α 3755 (Δ); E. Gen. α 1113 (EM 135,16); Schol. Theocr. 7,26b; Poll. 7,86

6981 hic gl. 6985 part. pr. perperam repetit La. **6982** ἀράστε H: Mus. = K | λαμβάνειν H: La. = K **6984** περισυνὰ H: HSt. Ind. | gll. 7137. ο 1166 cft. Schm. **6987** δρακανη ci. La. | **6988** gll. ε 5637. ϱ 138 cft. Alb. **6989** ἀράνκιλις H: La. post Voss. et Schm., cf. Hdn. lect. sol. 11,19. Ptol. 4,4,9. Plin. n. h. 5,33 **6991** ἀράχνη, η ?e corr. H **6992** 'susp., ft. αραχνικαι' La. **6994** ὑφασμένα H: La. = K **6995** ἀράχν(ους vel οις) H; ἀραχνίδα Pears. 111, cf. Theophr. h. pl. 1,1,7 | 'an v.l. gl. 6953?' La. **6996** ἀραῶν H: accent. Mus. = Schol. | incl. ad ἱ⟩αρέων rett. Schm. **6997** ἀραιάκις Mein. **6998** ἀρβαλὴ H: accent. Mus.; βαρβήλη Theogn. (β del. La.); gl. 4539 cft. Conom. 1966,69 **6999** Lat. *arvina*, v. K.–A. **7000** ἀραιόν correct. le. esse agn. Schm., coll. de duabus expl. Erot. **7001** ἀρβύκη H: La. post Schow (-η); ἀρβύλη· εἶδος ὑπ. Degani 1967 (2) **7003** ἀρβύνδα H: Croen., Oest. Jh. 11,191; nisi v.l. gl. 7547 (Schm.) **7004** καὶ H: La. = K | cf. Neogr. αργελαδες Heldr. 49?

7005 ἀργαίνειν· λευκαίνειν. Εὐριπίδης Ἀλκμέωνι διὰ Ψωφῖδος (fr. 73 K.) D
7006 ἀργαίνουσα· λευκαίνουσα. φοιτῶσα D
7007 †ἀργαλαίῳ· ἀργῷ
7008 *ἀργαλεώτατοι· δεινότατοι AS[32]
7009 *ἀργαλέους· χαλεπούς (S[40]Br[721]Σ), δεινούς (Ξ 87) (S[40]) Hom.
7010 *ἀργαλέη· χαλεπή, δεινή (M 63) (A[15]) Hom.
7011 *ἀργαλεωτέροις· δεινοτέροις S[41](vg[1]), χαλεπωτέροις S[41](vg[1]A[13])
7012 Ἄργεϊ παντί· διόλου λευκή
7013 ἀργᾶς· ὄφις (Achae. TrGF 20 F 1). καὶ ποιητὴς μοχθηρός … ἀργᾶν ἐκάλουν. καὶ Δημοσθένης ὑπὸ Αἰσχίνου (2, 99) Ἀργᾶς ὀνομάζεται. οἱ δὲ ὄνομα τυράννου D
7014 ἀργεῖαι· ὑποδήματα πολυτελῆ γυναικεῖα (Eupol. fr. 287, 1 K.–A.) D
7015 Ἀργεία φορά· ὡς φιλοδίκους καὶ συκοφάντας Ἀργείους κωμῳδοῦσιν (com. ad. fr. 183 K.–A.) Prov.? Att.?
7016 Ἀργεῖος· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα (Eubul. fr. 57, 3 K.–A.) D
7017 Ἀργείη· Πελοποννησία (Z 323 . .). λευκὴν δὲ †Ἡσίοδος Ap. S.
7018 ἀργινόεντα· λευκόν. λευκόγειον. ἀργιλλώδη (B 647) Hom.
7019 Ἀργεῖοι· οἱ Ἕλληνες. καὶ ἐκ τῶν εἱλώτων οἱ πιστευόμενοι οὕτως ἐλέγοντο. ἢ λαμπροί D
7020 Ἀργείους ὁρῶ· παροιμιῶδες (Philon. fr. 11 K.–A.) Prov.
7021 Ἄργεισα· πόλις Θεσσαλίας (B 738 v.l.) Hom.

7005 Eust. Od. 1430, 62 (1, 78, 8 St.) **7009** cf. Σ α 960; Schol. Aeschin. 1, 61 (140); E. Gen. α 1114 (EM 135, 17) | **7010** cf. Apion 223, 8 L. **7013** ὄφις Galen. lex. 85, 10; cf. Σʹ α 2101; lex. rhet. 206, 7 (V[1]); Schol. Aeschin. 2, 99 (221); Harp. 54, 6[epit.] (Σʹ α 2101); lex. Patm. 155 (LGM 165) **7014** Poll. 7, 88 **7015** Paus. α 142; cf. Diogen. 2, 79 **7016** (Poll. 7, 205 [cit. Eubul.]) **7017** Ap. S. 44, 22 **7018** Ap. S. 43, 2; λευκόγειον Schol.; Eust. Il. 312, 33 (1, 485, 19 V.) **7020** Ph α 2782 (cit. Philon.); prov. v. Zenob. Ath. 2, 46; Prov. Bodl. 585; Su α 3770 **7021** Schol.; cf. Strab. 9, 5, 19 (440, 4 C.); St. Byz. 113, 19 (α 401)

7005 ἀλκμαίονι H, -ωνι Mus.: Schm. | ψ.φίδος H (ψηφῖδος Mus.): Bentl. Ep. ad Mill. 18 (2, 264) **7006** n. lin. ῥγαίνουσα H: ἀ ins. Mus. | φοιτῶσα ad μαργαίνουσα ref. Ruhnk. in Alb. Auct.; φοιβῶσα Bentl. **7007** ἀργαλέῳ Mus.; ἀργεννῷ Schm. **7009** ἀργαλαιοὺς H: Mus. = (KΣ E. Gen.) [null. le. in Schol. Aeschin.] **7010** ἀργαλαιὴ H: Mus. **7011** ἀργαλαιοτέροις H: -λε- Mus.,-ωτ- ed. 1521 **7012** l. ἄρ. H: Mus. | expl. commenticia (Schm.), le. e B 108 **7013** ἀργάς H (Σʹ): accent. Lob. Prol. 497 = Schol. Aeschin. Harp.; ἄργης Sop. = Galen., ἄργας Heins. = lex. Patm. | lac. stat. Schm., ex Harp. ὅτι Δωριεῖς καὶ μάλιστα Ἀργεῖοι τὸν ὄφιν suppl. La. | ἄργαν H: accent. Mus. = Harp.; ἀργὰν Σʹ | ἀργὰς H (Σʹ): accent. Lob. = Harp.; ἄργας lex. rhet. | fin. ad Messapiorum δυνάστην (Thuc. 7, 33, 4) ref. Mein. 1858, 523 **7015** l. ἄρ. H: Mus. = testt. | σφυρὰ H: Vales. = testt. **7016** ἀργειὴς H: Mein. FCG 3, 333 = Poll. **7017** non pert. ad Hes. th. 12; Ἡλιόδωρος Ruhnk. ap. Alb. 2, VIII **7018** ἀργεινόεντα H: Mus. = Schol. | λευκολόγιον H: Mus. = Schol. | αἰγιαλώδη H: Alb. Abresch **7019** ἀργειοὶ H: accent. Mus. | εἰλύτων H: spir. Alb. tacite, -λώτ- Mus. | ‘immo οι ⟨μη⟩ πιστ. scl. ab urbe Spartae semper infensa’ La. **7021** ἄργεις H: Unger = Strab.; Ἄργισα Schol., Ἄργισσα Strab.[v.l.] St. Byz.

Hom. **7022** *Ἀργειφόντης· ὁ Ἑρμῆς ⟨ὁ⟩ ἀργὸς φόνου (Π 181 ..) A[29]S[43]

Hom. **7023** Ἀργείων· Ἕλλήνων (Α 79 ..) Br[618]

D **7024** Ἀργείωνας· τοὺς Ἀργείους

D **7025** ἀργέμων· τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκωμάτων. οἱ δὲ ὀφθαλμῶν. Σοφοκλῆς ἐπὶ Ταινάρῳ σατυρικῷ (fr. 198d R.)

D **7026** ἄργεμα· τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκώματα

D **7027** ἀργεμώνη· εἶδος βοτάνης

Hom. **7028** ἀργεννάων· λευκῶν AS[18] ἢ λαμπρῶν (Γ 198)

Hom. **7029** *ἀργενῆισι· λαμπραῖς S[44], λευκαῖς (Γ 141) AS[17]

Hom. **7030** *ἀργεννῇσι· λευκαῖς, λαμπραῖς (Γ 141) Br[1261]

Hom. **7031** *ἀργῆτι· λαμπρῷ (Γ 419) AS[20]

Hom. **7032** ἀργεννῶν· λευκῶν, λαμπρῶν (Σ 529)

D **7033** ἀργεσταί· οἱ ἐτησίαι

Ap. S. **7034** ἀργεστᾶο νότοιο· τοῦ λεγομένου λευκονότου τινές, [δὲ] οὐ καλῶς· Ὅμηρος γὰρ τέσσαρας οἶδεν ἀνέμους, ἔστιν οὖν ταχέος (Λ 306)

D **7035** ἄργετος· ἡ ἄρκευθος. Κρῆτες

Hom. **7036** ἀργέτι δημῷ· λευκῇ πιμελῇ (Λ 818)

D? **7037** Ἀργειφόντης· καθαροφόντης, λευκοφόντης. ἢ ἐν Ἄργει πρῶτον πεφηνώς. ἢ καταργῶν τοὺς φόνους. ἢ ταχέως καὶ τρανῶς ἀποφαινόμενος. ἀμφότερα δ' ἂν εἴη περὶ τὸν θεὸν ταῦτα· διὰ τὴν εὐπορίαν τῶν ὀνομάτων τὸ ταχέως, διὰ δὲ τὴν θειότητα τὸ σαφῶς ἑρμηνεύειν. Ἑρμῆς γοῦν ὠνομάσθη διὰ τὸ εἴρεμός τις εἶναι, ὅτι εἴρειν ἐμήσατο (Plat. Crat. 408b) ὅπερ ἐστὶν λέγειν. ὁ γὰρ Ἑρμῆς λόγος ἐστίν

7022 ⟨ὁ⟩ – Ap. S. 42,10; cf. Schol.; EM 136,49 **7023** Schol.; Su α 3767 (Δ) **7024** St. Byz. 113,11 (α 400) **7025** cf. E. Gen. α 1118 (EM 135,36) **7026** Didym. in Eust. Od. 1430,60 (1,78,7 St.) (p. 88 Schm.); Ph α 2780; Poll. 2,65. (4,185); cf. Erot. α 56 (ad Hippocr. loc. hom. 13 [6,302,15 L.]); Herm. Barb. Annot. 2 **7027** EM 135,38; Diosc. mat. med. 2,177 **7028** Ap. S. 41,30; Schol.; λευκῶν cf. EM 135,39 **7030** Schol.; E. Gen. α 1120 (EM 135,50); λευκαῖς Su α 3765 **7031** Schol. **7032** Ap. S. 41,30 **7034** Ap. S. 42,26; Schol.; Eust. Il. 845,61 (3,201,8 V.) **7036** Ap. S. 42,26 (ut le. gl. 7039); cf. Schol. **7037** ἢ ἐν Ἄργει … φόνους Ap. S. 42,10; E. Gen. α 1124 (EM 136,47)

7022 ἑρμήσαργος H: sep. Mus., ⟨ὁ⟩ K (Ap. S. qui Ἑρμῆς om.) | φόνος H: Pears. 756 = K[A] Ap. S.; τον αργον φονευσας K[S] **7025** ὀφθαλμιῶν Heins. **7026** ἀργέματα· τὰ H (Ph): Heins. Pears. 112. Arnald. Lect. 21 = Didym.; ἄργεμος Poll., ἄργεμον Erot. **7027** ἀργεμόνη H: Pears. 112. Hill. = testt. **7028** ἀργενάων H (K[A]): Ald. = K[S] Schol.; ἀργεννῶν Ap. S. **7029** αργεννησι K **7030** ἀργέννησι H: accent. Mus. = K testt. **7031** ἀργέννητι H (K): Mus. = Schol. **7033** ἐτήσιοι H: La. **7034** ἀργέσταο H: accent. Schm. = testt. | incl. Mus., cf. Ap. S. | οἶδα H: Mus. = testt. | ταχέως H (Schol.): Mus. = Ap. S. **7035** contin. H: Mus. | ἄρκευθες H: Ald. **7036** l. ἀργέτη H (Ap. S.): Phav. | ἀργέτη H: Scal. Sop. | δήμω H: Guyet. Pears. = Ap. S. | λευκὴ πιμελή H: Pears. Jens. Luc. 41; τῷ λευκῷ καὶ ἀργῆτι Ap. S. **7037** ἤρεμός H: Pears. 112. Kust. | εἰρηναιμήσατο H: Pears. Kust.

7038 *ἀργή· στεῖρα (Ep. Iac. 2, 20) AS[26] N. T.

7039 ἀργῆτα· λευκόν S[45], λαμπρόν· ‘ἀργῆτα κεραυνόν’ (Θ 133). τὸν *λαμπρὸν AS[27] ἢ ταχύ⟨ν⟩ S[27] Ap. S.

7040 Ἀργῆν ἔπεφνε· ὄφιν. ἔστι δὲ ἐπίθετον δράκοντος (trag. ad. fr. 199 K.) D

7041 ἀργίλλη ψιλή· γῆ μὴ βλαστάνουσά τι D

7042 †ἀργοιβίαντον· Βοιωτίας D

7043 †Ἀργίλια· δῆμος τῆς Ἀττικῆς D

7044 ἄργιλος· ἡ σμηκτρὶς γῆ, ἢ λευκόγειος D

7045 ἀργίλοφοι· λαπάραι κωδίων. οἱ δὲ πρωκτόν. καὶ μηλωταί D

7046 ἀργιμήτας ταῦρος· ταχύμητις. ἢ λευκὸς παραγώγως. λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ διακομίσαντος τὴν Εὐρώπην (Phryn. trag. TrGF 3 F 16) D

7047 *ἀργιόδοντος· λευκοὺς ὀδόντας ἔχοντος (Κ 264) (AS[16]) [vg[9]Br[715]Σ] Hom.

7048 ἀργός· λευκός, ταχύς (β 11 ..) Hom.

7049 ἀργιόπους· ἀετός. Μακεδόνες D

7050 †ἄργιστα· ἐκ τῶν στεμμάτων μέρη ὡς διαπεπλεγμένον δίκτυον

7051 †ἀργιάφης· ὁ ἀπηρτισμένος τῷ λόγῳ

7052 ἀργιφόντῃ· καθαροφόνῳ (Β 103 v.l.) D

7053 ἄργματα· ἀπαρχάς (ξ 446) Hom.

7054 *ἀργόν· ἀργύρεον AS[25]. ταχύ. λευκόν

7055 ἀργός· μιλός. βραδύς D

7056 *Ἄργος· Πελοπόννησος (Β 108 ..) AS[30] Hom.

7057 *ἀργούς· ταχείς. λευκούς (Α 50) AS[34] Hom.

7058 *ἀργυραμοιβοί· κολλυβισταί AS[23]. τραπεζῖται AS[23](Σ) Att.

7039 Ap. S. 42, 28; – λαμπρόν E. Gen. α 1122 (EM 136, 40); λαμπρόν Schol. **7044** | cf. EM 137, 12 **7045** μηλωταί cf. Σ‴ α 2103; Schol. Ar. Vesp. 672 **7046** Eust. Od. 1430, 63 (1, 78, 9 St.) **7047** Σ α 961; Schol.; cf. Ap. S. 42, 23 **7048** Schol. 11b; E. Gen. α 1121 (EM 135, 51) **7052** cf. Schol. **7053** Ap. S. 44, 13; Schol.; cf. EM 137, 17 **7054** ταχύ – cf. Ap. S. 41, 21; EM 136, 2 **7055** cf. Diogen. 2, 81 **7056** Ap. S. 41, 15; Schol. **7057** Schol.; EM 155, 57 **7058** Moer. 190, 14 (α 113 H.) | Σ α 967

7038 ἀργηστείρα H (-στῆρα Mus.): Mein. 1858, 522 = K **7039** contin. H: Mein. l. c. | ἄργητα bis H: accent. Ald. = testt. | κέραυνον H: accent. Mus. = Ap. S. | ταχύ H (Ap. S.): Mus. = K **7040** ἄργην H: accent. Pears. 112 | ἔπεφναι H: Mus. **7041** ἀργίλληψιν H: La. | γῆν … βλαστάνουσαν Mus. | ‘ad term. cf. argilla et Rohlfs Wb. 207’ La. **7043** h. e. Αἰγιλία (Hemsterh. = Harp. 16, 6. St. Byz. 41, 4 [α 102]) **7044** σμικτὴ H: Triller Obs. 332 **7045** h. e. ἀργέλοφοι (Pears. 112 = testt.) | πρῶκτον H: accent. Mus. **7046** l. ἀργ. H: Mus. | ταχυμῆτις H: accent. Mus. | παραγώγους H: Mus. **7048** ἄργιος H: La. = (Schol.) **7050** v. l. gl. 1725 (Hemsterh.) **7051** v. l. gl. 7504 (Kust. Hemsterh.) | ἀπαρτισμένος H: H[c] **7052** ἀργίφον[τ] H (-ου Mus.): La. (ἀργι- Did. ap. EM 137, 1); ἀργειφόντῃ Schol. | καθαροφόνου H: La.; καθαρῷ φόνου Schol. **7054** ἀργυραῖον H: Mus. **7055** μιλλός Salm. Arcer. Pears. 113. al., sed cf. gl. μ 1359 **7058** ἀργυράμοιβοι H: accent. Mus. = testt. | κολυβισταὶ H (Moer.): Mus. = K

D **7059** ἀργυράσπιδες· τάγμα τι στρατιωτικὸν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου
D **7060** ἀργύρεαι λόγχαι· οἱ μισθοφόροι
D **7061** ἀργυρέα λιμός· ἀργυρίου σπάνις
Att. **7062** ἀργυρέα ὕνις ἢ ἀργυρέα αὖλαξ· παρὰ Θουκυδίδῃ (5, 16, 2)
Hom. **7063** ἀργυρέοιο· τοῦ λαμπροῦ. καὶ καλλίστου (Α 49 ..)
D **7064** ἀργύρεον· λαμπρὸν καὶ καθαρόν. ἀργῶς καὶ καθαρῶς ὑφασμένον
D **7065** ἀργυρηλάτης· ἀργυροκόπος
D **7066** ἀργύριος· εἶδος βοτάνης
D **7067** ἀργυρίτης· ὁ ἐν ἀργυρίῳ τὴν οὐσίαν ἔχων. καὶ ἡ ἐκ τῶν ἐναργύρων μετάλλων γῆ
7068 †ἀγύρινον γραμματεῖον, ὃ καὶ Βοιωτικὸν καὶ κοῖλον λέγεται
D **7069** ἀργυρῖτις· λιθάργυρος
Att. **7070** *ἀργυρογνώμονες· τραπεζῖται S[24], δοκιμασταί AS[24](g[4]Σ)
Hom. **7071** *ἀργυρόηλον· τὸ ἀργύρους ἥλους ἔχον (Β 45 ..) S[56]
D **7072** ἀργυροθήκη· τὸ ἀργυρικὸν γραμματεῖον (Antiphan. fr. 155 K.–A.) ⟨ὃ καὶ Βοιωτικὸν καὶ †κοιλον λέγεται⟩
D **7073** ἀργυροκοπιστήρ· τραπεζίτης. ἢ ὁ τὰ ἀργυρεῖα ἐργαζόμενος (Cratin. fr. 239 K.–A.)
7074 *ἀργυροδίνην· λευκὰ ῥεύματα ἔχουσαν (Φ 8?) κρήνην AS[22]
7075 *ἀργυρολόγος· τελώνης AS[31]
Hom. **7076** ἀργυρόπεζα· λευκόπους AS[14](g[7]). πέζα γὰρ ὁ πούς. καὶ καλλίπους (Α 538 ..)
Epiphan. **7077** ἄργυρος· ὁ στατήρ. ἦσαν δὲ ὀβολοὶ … ⌊ἀσημίου (AS[37])
Hom. **7078** *ἀργυρότοξος· καλλίτοξος (Β 766 ..) AS[35][g[8]]

7059 (Poll. 1, 175) **7061** cf. Apostol. 3, 71a **7066** cf. Diosc. mat. med. 4, 189 **7068** cf. Poll. 4, 19 **7069** Diosc. mat. med. 5, 87, 2 **7070** | Σ α 964; Moer. 190, 15 (α 114 H.); cf. Antiatt. δ 20 **7071** Su α 3795 (Δ); EM 137, 27 **7072** Poll. 4, 19. 10, 152 (cit. Antiphan.) **7073** Poll. 7, 103 (cit. Crat.; de interpret. v. K.–A.) **7075** (Poll. 7, 103) **7076** cf. Ap. S. 41, 32; Schol.; Schol. Pind. Ol. 6, 156e ad 159 = 94; πέζα – πούς Su α 3797 **7077** Epiphan. 66, 1 V. ..

7060 l. ἀργ. H: Mus. | μυθοφόροι H: Mus. **7061** l. ἀργ. H: Mus. **7062** ὕννις H[c] | ἡ H: Ald. | αὔλαξ H: accent. La. | gl. 8286 et Schol. Thuc. cft. La. **7064** ἀργυρέον H: accent. Mus. | conf. ἀργύρεον et ἀργυφέον agn. Hemsterh., ft. iam in Hom. (cf. ε 230. κ 543) Degani 1965, 486 **7065** ἀργυρηλάστης H: Mus. **7067** ἀναργύρων H: Salm. Pears. 113; ὑπαργύρων Hemsterh. coll. Xen. vect. 1, 5 | 'conf. ἀργυρίτης et ἀργυρῖτις' Leum. (La. p. 507); ἡ – γῆ in gl. 7069 (corr. Toup) post Schm. trsp. Degani 1965, 487 **7068** l. ἀγύρ. H: Voss. | 'a gl. 7072 avulsa' La. **7069** ἀργύρις H (ἄργυρις Mus., ἀργυρίς Alb.): Toup. 3, 444 = Diosc. **7070** τραπεζῆται H: Mus. **7071** ὁ … ἔχων H: Funger. = testt. **7072** ἀργύριον H: La. | e gl. 7068 add. Thes. 2, 1899 | Βοιωτ. κιβώτιον La. post Toup. 3, 447 (qui κιβ. pro Βοιωτ. ci.) **7073** cf. Fraenk., Nom. ag. 2, 53 | ἀργύρια H: La. **7076** ποῦς H (Schol. Schol. Pind.): accent. Mus. = Ap. S. Su **7077** ἀσημι( ) H: La. **7078** ἀργυροτόξος H: accent. Mus. | καλλιτόξος H: accent. Mus.

7079 ἀργύρου κόπις· ἀργυρολόγος. ἐκ τοῦ παρεπομένου D
7080 *ἀργυρώνητος· οἰκέτης AS^{33} ἀργυρίου ἀγορασθείς (Eur. Alc. 676) vg^{12}AS^{33} Eur.
7081 *ἀργυφέη· λαμπρά S^{57}, λευκή (Opp. cyneg. 3, 307) A^{21}S^{57}
7082 *ἀργύφεον· λαμπρόν, λευκόν (Σ 50) AS^{36}(vg^{10}Br^{723}) Hom.
7083 ἀργυφέοισι· λαμπροῖς, καθαροῖς (h. Ven. 10)
7084 ἀργώ· εἶδος φυτοῦ, ἀφ᾽ οὗ ἡ ᾿Αργὼ ναῦς D
7085 ἄρδα· μολυσμός (Pherecr. fr. 58 K.–A.) (S^{12}) D
7086 ἀρδάλια· τοὺς πυθμένας τῶν κεραμίδων, οὓς ἔνιοι γοργύρας καλοῦσιν D
7087 ᾿Αρδαλίδες· αἱ Μοῦσαι D
7088 ἄρδαλος· μόλυσμα D
7089 ἀρδάλους· εἰκαίους D
7090 ἀρδαλωμένους· ταρασσομένους D
7091 ἀρδάνια· αἱ τῶν κεραμίων γάστραι, ἐν αἷς τὰ βοσκήματα ἐπότιζον, ἃ Δωριεῖς κύμβαλα καλοῦσι. ταῦτα δὲ πρὸ τῆς αὐλείου θύρας ἐτίθεσαν ὕδατος πλήρη ἵνα ὁπότε τις τελευτήσειεν, οἱ πρὸς ἀφαγνισμὸν ἐξιόντες περιρραίνωνται D
7092 *ἀρδεία· ποτισμός vg5
7093 *ἀρδείας· ποτισμούς AS^{10}
7094 †ἄρδεται· πίμπλαται
7095 *ἀρδεύει· ποτίζει (Aesch. PV 852) S^{15}
7096 *ἀρδεύσαντες· ποτίσαντες vg^{3}AS^{8}
7097 ἄρδην· φοράδην. *ἢ σφόδρα g^{2}. ἢ παντελῶς A^{9}S^{7}. ἢ ἀθρόως AS^{7}. ἢ ἐξ ὁλοκλήρου (Eur. Hec. 887 ..) S^{7} Eur.
7098 ᾿Αρδήττους· τοὺς ῥᾳδίως ἐπὶ τοὺς ὅρκους ἰόντας ᾿Αρδήττους ἐκάλουν. τόπος περὶ τὸν ᾿Ιλισσόν, ἐγγὺς τοῦ Παναθηναϊκοῦ σταδίου, ἐν ᾧ τοὺς ὅρκους ἐποιοῦντο D

7079 Ph α 2788 | cf. Poll. 7, 103 (cit. Phryn. com. fr. 5 K.–A.) **7080** | Zonar. 287 **7082** Schol.; EM 137, 40 | **7084** EM 136, 29 **7085** Paus. α *144; Ph α 2796; cf. Ar. Byz. fr. 18 S. **7087** cf. St. Byz. 115, 13 (α 407) **7088** Paus. α *144; Ph α 2796; cf. Erot. α 139 (ft. ad Hippocr. mul. 1, 20 [8, 58, 18 L.]) **7091** cf. Schol. Eur. Alc. 98; Paus. α *145; Σ′ α 2082 **7092** Zonar. 288 **7097** φοράδην Ael. Dion. α 169 **7098** cf. Schol. Aeschin. 1, 64 (145)

7079 ἀργυρουκόπις H (-ος Sop. = Poll. cit. Phryn. com. fr. 5 K.–A., ἀργύρου κοπίς Pears. 113 = Ph): Salm. **7080** ἀργυρονόητος H: Mus. = K | ἀγοραστής H: Schm. = K; ἀγοραστός Mus. **7081** ἀργυφαί H (αργυφαιε K^{S}): Mus. = K^{A} | λαμπρᾶ λευκῆ H (λαμπρε λευκε K^{S}, λευκη K^{A}): La. **7082** ἀργύφαιον H: Mus. = K testt. **7083** ἀργυφαιοισι (accent. inc.) H: Mus. **7084** expl. in gl. ἀργέστης hab. EM | ἄργων ναῦς H: Schr. **7087** ἀργαλίδες H: Mus. = St. Byz. **7088** n. lin. ρδαλος H: ἄ ins. Mus. **7091** ἀρδανίαι H: Heins. Pears. 113 = testt. | [ἵνα] … [οἱ] πρὸς ἀφ. ⟨ἵνα οἱ⟩ trsp. La. coll. Schol. Eur. | ἐμφανισμὸν H (ἀφανισμὸν Schol. Eur.): Flor. Brun. | περιρέοντα H (-ρρ- Mus.): Jun. Scal. Flor. al. = testt. **7094** v.l. gl. 1069 (Kust.) **7097** ἀθρόος H: Mus. **7098** οἴκους ἐποιοῦντο H: Jun. Heins. Pears. 114. al.

D **7099** ἄρδιας· τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα (Hdt. 1,215,1) S[10]
D **7100** ἀρδικός· φαρέτρα S[16]
D **7101** ἄρδις· ἀκίς. Αἰσχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ (879)
Hom. **7102** *ἀρδμός· ποτισμὸς g[4]AS[11] ἐν ποταμῷ (Σ 521)
D **7103** ἄρδοι· ἀρδεύοι. ποτίζοι
7104 *ἄρδων· ποτίζων (Lycophr. 983) g[6]
7105 ἀρειάς· ἀπειλάς
7106 †Ἀρείας· πώλους Περσικάς. Ἄρειοι γὰρ ἔθνος Περσικόν
D **7107** Ἀρέθουσα· κρήνη ἐν Ἰθάκῃ, καὶ ἐν Σικελίᾳ, ἐν ᾗ ὁ ἐν τῇ Ἤλιδι ῥέων ποταμὸς Ἀλφειὸς ἀργύριον κο⟨μίζειν⟩ νενόμισται
Hom. **7108** *ἀρειή· ἀπειλή (Ρ 431) AS[21]. βλάβη (Υ 109) S[21]
D **7109** ἀρειθύσανοι· Ἡνίοχοι (Aesch. fr. 203 R.)
Hom. **7110** *ἄρειον· βέλτιον AS[18], κάλλιον, ⌊κρεῖσσον (Τ 56) S[18]
7111 *ἀρείονα· βελτίονα (υ 133) g[5]Br[690]
Hom. **7112** *ἀρείοσι· βελτίοσιν (Α 260) AS[22]Br[606]
Att. **7113** Ἄρειος πάγος· ἐν Ἀθήναις δικαστήριον ἐν τῇ ἀκροπόλει
D **7114** †ἀρειούζει· αὐξήσει
D **7115** †ἀργυῖτας· τὴν λαμίαν. Φρύγες
D **7116** Ἀρειμάνης· ὁ Ἅιδης, παρὰ Πέρσαις
D **7117** ἀρείφατον λῆμα· ἰσχυρόν, ἀντὶ ⟨τοῦ⟩ Ἄρει ἐοικός. Αἰσχύλος Νεανίσκοις (fr. 147 R.)
Hom. **7118** *ἀρείων· βελτίων (Β 707 ..) vg[9]AS[15]
7119 †ἀρενοβοσκός· προβατοβοσκός
Hom. **7120** *ἄρεκτον· ἄπρακτον, ἀτελείωτον (Τ 150) AS[23]
7121 Ἀρεοπαγίτης· ὁ δικάζων g[12]AS[19](Br[725]). καὶ σιωπῶν δι’ ὅλου g[12]AS[19] κατὰ ἀνάγκην AS[19]

7099 gl. Hdt. (le. σαγάρεις, sed sequitur ἄρδις; cf. etiam ad 4,81,4 ἄρδιν, Su α 3809) **7101** cf. E. Gen. α 1137 (EM 137,49; cit. Callim. fr. 70) **7102** Ap. S. 42,33; Schol.; EM 137,41 | E. Gen. α 1135 (ex Hom.?) **7107** cf. Schol. ν 408; Strab. 6,2,4 (270,28 C.) **7108** E. Gen. α 1150 (EM 139,24); Ap. S. 42,16; Scholl.; Orion 18,13 | **7109** cf. Paus. α 146 **7110** βέλτιον Schol.; κρεῖσσον Ap. S. 42,5 **7112** Schol. **7113** Schol. Plat. Phdr. 229d (22); cf. Paus. α 147; Σʹ α 2116; lex. rhet. 197,22 (V[1]) **7118** EM 139,5 **7120** Schol.; ἄπρακτον Ap. S. 44,6 **7121** | cf. Diogen. 2,91

7099 ἀρδιαστὰ· H: Mus. = K (-ει-) **7100** ἄρδις Alb. = gl. Hdt. 1,215 (ut Hdt.); ἄρδις· ⟨πληθυντι⟩κῶς φαρέτρας Bonanno 1965,493 | φάρετρα ut vid. H: accent. Ald. **7101** ἄκις H: accent. Mus. = E. Gen. | αἰσχῦλ(ος) H: accent. Mus. **7102** ἐν ποτῶ H: Mus. = E. Gen. **7105** ἀρειᾶς· ἀπειλεῖς Degani RL 20,327 coll. EM 139,38 **7106** a gl. 7214 avulsa (Schm.) | ἀρείσοιγε H: Pears. 114. Alb. **7107** κό( ) H: Mus. **7108** v.l.: gl. 7212 | dat. ter (ut Hom.) Degani 1966,42 **7109** ἀριθύσανοι H: Pears. 114. Voss. Kust. ex ord.; cf. gl. 7191 | Ἡνίοχοι (gens) interpr. Wil. Aisch. Interpr. 154,1 **7110** ἀρεῖον H: accent. Mus. (qui ἄριον) = testt. | καλλεῖον H: Mus. **7114** ἀρειούσει H[c]; ἀρειώσει Voss. Perg.; ἀρειονάξει ci. La. **7116** ἄιδης H: spir. La. | cf. Lagarde GA 151 (= *Ahraman*) **7117** l. ἀρ. H: Mus. | ἀντιάρει H: Mus. | ἐοικὼς H: Sop. **7119** v.l. gl. 7161 (Bentl. Ep. ad Mill. 38 [2,290]) **7121** δικαστής K[Br]

7122 *ἆρ[εν]᾽ οὖν· ἆρα οὖν S^{32}
7123 *ἀρρενωπός· φοβερός vg^{10}AS^{16}
7124 ἀρεσάμεναι· φιλοφρονήσασαι, ἀρεστὸν ποιήσασαι
7125 *ἀρέσασθαι· ἱλάσασθαι (Ap. Rh. 3,668) AS^{28}. ἀρεστὸν ποιῆσαι
7126 ἀρέσσατο· ηὔφρανεν (Greg. Naz. c. 1,1,1,6 [37,399,1 M.]) Greg. Naz.
7127 ἀρεσάσθω· εὐάρεστον καταστησάτω (Τ 179) Ap. S.
7128 ἀρέσθαι· λαβεῖν, ἆραι (Η 203 ..) Hom.
7129 *ἄρ᾽ ἔσθορεν· ἐπήδησεν (Μ 462) AS^{14} Hom.
7130 ἄρεσκος· ὁ προσηνής. καὶ ἡ διδομένη ῥάβδος ⟨τοῖς πορνοβοσκοῖς παρὰ⟩ τοῖς κωμικοῖς D
7131 ἀρεσκεύεσθαι· φιλοφρονεῖσθαι D
7132 *ἀρεσσόμεθα· ἐξιλασόμεθα (Δ 362) AS^{25} Hom.
7133 ἀρεστήριον· ἱερεῖον, καὶ θῦμα D
7134 ἀρεστήρ· πέμμα πρὸς θυσίαν D
7135 ἀρεσίπονον· σύμμετρον. ἀρέσκον D
7136 *ἀρετῶσα· ἡ ὑπερέχουσα τὰς ἄλλάς, καὶ βελτίω⟨ν⟩ τῶν ἄλλων AS^{27}
7137 ἄρεσχαι· κλήματα. βότρυες D
7138 ἀρετᾷ· ἐν ἀρετῇ ἐστν· ‘οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα’ (θ 329), τουτέστιν οὐκ ἀπολήγει εἰς ἀρετήν. ἀνεγνώσθη δὲ περισπωμένως Ap. S.
7139 ἀρετή· ἡ τῶν καλῶν νομιζομένων ἐμπειρία D
7140 ἀρετή· θεία δύναμις (2. Ep. Petr. 1,3 ..) vg^{13}AS^{26}. διάθεσις ἀγαθή. ἢ τὸν ἐνάρετον βίον N. T.
7141 †ἀρέτησαν· ἥρμοσαν
7142 ἀρετῶσιν· ἀρεταίνωσιν, εὐδαιμονῶσιν, ἐν ἀρετῇ ὦσιν (τ 114) Hom.
7143 ἀρῇ· λήψῃ. πολέμῳ (Β 385) Hom.
7144 ἀρῇ· λήμψῃ. οἴσῃ. Σοφοκλῆς Αἴαντι μαστιγοφόρῳ (75) D

7123 Zonar. 288 **7124** cf. Schol. I 112 **7127** Ap. S. 44,7 **7128** Schol. | **7129** Schol. **7130** | Poll. 4,120 **7132** Schol.; cf. E. Gen. α 1152 (EM 138,52) **7133** cf. SIG^3 264 n.7 **7134** cf. Ael. Dion. α 170; (Poll. 6,76) **7138** – ἀρετήν Ap. S. 43,9 **7143** | Schol.

7122 l. ἄρεν οὖν H (αρενουν K): Sop. **7124** ἀρεσαμέναι H: accent. Mus. (qui -σσ-) | n. gl. ἀρεστὸν H: Mus. **7125** ἰάσασθαι H (K): Kust. Arnald. Lect. 22. Abresch. Misc. obs. 5,1,106 **7127** εὐαρεστοῦντα Ap. S. **7128** ἄραι H: accent. La. **7129** v.l.: gl. 7173 | ἀρέσθορεν H: Pears. 114. Perg. Bentl. Ep. ad Mill. 38 (2,289) = K (Schol.) **7130** ἀρεσκὲς H: Voss. Jungerm. ad Poll. = Poll. | ὁ πρώ(ην) H: Voss. | add. La. = Poll. **7132** ἀρέσμεθα H: Pears. 757 = K Schol.; ἀρεσόμεθα Mus. **7134** ἀρεστῆρι H (-ήριον Mus.): Heins. Pears. 114. Voss. = testt. **7136** ἀρεστῶσα H (K): Kust. | βελτιω H (K): Mus. **7137** cf. gl. 6984 **7138** οὐκ ἄραι τὰ H: Mus. = Ap. S. **7141** ἄρτισαν Kust.; ἀρήρεσαν ci. La.; ἄρτησαν Degani 1967 (2) coll. gl. η 839 **7143** ἀρῆ H, Ἄρηϊ Schol.; conf. horum agn. Schm. **7144** ἀρῆ H, recte (Degani 1966,42: fut.; ἄρῃ Alb.: aor., Soph. Ai. 129)

Ap. S. + **7145** ἀρή· εὐχή· ‘ἀράων ἀΐων’ (Ο 378). καὶ βλάβη ἡ ἐν τῷ Ἄρει, τουτέστιν ἐν πολέμῳ (Σ 100). ἀπειλή. εὐχή. κατάρα

Hom. **7146** *ἀρήγει· βοηθεῖ (Ο 42) vg[1]AS[10]

Hom. **7147** ἀρήγων· βοηθῶν (Ε 507)

7148 ἀρηγομέναις· βοηθουμέναις

7149 *ἀρήγοντες· βοηθοῦντες (Theocr. 22, 217) A[21](g[2]S[27])

Hom. **7150** ἀρηϊθόων· πολεμιστῶν (AS[14]), ἐν τῷ Ἄρει θεόντων (Θ 298)

Hom. **7151** *ἀρηϊθόων· τῶν ἐν τῷ πολέμῳ εὐκίνητων (Υ 167) S[29]

Hom. **7152** *ἀρήϊα· πολεμιστήρια (Ζ 340) (S[28])

7153 *ἀρήϊος· ἀλλαχοῦ θρασύς, ἀγαθός πολεμικός (Β 698 . .) AS[12]

Hom. **7154** *ἀρηΐφατοι· ἐν πολέμῳ πεφονευμένοι (λ 41) [AS[11]]

Ap. S. **7155** ἀρηΐφιλος· ὑπὸ τοῦ Ἄρεος φιλούμενος, ἢ ὁ φιλῶν τὸν Ἄρεα. δι’ ἀμφοτέρων δὲ ὁ πολεμικὸς δηλοῦται (Γ 21 . .)

Hom. **7156** ἀρημένος· βεβλαμμένος (ζ 2) S[15]. εὐχόμενος (τ 367) AS[15]

Hom. **7157** Ἀρήνη· ὄνομα πόλεως (Β 591 . .)

Hom. **7158** *ἀρήξειν· βοηθήσειν (Α 77) AS[18]

Hom. **7159** *ἀρῆξαι· βοηθῆσαι g[αρε11] ἐν πολέμῳ, ἀπὸ τοῦ Ἄρεος (Α 408)

Hom. **7160** *⟩α ῥηξήνορα· τὸν τὴν ἀνδρείαν ⟨διαφθείροντα⟩ (Η 228 . .) A[9]

D **7161** ἀρηνοβοσκός· προβατοβοσκός. Σοφοκλῆς Τυροῖ β′ (fr. 655 R.). γράφεται δὲ ἐρρηνοβοσκός, διά τε τοῦ ε καὶ τῶν δύο ῥῶ

Hom. **7162** ἀρήρει· ἥρμοζεν (Γ 338 . .)

7163 *ἄρηος· θρασύς. ἀγαθός. πολεμικός S[33]

7164 †ἀρήρασθαι· εὔξασθαι

7145 –εὐχή Schol. O; – βλάβη Ap. S. 41, 27 [ἡ – πολέμῳ ex pleniore Ap. S. derivari censet Haslam 1994(2)]; EM 138, 15 **7147** Schol.; cf. Su α 3839 (Δ); EM 141, 5 **7150** cf. Schol. **7151** Schol. **7152** Ap. S. 44, 10; cf. Schol. **7153** πολεμικός Schol.; EM 139, 42; Su α 3843 **7154** Ap. S. 43, 5; cf. Σ′′′ α 2124; Schol. T 31; Su α 3844 (Δ); E. Gen. α 1158 (EM 140, 2) **7155** – Ἄρεα Ap. S. 43, 3; ὁ – Ἄρεα et πολεμικός E. Gen. α 1157 (EM 139, 55); πολ. Schol. **7156** Ap. S. 43, 14; Schol. Σ; Su α 3846 | **7157** E. Gen. α 1166 (EM 141, 1) **7158** Schol.; EM 141, 5 **7159** βοηθῆσαι Zonar. 307; cf. Schol. **7160** cf. Schol. **7161** προβατοβοσκός Paus. α 148; ἐρρ. Σ′′′ (Ph ε 1957. EM 377, 22) vel lex. rhet. anon. 1 **7162** cf. Schol.; E. Gen. α 1162 (EM 141, 23); Su α 3850

7145 n. gl. ἀράων H: Mus. **7149** ἀρήγοντες H (K[g]; -ουντες K[S]), prob. Degani 1965, 489; ἀρηγόνες Pears. 115. 757 = K[A] | βοηθοί Pears. = K[A] Schol. **7150** ἀρκιθόων H: Mus. = K Schol. | πολεμικῶν K Schol. **7151** ἀρηθόσων H: Mus. = K Schol. **7152** ἀρκία H: Mus. = K testt. | πολεμικά K Schol. **7153** v.l.: gl. 7163 | ἄρκιος H: HSt. Salm. Pears. 757 = K EM | πολεμικός ad init. expl. trsp. Degani RL 20, 28 **7154** v.l.: gl. 7217 | ἀρνίφατοι H: Mus. = testt. **7155** ἀρκίφιλος ut vid. H: Mus. = testt. **7156** βεβλαμένος H: Mus. = K testt. | εὐχόμενος ad ἀρώμενος, cf. gl. 7606 (Degani 1965, 489) **7158** βοηθειν K **7159** ὑπὸ H: Heins. Pears. 758. Kust. **7160** ἀρηξήνορα H (K): Pears. 115. 758 (Ἀχιλλῆα ῥ. Hom.); cf. Schol. | διαφθειροντα add. K; ⟨ῥήσσοντα⟩ Mus., cf. Schol. δ 5 **7161** v.l.: gl. 7119 | τυροῖ καὶ H: Vales. Bentl. Ep. ad Mill. 38 (2, 290) = Σ′′′ | γράφει H: Mus. | τοῦ ἔω καὶ τῶν βόρων H: Sop. Vales. Pears. 115. al. **7163** v.l. gl. 7153 (Alb.) **7164** v.l. gl. 7170 (Kust.)

7165 ἀρηρομένη· [ἀρουριομένη] ⌊ἀροτριωμένη (Σ 548) AS[16] Hom.
7166 ἄρηρεν· ἰσχυρῶς ἥρμοσται (ε 248 v.l.) Hom.
7167 *ἀρηρός· ἰσχυρῶς (AS[19]) ἡρμοσμένον (Λ 31) S[19] Hom.
7168 *ἀρηρότα· ἡρμοσμένα (η 45) (A)S[20] Hom.
7169 ἀρηρυμένου· ἀπηντλημένου
7170 *ἀρήσασθαι· εὔξασθαι (Z 115) vg[αρο10]A[8] Hom.
7171 ἀρήσαιο· εὔξῃ (Greg. Naz. c. 2, 2, 3, 295 [37, 1501, 7 M.]) Greg. Naz.
7172 *ἀρήσῃ· εὔξῃ (N 818) AS[13] Hom.
7173 †ἀρήσθορεν· ἐπήδησεν
7174 Ἄρης Τύραννος· παροιμία (Men. fr. 167 K.–A.) Prov.
7175 *ἄρηται· ἀπενέγκηται (M 435) S[αρι36] Hom.
7176 *ἀρητῆρα· ἱερέα (A 11) g[αρε1]AS[17](Br[738]) Hom.
7177 Ἀρητήριον· τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔξω τοῦ ἄστεως D
7178 ἀρητόν· βλαβερόν S[αρι37]. πολυχρόνιον (P 37 ..) [Σοφοκλῆς συνώνυ] †μον †ὕστερος Ap. S.
7179 Ἄρητος· Ἡρακλῆς, παρὰ Μακεδόσιν D
7180 †ἄρθεος· τράγος D
7181 ἀρθείς· μετεωρισθείς (N 63) Hom.
7182 ἄρθεν· συνηρμόσθησαν (Π 211) Hom.
7183 ἀρθῆναι· †ἀπολέσαι, ἢ ἀπολέσθαι (Cyr. in Esai. 70, 421C M.)
7184 *ἀρθμήσαντε· φιλιωθέντες, δυϊκῶς (H 302) AS[6]. ὁμοίως καὶ ἀριθμήσαντες Hom.
7185 ἄρθμιοι· φίλοι, παρὰ τὸ ἡρμόσθαι καὶ συμφωνεῖν ἡμῖν (π 427) Hom.
7186 ἀρθμός· εἰρήνη, συνθήκη. φιλία (Aesch. PV 191) D

7165 ἀροτριωμένη Ap. S. 44, 5; cf. Schol.; Su α 3851 **7170** Schol.; Su α 3858 (Δ) **7171** cf. lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 390 **7174** prov. v. Zenob. Ath. 2, 47; Ph α 2806; Su α 3853 **7176** Schol.; cf. EM 140, 50 **7177** cf. E. Gen. α 1168 (EM 140, 45) (Philochor. FGrHist 328 F 19); Plut. Thes. 35, 5; Wil. Kydath. 136 n.58 **7178** Ap. S. 43, 23 (Apion fr. 20 N.); βλαβερόν Schol.; Su α 3860 **7182** Schol. **7184** φιλιωθέντες cf. Ap. S. 42, 18; Schol. **7185** φίλοι Ap. S. 42, 18; Schol. **7186** φιλία Ap. S. 42, 18; Schol. Σ 521; E. Gen. α 1169 (EM 141, 26); Schol.[M] Aesch. 191a; Schol. Ap. Rh. 2, 755a

---

7165 f. l. incl. Voss. | ηροτριωμενη K, -ια(σ)μ- Ap. S. Schol. **7167** ἄρηρος H: accent. Mus.; ἀρηρώς Degani 1966, 44 | ἡρμοσμένος H: Mus. = K **7168** ἀρήροτα H: accent. Mus. **7169** ἀρηρυγμένου H: Lob. Phryn. p. 32 **7170** v.l.: gl. 7164 **7171** ἀρήσεο H: Mus. | εὔξαιο Pears. 758. Perg. Kust. = lex. Greg. **7172** εὐχή H (accent. Mus.): Perg. Kust. | ἀρή· ἡ εὐχή Degani 1967 (2) coll. gl. 6996 **7173** v.l. gl. 7129 (Pears. 116. 758. Kust. Bentl. Ep. ad Mill. p. 38 [2, 289]) **7177** Ἀρητήσιον Heins. = E. Gen., Ἀρατήριον Plut. | ἐν ᾧ H (ᾧ del. Mus.): La. = K[n]; Ἀθήνησιν E. Gen. **7178** incl. ad gl. 7437 pert. vid. Voss. | ἀνιστόρητος Alb. **7179** ἄρω(?)τος H: Mus. | μακέδοσιν H: accent. ed. 1521 | cf. Ἄρατος Ath. Mitt. 27, 1902, 311 no. 18 **7182** ἀρθὴν H: Mus. = Schol. **7183** act. ἀπολέσαι damn. Kust., leg. ἀπόλλυσθαι **7184** ἀρθήσαντες H: Mus. = K testt. **7185** ἡρμόσται H: Mus. **7186** ἁρμὸς H: Brun. Pears. 758. Kust.= testt.

D **7187** ἀρθμόν· πρότμησις, ἢ μετάφρενον. ἢ αἰδοῖον ἀνδρὸς καὶ γυναικός

Eur. **7188** *ἄρθρα· μέλη vg[1]AS[5], ἄκρα (Eur. Andr. 1078) AS[5]

Greg. Naz. **7189** *ἀρθρέμβολα· δαμαστήρια. ὄργανα βαλλόμενα εἰς τὰ ἄρθρα. καὶ βασανιστήρια S[13](v[αρο4]). καὶ ὄνομα στρεβλωτικῶν ὀργάνων εἰς ἃ ἐξαρθροῦσιν οἱ δήμιοι τὰ τῶν καταδίκων μέλη (Greg. Naz. or. 15,4 [35,917A M.])

7190 *ἀρθρούμενον· τρανούμενον (Phil. rer. div. 4) AS[7]

D **7191** ἀρθύσανοι· ἀποσχίσματα. καὶ ἀποβλαστήματα (Aesch. fr. 203 R.?)

D **7192** ἄρι· μεγάλως. ὅθεν καὶ ἀρίζηλος (B 318) ὁ μεγάλως ζηλωτός

7193 *ἄρθρον· μέρος λόγου vg[3]A[8] δι' οὗ τρανωτέρα ἡ λέξις πέφυκε γίνεσθαι vg[3]

D **7194** ἀριβάσκανος· πεποίηται ὡς ἀριπρεπής

Hom. **7195** *ἀρίγνωτοι· εὔγνωστοι· τὸ γὰρ ἄρι μέγα δηλοῖ. ⌊πάνυ ἐγνωσμένοι (N 72) (AS[26])

7196 *ἀρίδακρυς· ταχέως … A[25]

7197 *ἀριδάκρυσι· πολυδάκρυσιν S[41]

D **7198** ἀριδάκρυτον· πολυδάκρυτον (Aesch. fr. 415b R.?)

Hom. **7199** *ἀριδείκετον· ἄγαν ἔνδοξον AS[22], ἢ μεγάλως ἄσπαστον, φανερόν (Ξ 320) (S[42])

7200 †ἀρίδες· αἱ μετὰ κονιορτοῦ πνοαί

D **7201** Ἀριήδαν· τὴν Ἀριάδνην. Κρῆτες.

Hom. **7202** ἀρίδηλον· ἔκδηλον. [φανεροῦν] φανερόν (B 318 v.l.)

7203 *ἀριδήλους· φανερούς AS[16]

7204 *ἀριδήλως· φανερῶς v[8]AS[17]Br[698]

7205 *ἀριδηλότατα· φανερώτατα (Cyr. trin. 425,9 Aub.) S[43](A[19])

7206 [Ἀρισβῆθεν· ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως]

Hom. **7207** *ἀριζήλη· θαυμαστὴ AS[21], ἄγαν ἐκδηλοτάτη (Σ 219) S[21]

7208 ἀρίζηλον· μέγα AS[32]. φανερόν (B 318 codd.) g[9]AS[32]

7189 βασανιστήρια Su α 3944; cf. Schol. Greg. (163,4 Punt.) **7191** cf. Paus. α 146 **7192** | cf. Ap. S. 44,4 **7193** Zonar. 303 **7195** Ap. S. 42,31; Schol. | **7199** ἔνδοξον Su α 3876 (Δ); μεγάλως ἀσπαστόν Schol.; ἀσπ. Ap. S. 43,20 **7202** | Schol. **7204** Schol. Ar. Plut. 948 **7207** cf. Schol.; EM 142,24

7187 προτμηστι̣` H (-ία Mus.): HSt. Palm. Sop. **7189** εἰς ὃ H: Scherpezeel ap. Bentl. Corresp. 223 (Wil. Briefw. Momms. 525) **7190** ἀρθρ[…]ούμενον H **7191** cf. gl. 7109 | ἀποσχήματα H: Guyet. Pears. 116. Kust. = Paus. **7195** ἀρίγνωστοι H (K): Pears. 116. Alb. = testt. | ἐγνωσμένον H: HSt. Thes. 1,1835 **7199** ἀσπ. φαν. ἢ μεγ. H: La. = (K); ἀσπ. ἢ μεγ. φαν Kust.; μεγ. … ἀσπ. Schol. **7200** v.l. gl. 6925 (Alb.) **7201** ἀριδήλαν H: Lobel; cf. Callim. fr. 67,13 Pf. Schol.[AT] (Zenod.) Σ 592 **7202** ἐκδηλοῦν H: Phav.; διάδηλον Schol. | φανεροῦν f. l. del. Pears. 116. Kust. **7205** ἀριδηλώτατα H (K[A]): Pears. 116 = K[S] **7206** dittogr. gl. 7236 (Kust.); Ἀριζβῆθεν Voss. ex ord.

7209 ἄριζος· τάφος. Κύπριοι S[46] D
7210 ἀρία· φυτὸν ἡ ἄρια D
7211 *ἀριζήλως· μεγάλως ἰἐκδήλως (μ 453) (g[6]S[16]) Hom.
7212 †*ἀριή· ἀπειλή S[44]
7213 ἀριήλ· λέων On. sacr.
7214 Ἀρίας πώλους· ⟨ἐξ⟩ Ἀριανῆς ⟨Περσικάς. Ἄριοι γὰρ ἔθνος Περσικόν⟩
7215 †ἀριηρέστερον· χαλεπώτερον (β 190) Hom.
7216 ἀριήκοος· πολυήκοος (Ap. Rh. 4, 1707) D
7217 †ἀριθάτων· τῶν πολέμων
7218 ἀριθμεῖν· τοῦτο τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ κλήρου D
7219 ἀριθμεῖται· ἐξετάζεται D
7220 ἀριθμηθήμεναι· εἰς φιλίαν ἐλθεῖν (Β 124) Hom.
7221 ἀριθμητά· τὰ ὀλίγα (Iob 15, 20 ..) LXX
7222 *ἀριθμόν· ὁμοῦ εἰσιν ἔτη σ′ AS[34] LXX?
7223 ἀριθμός· μέτρον. *ἀριθμῷ ὀλίγους (Ezech. 5, 3) AS[23] LXX
7224 †ἀρίκεσσι· χαλεπαῖς S[49]
7225 ἀρικύμων· εὐσύλληπτος (Hippocr. steril. 219) D
7226 †ἀριμάζει· ἁρμόζει
7227 †ἀριμάπου· γαστὴρ σὺν κόπρῳ
7228 ἄριμος· πίθηκος D
7229 Ἄριμα· πό⟨λις Κι⟩λικίας. οἱ δὲ ὄρος (Β 783) Hom.
7230 ἀρίξαι· ὑποστηρίξαι S[51] D
7231 *ἀριπρεπέα· ἄγαν ⟨ἐκπρεπῆ⟩ S[18], μεγάλως ἔκδηλα (Θ 556) AS[18] Hom.
7232 ἀριπρεπές· μεγαλοπρεπές (θ 176 ..) (g[10]) [Br[726]] Hom.
7233 ἀρίπικρον· μεγάλως πικρόν D
7234 ἀρίς· εἶδος βοτάνης D

7210 EM 139, 39 **7211** | Schol. 453a **7213** On. Vat. 182, 29 **7216** cf. Schol. Ap. Rh. **7220** cf. Schol. **7223b** gl. Ezech. **7229** ὄρος Schol.; cf. Su α 3881; St. Byz. 118, 13 (α 422) **7231** cf. Schol. **7232** cf. Ap. S. 44, 16 **7234** Galen. lex. 85, 15; Diosc. mat. med. 2, 167RV

7209 'cf. Chald. hariz 'fossa' OHoffm. BB 15, 82' La. **7210** ἄρια bis H: accent. Alb., cf. E. Gen. α 1150 (EM 139, 39); ἀγρία Kust. **7212** v.l. gl. 7108 (Pears. 116. Alb.) **7214** ἀρισπώλους H: La. post Kust. (Ἀρείας) | ἀριῆνας H: Kust., ⟨ἐξ⟩ La. | suppl. e gl. 7106 (Schm.) **7215** ἀνιηρέστερον agn. Lob. Prol. p. 269 n. 35 **7216** ἀρίηκος H: Guyet. Heins. Salm. al. **7217** v.l. gl. 7154 (Alb.) **7220** ἀριθμημέναι H: Mus. = Schol. | expl. ἀριθμηθῆναι ἀμφότεροι οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἕλληνες, ὅ ἐστι φιληθῆναι Schol. **7222** διακοσια K[A], εῶ K[S] | ad LXX Ezech. 4, 5 ref. Cicu 1965, 495 **7223** in duas gll. div. La., sed v. Cicu l. c. **7224** ἀρίκεσι H: K; h. e. ἀριήρεσσι (La. post Pears. 117), cf. gl. 7215, vel ἀεικέσσι (Degani 1965, 491 post Ruhnk. in Alb. Auct., ad Β 264) **7225** εὐσύληπτος H: Mus. **7226** ἀρθμιάζει Mein. 1858, 520 **7227** ανιπτα· αἰγὸς γ. ci. La. (addub. Merv. J. 1955, 165) **7228** vox Tusca, Strab. 13, 4, 6, p. 626, 31 C. Serv. ad Verg. Aen. 9, 712 **7229** παλικίας H: Schow 137 n. 13, cf. testt. **7231** add. La. = K **7233** ἀριπικρόν H: accent. Mus.

Hom. **7235** ᾿Αρίσβη· πόλις S^{52} †τῆς δήμνου. οἱ δὲ ⌊Τροίας (Β 836) S^{52}
Hom. **7236** *᾿Αρίσβηθεν· ἀπὸ ᾿Αρίσβης πόλεως (Β 838) AS^{20}
7237 *ἀρίσκος· κόφινος AS^{28}
7238 ἀριστεία· ἀνδραγαθία
D **7239** †ἀρισταρχαμία· ἀριστία
7240 ἀριστέα· τὸν ἐν τῷ πολέμῳ ἀνδραγαθήσαντα (Cyr. in Psalm. 69, 1153D M.)
D **7241** ἀριστεροστάτης· ὁ πρωτοστάτης τοῦ χοροῦ (Cratin. fr. 229 K.–A.)
7242 ἀριστεύει· ἀνδραγαθίζεται
7243 *ἀριστεύς· ἀνδρεῖος vg^4AS^{14}
Hom. **7244** †ἀρισπής· εὔλαλος, ἄρτιος τοῖς ἔπεσιν (Χ 281)
Hom. **7245** *ἀρίστη· βέλτιστη (Β 5 ..) AS^{29}
7246 *ἀριστίνδην· ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος ($g^{11}AS^{30}$)
Hom. **7247** *†ἀριστῆραι· δοῦλαι (κ 349) S^{54}
Att.? **7248** ᾿Αριστόδημος· ᾿Αριστόδημον οἱ κωμικοὶ τὸν πρωκτόν (Cratin. fr. 160 K.–A. Ar. fr. 242 K.–A.) καὶ Θεόδωρον (com. ad. fr. 351 K.–A.) καὶ Τιμησιάνακτα (com. ad. fr. 283 K.–A.) ἔλεγον, ἀπὸ τῶν ἡταιρηκότων. Φορμισίους δὲ τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα (Ar. Eccl. 97) καὶ Βασιλείδας, καὶ Λαχάρας
7249 *ἀριστοκρατούμενοι· ὑπὸ ἀρίστων κρατούμενοι, ἢ δήμου, ἢ ἑτέρων τινῶν καλλίστων (Xen. Hell. 6, 4, 18) AS^{15}
D **7250** ἀριστολοχεία· βοτάνη τις (Nic. ther. 509)
D **7251** ἀριστομένειον· βοτάνη
D **7252** ἄριστον· τὸν πρωϊνὸν ἀκρατισμόν ὃν ἡμεῖς λέγομεν ἄριστον, τοῦτο ὁ ποιητὴς καλεῖ δεῖπνον (Σ 560), τὸ δὲ δεῖπνον δόρπον (β 20 ..)
7253 *ἀριστονομία· εὐνομία. ἄριστον γὰρ τὸ καλόν vg^2AS^{13}
7254 *ἄριστος· μέγιστος AS^{24}. ἔξαρχος. ἐξοχώτατος S^{24}

7235 E. Gen. α 1186 (EM 143, 55) | Ap. S. 44, 28; Schol. Β 838; St. Byz. 119, 3 (α 426) **7236** Schol. **7246** cf. EM 143, 15 **7248** – πρωκτόν Schol. Luc. 181, 16 (cit. Cratin. et Ar.); Φορμισίους – αἰδοῖα Schol. Ar. **7250** Schol. Nic. 509a; Diosc. mat. med. 3, 4 **7252** Schol. Ω; cf. Ap. S. 44, 9 **7254** lex. Greg. or. 43, 12 (LGM 172, 8)

7235 τῆς δήμνου H; τῆς Λέσβου Mus.; τῆς Λήμνου Schow 137 n. 14; Μηθυμναίου ci. La. coll. Strab. 13, 1, 21, p. 590, 23 C. | τρώας H: La. = K; τρωάδος Mus. = Ap. S. St. Byz. **7237** h. e. ἄρριχος (Kust.; cf. gl. 7445) **7239** ᾿Αρίσταρχον· Δία (Simon. PMG fr. 109) Hemsterh. in Alb. Auct.; ἀρισταιχμία· ἀριστεία Schm.; ἀριστομαχία· ἀριστία Marz. ap. Degani 1967 (2) **7241** ἀριστεροτάτης H: Mus. **7244** h. e. ἀρτιεπής (Salm. Pears. 117) **7246** ἀριστήδης H (-ίνδ- Mus.): Ald. = K EM | το (τον g) … εκλελεγμενον K **7247** e δρήστειραι corr., cf. gll. δ 2372–3 (Bentl. Ep. ad Mill. 37 [2, 289]) **7248** πρῶκτον H: accent. Mus. = (Schol. Luc.) | τιμισιάνακτα H: Salm. | βασιλίδας H: Hemsterh. **7250** ἀριστολοχία H): La. = Diosc.; -λόχεια Schol. Nic. **7251** ἀριστομένιον H: Mein. 1858, 518 **7252** cf. Lehrs, Arist. 127

7255 ἀριστοτέχνης· ἐν τῇ τέχνῃ χρήσιμος (Pind. fr. 57,2?) D
7256 Ἀρίστυλλος· Ἀριστοκλῆς (Ar. fr. 551 K.–A.). ἀρίστου ὥρα D
7257 ἀρισφαλές· μεγάλως σφαλλόμενον D
7258 ἀριστοκράτεια· ὑπὸ ἀρίστων διοικουμένη, γενναίων, ἢ ἄλλως πως ἀγαθῶν D
7259 *ἀριφραδέα· δῆλα (Ψ 240 ..) AS[31] Hom.
7260 *ἀριφραδές· ἄγαν S[55] φανερόν (λ 126 ..) S[55]Br[724] Hom.
7261 ἀριστερεών· φυτὸν τῶν εἰς τοὺς καθαρμοὺς παραλαμβανομένων D
7262 ἀριστόδειπνον· ὅταν τὸ ἄριστον τῷ δείπνῳ συνάψωσιν (Alex. fr. 296,2. Men. fr. 625 K.–A.) D
7263 ἄριχα· ἄρρεν πρόβατον D
7264 ἀρίχεται· γλίχεται, ἐπιθυμεῖ D
7265 †ἀρίχωταν· ἐκδύειν ζητῶν D
7266 ἀριώθ· ἡ λέαινα, ὑπὸ Σύρων (4. Reg. 4,39) On. sacr.
7267 *Ἀρίων· ὁ ἵππος, Ποσειδῶνος υἱὸς καὶ μιᾶς τῶν Ἐρινύων (Ψ 346–7) AS[αρε20] Hom.
7268 Ἀρκάδας μιμούμενος· παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων καὶ μοχθούντων. οἱ γὰρ Ἀρκάδες πολλὰ πολεμήσαντες οὐδεμίαν νίκην ἰδίαν ἔσχον (Plat. com. fr. 106 K.–A.) q Prov.
7269 ἄρκαλλα· λευκὰ [καὶ] ἐνώτια ἐξ ὑάλου περίχρυσα. οἱ δὲ ξύλα ξηρά D
7270 ἀρκαλᾶν· παραχαλᾶν, ῥυτίζειν D
7271 ἀρκάνη· τὸ ῥάμμα, ᾧ τὸν στήμονα ἐγκαταπλέκουσι διαζόμεναι D
7272 ἀρκαλέον· ξηρόν. ῥυσόν D
7273 Ἀρκὰς κυνῆ· Ἀρκαδικὸς πῖλος. Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ (fr. 272 R.) D
7274 ἀρκεῖ· προσαρκεῖ. βοηθεῖ. Εὐριπίδης Πηλεῖ (fr. 624 K.) D

7256 E. Gen. α 1181 (EM 142,55; Hdn.) | cf. EM 143,4 (Diogen.) **7257** cf. Ap. S. 43,6 **7259** Zonar. 304 **7260** Schol. 126b **7261** cf. Paus. α 150; Ph α 2811 **7262** (Poll. 6,102, cit. Men.) **7267** cf. Schol. **7268** lex. rhet. 218,19 (q); Zenob. vulg. 2,59. Ath. 2,68; Prov. Bodl. 60; cf. Paus. α 151; Ph α 2817; Su α 3946 **7269** Ph α 2822; cf. Poll. 5,97 **7270** Ph α 2823 **7272** Ph α 2820 **7273** Paus. α 152 **7274** βοηθεῖ cf. EM 144,1; Su α 3951; Erot. α 94 (ad Hippocr. fract. 13 [3,466,6 L.])

7256 expl. ἀρίστωτος H: La. = E. Gen.; ἀριστητός Lob. Prol. 127,15 **7257** σφαλόμενον H: Mus. **7258** ἀριστοκρατεία H (-τία Mus.): accent. Schm. | διοικούμενοι H: Jun. **7261** ἀριστερέων H: accent. Schm. | φοιτώντων H (φύτον Ph, accent. Paus.): Scal. **7263** cf. gl. β 234 **7264** cf. gll. 7387 et ο 1206 (Alb.) **7265** ἀριχετῶν ci. La. **7266** ⟨ἀγριο⟩λάχανα (LXX 4. Regn. 4,39) Degani 1967,116 post Perg. = On. Vat. 187,45 (‘vix recte cf. gl. 7213’ La.) **7267** ἀριὼν H: accent. Mus.; Ἀρείων K[A] Schol. | ἐριννύων H: Schm. = K (Schol.) **7269** ἄρκαλα Salm. Voss. = Ph, ἀρτίαλα Poll. | καὶ om. Ph, incl. Cunn. **7270** περιχάλαν H (accent. Mus.): La. = Ph | μύζειν H (Ph): La. **7272** ῥυσόνυς H: La. = Ph; ῥυσσόν Mus. | Debr. 1908–9,17 **7273** κύνη H: accent. Mus. = Paus. | πιλὸς H: accent. Mus.; πίλος Paus.

D **7275** ἀρκήλα· ⟨τὸ⟩ ζῷον. Κρῆτες τὴν ὕστριχα

7276 ἀρκής· ταχύς

7277 *ἄρκιον· ἀρκετόν AS[12]Br[736], αἱρετώτερον, ἱκανόν S[12], ἕτοιμον (B 393) S[19]

D **7278** ἀρκίως· ἀρκετῶς, ἱκανῶς

D **7279** ἀρκόν· σχολήν. Μακεδόνες

D **7280** ἄρκος· ἄρκεσμα, βοήθεια (Alcae. fr. 357, 5 V.). ἢ τὸ παιόνιον. καὶ τὸ ζῷον (1. Reg. 17, 34 . .). καὶ ἱέρεια τῆς Ἀρτέμιδος

D **7281** ἀρκτεία· ἡ τῶν ἀρκτευομένων παρθένων τελετή. ἀρκτεύειν δὲ τὸ καθιεροῦν (Lys. fr. 249 S. = 303 C.)

D **7282** ἀρκτή· ἡ τῆς ἄρκτου δορά (Anaxandr. fr. 68 K.–A.)

K + D **7283** ἄρκτος· *ζῴδιον ἐν οὐρανῷ (Σ 487) vg[6]AS[13]. μεσημβρία

D **7284** ἀρκτοῦρος· βοτάνης εἶδος. καὶ ἄστρον

LXX **7285** *ἀρκτοῦρον· ἀρκτῷος τόπος· διὰ τοῦτο καὶ οἱ ζ′ ἀστέρες ὁμοῦ καλεῖται ἀρκτοῦρος, ἐπειδὴ ἐπὶ τὸ ἀρκτῷον †κατανοεῖται. λέγεται καὶ ἅμαξα (Iob 9, 9) vg[3]AS[11]

7286 *ἀρκτῴων· βορείων τόπων (Basil. Caes. in hexaem. hom. 3, 6) vg[5]AS[9]

7287 *ἄρκυα· δίκτυα ἢ λίνα AS[15]

D **7288** ἄρκυες· δίκτυα τὰ πρὸς θήραν †θηρείαν

D **7289** ἀρκύλον δίκτυον

D **7290** ἄρκυμα· ἀκρίς, ὑπὸ Περγαίων

D **7291** ἄρκυν· μεσάγκυλον. καὶ γυναικεῖον κεκρύφαλον

7292 *ἄρκυς· δίκτυον (Aesch. Agam. 1116) v[1]AS[14]

Greg. Naz. **7293** *ἄρκυσι· δικτύοις (Greg. Naz. c. 2, 1, 50, 18 [37, 1386, 12 M.]) A[10]Br[720]

7275 Ar. Byz. fr. 174B S. **7276** Ph α 2830 **7277** ἱκανόν Schol.; E. Gen. α 1191 (EM 144, 2); ἕτοιμον Ph α 2829; Ap. S. 42, 17 **7280** – βοήθεια Ph α 2821; ζῶον cf. Eust. Od. 1535, 15 (1, 215, 40 St.) **7281** ἀρκτεύειν cf. Harp. 58, 4[epit.] (Σ′ α 2126); Poll. 5, 81 **7282** Poll. 5, 16 (cit. Anaxandr.) **7284** Diosc. mat. med. 4, 105 | **7285** διὰ – gl. Iob **7287** Σ′ α 2130; Schol. Eur. Or. 1420–1; cf. Ep. Hom. An. Ox. 2, 336, 5 (E. Gud. 198, 5. EM 144, 9); δίκτυα cf. Schol. Ar. Lys. 790a; E. Gen. α 1189 **7288** cf. Schol. Eur. Med. (Poll. 10, 141) **7292** EM 144, 9; eclog. An. Ox. 2, 427, 5

7275 ἀρκηλ- etiam Athen. 5, 201c. Ael. h. an.7, 47 (ἀρκιλ- Eust. Od. 1535, 15 [1, 215, 42 St.]. 1625, 47 [1, 337, 11 St.]), sed ἀρκυλ- Poll. 5, 15. Schol. Opp. hal. 2, 248 ut nom. pr. Ἀρϙύλη IG XIV 596 | add. La. | ᾠὸν H: Nauck Ar. Byz. p. 115 n. 60 | ‘scl. ursa’ La. **7276** ἄρκης Ph; ‘a grammaticis e ποδαρκής fictum’ Herw. 1895, 334 **7277** ἐρεώτερον H (ερετω- K): Mus. **7278** ἀρκῶς H: Lob. Paral. p. 162; ἀρκίος· -ούς -ούς Erbse coll. Callim. h. Cer. 34 **7279** Hoffm. Mak.65 (?) **7280** ‘usque ad παιονιον ad αρκεω, cett. ad αρκ(τ)ος’ La. | ἱερεῖα H: accent. Kust. Alb. **7281** τελευτή H: Phav. **7282** ἀρκτὴ H: accent. HSt. Thes. 1, 240E = Poll. **7283** gl. π 3680 cft. Schm. **7285** ἄρκτως H: Mus. = K | ομου. καλειται δε K (καλουνται g; δε om. gAS) | κατανοεῖ H (gl. Iob; v.l. μέρος κεῖνται): K[vAS]; κατανοουνται K[g] **7286** βορίων H (K[vS]): Mus. = K[gA] **7288** θηρευτικά Mus.; incl. La. tacite **7293** ἄρκυς H: Mus. = K

7294 ἀρκύστατα· οἱ τόποι, ἔνθα αἱ ἄρκυες πήγνυνται D
7295 *ἀρκύων· δικτύων (Eur. Med. 1278) g[2]AS[8]Br[735]. βρόχων (Eur. Her. 729) Eur.
7296 ἀρκυωρεῖσθαι· φυλάσσειν τὰς ἄρκυς (Eupol. fr. 339,2 K.–A.?) D
7297 ἅρμα· ὄχημα, καροῦχα (Act. 8,38). δίφρος (Κ 438 ..). πόλις Βοιωτίας (Β 499) N. T. + Hom.
7298 ἁρμακίας· στοάς D
7299 ἁρμαλιά· ἡ τροφή D
7300 ἁρμαλιᾶς ὄχος· ὁ τὴν τροφὴν τῇ στρατείᾳ ἐμπεριφερόμενος. ἢ τροφή τις, καὶ θρεπτικός (Soph. fr. 828d R.) D
7301 *ἁρμαλιήν· τὴν τροφήν. παρὰ ⟨τὸ⟩ ἁρμόζειν καὶ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη (Hes. op. 767) AS[12]
7302 ἁρμάτειον μέλος· … ἔνιοι δὲ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς νόμον. ἄλλοι τὸ ταχὺ ἀπὸ τοῦ ἅρματος (Eur. Or. 1384) D?
7303 *ἁρματηλάτης· ἡνίοχος (Greg. Naz. c. 2,1,12,407 [37,1195,12 M.]) vg[5](AS[10]) Greg. Naz.
7304 ἁρματροχιαί· αἱ τῶν τροχῶν ἐν τῇ γῇ ἀποχαράξεις Hom.
7305 ἁρματροχιή· ἡ τῶν τροχῶν ἀποχάραξις (Ψ 505) Hom.
7306 ⟨ἁρματοπηγός·⟩ ἁρματοποιός, ιτέκτων AS[13]. [ἢ ἁρματοπηγός] (Δ 485) Hom.
7307 Ἁρμεθεῖς· οἱ εὐπατρίδαι ἐν Κύπρῳ D
7308 ἅρμενα· τὰ πρὸς τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα ἐπιτήδεια καὶ ἁρμόδια. τὰ ὑγιῆ καὶ ἡρμοσμένα (Hippocr. med. off. 2 [3,276,2 L.]) S[14] D
7309 *ἅρμενον· φίλον S[15]

7294 Ph α 2833 **7295** lex. can. Ioh. Damasc. 59,30 | **7296** EM 144,14; Zonar. 308 **7297** ὄχημα Apion 224,7 L.; – καροῦχα gl. N. T.; πόλις – Ap. S. 44,29; Schol. B; St. Byz. 122,6 (α 435) **7299** Orion 21,20; Su α 3965; E. Gen. α 1196 (EM 145,7) **7300** Ph α 2836 (cit. Soph.) **7301** E. Gud. 199,8; τροφή Schol. Hes. **7302** E. Gen. 1203 (EM 745,25); Ph α 2835 (b. f); Su α 3967 (3) (Δ); Schol. Eur. **7303** Su α 3969 (Δ) **7304** Ph α 2842; cf. Schol. Nic. ther. 263a; Ammon. 32 **7305** cf. Ap. S. 43,15; Su α 3971; E. Gen. α 1202 (EM 145,19) **7306** τέκτων Schol. **7308** ἐπιτήδεια καὶ ἁρμόδια Su α 3972; cf. Erot. fr. 37 = 61

7294 ἀρκύτατα H (Ph): Heins. Salm., cf. Poll. 5,36; ἀρκυστάσια Degani 1967,117 coll. Xen. Cyn. 6,6 **7296** φυλάσσεσθαι H: La. = EM (-ττ-) **7298** Neogr. αρμακιά (Cephall.) cft. Drag. | στόας H: accent. Mus. **7299** ἁρμαλία H Ph: accent. Mus. = testt. **7300** ἁρμαλίας H (Ph): accent. Mus. | ὀχὸς H: accent. Mus.; ὄχλος Ph | ἐπεριφερόμενος H: Mus. | τροφήτης Mus. **7301** ἁρμαλίην H: accent. Mus. = E. Gud. | add. Schr. = K E. Gud. **7302** l. ἁρματεῖον, H: accent. Mus. = Su[F] (ἁρμάτιον Su[ATVM], -ιος Su[GI]; ἁρμάτθιον Ph) Schol. Eur. | l. ἁ. μ. Schr. | lac. stat. vel δὲ del. Heins. | ἐπὶ H: Mus. = Su; ἀπὸ τοῦ δρόμου τοῦ τῶν ἁρμάτων Ph **7303** acc. pl. K[AS] **7304** ἁρματροχίαι H (Ph): accent. Schm. = cett. testt. | ἐγχαράξεις testt. **7305** ἁρματροχίη H: spir. et accent. Schm. = testt. **7306** le. add. Schm. = K; correctio ad fin. **7307** κύκλω H: Mus.? (Sop. Heins.) **7308** ἅρμενα H: spir. Ald. = Su **7309** φιάλιον H: Alb. = K

D **7310** ἄρμη· οὐλή. καὶ σύνοδος τραύματος (Hippocr. loc. deperd.) S[16]
D **7311** ἁρμογή· ἦχος τόνου καὶ φωνῆς (Eupol. fr. 8 K.–A.) S[17]
7312 †ἀρμογλώσσας· ἄνθη πάντα
D **7313** ἁρμόδιοι· οἰκεῖοι. συγγενεῖς. φίλοι
7314 †ἀρμόγαλα· τὰ ἀρτύματα. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 83 K.–A.)
D **7315** ἁρμόδιον μέλος· μέτρον. καὶ τόπος ἁρμόδιος, καὶ προσφιλής
D **7316** ἁρμοδιοτυπές· ὁμοίως ἢ ἴσως διακείμενον
D **7317** Ἁρμοδίου μέλος· τὸ ἐπὶ Ἁρμοδίῳ ποιηθὲν σκόλιον ὑπὸ Καλλιστράτου οὕτως ἔλεγον (carm. conv. 894)
LXX **7318** *ἁρμόζεται· συζεύγνυται (Prov. 19, 14) vg[6]AS[11]
LXX **7319** *ἁρμόζουσα· συμφωνοῦσα, συνοικειουμένη. ἢ κοσμοῦσα (Prov. 8, 30) AS[7]
D **7320** ἁρμοῖ· ἀρτίως. ἡσυχῇ. ἐξαίφνης, προσφάτως
D **7321** ἁρμώματα· ἀρτύματα. ⟨Ταραντῖνοι⟩
K + D **7322** ἁρμονίας· *συμφωνίας AS[9](vg[2]Br[739]). συνθήκας. σπονδάς
Hom. **7323** *ἁρμονιάων· ἁρμονιῶν ι⟨συνθηκῶν⟩ (X 255) S[18]
Greg. Naz. **7324** ἁρμονίης· συζεύξεως (Greg. Naz. c. 2, 1, 34, 92 [37, 1314, 1 M.])
D **7325** ἁρμοστής· ὁ πεμπόμενος ἐπιμελητής εἰς ὑπήκοον πόλιν (Xen. Hell. 1, 1, 32 ..) q. καὶ λίθοι δύο πρὸς τῷ †αὐτῷ τῆς φλιᾶς τιθέμενοι ἁρμοστῆρες λέγονται
D **7326** ἁρμόσυνοι· ἀρχή τις ἐν Λακεδαίμονι, ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν γυναικῶν
D **7327** ἄρμυλα· ὑποδήματα. Κύπριοι
D **7328** †ἁρμώατος· σπασμός. Κύπριοι
D **7329** ἁρμῷ· ἀρτίως (Pherecr. fr. 115 K.–A.)

7310 | Erot. α 79 **7311** cf. Poll. 4, 57 (cit. Eupol.); Phryn. praep. soph. 24, 16 **7313** φίλοι Ph α 2840; Σ[b] α 2132 **7314** ἀρτ. Ph α 2844 **7317** Ph α 2845; cf. Prov. Bodl. 199 **7320** ἀρτίως E. Gen. α 1198 (EM 144, 50; Method.); Su α 3981; Schol. Ap. Rh. 1, 972a; Schol. Theocr. 4, 50/51c; ἡσυχῇ cf. Erot. α 34 **7322** | Ph α 2846 (Diogen.) **7323** cf. Ap. S. 41, 8; συνθηκῶν Schol. **7325** – πόλιν lex. rhet. 211, 7 (q) **7326** Ph α 2843 **7329** E. Gen. α 1197 (EM 144, 47; Choerob.)

7310 λευκὴ. καὶ H (K): La.; πᾶσα Erot. | σῶμα H (σώματος Mus. = K): Brun. Voss. = τραυμάτων Erot. **7311** ἀρμογὴ H: spir. Mus. = testt. **7312** 'e gl. 7347 corrupt.' La. **7314** cf. gl. 7321 | ἁρμόγματα Ph **7315** ἀρμόδιον H: spir. ed. 1521 **7316** ἀρμοδιοτυπὲς H: spir. ed. 1521 **7317** l. ἀρμοδίου· H: spir. ed. 1521 = testt.; l. testt. | ἀρμοδίω H: spir. ed. 1521 = Ph | σκολιόν H: accent. La. **7319** ἀρμόζουσα H: spir. ed. 1521 **7320** ἀρμοῖ H (Schol. Theocr.): spir. ed. 1521 = cett. testt. (ἁρμῷ Erot.) **7321** l. ἀρμύματα H: spir. ed. 1521, Kaibel; ἀρώματα Bonanno 1969 | add. Schm. e gl. 7314 **7322** ἀρμονίας H: spir. ed. 1521 = K[Br] Ph | εὐφωνίας K[vgBr] | n. gl. ἀνθήκας H: contin. Pears. 118. Voss. Kust. | συνθήκας Pears. Kust. = Ph **7323** ἀρμ- bis H: spir. ed. 1521 = testt. | add. K Schol. **7324** ἀρμονιῆς H: : spir. ed. 1521, accent. Mus. **7325** ἀρμ- bis H: spir. ed. 1521 | φ(ασι)ν H: Mus. **7326** ἀρμόσυνοι H: spir. Schr. = Ph **7327** ἄρβυλα Salm. Sorb., cf. gll. 7001–2; de β > μ v. Rosół 2007, qui hic ci. fem. acc. pl. αρμύλα (ς > h) **7329** ἀρμῶ H: spir. ed. 1521 = E. Gen., ι subscr. Alb.; ἁρμῶι ex ord. Voss.

7330 ἄρμωλα· ἀρτύματα. Ἀρκάδες. καὶ ἀρμώμαλα D
7331 *ἁρμῶν· ἁρμονιῶν (Ep. Hebr. 4, 12) vg[1]AS[8] N. T.
7332 ἄρναν· τὸν ὅρκον Κλαζομένιοι. ὅθεν καὶ τὸ ἔξαρνος D
7333 ἄρνα προβάλλειν· νόμος ἦν Ἀθήνησι, μὴ πρότερον συμβάλλειν, D
πρὶν ἢ τὸν ἄρνα προειμένον τις λάβῃ τῶν πολεμίων
7334 ἀρνακίδες· ἀρνῶν κῴδια D
7335 ἀρνάριον· τὸν ἄρνα D
7336 *ἄρνας· πρόβατα (Γ 117) vg[1]AS[2] Hom.
7337 ἄρνες· μικρὰ πρόβατα (Θ 131 ..) Hom.
7338 ἄρνε· πρόβατον (Γ 246) Hom.
7339 ἀρνεῖα· τὰ κρεοπωλεῖα τῶν προβάτων D
7340 ἀρνειός· ὁ τριετὴς ⌊κριός (ι 432) (Br[1267]) D
7341 ἄρνες· ⟨καὶ⟩ οἱ [καὶ] τέλειοι καὶ τὰ νεογνά (Δ 102 ..) Hom.
7342 ἀρνευτῆρες· δύται, οἱ δύνοντες (Herond. 8, 42) D
7343 ἀρνευτῆρι· κυβιστῆρι (Π 742) AS[5] Hom.
7344 ἀρνεώνιον· ὅρκον βασίλειον (S[16]) D
7345 Ἄρνη· πόλις A[4]S[11] Βοιωτίας (Β 507) S[11]. ἔστι δὲ καὶ Θεσσαλίας Hom.?
(Thuc. 1, 12, 3)
7346 *ἀρνίον· πρόβατον AS[7]. ἀμνός S[7]
7347 ἀρνόγλωσσον· βοτάνη τις D
7348 ἀρνορκίη· ὁ μετὰ τοῦ ἀρνὸς †αἱρομένου γινόμενος ὅρκος D
7349 ἀρνόφιλον· κύτισον. ἔστι δὲ πόα θαμνώδης D
7350 †ἄρνυθεν· ἠγωνίζοντο. ἐνήργουν
7351 ἀρνύμενοι· ἀντικαταλλασσόμενοι. ἀντιπρασσόμενοι (Α 159) Hom.
7352 *ἀρνύμενος· φυλάσσων. σώζων AS[6]. ἀντιπεριποιούμενος (α 5) Hom.

7331 gl. Apost. 248 **7334** Schol. Ar. Nub. 730a (Su α 3982); Schol. Plat. conv. 220b4 (89); cf. Σ′ α 2135 **7339** EM 146, 39 (Didym. p. 41 Schm.) **7340** Ister ap. Paus. α 89; κριός Ap. S. 42, 6; Schol.; Ar. Byz. fr. 114 S.; (Poll. 7, 184) **7341** τὰ νεογνά Ap. S. 41, 6 **7343** Ap. S. 43, 17; Schol.; cf. Su α 3984; E. Gen. α 1206 (EM 146, 51); Ael. Dion. α 174 **7345** EM 145, 53; – Βοιωτίας Schol. Su α 3985; cf. St. Byz. 123, 18 (α 440); Schol. Thuc. 1, 12, 3 **7347** Diosc. mat. med. 2, 126 **7351** Ap. S. 43, 21; Schol.; cf. Apion 224, 10 L.; Su α 3988; E. Gen. α 1211 (EM 146, 40); Schol. Plat. rep. 346c | **7352** Su α 3988

7330 Be. 1, 388 | in fine ἀρμώματα Voss. **7331** ἀρμῶν H: spir. Alb. = gl. Apost. | ἀρμωνιῶν H: Alb. = K gl. Apost. **7332** 'ἄρναν mirum, cf. gl. 7344?' La. | κλαζόμενοι H: Mus. **7333** ἀθηνήϊσι H: Mus. | προσμένων H: La. | cf. gl. π 3330. Diogen. 2, 96 **7335** ἄρναπον H: Legerl. 1860, 714; ἀρνάριον Mein. 1858, 522 | νέον ἄρνα Mein.; τὸν ἄρνα ⟨ὑποκοριστικῶς⟩ e.g. La. **7338** προβάτω Pears. 118. 758 **7339** κρεωπόλια Phav. = EM (init. inc.) **7341** οἱ κάπηλοι H: add. et em. La.; οἱ φαγιλοὶ Schm. coll. Ar. Byz. fr. 117 S. **7342** δυταὶ H: accent. Mus. **7343** ἀρνευτήρια H: Schm. = K Ap. S. Schol. | κυβιστήρια H: Schm. = Ap. S.; κυβιστητῇ Schol. **7344** ἀρεώνιον H: Pears. 118. Voss. Kust.; αρνεων K | 'βασ. per regem, non regis' La. **7348** ἀρνορίη H: HSt. Ind. | αἰρομένου H; αἰρουμένου Alb.; θυομένου ci. La. **7349** ἀνόφιλον vel -φυλ- H (-λλ- Mus.): Ald. **7350** ἀρνυθὲν H: accent. Mus.; ἀγωνισθέν dub. Wack.* **7351** ἀντικλασσόμενοι H: Mus. = testt. **7352** ἀντιπαραποιούμενος H: Guyet

Hom. **7353** *ἀρνύσθην· ἀντήλλαττον (AS[8]) ἢ ἐλάμβανον (Χ 160) S[8]

Eur. **7354** *ἄρνυται· λαμβάνει AS[3], ἀντικαταλλάσσεται (Eur. Andr. 696)

D **7355a** ἀρνῳδοί· οἱ ῥαψῳδοί· ⟨ἄρνα γὰρ ἔπαθλον εἶχον⟩

On.sacr. **7355b** Ἀρνῶν· φωτισμός (Esai. 16,2) [ἄρνα γὰρ ἔπαθλον εἶχον]

7356 *†ἀρνυτός· εὔπνους, ˌεὔνους S[αρξ3]

7357 ἄρξαι· ἄρχειν, κατακρατεῖν

D **7358** ἄρξιφος· ἀετός, παρὰ Πέρσαις

D **7359** Ἀροανδικόν· νόμισμα, ᾧ χρῶνται Αἰγύπτιοι, ἀπὸ Ἀροάνδου (Hdt. 4,166,2)

D **7360** †ἀροάτους· ἀβάτους, καὶ ἀνιαρούς

Hom. **7361** ἀροίμεθα· ἀπενεγκοίμεθα (Ε 273)

Hom. **7362** *ἄροιο· λάβοις, ˌἀπενέγκοιο (Δ 95) S[19]

7363 †ἀροῖσιν· ἀροτριᾶν

7364 *ἄροιτο· λάβοι, ἀπενέγκοιτο (Ε 3 ..) g[7]AS[15]

7365 ⟩αριστεύς· ὁμιλητής

7366 ἀρόμενος· ἀντιλαβών

D **7367** ἄρον· τρυβλίον μέγα. καὶ βοτάνης ῥίζα

D **7368** ἀροπῆσαι· πατῆσαι. Κρῆτες

D **7369** Ἀροπάνοι· οἱ ἐν Ἀλεξάνδρου ἐπιστολαῖς

D **7370** ἄρος· ὄφελος (Aesch. Suppl. 883?) S[21]. καὶ ⟨πέτρας⟩ κοιλάς, ἐν αἷς ὕδωρ ἀθροίζεται ὄμβριον. καὶ ˌβλάβος (S[20]) ἀκούσιον

D **7371** ἀρόσπακες· δρύες ἐπικεκομμέναι

Hom. **7372** *ἀροτήρ· ἀρότης (Ψ 835) Br[704]

Hom. **7373** ἀροτῆρες· *οἱ ἀροτριῶντες vg[2]AS[14], γεηπόνοι, γεωργοί (Σ 542)

D **7374** ἄροπον· τὸν ὁλκὸν τοῦ Ἕκτορος. ἢ τὸ ἀντίσταθμον. Αἰσχύλος Φρυξίν (fr. 270 R.)

7354 Schol. Eur. | **7355** cf. Ph ρ 63; – ῥαψῳδοί EM 146,55; [On. Colb. 200,24; Basil. Caes. comm. in Esai. 16,303] **7359** (Poll. 3,87. 7,98) **7362** Schol. **7364** Ap. S. 41,25; Schol. **7367** | Diosc. mat. med. 2,167 **7370** ὄφελος Eust. Od. 1422,19 (1,65,42 St.) (cit. Aesch.)

7353 ἀντε(?ι)λάττοντες ἐλ. H (-λλ- Mus.): La.; αντηλλαττοντο K[AS]; αντικατηλλασσον η add. K[S] **7354** ἀρνύται H: accent. Mus. **7355a** ‘ad exemplum τραγῳδων inventum’ La. | incl. trsp. e gl. 7355b Mus. **7355b** contin. Schm. | φῶς On. Colb. **7356** αρνυστος K; ἀρίπνυτος Degani 1968,101 coll. gl. π 2654 (aliter 1998,88) | εὔπνους incl. La. **7358** h.e. ἄρζιφος (Avest. *erezifya*, Skt. *ṛjipya*) Tolman 1921,236 post Lagarde GA 222 **7359** ἀροαδικὸν H: Mus.; Ἀρυ- Alb. bis = Hdt. Poll. **7360** ἀεροβάτους vel αὐροβάτους Mein. 1858,521 (qui et βάτους ⟨ὁδούς⟩) | ἀνεμίους ci. La. **7362** λάβοιο H: La. = Schol. **7363** v.l. gl. 7377 (Kust.) **7364** λαβοιτο H: Alb. = K testt. **7365** v.l. gl. ο 12 (Guyet. Pears. 118. Kust.) **7367** τρίβλιον H: HSt. Ind. **7368** δροπῆσαι Mein. 1858,521 **7369** Δαροπανοι Lagarde GA 188,13 **7370** e.g. add. La.; κοιλάδες Mus. | ὁμόριον H: Voss.; Tsacon. ἀρέ· λάκκος cft. Deffner 47 | βλάκος H: Mus. = K | cf. Schulze QE 456,4, Kl. Schr. 359,1 **7371** ἀρσπάκες H: Pears. 119. Voss. Perg. al. ex ord. | ἐπικεκομέναι H: Mus. | gl. κ 3547 cft. Schm. Add. 5,15, cuius hanc v.l. esse ci. Baun. 1914,29 (-α κοπάδες > ἀρσπάκες) **7372** ἀροτήρ· ὁ ἀροτριῶν. καὶ ἀρότης K **7373** γεήπονοι H: accent. Mus. **7374** ἄροτον H: La. post Schm. | ὀλκὸν H: spir. ed. 1521 | φρυξίς H: Mus.

7375 ἀρότους· ἐνιαυτούς. Σοφοκλῆς Τραχινίαις (69) D
7376 ἄρουρα· γῆ, χώρα, πλέθρα
7377 *ἀροῦν· ἀροτριᾶν vg^{3}AS^{16} Att.
7378 ἄρουρα· ἡ γῆ vg^{1}AS^{12}, ἀπὸ τοῦ ἀροῦσθαι (Γ 115). *ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ ἡ σπόριμος (Λ 68) vg^{1}AS^{12}[Br^{710}?] Ap. S. +
7379 ἀρουραία θεός· ἡ Εὐριπίδου μήτηρ, διὰ τὸ λαχανόπωλις εἶναι (Ar. Ran. 840) D
7380 ἀρουραῖοι· οἱ κατ' ἀγροικίαν μύες. καὶ ἐργάται. ἤδη δὲ καὶ βίος ἀρουραῖος, ὁ ὀρυσσόμενος χρυσός D
7381 ἀρουραῖος Οἰνόμαος· Δημοσθένης (18,242) Αἰσχίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περινοστῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον (fr. 471–7, p. 381 R.) D
7382 ἀρούς· τὰ λιβάδια
7383 ἄρουρα· σωρὸς σίτου σὺν ἀχύροις. Κύπριοι D
7384 ἆρ' οἴσει τρία· ἐπὶ οἴνου ἐλέγετο, ἐπεὶ τὸ πάλαι ἐκιρνᾶτο τρία ὕδατος λαμβάνων, τὸ δὲ τέταρτον οἴνου (Cratin. fr. 195,3) D
7385 *ἀρούρης· γῆς ἀρόσιμης (Ζ 195) AS^{17} Hom.
7386 ⟨ἀρούριον·⟩ χωρίον, ἢ κῆπος D?
7387 †ἀρόχεται· γλίχεται, ἐπιθυμεῖ
7388 ἀρόωσιν· ἀροτριῶσιν (ι 108) (g^8) [S^{25}] Hom.
7389 ἁρπάγη· ἐξαυστήρ. ἔστι τὸ σκεῦος ἔχον ὀγκίνους, ᾧ τοὺς κάδους ἀνασπῶσιν ἀπὸ τῶν φρεάτων, ὁ καὶ λύκος. Εὐριπίδης (Cycl. 33 quamvis sensu haud eodem) D
7390 ἁρπαγὴ τὰ Κοννίδα· παροιμία, ὅτι οὗτος πορνοβοσκὸς ὢν καὶ μετοικήσας εἰς Σελινοῦντα εὔπορος ἐτελεύτα καὶ τὰ ὄντα προύθηκεν εἰς ἁρπαγήν (Callim. fr. 201 Pf.) Prov.
7391 *ἁρπαλέα· ἁρπακτικά (S^{38})

7375 Σ''' α 2137; Eust. Il. 811,27 (3,88,23 V.); Schol. Soph. **7376** γῆ E. Gen. α 1212 (EM 147,24) **7377** E. Gen. α 1213 (EM 147,27); Moer. 188,16 (α 39 H.); cf. Σ''' α 2138; Orus B 43 **7378** – ἀροῦσθαι Ap. S. 43,28 **7385** cf. Schol. **7388** Schol. **7389** (Poll. 10,31) **7390** Zenob. vulg. 1,31 (cf. Ath. 2,77; Dieg. IX 12–23 ad Callim.)

7375 ἀροτούς H: accent. Bonanno 1969 = testt. **7376** ἄροτρα H: Heins. Voss. = E. Gen. **7378** σπορία H: Biel. = K^{vgA} (-ιμη S) **7379** l. ἀρ. H: Mus. | λαχανώπωλις H: Phav. **7380** ἀρυσσόμενος H: Kust. **7381** l. ἀρ. H: Mus. | σοφοκλῆς H: Jun. Scal. Heins. al. | οἰνόμα[τ]ον H **7383** 'alia signif. Schwyzer 679,20' La. **7384** ἀνοῦσι H: Funger. Sop. Brun. | ὕδατα H: Phav. | λαμβάν(ειν?) H: Phav. | οἶνον H: Guyet. Salm. **7386** contin. H: n. gl. et le. add. Schm. **7387** v. gl. 7264 **7388** ἀρόωσις H: Barnes ad Schol. Alb. = Schol.; ἄροσις Bonanno 1969 = (K^g) | ἀροτρίωσις H: Barnes. Alb. = K^g Schol. **7389** ξυστὴρ H: Jun. Anim. p. 398 = Poll. | καὶ ὁ λύκος H: Schm.; cf. gl. λ 1394 **7390** l. ἁρπ. H: Ald. = Zenob. | κόρνα H: Scal. = Zenob. Ath.; κιννάρου Jun. Salm. Munck. al. = Zenob. vulg.; cf. Callim. dieg. ad fr. 201 Pf. | μετοικίσας H: Mus. | ἐστελεύτα H: Ald. **7391** ἁρπαλά H: La. = K

Ap. S.? **7392** ἁρπαλέως· ἁρπακτικῶς $g^{αρο9}S^{37}$, προθύμως $g^{αρο9}$, προσηνῶς (ζ 250). καὶ ‘κερδέων ἁρπαλέων’ (θ 164)· τῶν ἁρπακτικῶν

D **7393** ἁρπάλιμα· ἁρπακτά. προσφιλῆ

D **7394** ἁρπάναι· μάνδραι βοσκημάτων

7395 ἅρπη· ἄνεμον. δρέπανον. ἢ ὀρνέου γένος, κατὰ Λατίνους

D **7396** ἁρπεδόεν· ὁμαλόν S^{35}

D **7397** ἁρπεδόεσσα· ἰσόπεδος, ὁμαλή (Antim. fr. 5 W. = M.)

D **7398** ἁρπεδόναι· τῶν ἀμαυρῶν ἀστέρων σύγχυσις

D **7399** ἁρπαλίζομαι· ἀσμένως δέχομαι (Archil. fr. 24,4 W.?)

D **7400** ἁρπεδονίζειν· λωποδυτεῖν. καὶ διὰ σπάρτου θηρᾶν

7401 ἁρπεδίσαι· ὁμαλίσαι, ἐδαφίσαι

D **7402** ἀρπέζας· τοὺς αἱμασιώδεις τόπους. οἱ δὲ τείχη καὶ περιβόλους. οἱ δὲ τὰ κλιμακώδη χωρία

D **7403** †ἀρπετόν· ἀκόμιστον. ἢ ἰκτῖνον. Κρῆτες

7404 *ἅρπη · εἶδος ὀρνέου (Τ 350) $g^{6}(S^{31})$. καὶ δρέπανον (Soph. fr. 424 R.) $vg^{6}(AS^{31}Br^{1181})$. ἢ ἄνεμον (AS^{31})

D **7405** ἀρπίσθος· φοίνιξ, καὶ ἀρπίαλος

D **7406** ἀρπῖδες· μαλακαὶ κρηπῖδες ἢ ὑποδήματα. Λάκωνες

D? **7407** ἄρπισαι· αἱμασιαί. ἢ τάφρους

D **7408** ἄρπιξ· εἶδος ἀκάνθης. Κύπριοι

Hom. **7409** ἅρπυιαι· αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαί, θύελλαι (α 241 ..)

D **7410** ἅρπυια· ἁρπακτικὴ S^{39} διὰ τάχους (Π 150) $[S^{39}]$

D **7411** Ἁρπυίας· ἁρπακτικοὺς κύνας (Ap. Rh. 2,289)

7392 ἁρπακτικῶς Schol.; EM 148,6; cf. Ap. S. 43,8 ἁρπαστῶς **7396** κατὰ Λατίνους] vix Plin. hist. nat. 10,204 **7397** | E. Gen. α 1220 (EM 148,11) **7398** cf. Eudox. fr. 51,3 (ap. Vitruv. 9,5,3) **7400** Ph α 2857 **7402** Ph α 2858 **7404** – δρέπανον Schol.; Choerob. Ep. Ps. 118,27; – ὀρνέου Ap. S. 42,32; E. Gen. α 1221 (EM 148,20) ; δρέπανον Σ‴ α 2142 (cit. Soph.); Ap. S.; cf. E. Gen. α 1226 (EM 148,24); Schol. Nic. Ther. 567b **7406** Ph α 2859; E. Gen. α 1224 (EM 148,36; Salust., cit. Callim. fr. 235); cf. Su α 4005; Poll. 7,86 **7408** EM 132,55 **7409** $Schol.^{B}$ | **7410** Ap. S. 44,1

7392 ἀρπαλέως H: spir. testt. **7394** ἄνδραι H: Mus. **7395** ‘dittogr. gl. 7904, κατα Λατ. (h.e. Λακωνας) e gl. 7406’ La. **7397** cf. gl. ε 5988 | ὁμαλή H: spir. ed. 1521 **7398** ἀρπεδόναι H: spir. ed. 1521 | ἀμαύρων H: Mus. | ‘συγχυσις vix sanum’ La.; *fusio* Vitruv. **7400** ἀρπεδονίζειν H (Ph): spir. ed. 1521 | σπαρτῶν H: Schm. = Ph **7401** ἐδαφῆσαι H: HSt. Ind. **7402** ἀρπέζεις corr. in -αν H (leg. Degani 1968,103): Mus.; ‘vox Ionica Eust. Od. 1851,25 [2,185,4 St.] [ἅρπεδον], eiusdem stirpis 7394. 7407’ La.; de spir. cf. Theodorid. ad Ph | τίχη (? ι corr. ex ει) H: ed. 1521 = Ph | κλημακώδη H: Salm. = Ph **7403** ἅρπην· τὸν ἀετόν (ἁλιάετον Tamm. 1968,122) Sop. **7404** δρεπάνη K^{ASBr} | ἄνεμον ad ἅρπυιαν Tamm. 1968,122 coll. gl. 7409. Schol. Π 150 **7405** fin. ἀρπίαθος LSJ, cf. Chantr. Form. 368 **7406** ἀρπίδες H: accent. Pfeiff. ad Callim. fr. 235 | ὁμαλὰ καὶ H: La.; ὁμαλά (= ὁμαλοὶ τόποι) def. Degani 1968,104 **7407** αἱμασίαι H: accent. Mus. | ‘ft. v.l. gl. 7402’ La. **7410** ἄρπυια H: spir. Ald. = Ap. S. | ἁρπαγὴ μὴ H: La. = K (Ap. S.) | τάχος H: Mus. = Ap. S.

7412 ἄρπυν· ἔρωτα. Αἰολεῖς D
7413 *ἁρπῶμαι· ἁρπάζω vg[8]AS[32]Br[722], δρεπάνῳ κέχρημαι (Hos. 5, 14) LXX
vg[8]AS[32]
7414 ἀρράβακα· ὀρχηστήν. ἀπὸ τοῦ ἀραβάσσειν, ὅ ἐστιν ὀρχεῖσθαι. D
οἱ δὲ τὸν βλάσφημον
7415 ἀρραβών· πρόδομα. καὶ ἄγκιστρον D
7416 ἀρραβῶνα Σίφνιον· διαβεβλημένον, ὡς τῶν Σιφνίων ἀσελγῶν D
ὄντων (com. ad. fr. *284)
7417 *ἀρραβωνίζεται· ἀρραβῶνι δίδοται AS[43]
7418 ἀρράβη· θύρα, οἷον γέρρον D
7419 ἀρραγὲς ὄμμα· οὐ δακρῦον· ᾧ τρόπῳ φαμὲν 'κατερράγη μου D
δάκρυον.' Σοφοκλῆς … σατυρικῷ (fr. 736 R.)
7420 ἀρραγέσι· στερεοῖς. ἀκαταπονήτοις D
7421 ἀρραγίδες· στήμονες, κρόκαι D
7422 †ἀρράξει· κρατεῖ, ἀράσσεται
7423 ἀρραθάγησεν· ἐψόφησεν D
7424 ἀρραχθές· ἀσύνετον (S[αρα50]) D
7425 ἀρ[ρ]άχνιον· τὸ λεπτὸν ὕφος D
7426 ἄρρεκτον· ἀποίητον. ἄθετον (Τ 150) Hom.
7427 ἄρρενα· *ἄρσενα AS[45] ἢ τῶν σφονδύλων τὰ ἐξέχοντα, καὶ τὰ εἰς D
κοιλότητα ἐμπίπτοντα
7428 *ἀρρεπῶς· ἀκλινῶς (Cyr. trin. 77, 1153B M.) Br[733](g[17])
7429 ἀρρενωπάδες· ἀνδρόγυνοι (Cratin. fr. 417 K.–A.) D
7430 ἀρρήδην· οὐ κατατιθέμενος τῇ ῥήσει D
7431 ἀρρενικόν· χρώματος εἶδος χλωρόν, ὅπερ ἡμεῖς ἀρσενικόν D
λέγομεν
7432 *ἀρρήκτοις· ἀσχίστοις AS[46]

7412 ἔρωτα E. Gen. α 1225 (EM 148, 33; cit. Parthen. SH 624) **7413** gl. Proph. **7414** Paus. α 156; Σ''' α 2149 **7419** Ph α 2873 **7425** cf. EM 135, r **7427** –ἄρσενα Moer. 188, 22 (α 45 H.); τῶν – ἐξέχοντα Poll. 2, 180 **7429** Paus. α *157; cf. Σ''' α 2148; Suet. convic. 61 **7431** Ph α 2861; Ael. Dion. α 176; Ph α 2872 (cit. Ar.)

7412 ἄρπυν H: spir. Schm. **7414** ὀρχιστὴν H: Mus. = testt. **7415** μνῆστρον Pears. 119; 'scl. esca pisci quasi arrha offertur' La. (obloq. Tamm. 1968, 125) **7416** l. ἀρρ. H: ed. 1521 | διαβεβλημένω H: Mus. | cf. gl. σ 786 **7417** ⟨ἐπ'⟩ ἀρρ. Tamm. 1968, 126 | ἀργυρίζεται add. La. = K **7418** γέρον H: Mus. **7419** σατυρισκῶ H[c]; lac. indic. Schow 141 n.7 **7421** κρόκ(ες?) H, -οι Mus.: HSt. Ind. **7422** ἀρράσσει Pears. 119. Alb. ('recte' La.) | κροτεῖ Alb. **7423** cf. gl. 4537 **7424** αραχθες· ασυντακτον K; 'utrumque obscurum' La.; ἀφραδές Tamm. 1969 post Schm. **7425** ρ del. Mus. **7426** ἀρρεκτὸν H: accent. Mus.; ἄρεκτον Hom. **7427** κονδύλων H: Tamm. 1967 = Poll. **7430** 'e contrario ad διαρρηδην (δ 1287) formata' La. **7431** ἀρνικὸν H: Arcer. Salm. Plin. exer. p. 812; ἀρρηνικόν Voss. Kust. = Ph | ἀρσενικῶς H: Mus; ἀρρενικὸν Ph.; ἀρσενίκιον (ἰδιωτικῶς) Eust. 913, 59 (3, 419, 1 V.)

7433 ἄρρηκτον· *στερεόν, ἰσχυρόν g[12]AS[47], ἀρραγές Br[707], ἄπτωτον, μὴ ῥηγνύμενον (N 360 ..)

D **7434** ἀρρηνεῖν· λοιδορεῖν S[48]. καὶ ⟨ἐπὶ⟩ γυναικί· πρὸς ἄνδρα διαφέρεσθαι

D **7435** ἀρρηνές· ἄγριον, δυσχερές (Theocr. 25, 83)

D **7436** †ἀρρῆσαι· ἀβουλῆσαι. ἀπαγορεῦσαι

D **7437** ἄρρητον· ἄφραστον, ἀνιστόρητον, ἀπόρρητον. ἄφωνον. αἰσχρόν. Σοφοκλῆς Σίνωνι (fr. 543 R.)

7438 *ἀρρητοποιός· αἰσχροποιός S[49]Br[1179](vg[2])

D **7439** ἄρρητος κόρη· ἡ Περσεφόνη. Εὐριπίδης Ἀλεξάνδρῳ (fr. 63 K.)

7440 *ἀρρητουργία· αἰσχρουργία g[9]A[41]Br[1180], κακουργία. τὸ ἄρρητα ἐξεργάζεσθαι

7441 *ἀρρήτως· ἀλέκτως (Cyr. in Ioh. 1, 242, 23 ..) vg[3]S[50]Br[718]

D **7442** ἀρρηφορία· ἑκατέρως λέγουσιν οἱ συγγραφεῖς, κἂν μὲν διὰ τοῦ ε̅ ἐρρηφορία, διὰ τὸ τῇ Ἕρσῃ ἐπιτελεῖσθαι τὴν πομπήν· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ α̅, ἐπεὶ ἐπ' ἀρρήτοις συνέστη

D **7443** ἀρρηφόρος· μυσταγωγός (Men. tit. PCG 6, 2, 74–80)

D **7444** ἀρριχᾶσθαι· εἰς ὕψος ἀναβαίνειν χερσὶ καὶ ποσίν

Att. + D **7445** ἄρριχος· *κόφινος (Ar. Av. 1309) g[11](v[10]AS[42]Br[731]). ἢ ἀγγεῖον λύγινον

7446 †ἀρρωγεῖ· βοηθεῖ

7447 †ἀρρωγή· βοήθεια

D vel Hom. **7448** ⟩ἄρροθος· ἀρωγός, βοηθός (Lycophr. 400 vel E 808 ..)

D **7449** ἄρρυ· ἐπίφθεγμα κωπηλατικόν. ὡς τὸ σίζε ἐπὶ κυνηγούντων, καὶ τὸ σίττα ποιμένων

D **7450** ἀρρυθμεῖ· ἀκοσμεῖ, ἀσχημονεῖ

D **7451** ἀρρυσίαστον· ἄσυλον. ἀνενεχυρίαστον

7433 στερεόν Ph α 2862; Schol. Ξ 56; cf. EM 149, 12; ἰσχυρόν Schol. κ 4 **7434** Ph α 2863 **7435** Ph α 2864 **7436** Ph α 2865 **7437** Ph α 2875 **7441** lex. can. Ioh. Damasc. 59, 8 (lex. can. 9 Bor.) **7442** cf. Schol. Ar. Lys. 642 **7445** EM 149, 24; Ael. Dion. α 178/ Paus. α 158; lex. rhet. 208, 25; Schol. Ar. bα. d; Moer. 190, 16 (α 115 H.) | **7448** Scholl. **7449** Ael. Dion. α 179; – κυνηγούντων cf. Theogn. can. 974 (161, 8 C.)

7433 n. gl. ἀρραγὲς H: Pears. 120. Voss. Biel. **7434** ἀρρήνην H: Mus. = K Ph, accent. Alb. | καὶ–διαφέρεσθαι 'e falso veriloquio conficta' La. | γυναικὶ H (Ph); ⟨ἐπὶ⟩ γ. La, γυναῖκα Kust. **7437** σίννωνι H: ed. 1521 **7439** ἀλεξάνδρα H (-ᾳ Ald.): Schm. **7440** αἰσχρυργία H: Mus. = K **7442** ἐριφορία H: Schm. | τῆς ἕρσης ἐγκατειλῆσθαι H: HSt. Ind. | τῇ πομπῇ Jacoby FGrHist. IIIb Suppl. 643 (ad Ist. 334 F 27) **7444** ἀρρηχᾶσθαι H: Mus. **7445** ἄρρηχος H: Mus. = K testt. **7446–7** v.l. gl. 7602–3 (Mus.) **7448** ἀρροθὸς H (ἄρροθος Mus.): τ⟩άρροθος Pears. 120. 759, cf. gl. τ 203, vel ἐπιτ⟩άρροθος Kust., cf. gl. ε 5296 | ἀρρωγὸς H: Mus. **7449** κοπηλατικὸν H: Jun. Sop. Pears. 120. al. | τὸ ἐπισίζειν κυν. H: Nauck Ar. Byz. p. 161; ἐπὶ κυνηγετῶν τὸ σίζε Theogn.; τὸ σίζε ἐπι(φθεγμα) κυν. Marz. ap. Tamm. 1969 **7450** ἀρρυομεῖ H: Pears. 120. Voss. Perg. **7451** ἄσυκ(?)ον H: Mus. | ἀνεχυρίαστον H: Schm.

7452 ἀρρωστία· νόσος, ἀσθένεια D
7453 ἀρρώξ· οὐκ ἐρρωγός (Soph. Ant. 251) D
7454 ἄρσαι· ἁρμόσαι. ποτίσαι. πληρῶσαι. σκευάσαι
7455 ἄρσακες· οἱ βασιλεῖς Περσῶν D
7456 ἀρσάμεναι· ἀλειψάμεναι, ἀπολούσασαι D
7457 ἄρσαντες· *ἁρμόσαντες AS[54], εὐαρεστήσαντες (A 136) Hom.
7458 ἄρσεα· λειμῶνες D
7459 ἄρσει· μέμφεται D
7460 *ἄρσεις· ἀροτριάσεις S[53]. βαστάγματα AS[53]
7461 †ἄρσει· τὸν† πύελον. Ἀργεῖοι D
7462 *ἄρσεων· βασταγμάτων (Ps. 80, 7) vg[16]AS[51]Br[732]Σ LXX
7463 *ἄρσιν· ἀφανισμόν AS[55]
7464 *ἄρσιον· δίκαιον S[56]
7465 ἄρσις· ζύμη (Greg. Naz. or. 41, 2 [36, 432 M.] ..) Greg. Naz.
7466 Ἀρσίππη· ἡ Ἄλκηστις D
7467 *ἄρσω· ἁρμόσω AS[52]Br[699]
7468 †ἄρανον· τὴν οὐσίαν. καὶ τὸ λευκόν D
7469 ἀρσωμίδες· ὑπόδημα γυναικεῖον D
7470 *ἀρτᾷ· ἀναρτᾷ AS[67], κρεμνᾷ g[20]AS[67]Br[1184]
7471 ἀρτάβη· μέτρον Μηδικὸν σίτου, Ἀττικὸς μέδιμνος (Hdt. 1, 192, 3) D
7472 ἀρτάδες· οἱ δίκαιοι, ὑπὸ Μάγων D
7473 ἀρταῖοι· οἱ ἥρωες, παρὰ Πέρσαις D
7474 Ἀρτάκη· πολίχνιον Ἑλλησπόντου (Hdt. 4, 14, 2). καὶ ὑπὸ Ἀρμενίων κρήνη D
7475 †ἀρτάκης· αὐτάρκης
7476 Ἀρτακία· κρήνη (κ 108) Hom.
7477 ἆρ τμάγεν· ἐχωρίσθησαν (Π 374) AS[65] Hom.

7452 | Su α 3998 (Δ) **7453** (Theogn. can. 222 [41, 11 C.]) **7454** cf. Ap. S. 42, 33 **7455** Su α 4015 **7457** Schol.; EM 149, 36 | **7462** Σ α 966; gl. Psalm.; Choerob. Ep. Ps. 164, 26 (E. Gud. 168, 5) **7471** Su α 4020; EM 150, 6; cf. Ael. Dion. α 180; Poll. 4, 168 (cit. Hdt.) **7473** St. Byz. 127, 6 (α 456) **7474** St. Byz. 127, 13 (α 457) **7476** Ap. S. 44, 26; Schol.

7454 ‘αραρισκω et αρδω componuntur’ La.; πληρῶσαι ad ἆσαι ref. agn. Kust. [cf. gl. 7611; ἆραι ap. Alb. error typoth. est] **7455** ἄρσα.ες H: Mus.; alibi ἄρσακαι vel ἀρσακίδαι, et nonnumquam Παρθῶν **7456** v. l.: gl. 6975 | πιοῦσαι H (ποιοῦσαι H[c]): La. **7459** ἄρσει ut πλύνω (LSJ II) interpr. Alb. | μέμψεται Alb.; μετέγχει Lentz 1864 perperam (cf. Degani 1968, 105) **7460** ἀροτριάσεις ad ἀρόσεις Kust. **7461** ‘ἀρασύνη gl. 6977, unde ft. ἀρσύνην [Kust.] vel ἀρσίνην’ La.; ἄρσειον· π. Mein. 1858, 520 (qui agn. τὸν artic. esse non posse); δροίτην Schm. | πυελὸν H: accent. Mus. **7464** ‘h. e. αισιον cf. gl. 2114’ La.; sed cf. Frisk et gl. 4563 **7465** ἡ τῆς ζύμης ἄρσις Greg. (cit. Degani 1968, 107) **7466** ἀρσίπτη H: Sop. coll. Anton. Lib. Met. 10, 1; La. cft. Maxim. ausp. 5, 92. Wil. Isyll. 79, 52. Schulze QE 420 | ἀλκήστις H: accent. Mus. **7272/3** cf. Lagarde GA 153 **7474** | ad gl. 7476 Bonanno 1969 **7475** v. l. gl. 5810 (Ruhnk. in Alb. Auct.) **7476** Ἀρτακίη Pears. 120 = testt. **7477** ἀρταμαγὲν H: Mus. = K | gl. τ 1028 cft. Pears. 759

Eur. **7478** *ἀρταμοῦσιν· ἐσθίουσιν (Eur. Alc. 494) AS[62]

D **7479** ἀρταμεῖν· κατακόπτειν. Εὐριπίδης Πελιάσι (fr. 612 K.)

D **7480** ἀρταμῆσαι· κρεανομῆσαι

D **7481** ἄρταμος· μάγειρος (Xen. Cyr. 2, 2, 4)

D **7482** ἀρτάνας· βαθμίδας καὶ στάσεις

D **7483** ἀρτάνη· ἡ διὰ καλῳδίων ἀγχόνη, ⟨Σοφοκλῆς δὲ⟩ ἐν Αἰχμαλωτίσιν ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ (fr. 51 R.)

D **7484** Ἄρτας· … μέγας καὶ λαμπρός (Demetr. com. I fr. 3 K.–A.), Θουκυδίδης (7, 33, 4)

7485 ἀρταχήλας· τὰ χελύνια. τὰ χείλη

7486 *ἀρτεμές· ὑγιές (Plat. Crat. 406b) S[73]

Hom. **7487** *ἀρτεμέα· ὑγιᾶ S[64], ὑγιῆ (E 515) AS[64]

Greg. Naz. **7488** ἀρτεμέοντα· ὑγιαίνοντα. ἰσχύοντα (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 389 [37, 999, 4 M.])

7489 ἀρτέονται· ὁπλίζονται

D **7490** Ἄρτεμι Σαμορνίη· ἡ Ἔφεσος Σάμορνα καλεῖται. οἷον οὖν Ἐφεσία

D **7491** Ἀρτεμισία· βοτάνη

D **7492** ἀρτεμῆ · σῶον. ὑγιᾶ. σώφρονα

D **7493** ἀρτήματα· ὁρμιὰ τοῖς ἀγκίστροις προσαρτωμένη. καὶ κοσμία τινά

D **7494** ἀρτηρίαι· τὰ ἀγγεῖα

Att. + LXX? **7495** *ἀρτήρ· ὑπόδημα (Pherecr. fr. 42 K.–A.). οἱ δὲ ζῶστρα (2. Esdr. 14, 11?) S[74]

Eur. **7496** ἀρτῆσαι· *δῆσαι (AS[63]), ἀναρτῆσαι (Eur. Andr. 811)

7480 EM 150, 1 **7481** Σ''' α 2157; E. Gen. α 1238 (EM 149, 55; Hdn.); Schol. Eur. Alc. 494; Schol. Lycophr. 797b; Poll. 6, 34; Arcad. 60, 23 **7483** Σ''' α 2158; EM 150, 2; δεσμοῦ Schol. Soph. OT 1266 **7484** Athen. 3, 108f–109a **7487** ὑγιῆ Ap. S. 42, 8; Schol.; E. Gen. α 1240 (EM 150, 7) **7488** lex. Greg. carm. (lex. Cas.) α 226a | **7490** | St. Byz. 288, 19 (ε 179). 553, 12 **7491** Diosc. mat. med. 3, 113 **7492** – ὑγιᾶ Su α 4024 (Δ); ὑγιᾶ EM 150, 8 **7494** cf. EM 150, 24 **7495** – ὑπόδημα Σ' α 2168 (cit. Pherecr.) **7496** ἀναρτῆσαι Schol. Eur.

7478 ἀρτάμουσιν H: accent. HSt. Sop. Heins. al. **7479** πολία H (πολιάσιν Mus.): Meurs. Eur. **7480** κρεμᾶσαι H (-άσαι Mus.): Voss. = EM **7482** βασι H, sscr. ad fin. prim. θ (ο?), tum λ (βασιλείας Ald.): La. ('l. nondum expeditum': gll. 5329. 7534. 7543 cft. [post Kust.] Bonanno 1969) **7483** add. Ruhnk. in Alb. Auct. = Σ''' EM | ἢ αἰχμαλώτησις H: Ruhnk. = Σ'''; ἐν Ἀντιγόνῃ EM **7484** ἀρτὰς H: accent. Kust.; Ἄρτος gl. 7531, Demetr. al, sed v. K.–A. | e.g. suppl. La. ex Athen. ⟨Μεσσαπίων βασιλεύς⟩ μ. καὶ λ. ⟨ὥς Δημήτριος⟩ **7485** χέμνια H: Salm.; '-χηλα > *χελνα = χειλος, sed αρτα- obscurum' La. **7486** ἀρτελὲς H (K): Pears. 120. Bentl. Ep. ad Mill. 36 (2, 288). Kust. **7487** v.l.: gl. 8145 | ὑγεία H (K): Heins. Bentl. **7489** ἀρταλέονται La. post Schm. e gl. η 835 **7490** l. ἄρτεμις. H: Schm. | ἀρμενίη … ἀρμενία H: Holst. ad St. Byz. | 'sunt cretici poetae Alexandrini' La. **7491** ἀρτεμησία H: H[c] = Diosc. **7492** ζωόν Marz. 1968 (2), 114 coll. E 515 **7493** ὅρμια H: accent. Schm. **7495** ξύστραν H: La. = K

7497 ἀρτητά· θαυμαστά. κρεμαστά D

7498 ἄρτι· πρὸ μικροῦ. ἢ τότε. ἢ εὐθύς. ἢ νῦν D

7499 *ἄρτια· ἀπηρτισμένα AS^{69}(g^{13}), τέλεια g^{13}AS^{69}Σ, προσηρμοσμένα (Ε 326 ..) AS^{69}(g^{13}) Hom.

7500 ἀρτιάζειν· σκευάζειν. παίζειν (Plat. Lys. 206e) Att.

7501 ἀρτίγαμοι· νεόγαμοι (Cyr. in xii proph. 1,324,7) D

7502 †ἀρτίγονος· εὔτονος εὐάρμοστος

7503 ἀρτίδακρυς· εὐχερὴς πρὸς δάκρυον (Eur. Med. 903) Eur.

7504 ἀρτιεπής· *ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν g^{14}AS^{66}Σ. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ὁ ἐπιτροχάδην φράζων· ὅθεν καὶ ἐπὶ ψόγου τάσσεται (Χ 281) Hom.

7505 ἀρτίζωα· ὀλιγοχρόνια (Hippocr. superf. 15 [8,485,11 L.]) D

7506 ἀρτίη· ἀγαθή D

7507 ἀρτίκολλα· ἡρμοσμένα (Aesch. Cho. 580) D

7508 ἀρτικροτεῖν· συμφωνεῖν. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων (Men. fr. 526 K.–A.) D

7509 ἀρτιμαζές· νέον D

7510 †ἄρτημα· διαθήκη. δίκη ἀρτήματος

7511 Ἀρτίμπασαν· Οὐρανίαν Ἀφροδίτην ὑπὸ Σκυθῶν (Hdt. 4,59,2 v.l.) D

7512 †ἀρτιμήτας· νέους D

7513 ἀρτιμελεστέραν· ὑγιεστέραν. ἐντιμοτέραν D

7514 *ἄρτιον· ὑγιές AS^{60}(g^{25}Br^{703}), ὁλόκληρον (2. Ep. Tim. 3,17) (g^{25}) N. T.

7515 †ἀρτιπλακέες· πεινῶντες D

7516 ἀρτίπνουν· ὀρθόπνουν D

7517 ἀρτίπους· ἄρτιος τοῖς ποσίν, ὑγιόπους (Hdt. 4,161,1) D

7518 *ἀρτίπουν· ὑγιῆ τοὺς πόδας S^{78}(vg^{24}Br^{708}Σ) ἔχοντα (Hdt. 3,130,3) (Σ)

7498 πρὸ μικροῦ et νῦν cf. Moer. 191,5 (α 136 H.) **7499** ἀπηρτισμένα Ap. S. 42,14; τέλεια προσηρμοσμένα Σ α 970; προσ. cf. Schol. **7500** σκευάζειν (ad ἀρτύειν) Σ α 975; Apion 224,12 L.; παίζειν Schol. Ar. Plut. 816cd (Su α 4036); cf. Schol. Plat. (9); Poll. 9,101 (cit. Plat.) **7504** Σ α 971; Ap. S. 43,7; Schol. | **7505** Galen. lex. 86,4 **7507** cf. Schol. Aesch. **7508** cf. Σ′ α 2163 (cit. Men.) **7514** ὑγιές Su α 4044; gl. Apost. 228; cf. Schol. Ξ 92; Ep. Hom. An. Ox. 2,333,12 (E. Gud. 208,11. EM 150,26); E. Parv. α 23 (E. Gud. 208,8); Poll. 1,29 **7517** Schol.; cf. EM 150,29 **7518** Σ α 973

7497 ἀρτητὰ H | θαυμαστά ad ἀγητά (Schm., cf. gl. 501) **7499** τέλαια H: Mus. = ΚΣ **7500** σκευάζειν ad ἀρτίζειν Kust. (minus prob. ad ἀρτύειν [Σ α 975] La.) **7502** v.l. gl. 7521 (Voss. Kust.) **7504** v.l.: gl. 7051 **7509** ‘ad μαζός? sed exspect. -μαζιον’ La.; ἀρτιμαθές Schm. **7510** v.l. gl. 7537 (Alb.) **7511** ἀρτιμήασαν H: Schr. = v.l. Hdt., cf. CIG 1,3,824 nr. 6014 a1, b1 **7512** ἀρτιγνήτας ci. La. **7513** ἀρτινεστέραν H: La. (obloq. Leur. 1968,111, quod nihil de expl. alt. dicatur) | ἐντιμωτέραν H: Schr. | ἀρτεμεστέραν conf. cum τιμηεστέραν cens. Bentl. Ep. ad Mill. 37 (2,288) **7517** ⟨ἀρτίπος· ⟩ Schm. coll. Ap. S. 42,22, cit. θ 310 **7518** ὑγιεῖς Leur. 1968,112 = Σ | τὸν πόδα K^{Br}

7519 ἀρτίσαι· ἁρμόσαι. συναγαγεῖν. πλέξαι
7520 ἀρτίσασθαι· παρασκευάσασθαι
7521 ἀρτίτονον· εὔτονον. εὐάρμοστον
D **7522** ἀρτίφατος· νεωστὶ πεφονευμένος (Opp. hal. 4,256)
D **7523** ἄρτιφος· ὀρίγανον
7524 *ἀρτίφροσιν· ὑγιεῖς ἔχουσι τὰς φρένας. ἄρτιον γὰρ τὸ ἀνελλιπές· διὸ καὶ ὑγιές (Cyr. in xii proph. 2,116,13 . .) AS^{57}
Hom. + Eur. **7525** *ἀρτίφρων· ὑγιὴς τὴν φρένα (ω 261) AS^{59}(vg^{23}). σώφρων, συνετός (Eur. Med. 294)
D **7526** ἀρτιχείλης· ὑπερέχων τοῖς χείλεσιν, †ὑπόμακρος
7527 *ἀρτίως· πρὸ μικροῦ (Eur. Hec. 955 . .) vg^{28}A^{68}S^{58}. ἢ ὑγιῶς vg^{28}AS^{58}Σ, ὁλοκλήρως vg^{28}AS^{58}, τελείως vg^{28}AS^{58}Σ
D **7528** ἀρτιωργά· βραχυτάτῳ χρόνῳ συντετελεσμένα
D **7529** ἄρτοι πίονες· οὕτως πλακοῦντες (com. ad. fr. *285 K.–A.)
D **7530** ἀρτοπόπος· ὁ πέσσων ἐν ἐργαστηρίῳ
7531 †ἄρτος· βόλος τις (Eubul. fr. 57,2 K.–A.). καὶ ὁ Ἀθηναίων ξένος (Thuc. 7,33,4)
7532 *ἀρτοῦ· ἀρτίζου. ⌊ἑτοιμάζου S^{79}
7533 ἀρτύει· ἡδύνει
D **7534** [ἄρτυες] ἄρτυεν· ‘ὁ Τιτὰν ἄρτυεν’ (com. anon. dor. 9 K.–A.). ἀντὶ τοῦ διέτασσεν, ἐβασίλευεν
7535 ἀρτύλλεν· λόγχην. ἀγκύλην
7536 †*ἀρτυλία· διαθήκη g^{29}AS^{70}Br^{743}
D **7537** ἄρτυμα· διαθήκη (S^{70}). δίκη
D **7538** ἀρτύμασι· τοῖς πρὸς τὴν θυσίαν εὐτρεπιζομένοις. Σοφοκλῆς Φινεῖ β′ῳ (fr. 709 R.)
D **7539** ἀρτύν· φιλίαν καὶ σύμβασιν (Callim. fr. 80+82,19 [2,113 Pf.]). ἢ κρίσιν
7540 *ἀρτῦναι· διαθεῖναι AS^{71}
7541 ἀρτυνθῆναι· παρασκευασθῆναι

7522 Schol. Opp. **7525** συνετός Schol. Eur. **7527** ὑγιῶς τελείως Σ α 974 **7531** | cf. Σ′ α 2173 (Polemo FHG 3, fr. 89) **7533** cf. Moer. p. 198,9, η 11 H. **7534** | Ph α 2909 **7536** Zonar. 300

7521 v.l.: gl. 7502 **7523** ὀρύγανον H: Pears. 121. Alb. **7524** ἔχοντας H: Mus. = K **7525** φρέναν H: Mus. = K^{AS} (τας φρενας vg) **7528** ἀρτιωτὰ H: Herw. Versl. 1895,183 **7529** l. ἄρτ. H: Pears. 121. Schr. **7530** ἀρτοπῶλος H: (Voss.?) Schm. | πεσῶν H: Heins. Palm. Voss. **7531** ‘βολος est ἄρτιος cf. Eubul.’ La., itaque ἄρτια Marz. | ξένος cf. gl. 7484 **7533** ἀρτύνει H: Voss. **7534** contin. H: Mus. | dittogr. del. Schm. post Heins. **7535** ἄρτυλλεν H (-ην Mus.); v.l. gl. 8205 (La.) **7536** e gl. seq. corrupt. (Alb.) **7537** v.l.: gl. 7510 **7538** φιμείω H: Schow 142 n. 12 post Mus. **7540** διαθῆναι H: Guyet. = K **7541** ἀρτυθῆναι H: Abresch. ex ord., ac tamen gl. η 842 cft. Bonanno 1969

7542 *ἀρτύναντες· κατασκευάσαντες A[72](g[27]Σ), συντάξαντες (M 43) A[72] Hom.

7543 ἄρτυνος· ἄρχων D

7544 ἀρτύς· σύνταξις D

7545 *ἀρτωμένη· βρόχῳ ἀπαγχομένη (Eur. Tr. 1012) AS[61] Eur.

7546 ἄρυα· τὰ Ἡρακλεωτικὰ κάρυα D

7547 ἀρυβαλίδα· λήκυθον. Δωριεῖς, οἱ δὲ μάρσυππον D

7548 ἀρύβαλλοι· τὰ μαρσύππια. ἀπὸ τοῦ ἀρύειν καὶ βάλλειν εἰς αὐτούς D

7549 ἀρυβάσσαλον· κοτύλη ἢ φλάσκων. φλάσκων δέ ἐστιν εἶδος ποτηρίου D

7550 ἀρύεται· ἀντλεῖ (Simon. PMG fr. 72 (a), 1?) S[8]

7551 ἀρυέτωσαν· ἀντλείτωσαν

7552 ἀρύει· ἀντιλέγει, βοᾷ

7553 *ἄρυθμος· ἄμετρος (Eur. Hipp. 529 v.l.) AS[6] Eur.

7554 ἀρύθμων· ἀσυμφώνων. Σοφοκλῆς Αἰγίσθῳ (fr. 25a R.) D

7555 *ἀρύομαι· ἀντλῶ vg[2]AS[7]

7556 ἄρυον· εἶλκον

7557 ἀρύουσαι· λέγουσαι. κελεύουσαι

7558 ἀρύσασθαι· ἐπικαλέσασθαι

7559 *ἀρύσαι· ἀντλῆσαι S[10]

7560 *ἀρυσάμενος· ἀντλήσας vg[1]AS[5]Br[717]Σ

7561 ἀρυστήρ· οἴνου ἀρυστήρ. κοτύλη D

7562 ἀρύστεις· τὰς ἀπνευστὶ πόσεις (Soph. fr. 764, 2 R.?) … τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἀρυστῆρας καὶ ἀρυστίχους ἐκάλουν D

7563 ἀρυσμεῖ· ἀσχημονεῖ. ἀκοσμεῖ S[αρχ25] D

7542 cf. Σ α 976; Schol. **7547** EM 150, 54 **7548** cf. E. Gen. α 1248 (EM 150, 50) **7553** Schol. Eur. **7555** lex. Greg. or. 21, 35 (LGM 171, 16); cf. E. Gen. α 1249 (EM 150, 47) **7556** cf. EM 134, 14 **7558** cf. EM 134, 14 **7560** Σ α 978 **7561** cf. EM 151, 3; Poll. 6, 19. 10, 75 **7562** Ph α 2918; cf. Athen. 11, 783f–784a

---

7542 παρασκευάσαντες H (testt.): H[c] = K | συνάξαντες H (K): Guyet. Voss. = (testt.) **7543** ‘vox Argiva Plut. qu. Gr. 291e IG IV[2] p. XVIII 107’ La. **7546** αδρυα ci. La. coll. gl. 1210 **7547** ἀρυβαλλίδα EM | λύκιθον H: Mus. = EM | δωρεῖς H: Mus.; δῶρον EM | v.l.: gl. 7003? **7548** ἐπὶ H: Kust. **7549** βῆσσα, βησσίον cft. Bonanno 1969 | φάσκων bis H: Meurs. Gloss. Salm. **7550** ἀρυετᾶ H: Heringa Obs. 204 = K **7551** ἀριέτωσαν H: Mus. | ἀντλήτωσαν H: Mus. **7552, 7557, 7558** ἀπυ- Schwenck 1853, 495–6 **7552** ἀντλεῖ Koen. Greg. Cor. 70; ἀντὶ τοῦ λέγει Schm. | βοᾷ ad γαρύει ref. vidit Koen **7553** ἄρρυθμος test. (= v.l. Eur.) **7554** αἰγι H, sscr. σθω: sscr. add. Mus. teste Degani 1967, 118, sed verisimilius H ipse; Αἰγεῖ Dind. **7556** ‘h. e. εἴρυον’ (La.; cf. Lob. Rhem. 206) **7562** ἀρυστεῖς H: accent. HSt. Thes. 1, 1261 | ἀρεστίχους H: Mus. = Athen. | ‘ποσεις ad αμυστεις rettulit Kust. [cf. Ael. Dion. α 102], sed cf. Athen. cett. ad signif. κοτυλη pert.’ La. | in lac. καὶ ποτήριά τινα inseruit Heins., gl. 7565 Strecker de Eratosth. 29

D **7564** ἀρυσμίη· ἀκοσμία. ἀρυθμία
D **7565** ἀρυστίχους· τὰς οἰνοχόας, οἷον κοτύλας, ἀπὸ τοῦ ἀρύειν, ἔνθεν καὶ ἡ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον τὸ τοιοῦτον σκεῦος (Ar. Vesp. 855)
D **7566** ἀρυφῆνα· ῥυτίδα. ἀρυφή· …
D **7567** ἄρφα· ἀρραβών
D **7568** ἀρφύς· ἱμάς. Μακεδόνες
D **7569** ἀρφύτνον· ὁ δίσκος, ὑπὸ Λυδῶν
D **7570** ἀρχά· ἀρραβών
D **7571** ἀρχαῖα· τῶν δανείων τὰ κεφάλαια (Ar. Nub. 1156)
D **7572** ἀρχαία φύσις· ἡ πρὸ τοῦ νοσεῖν κατάστασις. παρὰ Ἱπποκράτει (Epid. 2, 1, 6 [5, 80, 4 L.])
D **7573** ἀρχαίοις· τοῖς ἐξ ἀρχῆς παραδεδομένοις (Ar. Eccl. 585)
7574 *ἀρχαῖον· παλαιόν AS[15], πρῶτον. ⌊ἁπλοῦν, ἄκακον, εὐήθες AS[15]
D **7575** ἀρχαιρεσιάζειν· τὸ πρὸς χάριν τοῖς πολλοῖς ζῆν
D **7576** ἀρχάς· ὑποθέσεις. βαθμίδας (Dem. 2, 10)
7577 *ἄρχειν· λάμπειν AS[14]
7578 ἀρχέκακος· ἀρχὴ τῶν κακῶν (Cyr. in Ioh. 2, 96, 21 ..)
D **7579** ἀρχέλας· τὸν ἐπιστάτην τοῦ Λυκείου παρὰ τὴν ἀρχὴν οὕτως ὠνόμασεν. ἔνιοι δὲ τὸν ἄρχοντα τοῦ λαοῦ θέλουσιν ἀκούειν (Ar. Equ. 164)
D **7580** ἀρχένομα· ξύλα AS[18]
7581 *ἀρχέτυπον· πρωτότυπον, ἀφ᾽ οὗ πᾶσιν ὁ τύπος (Cyr. in xii proph. 2, 311, 4 ..) vg[2]AS[8]Σ?
7582 ἀρχή· εἶδος μελίσσης ἀκέντρου
D **7583** ἀρχηγέται· ἥρωες ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν, ἢ θεοὶ ἐν Ἀθήναις (Ar. fr. 135 K.–A.)
7584 *ἀρχηγέτας· ἄρχοντας vg[1]AS[9]

7565 Schol. Ar. Vesp. 855c; – κοτύλας Ael. Dion. α 182; Σ''' α 2186; – οἰνοχόας EM 151, 2; cf. Phryn. praep. soph. 48, 17; (Poll. 6, 19. 10, 75) **7571** τὰ κεφάλαια Schol. Ar. 1156c (Su α 4069); Poll. 3, 85 **7572** Erot. α 19 **7574** παλαιόν Su α 4074; ἁπλοῦν ἄκακον cf. lex. rhet. 198, 25; ἁπλ. et εὐήθες Schol. Plat. Hipp. min. 371d (5) **7575** Σ''' α 2197; EM 151, 10; gl. Hdt. 6, 58 (Su α 4078) (le. ἀρχαιρεσίῃ, cf. Stein 478) **7579** | Schol. Ar. 164a, c **7581** Σ α 981 **7583** Σ''' α 2194 (cit. Ar.)

7564 ἀρυσμίν[.] H (-μίνη Ald.): HSt. Ind. **7565** τοὺς οἰνοχόους Schol. Ar. EM | οἷον κοτύλας om. Schol. Ar. | ἔνθα H: Kust. Alb. = Schol. Ar. | cf. gl. 7562 **7567** et **7570** item pro *arrha* (Schm.) **7569** ἀρφύταινον Mus. **7572** l. ἀρχ. H: ed. 1521 **7575** ἀρχαιρεσία H (gl. Hdt.): Mus. = Σ''' EM | χ. πολλῶν ζῆν gl. Hdt. (C). Su; χ. τινὶ ζητεῖν Σ''' (ζητεῖν prob. Bühl. 1964, 96) **7576** cf. gl. β 48 **7577** LXX Gen. 1, 18 male intellegi cens. Alb. **7579** ὠνόμασαν H[c], sed sc. Ἀριστοφάνης (Schm.) | ἐλαίου H: Vales. Brun. Pears. 122. al. = Schol. Ar. **7580** ἀρχενόμενα H: La. = K ('capita contignationis; νομοι strata tignorum IG XII s. 11, 10. cf. gl. ν 528') **7582** ἀργή Schm. Add. 5, 15 coll. gl. κ 2577

7585 *ἀρχηγέτης· ἄρχων (Aesch. Suppl. 251. Soph. OT 751) S^{23}(Br^{706})

7586 *ἀρχέκακοι· τῶν κακῶν ἀρχὴ ⟨γενόμενοι⟩ (Ε 63) AS^{11}

7587 ἄρχευε· ἡγοῦ. ἄρχου (Β 345) Hom.

7588 ἀρχεύειν Τρώεσσιν· ἡγεῖσθαι Τρώων (Ε 200) Hom.

7589 ἄρχει· κατάρχει, κρατεῖ (Β 805) Hom.

7590 ἀρχὴ Σκυρία· παροιμία ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων. ἔστι γὰρ καὶ λυπρὰ καὶ πετρώδης ἡ Σκῦρος Prov.

7591 *ἀρχῖα· ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ⟨ἀπόκεινται⟩ vg^{6}AS^{10}Σ ἢ χαρτοφυλάκια vg^{6}S^{10}Σ

7592 ἀρχιλᾴαν· ἀρχιποίμενα. Κρῆτες D

7593 ἄρχματα· ἀπάρχματα θεοῖς D

7594 ἀρχολίπαροι· οἱ λιπαροῦντες ἵνα ἄρξωσιν, ἢ ἐκ τοῦ ἄρχειν λιπαινόμενοι (com. ad. fr. 930 K.–A.) D

7595 *ἀρχός· ἡγεμών (Α 311 ..) AS^{16} Hom.

7596 ἀρχούς· ἡγεμόνας (Β 493 ..) (vg^{4}) Hom.

7597 *⟩αρχύσωσι· θάψωσιν (Η 85) (g^{7}) Hom.

7598 ἄρχων· *ἡγεμών AS^{17}. πρύτανις. Ἀθήνῃσιν ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων D

7599 ἀρχώνης· ὁ προηγούμενος ⟨ὠνῆς⟩, [ἀρχολαβών ἢ] ἐργολαβῶν (Andoc. 1, 133) D

7600 ἀρχωνίδας· δρυός ... Πλάτων (com. fr. 261 K.–A.) D

7601 *ἀρῶ· ἐκτενῶ (Deut. 32, 40) vg^{2}AS^{9} LXX

7602 *ἀρωγή· βοήθεια AS^{11}Σ(Br^{701})

7603 *ἀρωγός· βοηθός (Δ 235) vg^{1}AS^{8} Hom.

7604 ἀρώματα· ἀροτριάματα. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀροῦν τὰ ἄλφιτα οὕτω λέγεται. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ (fr. 75 R.) D

7586 cf. Schol. **7587** Schol. | **7588** Schol. **7590** Paus. α 159; Σ″ (Ph α 2931. Su α 4101); Zenob. vulg. 1, 32; Prov. Bodl. 61 **7591** Σ α 980 **7594** Ael. Dion. α 185; E. Gen. α 1252 (EM 151, 35; Suet. convic. 143) **7595** Schol.; E. Gen. α 1253 (EM 151, 21) **7596** Schol. **7597** Schol. **7599** cf. lex. rhet. 202, 27 **7602** Σ α 983; cf. Schol. Δ 408 **7603** Schol.; Su α 3993 (Δ); gl. Dionys. 24C

7586 ἀρχ( ) H: La. = K; ἀρχαί Mus. | add. La. = K **7587** ἀρχεύων H (-ου(?) H^{c}): Mus. = Schol. **7588** τρώεσιν H: ed. 1521 = Schol. **7589** ἄρχη(?) H^{c} **7590** σκυρεία H: Vales. Pears. 122 = testt. | πτερώδης H: Mus. = Σ″ Zenob. **7591** ἀρχία H (K^{vAS}): accent. La.; ἀρχεῖα Mus. = K^{g}Σ | αποκεινται add. Biel. = K^{vg} Σ (nil K^{AS}) | χαρτοφύλακα H: Guyet. Heins. Pears. 122. al. = K^{S}Σ; χαρτοφυλακειον K^{vg} **7592** ἀρχιλλὰν H: La., ad λᾳα = λειη ‘pecus’ **7593** ἄργματα Kust.; Euphor. SH 413, 7 ἔρχματα (cft. La.) nihil ad rem **7597** ἀρχύσωσι H: τ⟩αρχύσωσι Sop. Guyet. Pears. 122. 759. al. = Schol., cf. gl. τ 231; αρχυσουσιν K **7598** ἀθηνάϊσ(ιν) H: Mus. **7599** suppl. Heins. = test. | n. gl. ἀρχολαβών H: contin. ed. 1521 | corrupt. vocis seq. agn. Kust. | ἐργολαβών H: accent. Mein. 1858, 520 **7600** δρῦς H: δρυος La. (qui sic leg. H cens.) | lac. indic. La. **7601** ἐκτεινῶ H (K^{AS}): Mus. = K^{vg} **7602–3** v. ll.: gll. 7446–7 **7604** ἀρόματα H: Voss. | ἐπὶ H: Heins. | ἄκρισι H: Mus.

7605 ἀροτριαμάτων· γεννημάτων
7606 *ἀρώμενος· καταρώμενος (τ 367) vg^{4}AS^{12}(Br^{716})
D **7607** ἀρῶς· ἀριθμοῦ ὄνομα, παρὰ Πέρσαις
7608 ἀρόσει· ἀροτριάσει. ποτίσει
D **7609** ἀρωστορυσμῶν· ἀσθενῶς ἕλκων
D **7610** ἇς· ἕως, ὅπως, μέχρι οὗ
7611 *ἆσαι· κορέσαι vg^{4}AS^{12}. χορτάσαι S^{12}. θρέψαι vg^{4}AS^{12}. πληρῶσαι (E 289) g^{4}AS^{12}. ψάλαι, ὑμνῆσαι (Ar. Equ. 529 ..) AS^{12}
D **7612** ἀσάζειν· λυπεῖσθαι
D **7613** ἀσαίνειν· λυπεῖν
Hom. **7614** ἄσαιμι· πληρώσαιμι. κορέσαιμι (I 489)
D **7615** ἀσαίνων· ὑβρίζων, λυπῶν
D **7616** ἀσαλεῖν· ἀφροντιστῆσαι. σάλα γὰρ ἡ φροντίς
D **7617** ἀσαλαμίνιος· ἄπειρος θαλάσσης. οἱ δὲ οὐ κεκοινωνηκὼς ὑπὲρ Σαλαμινίων (Ar. Ran. 204)
7618 †ἀσάλγαν· ὕβριν. ἀμέλειαν. τὴν †πενίαν
D **7619** ἀσαλγάνας· φοβερός. εἴρηκε δὲ οὕτως παραβαρβαρίζων
D **7620** ἀσάλπικτον ὥραν· τὸ μεσονύκτιον. ἑσπέρας γὰρ καὶ ὄρθρου ἐσάλπιζον. Σοφοκλῆς Λημνίαις (fr. 389 R.)
D **7621** *ἀσάμινθος· πύελος vg^{1}(AS^{11}) ἢ λίθος εἰς βάθος κεκολαμμένος, ⌊ἔμβασιν (AS^{13}) ἢ λέβης vg^{1}Br^{767} μέγας (γ 468 ..) Br^{767}. καὶ πᾶν τὸ κοῖλον ⌊ἢ κιβωτός (AS^{13})
D **7622** Ἀσαναίων πόλιν· τὰς Ἀφίδνας (Alcm. PMGF fr. 22)
D **7623** ἄσαντος· οὐ σαίνων (Aesch. Cho. 422)
D **7624** ἄσαρον· ἀσάρωτον
D **7625** ἀσαρόν· λυπηρόν, ἀηδές
D **7626** ἄσας· βλάψας. ἔβλαψας. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ (fr. 628 R.)

7610 ἕως Schol. Pind. Ol. 10, 61 **7611** κορέσαι et πληρῶσαι Orion 6, 4; Schol.; E. Gen. α 1258 (EM 152, 3); κορ. et ψάλαι Su α 4135; πλ. Ap. S. 44, 30; Apion 224, 14–225, 1 L. **7614** Schol. **7616** cf. Σ''' α 2210 **7620** Σ''' α 2209 **7621** πύελος Ap. S. 45, 6; Su α 4123 (Δ); E. Gen. α 1260 (EM 151, 52); cf. Schol. K 576

7605 ⟨ἀρωμάτων·⟩ ἀροτρ. Pears. 122, ad Eupol. fr. 327, 3 K.–A. **7607** gl. σ 226 cft. Alb.; *mahroz* in memoriam revocat Lagarde GA 196, 3 **7608** ποτίσει ad ἄρσει ref. Pears. 122. Kust.; cf. gl. 7454 **7609** ἀροτορυσμῶν H: Schm. **7610** μέχρις Mus. **7611** ἆσαι et ᾆσαι confundi not. Pears. 122 **7613** λυπεῖσθαι H: La. **7614** πληρῶσαι H: Mus. = Schol. **7616** ἀφροντισθῆ vel -θεῖν H: Mein. 1857, 604; ἀφροντιστεῖν Mus. **7617** ἀσαλαμήνιος H: Mus. | κοινωνικὼς H: Heins. | ὑπὲρ σαλαμηνίων H: Mus.; παρὰ Σαλαμῖνι ⟨τῆς μάχης⟩ ci. La. **7618** ἀσαλγὰν H: accent. Mus. | ἀσάλειαν· ἀμέλειαν n.gl. ἀσέλγειαν· ὕβριν, τὴν πόρνειαν Haupt, Op. 3, 434 ('recte' La.) **7619** οὗτος περιβαρβαρίζων H: Mus. **7620** ἀσάλπιγκτον Σ''' **7621** πυελὸς H: accent. Mus. = testt. **7622** ἀσανέων H: Palm. | ἀφνίδας H: Scal. Palm. Pears. 123. al. | Alcmani trib. O. Mueller Dor. 1, 439 (obloq. La. frustra) **7625** ἀσαρδανόν H: Toup. 4, 175 **7626** ἔβλαψας incl. Nauck, vel conf. ἄσας et ἆσας Alb. | Σοφ. Τρ. in gl. 7625 trsp. ci. La. p. 507

7627 †⟩ασατον· θόρυβον, ταραχήν
7628 ἀσᾶται· λωβήσεται. ἀνιᾶται (Hippocr. morb. sacr. 15 [6,388,23 L.]) D
7629 ᾄσατε· ψάλατε (Ps. 97,4 ..) LXX
7630 ἄσβεσε· διέφθειρε. Κρῆτες D
7631 ἀσβηνοί· ὄρνιθες D
7632 *ἄσβεστος· ἀκατάπαυστος g[1]AS[3]Br[35]Σ, δυσκατάπαυστος (Α 599 ..) Hom.
7633 ἀσβολόεν· μέγα ὑψηλόν. μέλαν D
7634 *ἄσβολος· ἀσβόλη AS[2] Att.
7635 *ἅ σε· ἅτινά σε AS[2]
7636 ἀσεβής· ἄθεος, ἁμαρτωλός (Eur. Bacch. 502) Eur.
7637 ἄσειν· πληρώσειν (Λ 818) Hom.
7638 *ἀσέλγεια· πορνεία (Sap. 14,26) g[ασα7]AS[1]Σ LXX
7639 ἀσελγής· ἀκόλαστος, ἀκάθαρτος. ἔστι δὲ ἀσελγὴς ὁ μέγας ἢ σφοδρός, ὡς Πλάτων (com. fr. 232 K.–A.) ἀσελγόκερων τὸν μεγαλόκερων
7640 ἄσειρος ἵππος· ὁ μὴ ἔχων σειράν, μηδὲ δέσιν, ἀλλ' ἄφετος καὶ ἄνετος (trag. ad. fr. 200 K.–S.) D
7641 ἄσεκτος· ἀγαθός, παρὰ Ῥίνθωνι Ταραντίνῳ †φιλοσόφῳ (fr. 14 K.–A.) D
7642 ᾄσει· ὑμνήσει
7643 ἆσεν· ἐνέδησεν (λ 61) Hom.
7644 ἄσεπτον· ἀσεβές. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις (fr. 52 R.) D
7645 ἀσαρθά· πεντηκοστὴ παρὰ Ἰουδαίοις
7646 ἀσάριον καὶ λεπτὸν ἕν εἰσιν, ἤγουν ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντου, ὅ ἐστιν ἓν ἥμισυ νουμμίου. τὰ δὲ δύο λεπτὰ κοδράντης εἷς, ἤγουν νουμμία γ′ (Ev. Marc. 12,43) Epiphan.

7632 Σ α 985; Ap. S. 45,22; Schol. (et min. PColon. 2281 vi 25); E. Gen. α 1262 (E. Gud. 210,16. EM 152,8) | **7634** Moer. 187,17 (α 17 H.); cf. Phryn. ecl. 82 **7637** Schol. **7638** Σ α 986; E. Gud. 210,21; Ep. Hom. An. Ox. 2,333,5 **7639** cf. Σ′′′ α 2216 **7640** cf. Eust. Od. 1734,3 (2,40,8 St.) **7644** Σ′′′ α 2217 (om. cit.) **7645** Ios. Ant. 3,252 **7646** ἓν ἥμισυ – fr. metrol. ap. Hultsch Metrol. 1,306,26. cf. 165

7627 ἄσατον H: ῥ⟩άθαγον (v.l. gl. ρ 34) agn. Schm. **7628** ἄσαται H: accent. Schm. | λωβάζεται ci. La. **7630** ἄσβεσθε H: La. (e ἄνσβεσε, 'extinxit') **7633** ἀσβολθὲν H: Alb.; ἀσβοληθέν HSt. Thes. 1,587A | μέλα⟨θρον⟩ Voss.; [μέγα] ψολόεν ci. La. **7634** ἀσβόλος H: accent. Mus. = Moer. **7639** gl. κ 4141 cft. Pears. 123 **7640** l. ἀσειρίππος H: Mus. | μὴ δέδεσιν H: Mus. | ἀφετὸς H: accent. Mus. | ἀνετός H: accent. Mus. **7641** ἄψεκτος Sop., pro quo ἄσεκτος vulgare esse cens. G. Meyer, 342. Fick 1904,107; cf. La. 1942,95. Schwyzer Gr. 1,329 | φλυακογράφῳ Pears. 123 **7643** ἄσεν H: accent. Mus. | ἐνέδυσεν H: Schm. **7644** Αἰχμαλώτοις v. Radt p. 128 (-τίσιν Sop.) **7645** N H: Bernays G. Abh. 2,296 | ἰούδα H: Bernays **7646** λεπιὸν H: Scal. Heins. Salm. | ϛ̄(ων) τῶ(ων) ταλάντων H: Scal. De re num. 60 | νο( ) H | νονο̅( ) H: Mus.; νουμιαίου fr. metrol.

7647 ἀσηθείς· λυπηθείς
7648 ἀσηκορίς· ἀκηδία
7649 *ἀσήκορος· ἀκηδιαστής AS^{6}
7650 *ἄσημα· ἄφθογγα. ἄμορφα AS^{4}
7651 ἀσήμαντα· ἀφύλακτα
Hom. + ? **7652** ἀσήμαντοις· *ἀφυλάκτοις (K 485) g^{ασκ2}Σ(Br^{772}). ἀδιδάκτοις
D **7653** ἀσήμων· ἀφανῶν, ἀγνώστων (Anacr. PMG fr. 58?)
7654 *ἀσήμως· ἀτρανῶς (v)g^{1}AS^{3}Br^{768}
7655 *ἄσιν· ἀκαθαρσίαν AS^{αση5}
Eur. **7656** *ἄσης· λύπης (Eur. Med. 245) AS^{2}
7657 ἀσήσῃ· λυπηθήσῃ. βλαβήσῃ
7658 *ἄσθματος· συνεχομένης ἀναπνοῆς vg^{1}AS^{5} πνεύματος AS^{5}
Eur. **7659** ἀσθενής· ἄρρωστος (Eur. Phoen. 837)
Hom. + **7660** *ἄσθμα· ἀναπνοὴ g^{3}(v^{3}Σ) βιαία (O 241). σύρισμα
7661 *ἀσθμαίνει· πνευστιᾷ (Hippocr. morb. 3,7 [7,124,20 L.] ..) vg^{2}AS^{7}Br^{766}Σ
Hom. **7662** ἀσθμαίνων· πνευστιῶν (E 585)
Hom. **7663** ἄσθματι· φυσήματι. *τῷ συνέχοντι πνεύματι (O 10) g^{4}AS^{8}
D **7664** †ἀσιάσκει· σκευάζει
D **7665** Ἀσιάς· ἡ κιθάρα διὰ τὸ ἐν Ἀσίᾳ εὑρῆσθαι
D **7666** ἀσίαρος· ἐπισκάζων. ἢ ἀσίδαρος
LXX **7667** *ἀσίδα· ἐρῳδιόν 〈καὶ ἡ καλούμενη ἅμαξα〉 (Iob 39,13 ..) (AS^{4}S^{8}) [Br^{1088}]
7668 ἄσημος· ἄργυρος
K + Hom. **7669** Ἀσίνη· *ἀβλαβῆ (Aesch. Cho. 1018) vg^{1}AS^{2}. ἡ πόλις (B 560)
Hom. **7670** ἄσιν· τὴν μετ᾽ ὀστράκων 〈καὶ〉 λίθων ἰλύν (Φ 321)
Hom. **7671** ἄσιον· λειμῶνα (B 461) [ἐροδιόνα καὶ ἡ καλούμενη ἅμαξα]

7649 Su α 4142 (Δ) **7651** cf. EM 153,11 **7652** Σ α 987; Ap. S. 45,13; Schol.; E. Gen. α 1266 (EM 153,11) | **7655** E. Gen. α 1273 (EM 153,24) **7656** cf. Σ′ α 2218 **7660** ἀναπνοή E. Gen. α 1265 (EM 153,13); cf. Σ α 988; Schol. Π 109 **7661** Σ α 989 **7662** Schol. **7663** | lex. Hom. α 786 **7665** Schol. Ap. Rh. 2,777–79; cf. Σ‴ α 2225; EM 153,33; St. Byz. 130,20 (α 474) **7668** cf. Ph α 2953 fin.; Antiatt. α 112 (cit. Alex.); (Poll. 3,86) **7669** | Ap. S. 45,33; Schol. **7670** ἰλύν Ap. S. 45,11; Schol.; EM 153,22

7647 ἀσηθῆις· λυπηθῆις (Theognid. 989) Funai. 1978–9 **7648** ἄση· κόρος Mein. 1858,520 (‘ft. recte’ La.) | ἀδικία H: Mus. **7651** spat.σήμαντα H: ἀ ins. Mus. **7657** ἀσήσει(?) H: Mus. **7658** ἄσθατος H: Mus. = K | ἐνεχέτου (ἐ ?Mus.) H (νεχετου K^{S}): K^{vgA} **7660** ἆσθμα Mus. **7664** ἀσκεῖ Schm.; σκάζει ci. La. coll. gl. 7666 **7665** ἀσίας H: accent. Mus. = Σ‴; Ἀσία Schol. Ap. Rh. (cf. Σ‴), Ἀσιάτις EM **7667** ἄσιδον H (K^{S}; ἄσιον Guyet. Kust. = K^{A}): Perg. = K^{Br} | ἐρωδίονα H (K): α del. Mus. (qui del. et ἐ) | add. Schm. = K; cf. gl. 7671 **7669** contin. H: Mus. | ἀσινῆ H (ad ἀβλαβῆ): accent. Alb. = testt. (ad πόλις) **7670** add. Heins. Kust. | ὕλην H: Guyet. Heins. Kust. al. = testt.; cf. gl. χ 351 **7671** λιμῶν H: Mus. | incl. v. gl. 7667

7672 *ἄσις· κόνις A[6]S[3]. ἢ ιεῖδος ὀρνέου (Iob 39,13 ..) AS[3] + LXX
7673 ἀσιτία· ἡ ἀνορεξία (Hippocr. Aph. 7,6 [4,578,16 L.]) D
7674 ἀσίχηρ· δοτικός D
7675 ἀσίῳ· ἄσιν ἔχοντι καὶ ἰλύν (B 461) D
7676 Ἀσιώτας· Ἀσέα ἐστὶ κώμη Ἀρκαδίας, ὅθεν Ἀλφειὸς δοκεῖ τὰς πηγὰς ἔχειν D
7677 *ἄσκαλα· ἀκάθαρτα (Theocr. 10,14) AS[29]
7678 *ἀσκάλαβος· γαλέος (Nic. ther. 484) AS[30]. ⟨καὶ⟩ ἀσκαλαβώτης [καὶ] ⟨ὁ⟩ αὐτός
7679 *ἀσκελέως· ἄγαν S[21] σκληρῶς AS[21], ἐπιμόνως (T 68) S[21] Hom.
7680 †ἀσχαλιάζοντες· χωλεύοντες, ἐφ᾽ ἑνὸς κώλου βαδίζοντες
7681 ἄσκαλτοι· κακῶς εἰργασμένοι. ἀτύπωτοι D
7682 *ἀσκάνη· ἀγανάκτησις AS[31]
7683 †ἀσκανδής· ἄγγελος
7684 ἀσκανίη· πόλις Φρυγίας (B 863) Hom.
7685 ἀσκάντης· *κράβατος g[11]AS[23]Br[1154], κλινίδιον εὐτελές (Ar. Nub. 633) Att.
7686 ἀσκαρδαμύκτοις· ἀκαμμύστοις
7687 *ἀσκαρές· ἀκίνητον (AS[32]). καὶ ἄσκαρθμος (g[12]AS[20])
7688 ἀσκαρίδες· εἶδος σκωλήκων (Hippocr. prorrh. 1,138 [5,560,2 L.] ..) D
7689 ἄσκαροι· γένος ὑποδημάτων ἢ σανδαλίων. οἳ δὲ κρόταλα D
7690 ἀσκαροφόρον· φορτηγόν D
7691 ἀσκαληνές· ἰσόπλευρον. παρὰ Δημοκρίτῳ (VS 68 B 132) D
7692 ἀσκεία· θρησκεία, εὐσέβεια. κόσμησις
7693 *ἀσκεῖ· μελετᾷ AS[26]. γυμνάζεται. φιλοπονεῖ S[26]

7675 – ἔχοντι Schol.[bT] 461*a* **7676** St. Byz. 130,17 (α 473) **7678** Su α 4156 **7679** – σκληρῶς Schol.; σκληρῶς Ap. S. 45,15 **7684** Ap. S. 45,34; Schol. **7685** Moer. 190,23 (α 119 H.); Schol. Ar. 633c | Σ''' α 2238; Σ' ib. in app.; Schol. Luc. 196,11; (Poll. 10,35) **7688** Erot. α 11 **7689** | (Poll. 4,60)

7672 εἶδος ὀρνέου ad ἀσίδα ref. Alb. **7673** ἀσιτίη· ἀνορεξία Funai. 1978–9 **7674** ἀσιχὴρ H: accent. Sop. Voss. | gl. η 898 cft. Hemsterh. **7675** ἀσιῶ H: accent. Mus. = Schol. | ἄσην H: Guyet. Heins. Pears. 759 = Schol. **7676** ἀσιῶτας H: accent. Mus. (haec forma, quamvis alio sensu, in Σ ι 162 reperitur); Ἀσεάτης h.e. Ἀλφειός, St. Byz., Ἀσειώτας ci. La. | ἀσίας H: Pears. 123 = St. Byz. **7677** ἀκάθαρτος H (K[S]): Mus. = K[A] **7678** γαλεώτης Munck. ad Anton. Lib. 234 =Su | trsp. et add. Schm. **7679** ἀσκαλεῶς H (K): Mus. (sed -έλεως accent.: La.) = Schol. **7680** ἀσκαλιάζοντες Mus. | v.l. gl. 7722 (Guyet. Salm. Pears. 124. al.), 'nisi -καλ- gradatio stirpis -κωλ-' La. **7681** εἰργαμένοι H: HSt. Thes. 3,804 **7682** h.e. ἀσχαλίη (Voss.) **7683** v.l. gl. 7814 (Sop. Vales.) **7685** v.l.: gl. 7814 | κράβαττος K[Br] **7686** ἀσκαρδαμύτοις· ἀκαμύτοις H: Mus. **7689** κρότ. v.l.: gl. 2530 **7690** ἀσκαρόφορον H: accent. Alb. **7691** ἀσκαληρὲς H: Diels

Hom.? **7694** ἀσκελές· σκληρόν, χαλεπόν, ἀδιάλειπτον, πικρόν (α 68). ἢ σεμνόν

7695 ἀσκελόν· ἄγαν – τὰ αὐτά

Hom. **7696** ἀσκελέες· κατεσκελετωμένοι. ἄσαρκοι. ξηροί (κ 463)

D **7697** ἀσκέρα· εἶδος ὑποδήματος (Herond. 2,23)

D **7698** ἀσκεύοις· ψιλοῖς. ἀπαρασκεύοις. Αἰσχύλος Μέμνονι (fr. 127 R.)

Greg. Naz. **7699** ἀσκηθῆ· ἀβλαβῆ (Greg. Naz. c. 1,1,37,5 [37,521,1 M.])

Hom. **7700** *ἀσκηθής· ἀβλαβής $g^{5}S^{25}$, ὑγιής $g^{5}AS^{2}$ [ἐξ ἐπιμελείας] (K 212)

Hom. **7701** *ἀσκήσας· κοσμήσας AS^{28}, κατασκευάσας (Δ 110) $S^{28}(Br^{745})$ ⟨ἐξ ἐπιμελείας⟩

Hom. **7702** *ἀσκήσασα· μετ' ἐπιμελείας ὑφάνασα (Ξ 179) $g^{13}AS^{26}\Sigma$

7703 ἀσκητής· ἀθλητής

7704 *ἄσκησις· ἐπιμέλεια [g^{1}]

Greg. Naz. **7705** ἄσκιον· μὴ ἔχον σκιάν (Greg. Naz. c. 2,2,5,132 [37,1531,7 M.])

7706 *ἄσκιος ὕλη· ἡ δασεῖα ὕλη (v)$g^{10}AS^{22}Br^{781}$

D **7707** ἀσκηρά· εἶδός τι τῶν καστανίων

D **7708** ἀσκότονοι· κυνορραῖσται, κρότωνες

D **7709** ἄσκη· ἄσκησις (Plat. com. fr. 262 K.–A.)

D **7710** Ἀσκληπιάς· ἡ δάφνη

D **7711** ἀσκόλαχα· ἀσκαλαβώτης

D **7712** ἄσκοπον· ἄθετον. Σοφοκλῆς Αἴαντι μαστιγοφόρῳ (21)

Hom. **7713** ἄσκοπος· ἀνόητος $S^{\alpha\sigma\pi 36}$, ἀπροόρατος (Ω 157)

D **7714** ἀσκὸν λήψεται· ἀσκὸς νικητήριον ἐτίθετο, καὶ μετὰ σάλπιγγος ἔπινον. νικητήριον στέφανον (Ar. Ach. 1002)

D **7715** ἀσκορδίνητος· ἀσάλευτος. μὴ κινῶν τὰ μέλη. σκορδινᾶσθαι γὰρ λέγουσιν τὸ παρὰ φύσιν ἐκτείνειν, ὅπερ γίνεται παρὰ τοῖς ἐγειρομένοις ἐξ ὕπνου (com. ad. fr. 286 K.–A.)

D **7716** ἀσκός· ὑδρία

7717 *ἀσκούμενοι· γυμναζόμενοι, παιδευόμενοι $vg^{6}AS^{19}$

7694 σκληρόν et ἀδιάλειπτον Schol. Nic. Ther. 278a; σκληρόν E. Gen. α 1281 (EM 154,42); ἀδιάλειπτον cf. Schol. 68b; EM 154,39; Su α 4163 (Δ) **7697** Σ' α 2229; Schol. Lycophr. 855. 1322; Arcad. 101. 5; cf. Poll. 7,85 **7698** | Σ' α 2230; cf. Schol. Soph. El. 36; Poll. 10,14 **7700** – ὑγιής Schol.; Su α 4167 (Δ); Orion 611,8 Werf.; EM 155,6; ὑγιής Ap. S. 45,3; E. Gen. α 1276 (EM 154,55) **7701** Schol. | **7702** Σ α 990 (Phryn. praep. soph. fr. 268, 'falso' Adler); cf. Schol. **7703** Su α 4170; Erot. α 62 **7709** Arcad. 106,25; Poll. 3,154 (cit. Plat.) **7713** Ap. S. 45,18; Schol. | Su α 4179 (ad Soph. El. 864)

7694 ἀδιάληπτον H: Guyet. Voss. = testt. **7695** 'voluit αγαν ⟨σκληρον⟩ etc.' La. **7696** κατασκελετώμενοι H: Mein. 1858,519 **7698** ἀγαμέμνονι H: Bergk Zt.f.Altw. 1855, p. 109. Nauck Progr. Berl. 1855, p. 4 **7700** v.l.: gl. 541 | incl. in gl. 7701 trsp. Cunn. **7706** δ⟩άσκιος Schm., coll. O 273 (Leum. Hom. W. 41,8, 'recte' La. p. 507) **7708** κοινοραῖσται H: Mus. **7709** ἄσκλη H: Salm. Sorb. = testt. **7711** ἀσκαλάβα ci. La. **7712** ἄθετον = 'absonum' La. coll. Schol. **7714** l. ἀσκ. H: ed. 1521 **7715** ἀσκορδίνωτος H: Piers. Moer. 343

7718 †ἀσκουρῶτις· ἄρκτος ἡ μικρά D
7719 ἄσκρα· δρῦς ἄκαρπος D
7720 ἄσκυροι· βοτάναι τινές D
7721 †ἀσκώσατο· ἠχθέσθη D
7722 ἀσκωλιάζοντες· ἐφ᾽ ἑνὸς ποδὸς ἁλλόμενοι (Plat. conv. 190d v.l.) [AS^{24}] D
7723 ἀσκωλιάζειν· κυρίως μὲν τὸ ἐπὶ τοὺς ἀσκοὺς ἅλλεσθαι, ἐφ᾽ οὓς ἀληλιμμένους ἐπήδων γελοίου ἕνεκεν D
7724 ἀσκώμα · δερμάτιον, ὃ ἐν ταῖς τριήρεσιν ἔχουσιν D
7725 ἀσκῷ φλαυρίζεις· οὐδενὶ ἐπιπλήττῃ, τῇ σκιᾷ μορμύσσῃ, τουτέστιν †κενὸς δὲ νοῦς κενώματι† ἢ φλυαρεῖς Prov.
7726 *ᾆσμα· ᾠδή vg^2, ὕμνος vg^{2}AS^8, δίασμα S^8. καὶ μέλος vg^{2}S^8 ᾠδῆς S^8
7727 *ἀσμενέστατα· χαίρων (Plat. rep. 616a) AS^9(v^6)
7728 *ἀσμενίζει· χαίρει Br^{1084}, ἀγάλλεται
7729 ἄσμενοι· χαίροντες (ι 63 ..) Hom.
7730 *ἀσμένῳ· χαίροντι (Ξ 108) S^{11} Hom.
7731 *ἀσμένως· μετὰ χαρᾶς vg^{1}AS^{7}Br^{750}, ἡδέως vg^{1}AS^{7}Σ, εὐκταίως S^7. προθύμως (Act. 21, 17) Σ. ἑκουσίως N. T.
7732 ἄσμηκτον· τὸ ἀπαράλεκτον (Pherecr. fr. 210 K.–A.) D
7733 ἀσμωλεῖ· ἀγνοεῖ, ἀναπνεῖ D
7734 ἀσόλοικον· ἥμερον, προσηνές, οὐ βάρβαρον. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ (fr. 629 R.) D
7735 ἅ σου· ἅτινά σου (Eur. Med. 753) Eur.?
7736 ἀσοῦρ· κράτηρ, ὑπὸ Φοινίκων D

7720 Diosc. mat. med. 3, 155–6 **7722** Ael. Dion. α *187; Tim. lex. α 74 (Σ′ α 2237); Schol. Ar. Plut. 1129e; Poll. 9, 121; cf. Phryn. praep. soph. 42, 4; Suet. lud. 12 **7723** Ph α 2974 (2); Schol. Ar. Plut. 1129dα (Su α 4177); Schol. Plat. Conv. 190d (40a); Schol. Orib. 3, 155, 23; cf. E. Gen. α 1283 (EM 155, 43; Epaphr. fr. 7); Poll. 9, 121; Schol. Luc. 192, 1 **7724** cf. E. Gen. α 1284 (EM 155, 16); Poll. 1, 88 **7725** Ph α 2975; cf. Diogen. 2, 100 **7726** δίασμα Σ′ α 2242 **7730** Schol. **7731** ἡδέως et προθύμως Σ α 994; ἡδ. gl. Dionys. 24C; προθ. gl. N. T. **7732** (Poll. 2, 35, cit. Pherecr.) **7733** cf. EM 155, 33 **7736** EM 155, 34

7718 ἀρκτουρῶτις ci. La. | ἄκτος H: Mus. | ἢ H: Mus. **7720** ἄσκυρον Diosc. **7721** ἐσκύσατο Kust. **7722–3** cf. La. Kl. Schr. 700–7 **7722** v.l.: gl. 7680 | ἀσκαλίζοντες H (-κωλ- Mus. = Tim. [Σ^b Phryn.]): HSt. Heins. = K Σ′ Poll. | ἀλλόμενοι H: spir. Schr.; ἐφαλλ- Tim. **7723** ἀσκωλιάζεις H: H^c = testt. | ἄλλεσθαι H: spir. Schr. = testt. | τοῦ ἀσκοῦ Ph, (τῶν) ἀσκῶν Schol. Ar. E. Gen. **7725** ἀσκοφλαυρίζεις H: Sop. Heins. Pears. 124. al. = testt. | καταπλήττη H Ph: La. | μορμολύττη Ph | οἴκον ἐν τῷ σώματι διαμάχη δὲ Diogen. (οἶον κενῷ σώματι διαμάχη Leutsch; κενῷ νοῦ σώματι διαμάχῃ La.) | φλυαρίς H: Mus. **7726** ὠδίασμα H (διαημα ?K; ὠδή ᾆσμα Mus.): Schm. = Σ′ **7731** εὐκτέως H: Kust. = K **7732** ἄσμικτον H: Voss. = (Poll. nisi ἀπόλεκτος II) | ἀπόλεκτον H: Thes. 1, 2, 2201C, cf. Poll.; ἀπόλουτρον La. perperam, cf. Bossi 1970–2, 208 **7733** ἀσμόσσει H: Salm. = (EM) **7734** ἀσόλοκον H: Mus. **7735** ἃ σοῦ· ἅτινα σοῦ H: accent. Mus. **7736** ἀσούρ EM

D **7737** ἀσπασμός· ἡ ἐγγύα

7738 †ἀσπάζει· συμπεριπατεῖ

Eur. **7739** ἀσπάζομαι· ἀσπάζω (Eur. Hipp. 102)

D **7740** ἀσπάθητα· τὰ μὴ κεκρουσμένα τῇ σπάθῃ ἱμάτια

D **7741** ἀσπάθητον χλαῖναν· τὴν δοράν, παρόσον οὐχ ὕφανται (Soph. fr. 877 R.)

Hom. **7742** *ἀσπαίροντας· σκαρίζοντας (Γ 293) AS[32]Br[773](g[ασκ18]Σ)

D **7743** ἀσπακάζομαι· τὸ ἀσπάζομαι. πέπαικται (com. ad. fr. 287 K.–A.)

7744 *ἀσπακῶς· φιλοφρόνως S[35](Σ)

7745 *ἀσπάλαθοι· ἄκανθαι (Theocr. 4,57) AS[31]

LXX **7746** ἀσπάλαξ· ζῷον ἐστερημένον ὄψεως (Lev. 11,30)

7747 *ἀσπάλαθος· φυτὸν ἀκανθῶδες (Ar. fr. 783 K.–A.) (AS[31])

D **7748** ἀσπαλία· τοῦ ἁλιέως ἐργασία Σ. *ὁρμιά. ἁλεία AS[29](vg[11]Br[774])

D **7749** ἀσπαλιεύς· ἁλιεύς (Opp. hal. 3,41 ..). ἄσπαλος γὰρ ὁ ἰχθύς. ἔνιοι δὲ ἀπὸ τοῦ σπᾶν τῷ λίνῳ· λίνον δὲ ἡ ὁρμιά, ὡς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν (fr. 11 K.–A.) 'πόθεν ὁρμιὰ καὶ κάλαμος'

Att. **7750** *ἀσπαλιευτής· τῇ ὁρμιᾷ χρώμενος v(g)[12]AS[30]

7751 ἄσπαλος· ἰχθύς

D **7752** ἄσπαλον· σκύτος

D **7753** ἀσπάλους· τοὺς ἰχθύας. Ἀθαμᾶνες

D **7754** ἀσπανίον· πάσσαλον

D **7755** ἀσπάραγος· τὸ ἐκ τῶν ἀκανθῶν φυόμενον τραχύ

7756 *ἄσπαρτον· μὴ σπειρόμενον vg[7]AS[17]

D **7757** ἀσπαρίζειν· σκαρίζειν, ἐπὶ ἰχθύων, καὶ ἀσπαίρειν τὸ αὐτό

Hom. **7758** *ἀσπάσιος· ἀσπαστός. χαρτός (Κ 35) AS[33]

D **7759** ἀσπαστήν· θαυμαστήν. Ἐπίχαρμος (fr. 190 K.–A.)

7741 Paus. α 162; (Poll. 7,36 [cit. Soph.]) **7742** Σ α 996; Schol.; cf. lex. Patm. 150 (LGM 160) **7744** ?Σ α 999 **7745** Schol. Theocr.; Moer. 190,24 (α 120 H.) **7747** cf. E. Gen. α 1288 (EM 156,30); E. Gud. 214,20; Schol. Plat. rep. 616a; Diosc. mat. med. 1,20 **7748** – ἐργασία Σ α 997 **7749** ἁλιεύς et ἔνιοι – Ph α 2978; E. Gen. α 1290 (EM 156,39. E. Gud. 214,23); cf. Tim. lex. α 75 (Σ′ α 2246) **7750** Moer. 189,20 (α 87 H.) **7755** cf. Poll. 1,247; Phryn. ecl. 81

7737 ἄσπα· ἤπιος. ἡ H: La. (scl. dextrarum iunctio) | ἐγγία H: Ald. | 'trad. frustra def. Lagercrantz 1897,391' La. **7738** v.l. gl. 7866 (Alb.) **7741** οὐκ ὕ- H: Mus. **7742** ἀσπαίρονας· σκαρίζονας H: Mus. = K[ASBr] (K[g]Σ) Schol. **7743** πέπεκται H: Mus. | de verbo syllaba infixa formato cf. gl. μ 1996, Schwyzer, Gr. 1,417 n. 1 **7744** ἀσπασίως Kust. = Σ **7745** ἀκάνθαι H: accent. Mus. = Moer. **7748** ἁλία H: Alb. Kust. = K[AS]; αλιευτικη K[vg], τοῦ ἁλιέως K[Br] | ὁρμία H: accent. Schr. **7749** l. ἀσπαλιευτής E. Gen. | ἰχθῦς H: accent. Alb. | ἐπὶ H: Heins. Vales. Pears. 125. al. = Ph | τ(ὸν) H: Mus. | τῶν λίνων H (τὸν λῖνον H[c], τὸ λίνον Ph): Voss. = E. Gen. | ὁρμία (2) H: accent. Alb. **7750** ὁρμίᾳ H: accent. Ald. **7751** ἰχθῦς H: accent. Alb. **7752** cf. Solms., Beitr. 21 n. **7753** ἀθεμάνες H: Schr. **7754** 'ad σφην (rad. *sphan- et *span- cf. Bois. s. v.)' La. **7755** ἀκάνθων H: Mus. **7758** ἄσπαστος H: accent. Alb. **7759** 'Epich. -αν scripsit' La.

7760 ἀσπασίως· ἀσμένως S^{14}. ἡδέως. περιχαρῶς vg^{2}AS^{14}. ἀγαπητῶς (Η 118 . .) Hom.
7761 *ἀσπαστοί· ἥδιστοι AS^{26}(Σ), χαρτοί
7762 *ἀσπαστόν· ἐπιθυμητόν (ε 398) g^{1}AS^{13}Br^{755} Hom.
7763 ἄσπερμος· ἄγονος, ἀφανής (Υ 303) Hom.
7764 ἀσπερχές· συνεχές (S^{27}). δαψιλές. | σχολαῖον. καὶ ⌊ἀδιαλείπτως (Δ 32 . .) AS^{27} Ap. S. + Hom.
7765 *ἄσπετος· λίαν ⌊πολύς (AS^{18}Br^{744}), μέγας (Θ 558 . .) (S^{18}) Hom.
7766 ἄσπετα· ἀπαρακολούθητα. πολλά (Λ 245 . .) Ap. S.
7767 ἄσπετον· καὶ πολύ (Γ 373) Hom.
7768 ἄσπετον κῦδος· δόξαν μεγάλην (Σ 165) Hom.
7769 Ἄσπετος· ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν Ἠπείρῳ, ὥς φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν Ὀπουντίων Πολιτείᾳ (fr. 563 Rose) D
7770 †ἀπεκτόνια· ὠφελήματα D
7771 ἀσπίδα· σκουτάριον (Sap. 5, 19). ἢ ὅπλον LXX
7772 *ἀσπιδὲς πεδίον· περιφερές· ἢ ἀσπίδας ἔχον (Λ 754) Hom.
7773 ἀσπιδεῖα· τὰς πτυχὰς τῶν ἀσπίδων. καὶ μέρος τῆς νεὼς πρὸς τῇ πρύμνᾳ D
7774 ἀσπιδήϊα· ἀσπίδας D
7775 †ἀσπιδιότης· πολεμιστής
7776 ἀσπίδι γινώσκων· ἐκ τῆς ἀσπίδος γινώσκων (Ε 182) Hom.
7777 *ἀσπιδίσκας· πελτάρια. σκουτάρια AS^{23}(vg^{10}). ἢ περιφερὴς κόσμος ὅπλοις ἐοικώς (Exod. 28, 13) AS^{25} LXX
7778 ἀσπιδίσκοι· τῆς κιθάρας τὰ ἐπ' ἄκροις πήχεσιν D
7779 *ἀσπιδιώτας· ὁπλίτας, πολεμιστάς (Β 554) AS^{21} Hom.
7780 *ἀσπίς· ὅπλον AS^{34}Σ πολεμικόν. ⌊τὸ σκουτάριον vg^{4}Br^{753}Σ
7781 ἀσπίνθιον· ἀψίνθιον D
7782 ἄσπιλος· ἄμωμος. καθαρός

7760 – ἡδέως Schol.; ἠδ. Su α 4206 **7761** Σ α 998 | **7762** Schol. **7763** Schol. | **7764** – δαψιλές et ἀδιαλείπτως Ap. S. 45, 16; συνεχές cf. EM 156, 55; ἀδ. Schol.; E. Gen. α 1296 (EM 156, 55) **7765** πολύς – EM 156, 48. 51 **7766** Ap. S. 45, 5; Schol. **7767** Schol.; lex. can. Ioh. Damasc. 59, 17 **7769** Plut. Pyrrh. 1, 3 **7771** gl. Sap. **7772** Schol. | **7776** cf. Schol. **7777** gl. Oct. α 8 **7780** ὅπλον et σκουτάριον Σ α 1000; ὅπλον E. Gen. α 1297 (EM 157, 11); E. Gud. 216, 17 (Philox. fr. 51) **7781** comici nonulli usi sunt teste E. Gen. α 1536

7763 ἀφανής propter ἄφαντος in eodem vers. Hom. (Pears. 125) **7764** σχολε H: Mus. **7765** λίθ( ) H: Mus. | μέλ( ) H: Schm. = (K) EM **7766** παρακολούθητα H: Schm. = testt. **7767** spat.σπετον H: ἀ ins. Mus. | καὶ ex Hom. deriv. agn. Alb. **7769** πολετεία H: Mus. **7770** ἄσπετ' ὄνεια Alb. **7771** σκουτ(ά)ρι(ον) H; σκυτ- test. **7773** ἀσπιδεία H: accent. Mus. | τῇ πρὸς H: La.; τὸ πρὸς Mus. | πρύμν(ας) H: Mus. **7775** v.l. gl. 7779 (Voss.) **7776** contin. H: Mus. | v.l.: gl. 7779 **7777** ἀσπιδίσκους gl. Oct. **7779** ἀσπιδιότας H: Mus. = K **7781** ἀσπήθιον H, -πίθ- Mus.: Pears. 125. Voss; de σπ < φσ v. Schulze, Kl. Schr. 74

Hom. **7783** *ἀσπιστάων· ὁπλιτῶν AS^{19}(vg^{8}) μαχητῶν (Δ 90 ..) S^{19}

D **7784** ἄσπιλος· χείμαρρος, ὑπὸ Μακεδόνων

D **7785** ἄσπλαγχνος· δειλός (Soph. Ai. 472)

Hom. **7786** Ἀσπληδών· πόλις τῆς Βοιωτίας (Β 511)

D **7787** ἀσπληνίς· βοτάνης εἶδος

7788 *ἀσπονδεῖ· οὐκ εἰρηνεύει, ἀδιαλλακτεῖ AS^{28}

N. T. **7789** *ἄσπονδοι· ἄγριοι vg^{3}AS^{15}Br^{761}Σ, ἐχθροί vg^{3}AS^{15}Br^{761}Σ καὶ μὴ μνημονεύοντες φιλίας ἢ διαθέσεως (2. Ep. Tim. 3, 3) AS^{15}

7790 ἄσπορον· ἄγονον, χωρὶς σπέρματος (Cyr. ador. 68, 865C M.)

Hom. **7791** *ἀσπουδεί· χωρὶς σπουδῆς ἢ κακοπαθείας. καὶ ἄνευ πόνου (S^{40}) καὶ μόχθου (Θ 512)

D **7792** †ἀσπόλην· ἀρίστην

D **7793** ἄσσα· ἅτινα. ⌊λεγέσθω δὲ ψιλῶς (τ 218) S^{6}. Ἀττικοὶ δὲ ἄττα λέγουσιν. ἢ ὅσα

7794 [ἅσσα] ἀσυμφανές· ἄδηλον

7795 *ἅσσα· ἅτινα g^{ασα6}Σ. ἄττα· τινά, ψιλῶς AS^{6}

7796 *ἄσσει· κατάσσει AS^{5}

7797 *⟩ας σεο· ἀπὸ σοῦ AS^{4}

7798 ἄσσιος· προκόλπιος

D **7799** ἄσσιστα· ἔγγιστα. Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς (fr. 66 R.)

Hom. **7800** *ἆσσον· πλησίον, ⌊ἐγγύς (Ξ 247) vg^{1}AS^{3}Br^{494}

Hom. **7801** ἆσσον ἴτ' · ἐγγὺς ἔρχεσθε (Α 335)

7802 Ἀσσυρία· ἡ Χαλδαϊκή

7803 Ἀσσυρίῃ· τῇ Χαλδαϊκῇ

7804 ἀσσύτερα· ἄλλα ἐπ' ἄλλοις

D **7805** ἀσταγάνα· ἱμάς

D **7806** ἀσταγές· πολὺ καὶ λάβρον (Callim. fr. 317 Pf.)

LXX **7807** *ἀσταθῆ· ἀβέβαιον (3. Macc. 5, 39) AS^{52}

Eur. **7808** *ἀστάθμητος· ἄνισος (Eur. Or. 981) g^{1}AS^{36}Σ

7783 Schol.; cf. E. Gen. α 1301 (EM 157, 4) | Ap. S. 45, 23 **7785** Schol. Soph. **7786** cf. Schol. **7787** Diosc. mat. med. 3, 134 **7789** ἐχθροί Σ α 1001 **7791** – κακοπαθείας Ap. S. 45, 20; Schol. Ο 476; Su α 4215 (Δ); κακ. – πόνου Schol. Θ; E. Gen. α 1302 (EM 157, 37) **7793** ἅτινα Schol. **7795** Ioh. Philop. de voc. A α 33; ἅτινα Σ α 1002; τινά Ap. S. 45, 10 **7799** Σ''' α 2257 (cit. om.) **7800** EM 157, 37; ἐγγύς Ap. S. 45, 12 **7808** Σ α 1003; Schol. Eur.

7784 Hoffm. Mak. 39 **7787** ἀσπλῆνις H: accent. La.; ἄσπληνος Diosc. **7788** ἀδιάλλακτον H (-τος γινεται K^{S}): La. = K^{A}; ἀδιάλλακτοι ad fin. gl. 7789 trsp. Mus. **7790** ἄγωνον H: Pears. 125 **7791** ἀσπουδὴ H: Mus. = K testt. **7793** ψιλόν H: K **7794** ἄσσα ad fin. gl. 7793 trsp. Mus., potius dittogr. incl. Schm. | gl. 7942 cft. Kust. **7797** ἀσσέως H (ἀσσέο Mus. = K): ἐκ⟩άς σεο La. | ἐπὶ H: La. **7798** 'obscurum' La. **7799** ἡδονῶν H: Mus., 'cf. tamen gl. 7898' La. **7800** v.l.: gl. 1317 **7801** ἄσσονες H: Mus. (ἴτε) | ἔρχεσθαι H: Mus. **7804** ἀσσυτία H: Abresch. Alb. **7805** ἀσταγανὰ H: accent. Mus. **7806** ἀστεγὲς H: Pears. 125. Voss. Kust. al.

7809 †ἀσταινεῖ· δυσπαθεῖ. ἁμαρτάνει. μοχθεῖ
7810 ἀστάλακτον· ἀσθενές ἢ νοτερόν D
7811 ἀσταλής· μὴ περιβεβλημένος D
7812 ἀστάλη· πολύπους ὁ ἐν μυκτῆρι. ἔνιοι σκώληκα οὐρὰν ἔχοντα D
7813 ἀσταλύζειν· ἀναβλύζειν. κλαίειν D
7814 ἀστάνδης· ἡμεροδρόμος. ἢ κράββαττον. ἢ ἄγγελον. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 84 K.–A.) D
7815 ἄστακτον· οὐ καταστάζον, ἀλλὰ ῥύδην
7816 *ἀστασίαστον· ἀθόρυβον (Thuc. 1, 2, 5) AS^{43}
7817 *ἀσταφίς· σταφίς AS^{61} Att.
7818 *ἀσταχύεσσι· τοῖς στάχυσιν (B 148) AS^{55} Hom.
7819 *ἄστεγον· τὸ μὴ ἔχον στέγην vg^{2}AS^{24}(Σ) ἢ ἀκαρτέρητον καὶ (AS^{24}) ⌊ἀνυπομόνητον (Prov. 26, 28) (vg^{2}AS^{24}Σ) LXX
7820 ἀστέγους· οἱ μὴ ἔχοντες οἴκους (Esai. 58, 7) LXX
7821 *ἀστεΐζεσθαι· πολιτεύεσθαι AS^{47} Att.
7822 *ἀστεϊζόμενος· ὡραϊζόμενος vg^{21}AS^{46}Br^{793}Σ
7823 *ἀστεῖος· ὁ χαρίεις vg^{13}AS^{48}Σ, ὁ ἐπίχαρις (Act. 7, 20) AS^{48} N. T.
7824 *ἄστεκτος· ἀφόρητος, ἀβάστακτος (Od. 12, 5) vg^{20}AS^{44} LXX
7825 ἀστέκτως· ἀνυπομονήτως, ἀνυποστάτως
7826 ἀστέλεχος· ὁ δακτύλιος. ἕδρα D
7827 ἀστέλεφος· τὸ περὶ τὴν κιθάραν δέρμα D
7828 †ἀστελοφοῦν· δέρμα τὸ εἰς τὰ ἄκρα
7829 †ἀστηταί· οι . . δεῖοι †καὶ Ἀττικοί D
7830 ἀστείων· τῶν ἐν ἄστει διατριβόντων. καὶ γελωτοποιῶν Att.
7831 ἀστεΐζεται· ἀγλαΐζεται, ὡραΐζεται, κομψεύεται Att.
7832 ἀστεμβής· ἀθαμβής, ἀτάραχος D
7833 *ἀστεμφέα· ἀμετακίνητα (B 344) AS^{37}(Br^{611}Σ) Hom.

7809 cf. EM 159, 36 **7817** Moer. 189, 9 (α 76 H.) **7818** Ap. S. 45, 21 **7819** Σ α 1004 **7821** cf. Moer. 191, 19 (α 146 H.) **7822** Σ α 1011 **7823** Σ α 1005; cf. gl. N. T. | **7824** | Σ''' α 2288 (1); (Theogn. can. 453 [81, 4 C.]) **7830** cf. EM 158, 47; – διατριβόντων Σ''' α 2287; Ep. Hom. α 169 (E. Parv. α 10. E. Gud. 218, 1) **7831** ὡραΐζεται – Σ^{b} α 2266; ὡρ. cf. Su α 4235; Moer. 191, 19 (α 146 H.) **7833** Σ α 1006; cf. Ap. S. 45, 7; Schol.

7809 ἀσθαίνω EM | cf. gl. 7852 (Perg.) **7810** ἀσθενές ad gl. 7807 ref. Perg. **7813** ἀσταλύχειν H: Hemsterh.; cf. gll. 7921. ν 353 **7814** κράββαττον v.l. gl. 7685 (Pears. 125. Kust.) | ἄγγελον: v.l. gl. 7683 | 'vox Persica (Athen. 3, 122a; {Lagarde GA 186 et Add.}), sed ft. apud Rhintonem legebatur' La. **7815** κατάσταζον H: accent. Mus. **7817** ταφίς H: Mus. = K Moer. **7818** ἀσταχύεσι H (K): Mus. = Ap. S. **7819** n. lin. στέγην H: ἀ ins. rubr., del. Mus. **7822** ὀραϊζόμενος H: Mus. = KΣ **7823** χαρίης H: Mus. = KΣ **7827** v.l.: gl. 7828 **7828** v.l. gl. 7827 (La.) **7829** οἵαδει? H, οἱ ἀδεῖοι Mus.; ἀστῖται· οἱ ἀστεῖοι (hoc iam Pears. 126) καὶ ἀστικοί Avyer. 1973, 309, ad Soph. fr.92. 93 **7831** κόψεται H: Mus. = Σ^{b} **7833** ἀστέμφεα H: accent. Mus. = testt. | μετακίνητα H: Mus. = K^{AS} testt.; ἀμετακίνητον K^{Br} Σ

7834 ἀστεμφέας· ἀμετακινήτους, βεβαίους
7835 *ἀστεμφῆ· τραχύν, χαλεπόν. ἀκίνητον (Opp. hal. 1,417) AS^{45}
Hom. **7836** ἀστέρι ὀπωρινῷ· τῷ κυνί, τῷ κατὰ τὴν ὀπώραν ἀνατέλλοντι (E 5)
D **7837** Ἀστερίη· ἡ Κρήτη καὶ ἡ Δῆλος οὕτως ἐκαλοῦντο
D **7838** Ἀστέριοι· οἱ πρῶτοι τὴν Τένεδον κατοικήσαντες
Hom. **7839** Ἀστερίς· ὄνομα νήσου (δ 846)
Hom. **7840** Ἀστέριον· πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ (B 735)
D **7841** ἄστεκτα· τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλῃ (fr. 224 R.)
7842 *ἀστερόεν· λαμπρόν S^{49}, ποικίλον AS^{49}
Hom. **7843** *ἀστερόεντι· ἀστέρας ἔχοντι (Δ 44) AS^{57}(g^{3}Σ)
7844 *ἀστεροπάς· ἀστραπάς (Ar. Av. 1746) vg^{23}AS^{58}
Ap. S. **7845** ἀστεροπητής· ἀστράπτων AS^{59} ἢ ὁ Ζεύς, ἀπὸ τῆς ἀστραπῆς. αὕτη γὰρ ἀναστρέφειν ποιεῖ τοὺς ὦπας (A 580)
Eur. **7846** *ἀστερωπός· κατάστικτος (Eur. Phoen. 129) AS^{34}
Eur. **7847** *ἀστέρων τέθριπιτος· τὸ ἅρμα ἡλίου (Eur. Tr. 855) g^{12}AS^{33}Σ
Hom. **7848** *ἄστεος· πόλεως (Γ 140 ..) S^{64}(vg^{9}AS^{41})
7849 *ἄστεσι· πόλεσιν (Plat. leg. 637a) vg^{6}AS^{27}Σ
D **7850** ἄστυ· ἡ πόλις, οὐκ Ἀθῆναι ἀλλὰ καὶ ὁ περίβολος. καὶ πολίτης
D **7851** ἀστὴ ἐλαία· ἡ ἐν ἀκροπόλει (com. ad. fr. 810 K.–A.), ἡ καλουμένη πάγκυφος (Ar. fr. 747 K.–A.) διὰ χθαμαλότητα
D **7852** ἀστηνεῖ· ἀδυνατεῖ
D **7853** ἀστηνόν· δύστηνον, χαλεπόν
D **7854** ἀστῆνες· ταλαίπωροι, δυστυχεῖς
D **7855** ἀστήρ· ἡ φαρέτρα S^{65} ἤγουν βελοθήκη
7856 [ἀστήρει· σίτος]
D **7857** ἀστήρικτον· ἄπιστον
N. T. **7858** *ἀστηρίκτους· ἀσθενεῖς (2. Ep. Petr. 2,14) vg^{22}AS^{53}

7834 cf. EM 158,36 **7835** ἀκίνητον Schol. Opp. **7836** Ap. S. 45,17; Schol. **7839** Ap. S. 45,26; Schol. 846a; St. Byz. 138,12 (α 501) **7841** Σ''' α 2288 (2) (cit. om.) **7842** Apion 225,3 L. | **7843** lex. Hom. α 771; Apion 225,3 L.; cf. Σ α 1007; Schol. Π 134 **7844** cf. EM 158,41 **7845** cf. Su α 4232 (Δ) | Ap. S. 45,29 **7847** Σ α 1008 **7848** Schol. **7849** Σ α 1009 **7850** Ap. S. 45,9 **7851** Eust. Il. 1383,5 (1,33,26 V.); cf. Poll. 6,163. 9,17 **7852** cf. EM 159,36 (ad gl. 7809)

7835 τραχύ H: Mus. = K **7836** ἀστεριῶ πωρινῶ H: Mus. = testt. **7838** Plut. Pyth. or. 399f cft. Schm. **7841** ἄστερκτα H: Guyet. Kust. = Σ''' **7845** ἀστεροπήτης H: accent. Mus. = testt. | αὐτὴ H: La. = Ap. S. **7847** l. ἀστ. H: Schr. = KΣ **7848** ἄστεως H (K^{vgAS}): La. = K^{S64} Schol. **7850** οὐκ Ἀθῆναι et καὶ πολίτης 'ad Atticistarum controversias de ἀστή ([Ael. Dion. α 43 = Σ''] Ph. α 466. [Su α729] St. Byz. 33,20 [α 80]) pert. vid. Schm.' La. **7851** ἄστη H: accent. Guyet. Kust. **7852–4** 'ad δυστηνος etc. artificiose formata; cf. gll. 7809. ε 3309. aliter Schulze QE 472,1 refragante significatu' La. **7855** 'formatum sicut γαστηρ' La. **7856** dittogr. gl. seq. (= ἀστήρεικτος) agn. Schm.

7859 *ἀστιβῆ· ἄβατον (Soph. Ai. 657) vg^{11}AS^{30}Br^{785}(Σ)
7860 ἀστίβους· ἀπάτητους D
7861 ἀστίβητοι οἶκοι· τὰ ἄδυτα D
7862 ἄστλιγγας· αὐγάς. ἢ ἄστριγγας (Philit. fr. gramm. 24 Kuchenm. = 11 Spanoudakis = SH 675B) D
7863 ἀστικοὶ νόμοι· οἱ κατὰ τὴν Ἀθηναίων πόλιν. ἦσαν γὰρ καὶ ἐμπορικοί D
7864 *ἀστικῶν· πολιτικῶν vg^{ασκ15}AS^{32}
7865 ἄστικτον· τὸ ἀνέπαφον χωρίον (Men. fr. 77,6 K.–A.). τὸ γὰρ ὑποκείμενον ἐστίχθαι ἐλέγετο D
7866 ἀστιχάζει· συμπεριπατεῖ D
7867 *ἀστεῖον· καλόν AS^{39}. ἢ πολιτικόν (S^{39}). ἢ ἐπίχαριν (AS^{39}) ἢ κεχαριτωμένον (Exod. 2,2) A(S)^{39} LXX
7868 ἀστίοχος· ἄγγος περιφερές, εἰς ὃ ἐγχέοντες πίσσαν καὶ θεῖον καὶ στυππεῖον ἠφίεσαν καὶ ἔνθα ἐφέρετο, ἔκαιε τὰ προστυγχάνοντα. ἔστι δὲ καὶ γένος λίθου καὶ ξηροῦ ξύλου καὶ πεπισσωμένου D
7869 *ἀστείως· γελοιωδῶς, χαριέντως (Men. Dysc. 569) AS^{50}
7870 ἄστιππος· ἱππέων ἑβδομήκοντα ⟨τάγμα⟩ D
7871 ἄστοβον· ἀλοιδόρητον D
7872 *ἀστοῖσι· πολίταις (Λ 242) (vg^{7}AS^{26}) Hom.
7873 *ἀστοιχείωτα· μὴ ἔχοντα ἀρχάς (Cyr. in xii proph. 1,47,18) AS^{31}
7874 ἄστομος· ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ (fr. 76 R.) D
7875 *ἀστόν· πολίτην (Eur. Med. 223) AS^{28}. ἢ πυκνόν Eur.
7876 ἄστονον· ἄλυπον. μεγαλόστονον (Aesch. Sept. 857 v.l.?) D
7877 ἀστόξενοι· οἱ γένει μὲν προσήκοντες, ἐπὶ δὲ τῆς ἀλλοδαπῆς γεγονότες. οἱ δὲ τοὺς ξένους μὲν ὄντας, ἐπὶ τιμῇ δὲ ἀστοὺς γενομένους (Aesch. Suppl. 356) D

7859 Σ α 1010; cf. Schol. Soph. OC 126 **7862** EM 159,38 **7864** Ar. Byz. fr. 298B S.; cf. Su α 4241 **7865** Poll. 3,85; – χωρίον Ph α 3005; τὸ γὰρ – Harp. 62,14$^{epit.}$ (Σ′ α 2283) **7867** καλὸν et ἐπίχαριν – gl. Oct. α 3; πολιτικόν Ar. Byz. fr. 298C S. **7872** Schol. **7874** Ph α 3012 **7875** cf. Schol. ν 192b **7877** Ael. Dion. α 189; Σ‴ α 2290 |

7859 ἀστίβη H: accent. Mus. = K^{Br}; ἀστειβ- Σ (exc. CD Su) | ἄβατα H: La. = K; οὗ οὐδεὶς ἐπιβήσεται Schol. Soph. **7860** ἀπατηλούς H: Mus. **7861** l. ἀστ. H: Heins. Pears. 126 | ἀδύνατα H: Mus. **7862** ἄστιγνας H (ἀττίαγγας EM [ἀστ- Sylb.], add. ἔνιοι ἄστριγγας): Piers. et Ruhnk. in Alb. Auct. | αἶγας H: Perg. = EM **7863** l. ἀστ. H: Maussac | ἐμπειρικοί H: Mus. **7866** v.l.: gl. 7738 | ἀστιλάζει H: La. **7867** ἄστιον H (K^{S}; ἀστῖον Voss.): Mus. = K^{A} gl. Oct. **7868** καὶ τὰ H: Mus. **7870** add. Kust. **7871** ἄστυβον H: Salm. Pears. 126. Kust. **7873** ἀστοιχειότατα H (K): HSt. Ind.; ἀ.· τὰ Heins. Kust. **7875** ἄστον H: accent. Mus. = (Schol.) | πυκνόν ad ν⟩αστόν ref. Kust. **7876** ἀμπὸν H: Voss. **7877** ἀστοξένοι H: accent. Stanl. ad Aesch. Supp. 361 = testt. | μένοντες H: Mus.

N. T. **7878** *ἀστόργους· μὴ ἀγαπῶντάς τινας (Ep. Rom. 1,31) AS^{40}(g^{19})

D **7879** ἀστόριον· μέγα, καὶ διακεχυμένον

7880 *ἀστός· πολίτης S^{68}Σ(Br^{1218}), πολιτικός S^{68}

7881 *ἀστοχεῖ· ἀποτυγχάνει AS^{51}, ἁμαρτάνει (Cyr. epp. pasch. 77, 948B M.)

D **7882** ἀστράβη· τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων ξύλον, ὃ κρατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναβατικῶν ὄνων. οἱ δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον μὲν τὴν σωματηγὸν ἡμίονον οὕτως ἔλεγον· ἐνίοτε δὲ πάντα ἁπλῶς τὰ σωματηγοῦντα ὑποζύγια

Att. **7883** ἄστρα· Ἀττικοὶ τοὺς ἀστέρας

D **7884** ἀστραβαλίζειν· ὁμαλίζειν, εὐθύνειν

D **7885** ἀστραβές· ἄστρεπτον. ἀσφαλές

D **7886** ἀστραβιστήρ· ὄργανόν τι, ὡς δίοπτρον

D **7887** ἀστραγάλας· τὰς πονηρὰς κύνας. κακοήθεις κύνες

D **7888** ἀστραγάλη· ἡ τῆς ἴρεως ῥίζα. ἢ κακοήθης κύων

D **7889** ἀστράγαλον· *τὸν σπόνδυλον (Ξ 466) AS^{60}(g^{ασπ5}). καὶ τὸ ὑποκάτω τοῦ σκέλους

Hom. **7890** ‘ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε· παρῴχηκεν δὲ πλέω νύξ / τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ᾽ ἔτι μοῖρα λέλειπται’ (Κ 252–3)· ἤτοι εἰς τρεῖς μοίρας διαιρετέον, καὶ τὸ πλέω ἀντὶ τοῦ πλήρης ἀκουστέον, ἵνα ᾖ, ὅτι πλήρης τῶν δύω μοιρῶν ἡ νὺξ παρελήλυθεν

7891 [ἀστραπὴ δι᾽ ἅρματος· Ἀθηναῖοι]

Hom. **7892** ἀστράπτων· ὑπερλάμπων (Β 353)

D **7893** ἀστρακλεῖν· ἀδυνατεῖν

D **7894** Ἀστραλίαν· τὸν Θρᾷκα. Λυδοί

D **7895** ἀστραλός· ὁ ψάρος, ὑπὸ Θετταλῶν

D **7896** ἀστραπαῖοι· ἄνεμοι … πνέοντες, ἀφ᾽ ὧν ἀστραπαὶ γίνονται

D **7897** ἀστραπὴ δι᾽ Ἅρματος· Ἀθηναῖοι, ὁπότε δι᾽ Ἅρματος αὐτοῖς ἀστράψειεν, ἔπεμπον εἰς Δελφοὺς τοὺς λεγομένους Πυθαϊστάς

7878 gl. Apost. 7 **7880** Σ α 1013; Ar. Byz. fr. 298A S. | **7882** Σ′ α 2268; Ar. Byz. fr. 146 S.; (Poll. 7,186) **7884** EM 159,56 **7885** E. Gen. α 1311 (EM 159,48) **7889** Ap. S. 45,1; Apion 225,5 L.; Σ α 1016; Schol. | **7897** de proverbio simili v. Zenob. Ath. 1,37, Str. 9,2,11 (404,13 C.), de Πυθαΐς SIG^{3} 2,298 sq.

7878 τινα Pric. ad Ep. 2. Tim. 3,3 = gl. Apost. **7879** ‘ad στόρνυμι sed confirmatio dubia’ La. **7882** ⟨ἐφ⟩ιππ⟨ί⟩ων Theodorid. ad Ph | ὑποζυγοῦντα H: Guyet. Brun. Pears. 126 | cf. Erbse, Ausg. Schr. 424–6 **7884** ἀστροβαλίζειν H: HSt. Ind. = EM **7885** ἀσύραπτον H: Guyet; ἄτρεπτος E. Gen. **7886** ὤργανον H: Mus. **7887** κακοηθεῖς H: accent. La. | κύνας Kust. **7888** ἱερᾶς H: Kust. | κακοηθὴς H: accent. La. **7889** σφόνδ(υ)λ(ον) H (K^{AS} pler. testt.): La. = (K^{g}) Σ″ **7890** contin. H: Mus. | προβέβηκεν H: Mus. | παρώχηκε H: Mus. | τῶ πλέω H: Mus. ἤτοι H: Mus. | παρελήληθεν H: H^{c} **7891** dittogr. gl. 7897 del. Alb. **7894** ‘cf. gl. τ 1241. Tomaschek Sber. Wien 130,2,21; malim tamen τὴν Θρᾴκην’ La. **7895** ὄψαρος H: ὁ ψαρός Mus., accent. La. | cf. Be. 1,204 **7897** εἰς δύο θεοὺς H: Mus. (qui add. θεωροὺς) | πυθιαστάς H: Heins. Abresch. = testt.

7898 ἀστραφής· σκληρός. Σοφοκλῆς Μυσοῖς (fr. 418 R.) D
7899 ἀστραφές· ἄστρεπτον. ἀσφαλές D
7900 ἀστράψῃ διὰ πυκνός· ἀντὶ τοῦ δι' Ἅρματος (com. ad. fr. 288 K.–A.) D
7901 †ἀστρεκίας· ἀστροφανείας D
7902 ἄστρεπτον· ἄπειστον. ὀρθόν D
7903 ἀστρηνές· δύσθετον. σκαιόν. ὀξύ D
7904 ἄστριες· ἀστράγαλοι (Callim. fr. 276. 676 Pf.). ἄστριχοι· τὸ αὐτό (Antiphan. fr. 92 K.–A.) D
7905 ἀστρόβιλον· τὸν ταχυλόγον. ἔνιοι τὸν συνεστραμμένον, ἢ δεδονημένον D
7906 ἀστροβολήτους· τοὺς ὑπὸ τοῦ Κυνὸς βαλλομένους D
7907 ἀστροβοληθῆναι· νόσῳ τινὶ κατασχεθῆναι. ἐπὶ τῶν παιδίων D
7908 ἀστροβόλως· ἐντρεχῶς (Plat. com. fr. 264 K.–A.) D
7909 Ἀστροβόλιον· ἐν Ἰταλίᾳ. [ἔνιοι δὲ τὸ δεδονημένον. ἢ ἀστρόβιλον] D
7910 ἀστρόβολον· ταχύ. συνεστραμμένον. ἐντρεχῆ D
7911 ἄστροις σημειοῦσθαι· μακρὰν ὁδὸν καὶ ἐρήμην βαδίζειν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλεόντων Prov.
7912 ἀστρολόγος· γενεθλιολόγος
7913 ἀστροφαές· λαμπρόν, λευκόν D
7914 ἄστυ· πόλις ἀπὸ τοῦ εἰς ὕψος ἀνίστασθαι (B 332 ..) Ap. S.
7915 Ἀστυάναξ· ἰχθύς τις οὕτως καλεῖται. καὶ ὁ τοῦ Ἕκτορος παῖς (X 500 ..) D
7916 Ἀστυάνασσα· Ἑλένης θεράπαινα ἥτις πρώτη ἐξεῦρεν Ἀφροδίτην καὶ ἀκόλαστα σχήματα D
7917 *ἄστυ, ἀστός· πόλις, πολίτης S^{70}($vg^{8}AS^{56}Br^{751}$) Att.
7918 *ἀστύγειτον· πλησιόχωρον ($vg^{4}AS^{25}Br^{764}$)
7919 *ἀστυγείτων· τῇ πόλει γειτνιῶν (Aeschin. 3, 133) AS^{42}
7920 Ἀστυδάμεια· Ἀκάστου γυνή D

7904 Poll. 9, 99 (cit. Antiphan.); E. Gen. α 1312 (EM 159, 28; Didym. π. παθ.); Schol. Plat. Lys. 206e (7) | 7907 EM 159, 33 7908 EM 159, 32 (cit. Plat.) 7911 Eust. Od. 1535, 59 (1, 217, 3 St.); – βαδίζειν Ph α 3019; cf. Su α 4257 (2); Schol. Aesch. Suppl. 394; Prov. Bodl. 197 7914 Ap. S. 45, 9 (Apion fr. 24 N.); Schol. Ap. Rh. 1, 696; Ep. Hom. α 169 (E. Gen. α 1313. EM 160, 10. E. Gud. 221, 1) 7916 cf. Su α 4261. Ptol. Chenn. ap. Phot. Bibl. 190, p. 149a 38 7918 Σ' α 2271

7898 μυσῶν H: Mus. (cf. gl. 7799) 7901 ἀστροφανίας H: La. 7902 ἄπιστον H: HSt. Thes. 3, 1080 7903 gl. σ 2000 cft. Alb. 7904 ἀστρίες H: accent. Mus. = E. Gen. | ἀστριχοὶ H: accent. Mus. = (Schol. Plat.) | τῶ αὐτῶ H: Mus. 7905 ἄστροβλον H: nescioquis ap. Schm. = gl. 7909 7908 ἀστροβολῶς H: accent. Mus.; ἀστροβολίως EM ('h. e. -βολως cum v. l. -βιλως' La.) 7909 'non intellegitur' La. | ἀστρόβηλον H: Mus. | incl. ad gl. 7905/10 pert. (ad 7910 Schm.) 7910 ἀστροβοᾶν H: Voss. | ταχύν Mus.; cf. gl. 7905

7921 †ἀστυλάζει· λυπεῖ μετὰ κλαυθμοῦ

D **7922** ἀστυλίς· φυτόν, ὅθεν ὁ ἰξός

D **7923** ἀστυλόν· τὸ τραχὺ ἱμάτιον, καὶ φαῦλον μηλώτιον, καὶ †ἀναιδές

D **7924** ἀστυνόμος· ὁ διοικῶν κατὰ τὸ ἄστυ

D **7925** Ἀστυνόμη· ἡ Χρυσηΐς, ὑπὸ τῶν νεωτέρων

D **7926** ἄστυ νυμφέων· τὴν Σάμον Ἀνακρέων (PMG fr. 103), ἐπεὶ ὕστερον εὔϋδρος ἐγένετο

D **7927** ἀστύξενοι· οἱ μὴ ἔχοντες ἐν τῇ πόλει τὴν οἰκίαν ἰδίαν. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 85 K.–A.)

D **7928** ἀστυπολεῖ· ἀγγελοφορεῖ. ἀχθοφορεῖ

D **7929** ἄστυρον· πόλισμα (Callim. fr. 75,74)

D **7930** ἄστυ· πόλις ἢ ἀκρόπολις [ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων]

D **7931** ἀστύτριψ· ἐν ἄστει διατρίβων (Critias VS 88 B 72)

D **7932** ἀστυφίη· ἀστυσία

Greg. Naz. **7933** ἀστυφέλικτον· ἄσειστον. ἄκακον. ἀδιάφορον (Greg. Naz. c. 1,2,2,162 [37,591,7 M.])

7934 *ἀσύγγνωστος· οὐκ ἔχων συγγνώμην AS^{26}Br^{1186}

7935 *ἀσύγκριτον· ἀνόμοιον, ⌊ὑπερέχον (Cyr. in Ioh. 1,696,26) (vg^{8}AS^{23}Br^{765})

7936 ἀσύγχυτον· ἄμικτον, ἤγουν μὴ συγκιρνώμενον (Cyr. in Esai. 70, 476C M.)

D **7937** ἀσυλλόγιστον· μὴ καλῶς γεγονός

7938 *ἄσυλον· ἀβλαβες (Cyr. in xii proph. 2,57,11) AS^{32}

7939 *ἀσύμβατον· ἀφιλίωτον vg^{13}AS^{29}Σ, πολέμιον vg^{13}AS^{29}Br^{797}, ἀνειρήνευτον (Cyr. in xii proph. 1,655,21) (S^{39})

D **7940** ἀσύμβλητον· ἀσύγκριτον

7941 *ἀσυμφανές· περικεκαλυμμένον (Cyr. in xii proph. 1,700,15) AS^{28}

7942 *ἀσυμφανῶς· ἀδήλως vg^{5}AS^{20}Σ, αἰνιγματωδῶς vg^{5}AS^{20}, ἐπικεκαλυμμένως (Cyr. in xii proph. 1,293,3) vg^{5}S^{20}Σ(A^{27})

7925 Schol. A 392 **7927** Tim. lex. α 85 **7929** cf. Su α 4272 (cit. Callim.) **7931** (Poll. 9,17 [cit. Critia]) **7932** cf. Σ''' α 2291 **7933** ἄσειστον E. Gen. α 1321 (EM 160,35) **7939** ἀφιλίωτον Σ α 1017 **7942** ἀδήλως et ἐπικεκαλυμμένως Σ α 1018

7921 ‘e gl. 7813 corrupt. λυπεῖται Herw. [Versl. 1895,183] recte’ La. **7923** μηλήτιον H (μιλ- H^{c}): Jun. Voss. Kust. **7927** ἀστυξένοι H: accent. Schm.; ἀστό- Tim. (cf. gl. 7877) | τὴν del. Kaib. | οἰκεῖαν H: Phav. = Tim.; incl. La. (ἰδία ‘propria sedes’, quemadmodum in papyris: vix recte) **7928** ἀγελοφορεῖ ἰχθυοφορεῖ H: La. (de baiulo et nuntii munera obeunte); ἀστ.· ἀστυπορεῖ (n. gl.) ἀσιλλοφορεῖ· ἰχθ. Hemsterh., cf. EM 160,34. ‘Simon.’ epigr. XLI Page FGE **7929** ἀστυρὸν H: accent. Mus. **7930** ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων ad fin. gl. 7931 trsp. Mus., del. Schow 149 n. 13; ἀναστρεφόμενος Marz. 1984–5,286 **7932** expl. ἀστυψία Leum. **7933** ἄσ. ἄσβατον ἀδ. H: La. = K^{n} **7934** ἀσύγνωστος H: Mus. = K **7938** ἄσυλλον H: Mus. **7942** cf. gl. 7794 | ἐπικεκαλυμένως H (K^{S}): Mus. = K^{vg}Σ

7943 †ἀσύμφιλος· ἀνόητος. ἄτιμος
7944 *ἀσύμφορον· τὸ μὴ συμφέρον ἢ πρέπον, καὶ ἀπρόσφορον vg[3]AS[18]
7945 *ἀσυμφυὲς τῇ κτίσει· ἐκτὸς κτίσεως (Cyr. trin. 412,6 Aub.) AS[34]
7946 ἀσύνακτος· ὁ μὴ συναγόμενος, ἐξώβλητος (Greg. Naz. c. 2,1,43,24 [37,1348,9M.]) Greg. Naz.
7947 ἀσυνδέτους· μὴ συνδεσμουμένους (Xen. Cyn. 5,30) D
7948 ἀσύνετος· ἄφρων (Eur. Phoen. 1612) ?? Eur.
7949 *ἀσυνδύαστος· ἀσύμπλοκος vg[4]AS[19](Σ). παρὰ τὸ μὴ συνδυάζειν, ὅ ἐστιν ἐκ δυάδος καὶ τῆς σὺν προθέσεως AS[19]
7950 *ἀσυνθέτους· μὴ ἐμμένοντας ταῖς συνθήκαις (Ep. Rom. 1,31) vg[2]AS[30]Br[769], μὴ συντεθειμένους N. T.
7951 *ἀσυνθεσία· παραβασία (Ierem. 3,7 ..) AS[31](vg[14]Σ) LXX
7952 ἀσύνθροον· ἀσύμφωνον
7953 *ἀσύντακτον· μὴ τεταγμένον vg[15]AS[35](Σ)
7954 *ἀσυντελές· ἐκτὸς τοῦ τεταγμένου AS[33]
7955 *ἀσυντελής· ἀσύμφορος (Cyr. in xii proph. 2,429,18 ..) g[11]AS[25]Σ
7956 ἀσυρές· βδελυρόν. προπετές. βλοσυρόν. θρασύ
7957 *ἀσυρῆ· ἀκάθαρτα (Sir. 23,13) g[7]AS[24] LXX
7958 †᾿Ασυρίων· Χαλδαίων
7959 ἀσύφηλον· *ἀπαίδευτον (Cyr. quod unus 740,8 Aub. ..) AS[22]Σ(vg[17]S[41]Br[759]). κακόν, ἁμαρτωλόν. *ἀδόκιμον (S[42]), μηδενὸς ἄξιον (I 647) K + Hom.
7960 *ἀσφάλειαν· σωτηρίαν vg[1]AS[4]
7961 ἀσφάζει· ἀντέχεται
7962 ἀσφακέλιστον· ἀπερίστατον. οὐ μελανθέν
7963 ἀσφάλισαι· ⟨φύλαξαι σαυτόν⟩
7964 *ἀσφαλτῖτις· ᾿Ερυθρὰ θάλασσα AS[2], ⟨μᾶλλον δὲ Νεκρά⟩ A[2]
7965 *ἀσφαλτώσεις· χρίσεις AS[5], πισσώσεις (Gen. 6,14) LXX
7966 ἀσφάραγος· *φάρυγξ S[3](Σ) ἢ βρόγχος (Χ 328). ἢ λάχανον εὐτελές, *ἀσπάραγος AS[3] Hom.

7949 ἀσύμπλοκος Σ α 1020 **7950** Su α 4284; gl. Apost. 9 **7951** Σ α 1021 **7953** Σ α 1023 **7955** Σ α 1024 **7956** gl. Sir. **7959** ἀπαίδευτον Σ α 1025; Orion 13,6; ἀπ. et ἀδόκιμον E. Gen. α 1327 (EM 160,37); ἀδ. Ap. S. 45,4. Schol. **7963** ?Su α 4295 (Δ) **7965** | Su α 4296 (Δ) **7966** φάρυγξ Σ α 1026; Ap. S. 45,24; – βρόγχος Schol.; Orion 12,7

7943 ἀσύφηλος Mus. **7946** ἐξόβλητος H: Mus. **7950** συντεθημένους H: Mus. **7951** ἀσυνθησία H (K[AS]): Heins. Pears. 127. Munck. al. = K[vg]Σ **7952** ἀσύνοϱον H: Schm.; 'nisi alia forma gl. 7950 (cf. Σ)' La. **7954** τεταμένου H: Mus. = K | expl. ad gl. 7953 trsp. Kust., tum hic ἀσύμφορον ins. Bühl. 1966,40 **7955** ἀσυντελὲς H: Schow p. 149 n. 16 = K | ἀσύμφορον Mus. **7958** ᾿Ασσυρίων Mus. **7959** ἀσύφιλον H (K[vS42]): Mus. = K[gAS] testt. **7961** ἀσφακελίζεται Leum. **7963** contin. H: n. gl. Schm. | ἀσφαλῆσαι H: Schm. | suppl. La. = Su **7964** ἀσφαλτίτης H: Mus. = K | add. K (Salm. Plin. exer. p. 407)

7967 ἄσφηλοι· ἀσθενεῖς. σφηλὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν

Ap. S. **7968** ἀσφόδελος· εἶδος φυτοῦ, οὗ τὴν ῥίζαν ἐδώδιμόν φησιν Ἀρίσταρχος, καὶ ἅπαν εὔοσμον· ἀσφοδελὸς δὲ ὀξυτόνως λειμών, παράδεισος (λ 539)

D **7969** ἀσχαδές· †ἀμετάσχετον (Aesch. fr. 418 R.)

Hom. **7970** ἀσχαλάᾳ· δυσανασχετεῖ (Β 293)

7971 ἀσχάλλει· ὀχλοῦται, *λυπεῖται, ἀθυμεῖ vg^{5}(AS^{7}), ἀδημονεῖ g^{5}(S^{7}), ἀγανακτεῖ (Cyr. in Ioh. 1, 674, 27)

Hom. **7972** *ἀσχαλόωντα· ἀδημονοῦντα, λυπούμενον AS^{11}, ἀγανακτοῦντα (Χ 412)

D **7973** ἀσχέδωρος· ὁ σύαγρος, παρὰ Ἰταλοῖς (Sciras fr. 1, 2 K.–A.)

D **7974** ἀσχέδιον· τραχύ. Κρῆτες

Hom. **7975** ἄσχεο· ἀνάσχου (Ψ 587 v.l.)

Hom. **7976** *ἄσχετος· ἄμετρος (υ 19) (g^{2}AS^{9}Br^{758}Σ)

Hom. **7977** ἄσχετον· *ἀκατάσχετον vg^{3}AS^{6}, οὐκ ἀνασχετόν. ἄφιλον. οἱ δὲ ἰσχυρόν (Π 549)

N. T. **7978** ἀσχημονεῖ· ἀκοσμεῖ (1. Ep. Cor. 13, 5)

7979 ἀσχήμονα· ἄμορφον, ἀνείδεον

LXX **7980** *ἀσχήμονι· ἐπονειδίστῳ θανάτῳ (Sap. 2, 20) AS^{8}

D **7981** ἀσχολία· ἐνδελεχισμός

Eur. **7982** ἄσχολος· σχολὴν μὴ ἄγων, ἀσχολούμενος (Eur. Or. 93)

LXX **7983** *ᾄσω· ψαλῶ, αἰνέσω, ὑμνήσω (Psalm. 12, 6) vg^{2}AS^{4}

7984 ἀσώδης· ἀμμώδης (S$^{\alpha\sigma\eta 9}$)

D **7985** ἀσωμένη· λυπουμένη

D **7986** Ἀσώπιον· τόπος Ἀθήνησι

Hom. **7987** Ἀσωπός· ποταμὸς ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας (Δ 383)

N. T. **7988** *ἀσώτως· αἰσχρῶς vg^{1}AS^{3}Σ. ἀπλήστως (Ev. Luc. 15, 13)

D **7989** ἆτα· ὦτα A^{29}. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 86 K.–A.)

Greg. Naz. **7990** ἀταβέες· ἄφοβοι (Greg. Naz. c. 1, 2, 15, 39 [37, 768, 13 M.])

D **7991** Ἀταβυρία· ἡ Ῥόδος πάλαι

7967 σφηλὸν – E. Gen. α 780 (EM 100, 47) **7968** cf. Σ α 1027; Ap. S. 45, 27; Ammon. 81; Ioh. Philop. de voc. E α 37; Orion 2, 5; λειμών Schol.^{HQ} **7969** EM 161, 15 (cit. Aesch.) **7971** cf. E. Gen. α 1332 (EM 161, 26) **7972** ἀδημονοῦντα Su α 4301 (Δ); λυπούμενον Schol. **7973** Ael. Dion. α 192; Σ''' α 2311 (2); Athen. 9, 402b **7975** Ap. S. 45, 19; Schol. **7976** Σ α 1029; lex. Greg. or. 159, 14 (LGM 172, 14) **7977** ἀκατάσχετον Schol. **7984** Ph α 3047 **7985** Ph α 3045 **7987** Ap. S. 45, 35; Schol.; E. Gen. α 1335 (EM 161, 44) **7988** αἰσχρῶς Σ α 1030

7969 ἀκατάστατον EM (cit. Aesch.); ἀκατάσχετον Nauck **7970** ἀσχαλαᾶ H: accent. Mus. | v.l.: gl. ε 6445 **7971** ἀσφακελίζεται Leum. **7974** ἀσχέλιον H: La. ('non cohaerens ideoque asperum') **7975** ἄ[ν]σχεο H (ἄνσχεο testt.) **7978** ἀσχήνει H: Phav. **7981** ἐνδελεσμός H: Mus. **7982** ἄσχολον H: Ald. | n. lin. σχολὴν H: ἀ ins. rubr., del. Mus. **7986** Θήβῃσι Mein. 1858, 522 **7889** cf. Schulze QE 38, 1 **7990** h. e. ἀταρβέες (HSt. Ind.)

7992 ʼΑταβύριον· ὄρος ἔνθα θηρία συνάγονται (Hos. 5, 1 v.l.?) LXX
7993 ἆται· πληροῦται
7994 †ἄταιθα· λαμυρά D
7995 ἀταισόν· ἀναδενδράς. Τυρρηνοί D
7996 †ἀταής· ἀγύμναστος D
7997 †ἀταθήνιον· χαλκός, ἔλυτρον D
7998 ἀταλά· νήπια, ἁπαλά (Σ 567) AS^{35} Hom.
7999 *ἀταλαιπώρως· ἄνευ κόπου (S^{39}) ἢ ἀκοπιάστως (Ar. fr. 265 K.–A.) vg^{9}AS^{34} Att.
8000 *ἀτάλαντον· ἰσόζυγον (S^{ατυ11}), ἶσον g^{2}Σ(AS^{21}), ὅμοιον (B 169) (AS^{21}) Hom.
8001 *ἀταλοῖς· νηπίοις. ⌊ἁπαλοῖς (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 69 [37, 975, 6 M.]) vg^{16} [ἁπλοῖς] Greg. Naz.
8002 ἀτάλλει· τρέφει, τιθηνεῖ (Soph. Ai. 559). σκιρτᾷ. χαίρει (N 27). φιλεῖ, ἀγαπᾷ D
8003 ἀτάλματα· ἀντὶ τοῦ ἅλματα. παίγνια D
8004 *ἀταλόφρονα· νήπια AS^{31}(g^{12}Br^{834}), ἁπαλόφρονα (Z 400) S^{31} Hom.
8005 *ἀταμίευτα· ἀδιοίκητα (g^{14}S^{41}Σ). ἀναπόθετα vg^{15}AS^{26}. ἀφύλακτα (Phil. vit. Mos. 1, 204 . .) vg^{15}AS^{26}Br^{794}
8006 †ἀταποῦ· χαλεπῆς
8007 *ἀτὰρ δή· [ἢ ἦν ποτέ, ἐὰν δήποτε S^{23}] τὶ οὖν καὶ δή, [δή] ἤδη (Iob 6, 21 v.l.) LXX
8008 [ἀτάρ ἄν ποτέ· ἐὰν δήποτε]
8009 *ἀτάρβητος· ἄφοβος (Γ 63) vg^{13}AS^{32}Br^{1257} Hom.
8010 ἀταρβίζεται· †ἄτηρος φαίνεται D
8011 *ἀτὰρ δέ· πλήν, ὅμως δέ (Iob 6, 21) vg^{1}AS^{17}Σ LXX

7993 Ph α 3062; cf. Galen. lex. 86, 10 **7998** Ap. S. 46, 2; cf. Su α 4312; E. Gen. α 1336 (EM 161, 47); ἁπαλά Schol. **8000** ἰσόζυγον Ap. S. 46, 14; ἶσον Σ α 1032; Schol.; Porph. Qu. Hom. 1, 118, 10 **8001** Ap. S. 47, 1; ἁπαλοῖς E. Gud. 224, 14; cf. Schol. Σ 567 **8002** – φιλεῖ Ph α 3052; –τιθηνεῖ cf. Schol. Plat. rep. 331a; σκιρτᾷ Ap. S. 46, 35; σκ. χαίρει cf. Schol. **8004** Schol.; cf. E. Gen. α 1337 (EM 161, 50); ἁπαλόφρονα Ap. S. 46, 34 **8005** ἀδιοίκητα Σ α 1034; ἀφύλακτα Su α 4318 **8007** gl. Iob **8009** Σ′ α 2321; Ap. S. 46, 31; Schol.; E. Gen. α 1338 (EM 162, 3) **8011** Σ α 1036

7992 ὅρος post ἔνθα H: trsp. Mus., incl. Schm. | = gl. ι 1075; cf. Plb. 5, 70, 6. 12 **7993** ⟨ἀσ⟩ᾶται Theodorid. ad Ph, coll. Galen. **7994** ἅτ’ αἶθα· λαμπρά Toup 4, 304, coll. gl. 1873 **7995** τυρηνοί H: H^{c} **7996** h. e. ἀτλής (Schm.) ‘impatiens’ **7997** αὐλοθήκιον· χαλκοῦν La. **7998** l. ἀτ. φρονέων Su **8001** f. l. incl. Schm. **8002** ἀταλλεῖ H: accent. Mus. = testt. **8004** l. ἀταμ(?)όφρονα H: Mus.; ἀταλάφρονα Pears. 127 = K^{gAS} testt. (Hom.), ἀτάλαφρον K^{Br} | νήπιον Pears. 760 = K^{gBr} (Hom.) **8005** ἀναπόθητα H: Schr. = K **8006** ἀτόπου Kust. Alb., coll. gl. 8132 ad fin. (‘latet aliud’ La.); ἀτέρπου (Z 285 v. l.) Chantr. 1955 **8007** ἢ ἦν ποτέ om. Ald., ἐὰν δήποτε Kust., e gl. 8012 | δὴ del. Mus. **8008** = gl. 8013 | l. ἀτ. H: ed. 1521 | ἄρποτε H: H^{c} **8010** ἀταρβὴς Mus.; ἄτρεπτος ci. La.

8012 *ἀτὰρ δή· ἀλλὰ δή vg^{10}A^{27}BR^{800}. διὰ τοῦτο vg^{10}A^{27}. ἤν ποτε. ἐὰν δήποτε AS^{28}

Hom. **8013** *ἀτὰρ ἤν ποτε· ἐὰν δήποτε (A 166) AS^{33}

Hom. **8014** ἀτὰρ μὲν νῦν γε· καὶ δή, καὶ ἄρτι (σ 123)

Hom. **8015** ἀτάρ μιν νῦν γε· νῦν δὲ αὐτόν (A 506)

D **8016** ἀτάρμυκτον· ἄφοβον, θρασύν, ἄθικτον, ἄψεκτον (Euphor. fr. 124 P.)

8017 ἀτάρνη· βρόχος

Hom. **8018** *ἀτὰρ οὐ· διὰ τοῦτο οὐ (vg^{7}AS^{36}Σ). ‘ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων’ (I 56)

8019 *ἀταρπιτός· ἡ ὁδός (Σ 565) AS^{22}

Hom. **8020** *ἀταρπιτός ⟨καὶ⟩ ἀταρπός· ὁδός, ἀτραπός S^{22} (Σ 565; Alcm, PMGF fr. 102)

D **8021** ἀταρτᾶται· βλάπτει. πονεῖ. λυπεῖ

Hom. **8022** ἀταρτηροῖς· βλαβεροῖς ἀτηροῖς (A 223) AS^{20}

8023 ἀτάραχον· ἀχείμαστον

Hom. **8024** *ἄτας· εἰκαιολογίας. ἀπάτας (I 115) AS^{24}

Hom. **8025** *ἀτάσθαλα· ἁμαρτωλά Σ, ἄδικα (Λ 695) Σ(Br^{787})

Hom. **8026** ἀτασθαλίαι· ἁμαρτίαι· ἀπὸ τοῦ ταῖς ἄταις θάλλειν (φ 146)

Greg. Naz. **8027** *ἀτάσθαλος· ἁμαρτωλός vg^{8}AS^{19}, πονηρός, ˌφρενοβλαβής (Greg. Naz. c. 1, 1, 2, 37 [37, 404, 11 M.])S^{19}

8028 ἀτάρχυτος· ἄταφος

Eur. **8029** *ἄτας κελαδεῖν· μάταια AS^{18} εἰπεῖν, ἢ ˌἠχεῖν (Eur. Tr. 121) AS^{18}

Hom. **8030** *ἅτε· καθάπερ (Λ 779) vg^{20}S^{45}

D **8031** ἀταύρωτος· ἄζυγος. καὶ παρθένος, παρ’ ὅσον ἐζεῦχθαι γάμοις αἱ γημάμεναι λέγονται (Aesch. Ag. 245)

8032 *ἄτεγκτοι· ἄβροχοι vg^{9}AS^{26}. σκληροί g^{9}AS^{26}. ἀσυμπαθεῖς. ἄβρεκτοι (Cyr. in xii proph. 1, 91, 28 . .) S^{26}

8033 ἀτέγκτοις· ξηροῖς, ἀβρόχοις

8013 Schol. **8015** Schol. **8016** ἄφοβον E. Gen. α 1339 (EM 162, 5); cf. Schol. Nic. al. 160b; θρασύν EM 162, 9 **8018** Σ α 1037 (cit. om.) **8019** E. Gen. α 1343 ad fin. (EM 162, 22) **8020** Schol. **8022** Ap. S. 46, 12 | Schol. **8025** Σ α 1038; ἄδικα Schol. **8026** cf. Ap. S. 46, 24; E. Gen. α 1341 (EM 162, 35) **8027** ἁμαρτωλός Ap. S. 46, 24 **8031** – παρθένος cf. Schol. Aesch.; Poll. 2, 173 **8032** ἄβροχοι cf. EM 163, 36

8012 δέ ποτε H: Alb. = K **8013** l. ἀτ. H: ed. 1521 = K Schol. **8014** μενοῦν γε H: Schm. **8015** μὴ νῦν γε H: Mus. = Schol. **8016** ἀταρμικτὸν H: Voss. Bentl. ad Hor. carm. 1, 3 = E. Gen. | gl. τ 194 cft. Kust. **8017** h. e. ἀρτάνη (HSt. Ind.) **8018** οὖν bis (sed οὐ τέλος) H (KΣ): Phav. | n. gl. ἀτὰρ² H: Mus. **8019** ἀτάρπιτος H: accent. Mus.; ἀταρπητός Voss. = E. Gen. **8020** ἀτάρπιτος H: accent. Mus. = Schol. (ἀ.· ἀ., ὁ.) | add. Cunn. = K | ἄταρπος H: accent. Mus. = Schol. | ἄτραπτος H: Mus. = K **8026** n. lin. τασθαλίαι H: ἀ ins. Mus. | ἐπὶ H: Mus. **8029** ἀτασκελαδεῖν H: Mus. = K **8030** n. lin. τε H: ἅ ins. Mus. **8031** ἀτάβρωτος H: Mus. = Poll. | ἐζεύχθη H: Kust. | γηγάμεναι H: Mus. **8032** v. l.: gl. 425

8034 ἄτεγκτος· ὁ μήτε δακρύων, μήτε ἱδρῶν, ἀνένδοτος, καὶ γὰρ ὁ ἐλεῶν δακρύει (Cyr. in xii proph. 2,221,26)

8035 *ἀτεδή· ἐπειδή S^{24}, ὡς δηλαδή vg^{6}S^{24}

8036 ἀτειρής· ὁ στερεός S^{ατυ15} καὶ ἄτρωτος, οὐ τειρόμενος ὑπὸ Ap. S.
Ἄρεως. ⌊ἀκαταπόνητος (E 292 ..) S^{48}Br^{1256}(AS^{28})

8037 ἀτέκμαρτον· *ἀτελείωτον (Greg. Naz. or. 4,47 [35,572A M.]) Greg. Naz.
vg^{5}AS^{25}Br^{795}Σ. ἄγνωστον vg^{5}AS^{25}Br^{795}, ἄσημον (Br^{795})

8038 ἄτεκνος· ἄγονος (Esai. 49,21) LXX

8039 ἀτεκνία· ... (Esai. 47,9) LXX

8040 *ἀτέλεια· ἀλειτουργησία (Dem. 20,18) g^{11}AS^{40}Σ

8041 ἀτελεῖς· ἐλλιπεῖς

8042 ἀτελεύτητον· τὸ μὴ ἔχον τέλος (A 527) Hom.

8043 ἀτελῆ· ἀδάπανα. οὐκ ἔχοντα τελέσματα. Σοφοκλῆς Θυέστῃ D
(fr. 268 R.)

8044 ἀτέμβεσθαι· στέρεσθαι. ὀδυνᾶσθαι D

8045 *ἀτεμβόμενος· στερισκόμενος (Ψ 834) AS^{30} Hom.

8046 ἀτέμβονται· στερίσκονται (Ψ 445) Hom.

8047 ἀτενές· ἰθύ. ἀναλγές. συνεχές D

8048 ἀτενής· ‘ἥκω δ’ ἀτενὴς ἀπ’ οἴκων’ Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ D
Ψωφῖδος (fr. 65 K.), συντείνασα. καὶ ἀτενίζειν λέγουσι τοὺς συντείνοντας καὶ ἐπερείδοντας τὴν ὄψιν

8049 *ἀτενίζει· ⟨ἄκρως⟩ vg^{19}A^{37} προσέχει vg^{19}AS^{37}. βλέπει (Cyr. in Ioh. 1,195,26)

8050 *ἀτέοντα· ἀτιμάζοντα S^{33}. ἀτώμενον. ⌊βλαπτόμενον, παρὰ τὴν Hom.
ἄτην (Y 332) AS^{33}

8051 †ἀτέλεβος· εἶδος κνωδάλου

8052 *ἄτερ· χωρίς vg^{15}S^{35}Br^{779}Σ, ἄνευ g^{15}, ἐκτός vg^{15}AS^{35}Br^{779}Σ

8053 ἀτέραμνον· τὸ μὴ ἐνδιδοῦν, σκληρόν. τέρεν γὰρ τὸ ἁπαλόν Hom.
(ψ 167)

8034 – ἱδρῶν EM 163,36; cf. Σ α 1039; lex. rhet. 218,24 **8036** Ap. S. 46,15; ἀκαταπόνητος Schol.; E. Gen. α 1351 (EM 163,25) **8037** ἀτελείωτον Σ α 1043; ἄσημον EM 163,30 **8040** Σ α 1044 **8042** Σ′′′ α 2335 **8043** ἀδάπανα Paus. α 166; Σ′ α 2333 **8045** Ap. S. 46,26; cf. Schol. **8046** cf. Schol. **8047** cf. Σ α 1046 **8048** cf. Ph α 3075 **8050** ἀτώμενον βλαπτόμενον Ap. S. 46,4; βλ. Schol.; E. Gen. α 1552 (EM 168,28) **8052** χωρίς et ἐκτός Σ α 1047; χωρίς Schol. A 498 **8053** σκληρόν Σ α 1050; Schol.; Galen. lex. 86,13; σκληρόν – E. Gen. α 1348 (EM 163,11–19); lex. αἱμ. α 134

8036 v.l.: gl. 8080 | τηρούμενος H: Mus. **8037** ἀσημείωτον K **8039** n. gl. H: Mus. **8040** contin. H: Mus. | ἀλειτούργητα H (K^{S}): Phav. = K^{gA}Σ **8048** ψοφίδος H: Salm. **8050** ἀτιμάζοντα ad ἀτίζοντα Cunn. | n. lin. τήμενον H, ἀ ins. Mus.: Voss. = Ap. S. | cf. Pfeiff. ad Callim. fr. 633. V. di Benedetto Prom. 29,2003,105 n.9 **8051** v.l. gl. 8182 (Alb.) **8053** τέρσεν H: Jun. Heins. Pears. 128. al. = E. Gen.

Att. **8054** *ἀτεράμων· σκληρός (Ar. Vesp. 730) g^{2}AS^{22}(Br^{792}). ἀκαμπής. ἀκαταπόνητος (Plat. leg. 853d) vg^{2}AS^{22}Σ. ἀνελεήμων S^{22}

8055 ἀτεράμοσι· σκληροῖς

D **8056** †ἀτερέα· ὄρος γοργόν. Κρῆτες

D **8057** ἀτέρεμνα· τὰ μὴ ἑψόμενα ὄσπρια

D **8058** ἀτέρεμνον· σκληρόν

Hom. **8059** *ἄτερ ἥμενον· χωρὶς καθήμενον (Α 498) AS^{32}

Hom. **8060** *ἀτέρ γε· χωρίς (Ο 292) (A)S^{31}

8061 *ἀτερμάτιστος· ἀβέβαιος, ἀθεμελίωτος g^{16}Σ(AS^{23}Br^{791})

Eur. **8062** *ἀτέρμονες· ἀόριστοι (Eur. Hec. 926) AS^{42}

8063 ἄτεροι· ἕτεροι. ἑτέρωθεν

8064 ἀτεροῖον· τὸ ἕτερον καὶ χωρισθέν

Eur. **8065** *ἅτερος· ὁ ἕτερος, ὁ εἷς τῶν δύο (Eur. Phoen. 1384) g^{21}AS^{41}

Eur, **8066** *ἀτευχῆ· ἄνοπλον (Eur. Andr. 1119) g^{12}AS^{27}

D **8067** ἀτεύκτου· ἀνεπάφου [ἀτερπές]

D **8068** ἄτακτον· ἀσκεύαστον, ἀσύνθετον, ⟨ἀπρεπές⟩

8069 †ἀτερέψατο· ἠθέτησεν

D **8070** ἀρετήσιον· ἀπρομηθές

D **8071** †ἀτετόν· λευκόν

D **8072** ἀτετῶς· ἀφροντίστως

Att.? **8073** ἀτεχνῶς· τὸ παράπαν, καὶ τῷ ὄντι, καὶ καθόλου. οἱ δὲ ἁπλῶς, ἢ καθάπαξ

Hom. **8074** *ἄτη· βλάβη (Β 111) S^{9}(Br^{1255})

D **8075** ἀτημέλητος· ἠμελημένος (Xen. Cyr. 8, 1, 14)

8076 *ἀτημελῶς· ἀνεπιστημόνως. ἀμελῶς (Cyr. in xii proph. 1, 483, 17 . .) vg^{4}A^{6}Σ

D **8077** ἀτήνειν· μοχθεῖν

Eur. **8078** *ἀτηρόν· βλαβερόν (Eur. Hipp. 630) g^{5}AS^{8}

8079 †ἀτεωρόχοι· ἄγαν αὐθάδεις

8054 σκληρός Su α 4343; E. Gen. α 1348 (EM 163, 11); Schol. Ar. 730c; ἀκαταπόνητος Σ α 1049; Schol. Plat. **8057** E. Gen. α 1348 ad fin. (EM 163, 21); Schol. Ar. Vesp. 730c; Schol. Theocr. 10, 7e; cf. Schol. Ar. Ach. 181a (Su α 4344) **8058** Schol. Ar. Ach. 181a (Su α 4344) **8059** Schol. **8061** Σ α 1051 **8065** Su α 4346 **8073** Schol. Plat. Euthyphr. 3a (9); τῷ ὄντι, καθόλου, ἁπλῶς EM 163, 1; οἱ δὲ – Schol. Luc. 171, 17; ἁπλῶς Σ α 1053; Moer. 189, 30 (α 94 H.); καθάπαξ Su α 4348 (p. 402, 23) **8074** Ap. S. 46, 11; Apion 225, 8 L.; Schol.; Su α 4350; EM 163, 48 **8075** E. Gud. 226, 22; cf. Σ α 1054; EM 163, 50 **8076** Σ α 1055 **8078** Su α 4353 (Δ); Schol. Plat. Crat. 395b (20); Phryn. praep. soph. 31, 13

8057–8 ἀτεραμν- Heins. = testt. ('recte' La.) **8060** ἀτέριγε H (K^{A}): Pears. 128 = K^{S} **8062** ἀτέρμωνες H: Perg. Kust. = K | ἄριστοι H (K): Perg. Kust. **8064** ἑτέρωθεν καὶ χωρίς H: La. **8068** add. et emend. La. e gl. 8067 **8069** v. l. gl. 459 (Kust.) **8070** v. l.: gl. 8106 | ἀϝετήσιον Wack.* dub. coll. Ind. *vat-* (*api-vátati* intellegit) **8071** h. e. ἄτεγκτον (La.) **8072** ἀϝετῶς Wack.*, cf. ad gl. 8070; ἀνετῶς Lob. Phryn. p. 70; ἀτηρήτως La. **8079** v. l. gl. 462 (HSt. Ind.)

8080 †ἀτηρής· ἀκαταπόνητος
8081 *᾿Ατθίδων· ᾿Αθηναίων vgAS[1](Br[846])
8082 ἀτιαλλεῖ· ἀγαπᾷ
8083 ἀτίζει· *ἀτιμάζει vg[5]Br[974] ἢ ἀφροντιστεῖ (Eur. Rhes. 253) Eur.
8084 *ἀτίζεις· ὑπονοείς (Eur. Rhes. 327) g[1]AS[9]Br[841]. πένεις Eur.
8085 ἀτίζεται· πένεται. ἀτιμάζεται
8086 ἀτίζων· ἤτοι *ἀφροντιστῶν (Υ 166) AS[13]. ἢ ἄταις περιβάλλων, ἤγουν βλάβαις (Eur. Alc. 1037) K + Eur.
8087 *ἀτίθασον· ἀνήμερον (Cyr. in xii proph. 1,444,11 ..) vg[2]AS[7]Σ(Br[782]). τιθασεύειν γὰρ λέγεται τὰ ἄγρια θηρία ἡμεροῦν καὶ χειροήθη ποιεῖν vg[2]AS[7]
8088 *ἀτιμαγέλας· ὁ ἀτιμάζων. καὶ τῇ ἀγέλῃ μὴ συνυποταττόμενος (Cyr. in xii proph. 1,115,3) AS[8]
8089 ἄτιμος· ὁ μὴ ἔχων τιμήν (Α 171) Hom.
8090 ἀτιμαλφοῦσι· τιμὴν οὐχ εὑρίσκουσιν D
8091 ἀτιμοτάτη· ἄτιμος (Α 516) Hom.
8092 ἀτίνακτα· ἄσειστα Greg. Naz. c. 2,1,1,356 [37,996,14 M.]) Greg. Naz.
8093 ἅτιν' οὖν· ἅ τινα οὖν
8094 †ἀτηρὴς χαλκός· ἀκαταπόνητος σίδηρος (Ε 292 ..) Hom.
8095 ἀτισανδρεῖν· ἀτιμάζειν ἄνδρα, καὶ ὑπερηφανεῖν D
8096 ἄτισεν· ἠτίμησεν, ἔβλαψεν, ἄτιμον ἐποίησεν (Greg. Naz. c. 2,1,1,410 [37,1000,12 M.]) Greg. Naz.
8097 ἀτίσεις· ἀτιμάσεις. Αἰσχύλος Κερκύωνι (fr. 105 R.) D
8098 †ἀτισιλινοῖς· περὶ τὰ λινὰ ἐξαμάτων δέσιν
8099 *ἀτίταλλον· ἔτρεφον (Ξ 202) AS[10] Hom.
8100 *ἀτίταλλε· ἀγάπα. μετὰ ἐπιμελείας τρέφε (Greg. Naz. c. 1,1,35,11 [37,518,1 M.]) [S[15]] Greg. Naz.
8101 ἀτίται· ἄδικοι (Aesch. Ag. 72?) D
8102 *ἀτίτηλα· ἀνέθρεψα (Ω 60) g[3]AS[11] Hom.
8103 ἀτίτην· ἀτιμώρητον. ἄπορον. ἄτιμον. τὸν μὴ ἔχοντα ἀποτῖσαι

8087 Σ α 1056; cf. gl. Dionys. 24C | **8091** Schol. **8100** cf. Ap. S. 46,13 **8102** cf. Schol.

8080 v.l. gl. 8036 (Guyet. Kust.) **8081** τῶν ᾿Αθηνῶν Kust. = K[Br], cf. gl. 8196 **8082** h.e. ἀτιτάλλει (Voss. Kust.), cf. gl. 8100 **8084** περηφανεῖς Mus. (sine dubio voluit ὑπερ-, ut Sop. Heins. Kust.), 'sed gl. e Rhesi loco male intellecto nata' La. **8084** πένεις et **8085** πένεται ad ἀτριζ- (gl. 8157 cft. Schm.) **8086** ἢ τὸ H: Schm. | ἀφροντίστων H: accent. Mus. **8087** ἀτίθασσον H (K[vgBr]): La. = K[AS]Σ | τιθασσεύειν H: La. = K **8088** ὁ μονάζων Nauck Ar. Byz. p. 110 **8091** ἀτιμωτάτη H: Ald. = Schol. **8092** ἀτείνακτα H: Mus. **8093** ἅτινοῦν· ἅ τινα οὖν H: Pears. 128. 760 (Α 289) **8094** l. ἀτ. H: Mus. | ἀτητὴς H: Ald.; ἀτιρής ex ord. Voss., i. e. ἀτειρής (cf. gl. 8080) **8095** ἀντισανδρεῖν H: Mus.; 'composita ut εκφερομυθειν' La. **8097** αἰσχῦλος H: accent. Mus. **8098** v.l. gl. 8969 (Alb.) **8099** ἀτίταλον H: Mus. = K **8100** ἀτίταλε H: Mus. = (K Ap. S.) | ἠγάπα … ἔτρεφε Pears. 128. 760, ad σ 323 **8101** ἀτιταὶ H: accent. Schm. **8103** cf. Tosi 1986–7,44. 2006,47

D **8104** Ἄτης λόφος· οὕτως τὸ Ἴλιον ἐκαλεῖτο πρῶτον

D **8105** ἀτιτεῖν· ἀδικεῖν

8106 †ἀτίτηστον· ἀπρομηθεύς

Hom. **8107** *ἄτιτος· ἀτιμώρητος AS^{12}(Br^{776}), κατὰ στέρησιν τῆς ἄτης (N 414)

D **8108** ἄτλαντα· ὠμοφόρον

D **8109** ἄτλας· ἄτολμος. ἰἀπαθής S^{2} καὶ ἡ διϊοῦσα εὐθεῖα ἕως τῶν πόλων

D **8110** ἀτλατεῖ· ἀγωνιᾷ, ἀθυμεῖ. φοβεῖται

D **8111** ἀτλατέω· ἀγωνιῶ

D **8112** ἀτλησία· ἀμηχανία. ἀνυποστασία

Hom. **8113** *ἄτλητον· ἀνυπομόνητον (T 367) vg^{ατι4}AS^{1}(Br^{784}Σ)

8114 †ἄτματα· καθάρματα

D **8115** ἀτμενία· δουλεία. δυστυχία

D **8116** ἄτμενον οἶτον· δουλικὸν μόρον

D **8117** ἄτμενον· †ἄπαυστον οἰκέτην

D **8118** ἀτλησίφρων· … οὐδὲ μιᾶς τόλμης ἔννοιαν ἔχων

D **8119** ἄτμητον· ἀμέριστον, ἀτραυμάτιστον. Σοφοκλῆς Ἀμφιτρύωνι (fr. 124 R.)

D **8120** ἀτμιδοῦχον· ἀτμίδα ἔχον

LXX **8121** ἀτμίς· ἀπαύγασμα. πνοή (Sap. 7,25)

8122 *ἀτμίς· ἀναθυμίασις vg^{1}AS^{4}Σ. σπινθήρ S^{4}. ἀνάδοσις S^{4}Br^{789}

8123 *ἀτμοῖς· ἀναδόσεσιν g^{2}AS^{5}

8124 *ἀτμός· ἡ ἐκ τοῦ ὑγροῦ S^{6} ἀνάδοσις v^{3}S^{6} ἢ καπνός. ἢ ἀτμίς. ἢ πνοή

D **8125** ἀτμοῦσαν· ἀναθυμιάζουσαν

D **8126** ἀτόκιον· βοτάνη

8127 *ἄτομα· λεπτά AS^{4}Br^{843}(vg^{1}Σ), τομὴν μὴ δυνάμενα λαβεῖν AS^{4}Br^{843}(vg^{1})

8128 ἀτονία· ἀδυναμία

LXX **8129** *ἄτοπα· πονηρά vg^{3}AS^{5}, αἰσχρά (Iob 4,8)

8104 Schol. Lycophr. 29b; St. Byz. 330,19 (ι 52) **8107** Ap. S. 46,8; Schol. | **8113** Σ α 1057; Ap. S. 46,30; Schol.; Schol. Ap. Rh. 2,627/8; Schol. Pind. Nem. 1,71 = 48 **8121** gl. Sap. **8122** ἀναθυμίασις Σ α 1058 **8124** καπνὸς – EM 165,1 **8126** Diosc. mat. med. 3,101RV **8127** Σ α 1060 | cf. Su α 4373 (Δ) **8129** gl. Iob

---

8104 ἀτιόλοφος H: Meurs. in Lycophr. p. 109 = testt. | ἴλεον H: Mus. (St. Byz.); Ἴλιος Schol. Lycophr. **8106** v.l. gl. 8070 (Schm.) **8109** ἤδη δοῦσα H: Mus. | πυλῶν H: Guyet. Heins. Pears. 128. al. **8110** ἀγνοεῖ H: Sop. Pears. 128. Kust. **8111** ἀτλατεῶ H: accent. Mus. **8114** v.l. gl. λ 1410 (Hemsterh.) **8116** ἀτμενονοιτὸν μωρόν H: Nauck 1846,356 **8117** ἄπιστον Toup 4,63 (‘frustra’ La.); ἀτίμητον Erbse 1955,137,2 **8118** ἀτμησίφρων (ι ? e corr.) H: Alb. | suppl. e.g. ⟨δειλὸς⟩ La. **8119** n. gl. ἀτραυμ. σοφ. ἀμφ. n. gl. ἄτμητον, ἀμέριστον H: trsp. Salm. **8120** ἔχων H: La. tacite; ἔχοντα Schm. **8121** ἀπαύασμα H: Mus. = test. **8125** ἀτμύσαν H: La. dub.; ἀτμίζουσαν Mus. | ἀτιμάζουσαν H: Mus. **8126** ἀτοκῶ H (ἄτοκον Mus.): Alb. = Diosc. **8127** τὰ μὴ δυν. Su

8130 *ἀτοπία· αἰσχρότης. ⌊πονηρία AS[5]
8131 ἀτόπαστον· ἀνείκαστον. τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν· καὶ τὸ ὑποτοπάσαι δὲ ἐνθένδε λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις (fr. 119 R.) D
8132 ἄτοπα· ξένα. ἐνίοτε δὲ ἄτοπον τὸν δεινὸν καὶ ἔκθεσμον καὶ πάρηλλαγμένον, ἢ καὶ πονηρὸν καὶ αἰσχρὸν λέγει καὶ χαλεπόν
8133 ἄτοπος· παράδοξος λόγος, ἢ θαυμαστός (Plat. leg. 662d)
8134 *ἄτρακτος· βέλος [βέλος] μεταφορικῶς (g[7]Σ). ὁ καὶ ἄδρακτος
8135 ἀτρακτυλλίς· φυτὸν ἀκανθῶδες, οἱ δὲ τὴν ἀγρίαν κνῆκον D
8136 ἀτραπίζειν· βαδίζειν. ὁδοιπορεῖν (Pherecr. fr. 31 K.–A.) D
8137 ἀτραπιτοῖς· ὁδοῖς (Nic. ther. 917) D
8138 ἀτραπός· ὁδὸς Br[777] τετριμμένη, μὴ ἔχουσα ἐκτροπάς, ἀλλ' εὐθεῖα [S[37]] Ap. S.
8139 †ἀτρέχως· ἀτρίβως†
8140 *ἀτρεκές· ἀληθές (E 208) v[3]AS[23]Br[783]Σ Hom.
8141 *ἀτρεκέως· ἀληθῶς AS[34]Br[561](vg[8]), ἀκριβῶς (B 10 ..) Hom.
8142 *ἀτρεκῆ· ἀληθῆ g[ατε13]AS[30]Σ, ἀκριβῆ (Cyr. in xii proph. 1,595,20 ..) Σ
8143 ἀτρεκήσασα· ἀκριβωσαμένη. Εὐριπίδης Βουσίριδι (fr. 315 K.) D
8144 ἀτρέμας· ἡσύχως g[9]AS[33](Br[780]), ἡσυχῇ (B 200 ..) (vg[13]S[33]) Hom.
8145 †ἀτρέμη· ὑγεία
8146 ἀτρεμῆσαι· ἡσυχάσαι D
8147 ἀτρέμητον· ἀσάλευτον D
8148 *ἀτρεμία· ἡσυχία vg[5]AS[21]Σ
8149 ἀτρεμέων· ἡσυχάζων (Greg. Naz. c. 1,1,36,26 [37,520,2 M.]) Greg. Naz.
8150 *ἄτρεπτον· ἀκίνητον (Greg. Naz. c. 1,1,30,27 [37,509,24 M.]) (AS[29])
8151 *ἀτρέστοις· ὀξυβλέπτοις AS[28]
8152 *ἄτρεστον· ἀφόβητον (Soph. Ai. 365) AS[35]

8133 | Schol. Aeschin. 1,85 (186). 3,179 (410); cf. EM 164,50 **8134** Σ α 1061; lex. Patm. in Thuc. 66; E. Gen. α 1372 (EM 165,4. 10. E. Gud. 228,17. 20); cf. Galen. lex. 86,15 | **8135** E. Gen. α 1373 (EM 165,11) | Diosc. mat. med. 3,93 **8136** lex. (?Ael. Dion.) ap. Eust. Od. 1747,62 (2,57,19 St.); Σ''' α 2369 (cit. Pherecr.) **8137** Σ α 1063; Schol. Nic. **8138** – τετριμμένη Σ α 1062; Schol. Ar. Ran. 123b; μὴ – Ap. S. 46,6 **8140** Σ α 1065; Apion 225,11 L.; Schol.; Orion 611,20 Werf. (E. Gud. 229,25); Ep. Hom. α 280 **8141** Ap. S. 46,28; Schol.; E. Gen. α 1374 (EM 165,22); Bacch. ap. Erot. α 4 | Bacch. et Philin. ap. Erot. (utramque signif. ex Hippocr. cit. Erot.) **8142** Σ α 1064 **8144** E. Gen. α 1364 (EM 165,21; Hdn. π. παθ.) | cf. Schol. **8148** Σ α 1067 **8149** lex. Greg. carm. (lex. Cas.) α 249; Schol. Opp. hal. 2,90 **8152** Schol. Soph.

8131 ἀτόπλαστον H: Mus. | ὑπὸ τὸ πονῆσαι H (ὑποτο- Mus.): Alb., coll. gl. υ 774 | αἰσχῦλος H: Mus. **8134** l. ἄτρ. βέλ. H: Alb. = ΚΣ | dittogr. del. Mus. | καὶ ὁ H: trsp. La. **8135** ἀτρατρακτύαλος H: Mus.; -υλίς testt. **8136** ἀτρατίζειν H: ed. 1521 = testt. **8137** ἀτραπίτοις H: accent. Mus. = Schol. Nic. **8138** εὐθεῖαν H: Mus. = K **8139** v.l. gl. 8141 (Alb.) **8143** ἀκριβησαμένη H: Mus. **8145** v.l. gl. 7487 (Bentl.)

Hom. **8153** Ἀτρείδα δέ· τοὺς Ἀτρέως παῖδας (Α 16)

Hom. **8154** Ἀτρείδαο· τοῦ Ἀτρέως παιδός (α 35 ..)

Hom. **8155** Ἀτρείδης· ὁ τοῦ Ἀτρέως παῖς Ἀγαμέμνων (Α 7 ..)

D **8156** ἀτριάκαστοι· οἱ μὴ μετέχοντες τριακάδος Ἀθηναῖοι

8157 *ἀτρίζεται· πηνίζεται AS^{32}

D **8158** ἄτριον· ὕφος λεπτόν (Theocr. 18, 33). καὶ εὐάτριοι· εὔυφεῖς

Hom. **8159** *ἄτρομον· ἄφοβον (Ε 126) AS^{27}

D/Greg. Naz. **8160** ἄτροπον· ἄτρεπτον (Theocr. 3, 49. Greg. Naz. c. 1, 1, 7, 40 [37, 441, 13 M.] ..)

D **8161** ἀτροπίη· ἀωρία. μεσονύκτιον

D **8162** ἄτροπος· ἀμετάτρεπτος (Opp. hal. 2, 154)

D **8163** ἄτρυφος· τυρὸς ὁ πησσόμενος ὑπὸ Λακώνων (Alcm. PMGF fr. 56, 6)

8164 *ἀτρύτοις· ἀκαταπονήτοις (Cyr. in Esai. 70, 168D M.) vg^{14}A^{22}S^{36}

Hom. **8165** ἀτρυγέτοιο· ἀκάρπου, ἀβύσσου καὶ ἀπείρου (α 72 ..)

Hom. **8166** †ἀτρύνων· ἐγείρων (Ι 709)

Hom. **8167** *ἀτρύγετος· ἄκαρπος, ἀκαταπόνητος (Α 316 ..) S^{40}(A^{24})

LXX **8168** *ἄτρυγον· καθαρόν. μὴ ἔχον τρύγα (Exod. 27, 20) vg^{16}AS^{26}

D **8169** ἀτρυγηφάγου· πολυφάγου. τρύγη γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός (Archil. fr. 43, 3 W.)

D **8170** ἄτρυτον· ἄπονον, ἄκοπον. ἄπληστον

D **8171** ἄτρυτος· πολύπονος

Hom. **8172** ἀτρυτώνη· *ἀκαταπόνητος A^{25}(S^{25}Br^{1278}), ἀκοπίαστος (S^{25}), ἄτρωτος ἐν μάχῃ. ἡ Ἀθηνᾶ (Β 157 ..)

8173 *ἀτρώτως· ἀνικήτως (vg^{18}AS^{31})

8153 Schol. **8155** Schol. **8159** Schol.; cf. Su α 4390 **8160** Schol. Theocr. 49–51a; lex. Greg. carm. (ord. alph.) α 453 **8162** Schol. Opp. **8164** Σ α 1069 **8165** lex. Hom. α 794 **8167** Schol.; EM 167, 20 **8168** gl. Oct. α 11 **8170** ἄπονον cf. Eust. Od. 1517, 12 (1, 191, 45 St.) **8172** ἀκαταπόνητος Schol.; ἀκοπίαστος Ap. S. 46, 27; ἄτρωτος EM 167, 20; ἡ Ἀθηνᾶ E. Gen. α 1376 (EM 167, 18)

8153 ἀτρεῖδα H: accent. Mus. = Schol. **8156** ʻτριακ. denicales epulae: Harp. 177, 16. Poll. 1, 66ʼ La. **8157** πένεται H (K): Drachmann **8161** ἀβροτίη Mein. 1858, 530 coll. Hom. νὺξ ἀβρότη **8163** ἄτροφος H: Welcker Rh. Mus. 10, 1855, 256 | πισσόμενος H: Mus. **8165** ἄκαρπον H: Mus. = lex. Hom. **8166** h. e. ὀτρύνων (HSt. Ind.) **8169** ὀτρυγ. gl. ο 1519 et E. Gen. α 1365 (ʻrectiusʼ La.) | τρυγὴ H: accent. Mus. | δημητρε(?)ακὸς H: Mus. **8170** ἄπληκτον Schm. **8171** ἀτρύπονος H: Schm. **8172** ἀκαταπονήτως H (K^{S}): Mus. = K^{A}; -πόνητε K^{Br} Schol. | ἀκοπε(?)άστως H: Mus.; ἀκοπίατος Ap. S., ακοπιατε K^{S} | n. gl. ἄτρωτος H: Mus.; ἄτρυτος HSt. Thes. 3, 1323 = (Schol.)

8174 αττα· *τινά. ἅτινα v[2]g[3]AS[9]. ὁμοίως καὶ ὁ Δημοσθένης (19,304) || καὶ προσφώνησις φιλοφρονητικὴ νέου πρὸς πρεσβύτερον καὶ τροφέα, ὡς ἡ παππα πρὸς τὸν πατέρα. σημαίνει δὲ καὶ ἅτινα καὶ ὁπόσα. καὶ ψιλῶς, ταχέως Ap. S.

8175 *ἄττα· τινά g[4]AS[10]Br[762]Σ. ὀλίγα τινά g[4]AS[10]Σ

8176 ᾄττει· πηδᾷ, ἅλλεται Att.

8177 ἀτταβυγάς· εἶδος ὀρνέου, καὶ τὸ ἀτταγάς D

8178 Ἀτταγάθη· Ἀθάρη, παρὰ τῷ Ξάνθῳ (fr. 11a Müller) D

8179 ἀτταλαγώσεται· μολυνθήσεται D

8180 †ἀτταλασίξαι· ὀμόσαι

8181 *ἀττελάβους· ἀκρίδας AS[14]

8182 *ἀττέλαβος· ἀκρὶς μικρά S[17](Σ) καὶ εἶδος κνωδάλου, ζώου μικροῦ καὶ λεπτοῦ (Nah. 3,17) AS[12](Br[1106]) [γρ. καὶ ἀκρίδος] LXX

8183 ἄττεσθαι· διάζεσθαι στήμονα (Hermipp. fr. 4,2 K.–A.) D

8184 ἀττάλη· φόρυξις, ὑπὸ Φρυγῶν D

8185 ἀτταλίζομαι· πλανῶμαι. Σικελοί (gl. Ital. 192 K.–A.) D

8186 ἄττανα· τήγανα. καὶ πλακοῦς ὁ ἐπ' αὐτῶν σκευαζόμενος … D

8187 ἀτταλίδες· πλακοῦντες, ἄνθρυπτοι D

8188 ἀττανίτας· τηγανίτας (Hippon. fr. 26a W. = 37,3 Degani) D

8189 ἀττάραγος· τὸ ἐλάχιστον (Callim. ep. 46,9). οἱ δὲ τὰς ἐπὶ τῶν ἄρτων φλυκταίνας, οἱ δὲ τὰς καλουμένας ψίχας D

8190 ἀττάρυμα· πόμα, σόφισμα Κρητικόν D

8174 – Δημοσθένης Ael. Dion. α 193; – ἅτινα[1] lex. rhet. 197,9 (V[1]); EM 167,40; Schol. Plat. Soph. 236e (20)); Harp. 64,16[epit.] (Σ' α 2373); gl. Dionys. 24C; lex. Greg. or. 160,23 (LGM 173,23); Ioh. Philop. de voc. A α 35; προσφώνησις – τροφέα Ap. S. 46,33; Su α 4305; Schol. I 607 **8175** Σ α 1070; τινά Ps. Did. 17 **8176** Ph α 3133; cf. Ep. Hom. An. Ox. 2,333,28 (E. Gud. 230,8); EM 168,4; E. Parv. α 38 **8178** Strab. 16,4,27, p. 785,4 C. **8182** ἀκρὶς Σ α 1071; Eust. in Dion. per. 209 **8183** Σ''' 2380 (cit. Hermipp.) **8189** ἐλάχιστον et ψίχες EM 168,1; οἱ – φλυκταίνας Poll. 7,23; cf. E. Gen. α 1379 (EM 167,56); ψίχες Σ''' 2379

8174 ἅττα H | ὁμοίως ἢ ὁ (δε) στενη H: La., coll. ὡς ὁ Δ. Schol. Plat. ; ὁμ. ἢ ὁπόσα ἢ Mus., ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ Harp. (seq. ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ … παρὰ Δηνοσθένει) | φιλοφρονητικὸς H: Mus.; om. Ap. S. Su Schol. Plat.; Thessalorum est test. Schol.[Gen] I 607. AP 3,284,14 | πάπα H: Mus. **8175** v.l.: gl. 5543 **8177** ἀττάγε H: Mus. **8178** hanc gl. de dea Athera accipit Schm. coll. Strab., negat La. sed v. Radt ed. Strab. 8, p. 396 **8179** gl. 8184 cft. Voss. **8180** v.l. gl. 5754 (Heringa) **8181** ἀττελάβ(ου) H (-αφους K[A], -αδους K[S]): Mus. **8182** v.l.: gl. 8051 | ἀττέλεβος Mus. = K Σ (exc. C Ph) | μικροῦ καὶ om. K[Br] | γὰρ H, del. Mus.: Schow 153 n. 15 (qui tamen cum λεπτοῦ iungit); ἤτοι ἀκρ. post κνωδάλου K[Br] **8184** φάρυξις H: Brun. Voss. **8186** cf. Lat. *attana*, *atalla* | πλάκους H: accent. Mus. | in fine ⟨ἀττανίτης⟩ HSt. Ind. **8187** ἐνθρυπτιοί H: Mus. **8189** ἀττάραχος H: Heins. Salm. Pears. 129 = testt. | ψύχας (??ψύλας) H: HSt. Ind. = (Σ'''); ψιχίδια EM, ψώθια vel sim. Poll. (Pherecr. fr. 86 K.–A.) **8190** Ἀτταρικά (= Ἀπτ- cf. Be. 2,707) ci. La.

D **8191** ἄττασι· ἀνάστηθι· ⟨Λάκωνες⟩
D **8192** Ἄττης· τὸν Ἄττιν φασί (Dem. 18,260) [Λάκωνες]
D **8193** Ἀττικὰ γράμματα· τὰ ἀρχαῖα, ἐπιχώρια (Dem. 59,76)
D **8194** Ἀττικουργῆ· τὰ ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς εἰργασμένα (Men. fr. 528 K.–A.)
8195 *Ἀττικῶς· Ἀθηναίως S^{18}(v^{5}g^{6}AS^{11})
8196 *Ἀτθίς· Ἀθῆναι AS^{13}
8197 *ᾄττοντες· ὁρμῶντες vg^{1}AS^{8}. πηδῶντες vg^{1}AS^{8}Br^{790}. λέγεται δὲ ὡς ἀπὸ τῶν σκορπίων AS^{8}
8198 ᾄττουσα· ὁρμῶσα. πηδῶσα
D **8199** ἀτύζει· ἐπιτιμᾷ, ταράσσει, ἀπολύει, φοβεῖ (Ap. Rh. 1,465)
D **8200** ἀτυζηλόν· φοβερόν, ἀφανές, ἄσημον (Ap. Rh. 2,1057)
D **8201** ἀτύζεσθαι· φοβεῖσθαι, ταράσσεσθαι, ἀπὸ τῆς ἄτης
Hom. **8202** *ἀτυζομένη· φοβουμένη, θορυβουμένη AS^{8}, ταραττομένη (Ο 90) AS^{8}(Br^{786})
Hom. **8203** *ἀτυζόμενος· λυπούμενος vg^{1}AS^{4}, ἐκπλησσόμενος (μ 111) S^{4}
8204 ἄτυκτον· ἄκοσμον. σκληρόν. ἀκατασκεύαστον
D **8205** †ἀττύλλα· ἀγκύλη
D **8206** ἀτυλόν· μικρόν, ἀγεννές
D **8207** ἀτυπίδες· κριθαὶ ἀπίτυροι, λεγόμεναι ἀλέπυροι
8208 †ἀτυχής· καταπλαγής
D **8209** ἀτυχήσεις· ἀποτευξει (Ar. Nub. 427)
Hom. **8210** *ἀτυχθείς· ἀποστραφείς AS^{5}Br^{807}, ἐκπλαγείς (Ζ 468) AS^{5}
8211 ἀτύχημα· ταλαιπωρία
8212 *ἀτυχῶν· μέτριος AS^{6}(g^{3})
D **8213** ἄτωρ· ἡ μελία, ὑπὸ Αἰγυπτίων
D **8214** ἀτωμένη· βλαπτομένη. στερισκομένη (Soph. Ant. 17)
Hom. **8215** αὖα· ξηρά (ε 240)

8194 cf. Σ''' α 2381; EM 168,7 **8197** πηδῶντες cf. lex. rhet. 204,17 **8201** – ταράσσεσθαι Orion 11,17; ἀπὸ τῆς ἄτης Schol.^{bT} Σ 7*c* **8202** ταραττομένη Schol. Pind. Ol. 8,51 = 39; cf. Schol.; E. Gen. α 1383 (EM 168,15) **8209** Schol. Ar. 427c **8210** cf. E. Gen. α 1381 (EM 168,23); ἐκπλαγείς Schol. **8215** Schol. 240a; EM 168,30; cf. Tim. lex. α 82

8191 ἀττασία H: Hemsterh. in Alb. Auct.; = ἄν-σταθι cf. Bourguet, Dial. Lac. 136 | ἀνάστηθε(?) H: Mus. | Λάκωνες e gl. seq. trsp. Valck. ad Eur. Phoen. p. 561 **8192** ἄττην H: Salm. Plin. exer. p. 37 | incl. v. gl. 8191 **8196** ἄττις H (αττεις K$^{Aa.c.}$): Arnald. Lect. 25 = K$^{Ap.c.S}$ **8197** ἄττον (cum cp.?) H: Mus. = K | σκορπιῶν H: accent. Mus. **8199** ἀττύζει H: Salm. Voss. | φοβεῖται H: La. **8200** ἀττύζηλον H: Salm. Voss. **8201** ἀττύζεσθαι H: Salm. Pears. 129. Voss. = Orion | ἐπὶ H: Mus. **8205** v. gl. 7535 **8206** ἀγενές H: Mus. **8207** ἀτυπῆδες H: La. **8208** v.l. gl. 8210 (Sop. Salm.) **8209** ἀποτεύξεις H: Bühl. 1964,95 = Schol. Ar. **8210** v.l.: gl. 8208 | ἀπογραφεὶς H: Guyet. Heins. = K **8212** ἀτυχὼν H: accent. Schm.; ἀτυχὸν Mus. | μέτριον H: Schm. = K

8216 αὖ· πάλιν vg^{1}S^{2}Σ, ἢ ἐπὶ τοῦ ⌊δὴ vg^{1}S^{3}Σ συνδέσμου, ἢ ἐπὶ τοῦ παρόντος D?
8217 αὖαι· ξηραί, φθαρταί (Theocr. 5,109) D
8218 *αὐαίνεται· ξηραίνεται vg^{1}Br^{814}Σ, φθείρεται (Nic. ther. 339)
8219 *αὐαινομένοις· ξηραινομένοις AS^{6}, φθειρομένοις (Cyr. in xii proph. 1,203,14)
8220 *αὖον· ξηρόν (Ar. Equ. 534) v^{1}g^{2}AS^{6}
8221 αὐαλέον· λίαν ⌊ξηρόν (Nic. al. 427) S^{9}
8222 †Αὐαλός· ὁ Διόνυσος
8223 *αὐανθείς· ξηρανθείς (Aesch. Cho. 260) g^{2}AS^{5}
8224 αὐαρά· τὰ Ποντικὰ κάρυα D?
8225 αὔας· ξηράς (M 137) S^{7} Hom.
8226 *αὐγάζομαι· βλέπω (Ψ 458) S^{αυα8} Hom.
8227 αὔγαρος· ἄσωτος, ὑπὸ Κυπρίων D
8228 αὐγάζουσα· ὁρῶσα
8229 αὐγάσασθαι· ἰδεῖν
8230 Αὐγειαί· πόλεως ὄνομα (B 532) Hom.
8231 αὐγεῖν· ἀλγεῖν D
8232 *αὐγή· χροιά g^{1}AS^{3}, λαμπρότης (N 341) vg^{1}AS^{3}. καὶ φῶς (B 456) (vg^{1}AS^{3}) Hom.
8233 αὐγῶ· αὐγάζομαι
8234 *αὖδα· λέγε S^{11}Σ, φώνει (Ξ 195) Hom.
8235 αὐδάς· φωνάς
8236 *αὐδᾶται· λέγεται (Eur. Phoen. 125) g^{6}AS^{9} Eur.
8237 *αὐδή· φωνή (A 249) vg^{3}S^{12}Σ(A^{8}Br^{808}) Hom.
8238 αὐδηέντων· τῶν λόγον καὶ φωνὴν ἐχόντων (ζ 125) Hom.
8239 *αὐδήεσσα· ὀνομαστή g^{1}Σ(S^{αυθ35}), ἔνδοξος (ε 334) Σ Hom.
8240 αὐδή· φωνή καὶ φθόγγος
8241 *αὐδήσας· φωνήσας AS^{7}Σ, λέξας
8242 *αὐδῶ· φωνῶ AS^{10} (vg^{4}), λέγω vg^{4}AS^{10}

8216 – δή Σ α 1074; gl. Dionys. 24C **8217** Schol. Theocr. 109a **8218** Σ α 1075; Hdn. epim. 242; Schol. Nic. 339b | **8221** ξηρόν Schol. Nic. **8225** Schol. **8233** Ph α 3150 **8234** Σ α 1077; Schol. | **8237** Σ α 1078; Schol.; E. Gen. α 1387 (EM 168,36. E. Gud. 231,22); Erot. α 23 = 138 **8239** Σ α 1079; Ap. S. 48,12 (Apion fr. 25 N.); EM 169,10; ἔνδοξος Schol.^{EPQT} **8241** Σ α 1080 | **8242** | Schol. Aesch. Sept. 1042a; cf. gl. Oct. α 29

8216 spat. αὖ H: n. gl. Mus. **8221** αὐάλεον H: accent. Mus. = Schol. Nic. **8222** v.l. gl. δ 2473 (Kust. in Alb. Auct.) **8224** v.l. gll. 2770. 7546 (Alb.) **8227** n. pr. Αὔγαρος subesse putat Schulze Kl. Schr. 672 (simile iam Alb.); ἄγαυρος Lewy 1892,511 **8230** αὐγεῖαι H **8231** gl. Creticam agn. Voss.; v. ad gl. 8277 **8232** χρεία H: Perg. = K **8234** αὖγα H: H^{c} = K testt. | λέγων H: Schm. = KΣ (αὐδᾷ· λέγει, φωνεῖ Mus.) **8238** λόγων H: Mus.

Hom. **8243** αὖε· ψιλῶς μὲν ⌊ἐφώνει S[αυα4], ἐβόα AS[αυα4] (Υ 48). δασέως δὲ καὶ ⌊ἐξέκαιεν, ἀνῆπτε πυρ (ε 490) S[1]

D **8244** ἄυελλαι. ἄελλαι. παρὰ Ἀλκαίῳ (fr. 125 B. = Lesb. inc. auct. 7 L.-P.)

D **8245** †αὐεκίζει· σφακελίζει. Κύπριοι

D **8246** †αὐερός· σκιά

Hom. **8247** αὐερύοντα· εἰς τοὐπίσω ἕλκοντα (Θ 325)

D **8248** †αὐῆλαι· ᾆισαι

D **8249** αὐετῆ· τὸν αὐτοετῆ

D **8250** ἄυητο· ἔπνεεν AS[1]S[αυλ25]

8251 *αὐθάδες· ἐξουσιαστικόν AS[29]

8252 *αὐθάδης· ὑπερήφανος v[12]S[23]Br[818]Σ. θυμώδης vg[4]S[23]Σ(A[17]). παράνομος AS[23]. αὐτάρεσκος v[4]AS[23]Σ

D **8253** αὐθαδία· προπετία (Soph. Ant. 1028)

8254 αὐθαδιάζεται· ὑπερηφανεύεται

N. T. **8255** *αὐθαίρετοι· αὐτεπάγγελτοι AS[16](g[2]Br[503]Σ), αὐτοπροαίρετοι S[16](A[25]), αὐτάρεσκοι, ἑκούσιοι, ⌊αὐτόκλητοι (2. Ep. Cor. 8,3 ..) (S[33])

8256 αὐθέκαστα· ἁπλᾶ. αὐστηρά

8257 *αὐθέκαστος· ἀκριβής, αὐστηρὸς τῷ λόγῳ. ἀπαρακάλυπτος, ἢ τῷ τρόπῳ ἁπλοῦς vg[10]AS[22]Σ. ἐλευθέριος g[10]AS[22]. ἀξιόπιστος A[31]S[22]. αὐτάρεσκος (S[34])

D **8258** αὔθαιμοι· ἀδελφοί (Soph. OC 1078)

N. T. **8259** *αὐθεντεῖν· ἐξουσιάζειν (1. Ep. Tim. 2,12) AS[28]

LXX **8260** αὐθέντης· ἐξουσιαστής. *αὐτόχειρ, φονεύς (Sap. 12,6) vg[6]

8261 *†αὐθεπισπάστῳ· αὐθαιρέτῳ AS[30]

LXX **8262** αὐθαιρέτως· ἑκουσίως (2. Macc. 6,19 ..)

8243 ἐφώνει Ap. S. 47,34; – ἐξέκαιεν Schol. **8247** Schol.; cf. Su α 4419; Ap. S. 48,8 **8252** ὑπερήφανος Σ α 1081; θυμώδης et αὐτάρεσκος Σ α 1081a **8255** αὐτεπάγγελτοι Σ α 1082 **8256** ἁπλᾶ Σ′ α 2397 (2); EM 169,13 **8257** – ἀπαρακάλυπτος Σ α 1084 **8258** Su α 4423 **8260** cf. Ael. Dion. α 194; E. Gen. α 1392 (EM 169,2); Schol. Eur. Tro. 660; αὐτόχειρ – Phryn. ecl. 89; αὐτ. Su α 4426; Eust. Il. 82,41 (1,130,28); Harp. 66,5[epit.] (Σ″ [Ph α 3161. Su α 4426]); Phryn. praep. soph. 24,5; Schol. Thuc. 3,58,5; gl. Sap.

8243 αὖε H (testt.) **8244** ἀυεοῦλλαι H: Mus.; h. e. ἄϝελλαι | ἄκλω H: Ahr. Dial. 2,503; Ἀλκμᾶνι Wil. SuS 98,1 **8245** ‘αυε- an αϝε- ? temptavi αϝεμιζει in ulcus erumpit’ La. | σφακελλίζει H: Voss. Kust. **8247** αὐερίοντα H: Mus. (Ap. S.); αὖ ἐρ. Salm. = Schol. Su **8249** term. non Lesbia, cf. Be. 1,12; Brugmann 1906,213 **8250** αὐήτω H: Kust. = K | ἔπνεον H (K): Hoffm. Dial. 2,232 **8252** αὐθάρεστος H (αὐτ- Mus.): HSt. Voss. = KΣ **8255** αὐθαίρεται H: Mus. = KΣ | ἀστεπάγγελτον H: Mus. = KΣ | αὐτοπρο[.]αίρετοι H **8258** αὔθεμοι H: Mus. = Su **8260** n. gl. αὐτόχειρ H: contin. HSt. Ind. **8261** αὐτεπισπάστῳ Kust. | αὐθαιρέτῳ· αὐτεπισπάστῳ Alb.

8263 *αὐθημερόν· σήμερον, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ g[9]AS[26]Br[1014]
8264 *αὖθι· ἐπὶ τόπου vg[3]A[19], αὐτόθι (Α 492 . .) vg[3]AS[19]Br[579]Σ Hom.
8265 *αὐθιγενής· αὐτόχθων, γνήσιος vg[11]AS[24]Σ, ἰθαγενής (Cyr. in xii proph. 2, 64, 22 . .) S[24]
8266 αὐθιγενές· ἐγγενές, ἐπίγονον (Hdt. 2, 149, 4) D
8267 αὖθι μένων· ἐπὶ τόπῳ μένων (Ι 412) Hom.
8268 *αὐθίξας· κινήσας AS[20]
8269 αὖθις· πάλιν, ἐξ ἀρχῆς, εὐθύς· ἐπὶ τόπου ἢ μετὰ ταῦτα. τὸ δὲ αὖτις· ἐκ δευτέρου. τὸ δὲ αὖθι τοπικῶς διχῇ, ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος· ‘εἰ μέν κ’ αὖθι μένων’ (Ι 412) ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ ⟨τῷ⟩ τόπῳ, ποτὲ δὲ ἀναφορικῶς· ‘αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἀνέρας’ (Μ 111) ἤγουν ἄνδρας
8270 †αὐθόρης· αὐτὸν βλέπων D
8271 αὐθωρόν· σύντομον (Hippocr. mochl. 2 [4, 344, 14 L.]) D
8272 †ἀθρίζειν· ῥιγοῦν. Κύπριοι
8273 αὐθύπαρκτον· αὐτοῦπαρκτον
8274 *†αὐθορίτους· συντόμους AS[18]Br[1194]Σ(g[8.14])
8275 αὐΐαχοι· *ἄνευ βοῆς gA[1]. μετὰ ⟨πολλῆς⟩ ἰαχῆς S[2]. ἢ ἀΐαχοι S[αυλ27], σιωπῇ. ἄφοβοι. καὶ αὖοι ἠχοῦντες (Ν 41) K + D
8276 ἀυϊδέτου· ἀφανοῦς, ἀοράτου D
8277 αὐκάν· ἀλκήν. Κρῆτες D
8278 †αὐκήλως· ἕως, ὑπὸ Τυρρηνῶν D
8279 †*αὐκηρεσίη· ἀφθαρτή S[αυλ28]
8280 αὐκυόνα· ἀλκυόνα. Κρῆτες D
8281 αὐλὰ πανδέκτης· … D

8263 | Su α 4427 (Δ); (Antiatt. α 124 [cit. Thuc.]) **8264** Schol.; ἐπὶ τόπου cf. Ap. S. 47, 9; αὐτόθι Σ α 1086 **8265** αὐτόχθων Schol. Luc. 241, 24; – γνησίος Σ α 1087; γνησίος – Phryn. praep. soph. 44, 11; (Poll. 3, 51) **8267** cf. E. Gen. α 1391 (EM 169, 16) **8269** πάλιν lex. can. Ioh. Damasc. 59, 6; gl. Dionys. 24C; cf. Σ α 1088; πάλιν et μετὰ ταῦτα Ep. Hom. An. Ox. 1, 16, 5 (E. Gud. 232, 11. EM 169, 24) **8271** (Theogn. can. 934 [155, 9 C.]) **8274** Σ α 1089 **8275** μετὰ < > ἰαχῆς Ap. S. 47, 23

8263 αὐθήμερον H: accent. Mus. = K[Br] Su **8264** αὐθὶ H: accent. Mus. = testt. | τόπω H (K[A]): Mus. = K[vg]; τόπον Schol.; ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ Ap. S. **8265** αὐθιγένης H: accent. Mus. = testt. **8268** ‘vix sanum’ La.; αἰθύξας Alb. (-ασα· -ασα McKay 1974 ad Callim. fr. 241 Pf. = 30 H. et testt.) **8269** αὐτῆς H: Mus. | ἐπὶ τόπου del. Schm. | τῷ add. Mus. | λυπεῖν H: Mus. | ἤγουν ἄνδρας del. Alb. **8270** ‘ft. αυθοπτης parasitica aspiratione ut αυθοψια sim.’ La. | αὐτὸς Kust. **8271** αὐθορὸν H: Mus. = Theogn. **8272** v.l. gl. 8339 **8274** αυθορητους K[A], αὐθωρίτους K[g8.(14)SBr], αὐθωρήτους Σ; αὐθωρί· συντόμως Pears. 130. Kust. **8275** αὐίσχοι H: Mus. = K Ap. S. | πολλῆς add. K, μεγάλης Ap. S. | ἰσχῆς H: Mus. = K Ap. S. | ἀίσχοι H: Mus. = K | αὖλοι H: Schm., cf. Schol.[AT] Ν 41c **8276** h. e. ἀϝιδέτω (Alb.; Lesbium, cf. Jacobsohn 1924, 307 n. 2) **8277** cf. Be. 2, 704 **8278** αυσηλ Buech., Lex. Ital. coll. Etr. *usil* ‘sol’; ‘immo αυσηλος’ La. | τυρηνῶν H: Mus. **8279** v.l. gl. 2383 (HSt. Ind.) | ἀφθαρσία Kust. = K **8280** αὐκύονα· ἀλκύονα H: accent. bis La. **8281** l. αὐλ. H: La. (‘scl. Orcus, sed πανδεκτᾶς scrib.’)

Att. **8282** *αὐλαία· ἐν αὐλῇ διατρίβουσα AS[11]. ἢ τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα (Hyperid. fr. 165 S.) vg[2]Br[884]Σ(A[14])

8283 *αὔλακας· κοίλους τόπους A[13](S[29])

8284 αὖλαξ· τὸ σχίσμα g[4]AS[20] τοῦ ἀρότρου. διόρυξ. σπήλαιον

D **8285** αὐλαρός· αὐλωρός, οἰκοφύλαξ

D **8286** αὐλάχα· ἡ ὕννις

D **8287** αὐλεία· ἡ τῆς αὐλῆς θύρα

D **8288** αὐληταί· ἀκροάματα, αὐλοῦντες

D **8289** αὔληρα· ἡνίας (Epicharm. fr. 174 K.–A.). μανδάκας

8290 αὔληρον· χαλινόν. σχοινίον. οἱ δὲ σειράν

Ap. S. **8291** αὐλῆς· ἐπαύλεως· ⸤'αὐλῆς ἐν χόρτῳ' (Λ 774), ἐν τῷ περιφράγματι τῆς αὐλῆς S[30] περιωρισμένῳ. καὶ γὰρ τὰ ὅμορα σύγχορτα λέγουσιν

Hom. **8292** *αὐλῆς· τῆς κατ' ἀγροὺς ἐπαύλεως λέγει (Ε 138 ..) (S[24])

D **8293** αὐλητηρία· αὐλῶν θήκη

D **8294** αὐλητήριον· τόπος παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 87 K.–A.)

D **8295** αὐλητής· εἶδος σφηκός

D **8296** αὐλήτην· τὸν τῆς κόπρου ἐπιμελούμενον τῶν προβάτων (Soph. fr. 502, 1 R.)

Att. **8297** *αὐλία θύρα· πυλών vg[5]AS[16]Br[891]Σ

Hom. **8298** Αὐλίδα· λιμένα (Β 303)

LXX **8299** *αὐλίζεται· κοιμᾶται, φυλάττεται vg[1]AS[9]Σ, κοιτάζεται (Iob 38, 19)

Eur. **8300** *αὐλίζομαι· μένω, ἐνδιατρίβω (Eur. El. 304) AS[12]

Hom. **8301** *αὐλιζομενάων· εἰς κοίτην ἐλαυνομένων (μ 265) (S[21])

8302 *αὐλίκουροι· φύλακες vg[7]AS[18]Br[896]Σ

Hom. **8303** *αὖλιν· κοίτην (χ 470). ⸤ἐπαυλισμόν (Ι 232) AS[19]

8282 | Σ α 1091 (cit. Hyperid.); EM 170, 29 (cit. Greg. Naz.); Schol. Greg. or. 42, 7 (ed. Norden, 621); Poll. 4, 122 (cit. Hyperid.); cf. Antiatt. α 135 (cit. Hyperid.) **8284** cf. EM 170, 31 **8286** cf. Ael. Dion. α 72 **8289** E. Gen. 133 Mill. (EM 393, 1; cit. Epicharm.) **8290** σχοινίον Σ''' α 2416 **8291** Ap. S. 48, 3; ἐν – αὐλῆς Schol. **8292** Ap. S. 48, 2 **8297** Σ α 1092; Moer. 192, 5 (α 163 H.); cf. Poll. 1, 76; Phryn. praep. soph. 47, 1 **8299** κοιμᾶται cf. Phryn. praep. soph. 10, 3; – φυλάττεται Σ α 1093 **8301** Ap. S. 48, 7; cf. Schol. 265b **8302** Σ α 1094 **8303** Apion 225, 15 L.; κοίτην Schol. χ; ἐπαυλισμόν Schol. Ι

8285 αὔλαρος· αὔλωρος H: accent. bis Alb. | 'e -αϝο- cf. θεαρος Schulze QE 18' La. **8286** αὔλαχα H: accent. Alb.; εὔλαχα Ael. Dion.; 'term. obscura' La. **8288** αὐηταί, λ postea ins. H | ἀκροαταὶ H: La. **8289** αὐλήρας H: E. Gen. | μάνδρας H: La. ('sed vox Byz. fort. spuria') | v.l.: gl. 140 **8290** χαλε(?)νὸν H: Mus. | σπεῖραν H: La. = K[P] **8291** περιορισμένω H: Mus. = Ap. S. | ὁμόρα H: accent. Mus. = Ap. S. | συνχόρτω H: Mus. = Ap. S. **8296** τὸν τοῦ κ. H: Schm. tacite **8297** l. αὐλ. H (K[Br]Σ): La. = K[vgAS] Moer. | αὔλειος Poll. Phryn. **8299** φυλάττει K[vg]Σ **8302** 'vox Byzant.' La. **8303** αὐλὶν H: accent. Heins. Salm. Pears.760. al. = testt.

8304 αὐλίξαι· στασιάσαι. δραμεῖν D
8305 Αὐλίς· πόλεως ὄνομα †ἢ κίλλα τις δίδυμος† ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, ὁμοίως καὶ Διός D
8306 *αὐλίξ· φλέψ vg[3]AS[15]Br[889]
8307 αὐλίσκοι· ἐνώτια. †Πέρσαι D
8308 *αὐλισμός· διανυκτέρευσις AS[10](Br[498])[g[αυο3]Σ]
8309 αὐλός· κιθάρα, ἢ σῦριγξ
8310 αὐλόν· τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος (P 297) Hom.
8311 ἀΰλους· ἀσωμάτους (Cyr. trin. 77, 1148A M.)
8312 αὐλουρός· οἰκοφύλαξ D
8313 αὐλωλάζειν· τὸ σύρειν διὰ τῶν δακτύλων D
8314 αὐλών· στενὴ ἀναφορὰ τοῦ ὕδατος. καὶ λειμών. ἢ ἔφυδρος τόπος D
8315 αὐλῶνες· οἱ ἐπ' εὐθείας τόποι. Αἰσχύλος καὶ τὴν τάφρον καὶ τὴν πυράν (fr. 419 R.) D
8316 αὐλωνίζουσα· ἐν αὐλῶσι διάγουσα S[31]Σ D
8317a αὐλώνων (Eur. Rhes. 112) … Eur.
8317b *⟨αὐλῶνες·⟩ φάραγγες vg[6]AS[17]Br[693]Σ ⟨ἢ⟩ τόποι πλατεῖς περὶ τὰ ὄρη (1. Chron. 12, 16) vg[6]AS[17]Σ LXX
8318 αὐλωπίαι· αὐλοὺς ἔχουσαι D
8319 αὐλωπίας· κοιλόφθαλμος D
8320 αὐλώπιδι· στενῇ περὶ τοὺς ὀφθαλμούς (E 182) Hom.
8321 αὐλῶπιν· αὐλοὺς ἔχουσαν. ⟨Σοφοκλῆς δὲ τὴν λόγχην τὴν μακρὰν αὐλῶπιν εἶπεν (fr. 1027 R.)⟩ D
8322 αὐλῶπις· εἶδος περικεφαλαίας, παραμήκεις ἐχούσης τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ⟨ὀπὰς⟩ καὶ εἰς ὀξὺ ληγούσης. οἱ δὲ ἐκτεταμένον ἔχουσα τὸν λόφον (Λ 353 ..) Ap. S.

8305 cf. Ap. S. 48, 15 | **8307** le. tantum Su α 4445 **8308** Σ α 1095 **8314** cf. Poll. 9, 18 **8315** Schol. Ael. n. an. 6, 11 **8316** Σ α 1098 **8317b** Σ α 1097 **8319** EM 170, 6 **8322** Ap. S. 47, 24; εἶδος περικεφαλαίας E. Gen. α 1404 ad fin. (EM 170, 5); cf. Athen. 5, 189c

---

8304 σταδιάσαι Kust. | ⟨συν⟩δραμεῖν ci. La. **8305** πο΄( ) ον( ) H | ὅθεν Αὐλαΐτης, cum Δίδυμος ad fin., temptavit La. coll. numm. Inschr. v. Magnesia XXV; nomen Didymi iam agn. Pears. 130. Alb. Wil.*; Αὐσιγδάτης· Λιβυκός Holw. 1958 coll. St. Byz. 147, 13 (α 544) **8306** αὔλιξ K[Br] **8307** Περγαῖοι Mein. 1858, 530 **8308** διανυκτέρευμα K[Br] **8309** σύριγξ H: accent. La. **8312** αὐλουργὸς H: Mus. **8313** αὐλλωλάζειν H: Ald. | συρίζειν Guyet ('sed digiti αυλον faciunt' La.) **8315** αἰσχῦλος H: accent. Mus. | post αἰσχ. interpunx. H: antea Phav. (et Eust. Il. 1157, 34 [4, 232, 14 V.] a Kust. et Alb. cit.) | post πυράν fin. gl. 8321 hab. H **8316** v.l.: gl. 8363 **8317b** dist. et suppl. Schm. = KΣ | ⟨ἢ⟩ Schm. = K[vg]Σ **8319** αὐλοπίας H: Mus. = EM **8320** στενὴ H: HSt. Ind. **8321** Σοφοκλῆς κτλ huc e gl. 8315 trsp. Heins. Biel. Alb. **8322** παραμήκης H: Mus. | add. Mus. | ἔχουσι H: Ap. S.; ἐχούσης Mus.

D **8323** αὐλωτοὶ φιμοί· οἱ κημοί. διὰ τὸ τοῖς κημοῖς κώδωνας προσῆφθαι, εἰς οὓς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι φωνὴν σάλπιγγος προΐεντο (Aesch. fr. dub. 465 R.)

D **8324** αὖμα· ἅλμη, ὑπὸ Κρητῶν

8325 †αὔξας· ὁρμήσας S^5

Att. **8326** *αὔξην· αὔξησιν g^{2}AS^3(v^1) ⟨καὶ⟩ αὖξιν (S^3)

8327 *αὔξησις· βλάστησις AS^4

D **8328** Αὐξίδημος· Ἑρμῆς, ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως …

8329 *αὖοι· ξηροί g^{2}AS^6

Hom. **8330** *αὖον· ξηρόν (M 160) v^{1}g^{2}AS^6

D **8331** αὐονάν· αὐχμόν. [ξηρόν. νεκρόν]

8332 *αὖον ὡς ⟨ξύλον⟩· ξύλον ξηρόν AS^5

Greg. Naz. **8333** *αὖ πάλιν· πάλιν αὖθις (Greg. Naz. c. 1, 1, 5, 18 [37, 425, 8 M.]) S^1

Hom. **8334** ἀΰπνους· κακοῦπνους (ι 404)

Eur. **8335** *αὔραν· πνοὴν g^{2}AS^{5}Σ(v^{1}Br^{817}) λεπτήν (Eur. Or. 1427) g^{2}AS^5

8336 αὖραι· πνοαί

Hom. **8337** †αὔη· πνοή (ε 469) ἢ ἅψηται (ε 490 v.l.?)

D **8338** αὐριβάτας· Αἰσχύλος τὸ αὖρι ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι (fr. 420 R.). καὶ ὁ αὐτὸς Ψυχοστασίαι οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβήμων (fr. 280 R.)

D **8339** αὐρίζειν· ῥιγοῦν. καὶ τὸ εἰς αὔριον ὑπερτίθεσθαι

8340 †αὐροί· λαγοί vg^{3}AS^6. ῎Ισαυροι

D **8341** αὐσ-· αὐτός. Κρῆτες καὶ Λάκωνες

8342 αυσαι· βοῆσαι (ι 65). κλαῦσαι. ἢ φλέξαι

8323 Paus. α 169; Poll. 10, 56 **8326** Su α 4451 (Δ); Moer. 187, 25 (α 23 H.) | **8327** cf. Su α 4452 **8330** Ap. S. 47, 26; Orion 2, 9; Schol.; Su α 4456 (Δ) (cit. Hes. op. 743); cf. EM 170, 42 **8331** αὐχμόν cf. EM 171, 52 **8335** cf. EM 170, 51; πνοὴν Σ α 1099; Schol. Eur. Hec. 444 **8336** lex. Greg. or. 157, 7 (LGM 170, 7) **8337** Schol. ε 469a | **8338** αὐρὶ ἐπὶ τοῦ ταχέως Σ''' α 2420 **8339** EM 171, 57 **8342** βοῆσαι Σ''' α 2421

8323 αὐλωτοίφιμοι H: Mus. = testt.; cf. Fraenkel, Kl. Beitr. 1, 294–7 | ἐμφυσᾶ(?)ντες H: Mus. = Paus. **8324** αὖμα H: accent. La. | v. ad gl. 8277 **8325** v.l. gl. 2013 (Sop.) **8326** add. La. = K | spat.υξις H (n. gl. et ᾿A (sic) ins. Mus.): La. = K **8328** ἐπὶ H: La. cum lac. ad fin. ('sequebatur causa cognominis') **8331** αὐόνα H (αυονως K): La. | αὐλὸν H: La. = (EM) | incl. Schm., ad gl. 8330 ref. La. **8332** αὔονος H (αυον K^S): La. = K^A | add. La. = K, coll. ξύλον αὖον Greg. Naz. c. 2, 2, 7, 269 (37, 1572, 6 M.) **8333** v.l.: gl. 8365 | n. lin. ῦ H: ἆ ins. Mus. **8337** αὔρη Voss. Kust. = Schol. 469 (αὔοι Schol. 490); confundi hoc et αὔῃ not. La. (post Kust. et Alb.) **8338** αἰσχῦλος H: accent. Mus. | αὔριον H: αὖρι Pauw = Σ'''; αὐρί Toup 4, 352 et La. coll. Arcad. 183, 9, sed v. Radt ad Aesch. | ψυχοστασίαι H | ταχυβήλων H: Heins. Salm. **8339** v.l.: gl. 8272, unde pr. expl. Cypria esse concludit Schm. | ὑπερβάλλεσθαι EM **8340** λόγοι H: Voss.; λαγωοι Kust. = K | αὐροί h.e. ἁβροί· λαγνοί Keil 1888, 317 ('recte' La.) | ῎Ισαυροι agn. Kust.; incl. ut dittogr. La. **8341** αὖς H; 'e αυσαυτον (sic Fick 1909, 289) a grammatico fictum' La.; καὶ ⟨αὖς· οὖς⟩ Λακ. Wack. Kl. Schr. 2, 1253 **8342** αὖσαι H: hoc et ἀῦσαι (Σ''') confundi not. Pears. 130. 761. Alb.

8343 ⟩αυρότερον· ἀσθενέστερον (Μ 458) Hom.
8344 *ἀϋσάντων· κραυγασάντων (Β 334) S^{7}(g^{1}Σ) Hom.
8345 ἀΰσας· φωνήσας, κράξας (Δ 508) vg^{3}AS^{5} Hom.
8346 †αὐσαῖς· πνοαῖς. κραυγαῖς
8347 †αὐσόν· ξηρόν
8348 αὖσος· ἄλσος. Κρῆτες D
8349 ἀϋσταλέος· *κατάξηρος AS^{6}, αὐστηρός S^{6}, αὐχμηρός, ἀστόλιστος (τ 327) Hom.
8350 αὐστηρός· σκυθρωπός, ξηρός (Ev. Luc. 19, 21) N. T.
8351 αὐστήρ· μέτρου ὄνομα D
8352 *Αὐσωνίοις· ⟨τοῖς⟩ ὑπὸ τὴν Ἰταλίαν ⟨νόμοις⟩ (Greg. Naz. c. 2, 2, 7, 3 [37, 1551, 4 M.]) S^{9}
8353 Αὐσωνίοισι· Ῥωμαϊκοῖς (Greg. Naz. c. 2, 2, 1, 28 [37, 1479, 12 M.])
8354 *Αὐσωνίων ⟨γλωττῶν⟩· Ἰταλικῶν vg^{2}A^{4}S^{10}Br^{1187}Σ
8355 αὐτάγγελοι· ἑαυτοῖς χρώμενοι ἀγγέλοις D
8356 αὐτὰ κέλευθα· τὰς αὐτὰς ὁδούς, τὴν αὐτὴν ὁδόν (Μ 225) Hom. + Ap. S.
8357 †αὐτάλεν· ἐσκίρτα (Ν 27) Hom.
8358 αὐτάγρετα· αὐθαίρετα. αὐτόλημπτα, ἑτοίμως λαμβανόμενα (π 148) Hom.
8359 αὐτάδης· αὐτὸς ἐφ᾽ ἑαυτοῦ …
8360 αὐτάγητοι· ἀγάμεναι ἑαυτὰς καὶ θαυμαστικῶς ἔχουσαι ἑαυτῶν, Ἴων Ἀλκμήνῃ (TrGF 19 F 8). ἔνιοι δὲ αὐθάδεις. καὶ Ἀνακρέων οὕτω κέχρηται (PMG fr. 125) D
8361 αὐτάλκης· ζωμός. καὶ ὁ αὐτάρκης
8362 αὐταν· αὐτῶν, ἢ αὐτήν
8363 *αὔτανδρον· σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν (Callim. fr. 7, 33 Pf.; Ap. Rh. 3, 582) vg^{8}AS^{47}
8364 αὐταιώρητος· ὑφ᾽ ἑαυτοῦ μετεωριζόμενος
8365 †αὐτανίδας· αὖθις πάλιν

8343 cf. Schol. **8344** cf. Σ α 1100 **8345** lex. Hom. α 842 | **8349** κατάξηρος et αὐχμηρός cf. E. Gen. α 1412 (EM 171, 20); αὐχ. Ap. S. 47, 33 **8350** EM 171, 31 **8354** Σ α 1101 **8356** Schol. | Ap. S. 47, 31 **8357** Schol. **8358** – αὐτόλημπτα Schol.; αὐτόλημπτα Ap. S. 47, 32 **8360** EM 173, 43–4 (om. citt.)

8343 αὐρότερον H; h. e. ἀφαυρ- Schm. (ἀφαυρότατον Schol.) **8344** αὐσαντέσων H: Mus. = KΣ **8345** αὔσας H: accent. Mus. = lex. Hom. **8346** h. e. αὔραις La. | κραυγαῖς 'e gl. 8345 confictum' La. **8347** h. e. αὖον La. **8348** αὐσὸς H: accent. Schr. | ἄλλος H: Sop. Guyet. Pears. 130. al. **8349** cf. gl. δ 2663 **8351** cf. Schulze Kl. Schr. 193 **8352** αὐσονίοις Mus. | add. La. = K **8353** αὐσωνίοσι H: H^{c} **8354** αὐσονίων Mus. = K^{gAVBr} | add. La. = K^{vgA} | ἰταλῶν H (K^{SBr}Σ): La. = K^{vgA} **8355** ἑαυτοὶ H: Mus. | ἀγγελίοις H: Mus. **8357** h. e. ἄταλλε (Voss.) **8359** 'Ionice forsan pro αὐθάδης' HSt. Ind. **8361** e Plut. Lyc. 12, 12 interpr. La. **8362** l. αὐτὰν H | αὐτὸν ἢ H: Schm., qui αὐτᾶν et αὐτάν conf. agn. **8365** v. l. gl. 8333 (La.)

8366 *αὐτὰρ δή· ἢ S[57] εὐθέως (Orph. arg. 223) AS[57] ἢ ἐπειδή S[57]
D **8367** αὐτάντας· ὁ προεστώς τινος πράγματος, καὶ αὐθεντῶν
Hom. **8368** αὐτάρ· δέ (A 118 ..) [ἐγὼ δέ]
Hom. **8369** *αὐτὰρ ἔπειτα· μετὰ δὲ ταῦτα (A 51 ..) S[93]Br[812]
8370 αὐτάρεστος· ὁ ἐφ᾽ ἑαυτῷ ἀγαλλόμενος
8371 [αὐτόγυον· μονόβολον]
D **8372** †αὐτάρ· αὐτόματη, ἑκουσία
8373 *αὐτάρκης· ἱκανός AS[75.82](vg[31])
Hom. **8374** *αὐτὰρ ὅ· ὁ δέ AS[64] ἢ ὁ δή (A 333 ..)
Hom. **8375** *αὐτὰρ ἐγώ· ἐγὼ δέ (Γ 290 ..) g[17]
Hom. **8376** *αὖτε· πάλιν (A 206 ..) AS[84]
Hom. **8377** αὐτὰρ ὑπὸ χθών· ὑπὸ δὲ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἡ γῆ (B 465)
8378 αὐτεξούσιος· ὁ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἐξουσιάζων (Cyr. trin. 77,1152D M.)
D **8379** αὐτεπίβουλος· αὐτοφονεύς
D **8380** αὐτερέται· αὐτοὶ ἐρέσσοντες (Thuc. 1,10,4 ..)
Hom. **8381** *ἀΰτευν· ἐφώνουν, ἐβόων (M 160) AS[58]
Ap. S. **8382** ἀϋτή· ἐπὶ μὲν τῆς φωνῆς· ‘ἀϋτὴ δ᾽ οὐρανὸν ἷκεν’ (B 153), ἐπὶ δὲ τῆς μάχης· ‘ῥεῖα δέ κ’ ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτή’ (Π 44)
Hom. **8383** ἀϋτῇ· βίᾳ, τῇ δυνάμει (Λ 802)
Prov. **8384** αὐτὴ κάμινος· παροιμία, ἐπὶ τῶν τὰ παραπλήσια πρασσόντων εἰρημένη. ἀπὸ γὰρ τοῦ κεραμεικοῦ τροχοῦ ἡ μεταφορά
Hom. **8385** *αὐτῆμαρ· ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ (A 81 ..) g[6]S[97]Br[827]Σ
Hom. **8386** *ἀϋτήν· κραυγήν AS[86], φωνήν, ˌβοήν (A 492 ..) g[7]Σ
Hom. **8387** ἀϋτῆς· κραυγῆς, ˌβοῆς (B 97 ..) S[98]
Hom. **8388** αὐτῇ κεν γαίῃ· σὺν αὐτῇ τῇ γῇ (Θ 24)
Hom. **8389** αὐτῇσι ῥίζῃσι· σὺν αὐτῇ τῇ ῥίζῃ (I 542)
Hom. **8390** *ἀΰτει· ἐβόα (Λ 258) S[96]
8391 *αὐτίκα μάλα· εὐθὺς (g[10]AS[54]Br[826]Σ), λίαν, ˌπάνυ, πάλιν S[54], παραχρῆμα g[10]S[54]Br[826], σήμερον S[54]

8368 Schol. **8369** Schol. **8374** lex. Hom. α 829 **8375** Schol. **8376** Schol. **8380** cf. Ael. Dion. α 195; lex. Patm. in Thuc. [5] **8382** Ap. S. 47,20; cf. Apion 225,16 L.; EM 171,34 **8384** Diogen. Philol. Suppl. 6,260, n.255; Ph α 3199; Su α 4472 **8385** Σ α 1105; Ap. S. 48,9; Schol. **8386** βοήν Σ α 1106; Schol. **8387** βοῆς Schol. **8388** Schol. **8389** lex. Hom. α 850 **8390** Schol. **8391** εὐθύς Σ α 1107; lex. rhet. 211,3

8366 εὐθέως ad αὐτίκα δή La. **8367** αὔταντας H: accent. Mus. | ‘scl. αὐτὸς ἀντῶν τοῖς πτάγμασι’ La. **8368** αὐτὰρ δὲ· ἐγὼ δέ H: interp. et incl. (e gl. 8375) Schm. **8369** l. αὐτ. H: Phav. = K Schol. | δὲ om. K[Br] **8370** αὐτάρεσκος Dind. **8371** = gl. 8403, incl. Schow 157 n. 12 **8372** αὐτάρ⟨χα⟩ ci. La. **8378** αὐτεξούσιοι (vix -ον) H: H[c] **8380** αὐτερεταὶ H: accent. Mus. = Ael. Dion. | ἐρέσοντες H: Mus. **8381** αὐτάνων H: Mus. = K **8382** ἀυτῇ bis H: accent. Mus. = testt. | ἧκεν H (EM): Mus.; ἵκανεν Ap. S. | κάμηες κεκμηκότας H: Mus. = Ap. S. **8390** ἄΰτη H: Mus. = K Schol. **8391** l. αὐτ. H: Mus. = lex. rhet. | μάλα om. ΚΣ | εὐθέως ΚΣ

8392 αὐτίκα· Ἀριστοφάνης μὲν ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος· Ὅμηρος δὲ ἐπὶ μόνου τοῦ νῦν. διὸ καὶ παραλλήλως λέγει 'αὐτίκα νῦν' (υ 63) D
8393 *αὐτίκα δὴ μάλα· πάραυτα S[68] ταχέως δὴ καὶ καλῶς vg[28]AS[68]
8394 *αὖτις· πάλιν (g[13]), ἐκ δευτέρου (A 27 ..) AS[72](g[13]) Hom.
8395 ἀϋτμή· *πνοή (I 609) AS[61]Br[434]. φλόξ (ι 389) Hom.
8396 ἀϋτμένα· τὴν ἀναπνοὴν AS[60] πνευμάτων (Ψ 765), ἢ καὶ πεφυσημένα Hom.
8397 ἀϋτμενώπης· πεφυσημένος, πεπνευσμένος D
8398 αὐτοβοεί· τὸ παραχρῆμά τι συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις ἅμα βοῇ. Θουκυδίδης (2,81,4 ..) Att.
8399 *αὐτοβοεί· αὐθημερόν g[41]AS[87], πάραυτα. ἔτι τῶν βοῶν ἐν τοῖς ζυγοῖς ὄντων AS[87] ἢ αὐτοὶ βοῶντες, κράζοντες ἀπέκτειναν αὐτούς AS[88]
8400 †αὐτόγε· ἐπ' ἐκεῖνον τὸν τόπον
8401 *αὐτογένεθλον· αὐτογέννητον (Greg. Naz. c. 1,1,35,4 [37,517, 7 M.]) vg[14]AS[51]Br[504]Σ Greg. Naz.
8402 *αὐτογενής· αὐτογένεθλος, οὐκ ἔκ τινος γεννώμενος (Cyr. c. Iul. 1,35) AS[80]
8403 *αὐτόγυον· μονόβολον (Hes. op. 433) vg[37]AS[90]
8404 αὐτοδαΐκτος· ὁ ἑαυτὸν φονεύσας, ἢ καὶ κακοποιήσας D
8405 αὐτοδακὴς μῆνις· πικρά (SH fr. ad. 1072) D
8406 αὐτοδάξ· παραχρῆμα. ἢ τὸ ἐκ τῶν χειρῶν ἀποδάκνειν (Ar. Pac. 607?) Att. + D
8407 αὐτὸ δείξει· παροιμία ἔξω τοῦ ἐπιλόγου λεγομένη, ἧς μνημονεύει καὶ Πλάτων (Theaet. 200e. Hipp. mai. 288b) Prov.
8408 αὐτόδειπνος· ὅταν τις κεκλημένος ἑαυτῷ φέρῃ τὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον (com. ad. fr. *289) D
8409 *αὐτοδικεῖ· αὐθεντεῖ. ὅταν αὐτὸς λέγῃ AS[70] Att.
8410 αὐτόδικοι· οἱ ἑαυτοῖς δικασταῖς χρώμενοι, καὶ οὐκ ἀλλαχόθεν παραγινομένοις (Thuc. 5,18,2) D

8394 Schol. | E. Gen. α 1415 (EM 171,43) **8395** Ap. S. 47,19; cf. Schol. I | **8396** ἀναπνοὴν Schol. **8398** Ael. Dion. α 196; Σ' α 2436; lex. αἱμ. α 312; EM 173,57; παραχρῆμα Moer. 189,35 (α 99 H.) **8399** αὐθημερόν Su α 4485 ad fin. **8401** Σ α 1109 **8403** Schol. Hes. (Procl.) **8406** Σ' α 2439 | Ph α 3207 **8407** cf. Su α 4490. Scholl. Plat.; Haupt, Op. 2,396 **8409** (Poll. 8,24); cf. Moer. 190,25 (α 121 H.)

8392 et **8393** contin. H: separ. La. = K **8392** ἐνεστῶτος ⟨καὶ τοῦ μέλλοντος⟩ Herw. Versl. 1895,183 **8393** δὲ μάλα H (K[S]): Schm. = K[vgA] | παραυτὰ H: accent. Mus. **8394** contin. H: n. gl. Heins. Voss. **8395** ἀτμὴ H: Mus. = K testt. **8396** ἄτμενα H: Mus. = K Schol. **8397** ἀυτμενόπις H (-πης Mus.): La. **8398** αὐτοβοΐ H: Mus. = testt. | βοΐ H: Mus. = EM **8399** αὐτοβοΐ H (K[AS]): Mus. = K[g] | αὐθήμερον H: accent. Mus. = Su **8400** v.l. gl. 8461 (Kust.) **8405** αὐτοδάκις H: Mus. | μικρὰ H: Heins. Sop. **8406** αὐτόδαξ H Σ: accent. Mus. | τὸ παρ. ἀποδεδώκασιν Σ', tum οἱ δὲ τὸ ἐκ τῶν χειρῶν ἀποδάκνειν Ph (ἐπὶ χειλῶν δάκνειν Erbse ap. Theodorid. p. 458) | τῶν incl. La. **8409** ὅταν om. et λεγει leg. K

Hom. **8411** αὐτόδιον· ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐληλυθότα (θ 449)

D **8412** αὐτοεθείρας· κόμας, ἢ καὶ κόσμους

8413 *αὐτοέντης· αὐτόχειρ (Soph. OT 107) S[99]

Hom. **8414** *αὐτοετές· ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει (γ 322) S[100]Σ

Hom. **8415** *αὐτόθεν· ἐκεῖθεν (ν 56 ..) vg[12]AS[50]Br[506]Σ

Hom. **8416** *αὐτόθι· ἐκεῖσε. ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ vg[11]AS[49]. ἐπὶ τόπου (I 617 ..)

D **8417** αὐτοὶ θύομεν· ἀντὶ τοῦ αὐτοὶ πίνομεν ἐνηλλαγμένως, παρόσον οἱ καλούμενοι εἰς ἑστίασιν λέγουσι ‘καὶ αὐτοὶ θύομεν’· ἐπὶ γὰρ τῶν καλουμένων ὑπό τινων λέγεται. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ (fr. 167 K.–A.)

Hom. **8418** *αὐτοῖο· αὐτοῦ (A 360 ..) vg[27]

Hom. **8419** *αὐτοῖσιν· αὐτοῖς (A 51 ..) vg[25]AS[65]

Prov. **8420** αὐτοὶ χελώνας ἔσθετε· παροιμία. ἁλιεῖς γὰρ ἑλκύσαντες, χελώνην μεγάλην καὶ ἀνασπάσαντες αὐτὴν διαμερίζονται τοῖς παριοῦσιν ...

D **8421** αὐτοκάβδαλα· αὐτοσχέδια ποιήματα. εὐτελῆ (Eupol. fr. 192, 195 K.–A.)

D **8422** †αὐτοκαλές· τὸ ἐπιτυχόν, συμβεβηκός

D **8423** αὐτόκαρνος· αὐτοζήμιος. κάρνη γὰρ ἡ ζημία

Ap. S. **8424** αὐτοκασίγνητος· γνήσιος ἀδελφὸς S[101]Br[815] ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων (B 706 ..)

D **8425** αὐτόκερας· ὥρας μέτρον οὐκ ἐπιδεόμενον ἢ θερμοῦ ⟨ἢ ψυχροῦ⟩, τουτέστιν τὸ τοῦ ἀέρος αὐτόκρατον, εὐκραές

D **8426** αὐτοκτίστους δόμους· οὐ κατεσκευασμένους, ἀλλ’ ἐκ ταὐτομάτου γεγενημένους, ἢ τοὺς οἰκουμένους. Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι (fr. 332 K.–A.)

8427 αὐτόκλητοι· αὐτεπάγγελτοι (Cyr. epp. pasch. 77, 664D M. ..)

8428 αὐτόκλητον· †ὅταν ἐπὶ δοχήν μὴ κληθέντα ὑπό τινος, ⟨ἀφ’⟩ ἑαυτοῦ δὲ ἀπαντῆσαι (Cyr. in xii proph. 1, 240, 1 ..)

8411 EM 173, 37; – ὁδοῦ Ap. S. 48, 1; Schol. **8414** Σ α 1110; Ap. S. 48, 11; Schol. 322a **8415** Σ α 1111 **8418** Schol. **8419** Schol. **8420** Zenob. vulg. 2, 29 **8421** Athen. 14, 621f **8424** E. Gen. α 1420 (EM 173, 35) | Ap. S. 47, 27; Schol. **8425** | cf. Σ′ α 2468; Phryn. praep. soph. 1, 9; (Poll. 6, 24) **8426** cf. EM 173, 40

8411 ἐληλυθότος H: Mus.; ἐλθόντα EM **8412** κόμας ⟨ἐχούσας⟩ Herw. Versl. 1895, 184 (‘ft. recte’ La.) **8413** αὐτοεντὴς H: accent. Mus. **8417** γαρυτάδη H: Mus. **8420** ἀναπαύσαντες H: Heins. Pears. 131 = Zenob.; ἀνακυπώσαντες Allen 1935, 292 coll. Nic. ther. 705 | παροῦσιν H (Zenob.): Pears. Kust. **8422** contin. αὐτοκάβδαλον ⟨γάρ ἐστι⟩ Schm. coll. EM 173, 53 **8423** αὐτοκάρνος H: accent. Mus. | gll. ε 8423. κ 768 cft. Schm. Add. 5, 17 **8425** αὐτοκέρας H: accent. Lob. Paral. 223–4; αὐτοκραὲς Salm. | add. Mus. **8426** αὐτοκτίτους Salm. **8428** ὅταν ἀρχὴν H: La.; εἰς δοχὴν Abresch. Misc. obs. 5, 1, 109 | κληθέντι H: Heins. | ἑαυτῶ H: La. **8429** αὐτόδηλα ἑαυτὰ δηλοῦντα ad αὐτόκραντα ref. Nauck ad Aesch. fr. 295; κίονα μονόλιθον ad κράνον *caput* Kust.

8429 αὐτόκρανα· αὐτόδηλα, ἑαυτὰ δηλοῦντα. ἢ κίονα μονόλιθον D
8430 *αὐτοκράτωρ· αὐτεξούσιος ἢ ⌊κοσμοκράτωρ vg[38]AS[85]
8431 αὐτόλειον· †λειτόν D
8432 αὐτόλαβον· ἑαυτοῦ λαβὴν ἔχον D
8433 αὐτολήκυθοι· οἱ πένητες, οἱ μόνην λήκυθον ἔχοντες· ἢ δι' ἑαυτῶν βαστάζοντες τὴν λήκυθον, οὐ δι' οἰκετῶν (Dem. 54, 14) D
8434 *αὐτολόχευτος· θεός ἀγέννητος, αὐτογέννητος (Nonn. Dion. 8, 87) vg[35]AS[77]Σ
8435 *αὐτόμαρτυς· ὁ ἑαυτῷ μαρτυρῶν (Aesch. Ag. 989) AS[79]
8436 αὐτόλυσις· δέμα, ἐφ' ᾧ ἀγκύλη ἐφῆπται, καὶ οὐχ ἅμμα γέγονεν D
8437 †αὐτομάττιτα· σπέρμα ἀνδρός D
8438 *αὐτοματίσαντες· ἀφ' ἑαυτῶν πράξαντες (Xen. Cyr. 4, 5, 21) AS[91] Att.
8439 αὐτόματοι δ' ἀγαθοί· παροιμία D? Prov.?
8440 *αὐτόματον· αὐτοφυές (Hdt. 3, 100) vg[30]AS[73]
8441 αὐτομαχεῖν· αὐτοδικεῖν (Lys. fr. 102 S. = 120 C.) D
8442 αὐτόμοιρος· μονόμοιρος. Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ (fr. 250 R.) D
8443 αὐτόμολος· ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθών, προδότης
8444 αὐτομόλπως, αὐτόμολπα ὁμοίως ἐκείνοις D
8445 *αὐτομόλως· προδοτικῶς vg[18]AS[52]Br[1195]Σ [Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ (fr. 691 R.)]
8446 *αὐτονυχί· αὐτῇ τῇ νυκτί (Θ 197) vg[24]AS[63]Br[897]Σ Hom.
8447 αὐτόξυλον· αὐτοδημιούργητον ξύλον. ἢ ξύλινα (Soph. Phil. 35) D
8448 αὐτοξενεῖν· ἐν ἴσῳ τῷ προξενεῖν D
8449 αὐτόπαιδα· αὐτὸν τρόπῳ τινὶ παῖδ' ὄντα. ⟨Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ⟩ (fr. 1029 R.) D
8450 †αὐτοπέλις· κλῖμαξ D
8451 αὐτόπαστοι πύλαι· παστάδας ἔχουσαι, ποικίλαι D

8429 αὐτόδηλα EM 173, 34 **8430** cf. Schol.[Θ] Thuc. 1, 126, 8 **8433** cf. EM 174, 5; – ἔχοντες Harp. 67, 7[epit.] (Σ' 2442); (Poll. 10, 62 [cit. Dem.]) **8434** Σ α 1114 **8438** Moer. 192, 6 (α 164 H.) **8439** Zenob. vulg. 2, 19; Prov. Bodl. 150; proverbio varie usi sunt Hes. fr. 264, Cratin. fr. 182 K.–A., Eupol. fr. 315 K.–A. **8441** cf. Harp. 68, 3[epit.] (Σ' α 2451) **8445** – προδοτικῶς Σ α 1115 **8446** Σ α 1116; Ap. S. 48, 10; Schol.; E. Gen. α 1431 (EM 173, 55) **8449** Σ''' α 2473

8431 λιτόν Mus.; λεῖον Schm. **8434** ὁ θεὸς ὁ ἀγ. ΚΣ **8436** ἅμα H: HSt. Ind. **8437** 'latetne vox cum Lat. *mutto* cognata?' La.; cum μάττω cogn. esse vidit M. Sonnino Prom. 38, 2012, 75–6 **8438** αὐτοματήσαντες H: Kust. Abresch. Misc. obs. 5, 1, 109 = K Moer. **8442** αὐτομάρος H: Cas. in Athen. p. 847 | σικυωνία H: Mus. **8445** incl. trsp. ad gl. 8449 Nauck **8446** αὐτονυχεὶ H (Schol. E. Gen.): Mus. = ΚΣ Ap. S. **8447** ξύλινον Pears. 131 **8448** αὐτοξένειν H: accent. Mus. | τοῦ H: Mus. **8449** Σοφοκλῆς add. Σ''', Σοφ. Φαίδρᾳ e gl. 8445 **8450** αὐτοποδίς ci. La. **8451** l. αὐτ. H: Phav.

D **8452** αὐτόποδον καὶ αὐτοποδητί· τὸ ἐκ ποδὸς βαδίζειν (-ητί Luc. lex. [46] 2)
D **8453** αὐτοποίητον· εὐτελές
D **8454** αὐτοπάμονα· ἐπίκληρον
8455 αὐτοπόκιστον· μὴ κεκαρμένον. οἱ δὲ εὐτελὲς ἱμάτιον
8456 *αὐτόπρεμνος· αὐτόρριζος (Eupol. fr. 260, 25) (vg[21]AS[53]Br[505]Σ)
8457 *αὐτόπτης· θεατής vg[36]AS[78]
8458 αὐτορέγμων· ἑαυτῷ ἐργαζόμενος
D **8459** αὐτορέγμονος πότμου· ὅσον ἑαυτὸν ἔρεζε καὶ κατέθυσε. ⟨ἢ⟩ αὐτορέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα. Αἰσχύλος Κρήσσαις (fr. 117 R.)
8460 αὐτός· ἢ ἐγώ. ἢ ⌊σύ Br[1250]. ἢ ἐκεῖνος
8461 *αὐτόσε· ἐκεῖσε vg[9]AS[48]Σ
8462 αὐτόσιτον· τὸν ἑαυτὸν τρέφοντα. ἢ τὸν σὺν ἑτέρῳ δειπνοῦντα, καὶ ἑαυτῷ φέροντα τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ δεῖπνον (Crobyl. fr. 1, 1 K.–A.)
D **8463** αὐτόσσυτον· αὐτοκέλευστον. Σοφοκλῆς Σκυρίοις (fr. 559 R.)
D **8464** αὐτοστέριφον· ἰσχυρόν. αὐτοφυές
D **8465** αὐτόστολον· αὐτοσκεύαστον (Soph. Phil. 496)
D **8466** αὐτοσχεδές· ὑποδήματος εἶδος γυναικείου (Hermipp. fr. 17 K.–A.)
8467 *αὐτοσχεδιάζει· πάραυτα λέγει AS[74]
Ap. S. **8468** αὐτοσχεδίῃ· ἀπὸ χειρός. ⌊ἀπὸ τοῦ σύνεγγυς (O 510) (S[107])
8469 *αὐτοσχέδιον· τὸ εὐθὺς ῥηθὲν vg[1]AS[46] ἢ ὑπαγορευθέν g[1]AS[46] ἢ γενόμενον vg[1]AS[46]
LXX **8470** *αὐτοσχεδίως· αὐτομάτως vg[32]A[76]Σ, ταχινῇ δυνάμει (Sap. 2, 2) (S[106])
Hom. **8471** αὐτοσχεδόν· ἐγγύς, *ἐκ τοῦ σύνεγγυς (O 386) A[59]Σ. παρ᾽ ἄλληλα
D **8472** αὐτότεγον· ἀπηρτισμένον, πλῆρες ὅσον δεῖ

8453 Ph α 3245 **8456** Σ α 1117; cf. Schol. Soph. Ant. 714 **8461** Σ α 1112 **8463** Σ''' α 2479 (Phryn. praep. soph. fr. 281) (fab. om.) **8466** Poll. 7, 89 (cit. Hermipp.) **8468** Ap. S. 47, 12; cf. Schol. **8470** Σ α 1119; gl. Sap. | **8471** ἐκ τοῦ σύνεγγυς Σ α 1113. 1118; Schol.; cf. E. Gen. α 1430 (EM 174, 11)

8452 αὐτόπεδον H: Mus. | αὐτοπόδητι H: accent. Mus. **8454** αὐτόπομα H: Alb. **8455** κεκραμμένον H: Mus. **8456** αὐτόριζος H (K[vASBr]Σ Schol. Soph.): Mus. = K[g]Σ'' **8458** ἑαυτὸν ⟨κατ⟩εργαζόμενος ci. La. **8459** l. αὐτ. H: Heins. Voss. | κατευθὺς ἑαυτορέγμονος H: L. Dind. Thes. 3, 11D, ⟨ἢ⟩ Nauck | κρήτη (?) H: L. Dind. **8461** v.l.: gl. 8400 **8462** ἑτά(?)ρω H: Mus. **8463** αὐτόσυτον H: Cocc. Voss. = Σ''' | ἀκυρίοις H: Jun. Scal. Funger. al. **8465** αὐτόστυλον H: Guyet **8466** αὐτοσκεδὲς H: ed. 1521 = Poll. **8470** αὐτοσχεδίως pr. om., tum in mg. scr. H | ταχὺν ἢ H: K **8471** παράλληλα H: La.

8473 αὐτόταγος μύλη· ἀδέσποτος, παρόσον οὐδεὶς ἔλαυνεν αὐτήν· ταγοὺς γὰρ τοὺς ἡγουμένους ἔλεγον. ἔνιοι δὲ αὐτάγγελον D
8474 αὐτοτελὲς ψήφισμα· τὸ μὴ προβεβουλευμένον (Hyperid. 3, 15) D
8475 *αὐτοτελής· τέλειος vg[23]AS[56]Br[1072]Σ
8476 αὐτοτελὴς δίκη· ἀφ᾽ ἧς μὴ ἔστιν ἐφιέναι D
8477 αὐτοῦ· *ἐκεῖ vg[26]AS[67], αὐτόθι, ἐπὶ τόπου (A 428 . .). εὐθύς K + Hom.
8478 αὐτοῦ ἐνεύναιον· τὸ ἴδιον ἐγκοίτιον (ξ 51) Hom.
8479 *αὐτουργός· ὁ δι᾽ ἑαυτοῦ ἐργαζόμενος (Eur. Or. 920) vg[42]AS[89] Eur.
8480 αὐτοφαρίζειν· αὐτοματεῖν D
8481 αὐτόφλοιον· αὐτόδερμον (Theocr. 25, 208) D
8482 αὐτόφορβος· αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκῃ (fr. 114 R.) D
8483 αὐτόφορτοι· αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις. Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ (fr. 251 R.). ὁ δὲ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι (fr. 266 K.–A.) τοὺς τὰ κοινὰ φόρτιζομένους ἔφη D
8484 αὐτοφωρία· τὸ ἐπὶ αὐτῇ φωρᾷ D
8485 αὐτόχειρ· φονεύς
8486 *αὐτόχειρες· οἱ ταῖς ἰδίαις χερσὶ φονεύοντες (Act. 27, 19) AS[81][vg[39]Br[824]Σ] N. T.
8487 αὐτοχειρί· ὁ ἑαυτὸν φονεύων
8488 αὐτοχειρία· τὸ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ποιῆσαί τι
8489 αὐτόχειρος· ὁ ἑαυτὸν ἐγχειρίσας
8490 *αὐτόχθοσι· τοῖς ἐν ἰδίᾳ γῇ ἢ τόπῳ οἰκοῦσιν (Lev. 17, 15) AS[62] LXX
8491 *αὐτόχθων· ἐντόπιος, ἐγχώριος, ⌊πολίτης, γνήσιος vg[22]AS[55]
8492 αὐτόχθων ἑστία· ἡ τοῦ Χείρωνος παρόσον ἐν τοῖς ὄρεσι διῆγεν (trag. ad. fr. 201 K.–S.) D
8493 †αὐτοχθηδόν· αὐτοποίητον D
8494 *αὐτόχρημα· αὐτὸ τὸ πρᾶγμα (Ar. Equ. 78) vg[29]AS[69]Br[903] Att.
8495 *αὐτοχόωνον· αὐτοχώνευτον (Ψ 826) S[109] Hom.
8496 αὐτοχόωνον· αὐτοχώνευτον. ἀπ᾽ αὐτῆς τῆς χωνείας τὸ τέλειον ἔχοντα, καὶ μὴ προσδεόμενον ἄλλου τινὸς εἰς συμπλήρωσιν. ἢ αὐτόχυτον. ὅλον στερέμνιον, οὐ κοῖλον (Ψ 826) D?

8473 – ἀδέσποτος cf. EM 173, 46 **8475** Σ α 1120 **8476** cf. Σ′ α 2461 **8477** αὐτόθι – Schol.; αὐτόθι Ph α 3258; ἐπὶ τόπου Su α 4531 **8478** ἐγκοίτιον Schol. **8483** ὁ – Ph α 3260 **8487** cf. Σ α 1121; lex. rhet. 199, 21 **8488** Σ α 1123 (expl. deest); cf. Phryn. praep. soph. 10, 9 **8490** gl. Oct. α 4 **8492** Paus. α 171; EM 173, 41 **8494** E. Gen. α 1424 (EM 174, 9) **8495** Schol. **8496** αὐτοχώνευτον Ap. S. 48, 6; – συμπλήρωσιν cf. Paus. α 172

8473 ἐνταγοὺς H: Sop. Voss. **8474** l. αὐτ. H: Schm. | προβεβουλόμενον H: Mus. **8476** ἐφ᾽ H: Mus. = Σ′ **8478** l. αὐτ. H: ed. 1521 **8482** αἰσχῦλος H: accent. Mus. **8483** σικυωνία H: Mus. | χειρῶσι H: accent. Mus. (qui et scr. -ωνι) **8484** αὐτοφορία … φορᾶ H: HSt. Thes. 4, 311 **8489** ἐγχειρήσας H: Mus. **8492** l. αὐτ. H (EM): Schr. = Paus. | αὐτοχερῶν H: Mus. = testt. | χείρονος H: Mus. = testt. **8493** αὐτοχθῆδ(ον) H: accent. Mus.; αὐτόκτιτον Salm. **8495** αὐτόχωνον H: Pears. 132 = K Schol.

D **8497** αὐτοχροιηδόν· πρὸς τὸν χρῶτα
D **8498** αὐτόχρυσα· τὰ τίμια
D **8499** αὐτώδης· ὑπέρφρων. ἰδιογνώμων
D **8500** αὐτώλης· ὑβριστής. αὐτόχειρ
Hom. **8501** *αὔτως· μάτην Br[592](S[110]), ἁπλῶς, ἰώς ἔτυχεν (Α 133 ..) g[45]Σ
Ap. S. **8502** αὔτως· ἐπὶ μὲν τοῦ ματαίου καὶ κατακένου· ‘αὔτως γὰρ ἐπέεσσ’ ἐριδαίνομεν’ (Β 342). ἐπὶ δὲ τοῦ ὁμοίως· ‘ὣς δ’ αὔτως …’ (Γ 339 ..), ⟨ἐπὶ δὲ τοῦ αὔτως⟩· ‘φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως’ (π 143)
D **8503** αὐχάν· καύχησιν
D **8504** αὐχαλέοι· σεμνοί (Xenophan. VS 21 B 3,5)
D **8505** αὐχάττειν· ἀναχωρεῖν. καὶ τὸ ἐμμένειν ἐγχάττειν
Hom. **8506** ⟩αυχέες· καυχώμενοι (Θ 230)
D **8507** αὐχένιοι· χιτῶνος εἶδος, ὑπὸ Ἀντιφάνους (fr. 305 K.–A.)
8508 *αὐχεῖν· καυχᾶσθαι AS[13]
8509 *αὐχέω· εὔχομαι AS[22]
D **8510** αὐχήεις· σεμνός (Nonn. Dion. 14,60 ..)
Eur. **8511** αὔχημα· καύχημα, ἔπαρσις, ὑπερηφάνεια (Eur. Phoen. 1137)
8512 *αὐχήμασιν· ὑπερηφανείαις (Cyr. in xii proph. 1,285,11 ..) AS[15]
8513 *αὐχήματα· καυχήματα, σεμνολογήματα vg[1]AS[12]
Hom. **8514** *αὐχήν· τράχηλος (κ 559) vg[10]AS[19]
8515 αὐχήσασθαι· καυχήσασθαι
8516 *αὔχησις· σεμνότης AS[21]
8517 *†αὐχθῇ· αὐξηθῇ (S[24])
8518 *αὐχμεῖν· ξηραίνειν (Ar. Nub. 442) S[25]
8519 †αὐχμεῖς· ἀστεῖος
Eur. **8520** αὐχμηρόν· ξηρόν. *σκοτῶδες (Eur. Alc. 947) (v[6]Σ)
N. T. **8521** *αὐχμηρῷ· ξηρῷ g[7]AS[16]. σκοτώδει (2. Ep. Petr. 1,19) AS[16] (g[7]Br[823])

8499 Ap. Dysc. pron. 74,9; cf. Wack. Kl. Schr. 1,612 **8501** μάτην Schol.; cf. Su α 4538; ὡς ἔτυχεν Σ α 1125 **8502** Ap. S. 47,13; Apion 225,20–226,1 L.; ὁμοίως Schol. Γ **8503** Schol. Pind. Nem. 11,37 = 29 **8506** Schol. **8514** Schol. 559c; E. Gen. α 1432 (EM 174,19; Method.); cf. lex. can. Ioh. Damasc. 59,7 **8518** Schol. Ar. **8520** cf. E. Gud. 238,10; σκοτῶδες Σ α 1127

8497 αὐτοχροΐνδον H: Voss. **8499** ὑπερόφρων H: HSt. Ind. **8500** ὑβριστής ‘ad gl. praec. pert. videtur’ La. **8502** αὐτῶς bis H: spir. La., accent. Mus. = Apion | κατακείνου H: Mus. | ὡσαύτως H: Schm. = Ap. S. | suppl. La. = Ap. S. | φάγεμεν H: accent. Mus. = Ap. S. | πίεμεν H: accent. Schm. = Ap. S. **8505** Cretica (= -χάζειν) | ἐμένειν H: Mus. | χάττειν H: Lob. Rhem. p. 88; cf. Wack. Kl. Schr. 1,147. Synt. 2,155; cf. gll. π 4077. 4080 **8506** αὐχέε H, -ες Mus.: h. e. κενεαυχέες (Schm. = Schol.) | καυχόμενοι H: Mus. = Schol. **8507** αὐχένιον Blaydes Adv. 2,121 **8508** αὔχειν H: accent. Alb. **8510** αὐχηεὶς H: accent. Mus. **8516** αὐχῆτις H (K): Kust. Alb. **8517** αὐξυνθῇ H[c] (forma infimae Graec., cf. Lob. Phryn. p. 36, **. Veitch Gr. Verbs p. 101) **8519** αὐχμ(εν)οῖς ut vid. H, αὐχμεῖς Mus. **8521** σκοτώδη H: Mus. = K[AS]; σκοτεινῷ K[gBr]

8522 *αὐχμοί· ἀνομβρίαι vg^{5}AS^{14}Σ
8523 *αὐχμός· ξηρασία AS^{18}, ἀνομβρία. ἰ̓ένδεια AS^{18}. καυματινὸς ἀήρ g^{4}S^{26}. ἢ λιμὸς ἀπὸ ἀβροχίας γενόμενος S^{26}
8524 *αὐχμώδης· ξηρός (g^{2}AS^{17}Σ). ῥυπώδης (Eur. Or. 223 ..) (g^{2}S^{17}Σ) Eur.
8525 *αὐχμῶντα· ῥυπῶντα vg^{11}AS^{20}(Br^{822})
8526 αὔω· διαχέω, θερμαίνω· τὰ γὰρ προσηνῆ τοῖς θερμοῖς παρέβαλλον D
8527 αὔως· ἡμέρα (Sapph. fr. 123 V. ..) D
8528 ἀφαγνίσας· ἀποδύσας, ἢ συλήσας
8529 *⟨ἀφαγνίσασθαι·⟩ καθιερώσασθαι (A^{26}Σ), ἀφοσιώσασθαι (Num. 6,2) A^{26} LXX
8530 ἀφάδιος· ἐχθρός, ἀπὸ τοῦ ἀφανδάνειν. λέγεται δὲ καὶ ἀνφάδιος D
8531 ἀφαδίαν· τὴν πολεμικὴν ναῦν, διὰ τὸ ἀφανδάνειν (Eupol. fr. 376 K.–A.) D
8532 ἁφάζει· ἀναδέχεται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς (Aesch. fr. 420b R.) D
8533 Ἀφαία· ἡ Δίκτυννα, καὶ Ἄρτεμις D
8534 ἀφαιμάσαι· δαπανῆσαι, ἀπολειτουργῆσαι. καὶ ἀπολέσαι (Soph. fr. 1029a R.). ὁ αὐτὸς Δελφοῖς (com. ad. fr. *290 K.–A.) D
8535 ἄφαιμοι· ἀπόγονοι. εὐγενεῖς D
8536 †ἄφακες· εὐηθές
8537 *ἀφαιρεῖται· ἀποσπᾷ (A 182) vg^{11}AS^{29} Hom.
8538 *ἀφαίρεμα· ἀνάθημα. δῶρον (Exod. 29,28 ..) vg^{6}AS^{25}Σ LXX
8539 ἀφαιρήσασθαι· λαβείν, στερήσασθαι (A 161?) Hom.
8540 *ἀφελοῦνται· ἀποστεροῦνται (Cyr. in Esai. 70,700C M [Esai. 31,7 v.l.]) (AS^{35})
8541 *ἁφαῖς· πληγαῖς (2. Regn. 7,14) vg^{15}AS^{33}Σ LXX
8542 ἀφάκη· ὄσπριον (Ar. fr. 787 K.–A.) D

8522 Σ α 1128; lex. rhet. 203,30 **8523** ξηρασία cf. E. Gen. α 1433 (EM 174,13) **8524** Σ α 1129 **8526** τὰ – cf. Schol. Pind. Py. 9,66a **8527** E. Gen. α 1438 (EM 174,43; cit. Sapph.) **8528** cf. Σ α 1132 **8529** cf. E. Gud. 239,13; Phryn. praep. soph. 47,2; καθιερώσασθαι cf. Σ α 1132 **8530** – ἀφανδάνειν Ael. Dion. α *198; E. Gen. α 1440 (EM 174,50; Hdn.) **8532** Ph α 3296 **8533** | cf. Paus. perieg. 2,30,3 (Pind. fr. 89b) **8534** ἀπολέσαι Ph α 3297 (cit. Soph.) **8538** Σ α 1133; gl. Oct. α 12 **8541** Σ α 1134; Schol. Plat. Axioch. 365a **8542** Ph α 3283 (cit. Ar.); Diosc. mat. med. 2,148

8523 καῦμα αἰρὸς (?) H: Mus. = K **8525** ῥυποῦντες K^{Br} **8528** h.e. ἀφανίσας La. **8529** contin. H: n. gl. et le. suppl. Heins. Pears. 132. Kust. al.; ἀφαγνίσαι· καθιερῶσαι KΣ **8530** v.l.: gl. 3322 **8531** τὸν πολεμικὸν νοῦν Pears. 132 **8532** ἀντέχεται Ph **8533** δικτύννα H: accent. Schm. Add. 5,17 **8534** v.l.: gl. 8700 | ἀφαιᾶσαι H, -άσαι Ph: La. ('sanguinem = argentum effundere, eadem metaphora Timocl. fr. 35 [37 K.–A.]. Artem. on. 1,61. Cic. Verr. 2,3,83. ad Att. 6,1,2' La. | ἀπαλγῆσαι H: La. | Ἀδελφοῖς Flor. **8536** v.l. gl. 8634 (Voss.) **8538** v.l.: gl. 8604 | ἀφαίρημα H (K^{S}): Heins. Biel. = K^{vgA} testt. **8540** ord. ἀφαιροῦνται postulare not. Pears. 132. Perg. Voss. = K **8541** n. lin. φαῖς H: ἀ ins. Mus. **8542** ἀφάη H: Sop. Heins. Salm.= testt.

D **8543** ἀφαλέον· συνηγμένον, κοινόν
Hom. **8544** ἄφαλον· φάλον μὴ ἔχον (Κ 258)
Hom. **8545** *ἄφαλόν τε· μήτε προμετωπίδα (Κ 258) AS[23]
Ap. S. **8546** ἄφαλος· περικεφαλαία μὴ ἔχουσα φάλους. φάλοι δέ εἰσιν οἱ λαμπροὶ ἧλοι, ἢ τὰ ποικίλματα (Κ 258)
D **8547** ἄφαλτοι· οἱ ἀναπηδῶντες
D **8548** ἀφαμιῶται· οἰκέται ἀγροῖκοι, περίοικοι
Hom. **8549** ἀφανδάνει· ἀπαρέσκει (π 387)
Hom. **8550** ἄφαντον· ἀφανές (AS[27]), ἀθεώρητον, μὴ φαινόμενον (Υ 303)
8551 ἀφανῆ· μὴ ὁρώμενον
D **8552** †ἀφανίαν· συναγωγὴν ἑστιάσεως
D **8553** ἀφανίζειν· σήπειν. ἀπολλύειν
+ LXX **8554** ἀφανίσαι· σκεπάσαι. προνομεῦσαι (Ezech. 30, 9 . .)
8555 †Ἀφάνναι· χωρίον τῆς †Δαμαρτίδος φυλῆς, πόρρωθεν …
Hom. **8556** *ἀφάμαρτεν· ἀπέτυχεν (Θ 119 . .) S[37]
Hom. **8557** ἀφαμαρτοεπής· ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν (Γ 215)
Hom. **8558** *ἄφαρ· ταχέως vg[3]Br[856] ἢ εὐθέως (Α 349 . .) vg[3]AS[20]Br[856]. ⟨ῥᾳδίως⟩ (θ 270) S[20]
8559 [ἄσπετος· πολύς.] ἄριστος. βοηθός [ῥᾳδίως]
D **8560** ἄφαρβαν· ἐλεύθερον
8561 †ἀφαρεῖ· ἱδροῖ †ἀνιμᾶται
D **8562** ἀφαρεύς· τοῦ θήλεος θύννου τὸ ὑπὸ τῇ γαστρὶ πτερύγιον
D **8563** ἀφαρκίδευτον· ἄγρυπτον. ἀρυτίδωτον
D **8564** ἄφαρκτος· ἀφύλακτος
D **8565** ἀφάρμακον χρῶμα Οἰδίποδος· ἄνευ ἄνθους. ἄνθη γὰρ τὰ φάρμακα (trag. ad. fr. 201a K.–S.). καὶ τὰ βαφεῖα φαρμακῶνας Σοφοκλῆς (fr. 1109 R.) ἔφη

8544 lex. Hom. α 876 **8545** Schol. **8546** Ap. S. 49, 8 **8548** Athen. 6, 263f **8549** Ap. S. 48, 29; cf. Schol. **8554** | gl. Ezech. **8556** Schol.; E. Gen. α 1442 (EM 174, 56) **8557** E. Gen. α 1441 (EM 174, 57) **8558** Apion 226, 3 L.; EM 175, 12; ταχέως Ap. S. 48, 18; – εὐθέως Schol. A; E. Gen. α 1447; ῥᾳδίως Ap. S. 48, 21; EM 175, 20 **8562** Arist. h. an. 543a13 **8565** – φάρμακα Eust. Od. 1416, 1 (1, 56, 32 St.); cf. Ph α 3295

8543 ἀφελέον H: Kust. coll. gl. 2837 **8544** φαλὸν H: accent. lex. Hom. **8545** ἀφάλονται H: Schow 160 n. 4 **8546** φαλοὺς H: accent. Ap. S. | φαλοὶ H: accent. Schm. **8547** ἀφάλται ci. La. **8548** Cretensium (Athen.) cf. Be. 2, 781 | πάροικοι H: Kust. coll. Arist. Pol. 1271b30 **8550** ἄφαντος H: Mus. | αφαντοι· αφανεις K | aliter La. a) ἄφαντος· ἀθεώρητος b) *ἀφανές· μὴ φαινόμενον (Pp) **8552** 'αμφᾱνιαν invitationem cenae publice propositam?' La. **8553** ἀπολύειν H: Schr. **8555** Δαμαρετίδος Kaib. (Epich. fr. 67 K.–A.); Ἄφιδνα … Αἰαντίδος La. ('audacter' Bühl. ad Zenob.) | lac. (prov. εἰς Ἀφάννας) indic. Alb. **8558** add. e gl. 8559 Pears. 761. Perg. Alb. (cf. K testt.) **8559** incl. = gl. 7765 et 8558; rel. vel expl. sine le. vel leg. ἀρηγός· β. (La.) **8560** ἄφαρβον Mus.; ἀφάρυμον· ἀνελεύθερον Schm. coll. gl. 8570 **8561** ἀφρεῖ· ἱδροῖ Kust.; ἀπαρύει· ὑδρεύει Cor. **8562** θύνου H: Mus. = Arist. **8563** ἄγρευτον H: La. | ἀθυσίαστον H: Schm. **8565** l. ἀφάρ. H (Ph): Heins. | φαρμακῶντας H: Salm. Heins. Kust.

8566 ἄφαρον· ἀνήροτον (Callim. fr. 287 Pf.) D
8567 ἄφαροι· ἀνείματοι, ἀνένδυτοι D
8568 [ἄφαρ· εὐθέως]
8569 *ἀφάρτερος· ταχύτερος (Ψ 311) (AS^{28}Br^{571})
8570 ἀφάρυμος· ἄτολμος D
8571 ἀφάρωτος· ἀναροτρίαστος (Callim. fr. 555 Pf.) D
8572 ἀφασία· *ἀφωνία Br^{848}Σ(vg^{1}A^{16}S^{41}). ἔασις. στέρησις. *σιωπή (AS^{17}), ἀναυδία
8573 *ἀφάσσειν· ψηλαφᾶν (g^{9}Σ), παρὰ τὴν ἁφήν (Greg. Naz. c. 2,1,1, 92 [37,977,3]) Greg. Naz.
8574 †ἀφατῆλες· μαστοί, θηλές
8575 ἄφατον· ἀμήχανον. *πολύ (vg^{13}A^{31}S^{30}). ἄρρητον. ἀμέτρητον vg^{13}AS^{30}. δεινόν (g^{2}AS^{19})
8576 ἀφαυροῖσιν· ἀσθενέσι AS^{21}, ταπεινοῖς
8577 ἀφαυρότατος· ἀσθενέστατος S^{42}, ταπεινότατος (Ο 11) D
8578 *ἀφαυροῦ· ἀσθενοῦς (Η 235) AS^{18}Σ(g^{5}Br^{837}) D
8579 *ἀφαυρότερος· ἀσθενέστερος (Η 457) AS^{22}(vg^{4}Σ) D
8580 ἀφάψαι· συνδῆσαι (Hippocr. fist. 4 [6,450,21 L.]). σμῦξαι D
8581 ἀφείδιτος· ἡμέρα παρὰ Λάκωσιν, ἐν ᾗ θύουσιν D
8582 †ἀφεδρῇ· ἀποπνίγῃ D?
8583 †ἀφεδνήν· ἀναιδῆ D
8584 ἀφεδρεῦσαι· ἐπὶ δίφρῳ καθίσαι D
8585 *ἀφέδρῳ· ἀκαθαρσίᾳ (Lev. 15,19 . .) vg^{15}AS^{35} LXX
8586 *ἀφεδρῶνες· σέλλαι vg^{9}AS^{29}Σ, σελλάρια g^{9}AS^{29}Σ. σωτήρια vg^{9} AS^{29}Σ. ἀναγκαῖα
8587 *ἀφεθῆναι · ἀπολυθῆναι AS^{22}
8588 *ἀφειδήσας· μὴ φεισάμενος. καταφρονήσας, ἢ περιϊδών (Cyr. in xii proph. 1,18,2) vg^{1}AS^{19}
8589 *ἀφειδία· καρτερία (Ep. Col. 2,23) vg^{3}AS^{23}Br^{1190}Σ N. T.

8569 Schol.; Orion 12,13; Su α 4559; E. Gen. α 1444 (EM 175,22); cf. Ap. S. 48,18 **8571** cf. E. Gen. α 1449 (EM 175,36) **8572** ἀφωνία Σ α 1136a; Schol. P 695; ἀφωνία et σιωπή E. Gud. 239,23; (Antiatt. α 136 [cit. Ar. et Hom.]) **8573** E. Gen. α 1445 (EM 175,55); – ψηλαφᾶν Σ α 1137; lex. Greg. carm. (ord. vers.) 239 **8577** Ap. S. 48,16; cf. Schol. | **8578** Σ α 1139; Schol. **8579** Σ α 1138; lex. αἱμ. α 146 (E. Gud. 239,7); cf. Schol. Nic. ther. 275a **8586** – σωτήρια Σ α 1141 **8589** Σ α 1142

8566 ἀνήρωστον H: Mus. **8567** ‘exspectes ἀφαρεῖς sed cf. Schulze QE 119’ La. | ἀνίματοι H: Sop. Pears. 133 **8568** incl. La., = gl. 8558 **8569** v. ad gl. 8608 **8570** ἄτομος H: Voss. Perg. Hemsterh. **8571** ἀνδρειότατος H: Heins. Voss. = E. Gen. **8573** ἀφασσεῖν H: accent. Mus. = testt. **8574** v.l. gl. 8702 (HSt. Ind.) **8580** συνδῆσιν H: Ald. | μῦξαι H: σμύξαι Perg., accent. Pezop. 1930,102 **8581** ἀφέδιτος H: HSt. Ind.; ἀφίδιτος Meurs. Misc. Lac. 49 | ⟨οὐ⟩ θύουσιν LSJ **8582** ἀφεδρεύῃ· ἀποπατῇ Cor. **8583** ἀμελγην ad gl. 8594 ci. La. **8586** ἀφεδρῶν H, -ών K^{vg} Σ (exc. Ph): Mus. = K^{AS} Ph **8589** v.l. gl. 8692

8590 †ἀφεικνούμενος· παραγενόμενος

LXX **8591** *ἀφείλαντο· ἀπεστέρησαν (Iob 24,10 ..) vg^{11}AS^{32}

N. T. **8592** ἀφεῖλεν· ἦρεν. ἔκοψεν (Ev. Matth. 26,51)

D **8593** ἀφελής· ἀσινής. καθαρός. ὁλόκληρος, ὁ μήτε πλεονάζων μήτε δέων τι τοῦ σώματος. καὶ πεδία ἀφελῆ· τὰ σύνδενδρα (Ar. Equ. 527)

D **8594** ἀφελγύνουσα· κακοῦσα

D **8595** ἀφελλίαι· μέλανες ἀλφοί

D **8596** ἄφελμα· τὸ κάλλυντρον (Hippon. fr. 79,20 W. = Degani v.l.)

8597 *ἀφελομένη· ἐπάρασα AS^{33}

8598 *ἀφέμενον· ἀποστάντα, ἀντιλέγοντα g^{6}AS^{25}Σ

Ap. S. **8599** ἄφενός· ὁ ἐξ ἑκάστου ἐνιαυτοῦ πλοῦτος (A 171 ..). ἢ ἄπενος, ὁ κεχωρισμένος πενίας

Hom. **8600** *ἄφενος· ὁ ἐνιαυσιαῖος καρπός· ἕνος γὰρ ⟨ὁ⟩ ἐνιαυτός (A 171 ..) vg^{17}AS^{36} [καὶ ἕνος ὁ ἐνιαυτός S^{36}]

8601 *ἀφέξει· ἀποστήσει vg^{10}A^{28}S^{30}Σ ἢ ἀποκωλύσει vg^{10}AS^{30}Σ ἢ ἀποσχήσει (AS^{30})

Hom. **8602** ἀφέξομαι· ἀποστήσομαι (τ 489) vg^{17}AS^{36}Σ

8603 †ἄφεος· ἄφωνος

8604 †ἀφέρεμα· ἀνάθημα. δῶρον. ξένιον

8605 ἀφέριστα· ἄχρηστα

8606 *ἀφέρτεροι· ἥσσονες AS^{26}

8607 ἀφερτέρους· πολὺ φερτέρους. ταχύτερους

Hom. **8608** ἀφέρτερος· ταχύτερος (Ψ 311 v.l.)

D **8609** ἄφερτος· ἀφόρητος (Aesch. Ag. 386 ..)

8610 *ἀφέσθαι· ἀποσχέσθαι g^{13}Σ

8611 *ἄφεσιν· ὕσπληγα AS^{31}

N. T. **8612** *ἄφεσις· ἀπόλυσις (Act. 13,38 ..) vg^{18}AS^{37}. συγχώρησις

8593 ὁλόκληρος Σ''' α 2518; Su α 4576; E. Gen. α 1451 (EM 176,14; cit. Ar.); (Antiatt. α 149 [cit. Soph. fr. 723 R.]) **8598** Σ α 1145 **8599** Ap. S. 48,30; ?Su α 4581; de accent. v. Orion 2,1 **8600** cf. Schol. **8601** – ἀποκωλύσει Σ α 1146 **8602** Σ α 1147 **8609** Schol. Aesch. Eum. 146 **8610** Σ α 1148

8591 contin. H: Mus. **8593** v.l.: gl. 8691 **8594** gl. φ 278 cft. La., unde ci. κακολογοῦσα **8595** μελανὸς ἀλφός H: HSt. Ind. **8596** gl. ο 1953 cft. Salm. **8597** ἀπάρασα Perg. **8599** l. ἀφέμενος H: Mus. = Ap. S. **8600** ενιαυσιος K^{vgA} | ἐνὸς H: accent. Mus. | ⟨ὁ⟩ Mus. = K | ἐνιαυτὸ̧ H: K (-τοῦ Mus.); ἐν. καὶ ἕνας dittogr. del. Kust. (καὶ κτλ La tacite) | ἕνας H: Salm. Alb. = K | ἄ. … ἡ ἀπὸ ἑνὸς ἐνιαυτοῦ περιουσία, πλοῦτος δὲ ὁ ἀπὸ πολλῶν Schol. **8601** ἀφεξέη H (? K^{S}): La. = K^{vgA}Σ | ἀποστήση H (H^{S}): H^{c} = K^{vgA}Σ | ἀποκωλύη H (-ύση Alb. = K^{S}): H^{c} = K^{vgA}Σ | ἀποσχίσει H: Mus. (qui et -ση); αποσχη K **8603** v.l. gl. 1630 (Schm.) **8604** v.l. gl. 8538 (Sop. Salm. Pears. 133) **8608** '= gl. 8569, v.l. Hesychii an Homeri, incertum' La. **8609** ἀφέρτερος H: Arnald. Lect. 26 **8612** ἀπόλαυσις H: Pears. 133. Voss. Kust. al. = K

8613 †ἀφεστακέναι· ἀπεσταλκέναι
8614 *ἀφέστατε· ἀφεστήκατε (Δ 340) A^{27} Hom.
8615 *ἀφέστηκας· ἐμακρύνθης (Ps. 9,22) S^{44} LXX
8616 *ἀφεστηκώς· μακρυνθείς S^{45}
8617 ἀφεστής· †ἀγαθός D?
8618 ἄφετος· ἀφειμένος
8619 ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος· παροιμία. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερὰ δρωμένων. ἔθος γὰρ ἦν τῇ Ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι Prov.
8620 ἀφέτην· ἀφήκασιν (Λ 642) Hom.
8621 *ἀφετηρία· ἀρχή g^{16}Σ(AS^{24}Br^{845}), ἡγεμονία
8622 ἄφετοι· οἱ ἱεροὶ βόες (Plat. Prot. 320a). *καὶ ἀπολελυμένοι (vg^{2} AS^{20})
8623 ἀφέξομαι· παύσομαι
8624 ἀφεύς· ἀδύνατος
8625 ἀφεψάλου· ἄνευ σπινθῆρος λαμπροῦ D
8626 ἀφέψειν· βάπτειν τρίχα D
8627 ἀφεψιασάμην· ἀφωμίλησα. Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις (fr. 138 R.) D
8628 *ἀφή· αἴσθησις χειρῶν, ἤγουν ψηλάφησις. ἢ χροιὰ λέπρας (Lev. 14,3 ..) vg^{5}A^{16}S^{17}Σ LXX
8629 *ἀφηγεῖσθαι· διηγεῖσθαι (Eur. Suppl. 186) vg^{3}AS^{11} Eur.
8630 ἀφηγήμων· ὁ ἀφηγούμενος ὁδοῦ, ὁδηγός D
8631 ἀφηγητής· ὁμοίως D
8632 †ἀφήγουσα· μεταστρέφουσα
8633 *ἀφῆκεν· ἐξέπεμψεν (Gen. 45,2 ..) S^{18} LXX
8634 †ἀφηκές· εὐηθές
8635 *ἀφηλικεστέραν· νεωτέραν AS^{9} Att.
8636 *ἀφῆλιξ· καταδεής AS^{8}, ἀτελής S^{8} τὴν ἡλικίαν AS^{8}
8637 *ἀφήμαρτεν· ἀπέτυχεν (Hippocr. epist. 16 [9,346,19 L.]) AS^{12}

8614 Schol. **8619** Zenob. vulg. 1,40; Prov. Bodl. 68; Schol. Ar. Vesp. 846a **8621** Σ α 1151 | **8627** Ael. Dion. α 200; Σ''' α 2524 (fab. om.) **8628** ψηλάφησις – Σ α 1152 **8629** Ph α 3337 (cit. Plat. leg. 845e); Phryn. praep. soph. 26,4 **8635** Moer. 191,28 (α 153 H.)

8613 ⟨ἀφεστάναι·⟩ ἀφεστηκέναι Kust. [-στακ- cit. Alb.] **8617** an Plut. qu. Gr. 292AB huc pert. dubitat Alb. **8618** ἀφεστὸς H: Kust. Alb. **8619** ἀφέστιος H: Mus. = testt. | μετενήνεται H: Mus. = Zenob. Schol. Ar. | δρομέων H: Meurs. Gr. fer. p. 117 = Prov.; καθημένων Schol. Ar. | αἰτία H: Mus. = testt. **8620** ἀφήκαμεν H: Mus. **8621** ἀφεστηρία Herw. 1895,335 | ἡγεμονία incl. La., 'e male intellecto αρχη [θύρα τοῦ ἱπποδρόμου add. Σ] nata' **8622** ἱεροβόαι H: Heins. Vales. Pears. 133. al. **8623** ἀφεύξομαι H: Salm. Arnald. Lect. 26 **8624** = gl. 8654, 'utrumque obscurum' La.; ἀφυής *vis* Schwenck 1853,496 **8626** ἀφεψεῖν H: accent. Mus. | βλάπτειν H: Scal. Sop. Heins. al. **8627** ἀφεψιασσάμην H: Nauck = Ael. Dion.; ἀφεψιαίμην Σ''' | ἀντινορίδαις H: Mus. **8628** ἀφὴ H: spir. ed. 1521 **8632** ἀφηγοῦσα H: accent. La. **8634** v.l.: gl. 8536 | h.e. ἄμφηκες· εὔηκες (Schm.) **8636** ἀφήλιξ H: accent. Schm. | ἄτμης H: La. = K

Hom. **8638** ἀφ᾽ ἡμείων· ἀφ᾽ ἡμῶν (Ε 258)
Hom. **8639** ἀφημένος· ἄποθεν καθήμενος (Ο 106) AS[13]
D **8640** ἀφημιάστους· ἀγροικίας
D **8641** ἀφημίζεσθαι· ἀθερίζεσθαι
D **8642** ἄφημοι· ἀνώνυμοι, ἀκλεεῖς
D **8643** ἀφήμονες· ἄρρητοι. οὐκ ὀνομαζόμενοι
8644 ἀφημοῦντας· ἀγροίκους
Greg. Naz. **8645** ἀφ᾽ ἡμῶν· ἄποθεν ἡμῶν (Greg. Naz. c. 1, 2, 10, 583 [37, 722, 9 M.])
D **8646** ἀφήμως· ἐν κόσμῳ, ἡσυχῇ (h. Apoll. 171 v.l.)
D **8647** ἄφηνα· ἔκοψα
D **8648** ἀφῆναι· τὸ τὰς ἐπτισμένας κριθὰς ταῖς χερσὶ τρῖψαι
8649 *ἀφηνιάζετο· ἐχωρίζετο S[19]
8650 *ἀφηνιάσαντες· ἀποχωρισθέντες vg[1]AS[6], ἐκ μεταφορᾶς ἵππων ἁρμάτων AS[6]
8651 *ἀφηνιαστήν· ὑπερήφανον A[7]Br[855](S[23]Σ), ἀνυπότακτον (Phil. leg. alleg. 3, 136) A[7](S[23]Σ)
D **8652** †ἀφηράαν· μακράν
8653 ἀφῄρημαι· ἐστέρημαι
D? **8654** ἀφης· ἀδύνατος, †ἄλλος. ἢ ἐξ ἧς
8655 ἀφήσασθαι· ἅψασθαι
D **8656** ἀφητορεία· μαντεία
Hom. **8657** ἀφήτορος· προφητεύοντος. ἢ τοῦ τοξότου (Ι 404)
8658 ἀφθίβορον· ὁ βορῶς ἐσθίων
8659 ἄφθα· ἡ ἐν στόματι ἕλκωσις (Hippocr. aphor. 3, 24 [4, 496, 13 L.]). καὶ φθόη δὲ τὸ αὐτό
Hom. **8660** *ἄφθιτον· ἄφθαρτον vg[1]AS[2]Br[840], θεῖον (Β 46 ..)
D **8661** ἀφθίτους γνώμας· ἀμετατρέπτους. Σοφοκλῆς Μυσοῖς (fr. 414 R.)
8662 ἀφθονία· πλῆθος. καὶ ⟨ἀ⟩κακία
8663 ἄφθονον· πολύ. καὶ πλούσιον
8664 ἀφθόνους· τοὺς ἅλας
8665 ἀφίας· βωμός
Eur. **8666** *ἀφῖγμαι· παραγέγονα (Eur. Tr. 58) vg[5]AS[20]Br[851]Σ

8638 Schol. **8639** Schol. **8646** Schol. Thuc. 3, 104, 5 **8651** Σ α 1155 **8657** Ap. S. 49, 15; Schol.; E. Gen. α 1466 (EM 177, 21) **8659** EM 177, 30; cf. Poll. 4, 200 **8660** ἄφθαρτον Ap. S. 49, 10; lex. Hom. α 863; Su α 4628; cf. ἄφθορον Σ α 1156 **8661** Ph α 3345 **8663** Σ α 1157; E. Gud. 242, 22 | **8666** Σ α **1158**

8639 ἀφημένος H: accent. Schol. **8640–1, 8644** gl. 8548 cft. Sop., Tsacon. ἀφαμίζω (Kuk. 1916, 73) La. **8640** ἀγροίκους Alb. **8646** cf. Wil. Il. u. Hom. 454 **8652** 'latet adv. in -δαν' La. **8654** ἀφῆς H: ἀφής coll. gl. 8624 Sop. Voss.; hoc et ἀφ᾽ ἧς conf. agn. Kust. | ἄλαλος Schm. **8655** h. e. ἀφάσασθαι **8657** τόξου H: Mus. = Ap. S. E. Gen.; τοξικοῦ Schol. **8658** 'vix sanum' La. **8661** l. ἀφθ. H (Ph): Mus. **8662** κακία H: Abresch. **8664** cf. gl. 2891 **8665** ἀδίας (gl. 1123) Kust.

8667 ἀφιγμένος· παραγεγονώς, *παραγενόμενος (Eur. Alc. 772 . .) vg[7]AS[21] Eur.
8668 *ἀ⟨μ⟩φιγύοισιν ἔγχεσι· δόρασι ἑκατέρωθεν ἐστομωμένοις (N 147 . .) S[23] Hom.
8669 †*ἀφιδήσας· ἀφροντιστήσας S[24]
8670 Ἄφιδνα· δῆμος τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς D
8671 †ἀφνιδρόν· ἀκοίμητον
8672 *ἀφίδρυμα· ἱερόν vg[10]S[25]Br[931]
8673 *ἀφίει· ἀπέπεμπεν (A 25 . .) S[26]Σ Hom.
8674 ἀφ᾽ ἱερᾶς· οὕτως ἐλέγετο γραμμὴ ἱερὰ παρὰ τοῖς πεττεύουσιν (Epicharm. fr. 202 K.–A.) Att.
8675 ἀφιερισμένα· περικεκαθαρμένα D
8676 *ἀφιερωμέναι· αἱ τῷ θεῷ ἀνακείμεναι S[28]
8677 *ἀφιέρωσε· τῷ θεῷ ἀνέθηκεν vg[11]S[27]
8678 ἀφίζειν· ἀποκαθίζειν
8679 *ἀφικάνει· παραγέγονεν (Z 388) (S[29]) Hom.
8680 ἀφ᾽ ἱκετηρίας· ἐπὶ τῶν κατασπουδαζομένων καὶ λόγου τυγχανόντων οὕτως ἔλεγον Att.
8681 *ἀφίκετο· παρεγένετο (α 332 . .) vg[2]AS[15]Br[842] Hom.
8682 *ἀφικνεῖται· παραγίνεται S[31]
8683 ἀφικμῶντο· ἀπεσείοντο. ἢ ἀπηλοῶντο
8684 *ἀφικομένῳ· παραγινομένῳ v(g)[3]AS[16]
8685 ἀφικόμην· ἀφῖγμαι (Eur. Or. 215) Eur.
8686 *ἀφίκου· παραγενοῦ (Iob 11, 7) vg[12]S[33] LXX
8687 *ἀφῖκται· παραγέγονεν vg[6]AS[18]Σ
8688 ἀφικτόν· ἀκάθαρτον. μισητόν D
8689 Ἀφίκτορα· τὸν ἱκέσιον Δία (Aesch. Suppl. 1) D
8690 ἀφικτρός· ἀκάθαρτος, μιαρός D
8691 †ἀφίλης· καθαρός. ὑγιής. ὁλόκληρος
8692 †ἀφιλία· καρτερία

8667 παραγεν. lex. can. 5 Bor. **8673** Σ α 1159; Schol. **8674** cf. Paus. α 176; Σ″ (Ph α 3354. Su α 4613; cit. Epicharm.) **8679** cf. Schol. **8681** Schol. **8686** gl. Iob **8687** Σ α 1161

8668 ἀφιγύοισιν H: Mus. = K | εὐχέσι H (τευχεσι K): Mus. | δόρατα … ἐστομωμένα H: Voss. = K **8669** h. e. ἀφειδήσας (gl. 8588; HSt. Ind.) **8670** ἄφνιδα H: Mus. **8671** h. e. ἄφυπνον (La.) **8672** ἀφίδρυσμα H (K[vS]): Arnald. Lect. 27 = K[gBr]; -υσμα praebet etiam inscr. dedicat. Lydia, 118 a.C. (G. Manganaro ZPE 61, 1985, 201 n. 17) **8674** ἱερὰ incl. La. | πιττεύουσιν H: Mus. = (Σ″) **8679** ἀφικανεῖ H: accent. Mus. = Schol. **8683** ἀφικλῶντο H: Alb. Hemsterh. | ἀποελῶντο H: Hemsterh. **8686** παραγενοῦ H (K[v] gl. Iob); 'immo παρεγενου [K[gS]]' La. **8688/90** cf. Fick 1904, 109 ('incerta' La.) **8689** ἀφικτορατὸν H: accent. et sep. Mus. **8691** v. l. gl. 8593 (Sop. Salm. Pears. 134. al.) **8692** v. l. gl. 8589 (Alb. Kust.)

8693 *ἀφιλοικτίρμονες· ἀνελεήμονες (Cyr. in Ioh. 3,93,24) v(g)^{13}(Br^{940})
8694 *ἀφιλότιμος· ταπεινός. παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν τιμὴν ⟨ἢ⟩ ἡττᾶσθαι ⟨δόξης⟩ vg^{1}AS^{14}Σ
D **8695** ἀφινιάζει· …
Hom. **8696** *ἀφίξεται· παραγενήσεται (Σ 270) vg^{4}AS^{17}Br^{849}
8697 *ἄφιξις· ἔφοδος vg^{αφο4}(AS^{19}Br^{1189}). παρουσία g^{αφο4}(AS^{19})
D **8698** ἄφιπποι· οἱ ἀπείρως ἔχοντες ἱππικῆς (Plat. Prot. 350a)
D **8699** ἀφίστησιν· σταθμῷ παραδίδωσιν
8700 †ἀφλάσαι· ἀπολέσαι
D **8701** ἄφλαστον· τὸ ἀκροστόλιον, τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης, ἀποτεταμένον εἰς ὕψος (Ο 717)
D **8702** ἀφλετῆρες· μαστοί, θηλαί
8703 †ἀφλοισβός· ἀφρὸς ὁ ἐκ ταραχῆς
Hom. **8704** *ἀφλοισμός· ἀφρός (Ο 607) S^{αφν5}Br^{948}Σ
D **8705** ἄφλους· ἄφλοιος
D **8706** ἀφνίδια· ἀφνίδαν, ἄφνω
Hom. **8707** *ἀφνειός· πλούσιος (Ε 9 ..) vg^{1}S^{2}Br^{838}Σ
D **8708** ἀφνός· ἐξαίφνης
D **8709** ἀφνύει, ἀφνύνει· ὀλβίζει
LXX **8710** *ἄφνω· ἐξαίφνης αἰφνιδίως (Prov. 1,27) S^{4}
8711 *ἄφοδος· ἀποχώρησις ἐπὶ τὸ ἀφοδεῦσαι [vg^{9}Σ]
8712 †ἀφόδιοι· ἐχθροί
D **8713** ἀφοίβατον· ἀκάθαρτον. Αἰσχύλος Νεανίσκοις (fr. 148 R.)
8714 †ἀφοιδεῖν· μὴ φροντίζειν
D **8715** ἀφοίνους· ⟨ἀ⟩φόνους. ὑγιεῖς
8716 †ἀφοισμός· ἀφρός
D **8717** ἀφόπλισον· ἀπόδυσον

8694 Σ α 1162; E. Gud. 243,10 **8698** Σ''' α 2547 **8701** Paus. α 177; Σ''' α 2550; Schol. Ap. Rh. 1. 1089a; ἀκροστόλιον Ap. S. 49,6; Schol.; EM 177,41; τὸ^{2} – πρύμνης gl. Hdt. 6,114 (Su α 4631); (expl. prior ex Apollod. FGrHist. 244 F 240, alt. ex Didym. fr. 48 Schm.) **8704** Σ α 1164; Schol.; Orion 11,12 (E. Gen. α 1475. EM 177,52) **8707** Σ α 1165; Apion 226,5 L.; Ap. S. 48,32; Schol. **8710** E. Gen. α 1477 (EM 178,17) | gl. Prov. **8711** Σ α 1166 | **8713** cf. Schol. Aesch. Eum. 237

8693 ἀφιληκτίρμονες H: Mus. = K **8694** ἡττᾶσθαι τιμή H (K^{AS} [η ad init. add. A]; τιμῆς Mus.): trsp. et suppl. La. =K^{vg}Σ (om. Σ''') **8696** contin. H: n. gl. Pears.761. Alb. = K | ἀφίζεται H: Salm. Voss. = K **8700** v.l. gl. 8534 (Alb.) **8702** v.l.: gl. 8574 | 'turgentes (ad φλέω)' La. | μαστοῖ H: accent. Mus. | θῆλαι H: accent. Mus. **8703** v.l. gl. 8704 | τραχῆς H: Mus. **8704** v. ll.: gll. 8703. 8716 | ἀφλοιμὸς H: Mus. = K (-σβος S) testt. (-υσμ- Σ$^{A\,Su}$) | cf. gl. φ 641 **8705** ἀφλοῦς H: accent. Alb. | ἀφλοῖο H: Guyet. Voss. **8706** Neogr. ἀφνίδια cft. La. | ἀφμίδαν H: Schm. tacite; 'ad explicandum l. formatum?' La. **8707** ἀφνεῖος H: accent. Mus. = K^{Br} testt. **8712** h.e. ἀφάδιοι (Sop. Kust.) **8713** ἀφοίβαντον HSt. Ind. | ἀνακάθαρτον H: HSt. = Schol. Aesch. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. **8714** h.e. ἀφειδεῖν (HSt. Ind.) **8715** add. Mus. **8716** v.l. gl. 8704 (Sop. Salm.) | ἄφρος H: accent. Mus.

8718 ἀφοπλίζειν· ἀφαιρεῖσθαι … D
8719 ἀφοπλίττονται· ἀπολύονται στρατείας D
8720 *ἀφόρητον· ἀβάστακτον vg[5]S[16]Br[854]Σ, ἀνυπομόνητον
8721 *ἀφορήτως· δεινῶς S[17]Br[836](g[6]), ἀβαστάκτως (Cyr. in xii proph. 1,309,3 ..) S[17](g[6])
8722 ἀφορίαν· ἀκαρπίαν
8723 †ἀφόριος· θρασύς. ἄπιστος
8724 ἀφωρισμένος· ἐκλελεγμένος, διακεκριμένος (Ep. Rom. 1,1) N. T.
8725 ἄφορκος· θρασύς. ἄπιστος D
8726 ἀφορμή· ἡ νῦν ἐνθήκη λεγομένη. Ἀριστοφάνης (fr. 744 K.–A.)· ‘μέλλει δὲ πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμήν.’ *ἢ πρόφασις. ἢ αἰτία vg[8]S[18] Att.
8727 ἄφοροι· ἀσύλληπτοι (Hippocr. nat. mul. 7 [7,322,10 L.]) D
8728 †ἀφόρτιον· ἄχρηστον. ἀκάθαρτον
8729 *ἀφορολόγητον· φόρον μὴ τελοῦν (1. Esdr. 4,50) vg[1]S[19] LXX
8730 ἄφορτος· οὐκ ἠγμένος τὴν Λυκουργείαν ἀγωγήν D
8731 *ἀφορῶντες· ἀποβλέποντες (Ep. Hebr. 12,2) S[20](vg[7]) N.T.
8732 ἄφος· ἡ τραγάκανθα D
8733 *ἀφοσιούμεθα· τὸ ὅσιον ποιούμεθα (Greg. Nyss. vit. S. Ephr. 46,849C M.) S[21](g[3]Σ)
8734 *ἀφοσιούμενοι· ἐν ὑποκρίσει g[3]S[22] θωπεύοντες S[22], τιμῶντες S[24](g[15]Σ)
8735 *ἀφοσιούμενος· πληροφορῶν, ποιήσας τὴν ὁσίαν (Hdt. 4,154,4 v.l.) g[14]S[23]Σ
8736 *ἀφοσιοῦν· καθαίρειν S[26]
8737 ἀφοσιοῦσθαι· ἀποκαθαίρεσθσι
8738 ἀφοσιώματα· καθάρματα, καθάρσια
8739 ἀφοσίωσις· ⟨θυσία, καθιέρωσις⟩
8740 ἀφοσιωμέναι· ἀνόσιαι. ἄποθεν τοῦ ὁσίου γεγενημέναι. Σοφοκλῆς Θυέστῃ β′ (fr. 253 R.) D

8718 Su α 4636 **8720** Σ α 1171; lex. Greg. or. 160,12 (LGM 173,12) | **8724** gl. Apost. 1 **8726** ἐνθήκη Harp. 69,15[epit.] (Σ′ α 2562); αἰτία Σ′′′ α 2562 (Phryn. praep. soph. fr. 292); (Poll. 3,84) **8732** EM 179,1 **8733** Σ α 1167 **8735** Σ α 1168 **8736** cf. Su α 4639 (p. 433,12) **8737** Su α 4639 (p. 433,13) **8739** Σ α 1170

8718 ἀφοπλίζεσθαι H: La. = Su | suppl. τὰ ὅπλα Alb. **8719** ‘Creticum. Lacon. Boeot. Be. 2,323. 699’ La. **8723** = gl. 8725 (del. Alb.) **8725** ἀφόριος H: La. **8726** τοὺς ⟨ ⟩ post ἀφορμήν trsp. La. **8727** ἀσύλημπτοι H: Mus.; ἀσύλητοι La. **8728** = ἀφόρδιον (Heins. Voss. Perg. al.) **8730** ἄφορβος ci. La. **8732** ‘αλφος? eadem λευκακανθα’ La. **8735** θυσίαν H (K[S]): Salm. Misc. defens. p. 379 = K[g]Σ **8736** καθαιρεῖν H: accent. Phav. = Su **8739** contin. ἀφοσιώσεις Mus. | expl. suppl. La. = K[p]; ἀνάθεσις Σ **8740** contin. H: Mus. | h. e. ἀφωσ- (Pears. 135); cf. gl. 8805

8741 ἀφοσιούμενοι· τιμῶντες
Att.? **8742** ἀφοσιώσεται· ἀπάρξεται ὁσίας χάριν
Att.? **8743** ἀφ᾽ οὗ γοῦν μνῆστις· ἀφ᾽ οὗ μέμνημαι (SH. ad. fr. 1073)
Hom. **8744** *ἀφόωντα· ψηλαφῶντα (Z 322) S[27]Br[831]
Hom. **8745** *ἀφραίνεις· μωραίνεις. παραφρονεῖς (H 109) S[7](vg[2]Σ)
8746 *ἀφραίνοντι· παρανοοῦντι. ἀσυνετοῦντι (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 329 [37. 995, 2 M.]) S[11]
8747 ἀφραδέα· ἐχθρά, πολέμια.†άδιαμέλητα. μωρά
Hom. **8748** ἀφραδέες· ἀδιανόητοι (λ 476)
Hom. **8749** *ἀφραδέοντι· παρανοοῦντι (I 32) S[8]
Hom. **8750** ἀφραδέουσιν· ἀφρονεύονται (η 294)
Hom. **8751** ἀφραδέως· ἀνεπιστημόνως, *ἀπείρως g[5]S[9]Σ, ἀδιανοήτως (Γ 436 . .) vg[5]S[9](Σ)
Hom. **8752** ἀφραδίῃ· ἀπειρίᾳ. ἀμηχανίᾳ (B 368)
Hom. **8753** ἀφραδίῃσι· μωρίαις, ἰανοίαις S[10], ἐξηχίαις (E 649 . .)
D **8754** ἄφρακτος· ἀφύλακτος. Σοφοκλῆς Αἴαντι μαστιγοφόρῳ (910)
D **8755** ἀφράκτους οἰκήσεις· τὰς μὴ ἐχούσας περιβολάς (Thuc. 1, 6, 1)
D **8756** ἀφράδμων· ἀσύνετος. ἀμαθης. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ (fr. 613)
8757 ἀφράσμων· ἀσύνετος
D **8758** ἀφράσσει· ἀσυνετεῖ
Eur. **8759** ἄφραστον· ἀπρονόητον, ὥστε μηδένα νοῆσαι. *ἀνεκλάλητον S[12], ἀνεκδιήγητον, ὃ μὴ φράζεται vg[1]S[12]. ἄλεκτον (Eur. Hipp. 820) vg[1]S[12]Br[853]
D **8760** ἀφραττίας· ἰσχυρός. Κρῆτες
D **8761** †Ἄφραττος· ἡ Ἑκάτη, παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 88 K.–A.)
Hom. **8762** ἄφρεον· ἤφριζον. ἵδρουν (Λ 282)

8741 Σ α 1180; EM 178, 56 **8742** ἀπάρξεται Σ′ α 2560 **8744** Ap. S. 49, 11; Schol.; E. Gen. α 1483 (EM 178, 30) **8745** Σ α 1173; Schol. **8748** Ap. S. 49, 14; Schol. 476a **8751** – ἀπείρως Ap. S. 48, 24; ἀπ. Schol.; ἀπ. – Σ α 1172 **8752** Schol.; E. Gen. α 1488 (EM 179, 21) | **8753** ἀνοίαις Schol. **8754** Schol. Soph.; Dion. Hal. de Thuc. 32 **8756/7** Σ‴ α 2565 **8758** Galen. lex. 87, 6 **8762** Ap. S. 49, 13; E. Gen. α 1491 (EM 179, 3) | Schol.

8741 ἀφονώμενοι H: La. = EM; ἀφωσιωμένοι (AD) vel ἀφωσιώμενοι (Ph) vel ἀφοσιώμενοι (BC Su) Σ (Cas. in Athen. p. 487 = AD); cf. gl. 8734 **8742** ὁσίαν H: Salm. Misc. defens. p. 379 **8743** contin. H: Mus. | γνωμηστὸς H: O. Schneider ad Callim. fr. anon. 150 **8744** ἁφῶντα H: Voss. Hill. = K testt. **8747** ἀφράδεα H: accent. Mus. | ἐχθρά, πολέμια ad ἀφάδια (Kust.); item ἀδιάλλακτα Schm. | ἀδιαμελέτητα Herw.; ἀτημέλητα La. **8750** ἀφρονοῦνται ci. La. **8753** ἐξήχι( ) H: Schow 162 **8755** ἀφάρκτους Thuc. **8756** ἀφράσμων Voss. = Σ‴ et gl. 8757 **8758** ἀφράσει H: Mus.; ἀφράζει Galen. **8759** φράζον H: La. = K **8760** ἀφρατίας H: La. (‘“qui nullis saepibus coercetur”, aries puta vel taurus; de ττ < κτ cf. Be. 2, 707’) **8761** = Ἄφραστος Ahr.; v. La. Kl. Schr. 678 **8762** ἔφριζον H: Mus. = testt.

8763 *ἀφρήτωρ· φρατρίαν οὐκ ἔχων S13, οἷον συγγένειαν (I 63) Hom.
8764 ἀφρίους· ἀθέρας D
8765 ἀφρῖνον· τάλαρον. †τῶν ἐκ τῶν ἑλκυσμάτων τῶν ἐρίων D
8766 ἄφρις· μύρτον D
8767 ἀφροδισία ἄγρα· Σοφοκλῆς Δανάῃ (fr. 166)· '†γόνοιον μήλων καὶ ἀφροδισίαν ἄγραν'. οἱ μὲν τοὺς πέρδικας, οἱ δὴ πρὸς τὸν καθαρμὸν ἁρμόζουσιν (τῇ δὲ θηλείᾳ παλεύοντες αἱροῦσιν αὐτούς), κακῶς δέ· χοίρῳ γὰρ καθαίρουσι καὶ ἀρνίῳ, ἀλλ' οὐ πέρδικι. λέγει οὖν τὴν τῶν συῶν διὰ τὸ καταφερὲς εἶναι τὸ ζῷον πρὸς συνουσίαν. καπρᾶν γέ τοι καὶ κάπραιναν ἀπὸ τούτου. δύναται δὲ καὶ τὴν τῶν αἰγῶν γονὴν δηλοῦν. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ζῷον λίαν ἐπτόηται πρὸς τὰ ἀφροδίσια· ὥστε καὶ εἰς ἑαυτὸ ὑβρίζειν D
8768 ἀφροδισιάζεσθαι· γυναικίζεσθαι D
8769 Ἀφροδίτη ψίθυρος· … (Cratin. fr. 386 K.–A.) D
8770 Ἀφροδίσιον· Ἀφροδίτης ἄγαλμα, ἢ *Ἀφροδίτης ἔργον vg3S14Br950Σ D + K
8771 ἀφροδίσιος ὅρκος· παροιμία, ἣν καὶ ἀναγράφουσιν· Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐ δάκνει· πρῶτος δὲ Ἡσίοδος (fr. 124 M.–W.) ἔπλασε τὰ περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰώ. 'ὤμοσεν, ἀλλὰ ⟨λέγουσιν⟩ …' (Callim. ep. 25,3) D
8772 ⟨Ἀφροδίτης·⟩ περὶ μὲν τῆς θεοῦ Ἀφροδίτης· 'ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης' (θ 267), ἐπὶ ⟨δὲ⟩ τῆς συνουσίας· 'καὶ ἐκλελάθοίν' Ἀφροδίτης' (χ 444) Ap. S.
8773 Ἀφρόδιτος· Θεόφραστος μὲν τὸν Ἑρμαφρόδιτόν φησιν, ὁ δὲ τὰ περὶ Ἀμαθοῦντα γεγραφὼς Παίων (FGrHist 757 F 1) εἰς ἄνδρα τὴν θεὸν ἐσχηματίσθαι ἐν Κύπρῳ λέγει D
8774 ἀφρονῆσαι· ἄφρονα γενέσθαι D

8763 Schol.; E. Gen. α 1492 (EM 178,38) **8767** – αὐτούς) Σ''' α 2571; cf. Ael. Dion. α 201. κ 9 **8769** cf. Ph α 3403 (cit. Cratin.) **8770** | Σ α 1174 **8771** Ph α 3394; cf. Schol. Plat. conv. 183b (25) **8772** Ap. S. 48,26; Apion 226,7 L.; EM 179,29 **8773** Σ''' α 2572 |

8763 n. lin. φρατίαν H, ἀ ins. rubr., del. Mus.: Funger. Sop. Pears. 761 = K **8764** ad Ind. *abhri-* Wack.*; cf. Hoffm. BB 18,1892,287 **8765** τὸν ἐκ Mus.; τὸν ⟨κλωστῆρα⟩ ἐκ ci. La. **8766** ἀφρὶς H: accent. La., 'e Veneris nomine decurtatum, cf. n. pr. Αφριος' **8767** l. ἀφρ. H: Mus. = testt. | ἀφροδεισία H: Mus. = testt. | γόνον τε Mus.; γονήν τε Nauck | ἀφροδεισίαν H: Mus. | οἱ δὲ H: Mus. | αἴρουσιν H: Guyet, cf. Σ''' | καπραίεναν H: Schm. = Ael. Dion. **8769** l. ἀφρ. H: Kust. Pears. 135 (tum lac.) | cf. Usener, Kl. Schr. 4,468 **8771** suppl. Ellis 1868; Callimachi loc. additicium esse cens. La. **8772** contin. H: n. gl. Heins.; l. suppl. Alb. = testt. | εὐστεφάνου H: Mus. = Ap. S. | τῆς ἀφρ. H: Pears. 135 = Ap. S. EM | ⟨δὲ⟩ Mus. = Ap. S.; καὶ ἐπὶ EM | ἐκλέλαθ(ον) τῆς H: Heins. = Ap. S. EM **8773** περὶ τὰ H: trsp. Mus. | παιάνισον ἄνδρα H: post Vales. (Παίων ἴσον) et Kust. (Π. ὡς) Bergk, coll. Plut. Thes. 20,3 **8774** γεννῆσαι H: Abresch. in Cattier. Gazoph. Graec. p. 13

D **8775** ἀφρόν· κυρίως θαλάσσιον (Σ 403). καὶ ἀφρῶδες δὲ διαχώρημα, ὡς Ἀριστοφάνης (Lys. 1257)· ‘πολύς †δέμας κατὰ τὴν …’

Att. **8776** ἀφροντιστεῖν· ἀμελεῖν (Xen. conv. 8,33)

8777 ἀφροντιστίας· ἀμελείας

Hom. **8778** [ἀφρός] *ἄφρων· μωρός, ἰάνους (θ 209 ..) (S^{16})

D **8779** ἀφύα· μεμβράς

D **8780** ἀφυδραίνεσθαι· περιρραίνεσθαι. ἀπολούεσθαι (Eur. Ion 97)

D **8781** ἀφύει· ἀπολευκαίνεται, καὶ ὥσπερ ἀφύης χρῶμα ἴσχει (Hippocr. aff. int. 40 [7,12 L.])

D **8782** ἄφυζε· ἀπόλαβε

D **8783** ἀφύη· τὰ μικρὰ ἰχθύδια

8784 *ἀφυής· δυσχερής $vg^{1}S^{8}Br^{572}$

8785 *ἄφυκα· ἀκαλλώπιστα $vg^{5}S^{9}$ · παρὰ τὸ μὴ ἔχειν φυκάριον ὃ βάλλουσιν αἱ γυναῖκες πρὸς φιλοκαλίαν. ῥοιδάριον S^{9}(vg^{5})

Eur. **8786** *ἀφύκτοις· οἷς οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν (Eur. Hipp. 1422) $vg^{2}S^{10}Br^{958}$(Σ)

Att. + Eur. **8787** ἄφυκτον· *ἄφευκτον S^{11}, ἀνεξάλειπτον (Eur. Med. 634)

8788 ἀφύκτως· ἀνεξαλείπτως

Hom. **8789** ἀφύλλοις· ξηροῖς (B 425)

D **8790** ἀφύλλου στόματος· ἄνευ ἱκετηρίας. Εὐριπίδης Ὀρέστῃ (383)

D **8791** ἀφύλλωτον πέτραν· ἄπορον. ἄδενδρον. οἷον λεωπετρίαν. Σοφοκλῆς Ἰοβάτῃ (fr. 299 R.)

8792 ἄφυλλον· λεῖον. ξηρόν. ἄνοζον. ψιλόν

D **8793** ἄφυλλος αὐχήν· οἱ δὲ ἄτρακτον

Hom. **8794** *ἀφύξειν· ἀπαντλήσειν (A 171) S^{12}

8795 ἀφυπνίσας· ἀφύπνισεν· …

8796 ἄφυρσιν· ἀκαθαρσία⟨ν⟩

Hom. **8797** *ἀφυσγετόν· συρφετόν, ἀκαθαρσίαν S^{13}, κόπριον [συρφετόν] (Λ 495)

8781 Galen. lex. 87,8 **8783** EM 179,36 **8785** Zonar. 352 | **8786** Σ α 1176; Schol. Soph. El. 1388; cf. lex. can. Ioh. Damasc. 60,10; Schol. Opp. hal. 3,112 **8787** – ἄφευκτον Moer. 188,11 (α 35 H.) **8789** cf. Schol. **8790** Schol. Eur. (139,18) **8794** Schol. **8797** cf. Schol. Nic. al. 342a; συρφετόν Ap. S. 48,33; Schol.; E. Gen. α 1494 (EM 179,46)

8775 contin. H: Mus. | θάλλον H: Kust. | (ἀφρὸς) δ’ ἅμα καττῶν σκελῶν Ar. **8776** contin. H: Mus. **8778** ἀφρὸς ab ἄφρων correctum esse vid. Alb. **8779** μέμβρας H: accent. Mus. **8780** spat.φαιδρύνεσθαι H: ἀ ins. Mus., cett. Pears. 135. Hill. Kust. | παραίνεσθαι H (περαίνεσθαι Ald.): Hill. **8781** ἁφυὴς H: accent. HSt. Sop. Salm. **8782** ἄφυσσε Mus.; cf. gl. 8803 et Schulze QE 312 **8785** πρὸς τὸ H: Mus. = K **8786** οὓς Alb. = K^{S}; ὧν K^{vgBr} **8787** l. ἄφευκτον H: Mus. = K Moer. **8789** ξηραῖς Alb. **8793** l. ἄφ. H: Alb. **8794** ἄφυξιν H (K): Alb. = Schol. | ἀπάντησιν H (-τλησιν K): Alb. = Schol. **8795** expl. deesse agn. Schm. **8796** ἀφυρεῖν H: La. **8797** ἀφύγετον H: ἀφύσγ- Ald., accent. Schm. coll. Lob. Prol. 374 | σύρπετον ἀκ. H: Guyet. Pears. 135. Kust. al. = K testt.; correct. ad fin. agn. Alb.

8798 *ἀφυσσάμενοι· ἀντλήσαντες (δ 359) S[14]Br[1271] Hom.
8799 ἄφυσσαν· τὴν κοτύλην ⟨παρὰ⟩ Ταραντίνοις (gl. Ital. 89 K.–A.) D
8800 ἀφύσσειν· ψηλαφᾶν. ἀπαρύεσθαι, ἀπαντλεῖν (Nonn. Dion. 14,125 ..) D
8801 ἀφύσσων· *ἀπαντλῶν g[4]Br[28]Σ, ἐκχέων (Α 598) Hom.
8802 ἀφύστα· κοτύλη. στάμνος D
8803 ἀφυτρίς· ἀρύταινα D
8804 ἀφύων τιμή· τὸ ἔλαιον, ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἕψονται (Ar. Ach. 640). λέγουσι δὲ Ἀττικοὶ πληθυντικῶς τὰς ἀφύας, ἑνικῶς δὲ οὐδέποτε· λέγουσι ⟨δὲ⟩ καὶ αὐτὰς ἀφρὸν διὰ τὴν λευκότητα D
8805 ἀφωσιωμένε· ἄποθεν τοῦ ὁσίου ἀφωρισμένε …
8806 Ἀχαία· ἐπίθετον Δήμητρος, ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν Κόρην ἄχους, ὅπερ ἐποιεῖτο ἀναζητοῦσα αὐτήν. Λάκωνες δὲ ἀγαθά. οἱ δὲ ἔρια μαλακά D
8807 †ἀχαίας· λύπας
8808 Ἀχαιΐδα γαῖα⟨ν⟩· ἡ τῶν Ἑλλήνων γῆ (Α 254 ..) Hom.
8809 ἀχαΐζειν· ἑλληνίζειν D
8810 Ἀχαιμένης· Πέρσης, ἀπὸ Ἀχαιμένους βασιλέως. καὶ Ἀχαιμενίδαι αἱ Περσεῖδαι (Hdt. 1,125,3) D
8811 ἀχαιῖναι ⟨καὶ σπαθίναι⟩· ἐλάφων ἡλικίαι D
8812 ἀχαίνει· σαίνει. ⌊παίζει (S[12]) κολακεύει D
8813 Ἀχαιοί· οἱ Ἕλληνες S[9](Br[861]). κυρίως δὲ Ἀχαιοὶ οἱ κατοικοῦντες μέρος τι τῆς Πελοποννήσου, τὴν καλουμένην Ἀχαΐαν (Α 22 ..) D
8814 ἀχαιομάντεις· οἱ τὴν τῶν … θεῶν ἔχοντες ἱερωσύνην ἐν Κύπρῳ D

8798 Schol. **8801** Σ α 1178; Ap. S. 48,25; Schol.; Ep. Hom. ad A 598b; EM 180,1 | **8804** – ἕψονται Su α 4660 (p. 435,14); λέγουσι – cf. Su α 4660 (p. 435,11–13); Σ' α 2576; (Athen. 7,284f ἀφύη sing. cit. ex Aristonym. fr. 2,2 K.–A.) **8806** – ἄχους Σ''' α 2590; Orion 18,22; EM 180,34; cf. Schol. Ar. Ach. 708a; Plut. Isid. 378e; Λάκωνες δὲ ἀγαθά Schol. Theocr. 7,5–9a **8810** Ἀχαιμένους – Orion 157,30 **8811** cf. Su α 4681; Ar. Byz. fr. 184 S.; Schol. Ap. Rh. 4,175b; gl. Antig. Car. 29. 70 (pp. 11,11. 20,18 K.) **8813** Ph α 3420

8799 ἀφύσσαν H: accent. Lob. Prol. 41; 'v.l. gl. 8802? sed cf. Lob. Paral. 135,30' La. | add. Schm.; ταραντίνοι Mus. **8800** ψηλαφᾶν ad ἀφάσσειν gl. 8573 (Alb. Kust.) | ἀπαρρύεσθαι H: Mus. **8801** ἀφυσσῶν H: accent. Mus. = K[Br] testt. **8802** 'formata ut λεπαστη' La. **8803** ἀφύτρις H: accent. La. | ἅρπαινα H: Scal., cf. gl. 7565 **8804** l. ἄφ. H: Heins. Salm. Pears. 135. al. = Su | sing. reperitur Ar. fr. 520,1 K.–A. | ⟨δὲ⟩ Mus. | ἀφρόν Ionic. (Archestr. SH 140,2) **8805** v.l. gl. 8740 (Schm.) **8806** ἐπὶ H: Mus. = testt. (praeter EM) | ἀχοὺς H: accent. Mus. = testt. | ἀγαθὰ ⟨τὰ χάϊα⟩ Baun. 1914,195; ἀγαθ⟨ὴ ἡ χαΐ⟩α Heins.; cf. Be. 2,319 | v.l. gl. 8877 | ἐρίθους Philit. fr. 45 Span. cf. Theogn. can. 315 (p. 58,31 C.) **8807** contin. H: Mus. | v.l. gl. 8833 (Kust.) **8808** ἀχάειδα H: Mus. | ⟨ν⟩ Mus. **8810** ἀπὸ ἀχαιμε( ) H: Mus. = Orion | ἀχαιμενίδες Mus. | περσίδαι H: Schm.; περσίδες Mus. **8811** ἀχαῖνε H: Sop. = testt. | add. La. = gl. Antig. Car. **8812** πέζει H: HSt. Ind. = (K) **8814** ἀχαιομαντεῖς H: accent. Mus. | lac. stat. La.

Hom. **8815** *Ἀχαιοῖς· τοῖς Ἕλλησιν (Α 2 ..)

On. sacr. **8816** Ἀχάζ· κατάσχεσις (4. Regn. 15,38 ..)

D **8817** ἀχανά· κλήματα

D **8818** ἀχάνας· τινὲς μὲν Περσικὰ μέτρα. Φανόδημος (FGrHist 325 F 19) δὲ κίστας, εἰς ἃς κατετίθεντο τοὺς ἐπισιτισμοὺς οἱ ἐπὶ θεωρίας [ἰόντες οἱ εἰς θεοὺς] στελλόμενοι (Ar. Ach. 108)

D **8819** ἀχάλκευτα τρύπανα· τὰ φρύγια πυρεῖα. Σοφοκλῆς Φινεῖ β΄ῳ (fr. 708 R.)

LXX **8820** *ἀχανεῖ· ἀνανοίκτῳ (Sap. 19,17) g^2S^{11}

8821 *ἀχανές· ἡπλωμένον g^4S^{13}

D **8822** ἀχάνη· μέτρον σίτου ἐν Βοιωτίᾳ, χωροῦν μεδίμνους με΄ (Ar. Ach. 108)

Att. **8823** ἀχανής· ἄφθογγος, *ἄφωνος vg^7Br^{862}(Σ), μὴ ἀνοίγων στόμα (Heges. com. fr. 1,25 K.–A.)

8824 †ἀχανόωσαν· ἐπιθυμοῦσαν

8825 *ἀχαρές· λυπηρόν $vg^5S^{14}Br^{961}$

8826 ἀχάριστα· ἀγνώμονα

Hom. **8827** ἀχάριστα· ἀχαρίστως, ἢ ἄνευ χάριτος (θ 236)

8828 ἀχαριστεῖν· μὴ χαρίζεσθαι (Antiph. soph. VS 87 B 54. Plat. conv. 186c)

Ap. S. **8829** ἀχαρίστερον· ἀχαριστότερον· ‘δόρπου δ᾽ οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον’ (υ 392). οἱ δὲ λυπηρότερον

D **8830** ἀχάρνα· εἶδος ἰχθύος (Callias fr. 6 K.–A.)

D **8831** Ἀχάρνη· δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Ἀχαρνικαὶ πύλαι Ἀθήνησιν

Prov.? **8832** Ἀχαρνικοὶ ὄνοι· ἐπὶ τῶν μεγάλων οὕτως ἔλεγον

Hom. **8833** *ἄχεα· λύπη (Γ 412 ..) (S^6)

8815 Schol. **8816** On. Colb. 301,36 Lag.; Basil. Caes. in Esai. 7,193 .. **8818** Ael. Dion. α 202; Schol. Ar. 108a; – κίστας cf. Poll. 10,164 (cit. Ar.) **8822** cf. Arist. fr. 566 (ap. Poll. 10,165. Schol. Ar.); Paus. α 179; Σ‴ α 2591 (cit. Ar.) **8823** ἄφωνος Σ α 1182; E. Gud. 249,15; Moer. 190,26 (α 122 H.) **8825** cf. Su α 4673 **8827** Ap. S. 49,25 | cf. Su α 4676 ad fin. **8828** Σ″ (Ph α 3428. Su α 4674); Tim. lex. α 84; cf. Harp. 70,7$^{epit.}$ (Σ′ α 2585) (cit. Antiph.) **8829** Ap. S. 50,3 (Apion fr. 26 N.) **8832** Diogen. 1,26 **8833** cf. Schol.

8816 ἄχαξ H: Mus. = testt. | κατάσχετος On. Colb. **8818** κιστὰς H: accent. Mus. = testt. | incl. del. Bernard., om. testt.; οἱ – στελλ. del. Kust. Alb. | τιλλόμενοι H: Mus. = testt. **8819** l. ἀχάλ. H: Pears. 136 | Φρύγια Cas. Theocr. p. 279; obloq. Alb. | φηνεὶ βω H: Mus. **8820** ἀχανανεῖ H: Mus. = K **8822** ἀχανῆ H: accent. Mus. = testt. | μέδιμνον εὖ H, μ. ἕν Ald.: Hemsterh. ad Poll. = Arist. **8824** ἰχανόωσαν (Ψ 300 c. Schol. et gl. ι 1135) agn. Voss. **8826** contin. H: Mus. **8827** ἀνευχαρίστως H: Biel. Alb. = Su **8829** ἀχαριτότερον H: Pears. 136 = Ap. S. | ἀχωρίστερον H: Mus. = Ap. S. **8830** ἀχάρνας Arist. h. an. 602a12; cf. K.–A. **8831** ἀχάρνικαι H: accent. Mus. **8832** l. ἀχ. H: Schr. Pears. 136 = Diogen. | ἀχάρνικοι H: accent. Mus. = Diogen. | Γμ Γμ H: Mus., cf. Diogen. **8833** ἀχέα H: accent. Mus. = Schol.

8834 *᾿Αχαιΐς· γυνή (Β 235 ..) vg[αχε5]S[αχε7] Hom.

8835 ἄχεϊ προτραπέσθαι· τῇ λύπῃ ὑπεῖξαι, καὶ οἷον ὑποχωρῆσαι (Ζ 336) Hom.

8836 ἄχειλον· ἄτροφον. πολύχορτον D

8837 ἀχείμαστον· ἀτάραχον (Aesch. Suppl. 136) D

8838 *ἀχείρωτος· ἀπόρθητος S[8], ἀήττητος, ἀνίκητος vg[2]S[8]· χειροῦσθαι γὰρ λέγεται νικᾶσθαι (Cyr. in Ioh. 3,73,5 ..) S[8]

8839 ἀχέλιον· τὸ λεπτομερὲς ⟨τῶν ἀχύρων⟩ D

8840 ἀχέλουρις· [τῶν ἀχύρων] ποίμνη τις, παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 90 K.–A.) D

8841 *᾿Αχελῷος· ποταμὸς ᾿Ακαρνανίας (Φ 194) vg[3]S[9.10]. καὶ πᾶν ὕδωρ οὕτως λέγεται S[10] Hom.

8842 ἄχεος νεφέλη· περιφραστικῶς λύπη (Ρ 591) Hom.

8843 *ἄχερδος· ἄκανθα ποιά S[11]· 'καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδω' (ξ 10) Hom.

8844 †ἄχερλα· ἰχθύς ποιός D

8845 *ἀχερούσια· ὕδατα S[12] ἐλώδη

8846 ἀχερωΐς· δένδρου γένος ἀκάρπου. λεύκη (Ν 389) [S[13]] Hom.

8847 *᾿Αχέρων· ποταμὸς ἐν ῞Αιδου (κ 513) g[αχα6]Σ Hom.

8848 †ἄχεται· στυγεῖ. μέμφεται

8849 ἀχέτας· ὁ τέλειος. καὶ φωνήεις (Eur. El. 151) Eur.

8850 *ἀχέτης· ὁ ἄρρην τέττιξ, ὁ λαλίστερος (Ar. Av. 1095 ..) S[αχη3] Att.

8851 *ἀχεύων· λυπούμενος (Ε 869 ..) S[14] Hom.

8852 ἀχήν· ἄπορος (Theocr. 16,33) D

8853 *ἀχηνεῖς· κενοί S[2]

8854 ἀχῆνες· πένητες D

8855 ἀχηνία· ἀπορία (Aesch. Cho. 418) g[1]S[4]Br[965]Σ, ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν. καὶ οἱ πένητες ἀχῆνες· τινὲς δὲ ὅτι τὰ κενὰ ἠχεῖ D

8856 ἀχείμονα· ἁγνήν (Nonn. Dion. 3,35?)

8834 Schol. **8835** – ὑπεῖξαι Schol. **8841** Schol.; EM 181,10 **8842** Schol. **8843** EM 181,7 (om. cit.); cf. Schol. 10c **8846** – γένος Ap. S. 49,31; λεύκη Schol. **8847** Σ α 1184; Ap. S. 49,32; E. Gen. α 1508 (EM 180,46) **8849/50** Paus. α 180 **8851** Schol.; cf. E. Gen. α 1510 (EM 181,9) **8855** ἀπορία Σ α 1185; Schol. Aesch. Ag. 418 | Ph α 3432; E. Gen. α 1511 (EM 181,15)

8834 ἀχεὴς H (αχεεις K[S]): Schm. = K[v] (αχαις K[g]) (Schol.) **8835** l. ἄχ. H: ed. 1521 = Schol. | ἄχειν H: Mus. = Schol. **8836** ἄχιλον Mus. ('recte' La.) **8837** ἀχείματον Aesch. **8839** v. gl. 8840 **8840** incl. ad gl. 8839 trsp. Guyet | πολίχνη Kaib. **8841** ἀρκαδίας H (K, exc. S[9] Αιτωλιας): Guyet. Palm. = testt. **8842** l. ἀχ. H: ed. 1521 = Schol. | ἀχαιὸς H: Mus. = Schol. **8843** ἀχέρδος H: accent. Mus. = testt. | ἐθριγκῶς ἐν H: Mus. **8844** ἄχερνα Salm. coll. gl. 8830 | ἰχθῦς H: accent. Mus. **8845** ἀχερού[σα] H: Mus. = K **8846** ἀχερώϊς H: accent. Mus. = testt. | λευκὴ H: accent. Mus. = Schol.; πευκη K **8847** ποτ. ἐλιάδου H: Mus. = K testt. **8848** h. e. ἀπέχθεται La. post Schm. | στύγει H: accent. Mus. **8849** φωνηείς H: accent. Mus. **8850** λαλίστατος H: La. = K **8855** ἄπορα H: Sop. Salm. Kust. = K testt. **8856** γαληνόν Ruhnk. Ep. crit. 2,28

8857 ἀχειρές· ἀχρεῖον

D **8858** ἄχηρον· ἀχράδα. Κρῆτες

D **8859** Ἀχηρώ· ἡ Ἀχηρὼ καὶ Ὦπὶς καὶ Ἐλλήγηρις καὶ Γῆ καὶ Δημήτηρ ἡ αὐτή

D **8860** ἀχητεῖς· ἀζήτητοι. ἀσύνετοι. ἄποροι

8861 ἄχθεος· βάρους (Hippocr. fract. 18 [3, 480, 7 L.])

8862 †ἄχητι· λυπήθητι

D **8863** Ἀχθεία· ἡ Δημήτηρ, μυστικῶς

8864 ἄχθεσθαι· βαρεῖσθαι

8865 *ἄχθεται· λυπεῖται g^{3}S^{9}Σ

8866 †ἄχθη· ἀκαθαρσία. ἀφρὸς θαλάσσης

D **8867** ἀχθηδόνα· λύπην (g$^{1.6}$S^{10}Br^{869}Σ), ὀδύνην, ⌊βάρος (Thuc. 4, 40, 2) (g^{6}S^{10}Br^{869})

D **8868** ἀχθηρές· λυπηρόν

8869 *ἀχθίσας· γομώσας AS^{8} ἤγουν πληρώσας (Babr. 8, 1)

D **8870** ἀχθηφόρος· νωτοφόρος. βάρη φέρων

Eur. **8871** ἀχθεινόν· ἐπίπονον. ὀδυνηρόν (Eur. Hec. 1240)

Hom. **8872** *ἀχθομένη· βαρυνομένη (E 354) S^{11}

8873 *ἀχθόμενος· βαρούμενος. λυπούμενος AS^{7}

Hom. **8874** *ἄχθος· λύπη g^{4}S^{12}Σ. βάρος (M 452 . .) g^{4}S^{12}Br^{868}Σ

D **8875** ἀχθών· κορμὸς ἐκ †λιπαροῦ †δαδίου. Λάκωνες

+ LXX **8876** ἆχι· ὅπου (lyr. ad. PMG fr. 123) S^{3}. ἢ χόρτῳ χλωρῷ (Gen. 41, 2) AS^{2}

8877 †ἀχιά· ἔρια μαλακά

8878 †ἀχίκητα· ἀκατάληπτα S^{4}

D **8879** Ἀχίλλειον πλάκα· τὴν Ἀχιλλέως νῆσον, τὴν Λεύκην λεγομένην (trag. ad. fr. 202 K.–S.). ⟨εἰσὶ δὲ καὶ Ἀχιλλέως δρόμοι περὶ ταύτην τὴν νῆσον⟩

8859 Ἐλλήγηρις Eust. Il. 1197, 52 (4, 374, 20 V.) **8865** Σ α 1186 **8867** λύπη Σ α 1187; Phryn. praep. soph. 24, 3 **8871** Su α 4700 | **8872** Schol. **8873** Ap. S. 50, 2; Su α 4702 (p. 440, 20) | **8874** Σ α 1188; βάρος Ap. S. 49, 27; Schol. **8876** cf. EM 417, 4 | gl. Sir.

8858 ἀκρίδα H: Schm. 1860 (Ph. 15), 155; cf. Be. 2, 671 **8859** ἀχείρω H: Voss., accent. Mus. | ἀχερῶ H: Schm., accent. Mus. | ἐλληγήρις H: accent. Alb. = Eust. (qui ἑλή-) **8862** ἄχθητι Voss.; 'debuit ἀχθέσθητι; ἄχητι def. Schwyzer, Gr. 1, 800, 3, vix recte' La. **8863** 'nomen ad denotandos Cereris errores a poetis inventum' La. **8866** h. e. ἄχνη (Guyet. Kust.), cf. gl. 8891 **8869** ἀχθήσας H: La. = K **8871** ἀχθινὸν H: Mus. = Su **8876** l. ἀχιοποῦ H: Bentl. ap. Pears. p. xxxiii. Perg. = K | K^{AS} ad ἄχ(ε)ι **8877** v. l. gl. 8806 (Sop.) **8878** v. l. gl. 2416 (Guyet) **8879** λευκὴν H: accent. Mus. | add. huc e gl. 8880 trsp. Kust. post Heins. et Perg.

8880 Ἀχίλλειων· Ἱππεῦσιν Ἀριστοφάνης (819) καὶ Σοφοκλῆς Σκύθαις (fr. 551 R.) Ἀχίλλειων, [εἰσὶ δὲ καὶ Ἀχιλλέως δρόμοι περὶ ταύτην τὴν νῆσον] ἔνιοι δὲ τῶν λευκῶν. τινὲς δὲ σπόγγον φασίν, οἷς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀποψῶνται D
8881 †Ἀχινάων· τῶν Ἐχινάδων
8882 †ἀχληρόν· ἀπεχθές
8883 ἀχλιδιᾶν· θρύπτεσθαι D
8884 †ἀχλύμενος· λυπούμενος
8885 *ἀχλύν· σκοτίαν AS²Br⁸⁶³ καὶ ἀορασίαν (Ε 127 ..) (S²) Hom.
8886 *ἀχλυοέσσης· σκοτεινῆς (Greg. Naz. c. 2,1,1,206 [37,985,12 M.]) S⁴ Greg. Naz.
8887 ἀχλύς· ἡ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λεπτὴ ὕλη. *ὀμίχλη. σκοτία. ἀμβλυωπία (Act. 13,11) vg¹AS³Σ D + N. T.
8888 *ἄχνα· ἄχυρα λεπτά (Ε 499) AS⁵Σ(g¹), ἀποβράσματα (Ο 626) A⁶ Hom.
8889 ἀχναζει· ἄχθεται, μισεῖ, ψέγει D
8890 ἄχναν· τὴν †οἴκησιν. καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ σίτου λεπτὴν καλάμην
8891 ἄχνη· τὸ ἄχυρον· 'ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέῃ' (Ε 499). ἄχνη δὲ καὶ *ὁ ἐπιπολάζων ἀφρὸς τῷ κύματι τῆς θαλάσσης (μ 238) (vg²AS⁴S⁹Br⁸⁵⁹Σ) Hom.
8892 †ἄχνημος· νῆστις
8893 ἄχνην Λυδῆς κερκίδος· Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις (fr. 45 R.). ἄχνην τὸ ἄκρον, κατὰ τὴν ἐργασίαν ἄκρως ἔχον, ἢ ἀπὸ τῆς θαλασσίας ἄχνης. ἔστι γὰρ λαμπρὰ καὶ διαφανής. γράφεται δὲ καὶ ἴχνη Prov.? D?
8894 ἄχνη πυρός· ὁ καπνός (Aesch. fr. 336 R.). καὶ Ἀριστοφάνης (Vesp. 92) οὕτως ἄχνην ὕπνου. ὁ δὲ Ἱπποκράτης (vect. 2 [4,346,1 L.]?) τοῦ λίνου ἄχνη. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ λεπτὸν ξύσμα (id. artic. 37 [4,164,5 L.]) D

8880 Σ‴ α 2597. 2598; cf. Erot. α 131 **8885** EM 181,35; σκοτίαν cf. lex. can. Ioh. Damasc. 59,5; ἀορασίαν Schol. **8887** | Σ α 1191; σκοτία Erot. α 9 **8888** Σ α 1194; Schol. E; cf. Schol. Ar. Vesp. 92a; Orion 7,12 (E. Gud. 251,20) | **8891** Ap. S. 49,33; Apion 226,9 L.; Schol.; EM 181,48; cf. Σ α 1195; ὁ ἐπιπολάζων – E. Gen. α 1520 (EM 181,49); ἀφρὸς Schol. Soph. Tr. 848b; Schol. Callim. h. Del. 14b **8893** ἄχνην² – ἄχνης Prov. Bodl. 72 **8894** Σ′ α 2609; EM 182,55; Prov. Bodl. 72; cf. Erot. α 76

8880 contin. Mus. | ἀχιλλίων bis H: Brun. = Σ‴; ἀχιλληΐδες Erot. (ut Hippocr. morb. 2,17 [7,156,15 L.]) | incl. hic H, v. gl. 8879 **8881** Ἐχινάων (gl. ε 7646) agn. Bentl. Ep. ad Mill. p. 36 (2,287–8) | expl. ἀχιδάων H: Bentl. | ‹›Αχ- coll. Neogr. ἀχινός frustra def. Lob. Prol. 221,40' La. **8882** ὀχληρόν HSt. Ind.; ἀχθηρόν Sop. **8883** ἀχλυδιᾶν H: La.; χλιδιᾶν Guyet, α⟩ χλιδιᾶν Schm. (in textu) **8884** v.l. gl. 8897 (Pears. 136. Kust.) **8886** σκοτομήνης H: La. = K **8888** ἄχνας Pears. 137. 761 = Schol. | ἀποβιάσματα H (K): Sop. Salm. Pears. **8892** v.l. gl. 2448 (Kust.) **8893** λυδὶς H: Mus. = Prov. Bodl. | Αἰχναλώτοις v. ad gl. 7644 | n. gl. ἄχνην τὸ H: Mus. | ἐπὶ H: Schm. = Prov. Bodl. | ἴχνη ad Hdt. 7,123,3, a St. Byz. 342,17 (ι 123) cit., ref. Schm. **8894** l. ἄχν. H (EM Erot.): ed. 1521 = Σ′ Prov. Bodl. | οἱ δε H: Brun. = Σ′ Prov. Bodl. | λιμοῦ H (Σ′ Prov. Bodl.): HSt. Thes. 1,2,2757B = EM; ὀθονίου Brun. = Hippocr.

8895 †ἀχνητόν· δαψιλές. ἄφατον. πολύ. ἄφθονον

D **8896** ἄχνυλα· κάρυα. Κρῆτες

Hom. **8897** *ἀχνύμενος· λυπούμενος (Α 103 ..) AS^{3}

D **8898** ἀχνῶδες· ἄχνῃ ὅμοιον

Hom. **8899** ἄχολον· ἀποσκευαζόμενον τὴν ὀργήν. κωλυτικὴν ὀργῆς δύναμιν ἔχον· 'νηπενθές, ἄχολον τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων' (δ 221)

8900 ἄχορα· τὰ πίτυρα. ἔνιοι δὲ κρανίον

8901 ἀχώρητος· ὁ μὴ χωρούμενος

8902 ἀχώριστος· ὁ μὴ χωριζόμενος

Eur. **8903** *ἀχόρους· κακοχόρους (Eur. Andr. 1037 v.l.) vg^{2}AS^{4}

8904 ἀχόρταστος· ἄπληστος

Hom. **8905** *ἄχος· λύπη (Α 188 ..) vg^{1}AS^{3}Br^{867}Σ

Hom. **8906** †ἄχουσα· κραυγάζουσα (Ι 567)

D **8907** ἀχράδα· ἄπιον καὶ βοτάνη (Nic. ther. 512)

D **8908** ἀχραδαμύλα· ὁ κοχλίας. Ταραντίνοις (gl. Ital. 91 K.–A.)

8909 ἀχράδας· τοὺς ἀπίους

D **8910** ἀχράδα· ἄπιον Λάκωνες

D **8911** ἀχραδῖναι· ζῶά τίνα [καὶ] ξυλοφάγα

8912 ἀχρανές· *ἄχραντον, ἀμόλυντον S$^{\alpha\chi\nu8}$Σ, καθαρόν S$^{\alpha\chi\nu8}$, ἀμίαντον vg^{2}A^{8}(S^{9}). χραίνειν γάρ ἐστιν τὸ μιαίνειν S^{9}

D **8913** ἄχρατοι· οἱ πολέμιοι

D **8914** ἀχρέα· βλάσφημον. ἄμορφον. ἀχρεῖον. λυπηρόν

Ap. S. **8915** ἀχρεῖον ἰδών· εἰς οὐδεμίαν χρείαν ἐμβλέψας. σκυθρωπάσας, καὶ διαστρέψας τὴν ὄψιν (Β 269). καὶ ἐπὶ τῆς Πηνελόπης· 'ἀχρεῖον δ' ἐγέλασε' (σ 163), τὴν μὴ ἀπὸ γνώμης γελῶσαν δηλοῖ

8916 ἀχρήματον· ἀδάπανον. Σοφοκλῆς Σκυρίοις (fr. 560 R.)

Hom. **8917** ἀχρημοσύνη· πενία Br^{1025}, ἔνδεια, ἀπορία (ρ 102)

D **8918** ἀχρήεις· μάταιος. ἐλαφρός. ἄχρηστος

D **8919** ἀχρήϊστον ὄλεθρον· μέχρι τοῦ ἐσχάτου καὶ ἀπεράντου

8897 Schol.; Su α 4707 **8900** EM 182,17 | **8905** Σ α 1196; Ap. S. 49,28; Schol.; E. Gen. α 1523 (EM 182,8); Schol. Ap. Rh. 1,262–63b; ξύσμα cf. Erot. α 71 **8907** cf. E. Gen. α 1525 (EM 182,23); Schol. Nic. | **8912** ἀμόλυντον Σ α 1197; – καθαρόν E. Gen. α 1524 (EM 182,26) **8915** Ap. S. 49,20; cf. Apion 226,11 L. **8917** πενία Ap. S. 50,1; (Poll. 3,111)

8895 h. e. ἀχύνετον (Voss. Kust.; gl. 8931) **8896** ἄχνυλα, υ e corr. H **8897** v.l.: gl. 8884 **8899** ἔχων H: Phav. **8900** ἀχόρα H: accent. Salm. (?) | v.l. gl. 8935 (Mus.) **8903** ἀχώρους H: Pears. 137. Voss. Abresch. = K | κακοχώρους H (K^{v}): Voss. Abresch. = K^{gS} (-χορτους A) **8906** h. e. ἀχέουσα (La.; ἀχοῦσα Alb.) **8908** ἀχραδάμυλλα H (-ος Mus.): La.; ἁ χραδαμύλα Schm. coll. gll. 2539. χ 671 **8911** ἀχραδῆναι H: Cocc. | incl. Mus. **8912** ἀχρανές incl. La. **8915** εἰδῶν H: Mus. = Ap. S. | οὐδὲ μίαν H: Ald. = Ap. S. | διατρέψας H: Voss. = Ap. S. | πηνελώπης H: Mus. = Ap. S. **8916** ἀχρήματα H: Mus. **8919** l. ἀχρ. H: Schr. | ἄχρι εἰς τὸν ὄ. Mein. 1857,621

8920 ἄχρηστος· ὁ μὴ χρηστηριασάμενος D
8921 ἀχρήμων· πένης (Eur. Med. 461). καὶ αὐτάρκης D
8922 ἄχρις ἀπηλοίησεν· παντελῶς ἀπέκοψεν (Δ 522)
8923 *ἄχρι, ἄχρις· μέχρι $vg^{5}\Sigma$. ἕως $v^{5}g^{\alpha\chi\theta 2}AS^{10}\Sigma$
8924 ἄχριον· ἄχριστον
8925 †ἀχρισατέες· ἀληθές
8926 ἀχροΐην· ὁμόχροιαν, καὶ συγχρωματισμόν D
8927 ἄχρονον· τὸ μὴ ἀρξάμενον ἀπὸ χρόνου S^{14}
8928 *ἀχρονοτριβές· σύντομον. ταχύ. παρὰ τὸ μὴ τετρῖφθαι ἐν χρόνῳ, ἢ χρόνον πολὺν διατρῖψαι AS^{7}
8929 ἄχροοι· πυρραὶ ἡμίονοι D
8930 † … ἄχροον, πονηρόν. Λακωνόθον†
8931 ἀχύνετον· πολύν S^{3} (gl. Ital. 193 K.–A.) D
8932 *ἀχυρμιαί· τόποι, εἰς οὓς τὰ ἄχυρα ἐκπίπτει λικμώμενα (Ε 502) $g^{1}\Sigma(S^{2})$ Hom.
8933 ἄχυρος· ὁ ἀχυρών. ἀχυροδόκη. ἀποθήκη τῶν ἀχύρων Att.
8934 ἀχώνευτον· ἄκαυστον D
8935 ἀχῶρα· ‘τὸν ἀχῶρα.’ εἴρηται δὲ τὸ πιτυρῶδες ⟨τῆς⟩ κεφαλῆς D
8936 ἄχωρος· ἐν κατάρᾳ λέγεται ὁ μήτε τάξιν βίου μήτε κατάστασιν οἰκίας ἔχων D
8937 *ἄψ· πάλιν (Ε 505 ..) $vg^{\alpha\psi o3}AS^{\alpha\psi o10}Br^{873}$. εἰς τὰ ὀπίσω (Α 220 ..) $S^{\alpha\psi o10}(g^{\alpha\psi\iota 7}Br^{873})$. ἐκ δευτέρου (Α 60 ..) $g^{\alpha\psi o3}S^{\alpha\psi o10}$ Hom.
8938 †ἀψάκειν· ἀποτυχεῖν S^{3} D
8939 †ἄψαλα· ἀψοφητὶ πορεύεται D

8920 cf. Athen. 3, 98b–c **8921** Ph α 3459; Schol. Eur. Med. 461 | **8922** ἀπέκοψεν Schol. **8923** Σ α 1192; ἕως Ap. S. 49, 29; Schol. Δ 522; E. Gen. α 1530 (EM 182, 52) **8931** cf. EM 183, 7; Schol. Ap. Rh. 3, 530 **8932** Σ α 1199; Ap. S. 49, 30; Orion 7, 14; Schol. **8933** – ἀχυρών Ael. Dion. α 204 (Paus. attr. Theodorid.); Ph α 3469; Phryn. praep. soph. 9, 18; oxyton. teste Arcad. 72, 5 **8935** eclog. An. Ox. 2, 430, 18 (Su α 4711); cf. Σ''' α 2610; EM 182, 22; Phryn. praep. soph. 8, 3; Erot. α 148 **8937** – ὀπίσω Ap. S. 50, 5; Apion 226, 13 L.; Schol.; Ep. Hom. α 161; πάλιν Σ' α 2634; εἰς τὰ ὀπίσω E. Gud. 254, 2; E. Gen. α 1542 (EM 184, 25) **8938** Zonar. 366

8922 ἄχρης H: HSt. Sop. Heins. al. | ἀπέ(accent. del.)λύησαν H, ἀπηλλοίησαν Mus.: Heins. Pears. 137. 761 = Schol. | ἀπέκοψαν H: Heins. Pears. = Schol. **8923** ἄχρις hic La. = ΚΣ (sed ΚΣ in interpr.) (post ἕως Mus.): ut l. gl. 8924 hab. H, ut l. huius gl. (om. ἄχρι et μέχρι) Ap. S. Schol.; incl. Schm., om. E. Gen. **8924** h. e. ἄχρειον· ἄχρηστον (Salm. = K^{n}) **8925** ἄχριστον· ἐτεόν, ἀληθές Toup. 4, 289 **8926** ἀχροίην H: Schm. | συγχρωμάτιστον H: Guyet **8927** ἐπὶ H: Ald. = Κ **8928** ἄντομον H: Mus. = Κ | τέτραφθαι H: τετρίφθαι Mus. = Κ, accent. Schm. | διατρίψαι H: accent. Schm. **8930** ‘e gl. 62, om. lemmate, corrupt.’ La. **8931** n. lin. χύνετον H: ἀ ins. Mus. **8932** ἀχυρμίαι H: accent. Mus. = testt. **8933** ἀχυοδόκη H: Mus. **8935** l. ἀχώρατον H: Guyet. Pears. 137; ἀχώρ· τὸ eclog. (cf. EM), ἀχώρ· Phryn. Erot., ἀχῶρα· τὰ Σ''' | δὲ ὅτι πυρίασις κ. H: em. Pears. 137 = eclog. EM, cf. Phryn. | ⟨τῆς⟩ La. tacite | v. gl. 8900 **8938** ἀμπλακεῖν Merv. J. 1955, 165 **8939** ἀψαλακᾷ ci. La. (‘talpae, ἀσπαλακος, ritu incedit? de σπ < ψ cf. G. Meyer, Gr. 342’)

D **8940** ἀψάλακτος· ἀκίνητος. ἀψηλάφητος. ἀκράτητος. Σκύθαις Σοφοκλῆς (fr. 550 R.)

8941 ἀψάμαθον· ἄψ⟨αμμ⟩ον

Hom. **8942** ἅψασθαι· ἀναφθήσεσθαι· ‘ἅψασθαι, χλωρός περ ἐών’ (ι 379)

Hom. **8943** ἁψάσθην· ἐπελάβοντο· ‘χειρῶν ἁψάσθην’ (K 377)

8944 *ἄψαυστον· ἀπροσπέλαστον vg^{1}AS^{2}Br^{973}, ἀνέπαφον (Σ), ἀψηλάφητον (Thuc. 4,97,3)

Hom. **8945** ἂψ ἀπιών· πάλιν ὑποστρέφων (K 289)

Hom. **8946** ἂψ αὖθις· πάλιν ἐκ δευτέρου (Θ 335) (S^{αψο14})

Hom. **8947** ἂψ δέ· πάλιν δέ (M 390 ..)

Hom. **8948** ἅψεα· αἱ συναφαὶ τῶν μελῶν, οὐχὶ τὰ μέλη (δ 794) [S^{αψο15}]

8949 ἄψεκτον· ἄμωμον, ἄμεμπτον, ἀψευδές

8950 †ἀψελές· ὑγιές S^{3}

D **8951** ἄψερον· ὕστερον (Alc. fr. 117 b, 30) S^{2}. πάλιν

D **8952** ἀψεφές· ἀφρόντιστον. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ (fr. 692 R.)

D **8953** ἀψεφέων· ἀμελῶν (S^{4})

8954 ἀψηλάφητον· ἀνέπαφον

8955 ἄψητος· ἀνυπότακτος

D **8956** ἄψηφον· πολύ. μέγα. ἰσχυρόν

D **8957** ἀψίαι· ἑορταί S^{16}. Λάκωνες

8958 ἁψῖδες· τὰ κύκλα τῶν τροχῶν. αἱ περιφέρειαι. ἢ *καμάραι vg^{2}AS^{8}Σ

8959 ἀψίκορον· ἄπλησμον. ἢ ἅμα τῷ ἅψασθαι κορεννύμενον καὶ ταχέως ⟨πληρούμενον⟩

8960 *ἁψίκορος· καματηρός S^{17}. ταχέως ὀλιγωρῶν, καὶ κόρον λαμβάνων S^{17}(A^{12})

8961 *ἁψικόρως· εὐμεταβλήτως (Cyr. ador. 68,585A M.) AS^{10}(vg^{4}Σ)

8940 ἀψηλάφηττον Σ‴ α 2627 **8942** ἀναφθήσεσθαι Schol. 379a **8943** Ap. S. 50,7; Schol. **8944** ἀνέπαφον Σ α 1202 **8945** Schol. **8946** cf. lex. Hom. α 901 (om. αὖθις) **8948** E. Gen. α 1534 (EM 183,14) | prob. E. Gen. (καταχρηστικῶς) **8951** Zonar. 366 **8952** Σ^{b} α 2629 **8955** Zonar. 365 **8958** – τροχῶν Paus. α 182; Σ‴ α 2625; καμάραι Σ α 1203 **8959** ἅμα – Su α 4731 (Δ); ταχέως – E. Gud. 255,1 (EM 183,29) **8960** κόρον – EM 183,29 **8961** Σ α 1204

8940 σκύθας H: Mus. | gl. ψ 47 cft. Alb. **8941** expl. ἄψον H: HSt. Ind. **8942** n. gl. ἅψεσθαι H^{c} (sed in Hom. μέλλεν praecedere not. Kust.) | περεωνί H: Mus. **8944** ἀπροπέλαστον K^{Br} **8945** l. ἄψ H: Pears. 137. 762. Salm. = (Schol.) **8946** l. ἄψ H: Salm. Voss. **8948** καὶ τὰ μέλη Guyet, cf. test. **8950** h.e. ἀφελές (Pears. 137. Kust. coll. gl. 8593) **8952** n. pr. Ἀψεφίων et gll. μ 1051. ο 1773 cft. La. **8955** ἄψηκτος Perg., tum ἀναπόμακτος Herw. Versl. 1895,184 **8956** v.l.: gl. 8967 | i. q. ἀνάριθμον Schm. **8958** ἀψίδες H: accent. Schm. = Σ **8959** ἀψίκορον H: spir. ed. 1521 | ‘aut ἀπλήσμονα aut ἄπληστον’ La. | κορεννύμεναι H: Salm. | add. La. = E. Gud. **8960** ἀψίκορος H: spir. Schr. = Su | καυματινὸς H, καματινος K: Salm. **8961** ἀψικόρως H: spir. Schr. | ἀμεταβλήτως H: Mus. = KΣ

8962 ἄψιλον· ἄπτερον S^{14} ἢ πολύπτερον D
8963 *ἀψιμαχία· συναφὴ μάχης vg^{3}AS^{9}Σ
8964 ἀψίμαχος· ἐπίμαχος, ἐπίφορος μάχης
8965 *ἀψιμεσία· πρὸς ὀλίγον διαφορά g^{6}AS^{11}Σ
8966 ἀψίον· τὸ πρόσωπον
8967 †ἀψίορ· μέγα. πλατύ. πολύ. ἰσχυρόν (S$^{\alpha\psi\alpha4}$)
8968 ἁψῖσι· συναφαῖς (E 487) Hom.
8969 *ἁψῖσι λίνου· ἅμμασιν ἀπὸ τῆς συναφῆς (E 487) (g$^{\alpha\psi o5}$S$^{\alpha\psi o16}$) Hom.
8970 ἂψ ἴτω· ἐπανίτω (α 276) Hom.
8971 ἀψός· θηρίον τι κατεσθίον ἀμπέλους S^{11} D
8972 ἄψορρον· ὀπισθόρμητον (Δ 152 ..) (vg^{2}A^{7}Σ) Hom.
8973 ἄψορρον· παλινόρμητον, *ἐξ ὑποστροφῆς (Δ 152 ..) AS^{9} Ap. S. + K
8974 ἀψορρόου· ἀνάπαλιν ῥέοντος, ⌊ταχυρρόου (Σ 399) A^{8}Br^{577} K
8975 ἀψοφητί· ἠρέμα vg^{1}AS^{6}Σ. ἡσύχως vg^{1}AS^{6}. Κόλακι (Men. Kol. fr. 6) K +
8976 ἀψόφητος· ἄνευ κραυγῆς (Soph. Ai. 321) D
8977 ἀψυθές· ἀληθές S$^{\alpha\psi o21}$, οὐ ψευδές D
8978 ἀψυχίη· λειποθυμία (Hippocr. vet. med.10 [1,592,15 L.]) D
8979 ἄψυχον· εἴδωλον μὴ ἔχον ψυχήν D
8980 ἄψυχος· δειλός (trag. ad. fr. 337 K.–S.). καὶ ὁ τῶν Πυθαγορικῶν βίος D
8981 ἅψω· προσεγγίσω, δήσω. Κρατῖνος (fr. 420 K.–A.) D
8982a ἀῶ· ὑγεία.
8982b *⟨ἀῶ⟩· ἡμέραν S^{1}
8983 ἀωδυνεῖν· ἀπονεῖν. ὑγιαίνειν
8984 ἀώϊος· πρωϊνός, ὀρθρινός D
8985 ἀώλυπον· τὸ οὐκ ἀπολλύμενον S$^{\alpha\omega\varrho14}$
8986 ἀών· ἰχθύς ποιός (Epicharm. fr. 56,1 K.–A.) D

8963 Σ α 1205 **8965** Σ α 1206 **8968** Schol. **8969** Ap. S. 50,9; Schol. **8972** Σ α 1208; Ep. Hom. α 160; E. Gen. α 1538 (EM 184,20) **8973** Ap. S. 50,6 | **8974** Ap. S. 50,8 | cf. Schol. **8975** ἠρέμα Σ α 1207 **8978** Galen. lex. 87,13

8962 Dor. pro ἄπτιλον (Kust.); cf. Roscher, Stud. lat. gr. Gr. 2,423 sqq. Be. 2,319 **8963–5** ἀψι- H: spir. Schr. **8965** ἀψιμεσσία H: ΚΣ (-μισ- Voss. = Su, -μαχ- Alb. = EM lex. rhet. ['recte' La.]) **8967** v.l. gl. 8956 (Alb.) **8969** v.l.: gl. 8098 | l. ἀψίς H: Mus. = K testt. | λινοῦ H: accent. Mus. = testt. **8970** ἀψίτω H: Mus. **8971** ἄψοος H: La. = K **8973** v.l.: gl. 6601 **8974** ἀψόρροον H: Mus. = K testt. | ταχυρόου H: Mus. = K **8975** κολακεία H: Mein. FCG 6, vi **8977** ἀψηθὲς H: Sop. Salm. Pears. 138. al. = K **8978** λυποθυμία H: Mus.; λειποψυχία Galen. **8979** εἴδωρον H: Mus. **8981** προσαγγίστω H: Mus. **8982a** ἰασὼ Kust., 'nisi vox barbara latet' La. **8982b** l. Kust. = K | ἡμέρᾳ H: Kust. = K **8983** h. e. ἀνωδύνειν (Kust.) **8984** 'poetae Alexandrini, Wack. Unters. 107' La. **8985** ἀώλη· τὸν Schm. **8986** ἀῶν H: accent. Pears. 138

D **8987** Ἄωοι· θεοὶ οἱ ἐκ Δρόμου μετακομισθέντες εἰς Σαμοθράκην †λίμνην. καὶ Κίλικες ἀπὸ Ἀώου τοῦ Κεφάλου ⟨ἢ⟩ τοῦ παραρέοντος ποταμοῦ

8988 ἀωρεῖν· ὀλιγωρεῖν. ἀπειθεῖν … φυλάσσειν

8989 ἀώρησις· κρέμασις (S[11])

LXX **8990** *ἀωρία· σκοτία. μεσονύκτιον vg[2]AS[8](Br[874]). ἄπρακτος ὥρα (Ps. 118, 147) vg[2]AS[8]

Hom. **8991** ἄωροι· εἰ μὲν δασέως γράφεται τὸ ω̅ ὠμοί, ὥριμοι γὰρ οἱ πέπειροι· εἰ δὲ ψιλῶς ⌊ἀφύλακτοι. βέλτιον δὲ οἱ μὴ δυνάμενοι ὀρούειν· ἐνερρίζωται γὰρ ταῖς πέτραις ἡ Σκύλλα (S[αωτ12]) καθάπερ οἱ κοχλίαι (μ 89)

8992 ἀώριοι· ὠμοί. ἄγριοι, σκληροί

8993 *ἄωρον· ἀπρεπές vg[1]AS[7]Br[981]Σ. ἄχαρι. ἄκαιρον AS[7]Σ. ἄμορφον

Hom. **8994** *ἄωρτο· ἐκρέματο (Γ 272) vg[4]AS[9]Br[984]

Hom. **8995** *ἀωτεῖτε· ἀπανθίζετε (S[αωρ12]) τὸν ὕπνον (κ 548)

8996 *ἀωτεύειν· [ἀπανθίζεσθαι] ⌊⟨ὑφαίνειν⟩ vg[3]A[7]Br[988]

D **8997** ἄωτοι· ὦτα μὴ ἔχοντες

Hom. **8998** *ἄωτον· ἐρίου ἄνθος S[11]· 'ἀώτου θεσπεσίοιο' (ι 434), ἐρίου θείου. ⌊ἄωτον γὰρ τὸ ἄνθος vg[4]AS[6]Br[639]Σ

Hom. **8999** †ἀωτόρ· παρήρτητο (Γ 272)

D **9000** ἄωτος· τὸ ἄνθος, ἀρσενικῶς. ἢ ὁ μὴ ἔχων ὦτα

D **9001** ἀωτοῦσιν· ἀνθοῦσιν

Hom. **9002** *ἀωτεῖς· ἀπανθίζεις. κοιμᾷ (Κ 159) (g[1])

8989 Su α 2853 (Δ) **8991** cf. Schol. **8992** ὠμοί, ἄγριοι cf. EM 117, 22 **8993** – ἄκαιρον Σ α 1209; ἄκαιρον lex. Greg. or. 159, 16 (LGM 172, 16) **8994** Σ′ α 2637; Schol. **8995** Schol.; cf. Ap. S. 50, 16; E. Gen. α 1548 (EM 117, 49) **8996** | Ael. Dion. α 206; Σ′ α 2642 **8997** cf. Su α 2860; Athen. 11, 783a **8998** ἄνθος Σ α 1210; E. Gen. α 1548 (EM 117, 46); Ep. Hom. α 293 (E. Gud. 75, 8. EM 53, 56); – ἄνθος Schol.; ἀώτου – Ap. S. 50, 15 **8999** cf. Ap. S. 50, 14 **9000** EM 117, 54; Su α 2860 (Δ) **9002** Schol.; ἀπανθίζεις cf. Schol. κ 548; E. Gen. α 1549 (EM 117, 49); Su α 2860; κοιμᾷ Ap. S. 50, 17

8987 'nomen barbarum' La. | λίμνον H[c]; ἐκ Λήμνου La. p. 500 coll. Ph κ 3 (Λῆμνον primus Lob. Aglaoph. 2, 1284) | add. Mein. Anal. Alex. p. 280–1 | περιρέοντος H: Mein. | de flumine cf. Hicks 1891, 240–2 **8988** suppl. e.g. ⟨ὡρεῖν γὰρ τὸ⟩ φυλ. La. post Kust. **8989** ἀωρίνης· κρεμάσης H (-εις bis K): Ruhnk. in Alb. Auct. (αἰωρ-) = Su **8991** γράφει H: La.; γράφοιτο Mus. **8994** ἀκρέματο H: Mus. = K (-αστο vS) Σ′; ἀπεκρέματο Schol. **8995** ἀωτεῖται H (K Ap. S.): HSt. Ind. = Schol. E. Gen. | ἀπανθίζεται H (K): HSt. = Schol.; -εσθαι Ap. S., -εσθε E. Gen. **8996** ὑφαίνειν pro ἀπανθίζεσθαι (e gl. praec. intrus.) La. = K testt. **8998** ἐρεῖον H (ἔριον Mus.): K Schol. | n. gl. ἀώτου θεσπ. H: Schm. | ἐρείου H: Mus. = Ap. S. **8999** ἄωρτο Ald. = Ap. S. **9002** ἀπανθίζῃ Heins. = E. Gen. (Schol. K 159) | κοινὰ H: Mus. = Ap. S. Schol. K 159; κυμα K[g]

B

1 βαβάζειν· τὸ ⟨μὴ⟩ διηρθρωμένα λέγειν. ἔνιοι δὲ βοᾶν D

2 *βαβαί· θαυμαστικὴ φωνή g^{1}AS^{3}Σ

3 βάβακα· τὸν γάλλον Br^{2} D

4 βαβάκινον ⟨καὶ βάκινον⟩· χύτρας εἶδος D

5 βάβακοι· ὑπὸ Ἠλείων τέττιγες· ὑπὸ Ποντικῶν δὲ βάτραχοι D

6 βαβάκτης· ὀρχηστής, ὑμνῳδός, μανιώδης (Cratin. fr. 359, 1 K.–A.) κραύγασος ὅθεν καὶ Βάκχος D

7 βάβαλον· κραύγασον. Λάκωνες D

8 †βάβαλον· αἰδοῖον

9 βάβαξ· μάταιος, λάλος, φλύαρος (Archil. fr. 33). ἐνθουσιῶν. ἀναιδής q D

10 βαβάξαι· ὀρχήσασθαι Br^{1} D

11 †βαβήρ· ὁ ἄρης

12 †βαβλίδες· αἱ θύραι τοῦ ἱππικοῦ. καὶ βαλβίδες

13 βαβράζων· κεκραγὼς συντόνως (Br^{3}) D

14 βάβρηκες· τὰ οὖλα τῶν ὀδόντων, οἱ δὲ σιαγόνας, οἱ δὲ τὰ ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἀπὸ τῆς τροφῆς κατεχόμενα q D

15 βαβρήν· ὑπόστασις ἐλαίου, κατὰ Μακεδόνας D

16 βαβύας· βόρβορος S^{4}Br^{4}, πηλός (gl. Ital. 92 K.–A.) vg^{βαγ4}AS^{4}Br^{4} D

---

1 Ph β 1 **2** Σ β 1; E. Gud. 256, 21 **3** Ph β 5; Eust. Od. 1494, 62 (1, 163, 41 St.) **4** Su β 3 (Δ) **6** Ph β 8; – κραύγασος lex. rhet. 223, 31 (q); ὀρχηστής Su β 4; ὀρχ. et μανιώδης E. Gen. β 1 (EM 183, 45; cit. Cratin.); μαν. Schol. Plat. Alc. II 147c (4) ad fin.; cf. Suet. convic. 128 **8** Ph β 7 **9** Ph β 52; lex. rhet. 223, 30 (q); μάταιος et ἐνθουσιῶν – EM 183, 53; λάλος Orion 37, 4 (cit. Archil.); λάλος φλύαρος E. Gen. β 3 (EM 183, 49; ϱ; cit. Archil.) **10** Ph β 53 **13** Ph β 2 **14** Ph β 11; lex. rhet. 223, 32 (q); EM 188, 37 **16** EM 186, 1; πηλός Σ″ (Ph β 10. Su β 9)

---

1 add Mus. | διαρθρωμένα H: Mus. = Ph | Valente 2007, 363–5 ad Ar. Av. 1681 et Hippon. fr. 53 W. = 56 Degani refert **3** γάμον H (Ph): Sop. = Eust.; λάλον Pears. 143. Reisk. Misc. Lips. nov. 6, 2, 280, coll. gl. 9 **4** βαβάκινος H (Su): La. coll. Lat. *bacchinon*, gl. ε 2279 | add. La. = K^{p} | λύτρας H: Guyet. Salm. Pears. 143. al. = Su **5** βάβρακοι ci. La. coll. gl. 13, Anan. fr. 5, 6; sed βάβαξ et (ad βάτραχοι) Cypr. hodiern. παμπακᾶς cft. Conom. 1964, 29 | ἐ(?)λείων H: Mus. **6** ὀργιστής Su | κραυγαστὴς q **7** cf. βαβάζω (Wil. SBBerl. 1927, 157 n.) **8** βάρβαλον Ph (c. ord.); v.l. gl. 176 (Maussac); aliter Schulze, Kl. Schr. 680, cft. βαυβ- **10** ἐκβαβάξαι (gl. ε 1287) et βαβάκτης (gl. 6) cft. La., Masson 1955, 288 | Λυδοί add. Cyr.^{h}, Λύδιον Ph: obloq. Masson **11** Βάαλ Schm. coll. E. Gud. 103, 29 **12** v.l. gl. 136 (La.) | l. βαλβίδες H: Pears. 143. Voss. (ordo et corr. ad fin.) **13** v.l.: gl. 430 | κεκραυγὼς H: Alb. = Ph (K) | συντόμως Ph **14** βάβρικες H (βάβικες Ph, βάρηκες q EM): HSt. Ind., ex ord. et gl. 432 | οὐλὰ H (οὖλα q): accent. Mus. | ἐνισχόμενα q **15** ἐλέου H: Jun. Sop. Guyet. al. | Hoffm. Mak. 73 **16** v.l.: gl.113 | βαβύας Ph, v. ll. βακ- et -ίας EM; βαβύλας Su, βαβύς K^{Br} | gl. Tarent. (EM)

D **17** βαβύη· χείμαρρος, οἱ δὲ πόλις

D **18** Βαβύκα· γέφυρα Br^{5}

D **19** Βαβυλώνιοι· οἱ βάρβαροι, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς (Ar. Babyl. test. vii)

D **20** βαβύρτας· ὁ παράμωρος

D **21** βαγαία· ματαία. Λυσικράτης· βαγαία γὰρ ὥς τις ἐπικουρεῖ

D **22** βαγαῖος· ὁ μάταιος. ἢ Ζεὺς Φρύγιος. [μέγας. πολύς, ταχύς]

D **23** βάγαρον· χλιαρόν. Λάκωνες

24 *βᾶσαι· εἰσελθοῦσαι (Eur. Andr. 817) A$^{\beta\alpha\gamma 6}$

25 *βάγιον· μέγα g^{2}AS^{10}

K + D **26** βάγος· κλάσμα A^{9}S^{7} ἄρτου ⟨ἢ⟩ μάζης S^{7}. καὶ βασιλεὺς καὶ ⌊στρατηγός. Λάκωνες (AS^{7})

27 †βάδος· ὁ καὶ βάτος, κξ΄εσται. ἤγουν δ΄ †

D **28** βαδάς· κίναιδος. ὡς Ἀμερίας

29 *†βαδελεγεῖ· ἀμέλγει g^{4}AS^{8}Br^{33}

Hom. **30** *βάδην· ἠρέμα v$^{\beta\alpha\gamma 3}$S^{10}, σχολῇ. κατὰ βῆμα (N 516) S^{10}

31 *βάδην, περιπάτῳ ἐρχόμενον AS^{6}(g^{1}Σ)

LXX **32** *βαδδίν· βύσσινον g$^{\beta\alpha\zeta 4}$Br^{233} ἔνδυμα ἐξαίρετον (Dan. 10,5 Theod.)

Epiph. **33** βάδος· ὃ καὶ βάτος. ν΄ ξέσται, ἤγουν λίτραι μη΄

Eur. **34** βαδίζει· περιπατεῖ (Eur. Phoen. 544)

35 *†βάδιος· ⟨…⟩ υἱός vg$^{\beta\alpha\zeta 2}$AS^{9}Br34

36 *†βάδιστοι· βαδύτατοι†] g^{2}A^{7}

D **37** βάδομαι· ἀγαπῶ

38 †βάδηδοι· ἠχεῖοι†

D **39** βαδακίζων· κακῶς ἕρπων

Hom. **40** *βάζει· λέγει (ξ 127) vg^{1}A^{6}(S^{7}Br^{8})

---

18 Arist. fr. 536 (Plut. Lyc. 6,4) **22** Ζεύς series epithetorum Iovis ap. Studemund An. Var. 1,266,18 **24** Schol. Eur. **25** Σ″ (Ph β 14. Su β 14) **29** Zonar. 377 **30** ἠρέμα Schol.; E. Gen. β 4 (EM 184,47) **31** Σ β 3 **32** On. Vat. 214,72 Lag. **33** Epiphan. 64,6 Vied. **35** Σ″ (Ph β 18. Su β 22) **36** Ph β 17 **40** Ap. S. 50,20; Schol. 127b; cf. EM 184,52

---

17 corrupt. e βαβυκ (ut gl. 18) Valente 2007,365–6 | πηλός Alb. **18** βαβύκτα H: Heins. Pears. 144. Hemsterh. = test. **19** Ar. Babyl. test. vii K.–A. **20** n. pr. ap. Plb. 4,4,5 cft. Pears. 144 **21** l. βαγαῖα H: accent. Mus. | Λυσ. cf. gl. σ 1290 **22** extrema incl. Schm., ad gl. 132 ref. La., ad le. deperd. Heitsch 1968; πολύστιχος Drexler ap. Roscher Lex. 2,2552,36; de μέγας et gll. 25. 132 cf. E. Dettori ZPE 153,2005,77 | ‘errat Solms. Beitr.139,1’ La. **23** βαγαρὸν H: accent. La. = Arcad. 26,8 **24** βαγεῖ H (K): L. Dind. 2,10C **25** βάϊον· μέγα ⟨βάκτρον⟩ ci. La. **26** βάγος (ϝάγος) et ἀγός conf. agn. Pears. 138–9 (cf. Dettori l. c.) | add. Kust. = K | στρατιώτης H (K): Pears. 26. Taylor. Lect. Lys. p. 702 **27** v.l. gl. 33 (La.) | κξῶ H **29** v.l. gl. 376 (Alb.) **31** βαδὸν H: La. = KΣ | περιπατῷ H (Σ): accent. Mus. = Σ″ | ἔρχομαι H: La. = K^{AS}(K^{g}Σ) **32** ἐξερέας H: Schm. = On. Vat. **33** v.l.: gl. 27 | τι, sscr. οο H | δῶμη H: Biel. = Epiphan. **35** βάδος H: Mus. = K Σ″ | Σα⟩βάδιος· ⟨ε⟩ὔιος Schm. Add. 5,18 **36** v.l. gl. 223 (Mus.) **38** v.l. gl. 72 La.; βαδύ· ἡδύ. Ἠλεῖοι Pears. 144–5; cf. Paus. perieg. 5,3,2 **39** v.l.: gl. 46 | βαθακίζων H: La. post Pears.142–3 (βαδι-) et Voss. (βαδη-); ex ord., ad *βάδαξ sicut πλούταξ, βώμαξ **40** βάζειν H (Ap. S.): La. = Schol. | λέγειν H (K^{SBr} Ap. S.): La. = K^{vgA} Schol.

41 *βάζομεν· λέγομεν (γ 127?) AS^{5}Br^{9} Hom.
42 *βαθεῖαν· κεκρυμμένην (Aesch. Sept. 593. Plat. rep. 362a) AS^{23}
43 βαθείης· *ὑψηλῆς g^{βαδ5}Br^{201}. μέλαινης (S^{26}). δαψιλοῦς (Ε 555). ἢ '⟨βαθέης⟩ ἐξάλλεται' (Ε 142). κεκρυμμένης Hom.
44 βάθιστον· βαθύτατον (Θ 14) Hom.
45 *βάθρων· θεμελίων AS^{15}(Σ), ἢ ἀγαλμάτων S^{15}(Σ)
46 †βαθάκων β κακῶς
47 Βαθάλη· κρήνη. Ἀμερίας D
48 βαθμίδες· ἀρχαὶ λόγων D
49 βαθμοί· ἴχνη. πόδες. καὶ δίφροι, παρὰ στρατηγικοῖς (q) D
50 *βάθρα· ἀγάλματα g^{11}A^{24}. βάσεις
51 βάθος· στίχος. ἐπιστάσις. καὶ τὸ βαθύ καὶ μέγα. καὶ ὑψηλόν. καὶ μέλαν q
52 βάθρον· *βῆμα g$^{2.\ βαγ5}$S^{29}, βάσις. ὑποπόδιον q. ⟨καὶ ἀνδριάς⟩ K + D
53 *βαθύγλωσσοι· ἐλλόγιμοι g^{10}AS^{19}Br^{35}Σ(v^{9}) [καὶ ἀνδριάς]
54 *βαθυδίνης· ἐν βάθει ἔχων τὰ ῥεύματα AS^{16}Σ(vg^{4}), ἢ βαθείας δίνας ἔχων, ἢ μεγάλα ῥεύματα (Υ 73 ..) Hom.
55 βαθύζωνοι· εἰς βάθος ζωννύμεναι τοὺς [χιτοὺς] χιτῶνας Hom.
56 βαθυζώνους· ἐν βάθει ζωννυμένας (Ι 594. γ 154) Hom.
57 *βαθὺ κομῶσαν ληΐοις· ἐν βάθει ἔχουσαν στάχυας AS^{21}
58 βαθύκολπος· ἀρχαία, παλαιά. κοίλη
59 βαθυκόλπων Τρωιάδων· ἀπὸ τοῦ μεγέθους. καὶ βαθυζώνων (Σ 122) Hom.
60 *βαθὺ λήϊον· πολύκαρπον πεδίον (Β 147) [g^{7}A^{17}Σ] Hom.
61 *βαθύλειμον· βαθὺν λειμῶνα ἔχουσαν (Ι 151) (Br^{236})[A^{18}] Hom.
62 βαθύμαλλον· κνεωροῦ τοῦ μέλανος τάπης. ἀπὸ ἱστορίας, ἀπὸ κνεωροῦ φυτοῦ, ᾧ ἐχρῶντο πρὸς κάθαρσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ αὐχμηροῦ D

---

42 E. Gen. β 9 (EM 185,31); Tim. lex. β 2 (Σ'' [Ph β 19. Su β 27]) **44** Schol. **45** Σ β 4; θεμελίων cf. Schol. Soph. Ai. 135 **49** – δίφροι / πόδες lex. rhet. 224,3 (q); EM 185,51; παρὰ – lex. rhet. 224,1 (q); EM 184,50 **50** E. Gen. β 10 (EM 185,44; ρ) | EM 185,50 **51** lex. rhet. 224,5 (q) **52** lex. rhet. 224,7 (q); EM 185,48 **53** Σ β 5 | **54** Σ β 6 | **59** cf. Ap. S. 50,26 **60** Σ β 8; cf. Schol. **61** Schol.; cf. E. Gen. β 7 (EM 185,35)

---

43 μελανῆς H: Jun. Pears. 143 = (K) | δαψηλοῦς H: Mus. | κεκρυμένης H: Mus. **44** βαθιστὸν H: accent. Mus. = Schol. **45** ἐμμελίων H: Guyet. Heins. Pears. 143. al. = K Σ (Schol. Soph.) **46** θάκων ad fin. gl. 45 trsp. Mus. | v.l. gl. 39 (Schm.) **49** duo gll. q EM, βαθμός· παρὰ τοῖς στρατηγικοῖς ἡ ἐφ᾽ ἕνα τῆς φάλαγγος στάσις, et βαθμοί· ἴ. π. (desinit EM) καὶ οἱ παρὰ τοῖς στρατηγοῖς δ. | τραγικοῖς H: Schm. = q EM | add. La. = q EM **51** καὶ μέγα om. q, del. Ruhnk. in Alb. Auct. ut v.l. **52** incl. e gl. 53 trsp. Vales. Biel. Alb. al. **54** δίνας ἔχουσα H: H^{c} **55** ζωννύμενοι H^{c} | χιτοὺς, ο corr. ex ω H: f. l. del. Schm. **57** λήϊον H: La. = K **59** ἡρωιδῶν H (-ίδων Mus.): Kust. **60** βαθυλήϊον Voss. = K^{g}Σ | σιτοφορον ΚΣ **61** βαθύλιμον H: Pears. 145. Alb. = K Schol. (E. Gen.) | βαθὺν λιμένα H: Pears. Alb. = (Schol. E. Gen.) | ἔχον H: Pears. (Schol. E. Gen.; βαθεῖς λειμῶνας ἔχων K^{Br}, πολλους λειμωνας εχον K^{A}) **62** μήλωνος H: La. coll. Theophr. h. pl. 6,10,2 | χάπης H: Scal.

D **63** Βαθυμῆδαι· γένος παρὰ Λυδοῖς
Ap. S. **64** βαθυπέπλων· καλὰ ἱμάτια ἐχουσῶν
D **65** βαθυρρηγάλη· ἰκτῖνος, ὑπὸ Λυδῶν
66 βαθύρριζοι· βαθεῖαι
Hom. **67** *βαθυρρόου· βαθέως καὶ ταχέως ῥέοντος (Η 422) [g[8]S[33]]
D **68** βαθυρρίζου πέτρας· τῆς ὑψηλῆς (trag. ad. fr. 203 K.–S.)
D **69** βαθυσπόρος· βαθεῖαν σπείρων γῆν
D **70** Βαιάγις· ἑορτὴ παρὰ Ἀσσυρίοις, ὡς Λέων ὁ Ἀλαβανδεὺς ἐν τρίτῳ (fr. 1 M.)
D **71** βαίβυκος· πελεκᾶνος Φιλίτας (fr. 47 Sp.), Ἀμερίας δὲ βαυβυκᾶνας
D **72** βαίδειον· ἕτοιμον. Ἠλεῖοι
D **73** †βαιδύμην· ἀροτριᾶν (Br[15]). Βοιωτοί
74 *†βαίεσσα· βότρυς AS[8]
Greg. Naz. **75** βαιῇσι· μικραῖς (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 534 [37, 1009, 13 M.])
76 *βαιήν· ὀλίγην, μικράν g[2]. ἢ ἔβησαν, ἢ ἐπορεύθησαν (Α 327)
D **77** βαῖκαν· Κρῆτες
D **78** βαίκυλος· προβατώδης
79 †βαιμάζειν· †βασιλεύειν. ἢ βαστάζειν
80 βαινέμεναι· βαίνειν (Ap. Rh. 1, 523)
81 †βαίνη· ὕβρις
82 *βαίνειν· φιλεῖν. ˻κολακεύειν S[9]. βιβάζειν. ˻πορεύεσθαι (Br[14]). περιπατεῖν vg[1]A[5]
83 βαίνετον· βαδίσατε. δυϊκῶς
Hom. **84** βαῖνον· ἐξέβαινον (Α 437)
Hom. **85** βαίνοντα· ἐπιβαίνοντα (δ 653)
Hom. **86** †βαίομαι· βιώσομαι (Χ 431)

---

64 cf. Apion. fr. 28 **67** cf. Schol. **75** cf. Su β 210 **76** μικράν lex. Greg. carm. (alph.) β **9**
78 Zonar. 383, 11 **82** (Theogn. can. 21, 7 Alpers) **84** Schol. **86** cf. Schol.

---

63 Βαθυμηδεῖδαι Lob. Aglaoph. 982; Βαθυμίδαι Mein. 1857, 606 | ἐπὶ H: Mein. | λυδίᾳ Mus. **64** ἔχων H: La.; ἐχόντων Mus. **65** βαθύρρη· γαλῆ Heringa Obs. p. 204 **66** βαθύριζοι H: Mus. **68** l. βαθυρίζου H: -ρρ- Mus. **69** βαθεῖα H: Mus. **70** περὶ H: Mus. | Λέων v. Su λ 266. Porph. qu. Hom. 1, 96 **71** βαβυκῶς H, -βοκ- H[c]: L. Dind. 2, 40D | πελεκὰν. ὡς H: Dind. | φιλήτας H: La. | ἀμεριάσ(ας) H: -ίας Mus., δὲ Dobr. 1, 580 | βαυκάλας H: Hoffm. Mak. 14, coll. gl. 355 **73** βαιδεύειν K; βαιδυμῆν Mus.; 'term. -(μ)ην contra dialectum' La.; cf. gl. 96 **74** βαιεσα K | v.l. gl. 716 (Salm.) **75** βαίησι H: accent. Mus. = Su **76** βαίην H: accent. Mus. | μικροῦ H: La. = K; -ήν Mus. | conf. c. βάτην agn. Schm. **77** καί κα· κἄν Baun. 1914, 205–6; βλίκαν⟨ον· βάτραχον⟩ Schm. Add. 5, 18 | κρῆται H: Mus. **79** h. e. βασιλεύειν ad βαΐλίδδειν (Lacon.) (Baun. 1914, 45) et βαστάζειν ad βλιμάζειν (Pears. 146. Kust. Alb.) **80** βαίμεναι H: Pears. 146. Arnald. Lect. 28 **81** v. l. gl. 744 (Kust.) **82** φιλ. κολ. ad σαίνειν Pears. 146 **83** βαινετὸν H: accent. Mus. **86** h. e. βείομαι (Guyet. Heins. Pears. 146. al. = Schol.); βέομαι Mein. = Schol. (qui et βιώσω)

87a βαιόν· ὀλίγον, μικρόν vg^{3}AS^{6}Br^{12}. Σοφοκλῆς δὲ Οἰδίποδι Τυράννῳ (750) ἀντὶ τοῦ †ἄφθονος καὶ πολλὸς γράμμα. καὶ ἐν Αἰχμαλωτίσι (fr. 39 R.) βαιόν [ἐν] K + D
87b †Βαιθήν· οἶκος θεοῦ
87c †βαιών· ἐκβαλών
88 †Βαρκάθοις ὄχλος· Λιβυκός†
89 βαΐς· ῥάβδος φοίνικος, καὶ βαΐων D
90 βαισήνης· παρ' Ἰνδοῖς τὸ στρατόπεδον D
91 βαίσηνος· ὁ στρατός D
92 †βαισσόν· βάθος
93 βαίταν· Ἕλληνες Att.
94 βαιτάς· εὐτελὴς γυνή. ἀρχαία δὲ ἡ λέξις Att.?
95 βαιτάδα· εὐτελὴς γυνή
96 βαιτρεύειν· ἀροτριᾶν
97 βαίτιον· βοτάνη ἐμφερὴς δικτάμνῳ, ἤγουν γλήχωνι D
98 βαίτη· δερμάτινον ἔνδυμα, ὅπερ ἔνιοι σισύραν· ἔνιοι δὲ σκηνὴν δερματίνην (Soph. fr. 1031 R.)· οἱ δὲ διφθέραν (Sophr. fr. 37 K.–A.) D
99 Βαίτυλος· οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ δοθεὶς λίθος τῷ Κρόνῳ ἀντὶ Διός q D
100 †βαίτυξ· βδέλλα
101 †βαιτῶνα· τὸν εὐτελῆ ἄνδρα
102 βαιῶμφαι· αἱ αἶγες, ἐν ἱερατικῆι D
103 βαιών· ἰχθύς (Epicharm. fr. 57 K.–A.). οὕτως καὶ μέτρον παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι D
104 Βαιῶτις· Ἀφροδίτη, παρὰ Συρακουσίοις (gl. Ital. 6 K.–A.) D

---

87 – ὀλίγον Erot. β 2; Theogn. can. 21,8 Alpers; – μικρόν E. Gen. β 11 (EM 192,48); μικρόν Hdn. epim. 5; Σοφοκλῆς – cf. Su β 210 **89** Theogn. can. 779 (128,27 C.) | **97** Diosc. mat. med. 3,32,1 **98** – σισύραν Schol. Ar. Vesp. 738. 1138; σκηνὴν Poll. 7,70 (cit. Soph.); διφθέραν Su β 212 (Δ); EM 193,3; Schol. Theocr. 3,25/26d. 5,14/16e. f; Poll. 10,175 (cit. Sophr.); Theogn. can. 21,9 Alpers **99** lex. rhet. 224,10 (q); cf. E. Gen. β 12 (EM 192,57); Theogn. can. 330 (61,21 C.) **103** – κωβίῳ EM 192,52; Athen. 7,288a (uterque cit. Epicharm.); μέτρον cf. J. Skelton ZPE 42,1981,95 n.1

87a ad OC 1199 ret. Brunck | αἴφθονος H: H^c; ἄφιλος καὶ μόνος Elmsl. | καὶ ἐν Αἰ. βαῖον post gl. 87c H: trsp.et accent. Maussac; ἐν post βαῖον H: in gl. 88 trsp. Heins. Vales., incl. La. **87b** v.l. gl. 423 **87c** βαλών Pears. **88** contin. H: n. gl. Hemsterh., v.l. gl. 237 **89** ult. βάϊον Guyet. Pears. 146 = Theogn.; βαΐων ad 1. Macc. 13,51 rett. Sop. **90–1** Skt. *vesana* 'castra' agn. Gooss. 1943,47–9 **92** βᾶσσον· βάθιον Mein. 1858,531 **94** βαίτας H: accent. Mus. | v.l. gl. 749 (Salm.), 'sed ft. inter βλιτάς stulta et βαιτάς vile scortum distinguendum' La.; cf. V. Schmidt Spr. Unt. zu Her. 126 n. 40b **95** βαίταδα H: accent. Mus. **96** cf. gl. 73 **98** cf. Schmidt l. c. **99** βετύλος Theogn. **100** h.e. βλίτυξ (Salm.), cf. gl. 704 **101** v.l. gl. 749 (Salm. Kust.) **102** ἱερατικ( ) H (-ην leg. La., ft. recte): La.; -οῖς Mus. **103** post ἰχθύς add. ὃς καὶ βλέννος λέγεται· ἔστιν ἰχθῦς παραπλήσιος κωβίῳ EM, sim. Athen. | ἀλεξανδ( ) H: Mus.; 'mensura est βάϊον cf. BGU 1094,12' La.

D **105** βακάϊον· μέτρον τι

K + D **106** βάκηλος· *ὁ μέγας. ἢ ἀνόητος vg^{5}A^{16}Br^{36}Σ. ἢ ὁ ἀπόκοπος, ὁ ὑπ᾽ ἐνίων γάλλος. οἱ δὲ ἀνδρόγυνος, ἄλλοι παρειμένος, *γυναικώδης vg^{5}A^{16}Br^{36}Σ. παρὰ Μενάνδρῳ Ὑμνίδι (fr. 368 K.–A.). καὶ τὸ σύνηθες ἡμῖν

D **107** βάκκαρις· μύρον ποιὸν ἀπὸ βοτάνης ὁμωνύμως· ἔνιοι δὲ ἀπὸ μυρσίνης· ἄλλοι δὲ μύρον Λυδόν. ἔστι δὲ καὶ ξηρὸν διάπασμα τὸ ἀπὸ τῆς ῥίζης

108 †βακνίδες· εἶδος ὑποδημάτων

109 †βάκοα· βάθρον†

D **110** βακόν· πεσόν. Κρῆτες

D **111** βάκται· ἰσχυροί

LXX **112** *βακτηρία· ῥάβδος (Ps. 22, 4) AS^{11}

113 †βακοίας· πηλός

114 †βάκτρον· κάμηλος

Eur. **115** *βακτρεύμασιν· τοῖς ἐρείσμασιν στηριζόμενος (Eur. Phoen. 1539) g^{7}A^{10}

D **116** βακχᾶν· ἐστεφανῶσθαι κισσῷ

D **117** Βακχέβακχος· ὁ Διόνυσος οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν ταῖς θυσίαις (Ar. Equ. 408)

D **118** Βακχεία· ἑορτὴ Διονύσου [βακχεύτρια]

119 *βακχεύει· μαίνεται P^{29}. τραγῳδεῖ

120 *βακχευθεῖσα· ἐξηχευομένη, ἐξεστηκυῖα (Nonn. Dion. 13, 17) vg^{6}AS^{17}Br^{37}

121 *βακχεύοντες· μαινόμενοι vg^{2}AS^{9}Br^{46}(Σ), σειόμενοι (Plat. Legg. 700d)

D **122** βακχεῖον· τελεστήριον. νάρθηξ

D + K **123** Βάκχη· γένος ἀπίου (Nic. ther. 513). ἢ ⌊μία τῶν Βακχῶν, ἢ τοῦ Διονύσου AS^{12} ⟨βακχεύτρια⟩

---

106 – ἀνόητος et γυναικώδης Σ β 10; ἀπόκοπος Su β 46 (Δ). lex. rhet. 222, 4; ἀπ. – γάλλος Phryn. ecl. 238 **107** μύρον Λυδόν cf. Galen. lex. 87, 15; cf. Athen. 15, 690a–d; Poll. 6, 104; Erot. β 14; Schol. Aesch. Pers. 41; Schol. Clem. Al. paed. 329, 29; (Diosc. mat. med. 3, 44, 1) **109** ?Su β 9 **113** cf. EM 186, 1 (ad gl. 16) **121** Σ β 13 | **123** – ἀπίου Schol. Nic.

---

105 βά[κα]ϊον ci. La., coll. gl. 103 **106** ὑπ' Ἀσιανῶν Pears. 147–8, coll. Phryn. Βίθυνοί τε καὶ Ἀσιανοὶ | ὑμνιδὶ H: accent. Schm. tacite; ὕμνιδι Ald. | cf. Bühler Zenob. Ath. 5, 306–13 **107** βάχαρις Galen., βάκχαρις Erot. Diosc. | μῦρον bis H: accent. Mus. = Galen. Athen. (Poll.) Schol. Aesch. | ὁμωνύμου Mus. | λύδιον Mus. = Galen.; λυδῶν Degani 1975–7, 273 = Schol. Aesch. **108** v.l. gl. 282 (Erbse 1955, 137) vel 363 (Pears. 147. Alb.) **109** v.l. gl. 126 (Voss. Kust.) **110/11** Fick 1905, 196 (ex eadem stirpe ac βάκται et βακτηρία); Be. Lex. 4 **113** v.l. gl. 16 (Alb.) **114** βάκυλος Alb.; καμπύλος Mein.; Βάκτρον (vel -ιον) κάμηλον Lewy 1931, 110 **115** στηριζομένοις H: La. = K **118** incl. ad gl. 123 Kust. **120** ἐξιχευομένη H: La. = K | ἐξιστηκυῖα H: Mus. = K **122** ναρθῆξαι H: Mus. **123** e gl. 118 trsp. Kust.

124 Βακχιάδαι· οὐ μόνον οἱ Μιλήσιοι, ἀλλὰ καὶ Κορίνθιοι, ἀπὸ Βάκχιδος D
125 βακχία· μανία (S^{22})
126 βακχόαν· βόθρον. Αἰολεῖς
127 βάκχος· ὁ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου, καὶ κλάδος ὁ ἐν ταῖς τελεταῖς, οἱ δὲ φανὸν λέγουσιν· οἱ δὲ ἰχθύν q D
128 Βάκχου Διώνης· οἱ μὲν βακχευτρίας Σεμέλης· οἱ δὲ Βάκχου τοῦ Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης q τῆς Διώνης. παρόσον διωνυμία περὶ τὴν θεάν (trag. ad. fr. 204 K.–S.). Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία (PMG fr. 8) Ἀφροδίτης παῖδα τὸν θεὸν ἱστορεῖ D
129 βάκχυλον· σποδίτην ἄρτον. Ἠλεῖοι D
130 βάκχον· κλαυθμόν. Φοίνικες D
131 †βάλαικες· δεσμωτήριον. καὶ †βαλαικάκες
132 βαλαιόν· μέγα, πολύ. οἱ δὲ ταχύ
133a *βάλανοι· δρύες AS^{24}
133b *⟨βάξιν·⟩ φήμην (Eur. Or. 1558) g^{1}AS^{2}Br^{40} Eur.
134 *βαλάντιον· μαρσίππιον (Prov. 1,14) P^{27}(AS^{19}Σ) LXX
135 *βαλβῖδες· ὕσπληγες AS^{18}
136 βαλβίς· *ἀφετηρία vg^{12}Br^{17}Σ(A^{13}). καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου AS^{17}. καὶ ἡ ἄφεσις τῶν ἵππων. καὶ ἡ θύρα τοῦ ἱππικοῦ A^{17}. ἔνιοι δὲ καμπτῆρα. καὶ παρὰ Ἱπποκράτει (Mochl. 1 [4,344,10 L.]) βαλβιδῶδες τὸ ἔχον ἑκατέρωθεν ἐπαναστάσεις. ἔστιν δὲ καὶ βαθμός, καὶ ἔρεισμα K + D
137 βάλε· ἔρριψε (A 245 ..). ἢ ὄφελον (Callim. fr. 254?) Hom.?
138 *βαλεῖν· τρῶσαι (S^{25}), πλῆξαι (N 387) Hom.
139 *βάλεκες· δεσμωτήριον AS^{22}(vg^{4}Br^{39})
140 βάλλε· ἐτίτρωσκεν (A 52) Hom.

---

127 lex. rhet. 224,32 (q); cf. Schol. Ar. Equ. 408a; – τελεταῖς EM 185,14; ἰχθύν Athen. 3,118c **128** – Ἀφροδίτης lex. rhet. 225,4 (q) **129** Nic. fr. 121 ap. Athen. 3,111d **133b** Schol. Eur. **134** Σ β 14; EM 186,49; Moer. 192,28 (β 17 H.) **135** Moer. 193,4 (β 30 H.) **136** ἀφετηρία Σ β 16; eclog. An. Ox. 2,431,17; Choerob. 2,183,29; – ἀρχή Schol. Ar. Vesp. 548; – ἵππων cf. Ael. Dion. β 2; (Poll. 3,147); βαλβιδῶδες Erot. fr. 42 **140** Schol.

---

124 μελίσιοι ? H: Mus. | βάκχου H: Pears. 148 | conf. cum Branchidae ci. La. **125** βακχειας K **126** v.l.: gl. 109 **127** τελευταῖς H: Mus. = q EM | ⟨στέ⟩φανον Pears. 148 **128** Διώνη Ruhnk. in Alb. Auct. = q | βακχευτηρίας H: Vales. Voss. = (q); Βάκχου τῆς Palm. | διώνυμα H: Mus. | τὰς θεάς H: La., 'scl. Dione et Thyone nomina Semelae, cf. Schol. Pind. Pyth. 3,177b' | τραξίλα H: Mus. **129** σπονδίτην H: Cas. in Athen. p. 216 = Athen. **131** v.l. gl. 139 (Sop. Guyet) **132** expl. priores ad βουγάϊον, ult. ad βαλιόν Schm.; corrupt. gl. 22 Heitsch 1968 **133b** le. add. Schm. = K **134** μαρσύππιον H: Mus. (?) = K^{P} Moer.; μαρσίπιον EM, μάρσιπ(π)ος K^{AS}Σ **135** βαλβίδες H (Moer.): accent. Mus. **136** v.l.: gl. 12 | βαλβίδες τὸ H: Foës. = Erot. **137** ῥίψαι H: La. post Schm. (-ρ-) | ὄφελον (?ὀφελόν): H: Mus. **138** βάλλειν H (βαλεειν K): Voss. **139** v.l.: gl. 131

Hom. **141** *βάλλετο· περιεβάλλετο (Β 43) g[9]

142 βάλλετον· βάλλουσιν. δυϊκῶς

Eur. **143** βαλιάν· κατάστικτον g[1]AS[14]Σ, ποικίλον (Eur. Hec. 90) (AS[20]). [Κρῆτες.] ταχύ. ἐλαφρόν [πηρόν, βάλιον]

144 βαλανάγρα· κλείς (Hdt. 3,155,6)

D **145** βαλανεύειν· λαμπροφωνεύεσθαι. παρόσον οἱ βαλανεῖς, ὅταν παραχέωσιν τὸ ὕδωρ, κραυγάζουσιν (Ar. fr. 790 K.–A.)

D **146** βαλανεύς· πολυπράγμων, περίεργος. καὶ παραχύτης

D **147** βαλανομφάλους· οὕτω Κρατῖνος (fr. 54 K.–A.) ὠνόμασε ⌊⟨τὰς φιάλας⟩ τὰς ἐχούσας ὀμφαλοὺς ἄνευ προσώπων, ὁποῖοι οἱ θόλοι ⟨ἐν τοῖς βαλανείοις q· οἱ δὲ⟩ ἀπὸ τῶν ὀμφαλῶν τῶν ἐν ταῖς πυέλοις [ἐν τοῖς βαλανείοις]

D **148** βάλανοι· τὰ ἐξηρτημένα τῶν ὅρμων περὶ τὸν τράχηλον (Ar. Lys. 410). καὶ ⟨ὁ⟩ τῶν δρυῶν καρπός (κ 242), καὶ ὁ τῶν φοινίκων (Xen. An. 1,5,10). καὶ κλεῖδες (Ar. Vesp. 155). καὶ ἰατροὶ τὰ ἐντιθέμενα τῇ ἕδρᾳ βαλάνους λέγουσιν q

D **149** βάλαρες· οἱ μαλακοί, βανὰ γὰρ γυνὴ παρὰ Βοιωτοῖς

D **150** βαλάσαι· ἀγοράσαι

D **151** βαλαύστιον· εἶδος ῥοιᾶς, φέρον ἄνθος ἁρμόζον πρὸς θεραιπείαν

D **152** βαλβιδοῦχον· τερματοῦχον

153 †βαλῆρα· ἀχρεῖα

D **154** βαλήν· βασιλεύς. Φρυγιστί (Soph. fr. 515 R.)

D **155** βάλλεκα· ψῆφον

D **156** βαλία· ὀφθαλμία. καὶ τὸν βάλιον πηρόν· Κρῆτες

---

141 Schol. **143** κατάστικτον Σ β 17; κατάστικτον et ποικίλον Schol. Eur.; ποικ. et ταχύ EM 186,27. 29 **144** Σ β 52; gl. Hdt.; Schol. Thuc. 2,4,3*b* **145** λαμπροφωνεύεσθαι Ph β 39 (cit. Ar.) **146** – περίεργος Su β 63; Prov. Bodl. 247 **147** lex. rhet. 225,6 (q); – φιάλας Σ″ (Ph β 38. Su β 64); cf. Athen. 11,501d–f (Didym. p. 42 Schm.); Poll. 6,98 **148** lex. rhet. 225,9 (q); τῶν² – καρπός EM 186,13 **151** Diosc. mat. med. 1,111 **154** Sext. Emp. gramm. 313; cf. Schol. Aesch. Pers. 658

---

143 βαλίαν H: accent. Guyet. Pears. 150, coll. Eust. Il. 1051,17 (3,824,1 V.) | ταχύν Guyet. Kust. Abresch. Misc. obs. 5,3,80 | incl. ad gl. 156 (Schm.) **144** βαλάναγρα H: accent. Mus. = Σ (gl. Hdt.) Schol. Thuc. | κλεῖς H (gl. Hdt.): accent. Schm. = Σ Schol. Thuc. **145** λαμπροφανεύεσθαι H (-φον- Ph): Mus. | παράγωσιν H: Kust. **147** βαλανιομφάλους H (Ph; βαλανειο- Heins. = Athen. Poll.): La. = q Su | ⟨τὰς φιάλας⟩ Kust. = q, cf. Σ″ | ὁποίας H: Mein. FCG 2,41 = q | ἐν τοῖς βαλανείοις trsp. Mein. (reiecerat Alb.); τῶν βαλανείων hic Kust. = q | οἱ δὲ add. Mein., ἢ Kust. | ἐπὶ H: Heins. Kust. | ὀφθαλμῶν H: Sop. Heins. Pears. 150. al., cf. Athen. | τοῖς πυέλοις H: Strecker **148** τῶν τραχήλων H: Mus.; περὶ τ. τ. om. q | ⟨ὁ⟩ Mus. = q EM | ἱδρύων H: Mus. = q EM | κλίδες H: Mus. = q **149** οἱ βλαισοὶ H: La. | βάλαρα H (βαλάρα Mus.): Schm. **150** ϝαλιάσαι vel ἁλίσαι Schm. **153** βληχρά ci. La., sed gl. α 62 cft. c. Alb.; βαλῆνα· ἄρχοντα Toup. 4,101 **154** βάλλην H: accent. Mus. = Arcad. 9,5, -λ- Sop. Heins. Pears. 149. al. = Schol. Aesch. **155** Lat. *bal(l)uca* cft. Sop. Salm. Pears. 151

157 †βαλίαδος· μαινόμενος†
158 Βαλιαρίδες· νῆσοι αἱ περὶ Κύρνον. αἱ δὲ αὐταὶ καὶ Γυμνησίαι D
159 βαλικιώτης· συνέφηβος. Κρῆτες D
160 βαλιῶται· πρόγονοι D
161 *βαλλαντιοτόμος· κλέπτης (Plat. rep. 552d v.l.) vg^{2}AS^{16}Br^{38}Σ Att.
162 βάλλαρις· βοτάνη τρίφυλλος D
163 βᾶλλαι· βαθμοί, ὑπὸ Κυπρίων D
164 βάλλ' ἐς Ἄκραν· οἱ μὲν ἄκρα πλησίον Λέσβου· οἱ δὲ Ἀκτήν
165 βάλλ' ἐς Μακαρίαν· Ἡρακλέους θυγάτηρ Μακαρία, ἣν λόγος κατὰ τὴν Εὐρυσθέως ⟨ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν αὐτοκέλευστον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς σφαγὴν ἐπιδοῦναι⟩ Prov.
166 βαλλήσομεν· βαλοῦμεν (Ar. Vesp. 222) Att.?
167 Βαλλητύς· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐπὶ Δημοφῶντι τῷ Κελεοῦ ἀγομένη D
168 †βαλλήιαι· οἱ ἀκροβολισμοί D
169 *†βαλμός· στῆθος vg^{5}AS^{23}Br^{41}Σ Hom.?
170 βαλλομένων· καταστρεφομένων (I 574 ..) Hom.
171 βαλοιτήσειρον· παρὰ τὸ διεστραμμένον ⟨εἶναι⟩ τοὺς πόδας
172 *βαλόν· οὐδόν (Aesch. Cho. 571). καὶ οὐρανόν. καὶ ιβαλός g^{3}AS^{21}
173 βάλσαμον· ἀρωματικὸν ἄνθος D
174 βᾶμα· βάσις, βῆμα
175 βάμβαλα· χειμερινὰ ἱμάτια Br^{21} D
176 βάμβαλον· ἱμάτιον. καὶ τὸ αἰδοῖον. Φρύγες D
177 βαμβαλεῖν· τρέμειν. ψοφεῖν τοῖς χείλεσι D
178 *βαμβαίνων· τρέμων τοῖς ποσίν S^4(vg^{1}A^3), ἢ τοὺς ὀδόντας ⟨συγκρούων⟩ (K 375) Hom.

---

158 St. Byz. 215, 1 (γ 118) **161** Σ β 15 **162** Diosc. mat. med. 3, 100RV. 4, 98RV **165** Schol. Plat. Hipp. mai. 293a (15); cf. Schol. Ar. Equ. 1151a III; Paus. β 1; Σ'' (Ph β 47. Su β 75); Zenob. Ath. 2, 67; Prov. Bodl. 256; Wil. Kl. Schr. 1, 63–8 **169** Σ β 18 **172** οὐρανόν cf. Σ β 43; Schol.$^{AbT\ et\ *B}$ A 591*c* **176** ἱμάτιον Ph β 50 **178** cf. E. Gen. β 31 (EM 187, 27; ϱ); τρέμων Schol.; – ποσίν Su β 91

---

157 βακχιάδος· μαινομένης Alb. **158** παρὰ H: Mus. | κῦρνον H: accent. Mus. **159** cf. Bois. 321 **161** βαλαντιοτόμος H (Σ exc. Su): La. = KSu **162** βάλαρις H (Diosc.^{2}): Voss. = Diosc.^{1} **163** βάλλαι H: accent. La.; cf. Be. 1, 423 **164** βαλ' H: Mus. | μὲν ἀκρωτήριον Λ. ci. La. **165** βάλ' ἐς H: Mus. = Schol. Plat. Paus. Σ'' Zenob.; βάλλε Prov. Bodl., ἄπαγε Schol. Ar. | μακρίαν … μακρία H: Mus. = Schol. Plat. Paus. Schol. Ar. Σ'' Prov. | lac. indic. Mus.; suppl. La. = Schol. Plat., cf. Schol. Ar. Prov. **167** βαλλητοὺς H: Salm. Heins. Pears. 151. al. **168** βαλλητεῖται ci. La. **169** βάλε στῆθος (χ 82) Maas **171** βλαισοπισθιον ci. La. coll. Arist. h. anim. 624b2 | add. Mus. **172** contin. βάλον H: n. gl. et accent. Mus. = Schol. | βάλος H: accent. Mus.; huc expl. οδος, ουρανος K **174** βάμα H: accent. Alb. **176** cf. Perss. Beitr. 269, 1. Solms. 1897, 71; neogr. μπάμβαλο cft. Kuk. 1916, 63 | cf. gl. 8 **177** βαμβάλειν H: accent. Pears. 151; βαμβάλλειν Mus.; βαμβαλ⟨ύζ⟩ειν (Hippon. fr. 32, 3 W.) Leum. (La. p. 507) **178** ἠ⟨χῶν⟩ Pears. 151, coll. E. Gen. | add. Schm. = Eust.

D **179** βαμβακεύτριαι· μαγγανεύτριαι. οἱ δὲ φαρμάκισσαι. οἱ δὲ λαλοῦσαι. τὸ δὲ βαμβακείας χάριν· φαρμακείας χάριν (com. ad. fr. 1037 K.–A.)

D **180** βαμβαλύζει· τρέμει, τοὺς ὀδόντας συγκρούει. *ῥιγοῖ σφόδρα (iamb. ad. fr. 60 W.) $S^{5}(A^{2})$

D **181** βάμμα· τὸ χρῶμα (Ar. Ach. 112). καὶ μύρου τι γένος. καὶ τὸ ἔμβαμμα· Συρακούσιοι (gl. Ital. 7 K.–A.)

D **182** βάμμα Κυζικηνόν· Κυζικηνοὶ διὰ τὸ Ἴωνες εἶναι ἐκωμῳδοῦντο ἐπὶ μαλακίᾳ (Ar. Pac. 1176) [καὶ τὸ ἔμβαμμα. Συρακούσιοι. καὶ μύρου τι μέρος, ἢ γένος]

D **183** βάμμα Σαρδανιακόν· τὸ φοινικοῦν. διάφορα γὰρ ἦν τὰ ἐν Σάρδεσι βάμματα (Ar. Pac. 1174)

D **184** βανά· γυνή, ὑπὸ Βοιωτῶν (Corinn. fr. 11a, 2)

185 *βαναυσίας· ἰδιωτείας, ἢ ἀλογίας AS^{7}

186 *βαναυσία· πᾶσα τέχνη διὰ πυρός, κυρίως δὲ ἡ περὶ τὰς καμίνους. καὶ πᾶς τεχνίτης χαλκεὺς ἢ χρυσοχόος βάναυσος [$vg^{4}AS^{5}$]

187 βανῆκας· γυναῖκας. Βοιωτοί

188 *βάναυσοι τέχναι· ⟨...⟩ (Plat. rep. 522b) $v^{1}(g^{2})$

D **189** βανόν· λεπτόν

D **190** βάνισος· εἶδος θυμιάματος

Att. **191** *βαυκόν· μωρόν $A^{4}(S^{\beta\alpha\nu 10})$

192 †βαθίοι· τόποι

D **193** βάννας· βασιλεὺς παρὰ Ἰταλιώταις (gl. Ital. 195 K.–A.). οἱ δὲ μέγιστος ἄρχων

D **194** βαννάται· αἱ λοξοὶ καὶ μὴ ἰθυτενεῖς ὁδοὶ παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 93 K.–A.). τὸ δὲ αὐτὸ καὶ βάννατροι

D **195** βάννεια· τὰ ἄρνεια. καὶ βάννιμα τὸ αὐτό

---

179 gl. com. 1037 K.–A. **180** cf. Phryn. praep. soph. 54, 7; τρέμει Ael. Dion. β 4; Ph β 54 **182** – μαλακίᾳ cf. EM 187, 25 (Diogen.); cf. Schol. Ar. **183** cf. Scholl. Ar. **186** cf. Σ β 19; lex. rhet. 222, 20; gl. Dionys. 24C; Schol. Plat. rep. 495e

---

179 φαρμάκισσαι cf. Achmet. Onirocr. p. 223, 11 Drexl | βαμβαχίας H: HSt. Ind. | φαρμακίας H: Schm. **180** ῥυγᾶ H: anon. cod. Wetst. = K^{S} (ριγουν K^{A}), cf. Phryn. ὑπὸ ῥίγους | ad Hippon. fr. 32, 3 W. = 42a, 3 Degani ref. Degani 1977–8, 140 **181** βάμβα H: Guyet. Vales. Pears. 151. al. | τι μέρος H: Ahr. Dial. 2, 86 **182** βάμβα H: Jun. Flor. Heins. al. = testt. | κυζηκιν- bis H: Schol. Ar. ($Ar.^{R}$); κυζικηνικόν Ar.V | ἐκωμοδοῦντο H: Mus. = Schol. Ar. | καὶ … γένος del. Pears., dittogr. gl. 181 **183** Σαρδανιακόν Ar. $Ach.^{A\Gamma}$ $Pac.^{R}$, Σαρδιανικόν Ar. $Pac.^{cett.}$ $Ach.^{R}$ **184** βάννα H: Pears. 152. Voss. **185** ἰδιωτίας H: L. Dind. = K **186** χρυσοχοὸς H: accent. Mus. **187** v.l.: gl. 348 **188** βανοὶ H: Sop. Sorb. = K **189** h. e. μανόν (Pears. 152. Voss.); cf. gll. μ 250. 222, Brugmann 1907, 636. Walde-Pok. 2, 266 **191** βανκὸν H (βανον K^{S}): Guyet = K^{A} **192** h. e. βουτοί (cf. gl. 993) Avyer. 1978, 305 **193** = ϝάναξ Ahr. Dial. 1, 228 **194** βάνναται H: accent. Mus. | οἱ H: Mus. **195** βανεῖα H: L. Dind. 2, 106C | ἀρνεῖα H: accent. L. Dind. | βάννινα Petrušev. 1972 | Lacon. (cf. tzac. vánne *agnus*) vel Cret. (Brause 170)

196 †βάνος· κλάσμα. ⌊μωρός, καὶ τυφλός (S^{10})
197 βανθῶσαι· σκοτοδινιᾶσαι D
198 βανούς· ὄρη στρογγύλα D
199 βανύσει· μωραίνει, ἐπιμαίνεται D
200 βάξις· *λόγος (S^{2}), φωνή (g^{1}AS^{2}). κληδών D + K
201 βάξον· κάταξον. Λάκωνες D
202 βαπαίνει· παρακαλεῖ D
203 βάρ· μικρόν (1. Regn. 2, 18) LXX
204 *βαπτάν· ἀντλουμένην, βαπτομένην (Eur. Hipp. 123) AS^{1} Eur.
205 βάρα· νόσημά τι καρηβαρικόν. ἢ θρέμματα. Λάκωνες D
206 *βάραθρον· ὄρυγμα vg^{2}AS^{12}Br^{26}, βάθος γῆς AS^{12}Br^{26}, βόθρος
207 *βαρακινῆσιν· ἀκάνθαις. σκόλοψι (Iud. 8, 7. 16) vg^{5}AS^{16} LXX
208 βαράχνια· τὰ βραγχία τῶν ἰχθύων D?
209 βάρβαροι· οἱ ἀπαίδευτοι
210 *βαρβαρισμός· παράτονος διάλεκτος vg^{8}AS^{20}
211 βάρβιτος· εἶδος κιθάρας, ἢ ὀργάνου μουσικοῦ. ἢ λύρα. οὕτως καὶ *βαρβίτῳ· ⟨τῇ λύρᾳ, τῇ κιθάρᾳ⟩ AS^{18} D + K
212 βαρβός· μύστρον ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (Ar. fr. 354 K.–A.)
213 βάρακες· τὰ προφυράματα τῆς μάζης. Ἀττικοὶ δὲ βήρηκας. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τολύπην (Epilyc. fr. 4, 3 K.–A.) D
214 βάρακος· ἰχθὺς ποιός D
215 βάρακον· τὸν ἄνουν, καὶ βάρβαρον
216 βάρβαξ· ἱέραξ, παρὰ Λίβυσι. [καὶ φύραμα στρογγύλον, ἀφ᾽ οὗ αἱ μάζαι γίνονται. καὶ ἐρίων τολύπαι] D
217 βάρβαρα· ἀσύνετα, ἄτακτα D

---

206 ὄρυγμα Tim. lex. β 4; Harp. 70, 12$^{\text{epit.}}$ (Σ'' [Ph β 58. Su β 101]) **207** gl. Oct. β 2; cf. Su β 102 (Δ) **210** cf. Zonar. 370 **211** – κιθάρας Σ β 21; Schol. Ar. Thesm. 137b; ὀργάνου μουσ. Su β 107; E. Gen. β 38 (EM 188, 16) **213** Athen. 4, 140a (Didym. p. 44 Schm. Eratosth. fr. 26 Str. Lycophr.). 3, 114f.; cf. Poll. 6, 77; gl. P. Oxy. 1801, 59 (cit. Ar. fr. 794 K.–A.) **214** cf. Theogn. can. 285 (52, 33 C.) **216** gl. com. 1038 K.–A. |

---

196 v. gll. 26. 191 **197/199** βανυθῶσαι – βανυθοί ci. La. **198** cogn. c. aut corrupt. pro βουνός Conom. 1966, 70 **201** h. e. ϝ- Pears. 152; accent. βᾶξον Cob. Misc. Crit. 355 | κατάξιον H: Kust. Alb. **202** v. gll.319. α 5771 **203** recte 'filius', hic error lexicogr. (Tosi 1975–7, 294, Studi 129) **204** βάπταν H: accent. Pears. 152 | βαπτόν H: La. = K **205** le. def. Cor. 298; καραι⟩βαρᾶν Schm. (Pherecr. fr. 251 K.–A.) | θρέμματα ad ϝάρνια vel ϝάριχα ref. La. **206** θάθος H: Pears. 206 = K **208** βαράγνια H: H^{c}; βαράγχια Pears. 153. Voss. Kust. | βράγχια H: accent. Mus. | ἰχνύων H: Mus. | neogr. βραχνιάζω cft. La. **211** μουσικὸν H: Funger. Heins. = Su E. Gen. | βαρβήτω H: Mus. = K | add. La. = K **212** ἐν Θεσμοφ. (137) ad gl. 211 trsp. Pears. 153 **213** προφορήματα τῆς μάχης H: HSt. Ind. = Eratosth. | βήρικας H: HSt. = Didym. Poll. | λύπην H: Salm. Plin. exer. p. 90 = Lycophr. **214** βαρκαῖος Theogn. **216** n. pr. Βάρβαξ (IG 12, 3, 543) cft. La. | λιβύσι H: accent. Mus. | incl. ad βάραξ gl. 213 ref. Cas. in Athen. p. 263 | ἐρύοντο λύπαι H: Mus.

Hom.? D? **218** βαρβαρόφωνοι· οἱ Ἠλεῖοι καὶ οἱ Κᾶρες, ὡς τραχύφωνοι καὶ ἀσαφῆ τὴν φωνὴν ἔχοντες (B 867)

D **219** βαρυόπην· βαρύφωνον (Pind. Pyth. 6,24)

D **220** βάρακος· βάτραχος

D **221** βαρακίς· γλαύκινον ἱμάτιον

D **222** †βαρακάκαι· †ἅγιοι διαφέραι†, παρὰ Κελτοῖς

Hom. **223** *βάρδιστοι· βραδύτατοι Br[31] κατὰ ἀντίθεσιν τοῦ ρ, ὡς κραδία ἡ καρδία (Ψ 310)

D **224** βαρδῆν· τὸ βιάζεσθαι γυναῖκας. Ἀμπρακιῶται

D **225** βαρδοί· ἀοιδοὶ παρὰ Γαλάταις

226 βαρεῖα χείρ· ἡ μιαιφόνος

227 †βαρπύργος· πορμεῖο περὶ ἀμφωδῶν†

Hom. **228** *βαρείας· ἰσχυράς S[27]. βλαβεράς (A 89)

D **229** βᾶριν ἀπέλαγον· τὸν δούριον ἵππον (trag. ad. fr. 204a K.–S.)

D? **230** †Βαρθει … · γένος ἰθαγενῶν

231 *βάριον· πρόβατον g[10]A[26]Br[44]. [καὶ τὸ βαρύ. καὶ τὸ βράδιον]

+ LXX **232** *βᾶρις· πλοῖον (Hdt. 2,41,4) A[13](vg[3]Σ). ἢ τεῖχος (vg[3]A[13]Σ). ἢ στοά. ἢ πύργος (Psalm. 47,14) A[24](vg[3]Σ)[S[29]]

233 †βαρισίκται· οἱ μὴ γεννῶντες

D **234** βάριχοι· ἄρνες

D **235** Βάρκη· πόλις Λιβύης

D **236** βαρκίων· βοτάνη τις ἐν Αἰγύπτῳ

D **237** Βαρκαίοις ὄχοις· Λιβυκοῖς (Soph. El. 727). οὗτοι γὰρ ἐσπούδαζον περὶ ἱπποτροφίαν. φασὶν αὐτοὺς καὶ πρώτους ἅρμα ζεῦξαι διδαχθέντας ὑπὸ Ποσειδῶνος, τὸ δὲ ἡνιοχεῖν ὑπὸ Ἀθηνᾶς, ὡς Μνασέας ἐν τοῖς περὶ Λιβύης (fr. 40 M.)

---

218 cf. Eust. Il. 279,36 (1,429,18 V.) **223** βραδύτατοι Ap. S. 50,24; Schol.; Su β 108 (Δ); EM 188,27 **225** Posidon. FGrHist 87 F 17 **228** | cf. lex. Greg. carm. (alph.) β 18 **232** Σ β 22; Ep. Hom. An. Ox. 2,352,13; E. Gud. 261,5; E. Parv. β 5 ; cf. Antiatt. β 6 **235** Su β 117; Schol. Soph. El. 727; St. Byz. 159,11 (β 45) **237** Λιβυκοῖς EM 188,46; Schol. Soph. El. 727

---

219 βαρβαρύπην H: Alb. **220–2** ordo βαρδ- suadet (Pears. 155) **222** βαρδαβάσται· σαγματοφόροι ci. La. coll. βάρδος *mulus* et Lat. *burdubasta*; βράκκαι· αἴγειοι διφθέραι (hoc Mus.) Leopard. Emend. 2,1; καραδυλλαί Avgerinos 2009,293–8 **223** v.l.: gl. 36 | βαρδιστοὶ H: accent. Mus. = Schol. Su EM (Ap. S.) **224** βαρδὴν H: accent. Mus. | cf. Pischel BB 7,334 et gl. ε 33 **225** αἱ ὁδοὶ H: HSt. Ind. **227** v.l. gl. 232 (La.): accent. Schm. tacite | περὶ ἀμφόδων Mus., περιάμφοδον Pears. 154 **228** βαρείας H: La. = K lex. Greg. **229** βαρινακέδα H: La. 1941,87; βᾶριν· Ἀχαιός Petrušev. 1955 **230** βαρθειγένος H: Schow 170 n. 19; v.l. gl. 1234 (?) Schm.; Βρυτίδαι Toepffer Att. Gen. 308; Βαρίδαι Diels 1891, coll. Paus. ε 35 **231** βαρεῖον H: Alb. = K; ‘e ϝάριχον vel ϝάρνιον corr.’ La. | incl. ad βαρέον et βάρδιον (Kust.) **232** v.l.: gl. 227 | βάρις H (Antiatt.): accent. Schm. tacite | στόα H: accent. Mus. = Σ **234** gl. α 7263 cft. Guyet, ϝάριχος IG 14,688 I 17 La.; βάρνιχοι W. Aly PP 5,1950,231 (cf. Radt ed. Strab. 6,426) **237** v.l.: gl. 88 | l. βαρ. H: Mus. = EM Schol. Soph. | κνασέας H: Mus. | πα(ρὰ) λιβύ(οις) H: Mus.

238 †βαρμίγκαλλος· ὑπέρκαλλος
239 *Βᾶρος· ὄνομα κύριον AS^{15}
240 βάρρει· ἀπόλωλε D
241 βαρραχεῖν· [ἠχεῖν] σκιρτᾶν D
242 †βαρύαρον· ἰσχυρόν. στερέμνιον D
243 βαρύ· τινὲς μέν φασι θυμίαμα εὐῶδες †τὴν βαρεῖαν†. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα, καὶ χαλεπόν, καὶ ἰσχυρόν, καὶ ἀναιδές q
244 Βαρυγέτας· βάρος μὲν ἔχοντας, Γέτας δὲ ὄντας D
245 *βαρυβρόμου· μεγαλοφώνου (g$^{\beta\alpha\lambda 11}$AS^{17}Br^{189})
246 βαρύες· δένδρα [βαρυκάνσου] D
247 *βαρυθυμήσαντος· ὀλιγωρήσαντος AS^{11}
248 βαρύθων· βεβαρημένος (Nic. alex. 541) D
249 Βαρούχ· εὐλογημένος (Ierem. 39, 12)
250 Βαρθολομαῖος· υἱὸς κρεμάσας ὕδατα (Ev. Matth. 10, 3) N. T.
251 βαρύκαν· σφῦραν D
252 βάρκα· αἰδοῖον, παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 94 K.–A.). καὶ περόνη D
253 *βαρυκάρδιοι· ἀσύνετοι, μωροί (Ps. 4, 3) AS^{21} LXX
254 βαρὺν ἀστράγαλον· δυσκίνητον
255 βαρύνει· ὀδυνᾷ
255b 〈…〉ων· κωλύων
256 βάρυνθεν· ἐβαρύνθη〈σαν〉 Αἰολικῶς (Pind. Nem. 7, 63 = 43)
257 βαρύκτυπος· μεγαλόηχος, μεγαλόψοφος (Hes. theog. 818) D?
258 *βαρύς· κακός. ἀηδής g^{9}. σκληρός (Eur. Hipp. 980?) Eur.
259 βαρύστονος· κακοδαίμων D
260 βαρυσυμφορώτατος· βαρέως φέρων τὰς συμφοράς (Hdt. 1, 45, 3) q D
261 βαρύ τὸ σκάφιον· τοῦτο λέγεται ἐπὶ τῶν δυσαρεστουμένων D

---

239 Su β 122 **243** lex. rhet. 225, 16 (q) **244** cf. Ph β 60 **249** On. Vat. 212, 79 Lag. **250** gl. N. T.; On. Vat. 203, 84. 214, 64 Lag. **260** lex. rhet. 225, 28 (q)

---

238 ὑπέρκαλος Guyet, vel ὑπερκαλλής La. **239** βάρος H (Su): accent. Schm. tacite **240** βαρρεῖ H: accent. La. | ἀπολεῖ H: La., 'Eleum vel Locricum v. Be. 2, 836' **241** βαρράχειν H: accent. Mus.; βαρυαχεῖν Pears. 155, βαρρ[αχειν]ηχεῖν· Schm. **243** τὴν βαρεῖαν om. q; τινὲς δὲ ὀρίγανον Mein. FCG 3, 576 coll. gl. α 84 **244** δὲ ὄνομα H: H^{c}; δὲ ὀνομασθέντας ci. La. **245** βαρυδρόμου H (K): Heins. Pears. 155. Voss. al., coll. Su | μεγαλοφοβου K^{AS}, -ψόφου K^{Br}, -δρομου K^{g} **246** cf. gl. 379, Bois. s. v., Fick BB 2, 431 | incl. dittogr. gl. 251 agn. Kust. **247** βαρυθημήσαντος H: Mus. = K **248** βαρυζήμενος H: Schm.; βαρυνόμενος Mus. **251** σφύραν H: accent. La. | βαβύκαν· γέφυραν Alb. coll. gl. 18 **252** βαρύκα Kust. **254** l. βαρ. H: Phav. **255** βαρύνων Mus. | ὀδυνάων H: Schm. **255b** βαρύν〉ων· ci. La. **256** expl. βαρυνθεῖ H: Schm. | 'Αἰολικῶς falsum, sed cf. Schol. Gen. A 200' La. **258** ἀειδής H: Voss. Kust. = K **260** βαρυτάτας συμφορὰς φέρων Ruhnk. in Alb. Auct. = q **261** σκαφίον H: accent. La. | δυσαρεστομένων H: Mus.

D 262 [βαρυδάνειν] βαρίβαν· τὸν ναυσιβάτην, ἐν ναυσὶν ἐλθόντα (Soph. fr. 517 R.)
Hom. 263 βάς· ἐπιβάς (Z 65)
LXX 264 βασά⟨ν⟩· αἰσχύνη (Ps. 67,23), ὅ ἐστι δρῦς (Esai. 2,13)
D 265 βασαγεῖ· †ἀλεσχοῖ
266 [βασάν· αἰσχύνη]
D 267 βασαγικόρος· ὁ θᾶσσον συνουσιάζων, παρὰ Ἱππώνακτι (fr. 139 W. = 154 Degani)
D 268 βασανεύεται· διελέγχεται. ἢ διακρίνεται. βασανίζεται
D 269 βασανιστής· ὁ δημόκοινος. [τί] πολλά⟨κις⟩ δὲ ὁ διαιτητής καὶ παρὰ τῶν ἀνδραπόδων τὴν ἀλήθειαν πυνθανόμενος
Att. 270 βασανίτης λίθος· οὕτως λέγεται Λυδικοῦ λίθου γένος, καὶ λίθος βάσανος, ᾧ παρατρίβοντες τὸ χρυσίον ἐδοκίμαζον q
Att. 271 *βάσανος· δοκιμασία AS[23]
D 272 †βαθανίαν· νεοσσεῖαν. Κρῆτες
N.T. 273 *βασιλεύει· κρατεῖ AS[21]Br[51], ἄρχει (Ev. Matth. 2,22) AS[21]
D 274 βασίλειοι δικασταί· παρὰ Ἡροδότῳ (3,31,3) οἱ βασιλεῖ παράνομον ἐργαζομένῳ ἐναντιούμενοι
D 275 βασίλεια· γένος ἰσχάδων
D 276 βασίλειον· εἶδος [τυροῦ καὶ] μύρου (Crat. com. fr. 2 K.–A.)
D 277 βασίλειος στοά· β′ εἰσὶν Ἀθήνησιν βασίλειοι στοαί, ἥ τε τοῦ λεγομένου Βασιλέως [Διός], καὶ ἡ ⟨Διὸς⟩ τοῦ Ἐλευθερίου (Dem. 25,23) q
D 278 βασιλειῶντα· βασιλείᾳ ἐπιβαλλόμενον (com. ad. fr. *291 K.–A.)
D 279 βασιλεύς· ἄρχων τις Ἀθήνησιν, μυστηρίων προνοῶν

---

262 βαρίβαν– cf. Antiatt. β 6 **263** Schol. **264** Orig. in Ps. PG 12,1509; Basil. in Esai. PG 30,268 **266** Su β 136; eclog. An. Ox. 2,431,28; On. Vat. 174,92. 204,92. 214,66 Lag. **269** cf. Hdn. ap. Lob. Phryn. 474 **270** lex. rhet. 225,19 (q); καὶ – Harp. 71,3[epit.] (Σ″ [Ph β 70. Su β 139]) **271** Schol. Luc. 39,10 **275** Athen. 3,76f (βασιλίδας); Poll. 6,80 (βασιλικά) **276** Ael. Dion. β 7; Athen. 15,690de (cit. Cratet. et Sapph.); Poll. 6,105 **277** lex. rhet. 222,29 (q); cf. Harp. 71,10[epit.] (Σ″ [Ph β 80. Su β 153]); Ael. Dion. β 8 **278** cf. Ael. Dion. β *6 **279** cf. Arist. rep. Ath. 57,1; Harp. 126,14[epit.] (Σ″ [Ph ε 1633. Su ε 2468])

---

262 dittogr. secl. L. Dind. | βαρύδαν H: Sop. = Antiatt. **264** ⟨ν⟩ Marz. 1966,53 | δρύς H: accent. Mus. **265** ἀδολεσχεῖ Mus.; ἀναισχυντεῖ ci. La. coll. gl. 67 **266** dittogr. gl. 264 agn. Marz. **267** βασανικόρος Perg.; βαστίκορος Schm. | ἱππωνάκτη H: Mus. **268** βασανίζεται ft. correct. lemmatis esse cens. Schm. **269** τι| πολλὰ H: Mus.; secl. La. **270** l. βασ. H: Schm. = q; βάσανος· Harp. | λίθου βασ. H (q): Ald., cf. Harp. | χρόμα H: Mus. = q Harp. **272** ‘h. e. βλασταν (cum v. l. -ειαν)?’ La. **274** βασιλεῖ οἱ H: Brisson De reg. Pers. princ. 1 p. 90; βασιλήϊοι Maussac **276** τύρου καὶ del. L. Dind. 2,164B, cf. Ael. Dion. Athen. **277** l. βασ. H: ed. 1521 = q Harp. | Διὸς post βασιλέως H: trsp. Meurs. Att. lect. p. 343 = (q); post Ἐλευθερίου Harp. Ael. Dion. **278** βασιλειώταν H: Schr. | βασιλείαν παραβαλλόμενον H: Mein. **279** μυστρίων H: Mus. = Arist., cf. Harp.

280 βασίλη· ἡ βασίλεια. Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ (fr. 310 R.) D
281 βασιλέως ὀφθαλμός· ἐπέμπετό τις ὑπὸ βασιλέως ἐπίσκοπος q, ὃς ἐφεώρα τὰ πράγματα, ⟨ὃν⟩ τοῦ βασιλέως ὀφθαλμὸν ἐκάλουν (Ar. Ach. 92) D
282 βασιλίδες· ὑπόδημα γυναικεῖον, καὶ αὐλητικόν, ὡς Ἐρατοσθένης (fr. 28 Str.) ἀπὸ τοῦ βασιλέως κληθέν D
283 *βασιλῆα· βασιλέα (A 331 . .) v[9]AS[19] ⟨Ἀττικῶς⟩ v[9] Hom.
284 βασιλίνδα· παιδιᾶς εἶδος, ᾗ βασιλέας καὶ στρατιώτας ἀπομιμούμενοι ἐχρῶντο … παρὰ Ταραντίνοις δὲ καὶ ἡ Ἀφροδίτη Βασιλίς (gl. Ital. 95 K.–A.) D
285 *βάσιμα· ἐπίβατα (Soph. fr. 240 R.) AS[15](vg[6])
286 βάσιμον· ἑδραῖον, βέβαιον, στάσιμον. ἢ *πορευτικόν (Dem. 25, 76) (v[2]AS[14]Σʹ; Br[30])
287 βάσις· ὁ ῥυθμός. δηλοῖ καὶ τὴν πορείαν. καὶ βῆμα. καὶ ὁδόν
288 *βάσις· στήριγμα vg[7]AS[16]. ἕδρα. *στάσις. ῥυθμός. πορεία. βῆμα. ὁδός
289 βάσκα· μακέλη D
289a βασκανία· ⟨ … ⟩
290 βασκαίνει· λυπεῖ q. *φθονεῖ vg[1]AS[13]. μέμφεται (Dem. 8, 19) vg[1]AS[13]Σq
291 βάσκανος· *φθονερός (Dem. 18, 119) AS[17]Br[47]. ἀχάριστος. ⸤συκοφάντης Br[47]. Σοφοκλῆς (fr. 931) δὲ ἰδίως τὸ βάσκανον ἐπὶ τοῦ ἀχάριστος. καὶ ὁ συκοφάντης παρὰ τοῖς ῥήτορσιν K + D
292 βασκαρίζειν· σκαρίζειν. Κρῆτες D
293 βασκάς· ὄρνεόν τι (Ar Av. 885) D

---

281 – ἐπίσκοπος lex. rhet. 225, 22 (q); cf. Poll. 2, 84 **282** ὑπόδημα Ph β 75; Ael. Dion. β 9; Poll. 7, 85 **284** – εἶδος Su β 161; – ἐχρῶντο Ael. Dion. β 10; cf. Suet. lud. 18 T.; Poll. 9, 110; Theogn. can. 999 (164, 30 C.) **286** πορευτικόν Σʹ β 24 **287** ῥυθμός Schol. Pind. Pyth. 1, 4a = 2 **290** λυπεῖ et μέμφεται lex. rhet. 222, 19 (q); μέμφεται Σ β 27; Harp. 71, 14[epit.] (Σʺ [Ph β 83. Su β 168]) (cit. Dem.); cf. Orus A17; Schol. Dem. (22) **291** φθονερός E. Gen. β 51 (EM 190, 22; cit. Ar. et Eur.); συκοφάντης cf. EM 190, 32 (cit. Dem.) **293** Arist. h. an. 593b17

---

280 βασίλ( ). ἡ H, η pro cp. Mus. (h. e. βασίλη· ἡ) **281** ἐφεωρᾶτο H (τὰ add. Mus.): Herw. | add. Mus. **282** v.l.: gl. 108? | ὑποδήματα Ph | ‘immo ἀνδρεῖον cf. Schm. Did. 56, 2’ La. | ἐπὶ H: Mus. | κληθέντος H: Jungerm. ad Poll. **283** le. βασιλῆ ci. La. coll. Greg. Cor. p. 160 | ‘Atthis vetustior, i. e. Homerica’ La. **284** πέδας H, παῖδ- H[c]: Mus. = Ael. Dion | lac. ind. Schm. (qui suppl. n. gl. βασιλίς· ἡ τοῦ βασιλέως γυνη ex EM 189, 7) **285** ευεπιβατα K[vg] **286** πορευτόν K[Br] Dion. Su (Theogn.) **287** ὀρθμός H: Mus. = Schol. Pind. **289** μάκελλα vel μακέλλη Kust. coll. gl. μ 337 | cf. Roscher, Stud. lat. gr. Gr. 3, 131 **289a** n. gl. HSt. Thes. 1, 1885E **291** ἀχάρ. συκ. secl. Schm. | τὸ βάσκανος Nauck | ἔπειτα ἀχ. H: Mus. **292** ‘e βάσκειν ad analogiam verborum in -αρίζειν formatum’ La. **293** βάσκας H: accent. Pears. 157; βόσκας Arist.

D **294** βασκεπικρολεα· πλησίον †ἐξεθόαζε. Λυδιστί (Hippon. fr. 92 W. = 95 Degani)
Ap. S. **295** βασκέ· πορεύου (B 8). λέγε. ἀνάστηθι
296 βάσκειν· λέγειν. κακολογεῖν. καὶ ἀναστῆναι
D **297** βασκευταί· φασκίδες. ἀγκάλαι
Hom. **298** *βάσκ' ἴθι· ἐκ παραλλήλου $\mathrm{g}^{\beta\alpha\theta13}$· πορεύου (B 8) $\mathrm{g}^{\beta\alpha\theta13}\mathrm{S}^{28}$
D **299** βάσκιοι· δεσμαὶ φρύγανων
D **300** βάσκιλλος· κίσσα
301 βάσκον· ἐχώρουν
302 †βάσκου· πορεύου
Att. **303** *βασμός· βαθμός $\mathrm{AS}^{20}(\mathrm{g}^{3}\Sigma)$
D **304** βασσαίας· τὰς ἐν βήσσῃ γεγονυίας. ἔλεγον δὲ βήσσας τοὺς κοίλους καὶ δενδρώδεις τόπους, ἔνιοι τοὺς βασίμους τῶν ὀρῶν
D **305** βασσάραι· χιτῶνες, οὓς ἐφόρουν αἱ Θρᾴκιαι Βάκχαι (Aesch. fr. 59 R.) q
306 *βάσσαρος· ἀλώπηξ $\mathrm{vg}^{12}\mathrm{AS}^{25}\mathrm{Br}^{84}\Sigma$ καὶ †βασσάτη παρὰ Κυρηναίοις
D **307** βασσάρια· τὰ ἀλωπέκια οἱ Λίβυες λέγουσιν (Hdt. 4, 192, 2)
D **308** βάσσος· οὐδετέρως· ἡ βῆσσα
D **309** βασταγή· βάρος
D **310** βαστά· ὑποδήματα. Ἰταλιῶται (gl. Ital. 196 K.–A.)
D **311** Βάστας ὁ Χῖος· Δημοκρίτου ἐπώνυμον, καθὰ καὶ Εὔπολις ἐν Βάπταις (fr. 91 K.–A.). ἔστι δὲ ἱστοριογράφος
Prov. **312** Βάτα Κάρας· δύο ταῦτα ὀνόματα. ἐπιγέγραπται δὲ ἐπὶ ἀναθήματος ἐν Σάμῳ ἐν τῷ τῆς Ἥρας ἱερῷ οὕτω· 'Βάτα Κάρας Σάμιος Ἥρῃ τήνδε θήρην ἀνέθηκε'
313 βάστακας· τοὺς πλουσίους καὶ εὐγενεῖς
D **314** βαστιζα κρόλεα· θᾶσσον ἔρχου. Λυδιστί

---

295 πορεύου Ap. S. 50, 25 **298** Schol. **303** Σ β 28; Moer. 192, 30 (β 19 H.); cf. Phryn. ecl. 295 **305** lex. rhet. 222, 26 (q); E. Gen. β 54 (EM 191, 5; ϱ; cit. Aesch.) **306** ἀλώπηξ Σ β 29 **308** EM 191, 2 **312** cf. Prov. Bodl. 242; Bergk PLG^{4} 3, 439. anon. Ὧροι FGrHist 545 F 8 **313** EM 191, 12

---

294 βάσκε· πικρολέα H; v. gl. 314; βάσκεπι κρολία Salm.; κρολίαζε· πλησίαζε G. Dind. **295** v.l.: gl. 302 **295** λέγε, **296** λέγειν incl. La., ad βάζειν ref. **296** ἀνιστήναι H: La.; ἀνίστασθαι Mus. **297/9** Maced. putat Fick 1905, 199 propter β = φ, cf. Hoffm. Mak. 61 **297** ἀγκάλ(αις) H: Mus. **298** βάσκη(?)θι H: Mus. = K Schol. **301** χῶρον H: Mein. 1858, 532 **302** v.l. gl. 295 (G. Dind. 2, 180B) **304** βασσέας H: HSt. Ind. **306** βασσάρις H (-αρίς Mus.): La. = KΣ | βασσάρη HSt. | κατὰ Ἡρόδοτον add. $\mathrm{K}^{\mathrm{vgBr}}\Sigma$, tum ὑπὸ Κυρηναίων EM 191, 1 **307** βασσάρεια H: Heins. Voss. = Hdt. | ἀλωπέκεια H: Alb. **308** βάσσος H (EM): accent. La. | καὶ ἡ β. EM **310** Johansson 1906, 121 **311** βάστα· ὀχεῖος H: Mus.; cf. Luc. 51, 3 **312** l. βαστακέρας H: G. Dind. 2, 185A = Prov. Bodl.; Βάστα K. Phav. | βαστακάρας H: G. Dind., cf. Prov. Bodl. | 'in titulo fuit την θηρην sicut $\mathrm{Syll.}^{3}$ 10' La. **313** βαστακάρας Schm. **314** βαστιζακρόλεα H: sep. La.; v. gl. 294

315 βαστραχηλίζει· τραχηλίζει D
316 βάστραχας· τοὺς τραχήλους. Βοιωτοί D
317 *Βάταλος· καταπύγων καὶ ἀνδρόγυνος S14, κίναιδος g3AS14. ἔκλυτος AS14 (Dem. 18, 180)
318 βατάνια· τὰ λοπάδια. ἡ δὲ λέξις Σικελική (gl. Ital. 197 K.–A.) D
319 βαταίνει· καλεῖ
320 †βατάρα· πυκλιή, Μακεδόνες. πυρλός, Ἀθαμᾶνες D
321 βάτας· ὁ καταφεφής. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 96 K.–A.) D
322 βατήν· †αἰχμήν. ἐπορεύετο, ἐβάδιζεν
323 βατήρ· βαίνων, βαδιστικός
324 βατῆρα· τὸ ἄκρον τοῦ σκάμματος τῶν πεντάθλων, ἀφ᾽ οὗ ἅλλονται τὸ πρῶτον q D
325 βατηρίαν· ῥάβδον. καὶ βακτηρίαν D + K
326 βατής· πίθηκος, ἀναβάτης D
327 βάτια· ὁ τῆς συκαμίνου καρπός ⟨ὑπὸ Σαλαμινίων⟩, καλεῖται δὲ καὶ ἄβρυνα ἢ μόρα q D
328 βατίδες· εἶδος ἰχθύος πλατύ, ἢ βατία· διαφέρει δὲ τοῦ βάτου ἰχθύος, ὡς Ἀριστοτέλης (h. an. 565a22. 566a29) ποιεῖ φανερόν q D
329 Βατίεια· πόλις Τρωϊκή (B 813) Hom.
330 βατιάκη· φιάλη, οἱ δὲ εἶδος ποτηρίου (Diphil. fr. 81, 1 K.–A.) D
331 Βατιῆθεν· ἐκ δήμου Βατῆς, τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς D
332 †βάτηρος· ἐξ ἐχίνου σφάκελος

315/316 cf. Ph β 89; E. Gen. β 56 (EM 191, 11) **317** καταπύγων Schol. Aeschin. 1, 126 (275); ἔκλυτος id. 2, 99 (218a) **318** cf. Ph β 93; Poll. 10, 108; Antiatt. β 7 **324** lex. rhet. 224, 12 (q; Seleuc. fr. 39 M.); cf. Paus. β 4; Σ'' (Ph β 101. Su β 181. E. Gen. β 61 [EM 192, 3; ϱ]); Poll. 3, 151 **327** lex. rhet. 224, 18 (q); EM 191, 51; Athen. 2, 51f **328** lex. rhet. 224, 20 (q); cf. Schol. Ar. Pac. 808 (Su β 182); Athen. 7, 286b; Erot. β 328 **329** Schol. **330** (Poll. 6, 96) **331** cf. St. Byz. 160, 21 (β 56); Ph β 94

---

315 βαστραχαλ- E. Gen.; βαστραχάζει Salm.; βασταχάζει Schm. **315/316** una gl. in Ph E. Gen. **316** βάσταχας Schm., cf. Be. 1, 303 **317** καταπύγ(ον) H: Mus. = K | ἐκλυτός H: accent. Mus. = Schol. Aeschin. **318** βατανίας Ph | λωπάδας Ph, λοπάδας Antiatt. | οὕτως Ἄλεξις (fr. 24, 3 .. K.–A.) Ph (cf. Poll.), ὡς Ἀλεξανδρεῖς Antiatt. (add. Ἀντιφάνης Γάμοις [fr. 71, 1 K.–A.]) **319** gl. 202 cft. Sop. **320** πύρνος Hoffm. Mak. 73; cf. Kalléris Mac. 115 | ἀθάμαντες H: Palm. **321** βατὰς H: accent. Kaib. **322** τὴν γῆν Pears. 158 ex EM 192, 13 | conf. c. βάτην (Schm.) **324** ἀρχὴ Paus. Σ'' | σκάματος H: Mus. = q Paus. Σ'' **325** cf. Cunn. ad Herond. 8, 60, Degani ad Hippon. fr. 8 **327** βατία H: accent. Kust. = q Athen. | καλάμης H: Sop. = q EM, cf. Athen. | add. Ruhnk. in Alb. Auct. = q EM (EM etiam λέγεται), cf. Athen. | ἄβρυνα Hq ('ft. recte' La.): Schm. = Athen. | μορέα H: HSt. Ind. = q EM Athen. **328** ἢ βατία del. Schm. ut dittogr. βατι^d, om. q | cf. gl. 335 **329** βατιεία H: accent. Schol. **330** βατιθῆ H: Reland.; βατίῃ Salm. Vales. **331** Βατῆθεν Meurs. De pop. att. = St. Byz. **332** 'ulcus in ore equi e freni lupati (εχινου) usu natum' La.

333 *βατόν· βάσιμον, ἐν ᾧ δύναταί τις ἐπιβαίνειν (Cyr. in Ioh. 2,406,11) AS^{12}(vg^{1})

D **334** βάτινος· δαυλός. Μεσήνιοι

335 βάτος καὶ βατίς· ἰχθύες διαφέρουσιν ἀλλήλων. καὶ ἀκάνθης εἶδος

336 *βατός· διαπεράσιμος AS^{15} τόπος. ⌊ἡ δὲ ἄκανθα βάτος [A^{15}]. ⟨ἢ ὁδοί (Cyr. in Esai. 70,140D M.)⟩

337 βαπταῖς· πορφυρίσιν [ἢ ὁδοί]

338 βατταρισταῖς· τοῖς βατταρίζουσι

339 βατεῖν· πορεύειν. πορεῖν

340 βαττολογία· ἀργολογία. ἀκαιρολογία (Cyr. Trin. 414,31 Aub.)

341 *a) βάτρα AS^{17} ⟨καὶ b) βάττος S^{17}⟩· βάσις ⟨καὶ⟩ βασιλεύς (Hdt. 4,155,2) AS^{17}

D **342** βάτραχος· ἐσχάρας εἶδος

D **343** βατραχίς· ἱματίου εἶδος (Ar. Equ. 1406)

D **344** βατραχίς· ἱματίου χρῶμα, ὃ βάπτεται ὑπὸ βατραχίου πόας q

D **345** βατραχίσκοι· μέρος τι τῆς κιθάρας

D **346** βατταρίζειν· ἐμοὶ μὲν δοκεῖ κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς πεποιῆσθαι, ὡς τὸ ποππύζειν. λέγουσι δέ τινες ἀπὸ Βάττου τοῦ ἰσχνοφώνου πεποιῆσθαι, ᾧ καὶ ἡ Πυθία εἶπεν· ‘Βάττ’ ἐπὶ φωνὴν ἦλθες’. ἔστί δὲ ⟨ἀσήμως⟩ φθέγγεσθαι, ποππύζειν, τραυλίζειν

347 *βατταρισμοῖς· φλυαρίαις (Cyr. quod unus 721,34 Aub.) AS^{13} (vg^{11}Br^{85}Σ)

348 †βάττικες· γυναῖκες. Βοιωτοί

D **349** Βάττος· βασιλεύς, τύραννος· Λίβυες. – τραυλόφωνος, ἰσχνόφωνος (Hdt. 4,155,1–2)

---

335 le. Moer. 192,33 (β 22 H.) (-ίς· -ος) | E. Gen. β 65 (EM 191,52); Schol. Pind. Ol. 6,90d = 54; Moer. 192,34 (β 23 H.); Ioh. Philop. de voc. A β 3 **336** cf. Antiatt. β 17 | v. gl. 335 **339** Plut. qu. Gr. 292E **343** Poll. 7,55; cf. Schol. Ar. **344** lex. rhet. 224,22 (q); EM 192,2; cf. Schol. Ar. Equ. 522a **346** lex. rhet. 224,24 (q); cf. E. Gen. β 67 (EM 191,22); ἀπὸ – ἰσχνοφώνου Prov. Bodl. 257; (Antiatt. β 29 [cit. Hippon.]) **347** Σ β 32

---

334 βάτνος· αὐλὸς H: La., scl. sentibus spissus; βάτνος ex Hebr. *batnon*, quod i. a. = αὐλός, Sperber 1978,122–3 **335** v. gl. 328 **336** v. gl. 337 **337** βαταῖς H: Pears. 161. Alb. | πορφυρῆσιν (ῆ e corr.?) H: Mein. | incl. ad gl. 336 (Pears.) **338** βατα- bis H: Schm. **340** βατολογία H: Pears. 161. Hammond. ad Ev. Matth. 6,7 **341a** ad βάθρα ret. L. Dind. 2,25D; ‘τ pro θ vulgare potius quam dialecti, v. tamen Be. 2,79. 703’ La. **341b** καὶ βάττος et καὶ add. K^{S} **342** σελάχους Pears. 161, ‘sed potuit tripus a pedum forma “rana” vocari’ La. **344** χρόα q EM **345** βατράχισκοι H: accent. Mus. **346** βάτου H (E. Gen.): Mus. = q Prov. Bodl. | n. gl. βαττέπι H: contin. H^{c}, sep. Mus. | φωνὴν ἠ( ) H: Mus. = q | add. La. post Pears. 161 (παρασήμεως) **348** v.l. gl. 187 (Schm. post Pears. 161) **349** βαττὸς H: accent. Mus.

350 Βάττου σίλφιον· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς ὑπερβάλλουσας τιμὰς εὑρισκομένων q. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ Κυρηναίους ἑνὶ τῶν Βαττιαδῶν μεταδοῦναι ἐξαίρετον σίλφιον, ὃ ἐκτετίμηται παρ᾿ αὐτοῖς, ὥστε καὶ ἐν τῷ νομίσματι ὅπου μὲν Ἄμμωνα, ὅπου δὲ σίλφιον ἐγκεχαράχθαι (Ar. Plut. 925) Prov.

351 Βάττου σκοπιά· χωρίον Λιβύης, ἀπὸ Βάττου D

352 βᾶϋ· εἶδος ἄνθους D

353 βαυβᾷ· κοιμίζει D

354 βαυβᾶν· καθεύδειν (Eur. fr. 694 K. Canthar. fr. 3 K.–A.) D

355 βαυβυκᾶνες· πελεκᾶνες

356 Βαυβώ· τιθήνη Δήμητρας. σημαίνει δὲ καὶ κοιλίαν, ὡς παρ᾿ Ἐμπεδοκλεῖ (VS 31 B 153) D

357 βαΰζειν· ὑλακτεῖν ἀσαφῶς λέγειν (Aesch. Ag. 449?) K + D?

358 *†βαυθεῖ· μασᾶται $g^{\beta\rho\upsilon 5}A^{\beta\rho\upsilon 16}$

359 βαυκά· ἡδέα (Arar. fr. 9 K.–A.) D

360 βαυκαλᾶν· κατακοιμίζειν. τιθηνεῖν ⟨τὰ⟩ παιδία μετ᾿ ᾠδῆς, κοιμίζειν D

361 †βαυκανήσεται· βοήσεται. βοήσει

362 βαυκαλιζόντων· τιθηνούντων D

363 βαυκίδες· εἶδος ὑποδήματος γυναικείου (Herond. 7,58) q D

364 βαυκίζεσθαι· θρύπτεσθαι q Att.

365 βαυκιζόμενον· τρυφερὸν q καὶ ὡραϊστήν (Alex. fr. 224,9 K.–A.) D

366 βαυκίσματα· τρυφερώματα D

---

350 Arist. fr. 528 R.; cf. Schol. Ar.; Paus. β 5; Σ″ (Ph β 99. Su β 186); – εὑρισκομένων lex. rhet. 224,30 (q); – σίλφιον² Prov. Bodl. 258 **351** cf. Anton. Lib. 23,3. 6 **353** cf. EM 192,18? **354** Ar. Byz. fr. 15A S.; (Antiatt. β 23 [cit. Eur. et Canthar.]) **357** Su β 192; Poll. 5,86 | **360** Ph β 103; Moer. 192,37 (β 26 H.); Schol. Orib. 4,138,10 | Σ″ (Ph β 102. Su β 193) **363** lex. rhet. 225,24 (q); cf. EM 192,17; Poll. 7,94 **364** lex. rhet. 225,25 (q); EM 192,18 **365** lex. rhet. 225,26 (q) | **366** lex. rhet. 225,27 (q)

---

350 βάττο/ /ίλφιον H: Mus. in ras. = Paus. Schol. Ar.; βάτου σ. Prov. Bodl. | εὑρισκόντων Prov. Bodl. | ἐπὶ τοῦ H: Mus. = q; ἀπὸ τείχους Prov. Bodl. | κυρηναίου H (Prov. Bodl.): Mus. | βαττάδων H: Mus. = Prov. Bodl.; βάττων Paus. Σ″ | ἐξαίρετον ⟨τὸ⟩ Mus., cf. Paus. Σ″ | ἐκτέτμηται H: Pears. 162. Alb. Kust. | ἐγχαράχθαι H: Flor. Pears. **351** ἐπὶ βάτου H: Mus. **352** βᾶν H: Guyet. Palm. Voss. al. **353–5** βανβ- H: HSt. Ind. **353** βαῦ· τὸ κατακοιμίζειν EM | ‘an βαυβα⟨λίζει⟩? cf. Antiatt. β 24’ La. **355** βανβυκάνες H: Sop. Guyet | πελεκάνες H: accent. Schm. | cf. gl. 71 **356** βανμῶ H: HSt. Ind. | ὥς περ ἐν πεδοκλεῖ H: Mus. **358** h. e. βρύκει (Schm. = K), dittogr. gl. 1238 **360** τιθηνεῖσθαι Σ″ | ⟨τὰ⟩ Σ″; τὸ παιδίον Schol. Orib. **361** v. l. gl. 1236 (Alb.) **362** βαυκανιζόντων H: HSt. Ind. **363** v. l.: gl. 108? **364** βαυκίζειν q **365** ὡραϊστόν Phav. = q EM **366** τρυφερεύματα q

D **367** βαυκισμός· Ἰωνικὴ ὄρχησις (Amips. fr. 34 K.–A.). καὶ εἶδος ᾠδῆς πρὸς ὄρχηοιν πεποιημένον

D **368** βαύνη· κάμινος ἢ χωνευτήριον

K + D **369** βαῦνοι· χυτρόποδες (A^{2}) καὶ ⌊κάμινοι Br^{57}(g^{βασ11}AS^{2}Σ). ἔνιοι δὲ καὶ ἐφ' ὧν ἐπικαθίζουσι

370 *βαῦνος· χυτρόπους A^{2}

D **371** βαφά· ζωμός. Λάκωνες

D **372** βάφιον· ὀξύβαφον. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 97 K.–A.)

373 *†βαχία· τελετὴ ἐν ὀρχήσει (Plat. leg. 815c) g^{βακ4}, χορεία

374 †βάχθει· τέλμα ὕδατος. ἢ βάθος

D **375** βάψας· δεύσας. πλεύσας, ἢ τὴν κώπην βάψας (Ar. fr. 237 K.–A.)

Att. **376** βδάλλει· ἀμέλγει

D **377** βδαλοί· ῥαφίδες θαλάσσιαι. καὶ φλέβες κρισσώδεις

D + K **378** βδάλληται· θηλάζηται, ἢ *ἀμέλγηται (Hippocr.?) (AS^{βδε15})

D **379** βδαροί· δρύες, δένδρα

LXX **380** *βδέλλα· εἶδος σκώληκος (Prov. 30,15) AS^{14}. ἢ βδέλλιον AS^{16}

381 †βδέλλεσθαι· κοιλιολυτεῖν

382 *βδελυγμίαις· δυσωδίαις (v^{2}g^{3}AS^{12}Br^{87})

Att. **383** βδελυγμίαι· ναυσίαι (S^{18})

LXX **384** βδελυκτός· *μισητός P^{21}, ἐξουδενημένος (Prov. 17,15. 2. Macc. 1,27). καὶ βδελυρός

D **385** βδελύξεται· ⟨μισήσει⟩ (Hippocr. aff. mul. 1,39 [8,96,2 L.]) S^{19}

LXX **386** *βδελυρά· μίσους ἀξία (Sir. 41,5) vg^{5}AS^{13}Br^{58}

387 *βδελυροί· μισητοί (vg^{1}AS^{9}q), κακοί (q), ἐξουδενημένοι (Dem. 21,123)

---

367 – ὄρχησις Ph β 105 (cit. Amips.); ὀρχ. EM 192,18; Poll. 4,100 **369** κάμινοι Ael. Dion. β 11; Σ β 33; Orion 38,13; Schol. Ar. Ach. 86a **370** Poll. 10,100 **375** cf. Σ'' (Ph β 108. Su β 196) **376** Ph β 109; Schol. Plat. Theaet. 174d (134); Schol. Theocr. 2,56a. b;. cf. Moer. 192,15 (β 3 H.); Schol. Luc. 239,25; Schol. Clem. Al. paed.. 338,14 **378** | Σ β 34; cf. Erot. β 15 (le. om. codd., βδελλάζεται suppl. Nachm., cf. gl. 385) **383** cf. Phryn. praep. soph. 54,4 **385** cf. Erot. β 13 **386** cf. Schol. Ar. Nub. 446a **387** – μισητοί cf. Schol. Aeschin. 1,41 (91); – κακοί cf. lex. rhet. 219,32

---

369 βαυνοὶ H (K^{Br}): accent. Mus. = Ael. Dion. Σ Orion Schol. Ar. **370** βαυνὸς H: accent. Mus. = Poll. | χυδρόπους H: Mus. = Poll. **371** βάφα H: accent. Mein. **373** h.e. βακχεία (Pears. 162 = K) | τελευτὴ H: Mus. = K | ἐνόχιος H: La. = K **374** ἄχνη Voss. | βάθος v.l. esse cens. Schm. **375** κοπὴν H: Sop. Pears. 162–3. Kust. = Σ'' | β. τὴν κ. ἔπλευσας (πλεύσας Ph) Σ'' **376** v.l.: gl. 29; gl. ε 72 cft. Alb. **377** βδέλλαι Pears. 163; v.l.: gl. 487 | κροσσώδεις H: Salm.; κιρσώδεις HSt. Ind. coll. Galen. lex. 88 **378** βδαλῆται H, accent. Mus.: Voss.; βδέλ(λ)εται Σ | μέλγηται H: Mus. = K Erot.; ἀμέλγει Σ (exc. Ph) **379** v. gl. 246 **380** n. gl. βδελλιον· σκωληκιον K^{16} **381** v.l. gl. 394 (Kust.) **383** βδελυγμόαι H (βδελυγμαι K): Mus. = (Phryn.) **384** cf. v.l. Sirac. 41,5 **385** βδελύξη H: La. = K (ut Hippocr.); -ξειν Erot. | add. La. = K **386** contin. H: n. gl. Schm. | βλελυρὰ H: Mus. = K (Schol. Ar.)

388 βδελυρῶν· ὑφορωμένων, μισητῶν (Cyr. in xii proph. 2, 557, 17)
389 †βδελύσσεσθαι· κενοῦσθαι τὴν κοιλίαν
390 *βδελυσσόμενοι· μισοῦντες (Mich. 3, 9) AS[10] LXX
391 *βδελύττεται· μισεῖ (g[6]). ὑφορᾶται (Ar. Equ. 1288)
392 βδύλλων· τρέμων, ἢ βδέων
393 *βδύλλειν· δεδιέναι, τρέμειν AS[βδε11], ἢ βδεῖν S[βδε11] Att.
394 *βδέννυσθαι· κενοῦσθαι κοιλίαν g[4]AS[17]Σ
395 *βεβάασι· βεβήκασιν AS[31]. ἐνεστήκασι. παρεληλύθασι (B 134) Hom.
396 βεβαδικώς· παρών
397 *βεβαίαν· ἀσάλευτον, μένουσαν (Ep. Hebr. 6, 19; 2. Ep. Petr. 1, 10) vg[18]AS[38] N. T.
398 *βέβαιον· ἀσάλευτον, ⸤ἀσφαλές Br[65](vg[18]AS[37]), ἀμετάβλητον (vg[18]AS[37])
399 βεβαιῶ· κυρῶ
400 βεβαιώσεως δίκην· τὸ ἐπὶ τῶν ὠνησαμένων τὸ μετά ταῦτα ἀμφισβητούμενον D
401 *βέβακεν· οἴχεται. ⸤ἀπέθανεν (Eur. Or. 971) AS[35] Eur.
402 βέβακται· εἴρηται (θ 408) S[41] Ap. S.
403 βεβάμεν· βεβηκέναι (P 359) Ap. S.
404 †βέβασις· τὸ εὐζόμενον
405 *βεβαώς· βεβηκώς S[42](vg[13]g[19]A[27]Br[88]). ἱστάμενος (Ξ 477) g[19] Hom.
406 βεβῶσα· βεβηκυῖα. ἢ περιβεβηκυῖα (υ 14) Ap. S.
407 βέβηκεν· οἴχεται. τέθνηκε. πεπόρευται (Eur. Alc. 394 ..) Eur.
408 βέβηκα· ἵσταμαι
409 *βεβήκει· ἐπορεύετο (A 221) AS[23](Br[61]) [g[2]]. ἥδραστο, πεπαγίωτο (P 137) vg[2]AS[23] Hom.
410 *βεβηκός· ἀσφαλές g[3]AS[26]Br[215]Σ
411 βεβηκότας· βεβαίως ἐνεστηκότας (Archil. fr. 130, 3 W.)
412 βέβηλον· τὸ μὴ ἱερὸν καὶ ἄθεον (Aesch. Supp. 509). καὶ ἀβέβηλον· ⟨τὸ θεῖον⟩ q

---

393 τρέμειν cf. Schol. Ar. Lys. 354; βδεῖν Moer. 192, 16 (β 4 H.) **394** Σ β 35 **395** βεβήκασιν E. Gen. β 76 (EM 193, 24); βεβ. et παρεληλύθασιν Schol. **400** cf. lex. rhet. 219, 33 (V[1]); Poll. 8, 34; Harp. 72, 7[epit.] (Su β 216) **402** Ap. S. 51, 2 **403** Ap. S. 50, 33; Schol. **406** περιβεβ. Ap. S. 51, 13 **409** ἐπορεύετο Schol. A **410** Σ β 36 **412** lex. rhet. 223, 24 (q); – ἱερόν Schol. Aesch.; cf. E. Gen. β 78 (EM 193, 57; ϱ)

---

388 ὑφωρωμένων H: Mus. **389** v. l. gl. 394 (Alb.) | βδελύσεσθαι H: Mus. **391** βδελυττει K **392** βδέλλων H: Heins. Kust. **393** βδυλεῖν H: Mus. = K Moer. **394** v. ll.: gll. 381. 389 | βδένεσθαι H (βδυνεσθαι K[AS]): Voss. = K[g]Σ | ἐκκενοῦσθαι Voss. = K[g]Σ **395** παραβεβήκασιν Pears. 163 = Schol. (E. Gen. παρὰ τὸ βεβ.) **400** βεβαιώσω H: Mus. = lex. rhet. Poll. Harp. | ἡγησαμένων H: Phav., cf. lex. rhet. Harp. **405** βεβως K[vgA] | ἀναβεβηκώς K[Br] **406** βεβαῶσα H: Schm. = Ap. S. | παραβεβηκυῖα H: Schm. = Ap. S. **409** ἐπεπόρευτο K[Br] **412** add. La. e q (καὶ ἀβέβηλα τὰ θεῖα)

N. T.? **413** *βέβηλος· ἀνίερος g[7]. ἀμύητος (Ep. Hebr. 12,16?)

LXX **414** *βεβηλοῦνται· μιαίνονται. ἁμαρτάνουσιν (Ps. 9,26) AS[29]

Hom. **415** βεβίηκε· βεβίασται (K 145)S[45]

416 *βεβίωκα· ἔζησα (Dem. 18,10) vg[22]AS[39]Br[91]

417 βεβιωμένα· ἃ ἐπράξαμεν (Dem, 18,265)

Hom. **418** βεβλημένος· τετρωμένος (Λ 592 ..)

Hom. **419** βεβλήκει· ἔβαλε (Δ 108)

420 βέβλεσθαι· μέλειν. φροντίζειν

421 βέβλην· μέλειν

D **422** βεβλιχασμένον· μεμολυσμένον

On. sacr. **423** Βεθηλ· οἶκος θεοῦ

424 βέβλωκεν· ἠρεμεῖ. φύεται, ⟨φαίνεται⟩ q

Hom. **425** *βεβολημένος· βεβλημένος g[βελ5]AS[28]. [βεβουλευμένος.] ἠπορημένος. τεταραγμένος (I 9). ἢ ⌊τετρωμένος (κ 247) S[47]

Hom. **426** βεβολήατο· τέτρωντο (I 3)

427 βεβοημένα· διαβόητα (Hdt. 3,39,3?)

428 *βεβουκόλημαι· πέπαιγμαι. πεπλάνημαι vg[17]AS[36]Br[90]

D **429** βεβράδα· ἀθερίνην

D? **430** βεβράξαντα· συντόνως κεκραγότα. λέγουσι γὰρ τὸ ἔνδον τῶν σιαγόνων μέρος βέβρηκας

D **431** βεβρασμένων· εἱμαρμένων. τετιναγμένων

D **432** βέβρηκες· τὸ ἔνδον τῶν σιαγόνων μέρος

D **433** βεβρενθυμένον· παρὰ Ἱππώνακτι (fr. 141 W. = 156 Degani) ὀργιζόμενον

Ap. S. **434** βεβρίθασι· βεβαρημένοι εἰσίν, οἱ δὲ πεπληρωμέναι. βρῖθος γὰρ τὸ βάρος καὶ ἡ ἰσχύς (ο 334)

Hom. **435** *βέβρίθε· βεβάρηται (Π 384) g[12]S[48](Σ)

---

413 ἀμύητος Σ β 37; Tim. lex. β 6; cf. Schol. Soph. OC 10 (Su β 218); (Theogn. can. 21,4 Alpers) **414** Su β 218 ad fin.; gl. Psalm. 293 | **415** Schol.; EM 193,36 **419** Schol. **423** On. Vat. 209,93 Lag. **424** lex. rhet. 223,28 (q) **425** βεβλημένος et τετρωμένος Schol. I; τετρωμένος Schol. κ 247b **426** cf. Schol.; E. Gen. β 80 (EM 193,43) **428** πεπλάνημαι Zonar. 385 **434** – εἰσίν Ap. S. 51,3 **435** Σ β 38

---

417 βεβιωμένων H: Phav. **418** βεβδηγένος H: Mus. **420/1** ‘scribendi potius quam pronuntiandi vitium pro μεμβλ-, v. gll. 509. μ 789–90’ La. **420** μέλλειν H: HSt. Ind. **421** βέβλειν Mus. | μέλλειν H: Guyet **422** βεβλυχασμένον H: Cor., cf. βλιχανώδης **423** v.l.: gl. 87 | βέθηλον H: Alb. = On. Vat. **424** ἠρεμεῖν H: Mus. = q | add. La. = q **425** expl. βεβλαμμένος H: La. = K Schol. | f. l. del. Cob. 1881,369–70 **426** βεβόληντο H: Pears. 164. Kust. Alb. = Schol. E. Gen. **428** πέπεγμαι H (K[v]): Mus. = K[gASBr] **429** βέβραδα H: accent. HSt.; h.e. βεμβράδα La. | ἀθαρίνην H: HSt. **430** v.l. gl. 13 (L. Dind. 2,8BC) | τὰ H[c] | μέρη H: Mus. **431** βεβραμένων H: Schm. | εἱμαρμένων ad ἐμβραμένων (Sophr. fr. 114) Ahr. Dial. 2,349; gl. ε 2310. EM 334,10 cft. Pears. 164 **432** gl. 14 cft. Pears. 164, gl. 430 Alb. **433** βεβρενθυόμενον H: Hemsterh. ad Luc. p. 122 **434** βρίθος H: accent. Schm. **435** βέβρηθε H: Ald. = ΚΣ | βαρύνεται Σ

436 *βεβριθυῖαι· βαρεῖαι AS^{34}Br^{63}(g^{10}Σ), ἰσχυραί (Δ 282 .. v.l.) AS^{34}Br^{63}(Σ) Hom.
437 *βεβριθώς· βαρούμενος AS^{40}(vg^{15})
438 βεβρεγμένος· ὑπομεθύων (Eubul. fr. 123 K.–A.) D
439 βέβροξ· ἀγαθός, χρηστός, καλός D
440 βεβρός· ψυχρός, τετυφωμένος (Hippon. fr. 40 W. = 49 Degani) D
441 βεβροτωμένα· ᾑματωμένα, μεμολυσμένα (λ 41) Ap. S.
442 *βέβρυχεν· ἤχησε (ε 412) (g^{βελ4}AS^{33}Br^{64}Σ) Hom.
443 βεβρυχότες· †θυμοφονοῦντες
444 *βεβρώθοις· καταφάγοις (Δ 35) AS^{32}Br^{67} Hom.
445 βεβυκῶσθαι· πεπρῆσθαι, ⟨παρὰ⟩ Θετταλοῖς D
446 βεβυλλῶσθαι· βεβύσθαι D
447 *βεβυσμένη· πεπληρωμένη AS^{25}(Br^{220}, Σ?), πεφραγμένη (v^{8}g^{6}Br^{220})
448 βεβυσμένον· πλῆρες (δ 134) Hom.
449 *βεβῶτα· βεβηκότα (Hippocr. med. off. 3 [3,282,6 L.] v.l.) g^{16}A^{30}Br^{60}(S^{43})
450 †Βεβέηκος· ὁ Ἠριδανὸς ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν D
451 βειέλοπες· ἱμάντες, οἷς ἀναδοῦσι Λακεδαιμόνιοι τοὺς νικηφόρους D
452 †βυίκας· μακράν
453 βεικάδες· δέρματα θρεμμάτων νόσῳ θανόντων (Br^{187}). Λάκωνες D
454 βείκατι· εἴκοσι. Λάκωνες D
455 Βεζέκ· ἀστραπή τις. Ἰεζεκιήλ (Ezech. 1,14) On. sacr.
456 βιβάσθων· καθ' ὀλίγον προβάς (Π 534) Hom.
457 βειλαρμοστάς· ἰλάρχας. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 98 K.–A.) D
458 *βείῃ· ζήσεις S^{βεη1}, βιώσεις, ιβιώσῃ (Π 852. Ω 131) S^{βεη1}. πορεύσῃ Hom.
459 βείομαι· πορεύσομαι. ζήσομαι (Χ 431) Hom.
460 βείομεν· πορευθῶμεν. ζήσωμεν

436 Σ β 39; βαρεῖα Schol. Φ 385 **438** Athen. 1,23a (cit. Eubul.) **441** Ap. S. 50,34 | **442** Σ β 40; cf. Schol. 412a **444** cf. Schol.; E. Gen. β 84 (EM 194,10) **447** cf. Σ β 41; Schol. δ 134 | **448** gl. P. Oxy. 1801,48; cf. Schol. 134c; Su β 224 **451** Choerob. de quant. An. Ox. 2,290,4; Ludwich Anekd. 187,10 **455** Su β 227; gl. Ezech.; Hieron. On. sacr. 31,21 L. **458** ζήσεις βιώσῃ Schol. Π **459** cf. Schol.

437 βεβριθῶς H: accent. Ruhnk. in Alb. Auct. **440** v.l.: gl. 511 **441** αἱματωμένα H: Schm. = Ap. S. **442** βέβρηχεν H: Guyet. Pears. 164. Voss. = ΚΣ Schol. | ἠχεῖ ΚΣ Schol. **443** θυμοφοροῦντες Pric. Kust.; θυμῷ φωνοῦντες Schm. (teste La.) **445** βεβηκῶσθαι H: Voss. Perg. | θετταλίοις H: Mus.; add. La. **446** gl. 1308 cft. Alb. | βέβυσθαι H: accent. Mus. **447** βεβασμένη H: Mus. = Κ (Σ Schol.) **450** Βόδεγκος Palm., coll. Polyb. 2,16,12. Plin. n. h. 3,122 | ἠρίδανος H: accent. Mus. **451** 'h.e. ϝιελ-, cf. Lat. *vieo*;' La. (addub. Chantr. 1955); -ει- prob. Orus ap. Choerob. AO 2,289,31, -ι- Did. ib. **452** v.l. gl. 471 (Guyet) | βείκας Mus. **453** βείκεα K **454** h.e. ϝίκατι La. **456** βεικάσθων H: Piers. Moer. p. 147 **457** h.e. ϝιλ- | εἰλάρχας H: Kust. **458** βιώσ. πορεύσ. H: Mus. = (K Schol.) **460** βείωμεν H: H^{c}

D **461** βείρακες· ἱέρακες
D **462** βειρακή· ἡ ἁρπακτική
D **463** βείριξ· ἔλαφος
D **464** βειρόν· δασύ (Br^{186})
D **465** βεικηλᾶ· νωχελῆ. ἀχρεῖα. Λάκωνες
D **466** βινεῖν· παρὰ Σόλωνι (legg. F 27) τὸ βίᾳ μίγνυσθαι. τὸ δὲ κατὰ νόμον ὀπύειν
D **467** βινητιᾶν· τὸ πασχητιᾶν. καὶ τὸ ὄρεξιν ἐπὶ συνουσίαν ἔχειν (Plat. com. fr. 188, 21 K.–A.)
Hom. **468** βείω· πορευθῶ (Z 113)
469 †βείωνται· καταπονῶνται
D **470** βεικούς· τοὺς πίθους (Hdt. 1, 194, 2)
D **471** βεκάς· μακράν
D **472** βεκός· ἄρτος, [ἢ ἄβητος]. Φρύγες (Hdt. 2, 2, 3–4)
473 †βεκῶς· μακρόθεν
D **474** βεκκεσέληνος· σεληνόπληκτος (Ar. Nub. 398)
475 βεκός· ἀνόητος
D **476** βέλα· ἥλιος g^{3}AS^{10}Br^{93}, καὶ αὐγή S^{10}, ὑπό Λακώνων
477 βελάς· εἴρων, καὶ καταγελαστής
D **478** Βελβίνα· κώμη Λακωνική
D **479** Βελέβατος· ὁ τοῦ πυρὸς ἀστήρ. Βαβυλώνιοι
D **480** βελεβέκη· βελόνη
481 †Βελγαῖος· ἀπὸ πόλεως †Βέλγης
Hom. **482** *βέλεμνα· βέλη vg^{1}AS^{8}Br^{92}, τόξα (O 484)
Hom. **483** βελέων· βελῶν (Δ 465)
Hom. **484** βέλεα· βέλη (Θ 67)

---

461 gl. P. Oxy. 1801, 7 **468** Schol. **472** cf. Schol. Ar. Nub. 398 (Su β 228) **474** cf. Schol. Ar. Nub. 398g (Su β 228) **478** gl. com. 1043 K.–A.; cf. St. Byz. 161, 12 (β 59); Theogn. can. 596 (p. 100, 32 C.) **481** cf. St. Byz. 161, 16 (β 60) **482** Σ″ (Ph β 125. Su β 230. EGen. β 87 [EM 194, 32; ϱ]); Ap. S. 51, 1; Schol.; cf. Theogn. can. 21, 5 Alpers | **483** Schol.

---

461 ϝίρακες Maass 1892, 159 (ἵρακες iam Salm.) **462** βειράκη H: accent. Ahr. Dial. 2, 46 **463** ‘ϝιρο- celer cft. Brands, Diernamen 84’ La. | l. 529 cft. Pears. 165. Alb. **464** βρεῖον K; gll. 534. 627 cft. Voss. Perg.; n. pr. Βίρων IG 9, 2, 234, 15 etc. cft. La. **465** βεικελᾶ H: Ald.; ϝεικαλῆ Wil.* **466** βείνειν H: HSt. Ind.; cf. Threatte Gr. Att. Inscr. 1. 138 | σμίγνυσθαι H: Kust.; συμμίγνυσθαι Pears. 165 | σοπύειν H: Palm. **467** βεινητιᾶν H: Guyet **469** v. l. gl. 624 (Alb.) **470** βίκους agn. Salm. = Hdt. **471** h. e. ϝεκάς (Sop.); v. l.: gl. 452 **472** incl. Schm., dittogr. gl. 475 **473** h. e. ἑκῶς (Guyet) = ϝεκάς **474** βεκσέληνος H: Guyet. Heins. Vales. al. | σεληνόβλητε καὶ ἀπόπληκτε Schol. Ar. **475** βεκκὸς H: Ald. **476** βελά K^{Br} | gl. γ 285 cft. Alb.; Be. 2, 373 **478** βελαίνα H: Palm.; Βέλβινα St. Byz. **479** scil. Πυρόεις (Heringa Obs. 208) **481** v. l. gl. 518 (Alb.) | ἀπόλεως H: Mus. | βελγῆς H: accent. Mus. **483** expl. βελεῶν H: Mus. = Schol.

485 βέλεκκος· ὄσπριόν τι ἐμφερὲς λαθύρῳ μέγεθος ἐρεβίνθου ἔχον (Ar. fr. 471 K.–A.) D
486 βελάσεται· ἡλιωθήσεται D
487 †βέλλαι· ῥαφίδες θαλάσσιαι
488 βέλλειν· μέλλειν
489 Βέλλερος· ὑπὸ Βελλεροφόντου κτανθείς. ἢ ὁ Βελλεροφόντης D
490 βέλλιον· ἀτυχές. Κρῆτες D
491 *βέλιαι· ⟨διάβολοι⟩ S^{12}. εὐκίνητοι AS^{12}
492 Βελίαρ· δράκων (2. Ep. Cor. 6, 15 v.l.) N. T.
493 βέλλιρ· τρυφαλίς. Λάκωνες D
494 βεελφεγώρ· εἴδωλον (Num. 25, 3) LXX
495 βελλούνης· τριόρχης. Λάκωνες D
496 βελονοποικίλτης· ὁ τῇ ῥαφίδι ὕφη ποιῶν καὶ ζωγραφῶν D
497 βέλος· μάχαιρα. ⌊τραῦμα (Θ 513) g^{6}Σ. ἀκίς. καὶ πᾶν τὸ βαλλόμενον (M 458) καὶ τὴν ἀλγηδόνα βέλος λέγει (Λ 269. Ξ 439) Ap. S.
498 Βέλτη· χωρίον Φρυγιακόν D
499 *βέλτερον· βέλτιον, κρεῖσσον g^{2}AS^{11}, ἄμεινον, ⌊κάλλιον (Ξ 81 ..) vg^{2}AS^{13} Hom.
500 βελτιωτέρας· τὰς βελτίους. Τελέσιλλα (PLG fr. 6) D
501 †βελτός· ὁ βλητός
502 βέμβιξ· ῥόμβος. στρεβλά. δίνη. ἢ συστροφὴ ἀνέμου D
503 βέμβικος δίκην· ῥόμβου τρόπον. ἐπὶ τοῦ τὸν φεύγοντα μὴ ⟨ἐπ'⟩ εὐθείας τὴν φυγὴν ποιεῖσθαι, ἀλλ' εἱλεῖσθαι Prov.
504 †βεμεῖ· δονεῖ
505 βεμβικίζει· ῥομβεῖ. στρέφει. διώκει
506 †βεμβεύει· δινεύει
507 βεμβίδιον· ἰχθύδιον λεπτόν
508 βέμβλωκεν· ἐντυγχάνει. ἕστηκε. πάρεστι

---

485 ὄσπριον cf. EM 194, 31; gl. P. Oxy. 1801, 21 (cit. Ar.) **489** gl. com. 1044 K.–A. **494** EM 194, 18; Euseb. Onom. p. 44, 12 Kl.; gl. Psalm. 293; cf. E. Gud. 266, 8 **497** – βαλλόμενον cf. Apion 226, 18 L.; τραῦμα Σ β 42; Schol. Θ; Su β 234; πᾶν τὸ βαλλόμενον Ap. S. 51, 8; E. Gen. β 93 (EM 194, 29); Schol.^{A} M (b); Schol. Eur. Hec. 1041; ἀλγηδόνα cf. Scholl. Λ Ξ **502** ῥόμβος Ph β 127 **503** Prov. Bodl. 215

---

485 βέλλεκυς H: La. = (EM) **486** βελλάσεται H: Guyet. Pears. 165; βελασῆται Ahr. Dial. 2, 46 n. 11, Laconicam ratus cf. Be. 2, 364; gl. 476 cft. Guyet, ε 1886 Alb. **487** v.l. gl. 377 (HSt. Ind.) **489** βελεροφ. bis H: Mus. **490** gl. γ 314 cft. Alb. **491** βέλλιαι H: La. = K; βάλιοι Schm. [teste La.] | add. La. = K^{S} **493** τρυφαλία H: La. ('vox epica in expl. ferri nequit'); τρυφάλεια Kust. **494** add. La. = (EM) **496** βελονοποικλίτης H: Mus. **498** cf. Crevatin 1973 **499** ἀμείνω H: Mus. **500** βελτιώτας H: L. Dind. 220D coll. Schol.^{bT} B 248 **502** ἡ H: La. tacite **503** βέμαικος H: Mus. = Prov. Bodl. | πρόπον H: Mus. = Prov. Bodl. | ⟨ἐπ'⟩ Mus. = Prov. Bodl. **504. 506** v. ll. gl. 513 (Schm.) **507** βεμβρίδιον Pears. 166. Voss., coll. βεμβράς; βεμβράδιον ci. La. ('sed cf. Strömberg Göt. Högsk. Årsskr. 49, 2, 1943, 68') **508** Schwyzer, Gr. 1, 277

509 †βεμόλετο· ἐφρόντισε

510 βεβροντῆσθαι· παραπεφρονηκέναι

511 †βεμβρός· τετυφωμένος. πάρετος

512 βέμβιξ· κῶνος, [συστροφὴ ἀνέμου. ῥόμβος. στρεβλά] *τροχός vgAS[1]

D **513** βεμβρεῖ, βεμβρεύει· δινεύει

D **514** Βενδῖς· ἡ Ἄρτεμις, Θρᾳκιστί (Hippon. fr. 127 W. = 125 Degani)· παρὰ δὲ Ἀθηναίοις ἑορτὴ Βενδίδεια (Plat. rep. 354a)

Hom. **515** *βένθεσι· βάθεσι (Α 358) vg[1]AS[4](Br[70])

516 βένθος· βάθος, πυθμήν (Σ 38)

D **517** βερβίνια· ξύλα καθηλωμένα, ἐξ ὧν τὰς ληκύθους ἐκρέμων (Hermipp. fr. 59 K.–A.). οἱ δὲ γένος τι Ἀρκαδικὸν τοὺς Βερβενίους

D **518** Βεργαῖος· ὁ ἀπὸ πόλεως Βέργης (Alex. fr 90)

D **519** Βέργιος· ποταμὸς ἐν Λιβύῃ

Hom. + Greg. Naz. + Ap. S. **520** *βέρεθρον· βάθος AS[1] (Θ 14). βάραθρον. κατώτατον. ἔσχατον (Greg. Naz. c. 1,2,9,9 [37,668,2 M.]. 2,1,1,502 [37,1007,9 M.] . .) ἢ πηλώδης τόπος. ἢ κοίλωμα καταχθόνιον

D **521** Βερεκύνδαι· δαίμονές τινες [καὶ ῥόμβοι]

D **522** Βερεκύνται· Φρυγῶν τι γένος. καὶ πρότερον Βερεκυντία ἡ Φρυγία. καὶ αὐλὸς Βερεκύντιος

D **523** Βερέκυντα βρόμον· Φρύγιον αὐλόν. Σοφοκλῆς Ποιμέσιν (fr. 513 R.)

D **524** Βερεκυντίας· ἄνεμος οὕτως καλούμενος

D **525** Βερενίκης [*Βερονίκη· πόλις AS[2]] πλόκαμος· τοῦτον κατηστερίσθαι φησὶ Κόνων. καὶ βόλος δέ τις ἀστραγάλων οὕτω καλεῖται

D **526** Βερενικίδαι· δῆμος Πτολεμαΐδος φυλῆς

D **527** Βερενικίδες· ⟨εἶδος⟩ ὑποδήματος γυναικείου

---

512 gl. P. Oxy. 1801,40 (cit. Ar., ? Vesp. 1530) **514** Tim. lex. β 9; cf. gl. P. Oxy. 1801,35 **515** Ap. S. 51,7; Schol. **516** E. Gen. β 95 (EM 195,24) | **517** Ph β 128; gl. P. Oxy. 1801,57 | **518** cf. St. Byz. 163,14 (α 70) **520** βάθος Ap. S. 51,6; Schol.; Su β 242 (Δ); EM 194,28; βάραθρον lex. Greg. carm. (alph.) β 36; πηλώδης τόπος Ap. S. 51,4; EM 194,24 **522** St. Byz. 163,19 (β 72) **524** Arist. vent. 973a24 **526** St. Byz. 164,11 (β 73)

---

509 v.l. gl. μ 790 (Schm.) | βεμό(?)λετο H, βέμλετο Mus.; βέμβλετο HSt. Ind. **510** ἐμ⟩βεβροντῆσθαι La. post Schm. **511** v.l. gl. 440 (HSt. Ind.) **512** βεμόριξ H: Sop. Salm. = K; βέμβριξ HSt. Ind. | incl. e gl. 502 **513** v. ll.: gll. 504. 506 **514** βένδις H (Tim.): accent. Goettl. in Theodos. p. 243 | βενδιδία H (Tim.): G.J. Vossius De idol. 2,57. Pears. 166 **517** λικύνθους H (λεκύθους Ph): Mus. = gl. P. Oxy. | nomen loci Arcad. ἡ Βέρβαινα cft. Beës 1918 **518** v.l.: gl. 481 **519** βέλγιος H: Pears. 166. Voss. Kust. | λιβύνῃ H: Mus. **520** v.l.: gl. 540 | expl. βεύραθρον H: Mus. **521** cf. gl. 1087; incl. ad gl. 523 ref. Schm., βρόμοι ci. Cunn. **523** βερεκυντάβομον H: Mus. **524** ἀνέμος H: accent. Mus. **525** contin. H: n. gl. Mus. | βερονίκης H | ⟨καὶ⟩ βερονίκη πόλις ad fin. trsp. Mus. | κατηγορεῖσθαι H: Mus. **526–8** l. βερον- H: Heins. Pears. 166; **526** = St. Byz. **527** add. Mus.

528 Βερενίκιον· εἶδος βοτάνης D
529 βέρκιος· ἔλαφος, ὑπὸ Λακώνων D
530 †βρέκται· φυσσῆται
531 βερκνίς· ἀκρίς D
532 βερνώμεθα· κληρωσώμεθα. Λάκωνες D
533 βέρρης· δραπέτης D
534 βερρόν· δασύ D
535 βερρεύει· δραπετεύει D
536 †βερρέαι· κληρῶσαι D
537 †βερωνετῶν· ἀλλὰ ἀνετῶν
538 βέσκεροι· ἄρτοι, ὑπὸ Λακώνων D
539 βεστόν· ἔσθος καὶ ... ὁ τῶν †ἐθῶν ἔμπειρος. Λάκωνες δὲ ⟨βε⟩βεστηκότα ἔσσαντα D
540 †βέτεθρον· βάθος
541 βέτης· τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ
542 βεῦδος· στέμμα τι, καὶ ἱμάτιον γυναικεῖον (Sapph. fr. 177 V.). καὶ πόλις (Ptol. geogr. 5,5,5). καὶ ἄγαλμα D
543 βῆ· ἔβη, ἐπορεύθη (Β 665?) Ap. S.
544 †βεβῆσαι· τὸ βιῶσαι καὶ βιῶναι
545 βηβήν· πρόβατον D
546 βήζει· φωνεῖ D
547 βῆ δ᾽ ἄρ᾽· ἐπορεύθη (Β 16) Hom.
548 *βῆ δέ· ἐπορεύθη δέ (Α 34) g[βηλ4]AS[1]Br[71] Hom.
549 βῆκα· ἀναδενδράς
550 βῆθι· βάδιζε. μέτρει
551 ⟩βῆμα· πρόβατα (Ε 140)
552 βήκη· χίμαιρα D

---

533 EM 194,17 **535** EM 194,17 **539** cf. EM 195,45 (Diogen.) **542** ἱμάτιον EM 195,49 (Diogen.); ἱμάτιον – EM 195,53; πόλις Ptol. Geog. 5,5,5 (Poll. 7,49) **543** Su β 251 (Δ); ἐπορεύθη Ap. S. 51,14; E. Gen. β 102 (EM 196,1) **547** Schol. **548** Σʺ (Ph β 132. Su β 251); Schol. **550** | cf. Antiatt. β 30 **551** ?Schol.; EM 487,14 **552** cf. Theogn. can. 661 (109,28 C.)

---

529 gl. π 3039 cft. La. **530** v.l. gl. 1307 (Kust.) **532** Osthoff 1896,8–12 βερ- = μερ- ut μέρος, μείρομαι etc. **533** βέρης EM | 'ad ϝέρρειν, sicut πλάνης, πένης, ἕρπης, cf. Lob. Paral. 134' La. **534** gl. 464 cft. La.; aliter Perss. Beitr. 1,272,2 **535** βερεδεύει Meurs. Gloss. p. 78. Pears. 166, coll. EM; βερρητεύει Lob. l. c. | δραπεττεύει H: Schr. **536** βέρραι Curtius (ft. recte, = *μέρσαι, Osthoff 1896); cf. gl. 532 **537** Βενετῶν· ἄλλοι Ἑνετῶν Toup. 4,281; προ⟩τέρων ἐτέων (Λ 691)· ἄλλων ἐτῶν La. ('gl. mutila') **539** βεσὸν H: Meurs. Misc. Lac. p. 220 = EM | ἔθος H: La. | ἐθῶν H, n.qu. s. ἐ H[c] (a Mus. del.); ἐσθήτων Ahr. Dial. 2,46 n. | βεστικ(ὸν) τὰ ἔσοντ(α) H: La. (et p. 508), 'de στ pro σθ cf. IG 5,1,1155,2. 1390,28' **540** v.l. gl. 520 (Guyet) **541** 'h.e. βαίτης cf. Inschr. v. Magn. 179,12. Gloss. Lat. β. = *crypta*' La. **542** βέδος H: HSt. Ind., coll. ord. et testt. **544** h.e. ζῆσαι Schm. **545** Cratin. fr. 45 K–A. et neogr. μπεμπέ cft. Conom. 1969,69 **546** ⟨βῆ⟩ φωνεῖ Herw. **551** h.e. ἐ⟩ρῆμα Schm. coll. testt.

D **553** βηκώνιον· εἶδος βοτάνης

D **554** βὴ λέγει· βληχᾶται. ἢ θύει (Ar. fr. 648 K.–A.)

D **555** βήλημα· κώλυμα. φράγμα ἐν ποταμῷ. Λάκωνες

D **556** Βῆλθις· ἡ Ἥρα. ἢ Ἀφροδίτη

D **557** βηλήσσει· βληχᾶται

D? **558** βῆλος· οὐρανός Br^{214}Σ(S^{9}) καὶ Ζεὺς S^{8} ⟨καὶ⟩ Ποσειδῶνος υἱός q

D **559** βηλός· οὐδὸς οἴκου q. ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι. *ὁδός v^{2}. σταθμός q

Hom. **560** *βηλοῦ· σταθμοῦ (Α 591) vg^{3}A^{6}S^{9}(Br^{202})

561 †βλοσέμεν· σκοτωθῆναι

Hom. **562** *βηλῷ· βαθμῷ. ⸤βατῆρι. οὐδῷ (Ψ 202) AS^{7}

563 βῆμα· πλείονα μὲν σημαίνει· κοινότερον δὲ οὕτως καὶ τὸ λογεῖον, ὥσπερ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ δικαστηρίῳ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κύκλημα (γράφεται δὲ καὶ ἐκκύκλημα). ἦν δὲ καὶ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ q

564 †βῆνος· κιβωτός Br^{73}

D **565** βηματίζει· τὸ τοῖς ποσὶ μετρεῖν. ἔστί δέ πως ἡ λέξις Μακεδονική

566 †βηνῶσα· ἡ φωνὴ τῶν προβάτων

D **567** βήξ· βηχίον (Hippocr. progn. 17 [2, 154, 13 L.] ..)

568 βήρ· τὸ φρέαρ. Σύροι

D **569** βήρβη· κωδία μήκωνος

D **570** βήραξ· μάζα μεγάλη

D **571** βηράνθεμον· νάρκισσος. οἱ δὲ τηράνθεμον λέγουσι

D **572** βήρηκες· μάζαι ὀρθαί. οἱ δὲ ἁπλῶς μάζας. ἄλλοι μάζας ἄνωθεν κέρατα ἐχούσας q

D **573** βηρίδες· ὑποδήματα, ἃ ἡμεῖς ἐμβάδας λέγομεν

---

554 cf. Antiatt. β 41 (cit. Ar.) **558** lex. rhet. 225, 29 (q); – οὐρανός Σ β 43; E. Gud. 268, 4; Ioh. Philop. de voc. A β 10; Ζεύς Theogn. can. 329 (61, 7 C.) **559** – οἴκου et σταθμός lex. rhet. 225, 30 (q) **563** lex. rhet. 196, 46 (q); λογεῖον EM 196, 46 **568** St. Byz. 167, 9 (β 88); Schol. Dion. per. 911 (p. 362, 18 Bern.; παρ᾽ Ἀσσυρίοις); On. Colb. 201, 54 Lag. **572** lex. rhet. 226, 1 (q); cf. Poll. 6, 77; gl. P. Oxy. 1801, 59

---

553 h. e. μηκώνιον (Pears. 167) vel βληχώνιον (Schm.); cf. βήκιον Diosc. mat. med. 3, 33, βληχούνι neogr. (Krek. 2003, 38) **554** βήλγει, γ e corr. H: HSt. Ind. | θύεται Mein. FCG 2, 1, 40 **555** βέλημα H: Faber Epist. p. 301; tit. ϝηλημα, ἤλημμα (Schulze QE 121, 6; IG 5, 1, 1399, 104 = SIG^{3} 736 n.59) | φρᾶγμα H: accent. Mus. **556** n. lin. ηλθης (acc. dub.) H, n. gl. et β ins. Mus.: Schr., cf. Lagarde GA 16 **558** βήλος H: accent. Mus. = q Σ Theogn.; βηλός K^{Br} Ioh. Philop. | οὐρ. βαρυτόνως q | ⟨καὶ⟩ Alb. = q **559** ὁδὸς q (ὀ- Bekker) | μαίνεσθαι H: Mus. | ὁδὸς H: spir. dub. Abresch | βαθμός Pears. 167 **560** βήλου H: accent. Mus. | βαθμοῦ Pears. 167 = K, cf. Ap. S. 51, 15. Σ β 43 **561** ἀμ⟩βλωσσέμεν Schm. ('immo ἀμβλυωσέμεν' La.) **562** βήλω H: accent. Mus. **563** λόγιον H (q): Mus. | δικαστηρίοις q | κυκλῆσαι H: Schm. | κυεκκλῆσαι H: Schr. = q **564** v. l. gl. ι 124 (Pears. 167) | κηβωτός H: HSt. Ind. = K **565** 'Mac. dicit propter Alexandri βηματιστας' La. **569** κώδα H: Mus. **571** utrumque pro ϝηρ- (HSt. Ind.; Alb.) **572** μάχαιραι et μαχαίρας H: Ruhnk. in Alb. Auct. = q; ἄλλοι μάζας correctio | gl. τ 1104 cft. Alb. **573** βήριδες H: accent. Mus. | gl. π 1585 cft. Voss.

574 βῆ ῥ᾽ ἴμεναι· ὥρμησεν ἰέναι (π 341) Hom.
575 βηρίχαλκον· τὸ μάρανθον. Λάκωνες D
576 βηρυσσεύειν· σπείρειν D?
577 βηρύς· ἰχθύς D?
578 βήρυλλος· *λίθος (Tob. 13, 17) AS[1]. ἢ βοτάνης εἶδος LXX + D
579 βῆσσαι· κλίμακες, κοιλίαι. καὶ ὑδρηλοὶ τόποι. κρημνοί. καὶ τὰ βάσιμα ὄρη. καὶ πόλις (Β 532). καὶ βάσιμοι τόποι τῶν ὀρέων D
580 βήσσας· ὁμοίως (κ 275)
581 βήσατο· ἐπέβη (Γ 262) Hom.
582 *βήσσῃσιν· τόποις βασίμοις τῶν ὀρέων (Λ 87) AS[11]Br[75] Hom.
583 *βήσεται· ἀποβήσεται (Β 339) vg[1]AS[9] Hom.
584 *βησίον· ποτήριον AS[12]
585 βήχιον· βοτάνης εἶδος (Hippocr. art. 63 [4, 272, 2 L.]) D
586 *βήσομεν· ἐπιβιβάσομεν, ⌊ἐμβιβάσομεν (Α 144) AS[10]Br[74] Hom.
587 βητάρμονες· ὀρχησταί q, οἱ διὰ τῶν ποδῶν ὀρχούμενοι· ⌊ἀπὸ τοῦ ἡρμοσμένως βαίνειν (θ 250) q Ap. S.
588 βηχίον· νόσος ἐν λαρύγγι (Hippocr. morb. 3, 16 [7, 154, 5 L.]) D
589 *βία· δύναμις AS[1]Br[79]. ἰσχύς. ἀνάγκη P[4](S[βιη4])
590 βιάζεται· βιαίως κρατεῖται (Λ 589) Hom.
591 *βίαιος· παράνομος AS[3]
592 βία πυρός· δύναμις πυρός, ἢ ἀνάγκη
593 βιάτωρ· κυάθιον μικρόν, ἤγουν κοχλιάριον D
594 βιᾶται γυναῖκας· βιάζεται (Hdt. 3, 80, 5)
595 *βιβάζει· ὀχεύει g[1]AS[4]Σ, ἐπὶ τῶν θρεμμάτων. ὑβρίζει
596 βιβάς· βαίνων, ἕρπων. *διαβαίνων (Η 213) AS[3]Br[81]

---

579 κοιλίαι et πόλις – Apion 227, 1 L.; πόλις – lex. rhet. 226, 5; Schol.; πόλις Ap. S. 51, 19; βάσιμοι – Ap. S. 51, 17; Schol. Pind. Pyth. 3, 7 = 4; Hdn. epim. 5 **581** Schol. **582** Schol. **583** Schol. **584** Athen. 11, 784b (c. adn.) **585** Erot. β 6; Diosc. mat. med. 3, 112; Theogn. can. 777 (128, 14 C.) **586** cf. Schol. | **587** Ap. S. 51, 16; EM 196, 56; lex. rhet. 226, 11 (q) (omnes om. οἱ διὰ τῶν ποδῶν ὀρχούμενοι); cf. Orion 32, 10; E. Gud. 268, 11; Schol. **589** δύναμις E. Gen. β 109 (EM 197, 5); Schol. Luc. 54, 13 **595** Ael. Dion. β 14; Σ β 45; cf. Antiatt. β 21 **596** βαίνων et διαβαίνων Schol.

---

574 ῥιμέναι H: sep. Mus. | ὥρμησαν H: Mus. **575** μάραθρον Pears. 168. Perg.; cf. v. ll. in Σʹ α 1414; Hesselmann, Symb. Dan. 94 **576** σπειρᾶν Schm. **577** βῆρυς Mus.; μῆρυς seu μῆρυξ Schm. | ἰσχύς Berkel ad St. Byz. 167, 9 (α 88), ubi citatur Histiae. FGrHist 786 F 1 **578** | βηρύλλιος ci. La., cf. Wellmann ad Diosc. mat. med. 4, 88 **579** κοῖλαι H (κοῖλοι Apion): Mein. | ὑδρηλοὶ H[c] | καταβάσιμα H: Mus. | πόλεις H: Ald. = lex. rhet. **581** βήσσατο H: Voss. Jens. Luc. 51 = Schol. **582** βησίσεις H (βησεισεις K[A]): Bentl. (in Pears. Adv. xxxiii). Alb. = K[Br]. Schol.; βησησι K[Ap.c.], βησσοισι K[S] | τόπους βασίμους H: Alb. = K Schol. **585** βήχιοι H: Brun. = Diosc.; βηχίου Erot., βήχειον Theogn. **586** βήσσομεν H: Schm. = K Schol. | ἐπιβηβάσωμεν, ἐμβηβάσωμεν H: -βιβ- bis Mus., -σομεν[1] Ald., -βιβασομεν[2] K **587** ἐπὶ H: HSt. Ind. = Ap. S. Schol. **595** ὀχλεύει H: Phav. = K Ael. Dion. Σ (Antiatt.)

597 *βίβασις· κοίτη. στιβάς AS[6]

Hom. **598** *βιβάσθων· διαβαίνων (Ν 809. Ο 676) S[8]

Att. **599** *βιβλία· βυβλία AS[7]. ἐπιστολαί

Hom. **600** *βιβῶντα· διαβαίνοντα (Γ 22) (AS[2]Br[97])

D **601a** βίδην· εἶδος. κροῦμα. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ (fr. 60 R.)· ‘ὡς ἐπιψάλλειν βίδην τε καὶ ξυναυλίαν ...’ ἄλλοι βίθυν

On. sacr. **601b** Βηρσαβεέ· μήτηρ Σολομῶντος (3. Regn. 1, 11 ..). καὶ τόπος περὶ τὴν ὀρεινὴν τῆς Παλαιστίνης (Ios. 15, 28 ..)

602 †βιζῆαι· κοῖται. στιβάδες (S[9])

Hom. **603** βίην Ἡρακληείην· περιφραστικῶς τὸν Ἡρακλέα (Ε 638 ..) S[βωτ11]

Hom. **604** *βίῃ· δυνάμει (Α 430 ..) AS[1]. ἢ δύναμις (Γ 45 ..) Br[238]

Hom. **605** *βίηφι· δυνάμει AS[2], βίᾳ (α 403). [ὡς Πολέμων (FHG 3, fr. 51) ἐν Ἐρατοσθένους Ἐπιδημίᾳ]

D **606** Βῖκας· σφίγγας

607 *βῖκος· στάμνος ὦτα ἔχων (Hippon. fr. 142 W. = 16 Degani. Hdt. 1, 194, 2) vg[βηκ1]AS[1]

608 *βιμβικίζεται· περικρούεται vg[1]AS[2]Br[95]

D **609** Βίβλινος· εἶδος οἴνου (Hes. op. 589) καὶ γένος ἀμπέλου ἐν Θρᾴκῃ. καὶ ὁ παλαιὸς οἶνος. Ἐπίχαρμος (fr. 170 K.–A.) δὲ ἀπ’ ὀρῶν Βιβλίνων. ἔστι δὲ Θρᾴκης q

Hom. **610** βιοῖο· τοῦ τόξου (Α 49)

Hom. **611** βιόν· τόξον (Κ 260)

---

598 Scholl.; E. Gen. β 110 (EM 197, 27) **599** Moer. 192, 23 (β 10 H.) | Su β 275 **600** Schol.; E. Gen. β 111 (EM 197, 23) **601** Ph β 140 **603** Schol. **604** Schol. **605** βίᾳ Schol. **607** (Antiatt. β 31 [cit. Hippon. et Hdt.]; Poll. 6, 14 [cit. Xen. Anab. 1, 9, 25]. 7, 162) **608** Zonar. 389 **609** lex. rhet. 197, 42 (q); E. Gen. β 112 (EM 197, 42); cf. Schol. Theocr. 14, 15c; Athen. 1, 31a; St. Byz. 168, 10 (β 92); Procl. ad Hes. **610** lex. Hom. β 47 **611** lex. Hom. β 54

---

597 v.l.: gl. 602 **598** βιβάσσων H: Pears. 168 = K Scholl. E. Gen. | βία βαίνων H (βίᾳ Mus.): Ruhnk. in Alb. Auct. = E. Gen.; διαβάς Schol. N, βαίνων Schol. O, βαινων βαδιζων K **599** cf. gl. 1288 **600** βιβοῦντα H: H[c] = K Schol. E. Gen. | διαλαμβάνοντα H: Guyet = Schol. E. Gen.; βαινοντα επιβαινοντα K[AS], βαίνοντα K[Br] **601a** κρούματος Mus. | ἀκρισ( )? H: Mus. | βίδηνται H: Palm. Heins. Vales. al. | βύδην Nauck coll. gl. 1291 | ὡς – βίθυν post gl. 601b H: trsp. Palm. Heins. Pears. 168. al. **601b** n. gl. H | μηρ[ν] H (ω ? Mus.): Palm. Sop. Heins. al. **602** v.l. gl. 597 (Alb.) **603** ἡρακληίην H: Mus. = K Schol. **604** δύναμις ad βίη **605** δύναμις H: Jens. Luc. 52. Alb. = K | βία H: Jens. Luc. 52. Alb. = Schol. | ἀποδημία H: Bernh. Eratosth. p. 4 | incl. ad aliam gl. ref. Ruhnk. in Alb. Auct. (gl. 606 Pears. 168, gl. 601a La.) **606** βίκας H: accent. La. **607** βικὸς H: accent. Schm. = Poll. (βίκος Mus. = Antiatt.) **609** βιμβλῖνος H: Pears. 168–9 = q E. Gen. Schol. Theocr. St. Byz., coll. Athen. | ἁπαλὸς H: La. = q (Poll. v.l.); Πόλλιος Pears. Πόλιος Ruhnk. in Alb. Auct., coll. Athen. 1, 31b. Poll. E. Gen. | ἀπὸ ῥοιῶν H (q EM; ⟨τὸν⟩ ἀπὸ Mus.): Voss. = E. Gen. | βιμβλίνων H: Pears. = q E. Gen. | θρᾴκ[ο] H: H[c] = q E. Gen., cf. St. Byz.; ἀπὸ τοῦ θρᾳκός Schol. Theocr. (varie em. edd.) **611** βίον H: accent. Mus. = lex. Hom.

612	βιός· τόξον S^{8} ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ἔντασιν βίας (Δ 125)	Hom.
613	*βίος· ζωή P^{15}, περιουσία	
614	*βιότοιο· τῆς ζωῆς (Δ 170) S^{3}	Hom.
615	βιοτεύειν· τὸ ζῆν. Θουκυδίδης (1,130,1)	Att.
616	*βιοτῆς· ζωῆς (Greg. Naz. c. 2,2,1,150 [37,1462,9 M.]) $vg^{1}(Br^{100})$	Greg. Naz.
617	βιοτεύων· συνζῶν. συναναστρέφων	
618	βιοῦν καὶ βιοτεύειν· βιοῦν μὲν τὸ διάγειν, τὸ ζῆν, βιοτεύειν δὲ τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βίον	Att.
619	*βίοτος· τὸ ζῆν, ἢ ⌊ζωή $S^{6}Σ$. καὶ τὰ πρὸς τὸ ζην βίοτον κατακείρειν (δ 686)	Hom.
620	†βιορρός· δουλεία	
621	βίον μεμαγμένον· ἐπὶ τοῦ εὐδαίμονος βίου	Prov.
622	βιότου· βίου (ξ 527)	Hom.
623	βιόσσαο· τὸ ζῆν ἔδωκας, βιῶσαι ἐποίησας (θ 468 v.l.)	Ap. S.
624	βιόωνται· καταπονοῦσι. βιάζονται (λ 503)	Hom.
625	βιπτάζειν· ἐπιβάπτειν (Epicharm. fr. 171 K.–A.)	D
626	βίρρη· πυράγρα. οἱ δὲ δρέπανον	D
627	βίρροξ· δασύ. Μακεδόνες	D
628	βιρρωθῆναι· ταπεινωθῆναι (Br^{98})	D
629	βίσβης· δρέπανον ἀμπελοτόμον λέγουσι Μεσάπιοι (gl. Ital. 162 K.–A.). καὶ ἑορτὴν Βισβαῖα, ἣν ἡμεῖς κλαδευτήρια λέγομεν	D
630	Βίσσαιον· 〈τόπου〉 ὄνομα ἐν Ἰλίῳ· Πολέμων	D
631	βίσκαρις· εἶδος βοτάνης	D
632	βίσταξ· ὁ β′ 〈μετὰ〉 βασιλέα παρὰ Πέρσαις	D
633	βιστήνη· ἡ καρδία	D

612 E. Gen. β 120 (EM 198,23. 27); τόξον Ap. S. 51,18; Apion 227,3 L.; Schol.; Ioh. Philop. de voc. A β 2; Orion 31,1; Hdn. epim. 6 **613** Apion 227,3 L.; Hdn. epim. 6; ζωή E. Gen. β 119 (EM 198,1); Ioh. Philop. de voc. A β 2 **614** lex. Hom. β 52; lex. Greg. carm. (alph.) β 45 **616** Su β 297 (Δ); lex. Greg. carm. (alph.)β 46 **618** cf. Ammon. 102 **619** ζωή – $ζῆν^{2}$ Σ β 46; Ap. S. 51,23; EM 198,32; ζωή Schol. α 287; Schol. Ap. Rh. 1,269–72g **621** cf. Prov. Coisl. 51; Su β 293 **623** | Ap. S. 51,20

612 βίος H: accent. Mus. = Ap. S. Apion Schol. E. Gen. (ὀξυτόνως Ioh. Philop. Orion. Hdn.) **614** βιωτοῖο H: Mus. = K lex. Hom. **615** βιωτεύειν H: Mus. | τοῦ H: Mus. **616** βιωτῆς H (K^{v}): Mus. = $K^{g(Br)}$ Su **617** βιωτεύων H: Mus. **618** βιωτεύειν bis H: Mus. = Ammon. | ἐξάγειν H: Mein. 1858,509–10 **619** contin. H: n. gl. Mus. | βίωτ- bis H: Mus. = Σ Ap. S. Schol. Schol. Ap. Rh. | τι πρὸ τὰ H: Mus. = Σ Ap. S. EM **620** v.l. gl. ε 1015 εἴρερος (Voss. Kust.) **621** βήϊον H: Salm. Bentl. (in Pears. xxxiii) = testt. | μεμαλαγμένον H: Bentl. = testt. **622** βιωτοῦ H: Mus. **624** v.l.: gl. 469 **627** gll. 464. 534 cft. Kust. **628** βιβωθῆναι K **629** βίσβην Mus. | ἑορτὴ̣[ ] β̣ι̣σβαι(ας) H: Schm. tacite | κλαδευτηρίαν H: Hemsterh. ad Thom. Mag. add. ad p. 535 **630** add. La. | πολεμ[ ] H: La. **631** βάκκαρις Pears. 170. Voss. **632** βίταξ K. Barr coll. mpers. *bitaxs*; *vitaxa* Amm. Marc. 23,6,14 cft. Vales. | β̄ βασιλ( ) H: La. coll. Plut. Crass. 21,6 etc. A. Christensen, Die Iranier 266. Mommsen Röm. Gesch. 5 (^{2}, 1889), 344 n.2

D **634** Βιστονίς· Θρᾳκίς
635 †Βίστρας· Θρᾴκιον ὄνομα
636 βιστιάριον· τόπος, ἐν ᾧ τὰ χρήματα τίθενται καὶ τὰ ἱμάτια †τοῦ κοινοῦ
D **637** Βισύρας· ἥρως Θρᾷξ. Θεόπομπος (FGrHist 115 F 302) δὲ Χερσοννησίτην λέγει [Βισσύρας]
D **638** βίσχυν· ἰσχύν. σφόδρα †ὀλίγον. Λάκωνες
639 βιωμένων· βιαζομένων
Hom. **640** βείω· βῶ, πορευθῶ (Ζ 113)
641 *βιώνης· ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων g^{1}AS^{6}Br^{219}Σ
642 βιῳ· τῷ τόξῳ. ἢ τῇ ζωῇ
Hom. **643** *βιῶναι· ζῆσαι (Κ 174) g^{βησ7}S^{βιο9}Br^{99}Σ
Hom. **644** *βιώτω· ζήτω (Θ 429) A^{5}Br^{239}(Σ)
D **645** βίὡρ· ἴσως. σχεδόν. Λάκωνες
D **646** βλαί· βληχή. Λάκωνες
Hom. **647** βλάβεν· ἐσφάλησαν. ἐστέροντο. ἐβλάβησαν (Ψ 545)
Hom. **648** *βλάβεται· βλάπτεται (Τ 82) S^{βιο10}
Eur. **649** *βλάβη· λύμη. φθορά (Eur. Hipp. 511) AS^{9}
Att. **650** βλάβος· βλάβη (Dem. 20, 9? Hdt. 1, 9, 1)
D **651** βλαβυρίαν· εἰκαιολογίαν
D **652** βλαβύσσειν· βλάπτεσθαι
D **653** βλαγίς· κηλίς. Λάκωνες
654 *†βλαδά· ἄωρα. μωρά AS^{7}. ὠμά
D **655** βλάδαν· νωθρῶς
656 *βλαδαρά· ἄωρα AS^{15}. μωρά. ⌊ὠμά AS^{15}
657 βλαδαρόν· ἐκλελυμένον. χαῦνον
658 βλαδόν· ἀδύνατον Br^{101}
D **659** βλαδεῖς· ἀδύνατοι, ἐξ ἀδυνάτων
D **660** βλάζειν· μωραίνειν

---

640 Schol. **641** Σ β 48 **643** Σ β 47; Schol. **644** cf. Σ β 49; Schol. **648** Ap. S. 51, 29; Schol. **650** Orus B57 (Su β 313); Antiatt. β 34 (cit. Dem.); Moer. 193, 1 (β 27 H.); Philem. 356 Cohn; (Poll. 5, 135)

---

634 βίστονις H: accent. Mus. | θράκις H: accent. Mus. **635** v.l. gl. 637 (Schm.) **636** h.e. vestiarium F. Jun. Sop. Pears. 170 (qui not. hoc etiam regium aerarium fuisse, Codex 11, 7 . .). al. **637** v.l.: gl. 635 | χερσαννισύτην H: Mus. | βισσύραν Mus.; v.l. secl. Schm. **638** de accentu cf. Theogn. can. 982 (155, 19 C.), qui hoc unic. in -υν adv. esse adfirmat | σφόδρα λίαν Ahr. KS 335 **640** βιῶ H: Bentl. (in Pears. xxxiii-iv). Pears. 170 = Schol. **642** βιῶ H; βιῷ et βίῳ conf. agn. Alb. **645** βίω, ῥίσως H: sep. Mus.; h.e. βίὡρ Koen. in Greg. Cor. p. 252 post Pears. 171. Alb. **646** βλαιτή Mus. | βλητὴ H: Schm. | Theogn. can. 937 (155, 19 C.) βλῇ cft. Schm., e quo βλαῖ ci. La. **647** βλάμεν H: Mus. **651** εἰκεολογίαν H: Mus. **654–9** cf. Fick 1904, 98 (βλαδ- cogn. c. μέλδω) **654** v.l. gl. 656 (Kust.) **655** βλαδὰν H: accent. Headl. 1910, 2 post Guyet **656** v.l.: gl. 654 **657** ἐκλελεγμένον H: Phav. **660** cf. Buttm. Lex. 2, 262

661 βλαβύρει· πτερύσσεται D
662 βλάθρον· φυτὸν πτέρει ὃν ὅμοιον, ὅπερ ἔνιοι βλάχνον D
663 *†βλαιμάζειν· ψηλαφᾶν. δοκιμάζειν, πειράζειν AS^{5}
664 βλᾶκα καὶ βλακεύειν· τὸν ἀργὸν ⟨καὶ⟩ ἀργεῖν Ἀθηναῖοι (Plat. Gorg. 488a; Xen. Anab. 5, 8, 15). ἔνιοι προβατώδη Att.
665 *βλᾶκα· μωρόν AS^{10}
666 βλακείας· ἰχθὺς ποιός D
667 βλακεύει· διατρίβει. ληρεῖ, μωραίνει. νωθρῶς τι ποιεῖ. *ῥᾳθυμεῖ AS^{8}. μαλακίζεται AS^{8}Σ(Br^{102})
668 *βλακεία· μαλακία AS^{12}
669 βλακεύειν· μωραίνειν. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἰχθύος τοῦ καλουμένου βλακός D
670 βλακικώτερα· εὐηθικώτερα (Plat. legg. 637c)
671 *βλάξ· μωρός g^{βησ6}S^{17}Σ, ἀπό τινος ἰχθύος δυσώδους S^{17}. ἢ ὁ διὰ νωθείαν ἡμαρτηκὼς ἐν τοῖς προδήλοις AS^{5} Att.
672 *βλάσκει· λέγει. καπνίζει AS^{14}
673 βλασκείας· ἰχθὺς ποιός D
674 βλαστά· βλαστήματα S^{18}. πλαταγώνια. Σικελοί (gl. Ital. 198 K.–A.) D
675 †βλαστάζειν· βλιμάζειν. οἱ †αὐτοί
676 βλάξ· ἀργός. τρυφερώδης. μαλθακός
677 βλάστην· φυήν. βλάστημα. βλαστός
678 βλαταγίζουσα· ἐπικροτοῦσα D
679 †βλάνος· τυφλώδης†
680 *βλάτταν· χόρτος AS^{13}. ἢ λάχανον S^{13}
681 βλαττοῖ· παιδαριεύεται D

---

662 βλάχνον Phaen. fr. 25 M. (ap. Athen. 2, 61f); Schol. Theocr. 5, 55a; Schol. Nic. ther. 39 **664** ἀργόν EM 198, 58 **667** μαλακίζεται Σ β 55; cf. Erot. β 9 **669** cf. Ael. Dion. β *15 | Erot. β 9 (Antiatt. β 4) **671** Ael. Dion. β *16; Paus. β 10; Σ β 51. 56; cf. Suet. convic. 176 | Tim. lex. β 7; (Antiatt. β 4; Poll. 3, 122) **677** βλάστημα Σ″ (Ph β 155. Su β 322); (Poll. 1, 230)

---

661 detortum e gl. 662 cens. Schm., 'vix recte' (La.) **662** πτερεῖον H: dist. L. Dind. 2, 289C; πτερίδι vel πτέρει iam HSt. Ind. | βλάχρον H: La. = Phaen., cf. gll.656. 660. Scholl. **663** v.l. gl. 741 (Guyet. Salm.) **664** βλάκακα· βλακεύειν. καὶ H: Pears. 171. Bentl. (in Pears. xxxiv). Kust. | ἄρτον ἀργεῖοι H: Pears. Bentl. Kust. = EM **666** v.l. gl. 673 (Schm.) **667** βλακεύεται K **668** βλακία H: Arnald. Lect. 29 = K **669** ἐπὶ H: Pears. 171. Kust. **671** ἐπὶ H: HSt. Pears. 171 = K Σ | δασώδους H: Mus. = K | νωθρίαν Tim. (-είαν Valente) | ἀμαρηκὸς H: Heins. Perg. = K; ἁμαρτηκώς Voss. Kust. Arnald. Lect. 29 = Tim. **672** 'rite e *μλάσκει formatum' La. | 'λέγει] μελαίνει?' La.; ad βάζειν / βάσκειν (gl. 295–6) Leur. 1968, 113 n. 3 **673** v.l.: gl. 666 | ἰχθύας ποιούς H^{c} **674** βλάστα (acc. inc.) H: accent. G. Dind. 2, 275C | πλαταγ. Σικ. ad βλατα⟨γώνια⟩ ret. Schm. **675** v.l. gl. 79 La. (obloq. Tosi 1975–7, 294); potius pro βαστάζειν (Kust.), cf. Comm. et lex. gr. in pap. 1, 1, 4, 239 | οἱ Ἀττικοί Kust. **676** τυφλώδης H: Schm. **677** φύην H: accent. Mus. **678** βλασταρίζουσα H: Schm., qui huc οἱ αὐτοί (Siculi gl. 674) retrahit **679** v.l. gl. 676 (Pears. 671) **681** *blatio blatero* cft. Buttm.

682 *βλαυτία· σανδάλια vg^{2}AS^{16}Br^{121}

683 βλαχάν· ὁ βάτραχος

D **684** βλᾶχρον· πόα τις

D **685** βλάσταν· βλάστησιν. Κύπριοι

D **686** βλαῦδες· ἐμβάδες, κρηπῖδες, σανδάλια, ὑποδήματος … [οἱ δὲ βλακεύς]

D **687** Βλαύτη· τόπος Ἀθήνησι

D **688** βλαυτοῦν· ὑποδέειν. ἢ πλήσσειν σανδαλίῳ, οἱ δὲ ὑποδήματι (Men. Eun.? v. PCG vi, 2, 111)

689 †βλεερεῖ· οἰκτείρει. Βοιωτοί

D **690** βλείης· βληθείης (Epicharm. fr. 225 K.–A.). καὶ βλεῖο (N 288) ὅτι†

D **691** βλέθραν· λεῖον ἰχθύν

D **692** βλεκέμυξος· βλακώδης. μυξώδης. εὐαπάτητος

Greg. Naz. **693** *βλεμεαίνειν· γαυριᾶν (AS^{1}S^{βωτ6}), ἐπαίρεσθαι. πεποιθέναι. εὐθυμεῖν. χαίρειν. πιστεύειν. ἀφρίζειν. ὀργίζεσθαι (Greg. Naz. c. 1, 2, 9, 113 [37, 676, 11 M.])

D **694** βλένα· μύξα. οἱ δὲ διὰ τοῦ π πλένα καὶ πλέννα τὰ ἀσθενῆ καὶ δυσκίνητα (Sophr. fr. 144 K.–A.)

D **695** βλεννόν· νωθῆ. μωρόν (Sophr. fr. 51 K.–A.)

696 *†βλεόερον· βάθος. δεσμωτήριον AS^{2}

697 *βλεσός· παραλυτικός vg^{βλα4}AS^{3}(Σ)

D **698** βλεπάζοντες· βλέποντες

D **699** βλεπεδαίμων· ὁ ὑπὸ νόσου κατεσκληκὼς καὶ κακόχρους ὑπὸ δαιμόνων (com. ad. fr. 749 K.–A.)

D **700** βλεπετύζει· σκαρδαμύττει. βλέπει

---

682 Su β 325 (Δ); Schol. Plat. conv. 174a (6); Poll. 10, 49. (7, 87) **690** Schol. βλεῖο· βληθείης **693** γαυριᾶν lex. Hom. β 59; lex. Greg. carm. (ord. vers.) 565; – ἐπαίρεσθαι cf. E. Gen. β 136 (EM 199, 45) **694** Ph β 158 (cit. Sophr.); EM 199, 37; μύξα Erot. fr. 15 **695** Ph β 157; Antiatt. β 32 (uterque cit. Sophr.) **697** Σ β 50 **699** (Poll. 1, 21)

---

682 βλαύρια H (K): accent. K^{Br}, -τ- Flor. Palm. Pears. 171. al. = Poll.; βλαύστια Schol. Plat. **683** v. l. gl. 738 (La.); sed Maced. βλάγανος cft. Hatzop. 1987 et 1998, 1204 **684** βλαχρὸν H: accent. Björk, α impur. 64; βλῆχρον Schm. = Diosc. mat. med. 4, 184; neogr. (dial.) βράχλο, βλάχουρο cft. Krek. 1996, 84. 1998, 78 **685** βλαστησ(ιν) (acc. inc.) H **686** ὑποδήματος εἶδος HSt, οἱ δὲ ὑποδήματα Pears. 171 | incl. ad gl. 681 (leg. βλακεύει) ref. Schm. **687** RE 3, 561, 18 **688** βλαπτοῦν H: Mus. | Menandro trib. Cas. coll. Ter. Eun. 1028; v. K.–A. 6, 2, 111 **689** ‘h. e. ἐλεαίρει, cf. gl. ε 1939; de β pro ε v. gl. 620’ La. **690** βλείεις H: Pears. 171 | ἔτι Mus. | βλεῖο· βληθείης (Schol.) καὶ βλείης Ἐπίχαρμος Schm. | Ὅμ(ηρος) Erbse 1955, 137, 2 **691** contin. H: n. gl. Mus. | βλεθρανάσιν· ἰ. H (-άνασιν Mus.): La., ad λεῖον coll. Arist. h. an. 505a26; βλ.· ἀσιν⟨ῆ⟩ Erbse 1955, 136 coll. Xen. Cyr. 1, 4, 7 **692** βλακέμυξος Pears. 171 **693** -ων bis K (Θ 337 ..); -εις bis lex. Greg. **694** l. βλέννα Ph EM **695** βλενόν Antiatt. **696** βλέορον H (K^{S}): K^{A}; βάραθρον La. **697** h. e. βλαισός (Guyet = Σ)

701 βλέπησις· βλέψις (Ar. fr. dub. 945 K.–A.) D
702 βλιτόνουν· βλιτώδη
703 βλέτυγες· φλυαρίαι. οἱ δὲ βλέκυγες D
704 βλέτυες· αἱ βδέλλαι D
705 βλεφαρίδες· αἱ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τρίχες D
706 †βλεῖ· βλίσσει. ἀμέλγει. βλίζει
707 βλήδην· μετὰ τοῦ βάλλειν
708 βλῆμα· ἄρτος ἐντεθρυμμένος D
709 †βληθρήν· τραχεῖαν. οἱ δὲ ἁπαλήν
710 βλιμάζειν· ὑποθλίβειν τοὺς μαστούς
711 βλήμενος· τετρωμένος (Δ 211 ..) Hom.
712 †βλῆναι· ἀληθεῖς
713 βλῆρ· δέλεαρ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ αἶθμα. παρὰ Ἀλκαίῳ (fr. dub. 404a) ἡ λέξις D
714 βλῆραι· αἱ κνίδαι. ἄλλοι χόρτον. οἱ δὲ τῶν ὀσπρίων τὴν καλάμην D
715 βλήσσανον· φυτὸν σχίνῳ ὅμοιον D
716 βλίσσα· βότρυν ἡμιπέπειρον D
717 *βλῆσθαι· βληθῆναι. ⌊τρωθῆναι (Δ 115) A^{8} Hom.
718 βληστάς· ὁ χερσαῖος σκορπίος D
719 βληστρισμός· ῥιπτασμός. καὶ ἄλυσις (Hippocr. epid. 3,2,8 [3,56,8 L.] ..) D
720 βλητιεῖ· καταβαλεῖ. νικήσει D
721 βλητεύει· καταβάλλει D
722 βλῆτο· ἐβέβλητο (Δ 518) Hom.

---

701 EM 199,36; (Poll. 2,56, cit. Ar.) **702** ?EM 199,32 **705** cf. EM 199,39; Poll. 2,68 **708** Seleuc. fr. 40 M. (ap. Athen. 3,114d) **709** cf. Schol.^{AbT} N 390*a* **713** cf. E. Gen. β 140 (EM 200,27) **717** Schol.; E. Gen. β 141 (EM 200,7) | **719** Erot. fr. 14 **720. 721** cf. Ph β 164 **722** Schol.

---

702 βλέτενον H (ft. -τον- H, -τεν- Mus.): Schm.; βλαιτόνους EM | βλητώδη H: Sop.; ὁ βλαισόπους EM **703** ‘βλεκ- verum est: Choerob. Hdn. 2,482 L.’ La. **704** v.l.: gl. 100 (Schm.); gl. κ 1013 cft. Perss., Beitr. 2,663 **705** τοῖς βλεφάροις EM; τοῖς τῶν ὀφθαλμῶν βλεφάροις Meibom. | τρίχαι H: Mus. = testt. **706** ‘l. fuerit μεμβλει, sed cf. gl.κ 19’ La.; [βλεῖ] βλίσσει· Merv. J. 1955,164 | βαδίζει H: Schm. **708** βλῆθα H (βλήθα Mus.): La. = Seleuc. (‘male’ Funger.); sed gl. σ 569 σίβληθρα cft. Schm. Add. 1,556, unde βλῆθρα ci. La. **709** βλήθρην H: accent. Mus.; h.e. βλωθρήν (Schm. = Schol.) | πάλην H: Mus. = Schol. **710** βλημάζειν H: Salm.; v. gl. 741 **711** βλημένος H: accent. Mus. **712** ‘ad gl. 711?’ La. **713** βλὴρ H: accent. Goettl. De acc. p. 239 = E. Gen. | cf. gl. α 1871; Schulze QE 102–3 | ἀλκμαίων H (-ωνι Mus.): Schow 175 n. 19; Ἀλκμᾶνι (fr. 167) Mein. Theocr. p. 339 **714** κνίαι H: Mus. | ἄλλοι – fin. ad gl. 715 trsp. Perg. **715** neogr. βλάσσανη, βλασσάνα cft. Krek. 1996,83 **716** v.l.: gl. 74 | βλήσσα H, -αν Mus.: La. coll. gl. 74 | ἡμιπειρον (prob. ί sed non vis.) H: Mus. **717** βλῆσται H: Mus. = K testt. | βλαστῆναι H: Pears. 172. Alb. = testt. **719** βλησύριμος H: Sop. Palm. Meurs. Att. lect. p. 208. al. = Erot. | ὁ ἱππασμὸς H: Salm. Palm. Meurs. = Erot. | ἀλύς H: Schm. **720** βλητίει H: accent. Mus.; βλήσπειν Ph

D **723** βλητός· ὁ ἀπόπληκτος (Hippocr. morb. 2, 8 [7, 16, 5 L.])

D **724** βλήτροισι· τῆς ἁμάξης τροχοί. σφῆνες. ἐμβλήματα. οἱ δὲ γόμφους καὶ συμβολὰς ἀξόνων (O 678)

D **725** βλητρώσας· ἐμβαλών

Hom. **726** *βληχή· φωνὴ προβάτων (μ 266) P^{13}(vg^{1})

727 βληχᾶται· φωνεῖ (Ar. Vesp. 570)

728 βλήχημα· μωρός, προβατώδης

729 *βληχήματα· βοαὶ προβατώδεις AS^{4}

730 βληχήσασθαι· ὡς πρόβατα βοῆσαι (g^{2})

731 *βληχράν· ἀσθενῆ (Cyr. in xii proph. 1, 316, 12) AS^{5}

D **732** βλῆχρον· πτέρις

733 *βληχρόν· ἀσθενές AS^{7}Σ(vg^{3}Br^{221}). νωθρόν. ἁπαλόν. λελυμένον (Nic. ther. 446)

D **734** βλήχων· γλήχων· καὶ ⟨γὰρ⟩ οὕτως λέγεται. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης. καὶ τὸ ἐφήβαιον (Ar. Lys. 89)

D **735** βλιαρόν· ἀβλεμές

D **736** βλιβρόν· λαγρόν

D **737** βλίδες· ψεκάδες

D **738** βλίκανον· βάτραχον. καὶ βλίχαν

D **739** βλικάς· σύκου φύλλον

D **740** [βλιηχῶδες] βλιχῶδες· παρὰ Ἱπποκράτει (cap. vuln. 19 [3, 252, 10 L.] v.l.) τὸ λελεπισμένον, καὶ καθαρόν

---

723 Ph β 165; EM 200, 22 **724** ἐμβλήματα EM 200, 24; cf. Schol.^{bT}*b*; γόμφους E. Gen. β 144 (EM) **726** Schol. 266a; Su β 336 (Δ); E. Gen. β 143 (EM 200, 16) **732** Schol. Theocr. 3, 14c; Diosc. mat. med. 4, 184 **733** ἀσθενές Σ β 58; Orion 7, 4; Ep. Hom. β 32; Schol. Nic. 446a **734** Σ″ (Ph β 176. Su β 338); cf. Schol. Ar. Lys. 89b; Phryn. praep. soph. 53, 16 ; γλάχων Schol. Ar. Ach. 874bc; εἶδος βοτάνης Schol. Theocr. 5, 56/57a **736** EM 201, 41; Choerob. 184, 8 [haec duo conf. gll. 735–6 cens. Cunn.] **738** EM 201, 42; Choerob. 184, 10 | **739** EM 201, 41; Choerob. 184, 9 **740** – λελεπισμένον Erot. β 8 (Epicles); Schol. Orib. 4, 234, 27

---

723 βλῆτος H: accent. Guyet. Pears. 173. Kust. = testt. **724** βλητοὶ, οἱ H: Schm. = E. Gen.; βλῆτροι, οἱ Pears. 173 **726** βλήχα H: accent. Mus., -ή Schm. = K^{p} testt.; -ημα K^{vg} **729** προβάτων K **731** βλῆχραν H: accent. Mus. **732** βλήχρα H: Schm. = Diosc. | πτερίς H: accent. Schm. **733** ἀσθενῆ K^{vgBr} **734** add. La. | ἐφήβαλον H: Mus. = Σ″ **735** βλίαρον H: accent. Mus. | ἀβλεβές H: La.; ἀβλαβές Mus. **736** βλιαρόν EM; βλ = μλ Fick 1904, 97 | λαῦρον EM; λαγρόν vulgare pro λαγαρόν Eust. Od. 1464, 65 (1, 123, 8 St.) **737** ψίκαδες H: Mus. **738** cf. gll. 683. 751 | βλίχανον Be. Personenn. 581 coll. n. pr. **740** h. e. e v. ll. βλιχ- et βληχ- (G. Dind. 2, 294D) | βλιχῶνες H: Sop. Kust. = Erot. Schol. Orib. | λελιπασμένον, ἀκάθαρτον Sop. Pears. 173–4. Kust. al., coll. Epicl. ap. Erot.

741 βλιμάζειν· τὸ τιτθολαβεῖν, οἱονεὶ θλίβειν ἢ βαστάζειν (Pherecr. fr. 232 K.–A.). καὶ τὸ τοὺς ὄρνιθας ἐκ τῶν στηθῶν πειράζειν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν (530) D

742 βλίμασις· ἡ τῶν τιτθῶν θλῖψις D

743 βλιμάξαι· βαστάσαι. ἀτιμάσαι D

744 βλίμη· προπηλακισμός. ὕβρις D

745 βλινόν· δαλόν D

746 βλίξ· συνεχῶς D

747 βλίσαι· καπνίσαι μέλισσας S^4, καὶ ἐξελάσαι τῶν σμηνῶν, ὑπὲρ τοῦ ⟨τὸ⟩ μέλι τρυγῆσαι D

748 Βλίσσιοι· οἱ Βοιωτοὶ πρότερον οὕτως ἐκαλοῦντο D

749 βλιτάς … καὶ βλίτωνας· τοὺς εὐήθεις (cf. Men. fr. 596 K.–A.) D

750 βλιτάχεα· παρὰ Ἐπιχάρμῳ (fr. 191 K.–A.). οἱ μὲν τὰ κογχύλια· οἱ δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν σελάχια D

751 βλίταχος· βάτραχος D?

752 *βλίττειν· τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων (Plat. rep. 564e) vg^{2}AS^{3}Br^{223} Att.

753 βλίτον· λάχανου εἶδος D

754 βλίτυρι ⟨καὶ σκινδαψός⟩· Ἰόβας τὸν σκινδαψὸν ὄργανον [ὂν] μουσικὸν ἀποδίδωσι, τὸ δὲ βλίτυρι χορδῆς μίμημα (com. ad. fr. 825 K.–A.) Prov.

755 *βλοσυρόν· φοβερόν g^2(Σ). καταπληκτικόν (Aesch. Eum. 167) g^{2}S^8(v^{1}AS^{4}Br^{106}Σ)

---

741 cf. Ph β 170 (cit. Pherecr.); τιτθολαβεῖν E. Gen. β 146 (EM 200,37) | καὶ τὸ – Schol. Ar. 530b (Su β 341); πειράζειν Tim. lex. β 8; Ph β 168; lex. rhet. 221,16 **743** E. Gud. 274,8; Choerob. 184,16 | **744** EM 201,40; Choerob. 184,10 | **746** cf. EM 201,38; Choerob. 184,15 **748** cf. EM 201,39 **749** Σ″ (Ph β 174. Su β 342); Schol. Plat. Alc. I 118e (38); Antiatt. β 9 **752** Σ″ (Ph β 175. Su β 343. E. Gen. β 148 [EM 200,34]. Schol. Plat. rep. 564e); Tim. lex. β 10; Schol. Ar. Equ. 794a **753** EM 201,41; Diosc. mat. med. 2,117; Phryn. praep. soph. 55,7; Hdn. epim. 6; Choerob. 184,17; cf. Su β 344 **754** EM 201,1; Prov. Bodl. 237; cf. Su β 335; χορδῆς μίμημα Su β 346; EM 201,43 **755** Σ β 60

---

741 v.l.: gl. 663 | τηθολαβεῖν H: Salm. = testt. | ἀποστάζειν Pears. 174 = testt.; 'βαστάζειν corrupt. ex expl. ἀποστάζειν τοῦ μέλιτος (e.g. EM 200,48), vitium vetustum cf. gl. 79 et 743' La.; sed βαστάζειν 'in manibus tenere' def. Conom. 1964,32–3 **742** ἄλειψις H: Guyet. Pears. 174. Voss. al. **744** v.l.: gl. 81 **745** δαλόν piscem (gl. δ 162) Schm. coll. Hdn. epim. 6 **747** ὑπὸ H: Mus. | add. Kust.; μέλιτος Mus **748** Βλίσκοι EM **749** v. ll.: gll. 94. 101 | βλίτται καὶ βλίττονες Schol. Plat., βαίτων καὶ βαίτας Ph Antiatt., βλιτάδας Su | εὐηθεῖς H: accent. Mus. = Schol. Plat.; εὐτελεῖς gl. 94. 95. 101. Σ″ | cf. *bliteus* **750** βαιτάχεα vel βαρτάχεα Kaib. | κογχύλεα H: Mus. **751** v.l. gl. 738 dub. La. **752** ἀφελεῖν K^{Br} **754** βλιτύριον H: Schott. ad Prov. = EM Prov. Bodl. Su^{GT} (βλη- Su^{AIFVM}) | add. EM Prov. Bodl. | ἰοβὰς H: accent. Mus. = EM Prov. Bodl. | dittogr. ὂν om. testt. | ἐπιδίδωσι H: Phav. = EM Su; λέγει Prov. Bodl. | χόρδης H: accent. Mus. = testt.

Hom. **756** *βλοσυρῶπις· καταπληκτικοὺς ⟨τοὺς⟩ ὀφθαλμοὺς ἔχουσα (Λ 36)(vg^{3}A^{5}S^{9}Br^{122})

757 *βλύδιον· ὑγρόν. ζέον vg^{2}AS^{4}Br^{224}. ἢ ὑποδήματα S^{4}

758 *βλύζει· βρύει P^{5}(g^{1}Br^{241}), πηγάζει P^{5}, ἀναβρύει ὕδατα (Opp. cyn. 4,326) AS^{3}

Hom. **759** *βλωθρή· ἐξαύξης (N 390) AS^{5}(Σ) … ἢ ⟨παρὰ τὸ⟩ προβαίνειν καὶ ἄνω θρώσκειν

760 *βλωμοί· στραβοί vg^{1}AS^{6}Br^{123}

761 *βλωμός· ἰσχνή AS^{9}, ψωμός (Callim. fr. 508 Pf.) g^{3}AS^{9}Br^{107}

762 *βλωρός· σύκου φύλλον AS^{7}

763 *βλῶσις· παρουσία g^{4}AS^{11}Br^{226}

764 *βλώσκει· ἀνατέλλει, ἕρπει AS^{10}

Hom.? **765** *βοᾷ· κραυγάζει (Ξ 394?) AS^{1}

Hom. **766** *βοάγρια· ἀσπίδας (M 22) S^{2}

767 *†βοαδεῖ· ὀκνεῖ S^{3}

Hom. **768** βόας αὔας· ξηρὰς βύρσας (M 137)

Hom. **769** *βοείας· βύρσας (Λ 843) S^{1}

Hom. **770** *βόεσσι· βουσί (B 481) S^{4}Br^{109}

Hom. **771** βοέοισιν ἱμᾶσι· βοείοις (Ψ 324)

D **772** βοῆ· βύρσα. ἀσπίς S^{3}

Eur. **773** *βοηδρομεῖν· μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι (Eur. Or. 1510) vg^{2}S^{4}Br^{124}Σ

Hom. **774** *βοὴν ἀγαθός· ὁ κατὰ τὴν μάχην ἀνδρεῖος (B 408 ..) S^{7}

775 βοηθήσων· βοηθῶν S^{6}

Hom. **776** *βοηθόον· κατὰ τὴν μάχην ταχύν (N 477) (S^{5})

LXX **777** βόθρος· ὄρυγμα γῆς (Sir. 21,10)

Hom. **778** *βολάων· βολῶν, ἢ πληγῶν (ρ 283) g^{βοτ6}S^{2}

---

756 cf. Ap. S. 51,27 **757** ὑγρόν Zonar. 394 **759** Σ β 61; Schol.; cf. EM 201,23 | **761** | Ap. S. 52,1; E. Gen. β 152 (EM 201,12; cit. Callim.); Schol. Ap. Rh. 1,322 **766** Ap. S. 52,27; Apion 227,5 L.; Schol.; cf. Schol. Lycophr. 854b **768** Schol. **769** Schol.; Su β 354 **770** Schol. **773** Σ β 62 **776** cf. Schol. **777** gl. Sir.; (Theogn. can. 44,44 Alpers)

---

756 βλοσυρωπεῖς H (-οπεις K^{S}, -ωπης K^{vg}, βλοσυρος K^{A}): Mus. = K^{Br} Ap. S. | add. La. = K^{vgA} | ἐχούσας H (K^{S}): Mus. = K^{A}; ἔχων K^{vgBr} **757** cf. Schulze Kl. Schr. 362 | ὑπόδημά τι Mus.; hoc ad βλαύδ- (gl. 686) vel βλαύτ- (gl. 688) ref. (Palm. Kust.) **759** βλώθρη H: accent. Mus. = Schol. EM (Σ) | εὐάξης H (KΣ, εὐαξής Schol.): Jun. Scal. Heins.; (αὔξησις EM) | e.g. suppl. La. **761** ἰσχνή ad βλώθρά pertinet (Schm.), quae in K proxima gl. est (A^{8}) **762** ‘σύκου susp., βλ. est albus: Theogn. can. 384 (70,8 C.). Arcad. 69,12’ La. **766** ἀσπίς H: La. = K Schol. (-ας Schr. = Ap. S. Apion) **767** h. e. βέλλει = μέλλει, v. gl. 488 **768** l. β. H: Mus. = Schol. | βοὰς H: accent. Mus. = Schol. **770** βόεσι H (K): Mus. = Schol. **771** l. β. H: Alb. | βοάεσιν H: Alb. **772** βοὴ H: accent. Schm.; βοείη Mus. (X 159 c. Schol.) **775** βοηθέων Mein. **778** βόλων H: accent. Kust.

779 *βόλβιτα· ἀφόδευμα βοός (g^{βου2})
780 *βόλβυθον· τὸ αὐτό S^{2}
781 βολίδες· ἀκόντια. λογχάρια (Exod. 19, 13 ..) S^{3} LXX
782 βολίς· βέλος, λόγχη· ἀκόντιον (Ierem. 9, 7) vg^{1}S^{4}Br^{111}Σ LXX
783 βολῇσι· τρώσεσι, πληγαῖς (ω 161) Hom.
784 *βολίτοις· βολβίτοις (Ar. Equ. 658) S^{5} Att.
785 βόλοι· βολισμοί S^{6}
786 βόλος· θήρα S^{7}. παλμός. βόλου ὄνομα. καὶ δίκτυον D
787 βόμβαξ· τοῦτο παρεμβολοειδές ἐστι. σημαίνει δὲ διασυρμόν (Ar. Thesm. 45) D
788 βομβαύλιος· ὁ αὐλητής. ἀπὸ τοῦ βομβεῖν (Ar. Ach. 866) D
789 βομβῆσαι· ὡς περιστερὰ φωνῆσαι D
790 *βόμβησεν· ἐψόφησεν (N 530 ..) g^{2}S^{6}Σ Hom.
791 Βομβυλεία· ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Βοιωτίᾳ D
792 *βόμβος· ἦχος vg^{1}Br^{126}, ψόφος (Plat. Prot. 316a)
793 βόμβους· ἤχους S^{7}, ψόφους
794 βομβοία· ἡ κολυμβὰς ἐλαία, παρὰ Κυπρίοις D
795 βομβοιλαδόνας· ἐνιαυτούς D
796 βομβρύζων· τονθρύζων. βοῶν D
797 βομβρυνάζειν· βρενθύεσθαι D
798 Βομβυλία· κρήνη ἐν Βοιωτίᾳ D
799 βομβύλην· λήκυθον D
800 βόμβυκες· γένος αὐλῶν, ἢ εἶδος ζώου πτερωτοῦ, κατὰ σφῆκα
801 βομβυλίδας· πομφόλυγας D

---

779 (Theogn. can. 46, 55 Alpers) **781** gl. Oct. β 1; gl. Psalm.; gl. Sap. **782** Σ β 63 **784** Σ''' (Ph β 200. E. Gen. β 176 [EM 204, 27]); Galen. lex. 89, 3; Moer. 192, 25 (β 14 H.); cf. Theogn. can. 48, 9 Alpers **785** cf. Theogn. can. 48, 6 Alpers **786** δίκτυον Hdn. epim. 7 **788** Erot. β 10; Schol. Ar. 866b **790** Σ β 64; Ap. S. 52, 23; Schol. min. N 530 (P. Ryl. 536, 36) **791** Schol. Lycophr. 786 **792** cf. Su β 372 | Σ β 64a **800** Ph β 211; Poll. 4, 82 | **801** cf. EM 204, 45

---

779 βολβιτον K **780** βολυνθον H: La. = K **781** ἀκοντίαι H: Mus. = K gl. Oct. **782** βολιẹịς H ut vid. (βολιης K^{S}): Mus. = K^{vg}Σ | λογχαριον K^{vgBr}Σ **783** βολίσι H: Pears. 175 | τρώ|εσι πληγέσι H: Mus. **785** expl. βολβοί H (Theogn.; βολμοι K): La. **786** πηλὸς H: La.; πηλὸς ad βῶλος Conom. 1964, 31 | δικτύου H^{c} ? **788** ἐπὶ H: Mus. **791** βομβλΰϊα H: βομβυλία Mus., -εία La. = Schol. Lycophr. **792** βόμιος H: Guyet. Salm. Pears. 175 = K Su Σ **793** βομίους H: Guyet. Salm. Pears. 175 = K **794** βομβοῖα H: accent. Mus. **795** βωμβοιλαδόνας H: Mus.; βομβυλαδόνας (Salm.)· ἐναύλους (Perg.) 〈φθόγγους〉 ci. La. **796** τῶν | θρύζων H: La. post Mus. (τονθορ-), coll. gll. γ 759. 762. Lob. Phryn. p. 358 **798** v. gl. 791 **801** βομβόλυγας Pears. 176, coll. EM (-λυξ) | παμφολύγας H: πομφ- Phav. = EM, accent. Mus.

D **802** βομβυλιός· ποτηρίου γένος, κατὰ μικρὸν ποτὸν σταζοντος· ὅθεν διὰ τὸν ἦχον οὕτω κεκλῆσθαι (Antisth. fr. 18). ἢ ζῷον, ἦχόν τινα ποιοῦν τοῦ γένους τῶν σφηκῶν (Isocr. 10, 12). ἢ *μέλισσα μεγάλη. ἢ μυῖα S[8]

D + K **803** βόμβυξ· στάμνος. Λάκωνες. *καὶ αὐλοῦ εἶδος (g[βοτ5]). καὶ ζῷον, ἀφ᾽ οὗ τὰ βομβύκινα ὑφάσματα συντελεῖται (S[9])[g[4]Br[112]]. ἔνιοι δὲ βομβύλιον οὕτω λέγουσιν· οἱ δὲ †ῥυμόν. *ἢ ἦχος βομβυλισμοῦ S[10]

D **804** βομβῶνας· βουβῶνας

N. T. **805** βοῶντες· κραυγάζοντες (Act. 17, 6)

806 †βομβυθυλεύματα· τὰ μαγειρικὰ ἀρτύματα· κατεσκευασμένα· ἔνιοι τὸ σὺν τῇ ὄνθῳ ἀρτύειν (com. ad. fr. *292 K.–A.)

D **807** βοώνητα· τιμῆς βοῶν ἠγορασμένα. [ἢ ἀνόσιος]. παρὰ Κυπρίοις δὲ ἀνόσιος

Ap. S. **808** βοὸς κέρας· τὸ περιτιθέμενον τῇ ὁρμιᾷ κέρας κατὰ τὸ ἄγκιστρον. οἱ δὲ τρίχα (Ω 81)

809 †βόοσκον· βουφορβόν. ὀρεινόμον

D **810** βοοσσόος· μάστιξ (Callim. fr. 301 Pf.?) καὶ βούτης

Eur. + LXX **811** βορά· θοίνη (Eur. Or. 189). *βρῶσις (g[1]S[13]Br[114]Σ), σῖτος, *τροφή (Iob 38, 39) S[5](vg[1]Br[114]Σ) ?

LXX **812** *βορρᾶς· ἄνεμος ψυχρός vg[2]S[6]Br[127]. καὶ παγώδης vg[2]S[6] καὶ σκληρός, τροπικῶς καλούμενος διάβολος, ὁ παρὰ τὸ ὁρᾶσθαι ἐπιδέξιος (Prov. 27, 16)

LXX **813** *βόρβορος· ὀχετός δυσώδης (Ierem. 45, 6) S[7]

---

802 cf. Σ‴ (Ph β 206. E. Gen. β 180 [EM 204, 54; ϱ]); Erot. β 10; ποτηρίου et μέλισσα Schol. Ap. Rh. 2, 569–70a; – στάζοντος Athen. 11, 784d; cf. Poll. 6, 98. 10, 68 (cit. Antisth.); ζῷον Σ β 65; μέλ. Harp. 74, 7[epit.] (Su β 375); (Antiatt. β 25 [cit. Isocr.]) **803** αὐλοῦ – ὑφάσματα EM 204, 47; Choerob. in Theodos. 3, 1354b Bk.; ζῷον Theogn. can. 46, 53 Alpers **804** EM 206, 57 (Hdn.); cf. Moer. 192, 19 (β 6 H.) βου-· βομ– **808** Ap. S. 52, 18; cf. Schol. **811** βρῶσις E. Gud. 278, 15; βρ. et τροφή Σ β 68; τρ. EM 205, 5; Theogn. can. 48, 11 Alpers; Choerob. 185, 1; Hdn. epim. 7 **812** gl. Prov. (βορέας) **813** (Theogn. can. 46, 48 Alpers)

---

802 βομβηλιὸς H: Mus. = Σ Σ‴ Athen. Harp. (Schol. Ap. Rh. Poll. Antiatt.) | στάξαντος H: Cor. = Athen. | κέκληται Pears. 176 **803** βύμβυξ H: Mus. = K EM Theogn. | ἄμμος H: Schm. = Choerob. | κομβύλιον H: Jun. Salm. | ῥύμβον dub. Schm. | ἠχὸς H: accent. Mus. | βομβυ … υ H (λιο in ras. et ˜ s. υ alt. Mus.): La.; βομβυλισμος K **806** μονθυλεύματα Vales., cf. Poll. 6, 60. gl. ω 241. Schol. Ar. Equ. 343b. Lob. Phryn. p. 356 | κατασκευασμένα H: Mus. **807** βοονητὰ, ὧν H (βοον-, v. l. βοων- agn. La.): Mein., βοωνήτων Mus. | ἠγοράσθαι H: Mein.; ἠγορασμένων Mus. | ἢ ἀνοσίων Mus.: del. Alb., v. l. ad seq. cens. La. p. 508 | δὲ ἀνοσίως H: Mein.; δὲ ἀνοσίων Mus. | ‘ἀνόσιος qui bovem aratorem emit vel vendit’ Mein., cf. Be. 1, 446, ‘vox Cypria βοωνητας?’ La. **808** βοοσκέρας H: Heins. Pears. 176–7. Kust. = testt. **809** h. e. βοόβοσκον (Pears. 177), cf. gl. 910 | βούφορμον H: Mus. **810** βοοσσῶος H: Schm., βοοσώῳ Mus. | μάστιγι H: Schm. | βούτῃ Phav. **811** accus. sing. K[vg] (Iob 4, 11), gen. sing. K[Br] **812** v. l.: gl. 824 | βορρὰς H: accent. Ald. = K[Br]

814 βορβορυγή· ποιός τις ἦχος, ὃν καὶ κορκορυγὴν καλοῦσιν D
815 βορβορίζει· γογγύζει. μολύνει. Κύπριοι D
816 βορβορωπόν· αἰσχρόν, βορβόρῳ ἐμφερές D
817 βορβύλα· πέμμα στρογγύλον διὰ μήκωνος καὶ σησάμης μεγέθους ἄρτου D
818 Βορέας· σκόλιόν τι ᾀδόμενον οὕτως ἔλεγον. καὶ ὁ ἄνεμος D
819 Βορεασταί· Ἀθήνησιν οἱ ἄγοντες τῷ Βορέᾳ ἑορτὰς καὶ θοίνας, ἵνα ⟨οὔριοι⟩ ἄνεμοι πνέωσιν. ἐκαλοῦντο δὲ Βορεασμοί D
820 βορέην· τὴν φῦσαν. γράφεται δὲ καὶ βορῇ D
821 βορεῖον· γαστὴρ Br[116] ἐσκευασμένη πως D
822 βορθαγορίσκια· χοίρεια κρέα, καὶ μικροὶ χοῖροι βορθαγορίσκοι. Λάκωνες D
823 †βορηά· βοτάνη πᾶσα D
824 βορρᾶς· ἄνεμος ψυχρὸς παγώδης καὶ σκληρός, ὃς τροπολογούμενος σκαιὸς καὶ ἀποπομπαῖος λέγεται, ὃς σημαίνει τὸν διάβολον. περὶ δὲ τῶν ἀσεβῶν ἐπιδέξιος
825 βόρμαξ· μύρμηξ D
826 βόρμος· ὃν καὶ βρόμον λέγουσιν. ἔστι δὲ τροφὴ τετραπόδων, τὸ πολλαχοῦ μὲν σπειρόμενον, ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτομάτως φυόμενον D?
827 βρότος· αἷμα. μολυσμός. ἄμβροτοι θεοί· ἄναιμοι καὶ ἀμόλυντοι. ἄμβροτοι θεοί· ἀθάνατοι, τῷ ἄμοιροι εἶναι βρότου, τουτέστιν αἵματος καὶ μολύσματος
828 *βορόν· βρωτικόν g[4]S[βοσ5]Br[115. 258]Σ. καταβρῶσκον (Ar. Pac. 38) (S[8])
829 βορός· πολυφάγος S[9], ἄπληστος (Ar. Pac. 38). καὶ ὁ ἐκ τῶν στεμφύλων ἐπὶ τῆς ἀρυστίδος ὁλκός. Λάκωνες D

---

818 | Orion 35,1 ; Hdn. epim. 8; (Theogn. can. 48,7 Alpers) **824** cf. Basil. Caes. comm. in Esai. 14,291 **826** – βρόμον E. Gen. β 185 (EM 205,3); ἔστι – τετραπόδων EM 205,4 **827** ἄμβροτοι² – E. Gen. α 621 (EM 80,27; Orion) **828** Σ β 69 | **829** πολυφάγος Theogn. can. 48,12 Alpers

---

815 κοπρεῖ Schm. KZ 1860,291 **817** σησαμὶς ⟨ἢ ἐπὶ εὐ⟩μεγέθους Mus., σησαμίδος, ἢ μεγ. Pears. 177 **818** οὕτως ἀδόμενον H: trsp. La.; οὕτως ἀρχόμενον Mein. FCG 4,677 **819** l. βορεασμοὶ H: Pears. 177 | θοίν(ους) H: Mus. | add. La. | ἄνετοι? H (ε in ο vel ω corr. Mus., ἄνοτοι Ald.): Drag.; ἄνοσοι Cas. in Athen. p. 254 **820** φύσσαν H: Mein. | βοέη H: La. post Fick 1904,90 (-ῆν) **821** βόριον K **822** contin. H: n. gl. Mus. | βορθαγορίσκεια Salm. Plin. exer. p. 238; cf. Be. 2,304. 328 | χοίρεα H: Salm. | βορθάκεοι H: Salm.; gl. ο 1176 et Athen. 4,140b cft. Pears. 177–8 **823** Diosc. mat. med. 4,108 βόρειον et 88 βόρειος cft. La., unde ci. βόρεια· β. ποιά **824** v.l. gl. 812 (Kust.) | ἀπόπεμπος H: La. **825** cf. J. Schm., Krit. d. Son. 29. Schwyzer Gr. 1,257 **826** αὐτὸ κάτω H: Mus. | v. gl. 836 **827** n. gl. ἄμβροτοι pr. H: Ald. | n. gl. ἄμβροτοι alt. Mus., cf. E. Gen.: Ald. | 'gl. sero interpolata' La. **828** v.l.: gl. 832 | καταβρωσκοντα S[8] **829** οὐκ ἐκ H: Schm.; 'vix οὐκ' La. | ῥυστίδος H: La. | ὀλκὸς H: spir. Schr.; 'cf. gl. ξ 81 et Wil. Plat. 2,91; an haec ad gl. 848?' La.

D **830** βορράζων· ψόφων
D + K **831** βορρᾶς· βρώσεως S[13]Σ. ἢ βορέας. Πλάτων (Criti. 112b v.l.)
832 †βορρόν· βροτικόν†
D **833** βορροῦ· τοῦ βορέου. ἡ γενικὴ παρὰ Ἀριστωνύμῳ (fr. 7 K.–A.)
D **834** βορσόν· σταυρόν. Ἠλεῖοι
D **835** βόρταχος· βάτραχος
836 βόρμος· ἔνιοι δὲ τὴν ἱππάκην· ἔνιοι δὲ τὴν σιτώδη πόσιν
D **837** Βορυσθένης· ὁ Ἑλλήσποντος. ἔστί δὲ ⟨καὶ⟩ ποταμός (Hdt. 4, 47, 2)
838 *βόσις· βόσκησις (Opp. hal. 470) vg[3]S[4]Br[128]
839 βοσκημάτων· θρεμμάτων (Eur. El. 494)
840 βοσκόμενον· δαπανώμενον
LXX **841** *βόσκων· τρέφων (Ierem. 38, 10) g[βοτ3]
D **842** βοσκάς· φασκάς. †Λίβιοι
843 βοσκέων· ὁ τροφεύς
844 βοσκή· τροφή
845 βόσκομεν· τρέφομεν
D **846** Βόσπορος· οὐ μόνον ὁ Σκυθικός, ἀλλὰ καὶ Θρᾴκιος οὕτως ἐκαλεῖτο (Soph. Ai. 884)
D **847** βοστρυχοειδῆ· πολυκαμπῆ
D **848** βοστρύχια· στέμφυλα
D **849** βοστρυχίζεται· κοσμεῖται (com. ad. fr. *293 K.–A.)
850 *βόστρυχοι· πλόκαμοι vg[1]S[8](Br[117])
D **851** βοστρυχῶδες· τὸ [θάλπον, ἢ] θάλλον
D **852** βοτά· βοσκήματα g[βου19]Σ. κατὰ πάντων δὲ καὶ χερσαίων καὶ πτηνῶν καὶ ἐνύδρων καὶ ἀγρίων ζώων λέγεται, [δὲ] ἀπὸ τοῦ βόσκεσθαι
853 βοτεῖν· βόσκειν
854 *βοτῆρα· ποιμένα (Soph. OT 837. Eur. Andr. 281) Br[120](vg[1]S[10]Σ)

---

831 βρώσεως Σ β 68 **837** cf. St. Byz. 176, 12 (β 128) **838** (Theogn. can. 48, 13 Alpers) **839** lex. rhet. 222, 15 (q) **842** Arist. h. an. 593b17; Alex. Mynd. ap. Athen. 9, 395d; (Theogn. can. 46, 50 Alpers) **846** cf. Schol. Soph. **850** cf. E. Gen. β 189 (EM 205, 31); Hdn. epim. 7 **852** – λέγεται Schol. Plat. Menex. 237d; βοσκήματα Σ β 71; cf. Schol. Σ 521; βοσκ. et ἀπὸ – EM 205, 49 **853** EM 205, 50; cf. Theogn. can. 48, 18 Alpers **854** cf. Σ β 72; E. Gen. β 190 (EM 205, 51); Theogn. can. 48, 17 Alpers

---

830 ψόφων H: accent. Mus. **831** conf. c. βορᾶς (cf. gl. 811) **832** v.l. gl. 828 (Mus.) **833** ἦγε H: Bast. Greg. Cor. p. 38 **834** h.e. ϝορθόν (Guyet et Kust.); cf. Be. 2, 830 **835** v. gl. 1194; Cypr. βόρτακος cft. Conom. 1966, 70 **836** βορμὸς H: accent. Salm. | ἱππικήν H: Sop. Voss., accent. Kust. | ‘e gl. 826 huc delata’ La. **837** add. Phav. **840** δαπανουν (acc. inc.) H: Schm. **842** φασκίας H: Pears. 178. Alb. = (Athen.) | λίβιον H, λίβυες Mus.: La., qui ci. ⟨Ἰλ⟩λύριοι (propter β pro φ) **843** ‘immo βοσκων; βοσκεών [G. Dind. Thes. 2 Add.] est τροφεῖον’ La. **847** βοστρυχίδη H (-ιδῆ Mus.): Jun. (-δές in gl. 851) **851** βοστρυχῆνδες H: Alb. | θάλλον correctionem esse verbi θάλπον agn. Alb. **852** interpunct. ante λέγεται H: trsp. et δὲ incl. La. | ἐπὶ H: Phav. = EM **854** βοτάνιον Kaib.

855 βότις· †βόλτιον (Sophr. fr. 64 K.–A.) D
856 βοτοῖσι· βοσκήμασι (Σ 521) Hom.
857 βοτρύδια· ἐνωταρίων εἶδος (com. ad fr. 783 K.–A.). οἱ δὲ βότρυς. ἢ Θεσμοφοριαζούσαις (Ar. fr. 332,10 K.–A.) D
858 [βοτρύδιον· κατὰ συντροφήν]
859 *βοτρυδόν· ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη, ὡς οἱ βότρυες τὰς ῥᾶγας g[βοω3] ἔχουσιν πυκνάς. καὶ κατὰ συστροφήν. ἢ συνηγμένοι ὁμοῦ (B 89) Ap. S. + Hom.
860 βοτρυμός· τρυγητός D
861 †βοτιανείρη· τροφὴν ἀνδράσι παρέχουσα S[8. βου43]
862 †βοτύσι· βοσκήμασι
863 *βοτῶν· θρεμμάτων (Greg. Naz. c. 2,1,74,9 [37,1422,3 M.]) Br[119] Greg. Naz.
864 βοῦ· τὸ μέγα καὶ πολὺ δηλοῖ. [Λάκωνες]
865 βοῦα· ἀγέλη παίδων. ⟨Λάκωνες⟩ D
866 βουαγετόν· ὑπὸ βοῶν εἱλκυσμένον ξύλον. Λάκωνες D
867 βουαγόρ· ἀγελάρχης, ὁ τῆς ἀγέλης ἄρχων παῖς. Λάκωνες D
868 βουάκραι· οἱ φοίνικες, ὑπὸ Λακώνων D
869 βουβάλιες· οἱ βούβαλοι (Hdt., 4,192,1). ἢ ἀστράγαλοι D
870 βουβάλιον· γυναικὸς κοσμάριον (Diph. fr. 58. Nicostr. fr. 32 K.–A.) καὶ ὁ ἄγριος σικυὸς παρὰ Ἱπποκράτει (—) D
871 βούβαλος· δορκάδιον (Opp. cyn. 2,300). καὶ μέγα καὶ πολύ D
872 βουβάραι· μεγάλαι
873 βούβαρα· μεγάλα
874 βουβάρας· μεγαλοναύτης, παρὰ τὴν βᾶριν. καὶ μέγα βάρος ἔχων καὶ αὐχηματίας ἢ ὁ μέγας καὶ ἀναίσθητος ἄνθρωπος
875 βούβαρις· νεώς ὄνομα, παρὰ Φιλίστῳ (FGrHist 556 F 69) D

---

855 Athen. 7,286d (cit. Sophr.) **856** Ap. S. 52,6; Schol. **857** Poll. 5,97 **859** – ἔχουσιν Ap. S. 52,24; cf. Σ β 74; συνηγμένοι Schol. **863** lex. Greg. carm. (alph.) β 52 **864** cf. E. Gen. β 198 (EM 207,5) **870** Poll. 5,99 | Galen. lex. 89,9; Diosc. mat. med. 4,150RV **871** | EM 206,20 ad βούβαλον **874** – αὐχηματίας E. Gen. β 194 (EM 206,21); ὁ – Hdn. ap. Eust. Il. 962,14 (3,560,7 V.)

---

855 βοτίς H: accent. Alb. = Athen. **856** v.l.: gl. 862 **857** βοτροιδία H: Pears. 179. Kust. = Poll. | ἐνωτάριον H: Mus. | θεσμοφοριάζουσιν H: Salm. Plin. exer. 763 **857, 859** cf. Riess 1943–4 **858** dittogr. gl. 859 (La.) **859** ῥάγας H: accent. Mus. = Σ Ap. S. **861** v.l. gl. 1406 (Alb.) **862** v.l. gl. 856 (Sop. Guyet) **863** βροτῶν H: Mus. = K lex. Greg. **864** Λάκωνες ad gl. 865 trsp. Pears. 179 **865** cf. Be. 2,368 **867** cf. Be. 2,369 **869** βουβαλὶς H: G. J. Voss. Etym. s. v. *bubalus.* Pears. 179, coll. Hdt. | στράγαλοι H: ἀ ins. Mus. **870** μόριον H: Mein. FCG 4,402 | σύκιος H: Jun. Guyet. Pears. 870, coll. Galen. Diosc. σίκυς **871** gll. 949. 873 cft. Pears. 179 **872–4** ‘ex Etym. interpolatae’ La., sed v. Theodoridis ZPE 29,1978,29–30 **872** βοβάραι H: ed. 1521 | μεγάλοι Schm. **874** βοβάρας H: Mus. = E. Gen. | βάριν H: accent. Schm. tacite = E. Gen. | καὶ αὐχῆνα H, καὶ αὐχένα Mus.: E. Gen. (-αν); κατ’ αὐχένα Heins.; καυχητιῶν Alb. = (EM) **875** βουβάρτις H: Salm.

D **876** βούβελα· κρέα βόεια
D **877** βουβίλιξ· σιταποχία
D **878** βούβοσις· πολυφαγία
D **879** βουβωνιασκόπος· ὁ βουβῶνι ἐπᾴδων
Hom. **880** βουγάϊος· *μεγάλως ἐφ᾽ ἑαυτῷ γαυριῶν (g[16]S[21]). δηλοῖ δὲ καὶ ἀναίσθητον καὶ ἀλαζόνα καὶ ⌊μεγάλαυχον (S[21]) ἢ ἀγλαϊζόμενον (N 824)
Hom. **881** βούβρωστις· μεγάλη πενία, λύπη (Ω 532). ζωύφιον. *μέγας λιμός vg[17]. λύμη. φθορά., φθόνος
D **882** βουγενέων· τῶν μελισσῶν. Καλλίμαχος· ‘ἁρμοῖ γὰρ Δανάου γῆς ἐπὶ ⟨βου⟩γενέος’ (fr. 383, 4 Pf.). καὶ ἡ μέλισσα βουγενής, ὅτι ἐκ βοείων ὀστέων γεννᾶται (Philit. fr. 14 Sp.)
D **883** βούγλωσσον· ἰχθὺς ποιός (Epicharm. fr. 58 K.–A.). καὶ βοτάνης εἶδος
D **884** βουδάκη· ἡ βούπρηστις
D **885** βουδεψήιον· τὸ βυρσεῖον
Hom. **886** Βούδειον· πόλις (Π 572) (S[22])
D **887** Βουδιός· παρὰ Λυσίππῳ τὸ ὄνομα (fr. 9 K.–A.)· κύων δέ τις ἐβόα δεδεμένος ὥσπερ Βούδιος. Σέλευκος ἀποδίδωσιν ἄ⟨φρ⟩ων, ἀνόητος (fr. 41 M.)
Prov. **888** βουδόρῳ· νόμῳ, ᾧ βοῦς δέρουσιν· οἱ δὲ ἀσκῷ
D **889** Βουζύγης· ἥρως Ἀττικός, ἢ πρῶτος βοῦς ὑπὸ ἄροτρον ζεύξας· ἐκαλεῖτο δὲ Ἐπιμενίδης (VS 3 A 8). καθίστατο δὲ παρ᾽ αὐτοῖς καὶ ὁ τοὺς ἱεροὺς ἀρότους ἐπιτελῶν βουζύγης
D **890** βουθερεῖ· ἐν ᾧ βόες θέρους ὥρᾳ νέμονται (Soph. Tr. 188). καὶ †βούθοροι τὸ αὐτό

---

878 EM 206, 24 **879** cf. EM 206, 24 **880** – γαυριῶν Schol.; – ἀναίσθητον Ap. S. 52, 11; ἀν. – μεγάλαυχον EM 206, 45 **881** μεγάλη – λύπη et μέγας λιμός Schol.; EM 206, 39; Eust. Il. 1363, 63 (4, 949, 15 V.) **883** Galen. 6, 724; Athen. 7, 288a | Diosc. mat. med. 4, 127; Boiss. AP 2, 396 **886** Schol.; E. Gen. β 195 (EM 206, 44); St. Byz. 180, 9 (β 136) **888** Ph β 225; Su β 415; – δέρουσιν cf. Diogen. 3, 66; Prov. Bodl. 241 **889** – ζεύξας EM 206, 47; cf. lex. rhet. 221, 8 ; πρῶτος – Ἐπιμενίδης Arist. fr. 386 Rose; Schol. Aeschin. 2, 78 (168) **890** EM 207, 20 |

---

876 Italicum, Lat. *bubula* cft. Sop. Pears. 179 **879** βουβωνίας σκότος H: Mus. (βουβωνία· κόπος nec plura EM) **880** βουγάϊον Mus. = Ap. S. EM; -γάϊε Schol. | γαυριῶντα H (Ap. S.): La. = K Schol. | ἀλαζῶνα H: Mus. = EM **881** βούβωστις H: Mus. = testt. | ἀνία Schol. EM; πεῖνα Flor. Pears. 179. Voss. al., coll. Eust. (qui et ἀνία praebet) **882** βουγενεῶν H: accent. Mus. | ἅρμι H: Mus. (qui et ταρ) | γενέας H: Schneid., Eust. prooem. Pind. p. 39 = Callim. POxy. (La. 1946), βουγενέων Mus. **884** βουπρῆστις H: accent. Mus. **885** βυρσίον H: G. Dind. 2, 348C **886** βούσιον H (βούδιον Salm. = K E. Gen.): Pears. 179. Alb. = Schol. St. Byz.; | της φωκιδος add. K **887** α. . (.)ών H: spir., accent. et φρ in lac. Mus. **888** μοχλῷ H: La. = Prov. Ph Su (l. βουδ. νόμ.); cf. Wil. Timoth. 45, 2 **889** βοζήγις H (βοζύγης Mus.): Heins. = testt. | ⟨ἐπ⟩εκαλεῖτο Haupt, Op. 3, 504 | ἀρότρους H: Mus. **890** βουθέρει H (EM): Kust. | βούθεροι Mus. βουθόρωι G. Dind. 2, 350A

891 βουθοίνης· †βούχειλος D
892 βούθουτον· ὅ τινες ἀνέκφορον· Ἀχαιοὶ δὲ ἰσόμοιρον. Ἀριστοφάνης (Byz. fr. 34 N. = 349 S.). Λάκωνες D
893 Βοῦθος περιφοιτᾶι· παροιμία ἐπὶ τῶν εὐήθων καὶ παχυφρόνων, ἀπὸ Βούθου τινὸς μετενεχθεῖσα τοῦ Πύθια νικήσαντος, ὃν ἀναγράφει καὶ Ἀριστοτέλης (fr. 616 R.) νενικηκότα (Cratin. fr. 262 K.–A.) Prov.
894 βοῦν ἱέρευσεν· βοῦν ἔθυεν (B 402 ..) Hom.
895 βουκαῖος· βουκόλος. οἱ δὲ θεριστής (Theocr. 10, 1) D
896 βουκανῆ· ἀνεμώνη τὸ ἄνθος. Κύπριοι D
897 βουκάπαι· τῶν βοῶν αἱ φάτναι D
898 βουκέντας· βοηλάτας D
899 βούκερας· τὸ σπερμάτιον, τῆλις (Nic. al. 424) D
900 Βουκέφαλος· ἵππος ἐγκεχαραγμένον ἔχων τοῖς ἰσχίοις βούκρανον (Ar. fr. 42. 43 K.–A.). καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου ἵππος, ἀφ᾽ οὗ πόλιν ἐν Ἰνδοῖς κτίσαι λέγεται D
901 *βουκολέοντι· 〈βοῦς νέμοντι〉 (E 313) (S[23]) Hom.
902 βουκολητής· ἀπατεών D
903 βουκόλια· ἀγέλη βοῶν (Hdt. 1, 126, 2? 1. Regn. 14, 32?) ?D/?LXX
904 βουκολίη· κακολογία D
905 βουκολίνη· κίγκλος τὸ ὄρνεον D
906 βουκολιασμός· μελοποιΐας τινὸς εἶδος καὶ ὀρχήσεως· ἀμφότερα δὲ ἀγροικικά. καὶ Θεοκρίτῳ γέγραπται D
907 βουκολεῖσθαι· 〈ἀπατᾶσθαι〉 χρησταῖς ἐλπίσι, 〈πλανᾶσθαι〉
908 βουκολήσομεν· μεριμνήσομεν. ἀπατήσομεν D
909 βουκόλοι· οὐ μόνον οἱ τῶν βοῶν νομεῖς, ἀλλὰ καὶ ζῷά τινα οὕτω καλοῦνται D
910 *βουκόλος· βοονόμος, βοοβοσκός (Ψ 845) S[24] Hom.

---

893 Zenob. (vulg.) 2, 66. Ath. 3, 60; Prov. Bodl. 216 **895** Scholl. Theocr. 10, 1–3a. b; Nic. Ther. 5a **897** cf. E. Gen. β 205 (EM 207, 21) **899** EM 207, 40 (Diogen.?); τῆλις Galen. lex. 89, 10; Diosc. mat. med. 2, 102 **900** EM 208, 2 | cf. E. Gen. β 208 (EM 207, 50) **901** Schol. **906** – ὀρχήσεως EM 208, 9 **909** EM 208, 8

---

891 βουθώνης H: Pears. 180. Voss. Kust. | βούπεινος ci. La. p. 508 coll. ὀξύπεινος **892** ἀμέμερον H: La. | ἰσόχοιρον H: La. **893** βουθὸς H: accent. Schm. tacite = Prov. | πέφυται H: Mus. = Prov. | πυθία H: accent. Schm. tacite **894** βουιέρευσεν H: Salm. **895** ψεριστής H: Mus. = Scholl. **896** βουκάνη Be. 1, 421. 446; βουκανέμη Krek. 2003, 238 ut neogr. (Mani) | ἄνεμον ἢ H: post Reland. Heringa Obs. 211 **898** βουκεντὰς H: accent. Mus. **899** σπέρμα τῆς H: Schm.; cf. EM | τίλης H: Schm. = EM Galen. (Diosc.) **900** ἐγκεχαραγμένος H: Jun. Pears. 180. Jens. Luc. 53 = EM | ἀχίοις H: Mus. = EM | ἰνδίοις H: Mus. **901** contin. H: n. gl. Schm. | βουκολέοντ(α) H: La. = K Schol. | expl. add. La. = Schol.; βους βοσκοντι K **902** βουκολήτης H: accent. Mus. **903** βουκόλεα H: Kust. Biel. | ἀγέλαι Pears. Kust. **906** βουκολισμός Schm. = EM **907** suppl. Phav. et La. = K **908** ἀπτάσομεν H: Mus. **910** βοοσκός H: Pears. 180 = K

911 βουκολοῦμαι· ἀπατῶμαι
912 βουκολουμένας· ἀπατωμένας. ἀπολουμένας
913 *βουκολοῦντες· ἀπατῶντες S[26]
914 *βουκολῶν· ἀπατῶν S[27], σοφιζόμενος
D **915** βουκόλω Φαρσαλίας· πόλις Θρᾴκης
D **916** βουκόρυζος· ἀναίσθητος, ἀσύνετος Br[135]
917 †βούκτησις· φυσητική
D **918** βουλαῖα· τὰ βεβουλευμένα
D **919** βουλαχά· βόλου ὄνομα
920 *βούλει· βούλῃ S[28]
D + K **921** βουλεῖα· [ἡ τοῦ] βουλευτήρια καὶ ⟨ἡ ˪τοῦ⟩ βουλεύειν ἀρχή (Ar. Thesm. 809) (S[31]) [βουλείας βουλεύειν (K 147)]
922 †βούλεον· βούλευμα
Hom. **923** βουλεύσαντε· βουλεύσαντες, δυϊκῶς (A 531)
Eur. **924** βούλευμα· αἱ βουλαί (Eur. Suppl. 439 ..)
D **925** βουλεύσεως ἔγκλημα· τὸ ἐπιβεβουλευκέναι θάνατον οὕτως Ἀθήνησιν ἐλέγετο
D **926** βουλευτικόν· τόπος τις Ἀθήνησιν ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅπου οἱ βουλευτικοὶ καθήμενοι ἐθεῶντο· καὶ οὗ οἱ ἔφηβοι, ἐφηβικὸν ἐκαλεῖτο
Att. **927** *βουλευτικός· φρόνιμος (Plat. rep. 441a) vg[6]S[29]Br[133]
928 βουλευτός· ἀντὶ τοῦ βουλευτής
D **929** βουλεψίη· ἡ λέξις παρὰ Ξάνθῳ (FHG fr. 11b). λέγει δὲ τὰς Ἀμαζόνας, ἐπειδὰν τέκωσιν ἄρρεν, ἐξορύσσειν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοχειρίᾳ
Hom. + ? **930** βουλή· *γνώμη (A 5) vg[13]S[30]Br[131]. θέλημα S[30]Br[131]. ἢ τόπος. ἄνδρες. πρᾶγμα [βουλῆς λαχεῖν]
D **931** βουλῆς λαχεῖν· τὸ λαχεῖν βουλευτήν, καὶ δραχμὴν τῆς ἡμέρας λαβεῖν

---

914 | cf. EM 208, 15 **923** cf. Schol. **925** Σ β 75a **926** Poll. 4, 122; Schol. Ar. Av. 794aα **930** – γνώμη Schol.; – θέλημα EM 208, 38

---

913 ἀπαντῶντες H: ed. 1521 = K **915** βουκόλω 'duo armentarii' agn. Mein. 1858, 531 **916** βουκάριος K **917** βουκάνησις ci. La. **919** βούλακα H: La., 'scl. iactus talorum magnum lucrum (λαχην) praestans' **920** βούλη, βουλή H: Schm. = K **921** βουλεία H (K): accent. La.; sed pars alt. ad βουλεία (Conom. 1969, 201) | ἡ τοῦ trsp. La. = K | βουλευτηρίου H: La. | βουλείας βουλεύειν del. Mus.; βουλὰς Hom. **922** βούλαιον H[c]; βουλέων (A 273 cf. Schol.) Schm. **924** βουλεύματα Mus. **925** θανάτου H: Pears. 180–1. Alb. = Σ **926** ἀθηνήϊσιν H: Mus. | εὔφημοι εὐφημικὸν H: Sop. Meurs. Att. lect. p. 47. Pears. 181. al., coll. testt. **928** 'a grammaticis ex ἀβούλευτος ficta' La. **929** αὐτοοῦ H: Mus. **930** θέλησιν EM | βουλῆς del. Heins., λαχεῖν Mus.; dittogr. gl. 931 **931** δραγμὴν H: Mus.

932 βουληφόροι· καὶ ἐπιθετικῶς μὲν αἱ ἐκκλησίαι (ι 112), κυρίως δὲ βασιλεῖς (Κ 414) Ap. S.
933 βουληφόρον· σύμβουλον· οἱ δὲ δεινὸν βουλεύσασθαι· οἱ δὲ ꜂βουλευτήν (Β 24 . .) (vg^{14})
934 *βούλιμος· μέγας λιμός (Alex. fr. 140, 17 K.–A.) S^{33}
935 Βουλίς· γυνὴ οὕτω καλούμενη D
936 βουλυτόν· τὴν δείλην ὥραν, ἐν ᾗ τὸ ἄροτρον λύεται τῶν βοῶν (Π 779) Hom.
937 βουμανὲς καὶ †βορύπαστον· εἴδη βοτάνων D
938 βουμέτρης· ὁ ἐπὶ θυσιῶν τεταγμένος, παρὰ Αἰτωλοῖς D
939 βούμυκοι· φωναὶ μυκηθμῷ ⟨παραπλήσιοι⟩ D
940 †βοῶναι· οἰκίαι
941 βοῦνις· γῆ. Αἰσχύλος (Suppl. 117) D
942 βούνιον· πόας εἶδος D
943 βούνομα· ἑλώδεις λειμῶνες S^{34}
944 βούνομον· ὑπὸ βοῶν νεμόμενον (Soph. El. 181)
945 βουνός· στιβάς. Κύπριοι D
946 βουνοί· βωμοί
947 βούπαις· *νέος vg^{4}S^{35}Br^{152}Σ, μέγας, ꜂ἀφῆλιξ vg^{4}S^{35}Br^{152}Σ, μέγας g^{4} παῖς (Ar. Vesp. 1206). ἢ ἰχθύς K + D
948 βουπαλίδες· περισκελίδες D
949 Βούπαλον· μέγα. καὶ ὄνομα (Hippon. fr. 1 W. = 17 Degani . .) D
950 βούπειναν· μέγαν λιμόν (Callim. fr. 24, 11 Pf.) D
951 βούπλευρον· λαχάνων εἶδος (Nic. ther. 585) D
952 †βουόφθαλμος· βοτάνη τις

---

932 Ap. S. 52, 30; cf. Schol. ι; βασιλεῖς Apion 227, 9 L. **933** βουλευτήν lex. Hom. β 68 **934** E. Gen. β 214 (EM 208, 21); Σ β 77 **936** cf. Σ β 78; Schol.; Moer. 192, 31 (β 20 H.) **939** Arist. probl. 937b38 **941** E. Gen. β 216 (EM 208, 3); Schol. Aesch. b; Theogn. can. 106 (19, 6 C.)? [βοῖπις] **942** Diosc. mat. med. 4, 123 **947** Ar. Byz. fr. 43 S.; νέος et ἀφῆλιξ Σ β 79; μέγας παίς Schol. Ar. Vesp. 1206b **949** cf. Su β 452 **951** Schol. Nic.

---

932 καὶ del. Pears. 181 **935** cf. Anton. Lib. 5, 4–5 **936** βουλητὸν H: Sop. Guyet. Salm. al. = testt. **937** βούπαστον Mus., βούμαστον Salm. Pears. 181; cf. *bumamma* Varr. r. r. 2, 5, 4 **939** βουμυκαὶ H: Heins. Pears. 181 = Arist. | μυκημῶν H, -ηθμῶν Mus.: corr. et suppl. Schm. coll. Arist. **940** v.l. gl. 1013 (Schm.) **941** βουνὶς H: accent. E. Gen. Schol. Aesch. (Arcad. 32, 17) | αἰσχῦλ(ος) H: accent. Mus. **943** βουνόμαι H: La. = K | ελωδη K | λέγον(ες?) H: La. = K **945** Κύπριοι] etiam hodie (Conom. 1966, 70) **946** ⟨ἀμ⟩βώνων ci. La., sed Moer. 192, 19 (β 6) cft. Drachmann **947** ἀφήλιξ H: accent. Schm.; ἐφήλιξ Pears. 181, ἐφῆλιξ KΣ | ἰσχυρός Graev. **948** '= βουβαλίδες, v. gl. 870 et Inscr. de Délos 442 B 171 βουπ[α]λινα' La. **949** | ὄνον Phav. = (Su) **950** βουπείνην· μέγα H: Mus. **952** v.l. gl. 1003 (Voss.)

Hom. **953** *βουπλήξ· μάστιξ vg^{18}S^{36}Br^{157}Σ, πέλεκυς vg^{18}S^{36}Σ, βουκόπος (Z 135) [vg^{18}S^{36}Br^{157}]

954 βουπόλον· βουκόλον

D **955** βουπόρους ὀβελούς· μεγάλους ὀβελίσκους (Hdt. 2, 135, 4)

Hom. **956** Βουπράσιον· τόπος τῆς Ἤλιδος S^{37}, ἢ κώμη ἐν Ἤλιδι (B 615)

D **957** βουπρηόνες· κρημνοὶ μεγάλοι, καὶ λόφοι

D **958** βούπρηστις· λαχάνου εἶδος

D **959** βούπρῳρον· θυσία τις ἐξ ἑκατὸν προβάτων καὶ βοὸς ἑνός· οἱ δὲ τὴν ἡβῶσαν ἢ βουάρχην· σημαίνει δὲ καὶ τὴν βουπρόσωπον (trag. ad. fr. 587b K.–S.)

D **960** βούπρως· ἀσθένεια

D **961** βούπτινον· βοτάνη, λεγομένη τρίφυλλον

D **962** Βοῦρα· πόλις τῆς Ἀχαΐας (Hdt. 1, 145)

D **963** βουρικυπάρισσος· ἡ ἄμπελος. Περγαῖοι

D **964** βούρυγχος· ἰχθὺς κητώδης

D **965** βούρυτος· ποταμὸς μέγα ῥεῦμα ἔχων S^{38}

D **966** Βούσβατον· τὴν Ἄρτεμιν. Θρᾷκες

D **967** βοῦς· πόπανόν τι τῶν θυομένων οὕτως ἐν ταῖς ἁγιωτάταις Ἀθήνησι θυσίαις. ἦν δὲ βοΐ παραπλήσιον. κυρίως δὲ βοῦς. ἢ ἀσπίς. [βάρος. ἀργός]

Prov. **968** βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι. ἤτοι διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ζῴου· ἢ διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων ⟨νόμισμα⟩ ἔχειν βοῦν ἐγκεχαραγμένον, ὅνπερ ἐκτίνειν τοὺς πέρα τοῦ δέοντος παρρησιαζομένους ἦν ἔθος (Aesch. Ag. 36)

D? **969** βοῦς ἐν αὐλίῳ· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων. Κρατῖνος Δηλιάσιν (fr. 34 K.–A.)

D? **970** βοῦς ἐν πόλει· χαλκοῦς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς (Henioch. fr. 2 K.–A.)

---

953 Σ β 80; Ap. S. 52, 7; Schol. | **955** – μεγάλους gl. Hdt. **956** cf. Schol.; E. Gen. β 217 (EM 209, 22); St. Byz. 182, 14 (β 149) **958** E. Gen. β 219 (EM 209, 17); Galen. lex. 89, 12; Diosc. mat. med. 2, 61. **959** SIG^{3} 604, n.6 | – ἑνός Paus. β 16 **962** EM 209, 41; St. Byz. 182, 20 (β 150); Schol. Callim. h. Del. 102 **967** Poll. 6, 76; κυρίως – ἀσπίς cf. EM 204, 1 **968** Paus. β *19 (Su β 460); Zenob. (vulg.) 2, 70; Prov. Bodl. 221; cf. Diogen. 3, 48 **969** Paus. β *18; Su β 459 (om. cit.); cf. Prov. Bodl. 261

---

953 βούπληξ H: accent. Mus. = Σ (Ap. S. Schol.) | μάστιγξ H: Alb. = K^{g} testt. | βούσκοπος H: Pears. 181; βουκεντρον K^{vgS}, κέντρον K^{Br} **954** 'fictum a grammaticis' La. **956** βουπρασία H: Mus. = K testt. | ἰλιάδος H (ηλιαδος K): Mus. = Schol. St. Byz. | ἰλίω H: Mus. **957** βουπρίονες H: -πρήονες Guyet, accent. G. Dind.; -πρηῶνες HSt. Ind. **958** βουπρῆστις H: accent. G. Dind. = Galen. **959** ἑκατῶν H: Mus. **960** βούπρωστις Salm. **962** βούρρα H: Mus. = testt. **963** βουρί· κυπάρισσος ἢ ἄ. Schm. **965** μέγας H: HSt. Ind. = K **967** βᾶρος H: accent. Mus.; ad gl. 968 ref. Alb. coll. Schol. Aesch. Ag. 36 β. ἐπίκειται | '⟨βόες⟩ ἀργοί' (Ψ 30) post βοῦς trsp. Schm. **968** add. Mus. = testt. | ὅπερ Pears. 182 = testt. (cf. Tosi Studi 204) | ἐκτείνειν H: Mus. = testt.

971 βοῦς ἐπὶ δεσμά καὶ βοῦς ἐπὶ φάτνην καὶ ἐπὶ σφαγήν καὶ κύων ἐπὶ σῖτον καὶ ὗς ἐπὶ δεσμά D?
972 βουσή· δούλη S[40] D
973 βοῦς· μάστιγξ
974 βουσία· γογγυλίδι ὅμοιον. Θετταλοί D
975 †βουσκητήριον· εἰς εὐρύην εἴρηται κακοσχόλως ἐπὶ τοῦ γυναικείου αἰδοίου
976 βοῦς Κύπριος· κοπροφάγος, εἰκαῖος, ἀκάθαρτος. σημαίνει δὲ ἀτοπίαν τῶν Κυπρίων. καὶ Εὔδοξος (fr. 361a Lass.) ἀφηγεῖται ὅτι κοπροφαγοῦσιν (Men. Col. fr. 8) Prov.
977 βοῦς πετηλός· ὁ ἀναπεπταμένα τὰ κέρατα ἔχων D
978 βοῦς ἐμβαίη μέγας· Στράττις (fr. 72 K.–A.) εἶπε παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ D
979 βοῦς ἕβδομος· μνημονεύει δὲ τοῦ ἑβδόμου βοός (Euthycl. I 805 fr. 2. Philem. fr. 86) … ὅτι δὲ πέμμα ἐστὶ καὶ τῆς Σελήνης ἱερόν, Κλειτόδημος (FGrHist 323 F 12) ἐν Ἀτθίδι φησί D
980 βουστροφηδόν· οὕτως ἔλεγον, ἐπὰν ὁμοίως ἀροτριῶσι βουσὶ τὰς ἀντιστροφὰς ποιῇ τις. ἔλεγον δὲ ἐπὶ τοῦ γράφειν τρόπῳ τοιούτῳ D
981 βούσυκα· τὰ μεγάλα σῦκα D
982 βουστάνη· βοοστασία, ἡ τῶν βοῶν στάσις. ἢ μάστιξ, καὶ πληγή D
983 Βουτάδαι· γένος Ἀθήνησιν, ἀπὸ τῆς Βούτου γενεᾶς D
984 βοῦται· βουκόλοι, νομεῖς, βοτῆρες D
985 [βοῦς ἐμβαίη μέγας στραττής εἶπε παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ]
986 βουτάνη· μέρος τι τῆς μακρᾶς νεώς. ἢ μάστιξ. ἢ τάνυσις τῆς βοείας. μέρος δὲ τῆς νεώς, πρὸς ὃ τὸ πηδάλιον δεσμεύεται. δηλοῖ δὲ καὶ μάχην, ἀηδίαν D

---

971 cf. Prov. Bodl. 564, Coisl. 58 **973** cf. Prov. Coisl. 178 **976** Zenob. Ath. 2,82; Prov. Bodl. 222 **979** cf. Paus. β 17; Poll. 6,76. **983** cf. E. Gen. β 224 (EM 209,52) **984** βουκόλοι EM 209,49

---

971 δέμα H: Sop. Salm. Pears. 182 = Prov. Bodl. | σίτον H: accent. Mus. **972** βολίζη Schm. coll. Seleuc. ap. Athen. 6,267c **973** 'e gl. 953 corrupt. sed Prov. Coisl. cft. Schm.' La. | μάστιξ Heins. = Prov. **974** βουνίας Schm. **975** contin. H: n. gl. Mus. | βοσκητήριον εἰς εὐρύ Mus., cf. usum obsc. v. χώρα, λειμών; βοῦς ἡγητόριος· εἰς ἑορτήν Mein. 1857,606 (ἡγητήρ· τὸν olim), rel. ad gl. omiss. ref. **977** πετηνὸς H: Cas. in Athen. p. 650; neogr. πατέλης cft. Krek. 1999,78 **978** l. β. ἐμβ. H: Mus. | ἐμβαίη vel ἐμβαίν H, ἐμβαίνη Ald. | ἐπίγνωσιν H: Mus. (-ττ-) **979** lac. indic. Schm. | κλητόδημος H: Sop. Pears. 182. Perg. | ἀττίδι H: Sop. Sorb. Perg. **980** βουστρόφηδον H: accent. Mus. | ποιή H: accent. Mus. **981** σύκα H: accent. Mus. | Heldr. 83 **982** contin. H: n. gl. Mus. | Neogr. βουστάνη stabulum cft. Kuk. 1916,74 | ἢ μάστιξ καὶ πληγὴ in mg. H: ad gl. 986 ref. Schm. **983** ἀθηνήϊσιν H: Mus. **984** βότιρες H: Mus. **985** dittogr. gl. 978 del. Mus. **986** μάστιγξ H: Mus. | τάνο(?)σις H: Mus.

D **987** βούταρος· ὁ παχύς [ἢ ὁ πάχης]

Eur. **988** *βούτας· βουκόλους (Eur. Hec. 646) S[42]. βοσκήματα (Eur. Hipp. 537?) S[41]

D **989** βουτελέστην· θύτην

D **990** βούτης· ὀρίγανος ὑπὸ Κυδωνιατῶν καὶ βουκόλος· καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως συντελουμένων καὶ ὁ τοῖς Διπολίοις τὰ βουφόνια δρῶν

991 *†βουτιανείρη· τροφὴν ἀνδράσιν παρέχουσα S[43]

D **992** βούτιμοι· βοώνητοι, ὥσπερ ἀλφεσίβοιαι

D **993** βουτοί· τόποι παρ᾽ Αἰγυπτίοις, εἰς οὓς οἱ τελευτῶντες τίθενται

LXX **994** βούτομον· φυτὸν βουσὶ διδόμενον τροφή, ὅμοιον χόρτῳ (Iob 8, 11)

995 †βούτορον· ψάκαστρον, νιφάδ᾽ ὑετοῦ. βουκέντη. καὶ βούτουρος τὸ αὐτό†

D **996** †βουτόων· ὁδὸν ἀτραπόν

D **997** βούτρωκτον· ὄροβον

D **998** βουτύπον· βουθύτην … ᾽Αθήνησιν ἐκαλεῖτο, ἐκ τοῦ Θαυλωνιδῶν γένους καθιστάμενος

999 *βουτύπος· ὁ βοῦν καταβάλλων ⟨πελέκει⟩ (Ap. Rh. 2, 91) S[47]Σ. ἢ εἶδος ζῴου καλουμένου ἐμπίς (Cyr. in xii proph. 1, 114, 18) S[47]

D **1000** βούτυρος· βοτάνης εἶδος. Διονύσιος

1001 *βουφάγος· πολυφάγος vg[5]Br[153]

D **1002** βουφαρῆ· τὴν εὐάροτον γῆν· φάρος γὰρ ἡ ἄροσις. καὶ ἐπίθετον βοός

D **1003** βούφθαλμον· βοτάνη τις, ὑφ᾽ ἡμῶν ἐσθιομένη (Nic. fr. 74, 59)

D **1004** βουφόνια· ἑορτὴ ᾽Αθήνησιν. ἐν γὰρ τοῖς Διϊπολίοις φασὶ βοῦν καταφαγεῖν τὸ παρεσκευασμένον πόπανον τῇ θυσίᾳ, οἷον πλακούντιον ἐξ ἄρτου (Ar. Nub. 985)

998–9 Σ β 83 | **1003** Diosc. mat. med. 3, 139 **1004** – ᾽Αθήνησιν E. Gen. β 228 (EM 210, 30); Harp. 75, 15[epit.]; Schol. Ar. 985c

---

987 παχύς correct. vocis πάχης fuisse agn. Alb. **988** βοσκηματα ad βουτος K **989** βουτελέστ(ιν)· θύειν H: Mein. **990** παροιμία: ‘videtur deesse θᾶττον ἢ Βούτης [Heins. Kust. = Prov. Bodl. 492] vel Βούτην Μήκων ἔγραψε [ib. 224]’ Pears. 182 **991** v.l. gl. 1406 (HSt. Ind.) **992** βοώνηται H: Mus. | ἀλφέσι βοίαι H: Mus. **993** cf. Plut. Isid. 357f. St. Byz. 193, 21 (β 157) **994** τροφὴν οἷον H: La. | χόρτον Mus. **996** v.l.: gl. 1011 | βούπορον Ruhnk. in Alb. Auct. | βουτάων ὁδόν· Schm. Add. 5, 19; βουτέρων ὁδῶν· ἀτραπῶν ci. La. | ἄτραπον H: accent. Mus. | v.l.: gl. 1011 **997** βούτροκτον H: HSt. Ind. **998** βούτυπον H: accent. | πυθμὴν H: Voss.; θύτην Meurs. Gr. fer. p. 95. Pears. 182–3 | βουτύπος· βουθύτης Kust. = Σ | Toepffer, Att. Geneal. 150 **999** add. La. = ΚΣ | ἔμπις H: accent. Mus. **1000** Dionysius v. gl. α 3512 **1002** βούφαρην H: La.; βούφαρον Mus.; cf. Pfeiff. ad Callim. fr. 287 | εὐάροτρον H: Mus.; cf. gl. ε 6853 | ἐπίθετον βόος ‘scl. *dorsuale* (ad φᾶρος)’ La. **1003** v.l.: gl. 952 **1004** βουφονία H: accent. G. Dind. = E. Gen. Harp. | οἷον – fin. incl. La. (glossema ad πόπανον)

1005 βουφάρας· γεφύρας D
1006 *βουφορβός· βοῦς τρέφων (Eur. IT 237 . .) S[49] Eur.
1007 βουχανδέα· πολυχώρητα D
1008 βουχανδέα· τὸν μέγαν λέβητα D
1009 βούρωστις· ἰσχυρός [ἢ ἰξηρός] (com. ad. fr. *294 K.–A.) D
1010 βούλευμα· φρόνημα (Thuc. 8,76,6?) Att.
1011 †βοῶνα· ὁδόν
1012 βοῶν· τῶν τετραπόδων, τῶν βοῶν (μ 265). ἢ ἀσπίδων (Π 636). καὶ φθεγγόμενος (Β 224) Ap. S.
1013 βοῶνας· ἀγροικίας
1014 βοώνητα· ἐπὶ ὠνῇ βοῶν δοθέντα
1015 βοώνια· αὔλειος θύρα. Κρῆτες D
1016 βοῶπις· *μεγαλόφθαλμος vg[1]Br[158]Σ, εὐόφθαλμος (Γ 144) S[8] Br [213]Σ. μεγαλόφωνος. Εὔπολις δὲ τὴν Ἥραν (fr. 438 K.–A.) K + D
1017 Βοώτης· ὁ Ὠρίων Br[137]. οἱ δὲ φύλαξ (ε 272) [g[4]] Hom.?
1018 βοωτεῖν· ἀροτριᾶν (Hes. op. 391), ὅταν ὁ Ὠρίων δύνῃ. Λάκωνες D
1019 βραβέα· ἄρχοντα D
1020 βραβεία· διάλλαξις (Eur. Phoen. 450) Eur.
1021 *βραβεῖον· ἐπινίκιον vg[3]AS[16]Br[138]Σ, ἔπαθλον, ἢ νικητήριον. ⌊ἀμοιβή (1. Ep. Cor. 9,24) vg[3]AS[16]Br[138]Σ, ἢ στάδιον N. T.
1022 *βραβεύει· διακρίνει v[1]g[2]S[29]Br[139], ἐπιψηφίζεται g[2]S[29]Σ, μεσιτεύει, ⌊διοικεῖ (Cyr. in xii proph. 1,716,20 . .) S[29]Br[139]
1023 *βραβευέτω· μεσιτευέτω. μηνυσάτω. ἰθυνέσθω (Ep. Col. 3,15) AS[18] N. T.
1024 *βραβευτής· διαλλακτής (Cyr. in xii proph. 2,88,24 . .) [Br[159]]
1025 *βράβυλος· εἶδος φυτοῦ κακοῦ (Theocr. 12,3) AS[19]

1008 cf. Su β 477 **1012** Ap. S. 52,2; cf. EM 204,1 **1016** μεγαλόφθαλμος Ap. S. 52,9; Theogn. can. 48,20 Alpers; – εὐόφθαλμος Σ β 85; εὐόφθ. Schol. A 551; EM 203,55 **1017** (Theogn. can. 48,19 Alpers) **1018** – ἀροτριᾶν Procl. in Hes. op. 391b; cf. Theogn. can. 48,27 Alpers (et ft. δύνῃ Λάκωνες ib. 48,21); cf. Σ″ (Ph β 337. Su β 505) **1020** cf. EM 211,2; Schol. Eur. **1021** ἐπινίκιον et ἀμοιβή Σ β 87; ἔπαθλον νικητήριον gl. Apost. 121 **1022** ἐπιψηφίζεται Σ β 88; lex. αἱμ. β 5 (E. Gud. 284,13) **1023** – μηνυσάτω gl. Apost. 217 **1024** EM 211,2

1005 h. e. βοφούρας Schulze Kl. Schr. 50,3. Be. 2,333 **1006** βουφόρβος H: accent. Mus. **1007** βουχάνδεα H: accent. Mus. **1008** βουχάνδα H: HSt. Ind., cf. Su **1009** βουχρώς τις H: Kust.; βούρωστος La. | dittogr. incl. La. **1010** βούχωμα H: La.; βούλημα Schm. **1011** v.l. gl. 996 (Schm.) **1012** ἀπίδων H: Mus. = Ap. S. **1013** v.l.: gl. 940 **1015** βοωνία H: accent. La. (‘forma communis βοώνεια’) | αὔλιος H: Guyet **1017** ἀρκτοφύλαξ Phav. = K **1018** ὃν H: G. Dind. **1019** ἄρχων H: Mus. **1020** βραβεῖα H: accent. Bos. Obs. 160 | διαλλάξ H: Bos.; διαλλαγαί EM, διαλύσεις Schol. Eur. **1021** επινικιος (ad αμοιβη) K **1022** διοίκησεν H: Schm. = K **1023** μηνυσαίτω H (μυνυσατω K): Mus. = gl. Apost. | ἠθυνέσθω H: Mus. = K; ἰθυνέτω Mart. Lex. s. v. *Brabeuta* **1025** n. lin. ῥάβυλος H: β ins. Mus.

D **1026** βρα· ἀδελφοί, ὑπὸ Ἰλλυρίων
D **1027** βράγος· ἕλος
D **1028** βραγχία· ἡ περιτράχηλος ἀλγηδών
D **1029** βραγχιάζοισθε· πνίγοισθε
D **1030** βραγχίον· τῆς καταφράκτου νεὼς τὸ κύτος
D **1031** βράγχος· νόσημά τι τῶν ἐν τῷ σώματι γιγνομένων 〈περὶ〉 τὸν βρόγχον, ὃ τὰς ὗς μάλιστα διαφθείρει (Thuc. 2, 49, 3)
D **1032** βραγχῶντος· βρόγχοις ἁλόντος
D **1033** βραγχῶν· φλεγμαίνων, ἢ πνευμονῶν
D **1034** βραδανίζει· ῥιπίζει. τινάσσει
LXX **1035** *βραδέως· μελλητικῶς (2. Macc. 14, 17) AS[21]
D **1036** βράιδιον ῥάιδιον. Αἰολεῖς
1037 βράδων· ἀδύνατος
1038 βράζειν· τὸ ἡσυχῇ ὀδύρεσθαι
1039 βράθυ· πόα τις θεοῖς θυομένη
D **1040** βράκαλον· ῥόπαλον
D **1041** βράκανα· τὰ ἄγρια λάχανα (Pherecr. fr. 14, 1 K.–A.)
D **1042** βρακεῖν· συνιέναι
1043 βράκες· ἀναξυρίδες
D **1044** βράκετον· δρέπανον. κλαδευτήριον. οἱ δὲ πλῆθος
D **1045** βρακίας· τραχεῖς τόπους
D **1046** βρακείς· συνείς
D **1047** βράκος· κάλαμος. ἱμάτιον πολυτελές (Theocr. 28, 11)
D **1048** βράξαι· συλλαβεῖν. δακεῖν. καταπιεῖν

1031 Schol.[F] Thuc. 3*a*; – βρόγχον cf. EM 211, 25; Arist. h. an. 603a30; (Poll. 2, 103) **1039** | Diosc. mat. med. 1, 76 **1041** Σ″ (Ph β 260. Su β 517. Schol. Luc. 192, 10) **1043** Diod. Sic. 5, 30, 1; Gl. Lat. 3, 208, 60

1026 βρὰ H | ἰλείων H, ἠλείων Mus.: G. Meyer, Alb. Stud. 3, 36 (SBWien 1892), coll. Alban. vela. vla; cf. Kretschm. 1910 **1027** h. e. βράχος (Pears. 183), Maced. Fick 1905, 200 **1028** βραχεῖα H: Schm. **1029** βραγχιάζοισθαι· πνίγοισθαι H: Schm.; -εσθαι· -εσθαι Mus. **1030** κῦτος H: accent. Mus. **1031** στόματι Tosi 1973–4, 253 = Poll. | add. Heins. Pears. 183 = Schol. Thuc. EM Arist. | πρόγχον H: Scal. Heins. Pears. 183 = Schol. Thuc. EM (Arist.) | ὅταν ὗς H: Scal. = Schol. Thuc. | διαφθείρεται H, -ηται Mus.: La. = Schol. Thuc. **1032** βράγχοντος· βρόχοις H: Piers. Moer. p. 94–5 | ἀλλόντος H: Mus. **1033** φλεγμῶν H: Abresch; φλεγμονῶν Pears. 183. Alb. | πνευμόνων H: accent. La.; πνευμονιῶν Pears. Abresch. Alb. | genit. pl. an pcp. inc. **1034** cf. gl. ρ 20. Schol.[bT] Σ 576b **1035** μελητικῶς H (K[S]): Mus. = K[A] **1036** βραίδιον· ῥαίδιον H: accent. Voss. Bernard. **1037** spat.ραδὼν H: β ins. Mus.; n. pr. Fραδων cft. Be. Personenn. 487 **1039** βραθὺ H: accent. Schm. tacite = Diosc. **1041** v. gl. δ 2539 **1043** exitus vulgaris cf. Heraeus, Kl. Schr. 5, Jacobsohn 1929, 246 | ἀναξιρίδες H: Mus. **1044** βράβετον H: HSt. Ind.; βράκετρον (ϝρ-) Hemsterh. add. ad Thom. Mag., sed cf. Bois. 833. Perss. Beitr. 1, 79, 1 | de πλῆθος v. gl. 1059 et Schulze QE 168, 2 **1045** βρακείας H: Lob. El. 134 tacite | cf. gll. 1082. ρ 91 **1046** βρακές H: Mus.(?). Ald. **1047** βρακὸς H: accent. Guyet | καὶ λάκος Schm.; μαλακόν Gian. 1981 **1048** gl. 1083 cft. Roth 1870, 223

1049 βράπτειν· ἐσθίειν. κρύπτειν, ἀφανίζειν. τῷ στόματι ἕλκειν. ἢ στενάζειν D

1050 *βράσσει· ζέει. ἀναβάλλει $g^{11}AS^{24}\Sigma$

1051 βρασμοῖσι· τοῖς σεισμοῖς (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 173 [37, 983, 5 M.]) Greg. Naz.

1052 βράσσιος· τροχὸς κεραμικὸς ὁ †μὴ ἐρρωγώς D

1053 βράσκη· κράμβη. Ἰταλιῶται (gl. Ital. 199 K.–A.) D

1054 βράσσον· βραδύτερον, ἀσθενέστερον. ἢ ἑτεροκλινές, ἐπὶ τροχοῦ. ἔνιοι βράσσονας· ταπεινοτέρας D

1055 βράσσων· ἐλάσσων· ἢ ἄτακτος, ἀπὸ τοῦ βρασμοῦ, ὁ οὐ σταθερός· ‘βράσσων τε νόος’ (K 226) οἷον *ἀκαταστατῶν $vg^{13}A^{26}Br^{248}$, ἀσθενέστερος ὤν Ap. S. + Hom.

1056 βρατάναν· τορύνην. Ἠλεῖοι D

1057 βρατάνει· ῥαΐζει ἀπὸ νόσου. Ἠλεῖοι D

1058 βρατάχους· βατράχους D

1059 *βράττειν· πληθύνειν. βαρύνειν AS^{20}

1060 βραυκανᾶσθαι· ἐπὶ τῶν κλαιόντων παιδίων λέγεται, ὡς μίμημα φωνῆς D

1061 βραύκας· ἀκρίδας D

1062 βραύλα· φθείρ D

1063 βραῦλον· κοῖλον D

1064 *βραῦνα· κήλη. κύστις. ἐντεροκήλη v^{14}

1065 βραυνία· κοιλώματα τῆς γῆς D

1066 Βραυρών· τόπος τῆς Ἀττικῆς D

1067 Βραυρωνίοις· τὴν Ἰλιάδα ᾖδον ῥαψῳδοὶ ἐν Βραυρῶνι τῆς Ἀττικῆς. καὶ Βραυρώνια ἑορτὴ Ἀρτέμιδι Βραυρωνίᾳ ἄγεται καὶ θύεται αἴξ D

1068 βραυῶσα· κεκραγυῖα D

1069 βράχαλον· χρεμετισμόν D

1070 βράχεν· ἐψόφησε (M 396 ..) Hom.

1050 Σ β 90; ζέει cf. E. Gen. β 239 (EM 211, 28) **1051** lex. Greg. carm. (lex. Cas.) β 20 **1054** βραδύτερον EM 211, 40 **1055** – σταθερός Ap. S. 53, 7; – ἀκαταστατῶν EM 211, 40; ἐλάσσων et ἀκατ. Schol. **1060** cf. Ph β 262; Schol. Nic. al. 221a **1066** Ph β 263; Schol. Ar. Pac. 874 (Su β 521)

1049 ‘cf. gll. 1083. ε 94. 97 | στενάζειν ad gl. 1038?’ La. **1052** l. βρασσιότροχος H: Kust. (vel βράσσος ut Sop.); cf. gl. 1054 | ὁ διερρωγώς Schm. **1053** βρασσίκη Arcer. Heins. Sop. al. ex ord.; Lat. *brassica* cft. Salm. in HA 2, 842. Pears. 184 | κράμη H: Mus. **1054** βρασσὸν (ᾰ Mus.): accent. Schm. coll. Hdn. lect. sol. 942, 18 | τροχάς H: Mus. **1055** νοὸς H: accent. Mus. **1056** βράτανον? H: Mus. | τὸ ῥυνεῖν H, n.qu. sscr. H^{c}: Mus. | gl. ρ 136 cft. Alb. **1057** gl. bis scr. H, alt. del. Mus. | βρᾳστωνεῖ, h. e. ϝρ-, Schm. **1059** καταβαρυνειν K; cf. Walde-Pok. 2, 283 (?) **1060** φωνῆς ⟨τῶν βραυκῶν⟩ O. Schneider ad Nic. al. 221 | cf. Krek. 1999, 63 **1061** cf. gl. 1113 **1067** βαυρωνίοις H: ed. 1521 | βραβῶνι H: Mus. | βραυρωνία H: accent. Castell. Eort. p. 49 | cf. West ZPE 173, 2010, 6 **1070** βραχέ̣(̣) H (-έηι vel -εκι leg. La.): Mus.

1071 βραχεῖν· ἠχῆσαι, ψοφῆσαι
1072 †βραχιόνα· τὸν τράχηλον
LXX 1073 *βραχεῖς· ὀλίγοι (Ps. 104, 12) vg^{4}AS^{22}
D 1074 βράχιστον· ἐλάχιστον (Soph. fr. 169 R.)
1075 βραχίων· βραχύτατος
D 1076 Βραχμᾶνες· οἱ παρ᾿ Ἰνδοῖς Γυμνοσοφισταὶ καλούμενοι
Eur. 1077 βραχύ· ἀντὶ τοῦ οὐδέν (Eur. Tr. 1248), ὀλίγον, *μικρόν (Eur. Phoen. 738) g^{5}(S^{33}Br$^{140.\ 247}$)
1078 [βραχυτελόν· μικρόν]
D **1079a** βραχύλον· ...
LXX **1079b** *βραχυτελῆ· μικρόν (Sap. 15, 9) vg^{7}AS^{23}Σ
D 1080 βραχμάζουσαι· χρεμετίζουσαι
Att. 1081 *βραχέα ἄττα· ὀλίγα τινά (Plat. epist. 316a) A^{17}
D 1082 βραχώδης· τραχύς
D 1083 βράψαι· συλλαβεῖν. ἀναλῶσαι. κρύψαι. θηρεῦσαι
D 1084 Βρέα· Κρατῖνος (fr. 426 K.–A.) μέμνηται τῆς εἰς Βρέαν ἀποικίας. ἔστιν δὲ πόλις Θρᾳκίας, εἰς ἣν Ἀθηναίοι ἀποικίαν ἐξέπεμπον
1085 βρέγμα· τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς (Hippocr. cap. vuln. 2 [3, 188, 9 L.] . .)
1086 βρέγμα· τὸν βρεγμόν
D 1087 Βρέκυν· τὸν Βερέκυντα, τὸν Βρίγα. Βρίγες γὰρ οἱ Φρύγες. Βερεκύνδαι δαίμονες, οἱ Φρύγες
Hom.? 1088 *βρέμει· ἠχεῖ AS^{11}Br^{142}(g^{6}Σ). φωνεῖ. σίζει. ταράσσει g^{6}AS^{11}Br^{142}Σ. ἀπειλεῖ (Δ 425) AS^{11}
1089 βρεμεαίνων· ἠχῶν
Hom. 1090 *βρέμεται· ἠχεῖ AS^{13}P^{18}Br^{210}. ψοφεῖ. προσρήσσεται (Β 210) AS^{13}P^{18}
1091 *βρέμοντι· ἠχοῦντι. ἀπειλοῦντι (Greg. Naz. or. 43, 48 [36, 557C M.]) vg^{3}A^{10}Br^{161}
1092 †βρέμβος· ἔμβρυον
D 1093 βρεμούσας· ἠχούσας (Diogen. trag. 45 F 1, 4)

1071 cf. EM 211, 48 | **1079b** Σ β 92 **1084** St. Byz. 185, 7 (β 166); (Theogn. can. 614 [102, 20 C.]) **1085** Poll. 2, 39 | **1086** cf. ΚΣ β 97 **1088** ἠχεῖ et ταράσσει Σ β 93; ἠχεῖ Schol.; E. Gen. β 245 (EM 212, 19) **1090** ἠχεῖ Schol.

1072 βραχιόλια· ⟨κόσμον περὶ τὸν⟩ τρ. Schm. (Aquil. 2. Regn. 1, 10); βράγχονα Cor.; κατὰ ἰνίον (Ε 73)· κ(ατὰ) τὸν τρ. Erbse 1955, 137 **1076** βραχμάνες H: accent. Mus. **1078** dittogr. gl. 1079b del. Alb. (del. etiam gl. 1079a) **1079a** βραχυλὸν H: accent. La. (‘format. ut δριμύλος παχυλός cf. n. pr. Βροχυλος Fouilles de Delphes 3, 1, 375’) **1080** cf. gl. 1069 **1081** expl. ολ. αττα K **1082** neogr. βράχος *saxum* et gl. 1045 cft. La. **1083** ad μάρψαι Osthoff, 1896, 9 | cf. gl. 1049 **1085** e gl. 1116 La. **1086** τὸ βρέγμον H: Alb. **1087** n. gl. βερεκύνδαι H: contin. La. **1088** βρεμεῖ H: accent. Verw. = ΚΣ Schol. | πατάσσει H: La. = ΚΣ **1092** v.l. gl. 1114 (HSt. Ind.)

1094 βρενθύεται· δυσχεραίνει q, προσποιεῖται (Ar. Lys. 887) D
1095 βρένδον· ἔλαφον (gl. Ital. 163 K.–A.) D
1096 βρενθινῷ· ἀνθίνῳ D
1097 βρενθινά· ῥιζάρια τινά, οἷς ἐρυθραίνονται αἱ γυναῖκες τὰς παρειάς· οἱ δὲ ἄγχουσαν, οὐκ εὖ ..... οἱ δὲ φῦκος παρεμφερὲς κύδει Ἀφροδίτης D
1098 βρένθιξ· θριδακίνη. Κύπριοι D
1099 βρένθον· μύρον τι ⟨τῶν παχέων⟩, ὡς βάκκαρις. οἱ δὲ ἄνθινον μύρον. καὶ ὄρνεον βρένθος, ὅπερ ἔνιοι κόσσυφον λέγουσι q. βρένθος καὶ ὁ τύμβος λέγεται
1100 *βρενθύεται· μεγαλοφρονεῖ vg^{2}AS^{9}Br^{144}, ὑπερηφανεύεται S^{9}, ἐπαίρεται vg^{2}Br$^{144. 252}$
1101 βρενθύεσθαι· θυμοῦσθαι, ˪ὀργίζεσθαι q. ἀναξιοπαθεῖσθαι, δυσχεραίνεσθαι. ˪προσποιεῖσθαι q
1102 βρενθύεται· ἀναξιοπαθεῖ, βαρεῖται. ˪σεμνύνεται (Ar. Pac. 26) S^{9} D
1103 βρενθυόμενοι· ἐναβρυνόμενοι, τρυφῶντες D
1104 †βρενός· πυθμήν. ˪τύμβος. καὶ ὄρνεον q. ὃ καὶ βρένθον
1105 Βρέντιοι· ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ D
1106 βρέτας ἅγιον· εἰκών, ὁμοίωμα (Ar. Lys. 262?) D
1107 βρενταί· βρονταί D
1108 *βρέτας· ξόανα (S^{8}Br^{143}), εἴδωλα (vg^{1}AS^{8}Br^{143}Σ), ὁμοίωμά (S^{8}) τι, ˪παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι v^{1}[A^{14}]. ὅπερ φασὶν οἱ νεώτεροι δείκηλον

1094 lex. rhet. 222, 31(q) | **1095** EM 212, 47; cf. E. Gen. β 247 (E. Gud. 286, 18; EM 212. 28); Seleuc. fr. 43 M. ap. St. Byz. 185, 16 (β 168) **1097** EM 212, 45 (Diogen.) **1098** Nic. fr. 120 (ap. Athen. 2, 69b); cf. lex. rhet. 223, 12 (q); EM 212, 43 **1099** – λέγουσι lex. rhet. 223, 10 (q); EM 212, 41; μύρον^{1} EM 212, 50; Poll. 6, 104; Athen. 15, 690d **1101** cf. EM 212, 55 (om. ἀναξιοπαθεῖσθαι); ὀργίζεσθαι et προσποιεῖσθαι Σ β 94; lex. rhet. 223, 1 (q) **1104** τύμβος – ὄρνεον lex. rhet. 223, 14 (q) **1105** cf. lex. rhet. 223, 15 (q?) **1108** ξόανα Schol. Eur. Andr. 311; εἴδωλα Σ β 96; Hdn. epim. 5; lex. can. Ioh. Damasc. 60, 20; cf. Schol. Lycophr. 948b; παρὰ – ἐοικέναι cf. Schol. Ar. Equ. 31b (Su β 534); Schol. Ap. Rh. 1, 1117–19a; EM 213, 3. 5; (βρέτας et δείκηλον [gl. δ 452] improbat Poll. 1, 7)

1094 βρεναιᾶται H: Kust. Jens. Lect. Luc. p. 200 = q **1095** βρέντιον (Messap.) Seleuc. **1096** βενθινῶ H: ed. 1521; βρενθίῳ Salm. | ἀνθινῶ H: accent. La. **1097** βρενθία EM | ευ spat. vi litt. H | φυκ H: Perg. Kust. (φυκὸς Ald., φύκος EM) | περιφερὲς H: Voss. | ἀφροδίτη H: Voss. Perg. | κάλλει τῆς Ἀφροδίτης Kust. **1098** βρένθις Sop. Pears. 185, coll. Nic.; βρένθιν Athen.; βρένθισιν q EM | cf. gl. 1173 **1099** βρένθιον H (EM 50), -ειον Heins. = q EM 41 Athen., -εῖον Poll.: Schm. (qui H ascr.) | μῦρον bis H: accent. Mus. = q EM | add. La. = q EM | (ἣ) βάκχαρις Heins. = q EM | ἀνθινὸν H: accent. La. = q EM | κόσυφον H: Mus. = q **1101** ἀξιοπιστεύεσθαι H: La. **1102** βρενθύνεται H (K): Kust. | ἀξιοπαθεῖ H: La. **1104** v.l. gl. 1099 (Guyet) | βρένθον correctio lemmatis **1105** Βρεττηνοί q; Βρέττιοι Pears. 185, coll. St. Byz. 186, 8 (β 170) **1106** l. βρεντάγιον H: Schm. | εἶκον H: Mus. **1107** cf. Pind. Pae. 12, 9. Bacch. 17, 66 **1108** ξόανον Mus. = K Schol. Eur. | εἴδωλον Mus. = KΣ Hdn. | τῶ βροτῶ H (K^{v}): Mus. | δίκηλον H: Mus. (qui δείκελον)

1109 βρέτη· ἀπεικονίσματα (Aesch. Sept. 96) q

1110 *Βρεττανία· νῆσος ἡ περὶ τὸν ὠκεανόν vg^{5}AS^{12}Br^{163} ⟨ἧς τὸ περίμετρόν φησιν Σκύμνος ὁ Χῖος (ap. Apollon. hist. mirab. 15) σταδίων τρισμυρίων A^{12}⟩

D 1111 βρέττανα· φοβερά. [ἀκρὶς μικρὰ ὑπὸ Κρητῶν]

D 1112 Βρεττία· μέλαινα ⟨πίσσα⟩ (Ar. fr. 638 K.–A.) ἢ βάρβαρος. ἀπὸ τοῦ Βρεττίων ἔθνους q

D 1113 βρεῦκος· ἡ μικρὰ ἀκρίς, ⟨ὑπὸ Κρητῶν⟩ q

Hom. + Eur. 1114 βρέφος· *ἔμβρυον (Ψ 266) A^{15}S^{17}. νήπιον, παῖς (e.g. Eur. Phoen. 25)

D 1115 βρεχμόν· τὸ κρανίον

Hom.? 1116 βρεχμός· q βρέγμα. τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς (Ε 586)

D 1117 βρῆγμα· ἀπόπτυσμα ἀπὸ θώρακος, παρὰ Ἱπποκράτει (morb. 2,47 [7,66,3 L.]) ⟨καὶ βρήσσει· βήσσει (id. ib. [7,64,24 L.]⟩

D 1118 βρηνεύομαι· ἔλεγον [βρήσσει· βήσσει]

D 1119 βρῆσσαι· βῆσσαι

D 1120 Βρησσαῖος· ὁ Διόνυσος

D 1121 βρήσσουσιν· βληχῶνται. φωνεῖ τὰ πρόβατα

D 1122 βρητός· ἀλεκτρυὼν ἐνιαύσιος

1123 †βρηχανώμενοι· φωνοῦντες. ἢ χασμώμενοι

D 1124 βρί· ἐπὶ τοῦ μεγάλου, καὶ ἰσχυροῦ, καὶ χαλεποῦ τίθεται

D 1125 βριαγχόνην· βάτραχον. Φωκεῖς

D 1126 βρίακχος· [βρίαρος] βριαρῶς [βριάγχως], βαρέως ἰακχάζουσα (Soph. fr. 779 R.)

D 1127 βριάει· θρασύνει (Hes. op. 5)

1128 βρίαν· τὴν ἐπ' ἀγροῖς κώμην

1109 lex. rhet. 223,17 (q) **1112** lex. rhet. 223,18 (q); EM 213,7 **1113** lex. rhet. 223,20 (q) **1114** ἔμβρυον Schol. **1115** cf. EM 212,14; (Poll. 2,39) **1116** – βρέγμα Ap. S. 53,11; Schol.; le. lex. rhet. 223,21 (q); cf. Poll. 2,39 **1117** lex. rhet. 223,22 (q); Galen. lex. 89,16 **1120** cf. EM 214,5 **1124** cf. Strab. 8,5,3 (364,8 sqq. C.) **1126** cf. E. Gen. β 252 (EM 213,26; cit. Soph.)

1109 ἀπεικονίσματι H: Ruhnk. in Alb. Auct. = q **1110** βρετταλία H: Jun. Sop. Heins. al. = K **1111** incl. del. Ruhnk. in Alb. Auct., cf. ad gl. 1113 **1112** βρετία H: Schr. = testt. | add. Guyet. Bochart. Geogr. p. 596 = testt. | καὶ testt. | βρετταίων H: Sop. Bochart. = q (Βρετίωνος EM) **1113** βρέκος H (βραῦκος q): Voss. Perg. | trsp. e gl. 1111 Schm. = q **1114** v.l.: gl. 1092 **1115** κράνιον H: accent. Mus. = EM **1116** βρέχμος H: accent. Mus. = pler. testt.; βρέκμος q Schol. Poll. **1117** βρήσσει· βήσσει ad fin. gl. 1118 H: huc trsp. Schm.; καὶ βρήσσειν τὸ βήσσειν q, καὶ βρήσσειν τὸ μετὰ βηχὸς ἀναπτύειν· ἔνιοι ταῦτα χωρὶς τοῦ ρ γράφουσι Galen. **1118** h.e. ϝρην- Voss. **1120** Βρισαῖος Kust. = EM | cf. Wil. Hom. Unt. 409 **1121** βλήχωνται H: accent. Mus. **1123** βρυχ. agn. Pears. 186 **1125** βρίταχον Schm. **1126** l. βρίαγχος H: Pears. 186 = E. Gen. | βρίαρος, βριάγχως, βραδέως del. Pears. Kust. | n. gl. βριαρῶς H: HSt. Ind. | βραδέως H: Schm. tacite; βριαρῶς HSt. Ind. = E. Gen. | ἰαγχάζουσα H: HSt. Ind. = E. Gen. **1127** βρίσει H: Salm. Kust.

1129 Βριάρεων· ἄνθρωπον ἑκατοντάχειρα (Α 403) D
1130 *βριαρήν· βαρεῖαν vg^{9}AS^{16}Br^{148}, ἰσχυράν (Λ 375 ..) S^{16}(Br^{192}) Hom.
1131 *βριαροί· βαρεῖς vg^{7}Σ, ἰσχυροί vg^{7}AS^{13}
1132 *βριαρόν· κραταιόν, ⌊ἰσχυρόν (AS^{14}). μέγα. ⌊βαρύν. ἄγριον (Ap. Rh. 1,1117) (AS^{14})
1133 Βριάρεω στῆλαι· αἱ Ἡράκλειοι λεγόμεναι (Euphor. fr. 166) D
1134 Βρίγες· οἱ μὲν Φρύγες (Hdt. 7,73)· οἱ δὲ βάρβαροι· οἱ δὲ σολοικισταί. Ἰόβας (FGrHist 275 F 98) δὲ ὑπὸ Λυδῶν 〈ἀπο〉φαίνεται βρίγα λέγεσθαι τὸν ἐλεύθερον D
1135 βρίγκα· τὸ μικρόν. Κύπριοι D
1136 βρίγκος· ἰχθὺς κητώδης (Ephipp. fr. 12,3 K.–A.) D
1137 βριγκώμενον· ὀργιζόμενον. †μιμούμενον D
1138 βρίζει· ἐσθίει. πιέζει, κύει. καθεύδει· 'ἔνθα οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις' (Δ 223)
1139 Βρίζω· μάντις, ἐνυπνιομάντις D
1140 βρίζω· καθεύδω D
1141 *βρίζοντα· νυστάζοντα vg^{8}AS^{15}Br^{193}. κοιμώμενον (Δ 223) g^{8}AS^{15} Hom.
1142 βριήπυος· μεγαλόφωνος S^{19}. μέγας. δεινός (Ν 521) Hom.
1143 βριηρόν· μεγάλως κεχαρισμένον
1144 *βρίθει· βαρύνει (Sap. 9,15) S^{10}. αὔξει AS^{10}(g^{2}). ἢ εὐθηνεῖ g^{2}. διατρέφει LXX
1145 βρίθεται· βαρύνεται καρπῷ (Aesch. fr. 116,2) (Br^{145}) D
1146 βρίθειν· γέμειν (Eur. Tr. 216) Eur.
1147 βρίθοντα· βαροῦντα (Nic. alex. 210)
1148 *βριθοσύνη· βάρος (Ε 839) (AS^{18}) Hom.
1149 βρίθουσαν· λάμπουσαν. βαροῦσαν (Σ 561) Hom.
1150 βριθύ· ἰσχυρόν. μέγα. ⌊βαρύ (Ε 746) S^{22}Br^{147} Hom.
1151 βρίθων· γέμων. κομῶν ὑπὸ καρπῶν

1130 | Schol. **1131** Σ β 98 | cf. E. Gen. β 254 (EM 213,12) **1132** ἰσχυρόν EM 213,21; Hdn. epim. 6 **1133** Arist. fr. 678 Rose; Schol. Pind. Nem. 3,40 ad fin.; Schol. Dion. Per. 64 (328,20 Bern.) **1139** cf. E. Gen. β 257 (EM 213,37) | Athen. 8,335a **1141** Ap. S. 53,6; EM 213,31; νυστάζοντα Schol. **1142** μεγαλόφωνος Ap. S. 53,9; Schol.; E. Gen. β 258 (EM 213,28); μέγας – EM 213,30 **1143** EM 213,21 **1144** gl. Sap. **1148** Schol. **1150** βαρύ Ap. S. 53,2; Schol.

1129 ἀν(θρ)ώ(πω) ἑκατονταχείρω H: Mus. **1133** l. βρ. H: Voss. | βριάρως H: Mus. = testt. **1134** ἰοβὰς H: accent. Mus. | add. Sorb. | n.gl. βρίγα H: contin. Mus. **1136** cf. n. pr. Βρίγκος Be. Personenn. 581 **1137** μυκώμενον Mus., θυμούμενον G. Dind.; βριμώμενον (correct. le.) Schm. **1138** conf. βρύττει (gl. 1260), βρίθει, βρίζει agn. La. | μύει Schm. | vers. Hom. ad gl. 1141 trsp. Schm. **1139** l. βριζομάντις H: Pears. 186. Spanh. Callim. p. 519, cf. testt. et gl. α 3320 **1140** κηδεύω H: HSt. Ind. **1142** βρινποιὸς H: Guyet. Heins. Sop. al. = K testt. **1143** βρικρὸν H: Mus.; ad ηρα Fick 1907,199; Alexandrinum esse cens. La. **1144** θαρύνει H: Abresch. Misc. obs. 5,3,82 = K | εὐθύνει H: Guyet = K **1145** βρίθει· … τοῖς καρποῖς Guyet = K

D **1152** βρίκελοι· οἱ μὲν τοὺς ἱστόποδας, ἀπὸ τοῦ βάρους καὶ τοῦ ξύλου· οἱ δὲ βαρβάρους· Δίδυμος (lex. com. fr. 2) δὲ τὰ τραγικὰ προσωπεῖα, παρὰ Κρατίνῳ, οἷον βροτῷ εἴκελοι, ἐν Σεριφίοις (fr. 218 K.–A.)
D **1153** βρικίννη· εἶδος βοτάνης
D **1154** βρικίσματα· ὄρχησις Φρυγιακή
D **1155** βρικοί· πονηροί
D **1156** βρικόν· ὄνον, Κυρηναῖοι. βάρβαρον
D **1157** βριμάζει· ὀργᾷ εἰς συνουσίαν. Κύπριοι
1158 *βριμάζων· τῇ τοῦ λέοντος χρώμενος φωνῇ vg^{6}AS^{11}Br^{164}Σ
1159 βριμῶν· ἀπειλῶν
D **1160** βριμαίνεται· θυμαίνεται, ὀργίζεται
D **1161** βρίμη· ἀπειλή, καὶ ἡ γυναικεία ἀρρητοποιΐα
1162 *βρίμημα· ἐπίπληξις AS^{12}
1163 βριμήσασα· δεινή, χαλεπή
1164 βριμός· μέγας, χαλεπός
1165 *βριμοῦσθαι· θυμοῦσθαι g^{4}, ὀργίζεσθαι
1166 *Βριμώ· ἰσχυρά (Clem. Al. protr. 2, 15, 1) A^{17}(S^{23})
1167 †βρινδεῖν· θυμοῦσθαι. ἐρεθίζειν
D **1168** †βρίννια· τὰ ἄρνεια κρέα
D **1169** βρίξαι· ὑπνῶσαι, νυστάξαι
D **1170** βρῖσαι· βαρῦναι. ὁρμῆσαι. καὶ Νύμφαι
1171 βρισθείς· ὑπνώσας
Greg. Naz. **1172** βρίσαντα· ἰσχύσαντα. βαρύναντα (Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 133 [37, 1238, 2 M.])
1173 βρίξ· θριδακίνη. καὶ εἶδος ἄνθους. οἱ δὲ περιστερεῶνα
1174 βρίτος· ἔτος
D **1175** Βριτόμαρτις· ἐν Κρήτῃ ἡ Ἄρτεμις (Callim. h. 3, 190)
D **1176** βριτύ· γλυκύ. Κρῆτες
1177 †βρόγχος· βάτραχος

1152 οἱ δὲ – cf. Paus. β 20 (Didym. p. 29 Schm.); E. Gen. β 259 (EM 213, 39) **1158** Σ β 101 **1160** | cf. E. Gen. β 260 (EM 213, 44) **1162** Hdn. epim. 6 **1165** | cf. Su β 545 **1169** cf. EM 213, 33 **1170** | E. Gen. β 262 (EM 213, 55) **1172** | Ap. S. 53, 12 **1175** Schol. Callim. (Diogen.); E. Gen. β 266 (EM 214, 22; cit. Callim.)

1152 ἰσοπόδας H: Ald. | ἐπὶ H: Mus. | βροτοΐκελοι H: Mein. = E. Gen. | σερίφοις H: Pric. Pears. 186 **1154** ‘cf. nomen satyri Βρικων (Kretschm., Vaseninschr. 153)’ La. **1156** ad βάρβαρον gl. 1240 cft. Alb. **1157** cf. Be. 1, 432 **1158** βριμάζω H: HSt. = KΣ **1159** cf. gl. 1161 **1164** μέγας sscr. H **1166** βρίμα H, -ατι? H^{c}: Schm. = K^{A} (βριμων· ισχυρων S) **1167** e βριμαίνειν corrupt. cens. La., aliter Solms. 1897, 7 (ad βρι-αρός βρί-θω). Perss. Beitr. 156 **1168** ἄρνεα H: Phav.; ῥήνεια agn. Voss. (h. e. ϝρ-); Ion. ῥηνικός cft. La. **1170** βρίσσαι H: Guyet. Heins. = E. Gen. | βαρύναι H: accent. Mus. **1171** ὑπνῶσαι H: Mus. **1173** v.l. gl. 1098 dub. La. | περιστεριῶνα H: Mus. **1174** gl. 1122 cft. Alb. **1176** ‘ad explicandum nomen Britomartis fictum, cf. Solin. 11, 8’ La. **1177** v.l. gl. 1194 (Alb.)

1178 βρογχιάζει· καταπίνει D
1179 βρόδα· Αἰολεῖς ῥόδα (Sapph. fr. 96, 13 V. . .) D
1180 *βρόγχος· [ῥούφισμα.] ⌊ὁ λάρυγξ. ὁ καταπότης $g^{2}S^{17}$Σ
1181 βρόκοι· ἀττέλεβοι. ἀκρίδες D
1182 βροκός· μωρός· Ἕλληνες Att.?
1183 †βρομέον· ὀζόμενον (Greg. Naz. c. 1, 2, 15, 99 [37, 773, 9 M.]) Greg. Naz.
1184 *βρομέωσιν· ἠχῶσιν (Π 642) AS^{12}($g^{βρω2}$) Hom.
1185 βρομήσει· φυσήσει. ψοφήσει D
1186 Βρόμιος· παρὰ Τηλεκλείδῃ (fr. 60 K.–A.) ὁ Σάτυρος. ἢ *ὁ Διόνυσος (Eur. Bacch. 115) $vg^{9}AS^{15}$ D + Eur.
1187 *βρόμος· βοτάνη ὁμοία σίτου, μὴ ἔχουσα γόνατα AS^{16}
1188 βρόμος· ἰδίωμα ἤχου. ἦχος (Ξ 396). καὶ ὁ τόπος, εἰς ὃν ἔλαφοι οὐροῦσι καὶ ἀφοδεύουσι. καὶ σπέρμα λεπτῆς κριθῆς. καὶ ὀσμή. καὶ χόρτος D
1189 βροντάζων· βροντῶν D
1190 βρόντημα· ὁ ἐμβρόντητος (com. ad. fr. *295 K.–A.) D
1191 βρόξαι· ῥοφῆσαι D
1192 βρόκων· ἀμαθής, ἀπαίδευτος, οἷον βοσκήμα D
1193 βρόσσονος· βραχυτέρου D
1194 βρόταχος· βάτραχος (Xenoph. VS 21 B 40) D
1195 *βροτέης· ἀνθρωπίνης (Greg Naz. c. 1, 1, 18, 37 [37, 483, 12 M.]) ($S^{βωτ14}$) Greg. Naz.
1196 βροτήσια· ἀνθρώπεια καὶ ἀνθρώπινα (Greg. Naz. c. 2, 1, 50, 99 [37, 1392, 9 M.]) Greg. Naz.
1197 *βροτόεντα· ἡμαγμένα $g^{4}S^{19}$Σ. οἱ δὲ τὰ λαμπρά (Ζ 480) Hom.
1198 βροτοδαίμων· ἡμίθεος D
1199 *βροτολοιγέ· ἀνθρωποφθόρε (Ε 31) S^{21} Hom.
1200 *βροτολοιγός· ἀνθρωποκτόνος $vg^{5}Br^{246}$(AS^{11}). αἱμοφθόρος (Ε 518 . .) Hom.

1180 ὁ¹ – Σ β 102 **1185** EM 214, 38 (Diogen.) | **1186** ὁ Διονύσος Su β 547 (Δ); E. Gen. β 269 (EM 214, 37); E. Gud. 288, 2; Hdn. epim. 9 **1188** ἦχος Schol.; Hdn. epim. 9; σπέρμα – κριθῆς Ph β 282 **1194** Ph β 283; E. Gen. β 271 (EM 214, 44; ρ; cit. Xenoph.) **1197** Σ β 104; Schol.; E. Gud. 289, 17; EM 214, 49 | EM 214, 50 **1199** Schol.; E. Gen. β 274 (EM 214, 57)

1180 ‘incl. novicium esse forma evincit’ La.; ῥόφημα Gataker ad Marc. Ant. p. 6 **1181** ἀτέλεβοι H: Mus. | Cypr. (gl. 1206) **1182** ἕλλην H: La. | cf. gl. 1192 **1183** h. e. βρωμέοντα La. **1186** ὁσσατυρὸς H: Mus. **1187** σίτῳ Mus. (= $K^{A\ m.2}$) **1188** ὁ τόπος – ἀφοδεύουσι et ὀσμή ad βρῶμος pert. agn. G. Dind. 2, 448BC; ‘sed haec antiquitus confundi LXX docent’ La. **1192** βροκὼν H: accent. Mus. | cf. gl. 1182 **1193** βρόσσομος H: G. Dind. 2, 430A; ‘Lesbium’ La. **1194** v. l.: gl. 1177 | βότραχος H: Guyet. Pears. 187. Voss., cf. ord. et testt. **1196** βροτίεια H: Schm. = K^{n}, cf. gl. 1201 **1199** βροτολογεῖ H (-λοιγ- K): Schm. = testt. | ἀν(θρ)ώ(πω) φθορεῖ H (ἀνθρωποφθορεῖ ed. 1521 = K): Schm. = testt.

1201 [βροτήσια· ἀνθρώπεια]
1202 βροτοί· γυναῖκες
Hom. **1203** *[βρότος· αἷμα] βρότον· τὸ αἷμα g^{1}AS^{14}Br^{166}. ὀξυτόνως μὲν ἄνθρωπον AS^{14}· παροξυτόνως δὲ σημαίνει τὸν ἐκ φόνου λύθρον (Η 425 ..)
LXX **1204** *βροτός· φθαρτός Br^{165}Σ, ἢ ⌊γηγενὴς S^{10} ἄνθρωπος (Iob 4, 17) g^{βοω6}AS^{10}Br^{165}Σ
D **1205** βροτόφηλος· ἀνθρώπους φηλῶν, τουτέστιν ἀπατῶν
D **1206** βροῦκος· ἀκρίδων εἶδος, Ἴωνες. Κύπριοι δὲ τὴν χλωρὰν ἀκρίδα βρούκαν. Ταραντῖνοι δὲ ἀττέλεβον (gl. Ital. 99 K.–A.). ἕτεροι ἀρουραίαν μάντιν
D **1207** βροῦνος· ἐνεὸς ἢ μαινόμενος
D **1208** βρούξ· τράχηλος, βρόγχος
D **1209** βροῦλος· πόα ἔνυδρος
D **1210** βροῦς· πιεῖν
D **1211** βροῦτος· ἐκ κριθῶν πόμα
D **1212** βρούχετος· βάραθρον. βάτραχον δὲ Κύπριοι
D **1213** βρούχαλον· ἕρμα
D **1214** βροχέως ἢ βρουκέων· σαφῶς, συντόμως. Αἰολεῖς (Sapph. fr. 31, 7 V.)
D **1215** βροχμώδης· ἡ νοτερὰ καὶ ἁπαλή. Δημόκριτος (VS 68 B 133)
1216 *βροχμόν· τὸ βρέγμα S^{22}(vg^{6})
Hom. **1217** βρόχοι· ἅμματα (χ 472)
Eur. **1218** *βρόχος· ἀγκοίλη. Δημόκριτος (VS 68 B 134). ⌊ἀγχόνη (Eur. Hipp. 770) vg^{8}AS^{13}Br^{167}, δεσμός (Eur. Andr. 556 ..)

1203 – αἷμα^{1} Apion 227, 13 L.; E. Gen. β 272 (EM 214, 47; βαρυτόνως); ἄνθρωπον lex. Hom. β 102 **1204** φθαρτὸς et ἄνθρωπος Σ β 105; Schol. A 272 ..; Apion 227, 15 L.; ἄνθρ. Ap. S. 52, 33; Σ β 73 (2); E. Gen. β 272 (EM 214, 52); Ioh. Philop. de voc. A β 11; Hdn. epim. 9; gl. Iob **1206** cf. E. Gen. β 275 (EM 216, 6) **1210** Ph β 288; Phryn. praep. soph. 55, 13; Antiatt. β 36 (cit. Ar.); Schol. Ar. Nub. 1382β **1218** cf. Su β 558; ἀγχόνη Hdn. epim. 9; ἀγχ. – cf. lex. can. Ioh. Damasc. 60, 19

1201 dittogr. gl. 1196 **1202** βροταὶ H: La. **1203** dittogr. incl. Schm. tacite **1206** βροῦκαν H: accent. La. | ετερο/ H: ι in ras. Mus. | ἀρουραῖαν H: accent. Mus. | μαντις H: Mus. | cf. Be. 1, 424. Usener, Heil. Theodos. 174 et n. pr. Βρουκος SEG 9, 46, 8 **1209** expl. πονηρὸς H: La., coll. βροῦλον Scholl. recc. Ar. Plut. 663. Theocr. 5, 125 **1210** contin. H: n. gl. Scal. | βροῦς H, def. Dover ad Ar. Nub. 1382: βροῦ Dind. ed. Ar.; βρῦ pler. testt., βρῦν Schol. Ar. | πίειν Antiatt. **1211** contin. H: n. gl. Mus. | pro βρύτος (Sop.), cf. gl. 1261 (Schr.). Arcad. 78, 10 (La.) **1212** βάραθρος H: La.; βάρβαρος G. Dind., 'sed prius ad ὑπο-βρύχιος (Hoffm. BB 15, 56), alterum ad βρυχᾶσθαι (Be. 1, 401)' La. **1213** βροῦχαλ· θερμός H: La., ad βρύχιος sicut βύσσαλος etc. **1214** βρουχέων H (-ως Mus.): Voss. | ἢ βρουκέως Mus. **1216** βρογμον K^{vg}; om. Phav.; gl. 1116 cft. Alb. **1217** βρόσχοι H: Ald. | ἄμματα H: spir. Alb. **1218** βρόσχος H: Ald. = K Su Hdn. | ἀγκύλη Mus. | Δημ. del. Sop. Kust. (dittogr. e gl. 1215), et ἀγκ. Schm.

1219 βρύα· ἃ γίνεται μὲν ἐπὶ πετρῶν, λέγεται δὲ καὶ σφακὸς ἢ †σκαφίς. ἐπετίθετο δὲ ἁγνισμοῦ χάριν D
1220 *βρυάζει· θάλλει vg^{2}AS^{8}Σ. τρυφᾷ vg^{2}AS^8
1221 βρυάζειν· γαυριᾶν. ἥδεσθαι
1222 βρυαζούσης λέαιν’ ὥς· ἐν Ἀθάμαντι (trag. ad. fr. 1a K.–S.). ἀκμαζούσης ἢ ἐγκύμονος D
1223 βρυαθμόν· βρυασμόν D
1224 βρυαλιγμόν· ψόφον, ἦχον D
1225 βρυαλίζων· διαρρήσσων D
1226 βρυαλίκται· πολεμικοὶ ὀρχησταί· ‘μενέδουποι’ Ἴβυκος (fr. 53) καὶ Στησίχορος (PMGF fr. 81 = 307 Finglass) D
1227 βρυανιῶν· μετεωριζόμενος καὶ κορωνιῶν D
1228 βρυάσομαι· ἀναβακχεύσομαι μετά τινος κινήσεως D
1229 βρυγμός· κατανάλωσις. καὶ νόσος (Hippocr. vict. 3, 84 [6, 634, 18 L.]), ἀπὸ τοῦ βρύχειν, ὅ ἐστι τοῖς ὀδοῦσι πιέζοντα ψόφον ἀποτελεῖν, ὡς ἐν ῥίγει συμβαίνει (Hippocr. mul. 1, 7 [8, 32, 22 L.])· *ἢ ἀκόνησις μύλων vg^{3}AS^{9}Br^{168}Σ. ἢ τρισμὸς ὀδόντων (Ev. Matth. 8, 12 . .) vg^{3}Br^{168}Σ(AS^9) D + N. T.
1230 βρυγκός· ἄφωνος, νεκρός D
1231 βρύκουσα· δάκνουσα. κατεσθίουσα (Ar. Av. 26. Lys. 367)
1232 βρυγχός· βρόχος
1233 *βρύει· ῥέει, ⌊πηγάζει P^{17}, ἀναβλύζει, πηδᾷ (Ep. Iac. 3, 11) AS^{11}. ἀνθεῖ g^{1}Σ. ἀνίησιν. αὔξεται (P 56) N. T.
1234 βρύθακες· οἱ χιτῶνες βομβύκινοι. ἢ γένος ἰθαγενῶν D
1235 βρύκαιναι· ἱέρειαι. ὑπὸ Δωριέων D
1236 βρυκανήσομαι· βοήσομαι

1219 – πετρῶν Diosc. mat. med. 4, 186 **1220** Σ β 107 **1229** νόσος – συμβαίνει EM 215, 46; βρύχειν – ἀποτελεῖν cf. Erot. β 11; ἢ^1 – Σ β 108 **1231** Scholl. Ar.; δάκνουσα EM 215, 47 **1233** ἀνθεῖ Σ β 106

1219 σκάφος H: Guyet, cf. gl. σ 2841; φῦκος Pears. 187. Kust. Alb., coll. EM 801, 55 | σφακίς Guyet; φυκίς Kust. Alb. (cf. gl. φ 964); φασκός Conom. 1966, 66 (cf. Men. Dysc. 605. 914 pap.; Phav. Λεξ. Δελτ. 1, 1939, 108) | ἐπιτίθετο H: Mus. **1222** λεαίνως H: sep. La.; λεαίνης Flor. Guyet. Sop. **1223** βρύαθον H: Mein. **1224–6** cf. Davies – Finglass Stesich. 587 **1224** βρυαλισμὸν H: Mus. | ψῆφον H: Guyet. Pears. 188 **1225** διαρ|ρήσσων H: β ad init. lin. ins. rubr., del. Mus. **1226** ὤρχηται H: Mus. | μὲν αἴδοι που H: G. Herm.[?; Haupt Op. 2, 310–12] | ἰβυκὸς H: accent. Mus. **1227** βρυανίων H: accent. Salm. | κορωνῶν H: Alb. **1228** ἀνακακχεύσομαι H: Mus. **1229** ἐπὶ H: Mus. (= EM) **1230** βρυκός Pears. 188, ex ord. **1231** βρυκοῦσα H: accent. Mus. = testt. | μετελθοῦσα H: La.; ἐσθίουσα Scholl. Ar. **1232** expl. βρόγχος Guyet **1234** v. l.: gl. 230? | βρυθάκες H: accent. Mus.; Βρυθακίδαι [teste Schm.] vel Βρυτακίδαι [teste La.] Mein. | αἱ H: Alb. | χιστῶνες θομβύκινοι H: Mus. | ἰθαλενῶν H: Mus.; cf. Toepffer, Att. Geneal. 308, 1 **1235** βρύκαι. αἱ H: Mein.; sc. ὀλολύκτριαι La. | ἱεραὶ H: Kust. **1236** v. l.: gl. 361

D **1237** βρυκεδανός· πολυφάγος. οἱ δὲ †μακρός

D + K **1238** βρύκειν· λάβρως ἐσθίειν. ἀπὸ τοῦ τρίζειν τοὺς ὀδόντας. *οἱ δὲ μασᾶσθαι ($g^5A^{16}Br^{170}$)

D **1239** βρυκετός· ταὐτὸν τῷ βρυγμῷ. καὶ βρυκηθμὸς ὁμοίως Δωριεῖς

D **1240** βρυκός· κῆρυξ. οἱ δὲ βάρβαρος. οἱ δὲ ἀττέλεβος

D **1241** βρυκταία· εἶδος βοτάνης

D **1242** βρύκων· συνερείδων τοὺς ὀδόντας μετὰ ψόφου

D **1243** βρυδαλίχα· πρόσωπον γυναικεῖον. παρὰ τὸ γελοῖον καὶ αἶσχρὸν †ὄρρος τίθεται †ὀρίνθω τὴν ὀρχήστραν καὶ γυναικεῖα ἱμάτια ἐνδέδυται. ὅθεν καὶ τὰς †μαχρὰς βρυδαλίχας καλοῦσι Λάκωνες

D **1244** βρυδακίζειν· ἐκτείνειν

D **1245** βρυλλιχισταί· οἱ αἰσχρὰ προσωπεῖα περιτιθέμενοι γυναικεῖα καὶ ὕμνους ᾄδοντες

D **1246** βρύλλων· ὑποπίνων (Ar. Equ. 1126)

D **1247** βρῦν· πιεῖν (Ar. Nub. 1382)

D **1248** βρύματα· μηρύματα

D **1249** βρύον· θάλλον (Aesch. fr. 350, 6 R.) [βρύσμα]

D **1250** βρυνχόν· κιθάραν. Θρᾷκες

D **1251** βρύξαι· δακεῖν. καταπιεῖν

D **1252** βρύοχον· κήρυκα

D **1253** βρύγδην· χύδην

1254 [Βρύσια· πόλις]

D **1255** Βρυσιαί· κρημνοί. καὶ πόλις κρημνώδης (Β 583)

D **1256** βρύτανα· κονδύλους

D **1257** βρυτιγγοί· χιτῶνες

1258 βρυτταί· τὰ λείψανα

1237 EM 216, 18 **1238** – ὀδόντας EM 215, 49 **1242** cf. EM 215, 48 **1243** cf. Poll. 4, 104 **1246** Ph β 294 (cit. Ar.); Schol. Ar. 1126a (Su β 574)

1237 μακρός H (EM); μάργος Pauw ad Philen p. 134; λαβρός Erbse 135 **1238** βρυκεῖν H: accent. Mus. (= K^{Br} EM) | τρύζειν H, τρίβειν EM: Sop. Pears. 188 | μάσσασθαι H (K^g): accent. Mus., -σ- Schm. = K^{ABr} **1239** βρυκεθμὸς H: Mus. **1240** βρύκος· κήρυξ H: accent. bis La. | cf. gl. 1279 **1242** βρυκῶν H: accent. Mus. **1243** n. lin. ρυδαλίχα H: β ins. Mus.; βαρυλλικά Poll. | ὄρρο« H | ὁρίνθω H, -ν Mus., ὁ ῥίνθων Ald.; περιθέων ci. La. | ὀρχίστραν H: Mus. | γυναίκ( ) H: Mus. | ἐνδύεται (vel potius περιτέθειται) Herw. 1895, 335 | μαχλάδας Mus.; ἀκρίδας Wil. Kl. Schr. 4, 580 **1244** βρυλλίζειν· ἐκπιεῖν ci. La. coll. gl. 1246 **1245** βρυλλοχισταὶ H: HSt. Ind. **1246** βρυλλῶν H: accent. Bos. Anim. p. 124 = (Ph) Schol. Ar. **1247** βρῦλ H: Dind. ed. Ar ad Nub. 1382; βρῦλλαι Mus. **1248** μυρήματα H: Ruhnk. in Alb. Auct.; 'ad ϝερύειν. cf. ῥυμός' La. **1249** l. βρυνθαλλὸν H: βρῦν· θάλλον Voss, βρύον θαλάσσιον· φακόν Schm.; cf. gl. 1312b **1250** θράκες H: accent. Mus. | cf. Fick, Spracheinh. 417 **1252** gll. 1240. 1279 cft. Pears. 188; v.l. gl. 1279 Leum. **1254** dittogr. gl. 1255 (Alb.) **1255** βρύσται H: Alb. **1256** ὀνδύλους H: Mus. | v. gl. 1351 **1258** βουταί Kust., = Lat. *busta*, cf. EM 209, 50

1259 βρύτεα· στέμφυλα. ἔνιοι εἶδος σκορόδου D
1260 βρύττειν· ἐσθίειν D
1261 βρύττιον· πόμα ἐκ κριθῆς D
1262 βρύττος· εἶδος ἐχίνου πελαγίου, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (h. an. 530b5). οἱ δὲ ἰχθύν. οἱ δὲ τρισυλλάβως. '⟨ἄμ⟩βρυττον, ἥν, Λάχης ποιεῖ' (com. ad. fr. *296 K.–A.) D
1263 ⟩βρύχα· ὑποβρύχιον. βυθιζόμενον (ε 319) Hom.
1264 *βρύχανα· σάλπιγγι (g^βρο7. ^βυβ3)· καμπύλῃ
1265 βρυχετῶ· πυρεταίνω D
1266 βρυχηθμός· στεναγμός, οἰμωγή (Men. Epitr. 573 Koe. = 893 S.)
1267 βρυχίς· κλῆμα D
1268 βρυχμοί· ψόφοι D
1269 βρυχήσασθαι· ὡς λέων
1270 *βρύχιον· βυθιζόμενον (Aesch. Pers. 397) vg4AS12(Σ')
1271 Βρύχων· ποταμὸς περὶ Παλλήνην D
1272 Βρυτίδας· γένος παρὰ Ἀθηναίοις (Dem. 59,59) D
1273 βρυτίνη· ἐν Μαλθακοῖς· 'ἄμοργιν ἔνδον βρυτίνην ἠθεῖν τινα' (Cratin. fr. 103 K.–A.). ἔπαιξε πρὸς τὸ πόμα τὸ βρύτινον. ἔστι δὲ καὶ ζῶον βρύτον ὅμοιον κανθάρῳ, καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ βρύτινον πήνισμα, ὅπερ ὑπ' ἐνίων βομβύκινον λέγεται D
1274 βρυτίνην· βυσσίνην D
1275 βρῦτον· πᾶν τὸ ἐκ κριθῆς ποτόν D
1276 βρυτονία· ῥίζα τις οὕτως καλούμενη D
1277 βρύτιχοι· βάτραχοι μικροὶ ἔχοντες οὐράς D
1278 *βρύχεται· μαίνεται vg6AS13
1279 βρυχός· κήρυξ D
1280 βρυῶδες· δυσῶδες

1259 Su β 577 (Δ); E. Gen. β 283 (EM 216,20); Athen. 2,56d | **1260** EM 216,30 (Diogen.) **1263** Ap. S. 160,6; Schol. | **1270** Σ' β 109 **1272** Harp. 76,7epit. (Σ'' [Ph β 298. Su β 578]) **1275** cf. Ph β 295; Athen. 10,447b–d **1278** Zonar. 410 **1279** Theogn. can. 426 (76,21 C.) **1280** Σ β 110

1259 βρυττία H: Pears. 188 = Athen.; βρύτια Su, E. Gen. (et -εα) **1262** ἰχθῦν H: accent. La. | βρυγγόνην H, tum lac. Mus.: Sop. | gl. α 3534 cft. Pears. 188 **1263** βρύχα H: h.e. ὑπόβρυχα (Schm. = testt.) **1264** pro βυκάνῃ (HSt. Ind. = K) **1265** πύρεται H: La. **1266** βρυχιθμὸς H: Mus. **1267** βρύχις H: accent. Mus. **1269** βρυχίσασθαι H: Mus. **1271** βρύχος … πελλήνην H: Schm. coll. Lycophr. 1407–8; 'sed Brychon etiam prope Pellanam nemus [Dicaearch.] descr. Gr. 2,7' La. **1272** βρύτινας H: Schm. = Harp. | περὶ H: Mus. **1273** ἄμοργον H, ἀμοργὸν Mus.: Mein. FCG 2,76 | n. gl. βρυτίνην H: contin. Mus. | νίθειν H: Mein. | ἔπαξε H: Mus. | πόμα H: Mus. | n. gl. βρύτον H: Salm. ad Tert. de pall. p. 240 | πέ(?)νυ(?)σμα H: Mus. **1275** βρυττὸν H: Mein. l. c. = testt. | τρυφῆς H: Schr., cf. testt. **1278** μένεται H: Mus. = K Zonar. **1279** cf.gll. 1240,1252 **1280** βρυωδης· θαλλων (KA15) et βρωμωδες· δυσωδες (cf. Σ β 110) confus.

1281 *βρωμᾶσθαι· ὀγκᾶσθαι vg^{1}AS^{6}Br^{171}Σ
Hom. **1282** *βρώμην· βρῶσιν (κ 460 ..) A^8(g^{3}Σ)
1283 βρωμωμένου· ὀγκωμένου
LXX **1284** *βρωτόν· βρώσιμον (Iob 33,20) vg^{4}AS^{7}Br^{172}
Hom. **1285** *βρωτύν· βρῶσιν, τροφήν (Τ 205) S^{10}Σ
1286 [βρυατά· βεβυσμένα αὗτη]
D **1287** βυβὰ ταῦτα· ἐπὶ τοῦ μεγάλου τάσσεται (Sophr. fr. 111 K.–A.)
Att. **1288** *βυβλία· βιβλία v^{1}AS^{4}Br^{173}
1289 †βυγή· πηγή
D **1290** βύβλιοι· οἱ τῶν τάφων φύλακες, παρὰ Κυπρίοις. καὶ πόλις Φοινίκης Βύβλος
1291 †βυδοί· οἱ μουσικοί. ἢ κροῦμά τι. σοφῶς Κρησίν
D **1292** βύει· καμμύει. φράσσει τὰ ὦτα
1293 †βύζάντες· πλήθοντες
D **1294** βυζαντία· εἶδος ὁρμιᾶς
1295 *Βυζάντιος· Κωνσταντινουπολίτης (g^{1}A^4)
1296 *βύζην· ἱκανῶς. *ἀθρόως vg^{2}AS^{3}Σ. δαψιλῶς. *πυκνῶς. ἐπαλλήλως. ἢ πληροῦν (Thuc. 4,8,7) vg^{2}AS^{3}Σ
D **1297** βύζειν· τὸ πεπιασμένως κατέχειν
D **1298** βυζόν· πυκνόν. συνετόν. γαῦρον δὲ καὶ μέγα
1299 *βύθιος· φόσσα g^{1}AS^2(v^{βωμ3})
D **1300** βυθίζων· ποντίζων ἐν βυθῷ. Σκύθαις (Soph. fr. 552 R.)
1301 †βυθμός· ἄντρον. πυθμήν, καὶ βυθμήν
D **1302** βυκανισταί· †εἴκασται
D **1303** βυκήης· ὑπνηλός

1281 Paus. β23; Orus A*23 (Zonar. 410); Σ β 111; Schol. Ar. Vesp. 618a; Moer. 192,32 (β 21 H.); (Poll. 5,88) **1282** Σ β 112 **1284** cf. Ph β 303; Antiatt. β 15 (cit. Diph.) **1285** Σ β 113; βρῶσιν Schol.; Hdn. epim. 10 **1287** Ph β 307; E. Gen. β 290 (EM 216,56) (cit. Sophr.) **1290** | E. Gen. β 287 (EM 216,31); St. Byz. 188,12 (β 188) **1295** cf. Schol. Dem. 5,25 (40) **1296** ἱκανῶς et δαψιλῶς EM 216,46; ἀθρόως Schol. Thuc. *a*; Schol. Dion. Thr. 276,25; Erot. β 12; ἀθρ. et πυκνῶς – Σ β 116. Galen. lex. 90,4 **1298** – συνετόν Theogn. can. 106 (19,2 C.)

1285 βρώτωον H: Mus. = Hdn. ; βρωτην K, βρωτόν Σ **1286** dittogr. gl. 1308 La. **1287** l. βαβ. H: Kaib. ad Sophr. = testt. | βαβαὶ H: Voss. Hemsterh. Luc. p. 135. Kust. = Ph E. Gen.; cf. Be. Personenn. 101 | **1286–7** βυβά· τὰ βεβυσμένα. αὗτη ἐπὶ τοῦ μεγ. τάσσ. G. Dind. 451C (cett. del. ut dittogr.) **1289** βρύση Gerasimos Vlachos (neogr. βρύσι La.); βυγή ut form. dial. def. Avyer. 1978,305 coll. Be. 2,107 | expl. φυγή Schm. [cit. La.] **1291** v.l. gl. 601 agn. Nauck **1292** καμύει H: Guyet. Kust. **1293** βυζάντες H: accent. Mus.; βύζοντες HSt. Ind. **1296** βύζ^{ον} ut vid. H: Mus. = K Schol. Thuc. Σ Galen. | ἐπ' ἀλλήλων H (επαλληλων K^{AS}): Phav. = K^{vg}Σ | πληροῦς H (πληρες K^{vg}): La. = K^{AS} **1297** μετέχειν H: Kust. (La. cft. gl. 1313); μετρεῖν Cob. 1875,292 **1298** γαυρὸν H: accent. Pears. 189. Alb. **1300** σκῦθαι H (Σκύθαι Alb.): Schm. **1301** v.l. gl. 1342 (Alb.) **1302** βυκνίσται H: Pears. 189 ex ord. | σήμανται ci. La. **1303** ὑπο(?)ηλός H: Mus.

1304 βυκός· δασμοφόρος D
1305 βυκτά· σχέτλια, δείλαια D
1306 βυκτάων· πνεόντων, φυσητῶν (κ 20) Hom.
1307 βύκτης· ὁ ἐκ βυθοῦ ταράσσων, φυσῶν (Lycophr. 756)
1308 βυλλά· βεβυσμένα D
1309 βυλλίχαι· χοροί τινες ὀρχηστῶν, παρὰ Λάκωσι
1310 βυλλίχης· χορευτής
1311 βυλλιχίδες· †ῥαχίδες
1312 βύνη· θάλασσα. (Euphor. fr. 127 P.?). πεύκη (Lycophr. 107). D
1312b βύθαλον· βύσμα
1312c βύξ· βυθός
1312d βυνεύς· σκεύασμά τι κρίθινον
1313 βυννεῖν· τὸ ἐν τῷ στόματι κατέχειν τι D
1314 βύπτειν· βαπτίζειν D
1315 βύρθακος· βάτραχος D
1316 βυρικόμενος· πνιγόμενος. τραχηλιζόμενος D
1317 βυριόθεν· οἴκοθεν (Cleon. eleg. SH 340, 2) D
1318 βύριον· οἴκημα D
1319 βύρμακας· μύρμηκας D
1320 βυρμός· σταθμός D
1321 βυρσάτονος· τύμπανον (Eur. Bacch. 124) AS² Eur.
1322 Βυρσίνης· Μυρσίνης· ἦν δὲ αὕτη γυνὴ Ἱππίου ⟨τοῦ⟩ τυράννου. ἐν τοῖς Ἱππεῦσι (Ar. Equ. 449) D
1323 βυρσίς· δέρμα
1324 βυρρός· κάνθαρος. Τυρρηνοί D
1325 βυρσαίετον· Ἀριστοφάνης ἀπὸ τῆς βύρσης καὶ τοῦ ἁρπάζειν τὸν Κλέωνα εἶπε (Ar. Equ. 197) D
1326 Βύρσαν· τὴν πόλιν θεῶν Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι παίζων ἔφη (fr. 303 K.–A.) D
1327 βυρσιμώλους· βυρσοδεψίμους D

1306 Schol. 20a | Ap. S. 53, 14 **1312a** E. Gen. λ 101 (EM 564, 45; cit. Euphor.) | EM 217, 9 (cit. Lycophr.) **1325** cf. Schol. Ar. 197d (Su β 593)

1307 v.l.: gl. 530 **1308** Perss., Beitr. 1, 254 **1309–11** incl. La., coll. gl. 1243 **1309** ὀρχιστῶν H: Mus. **1312a** θαλάμη EM² | λευκή Petrušev. 1972, cf. EM 217, 4 β.· ἡ Λευκοθέα **1312b**, **c** et **d** le. incl. Schm. b) dittogr. gl. 1249 (Schm.) | c) fictum nom. ad βρύχα Schol. ε 319 (Lob. Paral. 107) **1312d** σκευασμάτιον κρ. H: Kust.; ad βύνη ref. Schm. **1314** βυπτεῖν H: accent. Alb. **1315** gl. 1277 cft. Pears. 189 **1317** βυρίοθεν H: accent. Mus.; = βαυρίοθεν (Pears. 189, cf. EM 389, 25) **1319** gl. 825 cft. Alb. **1321** βυρσατόνος H: accent. Voss; βυρσο- Pears. 190 (et -τονον Perg. Kust. = Eur.) **1322** ἰπτίου τυράννου H: Ald. **1324** τυρηνός H: -ρρ- Mus., -οί Scal. Vales. Pears. 190 | cf. Schulze, Eigenn. 110, 1 **1325** βυρσαίετο H: Mus. = (Schol. Ar.) | ἀπὸ τοῦ H: Mus. = Schol. Ar. **1326** θ῀ H, expl. Schm. | ἀράμασι H: Cas. in Athen. 528 **1327** 'vix sanum' La.

1328 *βυρσοδέψης· σκυτοδέψης, ιβυρσεύς (Ar. Equ. 44) (P^{4})

D **1329** βυρσόκαππον· τὸν Κλέωνα (com. ad. fr. 297 K.–A.)

1330 βύουσαν· κρύπτουσαν

1331 βῦσαι· ἐπιθεῖναι. φορτῶσαι. κρύψαι

1332 βύσας· πλήσας, φράξας (Hippocr. morb. 3, 14 [7, 136, 5 L.])

1333 βύρτη· λύρα

D **1334** βυσαύχην· ὁ συνέλκων τὸν τράχηλον καὶ τὸν αὐχένα μικρὸν ποιῶν καὶ τοὺς ὤμους ἀνέλκων (Xenarch. com. fr. 1, 4 K.–A.)

D **1335** βύσσαλοι· βόθροι

LXX **1336** βύσσινον· πορφυροῦν (Esth. 8, 15)

D **1337** βυσσαλεύοντι· τῷ βυθῷ ἐφικνουμένῳ

D **1338** βυσσοβαρῆ· μεγάλα, ἀπὸ τῶν καταφερομένων εἰς βυθὸν διὰ τὰ βάρη

1339 βυσσοδομεύει· ἐνθυμεῖται. μηχανᾶται. ἀποκεκρυμμένως βουλεύεται, καὶ ἐκ βάθους

Hom. **1340** βυσσοδομεύειν· ἐνθυμεῖσθαι. κατὰ βυθοῦ δομεῖν, ἤγουν οἰκοδομεῖν (θ 273)

LXX **1341** *βύσσινα· πορφυρᾶ (Exod. 28, 39) AS^{6}

D **1342** βυσσός· *βυθός (Hdt. 2, 28, 5 ..) vg^{2}(AS^{4}). ἄντρον. πυθμήν. καὶ χρῶμα ἀντὶ τῆς ὕσγης παραλαμβανόμενον

1343 †βυσσοφαρεῖ· μεγαλοφαρεῖ

D **1344** βυσσόφρων· κάτωθεν ἐκ σπλάγχνων βουλευόμενος. καὶ ἐκ βυθοῦ φρονῶν (Aesch. Cho. 652)

1345 *βύσωσι· φράξωσι vg^{3}AS^{5}Br^{176}

D **1346** βύσταγα· πώγωνα

D **1347** βυστίχοις· τοῖς ἐν θαλάττῃ βρόχοις

D **1348** βῦστραι· αἱ τῶν λαχάνων ἐνθέσεις. ἔνιοι δὲ τοὺς ἐκ τῶν λαχάνων ψωμούς (Anaxandr. fr. 24. Antiph. fr. 178 K.–A.)

1328 E. Gen. β 293 (EM 217, 16; cit. Ar.) | Schol. Ar. **1334** Paus. β 25; cf. Ael. Dion. β 20; Su β 595; Poll. 2, 135 **1339** cf. E. Gen. β 297 (EM 217, 32) **1341** gl. Oct. β 3 **1342** βυθός Ap. S. 53, 19; gl. Hdt. (Su β 598); Ioh. Philop. de voc. E β 12; Hdn. epim. 10 **1345** Zonar. 412 **1348** | Ph β 317; (Poll. 10, 172 [cit. Anaxandr. et Antiphan.])

1329 βυρσοκάπηλον Dobr. 2, 520 **1331** βῦσσαι H: Pears. 190 (βύσαι Voss. Kust.) | ἐπιθῆναι H: Mus. | κρῦψαι H: Mus. **1336** πορφυρόν H: Guyet. Pears. 190. Kust.; tum ad Esth. ref. Degani 1966, 46, cf. Tosi Studi 128 **1338** βυσσοβάρη H: accent. Mus. **1339** ἀποκεκρυμένως H: Mus. **1341** βύσινα H: H^{c} = K gl. Oct. | πορφυρά H: accent. Mus. **1342** v.l.: gl. 1301 | καὶ χρῶμα κτλ ad βύσσος pert. agn. Degani 1966, 47 | γῆς H: Mus. | παραλαμβανομένων H: Mus. **1343** μγαλοφαρεῖ H: Mus.; μεγαλοπρέπει reicit Herw. 1895, 335; βυσσοφρονεῖ· μεγαλοφρονεῖ ci. La. **1345** βυσσῶσι H (K^{S}): Schm. = K^{vgABr} Zonar. | φράζωσι H: Schm. = K Zonar. **1346** βύστακα HSt. Ind. (h. e. μύστακα Pears. 190, cf. Ph β 318) **1348** βύστραι H (βύστρα Ph): accent. Schm. | ψωμένους H: L. Dind. 2, 462C = Ph; ὀψωμένους Mus.

1349 βύτθαν· τὸν ψᾶρα D
1350 βυτθόν· πλῆθος
1351 βύτανα· κονδύλοι, οἱ δὲ βρύτανα
1352 βυτίνη· λάγυνος, ἢ ἀμίς. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 100 K.–A.). ἤγουν σταμνίον D
1353 βύττος· γυναικὸς αἰδοῖον D
1354 *βύων τὰ ὦτα· ἐπιφράττων AS[1]
1355 *βυούσης· πληρούσης. καλυπτούσης. κωφωθείσης (Psalm. 57, 5) AS[βυσ7] LXX
1356 †βυωτήν· τὴν ἄρσιν
1357 βῶ· ἐπιβῶ (Eur. Alc. 863) Eur.
1358 βωβός· πηρός. D
1359 βωβούς· χωλούς D
1360 βωβύζειν· σαλπίζειν D
1361 Βωβώ· οὕτως ἡ Μάκρις ὠνομάζετο D
1362 βώδιον· βοίδιον D
1363 βωθεῖν· ὁμιλεῖν. βοηθεῖν D
1364 *βωθέοντες· βοηθοῦντες (Cyr. c. Iul. 1, 9) (gAS[1])
1365 βωθύζειν· βοᾶν. θωύσσειν D
1366 βῶκα· θύννον (Epicharm. fr. 53, 1 K.–A.?) D
1367 †βωκός· τρυφερὸς χιτών
1368 Βώκαρος· ποταμὸς ἐν Σαλαμῖνι ἐκ τοῦ Ἀκάμαντος ὄρους φερόμενος (Lycophr. 451) D
1369 βωλάκιον· χωρίον βώλους ἔχον D
1370 *βῶλαξ, βῶλος· γῆ (Ap. Rh. 4, 1734, σ 374) S[1]
1371 βωλία, βωλίς· μάζης εἶδός τι ἐν ταῖς θυσίαις (Ar. fr. 799 K.–A.) D
1372 βωλίνας· καλιάς, ἢ πλινθίνας οἰκίας D

1351 – κόνδυλοι cf. Theogn. can. 106 (19, 2 C.) **1355** καλυπτούσης cf. Su β 592; gl. Psalm. **1362** cf. Antiatt. β 37 **1365** cf. Theogn. can. 48, 22 Alpers **1366** (Theogn. can. 219 [40, 33 C.]) **1368** E. Gen. β 298 (EM 217, 42) **1370** E. Gen. β 299 (EM 217, 43); Theogn. can. 48, 23. 24 Alpers **1371** βωλίς Ph β 320 (cit. Ar.)

1349 ψάρα H: accent. Schm. **1350** contin. H: n. gl. Mus. | 'cf. gl. υ 860 et ημιτθον DI 5087 b 8 (dubiae fidei)' La. **1351** βύζανα Theogn. | v. gl. 1256 (Lob. Prol. p. 175) **1352** ἄμις H: accent. Ald. | ἤγουν σταμνίον incl. Schm. **1353** cf. gl. σ 15. Schol.[R] Ar. Pac. 965 **1355** βυώσης H (K): Alb. = K[A m.2]gl. Psalm **1356** βοωτύν· τὴν ἄροσιν L. Dind. 2, 464A **1358** πτορός H: Mus. **1359** βώβους H: accent. Mus. | ἀφώνους ci. La., ut Neogr. **1361** βώμω H, βωβώ Mus.: Voss. **1363** Herodoti teste Eust. Il. 812, 59 (3, 94, 11 V.) **1364** βοθέοντες H: Schr. Pears. 190 ex ord.; βωθέοντας Abyden. FGrHist. 685 F 4 (ap. Cyr. c. Jul. 1, 9) = K (Corcella 1993) **1365** βοθύζειν H: Schr. Pears. 190 ex ord.; βωθύσσειν Theogn. | θούσσειν H: HSt. Ind. **1366** βωκάθυννον H: dist. Salm. Pears. 190. Voss.; βώξ Theogn. **1367** contin. H: n. gl. Voss. | 'e βυσσός corrupt.' La. **1370** l. βώλαξ H (Theogn.): accent. Lob. Prol. p. 448 tacite = E. Gen. **1371** l. βωλία H (βωλίς Ph): La. | μάζη εἰς H: Mus.; ἡ μᾶζα Ph

D **1373** βωλόναι· οἱ μὲν κολώνας· οἱ δὲ τὸ Κίλλαιον ἀκούουσι, διὰ τὸ ἀνακεχῶσθαι, παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 1035 R.)

1374 βῶλοι· γῆ

D **1375** βωλώρυχα· τὴν σῦν. Λάκωνες

D **1376** βωμακεύμασι· βωμολοχεύμασι. παραλογισμοῖς. πανουργήμασι κολακευτικοῖς

D **1377** βώμαξ· βωμολόχος (Teleclid. fr. 61 K.–A.). καὶ ὁ μικρὸς βωμός, ὑποκοριστικῶς (Ar. fr. 801 K.–A.)

D **1378** βώμευσις· βωμοῦ ἵδρυμα

D **1379** βώμηνεν· ὤμοσε

1380 *Βώμιοι· οἱ περὶ τοὺς λόφους τοὺς Βωμοὺς καλουμένους οἰκοῦντες (Thuc. 3, 96, 3) AS[6]

1381 †βώμενος· βωμός

D **1382** βωμίδας· ἀναβάσεις (Hdt. 2, 125, 1)

1383 βωμίσκοι· ἀριθμοὶ ἄνισοι

1384 βωμοῖς· βαθμοῖς

Hom. **1385** βωμοῖσι· βάσεσι (Θ 441)

1386 βωμοί· ἔμβολοί τινες οὕτω λεγόμενοι

D **1387** βωμολοχία· γένος κολακείας φορτικὸν καὶ γελωτοποιόν

Hom. **1388** *βωμός· ἱερόν vg[2]AS[7]Br[178], τέμενος (Θ 48) vg[2]AS[7]Br[178]Σ

Greg. Naz. **1389** *βωμολόχος· σκώπτης S[4]. ἱερόσυλος AS[4]Σ· παρὰ τὸ λοχεῖν εἰς τοὺς βωμούς, ὅ ἐστιν ἐνεδρεύειν AS[4][vg[1]]. πανοῦργος S[4]Br[194]Σ(g[1]A[5]). ἀσεβής. ἀπατεών (Greg. Naz. or. 5, 18 [35, 668A M.]) S[4]Σ(g[1]A[5])

Hom. **1390** *βῶν· βοῦν. ὅπλον (Η 238) (AS[βωμ8])

1391 *βωνίτας· τοὺς ἐν ἀγρῷ. οἱ δὲ ⌊βουκόλους (Br[182]) ἢ ἀγροίκους (Callim. fr. 251, 2 Pf.)

D **1392** βωνημα· †εἴρημα. Λάκωνες

1376 βωμολοχεύμασι Ph β 331; ?Su β 487 **1377** E. Gud. 292, 6 (EM 218, 18); βωμολόχος Σ'' (Ph β 327. Su β 485. E. Gen. β 302 [EM 218, 16]); Ph β 326 (cit. Teleclid.); καὶ – Ph. β 325 (cit. Ar.); Antiatt. β 26; (Theogn. can. 48, 26 Alpers) **1380** cf. St. Byz. 191, 3 (β 199) **1385** Ap. S. 53, 21; Apion 227, 17 L.; E. Gen. β 300 (EM 217, 52) **1387** cf. EM 218, 13 **1388** E. Gen. β 300 (EM 217, 48); τέμενος Σ β 122; (Theogn. can. 48, 25 Alpers) **1389** ἱερόσυλος et πανοῦργος – Σ β 121; ἱερ. – ἐνεδρεύειν E. Gud. 293, 1; ἱερ. Hdn. epim. 8; παρὰ – πανοῦργος lex. Greg. or. 161, 4 (LGM 174, 4) **1390** Schol.; βοῦν ?Ph β 342; Su β 494 **1391** βουκόλους cf. Su β 447; E. Gen. β 304 (EM 218, 21; cit. Callim.); Hdn. epim. 9

1373 κολῶνας H: accent. Mus. **1374** βῶλος Sop. Heins.; dittogr. gl. 1370 La. **1375** βωλορύχα H: Mus. | cf. Schulze QE 315 **1377** βῶμαξ H (E. Gud. Ph 325 Antiatt.): accent. Mus. = Σ'' Theogn. | κωμὸς H: Mus. = E. Gud. Ph 325 Antiatt. **1380** βώμενοι H: Kust. = K; Βωμιῆς vel -εῖς St. Byz. | παρα K | βωμοὺς λόφους καλ. τοὺς H (τοὺς del. Mus.): La. (τους λοφους τους καλ. βωμους K) **1381** dittogr. gl. 1380 (H) La. **1382** βωμίνας H: Sop. **1385** β'σεσι H: α in ras. Mus. = Ap. S. (Apion E. Gen.) **1392** ϝώνημα· τίμημα Baun. 1911, 366

1393 Βωρθία· Ὀρθία D
1394 Βῶρμον· θρῆνον ἐπὶ Βώρμου νυμφολήπτου Μαριανδυνοῦ D
1395 *βῶροι· ὀφθαλμοί (S^{1})
1396 *Βῶρος· ὄνομα κύριον (Ε 44 ..) AS^{1} Hom.
1397 βῶς· ἀσπίς. πέλτη. βύρσα. καὶ ποιὸς ἰχθύς
1398 *βώσομαι· βοήσομαι, ˌἐπικαλέσομαι S^{1}
1399 βῶσον· κάλεσον, βόησον (Cratin. fr. 427 K.–A.) Br^{179} D
1400 βώσαντι· βοήσαντι (Μ 337) Hom.
1401 †βωστῆρες· νομεῖς
1402 βωστρεῖν· βοᾶν. καλεῖν. ἐπικαλεῖσθαι (μ 124) Hom.
1403 〉βωσόμεθα· μαρτυρώμεθα. ἐπικαλεσώμεθα (Κ 463) Hom.
1404 *〉βωσσοῦσι· βομβοῦσιν S^{2}, ἠχοῦσι (ν 106) Hom.
1405 βωτάζειν· βάλλειν D
1406 βωτιάνειρα· ἡ τοὺς ἄνδρας τρέφουσα (Α 155) Br^{184} Hom.
1407 βωτίον· σταμνίον D
1408 βώτορες· βωτῆρες. νομεῖς. ποιμένες (ξ 102 ..) Hom.
1409 *βώχ· βοτάνης εἶδος S^{βωσ3}
1410 *βωῶμεν· ὁμόσωμεν S^{βωσ4}

1394 cf. Poll. 4,54–5; Nymph. FHG fr. 9a **1395** Σ″ (Ph β 332. Su β 499); cf. Theogn. can. 48,29 Alpers **1396** Su β 498 (Δ) **1397** ἀσπίς et βύρσα Σ″ (Ph β 335. Su β 500); ἀσπίς Ap. S. 53,25; βύρσα Theogn. can. 48,31 Alpers; ἰχθύς Athen. 7,286f **1398** cf. Theogn. can. 48,30 Alpers | **1399** | Σ″ (Ph β 334. Su β 502) (cit. Cratin.) **1400** Schol. **1402** – βοᾶν Theogn. can. 48,32 Alpers; Hdn. epim. 9; βοᾶν et ἐπικαλεῖσθαι Schol.; – καλεῖν Σ″ (Ph β 336. Su β 503. E. Gen. β 309 [EM 218,38]); ἐπικ. Ap. S. 53,24 **1403** Σ″ (Ph β 333. Su β 501); ἐπικαλεσώμεθα Schol. **1406** Ap. S. 53,26; Schol.; E. Gen. β 310 (EM 218,48); Hdn. epim. 9; (Theogn. can. 48,33 Alpers) **1408** – νομεῖς Σ″ (Ph β 339. Su β 507. E. Gen. β 312 [EM 218,41] [ϱ]); νομεῖς Ap. S. 53,23; Theogn. can. 48,34 Alpers **1410** Ph β 341; Theogn. can. 48,35 Alpers; cf. Su β 383

1394 βώριμον Scal. Vales. = (Poll.) | μαριανδηνοῦ H: Cas. in Athen. 893 = Poll. **1395** κόραι Schm. **1397** ἰχθύς ad βώξ (cf. gl. 1366) rett. Pears. 191. Alb. **1399** βοήθησον Σ″ **1400** βώσοντι H: Pears. 191. Alb. = Schol. | βοήσοντι Mus. = Schol. **1401** v. l. gl. 1408 **1403** μαρτυρούμεθα Pears. 191 = Σ″ | καλέσομεν Σ″; ἐπικαλεσόμεθα Phav. = Schol. **1404** τιθαι〉βώσσουσι agn. Mein. **1405** βωτεάζειν H: Schm., h. e. οὐτ-, cf. gl. γ 205. Be. Lex. 339 **1406** v. ll.: gll. 861. 991 | γῆ add. K **1408** v. l.: gl. 1401 | expl. βοήτορες (Ph Su) vel βοσκήτορες (E. Gen.) Σ″ (aut Σ″ / Σ‴) **1410** βωῶμεν H (ῶ e corr.) (K Theogn.); βοῶμεν Su; βω〈μήν〉ωμεν Herw. coll. gl. 1379

Γ

1 †γάαθον· ἧσσον S[1]

D **2** γαβαλάν· ἐγκέφαλον, ἢ κεφαλήν S[1]

D **3** γάβαθον· τρυβλίον

D **4** γάβενα· ὀξυβάφια, ἤτοι τρυβλία

D **5** γαβεργός· ⟨ὁ⟩ ἀγροῦ μισθωτής S[2]. Λάκωνες

D **6** γαγγαλᾶν, γαγγαλίζεσθαι· ἥδεσθαι S[3]

D **7** γαγγαλίδες· γελασῖνοι S[4]

D **8** γάγγαλος· ὁ εὐμετάθετος καὶ ˻εὐρίπιστος τῇ γνώμῃ καὶ εὐμετάβολος S[5]

D **9** γαγγαμεύς· ἁλιεύς S[6], ὁ τῇ γαγγάμῃ ἐργαζόμενος

D **10** γαγγάμη· σαγήνη ἢ δίκτυον ἁλιευτικόν. καὶ σκεῦος γεωργικὸν S[7] ὅμοιον τῇ κρεάγρᾳ

D **11** γάγγαμον· δίκτυον (Aesch. Ag. 361). καὶ ˻τὸ περὶ τὸν ὀμφαλὸν S[8] τῶν ὑποχονδρίων

D **12** γαγγαμουλκοί· σαγηνευταί

13 γαγγαίνειν· τὸ μετὰ γέλωτος προσπαίζειν

D **14** γαγγλιωδέων· γαγγλίοις ἐοικότων. γαγγλίον δὲ νεύρου συστροφή (Hippocr. art. 40 [4, 174, 12 L.])

15 [γαγγίας ἢ γαγγαλίας· οἱ μὲν γελασῖνον· οἱ δὲ τὴν τῶν νεύρων συστροφήν. ἄλλοι ὑποστάθμην]

On. sacr. **16** Γάγγης· Φεισὼν ποταμός

N. T. **17** *γάγγραινα· φαγέδαινα S[2]· οἱ δὲ καρκίνος vg[1]AS[2]Br[1], πολυδιάχυτον ˻ἐν τῷ σώματι πάθος (2. Tim. 2, 17) AS[2][vg[1]]

N. T. **18** ⟩γαλλιᾶν· χαίρειν (Ev. Luc. 1, 47 ..)

---

9 | EM 219, 24 **10** – δίκτυον Σ ''' (Ph γ 3; E. Gen. p. 73 Mill. [EM 219, 22]; ϱ) **11** Orion 44, 4 (Philox. fr. *238); E. Gen. p. 73 Mill. (EM 219, 21) | Poll. 2, 169 **12** Σ ''' (Ph γ 2; E. Gen. p. 73 Mill. [EM 219, 23; ϱ]) **14** Schol. Hippocr. 4, 174 n. 20 L. **16** Euseb. Onom. p. 80, 24 Kl. **17** cf. gl. Apost. *19

---

1 v. l. gl. 74 La., vix recte; alia tentamina peiora **2** κεφαλή H: La. = K; Illyr. Hoffm. Mak. 51, Maced. Fick 1909 (42), 147 **3** de accent. Arc. 49, 16 (γαβαθόν Ald.); cf. Neogr. γαβάθα. Lat. *gabatha* (Heraeus ad Martial. 7, 48, 3) **4** ὀξυβαφεῖ H: G. Dind. 478A | Rohlfs Wb. 399 **5** h. e. γαϝεργός (Pears. 191); BCH 60, 182, 26 etc. | ὀρουμισθωτὸς H (ουρουμισθωτης K): La. **6** γαγγαλίαν H: La. = K **7** γελασινοί H: accent. Schm. **9** γαγγαλεὺς H: HSt. Ind. = K EM **10** gll. 1036. μ 9 cft. Alb. **11** ὀφθαλμῶν ὑπ. H: H[c] = K (om. τῶν) **14** γαγγαλιοίδεων· γαγγαλίοις H: Pears. 192 | γαγγάλιον H: HSt. Ind. = Schol. Hippocr.) **15** ‘e gll. 7 et 14 conflata’ La.; γαγγί⟨λ⟩ας ἢ γαγγαλί⟨δ⟩ας Tsantsanoglou Πραγμ. ᾿Ακ. ᾿Αθ. 49, 1984, 104 | γελασινὸν H: accent. Schm. | ἐρίων H: Pears. 192. Voss. Kust. **16** γάγης H: Mus. **17** καρκῖνος H (K[Br]): accent. Schm. tacite **18** spat. γαδεδᾶν H; null. rubr., n. gl. Mus.: La., h. e. ἀ⟩γαλλιᾶν

19 γαδεῖν· χαρίσασθαι D
20 γαδεώ· χαρά D
21 γάδεσθαι· ἥδεσθαι D
22 γάδεται· ἥδεται D
23 Γάδειρα· νῆσος ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν ⟨ἡ πρότερον ἐκαλεῖτο Κοτινοῦσα⟩
24 Γάδειρα· τὰ περιφράγματα. Φοίνικες D
25 Γαδειρικὸν τάριχος· τὸ ἀπὸ Γαδείρων κομιζόμενον· ἐκεῖθεν γὰρ ἐκομίζετο (Eupol. fr. 199. Antiph. fr. 78,2 K.–A.) D
26 †γαδή· κιβωτός On. sacr.?
27 Γαδείρων· χώρας ὄνομα (Greg. Naz. or. 43,24 [36,528C M.] male intell.?) Greg. Naz.?
28 γάδιξις· ὁμολογία D
29 γάδονται· εὐφραίνονται D
30 γᾶδος· γάλα Br^{2}, ἄλλοι ὄξος D
31 γάδου ἀΐδων· ..... (Corinn. fr. 22d ?) D
32 Γάζα· πόλις. παρὰ δὲ Πέρσαις βασίλειον. ἢ οἱ ἐκ τῶν πολλῶν φερόμενοι φόροι, ἢ τὰ τίμια D
33 γάζαν· πλοῦτον
34 γάζας· ἰχθὺς ποιός D
35 γάζης κεκορεσμένος· ..... (Callim. fr. 764) D
36 *γαζοφυλάκιον· θησαυροφυλάκιον (Ev. Marc. 12,41) vgAS^{1}Br^{4}Σq. βαλάντιον. σκευοφυλάκιον (Ev. Ioh. 8,20?) N. T.
37 γᾶθε νάον· ἐκ γῆς ῥέον D
38 γάθια· ἀλλάντια D
39 Γαθιάδας· ἥρωος ὄνομα, ὃς καὶ τοὺς καταφεύγοντας εἰς αὐτὸν ῥύεται ἐκ θανάτου D
40 γαῖα· ἡ κόνις (Aesch. Sept. 735?)· καὶ ἡ ⸤γῆ (B 95 ..) Br^{160} D + Hom.
41 †γαιάδας· ὁ δῆμος, ὑπὸ Λακώνων D
42 γαιαλόχος· ἠπειρώτης D

---

24 EM 220,33 **25** cf. Ph γ 4 **30** | cf. Athen. 2,67c **33** EM 219,39 (Diogen.) **36** θησαυροφυλάκιον Σ γ 1; lex. rhet. 229,10 (q); σκευοφυλάκιον gl. N. T. app. **40** ἡ γῆ Schol.; Hdn. epim. 12 (Theogn. can. 22,11 Alpers)

19–22 ϝ agn. Heins. **20** γαδεῶ H: accent. Mus. **23** ἡρακλειῶν H: accent. Pears. 192 | add. K^{n} **25** l. γαδ. H: Mus. = Ph | ἐπὶ H: Mus. = Ph **26** γαδδη· πειρασμός On. sacr. 189,5, δαβηρ· κιβωτός 189,13 **28** γάδιξ H: Salm. coll. gl. α 1142; 'igitur ϝάδιξις est, ab ϝάδος i. q. ψήφισμα ductum' Kaib. **30** h. e. ϝαδος La. coll. Athen. 2,67c | γάλοι H: Heins. **31** γάδουα ἴδιον H: Schm. **32** πόλεων Vales. | ταμιεῖα Schm. **34** ἰχθῦς H: accent. Pears. 192 **35** γαζὴς H: accent. Mus.; μάζης Faehs **36** -κεῖον· -κεῖον K^{gBr}Σ **37** γάθευδον H: La. 1942,88 (ex epic. Dor.) **38** γαθία· ἀλλαντία H: accent. bis La. **39** καὶ θανάτου H: Mus. **40** γαῖα κόνις· ἡ γῆ G. Herm. ad Aesch. **41** γ.· ὁ δημοτικός (rusticus) ci. La. p. 508 **42** γαιάλοχος H: accent. La. ('terram sortitus cf. ἀπόλοχος Schwyzer 728')

Hom. **43** γαῖα χάνοι· καταπίοι ἡ γῆ (Z 282)

D **44** γαιᾶται· κερτομεῖ. καταμωκᾶται

45 γαίειν· χαίρειν. γαυριᾶν. σεμνύνεσθαι q

D **46** γαίεσκον· ἔχαιρον q

D **47** Γαιηΐδα· τὴν Φοίβην. Ἀντίμαχος (fr. 116 W. = 151 M.)

Ap. S. **48** Γαιήϊον· τὸν γῆς υἱόν, Τιτυόν (η 324)

Greg. Naz. **49** *γαίην· τὴν γῆν g^3. τὸ χῶμα (Greg. Naz. c. 1,2,2,158 [37,591,3 M.])

Ap. S. **50** γαιήοχος· ὁ τὴν γῆν συνεχών S^5(Br[105]), ἢ ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος. (α 68 . .) ἢ ὁ ἱππικός, ὁ ἐπὶ τοῖς ὀχήμασιν ⟨ἢ⟩ ἅρμασι χαίρων (N 125) q. Λάκωνες

On. sacr. **51** Γαλιλαία· κατακυλιστή (Esai. 8,23)

LXX **52** Γαλλίμ· κεκριωμένον ἤγουν [κριῶ] κριῶν (Esai. 15,8)

Hom. **53** γαιηόχῳ· τῷ τὴν γῆν ὀχοῦντι, καὶ συνέχοντι (I 183)

D **54** γαίῃ Θεσπρωτῶν· ἡ Ἤπειρος μοίρας ἔχει τέσσαρας Θεσπρωτοὺς Χάονας Μολοττοὺς Κασσωπαίους (ξ 315)

D **55** †γαίνεται· ἀνύει

D **56** †γαῖντα· σπλάγχνα

D **57** γαιθυλλάδαι· ἀμπελόπρασα

D **58** γαιογράφοι· τὰ ἐν τῇ γῇ γράφοντες

D **59** γάϊος· ὁ ἐργάτης βοῦς S^6(q). καὶ ὁ ἀπόγειος ἄνεμος S^6q

D **60** γαίουσα· ὑπερφρονοῦσα q

---

43 Σ″ (Ph γ 7. Su γ 79); Schol. **44** κερτομεῖ cf. Theogn. can. 22,10 Alpers **45** lex. rhet. 229,14 (q); χαίρειν et σεμνύνεσθαι EM 223,11; cf. Theogn. can. 22,8 Alpers; γαυριᾶν cf. EM 222,36 **46** lex. rhet. 229,21 (q); EM 223,22 **48** Ap. S. 53,33; – υἱόν Schol. 324c; Su γ 81 (Δ) **50** – χαίρων Schol. N 125; – ὀχούμενος Ap. S. 54,1; Schol. α 68a; lex. rhet. 229,9 (q); EM 223,3; ἢ ὁ – χαίρειν lex. rhet. 229,8 (q); cf. EM 223,10 **51** On. Vat. 189,6 Lag. **52** Basil. Caes. comm. in Esai. 15,8 **53** – ὀχοῦντι Schol.; cf. Su γ 86 **57** cf. Schol. Nic. al. 431c **59** lex. rhet. 229,15 (q); EM 223,24 | lex. rhet. 229,16 (q); EM 223,23 **60** lex. rhet. 229,20 (q); EM 223,21

---

43 χανοῖ H: accent. Mus. = testt. **44** γαιῶ Theogn.; γλιᾶται (gl. 645) Schm. **45** n. gl. γαυριᾶν H (cf. EM): contin. Mus. = q **47** γαιήιδα H: accent. Mus. **48** γαιηῖον H: accent. Mus. = Ap. S. Schol.; γαίειος Su | πίτυον H: Mus. = Ap. S. **49** γαίη H: Voss.; γαῖαν Mus. = K **50** ἢ ὑπὸ H (Schol. α): Ruhnk. in Alb. Auct. = q Ap. S. Schol. N. EM | αὐτῆς q | συνεχόμενος H: Ruhnk. in Alb. Auct. = testt. | n. gl. ἵππος q | lac. post ὀχήμασιν Mus.: ⟨ἢ⟩ Perg.; ⟨ἢ γαίων⟩ Voss. | ἄρξουσι H: Voss. Perg. | χαίρειν H (EM [q aliter constr.]): Voss. Perg. = Schol. N | 'Lacon. cf. IG 5,1,213,9' La. **52** γάλλιμον H: Wess. Misc. obs. 4,1,126 = test. | κεκριμένον H: H^c | dittogr. del. Valck. Gl. sacr. ex Hes. 7 **53** γαιηούχω H (γαιοῦχος Su): Schm. = Schol. **54** γαίηθ(ες), πρῶτον H: Scal. Guyet. Heins. al. | χάωνας H: Mus. | κασσωπανούς H: Heins. Pears. 192, coll. Strab. 7,7,5 (324,5 C.), St. Byz. 365,21 (κ 115) **56** v.l. gl. 377 (HSt. Ind.) **57** γαιθυλάδη H: La. ('αι pro η Aeolicum?'); γαθυλλίδες Pears. 192 (γηθ- Salm.), coll. Schol. Nic. al. 431. gl. 500 **59** γαιὸς H (testt.): accent. La. (γαῖος Sop.)

61 γαῖσος· ἐμβόλιον ὁλοσίδηρον q. καὶ ὄνομα ποταμοῦ. ⌊οἱ δὲ μισθόν q EM (gl. Ital. 101 K.–A.). ἢ ὅπλον ἀμυντήριον (gl. Ital. 200 K.–A.) D
62 γαῖται· γεωργοί D
63 γαίων· γαυριῶν (A 405) q Hom.
64 *γαισός· μακροκέντης. ἢ κοντός g^{1}AS^{4}, λαμβάνων S^{4} … (Ios. 8, 18) LXX
65 γακέα· ἡδέως
66 Γαιών· ποταμός, παρ᾽ Ἕλλησι Νεῖλος (Gen. 2, 13) On. sacr.
67 γακεῖαι· γλυκεῖαι D
68 γακίνας· σεισμὸς γῆς D
69 γακινίαν· τὸν σεισμόν (Callias fr. 33 K.–A.) D
70 γακού· ἡδύ, γλυκύ D
71 γακούδια· ἡδύσματα D
72 γακουπώνης· ἡδυπότης D
73 γακτύς· κλάσμα D
74 *γαλαθηνόν· ὑποτίτθιον vg^{8}A^{15}Br^{18}q. νέον (1. Regn. 7, 9) q LXX
75 †γάλα· ἡδέως
76 γαλακτοκόμος· ποιμήν q D
77 γαλακτώδης· οἶνός τις (Hippocr. epid. 7, 101 [5, 454, 8 L.]) D
78 γαλακτιῶντες· γάλακτος μεστοί D
79 *γαλακτοφάγων ἀβίων· γάλα ἐσθιόντων καὶ τόξα μὴ ἐχόντων (N 6) AS^{12} Hom.
80 Γαλάξια· ἑορτὴ ἐν ᾗ ἕψουσι γαλαξίαν. ἔστι δὲ πόλτος κρίθινος ἐν γάλακτι q D

---

61 – ὁλοσίδηρον Paus. γ 1; Diogen. ap. Caten. Niceph. ad Ios. 8, 28; – τριήρων lex. rhet. 229, 17 (q); EM 223, 25; μισθόν lex. rhet. 229, 19 (q); EM 223, 27; ὅπλον Antiatt. γ 32; Poll. 7, 156; Theogn. can. 22, 9 Alpers **63** Ap. S. 53, 29; Schol.; lex. rhet. 229, 20 (q); EM 223, 21; cf. Hdn. epim. 12 **66** cf. Euseb. Onom. p. 60, 3 Kl. **68** E. Gen. p. 74 Mill. (EM 219, 41; ϱ); Eust. Il. 890, 39 (3, 347, 12 V.). Od. 1490, 21 (1, 157, 20 St.) **69** Ph γ 9 (cit. Callias); cf. E. Gud. 295, 21 St. **74** lex. rhet. 229, 22 (q); ὑποτίτθιον Su γ 15; E. Gen. p. 74 Mill. (EM 219, 56) **76** lex. rhet. 229, 23 (q) **77** lex. rhet. 229, 24 (q) **79** | cf. Schol. **80** lex. rhet. 229, 25 (q); Ph γ 16

---

61 γαισὸς H (Poll.): accent. Schm. = cett. testt. (cf. Arcad. 75, 19) | σιδηροῦν τριήρων q EM | ‘flumen vulgo Γαίσων, sed cf. Mela 1, 87. Plin. n. h. 5, 113’ La. | μίσθιος (ad γάϊος) Eust. Il. 188, 30 (1, 289, 14 V.); μίσθιον vel μισθωτόν Schm., ‘sed errorem habuit iam q’ La. **62** γᾶιται H: La. **64** γαιῶς H (K^{AS}; γαιὸς Mus. = K^{g}): Alb. | κόντος H: accent. La.; κοντοὺς Mus., κόντους Alb. | ‘λαμβάνων e paraprasi Iosuae superesse videtur’ La. **65** v.l.: gl. 75 | γάκα H: La. **67** γαγεῦαι H: Salm. **68** γάκεινα H: Heins. Pears. 193 = (E. Gen.) **70** γάκυ H: Schm. | ἡδὺς γλυκύς H: Mus. **72** γακουττάνης· ἡδυποτιστής H: Schm.; ‘possis et γακουπώνεις (sive potius -πώνις)· ἡδυποτεῖς’ La. p. 503 | cf. gl. ε 7095 **73** γακτὸς H: Voss. (ϝ-) **74** v.l.: gl. 1 | γαλαθινὸν H: Salm. Pears. 193. Voss. al. = K testt. **75** v.l. gl. 65 (Ahr. Dial. 2, 124) **77** ἡδύς add. q, sed in Hippocr. αὐστηρός est **78** γαλακτιόντες H: Mus. | cf. gl. 591 (Alb.) **79** h. e. γλακτοφάγων (Kust. Jens. Luc. 54) **80** γαλεξία H: α Mus. = testt., accent. Ruhnk. tacite | Ἀθήνησι μητρὶ θεῶν ἀγομένη post ἑορτή add. q

D **81** γαλαρίας· ἰχθύς, ὁ ὀνίσκος q
D **82** γάλας· γῆ, παρὰ Εὐκλίτῳ
D **83** γάδασμον· ἐνηρόσιον
LXX **84** Γαλαάδ· πόλεως ὄνομα, ἢ μέτοικος (Hos. 6,8)
LXX **85** Γαλαλά· πόλις ⟨ἔνθα⟩ ἔθυον (Hos. 4,15. 12,12)
D **86** γαλατμόν· λάχανον ἄγριον
87 γαλερόν, γαληνόν· ἱλαρόν (g^7)q. εὔδιον (g^7)
D **88** Γαλεοί· μάντεις (Archipp. fr. 15,2 K.–A.). οὗτοι κατὰ τὴν Σικελίαν ᾤκησαν. καὶ γένος τι, ὥς φησι Φανόδημος (FGrHist 325 F 20) καὶ Ῥίνθων Ταραντῖνος (fr. 15 K.–A.)
Att. + D **89** γαλεώτης· ὁ ἀσκαλαβώτης (Ar. Nub. 173) vg^{9}AS^{16}Σ(q). ⟨Ἀττικῶς vg^{9}Σ⟩. καὶ ἰχθύς (q). καὶ ζῷον χερσαῖον
? **90** γάλη· ἐξέδρας εἶδος, καὶ †ἐν ἣ *γαλέα g^{1}AS^{14} τὸ ζῷον AS^{14}
D **91** γαλήνη· τὸ ἐπιπολάζον ἐν τῇ μεταλλείᾳ τοῦ ἀργύρου χωνευομένου
92 γαληνόν· *ἥσυχον vg^{6}AS^{13}Br^{17}. ἱλαρόν. εὔδιον
93 γαληρόν· τὸ αὐτό, καὶ γαλερόν
Prov. **94** γαλῆ Ταρτησία· ἡ Ταρτησὸς ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ἧς Ἀργανθώνιος ἐβασίλευσεν. ἔστι δὲ ἡ πόλις αὕτη πρὸς τῷ Ὠκεανῷ, μεγάλη λίαν· ὡς οὖν ἐκεῖ μεγάλων γινομένων γαλῶν εἶπε q
D **95** Γαληψός· παίζει μὲν Εὔπολις (fr. 439 K.–A.) παρὰ τὸ λαμβάνειν. ἔστιν δὲ καὶ πόλις. καὶ βοτάνης εἶδος q
D? **96** γάλι· ἱκανόν
D **97** γαλιάγκων· ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττονα ἔχων q

---

81 lex. rhet. 229,28 (q); Athen. 7,312d. 315f (Dorion) **84** gl. Proph. **85** gl. Proph. **87 (92)** γαληνόν (ἥσυχον) Paus. γ 2; Ph γ 12 (2); ἱλαρόν lex. rhet. 229,31 (q); EM 220,28 **88** μάντεις Theogn. can. 270 (50,4 C.) **89** ἀσκαλαβώτης Schol. Ar. Nub. 173; – Ἀττικῶς Σ γ 3; Schol. Nic. th. 484a; – ἰχθύς lex. rhet. 229,29 (q); Schol. Nic. ther. 484 **90** γαλέα Moer. 193,34 (γ 14 H.); τὸ ζῷον Su γ 29 **91** Plin. n. h. 34,159 **92** ἥσυχον Su γ 32 (Δ) **93** EM 220,28 **94** lex. rhet. 229,4 (q); Su γ 29; Prov. Bodl. 263 **95** lex. rhet. 230,1 (q); πόλις Harp. 77,2$^{epit.}$ (Σ″ [Ph γ 15. Su γ 38. E. Gen. p. 74 Mill. (EM 219,45)]); St. Byz. 197,11 (γ 24) **97** lex. rhet. 230,3 (q); EM 220,31; cf. Galen. lex. 90,6

---

81 γαλλ- Athen. | ἰχθῦς H: accent. Alb. | ὀνικός H: Jun. Sop. Vales. = testt. | cf. Wellmann, Herm. 23,1888,182 **82** Εὔκλῳ Salm., v. Hansen ad gl. π 1282 **83** γαλάσιον H: La. 1942,91,10 (cf. δασμός GDI 5661) **84** παλαιῶν H: Biel. Kust. | μέτοχος H: Pears. 193. Wess. Prob. 283 **85** contin. H: n. gl. Mus. | h.e. Γάλγαλα (Sop.) | add. Biel. = gl. Proph. **86** cf. Fick 1904,108 | γαλάτιον Voss. Perg. = Diosc. mat. med. 4,95, 'unde ft. γαλάτινον' La. **87** gll. 92–3 cft. Alb. **88** Galeotae audiunt St. Byz. 196,21 (γ 23). Cic. de div. 1,39 | interpunct. ante ᾤκησαν H: ed. 1521 | ταραντῖνοι H: De Pinedo ad St. Byz. **89** add. La. = K^{vg} Σ. Schol. Nic. | ἰχθῦς H: accent. Alb. **90** l. γαλῆ testt. | ἐν ἣ γαλαία H: γαλέα Jun. = Moer. **94** γάλη H: accent. Mus. = q; γαλὴ Prov. Bodl. | Ταρσία et Ταρσὸς q, Ταρτησσία et Ταρτησσὸς Su | τάρτησος H: accent. Mus. = Prov. Bodl. **95** v.l.: gl. 129 **96** contin. H: n. gl. Heins. Vales. Kust. | ϝάλι Ahr. Dial. 2,53; γ' ἅλις (Eur. Supp. 818) Schm. **97** γαλιακὸν H: Mus. (-ών, accent. testt.)

98 †γαλίαι· οἱ ὀνίσκοι
99 Γαλήνη· ὄνομα κύριον ἑταίρας (Theopomp. com. fr. 90 K.–A.) D
100 γαλιδέως· Κρατῖνος (fr. 291 K.–A.). λέγει δὲ ὡς γένει εὐτελῆ καὶ ὡς γαλῶν παῖδα γαλιδέα D
101 γάλινθοι· ἐρέβινθοι. οἱ δὲ γάλιθοι D
102 †γαλιός· παράδεισος
103 γάλις· †γαλαός D
104 γαλιώσης· ἀκολασταινούσης (com. ad. fr. *298 K.–A.) D
105 γάλλαρος· Φρυγιακὸν ὄνομα [παρὰ Λάκωσι] D
106 γάλλια· ἔντερα q D
107 γάλλοι· ἧλοι D
108 γαλλιῶται · ἀσκαλαβῶται. Λάκωνες D
109 γάλλος· ὁ ἀπόκοπος q, ἤτοι ὁ εὐνοῦχος D
110 γαλόως· ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφῆ (Γ 122) vg[5]AS[11](Br[124]) Hom.
111 γαλωνίς· χρῶμα ἵππων τὸ ὀνοειδές q D
112 γάλως· ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφή, καθάπερ Κασάνδρα τῇ Ἀνδρομάχῃ (Ζ 378) Ap. S.?
113 γαμάλη· κάμηλος, παρὰ Χαλδαίοις D
114 †γάμβριον· τρυβλίον
115 γάμβρια· δῶρα ἢ δεῖπνα γαμβροῦ D
116 *γαμβρός· ὁ ἀνὴρ τῆς θυγατρός (Ι 142 ..) AS[11] Hom.
117 γαμέσσεται· εἰς γάμον ἄξει (Ι 394 codd.) Ap. S.
118 γαμήλια· φερνή, εἰς γάμον παρασκευή, καὶ δεῖπνον, ὃ τοῖς φράτορσιν ἐποίει ὁ γαμῶν D

---

99 Ph γ 20 (cit. Theopomp.) **100** cf. Ph γ 18; Antiatt. γ 33 **106** lex. rhet. 230,4 (q) **109** lex. rhet. 230,5 (q); Su γ 41 | **110** Schol.; E. Gen. p. 74 Mill. (EM 220,12); Ar. Byz. fr. 269 S.; cf. Su γ 43; Hellad. ap. Phot. Bibl. 530a4 **111** lex. rhet. 230,6 (q); EM 220,32 **112** Ael. Dion. γ 1; – ἀδελφή Ph γ 22; Ap. S. 53,31; Schol.; Poll. 3,32 **116** lex. rhet. 228,32 **117** Ap. S. 53,30

---

98 dittogr. gl. 81 agn. Wellmann **99** γαλίνη H: Heringa Obs. 211 = Ph **100** γαλίδεως H: accent. Schm.; γαληδέα Mus. (γαλι- Pears. 194. Voss), γαλλιδεύς Antiatt. (γαλι- Bekker) | δὲ ὡς τὸν εὐτ. H: La.; ἰδίως τὸν εὐτ. Erbse 1955,136 | ὡς γαλὸν H: Ruhnk. ap. Valck. ad Theocr. p. 402A; ἁπαλὸν Erbse | γαληδέα H: Pears. Voss. **101** ad fin. γαγ´ H, θθ sscr. et ft. del.: La. | cf. gl. 302. Solms., Beitr. 222 **102** v.l. gl. 150 (Voss.) **103** γλαμός ci. La. **104** λαγιώσης Solms. 1898,473 | gl. ε 121 ci. La. **105** cf. gl. 288 | incl. Kust., qui ad gl. 104 ft. ref., ad gl. 106 ft. La. **106** ϝάλλια Lidén KZ 1933,22–3 **107** ϝ Pears. 194, cf. Be. 1,37. Bois. 321 **108** h.e. γαλιῶται pro γαλε- (Voss.) | ἀσκαλαβώτησις H: Mus. **110** γάλος H (Hellad.): Mus. = E. Gen. (Schol. Su); γάλως K[SBr] Ar. Byz.; γαλοωνη K **111** γαλῶμες q, γάλωνες EM (‘neutrum placet’ La.) **112** γαλὶς H: Scal. Voss. Kust. = testt. **114** h.e. γαβένιον La. coll. gl. 4 **115** γαμβρία H: accent. Kust. | ‘Lesbium’ La. **117** γαμήσεται H: Schm. (-σ- Voss.) = Ap. S. | ἄξεται H: Schm. = Ap. S. **118** γαμηλία H: accent. Mus. | φέρνη H: accent. Mus. | παρασκευὴν H: Scal. Pears. 194

D **119** γαμήλιος· ὁ εἰς τοὺς γάμους πεσσόμενος πλακοῦς (Philet. com. fr. 13, 5 K.–A.) q

D **120** Γαμηλιών· ὁ ⟨ζʹ⟩ τῶν μηνῶν, τῆς Ἥρας ἱερός

Att.? **121** γαμησείειν· γαμητικῶς ἔχειν. καὶ γαμεῖται μὲν ἡ γυνή, γαμεῖ δὲ ὁ ἀνήρ

Eur. **122** *γ' ἄμμοροι· ἀμέτοχοι, ἐστερημένοι (Eur. Hec. 421) g¹A⁷

D **123** γάμοι· ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν γάμων. ἡ δὲ δευτέρα ἐπαυλία

D **124** γαμοτελεῖν· γάμους ἐπιτελεῖν

D **125** γαμόροι· οἱ περὶ τὴν γῆν πονούμενοι. ἢ μοῖραν εἰληχότες τῆς γῆς. ἢ οἱ ἀπὸ τῶν ἐγγείων τιμημάτων τὰ κοινὰ διέποντες (Aesch. Suppl. 613)

D **126** γαμφηλαί· γνάθοι, σιαγόνες. ⟨Ὅμηρος δὲ ἐπὶ ἀλόγων (Τ 394)⟩

127 γαμφαί, γναμφαί· γνάθοι [Ὅμηρος δὲ ἐπὶ ἀλόγων]

128 *γαμφηλῇισι· σιαγόσι (Π 489) g²AS⁸

129 †Γάμψηλοι· πόλις Μακεδονίας

130 *γαμψόν· ποίκιλον (AS¹⁰), καμπύλον [A¹⁰], ἐπικαμπές Br¹⁶¹(AS¹⁰)

D **131** γαμψωλά· καμπή, οἱ δὲ ἄκρον, ἢ περιφέρεια

Hom. **132** *γαμψώνυχας· ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἔχοντας (Π 428) vg⁴AS⁶(Br¹⁹Σ)

D **133** γάμων ἔθη· τὰ προτέλεια καὶ ἀπαρχαὶ καὶ τριχῶν ἀφαιρέσεις τῇ θεῷ πρὸ μιᾶς τῶν γάμων τῆς παρθένου

D **134** †γᾶν· ἀγγεῖον, σκύφῳ παραπλήσιον

D **135** γάνα· χέρσος, γῆ

D **136** γᾶναι· περιπτίσαι

D **137** γανάσσαι· σμῆξαι, πλῦναι

D **138** γανάσσας· καλῶς ⟨...⟩

139 *γαναυγέας· τέλειος ἐν τῷ ὁρᾶν AS¹⁰

D **140** [γανδᾶν ἢ] γανᾶν· λάμπειν

D **141** γανδάνειν· ἀρέσκειν

---

119 lex. rhet. 229, 3 (q); EM 221, 6 **120** lex. rhet. 228, 26 (V¹) **121** | Schol. Eur. Med. 606; cf. Poll. 3, 45; lex.Vind. 37, 13 **122** cf. Su γ 45 (Δ) **126** E. Gen. p. 74 Mill. (EM 221, 12); cf. Poll. 2, 93 **128** Ap. S. 53, 34; Schol.; Schol. Ar. Equ. 198a; cf. Su γ 51 (Δ) **130** ἐπικαμπές Su γ 54 **131** (Theogn. can. 676 [111, 27 C.]) **132** Σ γ 4; Schol.

---

119 πλασσόμενος testt. **120** γαμηλίων H: accent. Scal. = lex. rhet. | add. Mein. 1857, 612 (lac. indic. Pears. 194) **121** γαμησσείειν H: Mus. **122** γάμμοροι H (K): Pears. 194. Pors. ad Eur. Hec. 425 (= 421); γάμβορος Su **123** παλία H: Sop. Pears. 194. Voss. al. **125** ἀγγέων H: Mus. **126** γαμφῆλαι H (Poll.): accent. Pears. 194. Kust. = E. Gen. | incl. trsp. e gl. 127 G. Dind. **127** γαμφή H^c | extr. ad gl. 126 trsp. G. Dind. **128** γαμφηλαῖσι H^c **129** v.l. gl. 95 (Pears. 194. Kust.) **130** τὸ κοιλόν Cor. **131** γαμψῶλα H: accent. La.; -ωλή Theogn. **134** γάϊνον ci. La. ('figlinum', cf. SEG 9, 72, 118); γᾶν⟨α⟩ Krek. 1996, 85 ut neogr. dial. | ἀγγίον H: Mus. **136** γάναι H: accent. Be. 1914, 374 | περιπτύσαι H: Solms., Unters. 280 **137** γανᾶσσαι H: accent. Mus. | ἡδύναι H: La. **138** ⟨σμήξας⟩ La. (post Kust.) **139** h.e. παναυγέας (Kust.) | τελείους Mus. **140** dittogr. del. La. **141** ϝαν- (Alb.)

142 Γάνδαρος· ὁ ταυροκέρατος, παρ᾽ Ἰνδοῖς D

143 γάνδίον· κιβώτιον D

144 γάνδομα· πυροί D

145 γανδόμην· ἄλευρα D

146 γάνδος· ὁ πολλὰ εἰδὼς καὶ πανοῦργος. τινὲς δὲ γάσος D

147 γάνεα· κήπους D

148 γανεῖν· λευκαίνειν D

149 γανῖται· δάπανοι. ἄσωτοι D

150 γάνος· παράδεισος S^{9}. χάρμα. φῶς. αὐγή. λευκότης. λαμπηδών. ⌊ἡδονή (Eur. Bacch. 383) vg^{5}AS^{9}. καὶ ἡ ὕαινα, ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Βιθυνῶν D + Eur.

151 *γανόωντες· λελαμπρυσμένοι g^{6}AS^{11}, λάμποντες (Ν 265) S^{11}Br^{163} Hom.

152 *γάνυμαι· χαίρω vg^{1}S^{13}

153 *γανύμενος· χαίρων (Cyr. in Ioh. 1, 124, 31) g^{3}(Σ)

154 γανυρόν· λευκόν. ἡδύ. ἱλαρόν D

155 γανύρματα· ἀρτύματα q D

156 γανύσσεται· χαρήσεται S^{14}, διαχυθήσεται, αὐξηθήσεται, εὐφρανθήσεται (Ξ 504) q Hom.

157 γάνυται· *χαίρει AS^{8}(Br^{7})q. εὐφραίνεται AS^{8}. λαμπρύνεται S^{8}. καὶ γελᾷ. ἥδεται (Υ 405) q Hom.

158 †γανυτελεῖν· †γανοπελεῖν. ἡδύσματα ποιεῖν D

159 γανωθείς· λαμπρυνθείς Br^{8} D

160 γανῶσαι· λαμπρῦναι D

161 γάπεδα· ἄγροικοι καὶ οἰκεῖαι D

162 γαπελεῖν· ἀμελεῖν D?

---

148 EM 223, 45 **150** – λαμπηδών EM 223, 46 **151** Schol.; cf. Su γ 58 (Δ) | **153** cf. Σ γ 5; gl. Dionys. 24D **154** λευκόν EM 223, 45 **155** lex. rhet. 230, 8 (q) **156** διαχυθήσεται – lex. rhet. 230, 9 (q) **157** χαίρει Ap. S. 53, 28; EM 221, 17; χ. et γελᾷ – lex. rhet. 230, 7 (q); χ. et ἥδεται Schol. **160** EM 223, 44

---

142 ταυροκράτ(ης) H: Salm. Plin. exer. p. 698 | nomen Sivae interpr. Charpent. 1912, 92–3 ('frustra' La.); Skt *kandara* cft. Goossens 1943, 52–3 **143** gl. 26 cft. Sop., Lat. *gandeium* La. **144** γάνδη(?)μα H: Mus. **146** δὲ γάδος H: Ahr. Kl. Schr. 372, 1 e gl. 189 **147** κόπους H: Salm. in HA p. 45; cf. gl. 150 **148** λευκάναι EM **149** γανιταὶ H: accent. Kust. | δαπανοὶ H: accent. Mus. | Lat. *ganeo* cft. Hofm. Wb. 582 **150** v.l.: gl. 102 | παράδεισος Cyprium teste EM; Hebr. *gan* 'hortus' cft. Heins., cf. Orel 1985 | υἱενὰ H: Mus.; ὕαινα = γλαν- vel γαν- Arist. h. an. 594a31 | βυθινῶν H: HSt. Ind. **151** γανοῶντες H: accent. Mus. = K^{Br} Schol. **154** γανερόν EM **155** γανύματα q; 'ρ Eretriense, si recte traditur' La. **156** γανύσεται H (q): La. = K | αὔξεται ἢ εὐφραίνεται q **157** χαίρεται K^{Br} **158** γανυ⟨ρο⟩τελεῖν Erbse 1955, 137, 2; ϝαδυποιεῖν Baun. 1911, 374–5 | ϝαδοπτᾶν vel ϝαδυπέττειν Baun., γανοπέττειν Cor. **159** γανωδεὶς H: Mus. = K **161** ἀγροικικαὶ οἰκίαι Salm. (οἰκίαι et Guyet); ἄγροι οἰκεῖοι Blomfield **162** def. Be. 1911, 354 (< *γαπελής = κεχηνώς), 'vereor ut recte: latet ⟨οὐκ⟩ ἀλέγειν' La.; ὀλι⟩γαπελεῖν Leum., 'sed ὀλιγηπελέων vulgo ἀθενής, ἄτονος explicatur' La. p. 508

D **163** γάπος· ὄχημα. Τυρρηνοί
D **164** γάραβος· ὀλολυγών
D **165** γάργα· αἴγειρος
D **166** γαργαίρειν· λάμπειν (Sophr. fr. 29 K.–A.?). πληθῦναι (Cratin. fr. 321 K.–A.), κινεῖσθαι, σπαίρειν
167 γάργαλα· πλῆθος, πολλά
D **168** γαργαρισμός· κνῆσις σώματος (Heges. com. fr. 1, 16 K.–A.)
169 *γαργαρίζει· ἐρεθίζει $g^4A^7Br^{20}\Sigma(g^3v^4S^7)$
D **170** γαργαλισμός· γαγγαλισμός, ἡδυπάθειά τις· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ γάργαλος καὶ γαργάλη (Ar. fr. 181. Diphil. fr. 24 K.–A.)
D **171** γαργαρίς· θόρυβος
D **172** γαργαρεών· κιονίς, ἡ καὶ σταφυλίς (Hippocr. progn. 23 [2, 178, 9. 14 L.]) q
Hom. + D **173** Γάργαρον· *ἀκρωτήριον $g^1A^6S^8$ ὄρους Ἴδης (Θ 48) A^6S^8. καὶ πόλις Τροίας πλησίον Ἀντάνδρου
D **174** γάργασις· γαργάλη ὑπὸ †σταθμοῦ
D **175** γαργάρται· λίθοι αὐτοφυεῖς
D **176** γαρέλαιον· γάρος καὶ ἔλαιον
D **177** Γαργηττός· δῆμος Ἀθήνησι ⟨Αἰγηΐδος⟩ φυλῆς, ὅπου δοκεῖ κεῖσθαι τὸ σῶμα Εὐρυσθέως
D **178** Γαρίμαντας· τοὺς βαρβάρους, οἱ δὲ ἔθνος Λιβυκόν (cf. Hdt. 4, 174)
D **179** γάρκαν· ῥάβδον. Μακεδόνες
180 [γαρμαφών. λευκότης. λαμπηδών]
D **181** γάρνον· τὸ ἔσω τῆς πλήμνης σιδήριον, ὃ τὸν ἄξονα τρίβει
D **182** γάρρα· ῥάβδος

---

167 πλῆθος Ph γ 34; Schol. Ar. Ach. 3 (Su ψ 22) **169** Σ γ 8 **170** le. Su γ 62; cf. Erot. γ 9 (cit. Ar. et Diph.); γάργαλος Phryn. praep. soph. 56, 9 **172** lex. rhet. 230, 10 (q); Erot. γ 1; cf. E. Gen. p. 74 Mill. (EM 221, 37) **173** – Ἴδης Schol.; cf. Ap. S. 53, 32; St. Byz. 198, 20 (γ 34) **177** Ph γ 36; St. Byz. 199, 16 (γ 37); Schol. Ar. Thesm. 898 **178** | St. Byz. 198, 18 (γ 33) **181** lex. rhet. 230, 11 (q); EM 221, 44; Poll. 1, 145

---

163 τυρηνοί H: Mus. **164** ὀλολυγῶν H: accent. Mus. **166** πληθύναι H: accent. La. | κινεῖσθαι ad καρκαίρειν Kust. coll. Schol. Υ 157, item σπαίρειν Schm. **168** κίνησις H: Hemsterh. **169** γαργαλίζει H (K^{vS}): La. = $K^{gABr}\Sigma$ **170** γαργαρισμὸς H: Schm. = Su Erot. | γαργίλη H: Nunnes. ad Phryn. p. 15 = Erot. **171** γαργαρης (acc. dub.) H (-ρὴς Ald.): Guyet. Voss.; cf. Conom. 1966, 71 **172** σταφυλή testt. **174** γαργαλέη H: G. Dind. | ὑποσταθμοῦ H (ὑποστάθμη Mus.): sep. Schm.; ὑπὸ σταφυλίου ci. La. **175** γαγάται Schm. **176** γάρελον H: Sop. **177** γάργηττος H: accent. Mus. = Ph St. Byz. | ἀθηνήισι H: Mus. | ⟨τῆς αἰγήιδος⟩ Mus. = testt. (Ph om. τῆς) **178** γαριμάντας H: accent. Schm. coll. Hdn. π. παθ. ap. EM 221, 41; Γαράμαντας Voss. Jens. Luc. 54 = (St. Byz.) | v.l.: gl. 409 **179** gl. 182 cft. Pears. 195, etiam gl. 186 Fick KZ 1874, 203; cf. Pisani 1948, Kalléris Mac. 136 sq. (ϝά-) **180** dittogr. gl. 150 post Pears. 195 agn. Schm. **181** γάρκον q EM

183 γάρρης· ἄρρης D
184 γαρρίαι· γάμοι D
185 γαρριώμεθα· λοιδορούμεθα D
186 γάρσανα· φρύγανα. Κρῆτες D
187 γᾶς· χώρας, γῆς (Eur. Hec. 940 ..) Eur.
188 γᾶσσαν· ἡδονήν D
189 γάσος· ὁ ἀπατεών. ὁ πολλὰ εἰδὼς καὶ πανοῦργος [ὡς Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ] D
190 γαστέρες οἷον· τροφῆς μόνης ἐπιμελούμενοι q, ⟨ὡς Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ (26)⟩ D
191 γαστερόχειρες καὶ ἐγχειρογάστορες· οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶντες (Antim. fr. 66 M. SH 77 c. Suppl.) D
192 γαστέρι μάργῃ· τῇ γαστριμαργίᾳ (σ 2) Hom.
193 γάστρα· γογγυλίς. ἢ κράμβη D
194 γάστραι· τὰ ὀπίσθια τῶν μηρῶν Br^{10} D
195 γαστρίαν· στρόφον ἢ διάρροιαν D
196 γάστριδες· οἱ τὰς ἕλμινθας ἔχοντες. γίνονται δὲ ἐν ταῖς κοιλίαις αὗται, ὥσπερ τὰ θηρία q … D
197 *γαστρίζεσθαι· λαβρότερον τρέφεσθαι vg^{1}AS^{3}Br^{21}(Σ) ὑπὲρ τὴν χρείαν, ἤγουν γαστριμαργεῖν vg^{1}AS^{3}Br^{21}
198 γαστρίμαργοι· τῇ κοιλίᾳ μαινόμενοι. ἀκρατεῖς q. ἄπληστοι πολυφάγοι
199 γάστριον· πέμμα σησαμῶδες, παρὰ Κρησίν q D
200 γάστρις· ὁ πολυφάγος, ἢ ἀκρατὴς περὶ τὴν γαστέρα (Ar. Av. 1604 ..) q D

---

190 – ἐπιμελούμενοι lex. rhet. 230, 15 (q); EM 221, 53 **191** lex. rhet. 230, 13 (q); EM 221, 52; cf. gl. ε 335. E. Gen. p. 97 Mill. (v. SH l. c.) (EM 313, 29) **192** Schol. **193** Athen. 9, 369a **196** lex. rhet. 230, 16 (q); – ἔχοντες EM 221, 54; cf. Σ″ (Ph γ 40. Su γ 72); cf. Suet. convic. 233 **197** – τρέφεσθαι Σ γ 9 **198** – ἀκρατεῖς lex. rhet. 230, 18 (q); πολυφάγοι EM 222, 15 **199** lex. rhet. 230, 19 (q); EM 221, 45 **200** lex. rhet. 230, 20 (q); EM 222, 3; ἀκρατὴς – Ael. Dion. γ 3; Σ″ (Ph γ 40. Su γ 72)

---

183 ϝάρρης Danielsson, Eranos 3, 87 | ἅρρης H: spir. Mus.; ἄρρην Kuk. ('immo ἄρσην' La.) **184** cf. Danielsson l. c. 88, 2 **185** Lacon. Be. 2, 369 **186** Lidén, Stud. altind. u. vgl. Sprachgesch. 7 **188** γάσσαν H: accent. La.; e *ϝαδ-ja Baun. 1911, 375–6 **189** v. gl. 146 | ὡς κτλ. ad gl. 190 trsp. Sop. Heins. Pears. 195 **190** γαστερέσσοιον H (γαστέρες· οἱ testt.): Mus. **191** γαστεροχεῖρες H: accent. Mus. = testt. | ἐκχειρογάστορες H: Kust. Alb. = testt. (ἐγχειργ- E. Gen.) | ἐπὶ H: Mus. = testt. (nisi ἐκ E. Gen.) **192** μαργῆ H: accent. Mus. = Schol. | γαστριμαργ H, -μάργῳ Ald.: Heins. Kust. = Schol. **193** γαστορὶς H (γαστέρας et γαστέας Athen.; v. gl. 204): Schm. **195** διάνοιαν H: Kust., cf. Hippocr. vet. med. 10 (1, 592, 10 L.) **196** γαστρίδες H (q EM): accent. Mus. = (Σ″ Suet.) | ἑλμενεῖς H: Mus. = q EM Su; ἕλμεις Ph **197** contin. H: n. gl. Mus. | ὑπὲρ τὴν χρ. cum γαστριμαργεῖν coniung. K **199** σισαμῶδες H: Scal. Salm. Palm. = testt. | π(αρὰ) ἀκρισίω H: Cas. in Athen. 922 = testt.

D **201** γαστρίσαι· εἰς γαστέρα πλῆξαι (Ar. Vesp. 1529). ἢ χορτάσαι

D **202** γαστροοίδης· προγάστωρ. καὶ γαστροπίων

D **203** γαστρόπτης· σκεῦός τι μαγειρικόν

204 γασταία· ἡ γογγυλίς. Λάκωνες

D **205** γατειλαί· οὐλαί

D **206** †γάστρι· τὰ σπαρθέντα πρὸς τὸ λιστρευθῆναι. οἱ δὲ κύαμοι ⟨ἢ⟩ ῥάφανοι, οἷς ἀντὶ κόπρου χρῶνται, ὅταν αὐξηθέντα λιστρευθῇ

207 γαυλός· *ὁ ἐξ ἀλλοτρίων ζῶν vg[3]AS[7]. ἢ κάδος, ἐν ᾧ τὰ πλοῖα ἀντλεῖται q

Ap. S. + Att. **208** γαυλοί· τὰ ποιμενικὰ τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα (ι 223) S[9]. καὶ τὰ Φοινικικὰ πλοῖα γαῦλοι καλοῦνται (Hdt. 8,97,1 ..). καὶ γαυλικὰ χρήματα τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων (Xen. Anab. 5,8,1 v.l.) q. τινὲς δὲ καὶ τὰς χύτρας γαυλοὺς καλοῦσι (Antiphan. fr. 223,5 K.–A.)

D **209** γαύρηξ· ὁ γαυριῶν (Alcae. fr. 439 V.)

210 γαύρης· ὁ σεμνυνόμενος

LXX **211** *γαυριᾷ· σεμνύνεται, χαίρει (Iob 39,21) S[10]

LXX **212** *γαυρίαμα· καύχημα. ἴέπαρμα Br[13]. φρύαγμα (Sir. 43,1 ..)

213 *γαυριῶν· χαίρων, ἀγαλλόμενος. ἐπαιρόμενος. ἀλαζονευόμενος AS[8]

D **214** γαῦρος· αὐθάδης. σεμνός. μεγαλοπρεπής. ἢ μετέωρος q. Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ (fr. 788,1 K.)

215 *γαύρῳ· μεγάλῳ vg[1]AS[4](Σ). ἀκαταπλήκτῳ g[1]AS[4](Σ)

D **216** γαυσάδας· ψευδής

D **217** γαυσαλίτης· ὄρνεον, παρὰ Ἰνδοῖς

D **218** γαυσόν· σκαμβόν, στρεβλόν (Hippocr. artic. 77 [4,310,10 L.] ..) q

D **219** γαυσῶσαι· περιελάσαι. κάμψαι

---

201 – πλῆξαι cf. Schol. Ar.; cf. Poll. 2,175 **202** le. Eust. Od. 1684,28 (1,414,5 St.) **203** (Poll. 10,105) **207** – ζῶν Su γ 73; κάδος – lex. rhet. 230,23 (q) **208** – πλοίων lex. rhet. 230,21 (q); – ἀγγεῖα Ap. S. 53,27; Schol. 223a; E. Gen. p. 74 Mill. (EM 222,25); Su γ 73; Schol. Theocr. 5,58c; cf. Ioh. Philop. de voc. A γ 10; Φοινικικὰ πλοῖα gl. Hdt. 464,3; EM 221,47; (Poll. 1,82); γαυλικὰ – πλοίων EM 221,48 **212** gl. Sir. **214** – μετέωρος lex. rhet. 230,26 (q) **215** Σ γ 11 **218** lex. rhet. 230,27 (q); EM 221,46; Erot. fr. 44 (σκαμβόν expl. Bacch., sed εἰς τὸ ἔσω ἢ εἰς τὸ ἔξω ἀποκεκλικός Erot.)

---

201 εἰς τὰ στέρνα H: La.; εἰς τὴν γ. Schol. Ar. **202** γαστροειδὴς H: Arnald. Lect. 31 = Eust.; γαστροΐδης Schm. | γαστροποιῶν H: Guyet. Heins. **203** γαστρόπης H: Jungerm. = Poll. **204** v. gl. 193 **205** γατάλαι H: Alb. post Kust.; ϝατηλαί Be. Lex. 339 **206** γατρι⟨πτα⟩· τὰ ci. La. | add. Mus. | ῥόφανοι H: Mus. **207** γαῦλος H (Su): accent. Schm. = q | 'K ad aliud l. pert.' La. | κάδος κτλ in gl. 208 post ἀγγεῖα praebet q **208** l. γαῦλοι H (E. Gen. Poll.): accent. Kust. = cett. testt. | φοινικὰ H (EM[2] gl. Hdt.): Salm. Brun. Sorb. al. = q; Φοινικᾶ Lob. Phryn. 148 | γαύλους H: accent. Schm. **214** μελοπρεπ(ης?) εὖ ἢ μετ. ἀριδ( ) H: Mus. | φιλοκτίτῃ H: Mus. **215** ἀκαταλήπτω H: Pears. 196 = ΚΣ **216** Ind. goṣadı, gosadi cft. Leum. (La. p. 508) **217** 'avis e Kosala' Gooss. 1943,53 **219** προσελᾶσαι H: Herw. 1895,336, accent. Mus.

220 γαφάγας· σκώληξ, ὃν ἡμεῖς γῆς ἔντερον λέγομεν. Συρακούσιοι (gl. Ital. 10 K.–A.) q D
221 γάφυτον· γηγενές D
222 γάχυτον· ἐκ γῆς ῥέον D
223 [δούπησεν· ἐψόφησεν]
224 γέαρ· ἔαρ D
225 †γεβοῦς· ζυγά
226 †γεάγια· κουράλλια
227 γεγάασι· γεγενημένοι εἰσίν, ὑπάρχουσι (Δ 325 ..) Hom.
228 *γδοῦπον· ψόφον (S^{1})
229 γεγακώς· γεγενημένος D
230 [γεγάλημαι·] γεγαλήνισμαι· διακέχυμαι D
231 *γεγανωμένη· λελαμπρυσμένη (Ps. Hippocr. ep. ad Ptol. p. 285, 18 Erm.) vg^{5}AS^{12}(Br^{26}Σ)
232 γεγαυῖα· γεγενημένη (Ap. Rh. 3, 535) Br^{28} D
233 γεγαώς· γεγονώς, ὑπάρχων (Hes. fr. 280, 19)
234 *γεγαῶτα· γεγονότα, ὑπάρχοντα (Ι 456) (vg^{3}) Hom.
235 *†γέγγει· βρέχει g^{4}AS^{11}Br^{59}
236 γέγηθεν· *χαίρει (Θ 529) vg^{1}AS^{7}Br^{27}Σq. ἥδεται. γελᾷ (Eur. Hipp. 631) q Hom. + Eur.
237 *γεγηθότες· χαίροντες (Greg. Naz. c. 2, 2, 7, 74 [37, 1556, 1 M.]) S^{15} Greg. Naz.
238 γεγηθώς· χαίρων (Dem. 18, 291 ..) Att.
239 γενειάτας· τρίγλας (Sophr. fr. 30 K.–A.). οἱ δὲ τράγον D
240 γεγλάφαται· κεκοίλανται D
241 †γεγλύπονται· ἀντεγκλέονται
242 γεγραμμένοι· ἐξωστρακισμένοι. ἢ ἐζωγραφημένοι D
243 γεγριφώς· ὁ ταῖς χερσὶν ἀλύων D

---

220 lex. rhet. 230, 29 (q); EM 221, 49 **227** cf. Schol.; E. Gen. p. 74 Mill. (EM 223, 39) | lex. Greg. carm. (ord. alph.) γ 16 **231** cf. Σ γ 12; lex. αἱμ. γ 3; E. Gud. 300, 16 **235** Zonar. 432 **236** lex. rhet. 230, 31 (q); χαίρει Σ γ 13 **239** Athen. 7, 325c (cit. Sophr.)

---

220 γαφάτα H: Guyet. Heins. Bentl. Ep. ad Mill. 89 (2, 354) = testt. **222** γάφυτον H: HSt. Ind. **223** contin. H: n. gl. et γ ins. Mus. | '= gl. δ 2262 ad gl. 228 olim adscripta, cf. EM 308, 55' La. **224** ϝέαρ Sorb., cf. gl. 544 (Alb.) **225** γεβοὺς H, γέβους Mus.: accent. La. | 'e μεσάβους mutilata' La. **226** v. l. gl. 294 (Arcer. Salm. Pears. 196. al.) **228** γέβουπον H: Pears. 196. Voss. = (K) | 'cf. Heracl. Miles. fr. 28, qui vix recte gl. Epirotarum dicit' La. **229** γεγάκω H: La. | γεγενημένος ὦ Ald. **230** dittogr. incl. La. | γεγαλήνησμαι H: Mus. | διακέχυται H: Mus. **232** ἐκγεγεν. K **234** γεγαότα H: Mus. = (K) **235** h. e. τέγγει = gl. τ 298 (Sop. Guyet. Pears. 196) **239** γεγιώτας H (γενειᾶτις Athen.): Kust., qui τράγον ad Dor. γενειάταν rettulit **240** γέγλανται H: Schm., probante Wack.* **241** γεγλύπωνται H^{c}; γεγιγγλύμωνται Kust. (Hippocr. arctic. 45 [4, 190, 11 L.]) | ἀντεγκλείονται Mus. **243** ἀλοῶν H: Wack.* coll. ι 398. gl. 920 (obloq. Chantr. 1955, 61); ἀλιεύων Schm.

244 γεγυναικωμένα· πέμματά τινα, ὧν γυνὴ ἥψατο, καλεῖται οὕτως (com. ad. fr. *299 K.–A.)

D **245** γεγυρωμένον· κεκαμμένον, ἠτονηκότα τῷ σώματι (q)

D **246** γεγωναί· αἱ ὁμιλίαι

D **247** γεγωνεῖν· μεγαλοφωνεῖν (M 337). ἤδη δὲ φθέγγεσθαι (Plat. Hipp. mai. 292d) q

D **248** γεγωνοκώμη· ἡ μέγα κεκραγυῖα … (com. ad. fr. *194 K.–A.)

249 *γεγωνόν· τὸ ἐξάκουστον AS^{8}Σ(g^{2}Br^{24}). μεγαλόφωνον (Antiphan. fr. 194, 2 K.–A.) (Br^{24})

250 γεγωνός· μεγαλόφωνος

Hom. **251** γεγωνέειν· ἐξάκουστον βοῆσαι (M 337)

252 *γέγονεν ἐν καλῷ· ἐν καλλίστῳ AS^{13} (vg^{6}Br^{58}Σ) ⟨διέπρεψεν AS^{13}⟩ (Cyr. in Esai. 70, 205D)

253 γεγωνήσω· βοήσω

Hom. **254** *γεγωνέμεν· ἐξάκουστον φωνεῖν (Θ 223 . .) AS^{14}

D **255** γεγωνίσκει· λέγει

Hom. **256** γεγωνώς· κράξας (Θ 227)

Hom. **257** γεγωνώς· κραυγάζων, βοῶν (Λ 275)

Eur. **258** *γεγώς· γεγονώς, ὑπάρχων (Eur. Phoen. 123 . .) AS^{9}

259 *γέῃ· τῇ γῇ vg^{1}AS^{3}

260 *γεηπόνος· γεωργός AS^{4}

261 †γειγνοῖα· γείτονα†

Eur. **262** γειναμένη· ἐνεγκαμένη, ἡ πατρίς, ἀφ' ἧς ὑπάρχει (Eur. Tr. 825)

263 γειναμένοις· γονεῦσι (Xen. ap. 20)

Hom. **264** *γείνατο· ἐγέννησε (Α 280) AS^{3}

Ap. S. **265** γείνεαι· γεννήσεις (υ 202)

D? **266** γεῖθρον· ἔνδυμα

---

245 lex. rhet. 230, 32 (q); EM 244, 55 **247** cf. lex. rhet. 230, 33 (q); Schol. Plat. (14) **248** cf. EM 224, 27; Suet. convic. 50 **249** Σ γ 15 | **251** Σ γ 16 **252** cf. Σ γ 14 **256** cf. Schol. **257** βοῶν Schol. **264** Schol.; Su γ 215 (Δ); E. Gen. p. 75 Mill. (EM 229, 15); Hdn. epim. 15 **265** Ap. S. 54, 21; Schol. 202b

---

244 γεγυνε(?)κωμένα H: Mus.; 'scl. in sacro quodam, a quo mulieres prohibebantur' La., cf. Riess 1946, 109 **245** γεγυρανόμενον (-ωμένον Mus.)· κεκαυμένον H: Heins. Salm. Voss. = testt. | ἠτονι(?)κότα H: Mus. = testt. **246** γεγοναὶ H: Mus. **248** γεγωνοκόμη H: Heins. Palm. Kust. = testt. | κεκραυγυῖα H: Schm. tacite **251** βοῆς H: Schm. = Σ **252** γέγωνεν H: Pears. 196 = KΣ | add. La. = K^{AS} | expl. καλλίστως ἔσχεν K^{vgBr}Σ **257** γεγωὼς H: Heins. = Schol. **261** v. l. gl. 278 (Guyet. Salm. Palm.) **262** ἢ H: La. tacite **263** γεναμένοις H: Ald. **265** γεινεαὶ H: accent. Alb. = testt. | γεννήσει H: Alb. = testt. **266** 'cf. gl. 454. ει si rectum, analogiae verbi ϝείνυμι debetur' La.

267 γεῖσα· τὸ ἐν ταῖς οἰκίαις, ἢ τειχῶν ἐξέχον κυμάτιον (Eur. Phoen. 1158). οἱ δὲ πρὸ τῶν θυρῶν στέγασμα. καὶ τὰς ὤας τοῦ ἐνδύματος γεῖσα λέγουσιν (Ar. fr. 802 K.–A.) D
268 *γειοκόμον· γεωργόν (AS^{7})
269 *γείσας· ἐξοχὰς τῶν οἰκοδομῶν AS^{4}
270 *γείση· ἐκθέματα AS^{12}
271 γεισηποδίζειν· τὸ προσβάλλειν τὰ γεῖσα Br^{102}q ἐν τοῖς τοίχοις q D
272 *γεῖσον· στεφάνωμα οἴκου (Eur. Or. 1570) AS^{9}Σ(vg^{2}Br^{164}) Eur.
273 γείσωσις· τὸ τῆς στέγης ἐξέχον q D
274 †γείτη· βάμματα ἐξ ἐρίων
275 γειτνία· πλησιασμός
276 *γειτνιῶντες· πλησιόχωροι AS^{10}
277 γειτνιῶν· ἐγγίζων (Men. Dysc. 11)
278 γειτνίαι· γειτονίαι
279 γειτνιᾶν· γειτονεῖν q
280 γείτον'· ἐγγύς q. καὶ γεῖτος γράφεται αὐτό Eur.?
281 *γειτόνημα· γειτνίαμα (Plat. leg. 705a) AS^{11}
282 *γειώρας· γείτονας AS^{6}, ἐξ ἄλλου γένους κολλωμένους τῷ Ἰσραήλ AS^{5}(vg^{1}), προσηλύτους (Exod. 12, 19) (v^{γιω1}) q. ἢ τοὺς περὶ τὴν γῆν διαπονουμένους LXX
283 γέκαλον· ἥσυχον D
284 γέκαθα· ἑκοῦσα D
285 γέλαν· αὐγὴν ἡλίου D
286 γέλανοι· εἶδος ἵππων δυσγενῶν καὶ εἰς πόλεμον οὐκ εὐθέτων D
287 γελαρής· γαληνή. Λάκωνες D
288 γέλαρος· ἀδελφοῦ γυνή, Φρυγιστί D
289 †γελαιώς· ὁ γέλως

---

267 cf. lex. rhet. 231, 1 (q) (cit. Ar.); πρὸ – στέγασμα E. Gen. p. 75 Mill. (EM 229, 35); καὶ – cf. EM 229, 42 (cit. Ar.) **271** lex. rhet. 231, 5 (q); (Poll. 7, 120) **272** Σ γ 17; cf. Schol. Eur. **273** lex. rhet. 231, 7 (q); EM 229, 41 **279** ? lex. rhet. 231, 8 (q) **280** lex. rhet. 231, 9 (q) **282** ἐξ – κολλ. Zonar. 426; προσηλύτους lex. rhet. 231, 10 (q)

---

267 γείσατο· ἐν H: Guyet. Pears. 196. Voss. = testt. | ταῖς οἰκοδομαῖς ναῶν et ⟨τὰ add. Bekker⟩ τῶν θ. στεγάσματα q | γείσας H (q): Ruhnk. in Alb. Auct. = EM^{2} **269** γεῖσσα Arnald. Lect. 32; γεῖσα Schm. **270** γεῖσα Mus. **271** γεισαποδίζειν H (γεισι- Heins. = q): La. = K Poll. | τείχη H: Guyet. Biel. = K q **273** ἔκθετον testt. **274** v. l. gl. 292 (Salm.) **278** v. l.: gl. 261 | γειτωνίαι H: Pears. 196 **279** γειτονᾶν· τὶ γειτονιᾶν q **280** γεῖτον H (γείτων q): La. coll. e.g. Eur. Cycl. 281 | καὶ – αὔτο incl. Schm. tacite | γὰρ H: Schm. **281** γητόνημα H: Maussac = K **282** καλουμένους H: Valck. Gl. sacr. ex Hes. 9 = K^{AS} (Zonar.), προσκολλ.K^{vg} **283** γέγκαλον H: Guyet. Salm. Voss. (ϝ-) **284** γεκαθὰ H: accent. Ahr. Dial. 2, 53 tacite; Cret. ϝεκαθ(θ)α agn. Kretschm. 1895, 472 **285** γελᾶν H: accent. Mus.; h. e. ϝέλαν (Pears. 197. Kust.); gl. β 476 cft. La. **287** γαλήνη (acc. dub.) H: accent. Ald.? | cf. Fick 1911, 298. Be. 2, 369 **288** Walde-Hofm. Wb. 610. cf. gl. 105 **289** def. Krek. 2003, 41 coll. neogr. γέλιο

D **290** γέλας· αὐγάς

D **291** γέλγει· βαπτίζει, χρωματίζει

D **292** γέλγη· *ὁ ῥῶπος AS^4 καὶ βάμματα (Eupol. fr. 327,4 K.–A.). καὶ ἄτρακτοι. καὶ κτένες

D **293** γελγοπωλεῖν· ῥωποπωλεῖν. παντοπωλεῖν (Hermipp. fr. 11 K.–A.)

D **294** γέλγια· πήνη. σπάθη. κουράλια

D **295** γέλγιθες· αἱ τῶν σκορόδων κεφαλαί

D **296** γελγιθεύειν· ἀπατηλογεῖν

297 [γέλεα· τέλεα]

D **298** γελεῖν· λάμπειν. ἀνθεῖν

D **299** γέλενος· ἀσφοδελός. νάρκισσος

D **300** γέλιν· ὁρμιάν

301 γελανδρόν· ψυχρόν

D **302** γέλινθοι· ἐρέβινθοι

D **303** γελλίζειν· γαργαλίζειν

D **304** γέλλαι· τῖλαι

D **305** γελίκη· ἕλιξ

D **306** γελλίξαι· συνειλῆσαι

D **307** Γελλώ· εἴδωλον Ἐμπούσης τὸ τῶν ἀώρων, τῶν παρθένων

D **308** Γελλώ· δαίμων, ἣν γυναῖκες τὰ νεογνὰ παιδία φασὶν ἁρπάζειν

D **309** γελοδυτία· ἡλιοδυσία

Hom. **310** γελοίϊον· γέλοιον, γέλωτος ἄξιον (B 215)

311 γελοῖος· ἱλαρός, γελοιαστὴς καὶ ὁ ⌊καταγέλαστος (vg^{1}A^2) ἄνθρωπος καὶ λοίδορος

Hom.? Eur.? **312** γελών· γέλωτα. ἢ γέλ[ι]ον (σ 350? Eur. Med. 383 ..?)

---

292 ῥῶπος Poll. 3,127. 7,8; Moer. 194,4 (γ 19 H.) **295** Σ″ (Ph γ 56. Su γ 110); Psell. poem. 6,454 **307/8** cf. Prov. Coisl. 68; Zenob. (vulg.) 3,3 **310** | Schol.; Su γ 119 (Δ); EM 224,45; Schol. Luc. 105,5 **311** καταγέλαστος Ael. Dion. γ 4; Tim. lex. γ 2; Ammon. 118; Schol. Dem. 20,153 (384); cf. E. Gen. p. 75 Mill. (EM 224,35); Hdn. epim. 11 **312** Schol.; Su γ 113; Moer. 193,22 (γ 2 H.) |

---

290 ναύτας H: Kust.; cf. gl. 285 **292** v.l.: gl. 274 | ὀρωπὼς′ H: Mus. = K Moer. | κτῆνες H: Mus. **293** γελσεοπωλεῖν· ῥωπωλεῖν H: HSt. Ind. **294** v.l.: gl. 226 | πίνη H: Salm. Plin. exer. p. 63 | κουλάρια H: Salm. in HA 2,535. Pears. 197, coll. gl. 226 **295** γελγίδες H: Voss. = Σ″ | σκορίδων H: Mus. = Σ″ **296** γελγηθεύειν H: Voss. **297** ‘l. e τελεα corr.’ La., sed omnia obscura **298** ad ϝελα, γελῆν Ahr. **299** cf. gl. ε 1993 **300** ὁρκίαν H: Mus. **301** ‘cf. Bois. 142 et flumen Siculum Γέλας. sed ft. e μελανυδρον corr.’ La. **302** v. ll.: gll. 101. 428 **303** γαργαρίζειν H: Haineb. Redupl. 10 **304** τίλαι H: accent. Kust.; τῖλλαι Mus. | Lat. *vellere* et gl. ε 2159 cft. Fick 1911,338 **305/6** ϝελ- cf. Bois. MSL 16,261 **305** n. lin. ελίκη H: γ ins. Mus. **306** γελλῖξαι H: accent. Mus. **307** γελῶ H (γελώ Mus.): Meurs. Att. lect. p. 140. Heins. = testt. | δώρων H: Meurs., cf. testt. **308** γελλὼς H: Mus. = testt. | ἢ H: Mus. | νεωγνὰ H: Mus. **309** ὁλιοδυσία H: Scal. Heins. Pears. 197. al.; Lacon. v. Be. 2,318 **310** ἔξεστιν H: Mus. = Schol. Su EM **311** γελοιὸς H: accent. Mus. = pler. testt. (E. Gen. προπερισπωμένως); γέλοιος Ael. Dion. Schol. Dem. **312** γέλον v.l. incl. Schm.

313 γέλουτρον· ἔλυτρον, ἤγουν λέπυρον D
314 γελσόν· ἀτυχές D
315 Γελχάνος· ὁ Ζευς, παρὰ Κρησίν D
316 †γελυνμάξαι· γελοιάσαι
317 γέλως Μεγαρικός· ὁ σκωπτικός (Ar. Vesp. 57) D
318 γελωτῖνος· καταγέλαστος D
319 γέμματα· ἱμάτια D
320 γέμειν· κύειν (Eur. fr. 106 K.) D
321 γεμπός· κοῖλος D
322 γέμος· γέμισμα, πλήρωμα (Aesch. Ag. 1221) D
323 γεμπύλους· τοὺς ἰχθύς, τὰς πηλαμύδας D
324 *γενάρχου· πατρός vg^{3}AS^{22}Br^{38}Σ
325 *γένεθλα· γενήματα (Eur. Hipp. 62 . .) vg^{6}AS^{23}Br^{33}Σ Eur.
326 γενεά· φυλή. ⸤ἐπὶ διαστήματος χρόνου τῶν μὴ κατ' αὐτὸ βεβιωκότων· 'τῷ δ' ἤδη δύο μὲν [γὰρ] γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων' (Α 250). τὴν δὲ γενεὰν ὑφίστανται ἐτῶν οἱ μὲν κ', οἱ δὲ κε', οἱ δὲ λ' q
327 *γενεή· ἡλικία (Α 250) vg^{12}AS^{29}. εὐγένεια (Δ 60). συγγένεια (Ζ 211). ἢ πρότερος (Ο 166), προγενέστερος (Ι 161) Hom.
328 *γενέθλης· γενεᾶς Br^{32}, γένους (Τ 111) Hom.
329 γενέθλια· τὰ ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ δῶρα. καὶ ἡ εὐωχία (Plat. Alc. I 121c . .) q Att.
330 γένεθλον· τέκνον (Eur. Andr. 1274) Eur.
331 γενειάδες· αἱ περὶ τὸ γένειον τρίχες (π 176) Hom.
332 γενειάς· ἴουλος (Theocr. 2, 78) D
333 γενειήτης· πωγωνίας (Callim. h. Dian. 90) D
334 *γένει ὕστερος· νεώτερος (Γ 215) AS^{25} Hom.

---

324 Σ γ 20; lex. can. Ioh. Damasc. 60, 34 **325** Σ γ 21 **326** φυλή et τὴν – EM 228, 16; ἐπὶ – γενεαί EM 225, 38; ἐπὶ – (om. cit.) lex. rhet. 231, 14 (q); (Theogn. can. 22, 4 Alpers) **327** Ap. S. 54, 6; ἡλικία et συγγένεια lex. rhet. 231, 12 (q); – εὐγένεια Apion 227, 20 L.; EM 228, 14; – εὐγ. et προγενέστερος EM 225, 35; εὐγ. Schol. Δ **329** lex. rhet. 231, 17 (q) **331** cf. Ael. Dion. γ 5; E. Gen. p. 75 Mill. (EM 225, 54) **334** Schol.

---

313 h. e. ϝέλυτρον (gl. ε 2241; Heins.); Lacon. Fick 1911, 338 | λέπυον H: Jun. Salm. Ad consecr. temp. p. 48 **314** gl. β 490 cft. Alb. **315** ϝ- Herw. 1895, 336 coll. nummis Phaestiis | κρισίω H (ἀ ins. Mus.): Perg. Kust. | cf. Nilsson, Min.-Mycen. Rel. 479 **316** γελυνάξαι Schm. 1862, 193, coll. gll. σ 2979. χ 338 | γελοιᾶσαι H: accent. Mus. **317** l. γελ. H: Jun. Flor. Heins. al. **319** gl. 506 cft. Alb. **320** γεμεῖν H: accent. Alb. | κυεῖν H: accent. Mus. **321** gl. 366 cft. Alb. | κοιλός H: accent. Alb. **323** πηλαμίδας H: La. **325** contin. H: n. gl. Mus. | γενέθλιον H: La. = ΚΣ | γεννήματα ΚΣ; γένημα Mus. (-νν- Pears. 197. Alb.) **326** contin. H: n. gl. Mus. | χρόνων H: Palm. = testt. | γὰρ del. Mus., om. EM **327** contin. H: n. gl. Mus. **328** γένεσις H: La. = K^{n}; γενέσεως Mus. **330** γενέθλιον H: Kust. Alb. **332** contin. H: n. gl. Mus. **333** spat. γενειίτης H: Salm.

335 †γενέος· εἶδός τι πελέκεος

336 γενεαλογία· .....

D **337** γενέσια· ἑορτὴ πένθιμος Ἀθηναίοις. οἱ δὲ τὰ νεκύσια q. καὶ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ τῇ γῇ θύουσι

Hom. **338** γένεσιν· πατέρα ἢ μητέρα (Ξ 201)

D **339** γένεσις Κύπρου· ἡ σπονδή, παρὰ Κυπρίοις

340 γενεσιουργία· .....

Eur. **341** *γενέταν· πατέρα (Eur. Or. 1011) AS[26]. καὶ γενετήν

342 γενέτας· ἔκγονος (Soph. OT 470. Eur. Ion 916)

D **343** Γενετυλλίς· γυναικεία θεός, πεποιημένου τοῦ ὀνόματος παρὰ τὰς γενέσεις, ἐοικυῖα τῇ Ἀρτέμιδι. διό καὶ ταύτῃ ἐκείνας προσετίθεσαν. ἔστι δὲ ξενικὴ ἡ θεός. καὶ ἑορτή τῶν γυναικῶν (Ar. Thesm. 130)

Greg. Naz. **344** *γενετῆρι· πατρί (Greg. Naz. c.1,1,34,25 [37,516,11 M.] ..) (vg[17]A[33])

D **345** γενετυλλίδας· δαίμονας

N. T. **346** *γένη· διαφοράς (1. Ep. Cor. 12,10) AS[21]. ἢ γενεᾷ (Act. 7,13). ἢ βλαστήματα (2. Ep. Cor. 9,10?)

D **347** γενηΐδα· ἀξίνην, πέλεκυν

348 †γενιᾶς· ἔκγονος

349 γενικαί· γενναῖαι

350 *γενικόν· τὸ καθόλου περιεκτικόν (Cyr. in Ioh. 2,415,18) vg[2]AS[20]Br[36]

350x ⟨ ... ·⟩ εὐγενεῖς

351 *γεννάδαι· εὐγενέστατοι, γενναιότατοι v[γεω2]g[1]AS[18]Br[63]

352 *γεννάδας· γενναῖος AS[19]Br[35]Σ(q). ἀνδρεῖος. ˻εὐγένης Br[35](Σ). συγγένης. μέγας

Hom. + Ap. S. **353** γενναῖον· τὸ εὐγενές Br[34]. καὶ τὸ τῆς γενέσεως ἀρχηγόν. καὶ συγγενικόν (Ε 253)

---

337 – νεκύσια lex. rhet. 231,19 (q); (Poll. 3,102) **338** Schol. | **341** Su γ 139 (Δ); cf. Hdn. epim. 11 **343** Schol. Paus. 1,1,5; – θεός Ph γ 72 (cit. Ar.); cf. Schol. Ar. (Su γ 141) **344** de exx. Hellenist. v. Hollis 1998,67 **352** γενναῖος et εὐγενής Σ γ 25; γενναῖος cf. lex. rhet. 229,13 (q) **353** εὐγενές Schol.; συγγενικόν Ap. S. 54,17; Schol. Pind. Pyth. 8,61 = 44

---

335 γένεος H: accent. Mus. olim (postea γενεός); γένυς vel γενηῒς Kust. **336** contin. H: n. gl. Mus.; pro γενεαλ- (Verw.) **337** contin. H: n. gl. Mus. | πενθήμερος q | cf. Jacoby ad FGrHist 328 F 168 **338** contin. H: n. gl. Mus. **339** Κύπριδος Mein. **341** contin. H: n. gl. Mus. **342** v.l.: gl. 348 **343** γενετύλης H (Schol. Paus.): Mus. = cett. testt. | γυναικεῖα H: Mus.= Schol. Paus. Ph | τῇ ἑορτῇ H: La. (addub. Merv. J. 1955,165); τῇ Ἑκάτῃ Voss. Bentl. Hor. p. 349 = Schol. Paus. | κείνας H: La.; κύνας ed. 1521 = Schol. Paus. | προετίθεσαν H: Bentl.; ἔθυον Schol. Paus. **346** διάφορα H: La. post Alb. (-αί) = K | ἢ γ. ἢ γ. ad γένει et γενήματα La. **348** v.l. gl. 342 (La.) **349** expl. γενεαί H: Normann ad Theodul. Laud. Greg. Naz. p. 167 **350x** n. gl. Cunn. | εὐγενεῖς ad init. gl. 351 H, del. Mus.; interpr. marg. verbi γεννικαί esse cens. Schm.

354 γενναῖος· ἀνδρεῖος. εὐγενής q
355 †γέννας· μητρὸς ἀδελφός
356 γέννημα· παιδίον (Soph. Ant. 627) D
357 γεννῆται· οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους μετέχοντες καὶ ἄνωθεν ἀπ’ ἀρχῆς σχόντες κοινὰ ἱερά. οἱ δὲ ὁμογάλακτας, καὶ φράτορας, συγγενεῖς τοὺς γεννήτας q D
358 γεννησιουργός· δημιουργός (Sap. 13,5) LXX
359 γεννήτορες· γονεῖς (Eur. IT 576)
360 γεννητός· γνήσιος υἱός (Plat. leg. 923e) D
361 γεννήτορε· γονεῖς, δυϊκῶς
362 γέμοις νυ· λαβέ. Κύπριοι. καὶ κάθιζε D
363 γενούστης· ἐπὶ τοῦ θεοῦ ἐννοίας, ὁ γεννητικός (Plat. Phileb. 30e v.l.) q D
364 Γεννοί· οἱ Γυμνοσοφισταί D
365 γεννόν· ἀρχαῖον
366 γεννός· κοῖλον
367 *γεννικῶς· ἰσχυρῶς AS^{28}[g^{4}], γενναίως (Cyr. in xii proph. 1,32,13 ..) g^{4}AS^{28}Br^{37}Σ
368 *γενοίατο· γένοιντο (Β 340) S^{49} Hom.
369 *γένυν· σιαγόνα (λ 320 v.l.) vg^{11}AS^{27} Hom.
370 *γένυς· γένειον (Greg. Naz. c. 2,2,4,20 [37,1507,7 M.]) (vg^{14}A^{37}Σ). πέλεκυς, μάχαιρα Greg. Naz.
371 Γεννισαρέτ· παράδεισος ἀρχόντων On. sacr.
372 γένυσσι· ταῖς σιαγόσιν, ἢ γνάθοις. (Λ 416). ἢ μητέρες Hom.
373 †γενύσθην· γένοιντο, δυϊκῶς

---

354 lex. rhet. 231,21 (q); EM 226,6 **357** lex. rhet. 231,23 (q); EM 226,19; Schol. Plat. Crit. 51e (19); cf. Harp. 78,5$^{epit.}$ (Σ″ [Ph γ 68. Su γ 147]); Schol. Aeschin. 3,18 (54); – μετέχοντες et ὁμογάλακτας Poll. 3,9. 8,111 **363** lex. rhet. 231,28 (q); EM 226,24 (uterque cit. Plat.); ὁ γεννητικός Schol. Plat. (14a.b) **367** Su γ 150 (Δ) | Σ γ 30 **368** Schol. **369** E. Gen. p. 75 Mill. (EM 226,2) **370** γένειον Σ γ 29; Ap. S. 54,26; lex. Greg. carm. (ord. alph.) γ 34 **371** cf. gl. N. T.; On. Vat. 189,9 Lag. **372** Schol. |

---

354 συγγενής, μέγας add. testt., cf. gl. 352; ‘e gl. 352 desumpta’ La. **355** v.l. gl. ν 301 (Nauck Ar. Byz. p. 141 n.) **357** γεν[.]ῆται H: Mus. = testt. | ὁμογάλακτες H (Schol. Aeschin. Poll.^{2}): Arnald. Var. conj. p. 247 = Schol. Plat. Harp.; -άκτους (-άκτως q, corr. Bekker) q EM | φράτορες H: Arnald. = q EM Schol. Plat. | γενι(?)ητάς H: Mus. = q EM Schol. Plat. Harp. **358** γενεσιουργός Suicer Thes. p. 752 **361** γεννήτορες H: Mus. **362** γέννοι H: La., cf. gl. α 6270; de opt. cum νυ pro imper. Cypr. v. Be. 1,437; γέμου O. Hoffmann | κύπριοι καὶ λάβε καὶ κάθιζε H: trsp. La.; de talibus transpositionibus v. Brinkmann 1902 **363** γένους τῆς H: Mus. = testt. **364** Skt. *Jaina* (Gooss. 1943,51) **366** γεννὸν Mus. **367** γενικῶς K^{gS}Σ **368** γενοίατον H: Mus. = K Schol. **370** γένεια K (ft. ad λ 320 cens. La.) | v.l.: gl. 383 **371** πατρὶς H: Schm. **372** γενύεσι H: La. = Schol.; γενύεσσι Mus., γένυσι Pears. 198 | ἢ μητέρες ad γονεῦσι pert. vid. Kust. **373** γενοίσθην (Plat. Phileb. 30c) Kust. (cf. Cob. Nov. lect. 81–2)

Eur. **374** *γένυσι· σιαγόσι (Eur. Phoen. 32) vg[15]A[31]
Hom. **375** *γέντο· ἔλαβεν S[48](g[7]). ἀνέλαβεν (Θ 43 ..)
376 †γένσιμος· ἄκρον τοῦ ἁλιευτικοῦ καλάμου
D **377** γέντα· κρέα. σπλάγχνα (Callim. fr. 322)
D **378** †γεντελισταί· οἱ ἐργάζοντες, καὶ παίζοντες
D **379** γεντιανή· ῥίζα τις οὕτω καλούμενη, χρήσιμος οὖσα εἰς τὰς ἀντιδόσεις
380 γέντινοι· οἰκεῖοι
381 γέντινος· ὕπνος
382 γέντερ· ἡ κοιλία
383 †γένυξ· πέλεκυς
384 γενύων· τῶν παρειῶν (Eur. fr. 925a))
385 *γεοῦχος· ὁ τὴν γῆν ἔχων vgAS[1]Br[70]Σ
386 *γέρα· τὰ τίμια (Thuc. 1,25,4) S[30]
387 *γέρα· αἱ τιμαί vg[14]AS[30] [τιμά]
Hom. + Ap. S. **388** γεραιάς· *ἐντίμους γυναῖκας S[36](vg[11]A[26]), τὰς γέρας τι ἐχούσας (Z 270)
Hom. **389** †γέραδος· αἰγιαλός (Φ 319)
390 γέραϊ· τιμῇ
Hom. **391** *γεραίρειν· τιμᾶν Σ(g[2]Br[41]), σέβειν (H 321 ..)
Hom. **392** *γεραλέον· γέροντα (g[12]AS[29]). ἢ ἀσθενῆ
Hom. **393** *γεραρόν· ἔντιμον Σ(Br[44]). ἱλαρόν. μεγαλοπρεπῆ (Γ 170)
394 *γεραίροντες· τιμῶντες, εὐφημοῦντες (Cyr. epp. pasch. 77,449C) vg[3]AS[18]
Hom. **395** γεραιός· πρεσβύτης (A 35 ..)
396 *γεραιῶν· γερόντων, ἐντίμων AS[25]. ἢ τιμῶν, ἢ σεβῶν
397 γεραίρεται· τιμᾶται (Eur. Suppl. 553)
398 γεραίρει· τέρπει, τιμᾷ

---

374 Σ γ 31 **375** Ap. S. 54,24; Schol.; EM 226,9 | **377** Ael. Dion. γ *6 | **379** Diosc. mat. med. 3,3 **385** Σ γ 32; γε- prob. Hdn. et Didym. ap. Eust. Od. 1392,23 (1,21,14 St.) **386** cf. Schol. Thuc. *c* **387** cf. Schol. B 237; gl. Dionys. 24D **388** Schol. | Ap. S. 54,22 **391** Σ γ 35; Schol.; Poll. 6,187 | **393** ἔντιμον Σ γ 36; Schol.; E. Gen. p. 76 Mill. (EM 227,19) **395** Schol.; E. Gen. p. 76 Mill. (EM 227,22); Ioh. Philop. de voc. A γ 4 **398** | Σ γ 35; Schol. H 321

---

376 v.l. gl. 445 (Mus.) | γέντιμος olim Mus.; 'ad γέμω capio?' La. **377** v.l.: gl. 56 | Thracium, v. Eust. Il. 918,29 (3,433,20 V.). Od. 1854,34 (2,189,11 St.) **378** *gentilicia* ? Wil.*, cf. gl. 380 | ἑορτάζοντες Kust. **379** χωροῦσα εἰς H: Bast. Ep. crit. p. 85 (Greg. Cor. p. 849) **380** γεντίλιοι Heringa Obs. 212 (post Maussac *gentiles*) **382** *venter* Ahr. Dial. 2,55–6 **383** v.l. gl. 370 (Kust.) **387** γέραα. τιμαὶ H (γερα· τιμαι K[vgA]; τίμια Mus.): La. = K[S]; γέρα … τιμάς Schol. | v.l. incl. Schm.; τιμήματα Marz. (ap. Tosi 1975-7, 295) **389** χεράδος· αἰγιαλοῦ Mein. **390** γεραί H: Mus. **392** γεράλεον H: accent. Mus.; h.e. γηρ- La. **393** ἱλαρόν cf. gll. 87. 93. 427; secl. Schm. **394** γεράροντες H: Mus. = K **396** fin. ad γεραίρων (Kust.) **397** γεράζεται H: Schm.

399 γεράνδρυες· αἱ παλαιαὶ δρύες. καὶ τὰ παλαιὰ δένδρα γεράνδρυα D
400 Γερανεῖδαι· οἱ τὴν Φωκικὴν οἰκοῦντες D
401 γεράνιος· βοτάνης εἶδος D
402 γεραραί· ἱέρειαι κοινῶς. ἰδίως δὲ αἱ τῷ Διονύσῳ τῷ ἐν Λίμναις τὰ ἱερὰ ἐπιτελοῦσαι, τῷ ἀριθμῷ ιδ′ q D
403 γέρανος· ὄρνεόν τι. καὶ ὄρχησις. καὶ ὄργανον ξύλινον, ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιτα q D
404 γερανουλκός· ὁ τοῦ χοροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ ἐξάρχων D
405 *γεραρώτερος· ἐντιμότερος. πρεσβύτερος (Γ 211) vg[13]AS[23] Hom.
406 γέρας· *τιμή vg[4]AS[19]Br[40](Σ), σέβας. ἆθλον ἀρετῆς. *ἀμοιβή vg[4]AS[19]Br[40](Σ). θέαμα AS[19]. δωρεά (A 120 ..) (g[5]; vg[4]AS[19])
407 γεράσμιον· τίμιον (Nic. ther. 413) D
408 *γερασφόρος· ὁ τὰς τιμὰς φέρων (Pind. Pyth. 2,81 = 43?) AS[28]
409 †Γέρβαντες· Αἰθίοπας
410 γέργανα· ἐργαλεῖα D
411 γέργερα· πολλά D
412 γεργέριμος· ἐλάας εἶδος. τὸ τῆς ἐλάας ῥυσόν D
413 Γεργεσηνός· διάβολος (Cyr. in Luc. 72,633C) Eccl.
414 γέργερος· βρόγχος D
415 γεργέλοψ· ζῷον D
416 Γέργιθες· πόλις D
417 †Γεργῖνος· †διάφορος. διάβολος
418 γέργυπες· νεκροί D
419 γέργυρα· αὐλή. ⸤δεσμωτήριον (Hdt. 3,145,1) q D
420 *γέρδιος· ὑφαντής vg[15]AS[31]Br[71]Σ

---

399 cf. E. Gen. p. 76 Mill. (EM 228,26); Phryn. praep. soph. 58,7; Schol. Clem. Al. Protr. 299,35 **401** Diosc. mat. med. 3,116 **402** lex. rhet. 231,32 (q); cf. Harp. 79,4[epit.] (Σ″ [Ph γ 81. Su γ 191]) **403** lex. rhet. 232,3 (q); καὶ[1] – EM 228,1; ὄρχησις Poll. 4,101; (Theogn. can. 22,2 Alpers) **405** Schol. | Σ γ 36 **406** τιμή et ἀμοιβή Σ γ 33; τιμή Ap. S 54,15; Orion 41,22; E. Gen. p. 76 Mill. (EM 227,14); E. Gud. 306,17; gl. Oct. γ 5; eclog. An. Ox. 2,431,32; (Theogn. can. 22,7 Alpers) **407** Schol. Nic. **416** Su γ 189 (Δ); Strab. 13,1,19 (589,31 C.) **419** | cf. lex. rhet. 234,1 (q); EM 224,56; Theogn. can. 46,59 Alpers **420** Σ γ 37; cf. E. Gen. p. 76 Mill. (EM 228,40)

---

399 δρῦες H: accent. Mus. | γενάνδρυα H: Mus. **401** γεράνιον Diosc. **402** γέραιραι Pears. 198 = q Harp.[plen.]; γεραιαί Harp.[epit.] | ἱερεῖαι H: accent. Mus. = q | Deubn. Att. F. 100 **403** γερανὸς H: accent. testt. **406** θέαμα ad τέρας pert. agn. Mein. **409** v.l. gl. 178 (Alb.) | γέραντας Ald. **410** ϝέργανα Alb. coll. gl. ε 5650; Ἐργάνη (gl. ε 5652), Ὀργάνη (gl. ο 1106) cft. La. **411** γέργενα H: Vales. coll. Varr. LL 5,11,76 **412** γεργερίμος H: accent. Mus. | ἐλαὰς H: accent. Mus. | ῥῦσον H: accent. Mein. **413** v.l.: gl. 417 | γεργέρινος H: La. **414** Walde- Pok. 1,684 **415** γεργέροψ Voss. **416** Γέργηθες Su **417** v.l. gl. 413 | διάφορος f. l. a seq. correct. **419** γόργυρον q, γόργυρα Theogn. (cf. Hdt.), γέγυραν EM; cf. gl. 857. J. Schmidt, KZ 32,1893,344 **420** γερδιὸς H: accent. K[Br] testt. | ὑφαντὴς H: accent. Mus. = K[Br]Σ

421 †γερέρα· [ἐτίμου] ἐτίμησα

Hom. **422** *Γέρεστος· ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας (γ 177) [g[16]A[33]]

423 γερήν· [ἔντιμος. οἱ δὲ] γερανός

Hom. **424** *γερήνιος· ἔντιμος. γέρων (Β 336 ..) vg[10]AS[22]Br[47]Σ

Greg. Naz. **425** †γερῆραν· ἐτίμητο† (Greg. Naz. c. 2,1,1,417 [37,1001,5 M.])

D **426** γεραράδες· αἱ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν γυναῖκες q

427 †γερθυρεόν· ἱλαρόν

428 †γέρινθοι· ἐρέβινθοι

D **429** γερητηρία· ἀπώλεια

430 †γεροιτάν· πάππον. Κρῆτες

431 *Γερμανικός· ἔθνος AS[32]

Hom. **432** γέρων· πρεσβύτερος (Α 33)

D **433** γεροντίας· πάππος

N. T. + LXX **434** *γερουσία· πρεσβυτέριον (Act. 5,21) (Br[82]), πλῆθος γερόντων (Exod. 3,16) (AS[24]Br[82])

Hom. **435** γέροντες· ἔντιμοι (Ι 574) S[39](A[34]Br[45])

436 γερούσιον· τὸ τοῖς ἐντίμοις κατὰ γέρας διδόμενον (Δ 259)

D **437** γερῶα· γερόντια. ἦν γὰρ σύστημα γερόντων

Ap. S. **438** γέρων· ἐπὶ μὲν τοῦ ἐντίμου· 'κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας' (Β 404)· γέρας γὰρ ἡ τιμή· ἐπὶ δὲ τῆς ἡλικίας· 'ὦ γέρον' (Θ 102)

439 γέρα ἢ γέρεα· τιμάς (Hdt. 2,168,1 ..)

D **440** γέρρα· τὰ σκεπάσματα πάντα ἢ τὰ δερμάτινα σκεπάσματα

K + Prov. **441** γέρρα· *τὰς σκηνάς (Dem. 18,169) S[38]. καὶ τὰ γυναικεῖα καὶ ἀνδρῷα ⸤αἰδοῖα S[38] γέρρα (Epicharm. fr. 226 K.–A.)

442 *γερράδια· στρωτηρίδια g[6]AS[20]Σ

---

421 cf. lex. Greg. carm. (ord. alph.) γ 39 **422** EM 227,41; cf. Schol. 177b **423** | Ael. Dion. γ 8; Ph γ 88 **424** Σ γ 38; ἔντιμος Ap. S 54,18; Schol. **425** cf. lex. Greg. carm. (lex. Cas.) γ 6 **426** lex. rhet. 231,30 (q) **432** cf. Schol. **433** Ar. Byz. fr. 9 pp. 138. 142 N. **434** | cf. gl. Oct. γ 1; gl. N. T. **435** Apion 227,22 L. **436** Ap. S. 54,19; cf. Schol. **438** Ap. S. 54,14; cf. EM 228,10; (Theogn. can. 22,6 Alpers) **440** cf. Su γ 205; E. Gen. p. 76 Mill. (EM 228,42); Harp. 79,8[epit.] (Σ″ [Ph γ 91. Su γ 178]); lex. αἱμ. γ 12 (E. Gud. 306,12); Schol. Plat. Lach. 191c (17) **441** Paus. γ *4; EM 228,50; Schol. Luc. 170,14 (cit. Dem.) | Su γ 177; EM 228,45 (uterque παρὰ Σικελοῖς); lex. αἱμ. γ 12 (E. Gud. 306,12); Schol. Luc. (cit. Epicharm.); Prov. Bodl. 278 **442** Σ γ 40

---

421 γέρηρα Mus., qui ἐτίμου del. **422** γεραιστός Mus. = EM Schol. | γεραστος· ακρ. της λακωνικης K **423** incl. dittogr. gl. 424. cf. Solms., Beitr. 119 **425** γέρηραν· ἐτίμησαν Cunn. post Schm. **426** γερθιδάρες H: Ruhnk. in Alb. Auct. = q **427** cf. gl. 154 **428** v.l. gl. 302 (Salm.); 'frustra def. Solms., Beitr. 225,1' La. **429** ϝερρητηρία Alb. **430** v.l. gl. 433 (Alb.); cf. et gl. 447 **433** γεροντιὰς H: accent. Mus. = Ar. Byz. | Lacon. (Ar. Byz.) et Cret. (gl. 430) **437** 'γερωχία vel γερωσία (Ar. Lys. 980)? v.l. gl. 449?' La.; iam γερωῖα Kust., γερωhία Baun. 1911,485–8 **438** κικλῆσκεν H: accent. Mus. = Ap. S. | γερωντὰς H: Mus. = Ap. S. | γέρων H: Mus. = Ap. S. **439** γερᾶ ἢ γερεὰ· ἱμάς H: Schm. **441** γέρρας ad fin. H: Schm. = testt.

443 *γέρρα· τὰ ἀπὸ καλάμων ἢ παπύρων ἐργαστήρια (Dem. 18, 169) (AS[27])
444 γέρρω· ἀπόλωλα D
445 γέρσιμον· ἄκρον ἁλιευτικοῦ καλάμου D
446 γέρυς· γέρων D
447 γερύτας· γέρων D
448 †γεροάκται· οἱ δήμαρχοι, παρὰ Λάκωσιν D
449 [γερωνία] γεροντία· παρὰ Λάκωσι [καὶ Λακεδαιμονίοις] καὶ Κρησί D
450 †γερώνοιον· κοῖλον, κενόν
451 γέρως· τιμήματος, οἷον τιμῆς (Xen. Ages. 1, 5) Att.
452 †γέσμα· γεῦμα
453 †γέστα· γογγυλίς
454 †γεστία· ἔνδυσις, στολή, ἱμάτια D
455 γέστρα· στολή D
456 †γέτις· ἐλπίς D
457 γέτορ· ἔτος D
458 γέτος· ἐνιαυτός D
459 γεῦμα· γεῦσις. ἔδεσμα (Iob 6, 6) LXX
460 *γούνων· γονάτων (A 407) AS[γευ1] Hom.
461 †γεῦ· γυνόν τι ἄρα Hom.
462 γεύσασθαι· πειρᾶσαι. ἅψασθαι (υ 181) Hom.
463 γεύσει· ἀποπειράσει
464 γευστρίνην· γαυλόν D
465 γεύλοφα ἢ γεώλοφα· ὄχθαι, τινὲς δὲ ὄρη γεώδη q D
466 γευσώμεθα ἀλλήλων· πεῖραν λάβωμεν (Y 258) S[2] Hom.

---

460 Schol. **462** cf. Schol. **465** lex. rhet. 232, 9 (q); EM 229, 25 **466** cf. Schol.

---

443 γερρὰς H: Mus. = K **444** γερρῶ H (? ν eras. ad fin.); h. e. ϝέρρω (Ahr. Dial. 2, 54 post Guyet) **445** γέρσυμον H: La. (ad α-γειρω) | v. l.: gl. 376 **447** γερυτὰς H: accent. Mus. | Cret. Be. 2, 782 **448** 'nulli Spartae δῆμοι fuerunt, κώμαρχοι? le. περιοδίκται?' La.; obloq. Merv. J. 1955, 164 **449** γερ. incl. La. cf. Xen. rep. Lac. 10, 1; γερωχίας HSt. (Ar. Lys. 980); cf. gl. 437 | καὶ Λακεδ. incl. Schow. 193 n. 12 **450** h. e. γεράνειον· κηλώνειον Cor. **451** γερῶς H: accent. Mus. **452** v. l. gl. 459 (Guyet); le. ex ἔ⟩δεσμα corrupt. cens. Schm. **453** v. l. gl. 193 (Schm.) **454** γέστρα La. e gl. 455; ϝεστία Sorb. Bernard. | μέλη H: Schwenck 1848, 475, cf. gll. 455. υ 104 **455** 'gl. 454 correcta' La. **456** ϝελπίς Schwenck {teste La.} **457** γέτορι H: G. Dind. 591C; Lacon. | ἔτει Mus. **458** ϝέτος Alb. **459** v. l.: gl. 452 **460** γευνῶν H (K[A]): Alb. = K[S] Schol. **461** ἐ⟩τεόν γε· ὄντι ἄρα ci. La. **462** πειράσαι H: accent. Schm. **464** γαῦλον H: accent. Schm. **465** γευλόφας H: Ruhnk. in Alb. Auct. = EM; γεολόφα q | ἡ H: Alb. | γεολόφα· ὄχθη H: Ruhnk. = testt. **466** l. γευ. H: Schr. | γευσόμεθα K Schol. | πεῖλαν H: Mus., cf. K Schol. | λαβομεν K

Hom. **467** *γέφυρα· διάβαθρα S^{1}, ὁδός, στράτα, πέραμα, ⌊διάβασις (Ε 88) S^{1}

Hom. **468** γεφύρας· διόδους, τάξεις, ὑπεροχάς. τὰ μέσα τῆς φάλαγγος (Δ 371) q

D **469** γεφυρίς· πόρνη τις ἐπὶ γεφύρας, ὡς Ἡρακλέων. ἄλλοι δὲ οὐ γυναῖκα, ἀλλὰ ἄνδρα ἐκεῖ καθεζόμενον ⟨ἐπὶ⟩ τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίων συγκαλυπτόμενον ἐξ ὀνόματος σκώμματα λέγειν εἰς τοὺς ἐνδόξους πολίτας

D **470** γεφυρισταί· οἱ σκῶπται· ἐπεὶ ἐν Ἐλευσῖνι ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῖς μυστηρίοις καθεζόμενοι ἔσκωπτον τοὺς παριόντας

Hom. **471** *γεφύρωσε· διαβατὴν S^{2} ἐποίησε τὴν ὁδόν (Ο 357)

472 †Γεώγους· ὁ Ἡρακλῆς

LXX **473** γεώδους· πηλώδους (Sap. 15, 13) S^{4}

474 γεωμέτρης· ὁ τῆς γῆς μέτρων τὰ μόρια

475 *γεωμόρος· γεωργός (Callim. h. Iov. 74) $S^{γηγ8}$

476 *γεωμόριον· τὸ τῆς γῆς μόριον S^{5}($g^{3}Br^{48}$)

477 †γέωνα· ὗς θηλεῖα. Λάκωνες

D **478** γεωνόμαι· οἱ ἐν ταῖς ἀποικίαις διαιτώμενοι κληροῦχοι καὶ νέμοντες τὴν γῆν (Cratin. fr. 429 K.–A.)

D **479** γεωπεῖναι· οἱ γῆς πεινῶντες, καὶ ἀπορούμενοι (Hdt. 2, 6, 2)

D **480** γεωργίτης· γεωργός

On. sacr. **481** *Γέωρες· γεωφύλακες. μέτοικοι S^{6}. πάροικοι (Exod. 12, 19) S^{6}(Br^{30})

D **482** γεωφάνειον· μέταλλον τῆς κεραμίτιδος ἢ ἄλλης ἐργασίας q

LXX **483** γηγενεῖς· ἄνδρες, γυναῖκες (Ps. 48, 3)

484 *γηγενέται· γῆς †αἱρεταί $g^{3}S^{4}$

485 γηγενέταις· γηγενέσι S^{5}

Eur. **486** *γηγενής· ὁ ἐκ τῆς γῆς τὴν γένεσιν ἐσχηκώς (Eur. Phoen. 931) $vg^{1}S^{6}$(Br^{50})

---

467 διάβασις cf. Schol.; (Theogn. can. 22, 1 Alpers) **468** lex. rhet. 232, 10 (q); EM 229, 11 (cit. Hom.); διόδους cf. Schol. **471** – ἐποίησε Ap. S. 54, 5; Schol.; E. Gen. p. 76 Mill. (EM 229, 14) **474** cf. Phryn. praep. soph. 57, 15 **475** Schol. Callim.; lex. Greg. carm. (ord. alph.) γ 11; Schol. Plat. leg. 919d **478** cf. Phryn. praep. soph. 57, 15; Ph γ 99 **479** gl. Hdt. (Su γ 167); E. Gen. p. 76 Mill. (EM 223, 30; Orion) **481** gl. Oct. γ 2; γεωφύλακες Su γ 173 (Δ); On. Vat. 189, 11 Lag. **482** lex. rhet. 232, 12 (q); EM 229, 23; cf. Poll. 7, 99 **485** Su γ 225 (Δ)

---

467 γεφύρα H: accent. Schm. = Theogn. **469** 'Heracleo: Ephesius' La. | add. La. **472** γεώγ(αι) H: γεώγους H teste Schow **477** v. l. gl. 964 (Kust.) **478** ἀγροικίαις H: La. = Phryn. | αἰτούμενοι H: Mus. | ⟨τοῖς⟩ κληρούχοις La. p. 508 **479** πίνοντες H: Mus. = testt. **481** γεῶρες Su, γηώραις K^{Br}, γιωρας gl. Oct. **482** γεωφάνιον H: Ruhnk. in Alb. Auct. = (Poll.); γεοφανεῖον q EM | γῆς q EM **484** γηγένεται H: accent. Mus. | αἴρεται H: Mus.?; ἐργάται Alb., gl. 487 cft. Headl. 1910, 2

487 *γηγενῶν· τῶν τὰ γεϊνα ἐργαζομένων, καὶ ἁμαρτανόντων. κατὰ κοινοῦ δὲ καὶ πάντες ⟨οἱ⟩ ἄνθρωποι νοοῦνται γηγενεῖς· καθὸ τὴν ὑπόστασιν ἀπὸ γῆς ἔχοντες (Prov. 2, 18) vg[2]S[7] LXX
488 †γηγγήλιξ, γήλιγρος· ὁ ἄγριος μῦς
489 †γηγυρίδαι· οἰκτροί
490 [γῆθεν· χαίρῃ]
490x *γήθειν· χαίρειν (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 349 [37, 606,1 M.]) g[5]Σ Greg. Naz.
491 *γήθησεν· ἐχάρη (Α 330) vg[1] Hom.
492 *γηθῆσαι· ἡσθῆναι, ιχαρῆναι A[9]Br[53] Hom.
493 γηθήσει· χαρήσει (Θ 378) Hom.
494 *γηθόσυνοι· χαίροντες (Η 122) g[6]Σ Hom.
495 γήθια· ἤθη D
496 *γηθόσυνος· χαίρων AS[8]Br[54], περιχαρής (Δ 272) S[8] Hom.
497 *γηθόσυνον· χαίροντα (g[6]), ἱλαρόν, χαροποιόν (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 634 [37, 1017, 5 M.]) Greg. Naz.
498 *γηθοσύνη· χαρά g[4]S[12]Σ, τέρψις, ἡδονή (Ν 29 ..) Hom.
499 *γήθους· χαρᾶς vg[3]S[13]Br[73]
500 γήθυα· ἀμπελόπρασα S[14](Br[99]), οἱ δὲ γηθυλλίδας, οἱ δὲ μεγάλα κρόμμυα, ἄλλοι χλωρά (Phryn. com. fr. 12 K.–A.) D
501 γηΐτης· ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος, γεωργός (Soph. Tr. 32) D
502 *γηλεχέες· χαμαικοῖται (Callim. h. Del. 286) (g[1])
503 †γηλιᾶσθαι· κατέχεσθαι D
504 γηλουμένους· συνειλημμένους D
505 γηλιώμενοι· κατεχόμενοι D
506 γῆμα· ἱμάτιον D
507 γῆμαι· συνοικῆσαι (φ 72) Hom.
508 γημαμένη· συνοικήσασα (λ 273) Hom.
509 γήμασθαι· γαμηθῆναι (β 128) Hom.
510 †γήνεια· ὅσα ἐκ τῆς γῆς ὠφέλιμα

---

487 gl. Prov. **490x** Σ γ 43 **491** Schol. **492** | lex. Hom. 37 **494** Σ γ 45; Schol. **496** Schol. | **498** χαρά Σ γ 44; Schol.; E. Gen. p. 76 Mill. (EM 230, 33); Hdn. epim. 14 **500** Athen. 9, 371f (Didym. pp. 51. 306–7 Schm.); cf. Σ″ (Ph γ 106. Su γ 234) (le. γηθυλλίς); Moer. 194, 6 (γ 22 H.) (le. γηθυλλίς) **501** Schol. Soph. **502** cf. Schol. Callim. **509** Schol.

---

487 γεινὰ H (K[S]): Schm.; γήϊνα Mus. = K[vg] gl. Prov. | κοινοῦντες H: La. = K; κοινὸν gl. Prov. | add. La. = K[vg] | ἐπὶ H (gl. Prov.): Pric. Ann. post. Ps. 48, 3 = K | τῆς γῆς K[vg] | post h. gl. spat. ⅓ lin. H **488** γιγγίλιξ vel γίγγρος ci. La.; *glis* cft. Sop. **489** μινυρίδαι ci. La. **490** contin. H; gl. del. Mus., dittogr. gl. 236 **495** ϝήθεα Doricum (Alb.) **500** γηψυλλίδας H: Cas. in Athen. 143 = Athen. **502** χαμαὶ κοῖται H: Mus.; χαμοκοιτ- K **503–5** ϝηλ- Alb. **504** ϝηλομένως Ahr. Dial. 2, 54 **503** haec et gl. 511 (h. e. γηλίεσθαι) utraque vitiosa pro ϝηλεῖσθαι (La.) **505** Laconicum (Ahr. Dial. 2, 54. Be. 2, 307) **506** ϝημα Lex. Gort. 3, 38 **509** γημᾶσθαι H: accent. Mus. = Schol. **510** γήϊνα Schm.

511 †γήνεσθαι· κατέχεσθαι

D **512** γηοῦχος· ὁ τὴν γῆν συνέχων q

D **513** γήπεδα· χωρία. κτήσεις

Greg. Naz. **514** γηπόνος· γεωργός, γεωμόρος (Greg. Naz. c. 1,2,2,468 [37,615, 6 M.])

Hom. **515** γήραϊ· τῷ γήραι (E 153 ..)

D **516** γηράλιον· δριμύ. ⌊μέλαν Br[57]

517 γηράλιος· γέρων, γηρανθείς

518 γηράμων· †γράζα

Att. **519** *γηρᾶναι· γηρᾶσαι (Soph. OC. 870) S[9]Br[75]Σ

D **520** γηράνιον· γεραν⟨ογέρων⟩

521 [γηράσας] γήρας· γηράσας, κατὰ συγκοπήν

Hom. **522** γηράς· γηράσας· ‘γηράς. ἀλλ’ οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα’ (P 197)

Hom. **523** γηράσκει· φθίνει, λήγει (η 120)

Hom. **524** γηράσκοντα κομίζω· γηροκομῶ (Ω 541)

D **525** γῆρας· ὄφεως δέρμα (Nic. ther. 31)

526 †γηρεῖν ποίοις

527 γηροί· γεωλόχοι

D **528** γήρεια· τὰ τῆς ἀκάνθης ἐξανθήματα, ἅπερ ἔνιοι πάππους λέγουσι (Nic. alex. 126)

Eur. **529** *γηροβοσκῶ· γηροτροφῶ (Eur. Alc. 663 ..) (vg[4]S[11]Br[74])

530 γηροκόμος· γηροτρόφος (Hes. theog. 605) S[12]

531 *γηρουχεῖται· ὑπὸ γήρως ὀχεῖται Br[76], ἢ γέρας τῆς ἀρχῆς ἔχει

532 *γηρύεσθαι· φθέγγεσθαι g[1]Br[56], λέγειν

Greg. Naz. **533** γηρύοντες· φωνοῦντες, λέγοντες (Greg. Naz. c. 2,1,1,282 [37, 991,6 M.])

Eur. **534** *γῆρυν· φωνήν (Eur. Phoen. 960 ..) vg[γηθ2]Br[55]q

---

512 lex. rhet. 232,15 (q) **513** cf. Harp. 80,5[epit.] (Σ'' [Ph γ 108. Su γ 244]); EM 230,16 **514** γεωργός Hdn. epim. 14 **517** Su γ 245 | **519** Σ γ 46; Moer. 194,5 (γ 20 H.) **521** EM 230,50 **522** Schol. **528** cf. Schol. Nic. b + f; (Theogn. can. 777 [128,14 C.]) **529** Su γ 250 (Δ) **530** ad formam cf. EM 230,40 **534** lex. rhet. 232,16 (q); Su γ 252

---

511 v.l. gl. 503 (Alb.) **515** l. γηραΐ H: accent. Mus. **516** γηραλέον K **517** γηραλέος Biel. Abresch. = Su | γερόη θείς H: La. **520** expl. γῆραν H (-ας Mus.): La. coll. Diosc. mat. med. 3,116 **521** γηράσας del. Mus., totam gl. La. | γηράς Mus. = EM **522** n. gl. γήρας alt. H: contin. Mein. 1857,606 | ἔτεσι H: Schm. **524** l. γηρ. H: Pears. 199. Kust. | κομίζοντα H: Pears. Kust. | γηροκομῶντα H: Kust. **526** Γήρεια· πόλις Mein. ad St. Byz. 207,13 (γ 73); ‘sed Dionysii Bassarica respici vix credas’ La.; γήρειον· πάππος Pappageorg. **527** h.e. γεηροί· γεώλοφοι (Schm.; γεωλόφοι Guyet. Voss.) **528** γήρια H: Sop. Kust. Arnald. Lect. 33 = Schol. Nic.; γήρειον Theogn. | πάπους H: Mus. **529** γηρω- bis H (Su): Mus. = K **530** γηρω- bis H: Mus. = K EM **534** γήρυν H: accent. Mus. = K[Br] testt.

535 γῆρυς· φωνή AS[6]. ὅθεν καὶ κήρυξ, τοῦ κ πρὸς γ συγγένειαν ἔχοντος (Δ 437?)
536 γηρωπίζεται· γεροντεύεται D
537 γῆς ὀμφαλός· ἡ Πάφος. καὶ Δελφοί (Eur. Med. 668. Soph. OT 899 ..) D
538 γήτεια· κρόμμυα vg[1]S[2](Br[98]), ἃ καὶ γήθυα καλοῦνται (Ar. Equ. 677) D
539 γητικά· παρὰ Ἀλεξάνδρῳ Ἐπιστολαῖς, ποτήρια οὕτως καλούμενα D
540 γηφάγοι· πένητες, ἄποροι, ὡς τὰς ἐκ γῆς βοτάνας σιτίζεσθαι τροφῆς ἀμοιροῦντας q. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ (fr. 290 Pf.) D
541 γήχυτον· τὸ ἁπαλὸν τῆς γῆς (Hippocr.?) D
542 γία· ἄνθη S[1] D
543 *γίαι· ὀδύναι S[2]
544 γίαρ· ἔαρ S[4] D
545 †γιγαλία· ἡ γῆ S[για3] D
546 γίγας· δυνάστης, ἰσχυρός (Gen. 10, 8) LXX
547 Γιγάντια· ἡ Λυκία τὸ πρότερον. καὶ οἱ κατοικοῦντες Γίγαντες S[3]q
548 γίγαντος· μεγάλου. ἰσχυροῦ q. ὑπερφυοῦς (Aesch. Ag. 692) D
549 γιγαρτίς· σταφίς D
550 *γίγαρτον· τῆς σταφυλῆς τὸ ἔνδον (Num. 6, 4) vg[2]S[4](Br[176]) LXX
551 *γιγγλισμός· γαργαλισμὸς ἀπὸ χειρῶν, γέλως vg[1]S[6]Σ
552 *γιγγλισμοῖς· κιχλισμοῖς S[7](Σ)
553 γιγγλίαν· κάλυμμα κεφαλῆς ἐρεοῦν D
554 γίγγλος· νᾶνος D
555 γίγγλυμος· ὁ στρεφόμενος γόμφος ἐπὶ τῶν θυρῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ θώρακος οἱ στροφεῖς. καὶ φιλήματος εἶδος q D

---

535 φωνή Ap. S. 54, 29; Schol.; Su γ 256 (Δ); E. Gen. p. 77 Mill. (EM 231, 5); Schol. Pind. Ol. 1, 5f = 3; Hdn. epim. 14; ὅθεν – cf. EM 511, 36 **538** cf. Su γ 260; E. Gen. p. 77 Mill. (EM 230, 21); Moer. 193, 31 (γ 11 H.); Schol. Luc. 192, 18 | **540** – ἀμοιροῦντας lex. rhet. 232, 17 (q); EM 221, 50 **541** cf. Galen. lex. 91, 2 **547** lex. rhet. 232, 19 (q); EM 231, 20 **548** – ἰσχυροῦ lex. rhet. 232, 21 (q); EM 231, 19 **550** Su γ 223; Hdn. epim. 13; cf. Schol. Lycophr. 677 **551** Σ γ 48; γαργαλισμός Hdn. epim. 13 **552** Σ γ 48 **555** lex. rhet. 232, 22 (q); EM 231, 29; – στροφεῖς Schol. Orib. 3, 249, 2; φιλήματος – Ph γ 115

---

537 γησόφαλος H: Mus. **538** γήτια H (K[vgS]): Brun. = (K[Br] E. Gen.) Schol. Luc.; γήσ(ε)ια Su, γήτη Moer. | κρόμυα (K[Br]) testt. praeter Schol. Luc. **539** ἐπιστολαὶ H: Flor. Maussac. Pears. 199 | καλούμεναι H: Maussac. Pears. Kust. al. **540** σιτιζόμενοι … ἀμοιροῦντες testt. | ἐνεκάλει H: Mus. **542** ϝία (Heins.) **543** ἀ⟩νίαι agn. Schwenck 1857, 312 **544** γίαρες H: Kust. = K; e ϝέαρ, cf. gl. 224 **545** γιγαντία ci. La., coll. gl. 82; Τιτανίδα γῆν· ⟨ ⟩Avyer. 1978, 305, coll. gl. τ 974 **547** ἡλικία H: Scal. Sop. Pears. 199. al. = K testt. **549** γιγαντὶς H: Mus. **551** γιγγιλισμὸς H: Pears. 199. Voss. Munck. = K; γιγλισμός testt. (-γγ- Σ[D]) **553** ἐροῦντες H: Guyet; ἐρεοῦν τι Sop. Pears. 199 **554** νάνος H: accent. Schm. **555** γιγγλύως H (γίγλυμος q EM, γιγγλυμωτόν Ph): γιγγλυμὸς Mus., accent. Hemst. ad Poll. 7, 107 = Schol. Orib.

D **556** γιγγρασμός· ἦχος

D **557** γιγγρί· ἐπιφώνημά τι ἐπὶ καταμωκήσει λεγόμενον. καὶ εἶδος αὐλοῦ

D **558** γιγγρίαι· αὐλοὶ μικροί, ἐν οἷς πρῶτον μανθάνουσιν

D **559** γίγγρος· αὔλημά τι, ὅπερ ἔνιοι γίγγρον· οἱ δὲ αὐλοῦ γένος

560 Γιγγρών, οἱ δὲ Γιγῶν· Πάταικος ἐπιτραπέζιος. οἱ δὲ Αἰγύπτιον Ἡρακλέα

Hom. **561** γίγνωσκε· ἐγίγνωσκε (Ζ 191 ..) S[8]

D **562** γιλός· ἑτερόφθαλμος

563 †γίμασαι· σιαγόνες

D **564** γιμβάναι· ζεῦγλαι

D **565** γίν· σοί

D **566** γνίς· γερανός. Τυρρηνοί

D **567** γίννος· ⟨ζῷον οὗ⟩ ὁ πατὴρ ἵππος, ἡ δὲ μήτηρ ὄνος, νόθη

D **568** γῖξαι· χωρῆσαι

D **569** γίο· αὐτοῦ (Rhinth. fr. 10. gl. Ital. *102 K.–A.)

D **570** γῖπον· εἶπον

D **571** γίς· ἱμάς. καὶ γῆ. καὶ ἰσχύς

D **572** γισάμεν· εἰδέναι

573 γίσας· φθείρας

D **574** γίσγον· ἴσον

575 *†γίσιον· μικρὸν τεῖχος vg[1]S[2]

D **576** γιστία· ἐσχάρα

D **577** γιστίαι· ἱστουργοί

D **578** γιστιῶ· παύσομαι

D **579** γισχύν· ἰσχύν

D **580** γιτέα· ἰτέα

---

557 Paus. γ 6; Ph γ 117; Theogn. can. 964 (159,27 C.) | **559** Ph γ 116; cf. Athen. 4,174f-175a; Poll. 4,76 **567** Arist. gen. an. 748b34 **582** cf. Schol.; EM 659,42

---

557 κατακώμης H: HSt. Ind. = testt. **559** αὐλήματι H: Mus., cf. Ph | γίγγραν Cas. in Athen. 190 = testt. **560** l. γιγνῶν H: Voss., cf. Paus. γ 7 | πατ. ἐπιπαταικὸς τραπέζιος H: Seld. De dis Syr. 359; cf. gl. ε 7278b **561** γιγνώσκει· γινώσκει H: La. = K **562** γιλλός Voss. Kust.; n. pr. Γίλλος cft. La. **563** v.l. gl. 701 (La.) **564** Thessal.; gl. ι 645 cft. Ahr. Dial. 2,54. Be. 1,206 | ζεύγανα H: La. **565** h.e. τίν (Guyet. Pears. 199, coll. gl. τ 921) **566** γερανὸς H: accent. Alb. tacite | τυρηνοί H: Mus. **567** γεννὸς H: Mus. = Arist. | add. La. = K[ps] (⟨οὗ⟩ tantum Heins. Palm.) | ὄνομα H: Heins. Salm. Palm. al. = Arist. | νωθή H: Vales. **568–72** γ = ϝ (Alb. al.) **568, 570**? ‘ι pro ει Boeotium an itazismus?’ La.. **568** γίξαι H: accent. Ahr. Dial. 1,27,8 al. **570** γίπον H: accent. Kust.; ἶπον prelum intellegit Solms., Beitr. 173 **571** ἱμάς cf. gl. β 451. Fick 1911,336 (ϝίς) | καὶ γῆ incl. La.. **572** γισάμεναι H: Ahr. Dial. 2,55. 316; cf. Wack. Kl. Schr. 2,1159,1 **574** γισγὸν H, accent. Perg.: ϝίσϝον Alb. (‘Cret. DI 4998,2,2 vel Boeot.’ La.) **575** v.l. gl. deperd. γείσιον· τὸ ἄκρον τείχους (vg[2] Σ γ 17); γει- etiam hic Guyet = K[S] **576** ἐσχάτη H: Voss. Kust. Taylor Lect. Lys. 702 **577** ‘gl. suspecta, ιστος ϝ caret: Solms., Unters. 215’ La. **578** γιστίω H: accent. Mus. **579–80** γ = ϝ (Guyet. Sorb.) **579** expl. ἡσυχήν H: Mus. **580** expl. ἐτέα H: Mus.

581 γίτονας· τὰ β′ αἰδοῖα D
582 *γλαγέας· γεγαλακτωμένας (Π 642) [S^{17}] Hom.
583 *γλαγγάζει· πτερύσσεται. κέκραγε $vg^{2}S^{16}$
584 *γλάγος· γάλα (Β 471) $vg^{3}AS^{14}Br^{131}Σ$ Hom.
585 γλάμος· μύξα S^{18} D
586 γλάματα· ἀστράγαλοι D
587 γλαμυρόν· γλαμῶδες. ἔνυγρον. ὑπόδακρυν D
588 γλαισμοί· λόφοι D
589 γλαινοί· τὰ λαμπρύσματα τῶν περικεφαλαίων, οἷον ἀστέρες D
590 γλακκόν· γαλαθηνόν D
591 γλακῶντες· μεστοὶ γάλακτος D
592 γλαμῶντες· λημῶντες D?
593 γλαμῶν· λημῶν (Ar. Ran. 588) Att.
594 †γλαμάν· λειμῶνα†
595 Γλαμία· πόλις. Κρῆτες D
596 γλαμυξιᾶν· γλαμᾶν. λημᾶν (com. ad. fr. *300 K.–A.) D
597 γλανίς· ἀργός. καὶ εἶδος ἰχθύος. οἱ δὲ γλάνιος D
598 γλανοί· ἀχρεῖοι D
599 γλαμψοί· χαλινοὶ στόματος S^{19}
600 γλάμπτειν· πίνειν D
601 γλαρίς· ὄρυξ (Callim. fr. 512) D
602 γλαυκή· ἰσχυρά. φοβερά. λευκή (Π 34) Hom.
603 γλαυκία ἢ γλαύκιον· βοτάνη τις D
604 γλαυκίζειν· ἀμβλυωπεῖν D
605 γλαυκιόων· καταπληκτικός, ἔμπυρον καὶ φοβερὸν βλέπων (Υ 172) Hom.
606 *γλαυκός· λευκός $vg^{12}S^{21}Σ$
607 γλαυκοφόρβιδας· ἵππους εὐγενεστάτας D

---

584 Σ γ 49; Ap. S 55,1; Schol. **587** – ἔνυγρον cf. Galen. lex. 91 **589** EM 232,40 **592** Ph γ 121 **593** Σ γ 54; Schol. Ar. 588bα; cf. Poll. 2,65; Moer. 193,30 (γ 10 H.) **596** EM 232,43 **597** εἶδος – St. Byz. 208,14 (γ 81); εἶδος ἰχθύος Schol. Ar. Equ. 1004a (Su γ 278); Antiatt. γ 36 **601** cf. E. Gen. p. 77 Mill. (EM 233,9; cit. Callim.) **602** ἰσχυρά et λεύκη EM 233,25 **604** EM 234,16 **605** | Schol. **606** Σ γ 50

---

581 h. e. γειτ- (Sop.) **582** περι⟩γλαγέας Schm. = Hom., sed u. s. K testt. **583** γεγλάζει H: Voss. = K | κραζει K^{g}, κροσσοι K^{v} | de γλ pro κλ cf. Schulze, Kl. Schr. 304. gl. 618 **584** γλαγὸς H: accent. Mus. = K^{Br} testt. | gl. κ 2837 cft. Alb. **585** γλαμὸς H: accent. Mus. **587** ἀνεμῶδες H: Voss. Kust. = EM; γλημῶδες Guyet. Pears. 200, coll. Galen. | ἔνυδρον H: Schm. (codici ascr.); ὑγρόν EM (Galen.) | ὑπόδακρυ Mus. **589** cf. Brugmann, Gr.[4] 348 n. **590** cf. Schulze QE 80,5 **591** cf. gl. 78 (Alb.) **593** v.l.: gl. 594 **594** v.l. gl. 593 **595** κρήτης Mus. **596** γλαμυξίαν· γλαμὰν, λημάν H: accent. HSt. Ind. = EM **597** γλανέος H: Pears. 200 = St. Byz. **599** γαληνοὶ H: Mus.? (si non, Sop. Salm. Palm. al.) = K **600** ‘μ parasiticum sicut in λάμψομαι sim. an ἐ⟩γλάψαι?’ La. | πείνειν H: Mus. **601** ὄρος H: Lewy **603** γλαῦκον H: Mus., cf. Diosc. mat. med. 3,86 **604** ἀμβλυώττειν EM; ἀμβλωπεῖν (fuscum esse) ci. La. **605** v.l.: gl. 665

Hom. **608** γλαυκῶπις· φοβερὰ ἐν τῷ ὁρᾶσθαι. λαμπρόφθαλμος. *εὐόφθαλμος (Α 206 ..) vg^{11}S^{22}Σ

609 *γλαῦξ· νυκτόβαϋς. πετεινὸν νυκτερινόν vg^{13}S^{23}Σ

D **610** γλαῦξ· νόμισμα Ἀθήνησιν τετράδραχμον (Ar. Av. 1106). ἐλέγετο δὲ καὶ ὄρχησίς τις. καὶ ὄρνεον. καὶ φυτόν

611 γλαυσόν· *λαμπρόν g^{8}. θρασύ. ἰταμόν

612 γλαύσσει· λάμπει, φαίνει, φαύσκει

613 †γλαυρόν· σεμνόν

D **614** γλαῦκ' Ἀθήναζε· παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην τι πραττόντων, ὥσπερ ⟨εἰ⟩ γλαῦκας Ἀθήναζε ἄγοι. πληθύουσι γὰρ ἐνταῦθα γλαῦκες (Ar. Av. 301)

D **615** γλαῦκες Λαυριωτικαί· Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν (1106), οἱ ἀργυροστατῆρες· ἐν Λαυρίῳ γὰρ τὰ μέταλλα τὰ ἀργυρεῖα· γλαῦξ δὲ τὸ ἐπιχάραγμα τοῦ στατῆρος

Prov.? **616** Γλαύκου τέχνη· παροιμία ἐπὶ τῶν ῥαδίως κατεργαζομένων· Διονυσόδωρος δὲ τὴν περὶ τὸν σίδηρον κόλλησιν· Γλαῦκος γὰρ Χῖος σιδήρου κόλλησιν εὗρεν (Plat. Phaed. 108d)

Prov. **617** γλαῦξ ἐν πόλει· παροιμία. ταῖς ἀληθείαις ἀνέκειτο γὰρ ὑπὸ Φαίδρου ἐν τῇ ἀκροπόλει

D **618** γλαῦξ ἔπτατο· πρὸ τῆς μάχης ἐν Σαλαμῖνι γλαῦκά φασι διαπτῆναι τὴν νίκην προσημαίνουσαν (Ar. Vesp. 1086) q

D **619** γλάφει· γλύφει. ὀρύσσει. *κοιλαίνει (Hes. scut. 431) S^{24}(g^{7})

D **620** γλάφυ· σπήλαιον. ἄντρον (Hes. op. 533)

Hom. **621** *γλαφυραί· κοῖλαι g^{9}S^{25}. βαθεῖαι (Β 516)

622 γλαφυρᾶς· ἀνθηρᾶς, ἄλλοι δὲ κοίλης ἢ βαθείας

623 *γλαφυρόν· τερπνόν S^{27}. κοῖλον. ἡδύ vg^{1}S^{27}Σ. βαθύ vg^{1}Σ

---

608 εὐόφθαλμος Σ γ 52 **609** Σ γ 53 **610** Ph γ 130 (2); Schol. Ar. 1106aα; ὄρχησις Athen. 14,629f; φυτόν Diosc. mat. med. 4,138; Plin. hist. nat. 27,82 **611** λαμπρόν EM 234,14 **612** EM 234,14; λάμπει Schol. Ap. Rh. 1,1280–81a l. 7 **614** Ph γ 126; cf. Paus. γ 8; Schol. Ar. 301a **615** Schol. Ar. 1106c. bα **616** – κατεργαζομένων Zenob. vulg. 2,91; cf. Σ″ (Ph γ 125. Su γ 282. Schol. Plat. (147)); Diogen. 4,8 **617** Prov. Bodl. 264 **618** lex. rhet. 232,30 (q); cf. Schol. Ar. 1086b **619** γλύφει Ph γ 133 **620** E. Gen. p. 77 Mill. (EM 233,55); ἄντρον Schol. Hes. **621** Schol.; κοῖλαι Ap. S. 55,3 **622** lex. Hom. γ 45

---

609 γλαὺξ H: accent. Schm. = Σ | νυκτόβας H: G. Dind. Thes. 2 Add. = K^{vS}Σ ('bubo a βαΰζειν, non a βαίνειν appellatus' La.); νυκτοβοων K^{g} **610** γλαὺξ H (pler. testt.): accent. Schm. = Ph | τετράδραγμον H: Mus. = Ph Schol. Ar. **611** γλαῦσσον Leum. Hom. W. 153 **612** γλαύσει H: Mus. = testt. | φάσηρ H: Perg. = EM **613** h. e. γαῦρον (Guyet; cf. gl. 214) **614** le. καὶ γλαῦκα Ἀθηναῖοι add. Ph. | add. Mus. = Ph **615** ὄρνεσιν H: Mus. | ἀργυραῖα H: Jungerm. Poll. p. 1049 | γλὰξ H: Mus. = Schol. Ar. (γλαύξ) **616** ῥᾳδίως H (Zenob. Su); μὴ ῥᾳδίως cett. testt. | χιὸς H: accent. Mus. **617** Φαίδου Prov.; Φειδίου Meurs. Cecrop. c.20 **618** ἔστατο H: Mus. = q | σαλαμίνι H: accent. ed. 1521 = q | κλαῦκα H: Mus. = testt. | προσημαίνουσι H: Mus. = q

624 *γλαφυρός· ἀνθηρός. λαμπρός. τερπνός. ⸤κοῖλος. ἡδύς. βαθύς S^{28}
625 γλάψαι· κοιλᾶναι. γλύψαι. ἐκτρῖψαι. σκαλεῦσαι. βαθῦναι D
626 γλεύκησας· ⟨ὑπὸ⟩ γλεύκους γενόμενος ἔκλυτος καὶ παρειμένος, ἀπὸ τῶν οἴνῳ ν⟨έῳ μεθυσθέντων⟩ D
627 *γλεῦκος· τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, πρὶν πατηθῇ (Act. 2,13) $vg^1S^6Σ$ N. T.
628 γλεῦξις· οἶνος ἕψημα ⟨ἔχων⟩ D
629 *†γλέβα· ἀξίωμα συγκλήτου S^3
630 γλέφαρα· βλέφαρα. ὀφθαλμοί (Pind. fr. 51f, e8) D
631 γλήνεα· … οἱ δὲ ποικίλματα καὶ γληνὸν τὸ ποικίλον· καὶ ζῴδια, ἀγάλματα· ἔνιοι κήρινα πλάσματα ⸤ἀξιοθέατα (Ω 192) g^1 D
632 γλῆνος· φάος
633 γλήνη· *κόρη ὀφθαλμοῦ (Ξ 494) $g^3S^5Br^{113}Σ(v^2)$. καὶ ⸤παίγνιον. οἱ δὲ τὸ οὐδενὸς ἄξιον. καὶ τὴν πεπλασμένην κόρην. πρόσοψιν. καὶ γλήνας τὰ κηρία τῶν μελισσῶν q. *ἢ κόρη (Θ 164) g^3S^7[Σ] D + K
634 γληνῶσαι· ⟨διαφθεῖραι⟩ D
635 ⟨γληχυλίς·⟩ †πονηρά D
636 γληχωνοειδές· δίκταμνον D
637 γλίον· εὔτονον. ἰσχυρόν
638 γλία· κόλλα D
639 γλοιός· ῥύπος (Hdt. 3,112)
640 γλίσχραι· κνῆμαι

---

624 λαμπρόν Su γ 283; κοῖλον – Σ γ 55; κοῖλον, ἡδύ lex. αἱμ. γ 1 (E. Gud. 313,10) **625** κοιλᾶναι et βαθῦναι Paus. α 130; $Σ^b$ α 1677 **627** Σ γ 56; – σταφυλῆς cf. EM 234,8 **628** Paus. γ 9; Athen. 1,31e **631** E. Gen. p. 77 Mill. (EM 234,5); ποικίλματα Schol. Ap. Rh. 4,428–29a; cf. gl. Marc. gr. 433,4; ἀξιοθέατα Σ″ (Ph γ 137. Su γ 285); Schol. **632** gl. Marc. gr. 433,5 **633** κόρη Choerob. in Theodos. 1,316,5; – ὀφθαλμοῦ Σ γ 57; Schol. Ξ; Orion 39,28 (E. Gud. 313,13); Hdn. epim. 16; (Poll. 2,70); – ὀφθ. et κόρη Schol. Θ; Apion 228,3 L.; παίγνιον – μελισσῶν lex. rhet. 233,3 (q); EM 234,11 **637** Eust. Od. 1560,32 (1,250,33 St.) (Epim.) | EM 234,24 **638** EM 234,24; Eust. Od. 1560,32 (1,250,33 St.) (Epim.)

---

625 γλαῦψαι H: Mus. = $Σ^b$ | κοιλάναι H: accent. Schm. = $Σ^b$ | n. gl. γλύψαι H: contin. Mus. | ἐκτρίψαι H: accent. Schm. **626** γλευήσας H: Sop. Salm. Pears. 200 | ⟨ὑπὸ⟩ Mus. (qui et τοῦ add.) | οἴνων H: La., suppl. e.g. **628** ἑψῆμα H: accent. Mus. = testt. | add. HSt. Thes. 1,851 = testt. | gl. 681 cft. Alb. **629** ‘gl mutila e λατι⟩κλάβια (Lyd. mag. 1,16 p. 21,17 W.) corr.’ La. **631** γλήναια K Σ″ | ⟨κοροκόσμια⟩ ex Ap. S. 54,32 suppl. Schm. | ποικίλιττα H (ποικίλ’ ἄττα Mus., ποικίλα gl. Marc.): Voss. Vales. = E. Gen. (Schol. Ap. Rh.) **633** v.l.: gl. 693; cf. Wil. Textg. Buk. 256 n.2 | δὲ τὸν q | οὐδένα H: Mus. = testt. | πρόσωψιν H: H^c = testt. | ὄρη H ($K^gΣ$): La. = K^S Schol. Θ Apion **634** γλήνωσα H: Schm. (‘h. e. γλήνην reddere’ La.); γληνωτά Mus. | suppl. K^n **635** contin. H: Schm. | suppl. Schm. = K^n; πόα μικρά ci. La. (πόα K^{pm}) **636** γληχονοειδὲς H: Guyet. Salm. **638** γλοῖα H: Kust. = testt. | cf. Walde-P. 1,619 **639** γλοῖος H: accent. Schm. **640/1** ‘scl. sponda lecti sive gradus scalae utpote tenues vel instabiles’ La. **640** γλῆσχραι H: Guyet. Voss (accent. Schm.)

641 γλίσχρον· ἐνήλατον

642 *γλίσχρος· φειδωλός g^{3}S^{5}Br^{135}Σ, σκνιφός. λίαν ῥυπαρός g^{3}S^{5}Σ. ἐνήλατος. ꞁκολλώδης (vg^{1}S^{4}Br^{111}Σ)

643 *γλίσχρως· ὀλισθηρῶς S^{6}

Hom. **644** Γλισᾶς· πόλις ⟨ὡς Τρύφων⟩ (B 504)

645 γλιᾶται· παίζει, ἀπατᾷ

D **646** γλιττόν· γλοιόν

D **647** γλίχει· ἐπιθυμεῖς (Ar. fr. 104 K.–A.)

Att. **648** *γλίχεται· παίζει. ꞁἐπιθυμεῖ S^{7}Σ(Br^{96}). προθυμεῖται (Dem. 18, 207)

649 *γλιχόμενοι· ἐπιθυμοῦντες (Hdt. 4, 152, 2) S^{8}

650 *γλιχόμενος· ἐπιθυμῶν (Plat. Phaed. 117a) vg^{2}

D **651** †γλιχύτης· ἀτυχής. ἢ ἐπίπονος. ἢ ἐρωτική

D **652** γλιχός· φειδωλὸς καὶ γλίσχρος, οἱ δὲ πολυπράγμων, περίεργος

D **653** †γλίδου χοάναι· εἰς οὓς τύπους κατέρχεται τὸ ἐν τῇ χωνῃ διὰ τῶν κεντημάτων. ἦσαν δὲ πήλινοι. Σοφοκλῆς (fr. 35 R.)

D **654** γλοίας· ἡ κακοήθης ἵππος καὶ πολυδήκτης παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 1037 R.). καὶ γλοίης τὸ αὐτό

D **655** γλοιάζειν· τὸ καταφερόμενον εἰς ὕπνον [καὶ] ἐπιμύειν τοῖς ὄμμασι καὶ κατιλλώπτειν, ꞁοἱ δὲ διεγγελᾶν q

D **656** γλοίητα· κακοήθη

657 *γλοιός· νωθρός. ꞁἀσθενής (g^{γλυ2}). ῥυπαρός (Ar. Nub. 449) vg^{γλυ6}

D **658** γλοιωδῶς· νυστακτικῶς (Hippocr.?)

D **659** γλούρεα· χρύσεα. Φρύγες ⟨καὶ⟩ γλουρός· χρυσός

---

642 Σ γ 58 (om. ἐνήλατος); φειδ. et ῥυπ. cf. Schol. Plat. rep. 553c; φειδ. et κολλώδης lex. rhet. 233, 6; φειδ. Hdn. epim. 15; κολλ. Phryn. praep. soph. 60, 3 **644** EM 234, 19; St. Byz. 209, 16 (γ 86) **645** gl. Marc. gr. 433, 7; cf. EM 234, 25; Eust. Od. 1560, 33 (1, 250, 33 St.) (Epim.) **646** le. Eust. Od. 1560, 32 (1, 250, 32 St.) (Epim.) **648** ἐπιθυμεῖ Σ γ 59; lex. rhet. 226, 25 **649** lex. αἱμ. γ 11a **650** Su γ 291 (Δ); E. Gud. 313, 16 (EM 234, 35) **651** ἀτυχής et ἐρωτική EM 234, 26 **652** φειδωλός et περίεργος cf. EM 234, 27 **653** cf. Poll. 10, 189–90 **655** ἐπιμύειν καὶ κατιλλώπτειν Ph γ 140; οἱ δὲ – lex. rhet. 233, 7 (q); EM 234, 45; (Poll. 9, 148) **657** νωθρός EM 234, 44; ῥυπαρός Schol. Ar. 449cβ; cf. Su γ 306 (p. 530, 2) **658** Galen. lex. 91, 6

---

641 γλησχρὸν H: Mus. **642** cf. gl. 652 **643** γλισχρῶς H: accent. Mus. **644** γλίσσα H: La. = EM; Γλισσάς Heins. Pears. 200 = St. Byz. (Γλίσσας De Pinedo. Salm. = Eust.) **647** γλιχεῖς H: Schm.; γλίχη Mus. **648** παίζει ad gl. 645 (**La.**) γλιχυρίς Mein. | Schol. Ar. Pac. 193f cft. La. **652** γλιχώ EM | πολυπράγμον(ες) H: Mus.; ad λίχνος (gl. λ 1178) ref. Cob. 1859, 31 **653** v.l. gl. λ 966 λίγδου (Salm.) | εἰς οὺς H: Ald. **654** πολυδίκ(ην) H: La.; -δίκη Mus. **655** del. Kust. | κατειλλωπεῖν H: κατιλλ- HSt. Ind., ττ Mus., accent. La.; ἐπιλλώπτειν Ph | διαγγελᾶν H (διαγελᾶν Voss. Hemsterh. Poll. p. 1131 = testt.): Ald. **656** γλοιητά H: accent. HSt. Ind. **657** γλοίης EM; neogr. (Cyth.) γκλός cft. Krek. 2003, 241 **658** γλοιῶς H: Pears. 200 = Galen. | ναυστακτικῶς H: HSt. Ind. = Galen. **659** add. La.; duo gll. dist. Phav. | γληρὸς H: Sop. Salm. Bochart Geogr. p. 1076 | cf. Lagarde, GA 286. Solms., KZ 1897, 45sq.

660 *γλουτοί· τὰ τῆς κοτύλης σφαιρώματα vg^{1}S^2(Σ)
661 γλουτόν· τὸ περὶ τὰ ἰσχία (Ε 66) D
662 *γλουτός· σφαίρωμα S^4
663 γλυκεῖα· ἡ γλυκύρριζος D
664 γλυκίων· ἡδίων (Α 249 ..) Hom.
665 †γλυκύωνον· ἔμπυρον καὶ φοβερὸν βλέπων
666 γλύκη· βοτάνη τις ἐδώδιμος D
667 γλυκίννας· διὰ γλυκέος οἴνου πλακοῦς
668 γλυκερῷ Σιδωνίῳ (com. ad. fr. *301 K.–A.)· δρᾶμα δέ ἐστιν, ἐν ᾧ τῆς †θεμέλης ἄρχεται οὕτως· 'Σιδώνιον ἄστυ λιπόντες καὶ δροσερὰν Ἄραδον' (Phryn. trag. 3 F 9). διεβεβόητο δὲ τὸ μέλος τοῦτο D
669a γλύκιον· ἥδιον. (ι 34) Hom.
669b γλυκύς· ἡδύς (Α 610) (Br^{134}) Hom.
670 γλύκκα· ἡ γλυκύτης D
671 γλυκκόν· γλυκύ D
672 γλυκεῖαν τὸ γάλα, καὶ τὴν χολήν (Eubul. fr. 94,4 K.–A. ci.) D
673 γλυκύ· μελιχρόν
674 *γλυκυδερκές· ἡδύ ἐν τῷ ὁρᾶσθαι g^{3}S^8(Σ)
675 γλυκυθυμία· ἡδονή q D
676 γλυκύθυμος· ἀνειμένος. ἡδύς. *ἁπαλόψυχος vg^{1}S^{9}Σ. ἤπιος. προσηνής. γλυκύς (Υ 467) Hom.
677 γλυκυσίδη· φυτὸν ποιόν, συντελοῦν πρὸς ἀτόπημά τι τῶν γυναικῶν D
678 γλυκύφαιον· τὸ ἐρυθρόδανον. Κρῆτες D
679 †γλυκύφρουροι· τὰ ἐν οἴκῳ φρουροῦντες καὶ ἔνδον μένοντες D
680 γλύκων· ὁ εὐήθης (Ar. Eccl. 985) D

---

660 Σ γ 60; cf. Schol.; Psell. poem. 61,4 **664** Schol. **667** Seleuc. fr. 44 M. (ap. Athen. 14,645d; παρὰ Κρησίν) **668** Schol. Ar. Vesp. 220 **669a** cf. Schol. **669b** Schol. **674** cf. Σ γ 61 **675** lex. rhet. 233,9 (q); EM 235,48 **676** – ἡδύς et προσηνής Schol.; ἁπαλόψυχος Σ γ 62; ἤπιος Ap. S. 55,4 **677** cf. Seleuc. fr. 45 M. (ap. Athen. 3,76f) **680** Ph γ 151; EM 235,6

---

661 τὸν H: La. **663** γλυκύριζος H: Mus. **665** v.l. gl. 605 (Schm.) **666** γλυκὴ H: accent. La. coll. Arcad. 106,8 sqq. **667** γλυκίνας Seleuc. (Cret.) **668** δράμα H: accent. Mus. | θυμέλης Mus., 'frustra' La. qui ci. εἰσβολῆς (coll. Mein. FCG 2,1, 94 et rectius Wil. Ar. Lys. 18,2) | λιποῦσα vel λιποῦσαι Schol. Ar. | καῖδρος ἐρανάδαρον H: dist. Schow 196 n. 5, Ἄραδον Pors. | διαβεβόητο H: H^c | μέρος H: Mein. **669b** n. gl. Mus. **670** cf. Schwyzer, Gr. 1,318; neogr. γλύκα, γλυκό **672** γλυκκεῖν H: Pears. 201. G. Dind.; cf. Schol. Nic. th. 594c. Mein. FCG 4,614 **673** μελιχροῦν H: Mus. **674** ὁρᾶν K^{g}Σ **676** ἤπιος H: spir. Alb. tacite = Ap. S. **677** ἀτοπήματι H: Mus. **679** ϝυκόφρουρυ· οἱ agn. Schm. (Boeot.) | μελίοντες H: Pors. (ap. Dobr. 2, 580) **680** εὐηθής H: accent. testt.

D **681** γλύξις· ὁ ἀνειμένος οἶνος καὶ ἄτονος, ὃν ἔνιοι μὲν ἁπαλόστομον, οἱ δὲ γλεῦξιν (Phryn. com. fr. 68 K.–A.)

D **682** Γλυφεῖον· ἄντρον τι καὶ ὄρυξ

D + K **683** γλυφίδες· αἱ χηλαὶ τοῦ βέλους, *ἀπὸ τοῦ γεγλύφθαι καὶ κεκοιλάνθαι [g^4Σ], εἰς ἃς ἡ νευρὰ ἐντίθεται τοῦ τόξου. ἐνίοτε δὲ καὶ ⌊τὰς τῶν ἀκίδων χηλὰς g^4(Σ) λέγει Ὅμηρος (Δ 122). καὶ αἱ θαλάμαι

LXX **684** γλύψαι· ξύσαι. χαράξαι (2. Chron. 2, 6)

Prov. **685** γλυκὺς ἀγκών· παροιμία, ἥν φησιν εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ λεγομένου μακροῦ ἀγκῶνος ἐν τῷ Νείλῳ, κατ' ἀντίφρασιν. εἶναι γὰρ δυσκόμιστον διὰ τὸ ῥεῦμα καὶ ἀηδῆ· ὅθεν λέγεσθαι τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν αἰσχρόν τι δοκιμαζόντων, ἐπαινούντων δὲ ὡς καλόν. ἢ ⟨ἐκ⟩ τοῦ ἐναντίου σπουδαῖον μὲν ἡγουμένων, χλευαζόντων δὲ ὡς φαῦλον (Plat. Phaedr. 257d). Κλέαρχος (fr. 43 W.) δέ φησιν ⟨τοὺς Λυδοὺς⟩ ἐξυβρίζειν εἰς τὰς τῶν καταδεεστέρων γυναῖκας καὶ παρθένους, καὶ τὸ χωρίον, ἐν ᾧ ταῦτα ἔδρων, ὀνομάσαι Γλυκὺν ἀγκῶνα

D **686** Γλῶς· ὄνομα Αἰγυπτίου τινός

Eur. **687** *γλωσσαλγία· φλυαρία (Eur. Andr. 689 ..) vg^1AS^6(Br^{139})

D **688** γλῶσσαι· φωναί. καὶ σημεῖα ἐπὶ τοῦ ἥπατος, παρὰ τοῖς θύταις

D **689** γλώσσας· τὰς γλωσσίδας τῶν αὐλῶν (Eupol. fr. 442 K.–A.), καὶ τῶν ὑποδημάτων (Plat. com. fr. 51, 1 K.–A.). καὶ τὰς λαλιάς

D **690** γλώσσαργον· στόμαργον. ταχύγλωσσον (trag. ad. fr. 562 K.–S.)

691 *γλωσσόκομον· σορός (AS^8), θήκη ξυλίνη τῶν λειψάνων vg^2Br^{140}Σ(AS^8)

D **692** γλωσσοστροφεῖν· περιλαλεῖν, καὶ στωμύλλεσθαι (Ar. Nub. 792)

693 †γλώνη· οὐδενὸς ἄξιον

694 †γλωρεῖν· χρονίζειν†

D **695** †γλωρόν· νόμον

---

682 EM 235, 17 **683** ἀπὸ – κεκοιλάνθαι et ἐνίοτε – χηλὰς Σ γ 63; Ap. S. 54, 30 **685** – ἀντίφρασιν Zenob. vulg. 2, 92; cf. id. Ath. 2, 102; Paus. γ 10 **689** – αὐλῶν Ph γ 154 (cit. Eupol.); – ὑποδημάτων cf. Phryn. ecl. 201; praep. soph. 58, 12 **690** EM 235, 43 **691** | Σ γ 65 **692** EM 235, 41

---

681 ἄγονος H: Salm. Linden. Exerc. ad Act. 2, 13 §62 **682** γλύφιον EM | ὄρος H: La. coll. gl. 601 (obloq. Leur. 1983, 151) | gl. 620 cft. Pears. 201 **683** χεῖλαι H: HSt. Sop. Guyet. al. | ἐπὶ H: Mus.; παρὰ τὸ ΚΣ | γελῦφθαι H: ⟨γ⟩ Mus., accent. Alb. = testt. (γεγλύφαι Ap. S., ἐγγεγλύφθαι ΚΣ) | χημὰς H: Sop. Guyet. Heins. al. = K testt. **685** l. γλ. H: Mus. = testt. | φησιν sc. Plat. Phaedr. 257d-e | ἐπαινοῦντες H: Mus. | ⟨ἐκ⟩ Cor. | ⟨τοὺς Λυδοὺς⟩ post Alb. La. e Clearcho **688** ὕδατος H: Cas. Hist. Aug. p. 560 **691** θήκη σωρὸς H: σορός Jungerm. Poll. p. 1339 = K^A, trsp. La. = K^{AS} **692** στομύλεσθαι H: Mus. = EM **693** v.l. gl. 633 (Sop.) **694** χρυσίζειν Schm. Add. 5, 21 coll. gl. 659 **695** γρῶνον· ⟨ὑπό⟩νομον Schm.; γρῶνον· κοιλόν La. coll. Schol. Lycophr. 631c; γλωρόν def. Conom. 1966, 63–4 = χλωρόν (ad aspir. omiss. v. Kalléris Mac. 1, 457, 1. 458, 5; ad sens. LSJ Suppl. b)

696 γλωττοκομεῖον· ἐν ᾧ οἱ αὐληταὶ ἀπετίθεσαν τὰς γλωσσίδας (Lysipp. fr. 5 K.–A.). καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον (Eubul. fr. 140 K.–A.) D
697 γλωττοποιός· ὁ τὰς αὐλητικὰς γλωσσίδας ποιῶν D
698 γλωχῖνα· τὴν γωνίαν τοῦ βέλους (Ω 274) καὶ ‘τριγλώχινας ὀιστούς’ (Ε 393 . .). καὶ γλῶσσαν. καὶ ἄκρον. κυρίως δὲ γλωχῖνες αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαὶ καὶ αἱ τοῦ ζυγοῦ γωνίαι (Ω 274) Ap. S. + Schol.
699 γλῶσσαν οὐκ ἐμπήξετε· οὐκ ἂν καταφάγοιτε, οὐκ ἂν γεύοισθε (Eupol. [?] fr. 442 K.–A.) D
700 γλωσσάσπιδας· τοὺς τῇ γλώσσῃ ὅπλῳ χρωμένους ὥσπερ ἀσπίδι. μεταφορικῶς D
701 *γναθμοί· γνάθοι (vg^{1}AS^{3}). σιαγόνες (π 175) (S^{3}S^{γοη8}) Hom.
702 γναθμόν· τομώτατον καὶ διαιρετικώτατον D
703 γνάθους θηλείας· ἢ γυναῖκας (com. ad. fr. *302 K.–A.) D
704 γναθοῦν· τὸ εἰς γνάθους τύπτειν (Phryn. com. fr. 29 K.–A.) D
705 Γνάθων· παράσιτος (Men. Col.) D
706 γναμπτά· καμπύλα. πλεκτά. ὑγρά (Q. S. 13, 144)
707 γναμπτῇσιν· ἀνακεκλασμέναις. ἐπικαμπέσι (Λ 416) Hom.
708 γναμπτόν· εὔπειστον. ἔνυγρον. εὔγναμπτον (Ω 41). εὐμετάβολον Hom.
709 γναφέως· καθαίροντος ῥύπον D?
710 γναμπτούς· χαλινούς D
711 γνάμψαι· κάμψαι. κλάσαι. πεῖσαι (Ap. Rh. 3, 1250) D
712 γνάψεν· ἔξεσεν. ἤμυξεν D
713 *γναπτὰς ἕλικας· τὰ καμφθέντα ψέλια (Σ 401) vg^{2}AS^{4} Hom.
714 γνάπτει· κάμπτει AS^{5}
715 〉γναται· ἀκταί
716 [γναφάδιον] γναφάλλιον· βοτάνη D

---

696 EM 235, 45; cf. Poll. 2, 108 **697** EM 235, 44; cf. Poll. 2, 108. (7, 153) **698** – ὀιστούς Ap. S 55, 5; γωνίαν Schol. Ω; lex. αἱμ. γ 9 (E. Gud. 315, 12); cf. Orion 38, 17; Su γ 304; E. Gen. p. 78 Mill. (EM 235, 50); γλωχῖνες – ἐξοχαί γωνίαι Schol. Soph. Tr. 680 **700** E. Gen. p. 78 Mill. (EM 235, 39); cf. Suet. convic. 161 **701** Schol. 175a; E. Gen. p. 78 Mill. (EM 236, 1) | **704** Antiatt. γ 14 (cit. Phryn.) **705** Plut. quaest. conv. 707e **707** | Schol. **708** εὔπειστον Schol. **713** cf. Schol. **716** Diosc. mat. med. 3, 117

---

696 γλωττοκόμιον H: Schm. = testt. | γλώττας testt. **697** γλώττας EM **698** γλωχίνα H: accent. Mus. = pler. testt.; γλώχινα Schol. | τριγλωχίνας H: accent. Mus. | ὀϊστὰς H: Mus. **699** γλώσσας H: Scal. | ἐμπήξεται H: Cob. 1875, 293 | διαφάγοι H: La.; φάγοιτε Cob. | γεύσοιτο H: La.; γεύσαισθε Cob. **701** v.l.: gl. 563 | γνάθμοι H: accent. Alb. = testt. **702** αἱρετικώτατ(ον) H: Kust. **703** l. γν. H: Mus. | ἢ⟨γουν⟩ ci. La. **706** πεκτὰ H: Heins. **707** γναμπήϊσιν H: Mus. = Schol. | ἐπικαμπεῖς H: Mus. = Schol. **708** εὔπιστον H (Schol.): Mus. | εὔκαμπτον Kust. = Schol. **712** γνάμψεν H: Kust. **713** γναμπτας K^{S} (= Hom., sed c. ord.) **715** γναταὶ H: La. qui ci. αἰ〉γιαλοί **716** γναφάδιον errorem esse a γναφάλλιον corr. cens. Alb.

D **717** γνάφαλλον· τύλη. λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ κ κνάφαλλον· καὶ ὁ γναφεὺς κναφεύς

D **718** γνάφαλλος· πτίλον

D **719** γναφεύς· εἶδος ἰχθύος

D **720** γναφῆναι· κλασθῆναι. καμφθῆναι

D **721** γνήσιος· ὁ ἐξ ἰσονόμων, ἴδιος, οἰκεῖος

Hom. **722** *γνοῖεν· μάθοιεν (Σ 125) vg[5]AS[7]

723 γνοίης· †ψεύδῆς (S[7]?)

724 〉†γνοιΐσαι· ἰγνοῦαι

D **725** γνόφεον· μέλαν

LXX **726** *γνόφος· συννέφεια vg[1]AS[6]. δῖνος. ἄνεμος vg[1]A[6]. ἀχλύς. σκοτομηνία (Exod. 10,22 ..)

727 γνώμην δίδωμι· συμβουλεύομαι (1. Ep. Cor. 7,25)

728 γνύθοι· βόθροι. κοιλώματα. ιςπήλαια (g[γνο3]). θαλάμαι. καὶ τὰ ἐν τῷ βαδίζειν προσκόμματα. ἔνιοι γνυθούς

729 γνυπτῶν· νωθραίνων

Hom. **730** *γνύξ· ἐπὶ τὰ γόνατα (Ε 68 ..) vg[1]AS[2]Σ

D **731** γνυπτεῖν· ἀσθενεῖν. μαλακίζεσθαι

D **732** γνυπτήσει· [εἰς] γονυπετήσει

733 *γνυπετόν· ἀργόν. οἱ δὲ q ἔκλυτον g[γλυ5]q

D **734** γνύπετοι· ἐκτεταμένοι. δειλοί. ἄλλοι δὲ κατηφεῖς. καὶ κατεγνυπτῶσθαι κατεστυγνάσθαι q

735 γνυπτοῦντι· ἀσθενοῦντι

---

717 Ph γ 162; cf. Poll. 10,41 | **718** cf. Su γ 327 **719** cf. Dorion. et Epaen. ap. Athen. 7,297c **723** cf. E. Gen. p. 78 Mill. (EM 236,36) **726** συννέφεια E. Gen. p. 78 Mill. (EM 236,29); E. Gud. 317,12 **728** – κοιλώματα cf. Schol. Lycophr. 485e; Theogn. can. 296 (54,18 C.) **730** Σ γ 67; Ap. S. 55,15; Schol.; Orion 38,22 **733** lex. rhet. 233,10 (q); EM 236,39 **734** lex. rhet. 233,10 (q); – κατηφεῖς EM 236,42; καὶ – Σ‴ (Ph γ 165. E. Gen. p. 77 Mill. [EM 236,40; ϱ])

---

717 γνέφαλον Ph **718** γνάφαλος H (Su): Schm.; 'masc. aliunde ignotum' La., avis est Arist. h. an. 616b16 | πηλός H: Schm. ad gl. κ 3095 = (Su), 'sed pluma non est culcita' La. ibid.; πίλος Salm., cf. gl. π 2290. Σ π 475 **721** ἐξισονομῶν H: La. post Nauck Ar. Byz. 130,10 (ἐξ ἴσων νόμων) **722** n. lin. νοῖεν H: γ ins. Mus. **723** μαθοις K; εἰδῆς ci. La. **724** ἰ〉γνύες· αἱ ἰγνύαι ci. La. **725** μέλιαν H: Mus. **726** συνέφ(ια) H (-εια Mus.): Valck. Gl. sacr. ex Hes. p. 9 = K E. Gen. **727** γνώμει H, -η Mus.: Heins. Pears. 202. Kust. | συμβουλέυω Kust. **728** γνάθοι H: Abresch. = (Theogn.); γνουτος K | προσκόματα H: Mus. **729** γνύων H: La.; γνύπων Pears. 202 | cf. gll. 731. 735 **732** γνυπήσει H: La. | εἰς del. Mus. | γόνυ πετήσει H: Ald. **733** γνυπεσὸν H (γλυπετον K): Heins. Pears. 202. Voss. al. = testt. **734** γνυπετοὶ H (Ph): accent. Schm. = testt. | δηλοὶ H: Mus. = q EM[1] | κατεγνυπώσθαι H (-ῶσθαι Ald. = Ph): La. = q EM[2], coll. gll. ε 294. κ 1552; κατεγνυπ〈ετ〉ῶσθαι Wack. Unters. 126 | μετεγυμνᾶσθαι H, μετεγγυμνάσθαι Mus.: Schm. = q **735** γνύποντι H: La., 'gl.729,731/2 vel brevissimam formam stirpis πετ- (contra usum) vel ignotam stirpem γνυπ- continent'

736 γνύπωνες· στυγνοί. κατηφεῖς. ἄτολμοι. παρειμένοι. καὶ μαλακοί, ἀπὸ τοῦ εἰς γόνυ πεπτωκέναι D
737 γνυφαί· νάπαι D
738 *γνώριμοι· μαθηταί vg^{3}AS^{16}
739 γνωρίμῳ· γινωσκομένῳ, δυϊκῶς (Xen. Mem. 2,3,1) Att.
740 γνώριμος· οἰκεῖος. γινωσκόμενος (π 9) Hom.
741 γνωρίσματα· τὰ συνεκτιθέμενα τοῖς παισὶ ἔξω τῶν περιδεραίων (Men. Epitr. 127 Koe. = 303 S.) D
742 γνωρίσαι· φανεροποιῆσαι (Epp. Eph. 6,19. Rom. 9,22) N. T.
743 γνῶθι σαυτόν· ἀπόφθεγμα Χείλωνός φασι q D
744 γνῶμα· τὸν βαλλόμενον ὀδόντα, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐγνώριζον τῶν τετραπόδων. καὶ ὁ κατηρτυκὼς ἤδη λειπογνώμων. λέγεται δὲ καὶ γνῶσις
745 γνῶμαι· τὰ ψηφίσματα q D
746 γνώμη· διάθεσις ποιά τις. [καὶ γνώμη.] καὶ ἐπιστήμη q
747 γνωμοτυπία· γνωμολογία
748 ⟨γνώμων· ὁ⟩ ἀκριβής, ἀπὸ τοῦ γνῶναι. λέγεται καὶ τὸ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις κέντρον. καὶ τὸ παρὰ τοῖς τακτικοῖς D
749 γνώμων· συνετός. Σοφοκλῆς (fr. 1038 R.) Att.
750 γνῶναι· κρῖναι. καὶ τὸ συνουσιάσαι (Men. fr. 337,5 K.–A.) q D
751 γνωσιμαχῆσαι· τινὲς μὲν τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν (Hdt. 3,25,5 ..)· ἄλλοι τὸ γνόντα, ὅτι πρὸς κρείττονα ἔχοι αὐτῷ ⟨ἡ⟩ μάχη, ἡσυχάσαι (Ar. Av. 555) q. ἢ *μετανοῆσαι (Isocr. 5,7) g^{11}AS^{14}Br^{143}Σ(v^{4}) D
752 γνῶσις· σύνεσις, εἴδησις, νόησις D
753 γνωτή· ἀδελφή (O 350). ἢ ἐρωμένη Hom.
754 *γνωτοί· ἀδελφοί (Γ 174) (AS^{13}Br^{125}Σ). γνωστοί (vg^{2}Br^{142}) Hom.

---

743 lex. rhet. 233,13 (q); Su γ 333; Schol. Plat. Phileb. 48c (29); cf. Paus. γ 11; Clearch. fr. 49 W. **745** lex. rhet. 227,4 (q) **746** lex. rhet. 227,3 (q); – τις Σ' γ 72 **748** lex. rhet. 233,17 (q); – γνῶναι EM 237,1 **749** Σ' γ 72 **750** lex. rhet. 233,19 (q); συνουσιάσαι Ph γ 171 **751** – ἰσχύν gl. Hdt.; – ἡσυχάσαι lex. rhet. 233,20 (q); cf. EM 237,11; ἄλλοι – ἡσυχάσαι Schol. Ar. 555b; μετανοῆσαι Σ γ 69; Moer. 193,26 (γ 6 H.) **753** Σ γ 70 | **754** Ap. S. 55,12; ἀδελφοί Schol.; Orion 38,2 **755** Apion 228,6 L.; ἀδελφόν Σ γ 70; Ap. S. 55,12; Scholl.

---

736 γνυπῶνες H: accent. Pears. 202. G. Dind. 673A | ἐπὶ H: HSt. Thes. 1,1893 | δράπων cft. Leum. (ap. La.) **741** περιδυραίων H: Mus. **743** χείλ( ) H: Mus. = q; Χίλωνος cett. testt. **744** γνῶμαν H: Mus.; γνώμονα Nauck Ar. Byz. p. 101 | τὸ H: Mus. | κατηρτηκὼς H: H^{c} | λιπογνώμων H: Brun. | γνῶμα Nauck; γνώμων Schm. **746** καὶ γνώμη del. vel καὶ γνῶσις leg. Mein. 1858,533; καὶ ⟨δια⟩γνώμη Herw. Versl. 1895,184–5 **748** contin. H: n. gl. et le. add. Schm. = q | punct. post λέγεται q | τὰ … κέντρα H: H^{c} = q | ἡλιοτροπίας H: Mus. = q | περὶ H: Scal. Sop. Pears. 202 = q | 'tacticorum est gruma demetiendis castris' La. **751** τοῦ γνῶναι H: Mus. = gl. Hdt. | γνῶντα H: Mus. = testt. | κρείσσονας q, κρείττονας Schol. Ar. | ἔσοιτο q, ἐστιν EM, om. Schol. Ar. | ⟨ἡ⟩ Cor. Isocr. p. 65 = testt.

Hom. **755** γνωτόν· εὐεπίγνωστον (Η 401). ποτὲ δὲ ἀδελφόν (Ξ 485)

D **756** γόβαλα· τὸ ὅριον. Φοίνικες

D **757** γοβρίαι· φανοί, λαμπτῆρες

D **758** γόγγρος· ἰχθύος εἶδος (Alex. fr. 15, 15. Antiphan. fr. 221, 5 K.–A.). καὶ ἡ γογγρώδης τῆς ἐλαίας ἔκφυσις, τὸ κάτω τοῦ στελέχους

D **759** γογγρύζειν· τονθρύζειν. τὸ ὡς ὗς φωνεῖν, ὅπερ ἔνιοι γογγύζειν. τὸ αὐτὸ καὶ γρυλίζειν λέγεται

D **760** γογγρύσαι· ὡς χοῖρος φωνῆσαι

D **761** γογγρώνη· ἀπόστημα ἐν φάρυγγι (Hippocr. epid. 6, 3, 6 [5, 296, 1 L.])

D **762** γογγύζειν· φθέγγεσθαι. τονθρύζειν

D **763** γογγύλον· στρογγύλον. σκληρόν (Soph. fr. 395, 2 R.)

D **764** γογγύλλειν· συστρέφειν (Ar. Thesm. 56)

D **765** γογγυλόσκηνος· στρογγύλον ἔχων τὸν οἶκον, ἢ τὸ σῶμα

D **766** γογγυλεύματα· στρογγυλεύματα

D **767** γογγυλωπά· στρογγύλα, εὔτονα. γοργά

D **768** γόγγων· μωρός

D **769** γόλα· ἔντερα. Μακεδόνες

D **770** γοᾶναι· κλαίειν. Κύπριοι

D **771** γόδατος· θήρα

772 γοδόν· γόητα

Eur. **773** *γοεραῖς· θρηνώδεσι (g^{3}Σ), πενθικαῖς (Eur. Hec. 84) (g^{3})

Eur. **774** *γόης· μάγος (vg^{1}), κόλαξ, περίεργος (Eur. Hipp. 1038) vg^{1}AS^{3}Σ

775 *γοητεύει· ἀπατᾷ Br^{79}(AS^{5}), μαγεύει (AS^{5}), πείθει. φαρμακεύει. ἐξᾴδει

D **776** γοησίοδος· ᾠδός, ἀπατεών (com. ad. fr. *303 K.–A.)

D **777** γοητικόν· ἀπατηλόν. μαγικόν. τὸ δι᾽ ἐπαοιδῶν ἐσκευασμένον

---

758 – εἶδος E. Gen. p. 78 Mill. (EM 237, 44); Erot. fr. 29; cf. Galen. lex. 91, 11 [pro ἴσχει leg. ἰχθύς] | Theophr. h. pl. 1, 8, 6 **759** cf. Ph γ 179 **761** Erot. fr. 29 **762** | cf. Phryn. ecl. 335 **763** Σ″ (Ph γ 177. Su γ 361); Galen. lex. 91, 13; cf. Schol. Ar. Pac. 28b | **764** Schol. Ar. 56b **765** EM 238, 44 (om. τὸν οἶκον ἢ) **773** Σ γ 73 |; (Theogn. can. 50, 5 Alpers) **774** μάγος Hdn. epim. 16; κόλαξ – Σ γ 74; E. Gud. 319, 16; Moer. 193, 35 (γ 15 H.); (Theogn. can. 50, 4 Alpers)

---

756 n. lin. όνα H, γ ins. Mus.: Alb. **758** γόγρος … γρογόδης (-ώδης Ald.) H: HSt. Heins. Pears. 202. al. = testt. | στελέχου H: Mus. **759** γογρύζειν H: Phav. = Ph | τὸ τὰς ὗς H: Sop. | γογγυλιζειν H: Dind. coll. gll. 762. 944 **760** γογγρῦσαι H: accent. Schm. tacite **761** v.l.: gl. 1035 **762** τὸ θρύζειν H: La. = Phryn.; τονθορύζειν Mus. (ut leg. in gll. 759. β 796) = etiam Phryn. **763** γογγύλιον Σ″ Galen., γογγύλαι Schol. Ar. **764** γογγυλεῖν H: Cob. Var. Lect. 376 post Pors. ad Ar. **766** γογγυλώματα Schm. **767** γογγύλωπα H: accent. Mus. **768** γογγῶν H: accent. Mus. **769** γόδα H: γολά Schwenck 1845, 156–7, accent. Schm. | Kalléris Mac. 138sq. **770** γοδᾶν H: La.; ϝοδᾶν Solms., Unters. 81 ('sed ϝ ante ο apud Cyprios periit' La.) **775** ἐξαιδεῖ H: Sop. Heins.; ἐπᾴδει Pears. 202. Alb. **776** γοησιωδός Pears. 202. Kust.; 'ad Ἡσίοδος a comico fictum' La.

778 γοί· αὐτῷ D
779 γοῖδα †φάρυξ· οὐκ οἶδα D
780 γοιδύες· ῥυτῆρες D
781 γοίδημι· ἐπίσταμαι D
782 γοιδοῦλος· λαλιός. οἱ δὲ γοδοῦλος D
783 γοίνακες· βλαστοί D
784 γοῖνος· οἶνος D
785 γοιναῦτις· οἰνοχόη D
786 γοινέες· κόρακες D
787 γοῖσος· μέλαν. πλατύ D
788 γοῖτα· οἶς D
789 †γοιταί· κριθαί. γράστις
790 γοῖτος· ῥύπος, πάτος D
791 Γοιτόσυρον· τὸν Ἀπόλλωνα. Σκύθαι (Hdt. 4, 59, 2) D
792 γολοινά· χλωρά. ἢ γολονά
793 γολομένη· βοτάνη
794 γολύριον· κέλυφος, οἰκεῖον Ταραντίνοις (gl. Ital. 103 K.–A.) D
795 γολμοί· στολμοί D
796 γόλμις· ψὰρ τὸ ὄρνεον D
797 γολαμός· διωγμός D
798 γόλανα· ἀγκύλη. ἀντιλαβεύς
799 γόλησις· κακοδαιμονία D
800 γολλάκιον· λάκκον D
801 γόμος· θωμός D
802 †γόμνη· ὀρίγανον
803 *γομφία ἤγουν γομφωτήρια· ⌊ξύλα εἰς γόμφους AS[1]

---

787 cf. lex. rhet. 233, 23. EM 237, 51 **789** Theogn. can. 44, 48 Alpers | **790** EM 238, 45; Theogn. can. 409 (74, 9 C.) | **794** – κέλυφος Theogn. can. 50, 6 Alpers

---

778/9 γ = ϝ (Schow 198 n. 13) | **779** contin. H: n. gl. Mus. | φάρυξ οὐκ del. Schow ('sed in φ. latet negatio exquisitior' La., qui ci. ϝοῖδε Φρύξ [p. 503]) **781** ϝοίδημι Lesb. Be. 1, 84 **782** '= -υλος? cf. gl. 772' La. | λάλος Kust. Hemsterh. **783–6** γ = ϝ (Alb. al.) **783** γοίνακι(?) H: Mus. **785** a stirpe *aus* (*haurio*, αὐστήρ) Schulze QE 311, 4 **786** γοινεὲς H: accent. Schm. tacite | gll. ο 311. 321 cft. Alb. **787** μέλι H: Mus. **788** γοίτας· ὗς Fick 1905, 200 (= grunius) post Schm.; ϝοῖτα· οἶς Gray 1941, 89 (cf. gl. ο 173) **789** γοσταί Theogn.; cf. gl. κ 3776, α 2502 **791** Γογγό- Orig. c. Cels. 6, 39; Οἰτό- Hdt. **792/3** 'eiusdem vocis corruptelae' La. **792** γολονᾶ H: accent. Mus. **794** γολύρι H: Mus. = Theogn.; ϝολύτριον Kaib., sed cf. Solms., Unters. 232, 1 | cf. gl. 313 **795** gl. 993 cft. Schm. **797** '= οὐλαμός Arcad. vel Lacon. (non Lesb.) propter ϝ ante ο' La. **798** 'e τὰ ὄχανα (Hdt. 2, 141, 5) corr.?' La. **800** γολλάκι H (γόλλακα Mus.): La. (codici ascr.) | 'vix huc pert. gl. ὄλοκες [ο 608, ab Alb. collata]' La. **801** ζωμός H: La. **802** v.l. gl. 838 (Voss.) **803** γομφοτηρία H: -φω- Salm., accent. Mus. | ξύλω H: Mus. = K | τόμφους H: Mus. = K

LXX **804** *γομφιασμόν· συνθλασμόν AS[4], ἢ συντριμμόν, ἢ αἱμωδιασμὸν ⌊ὀδόντων (Am. 4, 6) AS[4]

805 *γόμφοι· μύλοι vg[γοη2]AS[2]Σ. σφῆνες vg[γοη2]AS[2]Σ(Br[157]). δεσμά vg[γοη2]AS[2]Σ. ἄρθρα. σύνδεσμοι vg[γοη2]A[2]Σ. καὶ ὀδόντες γομφίοι

Hom. **806** γόμφοις· ταῖς τῶν ξύλων ἁρμογαῖς (ε 248)

807 *γόμφους· ὀδόντας. καὶ τοὺς συνδέσμους τῶν ξύλων AS[3]. ἢ ⌊μύλους S[γον13]

808 γομφωτήρια· ἧλοι

On. sacr. **809** Γόμορρα· μέτρον. στάσις

Hom. **810** γόμφοισι· σφηναρίοις (ε 248)

D **811** γομφοπαγῆ· συνηρμοσμένα (Ar. Ran. 824)

D **812** γομφῶσαι· συμπῆξαι

D **813** γονάδες· μητέρες

D **814** γονᾷ· κύει, γεννᾷ, φύει. || καὶ γυναικεῖον αἰδοῖον

D **815** γονάρ· μητέρα Λάκωνες

Eur. **816** γονάς· τέκνα (Eur. Med. 717 ..)

LXX **817** *γονορρυής· οὗ ἡ γονὴ φέρεται ἀκουσίως (Lev. 15, 4 ..) vg[2]AS[7]Br[144]

D **818** γονόρροια· πάθος περὶ τὴν γονήν

Hom. **819** γόνος· *υἱός (E 635) vg[1]AS[6]. γέννημα. φυλή. καὶ ὁ ἀπόγονος παρ' Ὁμήρῳ (N 449)

820 γόνοις· τέκνοις

Hom. **821** *γόνυ κάμψαι· ἀναπαύεσθαι (H 118) S[11]

D **822** γονή· γένεσις. μήτρα καὶ τὸ σπέρμα (Hippocr. epid. 2, 1, 6 [5, 76, 16 L.] ..)

D **823** γονής· νάρκισσος τὸ φυτόν

D **824** γονίμη ἡμέρα· ἡ περισσὴ καὶ μὴ ἄρτιος (Hippocr. epid. 2, 6, 8 [5, 134, 14 L.])

---

804 συνθλασμόν Su γ 372 (Δ); gl. Proph.; αἱμωδιασμὸν ὀδόντων Hdn. epim. 16 **805** – σύνδεσμοι Σ γ 75; μύλοι Moer. 193, 32 (γ 12 H.) (le. γομφι-); σύνδεσμοι Phryn. praep. soph. 57, 18; (Theogn. can. 46, 58 Alpers) **806** cf. Schol. **807** ὀδόντας Su γ 373 **809** μέτρον (γόμορ) Epiphan. mens. et pond. 743 ..; στάσις On. Colb. 202, 59 Lag.; utramque interpr. Basil. Caes. comm. in Esai. 13, 276 **810** Schol. 248a **819** υἱός Schol.; ἀπόγονος Ap. S. 55, 16; Apion 228, 8 L.; EM 238, 7; (Theogn. can. 50, 1 Alpers) **821** Schol. **822** μήτρα καὶ σπέρμα Erot. γ 4; μήτρα Poll. 2, 222 (cit. Hippocr.) **824** Erot. γ 2

---

804 συγκλασμόν K testt. | μοδιασμὸν H: HSt. Sop. Heins. = (Hdn.) **805** μῆλοι H: Heins. Salm. Kust. = K testt.; ἧλοι Guyet. Meibom. Pears. 202 **807** γομφίους Su | μυελούς H: Biel. Kust. = K **808** γομφοτήρια H: Mus. **810** γόμφυσι H: Sop. Salm. Kust. = Schol. **813** μῆτραι Schm. cf. gl. 815 **814** ἀϊδοῦν H: Mus.; hoc ad γονά ref. Kust. **815** μρᾱ H: Ald.; μήτρα Kust. **817** γονορυής H: Mus. **818** γονορύα H (-ρρ- Mus.): Sop. **819** γέννημα. ἀφύη Schm. coll. Athen. 7, 325b **822** μρᾱ H: Ald. **824** l. γον. H: Phav. = Erot.

825 γόνιμος· γνήσιος υἱὸς γεγονώς, ὁ οὐκ εἰσποιητός D
826 γόνιμον· εὔκαρπον D
827 γονίας· εὐχερής. Αἰσχύλος [᾿Αγα]Μέμνονι (fr. 130 R.) D
828 γονοειδές· γόνῳ ἐοικός (Hippocr. epid. 2, 3, 11 [5, 114, 3 L.) D
829 Γονόεσσα· πόλις (B 573) Hom.
830 γόνυ· ἀγκών D
831 γονοτύλη· τὸ τετυλωμένον ⟨ἐν⟩ τῷ γόνατι. τύλας γὰρ λέγουσιν, ἃ ἡμεῖς τυλώματα D
832 †γουνουνία· σάμψυχος D
833 γονύκροτοι· ἤτοι βλαισοί, οἷς τὰ γόνατα συγκρούει. ἢ δειλοί (Anacr. PMG fr. 144)· ὑπὸ γὰρ δέους ἔσθ' ὅτε συγκρούουσι τὰ γόνατα ⟨ἢ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν γερόντων μηκέτι σθένειν δυναμένων τοῖς γόνασι⟩ D
834 *γονυπετεῖ· παρακαλεῖ. δέεται vg^{5}AS^{8}Br^{145}. ἱκετεύει vg^{5}AS^{8}
835 Γονόεσσα· πόλις Πελοποννήσου
836 †γόνυγρον· τὰ ἄκαρπα καὶ ξηρὰ πεδία (Hdt. 3, 4, 3) [ἢ ἡ μεταφορὰ ἐπὶ τῶν γερόντων μηκέτι σθένειν δυναμένων τοῖς γόνασι]
837 †γόνον· μίτον
838 γονώνη· ὀρίγανος
839 *γόοιο· θρήνου (Ψ 17; Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 253 [37, 989, 5]) S^{4} Hom.
840 *γόον· θρῆνον (E 156) S^{5}Σ Hom.
841 *γόος· θρῆνος (κ 398) vg^{1}Br^{146} ἢ ἰθρηνητικός A^{3} Hom.
842 *γοόωσα· θρηνοῦσα (E 413) S^{γοω1} Hom.
843 Γοργάδων· ἁλιάδων. Δαιδάλῳ Σοφοκλῆς (fr. 163 R.) D
844 γόργεια· προσωπεῖα D
845a Γοργίδες· αἱ ᾿Ωκεανίδες D
845b γοργόνες· αἰγίδες. οἱ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν αἰγίδων πρόσωπα D

---

827 cf. Theogn. can. 50, 2 Alpers **828** Erot. γ 3 **833** βλαισοί et δειλοί (cit. Anacr.) Eust. Il. 932, 1 (3, 470, 23 V.) **839** lex. Greg. carm. (ord. alph.) γ 57 **840** Σ γ 76; Schol. **841** θρῆνος E. Gen. p. 78 Mill. (EM 238, 18); Theogn. can. 50, 3 Alpers; Hdn. epim. 16 **842** Schol. **844** Σ'' (Ph γ 188. Su γ 389); EM 238, 46; Schol. Plat. Gorg. 473d (213); Poll. 4, 115. 10. 167 **845b** αἰγίδες Theogn. can. 46, 63 Alpers

---

827 εὐγενής Theogn. | αἰσχῦλ( ) H: Mus. **830** γονυαγμὼν H: Struve Op. sel. 2, 189 **831** contin. H: n. gl. Struve | add. Struve **832** γον(ον) ᾿Οσίριδ(ος) La. coll. Diosc. mat. med. (RV) 3, 39 | ad -ψυχ- pro -ψουχ- cf. Nic. fr. 74, 53. Aret. cur. 2, 6, 4 **833** βελισοὶ H: Mus. | ὡς H: Alb. | δηλοῖ H: Sop. Salm. Voss. | fin. e gl. 836 trsp. La. [? voluit Schm.] | ἐπὶ H: Mus. **835** = gl. 829 **836** 'e τὴν ἄνυγρον corr.' La. **837** τόνον Bonanno 1969 (ad gl α 7502) post Schm., coll. gl. μ 1480. Poll. 4, 62 **838** v.l.: gl. 802 | 'latet γονίλη (cf. κονίλη Diosc. mat. med. 3, 29. Schol. Nic. th. 626b) sive ipsa sive mutata term.' La. **839** γοοίου H: Mus. = K **842** γοῶσσα H (K): Mus. = Schol. **844** γόργια Σ Schol. Plat. (Dor.), γοργεῖον Poll.^{2}, γοργόνειον Poll.^{1}, γοργεῖα Guyet. Abresch. = EM **845b** γόργονες H: accent. Mus.

D **846** γοργολόφας· ἀπὸ τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας, καὶ τῆς [ἀσπίδος] Γοργόνος ἣν ἐπ' αὐτῆς ⟨τῆς ἀσπίδος⟩ εἶχεν ὁ Λάμαχος, ἵνα τὸν Λάμαχον εἴπῃ (Ar. Ach. 567) ...

D **847** γόργευσον· τάχυνον, σπεῦσον

Eur. **848** *γοργός· εὐκίνητος vg²AS³, ταχύς, ⌊σκληρός, λιπαρός, εὐτραφής (Eur. Andr. 458) g²AS³

D **849** γοργῶπιν· φοβερόφθαλμον (Soph. fr. 844, 2 R.)

Eur. **850** *γοργωπὸν ἕδραν· φοβερὰν [καὶ] καθέδραν AS⁴Σ. ἢ ὄψιν (Eur. Rhes. 8) AS⁴

D **851** Γοργῶπις· Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ (fr. 189 K.–A.). λίμνην φασὶν εἶναι ἐν Κορίνθῳ, εἰληφέναι δὲ τοὔνομα διὰ τὸ Γόργην ἐμπεσεῖν εἰς αὐτήν

D **852** γοργωπόν· πικρὸν τὴν βλέψιν, [καὶ †γορδελίζειν· ἀδολεσχεῖν] αὐστηρόν (Aesch. PV 356?)

Hom.? **853** γοργώ· γοργότης. πέπλασται δὲ ὥσπερ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς [ὡς] Ζηλώ, Χρυσώ. τὰ γὰρ περὶ τὴν Δανάην καὶ τὰ ⟨περὶ⟩ Περσέα καὶ τὰς Γοργόνας Ὅμηρος οὐκ οἶδε (Λ 36)

D **854** γοργώψατο· πικρὸν ἔβλεψε

Hom.? **855** γοργείην κεφαλήν· οὐ τὴν Γοργόνα ἐκληπτέον, ἀλλὰ γοργότητά τινα καὶ φόβητρον (λ 634. Ε 741). Ἡσίοδος (th. 280) δὲ πλανηθεὶς ἀνέπλασεν ἐκ τούτων τὰ περὶ τὸν Περσέα, ὅτι ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν Γοργόνος

856 γοργοτάτω· γοργότατοι, δυϊκῶς

D **857** γοργύρα· ὑπόνομος, δι' οὗ τὰ ὕδατα ὑπεξῄει

D **858** †γοράπιες· ῥάφανοι

Hom. **859** Γόρτυνα· πόλις (Β 646)

D **860** γόρτυξ· ὄρτυξ

D **861** γόρυνος· μικρὸς βάτραχος

---

848 ταχύς Ioh. Philop. de voc. Ε γ 9; (Theogn. can. 46, 56 Alpers) **849** Hdn. epim. 17 **850** Σ γ 78 | **851** λίμνη ἐν Κορίνθῳ Theogn. can. 46, 62 Alpers **853** γοργότης Schol.; (Theogn. can. 46, 60 Alpers) **857** lex. rhet. 233, 25; ὑπόνομος EM 238, 41 **859** Schol.; cf. Theogn. can. 46, 61 Alpers **861** St. Byz. 170, 5 (β 98); Theogn. can. 50, 7 Alpers; cf. Schol. Nic. ther. 620a

---

846 γόργονα H:accent. Mus. | γὰρ Dind. ad Ar. (ed. 1837, III 403–4): ἣν H | ἀσπίδος post αὐτῆς trsp. (cum Guyet) et Γοργόνος leg. Kust. **849** φερόφθαλμον H: Mus. = (Hdn.) **850** γοργωπένεδραν H (K^A): Alb. = Σ; γοργῶπιν ἕ. Salm. Pears. 203 = K^S | καὶ del. Pears., om. KΣ | καθεδρας K **851** λίμνη H: Jun. **852** incl. Palm.; sep. gl. Pears. 203 | γοργελίζειν Guyet **853** γοργώτης H: Mus. = Schol. | incl. La. | ζηλοχρύσω H: Heins. | τὰ ⟨περὶ⟩ Schm.; τὸν Mus. | cf. Lob. Aglaoph. 734 **855** l. γορ. H: Alb. Jens. Luc. 56 | πλανηθεῖσαν ἔπασεν (ἔπλασεν H^c) H: Mus. | τοῦ τῶν H: Mus. **857** ὑπαξείη H: -εξ- Mus., -ῄει Kuhn. ad Poll. 9, 45 = lex. rhet. **858** [γο]ῥάπυες Schm.; ἀ⟩γριοράπυες ci. La. **859** γορτύνα H: accent. Schm. = Schol.; γόρτυνος Theogn. **860** γ = ϝ (Alb.) **861** μὺς H, μῦς Mus.: Schm. = testt. | γέρυνος St. Byz., γέρυνες Schol. Nic.

862	γοτάν· ὗν. Μακεδόνες	D
863	*γορός· κυρτός vg^{1}Σ	
864	†γόρυτος· θήκη τόξου	
865	*γοῦν· τοίνυν vg^{1}AS^{3}Br^{147}	
866	†γοράτου· ἠφινόν. οἱ δὲ ῥανῶ	
867	γουναζέσθην· ἐλιτάνευον (Λ 130)	Hom.
868	γούναζομαι· ἱκετεύομαι (Ο 665)	Hom.
869	γουνούμενος· ἱκετεύων (Ι 583)	Hom.
870a	γουνοῦσθαι· 〈.....〉 (κ 521)	Hom.
870b	〈.....〉 †γουνιαῖος τόπος	
871	*γουνῶι ἀλωῆς· ἐν τῷ γονιμωτάτῳ τῆς ἁλωνίας (Ι 534) AS^{2}	Hom.
872	*γούνων· τῶν γονάτων (Α 407) S^{8}	Hom.
873	γουνῷ· γονίμῳ τόπῳ (Σ 57 ..)	Ap. S.
874	*γοῶσα· θρηνοῦσα (Q. S. 2, 634) S^{1}	
875	γοργώ· κατάπληξις. φόβος. πικρία. αὐστηρία. καὶ γοργοί, δυϊκῶς. τὰ λοιπὰ ζήτει ὄπισθεν (gl. 853) εἰς ἕτερον Γοργώ	
876	γρᾶ· φάγε. Κύπριοι	D
877	γράβαν· σκαφίον. βόθρον	D
878	Γραῖα· πόλις (Β 498). γῆ. καὶ Δημήτηρ	D
879	γραῖαν· †κάρδοπον	
880	γραιβία ἢ γραιτία· πανήγυρις. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 104 K.–A.)	D
881	Γραικιστί· Ἑλληνιστί	D
882	Γραικός· Ἕλλην (Callim. fr. 11, 6 Pf.) S^{17}	D
883	γραίνειν· ἐσθίειν g^{8}	D?
884	γραιωπίας· γραίᾳ ἐμφερής	D
885	γραιολέας· πονηράς, ἢ ὀλεθρίας γραίας	D

863 Σ γ 79a **868** cf. EM 238, 56 **869** Schol.; cf. EM 238, 56 **870** cf. Apion 228, 12 L. γ.· τὸ λιτανεύειν; Schol. 521a γ.· παρακαλεῖν **871** cf. Schol.; E. Gen. p. 78 Mill. (EM 239, 4; Orion) **872** Schol. **873** cf. Ap. S. 55, 20; Schol. **878** πόλις Apion 228, 14 L. **881** EM 239, 19; Hdn. epim. 12 **882** EM 241, 14; Antiatt. γ 31; Hdn. epim. 12

862 gl. 788 cft. Alb. | μακεδη( ) H: Mus. **863** h. e. γυρός (Sop.) **864** v. l. gl. 1046 (Sop.) **866** ‘e gl. 858 corr.?’ La. **867** γονναζέσθην H: Heins. Palm. **868** γουναέομαι H (γουνέομαι Mus.): La. = EM | ἱκετεύω EM **870** contin. H: Ald. | duo gll. dist. Heins.: γουνοῦσθαι· 〈ἱκετεύειν〉 (vel 〈παρακλαεῖν〉 Alb. = Schol. κ 521) et 〈γουνός·〉 γουνιαῖος (γόνιμος La. e gl. 873) τόπος **871** γουνοειαλῶς H (γουνωει αλωας K^{A}, γονω αλωαις K^{S}): Mus. = testt. | γονιμω( ) H (γονίμῳ EM): Mus. = K Schol. **872** γουνόντων H (γουνων K): Perg. = Schol. **873** γουνῶν H: Mus. = testt. **874** v. gl. 842 **875** γοργῶ H: accent. Mus. | τὰ λοιπὰ – fin. del. Mus., gl. ‘serius intrusam’ damn. Alb., ‘gl. Byzant. produnt extrema’ La. **876** γρὰ H: accent. HSt. (teste Schm.) | Be. 1, 446 **877** γραβὰν H: accent. La. = Apion | cf. Tzac. γράβα (Deffner 88), Apul. *gráva* (Rohlfs Wb. 461) **878** γραῗα H: accent. Schm. **879** Ὠρωπόν Schm. **880** l. γραιβ. H: Schm. | γραιϝία agn. Ahr. Dial. 2, 49; Messap. n. pr. Graivas (Rh. Mus. 37, 1882, 379) cft. Schulze ap. Kaib. | v. Restelli, Aevum 2000, 223 **883** cf. Solms., Beitr. 230 **885** ‘conformatio soloeca’ La.

D **886** γράμματα· τὰ γεγραμμένα. καὶ συλλαβαί. καὶ τὰ ζωγραφήματα. καὶ τὰ ἐν ταῖς δικαστικαῖς ψήφοις. καὶ ὑ⟨ποτελῶν⟩ ἀπογραφαί (Plat. leg. 955d)

D **887** γραμμαί· ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ἦσαν, ὡς τὸν χορὸν ἐν στοίχῳ ἵστασθαι

D **888** γραμματίαι· γραμματευτά

889 *γραμματίας· περιεσπασμένους (AS^{10})

LXX **890** γραμματεύειν· γράφειν. ἀναγινώσκειν (1. Chron. 26, 29)

N. T. **891** *γραμματεύς· ὁ ἀναγνώστης, ˌγράμματα εἰδὼς καλῶς (1. Ep. Cor. 1, 20) AS^{9}

D **892** γραμματίδιον· ὁτὲ μὲν τὸ πινακίδιον, ὁτὲ ⟨δὲ⟩ ὅμοιον γλωσσοκόμῳ. λέγεται δὲ καὶ ἐπιστόλιον

D **893** γραμματιστής· γραμματοδιδάσκαλος

D **894** γραμμή· ἡ ἐπὶ τοῦ δρόμου, ἧς ἐπέβαινον οἱ δρομεῖς (Ar. Ach. 483)

D **895** γραμμὴ μακρά· εἰώθει ὁ δικαστὴς καταδικάζων ἐν τῷ γραμματιδίῳ μακρὰν γραμμὴν ἕλκειν, ὁ δὲ ἀπολύων μικράν (Ar. Vesp. 106)

D **896** γράμμαθ’ ἑπτά· δραπέτα

897 γραμματικός· πεπαιδευμένος, καὶ παιδευόμενος (Xen. Mem. 4, 2, 20)

898 †γρανθέωνα· γέροντα

D **899** γράμμα δημόσιον· ἡ διαθήκη

D **900** γραῦς· γραῦς, γυνὴ γηράσασα

D **901** γράπιν· γῆρας τέττιγος, ἢ ὄφεως, καὶ τῶν ἐκδυομένων. καὶ εἶδος ὀρνέου. καὶ ῥυσσόν, ἀπὸ τοῦ γραμμὰς ἔχειν τὰς ῥυτίδας. ὅθεν καὶ ἡ γραῦς ἠτυμολόγηται παρὰ τὸ εἰς γῆν ῥέειν

D **902** γραπίνης· οἶνος τραχύς

Hom. **903** γραπτῦς· τὰς ἀμυχὰς καὶ καταξύσεις τῶν ἀκανθῶν (ω 229)

D **904** γράσος· δυσοσμία (Eupol. fr. 258 K.–A.)

905 *γράσων· μωρέ, ἀνούστατε $S^{16}(vg^{3}A^{16}Br^{148})$

---

886 cf. EM 240, 42 **891** γράμματα εἰδώς gl. Apost. 96 **892** cf. Ph γ 197; lex. rhet. 226, 26; (Poll. 10, 57) **893** Ph γ 200; cf. Su γ 422; Phryn. praep. soph. 57, 13 **894** (Poll. 3, 147) **895** cf. Schol. Ar. 106a; Ph γ 199; Poll. 8, 16 **900** le. Su γ 425 **902** EM 239, 32 **903** Schol. 229b **904** cf. Su γ 426; EM 239, 39; (Poll. 2, 77 [cit. Eupol.]); Phryn. praep. soph. 60, 11 **905** cf. EM 239, 37

---

886 post ὑ spat. v litt. H: suppl. La. **888** γραμαιτιτὰ H: La., scl. gemmae lineis insignes, cf. Plin. n. h. 37, 118 **889** περισπασμους K; ‘scl. linea in circumflexi modum notata’ La. **892** γραμματεῖον Ph lex. rhet., -εῖα et -είδια Poll. | add. Kust. (etiam ὅμοιόν τι) **895** διδάσκαλος H: Vales. = Schol. Ar. | ἀταδικάζων H: Mus. = testt. | cf. gl. μ 127 **896** γραμμαθέπτα H: dist. Schm. | ‘litterae VII fugitivo inustae’ La. **898** γρᾶν Θέων (vel δηθαίωνα) Schm.; γραῦν Θέωνα Herw. Versl. 1895, 185; γρώθωνα ci. La. coll. gl. 962 **899** γραμμαδήμιον H (sep. Mus.): Maussac **900** γραὸς H (Su): accent. La. (‘αο pro αυ Ion. cf. Be. 3, 34’) **901** παρὰ – ῥέειν incl. Schm. **903** γραπτὺς H: accent. Mus. = Schol. **905** γρασῶν H: accent. Mus. = K^{Br} | expl. -ος bis K^{vgABr}

906 γραύκαλος· ὄρνις τεφρός D
907 γραῦς· τὸ συναγόμενον καὶ ἐπιπηγνύμενον ἐπάνω, ὅταν γάλα ἕψηται, ἤ τι τοιοῦτον ὑγρόν (Ar. Plut. 1206). καὶ ἡ ἐν τοῖς χείλεσι τῶν ποτηρίων γραμμή. καὶ βόλος τις ἀστραγάλων D
908 γραῦς Ἔριφος· Ἀπολλόδωρός (FGrHist 244 F 301) φησι, ὅτι ἔστι τις παροιμιώδης λεγομένη Ἐριφία γραῦς· εἶναι δὲ αὐτὴν οἷον γραῦν ἔριφον, τὴν ἐν παρθενίᾳ καταγεγηρακυῖαν. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀκρίδος· τὴν γὰρ ἀρουραίαν ἀκρίδα ὑπό τινων μάντιν λεγομένην ⟨κατὰ Σικελίαν γραῦν ἔριφον καλεῖσθαι⟩ Prov.
909 *γράφεται· ἀντιγράφει, ἢ κατηγορεῖ vg[1]AS[13]Σ
910 γραφεύς· ζωγράφος (Dem. 21, 147)
911 *γραφή· κατηγορία vg[2]AS[14]Σ Att.
912 γραφή· ἡ δημοσία δίκη, ὡς ὅταν ἢ ψηφίσματος ἢ νόμου τις κατηγορῇ. καὶ ἡ ἐπὶ δίκην κλῆσις. καὶ ἡ παράγραφος γραφή, καὶ ἐπίκλημα, κατηγορία καὶ ἔγκλημα (A[15]) D
913 γράψαι· ξύσαι (S[γωρ11]), χαράξαι, ἀμύξαι
914 *γρηῒ καμινοῖ· ἐπεὶ εὔλαλοι αἱ γρᾶες· διὰ τὸ παντοδαποῖς ἀνδράσιν ὁμιλεῖν (σ 27) (S[γωρ12]) Hom.
915 γρήιον· παλαιόν (Callim. fr. 490 Pf.) D
916 γρήνη· ἄνθη σύμμικτα D
917 Γρήνικος· ποταμός (Μ 21) Hom.
918 γρίντης· βυρσεύς D
919 γρῖνος· δέρμα D
920 γριπίζει· ἁλιεύει D
921 γριπεύς· ὁ ῥάπτων τὰ ἁλιευτικὰ λίνα. καὶ ὁ ἁλιεύων (Theocr. 1, 39) D

---

907 cf. Schol. Ar. **908** Zenob. vulg. 2, 94; τὴν – cf. Su γ 431; Prov. Bodl. 267; οἱ δὲ – Schol. Theocr. 10, 18a **909** Σ γ 80; κατηγορεῖ cf. Schol. Dem. 24, 32 (81) **910** Harp. 81, 8[epit.] (Σ″ [Ph γ 203. Su γ 436]; cit. Dem.); Schol. Eur. Hec. 807 **911** Σ γ 81; κατηγορία Schol. Ar. Ach. 679b (Su γ 433) **912** – κατηγορῇ cf. Harp. 81, 10[epit.] (Σ″ [Ph γ 205. Su γ 440]) **913** ξύσαι Apion 228, 16 L. **915** EM 241, 13 **916** EM 241, 13 **917** Su γ 454 (Δ); E. Gen. p. 79 Mill. (EM 241, 16) **918** Choerob. De quant. 290, 16; Eust. Od. 1926, 57 (2, 281, 11 St.) (Hdn.) **919** EM 241, 47; cf. Eust. Od. 1926, 57 (2, 281, 10 St.) (Hdn.). **921** Choerob. De quant. 290, 16. Eust. Od. 1926, 57 (2, 281, 11 St.) (Hdn.); E. Gen. p. 79 Mill. (EM 241, 23); cf. Schol. Theocr. 39b

---

906 γραύκαλ(ας) H: Mus. **907** ἑψῆται H: accent. Mus. | ποταμῶν H: La. **908** l. γρ. H: ed. 1521 = Prov. | σεριφ- quater Sop. Guyet. Pears. 204. al., coll. Su et Zenob. v.l.; ἔριθ- Schol. Theocr. | ἀκρίκα H: Mus. = Su Prov. | μάτην H: Scal. Jun. Heins. = Su Prov. (Schol. Theocr.) | λέγομεν H: Scal. Jun. Heins. = Zenob. | add. Alb. = Prov. **911** l. add. καὶ ἔγκλημα K, καὶ ἐγκλήματα Σ | expl. add. καὶ ἔγκλημα ΚΣ **912** κατηγορεῖ H: Mus. = Harp. | κατηγορίαν H: Mus. | κατ. καὶ ἔγκλ. incl. La. ut e gl. 911 additamentis huc delata **913** ξῦσαι H: accent. Mus. **914** γρηϊκάμινοι H: Scal. Heins. Voss. al. = K **915** γρηῖον H: accent. EM | παλλίον H: Phav. = EM **918** γρηντὶς H: Voss. = testt. **919** γ = ϝ (Guyet); Lesb. Be. 1, 12 **921** λινὰ H: accent. Mus. = E. Gen.

D **922** γριπώμενα· συνελκόμενα. καὶ σπασμωδῶς συμπαθοῦντα. οἱ δὲ ἐγγίζοντα (Hippocr. prorrh. 1, 100 [5, 538, 9 L.])
D **923** Γρίσων· ὗς. Ἀριστοφάνης (Byz. fr. 97 N.) δὲ ὄνομα δρομέως νενικηκότος ἐν Ὀλυμπίᾳ στάδιον
D **924** γριφᾶσθαι· γράφειν, οἱ δὲ ξύειν καὶ ἀμύσσειν· Λάκωνες.
D **925** γριφεύειν· αἰνίττεσθαι
926 *γρῖφοι· τὰ ἐν τοῖς πότοις ⟨προ⟩βαλλόμενα ζητήματα AS[8]
927 γριφοειδές· δυσεύρετον (Greg. Naz. or. 28, 11 [36, 40A M.])
D **928** γρῖφος· τὸ δίκτυον (Opp. Hal. 3, 80). καὶ συμποτικὴ ζήτησις αἰνιγματώδης· καὶ πρόστιμον τῷ μὴ λύσαντι τὸν γρῖφον, ἐκπιεῖν τὸ συγκείμενον, ἤτοι ἄκρατον, ἢ ὕδωρ, τουτέστι κάδον ὕδατος
929 *γρίφους· ζητήματα v[3]AS[5](g[2])
D **930** γριφώμενα· γραφόμενα. ἢ ἐπανειλούμενα (Hippocr. prorrh. 1, 100 [5, 538, 9 L.])
931 *γρομφάς· ὗς παλαιά, σκρόφα S[2]. ὁμοίως καὶ ἡ γρόμφις (Hippon. fr. 103, 11 W. = 106, 11 Degani) vg[1]A[2]Br[149]Σ
D **932** γρόνθων· ἀναφύσησις, ἣν πρώτην μανθάνουσιν αὐληταὶ καὶ κιθαρισταί
D **933** γρονθωνεύεται· θυμοῦται
934 †γρόσυνον· τάραξον
D **935** γροῦμος· στρόβιλος
D **936** γρούσσεται· μηρύεται, ἤγουν ἐκτείνεται
D **937** γροφεῖς· οἱ ζωγράφοι

---

922 EM 241, 50; Erot. fr. 6 **923** cf. EM 241, 47; Eust. Od. 1926, 57 (2, 281, 11 St.) (Hdn.) **924** Choerob. de quant. An. Ox. 2, 290, 16. Eust. Od.1926, 57 (2, 281, 11 St.) (Hdn.) **926** Moer. 193, 28 (γ 8 H.); cf. Suet. lud. 3 **926 (928)** cf. lex. rhet. 227, 23 **928** – δίκτυον Ael. Dion. γ *13; Σ γ 84; EM 241, 29; Schol. Theocr. 1, 39b; Galen. lex. 91, 15; Erot. fr. 6; Hdn. epim. 16; (Poll. 1, 97. 10, 132); καὶ – Poll. 6, 107 **929** E. Gen. p. 79 Mill. (EM 241, 35) **930** | Galen. lex. 91, 15 **931** Σ γ 85; Moer. γ 7 H. | γ⟨ρ⟩όμφις· ὗς Theogn. can. 46, 67 Alpers; cf. Ar. Byz. fr. 169A S. **932** – αὐληταί Paus. γ 13; (cf. Poll. 4, 83; Theogn. can. 46, 65 Alpers)

---

922 γριφώμενα Hippocr. codd. Erot. | σπατωδῶς H: Guyet. Heins. Salm. al. = testt. | συνεγγίζοντα testt. **923** γρισῶν H: accent. Mus. **924** Λάκωνες post γράφειν trsp. Schm. coll. Hdn. | cf. gl. 930 **926** γρίφη H (K[S]): Funger. Maussac = K[A] testt. | add. Piers. Moer. p. 110 = K **927** δυσάρεστον H: Kust. **928** γρίφος H (EM Hdn. Erot.): accent. Mus. = Ael. Dion. Σ Poll.; γριφός (Galen.); γρῖπος Schol. Theocr. **929** ζητήματος H: La. = K **930** γριφόμενα H (Galen.): HSt. Ind. cf. gl. 922 **931** l. γρ. ὗς H: Ald. = testt. | l. γρόμφις, expl. ὗ. ἢ (K: ἡ Σ) π. σκ. KΣ **932** ἀναφύησις H: Mus. = Paus. | αὐλιταὶ H: Mus. = Paus. Poll. **933** γρονθονεύεται H: Voss. ('pugnum concutit' La.) **934** ὀρόσυνον, h.e. ὀρόθυνον Baun. 1914, 185 post Schm., cf. etiam gl. π 3065 **935** γροῦμβος = γρύμβος ci. La. **936** 'ad stirpem ϝρυ-, ϝερυ-' La. **937** γρομφεῖς H: L. Dind. cf. Be. 2, 114

938 γρῦ· *ὁ ὑπὸ τῷ ὄνυχι ῥύπος A[10](Σ). ἤδη δὲ καὶ τὸ ἐλάχιστον. καὶ ἡ γρύτη. καὶ τὸ βραχύ Att. + D
939 γρυβός· γρύψ D
940 γρύζειν· φθέγγεσθαι, λέγειν (Ar. Plut. 454) D
941 γρυήλιον· ῥωχμὴν δρυός D
942 γρυλίων· ὁ χοῖρος D
943 γρυλίζοντα· γρύζοντα D
944 γρυλίζειν· γογγύζειν D
945 γρύλλη· ὑῶν φωνή D
946 *γρύλλος· χοῖρος AS[7]
947 †γρύμνη· ἄνηκος†
948 γρυμέα· ἐσθής. καὶ ἀγγεῖον, σκευοθήκη, ἐν ᾧ ἡ γρύτη (Diph. com. fr. 128 K.–A.). ἤδη δὲ καὶ τὰ λεπτὰ σκευάρια, ἃ καὶ γρύτην λέγομεν (Sapph. fr. 179 V.) D
949 γρυμπάνειν· γρυποῦσθαι. συγκάμπτειν D
950 γρῦνος· ὁ γρύψ
951 *γρύξ· ὁ ῥύπος τοῦ ὄνυχος AS[6]
952 *γρύξαι· ἠρέμα ˏκράξαι vg[2]Σ(AS[9]), ἢ ἠρέμα ˏφθέγξασθαι (Ios. 10, 21) Br[170]Σ, ἢ ὑλακτῆσαι (Exod. 11, 7) LXX
953 γρύπαι· αἱ νεοσσιαὶ τῶν γυπῶν· οἱ δὲ γύπαι D
954 γρυπάλιον· γερόντιον. ἢ γρυπάνιον D
955 γρῦπες· μέρος τῶν τῆς νεὼς σκευῶν, καὶ ἄγκυραι. καὶ εἶδος ζώου πτερωτοῦ, ὃ καλοῦσι γυπονέμεσιν D
956 †γρυπνόν· στυγνόν, κατηφές (S[13])

---

938 – ῥύπος et βραχύ Σ γ 86; cf. Hdn. Philet. 20; – ῥύπος lex. rhet. 228, 2; Schol. Luc. 193, 14; Scholl. Ar. Equ. 877a. Plut. 17d; Philem. p. 358 Cohn; Theogn. can. 109 (19, 20 C.) **940** Schol. rec. Ar. **946** Su γ 463 (Δ) **948** ἀγγεῖον Poll. 10, 160; σκευοθήκη Σ′ γ 93; Theogn. can. 109 (19, 22 C.); ἃ καὶ – lex. rhet. 228, 1; E. Gud. 323, 24; cf. Phryn. praep. soph. 60, 14 (cit. Diphil. et Sapph.) **949** cf. Dionys. ap. Harp. 82, 3[epit.] (Σ′ [Ph γ 222. Su γ 468. E. Gen. p. 79 Mill. (EM 242, 9. 10)]); Theogn. can. 109 (19, 22 C.) | **950** Ph γ 219 **951** cf. ad gl. 938 **952** – φθέγξασθαι (om. ἠρέμα bis) Σ γ 87; μικρὸν φθέγξασθαι Theogn. can. 109 (19, 21 C.)

---

938 ῥῦπος H: accent. Mus. = testt. | γρυτὴ H: accent. Kust. **939** γρύξ (ξ corr. ex σ ?) H: Guyet. Kust.; gl. 950 cft. Alb. | ‘e Sem. *kherub* derivat Fick KZ 42, 1909, 288 sed cf. Lob. Paral. 136 et gl. 958’ La. **941** ῥωσμὴν H: L. Dind. Thes. 2 Add. **942** γρύλλων Leum. cf. gl. 946; obloq. Conom. 1964, 29 **944** γρυλάζειν H: L. Dind. 791C **947** v.l. gl. 998 (Sop.) **948** γρυμναέα H: Cas. in Athen. p. 521 = pler. testt..; γρυμαία Pears. 204 = Σ′ Theogn. | ἐσθής incl. Schm. | γρύπη H: Heins. Kust. = testt. **949** γρυπαίνειν Alb. = testt. | συγκάπτειν H: Sop. Kust., v. gl. 959; ἐπικάμπτειν Theogn. **950** ἡ τρύξ Ph, cf. gl. 939 **951** τόπος H: HSt. Thes. 1, 879 = K | cf. gl. 938 **952** γρύψαι H: Sop. Guyet. Heins. al. = KΣ | ἡμέρα κρ. H: Sop. Guyet. Heins. al. **953** γρυπαὶ H: accent. Schm. | νεοσσεῖαι H: Mus. | γυπαί H: accent. Schm. **955** ἀγκῦραι H: accent. Phav. | γύπον ἐμέσιν H: Salm. **956** ‘h. e. γνύπον v. gl. 736’ La. | v.l.: gl. 958

957 *γρυπός· τὰ ἔξω τοῦ στόματος ⟨ἐπικαμπῆ ἔχων⟩ S^{5}. καμπυλόρρις AS^{5}. ὁ ἐπικαμπῆ τὴν ῥῖνα ἔχων (Xen. Cyr. 8, 4, 21) g^{4}AS^{5}

958 †γρυπόν· γρὺψ κατηφῆ, στυγνόν (S^{13})

D **959** γρύπτειν· γρυποῦσθαι. συγκάμπτεσθαι

960 *γρῦται· σκεύη A^{8}(g^{1}S^{14}Br^{151})

D **961** γρυτεύεται· παρασκευάζεται

D **962** γρωθώνη· σαπρὰ γραῦς. οἱ δὲ τὴν παλαιὰν ὄνον ἢ σῦν

D **963** γρωθύλοι· γωλιοί. σπήλαιον

D **964** γρωνάδες· θήλειαι σύες

D **965** γρώνους· τοὺς ἀκούοντας, καὶ τοὺς μὴ λαλοῦντας. καὶ παλαιὸν ἀγγεῖον σκύτινον. καὶ ⟨τὸ⟩ κοῖλον τοῦ δίφρου, οὗ ⟨αἱ⟩ λόγχαι κεῖνται. ἄλλοι δὲ τὴν ὀπὴν τῆς πέτρας, δι’ ἧς τὰ σχοινία πρὸς τῶν νεῶν στάσιν ἠσφαλίζοντο

966 γύαι· ὁδοί. *πλέθρα (vg^{2})

D **967** γύαια· ἀπόγεια σχοινιά, τὰ πρυμνήσια, ἐπίγυα || ποτήρια. πτυχαί

Eur. **968** *γύαλα· θησαυροί, ταμεῖα (Eur. Andr. 1093?). κοῖλα (Eur. Phoen. 237) g^{γυρ6}AS^{3}

Eur. + Hom. + Ap. S. **969** γύαλον· κοῖλον. ἄλλοι περίβολον (Eur. Ion 245). ἄλλοι τὸ κύτος τοῦ θώρηκος (N 507). τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κοιλώματος (Hes. theog. 499), καὶ δηλοῦται διὰ περιφράσεως ὁ πᾶς θώραξ

D **970** γυβᾷ· κολυμβᾷ

D **971** Γυγᾶ· Ἀθηνᾶ ἐγχώριος

972 †γυγαί· πάμποι

---

957 καμπυλόρρις Su γ 469 (Δ); ὁ – E. Gen. p. 79 Mill. (EM 242, 3) **958** | EM 242, 7 **959** cf. EM 242, 9 **965** ⟨τὸ⟩ – κεῖνται cf. Ael. Dion. γ 14; ἄλλοι – cf. Orion 44, 7; EM 241, 52 **967** ποτήρια – EM 243, 11 **969** κοῖλον Orion 43, 7; Su γ 471 (Δ); Theogn. can. 108 (19, 13 C.); περίβολον EM 243, 11; τὸ – θώρηκος Schol.; τὸ – κοιλώματος Ap. S. 55, 28; cf. Poll. 1, 134; κοιλώματος E. Gen. p. 79 Mill. (EM 242, 15) **971** cf. Schol. Lycophr. 1152; Theogn. can. 108 (19, 13 C.)

---

957 add. La. = K | καμπυλώρης H (-όριν Su): Mus. = K | ἐπικαμπήν H: Mus. = K **958** v. l. gl. 956 (Kust.) | γρυπος, γρυπνος K **959** συγκάπτεσθαι H: Sop. Heins. = EM, v. gl. 949 **960** γρύται K^{Br} **962** cf. gl. 898 | ὄνησιν H: La.; ὄνον Mus. **963** σπήλαια Mus. **964** v. l.: gl. 477 **965** καὶ ⟨γρώνη⟩ παλαιὸν Pears. 204, cf. Ael. Dion. | ⟨τὸ⟩ Mus. | κοῖνον H: L. Dind. = Ael. Dion.; κενὸν Mus. | ⟨αἱ⟩ La. | λογχαὶ H: accent. Mus. | ⟨τὴν⟩ τῶν Mus. **966** γῦαι H (γυα K^{v}, γυιαι K^{g}): accent. Mus. **967** ἀπόγυα H: Jun. Guyet. Kust. | περίγυα H: Kust. | ποτ. πτ. ad γύαλα (v. EM; a gl. Cyr. 968 expuls.) ref. Kust. | πτύχαι H: accent. Mus. **968** ταμίαι H: Sop. = K | κοιλία H (K): Heins. | vel ταμιεῖα, κοιλίαι (Pears. 205) **969** n. lin. οιαλὸν H: γ ins., tum γύαλον scr. Mus. (n. gl. agn. ed. 1521) | κοῖτος H: Mus. = Ap. S.; κατὰ (τὸ) κοῖλον Schol. E. Gen. **970** Maced. = βύπτω/βάπτω Fick 1909 (42), 147; aliter Walde-Pok. 1, 674 **971** γυγαία Kust. Pears. Adv. 205 = Schol. Lycophr.; γύρα Theogn.; cf. West ad Hes. Th. 149 | ἐγχωρίως H: Mus. = Theogn. **972** πάππποι Perg.; ὠ⟩γυγίαι· παμπαλαιαί La. post Voss.; ‘vox Lydia’ Hammerich, Bull. Acad. Dan. 31, 1948, 70, cf. Van Windekens 1957/8, 366–7

973 *γύας· γῆς AS[5] ⟨μέτρα⟩ (Eur. Alc. 687) S[5] Eur.
974 Γυγαίη λίμνη· ἐν Λυδίᾳ (B 865) S[1] Hom.
975 †γυγαίη νύξ· ἡ σκοτεινή [γῆ]
976 γυλομένος· ⟨ὀλέθριος⟩
977 γυέλιον· κόλπον D
978 γυήτης· χωλός D
979 *γύη· μέτρον πλέθρου AS[1] Hom.
980 γύης· τὸ κατώτατον μέρος τοῦ ἱστοβοέως ἐν ⟨τῷ ἀρό⟩τρῳ· αὐτόγυον (Hes. op. 433) δὲ τὸ μὴ σύνθετον, ἀλλ' ἐξ ἑνὸς ξύλου. δηλοῖ δὲ καὶ μέτρον γῆς 'δίγυον' καὶ 'πεντηκοντόγυον' (I 579), καὶ αὐτὴν τὴν γῆν. ἔτι δὲ καὶ ἡ τῶν ἀστραγάλων σύνθεσις D
981 γύης· Διονύσιος (av. 2, 16?) αὐτὴν γύτης εἴρηκε D
982 γυθίσσων· διορύσσων D
983 γυῖα· *μέλη vg[γυα1]AS[1]Br[121]Σ, χεῖρές τε καὶ πόδες *καὶ τὰ λοιπά (Γ 34 ..) vg[γυα1] K + Ap. S.
984 γυιώσω· χωλώσω. ἐκλύσω, χωλοὺς ποιήσω, πηρώσω (Θ 402) Hom.
985 γυιή· [ὄρυξ. ὀργυιά.] χωλή. ἀσθενής D
986 γυιός· χωλός. νοσώδης. πηρώδης D
987 γυλλίσκοι· ἰχθύες ποιοί D
988 Γυλιός· ὁ Ἡρακλῆς. καὶ ἀγγεῖον ὁδοιπορικὸν εἰς ἀπόθεσιν τῶν ἀναγκαίων, ᾧ ἐχρῶντο οἱ στρατιῶται (Ar. Pac. 527?) D
989 *γύλλιον· ἀγγεῖον (vg[1]AS[2]) πλεκτόν (v[1]AS[2])
990 γυλλάς· εἶδος ποτηρίου, παρὰ Μακεδόσιν D
991 γύλλινα· ἐρείσματα, γεῖσοι D

---

974 Schol. **978** Theogn. can. 108 (19, 14 C.) **980** – πεντηκοντόγυον E. Gen. p. 79 Mill. (EM 242, 21); cf. Poll. 1, 252 **983** – μέλη Schol.; Erot. γ 8 (cit. E 122); – πόδες (om. χεῖρες) Σ γ 88; χεῖρές – πόδες Ap. S. 55, 27; Orion 39, 25; Schol. Lycophr. 1076b; χεῖρες – cf. E. Gen. p. 79 Mill. (EM 242, 29) **984** χωλώσω Ap. S. 55, 26; Schol.; E. Gen. p. 79 Mill. (EM 242, 41); πληρώσω Theogn. can. 108 (19, 15 C.) **985** Schol. Callim. h. Dian. 177; Schol. Lycophr. 144a **988** ὁ Ἡρακλῆς Su γ 476 (Δ); EM 244, 26; Theogn. can. 108 (19, 15 C.); ἀγγεῖον – EM 244, 23 (Diogen.); cf. Scholl. Ar. Pac. 527. 789 **989** Su γ 476 (Δ) ad fin. **990** EM 243, 13 **991** Theogn. can. 108 (19, 14 C.) |

---

973 γυὰς H: accent. Ald. | add. La. = K **974** l. γυγ. H (K): Schm. **975** l. γυγ. H: Schm. | h.e. λυγαίη (Kust.) | γῆ del. Kust. **976** γυλὸς, μένος H: γυλόμενος (h.e. οὐλόμενος) et expl. suppl. Schm. = K **978** 'a νεωτέροις ex Hom. ἀμφιγυήεις ficta' La. **979** γυὴ H: accent. Mus.; 'γύης EM 242, 21. Eust. Od. 1572, 19 (1, 265, 46 St.) recte; gl. e Schol. I 579 divulsa' La. **980** ⟨τῶ ἀρό⟩ Mus. | εἰστραγάλων H: Mus. **981** 'γύγης Dionys. de av. 2, 16, sed videtur Uticensis' La. **982** βύθος cft. Be. Hauptprobl. 113. Schwyzer Gr. 1, 296 **983** γύϊα H: Mus. = K testt. (exc. γῦα K[vg] Su. Ap. S.) **984** γυπῶσαι Theogn. **985** l. γυίη ὄρυξ H: punct. ed. 1521, accent. L. Dind. | incl. ad γύης pert. vid. Schm. cf. gl. τ 611 **986** γύϊος H: accent. Mus. **987** γυλίσκοι Voss. = neogr. (Cypr.; Conom. 1964, 30); γυλάρια Schol. Opp. hal. 1, 111 **988** γύλιος Su EM[1] Scholl. Ar. **989** γύλιον Vales. Voss. = K[A] Su **990** γυάλας EM | μακεδόνων H: Kust. = EM.; aliter Athen. 11, 467c **991** γυλλῖνα H: accent. Mus.; γύλινα Theogn. | γεισῆ H: Phav.

D **992** γυλλός· κύβος, ἢ τετράγωνος λίθος

D **993** γυλλοί· †στολμοί

994 *γυμνάζεται· ἀσκεῖται AS[6]

995 γυμνασία· ἄσκησις. μελέτη

K + D **996** γυμνασιάρχης· ἄρχων τοῦ ξυστοῦ (Aeschin. 1,12) AS[4]. ἢ βόλου ὄνομα

D **997** γυμνάσιον· τόπος, ἐν ᾧ ἀγωνίζονται

D **998** γυμνή· ἄνηβος

D **999** γυμνηλοί· οἱ ἀκτήμονες, καὶ πένητες

D? **1000** γυμνῆτες· οἱ μὴ ἔχοντες ὅπλα· οἱ δὲ τοὺς σφενδονητάς· οἱ δὲ τοὺς γυμνοὺς μαχόμενους (Eur. Phoen. 1147?)

D **1001** γυμνόν· ἀνυπόδητον (Plat. Prot. 321c). ἢ ἀπεσκυθισμένον, ὡς Ἀρχίλοχος (fr. 265)

D **1002** Γυμνοπαίδια· ἔνιοι μὲν ἑορτήν φασι Σπαρτιατικήν, ἐν ᾗ τοὺς ἐφήβους κύκλῳ περιθεῖν τὸν ἐν Ἀμυκλαίῳ βωμὸν τύπτοντας ἀλλήλων τὰ νῶτα. ταῦτα δέ ἐστι ψευδῆ. ἐν γὰρ ἀγορᾷ ἑορτάζουσι· πληγαὶ δὲ οὐ γίνονται, ἀλλὰ πρόσοδοι χορῶν γεγυμνωμένων

Prov. **1003** γυμνότερος λεβηρίδος· Ἀριστοφάνης (fr. 33 K.–A.) φησὶ τυφλότερος λεβηρίδος. ἔστι δὲ λεβηρὶς τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας, διὰ τὸ λέπος εἶναι. κενὸν δὲ τελέως ἐστὶ τοῦτο καὶ τυφλόν. τὰς γὰρ ὀπὰς μονὰς ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν. τάττουσι δὲ τὴν λέξιν ἐπὶ τέττιγος, καὶ συνόλως ἐπὶ τῶν ἀποδυομένων τὸ γῆρας. τριχῇ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν. καὶ οἱ μὲν τυφλότερος λεβηρίδος, οἱ δὲ κενώτερος, οἱ δὲ γυμνότερος

Prov. **1004** γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττειν· παροιμία ἐπὶ τῶν ⟨μὴ⟩ δεομένων προστάξεως, διὰ τὸ ἀναγκαίως καὶ χωρὶς ἐπικελεύσεως τοῦτο πράττειν. Φερεκράτης Τυραννίδι (fr. 154 K.–A.)

---

992 EM 243,12 **993** cf. EM 243,11 **995** EM 243,15 **999** EM 243,14 **1000** Poll. 1,130 **1003** Zenob. vulg. 2,95; cf. Su γ 491; Prov. Bodl. 268; Erot. λ 25 **1004** cf. Zenob. vulg. 2,98; Prov. Bodl. 270

---

992 γύαλος EM, cf. Schol.[AT] E 99. Eust. Il. 526,42 (2,31,14 V.), sed -λλ- Schwyzer 725,2. 726,25. Rehm, Milet 1,3,164 | κυβός H: accent. Phav. **993** στολισμοὺς (ad le. γύαλα) EM; 'στολμοί in expl. non ferendum' La. **998** v.l.: gl. 947 | scl. ἡλικία La., coll. Schol. Ap. Rh. 2,705/11c **999** γύμνηλοι H: accent. Mus. = EM **1000** οἱ μετέχοντες H: Mus. | σφενδονηστὰς H: Schr. **1001** ἀνύδητον H: Mus. **1002** γυμνοπαιδίαι Schm. | cf. Jacoby ad FGrHist 596 F 41 (qui γεγυμνασμένων ci.) **1003** contin. H: n. gl. Mus. | λεβήριδος H: accent. Mus. = testt. | βελήριδος H: Mus.? = Prov. | λεβῆρις H: accent. Schm. = Prov. | τελέσ(ως) H: Mus.; τελείως Zenob. | γήρας H: accent. Zenob. Erot. | λεβήριδος H: accent. Schm. = Zenob. **1004** l. γυμνοφυλακεῖν H: Jun. Heins. Pears. 205. al. = Prov. | ἐπιτάττεις Prov. | παροιμίαν H: Mus. = Prov. | add. Schr. Pears. 205. Kust., praeeunte Erasmo Adag. 2,1876, cf. Prov. | ἐπικελάσεως H: Mus. | τυραννίσι H: Flor.

1005 γυναικεῖα· τὰ ἔμμηνα (Gen. 18, 11). καὶ οἱ γυναικεῖοι τόποι (Tob. 2, 11) LXX

1006 γυναικίσκιον· παιδίσκιον D

1007 *γυναικωνῖτις· οἶκος γυναικῶν AS^{2}[Br^{156}]

1008 γύναιξ· γύναι

1009 γύναιον· γυνή D

1010 γυναιμανές· γυναικομανές. ἐπὶ γυναιξὶ μεμηνώς, ἢ τὰς γυναῖκας ἐκμαίνων· ἢ *ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος g^{γυρ7}Σ(S^{5}Br^{122}) ἢ γυναῖκας εἰς μανίας ἄγων διὰ τὸ κάλλος (Γ 39) Hom.

1011 γυναίου· γυναικείου

1012 γυναίων εἵνεκα δώρων· διὰ γυναικῶν δωροδοκίαν (λ 521) S^{γωρ13} Ap. S.

1013 γυναῖκες εἰλίποδες· διὰ τὴν δέσιν τῶν σκελῶν καὶ πλοκὴν τὴν κατὰ τὴν συνουσίαν (Eupol. fr. 174, 3 K.–A.). καὶ Ἀνακρέων (PMG fr. 94) πλέξαντες μηροῖσι πέρι μηρούς D

1014 γυνή· ἡλικία τις παρὰ Πυθαγόρᾳ. *ἡ ἄνθρωπος AS^{4} D + K

1015 γύννις· δειλός, ἄνανδρος, γυναικώδης· Ἀριστοφάνης (Thesm. 136). *γύννιδας· μαλακούς AS^{3}Br^{171}(vg^{1}Br^{153}Σ) D + K

1016 γυναικὸς ἄρ᾽ ἀντὶ τέτυξο· ἀντὶ γυναικὸς ἄρα γεγέννησο (Θ 163) Hom.

1017 γῦπες· ὄρνεα σαρκοφάγα καὶ νεκροφάγα (Δ 237 ..) Hom.

1018 γύπας· καλύβας, καὶ θαλάμας. οἱ δὲ γυπῶν νεοσσιάς, ἄλλοι στενὰς εἰσόδους. οἱ δὲ τὰς κατὰ γῆς οἰκήσεις. οἱ δὲ σπήλαια. καὶ γυπάρια τὰ αὐτά. οἱ δὲ ἀζώστους, ἀνασεσυρμένους D

1019 γύπη· κοίλωμα γῆς. θαλάμη. γωνία D

1020 γυπόν· μακρόν

1021 γυπὸς σκιά· παροιμία, ἐπὶ τῶν μηδὲν ἄξιον ὑπὸ φθόνου πραττόντων Prov.

1007 Su γ 500 (Δ); cf. Hdn. epim. 18 **1010** E. Gen. p. 79 Mill. (EM 243, 35); ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος Σ γ 90; ἐπὶ γ. μ. – Schol.; (Theogn. can. 108 [19, 15 C.]) **1012** Ap. S. 55, 31 **1015** γυναικώδης EM 243, 8; μαλακούς Σ γ 91; EM (sine le.) **1016** Schol. **1021** Prov. Bodl. 302

1005 contin. H: n. gl. Mus. | γυναίκιοι H: -κειοι Mus., accent. Heins. | ἵπποι H: Arcer. Guyet. Heins.; οἶκοι Mein. 1858, 563 **1006** γυναίκαισκον H: Scal. Jun. Voss. al.; γυναίκισκον Sop. Pears. 205 | παιδίσκον Pears.; παιδισκ⟨άρ⟩ιον dub. Wack. Kl. Schr.3, 1627 **1007** γυναικονίτης H (-κων- Hdn.): Phav. = K Su **1008** ‘grammaticorum Byz. inventum’ La. **1011** contin. H: n. gl. ed. 1521 **1012** γυναίου … δώρου H: Mus. = K Ap. S. **1013** l. γυν. H: Alb. | π(ερι) H: accent. Bergk **1014** ἢ H: Schm. = K **1015** contin. H: n. gl. Bos. Obs. 160 | γυννίδας H: accent. Mus. = K^{Br}; n. gl. Pears. 205. Kust. **1016** γυναικόσαρ, ἀντέτυξο H: Mus. = Schol. | γεγέννησον H: Mus. **1017** γύπες H: accent. Mus. **1018** γῦπας H: accent. Mus. | νεοσσειάς H: Mus. | ἄλλοι ὁδὰς εἰς ὁδούς H: Voss., coll. Schol. Ar. Equ. 793 (II) | γῆν H: Herw. | ἐνπάρια H: Heins. Pears. 205. Voss. al. | ἀζώστους, ἀνασεσυρμένους ad γύπωνας (Poll. 4, 104) dub. rett. Wil. Men. Epitr. p. 79, 1 **1020** ὠ⟩λύγιον Schm. ad gl. δ 2047 et Add. 1, 556 **1021** γυποσκία H: Phav. = Prov. Bodl. | μηδὲ ἔξεστι H: Mus.; μηδένος λόγου ἄξιον Prov. Bodl.

D **1022** Γυράς· ὄρος ἐν Τήνωι

D **1023** γύργαθον· σκεῦος πλεκτόν, ἐν ᾧ βάλλουσι τὸν ἄρτον οἱ ἀρτοκόποι (Ar. fr. 226 K.–A.)

Hom. **1024** Γυρῇσι πέτρῃσιν· οὕτω καλοῦνται Γυραὶ πέτραι ἐν τῷ Ἰκαρίῳ πελάγει πρὸς Μυκόνῃ τῇ νήσῳ (δ 500–1)

D **1025** γῦρις· παλή, καὶ σποδός

D **1026** γυρίτας· αὐτοπύρους ἄρτους

D + Hom. **1027** γυρόν· κατακεκαμμένον. *κυρτόν, στρογγύλον (τ 246) (vg[1]AS[9]). κυκλοειδῆ

D **1028** γυρίνον· τὸ ἐκ τοῦ βατράχου παιδίον

D **1029** γυρτόν· κυφόν [γυρτόν· σκυφόν]

1030 γῦροι· βόθροι (S[10])

1031 γυρτεύς· †ἀνακρωτόφονον

Hom. **1032** Γυρτώνη· πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ (Β 738)

1033 γυρῶσαι· πληρῶσαι

D **1034** γῷ· ἑαυτῷ. ἰδίῳ. καὶ ᾧ

1035 †γωγώνη· φάρυγξ

D? **1036** γωγγάμη· ἐν ᾧ οἱ ἁλιεῖς συνάγουσι τὰ ὄστρεα. εἴρηται καὶ γαγγάμη (gl. 10)

D **1037** γωλειοί· σπήλαια. καὶ αἱ πρὸς θάλασσαν καταδύσεις

D **1038** γωνιασμός· τοίχων συμβολὴ ἐγγώνιος (Lys. fr.210 C.). οἱ δὲ γεωμετρικὸν θεώρημα. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (956)

D **1039** γῶνορ· γωνία. Λάκωνες

Greg. Naz. **1040** 〉γῶν ὁρίσματα· [γνωρίσματα] τοποθεσίαι (Greg. Naz. c. 2,1,39, 102 [37,1336,13])

D **1041** γῶνος· γουνός. ἕδος. καὶ παιδιά τις παλαιστρική. οἱ δὲ κώπη

1023 (Poll. 7,176 [cit. Ar.]) **1024** cf. Schol. Lycophr. 389a; Schol. 500a κυρτόν **1027** κυρτόν στρογγύλον Schol.; Su γ 510; EM 243,55; κυρτόν – gl. Marc. gr. 433,56; cf. Schol. Lycophr. 1314b **1028** Schol. Plat. Theaet. 161c (64) **1030** EM 243,56; Theogn. can. 108 (19,16 C.) **1032** Schol. **1037** | Schol. Lycophr. 376a **1041** Theogn. can. 50,11 Alpers

---

1022 γύρας H: accent. L. Dind. 831D coll. Schol. Lycophr. 390 (ubi plur. Γυραί) | IG 12,5,872,93 cft. Wil. Hom. Unt. 177 n.20 **1024** πετρήϊσιν H: accent. Mus. | n. gl. γυραὶ H: Heins. Voss. | πελάγους H: Mus. | μυκώνη H: Guyet = (Schol.) **1025** γυρία H: Voss. | στολίς H: Schm. **1027** κατακελμένον H: Ruhnk. in Alb. Auct. **1029** cf. neogr. γυρτός | σκυφόν H: Voss. Kust.; σκύφος, ab Epirotis λυρτός dictum teste Seleuco ap. Athen. 11,500b, cft. Schm. | dittogr. (in n. lin.) del. Ald. **1030** accent. γυρός EM **1031** ἀνακρωτόφονος Mus. **1033** gl. κ 4667 cft. Pears. 206 | κυρῶσαι Schm.; γυιῶσαι· πηρῶσαι Kust. **1034** γ = ϝ (Kust.) | καὶ σῶ H: Ahr. Dial. 2,54 **1035** v.l. gl. 761 (Alb.); idem vitium Ludw. Anecd. 197,20 **1037** γώλιοι H: Arnald. Lect. 36 = K[p] **1038** βαστράχ(οις) H: Mus. **1040** γωνορίσματα H: Schaef. Melet. crit. 15; Φρυ〉γῶν Mein. 1848, e trag. ad. fr. 560; id. La. e Greg. Naz. | dittogr. del. L. Dind. 841C **1041** γωνός = ἕδος, γῶνος = παιδιά Theogn. | γοῦνος H: accent. Mus. | ἑδὸς H: accent. Mus. | παιδία H: accent. Schr. | κωπή H: accent. Mus.

1042 *⟩γώνυμος· φερώνυμος vgAS[1]Br[154]
1043 γῶος· μνημεῖον D?
1044 γῶπας· κολοιούς. Μακεδόνες D
1045 γωροῦται· σαρκοῖ. Λάκωνες D
1046 γωρυτός· τοξοθήκη (φ 54) (g[1]AS[3]Br[155]Σ). θύλακος. οἱονεὶ χωρυτός Ap. S.

1042 Su γ 414 (Δ) **1046** Ap. S. 56, 1; τοξοθήκη cf. Σ γ 92; Schol.; Theogn. can. 50, 12 Alpers; χωρυτός E. Gen. p. 80 Mill. (EM 244, 8)

1042 v.l. gl. α 964 (Alb.), q. v. **1043** ft. non Graecum esse (sed Maced. Illyr. Messap.) cens. Blumenthal, Hes.stud. 15, 1, coll. χοῦς **1044** γώπας H: accent. Sturz; h. e. σκῶπας Pears. Voss., coll. gll. σ 1216. κ 3359; γόπας (pro γύπας) subesse cens. Lesný, KZ 42, 1909, 297 (‘obstat expl.’ La.) **1046** v.l.: gl. 864 | γώρυτος H (K[Br]): accent. Mus. = testt. | θήκη τόξων KΣ | οι δε H: La. | χώρυτος H: accent. Mus. = testt.

Δ

D **1** †δαάναι· διάζεσθαι, ὅσον εἰς τὴν χρείαν τοῦ στήμονος μεριζόμενον καθάπτεσθαι

D **2** δαβῇ· καίηται. Λάκωνες

D **3** δαβελός· δαλός. Λάκωνες

D **4** δαβούλ· ἡ ἄρκτος. Χαλδαῖοι

5 †δάγμνος· οἰκτρός. πένης. ἐλεεινός

D **6** δάγκλον· δρέπανον

7 †δαγνόν· πυκνόν

8 †δαγόμενον· ἐρρωμένον

9 *δᾱδα· λαμπάδα v^{1}AS$^{5\ (1\ v.T.)}$Br^{2}

10 *δᾱδας· λαμπηδόνας S^{5}

11 *δᾱδες· λαμπάδες g^{2}A$^{3\ v.T.}$Σ

12 †δαδαίνειν· ἀντέχειν. ἀτενίζειν. μεριμνᾶν. φροντίζειν. ἀθρῆσαι

13 †δαδεῦνται· διαιροῦσιν. εὐωχοῦνται

14 *δᾳδουχεῖ· λάμπει, φέγγει. φωτίζει.⌊φαίνει (Cyr. in Ioh. 1,105,18) vg^{4}S^{8}Σ

LXX **15** *δᾳδουχίας· λαμπαδηφορίας AS$^{7\ (3\ v.T.)}$ λυχναψίας. φωτισμοῦ (2. Macc. 4,22)

16 *δᾳδοῦχος· λυχνάπτης. ⌊λαμπαδηφόρος (Xen. Hell. 6,3,3) S^{9}

17 *δᾳδουχοῦνται· φαίνονται (AS$^{6\ (2\ v.T.)}$)

18 *δᾳδουχῶν· διαλάμπων. φωτίζων S^{10}

D **19** δαδύσσεσθαι· ἕλκεσθαι. σπαράσσεσθαι (Sophr. fr. 112 K.–A.)

Hom. **20** δαείω· οἶδα, ἐπίσταμαι (Φ 61 ..)

21 *δαείς· μαθών (Aesch. Cho. 602) S^{4}

22 †δάειν· κακουργεῖν

---

11 Σ δ 1 **14** φαίνει Σ δ 2 **21** cf. Schol. 396a

---

1 δύεσθαι H: Herw. Versl. 1895,185 **2** contin. H: n. gl. Mus. | δαβεὶ H: Ahr. Dial. 2,49; cf. gl. ε 1313 | κάθηται H: La.; καυθῇ Ahr. **3** δάβελος H: accent. Schm. (Sophr. fr. 4,13 K.–A.); cf. neogr. δαυλός, Tzacon. νδαβελέ (Deffner 113) **4** δαβουλὴ H·: sep. Heins.; δουβά Lewy 1930,110 **5** h.e. ἀλγεινός La. **6** δάγκολον H: Pears. 206; gl. ζ 7 cft. Salm.; Δαγκλαιων Head HN 134 **7** ἁδινόν hic et in gl. 84 agn. Ruhnk. in Alb. Auct. **8** ἐρρώμενον H: accent. Mus. | δαιόμενον· πεπυρωμένον Mein. 1858,563; ci. δαπτόμενον· βρωσκόμενον La. **10** δάδας H: accent. Mus. **11** δάδες H: accent. Mus. = Σ | λαμπραί H: Phav. = ΚΣ **12** v.l. gl. 224 (HSt. Ind.) | ἀθῆναι H: Arnald. Lect. 37 **13** h.e. δατεῦνται Pears. 206. Arnald. Lect. 36 **14** φααίνει H: Pears. 206 = ΚΣ **16** δαδουχὸς H: accent. Mus. **19** gl. 57 cft. Kust. | Bois. 161 **20** δαεγὼ H: Pears. 206. Oudendorp | ἦδα(?) H: Mus. **22** δαλεῖν agn. Schm. cf. gl. 152

23 δάειρα· δαέρα γὰρ εἶναι … τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφὸν δηλοῖ (Ξ 156). καὶ δαήμων ἔμπειρος Hom.
24 δαῖσαι· χορτάσαι σιτίων
25 δᾶερ· ἀνδράδελφε (Z 355) Hom.
26 *δαείω· μάθω (K 425) $A^{24\ v.T.}S^{δαη5}$ Hom.
27 *δᾶερ ἐμεῖο κυνός· τοῦ ἀνδρός μου ἀδελφὲ τῆς ἀναιδοῦς (Z 344) $AS^{3(5\ v.T.)}$ Hom.
28 †δαεινόν· κλαύσιμον
29 †δάελον· διάδηλον D
30 δαερόν· μέλαν. καὶ τὸ καιόμενον D
31 *δαέρων· τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφῶν (Ω 762 ..) $AS^{2(4\ v.T.)}Br^{46}$ Hom.
32 Δαήλης· ἱερεὺς Ἀρτέμιδος D
33a *δαήμεναι· ⟨μαθεῖν⟩ (Z 150) S^{4} Hom.
33b *⟨δαήμονες·⟩ ἔμπειροι $vg^{δαι2}A^{2\ (8\ v.T.)}(Br^{6})$ γυναῖκες
34 δαήμων· ἔμπειρος τεχνίτης
35 *δαήμονός· ἐμπείρου τεχνίτου (O 411) S^{6} Hom.
36 δαήμων· εἰδήμων, ἐπιστήμων, *ἔμπειρος $Br^{338}Σ$
37 *δαῆναι· μαθεῖν (δ 493) $g^{δαι10}$ Hom.
38 δαηρόν· θερμόν, καυματηρόν, λαμπρόν, προφανές D
39 δάης· μάχης μεγάλης
40 *δάηται· καίηται (Y 316) S^{7} Hom.
41 †δάθεα· ἅρπη φρεατία. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 105 K.–A.) D
42 *δαίδαλα· κατασκευάσματα ποικίλα (E 60) $vg^{23}AS^{46\ (26\ v.T.)}Br^{5}$ Hom.
43 δαιθμόν· ἐμπρησμόν D
44 δαΐα· μεγάλη, ἄπειρος. σεμνή, φοβερά
45 †δαΐαν· τὴν ἀρουμένην σεμνήν
46 *δ' αἰάζω· ἀναβοῶ. στενάζω (Eur. Or. 80) $g^{δασ10}AS^{34\ (14\ v.T.)}$ Eur.
47 *δαιδαλέην· ποικίλην (Σ 612) $AS^{52\ (32\ v.T.)}$ Hom.

---

23 cf. Eust. Il. 648,31–9 (2,335,15–336,3 V.) **25** cf. Su δ 7; E. Gen. p. 80 Mill. (EM 244,37) **26** Schol. **27** Schol. **31** cf. Schol. Ξ 156 **33a** Schol. **33b** Schol. θ 263 | **35** Schol. | **36** ἔμπειρος Σ δ 3 **37** Schol. **38** καυματηρόν, λαμπρόν EM 244,42 **42** Schol.; E. Gen. p. 80 Mill. (EM 250,52); cf. Σ′ δ 5 **44** μεγάλη et σεμνή – Ph δ 6

---

23 ‘frustrum ex Etym. sic fere refingas: ⟨ἐκ τοῦ⟩ δάερα γὰρ εἶναι ⟨ὁ⟩ τὸν’ La. | extr. = gl. 34 **24** δαεῖσαι H: Alb. | σιτιῶν H: accent. Mus. **25** δάερ H: accent. Schm. tacite **26** v.l.: gl. 123 | δαείων· μαθών H: Kust. = K Schol. **27** ἐμίο H: Mus. = K Schol. | ἀδελφοῦ H: Mus. = K; – ος Schol. **28** v. gll. 7. 84 **29** h. e. δέαλον cf. gl. 1138 et Schulze, Kl. Schr. 50,2 **31** δαερῶν H: accent. Mus. = K^{Br} **33a, b** add. La. = K **38** καματηρὸν H: Phav. = EM **39** ‘e δαΐ gl. 82 fictum’ La. **40** δαῆται H: accent. Alb. tacite | καίεται H: La. = K **41** ἁρπαγή Schm. | φρεάτια H: accent. La. **43** δαηθμὸν H: La. post Voss. (δαιθ-) **45** h. e. λάϊον· τ. ἀρ. γῆν La. **46** δαιάζω H (K): Pears. 207 (‘ex aliquo tragico’). Kust. cf. gl. α 978

Prov. **48** Δαιδάλεια· Ἀριστοφάνης τὸν ὑπὸ Δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα, ὡς διὰ τὸ ἀποδιδράσκειν δεδεμένον

Hom. **49** *δαιδαλέοισιν· εὖ πεποικιλμένοις (Ζ 418 . .) $AS^{47\ (27\ v.T.)}$

Hom. **50** *δαιδάλεον· ποικίλον S^{65}Σ, εὐεργές (Χ 314)

51 *δαιδάλων· ποικίλων S^{48}($A^{28\ v.T.}$Σ)

Eur. **52** *δαί· δέ, ‘τί δαί’ (Eur. Med. 1012 . .) $S^{54.\ \delta\epsilon\delta 21}$

53 δαΐδες· λαμπάδες. λύχνοι

Hom. **54** *δαΐδων· λαμπάδων (Σ 492) S^{55}

D **55** Δαιδάλου ποίημα· … καὶ τὸ κοσμούμενον ὑπὸ Πλαταιέων ξύλον

56 δαιδήσσουσι· βασανίζουσι

D **57** δαιδύσσεσθαι· ἕλκεσθαι

D **58** δᾳδῶχορ· λυχνία

Hom. **59** *δαῖε· διεμέριζεν. ⌊ἔκαιεν (Ε 4) $AS^{37\ (17\ v.T.)}$(g^{1})

60 δαίειν· καίειν ($A^{6\ v.T.}$), φλέγειν

61 †δαιεμῶν· δαιμόνων†

62 δαΐζοι· διαμερίζοι

Hom. **63** *δαίεται· διαμερίζεται. ⌊καίεται (α 48) g^{22}. αἰσχύνεται. δικάζεται

D **64** δαιέλιξι· τοῖς πεπυρακτωμένοις ξύλοις κατὰ τὸ ἀρχαῖον μετὰ προσβολῆς πυρσῶν, παρὰ Ἀργείοις

65 *δαϊζόμενος· κατακοπτόμενος. κατακαιόμενος $AS^{41\ (21\ v.T.)}$

Hom. **66** *δαΐζων· διακόπτων (Η 247 . .) $g^{\delta\iota o 26}AS^{42\ (22\ v.T.)}Br^{12}$Σ

D **67** δαιθμός· διαίρεσις, μερισμός

68 *δαῆσαι· διδάξαι $g^{\delta\alpha\iota 9}$

D **69** δαῖμα· σπιθαμήν. καὶ τὸ ἔγκωλον τοῦ σχοινίου. στήμονα δὲ Ταραντῖνοι (gl. Ital. 106 K.–A.)

D **70** δαιμονᾷ· ὑπὸ δαίμονος κατέχεται (Aesch. Cho. 566)

---

48 Ph δ 9; – ἀνδριάντα EM 251,1 **50** Σ δ 4; Ap. S. 56,7; Hdn. epim. 19; cf. Schol. Δ 135 **51** Σ δ 5 **52** Ap. S. 56,27 **54** Schol.; lex. Greg. carm. (ord. alph.) δ 8 **55** ?Harp. 83,6 le. tantum **59** Ap. S. 56,8; Schol. **60** Σ δ 7 | **63** καίεται cf. Schol. 48b **66** Σ δ 8; Ap. S. 56,29; Schol. **70** Σ″ (Ph δ 14. Su δ 114)

---

48 ‘Ar. gramm. potius quam com. (fr. 194 [*202 K.–A.])’ La. | ἀπὸ H: Schm. tacite = Ph EM **49** εὐπεποικιλμένοις H: Mus. = K **51** δαιδαλλων· ποικιλλων (Σ 479 et Schol.) K^{A} **52** v.l.: gl. 360 | δαὶ δαίε H: Voss. Kust. = K; cf. Ap. S. | τί δέ H (K): Pears. 207. Kust. cf. gl. 102 **55** δαίδαλον H: Pears. 207. Verw. | ὑποπλάταιον H: Heins. Vales. **56** δαιδύσσουσι Pears. 207 **57** cf. gl. 19 **58** δαδόχορ H: Mus. **59** conf. δαίειν et δαΐζειν (gll. 60. 62) **61** δαιθμῶν vel δαισμῶν· διανομῶν Schm. **62** δαιέοι H: Valck. Ep. ad Röver. 44 **63** αἰσχύνεται ad αἰδεῖται ref. Kust., δικάζεται ad ἅιττεσθαι (gl. α 2180) Alb. **64** δαιέλιξ, ἢ H (ἢ Mus.): Phav. **66** κατακόπτων H: H^{c} = K testt. **67** δαιημὸς H: Valck. Ep. ad Röver. 44. cf. IG 14,352 II 23,75 **68** δαιῆσαι H: La. = K **69** ‘gl. cum δαίω esse coniungendam, ut tam divisionem significet mensurae quam nodos funi ad demetiendam terram usurpato insertos … denique pro stamine dicebatur, qui et ipse fila dividit’ La. p. 503

71 †δαιμοί· οἱ καταδικασθέντες τὰς οὐσίας εἰς βασιλέως D
72 δαιμόνιον· θεῖον. μόρσιμον (Eur. Phoen. 352) Eur.
73 δαίμονες· οἱ θεοί, δαήμονές τινες ὄντες, οἷον ἔμπειροι· ἢ ὅτι πάντα μερίζουσιν, ἀπὸ τοῦ δάσασθαι (A 222) Ap. S.
74 *δαιμόνιε· μακάριε (B 190 ..) vg^{19}AS$^{39\ (19\ v.T.)}$ Σ′. κακόδαιμον (S^{39}) Hom.
75 δαιμονίζειν· τὸ δαίμονα ἡγεῖσθαι, καὶ ἀποθεοῦσθαι (Soph. fr. 170 R.) D
76 δαιμονίην· μακαρίαν, θειοτάτην (Orph. lith. 376)
77 *δαιμονίη· μακαρία (Γ 399) S^{59} Hom.
78 δαιμονητιᾷ· δαιμονίζεται. Κρῆτες D
79 δαίμων· δαήμων. θερμόφρων. ἢ θεός (Γ 420 ..) D + Hom.
80 †δαιμοδία· ἡ τῶν ἀρίστων ἐπιβολή
81 *δαίνυ· ἑστίασιν, ˌεὐωχίαν παρασκεύαζε (I 70) (AS$^{43\ (23\ v.T.)}$) Hom.
82 *δαΐ· μάχῃ A$^{50\ (30\ v.T.)}$, ὡς γραῦς γραΐ, καὶ ναῦς ναΐ (N 286) Hom.
83 δαΐν· μάχην (Callim. fr. 518 Pf.). νίκην λαμπάδων D
84 †δαϊνόν· πυκνόν. καύσιμον
85 *δαίνυντο· εὐωχοῦντο (A 468) S^{δαν3}Br^{326} Hom.
86 *δαίνυσθαι· εὐωχεῖσθαι vg^{15}AS$^{32\ (12\ v.T.)}$. τρέφεσθαι (E 805) g^{15}AS$^{32\ (12\ v.T.)}$ Hom.
87 δαιομένων· μεριζομένων (ι 551)
88 δαϊζόμενος· μεριζόμενος. τὴν γνώμην διαιρούμενος (Ξ 20) Hom.
89 *δαΐξας· κατακόψας (Aesch. Cho. 396) vg^{27}AS$^{45\ (25\ v.T.)}$
90 δάϊξε· κατέκοψε (Q. S. 3, 303) D
91 †δαΐζομαι· διελεύσομαι
92 *δάϊον τέρας· τὸ πολεμικὸν σημεῖον (Eur. Phoen. 1023) g^{17}AS$^{33\ (13\ v.T.)}$ Eur.
93 *δαιόμενον· καιόμενον (Θ 75) (S^{61}). μεριζόμενον Hom.
94 δαίμονα δώσω· λείπει κακόν, ἵνα ⟨ᾖ⟩ κακὸν δαίμονα δώσω (Θ 166) Hom.

---

73 Ap. S. 56, 14; θεοί Poll. 1, 5 **74** Σ′ δ 10; Schol. | **75** cf. Antiatt. δ 60 (cit. Soph.) **77** Schol.; cf. EM 251, 18 **79** δαήμων E. Gen. p. 80 Mill. (EM 251, 11); θεός Apion 228, 18 L.; Hdn. epim. 19; cf. Schol. **81** cf. Schol. **82** μάχῃ Schol. **83** μάχην Orion 50, 15; cf. Σ‴ δ 8 (Ph E. Gen.) **85** Schol.; E. Gen. p. 80 Mill. (EM 251, 20) **86** Schol. | **87** Schol. 551a **89** cf. Su δ 16 (Δ) **92** Schol. Eur.; Su δ 121 (Δ) **93** Schol. | **94** cf. Schol.

---

71 δαί⟨σι⟩μοι ci. La. p. 503, ‘dispertiendo obnoxii’, cf. δάσσασθαι de bonis publicandis (GGN 1946/7, 66; add. SEG 11, 308) **73** δάσεσθαι H: Funger. = Ap. S. **74** κακοδαῖμον H: accent. Mus. **75** δαιμονίζεσθαι Antiatt. | τὸν H: La. | ἀποθυοῦσθαι H: Phav. **76** ἄκραν H: Alb. **78** δαιμονίζει H: Kust. **81** ἑστίαν H: La. = Schol. **82** δαὶ H: Mus. | καύς δαΐ H: L. Dind. 866B; καὶ δᾴς δαΐ Mus. **83** δαΐην H: L. Dind. 866C = Σ‴; δάϊς (βαρυτόνως) Orion | λαμπάδα Mus. **84** v. ad gll. 7. 28; ‘δαεινόν frustra def. Schulze, QE 167, 5’ La. **85** v. l.: gl. 235 **89** αποκοψας K^{v}; διακόψας Su **90** δαΐξε H: accent. Mus. **91** διΐξομαι (I 61) agn. Bentl. in Pears. xxxiv. Kust. **92** l. δάϊον Ald. = Su | πολέμιον Schol. Eur. **93** v. l.: gl. 649 **94** add. Alb. = Schol.

Hom. **95** *δαϊκταμένων· ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντων (Φ 146) [$AS^{53\ (33\ v.T.)}$]
96 δαΐζει· διασπᾷ. τέμνει. σχίζει. θάπτει. πορθεῖ. σκυλεύει.
97 †δαίε λέμυθον· δίελε. σαφήνισον
98 δαίνυνται· ἑστιῶνται. θερμαίνονται (η 203. κ 9)
99 δάϊον· ἰσχυρόν. ἀγαθόν
D **100** Δαῖρα· ἡ αὐτὴ τῇ Δαείρᾳ (Aesch. fr. 277 R.)
101 †Δαῖροι· Θάσιοι
D? **102** δαί· σύνδεσμος ἴσος ⟨τῷ⟩ δέ συμπλεκτικῷ παρὰ τῷ ποιητῇ (α 225 ..)
D? **103** δαίς· πεύκη, ⌊λαμπάς Br^{342}. εὐωχία $S^{62}Br^{342}Σ$. ἢ μάχη Br^{340}. καὶ σώφρων
D **104** δαίς· Σοφοκλῆς ‘ἦλθε δὲ Δαὶς θάλεια πρεσβίστη θεῶν’ (fr. 605 R.), ἡ δι’ ἐράνων εὐωχία· ἔνιοι δὲ τὰς Μούσας. Τριπτολέμῳ
Hom. **105** *δαῖτα· εὐωχίαν (Α 424) $vg^5AS^{30\ (10\ v.T.)}Br^{40}(Σ)$
D **106** δαίσιμον· ἐδώδιμον
K + D **107** δαιταλεύς· ὁ ἐπὶ τὰ δεῖπνα πορευόμενος. δαιτυμών (Aesch. PV 1024)
108 †δαιταί· λαμπάδες
D **109** Δαισιανός· δρομεύς ἐστιν ἐπὶ βραδυτῆτι καὶ πενίᾳ κωμῳδούμενος (com. ad. fr. 304 K.–A.)
110 *δαίτας· μεριστάς S^{64}
Hom. **111** δαίτῃσιν· εὐωχίαις (Κ 217)
Hom. **112** *δαιτός· εὐωχίας, εὐφρασίας (Α 468 ..) $AS^{35\ (15\ v.T.)}$
Hom. **113** δαιτὸς ἀκουάζεσθον· ἐν εὐωχίᾳ τιμῆς ἀξιοῦσθε, ἢ οὐ πρῶτοι καλεῖσθε; (Δ 343)

---

95 Schol.; cf. Su δ 14 **100** Schol. Ap. Rh. 3,846–47a **102** Schol.^{A} K 408*a*; Ammon. 126; – δέ Ap. S. 56,27; E. Gud. 328,18 **103** λαμπάς et μάχη Ioh. Philop. de voc. A δ 3 (hoc δάϊς); λαμπάς E. Gen. p. 80 Mill. (EM 244,51); E. Gud. 329,25; Theogn. can. 23,14 Alpers; εὐωχία Σ δ 13; Schol. α 225; EM 250,45. 251,31; Hdn. epim. 19; μάχη Schol. N 286; Su δ 17 (Δ); E. Gen. p. 80 Mill. (EM 244,55) **105** Σ δ 14; Ap. S. 56,9; Apion 228,20 L.; Schol.; lex. Greg. carm. (ord. alph.) δ 7 **106** EM 252,29; Psell. poem. 6,315 **107** EM 251,46 | E. Gen. p. 80 Mill. (EM 251,45); Ar. Byz. fr. 291B S.; Poll. 6,12; Schol.^{rec} Aesch. **108** E. Gen. p. 81 Mill. (cit. Λ 554) **110** E. Gud. 330,6 (hab. Μακεδόνες) **111** Schol.; cf. Su δ 127 **112** Schol. | **113** | cf. Schol.

---

97 δίελε corr. le. esse cens. Schm., itaque leg. δίελε μῦθον· **99** cf. gl. 44 **100** δαίρα H: accent. Mus. = testt. | ἑαυτῇ H: Mus. **101** δ’ Ἀέριοι Pears. 208, coll. St. Byz. 306,20 (θ 8) **102** spat.αι H: δ ins. Mus. | ἶσος H: accent. Schm. | add. Valck. ad Ammon. 39. cf. gl. 52 **103** conf. δαΐς, δαίς, δάϊς et δαΐφρων (Alb.) **104** ἦλθεν Pears. 208. Kust. | δὲ δαῖς H: accent. Grotius | θήλει$^{αι(?)}$ H, -α Mus.: Kust. | πρέσβις τῇ H: Mus. **106** δαίσιον EM **108** v.l. gl. 711 (Kust.) **109** Δαισιάδης Kock; La. cft. IG 2^2 7585 et notat nomina in -ανός comoediae temporibus posteriora esse **110** v. gl. 114 | Μακεδόνες add. E. Gud. **111** δαιτήισιν H: accent. Mus. = Schol. **112** δαῖτος H: accent. Schol. | εὐωχία H: Alb. = K Schol. | εὐφρασία H: Alb. = K **113** δαῖτος H: accent. Mus. = Schol. | ἀξιοῦσθαι H: Mus. | καλεῖσθαι H: Mus. = Schol.; interp. Schm.

114 δαιτροί· μερισταί
115 *δαιτὸς ἐΐσης· τῆς ἐξ ἴσου μεριζομένης εὐωχίας AS[31 (11 v.T.)] Σ, ἤτοι τροφῆς (Α 468 ..) Hom.
116 δαιτρεύειν· διαιρεῖν, διανέμειν (Λ 705) Hom.
117 δαιτρόν· μεμετρημένον πρὸς μέρος. (Δ 262) ⟨οἱ⟩ μὲν διαιρετόν, μεριστόν, οἱ δὲ μάγειρον (α 141) D?
118 *δαιτρός· μάγειρος g[12](Σ) διαιρῶν g[12] τὰ κρέα, ἢ ιό ἐν τραπέζῃ κόπτων τὰ μέρη (α 141) AS[40 (20 v.T.)]. δαὶς γὰρ ἡ εὐωχία A[9 v.T.]
119 δαιτροπόνος· σιτοπόνος, σιτοποιός D
120 δαιτυμόνες· *σύνδειπνοι S[71]. ἀριστηταί vg[4]Σ(AS[29(9 v.T.)]Br[14]). εὐωχούμενοι (δ 621) S[71]Σ. ἢ μάγειροι
121 δαΐφρονος· συνετοῦ vg[20]AS[38 (18 v.T.)]Σ περὶ τὸν πόλεμον (Β 23 ..) Hom.
122 *δαΐφρων· συνετός S[49]. πολεμικός v[28]AS[49 (29 v.T.)], πολεμικὰ φρονῶν (Β 875 ..), δαὶς γὰρ μάχη, εὐωχία. καὶ σώφρων (θ 373) Hom.
123 †δαΐω· μάθω
124 *δαίων· καίων (Aesch. Ag. 496) S[73]
125 *δαίω· καί⟨ω⟩, ἐξάπτω vg[21]S[72]
126 δάκε· ἐλύπησε (Ε 493) Hom.
127 δακέθυμον· λυποῦντα τὴν ψυχήν (Greg. Naz. c. 2,1,13,25 [37, 1229,8 M.]) Greg. Naz.
128 δάκετον· θηρίον (Callim. fr. 515) D
129 *δάκη· θηρία (Eur. Hipp. 646) g[δαι8]S[3]Σ. καὶ δάκος· ἑρπετόν Eur.
130 δάκια· τὰ ἄγρια ὀρνιθάρια D
131 δάκνει· λυπεῖ (Eur. Hipp. 1313) Eur.
132 δακνίς· ὀρνέου εἶδος D
133 δαιῶσαι· πορθῆσαι
134 δακρυόεντα· κλαίοντα

---

114 Apion 228,22 L. **115** – εὐωχίας Σ δ 15 [EM 252,5 καὶ τροφῆς habet] **116** cf. Theogn. can. 23,19 Alpers **117** διαιρετόν Schol. Δ; μεριστόν μάγειρον Σ δ 17 **118** μάγειρος Ap. S. 56,8; Apion 228,22 L.; Schol.; E. Gen. p. 81 Mill. (EM 252,1); Poll. 6,102; Theogn. can. 23,18 Alpers; Hdn. epim. 19; διαιρῶν τὰ κρέα Su δ 132; cf. Σ δ 18 **119** | EM 252,4 **120** ἀριστηταί. εὐωχούμενοι Σ δ 19; εὐωχ. – EM 252,31 (Diogen.); εὐωχ. cf. Hdn. epim. 19; (Ar. Byz. fr. 291A S.; Poll. 6,102; Theogn. can. 23,21 Alpers) **121** Σ δ 20; Apion 228,24 L. **122** Apion 228,24–229,2 L.; E. Gen. p. 81 Mill. (EM 245,4. 15); πολεμικός Ap. S. 56,18; πολεμικὰ φρονῶν cf. Schol. **125** Apion 229,3 L.; Theogn. can. 23,12 Alpers; Hdn. epim. 19 | **127** cf. lex. Greg. carm. (ord. alph.) δ 13 **128** Eust. Il. 427,28 (1,672,15 V.); Σ″ (Ph δ 30. Su δ 20. E. Gen. p. 81 Mill. [EM 245,31]) **129** Σ δ 21; Schol. Eur.; Schol. Callim. h. Dian. 84; cf. E. Gen. p. 81 Mill. (EM 245,35) | cf. Su δ 20

---

114 'correctior forma gl. 110' La. **115** δαιτὸ σεΐσης H: Mus. = ΚΣ **117** ⟨οἱ⟩ Pappageorg. 1879,510; vel ἢ pro μὲν Erbse 1955,137 **118** v.l.: gl. 709 **119** 'epicum' Wil.* **120** συναριστηταί K[Br] **123** v.l. gl. 26 (Alb.) **125** καὶ H: Pears. 208. Kust. = K testt. **130** θήρια EM | cf. gl. 132 **133** δακόσσαι H: Schm. (δα-) post Kust. (δα-) **134** contin. H: n. gl. Mus.

Hom. **135** δακρυόεσσαν· δακρύειν ποιοῦσαν (Z 455)
Hom. **136** δακρυοέσσης· δακρύων παραιτίου (N 765) (S4)
Hom. **137** δακρυπλώειν· πλημμυρεῖν τοῖς δάκρυσιν (τ 122 v.l.)
138 *δακρυρροῶν· δάκρυα ῥέων vg1(S5)
D **139** δακρυώτατον· ἀτυχέστατον
D **140** δακτύλιοι· οἱ τετρημένοι λίθοι, ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια σχοινία ἐξάπτεται. καὶ τῆς θύρας τὸ ἐπίσπαστρον ⟨καὶ τοῦ πηδαλίου τὸ ἄκρον δακτύλιος⟩
D **141** δακτύλιος· Ἀττικῶς διέστελλεν (Ar. fr. 332, 12 K.–A). καὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν δακτυλίδιον ἐκάλουν, τὸ δὲ γλυφὴν ἔχον σφραγίδιον. [καὶ τοῦ πηδαλίου τὸ ἄκρον δάκτυλος]
D **142** δακτύλιος φαρμακίτης· ὃν οἱ φαρμακοπῶλαι εἰώθασι πιπράσκειν ἀντιφάρμακον. (Eupol. fr. 96 K.–A.)
D **143** δάκτυλος· οὕτω καλεῖται ῥυθμοῦ εἶδος καὶ κρούματος. χρῶνται δὲ αὐτῷ μάλιστα οἱ αὐληταί (Ar. Nub. 651)
D **144** δακτυλοδείκτων· … (Aesch. Ag. 1332)
D **145** δακτυλωτὸν ἔκπωμα· ἔνιοι τὸ κέρας, ἄμεινον δὲ τὸ ξυστρωτὸν λεγόμενον. ἢ διὰ τὸ ὦτα ἔχειν ἔξωθεν καὶ δύνασθαι τοῖς δακτύλοις κρατεῖσθαι, οἱ δὲ ὅτι ἔξωθεν οἱ δάκτυλοι ἐνείροντο (Ion TrGF 19 F 1)
146 †δάλα· ἄμπελος
Eur. **147** *δάκω φρένα· λυπήσω τὴν διάνοιαν (Eur. Phoen. 383) S7
D **148** δαλάγχαν· θάλασσαν
D **149** δάλαν· λύμην
D **150** δάλεμον· δηλήμονα
D **151** δάλεστον· ὄνον. Κρῆτες
D **152** δαλῇ· κακουργῇ
D **153** δαλήσασθαι· λυμήνασθαι, ἀδικῆσαι
154 †δαλίδας· τὰς μεμνηστευμένας

---

137 cf. Schol. **140** Σ‴ (Ph δ 34. E. Gen. p. 81 Mill. [EM 246, 29; ϱ]); Poll. 10, 134 **141** (Poll. 5, 100) **143** Schol. Ar. 651c **145** cf. Athen. 11, 468c-f (cit. Ion.; Didym. lex. trag. trib. Schm. p. 89) **147** cf. Schol. Eur.

---

138 δακρυροῶν H: Mus. = K **139** δακρυωτότατον Leum. ap. La. p. 508 **140** τετριμμένοι H: Phav. = testt. | extr. e gl. 141 trsp. Schm. = EM | δάκτυλος H: Heins. Voss. **141** διέστελλον H: La. | extr. v. gl. 140 **142** l. δακ. H: Schm. tacite | αντι φαρμακου H: La. **143** ῥύθμος κρούματος εἶδος Schol. Ar. | οἱ μάλιστα H: Kust. | ἀθληταί H: Vales. Bos. Obs. 160 = Schol. Ar. **144** δακτυλοδεικτῶν H: accent. La.; -όδεικτον Mus., -όδικτον Alb. **145** contin. H: n. gl. Pears. 208. Kust. Alb. | κρέας H: Heins. Vales. Pears. al. = Athen. **146** κ⟩λάδα Schm.; δαλ⟨οῦ⟩· λαμπάδος (Eur. Tro. 922) ci. La. **148** Maced. Schm. (cf. Fick 1909 (42), 147; Buck, Festschr. Capps, 44) **149** de α genuino in hac stirpe v. Wack. Kl. Schr. 2, 859 **150** κηδεμόνα H: Herw. Versl. 1895, 185; 'ad conformat. cf. ἄργεμος' La. **154** h. e. δάμαλος La.; ταλίδας Salm.; π⟩λατίδας Erbse 1955, 137

155 δαλίον· δαλόν. ἐν ταῖς ἱεροποιΐαις εἰώθασι τὸν δαλὸν ἐμβάλλειν εἰς τὴν χέρνιβα καὶ περιρραίνειν τὸν βωμόν (Ar. Pac. 959 v.l.) D

156 δαλιοχεῖν· τὸ παιδὶ συνεῖναι. Ἀμπρακιῶται. τινὲς δὲ τὸ μοιχεύειν D

157 δαλιοχός· μοιχός S^2 D

158 δαλής· μωρός S^4 D

159 δάλλει· κακουργεῖ D

160 δαλλώ· ἡ ἀπόπληκτος. οἱ δὲ τὴν ἔξωρον παρθένον, ἢ γυναῖκα [καὶ] πρεσβυτέραν, ὅταν συμπαίζῃ ταῖς παρθένοις. ὑπερῆλιξ D

161 δᾶλον· ζῆλον. *ἢ λαμπάδα, ἢ ξύλον κεκαυμένον (Ν 320) ($vg^1S^3Br^{11}$), δαλίον ἡμίφλεκτον (ε 488) S^3(vg^1Br^{11}Σ) D + K

162 δαλός· μελάνουρος ἰχθύς S^6. *ἢ λαμπάς $vg^1S^5Br^{11}$Σ, ἢ ξύλον κεκαυμένον, τὸ ἐξημμένον ξύλον· παρὰ τὸ δαίεσθαι ἤγουν καίεσθαι (Ο 421) D + K

163 †δαλμᾶναι· εἰκάσαι

164 †δαλοῦν· σύντομον

165 †δαλῶ· ὑπερῆλιξ. νεώτερος

166 δάλτιον· πινάκιον. οἷον γραμματίδιον D

167 *δαμᾷ· δαμάζει (Α 61) $S^4Br^{13.418}$ Hom.

168 δαμᾷ· δαμάζων. δαμάζει, ὑποτάσσει

169 δάμαλις· μόσχος, καὶ κατὰ παντὸς νέου D

170 δαμάλην· τὸν ἔρωτα, ἤτοι τὸν δαμάζοντα. ἢ ἀγέρωχον (Anacr. PMG fr. 2, 1) D

171 δαμάλλοντες· δαρδάπτοντες D

172 *δάμαρ· γυνὴ vg^1S^6 ἔχουσα ἄνδρα (Ξ 503 ..) Hom.

173 †δάμαρης· ὀχετός

174 δαμαρίππεως· εἶδος ἰσχάδων. Εὔπολις (fr. 443 K.–A.) D

175 δαμαρούσιος· ὀχετὸς δημόσιος D

---

155 cf. Schol. Ar. (? Didym., p. 73 Schm.) **161** λαμπάδα – Σ δ 23; ξύλον κεκαυμένον Schol. N **167** Schol.; E. Gen. p. 81 Mill. (EM 246, 52) **172** Ph δ 37; Ap. S. 56, 13; γυνή Schol.; eclog. An. Ox. 2, 432, 10 **174** cf. Choerob. in Theodos. 1, 253, 35

---

155 χερνίβα H: accent. Schr. | περιραίνειν H: Mus. **156** δαλιοχεῖς H: Mus. | τῶ π. H: Mus. | συνιέναι H: Mus. | τῶ μ. H: Mus. **157** cf. gl. 240 **158** δαλὶς H: Wendel ad Schol. Theocr. 9, 33–36e **159** cf. Walde-Pok. 1, 810 **160** v.l.: gl. 165 | dittogr. incl. Schm. tacite **161** δαλὸν H (Σ Schol.), recte ad part. alt.; δᾶλον ad ζῆλον Kust. | n. pr. Πολυδδαλος IG 7, 1888a9 cft. La. | δᾴδιον ΚΣ **162** μαλανοῦρος H: Mus. = K **163** δαμνάναι· βιάσαι ci. La. **164** ἁπλοῦν Schm. **165** v.l. gl. 160 (Voss.) **166** δάλκιον H: Voss. Kust. | Cypr. cf. Schwyzer 679, 26 (Schulze Kl. Schr. 365) **168** ‘confunduntur δάμνα· δάμασον (Sapph. fr. 1, 3) et δαμᾷ’ La. **169** contin. H: n. gl. ed. 1521 **170** δαμᾶλ H: Barnes ad Anacr. p. 265 **173** n. lin. ἀμάρης H: Ald.; δ’ ἀμάρη Lob. **174** δάμαρ. ἱππέως H: L. Dind. Thes. 654B; ‘Eretr. (?) pro δαμασιππεύς, de term. Be. 3, 114’ La. **175** δαμαρούσιος, ὀχετὸς bis scr. H: alt. del. Mus.; ‘h. e. δημ-αρύσιος, propter -σι- ft. Cypr.’ La.

Hom. **176** *δάμαρτι· γυναικὶ S^{7}Br^{4} γαμετῇ (Γ 122) S^{7}
Eur. **177** *δάμαρτος· τῆς γαμετῆς (Eur. Or. 361 ..) S^{8}[Σ]
Hom. **178** δάμασσεν· ἀνεῖλεν (Ε 106 ..)
Hom. **179** δαμάσσετο· ἐδάμασε (Ε 278)
Hom. **180** δαμάσῃ· ἀποκτείνῃ (ε 468)
D **181** Δαμασικόνδυλον· Εὔπολις, ὡς ἂν τὸν Δαμασίστρατον, ὄντα Χῖον παλαιστήν, οὕτως λέγει (fr. 444 K.–A.)
On. sacr. **182** Δαμασκός· αἷμα σάκκου
D **183** Δαμαστής· οὕτως ὁ Προκρούστης ἐκαλεῖτο
D **184** δαματρίζειν· τὸ συνάγειν τὸν Δημητριακὸν καρπόν. Κύπριοι
D **185** δαμάτριον· ἄνθος ὅμοιον ναρκίσσῳ
D **186** Δάμεια· ἑορτὴ παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 107 K.–A.)
Hom. **187** *δαμείς· δαμασθεὶς S^{10}Br^{393}. ἐν πολέμῳ ⌊ἀναιρεθείς Br^{393} (Γ 429)
188 δαμεῖσα· δαμασθεῖσα (Aesch. PV. 601?)
D **189** δαμεῦσαι· αἰσχῦναι. κοινοποιῆσαι
Hom. **190** δαμῆναι· δαμασθῆναι S^{12} ἐπὶ γυναικός (γ 269), ἀναιρεθῆναι ἐπὶ ἀνδρός (δ 397 ..)
Hom. **191** *δαμήμεναι· ὑποταχθῆναι (Κ 403 ..) S^{δαν5})
D **192** δαμιουργοί· αἱ πόρναι
Hom. **193** δάμνα· ἐδάμαζε (Π 103)
Hom. **194** δαμάσαιμι· δαμάζοιμι (δ 637)
Hom. **195** *Δανάη· θυγάτηρ Ἀκρισίου (Ξ 319) S^{2}
Hom. **196** δαμνάμενοι· δαμαζόμενοι, βιαζόμενοι (Ν 16 ..)
Hom. **197** δάμναται· ἕλκει, βιάζεται, φθείρει (ξ 488)
Hom. **198** *δαμνᾶι· δαμάζει (λ 221) vg^{2}(S^{14}Br^{47})
Hom. **199** *δάμνησι· δαμάζει (Ε 746 ..) S^{δαν7}
200 δάμνηται· δαμάζηται
201 δαμνάμεναι· δαμαζόμεναι (Q. S. 8,333)

---

176 Schol. | cf. EM 246,40 **177** cf. Σ δ 24 **179** Schol. **183** cf. Plut. Thes. 11,1 **185** cf. Δημητριάς Diosc. mat. med. 4,60 **187** Schol.; δαμασθείς lex. Greg. carm. (ord. alph.) δ 18 **190** – δαμασθῆναι Schol. T 417; Su δ 44 **193** Σ δ 27; Ap. S. 56,23; Schol. **195** Schol. **199** Schol.; E. Gen. p. 81 Mill. (EM 247,11); cf. Σ δ 28

---

176 δαμαρτὶ H: accent. Mus. = K^{Br} Schol. **178** n. lin. άμασσεν H: δ ins. Mus. **179** h. e. δαμάσσατο Kust. Alb. **181** ὃν τάχειον H: Mus. **182** expl. αἵματος φίλημα, αἵματος ποτισμός On. Vat. 190,22, cf. On. Colb. 202,65 **183** Δαμάστης La. tacite | προσκρου(στης) (null. acc. ut vid.) H: Mus. (quamquam σ alt., non pr., del.). Salm. Heins. al. **184** 'term. vulgaris' Ahr. Kl. Schr. 195 | δημητρειακὸν H: Phav. **185** cf. planta Δημητριάς Diosc. mat. med. 4,60 2 **186** Δαμοια IG 4,1,1314 | ταραντινῶν H: Mus. | cf. Wil. Gl. d. Hell. 1,100 **187** ἀπόλεμος H: Mus. | ἀναιρεθεῖσα H: Mus. = K Schol. **191** δαμημέναι H: accent. Mus. **194** δάμναιμα· δαμνάζοιμι H: La. **195** δαναὴ H: accent. Mus. = Schol. **196** βριαζόμενοι H: Mus. **197** δαμνᾶται H: accent. Kust. **198** δαμνεῖ H: Kust. = K^{vgS}; δάμνει Alb. = K^{Br} | δαμνάζει H: Phav. = K **199** δαμνήσει H: Pears. 209 = K testt. | δαμάσει H: La. = K testt. **200** δαμνῆται H: accent. Mus. **201** δαμνῆ(?)ναι H: Mus.

202 †δαμνόν· δεινόν
203 δάμνος· ἵππος. Τυρρηνοί D
204 δαμνῆτις· δαμάζουσα. τιμωρός D
205 δάμνια· θύματα, σφάγια (γ 444 v.l.) D
206 †δαμοσόνιος· εἶδος βοτάνης D
207 †δαμοῦαι· οἱ ἐπὶ †Μελαντίας πεμπόμενοι. Λάκωνες D
208 δαμοῦχοι· οἱ τὸν δῆμον ἔχοντες (Soph. OC 1087). ἦσαν δὲ καὶ κατά τινας πόλεις ἀρχαὶ ἀποδεδειγμέναι δημούχων D
209 δαμοφανής· τὸ ἱμάτιον. ⌈οἱ Λάκωνες⌉ LXX?
210 δαμπόν· τὸ πυρίεφθον [Λάκωνες]. Κρῆτες D
211 †δαμώσικτον· δεδοκιμασμένον. Λάκωνες D
212 δαμώματα· κοινώματα, δημοσιώματα (Ar. Pac. 797 [Stesich. PMGF fr. 212. 1 = 173, 1 Finglass]) D
213 δαμώμενος· ἀγαλλόμενος. οἱ δὲ ⌈παίζων⌉ D
214 δαμώδεις· δημόται. ἢ οἱ ἐντελεῖς, παρὰ Λάκωσι D
215 δάν· μακρῶς, ἢ πολὺν χρόνον. Ἠλεῖοι. καὶ χώρα περὶ Δαμασκὸν καὶ Σιδῶνα (Gen. 14, 14 ..) D + LXX
216 δανά· ξηρά, καύσιμα ξύλα (ο 322) Hom.
217 †δαινά· ἢ δή, ὡς δή
218 *Δαναοί· οἱ Ἕλληνες (Α 42 ..) Br[416] Hom.
219 δανάκη· νομισμάτιόν τι βαρβαρικόν, δυνάμενον πλέον ὀβολοῦ ὀλίγῳ, Γ΄. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ τοῖς νεκροῖς διδόμενος ὀβολός (Callim. fr. 278 Pf.) D
220 δάνας· μερίδας. Καρύστιοι D
221 δανδαλίδες· κάχρυες. κριθαί. ἢ σῖτος πεφρυγμένος D
222 δάνδαλος· ὁ ἐριθακός, τὸ ὄρνεον D
223 δανδαρίκαι· οἱ †βολευταί D

---

205 δάμνιον v.l. ap. Schol.[HMQR] **206** δαμασώνιον Diosc. mat. med. 3, 152 **216** ξηρά Schol. 322b; Paus. δ 4; ξηρὰ ξύλα Σ″ (Ph δ 46. Su δ 56. E. Gen. p. 81 Mill. [EM 247, 36; ϱ]); cf. Schol. Ar. Pac. 1134 (Su δ 61) **218** Schol. **219** Ph δ 51; cf. Σ″ (Ph δ 45. Su δ 59. E. Gen. p. 81 Mill. [EM 247, 41]); Poll. 9, 82; Plut. Prov. Alex. 5 **221** cf. Poll. 6, 77

---

202 ἀπά⟩λαμνον· Avyer. 1973, 311 coll. Schol. Pind. Ol. 1, 95a **203** τυρηνοί H: Mus. **204** 'ad v. δασπλῆτις a trag. formata' La. **205** v. SH 747, Pfeiff. Hist. cl. sch. 115 n.2 **206** h. e. δαμασώνιον (Voss. = Diosc. mat. med. 3, 152) **207** δαμουαὶ H: accent. Mus.; δαμονόμαι ci. La., coll. IG 9, 1², 138, 14 | Μεσσηνίας ci. La. **208** δαμουχοὶ H: accent. Mus. | αἰγαὶ H: Sop. Palm. Brun. **209** h. e. διαφανής La., ft. ad LXX Esai. 3, 22, cf. Su **209** Λάκωνες et **210** παίζωυ in H legi non possunt: Ald. **210** δαυτόν ci. La. | ὃ H: Guyet. Kust.; sensum esse Cretenses δ. dicere quod Lacones π. ci. Alb., vix credibile; Λάκωνες secl. Schm. tacite **211** δαμόκριτον ci. La. **213** δαμῶμος H: Mus. **214** δαμώσεις H: HSt. Ind. cf. gl. ν 314 | δημῶται H: Mus. **215** δανμάκρως. H: Sorb. | ad μακρῶς cf. V. d. Mühll, IF 50, 137 **217** v. l. gl. 256 (L. Dind.) **219** δανάη H: HSt. Ind. = testt. | Γ, sscr. ὶ H; τριτημόριον Schm. ('vix recte' La. qui cft. gl. η 488) **220** δανάς Bois. 166 | καρύστοι H: Mus. **221** cf. gl. 621 **223** βουλευταί Vales. Voss. Kust.; μολυνταί ci. La.

D **224** δανδαίνειν· ἀτενίζειν. φροντίζειν, μεριμνᾶν

D **225** δανδαλίδαι· αἱ δοῦλαι. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 108 K.–A.)

D **226** δανειστήν· καὶ τὸν δανεισάμενον

D **227a** †δανές· ἀληθές

D **227b** ⟨δάνος·⟩ ἢ δῶρον (Euphor. fr. 42 P.). ἢ μερίδα. ἢ ἰσχύν. ἢ γέρας. ἢ δάνειον

D **228** δανήλοφα· μακροτράχηλα, ἐκτεταμένους ἔχοντα τοὺς λόφους, ἢ ὑψηλοτράχηλα, μετεώρους ἔχοντα τοὺς λόφους, ἢ πίονας

On. sacr. **229** Δανιήλ· κρίσις Θεοῦ. ἑρμηνεύεται δὲ ἡ δὰν κρίσις

230 †δανιεῖν· κακουργεῖν· οἱ δὲ δανίζειν

LXX **231** δανίζει· μεταδίδει τοῖς ἐνδεέσι. κιχρᾷ (Ps. 36,26)

N. T. **232** δάνειον· ὄφλημα, χρέος (Matth. 18,27). δῶρον

233 *δανῷ· ξηρῷ g[1]

234 ⟩δάντα· ζυγά (Μ 433)

235 †δάνυντο· εὐωχοῦντο

D **236** δανῶν· κακοποιῶν. κτείνων. Μακεδόνες

D **237** δάξα· θάλασσα. Ἠπειρῶται

D **238** δᾴωι νόσῳ· ἐπικρατεῖ νόσῳ

D **239** δαναιόν· πολυχρόνιον

240 δάοχος· μοιχός

K + D **241** δάος· *φῶς S[δαπ5], δᾷδα. (δ 300), πῦρ, φλόξ, φέγγος, αὐγή. καὶ ὑπὸ Φρυγῶν λύκος

242 *Δᾶος, Σαγγάριος· δούλων ὀνόματα, εἰ καὶ ἐλεύθερος, καὶ εἰς κωμῳδίαν εἰσαγόμενα S[δαπ4]

243 †δάρπακες· θαυμαλῶπες†

D **244** δάπανα· ἀναλωτικά, ἢ τὰ δαπανώμενα

D **245** δαπάνη· τροφή (Thuc. 3,31,1)

---

226 Ph δ 49; EM 248,24 (Diogen.) **227b** μερίδα – γέρας EM 248,1 (Diogen.; ad δάνος) **229** On. Vat. 190,17. 202,64 Lag. **230** Ph δ 47 | **236** cf. Plut. audiend. poet. 22C **237** Ap. S. 56,4 **241** φῶς Schol.

---

224 v.l.: gl. 12 **225** δάναιε, δαι H (αἱ s. δαι H[c]) (δαναιέλαι Mus., δαναιέδαι Ald.): La., scl. ab ave nominatae **227** le. ἀ⟩λαθές La., ἀ⟩δανές Kust., ἀ⟩λανές Avyer. 1978,306 | ἢ δῶρον κτλ. ad δάνος Kust., coll. test. **228** ‘e δαν de spatio usurpato (v. gl. 215) ab Alex. poeta formata’ La. **230** δανεῖν Salm. De modo usur. 18. Kust. = Ph; ‘confunduntur δαλεῖν et fut. volgare verbi δανίζειν’ La. **231** de -ίζειν v. Blass–Debr., Neutest. Gr. 23 | ἐνδέεσι : accent. Mus. **232** ‘δῶρον e gl. 227 accessit’ La. **233** δάνοι H: Schow 233 n. 11 = K **234** h.e. τά⟩λαντα (Schm.), cf. gl. τ 52 **235** v.l. gl. 85 (Pears. 209. Kust.) **236** δαινῶν H: Pears. 209. Voss. Kust., coll. Plut. audiend. poet. 22C **237** n. pr. Illyr. Daxos (Krahe Lex. 39) cft. La. **238** δάοι H: Schm. **239** δάον H: La. **240** δαοχὸς H: accent. Mus. | v.l. gl. 157 (HSt. Ind.). sed cf. n. pr. Thess. Δαοχος Syll. 274 **241** δάδα H: accent. Ald. | λύκος cf. Kretschm., Einl. 221 et gl. θ 149 **242** ἀγγάριος H: La. = K | δουλ( ) H, δολων K: Mus. | εἰ καὶ ἐλεύθερος incl. La., om. K | εἰσαγόμενος H: La. = K **243** v.l. gl. 321 (Kust.) **244** δαπανὰ H: accent. La.

246 δαπέδοις· οἴκοις, ἐρειπίοις (Eur. Hipp. 230) Eur.
247 *δάπεδον· ἔδαφος vg^{1}S^{6}Br^{15}Σ, γῆ (κ 227) Br^{15}. [δριματόψυχος]. ἢ οἶκος, ἐρείπιον (Eur. Or. 330) Eur.
248 δάπις· τάπης (Ar. Plut. 528 ..)
249 *δάπτειν· ἐσθίειν (Λ 481 ..) S^{9} Hom.
250 δάπιδες· ποικίλα ὑφάσματα. τάπητες (Cyr. epp. pasch. 77,648B M.) D
251 δάπτης· δεινός D
252 *δάπτουσιν· ἐσθίουσιν (Π 159) S^{8} Hom.
253 δάπτομαι· διασπαράσσομαι. κατεσθίομαι. τρύχομαι (Greg. Naz. c. 1,2,15,75 [37,771,7 M.])) Greg. Naz.
254 *δάπτων· κατεσθίων (Greg. Naz. c. 2,1,1,32 [37,972,8 M.]) g^{δασ8}Br^{302} Greg. Naz.
255 δ' ἄρ'· δή S^{1} '⟨Ἰνώ⟩' (ε 461) Hom.
256 δ' ἄρα· ὡς δή. Εὐριπίδης (Bacch. 165) [Ἰνοῖ] Eur.
257 Δαρδανίη· χώρα (Υ 216) Hom.
258 †δάραι· θυμῷ
259 δάρδα· μόλυσμα D
260 Δάρδανος ἀνήρ· ὁ πατὴρ τοῦ Δαρδάνου (Β 701 ..) Hom.
261 δαρδαίνει· μολύνει D
262 Δαρδάνιαι πύλαι· αἱ τῆς Ἰλίου, ἤτοι ἀπὸ Δαρδάνου κληθεῖσαι, ⟨ἢ⟩ διότι ἐπὶ τὴν Δαρδανίαν χώραν ἔφερον. τὰς δὲ αὐτὰς καὶ Σκαιὰς Ὅμηρος καλεῖ (Ε 789 ..) D
263 *δαρδάπτειν· λάβρως ἐσθίειν v^{δασ3}g^{διο28}. σπαράσσειν
264 *δαρδάπτουσιν· ἐσθίουσι g^{διο29}(S^{6}Br^{17}), σπαράττουσιν, μετὰ σπαραγμοῦ κατεσθίουσιν (S^{6})· κυρίως μὲν ἐπὶ θηρίου (Λ 479), λέγει δὲ Ὅμηρος καὶ ἐπ' ἀνθρώπων· 'χρήματα δαρδάπτουσι' (ξ 92), διασπῶντες ἀναλίσκουσι. Hom. + D

---

247 ἔδαφος Σ δ 29; Schol. 227b; E. Gen. p. 81 Mill. (EM 248,11) **248** Schol. Luc. 284,24 **249** lex. Hom. δ 40 **250** | E. Gen. p. 81 Mill. (EM 248,14; ρ); Schol. Ar. Vesp. 676b (Su δ 66); cf. Ael. Dion. δ 3; (Poll. 6,10. 10,38. 42) **253** – κατεσθ. cf. lex. Greg. carm. (lex. Cas.) δ 18 **254** cf. E. Gen. p. 81 Mill. (EM 248,15) **262** τὰς – Schol.^{bT} **263** Ph δ 55; cf. Orion 44,11; Su δ 70; E. Gen. p. 81 Mill. (EM 248,25) **264** – σπαράττουσιν E. Gud. 334,24; – κατεσθίουσιν Ap. S. 56,25; κατ. Schol.

---

246 δαδέδοις H: Mus. **247** δρίμα· τὸ ψῦχος, dittogr. gl. 2381, agn. Kust. | ἐρείπιος H: Alb. **248** δάπης H: Kust. = Schol. Luc. **251** de δάπτης cf. Pfeiff. ad Callim. fr. 523 | δεινὸς ⟨ἐσθίειν⟩ Heins., ⟨φαγεῖν⟩ Kust. **255** ἂρ H (K): La. | incl. e gl. 256 trsp. et em. Schm.; cf. Nauck ad Eur. fr. 423 **256** v.l.: gl. 217 | ἰνοί H: accent. Mus. **258** δαράτῳ· ἀζύμῳ Schm. coll. Nic. fr. 134 ('immo δάραται cf. Schwyzer 323A45' La.); ἱ⟩λαρᾷ· ⟨εὐ⟩θύμῳ Avyer. 1973,312 coll. gl. ι 528 **259** μέλισσα H: post. Schm. (-μός) La. **259/261** Maced. cens. Fick 1911,339, cf. Walde-Pok. 1,795 **260** l. δάρ. H: Heins. **262** l. δάρ. H: Alb. | κλεισθεῖαι H: Ald. | add. Verw. **264** κατεσθιουσιν K | ταραγμοῦ H (K): Heins. Pric. ad Apul. p. 323; διασπασμοῦ Ap. S. | εσθιουσιν K | ἄλλων H: Schm. | κτήματα Hom.

265 δαρδάψαι· ῥῆξαι. σπαράξαι. [ταράξαι] (Q. S. 10,316)

D **266** Δαρεῖος· ὑπὸ Περσῶν ὁ φρόνιμος, ὑπὸ δὲ Φρυγῶν ἕκτωρ· καὶ ἀστραγάλων δέ τις βόλος οὕτως καλεῖται

D **267** δαρεικοί· οἱ χρυσοῖ στατῆρες· ἐκλήθησαν δέ, ὥς τινές φασιν, ἀπὸ Δαρείου τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως

D **268** δάριρ· τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρὸν διάστημα

D **269** δάριν· σπιθαμήν. Ἀρκάδες

D **270** δάρκες· δέσμαι

Eur. **271a** δαρόν· μακρὸν χρόνον, καὶ ἐπιπολύ (Eur. Or. 55)

D **271b** [καὶ] ⟨δάρατον·⟩ ἑορτήν. καὶ ἄρτον τινὲς τὸν ἄζυμον (Nic. fr. 134[1])

D **272** δάρος· τὸ βουτύπιον

D **273** δάρπη· σαργάνη. κόφινος

D **274** Δάρρων· Μακεδονικὸς δαίμων, ᾧ ὑπὲρ τῶν νοσούντων εὔχονται

D **275** δάρτινον· πέπλον λινοῦν

D **276** δάρυλλος· ἡ δρῦς, ὑπὸ Μακεδόνων

D **277** δαρχμάς· δραχμάς

278 δασ-· ἐπὶ τοῦ πολλοῦ καὶ μεγάλου. *ἢ λαμπάδας. ἢ λαμπάς (Ar. Nub. 1494) $g^{\delta\alpha\delta 3}S^{13}\Sigma$

Hom. **279** δάσσαντο· ἐμερίσαντο (Α 368)

Hom. **280** *δάσασθαι· μερίσασθαι (Σ 511 ..) $S^{15}(\Sigma)$

281 *δασάμενοι· μερισάμενοι (Hdt. 7,119,2) $vg^{5}S^{14}$

Hom. **282** δασάσκετο· ἐμερίζετο (Ι 333)

283 *δασέως· πυκνῶς (S^{16})

284 δασθῆναι· διαιρεθῆναι, μερισθῆναι

---

1 Sic: 184 is a mistake deriving from Kaibel's Athenaeus.

---

267 cf. Harp. 83,11 epit. (Σ″ [Ph δ 58. Su δ 73]); Poll. 3,87 **278** λαμπάς Σ δ 31; Orion 48,6 (Philox. fr. 462); Choerob. in Theodos. 1,240,7 **279** Schol.; E. Gen. p. 81 Mill. (EM 248,57) **280** Σ δ 32 **281** Schol. γ 66

---

265 δαρδῶσαι H: Thes. 905D | ῥίψαι H: Schm. | incl. Alb., corr. v. praec. **266** contin. H: n. gl. Mus. | ὑπὲρ H: Mus. [?H^{c}] | τιν(ων) H: Mein. 1858,564 **267** χρόνοι H: Heins. Salm. Pal. al. = Harp. | τινε H: Mus. **268** δάρειρ H: δᾶριρ Ahr. Dial. 2,72, accent. Schm.; cf. Be. 2,333 | ἐπὶ τοῦ μ. H: Mus. **269** ἄρκαδες H: accent. ed. 1521; cf. Be. 1,388 **270** δάρηες H: Schm. (ad δράξ cf. Walde-Pok. 1,807) **271** 'καὶ ἑορτήν κτλ. ad δάρατον pert., feriae a pane appellatae cf. Megalartia' La.; itaque n. gl. stat. Cunn. **272** δάροσος H: La. (ad δέρω) **273** gl. τ 197 cft. Pears. 210. Voss.; Be. 2,289. Güntert, 1927,347 **274** δαρρ(αίος?) H: Mus.; inscr. ap. Hatzop. 1998,1200–2; cf. Carbon 2005,1; Graece Θάρρων, cf. Kalléris Mac. 147/51 **275** λινὸν H: Heins. Kust. **276** Hoffm., Mak. 40 **277** Be. 2,843 **278** 'Etymologorum figmentum' La. | δὰς H (δᾴς testt., recte ad part. alt.): La. | ἢ λαμπάδας incl. Schm. tacite | λαμπρὰς H: Schm. = K testt. **279** δαάσσαντο H: Alb. Jens. Luc. 57 = testt. **280** δάσσασθαι H: Voss. = ΚΣ **281** μισθωσάμενοι H (K^{S}): Kust. Alb. = K^{vg} Schol. **283** contin. H: n. gl. ed. 1521 | πυκνώσως H (πυκνοτατως K): Mus. **284** διαιρεσθῆναι H: ed. 1521

285 δασκάζει· ὑποφεύγει
286 δάσκιον· μεγάλως σκιάζον διὰ τὸ σύνδενδρον καὶ δασύ (ε 470 . .) Ap. S.
287 †δασκόν· δασύ
288 δάσματα· διαμερίσματα D
289 δάσμευσις· διαίρεσις (Xen. Anab. 7, 1, 37) D
290 δασμολογεῖ· ἐπιμερίζει D
291 *δασμολόγοι· φορολόγοι. μερισταί (Cyr. epp. pasch. 77, 700B M.) $vg^{1}S^{18}\Sigma$
292 δασμολογοῦσι· φορολογοῦσι(Cyr. trin. p. 515, 22) D
293 *δασμόν· μερισμόν, τέλος (Soph. OT 36) S^{19}
294 δασμός· φόρος Br^{10}. ⌊μερισμός (A 166) $S^{20}Br^{10}\Sigma$ Hom.
295 *δασμούς· μερισμούς. φόρους $S^{21}(v^{2})$
296 *δάσονται· βρώσονται. ⌊μεριοῦνται (X 354) $\Sigma(g^{7})$ Hom.
297 δασμοφόροι· μερισταί D
298 δάσος· σύνδενδρος τόπος, ὑλώδης, δασύτης D
299 δασπέταλον· πολύφυλλον D
300 δασπλής· μεγάλων κακῶν ἀναπιμπλαμένη. πολλοῖς πλησιάζουσα. οἱ δὲ ἄπληστος, τιμωρητική, καὶ χαλεπή. ἐπὶ τῆς Ἐρινύος (Simon. PMG fr. 17, 1?) D
301 δάσπλητα· πολυμιγῆ. καὶ τολμηρόν (Callim. fr. 30 Pf.?) D
302 δασπλῆτις· δυσχερὴς τοῖς προσπελάζουσι, δυσπροσπέλαστος. πολλοὺς μισοῦσα, ἢ μετιοῦσα. τολμηρά, θρασεῖα (ο 234) Ap. S. + ?
303 δάσσα· λάχανα D
304 δασσάσκετο· διενείματο. ἔτρωγεν, ἔφαγε
305 δασύ· τραχύ. πυκνόν (ξ 51) S^{22}. συνεχές Hom.
306 δασύς· †παράγωγος
307 δασύπους· λαγωός $S^{\delta\alpha\tau 2}$
308 δατεῖται· νέμει. διαιρήσει
309 δατέεσθαι· μερίζεσθαι (Greg. Naz. c. 2, 2, 4, 169 [37, 1518, 6 M.]) Greg. Naz.

---

286 Ap. S. 56, 16; cf. E. Gen. p. 81 Mill. (EM 248, 51) **291** Σ δ 34 **294** Σ δ 35; μερισμός Ap. S. 56, 10; Schol.; E. Gen. p. 81 Mill. (EM 249, 3) **296** | Σ δ 36; Ap. S. 56, 24; Schol.; EM 249, 2 **302** – δυσπροσπέλαστος Ap. S. 56, 20; cf. Schol. 234a; δυσπροσπέλαστος E. Gen. p. 81 Mill. (EM 249, 7) **307** Σ″ (Ph δ 64. Su δ 86); Arist. h. an. 511a31; Ar. Byz. fr. 189 S. **309** lex. Greg. carm. (ord. alph.) δ 29; cf. Schol. Lycophr. 629b

---

285 h. e. δρασκάζει (Alb. coll. gl. 2329) **286** σύνδεδρον H: ed. 1521 = E. Gen. **287** dittogr. gl. 286 La. **289** Cob. Nov. lect. 489 **291** φω(?)ρολόγοι H: Mus. = ΚΣ **296** δάσωνται Schol., δάσσονται EM | βρόσονται H: HSt. Guyet. Voss. **297** δασοφόροι H: Alb. | 'expl. e gl. 291 petita' La. **298** σύνδεδρος H: Ald. **299** δασπέταλλον H: Mus. | cf. Solms. 1905, 500 n. 1 **300** δασπλῆ H: HSt. Ind. **301** πολυμισῆ Lob. Soph. Ai. p. 243 **302** δάσπλητες H, accent. Mus.: testt. **304** δασάσκετο H: Voss. Kust. | v. gl. 282 **306** EM 248, 56 δασυλίς· ἄρκος **307** λαγώς Σ″ **308** δασεῖται H: Jungerm. Poll. p. 908 n. 21 | διαιρεῖ Schm. **309** δαταίεσθαι H: Guyet. Jungerm. Poll. p. 908 n. 21

D **310** δατέν· ζητεῖν
D **311** δατεῦ· λάβε
Hom. **312** δατεῦντο· ἐπορεύοντο· ‘ποσὶ δατεῦντο’ (Ψ 121)
D **313** δάτησις· διαίρεσις, μερισμός
D **314** Δᾶτις· στρατηγὸς Περσῶν (Hdt. 6, 94, 2 ..)
D + Prov. **315** δατός· ὁ τρυγητός, || ἢ πόλεως ὄνομα, ἐπὶ λίαν εὐδαιμόνων
D **316** δατούμενοι· μεριζόμενοι
D **317** Δατύλλου ἡμέρα· ἐπὶ Πανδίων φησί (com. ad. fr. *305 K.–A.)
318 †δατύς· κουράλλιον. νύμφη λευκόκηρος (Theocr. 2, 110)
D **319** δατύσσειν· λαφύσσειν. ἐσθίειν
? **320** δατῶναι· ζειαί
D **321** δαύακες· θυμάλωπες
D **322** δαύειν· κοιμᾶσθαι (Sapph. fr. 126 V.)
323 †δανάς· μέλαινα. καὶ πονηρά
D **324** δαῦκος· ὁ θρασύς. καὶ βοτάνη τις Κρητική
Prov. **325** Δαυλίαν κορώνην· ἀντὶ τοῦ ἀηδόνα. οὕτως δὲ ἀηδὼν ἐλέχθη (Ar. fr. dub. 936 K.–A.)
D **326** Δαῦλις· ἑορτὴ ἐν Ἄργει, μίμημα τῆς Προίτου πρὸς Ἀκρίσιον μάχης
D **327** Δαυλίς· πόλις (B 520)
328 δαῦλον· δασύ (Aesch. fr. 27 R.) || ἡμίφλεκτον ξύλον
329 δαυμάσαι· ἐκκαῦσαι
330 δαῦτα· λάχανα. οἱ δὲ χλωραί

---

313 cf. Poll. 8, 136 **315** | cf. Harp. 84, 13[epit.] (Σ″ [Ph δ 71. Su δ 92]); Zenob. Ath. 2, 33. vulg. 3, 11; Prov. Bodl. 321; Eust. ad Dion. Per. 517 **318** | cf. Schol. Theocr. 2, 110e **322** cf. E. Gen. p. 82 Mill. (EM 250, 10; cit. Sapph.) **324** | cf. Diosc. 3, 72 **325** Zenob. vulg. 3, 14; – ἀηδόνα Ph δ 72; EM 250, 8 (cit. Ar.); cf. Su δ 98 **327** Schol.; E. Gen. p. 82 Mill. (EM 250, 1); St. Byz. 221, 8 (δ 32) **328** EM 249, 48; Ioh. Philop. de voc. E δ 7; δασύ E. Gen. (EM 250, 4; cit. Aesch.); Paus. δ 5; Su δ 98

---

310 ‘Cret. propter δ < ζ et infin. in -έν’ La. **311** δατευβάλε H: Hemsterh. post Voss. (δάτευ) **312** contin. H: n. gl. ed. 1521 | ἐπορνεύοντο H: ed. 1521 | ποσσὶ Mus. **314** δάτις H: accent. Schm. **315** δάτος H: La.; ἢ κτλ. ad Δατός | ὑπὸ λακεδαιμονίων H: Schm., cf. Harp. πόλις … σφόδρα εὐδαίμων, Zenob. ἔστιν εὐδαίμων, Prov. Bodl. ἐχούσης … εὐδαιμονίαν **317** l. δατ. H: ed. 1521 | πανδίονος H: La. **318** h. e. δαγύς (Sop. = Schol. Theocr. 2, 110ε) | κουράλλινον H: HSt. Ind. | λευμοκήρως H (λευκο- Mus.): HSt. Ind. **320** Δάγων ὅς ἐστι Σίτων Phil. Bybl. ap. Euseb. praep. ev. 1, 10, 16. 25 cft. Schm., sed cf. gl. 931 **321** v. l.: gl. 243 | δάνακες H: Salm. Voss. Kust. | θαυμαλῶπες H: Sop. Kust. | Lesb. v. Be. 1, 118 **322** δάνειν H: HSt. Ind. = E. Gen. **323** δαυάς Voss. Kust. (‘immo δαυάξ’) La. **324** ὁ δριμύς ci. La. **325** l. δαυ. H: Alb. = testt. | τοῦ δῶνα H: Scal. Sop. Heins. al. = testt. | etym. e Prov. add. La. **326** δαύλις H: accent. Mus. | ἀκρύσιον H: Mus. **327** δαῦλις H: accent. Alb. = testt. **328** δαῦλον H, = δασύ sic accent. Paus. ap. Eust. Il. 274, 24 (1, 420, 20 V.), Ioh. Philop. | extr. ad δαλόν (cf. gl. 161) vel δαυλόν (Arcad. 53, 6–7) Schm. **329** δαυμᾶσαι H: accent. La.; δαυχμᾶσαι Salm., cf. gl. 331 **330** δαῦχνα ci. La.

331 δαυχμόν· εὔκαυστον ξύλον δάφνης (Nic. ther. 94)
332 †δαῦγος· δασύς
333 Δαφνίτης· Ἀπόλλων, παρὰ Συρακουσίοις (gl. Ital. 11 K.–A.) D
334 δαφοινοί· λίαν φοίνιοι (Λ 474) Hom.
335 δαφοινόν· μέλαν. δεινόν. ποικίλον. ἐρυθρόν, πυρρόν (K 23) Hom.
336 δαφνοπώλην· τὸν Ἀπόλλωνα λέγουσιν, ὡς Ἀριστοφάνης (fr. 805 K.–A.) D
337 δάψαι· *σπαράξαι g^{δασ11} καταφαγεῖν μετὰ σπαραγμοῦ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ δαρδάψαι καὶ *διακόψαι g^{δασ11}(S^{3}). καὶ ῥῆξαι Ap. S.
338 *δαψιλέστατος· πολυ⟨τελέστατος⟩. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ⟨τῶν⟩ ῥευμάτων, καὶ ⟨ἐπὶ τῶν⟩ μεγαλοψυχούντων vg^{1}Σ(S^{4})
339 δαψιλῆ· πολλῆι (Hdt. 3, 130, 5 v.l.) (S^{6})
340 δαψιλῶς· ἀφθόνως (Xen. Mem. 2, 7, 6)
341 *δαῶμεν· μάθωμεν (B 299) Br^{403} Hom.
342 δέα· θεά, ὑπὸ Τυρρηνῶν. || καὶ δείματα, φόβοι D
343 δέαται· φαίνεται, δοκεῖ D
344 δεάμην· ἐδοκίμαζον. ἐδόξαζον D
345 δέατος· δέους. Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι (fr. 328, 2 R.) D
346 δέγμενος· προσδεχόμενος Br^{32}, προσμένων (B 794) Hom.
347 δεγμόν· ὅρμον D
348 ⟩δεγμών· χρόνος
349 δέδαεν· ἐδίδαξεν (ζ 233). ἐπίσταται. φαίνεται Hom.
350 δεδάηκας· ἔμαθες, ἔγνως (θ 146) Hom.
351 δεδάηκεν· ἔμαθεν, ˌμεμάθηκεν Br^{294}, ἔγνω (θ 134) Hom.
352 †δέδαλοι· προμαχῶνες
353 †δεδάλας· δεσμάς
354 δεδάμωται· ἐπιτετήδευται D

---

331 – ξύλον EM 250, 20; cf. Schol. Nic. **333** EM 250, 38 **334** Apion 229, 8 L.; Schol. **335** μέλαν et ἐρυθρόν cf. EM 250, 21; μέλ. et πυρρόν Apion 229, 8 L.; μέλ. Orion 43, 2; ἐρ. Ap. S. 56, 11; πυ. cf. E. Gen. p. 82 Mill. (EM 250, 21) **337** καταφαγεῖν – δαρδάψαι cf. Ap. S. 56, 4 **338** Σ δ 37 **339** cf. Su δ 105 (Δ) **341** Ap. S. 56, 21; Schol. **346** cf. Schol. | **349** ἐδίδαξεν Schol. **351** μεμάθηκεν Schol.

---

331 ἔνκαυστον H: Abresch. = EM. cf. Be. GGN 1919, 343 **332** δαῦλος Kust.coll. gl. 328 **333** δαφνίτας EM **334** δάφοινοι H: accent. Mus. = testt. **335** δάφοινον H: accent. Mus. = testt. | πυρόν H (E. Gen.): Palm. = Apion **336** Ar. esse Ar. Byz. Marz. 1984–5, 300 **338** πολύ H (K^{S}; -ύς Mus.): Schm. = K^{vg}Σ | ⟨τῶν⟩ La. = K^{vg} | ⟨ἐπὶ τῶν⟩ La. = K **339** δαψιλὴ H (-ης Alb. = K): La. | πολή H: -λλ- Mus. = K, -ῆ La. **341** contin. H: n. gl. Mus. olim | δάμωμεν H: μ pr. del. Mus., accent. Alb. = K testt. **342** expl. δέα H: Schow 204 n.14; ῥέα Mus. | τυρηνῶ H: Mus. | extr. ad δέος (HSt. Ind.) **343** φθείνεται H: Mus. **345** κιδαλίω H: Sop. Palm. **347** ὁδόν H: La. coll. Δόκιμον Mileti portum **348** v.l.: gl. 618 | πολυ⟩- vel παντο⟩δεγμών La. **349** cf. Pfeiff. ad Callim. fr. 701 **350** δεδάκηας H: Mus. **351** δεδάκηεν H: Mus. = K Schol. **352** contin. H: n. gl. Mus. **352/3** δαιδ- ci. La.

355 δέδαον· ἔδειξαν, ἐδίδαξαν

D **356** δεδάρδαφε· καταβέβρωκε

Hom. **357** *δέδασται· διῄρηται, ˌμεμέρισται (Α 125) S[20]Br[30]Σ

N. T. **358** δεδάμασται· ὑποτέτακται (Ep. Jac. 3,7)

D **359** δεδαυμένον· περιπεφλεγμένον (Semon. fr. 30 W. [Callim. epigr. 49,3 ci.])

360 *†δέ· δέ ‘τί δέ’ S[21]†

361 †δέδειε· φόβου̃

Hom. **362** δεδεγμένος· διακεκομμένος (Τ 211 ..). ἐπιτηρήσας. ˌἐκδεχόμενος (Δ 107) S[22](g[3])

Att. **363** δεδέηται· ἐν χρείᾳ καὶ ἐν ἐνδείᾳ γεγένηται (Xen. Anab. 7,7,14)

LXX **364** *δεδέημαι· δέομαι S[23], ἐδεήθην (3. Regn. 8,59) vg[8]S[23]Br[286]

Ap. S. **365** δεδέξομαι· ἐνεδρεύσω (Ε 238)

366 δεδειαί· δειλίαι (Dem. 4,8?)

367 *⟩δὲ δεῖσαι· φοβῆσαι (Ioh. Chrys. in Gen. 54,485,27 M.) v[1]g[διο30]S[24]

368 δείδεσθαι· εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι

Att. **369** *δεδιττόμενος· ἐκφοβῶν (Plat. Phaedr. 245b) vg[6]g[διο33]S[25]Br[279]Σ

LXX **370** *δέδειχα· ἔδειξα (Deut. 4,5) vg[7]S[26]Br[287]

Greg. Naz. **371** †δεδείχασι· κατέδακον. ἐλύπησαν (Greg. Naz. c. 2,1,35,8 [37, 1323,3 M.])

372 *δεδιώς· φοβούμενος (Dem. 18,263) vg[5]g[διο32]S[29]Σ

N. T. **373** *δεδεκώς· δήσας (Act. 22,29) v[16]S[30]

Hom. **374** δέδεξο· ὑπόμεινον (Ε 228)

Hom. **375** δεδέξομαι· δέξομαι (Ε 238)

Hom. **376** δεδήει· ἐφλέγη (Μ 466)

Hom. **377** δέδηεν· ἔλαμπεν (Υ 18)

378 *δεδήσεται· δεθήσεται (Plat. rep. 361e) S[32]

379 δεδῇσθε· δεδεμένοι εἴητε

---

357 | Σ δ 39; Schol.; lex. Greg. or. 161,16 (LGM 174,16); eclog. An. Ox. 2,478,5 **362** ἐπιτηρήσας – Apion 229,15 L.; Schol. Δ **365** Ap. S. 57,3 **369** Σ δ 43; EM 260,21; Moer. 194,13 (δ 7 H.); Eust. Il. 961,23 (3,557,3 V.); gl. Dionys. 25A **372** Σ δ 45; eclog. An. Ox. 2,432,19 **375** cf. Schol. **376** Σ δ 40 **378** Su δ 145 (Δ); Moer. 194,20 (δ 14 H.) **380** Schol. | **384** Ap. S. 57,18

---

356 δεδάρφε H: Mus. **357** δεδάσται H: accent. Mus. = K[Br] testt. **360** v.l. gl. 52 (Kust.) **361** e gl. 434 corr. esse vid. Schm. | δέδεις Mus. **362** spat.εδεγμένος H: δ ins. Mus. | διακεκομμένος ad δεδαϊγμένος pert. (Kust. Valck. Misc. obs. 8,1,154) **365** δεδέξομαι H; term. del. Mus., tum n. qu. sscr., sed del. et μαι in mg. scr. **366** δέδιε· δειλιᾷ agn. dub. Lob. Rhem. 254 n. 4 (‘durum foret corrigere’) **367** δεδεῖσαι H (K): sep. Schm. **368** δεδέεσθαι H: La. | εὐλαλεῖσθαι H: Mus. **369** δεδειττόμενος H (H[S]; δειδισσ- EM): Mus. = K[vgBr] cett. testt. **371** h.e. δεδήχασι (Voss. Kust.) **372** δεδειώς Voss. = K[S] **373** δείσας H: Schm. = K **376** δεδείη(?) H: Mus. **377** ἐκλάμπειν H: Schm. **378** δεδήσσεται H: Voss. Kust. Abresch. Misc. obs. 5,3,86 = K testt. **379** δεδῆσθαι H: Mus.

380 *δεδήει· ἐξεγήγερτο (Br[395]). διεκέκαυτο (Β 93) Hom.
381 δεδῄωται· πεπόρθηται D
382 δεδηνῶσθαι· ἐνεχυράσασθαι, ἐνδήσασθαι ἐνεχύροις D
383 δεδηγμένος· βεβλημένος. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 109 K.–A.) D
384 δεδμήατο· δεδαμασμένοι ⟨ἦσαν ἢ⟩ κατασκευασμένοι (Γ 183) Ap. S.
385 δεδιακόνηκε· διῴκηκε. διηκόνησε (Arched. fr. 3,8 K.–A.) Att.? D?
386 †δεδιαλμένον· κεκοσμημένον. διατεταγμένον
387 δεδείκελον· ἀεὶ φοβούμενον, δειλόν D
388 δεδίνηται· εἴληται D
389a δεδίξασθαι· ἐκφοβῆσαι. διῶξαι (Σ 164) Hom.?
389b ⟨δεδίξεσθαι⟩ τὰ παιδία ἀπὸ φρέατος εἰς δέος ἄξειν (Υ 201) Hom.
390 δεδίσκετο· δίδωσιν (σ 121) || ἐκφοβεῖ Hom.
391 δεδίσκηται· ἔρριπται D
392 *δεδίσσεσθαι· εὐλαβεῖσθαι. ˻φοβεῖσθαι (Β 190) g[4] Hom.
393 δέδιθι· εὐλαβοῦ. φοβοῦ (Ε 827) Hom.
394 †δεδμάων· κριὸς ἡγεμών D
395 δεδμήαται· κρατοῦνται D
396 δεδμήατο· ὑποτεταγμένοι εἰσί (Γ 183) Hom.
397 *δεδμημένοι· [δεδοκιμασμένοι.] ˻δεδαμασμένοι (Κ 2) S[34]Σ. ᾠκοδομημένοι (Ζ 245) S[34] Hom.
398 δεδμήμεσθα· δεδμημένοι ἐσμέν (Ε 878) Hom.
399 δεδμῆσθαι· κρατεῖσθαι. οἰκοδομεῖσθαι. ὑποτετάχθαι
400 *δέδοικεν· ἐφοβήθη (Eur. Phoen. 959 ..) S[36](g[13]v[14]) Eur.
401 *δεδοκημένος· ἐπιτηρῶν (Ο 730) S[37] Hom.
402 δεδόκητο· ἐπεθύμει. προσεδόκα. ἐσκοπεῖτο
403 *δέδοκται· ἐφάνη vg[10]S[38]. ἐψηφίσατο. διέγνωστο

---

385 Ph δ 81 | cf. Moer. 194,16 (δ 10 H.); (Antiatt. δ 1 [cit. Dem.]) **387** | Ph δ 80 **389a** Σ δ 42 **396** Ap. S. 57,1; Schol.; cf. Apion 229,17 L. **397** δεδαμασμέμοι Σ δ 47; δεδαμασμέμοι – Schol. Ζ **399** οἰκοδομεῖσθαι – Apion 229,17 L.; ὑποτετάχθαι cf. Schol. Ε **401** Ap. S. 57,17; Schol.; E. Gen. p. 82 Mill. (EM 253,31; ϱ)

---

380 δεδήη(?) H (K): Mus. = Schol. | ἐξεγήγεντο H: Ald. (δι- K Schol.) **381** δεδίωται H: Mus. | πεπόρθωται H: Phav. **383** δεδιγμένος Kust., δεδιχμ- Herw. 1901,217 (cf. Alcae. fr. 75,4) **384** δεδήμνατο H: Kust. = Ap. S. | δεδαμνασμένοι H: Schm. = Ap. S. | add. La. = Ap. S. (cft. Alb.) | κατεσκευασμένοι Mus. = Ap. S. **385** δεδηακόνικε H: Mus. = testt. | διεκώνησε H (-ό- Mus.): Schr.; διηκόνηκα Moer. **386** δεδιτ( )μένον H, -διαλμ- Mus.: δεδαιδαλμένον agn. Guyet. Kust. | κεκοσμένον H: Mus. **387** δεδείκηλον Ph; δείμυλον ci. La. coll. Theogn. can. 330 (61,22 C.) **389a-b** sep. Pears. 211 | διῶξαι ad fin. b praeb. H: La. post Schm. (qui b incl.) = Σ **389b** le. add. Kust. **390** ἐκφοβεῖν H: HSt. Ind. (ad δειδίσσετο) **391** δεδίσκηπται H: Voss. Kust. Arnald. Lect. 38. al. **396** δεδμηᾶτο H: accent. Mus. = Ap. S. Schol. **397** incl. ut v.l. del. Ruhnk. in Alb. Auct. | δεδασμένοι H (δεδαμμενοι K): Voss. Kust. = testt. **398** l. δεδμημένοι H (e gl. 397 repet.): Kust. Alb. **399** κρατεῖν H: Kust. | οἰκοδομῆσθαι Herw. 1895,336 (ᾠκο- iam Cob. 1881,370) **402** δεδόκειτο H: Mus.

Hom. **404** *δέδορκε· βλέπει (Χ 95) S^{40}Σ
Eur. **405** δεδορκότες· ὁρῶντες, ἰδόντες (Eur. Herc. 564)
Hom. **406** δεδορκώς· βλέπων Br^{20}, ὁρῶν (τ 446)
407 δέδουπε· τέθνηκεν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν πολέμῳ
Hom. **408** δεδουπότος· τεθνηκότος. πεπτωκότος (Ψ 679)
409 †δεδρίομεν· †ῥέξομεν
Eur. **410** δέδρακας· ἐποίησας (Eur. Hec. 1048)
411 †δεδροικώς· δοικώς
412 δεδυημένη· κεκακωμένη
Hom. **413** *δέδυκεν· ὑπεισῆλθε (Ε 811) (g^{9}Σ)
414 *δέει· φόβῳ (Thuc. 1, 26, 2? Dem. 21, 124?) v$^{\delta\varepsilon o3}$. χρείᾳ
415 δέει· χρῄζεις (Ar. Thesm 264)
416 *δέειν· χρείαν ἔχειν S^{1}
417 *δέεις· ἀπέχεις (Isocr. 11, 5 codd.) S^{2}
Hom. **418** δέελον· δῆλον, φανερόν (Κ 466)
419 δέελος· δεσμός, ἅμμα
420 †δεήλαδες· φύλακες
421 δέημα· ἐρώτημα, ἀπὸ τοῦ δεῖσθαι (Ar. Ach. 1059)
422 δέημος· νόμος. ἢ δεσμός (A$^{96\ \mathrm{v.T.}}$)
423 δέησις· παράκλησις. ἢ χρεία
424 δεθέντα· δεσμευθέντα
425 *δεῖ· πρέπει. ⌊χρή S^{84}. χρεία ἐστίν. δεσμεύει
426 δεία· ἔνδεια Br^{350}
D **427** δείασθεν· ἐδόκουν
D **428** Δεῖγμα· τόπος ἐν Ἀθήναις οὕτως καλούμενος (Ar. Equ. 979)
Hom. **429** δειδέχατο· ἐδεξιοῦντο, ἐφιλοφρονοῦντο (Δ 4)
D **430** δειδεγμένοι· δεξιούμενοι
Hom. **431** δείδεκτο· ἐδεξιοῦτο. διὰ φιλίας ἠσπάζετο καὶ λόγων (Ι 224)
D **432** δειδέχαται· ἤσπασται. διαδέχεται (η 72)

---

404 Σ δ 49; Schol. **405** lex. can. Ioh. Damasc. 61, 6 **408** cf. Σ δ 50; τεθνηκότος Schol. **413** Σ δ 52; Schol. **414** Su δ 166 (Δ) **415** Schol$^{\cdot\Theta}$ Ar. Plut. 1135 **418** lex. Hom. δ 201 **423** (Theogn. can. 23, 4 Alpers) **425** πρέπει et χρεία – E. Gud. 337, 24; πρέπει Su δ 299; lex. Greg. or. 161, 15 (LGM 174, 15); An. Ox. 2, 478, 4 ; χρή – Σ δ 54; χρή – ἐστίν Schol. Greg. PG 36, 1225C; δεσμεύει cf. Moer. 194, 17 (δ 11 H.) **428** Harp. 85, 5$^{\mathrm{epit.}}$ (Σ″ [Ph δ 104. Su δ 300. E. Gen. p. 82 Mill. (EM 259, 51)]); Schol. Ar. **429** Schol. **431** Schol.; E. Gen. p. 83 Mill. (EM 262, 10) |

---

409 ‘ῥέζω ab expl. serm. alienum’ La. **411** ‘le. δεδϝοικώς? sed δϝ grammaticis antiquis vix notum’ La. | ⟨δε⟩δοικώς Mus. **412** κεκωμένη H: Mus. **414** χρείᾳ ad δεία vel δέησις ref. Schm. **419** le. δεθμός Valck. Ep. ad Röver. p. 46 | ἄμμα H: spir. Alb. tacite **420** δοκάδες ci. La. **422** v.l.: gl. 651 | δεομος· δεομενος K; in utraque δεθμός Valck. Ep. ad Röver. p. 47, Maced. pro θεσμός Schm. **427** διασθὲν H: accent. Mus., δεί- HSt. Ind. **429** δεδέχαντο H (-ατο Mus.): Voss. Kust. Bentl. ad Callim. Fragm. p. 372 = Schol. **430** δεδεγμένοι H: Voss. cf. Callim. fr. 26, 8 Pf.

433 δειδήμονες· φοβεροί, αἰσχυντηροί. εὐλαβεῖς, δειλοί (Γ 56) Hom.
434 *δείδια· [φοβοῦ δειλαίνου] δέδοικα. ˌφοβοῦμαι $S^{85}Br^{339}$ (Ν 49 ..) Hom.
435 δειδίξεσθαι· φοβήσειν (Υ 201) Hom.
436 *δείδιθι· εὐλαβοῦ. ˌφοβοῦ (Ε 827 ..) $AS^{61\ (45\ v.T.)}Br^{79}$ Hom.
437 δειδίσσεσθαι· εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι. φεύγειν (Β 190) Hom.
438 *δείδοικα· φοβοῦμαι (Α 555 ..) $S^{post\ δω13}$ Hom.
439 *δείδω· φοβούμαι (Κ 39) $S^{85.\ post\ δω2}$ Hom.
440 δειδίσκετο· ἐδεξιοῦτο (υ 197) Hom.
441 δειελιήσας· τὴν δειλινὴν ὥραν διατρίψας. ἢ τὸ δειλινὸν ἔμβρωμα λαβών, οἷον δειπνήσας (ρ 599) D
442 δειελιῆσαι· πληρωθῆναι τοῦ δειλινοῦ
443 δείελος ὀψὲ δύων· ὁ ἑσπέριος ἀστήρ. ἀπὸ τοῦ ὑστερεῖν καὶ δεῖσθαι αὐτὸν τοῦ ἡλίου ἀπολειπόμενον ἐν τῇ δύσει. οὕτω γὰρ καὶ ἡ ἑσπέρα δειλινὴ καὶ δείλη ὠνόμασται (Φ 232)
444 †δείεμα· βρῶμα
445 *δείλαιοι· μάταιοι, ἄθλιοι S^{86}
446 Δεηβών· ῥύσις ἑρμηνεύεται. ἔστι δὲ τόπος, ἔνθα ἵδρυται ἱερὸν Μωαβιτῶν (Esai. 15,2) On. sacr.
447 δεικανᾶσθαι· δεξιοῦσθαι Ap. S.
448 †δεικεῖν· ἀφεῖναι. ῥῖψαι $A^{60\ (44\ v.T.)}$
449 *δείκελον· φάσμα $AS^{66\ (49\ v.T.)}$, ὁμοίωμα $g^{14}AS^{66\ (49\ v.T.)}Σ$
450 δεικές· λαμπρόν S^{88}. περιφανές. | καὶ γὰρ ⟨δείκανα⟩ τὰ ποικίλα ὑφάσματα καὶ μορφὰς ἔχοντα· καὶ γὰρ τὰ πρόσωπα ⟨δείκανα καὶ δείκηλα⟩ ? + D
451 *δεικανόωντο· ἐδεξιοῦντο (Ο 86) S^{87} Hom.

---

433 – εὐλαβεῖς E. Gen. p. 83 Mill. (EM 259,57); εὐλαβεῖς Ap. S. 57,6; δειλοί Ap. S. 57,24; Schol. **434** δέδοικα lex. Greg. carm. (ord. vers.) 364; φοβοῦμαι Su δ 302 (Δ); E. Gen. p. 82 Mill. (EM 260,7); lex. Greg. carm. (ord. alph.) δ 34 **435** cf. EM 260,19 **436** Schol. **437** – φοβεῖσθαι Schol.; E. Gen. p. 82 Mill. (EM 260,24) **438** lex. Hom δ 86 **439** Schol.; Su δ 305 (Δ) **441** cf. Schol. **447** cf. Ap. S. 57,21 **449** | Σ δ 55; E. Gen. p. 83 Mill. (EM 260,28) **450a** EM 260,47 **450b** EM 260,43 **451** Schol.; E. Gen. p. 83 Mill.

---

433 v. ll.: gll. 465. 1499 **434** incl. ad LXX Deut. 31,8 δειλία ref. Schm. 1863 (Philol. 20), 354; cf. gl. 361 **435** δειδίζεσθαι H: Schm.; δειδίξασθαι EM | φοβήσειεν H: Schm.; ἐκφοβῆσαι EM **436** v.l.: gl. 464 **437** n. gl. φεύγειν H: contin. Mus. **438** contin. H: n. gl. Mus. | δέδοικα H: Voss. = K **439** δειδῶ H: accent. Mus. = testt. **440** v.l.: gl. 1496 | δειδισύετο H: Arnald. Lect. 38 **441** ἔκρωμα H: Mus. **443** δειελὸς H: accent. Mus. | ἐπὶ H: Mus. | δειλὴ H: accent. Mus. **444** δειελία Alb.; δειεκίαμα ci. La. coll. gl. 1772 **445** δειήλαιοι H (K): Mus. **446** κρίσις Schm., sed interpr. e Basil. Caes. comm. in Esai. 15,295 derivari agn. Alb. | μωαβητῶν H: Harkenroth Bibl. Brem. 8,527 | v. gll. λ 482. 489 **448** v.l. gl. 1815 (Kust.) | ῥίψαι H: accent. Schm. **450** h. e. ἀρι⟩δεικές La., coll. n. pr. Ἀριδείκης; obloq. Hansen ad gl. π 1628 coll. EM 260,47 **450b** add. Alb. Kust. = EM | ὕφασμα H: Voss. = EM | φόρβας H: Alb. Kust. = EM | fin. add. Alb. = EM **451** contin. H: n. gl. Mus. | δικανόωντο H: Mus. = K testt.

D **452** δείκηλα· εἰκόνες, ὁμοιώματα (Ap. Rh. 4, 1672). ἢ κατ' εἶδος ὅμοια τοῖς πράγμασι (Democr. VS 68 B 123). καὶ προσωπεῖα

D **453** δεικηλισταί· μιμηταὶ παρὰ Λάκωσι

454 [δείκηλα· τὰ ὁμοιώματα]

Ap. S. **455** δεικνύμενος· δεξιούμενος (I 196)

456 *δεικνῦσι· δεικνύουσιν AS[71 (54 v.T.)], σημαίνουσιν (Cyr. in Psalm. 69, 925C). δεξιοῦνται

Hom. **457** δεικνύμενος· φωνῇ ἀσπαζόμενος (I 196). ἢ δωρούμενος (δ 59). καὶ ἐπιδεικνύμενος. καὶ δεξιούμενος (Ψ 701)

458 δείλαιον· μάταιον, ἀχρεῖον. δειλόν, ἄναλκες

D **459** δειλάκρα· δειλαία (Ar. Plut. 973)

D **460** δειλακρίων· ἐλεεινός, ταλαίπωρος (Ar. Pac. 193 ..)

D **461** δειλανθείς· κλεφθείς. ἀπατηθείς

462 δειλάσαι· δειλιάσαι

463 δειλιῶν· φοβούμενος (Cyr. trin. 75, 397A M.)

464 †δείληθι· φοβοῦ

Hom. **465** δειλήμονες· εἰδήμονες. εὐλαβεῖς. ἢ ˌδειλοί Br[385], καὶ ἄτολμοι (Γ 56 v.l.)

D **466** δείλη ὀψία· περὶ δύσιν ἡλίου (Thuc. 3, 74, 2 ..) (Br[273])

D **467** δειλίην· δειλότητα (Hdt. 8, 26, 2)

D **468** δείλη πρωΐα· ἡ μετ' ἄριστον ὥρα (Hdt. 8, 6, 1)

D **469** δειλοκοπήσας· ἐξαπατήσας ἐκφοβήσας (Hermipp. fr. 85 K.–A.)

Hom. **470** δειλός· δείλαιος (ε 299)

471 δειλόν· πονηρόν. ἀνάλγητον. ἀσθενῆ. κακόν

Hom. **472** δειλώ· δειλαίους, ἀθλίους, δυϊκῶς (Ε 574)

473 *δεῖμα· δέος AS[52 (36 v.T.)], φόβος v[10]g[17]AS[52 (36 v.T.)]Σ, φόβητρον (Ε 682)

---

452 Schol. Ap. Rh. | ἢ – πράγμασι EM 260, 41 (cit. Democr.); (improb. Poll. 1, 7, cf. gl. β 1108) **453** EM 260, 42; Athen. 14, 621e **455** Ap. S. 57, 20; Schol.; E. Gen. p. 83 Mill. (EM 260, 49) **456** – δεικνύουσιν Moer. 194, 29 (δ 29 H.) **457** δεξιούμενος Schol. δ **460** Σ″ (Ph δ 102 (2). Su δ 310. E. Gen. p. 83 Mill. [EM 261, 38]) **466** Ael. Dion. δ *4; Σ″ (Ph δ 105. Su δ 314); gl. Oct. δ 1; cf. Ammon. in Il. Φ P. Oxy. 221 iii 9–11 (5, 83 Erbse) **468** Su δ 314 **469** Σ″ (Ph δ 110. Su δ 318) | **470** Schol. 199a; cf. Ph δ 109; Ap. S. 56, 30; Apion 230, 1 L.; EM 261, 31 **471** ἀσθενῆ EM 261, 28 **472** Schol. | **473** φόβος Σ δ 57; Schol.; Erot. δ 25; Choerob. 194, 32

---

452 δείκελα H (EM): Schm.; δίκηλα Schol. Ap. Rh. | ad fin. ἀπόρροια EM, v.l. verbi προσωπεῖα esse ci. Cunn. **453** δεικελισταὶ H (EM): Vales. = Athen.[E]; δικηλ- Athen.[A] **454** dittogr. gl. 452 (Schm.) **456** δείκνυσι H: accent. Mus. = Moer. (προπερισπωμένως) **457** διαξιούμενος H: Mus. = Schol. δ **458** ἀναλκές H: accent. Mus. **459** δείλακρα H: accent. Mus. | δείλαια H: accent. Mus. **460** δειλακρήων H: Mus. = Σ″ **461** δηλανθείς Hemsterh., cf. gl. 789 | κλεοθεὶς H: Mus. **462** δειλᾶσαι H: accent. Mus. **464** v.l. gl. 436 (Alb.) **465** v.l. gl. 433 (Alb.) **466** v.l.: gl. 1843 | l. δ. H (K gl. Oct.): Mus. = Ael. Dion. Σ″ | δειλὴ H: accent. Mus. = K Ael. Dion. Σ″ | π(αρὰ) H: Mus. = Σ″ (qui omnes et ⟨ἡ⟩ praebent), gl. Oct., cf. Ael. Dion. **468** l. δ. H: Voss. = Su | ἢ H (Su, al. constr.): Mus. **469** v.l.: gl. 1544 | δειλοκομπήσας Phav. = Σ″ **471** v.l.: gl. 724

474 δεῖμαι· οἰκοδομῆσαι

475 Δειμάλωτα· τὰ λεπτὰ τῶν βοσκημάτων. οἱ δὲ Λάκωνες νεκρά D

476 δειμαλέον· φοβερόν (Batr. 287) D

477 *δειμαίνει· ἐκφοβεῖται (Plat. rep. 330e) AS$^{68\ (51\ v.T.)}$(g^{18}Σ)

478 *δειμαίνων· φοβούμενος (Eur. Or. 6 ..) vg^{4}S^{93}Br^{158}(Σ) Eur.

479 *δειμαλέος· ὁ εὐλαβής (Opp. cyn. 1,165) v^{11}vg^{29}AS$^{63\ (46\ v.T.)}$Σ

480 *δειμάμενοι· οἱ οἰκοδομοῦντες, ἢ ⸤οἰκοδομήσαντες (Cyr. in Ioh. 3,70,13) v^{8}g^{διο35}S^{94}Σ(Br^{70})

481 *δείμασι· φόβοις (Eur. Hec. 70) vg^{12}S^{95} Eur.

482 *δείμασθαι· †φοβεῖσθαι (g^{38})

483 *δείματα· φοβήματα (Sap. 17,8) S^{96}(g^{13}Br^{67}) LXX

484 *δειματοῦται· φοβερὰ λέγει g^{15}AS$^{55\ (39\ v.T.)}$, ἢ ἀκούει. ἢ φοβεῖται A$^{55\ (39\ v.T.)}$

485 δειματούτω· φοβείτω, ταραττέτω

486 δειματουμένη· φοβούμενη (v^{3}), εὐλαβουμένη (Eur. Andr. 42) Eur.

487 δειματώδει· φοβερῷ (g^{20}Σ)

488 *Δεῖμος· Φόβος (Δ 440) g^{17}A^{62} Hom.

489 *δειμάτων· φόβων AS$^{53\ (37\ v.T.)}$Σ

490 δείμομεν· οἰκοδομήσωμεν (Η 337) Hom.

491 δεῖν· δεσμεύειν. καὶ δέον καὶ δέησιν [καὶ τὸ πνεῖν φέρειν εὑρίσκειν καὶ στρέφειν. Κύπριοι] + D

492 *δεῖν· χρή vg^{35}AS$^{69\ (50\ v.T.)}$. ἀναγκαῖον vg^{35}(AS$^{69\ (50\ v.T.)}$). πρέπον, ἢ ⸤προσῆκον (vg^{35}AS$^{69\ (50\ v.T.)}$)

493 δεινά· καταπληκτικά, φοβερά (Β 321) Hom.

494 *δεῖναι· αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί AS$^{65\ (48\ v.T.)}$

495 δείναις· συστροφαῖς (Eur. Tr. 83) Eur.

496 *δείνας· κινήσεις. ⸤τὰ κοιλώματα τῶν ὑδάτων (Iob 28,10 v.l.) vg^{26}AS$^{57\ (41\ v.T.)}$ LXX

497 δεινεύει· κυκλεύει

---

475 cf. Ph δ 113? **477** Σ δ 61 **478** Σ δ 62; cf. Hdn. epim. 21 **479** Σ δ 58 **480** cf. EM 262,8 | Σ δ 59 **482** Σ δ 63 **483** Schol. Ar. Ran. 688d **487** Σ δ 64 **488** E. Gen. p. 83 Mill. (EM 261,40); Hdn. epim. 21 **489** Σ δ 65; gl. Dionys. 25A **490** Σ δ 66; Schol. **491** δεσμεύειν Σ″ (Ph δ 124. Su δ 329) **493** | Schol. **494** cf. Σ δ 297; Apion 231,15 L.; Schol. E 479 **496** gl. Iob

---

475 δειμαλέτα H: accent. Mus., -ωτα La. (scl. pecudes a Δείμῳ correptae); δειμαλέοι· λεπτοί Ph **476** δειμάλεον H: accent. Mus. **479** δειμάλεος H: accent. Mus. **482** δειμᾶσθαι H (Ph): accent. La. = Σ | expl. οἰκοδομεῖν KΣ ('recte' La.) **489** δειματῶν· φοβῶν Σ (exc. Ph) **490** δείμωμεν H (Σ$^{AB\ Su}$): Pears. 212. Alb. = Σ$^{C\ Ph}$, Schol. | οἰκοδομήσομεν Pears. Alb. = Σ^{C}, Schol., οἰκοδομοῦμεν Σ$^{AB\ Su\ Ph}$ **491** δεσμεῖν Ph | de δέον (et gl. 492) cf. V. Schmidt, Spr. Unters. zu Herond. 118sqq. (121) | incl. Kust., qui πνεῖν ad ἄειν (gl. α 1290), εὑρίσκειν ad δήειν et στρέφειν ad δινεῖν pert. vid.; φέρειν ad ἄγειν vel ἀείρειν ret. Alb.; quorsum Κύπριοι incertum ('term. non Cypria' La.) **494–5** διν- Heins. Pears. 212 = K testt. **496** διν- K^{S} **497** διν- La.

498 δεινεύειν· βουλεύεσθαι κακά
499 *δείνη· συστροφή vg[27](A[70])
500 δεινὰ δέ· φοβερὰ δέ (Soph. OT 1267)
Hom. 501 δεινήεντα· περιστρεφόμενα. (Φ 206 ..) [φοβερά]
502 δεινός· τὸ περιστρεφόμενον (A[40 v.T.])
503 δείνησιν· κίνησιν S[107]. συστροφήν
D 504 Δεινιάδες· ὑποδημάτων εἶδος ἀνδρείων
505 δεινοί· σπουδαῖοι περὶ τὸ πρᾶγμα
506 *δείνοις· κινήσεσι AS[64 (47 v.T.)]
507 *δεινοπαθεῖ· δεινῶς ἔχει vg[39]AS[74 (57 v.T.)]Σ. χαλεπῶς ἔχει, ἢ καὶ ˌπάσχει χαλεπῶς (Ioh. Chrys. in 1. ep. Cor. 61,38 M.) vg[39]AS[74 (57 v.T.)]Σ
D 508 δεινός· δείνησις. εἶδος δέους. φοβερά. καὶ εἶδος ἐκπόματος (Stratt. fr. 35,2 ..). καὶ ὄρχησις (Apolloph. fr. 1 K.–A.). ἢ δέους ἄξιος
509 δεινός· κακός. ˌφοβερός S[72]. ἐστραμμένος. δυνατός || ˌπανοῦργος. ἱκανός, ἀκολάκευτος vg[36]AS[72 (55 v.T.)]Σ
510 *δεινότατος· πάνυ φρόνιμος AS[73 (56 v.T.)](vg[37])
Hom. 511 δεινοῖσι· φοβεροῖς (K 254) (g[40]Σ)
Hom. 512 δεινὼ δέ οἱ· δεινῶς δὲ αὐτῷ (A 200)
513 *δεῖν ᾠήθην· ἀναγκαῖον ἐλογισάμην vg[23]AS[50 (34 v.T.)]Br[69](Σ), δέον εἶναι ὑπέλαβον (Cyr. glaph. in Pent. 69,460D M.) vg[23]AS[50 (34 v.T.)]Σ
514 *δεινωποί· δειματώδεις. φοβεροί (Hes. scut. 250) g[30]AS[80 (63 v.T.)]Σ
515a δεινῶς· πάνυ
515b *⟨δείνωσις⟩· σκότωσις g[post δη5]Σ. δεινότης Σ
516 *δείνωσιν· δύναμιν v[24/25]AS[51 (35 v.T.)]A[76(59 v.T.)](g[post δη1]). δεινότητα v[24/25]AS[51 (35 v.T.)]A[76(59 v.T.)](g[post δη1] Br[106]). συστροφήν v[24/25]AS[51 (35 v.T.)]
D? 517 δεινωτήν· πεποικιλμένην ἐν κύκλῳ, ἢ τετορνευμένην, ἢ τὴν ἱμᾶσι διειλημμένην (N 407). χρῆται γὰρ Ὅμηρος ἐπὶ τῆς κοίτης τῇ λέξει (Γ 391)

---

504 (Poll. 7,89) **507** Σ δ 69 **508** δείνησις Harp. 85,17; εἶδος² – ὄρχησις Athen. 11,467d; ὄρχ. EM 277,14; Erot. δ 11; cf. Ph δ 615 c. adn.; δέους ἄξιος lex. rhet. 234,25 **509** φοβερός Apion 230,3 L.; πανοῦργος – Σ δ 70; lex. rhet. 234,25 **511** Σ δ 68; Schol. **513** cf. Σ δ 72; E. Gen. p. 83 Mill. (EM 262,13) **514** Σ δ 73 **515b** Σ δ 74 **517** – τετορνευμένην Schol. Γ

---

498 δηνεύειν agn. Kust. **499** v.l. gl. 1849 **501** διν- Kust. | incl. dittogr. gl. 500 **502** δείνως H: Mus. **503** διν-Alb. | v.l.: gl. 1188 **504** δεινηαδὲς H: Jun. Heins. Kust. = Poll. **506** διν- K **507** καὶ πᾶσι H: Palm. Pears. 212 = KΣ **508** δῖνος EM Ph | δέους¹] 'immo σκοτώσεως v. gl. 515' La. | fin. ἠδέους H: Ald., cf. lex. rhet. **511** δεινοῦσι· φοβεροῦσι H: Kust. = Schol. (KΣ) **512** expl. δεινοί Mus. **513** ὠήθημεν H: Mus. = K testt. | ἐλογη(?)σάμην H: Mus. = K **515a-b** sep. Verw.; **515b** l. add. Alb. Kust. = Σ (δινωσις K) **517** δεινότην H: Mus. = (Schol.); δινωτήν Heins. = Hom. | ἱμάσι H: accent. Mus.

518 δεινωτοῖς· κυκλοτερέσι [πεποικιλμένην] (Γ 391) Hom.
519 δεῖξαι· δηλῶσαι, φανερῶσαι (Γ 452 ..) Hom.
520 †δειομένη· δεισομένη
521 Δειπάτυρος· θεὸς παρὰ Στυμφαίοις D
522 δειπνήεντα· δειπνοφόρα, εὖ δυνάμενα τρέφειν ἡμᾶς D
523 δειπνηστύν· τὴν τοῦ δείπνου ὥραν D
524 δειπνολογία· οἱ περὶ δείπνου λόγοι D
525 *δεῖπνον· τὸ καθ' ἡμᾶς ἄριστον (Β 381). ἢ τροφὴν ἑσπερινήν [g$^{33 \text{ cf. } 31}$]
526 δεῖπνον ἕλοντο· ἐδείπνησαν (Β 399 ..) Hom.
527 δειπνοφόροι· παρὰ Ἀθηναίοις καθίστανται ἐν τῇ τῶν Ὠσχοφορίων ἑορτῇ αἱ δειπνοφόροι (Hyperid. fr. 93 S.) D
528 δειρά· †δείμοιρα. ⌊τράχηλος S^{110}(A^{81}). διαίρεσις D
529 δειράδας· ἐξοχάς, κορυφάς (Soph. Ant. 832) D
530 δειράζειν· κλέπτειν
531 δειράδες· αὐχένες. καὶ τραχηλοειδεῖς ⟨τόποι⟩ τῶν ὀρῶν. καὶ ἐξέχοντα μέρη ἢ *τὰς νάπας ἢ τὰς φάραγγας vg^{49}A$^{82 \text{ (65 v.T.)}}$
532 δειράρ· κορυφή D
533 *δείραντες· ἐκδείραντες (Act. 5, 40) AS$^{69 \text{ (52 v.T.)}}$ N. T.
534 δείρειν· ἐκδείρειν (Ar. Nub. 442)
535 *δειρή· τράχηλος v^{27}g^{44}Σ(AS$^{75 \text{(58 v.T.)}}$), αὐχήν
536 δειρήν· αὐχένα, τράχηλον (Γ 371)
537 δειριᾶν· λοιδορεῖσθαι. Λάκωνες D
538 †δειρεῖοι· λοίδοροι. οἱ αὐτοί D
539 δεῖρος· λόφος, καὶ ἀνάντης τόπος D

---

524 tit. carminis Archestrati (SH 132) **525** Schol.; gl. Apost. 123; Orion 44, 15; E. Gen. p. 83 Mill. (EM 262, 35); E. Gud. 340, 17; Athen. 1, 11e; cf. Σ δ 77 | E. Gen. (EM 262, 41) **527** (Poll. 6, 102) **528** le. Su δ 361 (Δ); τράχηλος Apion 230, 5 L. **531** τραχηλοειδεῖς – ὀρῶν Σ δ 78 **535** Σ δ 79; Ap. S. 56, 32; EM 256, 50; Poll. 2, 130; Ioh. Philop. de voc. A δ 6 | **536** | Schol.; E. Gen. p. 84 Mill.

---

518 κυκλωτερέσι H: Schr. | πεποικιλμένοις Mus.; del. Schm. (dittogr. e gl. 517) **519** contin. H: n. gl. Mus. **520** διομένη Lob. Rhem. 17; δεδισσομένη Herw. 1895, 336 **521** cf. Krahe, Lex. 41; nomen in inscr. ital. (*dipoterem*) legerunt nonnulli, addubitat A. Zavaroni ZPE 153, 2005, 183–6 | Τυμφαίοις Salm. Perg. Kust., sed La. cft. Arr. 1, 7, 5. Diod. 20, 28, 1. Plut. Pyrrh. 6, 4. Callim. hy. Dian. 178 **522** οὐ H: Kust. | φέρειν H: Heins. Voss. Kust. **527** οἱ H: Meurs. Gr. fer. p. 220 v. Ὀσχοφόρια | cf. Jacoby ad FGrHist. 328 F 183 **528** δείρα H: accent. Alb. = Apion | 'in δείμοιρα latet ft. etymologi explicatio, e.g. ⟨οἷον⟩ δ. ⟨τις οὖσα⟩ nisi haec ad δεισιάδα (gl. 543) pert.' La. | τράχημος H: Mus. = K Apion **530** 'ad δέρειν quasi excoriare' La. **531** v.l.: gl. 1960 | καὶ[1] del. Mus. | τραχώδεις τόποι Σ **532** δειρὰς H: Schr. **535** v.l.: gl. 920 | δείρη H: accent. Schm. = testt. **536** δείρην H: accent. Mus. = testt. **537** δειρίαν H: accent. Mus.; δερίαν Be. 2, 370, v. gl. 671 **538** δεριαῖοι Be. l. c. | λοιδορει (acc. inc.) H: Mus.

Hom. **540** δειροτομῆσαι· διατεμεῖν, διατεμῆσαι (χ 349)

541 *δεῖσαι· εὐλαβηθῆναι, φοβηθῆναι S^{112}. δέος γὰρ ὁ φόβος S^{113}

D **542** δεισίλος· δειλός

D **543** δεισιάδα· τὴν μοῖραν. οἱ δὲ διμοιρίαν

K + D **544** δεισιδαίμων· *ὁ τὰ εἴδωλα σέβων S^{115}, εἰδωλολάτρης. || ὁ εὐσεβὴς καὶ δειλὸς περὶ θεούς

N. T. **545** δεισιδαιμονία· φοβοθεΐα (Act. 25, 19)

546 *δεῖται· δέεται g^{41}Br^{359}[Σ], χρῄζει g^{41}AS$^{54\ (38\ v.T.)}$Σ

547 †δειφήσαντες· ψηλαφήσαντες

548 †δειφόμενος· ψηλαφήσας

549 *†δειφῶν· ζητῶν vg^{47}A$^{78\ (61\ v.T.)}$ δίκην τοῦ προσήκοντος g^{47}A$^{78 (61\ v.T.)}$

D **550** δεκάδα· τάξιν τινά

D **551** δεκάβοιον· ἀριθμὸς ποσός, καὶ σταθμὸς ποσός, ἐφ' ᾧ τετύπωτο βοῦς. ἔνιοι δὲ Δηλίων τὸν βοῦν νόμισμα εἶναί φασι

D **552** δεκαδάρχαι· οἱ τῶν δεκάδων ἡγεμόνες, οὓς καὶ δωδεκάρχους ἔλεγον. ἦσαν γὰρ σὺν τῷ δεκάρχῳ ιβʹ q

D **553** δεκάδαρχος· οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ δεκαδαρχεῖν, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ δεκάζειν, ὅπερ ἐστὶ τοὺς δικαστὰς πείθειν δώροις. ἦν δὲ καὶ ὄνομα. καὶ ὁ τελώνης (Crat. fr. 53 K.–A.)

D? **554** δεκάδες· οἱ ἐκ τῆς τάξεως τῶν δέκα στρατιωτῶν συνεστῶτες (Β 126)

D **555** δεκάδρομοι· οἱ δέκα ⟨ἔτη⟩ ἐν τοῖς ἀνδράσι ⟨δρόμου μετ⟩εσχηκότες, ὑπὸ Κρητῶν

556 *δεκάζειν· διαφθείρειν χρήμασιν ἢ δώροις g^{2}AS$^{4\ (67\ v.T.)}$Σ

557 *δεκάζεσθαι· δωροδοκεῖσθαι S^{9}Σ

D **558** δέκαζων· ὁ εἰς δέκατον ἀριθμὸν ἥκων. ἔλεγον δὲ οὕτως καὶ τὸ κατὰ δέκα διαφθείρειν τὸν δικαστήν, ἢ τοὺς κριτάς· καὶ ἁπλῶς τὸ διαφθείρειν δικαστήν (Isocr. 8, 50)

D **559** δεκανᾶται· ἀσπάζεται

---

541 φοβηθῆναι cf. Hdn. epim. 22 **546** | Σ δ 81 **552** lex. rhet. 235, 16 (q) **553** τελώνης Ph δ 154 (cit. Crat.) **554** lex. Hom. δ 64 **556** Σ δ 82; lex. rhet. 236, 3; E. Gen. p. 84 Mill. (EM 254, 28); – χρήμασιν Schol. Aeschin. 1, 87 (192a) **557** Σ δ 83

---

540 διατετμῆσαι H^{c}; 'similis soloecismus infra gl. 1172. Andromach. antidot. 89' La. **543** δεισίαδα H: accent. Mus. | δειμοιρίαν H: Mus. | cf. IG 2^{2}, 1356, 6 **544** οὐ(?) εὐσ. H: Mus. | δεῖλος H: accent. Mus. | παρὰ H: Pears. 219. Suicer. Thes. 1, 828 | θεοῦ H: Mus.? (θεοῖς Ald.), Pears. Suicer. **547–8** h. e. διφ- La. cum LSJ, sed potius δεφ- cum Schm. **549** διφων La. = K^{vg} **551** δειλιόντων βοῦν H: Scal. Heins. Palm. al., cf. Poll. 9, 61 **552** δεκαχάρδαι H: Maussac. Brun. Kust. = q | δωδεκαδάρχους q | δωδεκάρχῳ q **553** δεκάδραχμος Ph **555** ⟨ἔτη⟩ Valck. ad Ammon. 1, 54 | δέκα ⟨δρόμων⟩ ἐν τοῖς ἀ. ⟨μετ⟩εσχηκότες Kust., ⟨δρόμου μετ⟩ La. **556** χρήματα ἢ δῶρα H: Guyet. Pears. 219. Kust. = K testt. **559** cf. gl. 451. L. Meyer, BB 2, 260

560 δεκάπουν στοιχεῖον· οἱ ἐπὶ δεῖπνον κληθέντες τὰς ὥρας οὕτως ἐξελάμβανον, πρὸς τὴν σκιὰν ἀναμετροῦντες (Ar. Eccl. 652) D
561 *δεκασθείς· δωροδοκηθείς, ἐπιτιμηθείς AS[6] (69 v.T.), ἐντραπείς S[6]
562 δεκάτα· τάξις. ἄθροισμα. καὶ ἡ τῶν η' ἁρμάτων τάξις D
563 δεκατεύειν· τελωνεῖν, δεκάτην εἰσπράττεσθαι (Ar. fr. 472 K.–A.). ἔλεγον δὲ καὶ τὸ ἀρκτεύειν δεκατεύειν, ἐπεὶ ἔπρασσον αὐτὸ αἱ παρθένοι περὶ τὸν δεκαετῆ χρόνον οὖσαι (Lys. fr. 250 S. = 303 C.) q D
564 δεκατευταί· τελῶναι, οἱ τὴν δεκάδα ἢ δεκάτην ἐκλέγοντες. ὡς τὸ δεκάζειν δεκατεύειν (Antiph. fr. 10 S.) D
565 δεκάτη· τὸ δέκατον μέρος τῆς οὐσίας D
566 δεκατηλόγοι· τελῶναι (Dem. 23, 177) D
567 δεκάτην θύομεν· τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ τὰ ὀνόματα τοῖς βρέφεσιν ἐτίθεσαν. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τῇ ἑβδόμῃ φησί D
568 δεκάτη προτέρα· ἡ πρὸ εἰκάδος· ὡς ὑστέρα· ἡ μετ' εἰκάδα D
569 δέκα τοὐβολοῦ· ⟨ἐπὶ⟩ οὐδενὸς ἀξίου. βέλτιον δὲ εἰς μικρότητα τίθεσθαι αὐτό (Eupol. fr. 255 K.–A.) D
570 δεκαδώρῳ ἁμάξῃ· ἧς ἡ διάμετρος τῶν τροχῶν δέκα δώρων (Hes. op. 426). δῶρον δέ, ὡς μέν τινες, ἡ παλαιστή, ὡς δὲ ἕτεροι, ὅταν τοὺς δ' δακτύλους συστρέψας ἐγείρῃς τὸν ἀντίχειρα, ὡς Πλούταρχος (fr. 63 S.) D
571 δεκάφυια· δεκαπλάσια (Callim. fr. 162 Pf.), ⌊δίφυια δὲ διπλάσια A[632 v.T.] D
572 †δεκάχειλε· πρὸς ἀποδοχὴν ἐπιτήδειον D
573 δεκάχειλοι· δεκακισχίλιοι (E 860 v.l.) [A[7] (70 v.T.)] D
574 δεκάχοια· δεκαπλᾶ D
575 *δεκέτες· δεκαετές AS[5] (68 v.T.)

---

560 cf. Su δ 177; Poll. 6, 44 **563** lex. rhet. 234, 33 (q); E. Gen. p. 84 Mill. (EM 254, 3. 11) **564** – ἐκλέγοντες cf. Harp. 87, 12[epit.] (Σ'' [Ph δ 157. Su δ 183. E. Gen. p. 84 Mill. (EM 254, 9)]); τὸ – lex. rhet. 253, 3 (q) **566** lex. rhet. 239, 6; E. Gen. p. 84 Mill. (EM 254, 11); lex. Patm. 139 (LGM 149; ad Dem. 23, 177); (Poll. 9, 29 [cit. Dem.]) **567** Ph δ 160; Schol. Ar. Av. 494a (Su δ 181) **568** Ph δ 159 **569** Prov. Coisl. 101 | **571** E. Gen. p. 84 Mill. (EM 254, 14) | **573** cf. Schol. **574** Σ'' (Ph δ 162. Su δ 188) **575** Moer. 194, 19 (δ 13 H.)

---

560 στοῖχον H: Mus. = Poll. **561** δωροδοκει(?)θείς H: Mus. = K | ἐπιτιμηθείς, ἐντραπείς ad δικασθείς ref. Alb., ft. ad aliud l. La. **563** δεκατεύοντες· τ-οῦντες, δ. εἰσ-όμενοι (Dem. 22, 77) q **564** ἐκλήγοντες H: Mus. = (Harp.) **567** l. δεκ. H: Ald. = Ph; δεκάτη H (Ph, -ῃ Mus.): Kust. **568** προετέρα H: Mus.; πρώτη Ph **569** δεκάτου, βόλου H: le. Mus., post Pantin. ad Apostol. (τοῦ ὀβολοῦ) Mein. | add. Pantin. **570** δεκαδώρων H, δεκάδωρος Mus.: sep. Schm. tacite **571** cf. Be. 2, 846 **572** δεκαχείλεα Wack.* (cf. ad gl. 573); δεκάχηλοι Drag.; 'an adiect. a δέκομαι deriv.?' La. **573** δεκαχιλοι K | expl. δεκασχίλιοι H: Mus.; δεκάκις χίλιοι Schol., μυριοι K | -ει- lectio Aristarch. (Schol.[T] Ξ 148), cf. Wack. Kl. Schr. 2, 1025. Unters. 7–8 **574** δεκαπλαί H: HSt. Ind.; δεκαπλάσια Σ''; δεκάφυια Leum. ap. La. p. 508 coll. gl. 571

576 *δεκέτης· δεκαετής (Plat. Tim. 21b) S[10]
D **577** δεκτή· χλαῖνα, χλανίς
D **578** δεκτῆρες· ὑποδοχεῖς
Hom. **579** δέκτης· πτωχός, ἐπαίτης, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι (δ 248)
LXX **580** *δεκτόν· εὐπρόσδεκτον (Esai. 61,2 ..) vg[1]AS[3] [(66 v.T.)]
N. T. **581** δεκτός· ἀρεστός (Ev. Luc. 4,24 ..)
D **582** δέκων· ὁ δεκαζόμενος (com. ad fr. *306 K.–A.)
583 *δελεάζει· ἐξαπατᾷ AS[6] [(75 v.T.)]
N. T. **584** *δελεαζόμενος· παγιδευόμενος (Ep. Iac. 1,14) AS[5] [(74 v.T.)]
Eur. **585** *δέλεαρ· ἀπάτη, δόλος (Eur. Tr. 700) g[δεν3]AS[4] [(73 v.T.)]Σ
586 δελεασθείς· ἀπατηθείς AS[3] [(72 v.T.)]Br[22]
D **587** δελεδώνη· ὁ μύλλος ἰχθύς
D **588** δελέαστρα· παγίδες (Nicoph. com. fr. 4 K.–A.)
D **589** δέλετρον· φανός, ὃν οἱ νυκτερεύοντες φαίνουσι
D **590** Δελέφατ· ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἀστήρ, ὑπὸ Χαλδαίων
D **591** δελῆτι· δελέατι
D **592** δελήτιον· [βελήτιον] ⟨τὸ δέλεαρ⟩ (Sophr. fr. 113 K.–A.)
593 †δελία· δάφνη
D **594** δελιχρά· τὰ †ἡμίχοιρα
D **595** δέλλει· βάλλει A[7] [(76 v.T.)]
D **596** δέλλιθες· σφῆκες. ἢ ζῷον ὅμοιον μελίσσῃ
D **597** δελλίθια· ἀνθρήνια. οἱ δὲ κηρία
D **598** Δέλκος· λίμνη ἰχθυοφόρος περὶ τὴν Θρᾴκην
D **599** δελφάκιον· χοιρίδιον. οὕτως ἔλεγον καὶ τὸ γυναικεῖον (Ar. Thesm. 237)

---

576 Su δ 192 (Δ) **578** Σ″ (Ph δ 165. Su δ 195) **579** ἐπαίτης Ap. S. 57,16; ἐπαίτης – Schol. 248a **580** gl. Esai. **582** Ph δ 167 **585** Σ δ 86; ἀπάτη Hdn. epim. 18; (Theogn. can. 23,3 Alpers) **588** Σ″ (Ph δ 169. Su δ 200); Poll. 10,156 (cit. Nicoph.) **589** Timachid. fr. 23 Blinkenberg **592** Su δ 198; E. Gen. p. 84 Mill. (EM 254,53); cf. Hdn. epim. 18 **596** cf. Arcad. 30,13 **598** δέλκος Diogen. cit. ab C. de Saint Paul, Geographia sacra (1641) et J. Goar, ed. Codin. (1648) (v. Georg. Cypr. descr. orb. Rom. p. 5,83 Gelzer); Δέλκωνος τοῦ ποταμοῦ Athen. 3,118b **599** Ph δ 171; Su δ 205; EM 255,7 (Diogen.); Poll. 7,187 |

---

576 δεκετὴς H: accent. Mus. = Su **578** ἀποδοχεις H: Pears. 219 = Σ″ **582** δεκὼν H: accent. HSt. Ind. = Ph | 'gl. com.' Wil.* **587** μυλαῖος H: La. | δ' ἐλεδώνη· ὀσμύλος Bentl. Ep. ad Mill. 35 (2,286), coll. gl. ο 1411, 'sed ambo sunt species diversae eiusdem generis, neque in voce ex onomastico petita vitiosa distinctio probabilis' La. **588** δέλεστραι H: Kust. = Su; δελεάστραι Jun. Voss. = Ph | βατίδες H: Jun. Kust. = Σ″ **590** cf. Lagarde GA 17,2 **591** δελητὶ H, δέλητι Mus.: accent. La. | δελεατί H: accent. Mus. **592** dittogr. del. La. | add. Schm. = Su E. Gen.; cf. Hdn. δέλεαρ, ἡ ἀπάτη· δελήτιον, τὸ αὐτό **593** v.l. gl. 2475 (Alb.) **594** δέλιχρα H: accent. La. **595** καλεῖ H (K): Schm. (ad δέλλει = ζέλλει cf. gl. κ 73). gl. 996 et IG 5,2,6,49 cft. La. **596** cf. Rohlfs Wb. 520 **597** δενθρίνια H: Scal. **599** χοῖρος Ph EM, μικρὸς χοῖρος Su

600 δελφακοῦσθαι· τελειοῦσθαι τὰς ὗς (Ar. Ach. 786) D
601 δελφίνιον· εἶδος βοτάνης D
602 Δελφικὸν τρίποδα· τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς D
603 Δελφικὴ μάχαιρα· ἀπὸ κατασκευῆς, λαμβάνουσα ἔμπροσθιν μέρος σιδηροῦν, ὡς Ἀριστοτέλης (Pol. 1252b2?) D
604 δελφῖνες· πολεμιστήριον μηχάνημα ἐν ναυμαχίαις. καὶ ἡ ἔχουσα αὐτὸ δελφινοφόρος ναῦς (Thuc. 7,41,2), οἱ δὲ διὰ τὰ κρεμαννύμενα βάρη, δελφίνων σχῆμα ἔχοντα, ἃ ταῖς ληστρικαῖς ναυσὶν ἐμβάλλεται D
605 Δελφύς· *μήτρα (Hippocr. steril. 222 [8,428,23 L.]) A[9] (78 v.T.)Σ. καὶ ὁ ἐν Δελφοῖς δράκων K + D
606 δελφύων· γαστέρων D
607 *δέλτος· πινακίδιον (Eur. Hipp. 856) vg[1]AS[2] (71 v.T.)Σ ἢ πλάκες Eur.
608 δέμα· σχοινίον D
609 *δέμας· σῶμα g[δει45]AS[3] (80 v.T.) Br[42]Σ. μορφή. (Α 115 ..) ἰδέα. τρόπος (Λ 596 ..). στρῶμα
610 *δέμας πυρὸς (S[post δω8]) αἰθομένοιο· ⌊τρόπον πυρὸς (S[post δω8]) καιομένου (Λ 596 ..) Hom.
611 *δέμει· οἰκοδομεῖ AS[4] (81 v.T.)
612 †δέμει· ὁδός
613 δεμελεῖς· βδέλλαι D
614 *δέμνια· στρώματα vg[1]AS[5] (82 v.T.)Br[281]Σ, κοῖται (λ 187) (vg[1]AS[5] (82 v.T.)Br[281]Σ) Hom.
615 *δεμνίοις· κοίταις. στρωμναῖς (Eur. Or. 35 ..) AS[2] (79 v.T.) Eur.
616 δεμνιοτήρην· ἔγκοιτον. τὰ δέμνια τηροῦντα D
617 δεμνιοτήρη πόνον· Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (53). καθόσον οἱ νεοσσοὶ ἔτι τοιοῦτοί εἰσιν, ὡς τὰ δέμνια τηρεῖν καὶ κατέχειν, μηδέπω πέτεσθαι δυνάμενοι· πόνον δὲ τὰ περὶ τὴν τροφὴν αὐτῶν D
618 †δεμῶν· χρόνος

---

600 EM 255,7 (Diogen.) **601** Diosc. mat. med. 3,73RV **604** Ael. Dion. δ 5; Paus. δ 6; cf. Su δ 207; EM 255,26; (Poll. 1,85) **605** Σ δ 88; Orion 45,17; E. Gen. p. 84 Mill. (EM 254,57); Poll. 2,222 (cit. Hippocr.); Erot. δ 28; Ruf. Eph. 160,7 (cit. Hippocr.) | cf. Schol. Ap. Rh. 2,705–11b **607** Σ δ 87 | **609** σῶμα Σ δ 89; Schol. A; gl. κ. πολεις 138,1; Hdn. epim. 18 **610** Ap. S. 57,26; cf. lex. Hom. δ 98 **611** cf. Su δ 215 (Δ); EM 255,40 **614** Σ δ 91; Ap. S. 57,28 | Hdn. epim. 18

---

601 δελφίνιος H: Alb. = Diosc. **603** cf. Wil. Pind. 130,1 **604** ἐχόντων H: Salm. Palm. Kühn. ad Poll. **605** 'le. gl. Cyrilli genuinum le. Δελφύνη [HSt. Ind. = Schol. Ap. Rh.] expulit' La. | μ̅ρ̅ά H: Mus. = K testt. **606** δελφυῶν H: accent. Mus. **608** δέμας H: Heins. Voss. **609** στρῶμα ad δέμνια ref. Kust. Abresch **611** δεμεῖ H (EM): accent. Lob. Phryn. 588 = (Su) **612** 'le. e gl. 611 repetitum' La.; potius ad δέρμη (gl. 681) ref. Avyer. 1978,306 **613** δεμβλεῖς H: Buech. Kl. Schr. 3,40 coll. IG 4^{2}, 121,98 **614** ἐγκοίτια ΚΣ **615** δεμνίαις H (K[S]): HSt. Ind. = K[A] **617** l. δεμ. H: Sop. Heins. Stanl. ad Aesch. | πέτασθαι δυνάμενα H: Mus. **618** v.l. gl. 348 (Guyet)

619 *δεννάζων· λοιδορῶν (Soph. Ai. 243) (g^{2}A$^{5\,(85\text{ v.T.})}$Br^{9})
Hom. **620** δενδρέῳ· τῷ δένδρῳ (Γ 152)
D **621** δενδαλίδας· οἱ μὲν ἄνθος τι, ἄλλοι τὰς λευκὰς κάχρυς, οἱ δὲ τὰς ἐπτισμένας κριθὰς πρὸ τοῦ φρυγῆναι, οἱ δὲ τὰς ἐκ κριθῶν μάζας γενομένας (Nicoph. com. fr. 6,3 K.–A.)
D **622** δενδίλλει· σκαρδαμύττει. διανεύει. σημαίνει. ἀτιμάζει, σκώπτει
Hom. **623** *δενδίλλων· τοῖς ὀφθαλμοῖς διανεύων (I 180) vg^{1}AS$^{4\,(84\text{ v.T.})}$Br^{34}
D **624** †δένεμορ· γῆ τις πετρώδης, εὔθρυπτος, παρὰ Λάκωσιν
D **625** δενναστόν· καταγέλαστον. λοιδορούμενον μετὰ καταγέλωτος
D **626** Δενδυρίτης· κροκόδειλος
D **627** δενδρυάζειν· ταπεινῶς ὑποδύνειν καὶ ὑπὸ τὰς δρῦς παραφεύγειν, προστρέχειν σκέπῃ
D **628** Δένθις· οἶνος. Λάκωνες (Alcm. PMG fr. 92(d))
D **629** δεννόν· κακολόγον
D **630** †δεντή· δέλεαρ
D **631** δεξαμεναί· ὑδάτων δοχεῖα (Br^{367}), καὶ ⟨αἱ⟩ ἐν τῷ σώματι φλέβες· Δημόκριτος· (VS 68 B 135) καὶ †ἐπισκίαι
Hom. **632** δέξασθαι· λαβεῖν, παρὰ τῷ ποιητῇ (A 112)
Hom. **633** Δεξιάδην· οἱ μὲν ὄνομα κύριον, [οἱ δὲ] Δεξιοῦ παῖδα· οἱ δὲ ἐπιρρηματικῶς ἐκ δεξιῶν, δεξιῶς (H 15) [ἐπεὶ ἐκδεξιὼν θεῶν βροτοὶ ἐπὶ δεξιμήλου]
Eur. **634** *δεξιάς· συνθήκας (Eur. IA 58) AS$^{9\,(88\text{ v.T.})}$Σ(Br^{405})
Hom. **635** δεξιαί· αἱ γινόμεναι κατὰ συνθήκας ἐπαφαὶ τῶν δεξιῶν χειρῶν, εἰς σύμβολον τοῦ βέβαια ἔσεσθαι, καὶ ἣν μετὰ τὰ συντιθέμενα (B 341)
D **636** δεξιμήλοις· ἐπηκόοις καὶ ἱλαροῖς θεοῖς· ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα. καὶ δεξίμηλοι ἐσχάραι (Eur. Andr. 1138)

---

620 Schol.; Su δ 218 (Δ); cf. Ael. Dion. δ 6 **621** Ph δ 181; τὰς ἐκ – Poll. 6,77 **623** cf. Schol.; Su δ 217 (Δ); E. Gen. p. 85 Mill. (EM 255,50); Schol. Ap. Rh. 3,281a; (Poll. 2,52) **627** cf. Paus. δ 7 **628** Athen. 1,31d **631** – δοχεῖα Ioh. Philop. de voc. A δ 4 **632** Schol.; cf. Σ″ (Ph δ 183. Su δ 224) **633** Schol.; cf. Ap. S. 57,29; EM 256,37 **634** Σ δ 92 **636** ἀπὸ – μῆλα Σ″ (Ph δ 190. Su δ 229. E. Gen. p. 85 Mill. [EM 256,20]); Schol. Eur. Phoen. 632

---

620 δενδιέω H: Mus. = Schol.; δένδρεϊ Su | τὰ δένδρα H: Mus. = Su **621** δανδαλίδες Poll. | κάχρυσοι δὲ H: Phav. = Ph | ἐπισταμένας H: Jun. Scal. Guyet. al. = Ph **624** δενέμωρ H: Mus. **626** δενδρίτης H: La. (‘scl. = Τεντυρίτης Plin. n. h. 8,92, etc.; δ pro τ in Aegyptia voce non mirum’); cf. Stephanid. 1945,241, coll. gl. κ 4171 **627** δενδριάζειν H: Sop. Heins. Voss. al. = Paus.; cf. gl. υ 599 **628** δενθεὶς H: Mus. = Athen. **630** δέλητα Leum. **631** δημοκρίτου H: Phav. | αἱ πισκίναι Cor., ‘sed vox Byzant. in Diogen. offendit, nisi additamentum est’ La. **633** οἱ δὲ del. La. | ἐκδεξιὼν bis H: HSt. Heins. = Schol. EM | ? n. gl. δεξιῶς H: contin. Ald. | ἐπεὶ … fin. ad gl. 636 ref. Heins.; del. Kust. **636** δεξιμήλους H: Mus. | ἐπὶ H: Mus. = Σ″

637 *δεξιός· συνετός, ⌊ἀγαθός vg^2AS^7 (86 v.T.)$Br^{105}Σ$, καλός. ἐπιδέξιος S^7. εὔθετος
638 *δεξιοῦται· προσάγεται vg^6AS^8 (87 v.T.)Σ
639 δεξιότοιχοι· ἐρέται οἱ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ χορευτῶν D
640 †δεξιότερον· δεξιόν (Ε 393 ..) Hom.
641 δέξις· τῶν ἐν τῷ ἥπατι μερῶν ἡ παρὰ τοῖς θύταις καλούμενη δοχή D
642 δεξιώσασθαι· ἐγγυήσασθαι γυναικί D
643 δεξιόν· εἶδος μέρους
644 Δεξώ· ὁ Κρατῖνος (fr. 435 K.–A.) ὠνοματοποίησεν ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δῶρα D
645 δεξιωσάμενος· δεξάμενος
646 δέοιμι· δεσμεύοιμι (θ 352) Ap. S.
647 †δέομαι· δοκῶ
648 δεόμενοι· χρήζοντες. δεσμοῦντες
649 †δεόμενος· καιόμενος
650 *δεομένων· χρηζόντων AS^{16} (95 v.T.)
651 †δεόμενος· νόμος. δεσμός
652 δέον· εἰς [δέησις] δέον. ⌊οὕτω Περικλέα φασί λογιζόμενον εἰς τὸ δέον προσγράφειν, ὃ σημαίνει εἰς προδοσίαν δεδομένον χρῆμα (Ar. Nub. 859) q. *πρέπον AS^{19} (98 v.T.), ἀναγκαῖον D
653 *δέοντα· χρήζοντα AS^{13} (92 v.T.). λείποντα (Hdt. 1,14,4 ..). ⌊πρέποντα (Thuc. 1,42,1) AS^{13} (92 v.T.)
654 *δέοντο· ἐδεσμεύοντο (Σ 553) $g^9Σ(S^{20})$ Hom.
655 δεόντων· δεσμευέτωσαν (μ 54) Hom.
656 *δεόντως· προσηκόντως vg^1AS^{12} (91 v.T.)
657 δέος· *φόβος (Α 515 ..) vg^2AS^{15} (94 v.T.)$Br^{33}Σ$. ἢ θεός Hom. + D?
658 *δέουσι· δεσμεύουσιν (Hdt. 4,72,4) (v^6A^{18} (97 v.T.)S^{11}). ἀπέχουσι (Dem. 24,142 ..) g^7AS^{11} (90 v.T.)Br^{251}

---

637 ἀγαθός Σ δ 94; Schol. N 821; Schol. Ar. Equ. 228a; (Theogn. can. 23,7 Alpers) **638** Σ δ 95 **639** cf. Antiatt. δ 62 | **640** Schol. **646** Ap. S. 57,30; Schol. 352b; cf. EM 256,25 **651** Su δ 240 (Δ) **652** lex. rhet. 234,10 (q); Zenob. Ath. 2,33 **654** Σ δ 98; cf. Schol. **655** cf. Schol. **657** Σ δ 99; Schol.; Schol. min.; gl. Apost. 281 |

---

638 πράγεται H: Mus. = ΚΣ **639** δεξιοτοῖχοι H: accent. Schm. = Antiatt. | ἐρεταὶ H: Mus. **640** h.e. δεξίτερον (Schm. = Hom.) **641** cf. gl. 2280 | δεξίς H: accent. Abresch. Misc. obs. 5,3,86 **642** ἐγγίσασθαι H: L. Dind. Thes. 3,27A **643** εἶδος σημείου (scl. ἐν θυτικῇ) Cor. **644** δεξῶ H: accent. Mus. **647** h.e. δέαμαι La. **648** expl. δεσμούμενοι Bühl. 1964,96 coll. gll. 491. 654 **649** v.l. gl. 93 (Alb.) **651** v.l. gl. 422 (Voss.) **652** δέον(ις)· δέησις H: Kust. (δέησις v.l.); δέοντα q | τὰ εἰς πρ. διδόμενα χρήματα q **653** ελλειποντα K^n **657** | gl. Lat., cf. gl. 342 (La.) **658** δεσμουσιν K

Hom. **659** *δέπας· ποτήριον g^{δεο5}AS$^{1\ (99\ v.T.)}$Br^{35}, παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸ πόμα (Α 584 ..)

Hom. **660** δεπάεσσι· ποτηρίοις (Α 471 ..)

661 δέρα· ὑπερβολὴ ὄρους. οἱ δὲ τὰ σιμὰ τῶν ὀρέων

D **662** δέραι· αἱ †συνάσκιαι. Λάκωνες

D **663** δέραια· περιτραχήλια, παίγνια (Men. Epitr. 127 Koe. = 303 S.). τὸ αὐτὸ καὶ δέραιοι

Eur. **664** δέρας· δέρμα προβάτου (Eur. Med. 5 v.l.)

Eur. **665** δέργμα· ὀφθαλμός. ὅρασις (Eur. Med. 187)

Eur. **666** δέργματα· ὄμματα (Eur. Hec. 1265)

Eur. **667** *δεργμάτων· ὄψεων AS$^{13\ (104\ v.T.)}$, ὀμμάτων (Eur. Phoen. 660 ..). καὶ δεργμῶν

D **668** δέρεθρον· λίμνη ἀποχώρησιν ἔχουσα

669 δέρη· *τράχηλος g^{διο45}Σ, αὐχήν (Eur. Herc. 319)

670 *δέρης· τραχήλου AS$^{12\ (103\ v.T.)}$

D **671** δερίαι· λοιδορίαι

672 †δερίπιον· φλοιόν

673 *δέρκειν· βλέπειν vg^{4}A$^{10\ (101\ v.T.)}$Br^{26}Σ, ὁρᾶν

Hom. **674** δέρκεσθαι· ὁρᾶσθαι (Ρ 675)

Hom. **675** δερκομένου· ὁρῶντος (Ξ 141 v.l.)

Hom. **676** *δερκομένῳ· ὁρῶντι, βλέποντι (Ξ 141) A$^{18\ (109\ v.T.)}$

677 δερκύλλειν· αἱμοποτεῖν. ἄλλοι δερμύλλειν διὰ τοῦ $\overline{μ}$

678 *δέρκων· βλέπων, ὁρῶν S^{23}

D **679** δέρμα· πήρα [καὶ δέσμη]

680 δέρμα· δορά (Κ 23 ..)

681 *δέρμη· ὁδός A$^{19\ (110\ v.T.)}$Br^{355}. ⟨καὶ δέσμη⟩

D **682** δέρμα Λιβυκόν· ὡς κάλλιστον

D **683** δέρμητες· οἱ ἐξ ἐφήβων περίπολοι

---

659 Ap. S. 57,4; Schol.; Su δ 248; E. Gen. p. 85 Mill. (EM 256,47); E. Gud. 346,9; gl. κ. πολεις 138,16 | (Theogn. can. 23,9 Alpers) **660** Σ δ 100; Schol. **663** cf. Σ δ 101 **665** | EM 257,23 **666** E. Gen. p. 85 Mill. (EM 257,19) **669** Σ δ 102; Hdn. epim. 18; E. Gen. p. 85 Mill. (EM 256,57) | Schol.$^{P.Ant.}$ Callim. h. Dian. 92 **673** Σ δ 103 | E. Gen. p. 85 Mill. (EM 256,51) **674** cf. Schol. **675** Ap. S. 57,5 **676** Schol. | lex. Hom. δ 102; cf. Σ δ 104 **677** | Zonar. 490 **680** EM 257,50

---

660 δεπάσεσι H: Mus. = testt. **661/2** Δέρα Inscr. Cret. 1 p. 113. 4,13. IG 9 2,7a, 5 cft. La. **661** σημὰ H: HSt. Sop. Palm. **662** συνάγκειαι Schm. (prob. Schulze, QE 94) **663** δεραιοί H: accent. La. **665** δέρμα H: Mus. = EM **668** = βάραθρον La. **670** δέρις H: Voss. = K | τράχηλος H (K^{A}): ci. La. = K^{S} **671** gl. 537 cft. La. **672** λεπύριον agn. Schm. olim (1863 [Philol. 20], 354 = τέρφος. gr. septentr.) **677** δερκυλλεῖν H: accent. Mus. = Zonar. | v. gl. 687 **679** incl. ad gl. 681 trsp. Schm. **680** δῶρα H: Sop. = EM **681** v. ad gll. 679. 701 **682** l. δέρ. H: ed. 1521 | Hermipp. fr. 63,4 K.–A. cft. Mein. **683** gl. 745 cft. La., qui hic le. susp. | ἐφ' ἡμῶν H: Jun. Scal. Heins. al. | περισσοί H: La. coll. Arist. Ath. pol. 42,4. Aeschin. 2,167

684 δερμηστής· ὁ σκώληξ (Lys. fr. 104 S. = 122 C.), ἢ ὁ σὴς ὁ τὰ δέρματα ἐσθίων. Ἀρίσταρχος ὄφιν (Soph. fr. 449 R.) D
685 δέρξιος· ὄψεως D
686 *δέρος· δέρμα (Eur. Phoen.. 1120) AS$^{16\ (107\ v.T.)}$ Eur.
687 δερμύλλει· αἰσχροποιεῖ. οἱ δὲ ἐκδέρει D
688 δέρρεις· τὸ παχὺ ὕφασμα, ᾧ εἰς παραπέτασμα ἐχρῶντο (Exod. 26,7 ..). ἴσως δὲ καὶ δερματίνοις ἐχρήσαντο †περὶ τῶν αὐλῶν LXX ?+
689 δερριδόγομφοι· πύλαι δέρρεις ἔχουσαι, παραπετάσματα (com. ad. fr. *307 K.–A.) D
690 *δέρρις· δέρμα AS$^{14\ (105\ v.T.)}$Br^{29}Σ. βύρσα (Zach. 13,4) AS$^{14\ (105\ v.T.)}$ LXX
691 δερριστήρ· περιδέραιον ἵππου D
692 *δερριστήρ· συνάγχη περιαυχένιος (vg^{5}A$^{20\ (111\ v.T.)}$)
693 *δέρριον· τρίχινον σακίον AS$^{17\ (108\ v.T.)}$Br^{357}
694 δέρτρα· τύμπανα D
695 δέρτρον· δέρμα. ὑμήν. λαπάρα. ἦτρον. ἐπιγάστριον. ἄμεινον δὲ τὸ περιτόναιον ἀκούειν. ἢ ὑμένα, ἐπίπλουν (λ 579) D
696 δεσαύχενες· ἀσκοί, διὰ τὸ ἐκ τῶν αὐχένων δεδέσθαι
697 *δ᾽ ἐς βρωτύν· δεῖπνον (Τ 205) AS$^{2\ (114\ v.T.)}$ Hom.
698 δεσμά· πέδαι (Eur. Bacch. 447 ..) Eur.
699 δέσματα· ἐπιδέσμια (Χ 468) Hom.
700 *δεσμεῖν ἀμάλλας· δεσμεῖν τὰς δεσμὰς τῶν σταχύων (SH fr. ad. 1074) AS$^{1\ (113\ v.T.)}$
701 δέσμη· †ὁδός
702 δεσμοί· ἧλοι (Σ 379) (A^{4})
703 δεσμοί Τυρρηνικοί· οἷς ἐχρήσαντο Ἀθηναῖοι Prov.

---

684 cf. Harp. 88,8$^{epit.}$ (Σ" [Ph δ 201. Su δ 261. E. Gen. p. 85 Mill. (EM 257,36; ϱ)]), cit. Lys. et Soph.; lex. rhet. 240,14; de Aristarch. v. Pfeiffer Hist. cl. sch. 222 **687** EM 257,39 **690** Σ δ 105; cf. gl. Oct. δ 2; gl. Psalm. | Su δ 256 (Δ); Hdn. epim. 18 **695** δέρμα et ἐπίπλουν Σ δ 106 (et ὑμήν E. Gen.); Ap. S. 57,13; δέρμα Orion 47,23 (EGud. 347,10 St.); ἦτρον et ὑμένα Schol. 579a; ἐπιγάστριον Metrodor. ap. Erot. fr. 19 (ut Hom.); περιτόναιον nonnulli ap. Erot.; ἐπίπλουν Epicles ap. Erot. **696** EM 258,28; ἀσκοί Ph δ 208 **702** Ap. S. 57,31; Schol. Σ 379 **703** cf. Prov. Coisl. 107; Su δ 273

---

684 ὁσκὺς vel ὁ σκὺς H, hoc Ald.: Flor. F.Jun. Palm. al. **685** δερξιὸς H: accent. Mus. **687** αἱμοποτεῖ H (EM. gl. 477): La. coll. Schol. Ar. Nub. 734 | ἐκπαίει H: Kust. = EM **688** δέρραις H: La.; δέρρις Mus. | ἀντὶ τῶν αὐλαιῶν Kust.; παρὰ τῶν Λυδῶν ⟨μαθόντες⟩ ci. La. **689** δεριδόγομφοι H: Mus. **691–2** δερι- Schm. ‘vox equestris a Thessalis sumpta?’ La. **691** περιδερραιον H: Schm. tacite **692** δερριστὴς H: La. = K | κυνάγχης H: Alb. = K | περιτραχηλιος K^{A}, περι τον τραχηλον K^{vg} **693** σάκιον H: accent. Mus.; σακκι(ο)ν K **695** v.l.: gl. 712 (1) | ὑπογάστριον H: La. = Erot. | πε(ρὶ) τὸ νέον H: Mus. **696** δεσαυχένες H: accent. Alb. = testt. | δέδεσθαι H: accent. Mus.; δεῖσθαι EM | cf. gl. μ 900 **697** δεβρωτὲν H: Alb. = K **698** πέδαις H: Mus. **700** l. δεσ. H: Schm. = K | ἀμάλας H: La. = K **701** ‘cf. gl. 681, ft. ὅρμος’ La. **703** τυραννικοὶ H: Schm. tacite (Τυρσηνικοί Kust.); Τυρρηνοί Heins. Pears. 220 = testt. | cf. gl. τ 1682. Wil. Kydath. 20 n. 35

D **704** δεσμίης· μαστιγίας ⟨ὅς⟩ ἄξιος ἐστι δεσμῶν

D **705** δεσμόν· οὐδετέρως Ἀττικοί, καὶ σημεῖον παρὰ τοῖς θύταις

D **706** δεσμός· σῶμα. μορφή. ἧλος. εἶδος

D **707** δεσποίνας· γυναῖκας. Θεσσαλοί

D **708** δεσπότην κεκαρμένοι· ἔνιοι μὲν ἵππου κουρᾶς εἶδος εἶναί φασιν. ἐκαλεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦ κείρειν τοὺς αὐχένας, ἐπειδὰν ὁ δεσπότης τοῦ ἵππου τελευτήσῃ. βέλτιον ἦν δέ· δεσπότην πενθοῦντες· ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἵππους ἀπέκειρον ἐπὶ τοῖς θανάτοις τῶν δεσποτῶν (trag. ad. fr. 206 K.–S)

709 *†δεστρός· μάγειρος vg^{7}AS$^{3\,(115\text{ v.T.})}$ Br^{283}

D **710** †δέτις· παλάνθη

D **711** δεταί· λαμπάδες (Λ 554) S$^{\delta\varepsilon\upsilon 25}$. καὶ αἱ πέδαι καὶ τὰ δράγματα, παρὰ τὸ συνδεῖν

712 †δέτρον· δέρμα τοῦ ἥπατος. ἢ ⌊διάπυρον. διαφανές AS$^{2\,(118\text{ v.T.})}$

D **713** Δευάδαι· οἱ Σάτοι, παρὰ Ἰλλυρίων

D **714** Δεύας· τοὺς κακοὺς θεούς, Μάγοι

D **715** δεύάσθαι· γεύσασθαι

D **716** δεύειν· μαλάττειν. τύπτειν

Hom. + **717** *δεύει· μίσγει. ⌊βρέχει (Β 471) S^{30}Br^{407}. φύρει (Ar. fr. 282 K.–A.). ἐνδεῖ

Hom. **718** δεύεσθαι· βρέχεσθαι. ἐπιδεῖσθαι (Ν 310)

Hom. **719** δεύεται· βρέχεται (ε 53)

720 *δευθέντα· βραχέντα Σ(g^{10}AS$^{17\,(123\text{ v.T.})}$)

D **721** Δευκαλίδαι· οἱ Σάτυροι

722 *δεύκει· φροντίζει g^{5}

723 δευκές· λαμπρόν. ὅμοιον

724 †δευλόν· πονηρόν. ἀχρεῖον

---

705 – Ἀττικοί Ael. Dion. δ 8; Moer. 194,28 (δ 28 H.) **706** ἧλος Apion 230,9 L. **708** cf. Σ″ (Ph δ 211. Su δ 276) **711** λαμπάδες Schol.; E. Gen. p. 85 Mill. (EM 258,30) **717** βρέχει Schol.; φύρει cf. Su δ 281 **718** Apion 230,11 L.; (?Ap. S. 57,34) | Ap. S.; Apion 229,20 L. (l. δέεσθαι); cf. Schol. **719** Schol. 53c **720** Σ δ 108

---

704 μάστιγας H: HSt. Guyet. Palm. al., add. eidem | ‘gl. ex Iambogr. petita’ La. **706** σῶμα μορφή εἶδος ad δέμας gl. 609 (Kust. Biel.) **707** δεσπίνας H: Mus.? Ald. **708** κρεμμένοι H: Scal. Salm. Pears. 220. al., cf. Σ″ | βελήντιον δὲ H: La.; βέλτιον δὲ Flor. ad Ar. Pac. 270 **709** v.l. gl 118 (HSt. Ind.) **710** contin. H: n. gl. HSt. Ind. | δέτις vel δέ τις H, hoc Ald. illud Schr. | παλάθη Jun., ‘sed ν parasiticum, v. μάρανθον β 375’ La. **711** v.l.: gl. 108 | spat.έται H: δ ins. et accent. Mus. | δράμματα H: Mus. **712** v.l. (1) gl. 695 (HSt. Ind.), (2) gl. 1038/9 (Kust.) **713** σάτυροι Mus., cf. gl. 721; Σάτραι ci. La. | ἰλλυριοῖς Mus. **714** ‘Pers. daiva etc.’ La. | ἀκάκους H: Lagarde GA 148 **715** δεύαται H: Mus.? Ald. (spir. Schm.) cf. gl. ζ 130 **716** θρύπτειν ci. La. **721** ‘Rätselhaft’ Wil. Gl. d. Hell. 1,199 [195] n.2; ‘vix v.l. gl. 713’ La. **722** v. Be. Lex. 12 **723** cf. gl. ε 2773 | λαμπρόν ad gl. 450 La., def. Hansen (ad gl. π 1628) coll. EM 260,47 **724** v.l. gl. 471 (Kust.)

725 δευοίατο· ἐπιδέοιντο (E 202) Hom.
726 δευοίατο· ἐπιδεεῖς γένοιντο (B 128) Hom.
727 δευόμενα· δεόμενα
728 δευομένα· δεομένη (Eur. Tr. 276) Eur.
729 *δευόμενος· δεόμενος (X 492) AS[18 (124 v.T.)]. βρεχόμενος Σ(vg[1]AS[13 (124 v.T.)]Br[43]). *χρῄζων (S[post δω23]) Hom.
730 δεύοντο· ἐδέοντο. ἔχρῃζον (B 709). ⌊ἐβρέχοντο (I 570 . .) S[post δω12] Hom.
731 *δεῦρο· ἐνθάδε g[12]Σ. ἐλθέ εἰς τοῦτον τὸν τόπον A[15 (121 v.T.)]S[29]. ἢ ἐπὶ τοῦ παρόντος vg[12]A[19 (125 v.T.)]S[29]Σ, *ἢ νῦν vg[12]. ἢ παρακελευστικῶς· ‘δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδώμεθα’ (Ψ 485) Hom.?
732 δεύρω· δεῦρο (Γ 240 v.l.)
733 Δεύς· Ζεύς (Ar. Ach. 911 v.l.) D
734 δεῦσαι· *βρέξαι vg[9]AS[16 (122 v.T.)], βάψαι (Eur. Phoen. 224). μαλάξαι (Xen. Oecon. 10, 11) Eur. + Att.
735 δευσοποιόν· τὸ ἔμμονον καὶ μὴ ἐκπλυνόμενον βάμμα. οἱ δὲ τὸ γνησίως βεβαμμένον, ἤτοι πορφύρα, ἢ ἄλλο τι (Plat. rep. 429e) D
736 *δεύσω· βρέξω S[31]Br[336]
737 *δευσοποιός· βαφεύς (Plat. rep. 430a) vg[4]AS[14 (120 v.T.)]Br[18]Σ
738 δεῦτ’ ἄγετε· δεῦτε φέρετε (H 350) Hom.
739 *δεύτατος· ὕστατος, ⌊ἔσχατος g[11]AS[20 (126 v.T.)]Br[104], μεθ’ ὃν οὐκ ἔστιν ἕτερος (T 51) Hom.
740 δεύτερα ἄλφιτα· τὰ δευτερεῖα καὶ εὐτελῆ D
741 *δευτεραγωνιστής· δεύτερος ἀγωνιζόμενος (Dem. 19, 10) AS[21 (127 v.T.)]
742 δευτέρα φθίνοντος· ἀπὸ τῆς τριακάδος (Aeschin. 3, 27) D
743 δευτερίας· †καλλιπος οἶνος εὐτελής (cf. Nicoph. com. fr. 11 K.–A.) D
744 δευτερίναρ· ὁ μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπιχεθῆναι εἰς τὰ στέμφυλα οἶνος D
745 †δευρολαός· ὁ ἐξ ἐφήβων Ἀθηναίων D

---

726 Schol. **729** δεόμενος et χρῄζων cf. E. Gen. p. 85 Mill. (EM 258, 46); βρεχόμενος Σ δ 109 **731** ἐνθάδε et ἐπι τοῦ παρόντος Ael. Dion. δ 9; Σ δ 110; – ἐλθέ Apion 230, 12 L.; ἐλθέ Schol. Ar. Nub. 91b; εἰς τοῦτον τὸν τόπον Ap. S. 57, 33 **734** βρέξαι cf. Su δ 289; E. Gen. p. 85 Mill. (EM 258, 33) **735** ἔμμονον Schol. Plat.; – βάμμα cf. Schol. Luc. 138, 23; – βεβαμμένον EM 259, 14; cf. Σ″ (Ph δ 220. Su δ 290); cf. Harp. 88, 13[epit.] (Σ″ [Ph δ 222. Su δ 291]); Tim. lex. δ 6 **737** Σ δ 112; cf. Moer. 194, 18 (δ 12 H.) **739** – ἔσχατος Schol.; Orion 44, 4; ἔσχατος Su δ 292; Schol. Pind. Ol. 1, 80b = 50 **743** Poll. 1, 248. 6, 17; cf. Antiatt. δ 34 (cit. Nicoph.)

---

725 ἐπιδέοντο H: Mus. **726** δευοίαντο H: Mus. = Schol. **728** δευομένη H: Schm. **729** βραχόμενος H: Mus. = ΚΣ **731** νυνὶ τρ. H: Heins. = Hom. **735** δευσωποιὸν H: Mus. = testt. **739** ὧν H: Guyet. Heins. **740** l. δεύ. H: ed. 1521 **743** δευτερεῖα H: Sop. Brun. Kust. = Poll.; δευτέριον Antiatt. (-ίαν Mein.) | ἀδύναμος La. coll. Diosc. mat. med. 5, 6, 16 **744** Lacon. (Cas. in Athen. 8, 11) **745** δευτερόλαος Phav.; ‘agitur de altero ephebiae anno. -λαος vulgare. cf. et gl. 693’ La.

D **746** δευτερόποτμος· ὁ ὑπό τινων ὑστερόποτμος. οὕτω δὲ ἔλεγον, ὁπόταν τινὶ ὡς τεθνεῶτι τὰ νομιζόμενα ἐγένετο, καὶ ὕστερον ἀνεφάνη ζῶν. ὁ δὲ Πολέμων (FHG 3 fr. 50) καὶ ἀπειρῆσθαι τοῖς τοιούτοις εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν τῶν Σεμνῶν φησι Θεῶν. ἢ ὁ φημισθεὶς ἐπὶ ξένης τετελευτηκώς, ἔπειτα ἐπανελθών. ἢ ὁ δεύτερον διὰ γυναικείου κόλπου διαδύς· ὡς ἔθος ἦν παρὰ Ἀθηναίοις ἐκ δευτέρου γεννᾶσθαι

Prov. **747** δευτέρων ἀμεινόνων· παροιμία ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου, ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερα ἱερὰ μὴ καλὰ ὀφθῇ, καὶ ἐπὶ δεύτερα τραπῶσι λέγοντες ‘δευτέρων ἀμεινόνων.’ μνημονεύει Πλάτων (leg. 723e)

Eur. **748** δέχεσθαι· λαμβάνειν (Eur. Rhes. 192?). ἀσπάζεσθαι (Eur. Alc. 775)

749 †δέγμα· νόμιμον

Hom. **750** δέχθαι· λαβεῖν (A 23 ..)

Hom. **751** *δέχμενος· [προσ]διαδεχόμενος (I 191 v.l.) AS[1] (128 v.T.)

752 δέχομαι· ὁμολογῶ

Hom. **753** δεψήσας· μαλάξας (μ 48)

754 δή· οὖν. σύνδεσμος

755 †δηγῆ καὶ σιωπᾷ

D **756** δήλη· τάχα καὶ φθορὰ δένδρων

757 †δήβοιλοι· κιθαρῳδοί

Hom. **758** δὴ γάρ· ἤδη γάρ (α 194 ..)

759 *†δηγῆρες· στρουθοί g[1]AS[3] (131 v.T.)

760 *δηγοῖ· πληροῖ AS[4] (132 v.T.)

761 *δῆγμα· παράδειγμα, καὶ ἱσπάραγμα ὀδόντων AS[2] (130 v.T.)

Hom. **762** *δήετε· εὑρήσετε (I 418) A[188 v.T.]S[2]

763 *δήειν· πολεμεῖν. φονεύειν g[δηλ12]

Hom. **764** δήεις· εὑρήσεις S[1]. ὄψει. μαθήσῃ (N 260)

Hom. **765** *δηθά· πολὺν χρόνον (AS[6] (136 v.T.)Br[53]). (B 435) συνεχῶς (Φ 131)

D **766** δηθαγόρον· ἐπὶ πολὺ λέγουσαν

---

747 Zenob. vulg. 3,15; Prov. Bodl. 324; cf. Schol. Plat. **750** cf. Schol. **751** cf. Schol. **752** Ph δ 226; (Theogn. can. 23,5 Alpers) **753** Ap. S. 58,3; Schol. **754** | Apion 308,14 L. **759** E. Gud. 350,19 **762** Schol.; Su δ 374 (Δ); cf. EM 263,44 **764** εὑρήσεις Ap. S. 58,4; Schol.; Su δ 379 (Δ); EM 263,46 **765** Schol. | EM 263,28

---

746 οἱ δὲ πολέμοις H: Meurs. Att. lect. p. 309 | ἀπειρεῖσθαι H: Mus. | φασὶ H: Meurs. **749** h. e. δόγμα (Sop.) **751** δεχμένος H: accent. Mus.; δεχομενος K, δέγμενος Verw. = Schol. | προσδιαδεχόμενος H (K[S]; h. e. προσ- [Biel.] et δια- v. ll.): La. = K[A]; ἐκδεχ- Schol. **755** λήγει La. post Schm. (-ῃ), tum lac. **756** δήατάχα H: La. (τάχα ad δῆλα) **757** ‘nomen in -υλος?’ La. **759** v.l. gl. 1961 (Alb.) **760** h. e. δηιοῖ· πολεμεῖ? La. **761** παράδειγμα ad δεῖγμα (Kust.) **762** δήεται H: Alb. = K testt. | εὑρήσεται H: Alb. = K Schol. Su; εὑρίσκετε EM **763** δηεῖν H (δηιειν K): L. Dind.; ‘infin. e δηοῦσι a gramm. inventus’ La. **764** v.l.: gl. α 3558 **765** ἐπὶ πολ. K; πολυ (om. χρόνον) K[A]

767 *δηθαίωνας· μακραίωνας, μακρόβιους (vg^{2}A$^{5\ (135\ v.T.)}$)
768 δηθάκι· πυκνῶς, πολλάκις (Nic. alex. 215) D
769 *δηθά ματεύσομεν· ἐπιπολὺ ζητήσομεν (Ξ 110) AS$^{3\ (133\ v.T.)}$ Hom.
770 δηθά τε καὶ δολιχόν· ἐπὶ πολὺν καὶ [δῆθεν ὡς δὴ] μακρὸν χρόνον (K 52) Hom.
771 δῆθεν· *ὡς δή [ἢ] φησιν (Thuc. 1,92) vg^{1}AS$^{4\ (134\ v.T.)}$Σ(Br^{244}). ἢ ἐντεῦθεν Br^{244}
772 δῆθεν· ὡς μάλιστα, ὡς δή. ἐξεπίτηδες
773 δηθύνειν· ἐγχρονίζειν (ρ 278) Hom.
774 *δηθύνοντα· χρονίζοντα AS$^{7\ (137\ v.T.)}$ Br^{51}, βραδύνοντα (A 27) Hom.
775 †δηθυρεῖν· σχολάζειν. διατρίβειν
776 δηϊάλωτοι· αἰχμάλωτοι A$^{δηα1\ (129\ v.T.)}$ D
777 *δήϊοι· πολέμιοι (I 76) AS$^{4\ (138\ v.T.)}$(vg^{1}) Hom.
778 δηΐοιο· καυστικοῦ (S^{14}). πολεμικοῦ, φθαρτικοῦ (B 415) Hom.
779 δηϊοτής· πολεμικὴ διάθεσις. *μάχη vg^{2}AS$^{5\ (139\ v.T.)}$Br^{331}. παρὰ τὸ δήϊον Ap. S.
780 *δηϊοτῆτος· μάχης (E 348) Hom.
781 δηίοισι· τοῖς πολεμίοις (Δ 373) Hom.
782 δηίουν· ἐμάχοντο. ἐπόρθουν (Λ 71 ..) Hom.
783 δηιοῦσι· πολεμοῦσιν
784 †δηίεσθαι· διώξατο†
785 δηιωθέντων· αἰκισθέντων (Δ 417) Hom.
786 *δηιῶν· διακόπτων (P 65) AS$^{6\ (140\ v.T.)}$ Hom.
787 *δηιώσας· κατακόψας (Ξ 518) (S^{10}) Hom.
788 *δηλαδή · φανερόν vg^{6} ἐστιν. ἢ ⌊δηλονότι (Eur. Or. 789) vg^{6}AS$^{17\ (144\ v.T.)}$ Eur.
789 δηλαίνουσι· παίζουσι D
790 δηλαινομένη· βλαπτομένη

---

768 | Schol. Nic. **769** cf. Schol. **770** Schol. **771** Ael. Dion. δ 10; Σ δ 115; Schol. Thuc. 1,92b; Schol. Eur. Med. 785; Schol. Soph. Tr. 382; Schol. Ap. Rh. 1,998 | **772** – δή EM 264,57 **774** Schol.; cf. E. Gen. p. 85 Mill. (EM 263,21) **777** Ap. S. 58,5; EM 263,31 **778** – πολεμικοῦ E. Gen. p. 85 Mill. (EM 263,29. 32); καυστικοῦ et φθαρτικοῦ Schol. **779** Ap. S. 58,6 | Apion 230,16 L.; E. Gen. p. 85 Mill. (EM 263,37) **780** Σ δ 116; Schol. **781** Schol. **784** Schol. **786** Schol.; Su δ 391 (Δ) **787** Schol.; E. Gen. p. 86 Mill. (EM 263,39) **788** cf. Su δ 395 (Δ) |

---

767 δηθαιῶνας H: accent. Kust. | μακραιῶνας H: accent. Schr. **769** ματεύσωμεν H: Schm. Add. 5,22 = Schol.; μαστευσομεν K | ζητήσωμεν H: Schm. = K Schol. **770** πολύ H: La. = Schol. | δῆθεν ὡς δὴ del. H^{c}, om. Schol. **771** ἢ H (K^{S}): del. Voss., om. K^{vgA} (ἢ φησιν om. K^{Br}) Σ Ael. Dion. Schol. Eur. | φησιν sc. Thuc., cf. Erbse, Unters. 61,1 **772** ὡς δῆλαι H: L. Dind. **773** v.l.: gl. 775 | ἐγχρονίζοντα K^{Br} **775** v.l. gl. 773 (Guyet) **780** δηϊοτῆτας· μάχας H: La. = K testt. **782, 785–7** v. Wack. Unters. 170–1 **782** ἐπορθοῦντο H: Bühl. 1964,96 **784** δίεσθαι· διῶξαι v.l. gl. 1654 (Arnald. Lect. 39) **786** δηΐων H (Su): accent. Ernesti = Schol.

LXX **791** *δηλαϊστή· ἐλεεινή (Ezech. 5, 15 v. l.) g[11]AS[22] (149 v.T.) Σ

Iur. **792** *δηλάτωρ· κατήγορος AS[19] (146 v.T.)

793 *δηλαυγῶς· ἄγαν φανερῶς S[δηι12]

D **794** δήλεσθαι· θέλειν, βούλεσθαι

D **795** δήλῃ· βούλῃ

Iur. **796** δηληγατιῶν· ἀφορίζων AS[21] (148 v.T.)

797 †δηληθήσονται· θεωρηθήσονται

Hom. **798** δηλήματα· βλαπτικά (μ 286)

Greg. Naz. **799** δηλήμονας· *βλαπτικούς AS[15] (142 v.T.)S[25](vg[1]Br[55]), κλέπτας A[15] (142 v.T.)S[25]. κακούργους . λυμεῶνας (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 463 [37, 557, 6 M.])

800 δηλήμων· κακοῦργος. λυμαντήρ, λυμεών. κακῶς διαπραττόμενος

801 †δηλήσας· καμών. [διαπραξάμενος]

K + Ap. S. **802** δηλήσασθαι· *βλάψαι g[3]AS[23] (150 v.T.)Br[119]. διακόψαι. φθεῖραι (Δ 67)

Hom. **803** δηλήσατο· ἔβλαψεν. ἐφθείρετο. ἐκακοποίησε (χ 278)

804 δηλήσεις· στάσεις

Hom. **805** *δηλήσηται· βλάψῃ (g[4]Σ). φθείρῃ (Γ 107) (Σ)

806 δήλησις· ὀργή. λώβησις. ˌκακουργία A[375 v.T.]. φθορά

807 *δηλήσονται· ψεύσονται. βλάψουσι AS[14] (141 v.T.)

808 *δηλητήριον φάρμακον· βοτάνη θανάσιμος vg[7]AS[18] (145 v.T.)

D **809** Δηλιασταί· οἱ εἰς Δῆλον πεμπόμενοι θεωροί (Lycurg. fr. XIV, 7 Con.)

810 †δήλιοι· οἱ ἀδελφὰς γεγαμηκότες

Hom. + **811** *δῆλον· φανερόν vg[9]AS[20] (147 v.T.)Br[54], ὁρατόν (υ 333). | καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερόν (Thuc. 4, 767, 4)

Att. **812** δηλονότι· φανερὸν ὅτι

D **813** δήλονται· θέλουσι

LXX **814** *δήλων· ὁράσεων g[8]AS[16] (143 v.T.)Σ ἐνυπνίων (Hos. 3, 4) AS[16] (143 v.T.)

815 δήλως· ἀπερικαλύπτως (Ioh. Chrys. in Psalm. 55, 147 M. . .)

816 *δηλῶσαι· φράσαι g[13]A[24] (151 v.T.). δεῖξαι. σημᾶναι (Soph. OT 1041) vg[13]A[24] (151 v.T.)

---

791 Σ δ 118 **792** Su δ 397 (Δ) **798** cf. Schol.; Su δ 402 **799** βλαπτικούς Ap. S. 58, 14; Schol. Ω 33; Su δ 403 (Δ); Hdn. epim. 21 **802** Schol. | Ap. S. 58, 7 **805** Σ δ 119; βλάψῃ Schol. **808** cf. Su δ 405 (Δ); E. Gen. p. 86 Mill. (EM 264, 40); Hdn. epim. 21 **809** cf. Harp. 89, 5[epit.] (Σ''[Ph δ 234. Su δ 407]; cit. Lycurg.) **811** φανερόν EM 264, 32; Hdn. epim. 20 **812** EM 264, 55 **814** Σ δ 120; gl. Proph. |

---

792 ἐπόρθουν Bühl. 1964, 95 **793** gl. τ 756 cft. Alb. **795** δηλῄ βουλῄ H: Ahr. Dial. 2, 151 **796** δηληγατεύων Erbse **797** h. e. δηλωθήσονται La. **800** incl. e gl. 801 **801** ἀηδήσας agn. Ruhnk. coll. gll. α 1497. λ 802 | incl. e gl. 800 **805** δηλήσεται K testt. | βλάψει H (ΚΣ): Mus. = Schol. | φθείρει H (Σ): Mus.; διαφθείρει Σ (exc. διαφθερεῖ Su) **807** βλαψουσιν K[A] **808** v. l.: gl. 1844 **809** δηλεασταί H: Mus. = Harp. | θεώριον H: Mus. = Harp. **810** v. l. gl. α 1342 (Pears. 213. Voss. Kust. al.) **811** καὶ κτλ ad Δήλιον ret. Pears. 221 **812** φανερονότι H: sep. Schr. **816** φανερῶσαι K

817 Δηλιακὸς βωμός· τὸ περιτρέχειν κύκλῳ τὸν ἐν Δήλῳ βωμὸν καὶ τύπτειν· ἦρξατο τούτου Θησεύς, χαριστήριον τῆς ἀπὸ τοῦ λαβυρίνθου φυγῆς D

818 *δημαγωγεῖ· στρατηγεῖ g[1]Σ

819 *δημαγωγίας· ὀχλοποιήσεις AS[37] (166 v.T.)

820 *δημαγωγός· ἄρχων, ἐκ τοῦ τὸν δῆμον ἄγειν καὶ διοικεῖν vg[10]AS[25] (154 v.T.). δημόσιος

821 *δημαγωγοῦντα· στρατηγοῦντα AS[30] (159 v.T.)

822 Δημαρέτειον· νόμισμα ἐν Σικελίᾳ, ὑπὸ Γέλωνος κοπέν, ἐπιδούσης αὐτῷ Δημαρέτης τῆς γυναικὸς εἰς αὐτὸ τὸν κόσμον D

823 *δημαρχία· ὅτε δῆμος ἄρχει g[4]AS[40] (169 v.T.)Σ

824 δήμαρχοι· οἱ πρότερον καλούμενοι ναύκραροι· ἄρχοντες δὲ ἦσαν καὶ ἠνεχύραζον οὗτοι τοὺς ὀφείλοντας (Ar. fr. 500 K.–A.) D

825 *δήμαρχον· τὸν ἐνεχυραστήν vg[22]AS[41] (170 v.T.)

826 *†δημαστρεύεσθαι· ἐπιπολὺ ὑπερτίθεσθαι (O 512) g[2]AS[33] (162 v.T.)

827 δημεῖαι· αἱ τῶν δήμων συστάσεις

828 *δημελέητος· ἐλεεινός g[5]Σ(AS[28] (157 v.T.)Br[275])

829 δημεύειν· τὸ οὐσίαν τινὸς δημοσιῶσαι (Dem. 22,54 ..). καὶ τὸ ἐνδημεῖν. ἔνιοι τὸ δημαγωγεῖν λέγουσι D

830 δημεύσεις· ἁρπάσεις (Plat. Prot. 325c) (vg[20]AS[39] (168 v.T.))

831 *δημεύσας· δημοσιεύσας AS[29] (158 v.T.)Br[58]Σ(g[21])

832 δημεχθηλός· μισούμενος ὑπὸ τοῦ δήμου D

833 *δημηγορῆσαι· ἐν δήμῳ λαλῆσαι (Lys. 16,20) vg[9]AS[24] (153 v.T.)

834 *δημηγορῶν· εἰς τὸν δῆμον λέγων (Dem. 19,10 ..) S[45]

835 Δήμητρα· τὸν σῖτον (SH fr. ad. 1139?). Γλαυκών D

836 Δημητριάς· κριθὴ ἑξάστιχος D

837 Δημήτριος· τραγῳδῶν ὑποκριτής· καὶ ἴσως ὑπεκρίθη τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, πελέκει κατὰ πολλούς γενόμενον (com. ad. fr. *308 K.–A.) D

---

817 cf. Schol. Callim. h. Del. 321-3 et 308 **818** Σ δ 122 **822** Diod. Sic. 11,26,3; Schol. Pind. Ol. 2 inscr.; (Poll. 9,85) **823** Σ δ 123; cf. lex. rhet. 234,14 **824** cf. Su δ 421; Arist. Ath. pol. 21,5; Schol. Ar. Nub. 37c **828** Σ δ 124 **829** lex. rhet. 234,20 (q); EM 265,1 **831** Σ δ 125 **837** Ph δ 245

---

817 l. δηλ. H: Mus. | δηλκακός H: Schow 208 n. 13 | τῶν H: Mus. | δήμω H: Mus. | βωμῶν H: Mus. | τύπτεσθαι H: Schm. = Schol. Callim. | τοῦτο H: Mus. | χαριστητὴς H: La. post Mus. (εὐχαριστήρια) et Schow (χαριστήρια) | ἀπάτης λαβύρινθος H: Mus. **820** δημόσια Pears. 221 **821** δημαγωγοῦνται· στρατηγοῦνται H: K **822** δημαρετίον H (accent. Vales. Kust.): La. = testt. | Poll. | εἰς αὐτὸν H: Mus. **826** δηματρεύεσθαι H: La. = K[g]; δημαστρατευεσθαι K[A], δημο- K[S]; δηθὰ στρεύγεσθαι agn. Heringa Obs. p. 213, coll. gll. η 116. θ 130 **829** ἐνδημαγωγεῖν H: Pears. 221 = testt. **830** δημεύσας ἁρπάσας H[c] | ἁρπαγάς Schm. = K **835** γλαῦκον H: Alb., auctor glossarum (Athen. 11,480f) **836** δημήτριας H: accent. Mus. **837** τραγῳδιῶν Heins. Fabric. Bibl. Gr. 10,400 | πελέκη H: Jun. Scal. Heins. al. | γενόμενος H: Pears. 221. Kust.

Hom. + D **838** δήμια· *δημόσια (P 250) S^{47}. καὶ δημιόπρατα

D **839** Δημίασι πύλαις· κοιναῖς, ἐπεὶ προεστήκεσαν ἐν ταῖς πύλαις αἱ πόρναι. ὁ δὲ Ἀντίπατρος τὸ γυναικεῖον μόριον δημόσιον ἔφη. οἱ δὲ τὰς Κεραμεικὰς πύλας· πρὸς γὰρ αὐτάς φασιν ἑστάναι τὰς πόρνας. μήποτε οὖν ἀντὶ τοῦ Διομῆσι πύλαις Δημίασιν εἶπεν διὰ τὴν ἐγγύτητα τῶν ὀνομάτων (com. ad. fr. 309 K.–A.)

840 *δήμιον· κοινόν, ˌδημόσιον g^{6}Σ, πολιτικόν (β 32)

D **841** δημίην Κύπριν· πόρνην.

D **842** δημιόπρατα· τὰ δημευθέντα κτήματα, καὶ ὑπὸ δήμου πιπρασκόμενα (Ar. Equ. 103 ..)

D **843** δήμιος· ὁ τοὺς καταγνωσθέντας ἀναιρῶν (Plat. leg. 872b), ἢ *ὁ ὑπηρέτης τῶν βασάνων (Aeschin. 2, 126 v.l.) AS^{38} $^{(167\ \text{v.T.})}$

844 vacat

845 *δημιουργεῖ· τὰ μὴ ὄντα ποιεῖ (Plat. Soph. 219c) AS^{26} $^{(155\ \text{v.T.})}$Σ

D **846** δημιουργεῖον· χαλκεῖον. ἐργαστήριον

K + D **847** δημιουργός· *χειροτέχνης vg^{13}AS^{27} $^{(156\ \text{v.T.})}$Σ. κατασκευαστής

D **848** δημιουργός· ὁ ἥλιος, ὅτι πάντα πέσσει καὶ τελειοῖ

D **849** δημιουργός· ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν τὸ ἔθνος ἐκλήθη, ὅτι χειροτέχναι ἦσαν καὶ βάναυσοι· καὶ παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν οἱ ἄρχοντες, τὰ δημόσια πράττοντες, ὥσπερ Ἀθήνησιν οἱ δήμαρχοι. λέγονται καὶ οἱ τεχνῖται καταχρηστικώτερον. λέγεται δὲ καὶ γυνὴ δημιουργός, ἣ ἐν τοῖς γάμοις πέμματα πέσσει

D **850** δημιουργῶν· τὸν δῆμον διοικῶν

D **851** δημοαδῆ· περιβόητον

Hom. **852** δημοβόρος· ὁ τὰ κοινὰ τοῦ δήμου κατεσθίων S^{48} *ἢ ὁ τὰ δημόσια (A 231) Br^{66}Σ

Hom. **853** *δημογέροντες· οἱ τοῦ δήμου ἐντιμότατοι (Γ 149) Σ(Br^{389})

D **854** δημοειδέος· δημώδους, ὀχλικῆς (Hippocr. art. 78 [4, 312, 5 L.])

---

838 Schol.; E. Gen. p. 86 Mill. (EM 265, 38) | **840** δημόσιον Σ δ 127; Schol. 32a **842** cf. Ph δ 246. Schol. Ar. 103b I **845** Σ δ 128 **846** | EM 265, 42 **847** Paus. δ 10; Σ δ 129 | **849** τεχνῖται E. Gen. p. 86 Mill. (EM 265, 43); παρὰ – cf. Ael. Dion. δ 11; γυνὴ – Athen. 4, 172a; Poll. 3, 41 **852** Ap. S. 58, 11. Schol. min. | Σ δ 130; Schol. **853** Σ δ 131; Schol.

---

838 δημόπρατα H: HSt. Ind. **839** l. δημ. H: Schr. | δημίεσι H: δημιάσι Mus., accent. Ald. (item infra) | κεραμικὰς H: Alb. | φη(σιν) H: Mus. | 'Antipater grammat. Schol. Ar. Av. 1403?' La. **841** πόρνην. κύπρ(ιοι) H: Schm. **842** πεπρασκόμενα H: Mus. = Schol. Ar. **848** πέσει H: Mus. | ἱερεῖ H: La.; τελεῖ Schm., φύει (Arist. Pol. 1316a8) vel διακρίνει (id. Probl. 944a12) Erbse 1955, 136 **849** πέσει H: Mus., cf. Ael. Dion. **850** l. δημίων H, -ιῶν Mus.: La. **851** δημοάλη H, -αλῆ Mus.: La. ('qui populo probatur'); δημολαλῆ LSJ, cf. gl. 877 **852** κατεσθίων add. K, ἐσθίων Σ **853** δηλογέροντες H: Mus. = K testt. | ἐντιμότεροι H: Schm. = Σ; ἔντιμοι K Schol.

855 Δημήτερος ἀκτή· τὸ ἀκρότατον καὶ ἐξοχώτατον τῶν Δημητριακῶν καρπῶν, τῶν πυρῶν, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων καὶ τῶν ἐξεχόντων τόπων τῶν παραθαλασσίων. ἢ ἄλευρον (Ν 322 ..) Hom.?
856 †δημοθέσεση· ἐθεώρει
857 δημοθεές· θεωρούμενον
858a *δημοθοινία· ἡ τοῦ δήμου εὐωχία vg^{18}AS^{34} $^{(163\ \text{v.T.})}$(Σ)
858b *δημοθοινία· ἡ τοῦ δήμου θυσία g^{18}AS^{42} $^{(171\ \text{v.T.})}$(Σ)
859 δημοκαλλίας· τοὺς περὶ τὰ δημόσια ἀναστρέφοντας (com. ad. fr. 310 K.–A.) D
860 *δημόκοινον· δημόσιον AS^{43} $^{(172\ \text{v.T.})}$Σ
861 δημόκοινος· δημόσιος βασανιστής. πόρνος. καὶ δήμιος (Soph. fr. 780 R.) D
862 *δημοκόμπος· δημηγόρος S^{35}. δήμῳ ἐπαιρόμενος AS^{35} $^{(164\ \text{v.T.})}$
863 *δημον· λίπος (Φ 127). ἢ ὄχλον AS^{32} $^{(161\ \text{v.T.})}$ Hom.
864 δημοκώκυτος· ἀθρήνητος. ἀνελεήμων D
865 *δημωδέστερον· ἀσχημονέστερον, διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντων γινόμενον v^{3}AS^{23} $^{(152\ \text{v.T.})}$(Σ)
866 δημός· ὁ ἐπίπλους τοῦ ἱερείου, ἀπὸ τοῦ εὐκέατος εἶναι, δαϊμός τις ὠνομασμένος. καὶ τὸ λίπος, ⟨ὀξυτόνως·⟩ προπερισπωμένως δέ τι πολιτικὸν σύστημα Hom.?
867 δῆμον ἐόντα· [ὀξυτόνως] δημότην, καὶ ἕνα τῶν πολλῶν (Μ 213) Hom.
868 δῆμον Ἐρεχθῆος· τὰς Ἀθήνας, περιφραστικῶς (Β 547) Hom.

858a Σ δ 132; Poll. 6,8 **858b** Σ δ 132 **860** Σ δ 133; Moer. δ 42 H. **861** Σ″ (Ph δ 260. Su δ 449. E. Gen. p. 86 Mill. [EM 265,23]) (om. πόρνος); – βασανιστής An. Ox. 2,492,19; Hellad. ap. Phot. Bibl. 533b21; βασ. lex. rhet. 236,8; δήμιος Poll.8,71. 9,10 **863** Schol.; Schol. Ar. Equ. 954a II; cf. Ioh. Philop. de voc. A δ 7; Su δ 453 (Δ); Hdn. epim. 21 | Apion 230,18 L. **865** Σ δ 137 **866** – ἱερείου Ap. S. 58,8; ἐπίπλους et λίπος Apion 231,1 L.; λίπος E. Gen. p. 86 Mill. (EM 265,3); πολιτικὸν σύστημα Apion 230,18 L. **867** Schol. |

---

855 l. δημ. H: Mus. | δημητρε(?)ακῶν H: Mus. | ἐπὶ H: Mus. | ἢ ? e corr. H **857** θεωρόν H: La. (ad conform. -θεης cf. εὐψυχής : ψυχή, δενδροφύης : φυή etc.) **858** una gl. K^{g}Σ, l. δημόθοινα Σ, -θοινία K^{g}Σ″ **858b** n. gl. H (K^{AS}) | l. δημοθῦνσα H (δημόθυσα Mus.): La. = K^{AS} | expl. η θυσια K^{g} **859** δημοκάλλικας H: Mein. FCG 4,633 **863** δῆμον H (K^{g} Apion Ioh. Philop. (expl. alt.)), δημόν Mus. = K^{AS} Schol. Su (Hdn.) Ioh. Philop. (expl. pr.) | λειπός H (λιπος K): λῖπος Mus., accent. La. = Schol. Su Hdn. Ioh. Philop. **864** δημοκώτυτος H: Salm. Pears. 222 **865** δημονέστερον H: Hemsterh. = K(Σ) **866** εὔκρατος H: Mein. 1857,603; εὔκαυστος Erbse 1955,137 coll. Schol.^{A} Θ 240a | λιπὸς H, λῖπος Mus.: accent. Mein. = testt. | ὀξυτόνως e gl. 867 trsp. Pears. 222 | προπε(ρι)μ(ένως) H: Mus. **867** δημονέονται H: Mus. = (Schol.) | δημώτην H: Salm. Voss. = Schol. **868** ἐρεχθεῖον H (-ος Mus.): Sorb.

D **869** Δημοκλεῖδαι· οἱ ξένοι καὶ μοιχοί, ἀπὸ Δημοκλείδου τοιούτου ὄντος (com. ad. fr. 311 K.–A.), καθάπερ καὶ τοὺς ἡταιρηκότας Τιμάρχους ἔλεγον (Aeschin. 1, 157), τοὺς δὲ πονηροὺς Εὐρυβάτους (Ephor. FGrHist 70 F58), Κιλλικῶνας δὲ τοὺς προδότας (Ar. Pac. 363?)

D **870** Δημονήσιος χαλκός· δύο εἰσὶ πρὸς τῷ Βυζαντίῳ νῆσοι, κοινὴ μὲν Δημόνησοι λεγόμεναι, ἰδίᾳ δὲ διαλλάττουσαι· ἡ μὲν γὰρ Χαλκῖτις, ἡ δὲ Πιτυοῦσσα

D **871** δημόσσους· τὸν δῆμον σώζων, ἢ ὁ δημοδίωκτος

872 δημοσιεύειν· τὸ δημοσίᾳ ὑπηρετεῖν ἐπὶ μισθῷ (Plat. Gorg. 514d)

D **873** δημοποίητον· ὁ κατὰ ψήφισμα δήμου γεγονὼς πολίτης, ξένος ὢν φύσει

874 δημόσιον· δεσμωτήριον (Thuc. 5, 18, 7)

D **875** δημοστροφεῖν· ἐν δήμῳ ἀναστρέφειν

D **876** Δῆμος καλός· Πυριλάμπους υἱὸς ἦν οὗτος Δῆμος ὄνομα καὶ τὴν ὥραν κάλλιστος· ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἐρασταῖς ἐπιγράφειν πανταχοῦ τὰ τῶν παίδων ὀνόματα (Ar. Vesp. 98)

D **877** δημολάλητος· δημοβόητος

D **878** δημοτελῆ ἱερά· καὶ δημοτελῆ μέν, εἰς ἃ θύματα διδῷ ἡ πόλις· δημοτικὰ δέ, εἰς ἃ οἱ δῆμοι (lex ap. Aeschin. 1, 21. orac. ap. Dem. 21, 53)

D **879** δημοτεύεσθαι· τὸ μετέχειν δήμου καὶ πολιτείας κατὰ νόμον (Antiph. fr. 65 Th.)

D **880** δημότης· ὁ ἐκ τοῦ δήμου. δηλοῖ δὲ καὶ ἰδιώτην

D **881** δημοτικά· τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα

Hom. **882** †δήμου ἄνδρα· δημότην ἄνδρα

---

869 – ὄντος Σ″ (Ph δ 258. Su δ 443); τοὺς δὲ – Εὐρυβάτους Harp. 141, 14[epit.] (Σ″ [Ph ε 2310. Su ε 3717]); Κιλλικῶνας – Schol. Ar.; Theopomp. hist. FGrHist 115 F 111; Callim. fr. 607 Pf. **870** Χαλκῖτις St. Byz. 685, 6 **872** EM 265, 31 **873** Σ″ (Ph δ 249. Su δ 451); cf. Poll. 3, 56; Harp. 89, 17[epit.] (Σ″ [Ph δ 263. Su δ 451]) **876** Schol. Ar. 99a **877** cf. EM 265, 19 **878** lex. rhet. 240, 28 **879** cf. Poll. 9, 9; Harp. 90, 6 (cit. Antiph.) **880** Tim. lex. δ 8; cf. Ph δ 254; lex. rhet. 236, 26 **881** Σ″ (Ph δ 255. Su δ 467. Schol. Luc. 1, 14) **882** cf. Schol.

---

869 ἡτερικότας H (-ηκ- Mus.): Sop. Heins. Vales. | κιλλίκωνας H: accent. La.; -ῶντας Mein. = Schol. Ar. **870** δημοννήσιος H: Salm. Kust. | νήω H: Mus. | δημόννησοι H: Verw. Kust. | χαλκήτις H: Mus. | πιτύουσα H: accent. Mus., -σσ- La. tacite; cf. St. Byz. 525, 9 (π 169) **871** δημοσσοὺς H: accent. Mus. | 'confundit δημοσόος et δημόσσοος' La. **872** δημοπεύειν H: Maussac. Voss. = EM | δημόσια H: accent. Mus.; τὰ δημόσια EM **873** φη(σι) H: Mus. = Harp. **876** l. δῆμ. H: Mus. | n. gl. δῆμος[2] H: contin. Hemsterh. | ὄν. κύριον τὴν Mus. | κάλλιστον H: Mus. = Schol. Ar. **877** περιβόητος EM **878** l. δημ. H: Schm. tacite | ἱερεῖα lex. rhet. **880** δημώτης H: ed. 1521 = Ph lex. rhet.; δῆμος Tim. **882** v.l. gl. 885 (Alb.) | δημώτην H: Alb.; δημοτικόν Schol.

883 δημοῦσθαι· εὐφραίνεσθαι, εὐθυμεῖσθαι δημοσίᾳ, παίζειν (Plat. Theaet. 161e) D
884 δημοῦται· παίζει. θωπεύει D
885 δήμου τ' ἄνδρα· δημότην ἄνθρωπον (Β 198) Hom.
886 δήμου· πόλεως (Ζ 158 ..) Hom.
887 δήμου ἀρίστω· δημότας ἀρίστους, δυϊκῶς (Λ 328) Hom.
888 †δημοφάλιον· ἑτεροῖον, ἀλλοῖον
889 δημόφαντον· δημόσιον D
890 δημώδης· παιδιώδης
891 δημώδη· δημόσια
892 δημώματα· παίγνια D
893 *δημωφελής· δῆμον ὠφελῶν vg[19]AS[36 (165 v.T.)]Σ
894 *δήν· ἐπὶ πολὺν χρόνον (Α 512) S[6] Hom.
895 δηναιόν· πολυχρόνιον (Theocr. 16,54) (g[1]AS[5 (175 v.T.)]Br[16]), ἀρχαῖον (Callim. fr. 100,2 Pf.)
896 δηναιά· ἀχρεῖα καὶ ἄφορα δένδρα D
897 *δηνάριον· τὸ νόμισμα vg[2]AS[4 (174 v.T.)] ἢ ἰεῖδος ἀργυρίου (Ev. Matth. 20,9 ..) S[7]Σ N. T.
898 †δηνάσας· διεξελθών. διεξῆλθες
899 δὴν δ' ἄνεω· ἐπὶ πολὺ ἀχανεῖς, ἥσυχοι, ἄφωνοι (Ι 30) Hom.
900 δήνεα· βουλεύματα (Δ 361) Hom.
901 δῆνος· βούλευμα D
902 δὴν ἧστο· ἐπὶ πολὺ ἐκαθέζετο (Α 512) Hom.
903 *δήξεται· δάκνει (Eur. Med. 1370) AS[3] Eur.
904 *δήξομαι· λυπήσω vg[1]AS[2 (176 v.T.)]Σ, ἀνιάσομαι (Eur. Bacch. 351) AS[2 (176 v.T.)] Eur.
905 δῆος· βωβός. Κρῆτες D

---

883 εὐφραίνεσθαι et παίζειν Tim. lex. δ 7; παίζ. Ael. Dion. δ 13; Σ″ (Ph δ 272. Su δ 468; cit. Plat.); Schol. Plat. (65); EM 265,36 (cit. Plat.) **885** v. ad gl. 882 **886** Schol. **887** Schol. **892** EM 265,37 **893** Σ δ 138 **894** Schol.; E. Gen. p. 86 Mill. (EM 266,9) **895** Hdn. epim. 21 | **897** Hdn. epim. 21 | Σ δ 139 **899** ἐπὶ πολύ et ἥσυχοι – Schol.; E. Gen. p. 86 Mill. (EM 266,9) **900** Ap. S. 58,12; Schol.; Su δ 480 (Δ); E. Gen. p. 86 Mill. (EM 266,13); Schol. Opp. hal. 1,7 **902** Schol. **904** Σ δ 140 |

---

883 ο(?)ὐθυμεῖσθαι H: Mus. **884** contin. H: n. gl. Mus. **885** v. l.: gl. 882 | δημώτην H: Scal. **887** contin. H: n. gl. Mus. | δήμω ἀρίστω H: Pears. 222. Kust. = Schol. | n. gl. δημ. H?: contin. Mus. | δημώτας H: ed. 1521 = Schol. **888** v. l. gl. 1175 (Kust. Alb.) | ἑτερεῖον H: Phav. **889** spat.ημόφαντον H: δ ins. Mus. **891** l. δήμω H: La. **893** l. δημωφελῶν H: Voss. = ΚΣ **895** δήναιον H: accent. Mus. = K[Br] Hdn. **896** δήναια H: accent. Mus. **898** διανύσας et διήνυσας confundi vid. Kust. Alb. **899** ἄνεων H: Mus. = testt. | ἀχανῆς H: Mus. | ἥσυχος, ἄφωνος H: Mus. = testt. **902** δήναστο H: Mus. = Schol. **904** λυπήσομαι H: La. = ΚΣ **905** v. ad gl. β 1359 (cft. Alb.)

906 *δῃουμένη· ἀπολλυμένη. ἠρημωμένη, καταστρεφομένη. πορθουμένη AS$^{3\ (178\ v.T.)}$

907 δῃουμένων· ἀναιρουμένων

908 *δῃοῦν· πορθεῖν vg^{1}AS$^{2\ (177\ v.T.)}$Br^{60}

909 δή· οὖν. χρὴ δή· [ἢ] χρὴ οὖν (Plat. leg. 683c)

910 δῃοῦντες· διακόπτοντες. καίοντες. ἐλαττοῦντες. πολεμοῦντες

911 δῃούντων· ἀνελόντων

D **912** δήποθεν· λέξις συναπτική, ὡς καὶ τὸ δήπου

913 *δήπουθεν· δηλονότι (Dem. 18, 127) vg^{1}AS$^{3\ (180\ v.T.)}$Br^{59}Σq

Iur. **914** *δηπορτᾶτος· ἐξορισιμαῖος AS$^{2\ (179\ v.T.)}$

915 δή ῥα· ἄρα δή. ἤδη (Λ 182 ..)

D **916** δηράδες· βουνοί

917 δή ῥα δή· ὡς δή

Hom. **918** *δ᾽ ἠριγένεια· ἡμερα (Α 477) AS$^{3\ (181\ v.T.)}$

Hom. **919** δῆριν· μάχην (Ρ 158) vg^{2}AS$^{7\ (185\ v.T.)}$Σ

920 †δήρη· τράχηλος (S^{10})

Hom. **921** *δηρίσασθαι· μαχήσασθαι (Ρ 734 v.l.) AS$^{9\ (187\ v.T.)}$

D **922** δηρίττειν· ἐρίζειν

Hom. **923** [δηρότης] *δηρόν· ἐπὶ πολὺν καιρόν (Β 435 ..) AS$^{4\ (182\ v.T.)}$Br^{402}

924 †δηρότη· κακουργία

925 †〉δῆσαι· ῥῖψαι

Att.? **926** δῆσαι πρὸς σανίδι· ᾿Αττικῶς· βασανίσαι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ (Ar. Thesm. 940?)

Hom. **927** δησάντων· δησάτωσαν (μ 50)

928 δήσαντι· ὁμοίως

929 *δῆτα· οὕτως vg^{1}AS$^{2\ (189\ v.T.)}$Σ. ἢ ˻τοίνυν S^{2}

930 †δητός· ὕστερος

D **931** δητταί· αἱ ἐπτισμέναι κριθαί

Hom. **932** δὴ τότε· καὶ τότε. τότε δή (Α 476)

---

908 Su δ 482 (Δ) **913** lex. rhet. 234, 12 (q); Ael. Dion. δ 15; Σ δ 142; Moer. 195, 5 (δ 39 H.) **918** cf. Schol. **919** Σ δ 143; lex. Greg. carm. (ord. alph.) δ 59; cf. E. Gen. p. 86 Mill. (EM 266, 32) **921** cf. Schol.; Schol. Lycophr. 1306a **923** cf. Su δ 492 (Δ); Hdn. epim. 21 **927** Ap. S. 58, 13; Schol. **929** Σ δ 144 | **932** | Schol.

---

906 δησομένη H: Mus. = K | ἀπολυμένη H: Mus. = K **909** dittogr. incl. La. **914** δηπορτάτος H: accent. La. | εξωρησιμαιος K **916** inscr. Cret. cft. Schm. Add. 5, 22 (Syll.^{3} 685, 63. 66) **918** δηριγένια H: sep. Mus. = Schol. | ‘deest ἠώς’ Pears. 222; ἡ τὸν ὄρθρον γεννῶσα ἡμέρα Schol., ‘unde haec decurtata’ La. **919** δήρη· μάχη H: La. = K testt. **920** v.l. gl. 535 (HSt. Ind.) **921** δηρήσασθαι H: HSt. Thes. 1, 947B = K; δηριάασθαι Schol. | μαχεσθαι K **923** dittogr. gl. 924 del. Alb. **924** h. e. δηιότης Schm. **925** h. e. 〈βέβ〉λησαι· ἔρριψαι La. **926** l. δῆσ. H: Voss. Biel. | προσάνοδ(ον) H, div. Ald.: Schm. | ᾿Αττικῶς ad gl. 927 trsp. Alb., ubi praebet Schol. **927** l. δήσαν H: Mus. = testt. **928** δησαντὶ H: accent. Mus. **930** δήναιος La.; νητός Baun. 1911, 462–3 post Schm. **931** δηαί EM 264, 12 (Cret.) **932** l. δὴ ὅτε H: Mus. = Schol.

933 *δηφένσωρ· ἔκδικος AS$^{1\ (190\ \mathrm{v.T.})}$ Iur.
934 Δηώ· Δημήτηρ D
935 δηωθέντων· ἀναιρεθέντων (Δ 417). *καυθέντων (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 481 [37, 1006, 2 M.]) g$^{\delta\iota o52}$ Hom.
936 δήωσαν· κατέκοψαν AS$^{2\ (192\ \mathrm{v.T.})}$. ἔπρησαν. ἠφάνισαν
937 δηώσαντες· *πραιδεύσαντες vg^{1}AS$^{3\ (193\ \mathrm{v.T.})}$(g$^{\delta\iota o21}$Σ). πορθήσαντες. καταπολεμήσαντες (Π 158) Hom.
938 δήωσε· κατέκαψε. ἐφόνευσε
939 δηώσωσι· κατακόψωσι. φονεύσωσι. καταπολεμήσωσιν (Δ 416) Hom.
940 *δια· τὸν Δία AS$^{340\ (383\ \mathrm{v.T.})}$. ἢ εὐγενής. καὶ ⌊πρόθεσις S^{374}. ἐνδοξοτάτη [S^{340}], καὶ ἀγαθή
941 διάβαθρα· εἶδος ὑποδήματος γυναικείου (Herond. 7, 61) D
942 διαβάλλει· καταγινώσκει. ὑβρίζει (Dem. 18, 24). παραπατᾷ. παραλογίζεται (Crat. com. fr. 54 vel Cratin. fr. 436 K.–A.)
943 διάβασις· πορεία. γέφυρα. πέραμα (Xen. Anab. 2, 3, 10)
944 διαβάτης· ὄργανόν τι τεκτονικόν D
945 διαβάσιμος· διαβατός D
946 *διαβαίνει· διαπερᾷ vg^{112}AS$^{278\ (321\ \mathrm{v.T.})}$
947 διαβεβαιοῦται οὐδέν· ἀντὶ τοῦ ἀσύμφωνον
948 διαβήματα· πορείας. περιπατήματα (Ps. 84, 14) LXX
949 διὰ βίου· διὰ παντός, ἀεί (Plat. Phaed. 68a ..)
950 *διαβιῶσαι· ζῆσαι (Exod. 21, 21) AS$^{301\ (344\ \mathrm{v.T.})}$(Br^{137}) LXX
951 διαβόητος· ἐπὶ καλῷ φήμην ἔχων (Cyr. glaph. in Pent. 69, 49 M. ..), ἢ κακῷ
952 διαβολή· λοιδορία. ἢ διαβολή· ὑπόπτευσις. ἢ ὑπόληψις
953 διαβολίαν· διαβολήν D
954 †διάβουλοι· διπλοῖ. δίβουλοι†
955 διαβούλια· ἀμφιβολία A(S)$^{197\ (239\ \mathrm{v.T.})}$. ἐνθυμήματα vg^{129}A$^{306\ (349\ \mathrm{v.T.})}$(g$^{\delta\iota o54}$S^{197}), διαλογισμοί (Hos. 4, 9 ..) (g$^{\delta\iota o53}$AS$^{197\ (239\ \mathrm{v.T.})}$) LXX

---

934 Su δ 483; EM 263, 48; Schol. Lycophr. 621 **935** Schol. | **937** πραιδεύσαντες cf. Σ δ 145 **939** φονεύσωσι Schol. **940** τὸν Δία et ἐνδοξοτάτη Su δ 498; πρόθεσις Apion 231, 5 L.; ἐνδ. Schol. α 14; ἀγαθή Ap. S. **Π** ³ 3 **941** cf. Poll. 7, 90. 10, 49 **942** παραλογίζεται Σ″ (Ph δ 287 [cit. Cratin.]. Su δ 500 [cit. Crat.]) **944** Ph δ 288; EM 267, 54; (Poll. 10, 147) **953** Schol. Pind. Pyth. 2, 140c = 76 **955** διαλογισμοί Su δ 509; cf. gl. Sir.

---

933 δηφηνσωρ K **937–9** l. δηι- H **939** v.l.: gl. 2082 **940** contin. H: n. gl. Mus. | l. διά H; Δία, διά et δῖα confundi not. Pears. 223. Kust. Alb. | δῖα H (Schol).: accent. Mus. = Su | ad εὐγενής gl. 967 cft. Schm. | ἐνοδοξοτάστη? H: Mus. = Schol.; ἔνδοξος K Su **941** διαβάθρα H: accent. Jungerm. ad Poll. 10, 49 **942** παραπέτα H: Scal. Arcer. Meibom. al.; ἐξαπατᾷ Pears. 223. Munck. Biel. = Σ″ **944** διαβήτης Meibom. ad Nicom. p. 46. Brun. = testt. **945** l. διαβατικὸς H: La. **947** διαβεβᾶται H: Mus. | ‘in fine suppl. e.g. ἐστι’ La. **950** διαβιῶναι· διαζῆσαι K^{Br} **954** διαβουλοῖ H: accent. Mus. | e δίβολοι· διπλαῖ (cf. gll. 1479–80) corrupt. esse agn. Schm. **955** ἀμφιβολίαι Heins. Pears. 223 | ἐνθήματα H (K^{S}): Sop. Heins. Pears. al. = K^{vgA}

D **956** διαβολεύρ· ὁ ἐν τοῖς ἱστοῖς πρόβολος. Λάκωνες

957 †διαβουνίν· τὸ ἐν τοῖς πότοις τράγημα μεταξὺ ἐσθιόμενον

958 *διαβριθῆ· βαρέα (Cyr. in xii proph. 2,515,26) A$^{209\ (251\ \mathrm{v.T.})}$Br^{140}Σ

959 *διαβριθοῦς· ἰσχυρᾶς (Cyr. ador. 68,1053B M.) AS$^{215\ (257\ \mathrm{v.T.})}$

960 διάβροχους· βεβρεγμένους (Hippocr. mul. 1,17 [8,56,11 L.])

961 *διαβύσει· διακαμμύσει AS$^{274\ (317\ \mathrm{v.T.})}$

D **962** διαγέγραπται· διακέκοπται (Ar. Nub. 774)

963 διάγειν· παρέλκειν. ἐξαπατᾶν (Thuc. 1,90,5?)

N. T. **964** *διαγγέλλει· ἀπαγγέλλει v^{140}AS$^{328\ (371\ \mathrm{v.T.})}$. διαδραμεῖ (Ep. Rom. 9,17) AS$^{328\ (371\ \mathrm{v.T.})}$

965 διαγγέλλω· ἀπαγγέλλω, διέξειμι τῷ λόγῳ

966 διάγει· διατρίβει (Dem. 8,26?) AS$^{277\ (320\ \mathrm{v.T.})}$

967 *†διαγενής· εὐγενής (AS$^{244\ (286\ \mathrm{v.T.})}$)

968 †διάγγαρον· δικέφαλον

D **969** διαγλαίνειν· διαλυμαίνεσθαι

Hom. **970** διαγλάψας· διαγλύψας. διασκαλεύσας (δ 438)

D **971** διάγματα· διακλάσματα

972 *διαγνούς· διακρίνας. δίκαιον αἰσθόμενος AS$^{364\ (407\ \mathrm{v.T.})}$. ἐπιγνούς, συνιείς, νοήσας

973 *διαγνῶναι· ἐπιγνῶναι (Η 424) Br^{166}

LXX **974a** *διάγνωθι· νόησον (Deut. 2,7) vg^{127}AS$^{305\ (348\ \mathrm{v.T.})}$

974b ⟨διαγνώμη·⟩ διάγνωσις (Thuc. 1,87,6 ..)

D **975** Διαγόρας· Διόδωρος ὁ Ταρσεὺς ἀναγινώσκει περισπῶν δι' ἀγορᾶς, διὰ τὸ τοὺς μύστας βακχάζειν, τουτέστιν ᾄδειν τὸν Ἴακχον δι' ἀγορᾶς βαδίζοντας (Ar. Ran. 320)

LXX **976** *διαγορεύει· θεσπίζει vg^{122}AS$^{287\ (330\ \mathrm{v.T.})}$. διαγγέλλει (Sus. 61) AS$^{287\ (330\ \mathrm{v.T.})}$(vg^{122})

D **977** διάγραμμα· διάταγμα. ψήφισμα

---

958 Σ δ 145a **963** EM 267,55 **974b** Σ δ 146 (cit. Thuc.); Schol. Thuc. *a* **975** cf. Schol. Ar. 320f

---

956 διαβουλευεὶρ H: La. ('in H -ευρ, v.l. -ιρ; scl. instrumentum, cuius ope διαβάλλουσι τὴν κρόκην [Poll. 7,35]') **957** διαβούνιον Voss (βούνιον Diosc. mat. med. 4,123 cft. Erbse 1955,137) | εσθιομεν H: Salm. **958** διαβρίθει H: La. = ΚΣ | βαραίνει H: La. = K; βαρεῖα Σ; βαρύνει Sop. Palm. Pears. 23. al. **959** διαβρίθους H: accent. Mus. | ἰσχυράς H: accent. Mus. **961** διαβύσσει H: Schm. = K | διακαμύσσει H: Schm. = K^{S}; -καμυσει K^{A} | cf. gl. β 1292 **964** -αγγειλει bis K^{A} ('h.e. -αγγελῃ' La.) **967** v.l. gl. 1862 (Alb.) **968** δικαρανον La. ('sed cf. et gl. 1832') **971** διασκευάσματα H: La. **974b** l. Alb. olim = testt. | ft. διάγνωσις· ⟨διαδικασία⟩ La. coll. Moer. 194,24 (δ 25 H.) **975** Ἀπολλόδωρος Schol. Ar.; cf. Ahr. Buc. gr. 2 p.IL, Wentzel RE 1,2886 | περισπῶν διαγορᾶς H: Heins. Salm. Pears. 223 = Schol. Ar. | fin. διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐξιόντες εἰς Ἐλευσῖνα Schol. Ar. **976** v. Cob. Mnem. 11,1862,129

978 διαγραμμισμός· παιδιά τις ἑξήκοντα ψήφων λευκῶν καὶ μελαινῶν ἐν χώραις ἑλκομένων. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ γραμμὰς ἐκάλει (Philem. fr. 175 K.–A.) D

979 διάγραπτος δίκη· ἥτις καὶ ἐξυσμένη ἐλέγετο D

980 διαγραφαί· αἱ συνθῆκαι D

981 διαγράφειν· διαξύειν. ἀπαλείφειν. ἀκυροῦν D

982 διαγραφή· ἐπὶ ζωγραφικοῦ πίνακος εἴρηται (Plat. rep. 501a) D

983 διαγραφάριος· ὁ ἀπαιτῶν δημόσια Iur.

984 διαγράφω· ἀποδοκιμάζω (Ar. Lys. 676) D

985 διαγωγάν· διαίρεσιν. διανομήν. διέλευσιν D

986 διαγωγή· ἀναστροφή D

987a *δι' ἃ δή· δι' ἅπερ g[69]AS[243 (285 v.T.)]

987b διαδέχεται· ⟨κληρονομεῖ⟩

988 *διάδηλοι· φανεροί (Thuc. 4, 68, 5) AS[300 (343 v.T.)]

989 *διάδημα· στέμμα βασιλέως (Xen. Cyr. 8, 3 13) AS[369 (412 v.T.)]. κεφαλῶν κόσμος· ἤγουν στέφανος ἢ ꜔βασιλέως σύμβολον (1. Macc. 13, 32) S[378] LXX

990a *διαδιδράσκει· διαφεύγει (Cyr. in Ioh. 1, 663, 10) g[8]Σ

990b *διαδιδράσκετε· ⟨διαφεύγετε⟩ AS[212 (254 v.T.)]

991 διαδικαιοῦν· φανερῶς ἀποφαίνεσθαι (Thuc. 4, 106, 2) D

992 διαδικασία· ἡ ἐπίκρισις S[252]Σ τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς λειτουργίαν καὶ πρὸς τὰ ἄλλά (Dem. 28, 17) Σ. ἢ ἀμφισβήτησις. κρίσις (Aeschin. 3, 146) AS[252 (294 v.T.)] D

993 διὰ δίκης· τὸ εἰς δίκην καλεῖν. Ἀττικοί (Soph. Ant. 742) Att.

994 διαδοιδυκίζειν· ὀρχεῖσθαι ἀσχημόνως (com. ad. fr. *312) [διάδοχος] D

995 διαδοκίς· οἱ μὲν [ὑπόθεμα τῶν δοκῶν, πλάγιον ὑπόθεμα,] ἡ τὰς ἄλλας δοκοὺς ἀναδεχομένη· οἱ δὲ δοκῶν πλάγιον ὑπόθεμα D

996 διαδέλλειν· διασπᾶν D

997 *διάδρα· διάφυγε S[379]

---

978 Poll 9, 99; cf. Suet. lud. 1, 17 **979** lex. Cant. p. 13, 3 (LGM 73, 3) **980** EM 267, 56 **981** – ἀπαλείφειν Ph δ 302; Tim. lex. δ 16 (Σ″ [Ph δ 436. Su δ 749]); ἀπ. cf. Moer. 194, 14 (δ 8 H.) **982** EM 267, 56 **990a** Σ δ 147 **992** – ἄλλα Σ δ 148; EM 267, 9 (Diogen.); – λειτουργίαν Schol. Dem. 20, 147 (369a) **995** cf. Ph δ 307

---

978 παιδία H: Mus. | λαβὼν H: Mus. | μελαίνων ἰσχυράς H: accent. Mus. | ἐγχώραις H: H[c] **979** l. διάγρ. H: Schr. | ἐξυσμένη Pears. 223, coll. gl. 981; διεξυσμένη Herw. Versl. 1895, 185 = lex. Cant. **987a** διαδή H (K): Mus. | διαπερ (acc. inc.) H (K): Mus. **987b** sep. Pears. 223. Alb. | add. La. = K[s] **988** διαδηλοῖ H: accent. Mus. | φανεροῖ H: accent. Mus. **989** στέμμα βάσιλ H: Mus. = K **990b** sep. ci. Alb. | Schm. | διαδιδράσκεται H: La. = K | add. La. = K **991** ἀποφέρεσθαι H: G. Dind. **992** διαδικάσια H: accent. Mus. = testt. **993** διάδικος H: La. **994** διαδοιδακίζειν H: Salm. | dittogr. gl. 995 le. incl. Schm. tacite **995** incl. Heins. **997** διάφευγε H: Schm. = K; διέδρα· διέφευγε Mus.

998 διαδοῦναι δίκας· τὸ τοῖς ἀδικουμένοις ἀποδοθῆναι τὸ δίκαιον ὑπὸ τῶν ἀδικησάντων

Hom. **999** διὰ δουρός· διὰ τοῦ ξύλου, καὶ δόρατος (Γ 61)

Hom. **1000** *διαδράκοι· θεάσοιτο (Ξ 344) AS[242 (284 v.T.)]

1001 *διαδρᾶναι· διαφυγεῖν (Cyr. in Ioh. 2, 343, 11 ..) vg[60]AS[204 (246 v.T.)] Br[135]Σ

Hom. **1002** διὰ δρυμά· δι᾽ ὕλην (Λ 118)

1003 διαδύει· διαφθείρεται

1004 *διαδύνειν· διαφυγεῖν AS[323 (366 v.T.)] [διὰ τὰ οἰκήματα]

Hom. **1005** διὰ δώματα· ⟨διὰ τὰ οἰκήματα⟩ (Α 600)

Hom. **1006** διαείσεται· διαγνώσεται (Θ 535)

Hom. **1007** διαειπέμεν· διαλεχθῆναι (δ 215)

1008 *διάζευξις· διαχώρισις (Plat. leg. 930b) (vg[142]Br[41])

1009 *διάησι· διαπνεῖ (Hes. op. 517) AS[362 (405 v.T.)]

Hom. **1010** διαείδεται· φαίνεται (Ν 277)

1011 †διέζετο· διεσχίζετο

1012 *διαθέει· διαφεύγει S[187](Br[112]). διατρέχει AS[187 (229 v.T.)]

1013 διαθέντε· διαθεμένοι. δυϊκῶς

1014 *διάθεσις· σχῆμα (AS[253 (295 v.T.)]), ἀγάπη g[75](v[75]AS[253 (295 v.T.)]). ἀπόδοσις. ˌπροαίρεσις (A[308 (351 v.T.)]S[253])

1015 διάθεσιν· διακόσμησιν

Hom. **1016** δῖα θεάων· ἀντὶ τοῦ διοτάτη (Ε 381)

1017 διαθλέοιμεν· διαγωνιζοίμεθα, κάμοιμεν, ἐργαζοίμεθα [ἆθλος δὲ τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀγώνισμα καὶ τὸ ἐπαθλεῖν]

Att.? **1018** διαθήκη· συνωμοσία A[298 v.T.]· ἑνικῶς, οὐ πληθυντικῶς τὰς διαθήκας, ἔλεγον (Ar. Av. 439). δηλοῖ δὲ καὶ διάστασιν, διαίρεσιν, διάκρισιν, διάθεσιν

1019 διαθήσεις· νοήσεις

1020 *διαθήσει· τιμωρήσεται, κολάσεται. †πράσει vg[28]AS[157 (199 v.T.)]

1021 *διαθήσομαι· συντελέσω AS[254 (296 v.T.)]

---

999 Schol. **1001** Σ δ 149 **1006** Schol.; E. Gen. p. 86 Mill. (EM 267, 4) **1007** Schol. **1010** Schol. **1015** EM 267, 50 **1016** Schol. **1025** cf. Σ δ 256; Ap. S. 58, 20; E. Gen. p. 86 Mill. (EM 266, 56) |

---

999 δέρματος H: Schm. = Schol. **1001** διαδράναι K[Br] **1002** διάδρυμα H: Mus. **1004** διαφευγειν K | διὰ τὰ οἰκήματα hic H: in gl. 1005 trsp. Mus. **1005** contin. H: n. gl. Mus. **1007** διαείπεμεν H: accent. Mus. = Schol. **1008** διαχώρησις H: Abresch.; διαχωρισμος K[vg], χωρ. K[Br] **1009** διαήσει H (K): Jens. Luc. 60. Alb. **1010** ῥαίνεται H: Heins. Kust. = Schol. **1011** h. e. δαΐζετο (Alb. olim) **1012** διαθεῖ K[Br] **1015** διαθέσειν H: La. = (EM); διαθήσειν Pears. 224 | διακοσμήσειν H: La. = (EM) **1017** διαθέλοιμεν H: HSt. Ind. | ἆθλος – ἐπαθλεῖν, e gl. α 1601 repet., del. Erbse 1955, 131 n. 2 (totam gl. incl. La. perperam) **1018** συμωσία H (συνομωσία Mus., ft. errore): Alb. **1020** διαθέσει Phav. | πραξει Phav. = K[g], πρασσει K[A]

1022 †διάθονται· διαθρήσαντα· διϊδόντα

1023 διαθρυλλῶ· διαομιλῶ. διαψιθυρίζω D

1024 *διαθρύψεις· συγκόψεις (Lev. 2, 6) AS[302 (345 v.T.)] LXX

1025 διαίνεται· *βρέχεται (S[381]Σ). δακρύει

1025x διαίνεσθαι· ⟨ … ⟩

1026 διαιολᾶν· ἐξαπατᾶν. ποικίλλειν D

1027 διαιρεῖν· διακρίνειν. ἐξακριβοῦν. διαμερίζειν D

1028 διαιρῶσα· διαιροῦσα D

1029 *διαίρεσις· τομή, ⸤μερισμός (1. Ep. Cor. 12, 4) (g[διο66]) N. T.

1030 δίαιτα· θεσμός. *διαγωγή, τροφή A[291 (334 v.T.)], ἢ καθημερινὴ τροφή AS[262 (305 v.T.)] D + K

1031 *δίαιτα τοῦ ἀνθρώπου· τὸ φαγεῖν, τὸ πιεῖν (Iob 5, 3) g[διο67]AS[233 (275 v.T.)] LXX

1032 διαιτηταί· Ἀθήνησιν ἕτεροί τινες τῶν δικαστῶν, οἷς ἐπέτρεπον οἱ ἀμφισβητοῦντες τὰ ἐγκλήματα, καὶ αὐτοὶ διῄτων· εἰ δὲ μή, ἀνέπεμπον ἐπὶ τοὺς δικαστάς. οἱ δὲ περὶ ξ′ ἔτη γεγονότες διῄτων D

1033 *διάιττειν· διατρέχειν A[211 (253 v.T.)](v[63]). διανύειν (Cyr. quod unus 755, 12 Aub.)

1034 διαιτητής· κριτής (Br[152]). βασανιστής

1035 διαιτητός· ὁ μὴ κατὰ κλῆρον δικαστής D

1036 *διαιτωμένη· τρεφομένη AS[261 (304 v.T.)]

1037 διαιτός· κριτής

1038 *δίαιθρον· διαφανές. καθαρόν A[337 (380 v.T.)]. δίυγρον

1039 †δίαιτρον· δίοπτρον διαφανές

1040 διαίνεται· βρέχεται, ὑγραίνεται. διαχεῖται, ὑπὸ ὄμβρου βρέχεται D

1041 διὰ καλάμας ἄρνες· παρὰ Ῥοδίοις ἔριφοι οὕτως εἴρηνται ἐν νόμῳ τινὶ οἱ τὴν καλάμην τῶν σπερμάτων ἐπιβεβοσκημένοι D

1029 | cf. gl. Apost. 133; gl. Sir. 14, 15 **1030** τροφή Hdn. epim. 19; ἢ – cf. Su δ 884 **1031** gl. Iob **1032** cf. Σ″ (Ph δ 356. Su δ 887); Schol. Plat. leg. 920d; Poll. 8, 126; οἱ δὲ – Arist. Ath. pol. 53, 4; lex. Patm. 13 (LGM 143; ad Dem. 22, 27) **1033** EM 271, 33 | **1034** Su δ 886; EM 267, 3 |

1022 διαθηέονται ci. La. | n. gl. διαθρ. Kust. **1025** διαινετο· εβρεχετο (N 30) K **1025x** διαίνεσθαι le. gl. 1026 H: le. n. gl. sine expl. Voss. Hemsterh. Kust. (⟨διαιονᾶν⟩ Voss. Hemsterh.); incl. La. **1026** διαιολλᾶν H: Hemsterh.; διαιόλλειν ci. La. | ποικίλειν H: Mus. **1030** διαῖτα vel διαίτα H: accent. Mus. = testt. | διαγωγὴ τροφῆς H: La. = K (ἡ τροφή Hdn.) | ἡ K **1031** l. διαίτα H (K): Scal. | τοῦ οὐρανοῦ H (K[S]): Heins. = K[A]; om. K[g] | ad τὸ φ. τὸ π. Alex. fr. 273, 4 K.–A. (de Sardanapalo) cft. Mein. 1857, 606 **1032** ζ′ H: Mus. = pler. testt.; πεντήκοντα Σ″ **1033** διαιτεῖν H: διάττειν vel διαίττειν Guyet = K EM, διάϊττειν Cob. 1881, 372 **1036** διαιτομένη H: Mus. = K **1038** v. ll.: gll. 712 (2). 1039 | διαιδνον K **1039** v.l. gl. 1038 (Voss.) **1040** n. gl. διαχεῖται H: Voss. Kust. **1041** διακαλαμάσαρκες H: dist. Wil.*; -αρνες Mein. 1858, 563; ‘e lege de pauperie’ La.

1042 †διάκινον· δυσκίνητον. Κρῆτες
D **1043** διακαυνιάσαι· διακληρώσασθαι (Ar. Pac. 1081)· καυνὸς γὰρ ὁ κλῆρος (Cratin. fr. 207 K.–A.)
LXX **1044** *διὰ κενῆς· ματαίως (Ps. 24, 3) vg^{125}AS$^{304\ (347\ \mathrm{v.T.})}$Br^{39}
LXX **1045** *διακένῳ· κούφῳ (Num. 21, 5) AS$^{322\ (365\ \mathrm{v.T.})}$
1046 *διακεισομένων· διακειμένων (Cyr. in xii proph. 2, 188, 19) AS$^{218\ (260\ \mathrm{v.T.})}$
Hom. **1047** διακεκριμέναι· διακεχωρισμέναι (ι 220)
D **1048** διακεκρίσθω· ἀφοριζέσθω
Hom. **1049** διακέρσαι· διακόψαι (Br^{264}). παραβῆναι (Θ 8)
1050 *διακεχειρίσθαι· πορθεῖσθαι AS$^{309\ (352\ \mathrm{v.T.})}$
D **1051** διακεχλοιδώς· διαρρέων ὑπὸ τρυφῆς (Archipp. com. fr. 48, 2 K.–A.)
D **1052** διακίγκλισον· διάσεισον. κίγκλος δὲ ὄρνεον ἡ σεισοπυγίς (Ar. fr. 29 K.–A.)
D **1053** διακλιμακίσας· διαπαλαίσας. κλίμακες γὰρ καὶ κλιμακισμοὶ παλαίσματος εἶδος (Plat. com. fr. 132, 1 K.–A.)
LXX **1054** *διακλῶν· θρύπτων (Lam. 4, 4) AS$^{326\ (369\ \mathrm{v.T.})}$(vg^{139}Σ)
D **1055** διακλονῶν· διασείων. δονῶν
Eur. **1056** *διακναιομένων· διαπονουμένων AS$^{221\ (263\ \mathrm{v.T.})}$. φθειρομένων (Eur. Alc. 109)
D **1057** διακναισθέν· διαφθαρέν (Hippocr. mul. 1, 64 [8, 132, 4 L.])
Hom. **1058** διακοιρανέοντα· βασιλικῶς ἐπερχόμενον, ἢ ὡς κοίρανον διαπορευόμενον, διέποντα (Δ 230)
1059 *διακομισθείς· διελθών vg^{59}AS$^{202\ (244\ \mathrm{v.T.})}$Br^{132}Σ. βασταχθείς (Plat. leg. 905b) vg^{59}A$^{202\ (244\ \mathrm{v.T.})}$
Hom. **1060** διακοσμηθεῖμεν· διαταχθείημεν (Β 126)
D **1061** διάκονιν· δυσκίνητον. Κρῆτες

1043 E. Gen. p. 86 Mill. (EM 267, 18); Schol. Ar. 1081a. b; cf. Σ″ (Ph δ 332. Su δ 570) **1045** cf. Hdn. epim. 19 **1047** Schol. **1049** Ap. S. 58, 16; Schol. | **1052** EM 268, 1; διάσεισον Ph δ 335; ὄρνεον – Schol. Theocr. 5, 116/117c **1053** Σ″ (Ph δ 338. Su δ 583. E. Gen. p. 86 Mill. [EM 267, 16]); κλίμακες – Schol. Soph. Tr. 520 **1054** Σ δ 163 **1056** | Schol. Eur. **1057** Erot. δ 21 **1058** ἐπερχόμενον Schol. **1059** Σ δ 165 | **1060** Schol.

1042 v.l. gl. 1061 Schm. **1043** διακαυκανιάσαι H: HSt. Ind. = E. Gen. Schol. Ar.; διακαυνίσασθαι Σ″ **1049** ἐγκόψαι K **1050** διακεχειρεῖσθαι H (K^{S}): La. = K^{A} **1051** διακαχλοιδῶς H, διακεχληδώς Mus.: Schm. | διαρέων H: Mus. **1052** ἢ H: Phav. = EM | σεισοπύλης H: Mus. = EM (Schol. Theocr.) **1053** καίμακες H: Mus. = testt. **1054** διαθρύπτων K^{vg}Σ **1056** διακναιόμενον H (K^{S}): La. = K^{A} Schol. Eur. | διαπονούμενον H (K^{S}): La. = K^{A} | φθειρόμενον H: La. = Schol. Eur. **1057** διακνᾶσθαι· διαφθαρεῖν H: Schm. = Erot. **1058** κοίραγγ(ον) H (κοίραννον ed. 1521): Phav. **1059** διακοσμιθεὶς H: Phav. = KΣ | διαβασταχθεις K **1060** διακομισθείημεν H: Pears. 224. Alb. = Schol. | διαβασταχθείημεν H: La. = Schol. **1061** v.l.: gl.1042 | διακόνιν H; -ι^{o}n H (cf. acc.) an Mus. inc.; ‘crasso ingenio’ La.

1062 *διακονουμένων· ὑπηρετούντων ἢ ἀποκρίσεις τινὰς ἐκπληρούντων (Cyr. trin. 645,31) AS[156 (198 v.T.)]
1063 διακοπή· διαίρεσις. διαχωρισμός (Prov. 6,15) LXX
1064 *διακορεῖς· κεκορεσμένοι (Plat. leg. 810e?) (g[22])
1065 διακορεύει· τὴν κόρην διαφθείρει D
1066 διακορίζεται· διαπαρθενεύεται D
1067 †διακοινώνησον· διασείσθητι ἐν τῇ πορείᾳ. ἔνιοι πόνησον†
1068 διακονῆσαι· κατεργάσασθαι. ἀπολέσαι. βλάψαι D
1069 διακόνιον· μάζα ἢ ζωμός, καὶ ἡ κρηπὶς τοῦ πλακοῦντος (Pherecr. fr. 167,2 K.–A.), οἱ δὲ πέμματα ἐξαπτόμενα τῆς εἰρεσιώνης D
1070 διακονίς· ἐπὶ ὑφῆς ἱματίου ἀνωμάλου, ὅ φαμεν κονίζειν. καὶ ἄνθρωπος ὁ μὴ πυκνός D
1071 †διακονίς· διακόσμησις
1072 διακοσμησαμένω· διακοσμησάμενοι. δυϊκῶς
1073 διακορίζεσθαι· βλέπειν, ἀτενίσαι D
1074 διακεχλοιδέναι· θρύπτεσθαι D
1075 διακωχή· ὁ μεταξὺ χρόνος, καὶ διάστημα χρόνου (Thuc. 3,87,1) D
1076 *διακραδαίνοιντο· κινοῖντο (Cyr. ador. 68,272D M.). κραδαίνειν γὰρ τὸ κινεῖν AS[161 (203 v.T.)]
1077 Διακρεῖς· ⟨οὐ⟩ μόνον Εὐβοέων τινές, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναίων· καὶ τόπος τῆς Ἀττικῆς καὶ ἡ χώρα Διακρία, ἡ ἀπὸ Πάρνηθος εἰς †βαβυλῶνος D
1078 δι' ἄκριας· κατὰ τὰς ἀκρωρείας (ι 400) Ap. S.
1079 *διακριβοῦν· ἀκριβῶς σαφηνίζειν (2. Macc. 2,28) AS[175 (217 v.T.)] LXX
1080 διακριδόν· ἐν διακρίσει ἄριστον (Μ 103) Hom.
1081 διακριδὸν διαστάντος· χωρὶς ὄντος
1082 διακρινθέντας· χωρισθέντας (Υ 141) S[382] Hom.

1069 cf. Σ″ (Ph δ 344. Su δ 589) **1071** ?Su δ 595 **1073** cf. Σ″ (Ph δ 347. Su δ 597. E. Gen. p. 87 Mill. [EM 267,24]) **1074** Ph δ 337 **1077** | cf. Ph δ 348; lex. rhet. 242,14 **1078** Ap. S. 58,25 (**Π** ^{3} 10) **1080** E. Gen. p. 87 Mill. (EM 267,33)

1066 διακόρισται H (-κεκόρ- Mus.): Schm. **1067** e corr. gl. 1304/6 ortam esse cens. Schm., qui ci. διασαικώνισον· … δαπάνησον; διακωδώνισον· διάσεισον τὸν ⟨κώδωνα⟩ Cob. 1875,297. 1881,372 coll. gll. κ 4784. 4786 **1068** διακνῆσαι Kust., 'sed exspectes -κναισαι, cf. gl. ε 4841' La. **1069** ἱρεσιώνης H: Mus. = (Σ″) **1070** πυκν′( ) H: Mus.; cf. gl. 1061 | cf. Gow ad Theocr. 1,30 **1070–1** πυκνὸς διακονίς n. gl. διακόσμησις· ⟨διάθεσις⟩ Schm.; n. gl. διάκοσμος· ci. La. p. 508 **1073** διακουράζεσθαι Σ″ **1074** διακεχλιδέναι H: La. = Ph, cf. gl. 1051 **1075** διακόχλω H: Hemsterh. cf. gl. 1873 **1077** add. Mus. | ευοέων H: Mus. cf. e.g. SEG 5,25 I 46 | ἀθηναὶ H (ἀθῆναι Mus.): Schm.; Ἀθηναῖοι Palm. Vales. | n. gl. διακρία H: contin. Palm.; διάκρια testt. | εἰς βαβυλῶν(ος) H, -να Mus., ὑπὸ (ὑπὲρ Ph) Βραυρῶνα testt.; ἕως Βραυρῶνος Schm. 1857 (Ph. 12), ἕως Αὐλῶνος Ure, Orig. of Tyr. 312, cf. Philoch. **1078** ἀκρωρίας H: Mus. = Ap. S. **1080** διάκριδον H: accent. Mus. = E. Gen. **1081** l. διακρ. H: Mus. | χωρήσαντος H: Schm. **1082** διακριθέντες H: Alb. = K (Hom.) | χωρηθέντες H: Schm. = K (δια-)

Hom. **1083** διακρινθεῖτε· διακριθείητε, διαλυθείητε (Γ 102)

Hom. **1084** διακρινθήμεναι· διακριθῆναι, ⌊χωρισθῆναι (Γ 98) (Br^{386})

1085 διακρῖναι· διαχωρίσαι

1086 διακρινομένω· διακρινόμενοι. δυϊκῶς

1087 *διακρινομένων· μαχόμενων (AS$^{314\ (357\ \text{v.T.})}$)

Hom. **1088** διακρίνουσιν· *διαχωρίζουσιν (Β 475 v.l.) (A$^{370\ (413\ \text{v.T.})}$). μεσιτεύουσι

1089 *διάκρισις· διαίρεσις AS$^{255\ (297\ \text{v.T.})}$. φθορά. διάλυσις

D **1090** διακρότως· σκληρῶς. ἀποκρότως

1091 *διακρούεσθαι· ἐξωθεῖν. ἢ ὑπερτίθεσθαι, καὶ ἄλλοτε ἄλλως διαναβάλλεσθαι (Dem. 19, 168 . .) vg^{29}AS$^{159\ (201\ \text{v.T.})}$Σ

1092 *διακρουόμενοι· διαφεύγοντες (Cyr. in Esai. 70, 469D M.) S^{384}

1093 *διακρούσασθαι· ἀπορρῖψαι (Cyr. ador. 68, 961A M.) AS$^{357\ (400\ \text{v.T.})}$

Hom. **1094** διὰ κτῆσιν δατέοντο· τὴν οὐσίαν διεμέριζον (Ε 158)

Hom. **1095** διάκτορος· ἄγγελος, ἀπὸ τοῦ διάγειν τὰς ἀγγελίας· ἢ οἷον διατόρως καὶ σαφῶς διαλεγόμενος. ἄγγελος γὰρ ὁ θεός (ε 43 . .)

1096 *διάκτορος· εἰρηνικός (Β 103) AS$^{224\ (266\ \text{v.T.})}$(Br^{156})

1097 διάκτορσιν· ἡγεμόσι. βασιλεῦσιν

1098 *διάκτωρ· διάκονος, ἢ ἄγγελος, ἀπαγγέλλων g^{17}AS$^{275\ (318\ \text{v.T.})}$Σ

D **1099** διακυδόμεναι· διαχεόμεναι

1100 *διακυκῶσι· διαταράττουσιν (Cyr. trin. 545, 25 Aub.) vg^{38}AS$^{166\ (208\ \text{v.T.})}$Σ

D **1101** διακυνοφθαλμίζεται· διυποβλέπεται. διανεύει. ἢ ἀναιδῶς ἀνθίσταται (com. ad. fr. 187 K.–A.)

1102 διακυρίττεσθαι· ἀντιμάχεσθαι· κυρίως δὲ κριῶν

1103 *διακωδωνίσαι· δοκιμάσαι (AS$^{250\ (292\ \text{v.T.})}$Σ)

1104 *διακωδωνισθέντες· διαφημισθέντες g^{2}AS$^{152\ (194\ \text{v.T.})}$Br^{28}Σ· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων vg^{2}AS$^{152\ (194\ \text{v.T.})}$Σ καὶ χλευαζομένων S^{152} λαμβάνεται vg^{2}AS$^{152\ (194\ \text{v.T.})}$Σ

1084 Schol. **1088** cf. Schol. **1091** Σ δ 168; ὑπερτίθεσθαι cf. Schol. Dem. (349) **1094** Schol. **1095** Schol.; cf. Ap. S. 58, 17 | **1096** Schol. **1098** Σ δ 169 **1100** Σ δ 170 **1101** διυποβλέπεται cf. Ael. Dion. δ 17 (Ph δ 355) **1103** cf. Σ δ 171; E. Gen. p. 87 Mill. (EM 267, 31; ϱ) **1104** Σ δ 172

1083 διακριθῆται H (διακρινθῆτε Mus.): Alb. | διακριθείηται H: Mus. | διαλυθείηται H: Mus. **1084** l. διακριθήμεναι H: Biel. = K Schol. | διαχωρισθῆναι K **1085** διαχωρῆσαι H: Guyet. Voss. Biel. **1088** -ωσιν bis K (Hom.) **1089** διάμυσις H: Perg. Hemsterh. Kust. **1093** ἀπορρίψαι H: accent. Schm. **1094** l. διάκτησιν H: Mus. = Schol. | θυσίαν H: Salm. Heins. Voss. = Schol. **1095** ἄγγ. ὁ θ(εὸ)ς γράφεται H: Schm. **1096** διακτόρως H: Schm. = K (Schol.) | εἰρηνικῶς H: Schm. = K^{AS} (Schol.); εἰρηνικοῦ K^{Br} **1098** διακτορ (acc. inc.) H (διάκτορ Ald.): ed. 1521 = KΣ | ἀπαγγέλων H: Mus. = K **1102** διακυρήττεσθαι H: Mus. | κριῶ H: Mus. **1104** ἐπιτοπλεῖστον H: sep. La. = K; ἐπὶ πλ. Σ | διαπεζομένων H: Mus. = KΣ

1105 διακωμῳδῶ· διατραγῳδῶ D
1106 διακωνῆσαι· διακλύσαι· ἀπὸ τοῦ κωνῆσαι, ὅπερ ἐστὶν πίσσῃ χρῖσαι D
1107 †διάλ· τὴν ἔλαφον, Χαλδαῖοι D
1108 διαλαβεῖν· παλαιστρικόν τι D
1109 *διαλαβών· διαγινώσκων $A^{284\,(327\ v.T.)}S^{385}$. διαλλαγή· φιλία. ⌊διαχειρίσας S^{385}, δεξάμενος ($g^{19}S^{385}\Sigma$). ἀγαθός, ἔνδοξος. ⌊διαλλακτής· φιλιώτης $g^{23}AS^{203\,(245\ v.T.)}Br^{133}$, μεσίτης. διελών
{**1109** *διαλαβών· διαγινώσκων, διαχειρίσας, δεξάμενος, διελών}
{**1109a** διαλλαγή· φιλία}
{**1109b** ⟨δῖος·⟩ ἀγαθός, ἔνδοξος}
{**1109c** *διαλλακτής· φιλιώτης, μεσίτης}
1110 διαλάμπει· ὡραΐζεται (Cyr. in Ioh. 1,418,4) D
1111 [δι’ ἅλα· διὰ τῆς θαλάσσης]
1112 *δι’ ἅλα πορφυροειδῆ· διὰ τῆς μέλαινης θαλάσσης (Eur. Tr. 124) $AS^{220\,(262\ v.T.)}$ Eur.
1113 διάλας· τὰς δήλας καὶ φανεράς D
1114 διάλαυρος· οἰκία μεγάλη πανταχόθεν λαύραις διειλημμένη, ἡ λεγομένη περιάμφοδος D
1115 διαλεγδόν· διαφερόντως D
1116 διαλέγειν· ἀνακαθαίρειν, ᾗ δέον ἀπιέναι ἢ ἐκπλεῖν· ἀπὸ δὲ τῶν πεσόντων ἡ μεταφορά Att.?
1117 διαλέγεσθαι· ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν (Hyperid. fr. 202 S.) D
1118 διαληκᾶσθαι· διασύρειν. διαμωκᾶσθαι D
1119 διαλεκτικός· πολύλαλος
1120 *διάλεκτος· ὁμιλία, λαλιά $AS^{251\,(293\ v.T.)}$
1121 διαλαχόντα· κληρωσάμενα (Cyr. trin. 469,18 Aub.)
1122 *διάλλασσε· διάλυε $AS^{173\,(215\ v.T.)}$
1123 διαλελημμένων· διαδεδεμένων. ἢ διακρατουμένων ἑκατέρωθεν D

1108 cf. Schol. Ar. Equ. 262c **1109** δεξάμενος Σ δ 174 **1109b** φιλιώτης Σ δ 180 **1114** περιάμφοδος Paus. δ *11; ?Ph δ 365 (expl. ἄμφοδος ci. Erbse) **1117** Su δ 623; cf. Σ δ 177; Poll. 2,125 (cit. Hyperid.) **1118** | Ael. Dion. δ 18

1106 διακονίσαι H (-κων- Mus.): HSt. Ind. | διακλαῦσαι H: Salm. (?). Kust. | κονῆσαι H: Mus. | χρίσαι H: accent. Schm. tacite **1107** αἰάλ Sop. Brun. Kust. **1109** n. gll. διαλλαγή, διαχειρήσας, διαλλάκτης H: coniung. et sep. Perg., ut infra in { } praebetur | διαχειρήσας H: Voss. Kust. = (K^{S}) | διαδεξάμενος ΚΣ | διαλλάκτης H (K^{Br}): accent. Mus. | διελθών H: Schm. **1110** ὁραΐζεται H: Mus. **1111** ‘e gl. 1112 curtata’ La. **1112** μελάνης H (K): Mus. **1113** cf. Schulze QE 244,1. Danielsson Eran. 3,147. v. gl. 1138 **1114** ‘cf. τὰ διάλαυρα Klaffenb. 1936,383’ La. | διήλημμεν H: Mus. **1115** διαλεγδὼν H: Mus. **1116** οἷ δέον H: La.; οἱ δὲ Pears. 225. Kust. | πεσῶν H (-σσ- Mus.): La.| διαφορα H (-ά Ald.): Pears. Kust. Hemsterh. | cf. Wil. ad Ar. Lys. 720 **1118** διαληκμᾶσθαι H: Pears. 225. Alb. = Ael. Dion. | διακωμᾶσθαι H: Mus. = Ael. Dion. **1122** διάλασσε H (K): Mus.

1124 *διαλελοίπασιν· ἐπαύσαντο (Cyr. in xii proph. 1,36,5 ..) AS^{365} (408 v.T.)

LXX **1125** *διάληψιν· ἐνθύμησιν AS^{182} $^{(224\ v.T.)}$. ἢ γνῶσιν (2. Macc. 3,32) S^{182}(A^{183} $^{(225\ v.T.)}$)

1126 διάλειμμα· διάστημα

1127 *διαλείμματος· τοῦ διαχωρισμοῦ AS^{207} $^{(249\ v.T.)}$Σ(g^{108})

D **1128** διαληλιμμένη· ἠλειμμένη, κεχρισμένη

D **1129** διαλέξαι· διορύξαι

D **1130** διαλήξεις· [διαλέξεις] διαιρέσεις κλήρου (Antiph. fr. 64 Th.)

1131 διάλεξις· ὁμιλία

D **1132** διαλλαγαί· μεταβολαὶ καὶ διαλλάξεις, Λάκωνες ἐπὶ τῆς ἔχθρας

1133 διαλλαγῶ· διαχωρισθῶ

1134 δι’ ἀλλήλων· ...

1135 *†διαλλύος· ὁ ἀντὶ ἄλλου διακονῶν AS^{265} $^{(308\ v.T.)}$

LXX **1136** διαλογισμοί· ἀδολεσχίαι (Esai. 59,7)

1137 διάλογος· λόγος. ποίημα

D **1138** δίαλον· φανερόν

D **1139** διαλουφῶν· διατίλλων, ὀλούφων. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸ τίλλειν. οἱ δὲ τὸ ἐκλέγειν τῶν σπορίμων τὴν πόαν

D **1140** διαλύγισμα· διαπλοκή

1141 διάλυσις· διάκρισις. φθορά. διαχωρισμός (Plat. Gorg. 524b)

1142 *διαλυγίσαντες· κάμψαντες. περικλάσαντες AS^{266} $^{(309\ v.T.)}$

D **1143** †διαλαος· οἱ μὲν ἐπιμυλίδιον δαίμονα· ἄλλοι δὲ παιδιᾶς εἶδος, ἐν ᾗ διαλέγουσι τὰς ψήφους. βούλεται δὲ λέγειν ὁ Κρατῖνος (fr. 438 K.–A.) τὸν ἔσχατον τῶν πόρνων

1144 διαμαρτάνει· ἀποτυγχάνει (Plat. Theaet. 178a)

D **1145** διαμαρτυρία· δίκη τις ὁμοία τῇ παραγραφῇ· ταύτῃ δὲ ἐναντία ἡ εὐθυδικία

1146 *διαμαρτών· ἀποτυχών AS^{289} $^{(332\ v.T.)}$A^{343} $^{(386\ v.T.)}$, ἢ διασφαλείς (Dem. 24,48 ..) AS^{289} $^{(332\ v.T.)}$

1125 Σ δ 178 **1126** Σ δ 179 **1127** Σ δ 176; cf. E. Gen. p. 87 Mill. (EM 268,47) **1129** cf. Schol. Ar. Lys. 720 **1130** cf. Harp. 92,5$^{epit.}$ (Σ″ [Ph δ 372. Su δ 634]) **1143** | cf. Ph δ 375 **1145** Poll. 8,57

1126 διάλημμα H: Voss. Kust. = Σ **1127** διαλήμματος H (K^{g}; διὰ λ. Mus.): Kust. Alb. = K^{AS}Σ | διὰ τοῦ χωρισμοῦ H (διαχωρισμος K^{g}; -οῦ K^{AS}Σ): Kust. Alb. **1128** ἠλιμμένη H: Schm. **1130** l. διαλέξεις H: Mus. = (Harp.) | incl. Ald. **1132** καὶ διαλέξεις H: G. Dind. | ⟨καὶ⟩ ἐπὶ ci. La. **1135** contin. H: n. gl. Mus. | v.l. gl.1163 | διαλλοῖος Alb. = K^{A} **1136** ἀδολεσχία H: Mus. **1138** v. gl. 1113 **1139** διολουφῶν Salm. Pears. 225. Kust., coll. gll. 1877. o 636 | ὀλούφειν γὰρ οἱ Mus.; ὀλούφων del. ut emend. le. Schm. **1142** διαλυτίσαντες H (K): HSt. Ind. **1143** διαλαὸς H; διαλο(ι)ας Kock; le. partis alt. διάλογος πόρνων Ph | παιδείας H: Meurs. De lud. Gr. p. 11 = Ph. cf. Arist. pol. 1268b17 **1144** διατυγχάνει H: Pears. 225. Voss.

1147 *†διάμαστος· θεός A[256 (299 v.T.)]. καὶ διάματος S[256]
1148 διαμάττειν· διαφυρᾶν τὰ ἄλφιτα πρὸς τὸ ποιῆσαι μάζας (Ar. Av. 463?)
1149 *διαμάχη· μάχη (Plat. leg. 633d) AS[272 (315 v.T.)]
1149x [διαμελεοί· οἰκέται]
1150 διαμαξαμένη· διασμηξαμένη. διαψησαμένη D
1151 *†διαμελεοί· οἰκέται AS[267 (310 v.T.)]
1152 *διαμέλλει· ἀναβολῇ χρῆται (Cyr. trin. 438,37 Aub.) AS[240 (282 v.T.)] Σ
1153 διαμεμετρημένην ἡμέραν· ἐπὶ τῶν μεγάλων δικῶν τὴν ἡμέραν ἐμέριζον εἰς διαστήματα (Dem. 19,120) D
1154 διάμεσοι· οὕτως ἐλέγοντο παρὰ Ἀθηναίοις οἱ μέσοι τῶν πλουσίων καὶ πενήτων D
1155 †διαμέστας· ἀλαζόνα, ἐξαλλάκτην
1156 διάμετρος· ὄργανον γεωμετρικόν (Ar. Ran. 801). καὶ τὸ διδόμενον εἰς ἀπουσίας λόγον τοῖς τοὺς σιτικοὺς καρποὺς μετροῦσιν D
1157 διαμετρητῷ· διαμεμετρημένῳ (Γ 344) Hom.
1158 *διαμευστάς· ἀλαζόνας (AS[257 (300 v.T.)])
1159 διαμῆσαι· διαθερίσαι. ⌊διακόψαι, διατεμεῖν A[398 v.T.] D
1160 διάμησε· διέκοψε, διέτεμε. διεθέρισε (Γ 359) Hom.
1161 *διαμευτής· ψεύστης, ἀπατεών A[345 (388 v.T.)]
1162 διαμηρίσαι· τοῦτο καὶ ἐπὶ παίδων ἀρρένων (Ar. Av. 706) καὶ θηλειῶν (ib. 669) ἔλεγον D
1163 διάμοιος· ὁ ἀντ' ἄλλου διακονῶν D
1164 *διαμοιρᾶσαι· διαμερίσαι (Eur. Hec. 1077 ..) AS[219 (261 v.T.)] Eur.
1165 διαμοιρωμένα· διαιροῦσα, καὶ διαμερίζουσα D
1166 *διαμπάξ· διόλου vg[62]AS[208 (250 v.T.)]Br[76]Σ, καθόλου AS[208 (250 v.T.)], διηνεκῶς (Eur. Bacch. 994). ἐξεναντίας

1150 | Ph δ 377 **1152** Σ δ 182 **1153** cf. Arist. Ath. Pol. 67,3–4; Harp. 92,13[epit.] (Σ " [Ph δ 384. Su δ 651]); Schol. Aeschin. 2,126 (275); (Poll. 4,166) **1157** Schol. **1159** διακόψαι Σ δ 183; Ap. S. **Π** 3 6 **1160** διέκοψα gl. P. Oxy. 3206, ii 6; – διέτεμε Schol. **1165** Su δ 662 **1166** διόλου Σ δ 184; Ep. Hom. An. Ox. 2,357,19; lex. can. Ioh. Damasc. 60,31; διόλου et διηνεκῶς – lex. αἱμ. δ 13; EM 268,40

1147 διάματος K[S]; v.l. agn. Kust.; 'fuit διαλλακτής (deus conciliator)' La. | incl. La. **1149x** del. Mus., dittogr. gl. 1151 **1150** διαμαψαμένη H: Heins. Kust. = Ph **1151** h.e. διάκονοι La. **1155** v.l. gl. 1158 (Voss. Hemsterh.) | ἀλαζῶνα H **1156** 'εἰς ἀπ. λόγον pro iactura quae in demetiendo frumento fit' La. **1158** v.l.: gl. 1155 | ἀλαζῶνας H: Schm. tacite; αλαζων K **1159** διατμηξαι K | διατελεῖν H: Kust. Arnald. Lect. 39 = K **1161** διαμέττης H: Schm. = K **1162** διαμηρῆσαι H: Mus. | θηλείων H: accent. Pears. 225 **1163** v.l.: gl. 1135 | 'ad μοιτον, *mutare*?' La.; 'fort. διαμοιβός' LSJ **1164** διαμοιράσαι H: accent. Schm. tacite **1165** διαμοιρώμενα H: accent. Mus. = Su (-νη) | διαίρουσα H: accent. Mus. = Su | μερίζουσα Su **1166** n. gl. διηνεκῶς H: contin. Voss. Kust.

1167 διαμπείρας· διακεντήσας

Hom. **1168** *διαμπερές· διόλου g^{77}S^{386}Br^{77}Σ. †παραγύρως. σαφῶς. τελείως διαμπάξ (Ε 112)

1169 *διαμπερέως· σαφῶς. τελείως (Hes. fr. 280, 3) A(S)$^{258\ (301\ \text{v.T.})}$

D **1170** διαμύθησις· παραλογισμός

D **1171** διαμυλλαίνειν· χλευάζειν. ἐπὶ τοῦ τὰ χείλη διαστρέφειν διαμωκᾶσθαι

D **1172** διαμπερονήσει· διατρήσει· διατμήσει. διακόψει. διακεντήσει. προσηλώσει

Hom. **1173** δια[μ]πραθέειν· διαπορθῆσαι (Η 32)

1174 †διαμφάδιον· ἀλλοῖον AS$^{259\ (302\ \text{v.T.})}$

D **1175** διαμφίδιον μέλος· ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχωρισμένον. ἀμφὶς γὰρ χωρίς. Αἰσχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ (555)

1176 *διαμώμενοι· διασκάπτοντες (Thuc. 4, 26, 2) g^{79}Σ

Eur. **1177** *διαμῶσαι· ζητοῦσαι (Eur. Bacch. 709) AS$^{222\ (264\ \text{v.T.})}$

Hom. + D **1178** δῖαν· *μεγάλην ἢ ἔνδοξον (Β 615) AS$^{339\ (382\ \text{v.T.})}$. τὸν οὐρανὸν Πέρσαι (Hdt. 1, 131, 2). καὶ τὴν νῦν καλουμένην Νάξον (λ 325)

D **1179** διᾶναι· σμῆξαι. πλῦναι

D **1180** διανακωχή· διανάπαυσις, οἷον ὁ μεταξὺ χρόνος

Hom. **1181** *διάνδιχα· διαφερόντως. ⌊χωρίς S^{227}. ἢ ⌊διχῶς (Α 189) g^{113}AS$^{227\ (269\ \text{v.T.})}$Br^{83}

D **1182** διαναυσ⟨θλοῦσθ⟩αι· διαπλεῦσαι

1183 †διανδής· πολυχρόνιος. Κρῆτες

1184 *διανεῖμαι· διαδοῦναι (Cyr. ador. 68, 873A M.) vg^{53}AS$^{188\ (230\ \text{v.T.})}$

D **1185** διανεκές· διὰ παντός (Plat. Hipp. mai. 301b)

1186 *διανέμεται· μερίζεται (Cyr. ador. 68, 956C M.) AS$^{164\ (206\ \text{v.T.})}$

N. T. **1187** *διανεμηθῇ· διαδοθῇ (Act. 4, 17) AS$^{360\ (403\ \text{v.T.})}$

1168 διόλου Σ δ 185; Tim. lex. δ 14 (Σ'' [Ph δ 388. Su δ 661]); E. Gud. 358, 20; διόλου et διάμπαξ Schol.; E. Gen. p. 87 Mill. (EM 268, 43); διάμπαξ Erot. δ 14 **1171** E. Gen. p. 87 Mill. (EM 268, 55); – διαστρέφειν Schol. Ar. Vesp. 1315a; cf. Poll. 2, 90 **1173** Schol. **1175** διαπαντὸς κεχωρισμένον Schol.^{M} Aesch. 555b **1176** Σ δ 187; Schol. Thuc. *b* **1178** μεγάλην Schol. B; καὶ – Schol. λ 325a **1181** διχῶς Ap. S. **Π** ^{3} 2; Schol.; Su δ 665 (Δ) **1185** Schol. Plat. (24) (Diogen.)

1167 ft. διαπείρας cf. gl. 1206 (Schm.), sed cf. gl. α 3775 (Alb.) **1168** διατόρως Kust. **1171** gl. 1587 cft. Alb. **1172** διαπερονήσει Salm. | -τμήσει v. ad gl. 540 **1173** διαμπραθέειν H: Kust. = Schol. cf. gl. 1236 **1174** v.l. gl. 1175 | ἀλλοιὸν H: accent. Mus. | μέλος add. K **1175** v.ll.: gll. 888. 1174. ?1439 | l. διαμ. H: Alb. | ἀλλοιὸν H: accent. Mus. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. | δεσπότῃ H: Mus. **1176** expl. διϊστάντες H: La. = K testt. **1177** 'Peccatum grammatici ἀμάω et μάω confundentis' G. Dind. Thes. 2, 1234A **1178** contin. H: n. gl. Mus. | δίαν H: accent. Kust. = Scholl. **1179** διάναι H: accent. Schm. **1180** διανκυν H, sscr. ad fin. vel χ (?χον) vel ᾽: La.; gl. 1075 cft. Pears. 225 **1182** διαναῦσαι Aeol., cf. gl. ν 115 et διανάω; διαναυσ⟨θλοῦσθ⟩αι La. **1183** αἰανής Lob. Paral. 162, 14 **1185** διανεκῆ Plat. **1186** διαμεριζεται K **1187** διανεμεθῆ H (K^{A}): Alb. = K^{S}

1188 διανεύει· στρέφει, κυκλεῖ
1189 διανείμαντε· διανείμαντες. δυϊκῶς
1190 *διανηξάμενοι· διακολυμβήσαντες v(g)^{35}AS$^{165\ (207\ \text{v.T.})}$. διαπερ-
άσαντες (Cyr. in Ioh.1,365,10) S^{165}
1191 διανίζει· κρουνίζει. *διακλύζει. πλύνει AS$^{346\ (389\ \text{v.T.})}$
1192 *διανίζεται· νίπτεται. καθαίρεται AS$^{214\ (256\ \text{v.T.})}$(vg^{65}Σ)
1193 διάνιον· κονία D
1194 διανοητικόν· …
1195 *διανοηθείς· μεταμεληθείς. ἐνθυμηθείς (Gen. 8,21) AS$^{298\ (341\ \text{v.T.})}$ LXX
1196 διανοοῦμαι· λογίζομαι D
1197 *†διαντεθῆναι· τελειωθῆναι AS$^{260\ (303\ \text{v.T.})}$
1198 *διανυκτερεύοντες· ἀγρυπνοῦντες πᾶσαν τὴν νύκτα AS$^{158\ (200\ \text{v.T.})}$
1199 *διανυσθῆναι· τελειωθῆναι g^{80}AS$^{198\ (240\ \text{v.T.})}$Br^{127}Σ
1200 διαξιφίσασθαι· ξίφεσι διαγωνίσασθαι ⟨κυρίως· ἤδη δὲ⟩ καὶ D
⟨τὸ⟩ μαχέσασθαι (Ar. Equ. 781)
1201 διὰ πάντων κριτής· Βοηθός φησι ἐν τοῖς περὶ Πλάτωνος D
(fr. 2 Dyck), ὅτι ὁ νομοθέτης ἐκέλευσε τοῖς κρίνουσιν γράφειν τὰ κεφάλαια ἕκαστον (Plat. rep. 580a)
1202 διαπαρθενεύει· φθείρει κόρας D
1203 *διαπαρατριβαί· ἐνδελεχισμοί, ⸤ἐνδελέχειαι (1. Ep. Tim. 6,5) N. T.
vg^{57}AS$^{195\ (237\ \text{v.T.})}$Br^{125}Σ
1204 διαπατταλευθήσει· τρόπῳ βύρσης διαταθήσῃ παττάλοις (Ar. D
Equ. 371)
1205 διαπεπαρμένον· τοῖς ἥλοις πεπηγμένον D
1206 *διαπείραντες· διακεντήσαντες (4. Macc. 11,19) AS$^{194\ (236\ \text{v.T.})}$ LXX
Br^{124}(Σ)
1207 διαπέπλιχε· διαβέβηκε· πλίγματα γὰρ βήματα D
1208 διαπεπλιχώς· διεστώς. κεχηνώς (Hippocr. mul. 2,167 D
[8,346,1 L.]?)
1209 *διαπερᾶναι· τελειῶσαι (Plat. leg. 625b?) Σ(vg^{54}AS$^{190\ (232\ \text{v.T.})}$Br^{115})

1190 Su δ 670 **1192** Σ δ 189 **1199** Σ δ 190 **1200** EM 269,21 **1203** | Σ δ 192 **1204** EM 269,23; cf. Schol. Ar. Equ. 371a I (Su δ 685) **1206** Σ δ 195 **1209** Σ δ 194

1188 ad διανεύει cf. Conom. 1964,33 | τρέφει H: HSt. Ind. **1189** διανείματε H: Mus. **1192** διανίπτεται ΚΣ | καθαρίζεται K^{vg}Σ **1193** ‘a διαίνω, κονία h. l. est lixivum’ La. **1195** contin.: n. gl. Mus. **1197** v.l. gl. 1199 (Pears. 225. Kust.) **1199** v.l.: gl. 1197 **1200** διαξιφήσασθαι H: Mus. = EM | add. Schm. = EM **1201** contin.: n. gl. Mus. | ἕκαστα Pears. 225 **1203** διαπεριτριβαὶ H: Voss. Pears. Vind. ep. Ignat. p. 428a, coll. ord. = ΚΣ | ἐνδελεχησμοὶ H: Mus. | ἐνδελεχειαί H: accent. Biel. = K^{Br}Σ **1204** διαπαττα-λευθείσῃ H (-θησῃ testt.): Bentl. in Pears. xxxiv, coll. Ar. | διατεθείσῃ H: Bentl. Pears. 226 = testt. **1206** διαπεράναντες K^{Br}Σ **1207** διαπέπληχε H: Kust. Arnald. Lect. 40 | πλήγματα H: Kust. Arnald.; cf. Hansen ad gl. π 1807 **1208** διαπεπληχὼς H: Kust. Arnald. **1209** διαπεράναι H: accent. Schm. = Σ | -ας bis K

1210 *διὰ περιόδων· διὰ κύκλων AS[324 (367 v.T.)]
D **1211** διαπεττεύων· μεταφέρων· μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν πεττῶν
D **1212** διαπεττεύεσθαι· πεττοῖς ἀποπαῖξαι. ἤδη δὲ καὶ τὸ συντελέσαι
D **1213** διαπερδικίσαι· διαλινῆσαι. καὶ διαφυγεῖν (com. ad. fr. *313 K.–A.)
1214 διαπεπλίχθαι· διηλλάχθαι τὰ σκέλη, καὶ ἀντιβαίνειν
1215 †διαπνεύστας· παραλογιστικῶς
D **1216** διαπέφλοιδεν· διακέχυται
D **1217** διαπεφρούρηται βίος· Αἰσχύλος Φρυξίν (fr. 265 R.) οἷον ἡ διὰ τοῦ βίου φρουρὰ συντετέλεσται, ἢ διελήλυθεν ὁ χρόνος
1218 *†διαπέφροιδεν· †ἐγείρει. διακέχυται AS[268 (311 v.T.)]
1219 †διαπεφρυκέναι· διεσκέφθαι. καὶ καθεωρακέναι
D **1220** διαπηνηκίσαι· διακεφαλαιῶσαι. πηνήκη γὰρ γένος περικεφαλαίας. οἱ δὲ τὸ ἀπατῆσαι, ἀπὸ τῆς πηνήκης (Cratin. fr. 304 K.–A.)
LXX **1221** *διαπεφωνήκαμεν· ἀπωλόμεθα (Ezech. 37,11) AS[317 (360 v.T.)](vg[132])
D **1222** διαπιδύει (Hippocr. nat. puer. 21 [7,512,12 L.]) · … διαπηδᾷ (Hippocr. hum. 11 [5,492,4 L.]) · …
D **1223** διαπίνειν· προπίνειν. Ἐπιγένης (fr. 8 K.–A.)
1224 *διαπληκτίζονται· διαμάχονται (v)g[39]AS[167 (209 v.T.)]Σ, φιλονεικοῦσι AS[167]
D **1225** †διαπλήσσειν· διέλκειν. διαπλέκειν
Ap. S. **1226** διαπλήσσοντες· διασχίζοντες (Ψ 120)
D **1227** διαποδίζων· βασανίζων, ἐπιμελῶς ἐξετάζων
1228 †διαποδισμός· εἶδος ὀρχήσεως, ἢ ἁλμοῦ
1229 *†διαπονδαρίζει· διαναβάλλεται, διαναρρίπτει (com. ad. fr. *314 K.–A.) AS[297 (340 v.T.)]

1213 EM 269,37; διαφυγεῖν cf. Su δ 911 **1214** cf. Ph δ 402 **1220** cf. Paus. δ 12; Σ'' (Ph δ 406. Su δ 698. E. Gen. p. 87 Mill. [EM 269,31]); πηνήκη Poll. 2,30 **1223** Poll. 6,19; Moer. δ 15 H. (uterque om. cit.) **1224** Σ δ 196 | **1226** Ap. S. 58,18 **1227** EM 269,25

1211 μετῆ ται H: Mus. | ἐπὶ H: Mus. **1212** ἀποπέξαι H: Phav. **1213** διαπερδικῆσαι H: Mus. = EM; διεκπερδικίσαι Schm. = Su | διαλαλῆσαι H (EM): Mein. FCG 4,634 **1214** διαπεπλέχθαι H (διαπεπάχθαι Ph): Kust. Alb. **1215** διαμεύτας· παραλογιστικούς post Alb. (-τας nomin. Dor.) La., coll. gl. 1161 **1216** gl. 1218 cft. Pears. 226; de themate *φλειδ-, grad. ἔφλιδον [gl. ε 7504], πέφλοιδα plura La. p. 504–5 **1217** l. διαπ. H: Mus. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. | φθορὰ H: Scal. Salm. Brun. **1218** διαπέφρυδεν H (K[S]): La. = K[A] **1219** διαπεφυκέναι Toup (prob. Thes. 1393B; 'non intellego' La.) | διεσκάφθαι H: Perg. Brun. Kust. **1220** διαπηνηκῆσαι H (-νικῆσαι Ph, -νικίσαι Su): Mus. = (Paus.) E. Gen.; ad -πηνηκ- v. Lautensach 1913,208 **1221** ἀπολλώμεθα H (K[S]; απολομεθα K[A]): Mus.; απολωλαμεν K[vg] **1222** διαπηδύει H: Voss. | 'διαπηδᾷ non expl. sed v.l. lemmatis, cf. Littré Hippocr. 7,512' La. **1223** διαπινεὶν H: accent. Mus. = Moer. | προπίναν H: Mus.? Ald. = Moer. | περιγένης H: Ruhnk. in Alb. Auct. **1225** διαπλέκειν ad διαπλίσσειν ref. Alb. **1227** gl. α 4510 cft. Alb. **1228** v.l. gl. 1952 (Schm.) **1229** διασπονδαριζει K; h.e. διαπυδαρίζει (Bentl. in Pears. xxxiv) | διαναρρίπτεται H: La.; διαρριπτει K

1230 *διαπονηθείς· λυπηθείς (Act. 16, 18) AS$^{361\ (404\ \text{v.T.})}$ N. T.
1231 *διαπόρησις· ἀμφιβολία AS$^{249\ (291\ \text{v.T.})}$(v^{5}Σ), ἀπορία AS$^{249\ (291\ \text{v.T.})}$
1232 *διαπορθμεῦσαι· πραιδεῦσαι. ⌊διαπερᾶσαι (Hdt. 5, 52, 4) S^{392}
1233 *διαπορθμεύων· διακομίζων (Cyr. in xii proph. 2, 168, 3) vg^{4}AS$^{153\ (195\ \text{v.T.})}$(Σ)
1234 διαπρήσσειν· κατεναντίον διελθεῖν. καὶ τάσσειν. ἢ ⌊σπεύδειν A$^{313\ \text{v.T.}}$ D
1235 διαπορπακίσαι· ⟨τὸ⟩ διὰ τοῦ πόρπακος, τῆς λαβῆς, [τὸ] διενεῖραι τὴν χεῖρα D
1236 *διαπραθέειν· ἐκπορθεῖν (Η 32) AS$^{269\ (312\ \text{v.T.})}$ Hom.
1237 *δι' ἀπορήσεων· δι' ἀμφιβολιῶν AS$^{185\ (227\ \text{v.T.})}$
1238 *διαπρέπειν· διαφέρειν AS$^{200\ (242\ \text{v.T.})}$Br^{129}Σ προκόπτειν (Cyr. in xii proph. 1, 62, 22 ..)
1239 *διαπρεπής· ἔκδηλος, ἐπίσημος (Cyr. in xii proph. 1, 3, 7 ..) vg^{50}AS$^{180\ (222\ \text{v.T.})}$Br^{99}Σ
1240 *διαπρέψας· λαμπρὸς φανείς vg^{145}AS$^{350\ (393\ \text{v.T.})}$
1241 διαπρήσσουσα· διατέμνουσα, διασχίζουσα (Α 483) A$^{273\ \text{v.T.}}$ Hom.
1242 διαπρίζει· διαπερᾷ
1243 διαπρίεται· †διαγοράζει. μαίνεται D
1244 *διαπρήσσει· τάσσει. ἀπατᾷ, ψεύδεται AS$^{270\ (313\ \text{v.T.})}$. διαπερᾷ
1245 διαπρήσσοντες· διατέμνοντες, καὶ διαπερῶντες (Q. S. 9, 443)
1246 *διὰ πρό· ⟨δι'⟩ ὅλου AS$^{241\ (283\ \text{v.T.})}$, διαμπάξ (Ε 282) S^{241}, διηνεκῶς
1247 διὰ πρό· διαμπάξ. δι' ἐναντίας
1248 διὰ πρὸ δέ· διαμπάξ, δι' ὅλου (Ν 388) Hom.
1249 διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς· διῆλθε δὲ καὶ δι' αὐτῆς (Δ 138) Hom.
1250 διαπρύσιον· *διαπορεύσιμον, μακρόν S^{189}, διὰ πάντων διεξιόν (Ρ 748). ἐξάκουστον AS$^{189\ (231\ \text{v.T.})}$Σ, μέγα (Θ 227) Σ. διάτονον (Σ?) K + Ap. S.
1251 *διαπτάντος· πετασθέντος (Sap. 5, 11) vg^{47}AS$^{172\ (214\ \text{v.T.})}$ LXX

1231 Σ δ 239 | **1233** Σ δ 200 **1236** lex. Hom. δ 192; cf. E. Gen. p. 87 Mill. (EM 269, 18) **1238** Σ δ 201 | **1239** Σ δ 202 **1244** διαπερᾷ Ap. S. **Π** ^{3} 7 **1249** Schol. **1250** διὰ – μέγα Σ δ 203; ἐξάκουστον Apion 231, 7 L.; ἐξ. μέγα Schol.; διάτονον Ap. S. 58, 23

1230 spat.ιαπονηθεὶς H: δ ins. Mus. **1231** διαπορρησις K^{A}, διαφόρησις Σ (exc. B [c. ord.]) **1232** πραιδεῦσαι ad διαπορθῆσαι ret. Pears. 226. Kust. Hemsterh. | διαπεράσαι H: accent. Schm. **1235** διαπορπακίσσαι H: HSt. Ind. | τὸ trsp. La. | τῆς λάβης glossema esse cens. Alb. | δισυείρηται χεῖρα H: Mus. **1237** ἀπορρήσεων H (K): Alb. | διαπ.· [δι]ἀμφ. Pears. 226, coll. gl. 1231 **1240** λαμπρως K **1241** διαπρήσουσα H: Mus. = K **1243** διατονθρύζει ci. La.; διαγομφίζει LSJ Suppl. | 'μαίνεται scl. dentibus frendet' La. **1245** 'v.l. gl. 1226?' La. | διαπρίσσοντες H: Mus. | διαπερόντες H: Mus. **1246** προόλου H: Mus. = K **1247** δάμναξ H: Mus. **1248** διάμπαξ H: accent. Mus. **1249** δεήσατο H: Mus. = Schol. **1250** n. gl. διαπάντων, H: contin. διὰ πάντων Mus. = K; διαπαντὸς vel διὰ π. Σ | δεξιὸν H (Σ'', δεξιοῦ Σ): Kust. Bos. Anim. p. 125 = K **1251** διαπάντος H (K^{v}): Ald. = K^{gAS}

1252 διαπταῖσαι· σφαλῆναι (Cyr. in Ioh. 2, 712, 27)
1253 †διαπτεῖν· ὁρμᾶν
D 1254 [διαπτύς] διαπτερῶσαι· ἀνευρῦναι. διαστῆσαι (Hippocr. acut. 16 [2, 350, 3 L.])
1255 διάπτυε· διαπτύει· ...
D 1256 διαπύλιον· τέλος τι παρ᾽ Ἀθηναίοις οὕτω ἐκαλεῖτο
1257 *διαπυνθάνεται· ἐρωτᾷ (Cyr. in Ioh. 3, 18, 17 ..) vg[55]AS[193 (235 v.T.)] Br[122]Σ
D 1258 διαπυρισθέντα· διοργισθέντα
1259 *διαπρύσιος· μέγας, διαβόητος vg[27]AS[155 (197 v.T.)]
1260 *διάπυρος· θερμός (Eur. Cycl. 631) g[δει 42](AS[271 (314 v.T.)])
1261 διαρθροῦν· ὁμολογεῖν
1262 *διαρθρούμενον· ἀκριβούμενον vg[64]AS[210 (252 v.T.)]
1263 *διαρθροῦν· διαδηλοῦν (Cyr. ador. 68, 252A M.) S[396]
D 1264 διαριθμουμένην· διαλογιζομένην
D 1265 διαρικνοῦσθαι· ἐπὶ σχήματος ὀρχηστικοῦ τίθεται. ὁτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ συνεστράφθαι (Cratin. fr. 234 K.–A.)
D 1266 διάρινον· τὸ σίναπυ
1267 *διαριπίζεσθαι· διακοντίζεσθαι AS[247 (289 v.T.)]
1268 διαρκές· ἀρκέσαι [μὴ] δυνάμενον
D 1269 διαρκέσαι· βοηθῆσαι (Cyr. in Esai. 70, 1232D M.) [διαρκές]
D 1270 *διαρκῆ· ὠφελοῦσαν AS[354 (397 v.T.)] ἢ ἐξαρκοῦσαν (Dem. 3, 33?)
D 1271 διαρκέστατοι· πλήρεις, ἀνενδεεῖς
1272 *διαρκῶς· ἀσφαλῶς, δι᾽ ὅλου AS[283 (326 v.T.)], ἀρκούντως vg[48]AS[176 (218 v.T.)]. δαψιλῶς vg[48]AS[176 (218 v.T.)]Σ. ἱκανῶς (Cyr. in Ioh. 1, 690, 9 ..) g[128]
1273 δίαρμα· κούφισμα
D 1274 Δι᾽ Ἅρματος· τόπος ἐν Πάρνηθι τῆς Ἀττικῆς (com. ad. fr. 1059, 5–6 K.–A.)
1275 διάρογχας· τὰ μεταξὺ τῶν ἐπιδέσεων διαστήματα (Hippocr. off. med. 7 [3, 290, 1–292, 2 L.] de ἐπιδεσέων natura tractat)

1257 Σ δ 204 **1259** EM 269, 12 **1260** cf. Su δ 722 (Δ) **1265** (Poll. 4, 99) **1272** δαψιλῶς Σ δ 205 **1274** cf. lex. rhet. 212, 16 **1275** Erot. δ 10

1252 διασπᾶσαι H (accent. Mus.): Kust. Hemsterh. Biel. **1253** v.l. gl. 1402 (Kust. Hemsterh.) **1254** διαπτύσαι H (αι sscr. sed m. pr. ut vid.); incl. La. ut dittogr. gl. 1255 **1255** duo le. sine expl. dist. Schm. **1256** διαπυλών H: Scal. Salm. Vales. **1257** διερωτᾷ K[gBr] **1259** διαπύρσιος H: Sop. Guyet. Salm. al. = K (EM) **1261** διάρθρουν H: accent. Mus. **1265** ὅταν H: Mus. **1266** συνάπυ H: Schm. tacite **1267** διαρριπιζ- K[A] **1268** διαρκεῖς H: Schow 214 n. 1 coll. gl. 1269 | incl. Heins. Pears. 226. Kust. | δυνάμενοι Mus. **1269** διαρκῆσαι H: G. Dind. | διαρκές esse correct. le. gl. 1268 agn. Schow post Alb. **1274** διάρματος H: Heins. Palm. = lex. rhet.; cf. gl. α 7897 | παρνήθη H (πάρνιθι lex. rhet.): Mus. **1275** διαροχάς Heins. Brun. = Erot. | cf. gl. 1303

1276 vacat
1277 διαροθεῦντα· διασοβοῦντα D
1278 διαρραίσει· διαφθερεῖ (I 78) Hom.
1279 διαρραισθέντος· διαφθαρέντος (Greg. Naz. c. 2,1,1,189 [37, 984,9 M.]) Greg. Naz.
1280 *διαρραῖσαι· διαφθεῖραι (B 473) g^{89}AS$^{232\ (274\ \text{v.T.})}$Br^{411}Σ Hom.
1281 διερραῖσθαι· διεφθάρθαι D
1282 διαρραίειν· διαπορθεῖν D
1283 *διαρρεῖν· διαχεῖσθαι (Hippocr. dent. 25 [8,548,4 L.]) vg^{43}AS$^{171\ (213\ \text{v.T.})}$Σ
1284 *διαρρέοντες· χαῦνοι, καὶ διαλελυμένοι (AS$^{177\ (219\ \text{v.T.})}$)
1285 *διαρρέουσα· τρυφηλή S^{398}(g^{90}Σ)
1286 *διαρρέουσαι· διαφθείρουσαι S^{399}
1287 *διαρρήδην· φανερῶς vg^{40}AS$^{168\ (210\ \text{v.T.})}$Br^{73}Σ. σαφῶς (Greg. Naz. or. 21,33 [35,1121C M.]) vg^{40}Σ Greg. Naz.
1288 *διαρρήκτας· ἐπίβουλους AS$^{321\ (364\ \text{v.T.})}$
1289 διαρρήξας· συντρίψας. σχίσας (Ev. Marc. 14,63) N. T.
1290 *διαρρήξωμεν· ἀπορρίψωμεν (Ps. 2,3) S^{401} LXX
1291 *διαρρυῆναι· διαφθαρῆναι vg^{130}AS$^{311\ (354\ \text{v.T.})}$
1292 διαρρύτους· διηντλημένους D
1293 διαρτᾶν· διασείειν καὶ ἀπαρτᾶν
1294 *διαρτᾷ· κρεμνᾷ. ⌊διαρμόζει AS$^{282\ (325\ \text{v.T.})}$
1295 διαρταμῆσαι· διελεῖν, κατακόψαι D
1296 διάρτασον· διάστειλον (Aesch. fr. 318 R.) D
1297 διαρτίζων· ἀρτία καὶ συνετὰ φθεγγόμενος D
1298 *διαρτίσαι· ἀναπλάσαι (Iob 33,6?) vg^{73}AS$^{246\ (288\ \text{v.T.})}$Σ LXX
1299 *διαρτωμένων· καταρτιζομένων g^{104}AS$^{238\ (280\ \text{v.T.})}$Σ
1300 διαρύτειν· ἀντλεῖν D
1301 διάρχοι· οἱ Ἑλληνοδίκαι D

1278 Schol. **1280** Σ δ 208; Schol. **1283** Σ δ 209 **1285** Σ δ 210 **1287** Σ δ 211; lex. Greg. or. 161,13 (LGM 174,13); lex. αἱμ. δ 11; eclog. An. Ox. 2,478,2 **1291** Su δ 742 (Δ) **1298** Σ δ 212; Ioh. Philop. de voc. E δ 2 **1299** Σ δ 213 **1300** Σ''' (Ph δ 428. E. Gen. p. 87 Mill. [EM 270,3]) (Ael. Dion. trib. Theodorid.)

1278 διαφθείρει H: Kust. = Schol. **1281** διαρραῖσθαι H: Schm. **1282** διαρρέειν H: HSt. Thes. 3,687D **1283** διασχίσθαι H: Voss. = KΣ **1284** χναῦνοι H: Mus. = K **1286** h.e. διαρραίουσαι HSt. Thes. 3,687D **1287** διαρρέ(?)δην H: Mus. = K testt. **1292** διαρύτους Schm. **1293** ἀπατᾶν Voss; lex. rhet. 241,13 cft. Ruhnk. in Alb. Auct. **1294** διαρμογεῖ H: La. = K **1298** διαρτησαι K^{A} **1300** διαρυπτεῖν H: Kust.; διαρ(ρ)ύττειν Heins. Voss. = Σ''' | ἀνατλεῖν H: Heins. Voss. Kust.; διαντλεῖν Σ''' **1301** ἑλλανοδίκαι Mus., sed cf. RE 8,155

D + Hom. **1302** διὰ ῥωπήϊα πυκνά· διὰ χωρίων, ἐν οἷς ῥῶπες φύονται πολλοί. οἱ δὲ ῥῶπες εἶδος φυτοῦ ἱμαντῶδες. *διὰ τῶν συμφύτων τόπων (Ψ 122) AS[223 (265 v.T.)]

1303 διαρωχμίας· διαστάσεις

D **1304** διασαλακώνισον· ἀντὶ τοῦ διασαλακώνευσον, οἷον τρυφερῶς βάδισον· τοὺς γὰρ θρυπτομένους σαλάκωνας ἔλεγον, ἴσως ἀπὸ τοῦ σαυλοῦσθαι, ὅπερ ἐστὶν θρύπτεσθαι· σαλάκωνα δέ φασιν τὸν οὗ μὴ δεῖ δαπανῶντα (Ar. Vesp. 1169)

D **1305** †διασάτηρ· διαπαίζειν. Λάκωνες

D **1306** διασαλακώνισον· διάνυσαν, ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι τὸν σαλάκωνα (Ar. Vesp. 1169)

D **1307** διασαλακώνισμα· ἀσελγές τι σχῆμα

D **1308** διασαρδονίσαι· τὸ προσποιητῶς γελάσαι. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ †σαρκωνίσαι

D **1309** διασαυλούμενον· διακινούμενον, καὶ ἐναβρυνόμενον, ἢ διασειόμενον (Ar. fr. 635 K.–A.)

LXX **1310** *διασαφεῖ· διασαφηνίζει, ἀγγέλλει (2. Macc. 10,26) AS[294 (337 v.T.)]

1311 *διάσημος· λαμπρότατος AS[290 (333 v.T.)]

1312 Διάσια· ἑορτὴ Ἀθήνησι. καὶ σκυθρωποὺς ἀπὸ τῆς ἑορτῆς ἣν ἐπετέλουν μετά τινος στυγνότητος θύοντες ⟨Διὶ Μειλιχίῳ⟩ (Thuc. 1,126,6)

D **1313** διασιλλοῦν· διασύρειν (com. ad. fr. 593 K.–A.)

D **1314** διασιλλοῦσι· διαμωκῶνται

Hom. **1315** *διὰ σκαιῶν· διὰ τῶν ἀριστερῶν, ἢ τῶν πυλῶν τῶν οὕτω καλουμένων (Γ 263) AS[226 (268 v.T.)]

D **1316** διασκανδικίσῃς· διευριπιδίσῃς· ἡ γὰρ τοῦ Εὐριπίδου μήτηρ σκάνδικας ἐπίπρασκε· σκάνδικες δέ εἰσιν εἶδος ἀγρίου λαχάνου (Ar. Equ. 19)

D **1317** διασκαριφῆσαι· ἐπὶ ὀρνέων τῶν τοῖς ὄνυξι σκαλευόντων τὴν γῆν κυρίως λέγεται

1309 ἐναβρυνόμενον E. Gen. p. 87 Mill. (EM 270,44) **1312** – Ἀθήνησι E. Gen. p. 87 Mill. (EM 270,14); – Ἀθήνησι et ἣν – Schol. Luc. 107,15. (110,27) **1313** Phryn. praep. soph. 64,13; cf. Poll. 9,148 **1316** Σ''' (Ph δ 439. E. Gen. p. 87 Mill. [EM 270,50]); cf. Schol. Ar. 19a I (Su δ 753)

1302 l. διὰ ῥωπ. H (K): ed. 1521 **1304** l. διασακώνισον H: Heins. Salm. Kust. al., cf. gl σ 100; διασαικώνισον G. Dind. coll. gl. σ 50 ('obstat expl.' La.) **1305** διαπέζειν H: Mus. olim **1306** διαναλωσον ci. La. | ἐγκεκλεῖσθαι H: Kust. **1307** διασαρκώνισμα H: Alb. | τύχη[σμα] H: Mus. **1308** διασαρωνίσαι H: La.; διασαρδωνίσαι Salm. | gl. 1651 cft. Alb. **1312** διασία H: accent. Mus. = Schol. Luc. | ἀθηνήϊσι H: Mus.= Schol. Luc.; ἐν Ἀθήναις E. Gen. | εἶναι H: Pears. 227 = Schol. Luc. | add. ἐν αὐτῇ Διὶ μειλιχίῳ Schol. Luc., τῷ Διί E. Gen. **1314** διασιμοῦσι H: Salm. Pears. 227 | διακωμωδῶνται H: Salm. **1315** ἀριστέων H: Mus. = K **1316** διασκανδίκησις· διευριπίδησις H: HSt. Ind. = testt.

1318 διασκεδάσει· διασκορπίσει (Esai. 44,25) LXX
1319 †διασκελίδα· σπυρίδα, ἣν ἔνιοι †διασκάλων D
1320 διασκέπτεται· διαλογίζεται (Cyr. in Ioh. 2,375,11)
1321 *διασκευάζει· κατασκευάζει AS[288 (331 v.T.)]
1322 διάσκεψις· λογισμός (Plat. leg. 697c) D
1323 διασκηνίψαι· διαφορῆσαι. διασπεῖραι. διεσκηνίφθη δὲ διεσωματίσθη D
1324 *διασκίδναται· διασκορπίζεται (Cyr. in xii proph. 1,262,4) vg[66/67]AS[216 (258 v.T.)]
1325 διασπαθᾶν· ἀσελγῶς ἀναλίσκειν D
1326 *διασμήχων· διαξέων (Cyr. ador. 68,768D M.) vg[74]AS[248 (290 v.T.)] Σ
1327 διασπαράττει· διασπᾷ, διαιρεῖ, διαμερίζει (Aesch. Pers. 195 v.l.) D
1328 *διασπάσαι· διαιρεῖν, διασπαράξαι, ⸤διασχίσαι (Ar. Av. 367) A[348 (391 v.T.)]
1329 διασπᾶσθαι· ὁμοίως (Xen. Cyr. 5,3,37) D
1330 διασπιδέος πεδίοιο· ἤτοι τοῦ μεγάλου πεδίου· ἢ τοῦ περιφεροῦς παραπλησίως ἀσπίδι· ἢ ἐν ᾧ πολλαὶ μαχόμενων ἀσπίδες κατέπεσαν. λέγει ⟨γάρ⟩· ‘κτείνοντες … διά τ’ ἔντεα καλὰ λέγοντες’ (Λ 754–5) Hom.
1331 διασταδόν· κεχωρισμένον (Br[289]) D
1332 διασταθμῆσαι· διελεῖν D
1333 *διασταλήσονται· ἀφορισθήσονται (Gen. 25,23) AS[299 (342 v.T.)] LXX
1334 διαστάντες· ⟨διεστηκότες⟩ (M 86) S[403] Hom.
1335 διέστησαν· ἐχωρίσθησαν
1336 διαστέλλεται· διαμερίζεται. ἀφορίζεται (Cyr. in Ioh. 2,401,6) [διαστελλόμενον]
1337 *διαστελλόμενον· ⟨διαμεριζόμενον⟩ AS[196 (238 v.T.)]
1338 *διαστέλλουσα· ὁμοίως (1. Regn. 3,1) (S[404]) LXX
1339 διάστημα· ⟨χάσμα⟩ [πόρρω, μακράν]

1326 Σ δ 215 **1330** cf. Schol.; Su δ 764; E. Gen. p. 87 Mill. (EM 271,8) **1331** cf. Schol. Opp. hal. 1,502

1319 δισκελίδα … δισκέλλαν Kust. coll. gl. 1968 **1323** v. gll. α 6630. ε 6230; ‘vocalis si anaptyxi orta est, -σκινιψ- scribendum cf. et Nic. ther. 193’ La. **1324** σκορπιζεται K[gA] **1325** δισπαθᾶν H: Phav. **1326** διασμύχων H (K[vg]Σ): La. = K[AS] | διαζαίων H (-ξαιν- K[A], -ξεν- K[S]): Schm. = K[vg]Σ (-ξυ- Su) **1328** διασπᾶσαι H: accent. Mus. **1330** l. διασπ. H: Mus. (δὶ ἀσπ. πεδ. Schol. Su, δὶ ἀσπ. [om. πεδ.] E. Gen.) | λέγειν H: em. et add. Heins.; ⟨διὰ τὸ⟩ λέγειν Pears. 227 | n. gl. διατενήντε, ἄκαλα H: contin. et em. Sop. = Hom. **1331** διάσταδον H: accent. Mus. = K | κεχερισμένον H: Schm.; κεχωρισμένως Mus. = K **1334** add. La. = K **1335** contin. H: n. gl. Alb. | ‘ft. ex expl. gl. 1342 huc delata, cf. u [Lex. Hom. δ 133]’ La. **1336** dittogr. gl. 1337 del. Mus. **1337** contin. H: n. gl. Schow 215 | add. La. = K **1339** add. La. = r | πόρρω μακράν ad gl. 1331 trsp. Mus.

D **1340** διαστῆσαι· δίχα καὶ χωρὶς στῆσαι, χωρίσαι (Isocr. 5, 139)

1341 διαστησαμένω· διαχωρίσαντες. δυϊκῶς

Hom. **1342** *διαστήτην· διέστησαν. δυϊκῶς (Α 6) g[109]AS[225 (267 v.T.)]

1343 *διαστίχειν· διαπορεύεσθαι A[241 v.T.]S[199], διελθεῖν (Cyr. in xii proph. 2, 396, 12)

1344 *διαστίχονται· διαπορεύονται S[405]

Greg. Naz. **1345** *διασχόντι· διαστήσαντι (Greg. Naz. or. 21, 2 [36, 1084C M.]) A[181 (223 v.T.)] S[406]

1346 *διαστιχῶν· διαπορευόμενος (Eur. Andr. 1090) S[407]

1347 *διαστιχοῦσα· διαπορευομένη, διερχόμενη (Nonn. Dion. 8, 177) (g[45]A[186 (228 v.T.)]Σ)

1348 διαστιχοῦσι· διαπορεύονται (Cyr. ador. 68, 281B M.)

D **1349** διαστοιχισάμενος· διαταξάμενος, ἀκολούθως διαθεμένος

N. T. **1350** *διαστολή· διάκρισις AS[236 (278 v.T.)], διαίρεσις (Ep. Rom. 3, 22) AS[236 (278 v.T.)](Br[371])

Hom. **1351** διὰ στρεπτοῖο· ἁλυσιδωτοῦ, ἐκ συνεστραμμένων τινῶν γεγονότος, ὑφαντοῦ (Ε 113)

1352 διαστρεφομένη· †διαπορευομένη

D **1353** διαστύρακοι· οἱ τὴν μὲν κόρην καὶ τὴν ἅλω μέλαιναν ἔχοντες, τὴν δὲ ἶριν ἔνωχρον

D **1354** διασυκάξαι· διασκεδάσαι. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 110 K.–A.)

1355 διασύρει· διαπαίζει, χλευάζει (Dem. 18, 126)

1356 *διασύροντες· χλευάζοντες AS[192 (234 v.T.)]Br[116], παίζοντες (Dem. 18, 317)

D **1357** διασφάγες· αἱ διεστῶσαι πέτραι τῶν ὀρῶν (Hdt. 3, 117, 1)

D **1358** διάστροφον· στραβόν (Soph. Tr. 794)

D **1359** διασφυδῶσαι· αὐξῆσαι [ἀπὸ τοῦ σφύζειν]

D **1360** †διασαφῶν· δι' ἑαυτοῦ παρὰ Ἱπποκράτει

D **1361** διάσχεσις· οὕτω λέγεταί τις ἐν μουσικῇ, ὡς τὸ διάστημα· Σέλευκος (fr. 49 M.) δὲ κροῦσμα μουσικόν

1342 Ap. S. **Π** ³ 1; Schol.; E. Gen. p. 87 Mill. (EM 270, 53) **1347** | Σ δ 219 **1350** gl. Apost. 24 **1351** ἁλυσιδωτοῦ Schol. **1357** Σ″ (Ph δ 451. Su δ 774); gl. Hdt.

1340 καὶ χωρισθῆσαι H, χωρ. καὶ Mus.: Kust. (sed ἢ χ. στ.) **1343** διαστείχειν H (K): Mus. **1344, 1346–8** -στειχ- Mus. (sic 1347 KΣ) **1345** διαστήχοντι H (διαστιχοντι K[S]): Schm. = K[A] **1351** διαστρεπτοῖο H: Kust. Alb. = Schol. | ἁλυσιδότου H: Mus. = Schol. **1352** διατορνευομένη La. p. 508; διακορευομένη Erbse 1955, 137 **1353** ἅλωσιν H: Mus. | ἔνοχρον H: Mus. **1354** διασυκάζαι H (-άσαι Mus.): Schm. **1356** διαχλευάζοντες K[Br] **1357** διάσφαγες H: accent. Mus. = testt. | ὁρῶν H: spir. Mus. **1358** διασφόρον H: Pears. 227. Kust., coll. Poll. 2, 51 **1359** incl. ad gl. 1360 ref. Schm. **1360** διαφύξιες· ⟨ ⟩ παρὰ Ἱππ. | διὰ σφέων· δὶ ἑαυτῶν Mein. FCG 4, 719 coll. Hippocr. alim. 48 (9, 116, 15 L.); cf. gl. 1359 **1361** ⟨τόνος⟩ τις Alb. (lac. post μουσ. ind. La.)

1362 *[διασχῶ] διασχών· διαστήσας g^{93}Br^{266}Σ
1363 διαταξαμένω· διαθεμένοι. δυϊκῶς
1364 διατάξεων· διοικήσεων
1365 διατάττει· διακοσμεῖ, καθηγεῖται (Cyr. epp. pasch. 77,521D M.)
1366 διὰ τάχους· συντόμως
1367 διατέθεικεν· εἰς συνήθειαν ἤγαγε (Cyr. in xii proph. 2,47,13)
1368 διατεθώκηται· διακεχώρισται D
1369 διατείνειν· διαρρήδην λέγειν, ⟨ἀπο⟩λογεῖσθαι D
1370 *διατείνεσθαι· διαβεβαιοῦσθαι AS$^{160\ (202\ \text{v.T.})}$, φιλονεικεῖν (Cyr. in Ioh. 2,96,16 ..) AS$^{160\ (202\ \text{v.T.})}$Br^{61}
1371 διατείνεται· ἀπολογεῖται. *ὁμοίως (Cyr. in Ioh. 1,77,11) (vg^{30}A$^{191\ (233\ \text{v.T.})}$Σ) D
1372 διατείνομαι· ὁμοίως
1373 *διατεκμαίρεται· διαστοχάζει S^{410}(g^{95}Σ), σημειοῦται
1374 διατεκμαίρονται· σημειοῦνται (Cyr. in xii proph. 1,574,10)
1375 *διατεκμαίρομαι· στοχάζομαι (Cyr. quod unus 740,4 Aub.) Br^{136}
1376 *διὰ τέλους· διαπαντός vg^{131}AS$^{312\ (355\ \text{v.T.})}$
1377 διατέμνεται· διασπᾶται, διακόπτεται D
1378 *διατερσαίνοντες· διαξηραίνοντες AS$^{245\ (287\ \text{v.T.})}$
1379 †διατεύονται· μερίζονται
1380 *†διατεύοντο· ἐμερίζοντο AS$^{230\ (272\ \text{v.T.})}$
1381 διατινθαλέος· διάπυρος (Ar. Vesp. 329) D
1382 *διὰ τί· ⟨χάριν τίνος αἰτίας, ἢ ἕνεκεν τίνος⟩ A$^{178\ (220\ \text{v.T.})}$
1383a *δόκησις· ὑπόνοια AS$^{178\ (220\ \text{v.T.})}$
1383b διατιμᾶται· ⟨δοκιμάζεται⟩ g^{97}Σ [διατειχίζεται, διατείχισμα]
1384 διατειχίζειν· ὅταν πολέμου ὄντος συγκλεισθῶσι, τὰς ῥύμας διατειχίζουσιν, ἵνα μὴ εὐκατάληπτοι ὦσιν D
1385 διατλάς· ὑπομείνας. καρτερήσας. κακοπαθήσας D
1386 διατμήξας· λεπτύνας. ἀφανίσας. διελών. διασπάσας. *διακόψας (Φ 3) (vg^{148}A^{355})

1362 Σ δ 221; cf. Schol. Orib. 3,229,18 **1368** Σ″ (Ph δ 463. Su δ 781) **1370** Σ δ 223 | **1371** | Σ δ 223 **1373** Σ δ 224 | **1378** cf. Su δ 785 (Δ) **1383b** Σ δ 226

1362 dittogr. del. Biel. **1366** διατάχως H: Perg. Meibom. **1369** λέγεσθαι H: Schm. tacite **1370** φιλονεικεῖσθαι H: Kontos 1877,302 = K **1371** expl. διαβεβαιουται KΣ **1373** διατεκμαίρει H (K^{S}): G. Dind. 1343D = K^{g}Σ | διαστοχάζεται Mus. = (Σ) **1375** διατέκμηρμαι H (διατεκμήρομαι K): Mus. **1379–80** h. e. δατέονται et δατέοντο (Bentl. Ep. ad Mill. 35 [2,287]), vel ft. e δια … δατέονται (Hes. th. 606) et δια … δατέοντο (E 158); δατεύονται et δατεύοντο HSt. Ind. **1380** διαδατεύοντο H (δια del. Mus.): ed. 1521 = K **1381** διατινθάλεος H: accent. La. | διαπυρός H: accent. Schr. **1382** expl. K^{A}, post gl. 1383a **1383a** contin. H (K), **1383b** n. gl. H: Schm. | διατι⟨ ⟩· δ., ὑ. Pears. 227 (sed διατίμησις vix convenit) | expl. δοκιμάζεται KΣ | incl. ad gl. 1384 trsp. vult Alb. **1384** συγκλε(?)σθῶσι H: Mus. **1386** n. gl. διασπάσας H: contin. Kust. Abresch. Misc. obs. 5,3,89

1387 [διατινθάλεος· διὰ πυρός]

D **1388** διάτοιχοι· οἱ ἀπὸ τοίχου ἐπὶ τοῖχον

LXX **1389** *διατόνια· κρίκους (Exod. 35, 11) AS[327 (370 v.T.)]

1390 *διάτορον· ἐξάκουστον g[149]AS[352 (395 v.T.)]Σ

K + D **1391** διάτορον· *ὀξύτονον g[149]A[356 (399 v.T.)] καὶ στύραξ

D **1392** διάτραμις· διερρωγὼς τὴν τράμιν, τὸν ἀπὸ ὀσχέου ἐπὶ τὰ ἰσχία τόπον (Stratt. fr. 84 K.–A.)· τράμις γὰρ τὰ ἰσχία. καὶ φωνὴ δέ τις οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν φωνασκῶν

1393 *διατρανοῦν· σαφηνίζειν (Cyr. in xii proph. 1, 1, 12 ..) (Br[270])

1394a *διατρίβει· διάγει, παρέλκει AS[366 (409 v.T.)]

1394b ... · ἐπὶ πολὺν χρόνον διατηρήσεις

D **1395** διατριβῆναι· ἀπολέσθαι (Thuc. 8, 78)

D **1396** διατρίβοιτε· παίζοιτε. παρ' Ὁμήρῳ (Δ 42 ..) δὲ διατρίβειν· ἐμποδίζειν. παρέλκειν. παρακρούεσθαι

N. T. **1397** διατροφάς· βρώματα (1. Ep. Tim. 6, 8)

D **1398** διατροχάδες· εἶδος ποιήματος, ὡς ἱστορεῖ Πραξιφάνης (fr. 14 W.) [ὄνομα κύριον]

Ap. S. **1399** διατρύγιος· τρυγήσιμος, ἔγκαρπος, διὰ τὸ τὴν τρύγην ἔχειν. τινὲς δὲ ὁ διὰ μέσων ἀμπέλων κατεσπαρμένος τόπος, οἱ δὲ τόπον ἀγροῦ ἤδη πεπείρων σταφυλῶν· οἱ δὲ ἀνθοῦντα (ω 342)

Hom. **1400** διατρυφέν· κλασθέν, ἀνατριφθέν (Γ 363)

Att. **1401** διαττᾶν· διασήθειν (Plat. Soph. 226b?)

1402 *διᾴττειν· ὁρμᾶν (Cyr. in xii proph. 1, 137, 3 ..) S[412]Σ

1403 *διᾴττειν σθένος· ὁρμᾶν διὰ δυνάμεως AS[217 (259 v.T.)]

D **1404** δι' ἀτέλειαν· ⟨διὰ⟩ τὸ ἄπρακτον, παρὰ Σώφρονι (fr. 133 K.–A.). τινὲς δὲ γράφουσι δι' ἀγγελίαν

1405 †διαττερίσαι· διαδρᾶναι

1406 δίαττος· ἡ ἀλευρόττησις, τὸ κόσκινον

1390 Σ δ 229 **1391** EM 269, 28 **1392** (Poll. 2, 184 [cit. Stratt.]) **1396** διατρίβειν – παρέλκειν Schol.; E. Gen. p. 87 Mill. (EM 271, 39) **1399** cf. E. Gen. p. 88 Mill. (EM 271, 26); – ἔχειν Ap. S. 58, 21 **1400** Schol. | **1401** Ael. Dion. δ 19; E. Gen. p. 88 Mill. (EM 271, 36; Philox. fr. 86); cf. Tim. lex. δ 13 (Σ″ [Ph δ 456. Su δ 777]) **1402** Σ δ 230; EM 271, 33

1387 dittogr. gl. 1381 del. Mus. **1389** διατόνι(ον?)· κρίκρους H: Mus. = K **1390** διάτονον H (K[AS]): Alb. = K[g]Σ **1391** διατόρον H: accent. Ald. = EM | οξυτερον K **1392** διατράμις H (Poll.): accent. Schm. tacite | τὸ H: Mus. | φωνακῶν H: Mus. **1394b** sep. La., le. διατρίψεις | πολὺ H: Mus. | n. gl. διατρήσεις (Hippocr. loc. hom. 10 [6, 294, 20 L.]) Kust., διατριβαί Alb. **1398** incl. Mus. **1399** δὶ αὐτοῦ ... ἔχων H: Schm. = Ap. S. **1400** contin. H: n. gl. Mus. | ἀντριφθὲν H: Mus. **1402** v.l.: gl. 1253 **1403** l. διάττ. H: Schm. = K | σθενους K[S] **1404** διατελείαν H: sep. Pears. 228. Alb. | add. Herw. Versl. 1895, 186 | διαγγελίαν H: sep. La.; δι' ἀτελίαν Herw. | cf. Schwyzer 167a, 1 **1405** διαπερδικίσαι Cob. Nov. Lect. 282 **1406** ἀλευρότησις H: La. cf. gl. α 2904

1407 *διᾴττοιεν· βαδίζοιεν (Cyr. in xii proph. 2, 179, 4) AS[296 (339 v.T.)]
1408 [διᾳττοῖαν· τρίβον]
1409 *διᾴττουσιν· διατρέχουσι (Cyr. in xii proph. 1, 107, 10 . .) vg[33]AS[162 (204 v.T.)]
1410 διᾴττοιεν τρίβον· ὁρμήσουσιν ὁδόν (Cyr. c. Iul. 2, 18)
1411 *διατυποῦται· διατίθεται. διαπλάττεται AS[279 (322 v.T.)]
1412 διατύψαι· διὰ στενοῦ διελθεῖν D
1413 *διαυγάσαι· φωτίσαι (Cyr. in xii proph. 2, 206, 23) AS[319 (362 v.T.)]
1414 διαυγεῖσθαι· διορᾶσθαι D
1415 *διαυγές· λαμπρόν (v[117]Br[81]), φωτεινόν (v[117])
1416 διαυλία· ὅταν δύο ᾄδωσι [γράφεται ἄιδωσι] D
1417 διαύλιον· ὁπόταν ἐν τοῖς μέλεσι μεταξὺ παραβάλλῃ μέλος τι ὁ ποιητὴς παρασιωπήσαντος τοῦ χοροῦ· παρὰ δὲ τοῖς μουσικοῖς τὰ τοιαῦτα μεσαύλια D
1418 *δίαυλος· μέτρον πηχῶν ⟨σ′⟩ vg[116]AS[285 (328 v.T.)]
1419 *διαυλούς· στενοὺς τόπους S[367], ὁδούς AS[367 (410 v.T.)]
1420 †δίαυρος δαλός· διάπυρος D
1421 †διαύχην· εὐεξίαν D
1422 *διαφαίνει· διαδείκνυσι g[99]AS[179 (221 v.T.)]Σ
1423 διαφανής· ἐπιφανής, ἐπίσημος D
1424 διαφανές· λαμπρόν. ⌊διάπυρον (Plat. Tim. 25b) A[(387 v.T.)]
1425 διαφαυσκούσῃ· … διαφαίνειν (Hdt. 3, 86, 1 v.l. 9, 45, 2) D
1426 διαφάσσειν· διασιλλαίνειν D
1427 *διαφέρει· ἀνήκει, προύχει AS[280 (323 v.T.)], ὑπερέχει vg[25]AS[280 (323 v.T.)], βέλτιόν ἐστι AS[280 (323 v.T.)]
1428 *διαφέρονται· μάχονται (Thuc. 5, 41, 2) AS[338 (381 v.T.)]
1429 *διαφέρεσθαι· βαστάζειν. ἀμφιβάλλειν AS[154 (196 v.T.)]
1430 *διαφερόντως· ἐξαιρέτως vg[34]AS[163 (205 v.T.)]Σ
1431 διαφθέρσει· διαφθερεῖ (N 625) Hom.
1432 διαφορᾶς· ἔχθρας. βδελυρίας (Thuc. 1, 81, 5 . .)
1433 διάφλοισβοι· τεταραγμένοι D

1416 EM 269, 30 | **1417** Ph δ 479 **1418** Su δ 806 **1422** Σ δ 233 **1423** Ph δ 483 **1424** | Erot. δ 18 **1430** Σ δ 236; Schol.[F] Thuc. 1, 38, 4; Schol. Aeschin. 3, 79 (173) **1431** Schol. **1432** Σ δ 238; Antiatt. δ 14 |

1407 διαττοίειν H: Kust. = K | βαδίζειν H (K): Kust. **1408** dittogr. gl. 1410 del. Kust. **1410** l. διαττ. H: Mus. | διαττοιὰν H: Kust. **1412** διασθενοῦ H: Mus. **1416** γρ′ ἀίδωσι H, del. Mus. **1417** μέλσεσι H: Mus. **1418** ⟨σ′⟩ Arcer. Maussac. Pears. 228. al. = K[vgA] Su **1420** l. δίαυ. H: Kust. | διὰ πυρός H: Mus.; hoc emend. le. esse coni. Schm. **1421** δι' αὔξην e.g. Alb. **1425** διαφαίκωσι H: Schm. | e.g. ⟨ἀνατελλούσῃ· φαύσκειν γὰρ τὸ⟩ La. **1426** cf. Brugmann Gr.[4], 51 | expl. διαφαίνειν (e gl. 1425) Fick BB 8, 331 **1431** διαφθείρει H: Kust. = Schol. **1432** διαφθορᾶς H: Salm. Suicer. Thes. = (testt.) | βδελλυρίας H: Suicer.

LXX 1434 *διαφόρημα· παίγνιον (Ierem. 37,16) AS[316 (359 v.T.)]

D 1435 διάφορον· ἀμφίλεκτον. καὶ ἀνάλωμα διάφορον

D 1436 †διαφοιγοιμόρ· ὑπὸ Λακώνων ἐπὶ πάσῃ ἡμέρᾳ τῆς τῶν φιδιτίων σιτήσεως

N. T. 1437 *διαφορώτερον· κρεῖττον. ὑψηλότερον (Ep. Hebr. 1,4) AS[237 (279 v.T.)]

LXX 1438 *διαφοροῦντές σε· παίζοντές σε (Ierem. 37,16) AS[315 (358 v.T.)]

D 1439 †διαφράγιον· ἀλλοῖον, καὶ διάφορον

LXX 1440 διάψαλμα· μουσικοῦ μέλους ἢ ῥυθμοῦ τροπῆς γινομένης, ἢ διανοίας καὶ δυνάμεως λόγου ἐναλλαγῆς (Ps. 3,5)

1441 *διαφρονέων· διανοούμενος g[103]. ⟨καὶ ὁ ἐν διαφορᾷ τινι γεγονώς⟩

1442 διαφλύξιες· ὑπερφλοισμοὶ ὑγροί (Hippocr.?) [καὶ ὁ ἐν διαφορᾷ τινι γεγονώς]

D 1443 διαφυαί· διακοπαί (Plat. Phaed. 98c). διαλογαί

D 1444 διάφρυκτος κλῆρος· κύαμος· ὁ γὰρ κύαμος παρὰ Ἀθηναίοις φρυκτός· ἐλάμβανον δὲ οἱ δικάζοντες τοῦτον ἀντὶ ψήφου

D 1445 διαφυγετεῖν· παρ' ἐλπίδα σωθῆναι

D 1446 διάφυσος· φασκίς

D 1447 διαφῦσαι· διελεῖν

D 1448 διαφύσσειν· διαντλεῖν. καὶ χωρίζειν

1449 *διαφωνεῖν· μὴ συμφωνεῖν (Plat. Gorg. 482b) (vg[42]AS[170 (212 v.T.)] Br[31])

D 1450 διαχαράττω· ξέω

D 1451 διαχέαι· διαμελίσαι

Greg. Naz. 1452 διαχεθῇ· διασχεθῇ (Greg. Naz. or. 29,1 [36,76A M.])

D 1453 διαχειρίζει· διοικεῖ

1454 *διαχέομαι· ἥδομαι vg[144]AS[336 (379 v.T.)]. χαίρω (Ioh. Chrys. in Act. 60,226 M.)

1434 Su δ 830 (Δ) **1435** | cf. Σ″ (Ph δ 496. Su δ 827) **1437** gl. Apost. 240 **1440** Athanas. expos. in Psalm. PG 27,69C **1442** cf. Galen. lex. 92,14 **1444** cf. EM 271,50 **1453** cf. Ph δ 497; Schol. Aeschin. 1,171 (338)

1436 διαφιδιτιόρ … φιδ. ⟨μετέχων⟩ Herw. Versl. 1895,186; διφοριμόρ· ὑπὸ Λ. ⟨ὁ βασιλεύς, ἐπεὶ διπλῆν μοῖραν ἔλαβε⟩ ἐπὶ ci. La.; διαφύγιμορ· ὑπὸ Λ. ἐπὶ π. ἡ. ⟨ᾗ⟩ τῆς τῶν φ. σ. ⟨οὐ μετέσχον⟩ id. p. 508 | φιδιτιῶν H: accent. Mus. | σετήσεως H: Mus. **1438** διαφεροῦντές H: Salm. Pears. 228. Voss. al. = K **1439** v.l. gl. 1174–5 cens. Ruhnk. in Alb. Auct. ('vix recte' La.) | ἀλλοιὸν H: accent. Mus. **1440** ῥυθμοῦ om. Athanas. **1441** incl. e gl. 1442 trsp. Perg. Kust. **1442** διαφρυξίαι H: Schm. = Galen. | incl. ad gl. 1441 **1443** διαφυλλαὶ H: Sop. Pears. 228 **1444** l. διάφρ. H: La. | φρύκτος H: accent. (EM) | οὐ H: Mus. **1445** συθῆναι H (ἀφθ- H[c]?): Mus. **1450** διαταράττω H: HSt. Ind. **1451** διάχεαι H: accent. Mus. | διαμέλισσαι H: accent. Mus., -ισαι Ald. **1452** expl. διαχεσθῆ H: La. tacite | διασχεθῇ· διασχισθῇ Kust.

1455 διὰ χειρὸς ἔχειν· τὸ φυλάττειν (Thuc. 2,13,2) Att.
1456 διαχειροτονία· ἡ τῆς χειροτονίας διάκρισις ἐν πλήθει γινομένης (Dem. 22,9. 24,25) D
1457 *διαχεῖται· διαχέεται g^{124}Σ. χαίρει g^{124}Br^{267}Σ
1458 *διαχειρίζεται· φονεύει vg^{115}AS$^{281\ (324\ \text{v.T.})}$
1459 διαχεῦαι· διακόψαι D
1460 διαχοῦ· διαχώννυε D
1461 διαχρόν· χλιαρόν
1462 διὰ χρόνου· διὰ παντός
1463 διαχρῆσθαι· καταχρῆσθαι (Hippocr. morb. 2,27 [7,44,17 L.])
1464 *διαχρώμενοι· ἀναιροῦντες AS$^{334\ (377\ \text{v.T.})}$
1465 *διαχύσει· ἁπλώσει AS$^{303\ (346\ \text{v.T.})}$
1466 *διάχυσις· ἔκστασις ὕδατος AS$^{292\ (335\ \text{v.T.})}$. χαρά vg^{123}AS$^{292\ (335\ \text{v.T.})}$ Σ. σύγχυσις S^{292}
1467 διαχύτλαζε· διακίνει. πλάτυνε. ἢ διάχει. ἢ διακάθαιρε. ἢ διάκρινε. οἱ δὲ πολλοὶ διύγραινε D
1468 διαχωρήσαντε· διαχωρήσαντες. δυϊκῶς
1469 διαψαθάλλειν· διαστέλλεσθαι πρὸς ἔρευνα
1470 διαψαίρειν· διακαθαίρειν (Eur. fr. 926) D
1471 διαψαίρουσι· διαπνέουσι (Ar. Av. 1717). καὶ ψαίρειν λέγομεν τὸ ἱστίον, ὅταν ἐλαφρῶς διαπνέηται D
1472 διαψαλάττεσθαι· τὸ εἰς ἔρευναν διαστέλλεσθαι (Cratin. fr. 439 K.–A.) D
1473 διαψηφίζεσθαι· τὸ ψηφοφορεῖν ἐν δικαστηρίοις D
1474 διαψήφισις· ἡ ἐξέτασις τῶν πολιτῶν ἡ κατὰ δήμους γινομένη (Aeschin. 1,77) D
1475 διαψοφεῖν· τὸ παραψοφεῖν D
1476 Δῖα βάλανα· κάρυα Ποντικά D
1477 †διάβαλον· μέλι καὶ ⟨γάλα⟩, μελίκρατον

1455 (Poll. 2,153) **1456** Harp. 92,11$^{\text{epit.}}$ (Σ″ [Ph δ 499. Su δ 839]; cit. Dem.); Schol. Dem. 24,33 (83) **1457** Σ δ 242 **1466** χαρά Σ δ 243 **1467** διακίνει et διάχει Ph δ 502 **1470** cf. Σ‴ (Ph δ 503. E. Gen. p. 88 Mill. [EM 272,1; ϱ]; cit. Eur.) **1471** Σ″ (Ph δ 504. Su δ 848. E. Gen. p. 88 Mill. [EM 271,55]); καὶ – Schol. Ar. 1717a **1472** Σ″ (Ph δ 505. Su δ 845) (cit. Cratin.) **1474** cf. Harp. 93,15$^{\text{epit.}}$ (Σ″ [Ph δ 507. Su δ 851]); lex. rhet. 236,22; Poll. 8,19; Schol. Aeschin. (169b)

1457 expl. διαδέχεται H: Voss. Kust. = K^{g}Σ **1459** διάχευαι H: accent. Mus. | διάκοψαι H: accent. Mus. **1460** διαχώνευε H: G. Dind. **1461** λιαρὸν Kust.; λισχρόν (metathesi e χλιαρόν) Leum. **1462** διαπαντός H: Ald. **1466** σύγχησις H: Mus. = K **1467** διαχύτλαξε H: Mus. = Ph **1469** ad formam v. Ael. Dion. ψ 1 | ἐρευνᾶν H: Mus. **1472** διαψαλλάττεσθαι H: Salm. Voss. Kust. = Σ **1474** διαψήφοσις H: Mus. = testt. | δήμου H: Sop. Pears. 213. Hemsterh. ad Poll., cf. Harp. **1476** διαβάλανα H: Wack.*; διβάλανα ex ord. Pears. 213. Voss. Kust.; Διὸς vel δῖαι βάλανοι Schm. | κάρυνα H: Mus. **1477** δίβαλον ex ord. Voss. Kust. | e.g. add. La.

1478 †δίβαν· ὄφιν. Κρῆτες

D **1479** δίβολον· φᾶρος διπλοῦν

D **1480** διβόλους χλαίνας· οἱ μὲν διμίτους, οἱ δὲ διπλᾶς

D **1481** δίγαμμα· στοιχεῖόν τι

1482 †δίγηρες· στρουθοί

LXX **1483** δίγλωσσον· διχόμυθον (Sir. 28,13)

D **1484** δίγονος· περιστερά

D **1485** δίγονος μάσθλης· ὁ διπλοῦς. ἢ β′ χρώμασι κεχρωμένος (Soph. fr. 129 R.)

Epiph. **1486** δίδραχμον· τὸ τέταρτον τῆς οὐγκίας

D **1487** διδασκαλία· παραίνεσις, νουθεσία

D **1488** διδάσκαλος ⟨χοροῦ⟩· πᾶς ὁ ἐνεργῶν τι περὶ τὴν δραματοποιίαν καὶ ⟨τὴν⟩ τῶν κύκλιων χορῶν παρασκευήν q

1489 διδασκέτωσαν· διδαξάτωσαν (Cyr. in Ioh. 1,43,10 ..)

D **1490** διδασκῆσαι· διδάξαι (Hes. op. 64)

D **1491** διδέασιν· δεσμεύουσι (Xen. Anab. 5,8,24)

1492 δίδει· δεσμεύει

Hom. **1493** δίδη· ἔδησεν (Λ 105)

1494 *δίδημι· δεσμεύω g[δια121]

D **1495** διδῆναι· δῆσαι

1496 †διδίσκετο· ἠσπάζετο

Hom. **1497** διδέντων· δεσμευόντων (μ 54)

1498 διδίσσεται· φοβεῖ

1499 †διδήμονες· δημοί. ἄθλιοι

Ap. S. **1500** διδυμάονε· οἱ δίδυμοι (Ε 548), ἀδελφοὶ δὲ οἱ κεχωρισμένοι τοῖς σώμασιν ἐν μιᾷ γαστρὶ γεγενημένοι· οἱ δὲ συμφυεῖς δίδυμοι λέγονται (Ψ 641)

1501 διδράσκων· φεύγων

1480 Poll. 7,47 **1481** cf. Schol. Dion. Thr. 186,21 sqq. **1482** Su δ 853 (Δ) **1485** Σ′′′ (Ph δ 509. E. Gen. p. 88 Mill. [EM 272,3; ϱ]) (cit. Soph.) | EM 272,7 **1486** Epiphan. ap. Hultsch Metrol. 266,7. 274,27 **1488** lex. rhet. 235,9 (q) **1493** Schol.; E. Gen. p. 88 Mill. (EM 273,6) **1494** Su δ 863 **1500** Ap. S. 58,26 (**Π** 3 12); cf. Ael. Dion. δ 20; Schol. E

1478 v.l. gl. 1986 (Alb.) **1479** δίκολον H: Scal. Salm. Pears. 213. al., coll. Poll. 7,49 **1480** χλαῖνας H: accent. Mus. | δίμητους H: Mus. **1482** v.l. gl. 1961 | διγῆρες Su **1483** διχόθυμον H: Voss. **1485** l. δίγ. H: Sop. Heins. Voss. = Σ′′′ | μασθλὴς H: accent. Mus. = Σ′′′ | κεχρημένος H: Mus. = EM[2] **1486** δίδραγμον H: Mus. **1488** add. Ruhnk. in Alb. Auct. = q | δραματοποιὸν H: Pears. 228. Ruhnk. = q **1491** διδείασιν H: Pors. ad μ 54 **1492** διδεῖ H: accent. Schm. **1493** διδεῖε H: Schm. | ἔδεισεν H: Kust. Jens. Luc. 61 = testt. **1495** διδεῖναι H: Wack. Kl. Schr. 1,217; διδεῖν Schulze QE 451 **1496** v.l. gl. 440 (Voss.) **1497** διδόντων H: Mus.; idem vitium Schol.[H] ap. Dind. **1498** h.e. δειδίσσεται (Kust.) | φοβῆ H: Mus. **1499** v.l. gl. 433 (Kust.) **1500** διδυμάονες H (Ael. Dion.): Schm. = Ap. S. Schol. | γεγεννημένοι H: Ald. **1501** διδάσκων H: Flor. Guyet. Voss. al.

1502 διδυμίου ῥίζα· βοτάνης εἶδος. καὶ ὁ ὄρχις δὲ οὕτως λέγεται D
1503 δίδυμοι· παρὰ τῷ ποιητῇ διδύμους ἀκούουσι τοὺς διφυεῖς (Ψ 641), διδυμάονε δὲ οὓς ἡμεῖς διδύμους (Ε 548). δηλοῖ δὲ καὶ β′ D
1504 *†δίδυξ· τὸ τριβήδιν g[διε17]S[δηδ 1. δηε3] τοῦ ὀλβίου†
1505 *δίε· ἐφοβεῖτο. ἐδεδοίκει (Ε 566) A[172] Hom.
1506 διεβάλλοντο· ἐξηπάτησαν D
1507 διέβη· παρῆλθεν, ἐπέρασε D
1508 διεβλήθη· ἐξηπατήθη D
1509 †διέβη· διὰ τέλους. | δι' ἑαυτοῦ
1510 *διεβοήθη· ἐνεφανίσθη (Gen. 45, 16) g[54]AS[142 (489 v.T.)]S[183] LXX
1511 διεγείρω· ἐξυπνίζω D
1512 διεγγύησις· ἡ γινομένη ⌊ἐγγύησις τῶν εἰς τὸ δεσμώτηριον ἀπαγομένων (Dem. 24, 73) S[184] D
1513 *διέγνωκα· κέκρικα g[7]AS[80 (427 v.T.)]Σ. διέγνων· ....
1514 †διεγκρινισάμενοι· διακρίνοντες†
1515 διέγραφεν· διέξυε D
1516 *διέδην· διὰ τέλους AS[174 (520 v.T.)]
1517 διεδοιδύκισε· διέτριψε, τὴν χεῖρα στρογγύλην ⟨ποιήσας⟩ (com. ad. fr. *497 K.–A.) D
1518 †δέδορκα· πόπανον παρὰ Συρακουσίοις τετρημένον δι' οὗ ἔστιν διαβλέψαι (gl. Ital. 12 K.–A.) D
1519 *διέδρα· ἀπέδρα (Cyr. in xii proph. 1, 593, 5 ..). καθέδρα AS[136 (483 v.T.)]
1520 δίεδρος· διαφανής [A[δια37]]. ἢ λαμπρά. καθέδρα D
1521 *διέζευκται· κεχώρισται AS[81 (428 v.T.)]

1502 cf. Galen. lex. 93, 3 **1503** – διδύμους[2] Schol. E; EM 272, 31; δύο Schol. Ψ; EM 272, 34 (Diogen.) **1505** Schol. | E. Gen. p. 88 Mill. (EM 273, 10) **1508** cf. Galen. lex. 93, 5 **1513** Σ δ 246 | **1517** Ph δ 522; E. Gen. (EM 273, 44) | Σ″ (Ph δ 532. Su δ 898. E. Gen. p. 88 Mill. [EM 273, 43; ρ]) **1520** le. Su δ 897; διαφανής Galen. lex. 92, 6

1504 h. e. δοιδυξ Ald. = K[g]; δηδηξ et διδυξ (hoc Voss.) K[S] | h. e. τριβιδιον La. = K[g]; τριβιδιν K[S]; τριβήδιον Mus. | h. e. ὄλμου Flor. Sop. Salm. **1505** l. διεφοβεῖτο H: Bentl. in Pears. xxxiv. Pears. 215 (l. δίε etiam K testt.) **1509** v. l. gl. 1516 (Kust.) | δι' ἑαυτοῦ pert. ad δι' ἔθεν vid. Kust. **1510** ἐνεφανήθη H: Mus. = K **1513** n. gl. διέγνων H (?). Schm. ('ft. recte' La.): Mus. **1514** contin. H: n. gl. Mus. | v. l. gl. 1700 (Alb.) **1516** v. l.: gl. 1509 **1517** contin. H: n. gl. Mus. | διεδοίκισε H, δεδιοίκησε Ph[1], διεδοιδύκησε(ν) E. Gen.[1] Σ″: Sop. Heins. Kust. | διέστρεφε H: Kust. = Ph[1] E. Gen.[1] | ⟨ποιήσας, ὡς δοίδυκα⟩ Kust. = Σ″ **1518** διάδορκα Herw. 1901, 217, sic vel διάδροκα Kaib.; δέδορκας πόπανον Cob. 1875, 293 | τετριμμένον H: Brun. | διβλέψαι H: Mus. **1519** incl. Schm., dittogr. gl. 1520 Herw. 1895, 336 **1520** διαφανής ἢ λαμπρά ad δίαιθρος ref. G. Dind.; le. διαιδνον K, δίεδρος etiam Galen. (sed ordo διαιθ- flagitat); 'vitium vetustum' La. |

1522 *⟨διέθει·⟩ διέθεε vg[39]AS[72 (419 v.T.)] διέτρεχε (Cyr. in Ioh. 2, 574, 1 . .) g[39]AS[107 (454 v.T.)]Σ
1523 *διέθηκεν· ἐτιμωρήσατο AS[75 (422 v.T.)]
LXX 1524 *διεθρύβη· ἐκλάσθη. διετρίβη (Habac. 3, 6) AS[105 (452 v.T.)]
1525 *διειδές· λαμπρόν, διαυγές vg[40]AS[108 (455T.)]Σ. εὔδηλον (Cyr. in xii proph. 1, 146, 21 . .)
1526 διΐεται· διυλίζεται
1527 *διϊέντα· διαπέμποντα A[443 v.T.]S[διε185]
D 1528 διεκδῦσαι· ἀποδρᾶσαι
1529 *διϊκνείσθω· φθανέτω. κεχαλάσθω. ἐγγιζέτω AS[διε143 (490 v.T.)]
N. T. + 1530 *διικνούμενος· διερχόμενος (Ep. Hebr. 4, 12) vg[46]AS[88 (435 v.T.)] AS[117 (464 v.T.)] Br[120]. διαδυόμενος vg[46]AS[117 (464 v.T.)]
1531 *διεῖλεν· ἐμέρισε (Hdt. 3, 89, 2) AS[140 (487 v.T.)]
1532 *διειληφότες· ἀντὶ τοῦ νομίσαντες AS[153 (500 v.T.)]
1533 *δίειμι· διέρχομαι vg[18]AS[83 (430 v.T.)]Σ
1534 [διείρεο· ἐρώτα (S[188])]
D 1535 διειπετέος· χειμάρρου πληρουμένου διὰ τοῦ Διὸς ὄμβρου (P 263)
1536 *διεῖπε· διέπει S[86]
1537 *διεῖπε· περιήρχετο g[9]Σ. περιεῖπε. μετήρχετο AS[98 (445 v.T.)]
Hom. 1538 διείρεαι· διερωτᾷς (δ 492)
1539 *διείργων· κωλύων (g[43])
Hom. 1540 *διείρεο· ἐρώτα (A 550) (AS[112 (459 v.T.)])
D 1541 διείρηται· διήγγελται (Plat. leg. 809e)
D + LXX 1542 διείς· ἀνείς. καὶ διηθήσας (Sotad. com. fr. 1, 27). *ἀφείς. διαπέμψας. ἁπλώσας (Deut. 32, 11) AS[90 (437 v.T.)]
1543 *δίεισι· προέρχεται. διέρχεται (Plat. Phaedr. 271b) vg[3]AS[77 (424 v.T.)]
1544 †διειλοκομπάσας· σκιᾷ καὶ κόμπῳ ἐξηπατήσας
D 1545 δίειξις· διάστασις
D 1546 διειπεῖν· διηγήσασθαι. διαλεχθῆναι (Cyr. in xii proph. 1, 128, 7 . .)

1522 | Σ δ 247 **1525** – διαυγές Σ δ 248; gl. Dionys. 25A **1530** gl. Apost. 247 **1533** Σ δ 249 **1535** – Διὸς Schol.; χειμάρρου Ap. S. **Π** ³ 26 | πληρουμένου – Ap. S. 58, 33 **1537** περιήρχετο Σ δ 250 **1538** Ap. S. **Π** ³ 19; Schol. **1540** le. Su δ 995 (Δ); Schol.

1522 l. add. La. = KΣ **1524** διερεθη K[A] [διηιρεθη Van Thiel], διετρηθη K[S] **1526** διείδεται H: Voss. Kust. **1527** διειέντα H (K): Mus. **1528** ἀποδράσαι H: accent. La. **1529** διεικνείσθω H (K): Mus. (K[Ap.c.]) | φθανάτω H: Mus. = K | καὶ χαλάσθω H: La. = K **1530** διεικνούμενος H (K): Mus. **1534** dittogr. gl. 1540 (La. post. Alb.) **1535** διειποίτεος H: Mus. = Schol. (est lectio Zenodori, Porph. Qu. Hom. 1, 213, 6); διϊπετέος Pears. 215. Kust. = Ap. S.; cf. gl. 1783 | πληροῦντος H: Kust. Alb. = Ap. S. | ὄμβρον H: Phav. **1536** δίειπε H: accent. Mus. | expl. δ̣ . . πει H: K; διῴκει Voss. **1537** περιέρχεται H: Kust. = KΣ **1538** διείραιε· διερωτᾶν H: Mus. = testt. **1540** διερωτα K **1541, 1546** v. ad gl. 976 **1542** διεῖς H: accent. Mus. | ἀνεῖς H: accent. Mus. **1544** v.l. gl. 469 (Pears. 216) | σκιᾷ … ἐξαπατήσας Mus. **1546** διελεχθῆναι H: Phav.

1547 διειρύσαι· διαστῆσαι. διελκύσαι (Hdt. 7,24) D

1548 διεισόμεθα· διαπορευσόμεθα. διαγνωσόμεθα D

1549 διεκάναξε· διέσεισε. διεσάλευσε (Eur. Cycl. 158) D

1550 *διεκβολήν· δίοδον (Ierem. 12,12) AS$^{161\ (508\text{ v.T.})}$ LXX

1551 *διεκδικεῖ· διεξέρχεται. τιμωρεῖται AS$^{181\ (527\text{ v.T.})}$

1552 *διέκδυσιν· ἀπόδρασιν AS$^{84\ (431\text{ v.T.})}$Σ(?)

1553 *†διεκθέστερον· ἀκριβέστερον AS^{128}

1554 διέκ θυρῶν· τοὺς νεκροὺς οὕτω φασὶν ἑδράζεσθαι, ἔξω τοὺς πόδας ἔχοντας πρὸς τὰς αὐλίους θύρας D

1555 διεκναίσθη· ἀπώλετο D

1556 διεκνημώσατο· διέφθειρε D

1557 διεκομισάτην· δυϊκῶς. διεκόμισαν

1558 *διεκόρησε· διέφθειρε κόρην (v)g^{47}AS$^{122\ (469\text{ v.T.})}$Br^{68}(Σ), διεπαρθένευσε (Ar. Thesm. 480?) S^{122}

1559 *διεκπαίσαντες· διεκτρώσαντες g^{69}AS$^{171\ (518\text{ v.T.})}$Σ

1560 *διέκριθεν· διεκρίθησαν AS$^{132\ (479\text{ v.T.})}$ ἀπελύθησαν S^{132}. ἐπαύσαντο (B 815) AS$^{132\ (479\text{ v.T.})}$ Hom.

1561 *διεκρίθη· ἐμερίσθη. ἐδίσταζεν AS$^{166\ (513\text{ v.T.})}$. εὐλαβήθη (Ep. Rom. 4,20) (AS$^{134\ (481\text{ v.T.})}$) N. T.

1562 διεκρινάτην· διέκριναν. δυϊκῶς

1563 διεκρινάμην· διέστησα, διεχώρισα (S^{156}). ἐδοκίμασα (AS$^{156\ (503\text{ v.T.})}$)

1564 *διεκρουσάμεθα· ἐξεβάλομεν (Cyr. ador. 68,297A M.) AS$^{102\ (449\text{ v.T.})}$

1565 *διεκτελέστερον· ἀκριβέστερον A$^{475\text{ v.T.}}$(S^{190})

1566 διελέγχοντος· αἰσχύνοντος. μεμφομένου

1567 *διελεγχθῶμεν· εἰς ἔλεγξιν ἀλλήλων ἔλθωμεν (Esai, 1,18) AS$^{159\ (506\text{ v.T.})}$ LXX

1568 *διελεῖ· μεριεῖ (Dan, 11,39 Theodot.) vg^{57}(AS$^{146\ (493\text{ v.T.})}$). ἐπικρινεῖ LXX +

1569 *διέλιπεν· ἐπαύσατο (Ev. Luc. 7,45) AS$^{164\ (511\text{ v.T.})}$ N. T.

1570 *διελέξατο· διελέγετο (Λ 407 . .) A$^{180\ (526\text{ v.T.})}$S^{194} Hom.

1571 *διελέσθαι σκῦλα· διαμερίζεσθαι πραῖδαν (Ps. 67,13) v(g)^{44}AS$^{116\ (463\text{ v.T.})}$(Br^{75}) LXX

1552 Σ δ 251 (expl. deest; διεξέλευσιν Su δ 902) **1558** cf. Σ δ 252; Poll. 3,42 | **1559** Σ δ **254** **1570** Schol. **1571** cf. Su δ 913; gl. Psalm.

1547 διειρῦσαι H: accent. Schm. | διελκῦσαι H: accent. Mus. **1549** διεκάνεζε H: Heins. **1550** διεκβάδην H: Munck. ad Anton. Lib. p. 49 = K **1551** διεκδικᾶ H: Kust. = K **1553** v.l. gl. 1565 (Voss. Kust.) | διεκτεστερον K^{A} **1555** διεκλήσθη H: Alb. **1556** δισκνημάσατο H (διεκ- Mus.): Kust. Alb. coll. gl. κ 3114 **1557** διεκομο(?)σάτην H: Mus. | διεκόμησαν H: Mus. **1559** διεκπέσαντες H (K^{g}Σ): Heins. Kust. = K^{AS} | διεκτρυπησαντες K^{g}Σ; διεκτρήσαντες Piers. Verisim. 243 **1560** l. διέκριναν H: Pears. 216 = K | ανεπαυσαντο K^{A} **1562** l. διέκρινα H: Mus. | διέκρινα H: Mus. **1565** v.l.: gl. 1553 **1567** διελέγχομεν H (-ωμεν Mus.): Cotelier. Patres p. 153, coll. Esai. = K **1568** μερίζει H (K^{AS}): Alb. = K^{vg} | ἐπικρίνει H: Alb. **1569** διέλειπεν H: La. = K **1570** διελογίσατο Schol. **1571** σκύλα H (K^{Br}) | διαμερίσαι πραίδας K^{Br}

1572 διελέτην· διεῖλαν. δυϊκῶς
LXX **1573** *διελευσόμεθα· παρερχόμεθα (Gen. 22, 5) AS[141] (488 v.T.)(vg[53])
Hom. **1574** δειελιήσας· τὴν δείλην διεξαγαγών. δειπνήσας (ρ 599)
1575 †δειέλιτην· δόλιον, κακοῦργον, καὶ πανταχοῦ διερχόμενον
LXX **1576** *διέλθατε· κυκλεύσατε (Exod. 32, 27) AS[144] (491 v.T.)
1577 *διέλθῃ· διαπεράσῃ AS[157] (504 v.T.)
N. T. **1578** διέλθωμεν· διαπεράσωμεν (Ev. Marc. 4, 35 ..)
D **1579** διέλθυρις· διάμφοδος
D **1580** διελκυστίνδα· παιδιά τις οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν παίδων ἐν τῇ παλαίστρᾳ
D **1581** διελάφυξας· διεφόρησας. ἀνήλωσας· λαφυγμὸς γὰρ ἡ διαφόρησις, ἢ διακένωσις (com. ad. fr. *315 K.–A.)
1582 †διελόησας· τὴν δείλην διαίταν
D **1583** διελομένου· ἐπικρίνοντας, διαχωρισαμένου
1584 †δίελος· δείλη ὀψία
1585 *διελών· διαμερίσας vg[5]AS[78] (425 v.T.), διανείμας g[5]AS[78] (425 v.T.)
1586 *διεμοιρήσαντο· διεμερίσαντο (Cyr. ador. 68, 340B M.) AS[106] (453 v.T.)
D **1587** διεμύλλαινε· τὰ χείλη διεκίνει καὶ διέστρεφε μυσαττόμενος (Ar. Vesp. 1315)
D **1588** διέμπληντο· ἐνεπεφόρηντο
D **1589** δίενος· διέτης
1590 *δι' ἐναντίας· ἐχθρός (Cyr. in Ioh. 1, 110, 23) AS[135] (482 v.T.)
1591 διένειμεν· διεμέρισε
1592 διενειμάτην· διενείμαντο. δυϊκῶς
LXX **1593** *δι' ἔνδειαν φρενῶν· διὰ μωρίαν (Prov. 6, 32) g[64]AS[158] (505 v.T.)
D + K **1594** διενεγκόντα· κρείττονα φανέντα (Isocr. 5, 110), ἢ ⌊διαφέροντα (Plat. leg. 711e) (AS[121] (468 v.T.))
1595 *διενεγγυήσαμεν· ἐνεχυρισάμεθα AS[151] (498 v.T.)
1596 *διενηνοχώς· ὑπερέχων AS[152] (499 v.T.)
1597 *διενήνοχε· διαφέρει, παραλλάττει vg[1]AS[76] (423 v.T.)

1574 Ap. S. **Π** [3] 31? **1580** Poll. 9, 112 **1581** Ph δ 529 **1587** cf. Schol. Ar. **1597** cf. Su δ 920 (Δ)

1572 διῆλαν H: Baun. 1914, 216 post Mus. (qui -ον) **1574** v.l.: gl. 1582 | διελείησαν H: Mus.; διελ- Voss. = Ap. S. **1575** v.l. gl. 1845 (Kust.) **1576** διελθετε· κυκλωσατε K **1579** διελθυρὶς H: accent. Schm. tacite **1580** διελκυστίδα H: H[c] = Poll. | παιδία H: accent. Mus. **1581** διερρόφησας et διαρρόφησις Ruhnk. in Alb. Auct. | λαφυσμὸς H: Alb. **1582** v.l. gl. 1574 (Schm.) **1584** h.e. δείελος (Mus.) | δειλὴ H: accent. Mus. **1586** διαμοιρήσαντος H: Mus. = K **1588** ἐνεφόρηντο H: Mein. 1857, 607 **1589** διενὸς H: accent. Ald. **1590** διεναντίας H: Alb. | ἔχθρας H: La. = K **1592** διενείματην H: accent. Mus. **1595** διενεγνάσαμεν H (διενεγγυασαμεν K[Aa.c.]): Schm. = K | ἐνεχυρασάμεθα Schm. = K[A] **1596** διενενηχὼς H (K[S]): Mus. = K[A] **1597** διαλλαττει K[A]

1598 διενηνοχότων· διαφερόντων
1599 διελινήσατο· ἐξέφυγε D
1600 *δίενται· διώκονται (Ψ 475) (S[193]) Hom.
1601 *δι’ ἐντεύξεως· διὰ παρακλήσεως (1. Ep. Tim. 4,5) vg[66]AS[165] (512 v.T.) N. T.
1602 *διεξαγάγῃ· διεξενέγκῃ (AS[133 (480 v.T.)])
1603 διεξάγω· ὁδηγῶ
1604 *διεξίμεναι· διεξελθεῖν (Z 393). ⌊διαφθεῖραι AS[129 (476 v.T.)] Hom.
1605 διεξερέεσθε· διερωτᾶτε (K 432) Hom.
1606 *διέξεισι· διεξέρχεται A[94 (441 v.T.)](vg[33]S[94])
1607 διεξιφίσω· διεμαχέσω (Ar. Equ. 781) D
1608 *διεξιών· λέγων, διηγούμενος (Dem. 18,9 ..) vg[48]AS[123 (470 v.T.)] Br[71]
1609 *διεξόδους· ὅθεν ἐκπορεύονται (Ps. 1,3 ..) A[115 (462 v.T.)] (vg[42]S[196]) LXX
1610 *διεξοδικῶς· πλατέως vg[49]AS[124 (471 v.T.)]
1611 *διεπάλυνεν· διεσύγχευσε. διερραπίσθη (Eur. Phoen. 1159) AS[111] (458 v.T.) Eur.
1612 διεπαλαμήσατο· διεπράξατο D
1613 δίεπε· διεῖπε. διέτασσε. διεξῆλθεν (B 207). εἰπέ (K 425?) A[433 v.T.] S[197] Hom.
1614 διέπει· διοικεῖ vg[4]AS[79 (426 v.T.)]Σ. ἐπιστατεῖ S[79], διατάσσει
1615 †διεπέμφρακτο· διέφθαρτο D
1616 διέπερσας· ἐπόρθησας
1617 *διεπεραίνετο· ἠνύετο (Cyr. in xii proph. 2,372,25 ..) vg[37]AS[99] (446 v.T.)
1618 *διέπεσεν· ἀπέθανε (Deut. 2,14) v[δια146]g[63]AS[149 (496 v.T.)] LXX
1619 vacat
1620 διεπέφραδεν· ἐνετείλατο. διεσήμηνε (Y 340) Ap. S. + Hom.

1600 Ap. S. 58,32 (**Π** [3] 25); Schol.; EM 273,19 **1604** Ap. S. **Π** [3] 18; Schol.; E. Gen. p. 88 Mill. (EM 273,20) | **1605 Schol.** **1610** lex. can. 62a Bor. **1613** διέτασσεν Schol. B; E. Gen. p. 88 Mill. (EM 273,11); εἰπέ Schol. K **1614** διοικεῖ Σ δ 257 **1620** Ap. S. 58,34 (**Π** [3] 29) | Schol.

1599 διεννήσατο H: Mein. FCG 4,634 **1601** διεντεύξεως H: Mus. = K **1602** -οι bis K **1604** διεξειμέναι H (-μαναι K[S]): Mus. = testt. (-μαναι K[A]) {‘l. AS fuit διεξέργασαι’ La. ?} **1605** διεξερέεσθαι H: Kust. = Schol. | διερωτᾶσθαι H: Kust. = (Schol.) **1607** διεξιφήσω H: Mus. **1609** ⟨ἐκροιαί, ῥύακες, ὀχετοί⟩ add. K[A] **1611** διέπλυνεν H: Pears. 216. Perg. Wess. Prob. 40 = K | διησύγχασε H (διησυχασεν K): Sop. | διεραπίσθη H: H[c] = K; διερράπισε(ν) Sop. Pears. 216 **1612** διεπαχήσατο H: Pears. 216. Perg. Kust. **1613** διεπε om. K[A] | εἶπε H: accent. Kust. = Schol. K **1615** διέφρατο Schm. coll. EM 273,24 διέφρασαι· ἔφθαρσαι (Ibyc. fr. 48) (‘utrumque susp.’ La.); διεπεφάρμακτο Erbse 1955,137 **1616** διεπέρασας H: Voss. Kust. Jens. Luc. 62 **1620** ἐνελήλατο H: Kust. Alb. = Ap. S. | διεσήμαινεν Schol. ζ, -μανεν Schol. Y

1621 διεπληκτίζετο· διεμάχετο, ἐφιλονείκει

1622 †διέποντα· πληροῖ

D **1623** διεπόρθμευε· διὰ σκαφιδίου ἔπλεε (Hdt. 8, 130, 1 v.l.)

Ap. S. **1624** διέπουσιν· ἐνεργοῦσι. κατορθοῦσι. διαπονοῦσι (Α 166)

Hom. **1625** *διέπρησσον· διεπορεύοντο S^{198}. διήνυον. διεπέρων (Β 785)

Hom. **1626** διεπράθομεν· ἐπορθήσαμεν (Α 367)

N. T. **1627** *διεπρίοντο· ἐθυμοῦντο. ἔτριζον $vg^{70}AS^{178\ (524\ v.T.)}$ τοὺς ὀδόντας (Act. 7, 54) S^{178}

D **1628** διέπρησσε· διεπέρασε

D **1629** διερά· ὑγρά. ἢ σεσηπότα

Eur. **1630** διέργασαι· φόνευσον (Eur. Hec. 369)

D **1631** διεργάθοι· διαλύσειεν

D **1632** διερείξας· διασχίσας

Eur. **1633** διερέσσοντας· διασείοντας. (Eur. Tr. 1258). διασχίζοντας. διαπερῶντας

1634 *διερέττοντα· διὰ παντὸς κωπηλατοῦντα $g^{14}AS^{101\ (448\ v.T.)}$(Σ)

Eur. **1635** *διερειδομένα· στηριζομένη (Eur. Hec. 66 v.l.) ($g^{13}AS^{110\ (457\ v.T.)}$) [τοὺς ὀδόντας S^{110}]

D **1636** διερικνοῦντο· ἐκάμπτοντο· ἡ γὰρ ῥικνότης καμπυλότης ἐστίν, διὸ καὶ τὸ γῆρας ῥικνὸν λέγεται. οἱ δέ· ἐκίνουν τὰς ὀσφῦς ἀσχημόνως ὀρχούμενοι

1637 *διερρίπισε· διεσκέδασεν ὡς ἐκ τῆς ῥιπῆς, ἥτις τὸν ἄνεμον δηλοῖ $AS^{71\ (418\ v.T.)}$

1638 *†διέρκεο· ὅρα $AS^{87\ (434\ v.T.)}$

1639 *διερμηνεύων· σαφηνίζων (Cyr. in xii proph. 2, 165, 2 ..) $AS^{120\ (467\ v.T.)}$

D **1640** διερευνᾷ· ἀναζητεῖ

D? **1641** διερόν· *ὑγρόν $AS^{130\ (477\ v.T.)}$. χλωρόν. ζωόν. ἔναιμον· ὑγρὸς γὰρ ὁ ζῶν, ὁ δὲ νεκρὸς ἀλίβας

1624 ἐνεργοῦσι et διαπονοῦσι Ap. S. 58, 28 (**Π** ³ 16) **1625** διεπέρων Ap. S. **Π** ³ 30; Schol. **1626** Ap. S. **Π** ³ 33; Schol. **1634** Σ δ 262 **1635** Schol. Eur. | **1641** ὑγρόν Ap. S. **Π** ³ 24; Apion 231, 13 L.; Schol. Luc. 195, 22; cf. Σ″ (Ph δ 540. Su δ 946. E. Gen. p. 88 Mill. [EM 274, 1]); Schol. Ar. Nub. 337

1621 διεπλεκτίζετο H: Mus.; cf. gl. 1224 **1622** διπόντια· πλοῖα ci. La. **1623** σκαφαδίου H: Mus.; σκαφίῳ διέπλεε ci. La. **1624** κατοροῦσι H: Mus. **1625** διέπρησον H (K): Mus. Schol.; διέπρησεν Ap. S. | διεπέρασεν Ap. S. **1628** διέπρησε H: Mus. **1629** ὑγεὰ H: Mus. **1630** διεργάσει H: accent. Mus. **1631** διέργαθοι H: accent. Mus. | διαλύσοιεν H: Phav. **1632** διερείσας H: Alb. **1633** διερεσσόντας H: accent. Mus. | διασχίζοντας ad διερείκοντας pert. cens. Kust., ad διαρρήσσοντας Schm. **1635** διερειδόμενα H(K): Kust. = Schol. Eur. (-η, v.l. in Eur.) | στηριζόμενα H (K): Kust. = Schol. Eur. | incl. e gl. 1627 repet. cens. Alb. **1636** ἐκάπτοντο H: Mus. | καμπυλότις H: Mus. | ὀφρῦς H: Salm. Kust. **1637** διερίπισε H: Mus. = K | ῥίπης H: accent. Mus. **1638** δέρκεο Mus. ('recte' La.) **1641** διυγρον K cf. Lehrs, Arist.² 48 | ζῶον H: accent. Mus.

1642 διερός· λαμπρός. ζῶν. περιφανής (ζ 201) Hom.
1643 διερούς· διύγρους (Opp. hal. 1,5)
1644 *διέρπει· διέρχεται (Cyr. in xii proph. 1,208,8) AS$^{103\,(450\text{ v.T.})}$
1645 διέρχεσθον· διέρχεσθε. δυϊκῶς
1646 *διέρχεται· ἀναγινώσκει AS$^{137\,(484\text{ v.T.})}$
1647 διερχόμενος· περιερχόμενος, περιάγων (Z 392) Hom.
1648 *διερρωγότα· διεσχισμένα (2. Regn. 1,2) AS$^{147\,(494\text{ v.T.})}$ LXX
1649 διερῷ ποδί· ὑγρῷ ἔτι ἀπὸ τῆς βάσεως ποδί. οἱ δὲ ζώντως, ἐνεργῶς (ι 43) Hom.
1650 διερυμβονήσατε· διεφορήσατε D
1651 διεσαρδάνισε· διέσυρε. κατεγέλασεν. οἱ δὲ διέχανε D
1652 *διεσάφησας· ἑρμήνευσας AS$^{148\,(495\text{ v.T.})}$(vg^{56}) N. T.?
1653 διέσεισε· διήγειρε. διεσάλευσε (Plat. Tim. 85e?)
1654 δίεσθαι· διώκειν (M 276) S^{202}. τρέχειν. πορεύεσθαι. τρέπεσθαι. ζητεῖν, ἐρευνᾶν Hom.
1655 διεσίλληνε· διεχλεύασε D
1656 *δίεσιν· διαχωρισμόν AS$^{109\,(456\text{ v.T.})}$Σ(g^{24})
1657 δίεσις· παρὰ τοῖς μουσικοῖς καλεῖται μέρος τι τόνου (S^{109}) D
1658 διεσκεδάννυ· διεσκόρπιζε D
1659 *διεσκέδασαν· ἀπέρριψαν (Ps. 118,126) S^{203} LXX
1660 *διεσκευασμένης· διατετυπωμένης g^{15}AS$^{93\,(440\text{ v.T.})}$
1661 *διεσκευασμένοι· ἡτοιμασμένοι AS$^{150\,(497\text{ v.T.})}$. ἔνοπλοι vg^{41}AS$^{114\,(461\text{ v.T.})}$Br^{245}. ξιφήρεις εἰς πόλεμον (Ios. 4,12) vg^{41}AS$^{114\,(461\text{ v.T.})}$ LXX
1662 διεσκευασμένον· διατετυπωμένον
1663 *διεσμιλευμένων· λεπτολογηθέντων (Cyr. ador. 68,1101D M.) AS$^{104\,(451\text{ v.T.})}$
1664 *διεσμιλευμένως· ἠκριβωμένως (Cyr. glaph. in Pent. 69,84C M.) vg^{32}AS$^{85\,(432\text{ v.T.})}$(Br^{25}Σ)

1642 ζῶν Schol. **1651** cf. Σ″ (Ph δ 548. Su δ 953. E. Gen. p. 88 Mill. [EM 273,46]) = Ael. Dion. δ 22 **1653** Schol. Opp. **1648** Su δ 950 **1649** cf. Schol. **1651** κατεγέλασεν cf. Ael. Dion. δ 22; Σ″ (Ph δ 548. Su δ 953. E. Gen. p. 88 Mill. [EM 273,45]) **1654** διώκειν Schol.; E. Gen. p. 88 Mill. (EM 273,18) **1656** Σ δ 264 **1657** cf. Σ″ (Ph δ 547. Su δ 954) **1660** cf. Σ δ 266 **1661** ἔνοπλοι ξιφήρεις gl. Oct. δ 5 **1662** Σ δ 266 **1663** (Poll. 6,141) **1664** ἠκριβωμένως cf. Σ δ 267 [add. E. Gen.]

1649 διερρώποδι H: Mus. = Schol. | ζῶντι Pears. 216 = Schol. **1651** διεσαρώνησε H (διεσαρδόνησεν Eust., διεσαρδώνισεν Ph, διεσαρδάνωσε Heins. Voss. = E. Gen.): Erbse = Su **1652** -σαν bis Phav. = K^{vg} (Ev. Matth. 18,31) **1654** v.l.: gl. 784 | πορεύσεσθαι H: Mus. | ζητεῖν, ἐρευνᾶν ad δίζειν (gl. 1722) pert. agn. Kust. **1655** διεσήμηνε H: Salm. **1656** διέσινος H: Voss. = K^{AS}Σ; δίεσις Pears. 216 = K^{g} | διαχωρισμός H (K^{g}): Voss. = K^{AS}Σ **1658** διεσκεδάνυ H: Mus. **1660** διεσκεδασμένης H (K^{S}Σ; -ως Ald.): La. = K^{gA}; διεσκευασμένως Kust. Biel. | διατετυπωμένως Ald. | cf. gl. 1662 **1662** διεσκεδασμένον Σ

D **1665** διεσοῦτο· διήρχετο (Br[413])
LXX **1666** *διεσπάρησαν· διεσκορπίσθησαν (Gen. 9,19 ..) AS[139 (486 v.T.)]
LXX **1667** *διεσπάσθησαν· διεσχίσθησαν (Ierem. 4,20) AS[160 (507 v.T.)]
1668 διεσσεύετο· διήρχετο
D **1669** διεσπλεκωμένῃ· διεφθαρμένῃ (Ar. Plut. 1082)
D **1670** διεσποδημένη· διακεκρουμένη
D **1671** διεσποδήσατο· διέσεισε, διετίναξε
LXX **1672** *διεσταλμένα· κατεσκευασμένα (Ierem. 22,14) AS[163 (510 v.T.)]
N. T. **1673** διεστείλατο· διεσαφήσατο (Ev. Marc. 9,9 ..)
N. T. **1674** *διέστη· διεχωρίσθη (Ev. Luc. 24,51) vg[55]AS[145 (492 v.T.)]
1675 *διεστήκασιν· διεχωρίσθησαν AS[89 (436 v.T.)](Br[121]), ἐμάκρυναν πόρρω (Cyr. in xii proph. 2,624,25)
1676 διέστηκε· διακεχώρισται (Aeschin. 1,137)
1677 *διεστήσατο· διεχώρισεν (Plat. Phileb. 18c) g[59]AS[91 (438 v.T.)]
Hom. **1678** διέσσυτο· διεπορεύετο (B 450 ..)
1679 *διεστῶτα· κεχωρισμένα (A[154 (501 v.T.)]), πόρρω ὄντα
D **1680** διεστοιχίζετο· διετίθετο ἐν στοίχῳ καὶ τάξει, διῄρει ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς σηκοὺς εἰσαγόντων τὰ ποίμνια, καὶ διακρινόντων ἐκ τῆς νομῆς ἑκάστῳ τὰ ἴδια (Aesch. PV. 230)
D **1681** διεστομαχίζετο· ἐλοιδόρησε, κακῶς εἶπεν
D **1682** διεσφηκωμένον· διαδεδεμένον τῷ κέντρῳ, ἀπὸ τοῦ σφηκώματος, ἢ κατὰ τὸ μέσον ὄντα σφῆκα. τὸ γὰρ κέντρον ἐκεῖ ἔχουσι (Ar. Vesp. 1072)
Hom. **1683** *διέσχε· διῆλθε (Y 416) g[26]S[209]Σ
? + Hom. **1684** διέσχε· διέσχισε, διέλειπε. διεξῆλθε (Λ 253)
D **1685** διεσχοινισμένοι· διεσκορπισμένοι (Cyr. in xii proph. 2,624,26)
1686 *δίεται· διώκει AS[125 (472 v.T.)]
D **1687** διετάθη· διέτριβε, διῆγεν
1688 διεταξάσθην· διετάξαντο. δυϊκῶς
D **1689** †διεταρίστριαι· γυναῖκες αἳ τετραμμέναι πρὸς τὰς ἑταίρας ἐπὶ συνουσίᾳ, ὡς οἱ ἄνδρες. οἷον τριβάδες (Plat. conv. 191e)

1669 Schol. rec. Ar. **1671** cf. EM 273,55 **1680** διῄρει Schol.[M] Aesch. **1682** – διαδεδεμένον Σ″ (Ph δ 556. Su δ 967); Schol. Ar. 1072c **1683** Σ δ 268. Ap. S. 58,29 (**Π** [3] 22); Schol. **1684** διεξῆλθε Schol. cf. Σ δ 268 **1686** Ap. S. 58,35

1665 διέσσυτο (B 450) Pears. 216. Biel. = K | ‘gll. 1665 et 1668 olim una gl. interpolatione Cyr. disiecta, l. ft. διέσσυτο’ La.; διέσσυτο iam Cob. 1881,370 coll. gl. 1678 **1668** διέσσυτο Alb. **1669** διεπλεκωνη (accent. inc.) H: Alb. = Schol. Ar. **1670** διεποδημένη H: Mus. **1671** διεσπουδήσατο H: Mus. = (EM) | διετείναξε H: Mus. = (EM) **1675** ἐχωρίστησαν K[Br] **1680** καὶ ποίμνια H: Mus. **1681** διεστομαλίζετο H: La. coll. *stomachari.* στομαχάω; διεστοματίζετο Drag. **1682** διεσφηκώμενον H: accent. Mus. = testt. **1685** διεσχυνισμένοι H: Mus. **1687** διετάη H: Kust. coll. gl. ε 6496; διέτλη Mein. 1857,611 **1689** αἱ ἑταιρίστριαι Ruhnk. Tim. p. 90 | ὄναρες H: Mus.

1690 διετεινάτην· διέτειναν. δυϊκῶς
1691 *διετέλεσα· διέμεινα (Ierem. 20,7) (AS[162 (509 v.T.)]) LXX
1692 *διετεκτήνατο· ἐμηχανήσατο (Cyr. in xii proph. 1,658,9) vg[38] AS[100 (447 v.T.)]
1693 διετεμόμην· διέκοψα. διεῖλον D
1694 *διέτμαγεν· ἐχωρίσθησαν. δυϊκῶς (Α 531 ..) AS[113 (460 v.T.)]. καὶ τὸ διέτμαγον (η 276) Hom.
1695 διετήσιος· δι' ὅλου τοῦ ἔτους (Thuc. 2,38,1. Ar. fr. 807 K.–A.) Att.
1696 διέτρεσαν· διέφυγον. ηὐλαβήθησαν (Λ 481) Hom.
1697 διέτριψεν· κατέσχεν D
1698 διευθύνεται· κυβερνᾶται εὐθέως, καλῶς D
1699 *διευκρινεῖ· σαφηνίζει. … λευκότερον ἢ τρανώτερον … διετράνωσεν AS[74 (421 v.T.)]
1700 *διευκρινησάμενοι· διακρίναντες (Cyr. in Ioh. 1,631,7) g[21]AS[82 (429 v.T.)] Br[144]
1701 *διευκρινήσας· σαφηνίσας AS[73 (420 v.T.)]
1702 *διευλαβοῦντο· ἐφοβοῦντο (Iob 6,16) AS[155 (502 v.T.)] LXX
1703 *δι' εὐφρόνης· διὰ τῆς νυκτός vg[50]AS[127 (474 v.T.)]
1704 διέφερε· διῆγεν
1705 *διεφέροντο· διεμάχοντο (A)S[168 (515 v.T.)]
1706 διέφερε· διῆγεν. Εὐριπίδης Αὔγῃ (fr. 280) D
1707 διέφθορε· διέφθαρκεν (Eur. Hipp. 1014) AS[170 (517 v.T.)] Eur.
1708 *διεφόρησαν· διεσκόρπισαν (Thuc. 6,100,3) AS[167 (514 v.T.)]
1709 *διεφύγγανον· διέφυγον (Thuc. 7,44,8. Aeschin. 3,10) AS[173 (519 v.T.)]
1710 διεφύλαξας· διετήρησας. ἐσκέπασας D
1711 διέφυλλε· διέτιλλε. διέτεμεν D
1712 διέχειν· διεστάναι, διεληλυθέναι (Hippocr. art. 70 [4,288,16 L.]) D
1713 διέχευαν· διέκοψαν, διεῖλον, διεμέρισαν (Η 316) Hom.
1714 *διεχεῖτο· διεχέετο vg[35]AS[97 (444 v.T.)]
1715 διέχει· παρατείνει, διέλκει D

1694 Ap. S. **Π** [3] 23; Schol. A **1695** Phryn. praep. soph. 63,13 (cit. Thuc. et Ar.); Schol. Thuc. *b*; Poll. 1,57 **1696** Schol. | **1700** cf. Σ δ 270 **1707** Orus A29 (Zonar. 548); Phryn. praep. soph. 63,4; Moer. 194,32 (δ 31 H.) **1709** Moer. δ 18 H. **1713** διεῖλον – Schol.; διεμέρισαν Ap. S. 58,30

1691 διετελέσω H: Voss. Kust. = K[S] (-εσσα A) | διέμεινας Phav.; εμεινα K **1695** διέτης H: Schm. = Poll.; διετησίως Phryn. **1698** κυβερνεῖται H: Mus. **1699** διευκρίνει H: accent. Mus. | n. gl. ⟨διευκρινέστερον·⟩ λευκ. ἢ τραν. n. gl. ⟨διευκρίνησε·⟩ διετρ. Mein. 1858,534 (post Pears. 217. Kust. qui leg. n. gl. ⟨διευκρίνησε·⟩ λευκ. ἢ τραν. διετρ.) | φανερωτερον K | διατρανοι K[S] **1700** expl. διέκριναν H: Pears. 217 = K **1703** διευφρόν H: Mus. = K **1704** correct. gl. 1706 (Kust.) **1706** διέφθειρε H: Kust. e gl. 1704 | αὔγει H: Mus. **1708** διεσκορπίσθησαν H (K[S]): Mus. = K[A] **1711** gl. φ 812 cft. Schm. **1712** διεστᾶναι H: accent. Mus. **1715** παραγίνει H: Schm.

1716 *διεχής· διμερής (S[διζ4])
D 1717 διεχώλευον· διώδευον (com. ad. fr. *316 K.–A.)
D 1718 διεψάθαλλε· διέφθειρε (com. ad. fr. *317 K.–A.)
1719 *διέψευσται· διεφθάρη. ⌞διεσφάλη (Dem. 1,21) (v)g[51]AS[131] (478 v.T.)
D 1720a διεψήσατο· διεκάθαρε
1720b διεψώμισε· …
D 1721 δίζα· αἴξ. †Λάκωνες
D 1722 δίζειν· φροντίζειν. ἐρευνᾶν, ζητεῖν
Greg. Naz. 1723 δίζετο· ἐπεζήτει (Greg. Naz. c. 1,1,8,59 [37,451,7 M.])
Hom. 1724 *διζημένη· ζητοῦσα (Δ 88) (AS[1] (529 v.T.))
Hom. 1725 διζησόμεθα· ζητήσομεν (π 239)
D 1726 διηγανές· λαμπρόν
LXX 1727 *διήγημα· ἱστορία (Ezech. 17,2) AS[31] (547 v.T.)
D? 1728 διηγκυλίσθαι· τὸ ἐνεῖραι τοὺς δακτύλους τῇ ἀγκύλῃ τοῦ ἀκοντίου· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἕτοιμον εἶναι (Xen. Anab. 4,3,28)
LXX? 1729 *διηγορευμένοις· παραγγελθεῖσι (1. Esdr. 5,48) AS[34] (550 v.T.)
1730 *διήθει· διύλιζεν (AS[29] (545 v.T.)Br[218])
1731 *διηθεῖτο· διυλίζετο (vg[8]AS[20] (536 v.T.)Σ)
1732 *διηθήσεως· σειρώσεως. ἐκτήξεως AS[25] (541 v.T.)
1733 *διηθῶ· ἐκθλίβω AS[28] (544 v.T.)
1734 *διήκει· διέρχεται (Soph. OC 306) g[4]AS[18] (534 v.T.)Σ
1735 *διήκειν· φθάνειν AS[37] (553 v.T.)
1736 *διηκνεῖται· ‘διήκει ⟨καὶ⟩ χωρεῖ διὰ πάντων διὰ καθαρότητος’ (Sap. 7,24) AS[16] (532 v.T.)
1737 †διηκνούμενος· διαδυόμενος. εἰσερχόμενος
1738 *διῆκον· διῆλθον g[3]AS[19] (535 v.T.)
1739 *διήκουσα· διερχόμενη Br[95](g[6]Σ), διελθοῦσα (g[6]AS[21] (537 v.T.)Σ)
Hom. 1740 *διήλασεν· διῆλθε AS[15] (531 v.T.)(vg[1]), διεπέρασεν (K 564 ..) v[δια147](v)g[1]AS[15] (531 v.T.)

1723 lex. Greg. carm. (ord. vers.) 402 **1724** Ap. S. **Π** ³ 35; Schol.; Su δ 988; EM 274,11 **1725** Schol. **1730** cf. Tim. lex. δ 20 (Σ″ [Ph δ 564. Su δ 1002]); ; Eust. Od. 1753,5 (2,64,14 St.) **1731** cf. Σ δ 273 **1734** Σ δ 274 **1739** Σ δ 275

1716 διαμερισθείς ci. La. **1718** διεθάψαλλε H: Pears. 217. Voss. | ‘Interpr. aliena’ Pears. **1719** διεψεύσθη K[vg] | διεφθάρη incl. La. **1720b** contin. H: n. gl. Pears. 217; ⟨διεψίσατο·⟩ διεψώμισε Kust. | διεψώμεσε H: Mus. **1721** Graecam non esse vid. Fick 1909 (42), 148, qui Καύκωνες ci. coll. gl. λ 1269; Ἤδωνες Tomaschek, SBWien 130,2,9; cf. La. RE 20,995 **1722** spat.ίζειν H: δ ins. Mus.; act. esse error. grammaticorum (cf. gl. ε 469, EGen. B p. 88 Mill. [EM 274,11], EGud. 363,12 de St.) not. Degani 1997,75 **1726** gl. η 31 cft. Ruhnk. in Alb. Auct. **1728** διηγκυλίσται H: Mus. **1730** διηθεῖν K Tim. (Plat. Tim. 45c ..) | διύλλιζεν H: Schr.; διυλίζειν K Tim. **1736** h.e. διϊκνεῖται (Mus.) | χωρ(ήν?) H: Ald. | ‘locus Scripturae pro expl. adhibitus satis mirus’ La. **1737** v.l. gl. 1782

1741 διηλάσω· διηγήσω. διῆλθες D
1742 διηλασίην· δίοδον D
1743a διηλείφθη· διεφθάρη
1743b διῆλθον· διέβησαν, διεπέρασαν
1744 †διηλίτης· κακοῦργος, ἀπατεών
1745 διηλκύσασθον· διετρίψασθε. δυϊκῶς
1746 *διήλυσις· δίοδος S^{32}, χωρισμός AS$^{32\ (548\ \text{v.T.})}$, ἐκδρομή (Ap. Rh. 4, 1573) S^{32}
1747 *διημερεύοντες· πᾶσαν ποιοῦντες τὴν ἡμέραν (Cyr. in Esai. 70, 142D M.) AS$^{17\ (533\ \text{v.T.})}$(vg^{2}Br^{78})
1748 διήνεγκας· διήνυσας (g$^{\text{διε}\ 67}$). διέστρεψας D
1749 διηνεκές· δι' ὅλου (Greg. Naz. c. 1, 1, 34, 10 [37, 515, 11 M.]). †σκληρόν
1750 διηνεκέσιν· ἐκτεταμένοις. μεγάλοις (Μ 297) Hom.
1751 *διηνεκῶς· ἀεί, ⌊διαπαντός, πάντοτε. διόλου. διὰ βίου AS$^{30\ (546\ \text{v.T.})}$
1752 *διηνέχθη· ἐμαχήσατο (Thuc. 8, 90, 1) vg^{12}AS$^{22\ (538\ \text{v.T.})}$Br^{145}Σ
1753 διήντετο· διάζετο ἱστόν D
1754 *διήνυσαν· διῆλθον (2. Macc. 12, 17) AS$^{23\ (539\ \text{v.T.})}$Br^{268} LXX
1755 *διῆρες· ὑπερῷον (Eur. Phoen. 90) AS$^{36\ (552\ \text{v.T.})}$ ἢ κλῖμαξ (S^{36}) Eur.
1756 διήρεσαν· διενήξαντο
1757 διήρεσα χερσί· ταῖς χερσὶν ὡς κώπαις ἐχρησάμην. διενηξάμην (μ 444) Hom.
1758 διήρη· διπλᾶ τὰ ἐπαμπεχόμενα ζωστά ἐστιν, οἷον τὰ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἡρμοσμένα, ἀναλόγως τῷ ποδήρει D
1759 διήρης ναῦς· ἣν καὶ δίκροτον καλοῦσιν D
1760 *διηρθρωμένον· συντεταγμένον g^{9}AS$^{26\ (542\ \text{v.T.})}$
1761 διήρικον· διηροῦντο. ἐρήγνυντο D
1762 διήρκεσεν· ἀντέσχεν
1763 *διήρτησαι· δέδεσαι (AS$^{35\ (551\ \text{v.T.})}$)

1746 δίοδος cf. Schol. Ap. Rh.; χωρισμός Su δ 1008 **1747** cf. Poll. 1, 64 **1749** lex. Hom. δ 210; lex. Greg. carm. (ord. alph.) δ 75 | **1752** Σ δ 276 **1755** Ph δ 572; cf. E. Gen. p. 88 Mill. (EM 274, 25); Schol. Eur.; Poll. 1, 81; Moer. 195, 6 (δ 40 H.) | **1756** Ap. S. **Π** ^{3} 37 **1757** Schol. **1759** (Poll. 1, 82) **1763** cf. Su δ 1017 (Δ)

1742 gl. η 398 cft. Schm. **1743a** διηλίσθη H: La.; διηλίφη reicit Schm. propter ord. **1743b** n. gl. Kust. | διῆλθεν (Ψ 876) Mus. | διέβην H: La.; διέβη Mus. | διεπέρασε H: La. tacite **1744** v.l. gl. 1845 **1746** δίοχος H: Mus. = K; ἔξοδος Schol. Ap. Rh. **1747** ad ποιεῖν 'tempus adsumere' cf. Schulze, Gr. Lat. 23–4 **1748** διεπρεψας H: ed. 1521 **1749** δηρόν ci. La.; ὁλοκληρόν Guyet **1750** διηνεκέσειν H: Mus. **1752** ἐμαχέσατο K^{gABr} **1753** ἰστόν H: spir. Alb. | ἄντιον Poll. 7, 35 cft. Schm. **1755** δίηρες H: accent. Mus. = testt. | κλίμαξ H: accent. Schm. **1757** l. διήρ. H: Ald. | κ' ἐπεχρησάμην H: Mus., cf. Schol. **1759** l. διήρ. H: Schr. **1760** ἀντεταγμένον H: La. = K **1762** διήρκησεν H: Mus. **1763** spat.ιήρτησαι H: δ ins. Mus.; διῄρησαι Su

D **1764** †διήρχθην· ἐκωλύθην

D **1765** διῆσαν· διέρεισαν

Hom. **1766** *δίηται· διώξει (Η 197) AS$^{27\ (543\ \text{v.T.})}$. ἢ πορεύεται

1767 διητανές· λιτόν. διατεταμένον

1768 †διητία· ἡμιμέδιμνον

D **1769** διηυλήθη· διεφθάρη

D **1770** διηύληται· ἠχρείωται· λέγεται δὲ καὶ ἐξηύληται, ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς

Ap. S. **1771** διήφυσεν· ἐξήντλησε (τ 450)

D **1772** †διηχήτας· ἄρτου εἶδος

D **1773** διθυμία· διχοστασία

1774 *διθύροις· διπτύχοις g$^{\delta\iota 3}$AS$^{1\ (556\ \text{v.T.})}$Σ

D **1775** δίθυρον γραμματείδιον· δίπτυχον (Men. fr. 238 K.–A.)

1776 *διΐεται· διέρχεται vg^{8}AS$^{14\ (559\ \text{v.T.})}$

1777 *διΐεις· διέπεμψας g^{1}Σ

1778 *διϊέντα· διαπέμποντα g^{2}

D **1779** διϊθυνόμενοι· διοικούμενοι, κυβερνώμενοι

1780 *διϊθυντής· διοικητής. ἰθυντής AS$^{15\ (560\ \text{v.T.})}$

1781 †διϊκαδία· ἐπὶ ὁμοίων καὶ ἀπαραλλάκτων ἐτίθετο τοῦτο

N. T. **1782** *διϊκνούμενος· διερχόμενος (Ep. Hebr. 4,12) g^{4}Σ

Hom. **1783** *διϊπετέος· ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένου (δ 477) AS$^{16\ (561\ \text{v.T.})}$

Hom. **1784** διϊπετέος· ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ποταμῶν· ἀπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένων, χειμάρρων (π 174)· ἐπὶ δὲ τοῦ Νείλου· διαυγοῦς, διαφανοῦς, ἢ διαπεπετασμένου (δ 477. Ρ 263)

D **1785** Διϊπολίεια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἀπὸ τοῦ Πολιεῖ Διΐ θύειν Ἀθηναίους εἰς μνήμην τοῦ πελάνου καὶ τοῦ βοός (Ar. Pac. 420?)

1786 *διΐστανται· διαχωρίζονται AS$^{12\ (557\ \text{v.T.})}$

1787 *διϊστάς· χωρίζων AS$^{13\ (558\ \text{v.T.})}$(g^{5}Σ)

1766 Ap. S. 58,35 (**Π** ^{3} 36); Schol. | **1771** Ap. S. 59,1 (**Π** ^{3} 38) **1773** EM 275,5 **1774** Σ δ 281 **1775** Poll. 10,57 **1776** Su δ 1036 (Δ) **1777** cf. Σ δ 283 **1778** cf. Su δ 1035 (Δ) **1782** Σ δ 284; gl. Apost. 247 **1783** Ap. S. 58,33; Schol. 477b; Su δ 1044 (Δ); E. Gen. p. 89 Mill. (EM 275,12) **1784** cf. Schol. Π; E. Gen. p. 89 Mill. (EM 275,9. 16); διαφανοῦς – Schol. P **1785** cf. Ph δ 585; Harp. 97,10$^{\text{epit.}}$ (Su δ 1045) **1787** Σ δ 285

1764 h.e. διέρχθην vel διείρχθην (hoc Kust.) **1765** διῆλσαν La. (cf. Semon. fr. 17 W.); διεῖσαν (ad ἵημι) Leum. **1766** διῆται H: accent. Mus. = Ap. S. Π^{3}. Schol. (pap.). Schol. | διωξηι K^{A} **1767** ‘διη- productione parasitica ortum’ La. | λειτὸν H: Mus. **1768** v.l. gl. 1955 (Kust.) **1769** διηυλίσθη H: Schm. ex ord. cf. gl. 1770 **1772** ‘panis species in ιτας exeunt’ Schm., ‘ft. δειελίτας panis vespertinus, cf. gl. 444’ La. **1775** l. δίθ. H: Hemsterh. Poll. p. 1215 **1777** διαπέμψας Phav. = ΚΣ (et tum legendum διϊείς not. Kust., διείς Schm.) **1781** ἀπαραλάκτων H: Ald. **1782** v. ll.: gll. 1530. 1737 **1784** διίπετος H: Mus. = Scholl. **1785** de vera forma vocis cf. Wack. Kl. Schr. 2,1202; cf. gl. 1953 | πολύειδι ἰθύνειν H: Mus.

1788 *διΐσταται· διαχωρίζεται (Cyr. in Esai. 70, 440A M.) vg^{7}S^{20}Br^{97}Σ
1789 Διῒ Συκασίῳ· παραπεποίηται παρὰ τὸ συκοφαντεῖν (com. ad. fr. 318 K.–A.) D
1790 Διῒ φίλε· Διῒ προσφιλέστατε (Α 74) Hom.
1791 δικαζέμεν· δικαιοῦν. δικάζειν (Α 542) Hom.
1792 *δίκαια· ἔννομα AS$^{12\ (566\ \text{v.T.})}$
1793 *δικαιαρχία· ἀρχὴ δικαία AS$^{17\ (571\ \text{v.T.})}$
1794 δίκαιον· εὔλογον· ἴσον, ὅμοιον. παρὰ Ἱπποκράτει (nat. hom. 1 [6, 34, 2 L.] ..; art. 7 [4, 90, 19 L.]) D
1795 *δικαιοπραγεῖν· δίκαια πράττειν (AS$^{19\ (573\ \text{v.T.})}$)
1796 δικαιότατος Κενταύρων· ἀντὶ τοῦ ὁ ⟨μόνος⟩ ἐν τοῖς Κενταύροις δίκαιος (Λ 832) Hom.
1797 δικαιωτήριον· κριτήριον D
1798 *δικασπόλος· δικαστής Br^{297}(g$^{\delta\iota\nu 11}$AS$^{9\ (563\ \text{v.T.})}$Σ). βασιλεύς (λ 186) Hom.
1799 δικαιοῦν· μαστιγοῦν. νουθετεῖν.
1799a †δικαοζειν· δικάζειν
1800 δικαιούμενον· κολαζόμενον (Plat. leg. 934b) D
1801 δικαιοσύνη· ἡ χοῖνιξ μυστικῶς D
1802 δικαιότητα· δικαιοσύνην (Plat. Gorg. 508a) D
1803 δικαιῶσαι· κολάσαι D
1804 δικαιωτήρια· κολαστήρια (Plat. Phaedr. 249a) D
1805 δίκανα· ποικίλα ἱμάτια D
1806 δικανούς· τοὺς περὶ τὰς δίκας διατρίβοντας D
1807 δικανόωνται· ἐνδείκνυνται, λέγουσιν D
1808 δικασπόλους· δικαστάς, ἢ περὶ τὸ δίκαιον πολουμένους
1809 δικάσιμοι μῆνες οὕτως ἐλέγοντο, ἐν οἷς ἐδίκαζον (Plat. leg. 958b) D
1810 δίκαρ· τοὺς κριτάς. Ἠλεῖοι
1811 δικαμπίας· οἶνος ὁ β´ τροπὰς ὑπομείνας (com. ad. fr. *319 K.–A.) D

1788 Σ δ 286 **1790** Schol. **1791** Schol. **1793** Su δ 1061 (Δ) **1794** Erot. δ 8 **1796** Schol. **1800** Tim. lex. δ 24 (Σ″ [Ph δ 605. Su δ 1077]); Poll. 8, 25 (cit. Plat.) **1805** cf. EM 260, 44 **1808** Σ δ 287; Ap. S. **Π** ^{3} 39; E. Gud. 364, 24 | EM 275, 32

1789 σκασίω H: Mus. **1791** δικάζεμεν H: accent. Mus. = Schol. **1794** ἶσον H: accent. Schm. **1796** ἐκ ταύρων H: Mus. = Schol. | add. La. = Schol. **1798** δικάσπολος H: accent. Mus. = K^{Br} | acc. sing. K^{gAS} = Hom. **1799a** n. gl. δικαόζειν H: h. e. Aeol. δικασζειν (La.) **1801** σχοίνιξ H: σ del. Mus., accent. La. **1802** δικαιοτάτην H: Alb. | δικαιοσύνη H: Mus. **1803** spat.ικαιῶσαι H: δ ins. Mus. **1805** δικανὰ H: accent. Mus.; δείκανα Voss. = EM (‘recte’ La.) | ἱκάτια H: Mus. **1806** δικανικοὺς HSt. (teste Schm.). Pears. 217, sed cf. στέγανος, χλίδανος, ἕδρανον (contra Con. 1964, 31 v. Debr. Gr. Wortbild. §§ 316. 387) **1807** h. e. δεικανόωνται (Mus.), Alexandrinum (La.) **1809** l. δικ. H: Schm. | δικάσειμοι H: Mus. **1810** δικαστὰρ Pears. 217 | ‘vox a grammaticis e Ελλανοδίκας ficta’ La.

D **1812** δικαστήρια· Ἀθήνησιν Ἄρειος πάγος κρίνει τὰ φονικά, εἶτα ἡ βουλὴ τῶν φʹ· ἐπὶ Παλλαδίῳ [βʹ] δὲ τῶν ἀκουσίων ἐδικάζοντο, εἶτ' ἐπὶ Δελφινίῳ ἐδικάζετο τοῖς ὁμολογοῦσιν ἀνῃρηκέναι μέν, λέγουσι δὲ ἐννόμως· καὶ τὸ ἐν Πρυτανείῳ …

D **1813** δικαστικόν· Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις (fr. 588 K.–A.) τριώβολόν φησιν εἶναι· οὐ μέντοι ἕστηκεν, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδετο

1814 *†δικάτωρ· ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχήν ἔχων g^{3}

1815 *δικεῖν· βάλλειν, ῥίπτειν AS$^{15\ (569\ \mathrm{v.T.})}$. ὅθεν καὶ δίκτυον καὶ δίσκον

D **1816a** δίκελλον· …

D **1816b** δικραδές· τὸ ἐξ ἑνὸς ⟨πυθμένος⟩ δύο κλάδους ἔχον

D **1817** δικέντρων· βόλος τις ἀστραγάλων οὕτως ἐκαλεῖτο

Hom. **1818** δίκη· ὁ τρόπος 'μνηστήρων' (σ 275)

Hom. **1819** *⟨δίκῃ⟩· δικαίως (Ψ 542) ἢ προνοίᾳ AS$^{22\ (576\ \mathrm{v.T.})}$

1820 *δίκηλον· ἐκτύπωμα, ὁμοίωμα, εἴδωλον (Ap. Rh. 1,746). ἀνδριάς. ζῴδιον vg^{4}AS$^{20\ (574\ \mathrm{v.T.})}$ [παρὰ Λάκωσιν]

D **1821** δίκηλον· φάσμα. ὄψις. εἴδωλον. μίμημα. ὅθεν καὶ ὁ μιμολόγος παρὰ Λάκωσι δικηλίκτας

1822 *δίκην· καθάπερ, ὥσπερ, ὁμοίως AS$^{14\ (568\ \mathrm{v.T.})}$. δίκην τροχοῦ S^{14}

1823 *δίκηλον· ἄγαλμα, ἀνδριάντος S^{28}

1824 δίκη πρόδικος· ἡ πρὸ τοῦ ἀχθῆναι εἰς δίκην ὁμολογουμένη

D **1825** δίκη τρέπει· φυγαδεύει

1826 *δίκης· τρόπου. ὁμοίωσις ἢ ⌊κρίσις g^{1}(Σ)

D **1827** δικλίδες· αἱ θύραι

Hom. **1828** *δικλίδες· δίθυροι (β 345) (AS$^{13\ (567\ \mathrm{v.T.})}$)

1812 cf. Arist. Ath. pol. 57,3; Poll. 8,117–20; lex. rhet. 311,3; Ael. v. h. 5,15 **1813** cf. Poll. 8,20 **1818** τρόπος Schol. 275a; Tim. lex. δ 23; Schol. Pind. Pyth. 1,3a = 2 **1819** Schol. **1820** Schol. Ap. Rh. **1821** cf. Tim. lex. δ 22 (Σʺ [Ph δ 601. Su δ 1097]) **1825** Σʺ (Ph δ 603. Su δ 1099) **1826** Schol. δ 691; E. Gud. 365,10; Su δ 1092; Tim. lex. δ 23 | Σ δ 288 **1828** Ap. S. 59,2 (**Π** ^{3} 40); Schol. M 455; Su δ 1101; Schol. Theocr. 14,39–42d

---

1812 'decurtata, cf. e.g. Arist. Ath. pol. 57,3. Poll. 8,117sqq. Lex. rhet. 311,3. Ael. v. h. 5,15' La. | βʹ del. Mus.; ft. ante ἐπὶ Παλλ. trsp. | εἶδ' H: Mus. | τῶ H: Mus. **1813** τριόβολον H (Poll.^{II}): Alb. = Poll. **1814** v.l. gl.1836; h. form. Georg. Sync. p. 298,4 .. **1815** v.l.: gl. 448 | δίκειν H: accent. Schm. | ῥίψειν H: Guyet = K | ὅθεν καὶ δίκον H: Kust. **1816a** contin. H: n. gl. Lob. Prol. 106 **1816b** contin. H: n. gl. Mus. | δικράδεστος ξένος H: Pappageorg. 1879,511 (δικρα[δ]ὲς post Schm.) | add. La. | ἔχων H: Pappageorg. **1818** τόπος H: Heins. = testt. **1819** ⟨δίκῃ·⟩ Pears. 218. Alb. = K Schol. | ἡ H: Alb. **1820** ζωδίον H: accent. Ald. | cf. gl. 449 | incl. La., e gl. 1821 perperam illata **1821** δίκην λίκτας H, δικηλίτας Mus.: Guyet; δεικηλίκτας Plut. Ages. 21,8; cf. gl. 453 **1822** l. δίκῃ H: Mus. = K | · τρόπον Kust. coll. Su δ 1092 **1823** δικηλόγον H: Mus. = K **1824** l. δίκ. H: Pears. 218 | 'hariolatur grammaticus, cf. Ph π 1201' La. **1825** δίκη. τροπῆ H (δικητροπεῖ Σʺ): La. qui cft. gl. σ 1999 **1826** incl. e gl. 1822 La. **1828** δίκλιδος H (K): La. = Ap. S. Π^{3}; (pap.); δίκλις Schol. Theocr. | δίθυρος H (K Schol. Theocr.): La. = Ap. S.; διθύρου Pears. 218. Kust. Alb.

1829 *δίκορσος· δικέφαλος (vg$^{6/7}$A$^{23/24\ (577/578\ \text{v.T.})}$)
1830 δικράνους· τὰς τριόδους· δεῖ δὲ νοεῖν δικράνους τὰς ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ἐπὶ δύο ἐκνευούσας, οἷον δύο τέλη ἐχούσας D
1831 δίκρα ὄψις· ἡ διπλῆ. Αἰσχύλος Τροφοῖς (fr. 246c R.) D
1832 *δίκρατον νόμισμα ἢ δίκρανον· … AS$^{18\ (572\ \text{v.T.})}$
1833 δικρόα ξύλα· ὁμοίως δισχιδῆ D
1834 Δικταίῃσι· Κρητικαῖς (Callim. ep. 22,3) D
1835 δικταμνοειδές· γλήχων τινές, οὐκ ⟨εὖ⟩· ἐστὶ γὰρ βοτάνη δίκταμνος D
1836 *δικτάτωρ· ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων v^{3}AS$^{10\ (564\ \text{v.T.})}$Σ(Br^{278})
1837 δίκτυον· τοῦ κοσκίνου τὸ μέσον, ἐν ᾧ τὰ λεπτὰ τρήματα. καὶ τὸ ἁλιευτικὸν λίνον, *ἢ σαγήνη (AS$^{16\ (570\ \text{v.T.})}$) D
1838 *δικτυωτή· καγκελλωτή (Iud. 5,28) vg^{5}AS$^{21\ (575\ \text{v.T.})}$Σ LXX
1839 δίκτυς· ὁ ἰκτῖνος, ὑπὸ Λακώνων D
1840 *δικτυωτόν· ὑπερῷον τὸ πολλὰς θυρίδας ἔχον (4. Regn. 1,2) AS$^{25\ (579\ \text{v.T.})}$ LXX
1841 δικών· βάλλων (Eur. Or. 992) Eur.
1842 δίλαξ· ἡ ἀρία, τὸ φυτόν. Λάκωνες D
1843 †δίλην ὀψεῖαν· ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι δύσεως
1844 †διλητήριον· βλαβερόν
1845 *διλίτης· κακοῦργος. ἀπατεών. δόλιος g$^{\delta\iota\nu 9}$AS$^{1\ (580\ \text{v.T.})}$
1846 †διλιχοδείρων· μακροτραχήλων (B 460)
1847 δίλογχον· τὴν Βενδῖν. οὕτω Κρατῖνος ἐν Θράιτταις (fr. 85 K.–A.) ἐκάλεσεν, ἤτοι ὅτι β′ τιμὰς ἐκληρώσατο, οὐρανίαν τε καὶ χθονίαν (λόγχας γὰρ ἐκάλουν τοὺς κλήρους) ἢ ὅτι δύο λόγχας φέρει, κυνηγετικὴ οὖσα. οἱ δὲ ὅτι δύο φῶτα ἔχει, τό ἴδιον καὶ τοῦ ἡλίου. τὴν γὰρ σελήνην Βενδῖν καὶ Ἄρτεμιν νομίζουσιν D

1829 Σ δ 292–293 (K = Ael. Dion. δ 24–25) **1831** Ph δ 588 | **1833** cf. E. Gen. p. 89 Mill. (EM 276,21) **1836** Σ δ 294 **1838** Σ δ 295 **1847** cf. Ph δ 590; gl. P. Oxy. 1801,34/5 (CGFP 343,34/5)

1829 δίκουρος H: Pears. 219. Biel. = (K Ael. Dion.) | δικορσον· δικορυφον. n. gl. δικραες· δικεφαλον K (sic Ael. Dion. ed. Erbse, quamquam unam gl. ap. Eust.) **1831** l. δικ. H (Ph, ὄψις om.): Pears. 219 | δικρὰ H: accent. Mus. = Ph | ἢ H: Jun. Pears. Kust. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. **1832** l. δίκ. H (K): Salm. Kust. | νομισμα om. K^{s}, qui οινον praebet (‘ft. recte’ La.) | ἢ δίκρανον incl. Schm. **1833** l. δικ. H (E. Gen.): Schm. **1834** κριτικαῖς H: Mus. **1835** add. Alb. | δικτάμενος H: (Mus. ft. voluit, δίκταμος scripto) Schm. | cf. gl. γ 636 **1836** v.l.: gl. 1814 **1837** λινὸν H: accent. Mus. **1838** δικτυοτὴ H: Mus. = KΣ **1839** δικτὺς H: accent. Mus. **1840** l. δικτ. ὑπ. Meibom. = K | δικτυοτὸν H: Mus. = K | ταχα π. K **1841** δικῶν H: accent. Schm. | βαλών Pears. 219 **1842** neogr. αζιλακας (Cret.) *quercus* cft. Deffner 51 **1843** v.l. gl. 466 (Mus.) **1844** v.l. gl. 808 (Mus.) **1845** v. ll.: gll.1575. 1744 | δειλίτης H (K^{s}; διλητης K^{g}): Kust.; δηλήτης La. **1846** v.l. gl. 2149 (Salm.) **1847** βένδ(ον) H: βένδιν Palm. Pears. 219 = Ph, accent. Goettl. Allg. Lehre 275 | θράπταις H: Mus. | λόγχαν H: Kust. | δευολόγχας H: Mus. = Ph | γυνηγετικὴ H: Mus. | βένδιν H: accent. Goettl.

D **1848** διμάχαι· οἱ λεγόμενοι ἅμιπποι, οἵτινες ὁτὲ μὲν πεζῇ, ὁτὲ δὲ ἐφ' ἵππων μάχονται

1849 *δίνη· συστροφὴ ὑδάτων (g^{1}Br^{72}Σ)

Greg. Naz. **1850** *διμέδιμνον· μέτρον χωροῦν δύο μοδίους (Greg. Naz. epist. 101, 33) [Br^{143}]

1851 *διμοιρίτης· διμοιραῖος (Men. Col. 29) AS$^{1\ (582\ v.T.)}$

Hom. **1852** δίνεον· ἔστρεφον. ἀνεστρέφοντο (ι 384)

Hom. **1853** δινεύοι· ἀναστρέφοιτο (Δ 541)

Hom. **1854** *δινήεντος· [τὸ] συστροφὰς τῶν ῥευμάτων ἔχοντος (Β 877) (g^{2}S$^{post\ δω24}$)

Hom. **1855** *δινωτήν· στρογγύλην, καὶ περιφερῆ (Ν 407) S^{16}

Hom. **1856** *δινήσας· στρέψας g^{6}Σ. κινήσας (Ψ 840)

Ap. S. **1857** δινωτοῖσι λέχεσσι· στρογγύλοις A$^{14\ (585\ v.T.)}$, ἀπὸ τῆς τῶν κλινοπόδων περιφερείας (Γ 391)

D **1858** Δινδυμήνη· μήτηρ θεῶν, ἀπὸ Δινδύμων ὀρῶν τῆς Φρυγίας

D **1859** διξός· δισσός (Hdt. 3, 32, 1)

1860 *διό· διὰ τοῦτο g^{διν5}

Hom. **1861** *διογενές· εὐγενέστατε (Β 173) g^{1}S^{110}Br^{118}(Σ)

Hom. **1862** *διογενής· ἀγαθός. ⌊εὐγενέστατος (Α 489) S^{106}Br^{400}

D **1863** Διογενίδαι· γένος Ἀθήνησιν ἰθαγενῶν

LXX **1864** *διόδευσον· πέρασον (Gen. 13, 17) AS$^{97\ (600\ v.T.)}$

Att. **1865** δι' οἶκτον· δι' ἔλεον. οἰκτιρμόν

Att. **1866** δυοῖν θάτερον· ἓν ἐκ τῶν δύο

1867 *διοιγνύντες· ἀνοίγοντες AS$^{84\ (587\ v.T.)}$

D **1868** διοίκησις· ἡ ἀνάλωσις τῶν χρημάτων (Dem. 24, 27)

1869 *διοίξας· ἀνοίξας (Phil. quod deter. 103 ..) AS$^{99\ (602\ v.T.)}$

1870 *διοίσει· παραλλάξει, ἢ κάλλιον ἔσται, ἢ συμφέρον vg^{3}AS$^{83\ (586\ v.T.)}$. ἢ ⌊διαφέρει g^{3}A$^{85\ (588\ v.T.)}$ Br^{113}(Σ)

1848 Poll. 1, 132 **1849** Σ δ 301; Apion 231, 15 L.; Ioh. Philop. de voc. A δ 5; συστροφή EM 276, 44; Arcad. 111, 23; Theogn. can. 690 (113, 26 C.) **1851** (Poll. 1, 176) **1852** Schol. 384a | **1853** Schol.; E. Gen. p. 89 Mill. (EM 277, 17) **1854** cf. Σ δ 299; Schol. **1855** Ap. S. 59, 4 (**Π** ^{3} 42) | **1856** Σ δ 300 | **1857** Ap. S. 59, 5 (**Π** ^{3} 43); E. Gen. p. 89 Mill. (EM 277, 9) **1861** Σ δ 302; Schol. **1862** | Schol. **1867** Su δ 1273 (Δ) **1870** διαφέρει Σ δ 307

1848 ἄμιπποι H: spir. Alb. | οἱ μὲν H: Mus. | add. Ald. **1849** v. l.: gl. 499 **1851** διμυριστὴς H (-ιτης K): -μοιρ- Mus., -ίτης Rutgers V. L. p. 538 = Poll. | διμυραῖος H (K): Mus. **1852** contin. H: n. gl. Mus. **1853** δινεύοιτο H: Pears. 218 = testt. **1854** δινηεντὸς H: accent. Mus. = testt.; δινῆεν[τος] Schm. | τὸ H: incl. . La., om. K Schol.; τοῦ Mus. | ἔχον H: Mus. = K; ποιοῦντος Schol. **1857** l. διν. H (K E. Gen.): Heins. | δινώτοισι H: accent. Mus. = Ap. S. (δειν-Π^{3}). E. Gen. | λέχεσι H: Schm. = Ap. S.; om. K | κλινοπέδων H: Heins. Salm. Voss. = testt. **1858** δινδύμην H: Scal. Salm. Meurs. Den. Pyth. (de accent. v. Arcad. 111, 21) | ὄρων H: accent. Schr. **1861** εὐγενέστατον Σ **1862** v. l.: gl. 967 **1865** οἰκτιρμῶν H: Salm.; δὶ οἰκτιρμόν Pears. 228 **1866** διοῖν postulat ordo (Voss.), tum v. l. gl. 2496 **1868** ἢ H: Ald.

1871 διοίσεται· διακριθήσεται. ἢ διάξει καὶ βιώσεται (Soph. Ai. 511). ἢ διαλελέξεται D
1872 *διοίσουσι· διαφέρουσι AS[89 (592 v.T.)]
1873 διοκωχή· διάστασις χρόνου τινός (Thuc. 3,87,1)
1874 δι’ ὀλίγου· ἀντὶ ⟨τοῦ⟩ μετ’ ὀλίγον
1875 Δίολκος· ὁ ἀπὸ Λεχαίου ἕως Κεγχρεῶν τόπος D
1876 διολλύει· ἀφανίζει, φθείρει, *διαπολλύει AS[93 (596 v.T.)](vg[77]) D + K
1877 διολουφεῖν· διατίλλειν. ἢ διασιλλαίνειν. οἱ δὲ κακοσχόλως D
1878 *†διολύγιον· ἐξηχοῦν ἐπὶ πολύ S[108]
1879 διομανεῖς· ὑπὸ Διὸς μαινόμεναι· ἢ τῷ Διῒ βουλόμεναι μάχεσθαι διὰ μανίαν D
1880 Διομεῖς· δῆμος Ἀθήνησιν, ἀπὸ τοῦ Διόμου τοῦ Κολύττου παιδός D
1881 Διομήδειος ἀνάγκη· παροιμία. Κλέαρχος (fr. 68 W.) μέν φησι, Διομήδους θυγατέρας γενέσθαι πάνυ μοχθηράς, αἷς ἀναγκάζειν πλησιάζειν τινάς, καὶ εὐθὺς αὐτοὺς φονεύειν· ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα (fr. 25 Bern.) φησὶ ἐπὶ τῆς τοῦ Παλλαδίου κλοπῆς γενέσθαι Prov.
1882 διόμνυσθαι· τὸ ἀπόμνυσθαι (Dem. 18,286) D
1883 διον· *ἐδιώχθην (X 251). μέγα ἢ πολύ. ˌθεῖον (Br[391]) ἢ τὸν ἐκ Διὸς γενόμενον, ἀγαθόν
1884 διονῦς· ὁ γυναικίας καὶ παράθηλυς (Phryn. com. fr. 10,1) D
1885 δίονται· διώκονται
1886 δίοντο· ἀνεπορεύοντο D
1887 Διονύσια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν Διονύσῳ ἤγετο, τὰ μὲν κατ’ ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος· τὰ δὲ Λήναια μηνὸς Ληναιῶνος· τὰ δὲ ἐν ἄστει Ἐλαφηβολιῶνος q D

1871 | Schol. Soph. (Su δ 1281) | **1873** cf. Σ δ 308; Su δ 1157 **1875** cf. Strab. 8,6,22 (p. 380,10 C.) **1877** διατίλλειν Ph δ 630 **1880** cf. Ph δ 636; Schol. Ar. Ran. 651a (Su. δ 1161) **1881** cf. Schol. Ar. Eccl. 1029b; Schol. Plat. rep. 493d (de Palladio etiam Zenob. vulg. 3,81. al.) **1883** ἐδιώχθην Ap. S. 59,7 (**Π** [3] 47); μέγα ἢ πολύ Apion 231,18 L.; μέγα et ἀγαθόν EM 278,16. 19 **1884** EM 277,2; Eust. Il. 629,43 (2,260,15 V.) **1887** lex. rhet. 235,6 (q). Schol. Aeschin. 1,43 (95); – Ἀθήνησιν Su δ 1168

1874 add. Mus. **1875** διοληὸς H: Mus. | κεγχρεῶνος H: Mus. **1877** cf. gl. 1139 | διὰ συλλαίνειν H: Mus. | propter οἱ δὲ κακ. gl. comico anon. trib. Theodorid. in Παραχορήγημα (Festschr. Sifakis) 388 **1878** v.l. gl. 2047 (Alb.) **1879** διομανὲς H: Mus. **1880** διομοῦ H: accent. Ald. = Schol. Ar. **1881** l. διομ. H: Mus. = Schol. Plat. | ἠλιάδα H: Mus.; de ellipsi (⟨γράψας⟩ Phav. ⟨συνθείς⟩ Toup 4,278) cf. Nauck, Mél. 2,363. 4,377 **1882** διομνῦσθαι … ἀπομνῦσθαι H: accent. Mus. **1883** διὸν H, δῖον Mus. = K (Apion), δίον Alb. = Ap. S.: confus. not. Kust. | τῶν H: Alb. | γενομένων Mus. | ἀγαθῶν H: Alb. = EM **1884** διοννὺς H: Phav. = EM | πάνθηλυς EM **1887** διονυσία H: accent. Mus. = testt. | . ἤγετο δὲ q | ποσειδέωνος H: accent. Mus. = testt. | λήνδια H: Pears. 228 = Schol. Aeschin.; -αῖα Sop. Salm. Voss. al. = q | ληναίωνος H: accent. Mus. = (Schol. Aeschin.); γαμηλιῶνος q | ἐλαφηβολίωνος H: accent. Mus. = testt.

D **1888** Διονυσιάδες· ἐν Σπάρτῃ παρθένοι, αἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις δρόμον ἀγωνιζόμενοι

D **1889** Διονύσου γάμος· τῆς τοῦ βασιλέως γυναικὸς καὶ θεοῦ γίνεται γάμος

D **1890** Διονυσοκουροπυρώνων· Κρατῖνος ἐν Σεριφίοις (fr. 223, 3 K.–A.)· '†αἰσχρῶν Ἀνδροκλέων Διονυσοκουρώνων.' ἔνιοί φασιν, ἐν τῷ αὐτῷ πέντε κωμῳδεῖσθαι, Αἶσχρον, Ἀνδροκλέα, Διονύσιον, Κῦρον, †Πυρῶν, ἁμαρτάνοντες· οὐδεὶς γὰρ Ἀθηναίων ἀναγράφεται Κῦρος. δεῖ οὖν γράφειν Διονυσιοκουροπυρώνων· τὸν γὰρ Διονύσιον κουρέα ὄντα κωμῳδεῖ· κουρεὺς δὲ ἦν πρὸς πάππου, ὡς δηλοῖ ὁ τὰς Ἀταλάντας συνθείς (Callias fr. *3 K.–A.)

D **1891** Διονυσιοφόροι· ἀρχή τις ἐν Συρακούσαις (gl. Ital. 14 K.–A.)

D **1892** δι' ὀξειᾶν· παρὰ τοῖς Πυθαγορικοῖς (Philol. VS 44 B 6 [1, 409, 13]; cf. 1, 458, 2 adn.) λέγεται. ἔστι δὲ ἐπὶ τῶν συστημάτων

D **1893** διόπαι· εἶδος ἐνωτίων· τινὲς δὲ ὑποδημάτων (Ar. fr. 332, 10 K.–A.)

Eur. **1894** *διοπετές· ἐξ οὐρανοῦ ἐρχόμενον (Eur. IT 977) (vg^{13}AS$^{86\ (589\ v.T.)}$ Σ)

1895 *διοπετής· ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρούμενος A$^{100\ (603\ v.T.)}$

D **1896** διοπεύειν· ἐπιμελεῖσθαι νεώς (Dem. 35, 20)

D **1897** †διοπλῆκτα· ἰσχυροπλήκτην

D **1898** δίοποι· ἐπιμεληταί (Aesch. Pers. 44. fr. 232 ..)

K + D **1899** δίοπος· *ἐπίσκοπος v^{διω9}AS$^{91\ (594\ v.T.)}$. ἄρχων. ναύαρχος. ἐπιστάτης. διόπτης (Aesch. fr. 232 R.)

D **1900** διοπομπεῖσθαι· καθαίρειν. ἰδίως δὲ τὸ καθαίροντας ⟨πρὸς⟩ τὸν προστρόπαιον Δία ⟨ἀποπέμπειν⟩

1888 Schol. Aeschin. 1, 43 (95) **1893** Ph δ 642; – ἐνωτίων Poll. 5, 97 **1894** Σ δ 311 **1896** EM 278, 6 (om. νεώς); cf. Harp. 98, 9 **1899** ἄρχων ναύαρχος Ph δ 645; cf. Ar. Byz. fr. 338 S.; Ael. Dion. δ 26; Poll. 7, 139; Erot. δ 2 **1900** cf. Ph δ 646; Phryn. praep. soph. 9, 12

1888 διονυσίαδες H: accent. Mus. = Schol. Aeschin. **1889** contin. H: n. gl. Mus. **1890** διονυσοκρουροπυρώνων H: Salm. Pears. 229. Voss. | ἐπεὶ οἱ φ. H: Schm. | κομωδεῖσθαι H: Mus. | αἰσχρὸν H: accent. Schm. | κύρον H: accent. Schm. | διονυσοκουροπυρώνων H: Mein. FCG 2, 1, 134 | διόνυσον H: Mein. | κωμωδεῖν H: Pears. Toup. 3, 344 | πάππον H: Mus. | 'neque Πυρῶν neque Αἶσχρος nomina Attica. Μυρῶν ubique Mein.' La. **1891** διονυσιφόροι H: La. (cf. K.–A. ad gl. Ital.); Διονυσοφόροι Voss. **1892** διοξείας H: La. = Philol.; δι' ὀξείας Heins. Pears. 229. Meibom. ad Nicom. p. 51 **1894** ἐρχόμενος H: Mus. = ΚΣ (κατ-) **1895** cf. gl. 1783 | διοπέτης H: accent. Kust. **1897** διοπλήκτα H: accent. Heins.; Διοπλήκταν Schr., διοπλῆγα Reitz. 1890–1, 7 (Hippon. fr. 19, 1 W. = 33, 1 Degani) | ἰσχυρόπληκτον La. **1898** διοποὶ H: accent. Mus. **1900** e.g. add. La. | τὸ πρὸς τρόπαιον δῖα H: Mus. = Ph

1901 διοπτεύειν· κατασκοπεῖν (Critias VS 88 B 53. Antiph. soph. VS 87 B 6) D

1902 *διοπτεύσων· κατασκεψόμενος (K 451) (g[11]) Hom.

1903 διοπτῆρα· κατάσκοπον (K 562) Hom.

1904 διοπτήρ· ὁ κατόπτης (K 562). τὸ μηχανικὸν ὄργανον D

1905 διόπτρα· γεωμετρικὸν ὄργανον. καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ v[78] D

1906 διοργανώσεως· κατασκευῆς D

1907 διορίσαι, ὃ καὶ ἐξορίσαι λέγουσι· τὸ φυγαδεῦσαι (Plat. leg. 873e ..) D

1908 *διορίαν· προθεσμίαν· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ⟨ω⟩ μεγάλου, καιρὸν σημαίνει vg[24]AS[90] (593 v.T.)

1909 *διορίζει· διακρίνει (Plat. Crat. 391d) AS[95] (598 v.T.)

1910 *διορίζετο· διεβεβαιοῦτο vg[15]A[87] (590 v.T.)Br[82], διισχυρίζετο (Dem. 18, 111) (AS[92] (595 v.T.))

1911 *διορισμόν· χωρισμόν. μερισμόν (Plat. Tim. 38c) AS[94] (597 v.T.)

1912 *διοριστέον· διαχωριστέον vg[17]AS[88] (591 v.T.)Σ

1913 δίορον· διαστάτην D

1914 διόροφα· δίστεγα (Gen. 6, 16) vg[79]AS[96] (599 v.T.) LXX

1915 διορύττει· σκάπτει D

1916 δῖος· ὡς ἀπὸ Διὸς τὸ γένος ἕλκων· 'δῖος Ἀχιλλεύς' (A 7). καταχρηστικῶς δὲ ὁ ἀγαθός Ap. S.

1917 *Διὸς ἀμφίς· ἑκατέρωθεν τοῦ Διός (Θ 444) AS[105] (608 v.T.) Hom.

1918 *Διοσημεία· τεράστιον σημεῖον A[101] (604 v.T.)

1919 Διὸς ἄνθος· τοῦτο οὐ λάχανον, ἀλλὰ φυτὸν ἀκανθῶδές φασιν εἶναι οἱ περὶ Θεόφραστον (h. pl. 6, 1, 1 [fr. 404]) D

1920 Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν· ⟨ἄγγελοι⟩ ὧν τὸ γένος [ἄγγελοι] καὶ ⟨Διΐ⟩ ἴδιον καὶ ἀνδράσι (A 334) Hom.

1921 Διὸς αὐγάς· τὰς ἡμέρας, τὸ φῶς, τὸν αἰθέρα (N 837) Hom.

1901 (Poll. 2, 58 [cit. Critia et Antiph.]) **1902** cf. Σ δ 312; Schol. **1903** Σ δ 313; Schol.; E. Gen. p. 90 Mill. (EM 278, 10) **1904** cf. Su δ 1192 **1908** Su δ 1198; cf. Hdn. epim. 268; Phryn. ecl. 13 **1910** Σ δ 315 | **1912** Σ δ 314 **1913** cf. Poll. 9, 119 **1916** Ap. S. 59, 8 (**Π** 3 48); Apion 231, 17 L.; – ἕλκων cf. Schol. **1919** Σ″ (Ph δ 653. Su δ 1203) **1921** – φῶς EM 277, 4

1902 διοπτεύων H: Alb. = K testt. | κατασκεψάμενος H: Alb.; κατασκοπήσων K testt. **1903** v.l. gll. 1932. 1937 | οἰκονόμον add. Σ **1904** διόπτης H: Alb. = (Su) **1907** διορῆσαι H: Mus. | ἐξορῆσαι H: Mus. **1908** add. Phav. = K **1910** διωρίζετο Mus. = K[gA]Σ (c. ord.) **1913** διόρον H: accent. Mus. = Poll. | διὰ στάτην H: Mus. **1914** διώροφα Schm.; cf. Lob. Phryn. 709 n. **1916** διὸς bis H: accent. Mus. = testt. | ἔχων testt. **1917** contin. H: n. gl. Mus. | , ἀμφὶ H: interpunct. del. Mus. = K, -ς Schm. **1918** διοσημεῖον H: La. ('scrib. διοσημία') = K **1919** l. διὸς H: ed. 1521 = Σ″ | ἀλλὰ διὸς ἄνθος φ. H: Mus., cf. Σ″ **1920** οἱ δὲ H: Mus. | ἄγγελοι trsp. Alb. | ⟨Διΐ⟩ Pears. 229. Alb. **1921** τῆς H: Voss. = EM

D **1922** Διὸς βάλανοι· Ἕρμιππος Φορμοφόροις (fr. 63,20 K.–A.) ‘τὰς Διὸς βαλάνους καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα’ τὰ καστάνεια· τινὲς δὲ Ποντικὰ λέγουσιν, ⟨ἢ⟩ Ἡρακλεωτικά

D **1923** Διὸς βοῦς· ὁ τῷ Διῒ ἄνετος βοῦς, ὁ ἱερός. ἔστιν δὲ ἑορτὴ Μιλησίων

D **1924** διοσδότους· ὑπὸ Διὸς δεδομένους

D **1925** Διὸς θᾶκοι καὶ πεσσοί (Cratin. fr. 7 K.–A.)· τινὲς γράφουσι ψῆφοι. φασὶ δὲ ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων διαψηφίσει, ὅτε ἠμφισβήτει Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν, τὴν Ἀθηνᾶν Διὸς δεηθῆναι ὑπὲρ αὑτῆς τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν καὶ ὑποσχέσθαι ἀντὶ τούτου τὸ τοῦ Πολιέως ἱερεῖον πρῶτον θύεσθαι ἐπὶ βωμοῦ

D **1926** διοσκεῖν· διαβλέπειν συνεχῶς τὴν ὅρασιν μεταβάλλοντα (Anacr. PMG fr. 14,3). τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαφορεῖσθαι τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ. [καὶ τὸ διαπολέσαι, καὶ τὸ διαφθεῖραι]

Prov. **1927** Διὸς ἐγκέφαλος· παροιμία, ἣν Κλέαρχος (fr. 51 W.) φησιν εἰρῆσθαι, οἷον ἐπὶ τῶν ἄγαν θείων

Prov. **1928** Διὸς Κόρινθος· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων, ὡς ὁ Πίνδαρός φησιν (Nem. 7,155 = 105) … Ἀλήτην γάρ φασι φεύγοντα κατελθεῖν βουλόμενον εἰς Κόρινθον καὶ βουκόλου τινὸς ἀπαντήσαντος αἰτεῖν τροφήν· τὸν δὲ εἰπεῖν, τροφὴν μὲν οὐκ ἔχειν, ἄραντα δὲ βῶλον δοῦναι αὐτῷ ὡς τοῦ Διὸς ὄντα· τὸν δὲ εἰπεῖν ‘δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης’

D **1929** Διόσκουροι· οἱ Ἑλένης ἀδελφοί, Ζῆθος καὶ Ἀμφίων, λευκόπωλοι καλούμενοι. καὶ ἀστέρες, οἱ τοῖς ναυτιλλομένοις φαινόμενοι. καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ

1922 cf. Ph δ 654; Athen. 2,53c (cit. glossograph. Hermonact. et Timachid. [fr. 18 Blink.]); Poll. 1,233 **1925** cf. Paus. δ 19; Σ″ (Ph δ 659. Su δ 1213) **1928a** Zenob. vulg. 3,21; Prov. Bodl. 344; Schol. Ar. Ran. 439a(αβ); cf. Paus. δ 17; Σ″ (Ph δ 656. Su δ 1207); Schol. Pind. Nem. 7,155a. b = 105 **1928b** Zenob. vulg. 3,22 **1929** – Ἀμφίων EM 277,6

1922 φορμόροις H: Scal. Sop. Heins. al. | καστάνια H Ph: La. | add. Salm. Plin. exer. p. 601 **1923** cf. Wil. GGA 1914,106 **1924** διὸς δότους H: Mus. **1925** θάκοι H: accent. Schm. | πεσοὶ H: Mus. | διαψηφίσιν H: ed. 1521 | ἱερὸν H: Kust. | θωμῶ? H: Mus. **1926** cf. Be. 3,291 | διόσκειν H: accent. G. Dind. Thes. 2,1541A | μεταβαλλόντα H: accent. Mus. | incl. ad ἀϊστῶσαι ref. La., ad δῃώσκειν Kust. **1928** duo prov. in Zenob., in H coaluerunt; sep. Heins. (de ord. cf. Spyr–Skar. 447); init. alt. δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης· ἐπὶ τῶν πάντα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐκδεχομένων add. Pears. 229 = Zenob. | φησι H: Pears. Alb. = Zenob. **1929** ἕλληνες H: Mus. = EM | λευκοπῶλοι H: accent. Mus. | καὶ ἀστέρες κτλ. ad Castores pert. | ναυτιλομένοις H: Mus.

1930 Διὸς κώδιον· οὕτως ἔλεγον, οὗ τὸ ἱερεῖον ⟨Διΐ⟩ τέθυται, ἐφ᾽ οὗ οἱ καθαιρόμενοι ἑστήκεσαν τῷ ἀριστερῷ ποδί. τινὲς δὲ τὸ μέγα καὶ τέλειον. ὁ δὲ Πολέμων (FHG 3, fr. 87) τὸ ἐκ τοῦ Διΐ τεθυμένου ἱερείου D
1931 Διὸς μάστιγι· τῷ κεραυνῷ (M 37) Hom.
1932 †διοτήρ· κατάσκοπος
1933 διοτρεφεῖς· οἱ ἐν βασιλείᾳ τεθραμμένοι (γ 480) Hom.
1934 διοτρεφέων· ἐκ τοῦ Διὸς ἑλκόντων τὸ γένος (A 176) Hom.
1935 διοχλεῖ· ἐκταράττει (Greg. Naz. or. 36, 4 [36, 269C M.]) Greg. Naz.
1936 διοχλίζει· ἀνακινεῖ D
1937 δίοψ· οἰκονόμος
1938 δίοψιν· κατασκοπήν. ἢ δι' ὅλου ὄψιν γινομένην, καὶ διαύγειαν D
1939 δίπαιδας· τοὺς διδύμους γεγεννημένους
1940 *δίπλακα· διπλῆν (Br[84]), μεγάλην, ⌊διπλοΐδα Br[387], ὥστε διπλῇ χρῆσθαι (Γ 126) Hom.
1941 *δίπλακα δημόν· διπλοῦν λίπος (Ψ 253) A[5 (610 v.T.)] Hom.
1942 διπλασιάσαι· διπλᾶ ποιῆσαι D
1943 διπλασιασμός· ἡ ἐν τακτικοῖς οὕτως ἐνόπλιος κίνησις D
1944 διπλασμός· ἡ διπλῆ εἰς †πόνον D
1945 διπλῆν· διπλασίονα. καὶ μεγάλην (K 134) Hom.
1946 *διπλοΐδα· διπλουμένην χλανίδα ἐν τῷ φορεῖσθαι (1. Regn. 2, 19) vg[1]A[4 (609 v.T.)] LXX
1947 διπλοίζειν· διπλασιάζειν (Aesch. Ag. 835) D
1948 διπλῆ· ὀρχήσεως εἶδος, ἢ κρούματος D
1949 διπλοῦς ἄνδρας· τὰ δισύλλαβα ἀνδρῶν ὀνόματα. οἱ δὲ παλινβόλους D
1950 †διπλόϊδα· διπλοΐδα

1930 cf. Paus. δ 18; Σ″ (Ph δ 657. Su δ 1210) **1931** Schol. **1934** cf. Ap. S. 59, 10 (**Π** [3] 50) **1940** διπλῆν et διπλοΐδα EM 278, 48; διπλοΐδα Schol. **1943** Ael. tact. C 89 **1945** μεγάλην Ap. S. 59, 11; Schol.; EM 278, 46 **1948** Poll. 4, 105 **1949** Zenob. vulg. 3, 23 |

1930 διοσκώλιον H: Heins. Vales. Pears. 229. al. = Σ″, cf. Paus. | οὗτοι ἱερ. H: Phav. = Σ″ | ἐτίθετο H: add. et corr. Vales. Pantin. ad Apostol. p. 307 = Σ″ | τῶ ἐκ H: Mus. | ἱερείω H: Vales. Pears. **1932** v.l. gl. 1903 (Voss.) **1937** δίοψ fictum a grammatico qui δίοπος (gl. 1899) genet. esse credidit (Avyer. 1978, 306) **1938** διοψεῖν· κατασκοπεῖν H: Mus. | ὅλην H: Mus. | διαυγείαν H: accent. Mus. **1939** διπάνας H: Pears. 229. Alb. Abresch. **1940** διπλοῖδα K **1941** l. δίπλ. H: Schr. = K | λεῖπος H (K): Mus. (accent. Schm.) **1942** l. διπλᾶ πᾶσαι H: διπλασιᾶσαι ed. 1521, accent. Heins. Pears. 229; διπλάσαι Schm. coll. Antiatt. 89, 6 (δ 19 V.) **1945** διπλασίωνα H: Schm. **1946** χλαμυδα K[A] **1948** διπλεῖ H: Mus. **1949** παλιμβόλους Mus., -βόλα Ald. | 'scil. comicus seriem nominum disyllaborum velut Λάχης, Χάρης etc. irrisit' La.; Athen. 14, 614e-f cft. Schm. **1950** dittogr. gl. 1946 (Alb., nisi 'posterius est correctio prioris')

D **1951** δίπνοια τρώματα· εἰς κενὰ τραύματα (Hippocr. loc. deperd.)
D **1952** διποδία· ⟨Λακωνικῆς⟩ ὀρχήσεως εἶδος (Cratin. fr. 173 K.–A.). οἱ δὲ διποδισμός
D **1953** Διπόλια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν (Ar. Pac. 420). οἱ δὲ Διϊπόλια, ὡς προδεδήλωται (gl. 1785) [καὶ εἶδος Λακωνικῆς ὀρχήσεως]
D **1954** δίπολοι· διπλαῖ. Αἰσχύλος Προπομποῖς (fr. 209 R.)
D **1955** δίπτυον· Κύπριοι μέτρον. οἱ δὲ τὸ ἡμιμέδιμνον
D **1956** διπτύχιξον· δίπλωσον (com. anon. Dor. fr. 10 K.–A.)
Hom. **1957** *δίπτυχα· δύο περιβολὰς ἔχοντα, ἢ διπλοῦν ὥστε τὸ μὲν ὑπεστρῶσθαι τὸ⟨ν⟩ ἐπίπλουν, τὸ δὲ ἐπιβεβλῆσθαι (Α 461) (g[διο14Σ])
D **1958** δίπυλον· προστῷον
D **1959** δίπυροι ἄρτοι· οἱ ἐκ δευτέρου ὀπτώμενοι (Alcae. com. fr. 2 K.–A.)
1960 †διράδαι· αἱ τῶν ὀρέων ἐξοχαί
1961 *†δίρηγες· στρουθοί S[διδ4]
Eur. **1962** *Δίρκης· πηγῆς (Eur. Phoen. 102) A[2 (614 v.T.)](Br[88])
D **1963** δίσαλα· ἀκαθαρσία
D **1964** δισαλέος· ῥυπαρός
D **1965** δίσδημαι· ζητῶ
D **1966** δεισίθεος· δεισιδαίμων
D **1967** δισκάζεται· διαφέρεται
D **1968** δίσκελλα· σπυρίς
1969 *δισκεύει· δισκοβολεῖ A[7 (620 v.T.)]
D **1970** δισκεῦσαι· δίσκον ῥῖψαι, ἤτοι λιθάσαι
D **1971** δίσκην· δικεῖν. ὑπερβάλλειν
Hom. **1972** *δίσκοισι· τοῖς δίσκοις, λίθοις στρογγύλοις (Β 774) A[5 (618 v.T.)]

1951 cf. Galen. lex. 93,16 **1952** Ph δ 663; Schol. Ar. Lys. 1243 (Su δ 1263); Poll. 4,101 **1954** (Poll. 1,223) **1957** Σ δ 318; – ἔχοντα Ap. S. 59,12; ἐπίπλουν EM 279,4 **1959** cf. Poll. 7,23 (cit. Alcae. com.) **1962** Su δ 1266 (Δ); Hdn. epim. 20 **1963/4** cf. Schol. Clem. Al. Protr. 313,31 **1966** cf. Poll. 1,21

1951 δίπνος· τρήματα Galen. | καινὰ H: Foës. Oecon. Hippocr. = Galen. **1952** v.l.: gl. 1228 | add. La. e gl. 1953 (sim. Ph Poll.) **1953** διπολία H: accent. Mus. | διιπολία H: accent. Alb. | incl. e gl. 1952 repet. del. Schm. **1954** αἰσ. διπλ. H: trsp. Sop. Meurs. Aesch. | αἰσχῦλ(ος) H: accent. Mus. **1955** v.l.: gl. 1768 **1956** διπτύδιξον H: Voss. (?) (cf. Valck. Ep. ad Röver. p. 67) **1957** ἐπιβολὰς H: La. = Ap. S.; περιβόλαια ΚΣ, prob. Schm. | ἢ διπλοῦν et τὸ ἐπίπλουν incl. Schm., om. ΚΣ | τὸ⟨ν⟩ Ald. = EM | περιβεβλ. K, ὑποβεβλ. Σ **1958** ὑπερῶον H: La. **1959** ὀπτόμενοι H: Mus. **1960** v.l. gl. 531 (Mus.) **1961** v. ll.: gll. 759. 1482. 2368 | h.e. δειρῆτες cf. Athen. 9,392a **1962** διρκῆς H (διηρκης K[A] c. ord.): accent. Mus. = (K[Br] testt.) **1963** 'ft. δεισάλη, v. gl. seq.' La. **1964** h.e. δεισ-, cf. Solms., Beitr. 238; cf. gl. 2663 **1965** Lesbium (La.) **1966** δισίθεος. δισιδαίμων H: Mus. = Poll. **1967** 'e *διχ-σκάζεται?' La. **1968** 'fiscella rotunda a disco nominata, sed termin. suspecta' La. **1970** ῥίψαι H: accent. Schm. **1971** expl. δίκην H: δίκειν Salm. Voss., accent. La. **1972** δίσκοι· σιτοῖς H: Mus. = K

1973 δίσκουρα· ὅσον ἄν ⟨τις⟩ βάλοι δίσκῳ (Ψ 523). †δισκούρια· ὅσον ἄν τις βάλλοι δισκεύων Ap. S.
1974 *δισσά· διττά (Eur. Alc. 760) vg^{3}A$^{6\ (619\ v.T.)}$ Eur.
1975 δισσός· δύο τρόπους ἔχων, διπλοῦς D
1976 διστάζει· διχονοεῖ, ἀπορεῖ, *ἀμφιβάλλει v$^{δι ο 16}$g^{1}A$^{4\ (617\ v.T.)}$Br^{110}
1977 διστάσιον· τὸ πρὸς διπλῆν ἱσταμένον τὴν τιμὴν χρυσίου ἢ ἀργυρίου, ὡς ἰσοστάσιον τὸ πρὸς τὴν ἴσην (Plat. Hipparch. 231d) D
1978 †διστόσῃ· τῇ ἡλικίᾳ. Ἀρχίλοχος (fr. 242 = 196a, 26 W.) D
1979 δίστομος· οὕτως ἡ Ἐπίδαυρος ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ ἀμφιστόμῳ λιμένι ἐκέχρητο … συγγραφή D
1980 διττάμενον· ἀρνούμενον· Κρῆτες D
1981 διτταχῶς· διχῶς D
1982 δίτοιχος· ἀναίσθητος D
1983 διυλίζοντες· διηθμεύοντες, διηθοῦντες (Ev. Matth. 23, 24) N. T.
1984 *διφᾶν· ζητεῖν (A$^{13\ (627\ v.T.)}$). ψηλαφᾶν. ⌊ἐρευνᾶν (Π 747) (A$^{13\ (633\ v.T.)}$) Hom.
1985 δίψακος· εἶδος βοτάνης D
1986 δίφαν· τὸν ὄφιν. Κρῆτες D
1987 *διφασία· διλογία. ἐκ τοῦ μὴ συμφωνεῖν A$^{5\ (625\ v.T.)}$Br^{100}(vg^{1}) τὰ λεγόμενα A$^{5\ (625\ v.T.)}$(vg^{1})
1988 *δίφατον· διφάσιον, δισσῶς A$^{11\ (631\ v.T.)}$ λεγόμενον
1989 διφαδεύσει· ἐξελεῖται
1990 διφένσωρ· βασανιστής, κριτής Iur.
1991 διφθέρα· δέρμα, βύρσα. δέλτος, γραμματεῖον D
1992 διφθεραλοιφός· γραμματοδιδάσκαλος παρὰ Κυπρίοις D
1993 δίφορος· Ἔφορος Κυμαῖος (FGrHist 70 T 4), ὅτι δὶς ἐτέλεσε τῷ διδασκάλῳ Ἰσοκράτει τοὺς τῆς παιδεύσεως μισθούς D

1973 Ap. S. 59, 13 | **1981** Ph δ 476 (διαττ- z et ordo) **1984** EM 279, 46; ζητεῖν Ph δ 671; Arcad. 150, 8; ζ. et ἐρευνᾶν Schol.; ψηλαφᾶν Ap. S. 59, 14 **1985** Diosc. mat. med. 3, 11 **1991** βύρσα – EM 279, 41; δέλτος – Poll. 10, 57 **1993** cf. Plut. vit. dec. orat. 938a

---

1973 δίσκουρα· δίσκου ὅρια Ap. S. | add. La. = Ap. S. | λάβοι H: Guyet = Ap. S. | βάλλει H: H^{c} | dittogr. e δίσκου ὅρια ortam esse cens. Schm.; duo gll. primitus fuisse δίσκου οὖρα· ὅσον ἂν βάλοι τις δίσκῳ (Ψ 431) et δίσκουρα· ὅσον ἄν τις βάλλοι δισκεύων (Ψ 523) Valck. Misc. obs. 8, 1, 154 **1975** δισσῶς H: Mein. 1857, 607 | διπλῶς H: Mein. **1977** διστάδιον H: Mus. | ἑστάμενον H: Schr. **1978** δὶς τόσῃ Elmsl.; δὶς τόση· τηλικαύτη· Ἀρχιλόχοις (Cratini) ci. La., qui cft. et lex. Greg. carm. (ord. alph.) δ 84 δὶς τόσον· δὶς τοσοῦτον **1979** δίστημος H: Mus. | ἀμφιστόμοις λιμέσιν H: Mein. 1857, 611–12 | συγγραφή ad historicum allatum spectare vid. Mein. | 'Epid. scl. Limera' La. **1980** Be. 2, 783; ἀπορούμενον Herw. Versl. 1895, 186 **1982** 'qui bis τοῖχος (de sign. v. Alex. fr. [207, 3 K.–A.]) est' La. **1985** δίφακος H: La. = Diosc. **1986** v. l.: gl. 1478 | δίφατον, ὄφιν H: Salm. Meurs. Cret. p. 258, 'scl. a rimas scrutando appellatus' La., coll. gl. 1478 **1989** διφαδεύει H: La. **1991** γραμματίον H: Salm. De modo usur. p. 413 = EM, cf. Poll. **1992** Be. 1, 444 | διφθεράλοιφος H: accent. La. **1993** κυμαιός H: accent. Mus.

D **1994** δίφουρα· γέφυρα. Λάκωνες

D **1995** δίφραγες· τινῶν στρατιωτῶν [τῶν] παρὰ Πάρθοις ταγαί

D **1996** δίφραξ· κλιντήρ. θρόνος γυναικεῖος (Theocr. 14, 41)

D **1997** διφρεῦσαι· διακαθίσαι

1998 *διφρείας· ἁρματηλασίας (Xen. Cyr. 6, 2, 8) A$^{8\ (628\ v.T.)}$(Br^{150})

D **1999** δίφρις· ὁ ἑδραῖος, καὶ καθήμενος ἀεί, οἷον ἀργός

Hom. **2000** *δίφρον· ἅρμα. καθιστήριον A^{9}Br$^{91\ (629\ v.T.)}$Σ(vg^{4}). κράββατον. ὄχημα (Γ 262 ..)

D **2001** διφροφόροι· αἳ ταῖς κανηφόροις εἵποντο, δίφρους ἐπιφερόμεναι (Stratt. fr. 7 K.–A.)

D **2002** διφροφορουμένους· τοὺς φορείοις φερομένους (Hdt. 3, 146, 3)

2003 *διφυᾶ, διφυῆ· δύο φύσεις ἔχοντα (Cyr. in xii proph. 1, 732, 28) A$^{6\ (626\ v.T.)}$Br^{142}Σ(vg^{2})

D **2004** δίφυιον νυκτός· τὰ δύο μέρη, τὸ δίμοιρον

2005 διφώνους· διγλώσσους

2006 *διφῶσα· ζητοῦσα. ⌊ψηλαφῶσα (Hes. op. 374) A$^{10\ (630\ v.T.)}$

Eur.? **2007** *δίχα· χωρίς. ἐκτός, ἄνευ (Eur. Bacch. 804 ..) A$^{9\ (638\ v.T.)}$

2008 *δίχα λαλῆσαι· ἀκατάλληλα λαλῆσαι A$^{14\ (643\ v.T.)}$

D **2009** δίχαλον ζυγόν· τὸ ἑκατέρωθεν κεκοιλασμένον. χηλαὶ γὰρ καὶ τὰ κοιλώματα. ἔνθεν καὶ ⟨χηλὸς⟩ ἡ κιβωτὸς παρὰ τῷ ποιητῇ (Π 221 ..)

2010 *διχανδόν· κεχωρισμένον A$^{16\ (645\ v.T.)}$

D **2011** δίχα νυκτός· τὸ μεσονύκτιον (Arat. 583)

2012 *διχῇ· διχῶς A$^{8\ (637\ v.T.)}$ Σ δισσῶς (Dem. 1, 17 ..) A$^{8\ (637\ v.T.)}$

LXX **2013** *διχηλοῦν· δύο ὁπλὰς ἔχον (Lev. 11, 3) vg^{4}A$^{13\ (642\ v.T.)}$Br^{96}

Hom. **2014** διχθαδίας· δισσάς, διπλᾶς (I 411)

2015 *διχόθεν· ἐκ δύο μερῶν (Thuc. 2, 44, 3) vg^{5}A$^{15\ (644\ v.T.)}$

D **2016** διχόμυθος· διάβολος

2000 ἅρμα Schol.; E. Gen. p. 90 Mill. (EM 279, 30); Schol. Greg. Naz. or. 42, 24 (129 Punt.); Hdn. epim. 20; – καθιστήριον Σ δ 321; ὄχημα Apion 231, 20 L. **2001** EM 279, 38 **2002** gl. Hdt. (Su δ 1294; EM 279, 39); cf. Σ″ (Ph δ 672. Su δ 1295; cit. Hdt.) **2003** Σ δ 322 **2005** (Poll. 2, 111. 5, 154) **2006** | cf. Hdn. epim. 20 **2009** κιβωτός Schol. **2012** Σ δ 323; E. Gen. p. 91 Mill. (EM 279, 51) | **2015** Su δ 1303 (Δ)

1994 Be. 2, 333 | διφοῦρα H: accent. Mus. **1995** διφράγες H: accent. Mus. | dittogr. incl. La. **1998** διφρίας H (K): Alb. | ἁρματελασίας H: Mus. = K^{A}; ἁρματηλατείας K^{Br} **1999** gl. ε 525 cft. La. **2001** ἐφερόμ( ) H: Mus. = EM **2002** διφθοφορουμένους H: Mus. = testt. (-ευ- gl. Hdt. [ut Hdt.]) | φορίοις H: Mus. = testt. **2003** l. διφυᾶ K^{Br}Σ, διφυῆ K$^{A(vg)}$ | φύσας H: Mus. = KΣ **2004** l. διφ. H: Phav. | διφυῖον H: accent. Mus. **2008** l. δίχα H: ed. 1521 = K **2009** δικαλὸν H: Mus. | χῆλαι H: accent. Mus. | κύματα H: Sop. Heins. Salm. | add. Sop. et (post κιβωτὸς) Kust. | cf. Björk, α impur. 299 **2010** δίχανδον H: accent. La. tacite | δίχαλον G. Dind. Thes. 2, 1579B **2013** ὅπλα H (K^{A}): Sop. Heins. Munck. al. = K^{vgBr} **2014** διπλάς H: accent. Mus. **2016** διχοθυμος H: La.

2017 δίχολοι· διάφοροι. Ἀχαιὸς Καταπείρ̅α̅ι̅ (TrGF 20 F 23a) ‘δίχολοι γνῶμαι’ παρὰ τὸ δίχα· ἢ δίτροποι, κατὰ μετάληψιν. χόλος γὰρ ἡ ὀργὴ καὶ ⟨ὀργὴ ὁ⟩ τρόπος. Βακχυλίδης (fr. 34)· ‘ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαι’ D

2018a *διχομηνία· τὸ ἥμισυ Br[98] τοῦ μηνὸς ⟨ἢ⟩ ˥τῆς σελήνης Br[98. 274] ὅτε πληροσέληνός ἐστι (Sir. 39, 12) [Br[274]] LXX

2018b διχομηνία, ὅτε πεντεκαιδεκαταία vg[3]A[7 (636 v.T.)]Σ ⟨τοῦ μηνὸς ἢ τῆς σελήνης⟩ vg[3]Σ

2019 †διχόνδις· †ἀπύγων D

2020 *διχόνοια· ἑτερογνωμοσύνη A[10 (639 v.T.)], διχοστασία (Plat. Alc. I 126c) vg[1](A[635 v.T.]Br[117]) Att.

2021 διχονοεῖν· διστάζειν (Cyr. in xii proph. 1, 43, 22) (Br[262])

2022 διχοριάζειν· ἐν δύο χοροῖς ᾄδειν D

2023 *διχοστατεῖ· μάχεται, πολεμεῖ A[11 (640 v.T.)]

2024 διχοτομία· ἀναίρεσις D

2025 *διχοτομήματα· τμήματα (Exod. 29, 17 . .) vg[2]A[12 (641 v.T.)] LXX

2026 διψακερόν· ταλαίπωρον D

2027 δίψαι· βλάψαι

2028 διψάρα· δέλτος. οἱ δὲ διφθέρα D

2029 διψάς· ἔχις, ὕδρα (Nic. ther. 125). καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ ἐπὶ τοῦ ἥπατος D

2030 διψία κόνις· ξηρά (Aesch. Agam. 495) D

2031 δίψιον· βλαπτικόν Ap. S.

2032 ⟩δίψιον Ἄργος· Ἡσίοδος (fr. 128) μὲν τὸ ἄνυδρον, Ἀρίσταρχος δὲ τὸ πολυπόθητον (διψᾶν γὰρ τὸ ἐπιποθεῖν) ἢ ὑπὸ Διὸς βεβλαμμένον (Soph. fr. 296 R.). ἶψαι γὰρ τὸ βλάψαι (Δ 171) D

2033 *διψῆν· διψᾶν vg[1]A[2 (647 v.T.)] Att.

2034 διψυχία· ἀπορία (Cyr. in Ioh. 2, 276, 9)

2017 δίχολοι γνῶμαι – Zenob. vulg. 3, 25; cf. Diogen. 4, 32; ὀργὴ – τρόπος Erot. fr. 11 **2018a** – μηνός Su δ 1302 **2018b** Σ δ 324 **2020** (Poll. 8, 153) **2030** Schol.[Tricl.] Aesch. b **2031** cf. Ap. S. 59, 18 **2032** cf. Schol. Aesch. Cho. 185; Schol. Ap. Rh. 4, 14

2017 καταπεῖραι H: La. 1941, 83 | διχολογνῶναι H: δίχολοι Mus., δ. γνῶμαι Sop. Heins. Vales. al. = Zenob. | add. Vales. (Kust.) e Zenob. ὀργή, ὀργὴ δὲ τρόπος, Erot. ὀργὰς γὰρ τοὺς τρόπους ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι | βακχύλι . . . (vix δος) H: Mus. = Zenob. | μ(ὴν?) H: Ald. = Zenob. **2018a** ⟨ἢ⟩ Pears. 230, coll. Su | πληρουμένης K **2018b** διχομηνίεια H (-ιαία HSt. = Σ): ed. 1520 = K | ε̅ καὶ δεκαταία H (K): Mus. = Σ | add. Heins. Biel. = KΣ **2019** contin. H: n. gl. Mus. | ἀπώγων Perg. **2020** διχόνια H (K[vg]): HSt. Thes. 2, 1066 = K[ABr] Poll. **2022** cf. Poll. 4, 107 **2024** διαίρεσις Guyet **2026** διψάκαιρον H: Schm. tacite, cf. EM 801, 49 **2027** ‘vox a grammaticis ad explicandum δίψιος conficta’ La. **2028** cf. G. Meyer, Gr. 346. Schwyzer, Gr. 1, 526 **2029** εὐθυτικῇ H: Mus. **2030** l. διψ. H: Heins. **2031** διψίον H: accent. Mus. = Ap. S. | βλαβερόν Ap. S. **2032** πολυ⟩δίψιον Alb. | βεβλαμένον H: Mus. = Schol. Ap. Rh. **2033** δίψην· δίψαν H: Koen. Greg. Cor. p. 228–9 | Ἀττικῶς add. La. = K[vg] **2034** ‘vox Christiana, ft. e K interpolata’ La.

Hom. **2035** δίῳ· τῷ ἐντίμῳ, τῷ ἀγαθῷ, τῷ ˌεὐγενεστάτῳ (B 57 ..) (A[601 v.T.])

D **2036** δίωγμα· θυσία τις Ἀθήνησιν ἐν ἀπορρήτῳ τελούμενη ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις. τὸ αὐτὸ καὶ ἀποδίωγμα ὕστερον ἐκλήθη

2037 *διῴδει· ἐφλέγμαινεν (Phil. leg. Gai. 254) A[18 (654 v.T.)]

D **2038** διωθεῖται· ἀνατρέπεται. ἀνατρέπει

2039 *διωθεῖτο· ἀπεκρούετο A[25 (661 v.T.)] [ἀνεκρούετο ἀπερίπτετο] ˌἀπέρριπτε A[25 (661 v.T.)]

D **2040** διωκάθειν· διώκειν (Plat. Euthyphr. 15d)

N. T. **2041** *δίωκε· ζήλου. ἐπιτήδευε (1. Ep. Tim. 6, 11 ..) (v)g[10]A[24 (660 v.T.)]Σ

2042 διώκειν· καταλαμβάνειν φεύγοντα. ἢ κατατρέχειν ἐν κλίμακι. καὶ φεύγειν μεθ’ ὁρμῆς

Hom. **2043** διώκετον· ἐδίωκον. δυϊκῶς. ἢ διώκουσι (K 364)

2044 *διῳκισμένοι· κεχωρισμένοι (Dem. 19, 81) (vg[2]A[12 (648 v.T.)]Br[123]Σ)

2045 διωκόμενον· κατηγορούμενον (Antiph. tetr. 2, 1, 1)

2046 *διωλισθηκόσι· πεσοῦσι (Cyr. ador. 68, 188C M.) A[13 (649 v.T.)]

2047 *διωλύγιον· ἠχοῦν ἐπὶ πολύ A[17 (653 v.T.)][vg[6]], μέγα Br[161], καὶ σφοδρόν, διατεταμένον (Callim. fr. 713, 1 Pf.)

2048 *διώμνυται· ὀμνύει (Lys. 10, 11) vg[3]A[16 (652 v.T.)]

D **2049** διωμοσία· ἡ ἀντωμοσία. ἑκάτεροι γὰρ ὤμνυον· ὁ μὲν ἐγκαλεῖν δικαίως· ὁ δὲ ἐγκαλεῖσθαι ἀδίκως

Hom. **2050** δίωνται· διώξουσι (P 110)

2051 *διώνυμος· περιβόητος, ὀνομαστός (vg[8]A[23 (659 v.T.)]Br[130]Σ)

2052 †διώρη· νῖκος πολέμου A[19 (655 v.T.)]

D **2053** διωρίσαμεν· διεζεύξαμεν, διεστήσαμεν

D **2054** διωρίαν· διαζυγίαν, διαχωρισμόν

D **2055** δίωρον· ἀσύμφωνον. οἱ δὲ ἀνόμοιον, διάφωνον

D **2056** διῶρυξ· τάφρος (Hdt. 2, 127, 2)

Hom. **2057** διῶσε· κατέβαλε (Φ 244)

2035 εὐγενεστάτῳ lex. Hom. α 148 **2037** Su δ 1224 **2040** Schol. Plat. (52); Tim. lex. δ 26; Moer. 194, 6 (δ 6 H.) **2041** Σ δ 325 **2042** κατατρέχειν cf. Ph δ 679 **2043** Schol. **2044** Σ δ 326 **2047** – μέγα cf. EM 280, 55; Σ″ (Ph δ 683. Schol. Plat. Theaet. 162a (66)); Ps. Did. 5; μέγα Σ δ 309; E. Gud. 371, 2 **2050** Schol.; cf. E. Gen. p. 91 Mill. (EM 280, 37) **2051** Σ δ 327

2036 θεσμοφόροις H: Vales. Kust. | cf. gl. χ 86. Su χ 43 **2037** ἐφλέγμενεν H: Mus. = K Su **2039** dittogr. incl. La. | ἀπέριπτε H: Mus. = K **2040** διωκανθεῖν H: Mus. = testt. **2041** ἐπιτήαευε H: Mus. = KΣ **2042** ‘φεύγειν susp., λέγειν?’ La. **2043** διωκέτην H: Alb. = Schol. **2047** v.l.: gl. 1878 | μέγα, ἐπὶ πολὺ διῆκον Heins. = testt. (haec verba iterantur in Tim. lex. δ 28; Zenob. vulg. 3, 24 (Σ″ [Ph δ 684. Su δ 1233]) **2048** διώμνυτα H: Mus.; διόμνυται Schm. = K **2050** διῶνται H (E. Gen.): accent. Mus. = Schol. **2051** διαβόητον KΣ **2052** διωριεῖ H (˜ s. ω del.): K | νίκος H (K; νεῖκος Mus.) **2053** διωρήσαμεν H: Alb. **2056** διώρυξ H: La.

2058 *διωσάμενοι· ἀπωθησάμενοι, ⌊ἐκβαλόντες (Hdt. 8, 3, 2 ci.) vg[5]A[14] (650 v.T.)
2059 *διωστῆρσιν· ἀναφορεῦσι (Exod. 38, 10) A[20 (656 v.T.)]Σ LXX
2060 διώττας· ἐργοδιώκτας D
2061 †διωφέλλειν· διορύσσειν D
2062 διωχής· δίφρος ὁ δυνάμενος δύο χωρεῖν (Pherecr. fr. 3 K.–A.) D
2063 *δματέα· δαμαστέα A[1 (663 v.T.)]
2064 *δμηθέντι· δαμασθέντι A[6 (668 v.T.)] Hom.
2065 *†δμηκῶτες· πεπληρωμένοι ἢ δεινῶς διακείμενοι A[3 (665 v.T.)]
2066 δμῆσις· δάμασις (Ρ 476) (A[5 (667 v.T.)]) Hom.
2067 *δμήτειρα· δαμαστική A[4 (666 v.T.)] ἢ γεννήτρια (Ξ 259) Hom.
2068 δμήτειρα· δαμάστρια (Ξ 259) Hom.
2069 δμηθῆναι· κρατηθῆναι, διαπολέσθαι, ὑποταγῆναι (Ap. Rh. 3, 469) D
2070 δμῆσαι· δαμάσαι. κρατῆσαι D
2071 δμητόν· †βοητόν. ἀναγκαστόν. ⌊οἰκοδομητόν (g[1]) D
2072 Δμία· Ὠκεανοῦ θυγάτηρ καὶ Δήμητρος … D
2073 *δμῶες· δοῦλοι (δ 644 . .) Br[299] Hom.
2074 *δμωῆισι· δούλαις (Ζ 323 . .) A[5 (671 v.T.)] Hom.
2075 *δμωΐς· θεράπαινα δούλη A[4 (670 v.T.)](vg[2]) · ἀπὸ τοῦ δεδμῆσθαι (Eur. Andr. 137 . .) Eur.
2076 δμῶες ἀναγκαῖοι· οἱ κατὰ ἀνάγκην δουλεύοντες, καὶ οὐ κατὰ προαίρεσιν (ω 210) D
2077 *δμωή· γυνὴ †μεγάλη A[3 (669 v.T.)](vg[1]Br[368])
2078 δμώς· δοῦλος θεράπων (ω 257) Hom.
2079 δνοπάλιζεν· διὰ τῶν χειρῶν ἐδόνει καὶ ἐκίνει ἀναιρῶν. δὶς κέχρηται τῇ λέξει ὁ ποιητής (Δ 472. ξ 512) D

2059 Σ δ 330 **2062** cf. Paus. δ 21; EM 280, 52; Poll. 7, 116. 10, 47 (cit. Pherecr.) **2064** cf. Σ δ 332; Schol. Δ 99 **2066** Su δ 1311 **2068** Schol.; EM 281, 9 **2073** Ap. S. 59, 19; Schol. 644b **2075** δούλη Su δ 1312 (Δ); ἀπὸ – Ap. S. 59, 19 **2076** cf. Schol.[Q] **2078** Apion 232, 1 L.; Schol. 257b; Su δ 1313 |

2059 ἀναφόροις H: Mus. = ΚΣ **2060** Cretensium (Schm.), cf. Be. 2, 707 **2061** h. e. διοφέλλειν, cf. ὄφελμα (La.) | διωρύσσειν H: Kust. Alb. **2062** διωχῶς H: La. = EM Poll.; διοχής Eust. | οὐ H: Schm. = Poll. (EM); del. Mus. **2064** -θέντα bis (Δ 99) Pears. 231. Alb. = testt. **2065** v. l. gl. α 1082 (La.) | δμηκοτες K **2066** δαμάσης H[c] | acc. sing. K (= Hom.) **2067** γῆ H: Pears. 231 | γενν. ad μήτειρα (lect. Zenod. Arist.) Pears. 231 **2068** δμήτρα H: HSt. Ind. = testt. | δαμάηστρα H (δαμάστρα Mus.): Alb. = testt. **2070** δαμᾶσαι H: accent. Alb. **2071** βιαστόν Kust.; βοητόν ad λαλητόν Schm. **2072** δμῖα H (δμεῖα Mus.): accent. La.; Ἁλία Schm. cf. Wil. Gl. d. Hell. 1, 101, 3. 'suppl. e.g. ὀπαδός, Oceani et Cereris nuptiae inauditae' La. **2074** δμωκίσι H: Schm. = K; δμώισι Mus. **2077** δμὼν H: La. = K (δμωῇ Br) | γαμετη K[v] ('quod si verum, δμωή et δμητή confudit' La.), δούλη K[Br] **2079** δνοπαλίζειν H: Heins. Arnald. Lect. 42

Hom. **2080** δνοπαλίξεις· οἷον δονήσεις ταῖς χερσὶ καὶ ἐκτινάξεις, οἱ γὰρ πτωχοὶ †ἐπικρύπτουσι τὰ ῥάκη. ἢ διὰ χειρῶν ἕξεις (ξ 512)

2081 †δνοσ· ὁ κακοπλασσῶν†

2082 †δνόσουσι· διακόψουσι. κακοπαθήσουσι

D **2083** δνοφέη· σκοτεινή

K + D? **2084** δνοφερόν· *σκοτεινόν vg[1]AS[2 (672 v.T.)]Σ. μέλαν (Ι 15) S[2]Br[306]Σ. ἀπὸ τοῦ δνόφου· λέγεται γὰρ τοῖς Αἰολεῦσι δνόφος ἀπὸ τοῦ δονεῖσθαι τὰ νέφη

D **2085** δνόψ· χιτῶνος εἶδος βαθέος

2086 δοάζει· ἀμφιδοξεῖ. διστάζει. δικάζει

Hom. **2087** δοάσσατο· διενοήθη S[4]. ἐβουλεύσατο. ἔδοξε (Ν 458 ..) S[4]

2088 δοάσσεται· δοξάζει (S[5]), ἀρέσκει, συμφέρον καταφαίνει (Ψ 339)

Hom. **2089** δοάσσετο· ἔδοξεν (ε 474 ..)

Hom. **2090** δοιά· δύο (β 46 ..)

Hom. **2091** *δοιαί· δύο (Δ 7 ..) A[6 (682 v.T.)], δισσαί.

2091x δοιαὶ δίκαι· βουλαὶ δύο (A[6 (682 v.T.)])

Ap. S.? **2092** δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων· τὴν ἔκβασιν τῶν ὀνείρων Ὅμηρος μεταφορικῶς εἶπεν (τ 562)

2093 *δόγματα· ζητήματα AS[2 (677 v.T.)]. προστάγματα

2094 †δοειδές· διαφανές

Hom. **2095** *δοῖεν· παράσχοιεν (Α 18 ..) S[8]

D **2096** δοιάσαι· διστάσαι. βουλεύσασθαι

2097 †δοῖδος· σπάδων

2098 δοιδύσσειν· ...

Att. **2099** δοῖδυξ· ἀλετρίβανος (Ar. Equ. 984)

2100 δ᾽ οἱ δέατο· ἐβουλεύσατο

2080 – ἐκτινάξεις Σ δ 333; cf. E. Gud. 372,5; ἐκτινάξεις Ap. S. 59,21; cf. Paus. δ 22; ἢ – Schol.[H.BQ] **2084** – μέλαν Σ δ 334; μέλαν Ap. S. 59,20; Schol.; Orion 43,7 **2086** ἀμφιδοξεῖ Σ'' (Ph δ 695. Su δ 1317); Theogn. can. 52,4 Alpers **2087** ἔδοξε Schol.; Theogn. can. 52,3 Alpers **2089** E. Gen. p. 91 Mill. (EM 281,30) **2090** Schol. **2091** δύο Schol. **2092** cf. Ap. S. 59,24 **2095** Schol. **2099** Orion 48,21; Su δ 1560; E. Gen. p. 91 Mill. (EM 289,7); Poll. 6,90; cf. Antiatt. α 58

2080 ἐκρύπτουσι ci. La. | ῥάκκη H: Jens. Luc. 64 **2081** δνὸς H, δνόσσων Mus.; ἀλαπα⟩δνός ci. La. | κακοπαθῶν Mus. **2082** v.l. gl. 939 (Kust.) **2083** v. West ad Hes. th. 736 **2084** δνόφος non Aeol. teste Heracl. Mil. fr. 28 Cohn, Dor. teste Schol. Aesch. PV 567 (Ahr. Dial. 1,73) **2085** βάθος H: Guyet, ‘h.e. subobscuri’ La. **2086** δοξάζει H, δοάξ- Voss. = Su: HSt. Ind. = (Ph Theogn.); ⟨δοάζει·⟩ δοξάζει Kust. **2087** δοάσατο Theogn. **2088** καταφαίνει, n.qu. sscr. ad fin., vix ν: sscr. del. Mus. **2090** δοῖα H: accent. Mus. = Schol. **2091** δοῖαι H: accent. Mus. = Schol. **2091x** δ.· δυο η δικαι η βουλαι K **2092** contin. H: n. gl. Mus. | ἀμείνων H: Mus. = Ap. S. **2094** διαειδὲς Mus.; διειδές ci. La.; ὑα⟩λοειδές Schm. **2096** δοιᾶσαι· διστᾶσαι H: accent. Mus. **2097** v.l. gl. α 5662 fin. (Brun. Perg. Kust. al.) **2098** δοῖα δυσσεῖν H: Schm. (qui et δοιδυκιεῖν ci.); δοιοῖς· δυσίν (Ψ 194) Mus. **2099** ἀλατρίβανος H (ἀλοτρ- E. Gen.): Mus. = cett. testt. **2100** δοιδέατο H: dist. Schm.; δοιάσατο Mus.

2101 *δοίημεν· δῴημεν (Xen. Cyr. 5,3,2) v^{1}AS^{4} $^{(680\ v.T.)}$ Att.
2102 *δοίης· δώσεις (Π 625 ..) (g^{3}A^{7} $^{(683\ v.T.)}$) Hom.
2103 *†δοίμασιν· ἀποφάσεσι, γνώμαις AS^{5} $^{(681\ v.T.)}$
2104 δοιάς· δύο
2105 δοῖτρον· πύελον. σκάφην D
2106 δοκάζει· μένει. ἐπιτηρεῖ. δοκεῖ. προσδοκᾷ D
2107 δοκανά· καλά, ἄριστα, ἀγαθά D
2108 δόκαι· ἐνέδραι, παρατηρήσεις D
2109 δοκάν· θήκην D
2110 δοκεῖν· ἐοικέναι
2111 δοκάναι· αἱ στάλικες, αἷς ἵσταται τὰ λίνα, ἢ κάλαμοι D
2112 *δοκεῖ· οἴεται, νομίζει vg^{4}AS^{14} $^{(689\ v.T.)}$
2113 *δοκεύειν· τηρεῖν, φυλάσσειν, ⌊ἐπιτηρεῖν AS^{10} $^{(685\ v.T.)}$. προσδοκᾶν (Θ 340 ..) (A$^{691\ v.T.)}$)
2114 *δοκεύων· ἐκδεχόμενος AS^{11} $^{(686\ v.T.)}$
2115 δοκήσει· ὑπονοήσει. νομίσει, προσδοκήσει. δοκιμάσει. στοχάσεται
2116 δοκήν· δόκησιν. δοχήν D
2117 *δόκησις· τὸ μὴ ὄν, νομιζόμενον 〈δέ〉, οἷον φαντασία vg^{3}AS^{12} $^{(687\ v.T.)}$Σ
2118 δοκησίσοφος· ὁ οἰηματίας ἐπὶ σοφίᾳ (Antiph. fr. 162 Th. = soph. VS 87 B 105) D
2119 δόκησις· σκοπή. ἀπάντησις. ὑπόληψις D
2120 δοκίδες· οἱ ἰσάκις ἴσοι ἀριθμοὶ πλεονάκις D
2121 *δοκίδων· 〈...〉 vg^{2}AS^{9} $^{(684\ v.T.)}$
2121x 〈δοκῶν·〉 ὑπολαμβάνων
2122 δοκικῶ· ἀντὶ τοῦ δοκῶ. ἔπαιξε δὲ Ἕρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισι (fr. 12 K.–A.) D
2123 δοκιμαίνονται· δοκιμάζουσι D

2101 Moer. 194,11 (δ 5 H.) **2113** E. Gen. p. 91 Mill. (EM 281,45); ἐπιτηρεῖν Ap. S. 60,14; Schol.; Su δ 1322; Hdn. epim. 23 **2116** ? cf. Σ″ (Ph δ 874. Su δ 1473); ? Schol. Thuc. 5,16,3*a* **2117** Σ δ 336 **2118** (Poll. 4,9 [cit. Antiph.]) **2119** EM 281,47

2102 δοίεις H: Mus. = K | δῴης Piers. Moer. p. 117 = K **2103** h.e. δόγμασιν (Schm.) **2105** gll. 2299. 2394 cft. Schm.; e *δροῖτρον dissimil. ortum Lidén 1905,414. Schwyzer 1935,200–1 **2106** δοκ〈εύ〉ει Pears. 232 **2107** δοκάλια H: La. coll. πιθανός etc.; δόκιμα Ruhnk. in Alb. Auct. **2110** 'gl. orthographica ad gl. 2116 adscripta' La. **2111** σταλικαὶ H: Mus. | δεινὰ H: Mus. | καλάμη H^{c} **2113** δοκάειν H: Phav. = K testt. **2115** δοκιμάση H^{c}, tum n. gl. Sorb. | στοχάσηται H: Alb. Kust. **2116** δόκην H: accent. Schm., cf. Arcad. 106,16 **2117** μὴ ὀνομαζόμενον H (K^{S}): Mus. = K^{vgA}Σ | add. Schm. = KΣ | ὅ ἐστι φ. K^{vg}Σ, εστι φ. K^{AS} **2120** οἱ ἶσα καὶ ἶσοι H: Scal. | πλεονάκις .. (litt. sub atramenti macula) H | cf. gl. π 2602 **2121x** n. gl. et le. add. Mus. **2122** δοκηκῶ H: ed. 1521 | ἀρτοπώλησι H: Mus. **2123** δοκιμαίνοντι (Dor.) Herw. Versl. 1895,186

2124 *δοκιμάσας· κρίνας AS13 (688 v.T.)Σ, ἐξετάσας (Xen. Cyr. 1, 5, 7) AS13 (688 v.T.)

D 2125 δοκιμασία· ἡ ἐξέτασις τῶν ἀρχόντων (Lys. 26, 1 ..) q

N. T.? 2126 δόκιμον· χρήσιμον, τέλειον (Ep. Rom. 16, 10?)

D 2127 δοκιμοῦν· δοκιμάζειν

D 2128 δοκίμωμι· δοκῶ καὶ οἴομαι (Sapph. fr. 56, 1 V.)

2129 δοκόν· τὴν ἀγχόνην (Ar. fr. 528 K.–A.)

D 2130 δοκος· σκοπή. προσδοκία. καὶ τὸ ἐν οἰκοδομῇ ξύλον

D 2131 δοκουμένοις· δοκιμαζομένοις (Plat. rep. 490a)

Eur. 2132 δοκοῦντες· οἱ ἔνδοξοι (Eur. Hec. 295)

D 2133 δοκοί· εἶδος ἀστέρων ἐπισημασίαν τινὰ παρεχόντων θεωρεῖσθαι

LXX 2134 *δοκῶμεν· νομιζοίμεθα (Sir. prol. 19) (g6)

LXX 2135 *δόκωσις· στέγη (Eccles. 10, 18) vg7AS15 (690 v.T.)Σ

2136 *δόαν· ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου (Alcm. PMG fr. 132) A2 (676 v.T.)

D 2137 δολάνα· μαστροπός ⟨Λάκωνες⟩

2138 *δολερῶς· ὑπούλως, δολίως (Ios. Ant. Iud. 14, 350) AS7 (694 v.T.)

2139 *δολεών· ὁ δοθιήν AS11 (698 v.T.)

Ap. S. 2140 δολίχαυλος· μακρὸν τὸν αὐλὸν ἔχων· αὐλὸς δὲ λέγεται τοῦ σιδηρίου τὸ κοῖλον, ⟨εἰς⟩ ὃ ἐμβαίνει τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος (ι 156)

Eur. 2141 δόλιος· πανοῦργος (Eur. Rhes. 894 ..)

Hom. 2142 *†δολιομῆτα· δολιόγνωμε S14

D 2143 δόλιχοι· ὀσπρίου εἶδος

Hom. 2144 δολιχά· μακρά (Δ 533 ..)

Hom. 2145 *δολιχήν· μακράν (δ 393 ..) Br175

2146 *δολιχεύωσι· περιοδεύωσι (Phil. qu. in Ex. 1, fr. 1) AS9 (696 v.T.)(Σ)

Ap. S. 2147 δολιχήρετμοι· μακρόκωποι. δηλοῖ δὲ τοὺς ναυτικούς (θ 191)

2124 Σ δ 337; Schol. Greg. or. 19, 13 (22 Punt.) | **2125** Ph δ 703; lex. rhet. 235, 11 (q); ἐξέτασις EM 281, 55; cf. Schol. Aeschin. 1, 2 (6) **2130** σκοπή cf. Theogn. can. 52, 7 Alpers; ξύλον Hdn. epim. 23; E. Gen. p. 91 Mill. (EM 281, 56) **2133** cf. Poll. 4, 159 **2134** cf. Hdn. epim. 23 **2135** Σ δ 338 **2136** Theogn. can. 52, 2 Alpers **2138** (Poll. 5, 120) **2140** cf. EM 282, 12; – ἔχων Ap. S. 59, 33 **2141** Ioh. Philop. de voc. A δ 15 **2143** Arcad. 85, 6; (Poll. 1, 247) **2144** Σ δ 339; Schol.; Arcad. 115, 28 **2145** Schol. **2146** cf. Σ δ 340 **2147** Schol.; μακρόκωποι Ap. S. 59, 32; EM 282, 15

2128 δοκιμωμὶν H: δοκιμῶμι Mus., accent. G. Dind. Thes. 2, 1613D **2129** δοκὸν accent. H recte, cf. K.–A. ad Ar. (δόκον Schm.) | ἀγχῶνην (sic) H: Ald. **2130** spat.οδοκὸς H: o del. et n. gl. ind. Mus.; δόκος et δοκός confunduntur (La.) | σκοπιά Theogn. **2133** ἐπὶ σημασίαν H: Mus. | ⟨ἐν τῷ⟩ θεωρεῖσθαι Cor. **2136** δόλαν H: Schm. = K Theogn. | δήλου H: La. = K Theogn. **2137** v.l.: gl. 2158, e qua Λακ. add. La. **2139** δολέων H: accent. La.; δοθίων Kust., 'sed papula nomen accepit a superstitione Schol. Theocr. 12, 12' La. | δοθίην H: accent. Mus. **2140** δολίκαυλος H: Mus. = (Ap. S.) | add. Meibom. **2142** δολιομήτα H: accent. Schm.; δολομῆτα Mus. ('recte' La., cf. gl. 2159) **2143** δολιχοὶ H (Poll.): accent. Schm. coll. Arcad. 85, 6 **2147** μακροήποι H: Mus. = Ap. S. EM

2148 *δολιχόν· κύκλον AS$^{10\ (697\ \text{v.T.})}$Σ μακρόν (N 162) vg^{4}AS$^{10\ (697\ \text{v.T.})}$Σ

2149 δολιχοδείρων· μακροτραχήλων (B 460 ..) Hom.

2150 *δολιχός· μακρός. ἢ ⌊μέτρον γῆς AS$^{8\ (695\ \text{v.T.})}$

2151 δολιχόσκιον· μακρὰν ἔχον σκιάν (vg^{2}), μακρόσκιον S^{5}, ἐξ οὗ τὸ μέγα δηλοῦται· ἢ μακρὰν ἰέναι δυνάμενον (Γ 346 ..) Ap. S.

2152 δόλοι· οἱ παραλογισμοί. καὶ στρατηγήματα D

2153 δολοῖ· φθείρει, κακουργεῖ (1. Ep. Cor. 5,6 v.l.) N. T.

2154 δολιχόφρων πολύφρων D

2155 δολιχωπά· μακρά D

2156 δολίσκος· δόλων. παραξιφίς D

2157 δολίφονον· πέπαικται δὲ τοῦ δολοφονίου (com. ad. fr. *320) D

2158 †δολομάν· μαστροπόν. Λάκωνες

2159 δολομῆτα· δολιόβουλε (Br^{173}Σ), κακότεχνε· μῆτις γὰρ ἡ βουλή (A 540) Hom.

2160 Δόλοπες· ἔθνος οἱ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Θεσσαλίας οἰκοῦντες (I 484) Hom.?

2161 δόλοπα· κατάσκοπον (vg^{3}AS$^{6\ (693\ \text{v.T.})}$). μαστροπόν D

2162 *δολομήτεω· δόλια βουλευομένου AS$^{12\ (699\ \text{v.T.})}$(Br^{341})

2163 δολοπεύει· ἐπιβουλεύει, ἐνεδρεύει D

2164 δόλος· πάσσαλος D

2165 δόλου τράπεζα· ἐπὶ τοῦ ἥπατος. σημεῖον ἐν θυτικῇ D

2166 δολοπλοκίας· τὰς τῶν λόγων πλοκάς D

2167 †δόλοι· κατάσκοποι

2168 δόλαντρον· κέρας γλοιὸν ἔχον, ᾧ ἁμαξεῖς χρῶνται εἰς τὸν ἄξονα D

2169 Δολόπεσσιν· ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους Θεσσαλίας (I 484) Hom.

2170 *δολοφρονέουσα· δόλια φρονοῦσα S^{18}Br^{392}, ἀπατῶσα (Γ 405 ..) Hom.

2148 Σ δ 341; μακρόν Ap. S. 60,2; E. Gen. p. 91 Mill. (EM 282,8); Hdn. epim. 23 **2149** Schol.; cf. Hdn. epim. 23 **2150** μακρός Su δ 1339; (Theogn. can. 52,8 Alpers) **2151** – σκιάν Hdn. epim. 23; E. Gen. p. 91 Mill. (EM 282,9); – δηλοῦται Ap. S. 60,3; cf. Schol. **2153** | Theogn. can. 52,13 Alpers **2159** cf. Σ δ 342; Schol. | **2161** cf. Theogn. can. 52,11 Alpers | **2162** cf. E. Gen. p. 91 Mill. (EM 282,42); (Theogn. can. 52,10 Alpers) **2163** Theogn. can. 52,12 Alpers | **2168** Theogn. can. 52,14 Alpers | **2169** Schol. **2170** Schol. |

2149 v.l.: gl. 1846 **2153** δολεῖ H: Schr. (Guyet ?) = Theogn. **2154** δολιόφρων Mus. | ἀπολύφρων H: (Schm. -ονα bis; ὁ πολ. Pappageorg. 1879,511) **2155** δολιχοπὰ H: Salm. **2156** δόλω. παρεξιφίς H: Mus. **2157** ‘vix sanum’ La., coll. gl. 2241 **2158** v.l. gl. 2137 **2162** βουλευομένω H (K^{A}): Mus. = K^{S} **2163** e δόλους τολυπεύω (τ 137) confictum cens. Leum. **2164** Δόλοψ· Θεσσαλός Pappageorg. 1879,512; trad. def. Hoffm., Dial. 3,25 coll. δολοσχερέα Syll.^{3} 1218,7 (?) **2165** l. δόλ. H | cf. Thulin. Etr. Disc. 2,53 (Göteb. Högsk. Årsscr. 1906) **2166** δολοπληκυίας H: Mus. **2167** dittogr. gl. 2161 La. **2168** δόλατρον Theogn. | ἁμάξαις H: Alb. | gl. 2207 cft. HSt. Ind. **2169** δολοπέσσουσιν H: Mus. **2170** ἀπατοῦσα H: Jens. Luc. 64

D **2171** δολβαί· θύματα. οἱ δὲ μικτὰ πλακούντια

D **2172** δόλπαι· πλακούντια μικρά. Κῷοι

D **2173** δολφός· ἡ μήτρα

D **2174** δόλωνες· οἱ μικροὶ ἱστοὶ ἐν τοῖς πλοίοις. ἢ ξιφίδια ἐν ξύλοις ἀποκεκρυμμένα

D **2175** δολώσει· ἀπατήσει (Ar. Equ. 1067)

2176 δόμα· τειχίον

Hom. **2177** *δόμεναι· δοῦναι Br[328], παρασχεῖν (Α 98)

2178 δομέοντι· οἰκοδομοῦντι

Hom. **2179** *δόμοισιν· οἴκοις (Ξ 202 ..) (S[4])

D **2180** δομαίους· οἰκόπεδα, θεμέλιους (Ap. Rh. 1, 737)

D **2181** δομή· τεῖχος. εἶδος, μορφή, πρόσοψις. σῶμα. οἰκοδομή. τρόπων κατασκευή

D **2182** δόμορτις· γυνή AS[2 (700 v.T.)]

2183 δόμος· οἰκία, ἀπὸ τοῦ δεδομῆσθαι

2184 δόμος ἡμιτελής· ὁ ἀτελὴς οἶκος. ἡμιτελής· ἡμίγαμος. τέλος γάρ ἐστι ὁ γάμος, καὶ Ἥρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος, ὅτι γαμήλιοί εἰσιν (Β 701)

2185 δ' ὁμώροφον· ὑπὸ τῷ ⟨αὐτῷ⟩ δόμῳ ἱδρυνθέντα

D **2186** δόνακα· κάλαμον Κρῆτες, παρὰ τὸ δονεῖσθαι. καὶ ῥαδαλὸν ⟨δονακῆα· τὸν διάσειστον καλαμῶνα⟩ (Σ 576 v.l.)

D **2187** δόνακα ὑπολύριον· πάλαι γὰρ ταῖς λύραις κάλαμος ἀντὶ κέρατος ὑπετίθετο (Ar. Ran. 233)

D **2188** δόνακες· κάλαμοι Br[176]Σ· '⟨δονάκεσσιν⟩ ἑλώδεσιν ἢ πτελέαισ⟨ιν⟩'

2188x [δονακῆα· τὸν διάσειστον καλαμῶνα (A[705 v.T.])]

D **2189** δονακήματα· ἀναλήμματα. καὶ αὐλήματα

D **2190** Δονάκταν· τὸν Ἀπόλλωνα. Θεόπομπος (FGrHist. 115 F 303)

2191 *δονάκων· καλάμων AS[6 (704 v.T.)] ἢ αὐλῶν

2174 – ἱστοί Su δ 1346; (Poll. 1, 91) **2177** Schol. **2183** cf. Su δ 1358 (Δ); E. Gen. p. 91 Mill. (EM 282, 45); Hdn. epim. 23; lex. can. Ioh. Damasc. 61, 7; (Theogn. can. 52, 15 Alpers) **2184** τέλος – γάμος Poll. 3, 38 **2186** διάσειστον EM 283, 12 **2187** Ael. Dion. δ 27; Ph δ 709; Schol. Ar. 233a; cf. Poll. 4, 62; E. Gud. 374, 5 (EM 283, 6) **2188** κάλαμοι Σ δ 343; Ap. S. 59, 29; EM 283, 11; Theogn. can. 52, 19 Alpers **2189** Theogn. can. 52, 17 Alpers | **2191** E. Gen. p. 91 Mill. (EM 283, 1) | Σ δ 343

2171/2 'v.l. eiusdem gl., utra vera sit nescimus' La. **2174** ἀποκεκρυμένα H: Mus. **2180** δομέους H: Salm. **2182** Aeol. cf. Schulze, Kl. Schr. 364. Schwyzer Gr. 1, 271 **2184** l. δόμ. H: ed. 1521 | ἡμίγανος H: Mus. **2185** δομώροφον H (δον- Ald.): Schm. | add. Schm. **2186** Κρῆτες ad gl. 2188 trsp. Hemsterh., susp. La. | extr. e gl. 2188x et Schol.[A] add. Pears. 232–3. Hemsterh.; ῥαδαλόν est lect. Zenod. **2187** l. δόν. H: Alb. = Ph **2188** lac. post κάλαμοι Mus., suppl. Knaack, coll. Simia fr. 1, 8 P. (hexametri finis) | ἑλώδεσι H: Mus. **2188x** v. ad gl. 2186 **2189** ἀναλήμματα H (Theogn.): ut dittogr. perperam incl. La. | ἄνμματα H (ἀνάμματα Mus.): Wil.* **2190** δοναστὰν H: Salm.

2192 *δόναξ· κάλαμος ὁ ἁλιευτικός vg[1]AS[4 (702 v.T.)](Σ)
2193 *δονεῖ· κινεῖ vg[2], ταράσσει vg[2]AS[5 (703 v.T.)], σαλεύει (Bacch. 5,67) g[2]. δονεῖται (Ar. Av. 1183), δονοῦντι, δονούμενοι· ὁμοίως
2194 *δόξα· φήμη AS[8 (708 v.T.)], τιμή g[3]AS[8 (708 v.T.)]Br[300]
2195 *δόξαν ἑλεῖν· δόξαν λαβεῖν (Cyr. ador. 68,473A M.) vg[4]AS[9 (709 v.T.)]
2196a *δοξαρίοις· εὐτελέσι δόγμασιν (Cyr. in xii proph. 2,554,8 ..) vg[2]S[12]Br[151]
2196b *⟨δοξαρίων·⟩ ὑπονοιῶν AS[7 (707 v.T.)] ὑποκοριστικῶς (Cyr. in xii proph. 2,187,3 ..) vg[1]S[13]Σ
2197 *δόξας· δοκήσεις S[14](A[10 (710 v.T.)])
2198 δοξασταί· δικασταί (Antiph. 5,94) D
2199 δόξειε· ὑπολάβοι
2200 *δόξῃ· φανῇ A[11 (711 v.T.)]S[15] ἢ δοκήσει
2201 δόξης· δοκήσεως (K 324) Hom.
2202 δοξοῦσθαι· κατοπτρίζεσθαι. φαντάζεσθαι D
2203 *δορά· δέρμα vg[1](A[14 (713 v.T.)]S[17/18])
2204 *δόρατα· λόγχαι (vg[5]AS[16 (715 v.T.)]Br[146]Σ)
2205 δοράζει· †λογχάζει D
2206 δορατιζόμενοι· δόρασι μαχόμενοι D
2207 †δόραντον· κέρας, ἐν ᾧ τὸν γλοιὸν φέρουσιν οἱ ζευγηλάται ὑπὸ τῇ ἁμάξῃ
2208 δορυάληπτον· δορύληπτον A[719 v.T.]S[19](Σ)
2209 *δοριάλωτος· αἰχμάλωτος vg[8]A[716 v.T.]S[22]Br[149], ὑπὸ δόρατος ληφθείς (Eur. Tr. 518) vg[8]S[22] Eur.
2210 δόρη (Eur. Rhes. 274) καὶ δορῶν· ἀντὶ τοῦ δόρατα καὶ δοράτων
2211 δορίδες· μάχαιραι μαγειρικαί, εἰς τὸ ἐκδεῖραι τὰ θύματα ἐπιτήδειοι (Callim. fr. 75,11 Pf.) D
2212 *δορίκτητος· αἰχμάλωτος A[717 v.T.]S[23] πολέμῳ κτηθείς (Eur. Hec. 478? Cyr. in xii proph. 1,173,14?) (vg[10]A[717 v.T.]S[23])

2192 Σ δ 343; EM 283,6 **2192** Theogn. can. 52,20 Alpers; κάλαμος Hdn. epim. 23 **2193** κινεῖ et δονεῖται Su δ 1361; κινεῖ EM 282,55; ταράσσει cf. Hdn. epim. 23; σαλεύει Theogn. can. 52,18 Alpers **2194** τιμή gl. Ps. **2196b** cf. Σ δ 346 **2201** Ap. S. 60,15; Schol. **2202** cf. lex. can. 65 Bor. | **2203** Su δ 1376 (Δ); EM 284,12 **2204** Σ δ 348 **2205** EM 284,15 **2206** EM 284,15 **2209** (Antiatt. δ 52 [cit. Isocr.]; Poll. 7,156) **2211** EM 284,13; (Poll. 6,89. 10,104) **2212** Σ δ 350; E. Gen. p. 92 Mill. (EM 283,36) |

2192 καλ. ἑλώδης Theogn.; ὁ om. K(Σ) **2193** n. gl. δονεῖται Mus. **2196b** l. K | ὑπ' ἐνίων H: 1. La. = K **2197** δοκησας K[A] **2198** εἰκασταί Herw. Versl. 1895,187 **2199** δόξει H: Kust. **2200** contin. H: n. gl. Mus. | δοξηφανῆ H: Mus. = K **2203** Κρῆτες δὲ καὶ τὴν δοκόν add. EM; ad gl. 2204 ref. malit La. **2204** λογχάρια ΚΣ **2205** 'ad δέρω (?), ft. e gl. 2206 corruptum' La. | κολάζει EM **2207** v.l. gl. 2168 (Pears. 233) **2208** δοριαληπτον K, δουρίληπτος Σ; h.e. δορίληπτον (Pears. 233. Kust.) **2209** δορυάλωτος H (K[vgAS] Poll.): Kust. = K[Br] Antiatt. **2210** δορὴ H: accent. Mus. **2212** δορικτῆτος H: accent. Mus.; δορυ- testt. | κτισθείς H: Salm. (?) Pears. 233. Kust. = (K[vg])

2213 δορίληπτον· †κατηγορούμενον (Cyr. in xii proph. 2,117,15)

D **2214** δορίς· σκεῦος μαγειρικόν (Anaxipp. fr. 6,3 K.–A.)

2215 *δώρ᾽ ἄδωρα· (Soph. Ai. 665) … S^{δορ25}

D **2216** δορκάζων· περιβλέπων

D **2217** δόρκαι· κονίδες

D **2218** †δόρκανα· ἀκριβῶς. Κρῆτες

Hom. **2219** δοροί· θύλακες δερμάτινοι, κώρυκοι, δέρματα (β 354)

Hom. **2220** *δόρπα· δεῖπνα (Θ 503 ..) S^{27}

Hom. **2221** *δορπῆσαι· δειπνῆσαι (η 215) AS$^{13\ (712\ v.T.)}$Br^{139}

D **2222** δορπία· ἡ τῶν ἀπατουρίων πρώτη ἡμέρα οὕτω καλεῖται

D **2223** δορπιάζειν· δειπνεῖν

Att. **2224** δορπηστός· ὥρα τοῦ δείπνου (Ar. Vesp. 103) A$^{720\ v.T.}$S^{28}Σ

Hom. **2225** *δόρπον· δεῖπνον (Η 370 ..) A$^{722\ v.T.}$S^{30}Br^{179}

Hom. **2226** δόρπον ἑλόμεθα· ἐδειπνοποιούμεθα (Λ 730)

2227 *δόρπος· βορά. ˌδεῖπνον vg^{2}

2228 *δόρποισι· [δόρποισι]. ˌδείπνοις (Opp. cyn. 3,49) A$^{724\ v.T.}$S^{31}(vg^{12})

LXX + ? **2229** δόρυ· ὅπλον. *λόγχη (Sir. 29,13) g^{3}. ἀκόντιον. καὶ πᾶν ˌξύλον S^{32} ἢ δοκόν

D **2230** δορύαλλος· τὸ τῶν γυναικῶν μόριον, ἀπὸ τοῦ δέρειν, ἐφ᾽ ὕβρει τοῦ τραγῳδοποιοῦ Δορύλλου, οὗ μέμνηται ἐν Λημνίαις (Ar. fr. 382 K.–A.)

D **2231** δορυθῆκαι· δουροδόκαι

2214 Ph δ 719; Poll. 6,89. 10,104 **2215** cf. Schol. Eur. Med. 618 **2219** Ap. S. 59,31; θύλακες cf. Theogn. can. 52,23 Alpers; κώρυκοι – EM 284,16 **2220** Schol. Ar. Vesp. 103b **2221** Schol.; cf. Su δ 1390 (Δ) **2222** Σ″ (Ph δ 717. Su δ 1391); Poll. 6,102 **2224** Σ δ 349; Moer. δ 22 H.; cf. EM 284,17; Poll. 6,102 (cit. Xen.) **2225** cf. Ap. S. 60,5; Galen. lex. 93,18; Theogn. can. 46,70 Alpers **2227** Ph δ 720; δεῖπνον Schol.^{EHMTV} β 20; Su δ 1393 (Δ); E. Gen. p. 92 Mill. (EM 283,52; Orion); E. Gud. 375,12; cf. Ap. S. 60,5; Hdn. epim. 23 **2229** ὅπλον et πᾶν ξύλον Apion 232,4 L.; λόγχη gl. Sir.; ἀκόντιον Su δ 1394 (Δ); ἀκ. et ξύλ. E. Gen. p. 92 Mill. (EM 283,20); ξύλ. Ap. S. 60,7; Theogn. can. 52,24 Alpers **2230** cf. Su δ 1383; – μόριον cf. Schol. Ar. Ran. 516d (cit. Ar.); – Δορύλλου cf. E. Gen. p. 92 Mill. (E. Gud. 375,8. EM 283,45)

2213 ἐζωγρημένον Herw. 1895,337 **2215** δώροα. δῶρα H (δοροα· δωρα K): Alb. dub. **2218** ‘δουκανά? cf. δευκεῖ, ἀδεύκης (de ου pro ευ Cret. v. Be. 2,661)’ La. **2224** δόρπιστος H (K), accent. Σ: Kust. = EM Poll. [Moer. ci.] | δόρπου EM **2226** ἑλόμεσθα Pears. 233 (Hom.) **2227** δεῖπνος H (Ph Su E. Gen. Hdn.): Kust. = K Schol. Ap. S. **2228** dittogr. incl. La.; δόρποις Alb. coll. gl. 1972 **2230** δορυαλλὸς H: accent. Mus.; δόριλλος Su, δορίαλλος E. Gen., δορίαλος Schol. Ar. | δορίλλου Su E. Gen. | λιμνίαις H: Mus. **2231** δορύκαι H: La.; δορυδόκαι Voss.

2232 δόρυ καὶ κηρύκειον· παροιμία, ἣν ἔνιοι πειθανάγκην λέγουσιν· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἅμα παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων, ἀπὸ τοῦ δόρυ κατέχειν καὶ κηρύκειον Prov.

2233 δορύκνιον· εἶδος βοτάνης (Nic. al. 376) D

2234 *δορυμήστορας· τοὺς ἐμπείρους τῶν πολέμων vg^{4}AS$^{15\ (714\ \text{v.T.})}$

2235 δορυμόλπης· … ἢ προηγούμενος τοῦ θυομένου βοὸς τῷ Διΐ D

2236 δορυξεῖον· ὅπου τὰ δόρατα ξύεται D

2237 δορυξένους· οὓς ἐμπεδοῦντας ⟨τὰς⟩ ὁμολογίας φίλους ἐποιοῦντο καὶ προσηγόρευον δορυξένους, διὰ τὴν οἰκειότητα τῆς γενομένης πράξεως. δηλοῖ καὶ τὸν ἁγνίζοντα φόνον, καὶ πρόξενον D

2238 Δόρυσσα· οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Σάμος (Euphor.?)

2239 δορυσσόον· ἀνδρεῖον [δόρυ ὁρμᾶν] (Hes. scut. 54), ἢ δόρατι φοβοῦντα καὶ σοβοῦντα (Aesch. Suppl. 182) D

2240 *†δορυφία· καρποφορία ἀγαθή A$^{721\ \text{v.T.}}$S^{33}

2241 δορυφόνον· τὸν δολοφονοῦντα· Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ (fr. 203 K.–A.). ὅτι δὲ †Φιλόκτητος τῇ λέξει ἐχρήσατο πρῶτος, δηλοῖ Τηλεκλείδης ἐν Πρυτάνεσι (fr. 31 K.–A.). δηλοῖ δὲ τὸν δολοφονοῦντα D

2242 δορυφόρος· *ὁπλοφόρος, ὑπασπιστής (v)g^{11}S^{34}(Σ). ἢ φύλαξ τῶν τυράννων (Hdt. 1,91,1). καὶ ⟨κωφόν⟩ πρόσωπον K + D

2243 δορυφοροῦντες· προβαδίζοντες ἔνοπλοι (Cyr. in Esai. 70,1333C M.) D

2244 δορυφόρους· ἀναβαστάζοντας A$^{723\ \text{v.T.}}$S^{35} τὰ ὅπλα D

2245 δορῶν· τῶν δοράτων

2246 δορχελοί· ἀστράγαλοι D

2247 δόσαν· παρέσχον, ἔδοσαν (A 162) Hom.

2232 Zenob. vulg. 3,26; Prov. Bodl. 346; cf. Paus. α 23; Σ″ (Ph δ 723. Su δ 1395) **2233** Schol. Nic. al. 376b **2234** cf. Su δ 1398 (Δ) **2236** cf. Ph δ 721; EM 283,33 **2237** cf. Ar. Byz. fr. 37 N. **2238** Theogn. can. 52,28 Alpers.; comm. in Euphor.? SH 431,10 **2239** EM 284,19 **2240** καρποφορία gl. Apost. 87 **2242** ὁπλοφόρος et φύλαξ Σ δ 352; φύλαξ – EM 284,21 **2247** Schol. |

2232 καὶ^{1} om. Σ″ | κηρύκιον H^{1,2} (Zenob.): Arcer. Sop. = cett. testt. | παροιμίαν H: Mus. = Zenob. Σ″ | πιθαναγῆ H: Mus. = Zenob. | ἀπὸ H: Alb. = Prov. Σ″ | ἐπὶ H: Mus. = Prov. **2233** δορύμνιον H: Arcer. Salm. Pears. 233. al. **2234** δορυμίστορας H (-μυστ- K^{v}): Mus. = K^{gAS} Su | πολεμικῶν Schm. = K^{vA} **2235** ἡ H, ὁ Mus.: lac. La. **2236** δορύξεον H (δορύξειον Ph, δορυξόος EM): Schm. **2237** ἐμπεδοῦντες Mus. | add. Mus. **2238** v.l. gl. 2431 (Pears. 233) | δόρυσα Theogn. **2239** δόρυ ὁρμᾶν H (δορυόρμαν Mus.): incl. Schm., om. EM (sed καὶ ὁρμῶντα add. ad fin., ft. recte) **2241** τὸν δολοφονοῦντα incl. Schm., cf. ad fin.; sed ft. duae partes gl. ex diversis font. derivantur | δεδάλω H: Mus. | Φιλοκλῆς Pears. 233 (TrGF 24 F 4) | πρυτανεῦσι H: Mein. Hist. crit. 89 | ‘expl. δολοφ. spectare videtur. cf. et gl. 2157’ La. **2242** add. Pears. 233 = EM **2244** ἄνω βαστάζοντας H: La. = K **2245** δόρων H: accent. Alb. | cf. gl. 2210 **2246** ‘h.e. δορκάδεοι?’ La.

D **2248** †Δορσάνης· ὁ Ἡρακλῆς, παρ' Ἰνδοῖς

D **2249** δοσείειν· δοτικῶς ἔχειν

Hom. **2250** *δόσις· ἡ δωρεά (Κ 213) A$^{725\text{ v.T.}}$S^{1}

Hom. **2251** *δόσκον· ἐδίδουν (Ι 331) S^{2}

Greg. Naz. **2252** *δοτῆρα· δότην (Greg. Naz. c. 1,1,27,66 [37,503,10 M.]) A$^{726\text{ v.T.}}$S^{4}

2253 δοτήρ· ὁ διδούς (Cyr. in xii proph. 1,78,6 ..) A$^{727\text{ v.T.}}$

2254 *δούλιον ἦμαρ· τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ἡμέραν (Ζ 463 ..) A$^{731\text{ v.T.}}$S^{6}

Hom. **2255** Δουλίχιον· πόλις Κεφαλληνίας (Β 629 ..)

D **2256** δοῦμος· ἡ οἰκία, ἢ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλευσιν τῶν γυναικῶν (Hippon. fr. 30,2 W. = 41,2 Degani)

2257 *δουλωσάμενοι· ὑποτάξαντες (Plat. rep. 547c) A$^{730\text{ v.T.}}$S^{8}

Prov. **2258** Δούλων πόλις· Εὔπολις Μαρικᾶι (fr. 212 K.–A.) 'οὐκ ᾤμην εἶναι' λέγει 'Δούλων πόλιν'. ἔστι δὲ ἐν Κρήτῃ καὶ Λιβύῃ

Iur. **2259** δούξ· ἡγεμών, ἄρχων

Hom. **2260** δουπῆσαι· ψοφῆσαι. ἐν παρατάξει ἀποθανεῖν (Ν 426)

D **2261** Δούλωνα· τὸν μουσικὸν Φιλόξενον, ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ Φιλόξενος. ἦν δὲ τὸ γένος Κυθήριος (com. ad. fr. 321 K.–A.)

Hom. **2262** *δούπησεν· ἐψόφησεν (Δ 504 ..) S^{11}

Hom. **2263** *δοῦπον ἀκόντων· τὴν μάχην (Λ 364) [S^{9}]

Hom. **2264** *δοῦπον· ψόφον (Δ 455) (vg^{1}A$^{734\text{ v.T.}}$S^{10}). θάνατον. φόβον (S^{10})

Hom. **2265** *δοῦρα· δόρατα Br^{399}, κοντά. καὶ ⌊ξύλα (Β 135) vg^{4}A$^{732\text{ v.T.}}$S^{12}Br^{399}

Hom. **2266** δουράτεον· ξύλινον (θ 512)

Hom. **2267** δουρηνεκές· ὅσον δόρυ ἐκτείνεται, ἢ ἐφ' ὅσον ἂν ἐνεχθείη βληθέν (Κ 357)

Hom. **2268** δοῦρε· δόρατα δυϊκῶς (α 256)

Hom. **2269a** δουρηνηκές· δόρατος μῆκος (Κ 357) (A$^{735\text{ v.T.}}$)

Hom. **2269b** δουρί· δόρατι (Α 303 ..) A$^{729\text{ v.T.}}$

Greg. Naz. **2270** δουριαλής· αἰχμάλωτος (Greg. Naz. c. 2,1,1,355 [37,996,13 M.])

2250 Schol.; (Theogn. can. 52,22 Alpers) **2251** Schol.; EM 284,23 **2252** Su δ 1410 (Δ); (Theogn. can. 52,26 Alpers) **2254** le. Su δ 1415 (Δ); cf. Schol. **2258** cf. Su δ 1423 **2260** Ap. S. 60,11; ψοφῆσαι Apion 232,6 L. **2261** cf. Su φ 393 **2263** Schol. **2264** ψόφον Σ δ 354; Schol.; E. Gen. p. 92 Mill. (EM 285,7) **2265** δόρατα et ξύλα Schol.; E. Gen. p. 92 Mill. (EM 284,40) **2267** – ἐκτείνεται cf. Ap. S. 59,34 **2268** Schol. 256c **2269a** Schol.; E. Gen. p. 93 Mill. (EM 284,44) **2269b** Schol.; EM 284,37; Su δ 1430

2248 Daśārṇa nomen Krishnae subesse putat Charpent. 1912,90–2, unde ft. leg. Δοσσάνης; aliter Lüders 1905 et Eggermont 1986 **2254** δούλειον Schm. = Su **2255** κεφαλονίας H: Mus. **2256** δοῦλος H: Wack.*; vox Phrygia **2258** contin. H: n. gl. Mus. | εὔπομα μαρικαίου κώμην H: Mus. (Εὔπ. Μαρ.), Crusius 1910,4,79 (οὐκ ὤμην) | λιβούς H: Mus. **2261** σκυθηριος H: Mus. **2263** l. δοῦ. H: Mus. = K Schol. **2264** ad φόβον cf. Δ 456 **2265** expl. δῶρα H: Kust. Biel. = K testt. | κοπτ H, κώπας Mus.: La. **2268** διηνεκῶς H: La. = Schol. **2269a** δουρεμηκὲς H, δουρι- Mus.: La. = testt.; cf. gl. 2267 | δορ. βολον K **2269b** contin. H: n. gl. Mus. (cf. testt.) **2270** δουριάλης H: accent. Schm.

2271 δουρικλυτός· ὁ κατὰ μάχην ἔνδοξος ἀπὸ μέρους, τοῦ δόρατος (Β 645 . .) [S^{14}] Ap. S.
2272 [δουρικτῆτον] δουρικτήτην· αἰχμάλωτον (Ι 343) Hom.
2273 δουροδόκη· δόρατος θήκη (α 128) Hom.
2274 δούριος ἵππος· Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἐστιν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκκύπτουσι δ′ (Ar. Av. 1128) D
2275 *δουρὸς ἐρωή· ὅσον δόρατος ὁρμή (Ο 358) $A^{728\ v.T.}S^{15}$ Hom.
2276 *δούς· παρασχών $A^{733\ v.T.}S^{17}$
2277 Δουσάρην· τὸν Διόνυσον. Ναβαταῖοι, ὥς φησιν Ἰσίδωρος (Damasc. vit. Isid. fr. 342 Zintzen) D
2278 †δούς· δεσμευθείς
2279 *δοῦσι· δεσμεύουσι S^{18} Att.
2280 δοχεών· δοχή, σημεῖον ἐν θυτικῇ D
2281 *δοχήν· ἄριστον (Gen. 21, 8 . .) $v^{δου3}g^{2}A^{736\ v.T.}S^{4}Br^{160}$ LXX
2282 δοχμαλόν· χαμαίζηλον. ταπεινόν D
2283 δοχμή· *σπιθαμή $A^{737\ v.T.}S^{5}Br^{184}Σ(v^{δοτ3}g^{1})$. παλαιστή (Ar. Equ. 318) D?
2284 †δοχμῇσι· τὸ ἐπικάρσιον, τὸ δόχμιον, τὸ πρόσαντες D
2285 δόχμια· πλάγια $A^{738\ v.T.}S^{6}(g^{3})$, λοξά κεκαμμένα (Ψ 116) Hom.
2286 δοχμόν· πλάγιον πεδίον (Opp. cyn. 485) D
2287 δοχμόκορσοι· οἱ πλαγιοχαῖται D
2288 δοχμόλοφοι· οἱ ἐκ πλαγίου τοὺς λόφους ἔχοντες (Aesch. Sept. 114) D
2289 δοχούς· δοχεῖα, λουτῆρας D
2290 *δράγμα· ὅσον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ θερίζων $vg^{6}A^{752\ v.T.}S^{18}(Br^{165})$ D?
2291 †δραγμᾶναι· αἱ ἐν ταῖς τοῦ ἐγκεφάλου κοιλότησι … D
2292 δράγματα· δέσμαι καὶ ὅπερ ἡ χεὶρ δράξηται (Ps. 128, 7 . .) LXX

2271 Ap. S. 60, 1; cf. Schol.; EM 284, 38 **2272** Schol.; EM 283, 36 **2273** Schol. 128a; Poll. 1, 136 **2274** Schol. Ar.; Paus. perieg.1, 23, 8 **2277** OGIS 770 n. 1 **2279** Moer. 195, 2 (δ 37 H.) **2283** Σ δ 357; Moer. 195, 7 (δ 41 H.) | Schol. Ar. 318a I; Paus. δ 26 (Cypr.); Su δ 1435; E. Gen. p. 93 Mill. (EM 285, 18) **2285** πλάγια Ap. S. 60, 4; Su δ 1436; Schol.; E. Gen. p. 93 Mill. (EM 285, 13); cf. Paus. δ 26; Erot. δ 22; – λοξά cf. Theogn. can. 44, 50 Alpers **2288** Ph δ 735 **2290** Schol. Theocr. 10, 44a; cf. E. Gen. p. 93 Mill. (EM 285, 48); Poll. 2, 147

2272 δουρίκτητον· δορίκτητον Mus. | dittogr. del. Schm. (om. testt.); l. δουρίκτητον H, δουρικτητήν Schol., δορυκτήτην EM: La. **2274** l. δού. H: Mus. **2275** contin. H: n. gl. Mus. | βρώην H: Mus. = (K) | ἡ σὺν H (K^{S}; η την K^{A}): Schm. **2277** μαβαταῖοι H: F.Jun. ad Tertull. Apol. 24 | 'Isid. Characenus? (fr. om. Müller), cf. Norden, Geb. d. Kindes 27, 1' La. **2278** ἁλούς agn. Schm. **2279** cf. Cob. Nov. lect. 529 **2280** δοχέων H: accent. Mus. | σημ( ) H: expl. Phav. **2284** δοχμῇσι· σπιθαμαῖς. n. gl. δόχμιον· ἐπικάρσιον, πρόσαντες Kust. **2285** κεκαυμένα H: Voss. Kust. Hemsterh. **2287** δοχμοκόρσοι H: accent. Schm. | πλαγιοχέται H: Mus. **2290** παραλαμβάνει H (K^{vg}): Mus. = K^{ASBr} (E. Gen.); λαμβ. Schol. Theocr. **2292** δεσμαὶ H: accent. Mus.

2293 †δραγκάζειν· κρύπτειν

D **2294** †δραγκαλακτᾶν· βριμοῦσθαι

D **2295** δραγματολόγος· ὁ τὰ δράγματα συνάγων

2296 δραίνει· ποιεῖ. δύναται, ἰσχύει (Herond. 2,95). ἐνεργεῖ. κυλίει. γυμνάζει

Hom. **2297** δραίνεις· δραστικῶς ἔχεις (K 96)

2298 †δραιώμη· ὠφέλεια

D **2299** δραιόν· μακράν. πύελον

2300 †δράκαλος· διὰ τὸ συναυλίζεσθαι. †Λάκωνες

2301 δραθεῖν· κοιμηθῆναι

D **2302** δράκαιναν· τὴν μάστιγα, τὴν ὑστριχίδα ὁ Ἀριστοφάνης (fr. 808 K.–A.)

2303 †δράκεν· ἐνεργεῖ, πράσσει

D **2304** Δρακάνιον· ὄρος Ἰκαρίας

D **2305** Δράκαυλος· … ἐπειδὴ δοκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ παρ᾽ αὐταῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς (fr. 643 R.). ἢ ὅτι συνέστη Κέκροπι, ἢ ὅτι εἰς δράκοντα μετεμορφώθη

D **2306** Δρακοντίδης· τὸν Κέκροπα Ἀριστοφάνης (Vesp. 438), ἐπειδὴ τὰ κάτω δράκοντος εἶχεν

D **2307** δρακεῖν· ἰδεῖν, βλέψαι (Aesch. Agam. 602)

LXX **2308** *δρακός· τῆς παλάμης, τῆς χειρός (Ezech. 13,19) g[16]A[746 v.T.]S[20]

D **2309** δράλαινα· λαμυρά. Κῷοι

Greg. Naz. **2310** *δράματα· ποιήματα (Greg. Naz. or. 21,14 [35,1096C M.]) (S[21]). … πρᾶξις ἢ λόγος περιέχων ὑπόθεσίν τινα S[21]

2311 δραματουργεῖν· πανουργεῖν. συντιθέναι. πράττειν

2312 *δραματουργηθέντων· πραχθέντων A[751 v.T.]S[22]

2313 *δραματούργημα· σύνθημα (Cyr. in Ioh. 2,35,29) A[742 v.T.]Br[187]

2296 δύναται – ἐνεργεῖ cf. EM 286,29; ἰσχύει Ap. S. 60,17 **2297** lex. Hom. δ 253 **2301** Orion 46,6; E. Gen. p. 93 Mill. (EM 285,54) **2304** cf. St. Byz. 238,8 (δ 125) **2305** Σ″ (Ph δ 750. Su δ 1492. E. Gen. p. 93 Mill. [EM 287,14]) **2306** cf. Schol. Ar. 438b **2308** gl. Oct. δ 6 **2310** ποιήματα lex. Greg. or. 161,10 (LGM 174,10); eclog. An. Ox. 2,477,32; cf. Su δ 1498; E. Gen. p. 93 Mill. (EM 286,18)

2293 v.l. gl. 2329 (Alb.) **2295** δραματολόγος H: Pears. 234 ex ord. Schr. **2296** v.l.: gl. 2303 | ποιεῖν δύναται Pears. 234 **2298** χραίσμη G. Dind. **2299** δραϝεός Schwyzer 316 cft. Fick 1904,110 | μακρὸν H: La. post Alb. (ad δαρόν); μάκτραν Schm. | πυλεόν H: Salm. Kust. **2300** ‘a gl. 2305 avulsum (Λάκωνες h.e. δράκοντι [Schm.])’ La. **2302** ὑστρίχιδα H: accent. Mus. **2303** v.l. gl. 2296 (Alb.) **2304** Δράκονον Heins. = St. Byz. | ὀροσκάριος H (ὄρος καρίας Mus.): Heins. = St. Byz. **2305** gl. 2300 hic ins. Mus.; ex hac et Σ″ μία τῶν Κέκροπος θυγατέρων διὰ τὸ συναυλίζεσθαι τῷ ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι e.g. suppl. La. | αὐτοῖς H: Heins. = Σ″ | αὐλῆσαι H (Ph[z a.c.] E. Gen.[B]): Salm. Vales. = cett. testt. | συνέστηκε σκορπίος H: Schm. | ἢ ὅτι H] ὃς La. **2309** n. pr. Δράλιος IG 12,5,1,566 (lectio incert.) cft. O. Hoffm. DI 4,855; v. Giangrande CQ 12,1962,221 n. 1 **2310** δρᾶμα· ποίημα Kust. = K **2311** συντιθεῖν H: Alb. **2313** v.l.: gl. 2349

2314 *δρᾶν· πράσσειν vg^{10}A$^{745\text{ v.T.}}$S^{23}Br^{195}. θύειν S^{23}
2315 *†δρᾶαι· ποιῆσαι S^{28}. ἢ ϛφυγεῖν g^{1}
2316 δρανεῖς· δραστικοί, ὅθεν καὶ ἀδρανεῖς
2317 δράνος· ἔργον. πρᾶξις. ὄργανον. ἄγαλμα. κατασκεύασμα. δύναμις D
2318 δράκοντα· τὸ κηρύκειον. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ (fr. 700 R.) D
2319 δράξ· δράκα. ⟨καὶ ξέστου τὸ τέταρτον⟩ (3. Regn. 17,12) LXX
2320 δράξαι· κρατῆσαι (A$^{753\text{ v.T.}}$) [καὶ ξέστου τὸ τέταρτον]
2321 δράξασθε παιδείας· ἐπιλάβεσθε παιδείας, καὶ ἐπιστήμης (Ps. 2,12) A$^{747\text{ v.T.}}$S^{25}(g^{17}) LXX
2322 δραξών· ἐν Σικελίᾳ ⟨ἦν⟩ ἱερόν …, εἰς ὃ οἱ γεωργοὶ εὐχὰς ἔπεμπον· ὅθεν καὶ δραξόνες ἐκλήθησαν … (gl. Ital. 202 K.–A.) D
2323 δραπανίδες· εἶδος ὀρνέου A$^{749\text{ v.T.}}$S^{26} D
2324 δραπέτης· φυγάς
2325 δραπετίνδα· δραπετικῶς D
2326 *δράσας· ποίησας v^{13}A$^{744\text{ v.T.}}$S^{29}Br^{190}Σ. κρατήσας. πράξας A$^{744\text{ v.T.}}$
2327 δράσειν· θύ⟨σ⟩ειν. καὶ θυσίας … Αἰολεῖς D
2328 δρασείοντες· ἐνεργητικῶς ἔχοντες A$^{748\text{ v.T.}}$S^{30} D
2329 δρασκάζειν· κρύπτεσθαι. ἀποδιδράσκειν (Sol. legg. F 23c) D
2330 †δράσκας· δρασμός
2331 δρασείων· δραστικῶς ἔχων (Soph. Ai. 326) D
2332 δράσκασις· ἡ διάδρασις. ἢ δραπετεία D
2333 δρᾶσται· δραπέται D
2334 δρασμάτων· πανουργημάτων D
2335 *δρασμός· φυγή vg^{2}A$^{740\text{ v.T.}}$S^{31}Σ(Br^{163}). δρασμῷ φυγεῖν· δραπετεύειν Att.
2336 δρασσόμενοι· κρατοῦντες A$^{754\text{ v.T.}}$S^{33} D
2337 δραστείρας· τὰς θεραπαίνας, καὶ διακόνους D

2321 ἐπιλάβεσθε ἐπιστήμης gl. Psalm. **2324** E. Gen. p. 93 Mill. (EM 286,42) **2325** [Σ″ (Ph δ 742. Su δ 1505); (Theogn. can. 999 (164,30 C.); plenius E. Gen. p. 93 Mill. (EM 286,48): de ludo, ft. ut in Poll. 9,117 ἀποδιδρασκίνδα (G. Dind. Thes. 2,1669D)] **2326** ποιήσας Σ δ 362 **2335** Σ′ δ 363 |

2315 δράαι H: δράσαι Mus. = K^{S}, δράναι Voss. = K^{g}, 'uterque recte' La. **2316** 'a gramm. ficta ad expl. ἀδρανής' La. | δραστικ(ὸν) H: Mus. **2318** κηρύκιον H: Jun. **2319** incl. e gl. 2320 trsp. Pears. 234. Biel. Kust. | δράκα 'neogr. expl.' La. **2320** v. gl. 2319 **2322** δράξων H: accent. La. | add. Strecker ad Eratosth. fr. 37 | 'excidit nomen dei, nam δρ. teste Arcadio 14,17 adi. est' La. | δράσοντες H: δράξ- Mus., -όνες Schm.; δράξων = πορνοβοσκός ap. Diogen. teste E. Gen. p. 93 Mill. (EM 286,36) **2323** δραπενίδες H (K): La. coll. δράπανον BKT 5,1,77, nisi v.l. gl. 2358; δρεπαν- Gesner Hist. anim. 3,541 **2327** θύειν H: Kust. | καὶ ⟨δράσεις⟩ Kust. **2328** δρασιόν(ες vel τες) H (δρασιοντες K^{S}): Mus. = K^{A} **2329** v.l.: gl. 2293 **2330** v.l. gl. 2332 (Alb.) **2332** v.l.: gl. 2330 **2333** δράσται H: accent. La. **2334** δραμάτων Schm. **2335** δρασμα K^{A} | φυγεῖν H: Mus. = K (-ηι A) | δραπετεύειν, δρασμῶ φυγεῖν H: Schm.

D **2338** δράστην· κόφινον

D **2339** δραστηρά· δραστικά

D **2340** δραστῆρας· τοὺς ὀψοποιούς, μαγείρους

2341 *δραστήριον· πρακτικήν (Cyr. in Ioh. 2, 697, 7) A[760 v.T.]S[34] (vg[9]Br[172]Σ)

2342 δράστης· *πράττειν δυνάμενος A[759 v.T.]S[35] ἢ νοηματικὸς κατ᾽ ἐπιβουλήν

D **2343** δράστις· ἡ βύσσος· καὶ ἐργαζόμενοι αὐτὴν δραστιουργοί

2344 δραστικός· κραταιός, ἰσχυρός, δυνατός

D **2345** δρακτά· φυλλάς· Σικελοί (gl. Ital. 201 K.–A.)

D **2346** δραστιουργοί· οἱ ἐργαζόμενοι τὴν βύσσον

Hom. **2347** δρατά· δαρτά, ἐκδεδαρμένα Br[322] θύματα (Ψ 169)

D **2348** δράγμα· τὸν τῆς σταφυλῆς βότρυν καὶ τὰς φοινικίνας βαλάνους

2349 †δράγματα· συνθήματα

Epiph.? **2350** *δραχμή· εἶδος μέτρου vg[14]A[750 v.T.]S[36], κεράτια ιη´ S[36]

Prov. **2351** δραχμὴ χαλαζῶσα· ἐπὶ Διοφάντου (395/4) τὸ θεωρικὸν ἐγένετο δραχμή. ⟨ἐπεὶ δὲ ἔπεσε χάλαζα τότε, ἀπὸ τοῦ ἀέρος χαλαζῶσαν αὐτὴν ἐπέσκωπτον⟩ (com. ad. fr. 950 K.–A.)

Epiph. **2352** δραχμή· τὸ ὄγδοον τῆς οὐγγίας

D **2353** δραχμὴ χρυσίου· ὁλκὴ νομίσματος, εἰς ἀργυρίου λόγον διδράχμων ε´

D **2354** δρέχμονες· οἱ νεφροί

D **2355** δρέμμα· κλέμμα. οἱ δὲ κλάσμα

D **2356** δρεπανηφόρα ἅρματα· τοὺς Μακεδόνας φασὶ πρώτους χρήσασθαι

2357 *δρεπανηφόρους· ξιφηφόρους (vg[5]A[765 v.T.]S[6]Σ)

D **2358** δρεπανίς· κεγχρίς

2359 δρέπειν· τρυγᾶν (Hdt. 3, 110) (Br[372])

2337 cf. EM 286, 55 **2340** | EM 286, 57 **2341** cf. Σ δ 364 **2342** | cf. EM 286, 57 **2347** SIG[3] 57 n. 20. 1024 n. 21 | ἐκδεδαρμένα Schol. [**2350** Hultsch Metrol. 1, 221, 20. 245, 18. 248, 5] **2351** Zenob. vulg. 3, 27; Su δ 1491 **2352** cf. Epiphan. 1, 274, 27 Hultsch **2353** cf. Ph δ 751; Su δ 1516; [Metrol. 1, 307, 5 H.] **2355** | Ph δ 752 **2357** Σ δ 365 **2359** EM 287, 30

2337 δραστείας H: HSt. Ind., cf. EM; δραστίας Ahr. KS 439 **2338** 'ft. δράκτιν scl. colligendis frugibus apta, sicut δροπίσκος' La. **2339** ft. δραστήρια Alb. **2340** δραστίνας ci. La. coll. gl. 2374 **2341** -ος· πρακτικώτατος K[vgBr] Σ **2343** cf. gl. 2346 **2345** δρακιά· φύλλα H: La. (scl. congestis foliis stratum) **2347** l. δρατὰ καὶ δαρτά K **2348** φοινίκινας H: accent. Mus. **2349** v. l. gl. 2313 (Schm.) **2350** κέρατα H: Salm. = K **2351** l. δρ. H: Alb. = testt. | θεωρητικὸν H (Su): Guyet. Bernard. Kust. al. = Zenob. | add. Heins. Kust. = testt. **2353** διδραγμῶν H: Mus.; δραχμὰς Su, δραχμῶν Pears. 235. Gron. | ι´ H (testt.): Schm. **2355** δρέμνα Ph; κλῆμα LSJ | 'fruges furtim carptae' La., coll. Blumenthal, Hes.stud. 35 **2356** l. δρ. H: Mus. **2358** κέγχρος H: Alb. coll. gll. 2323. κ 1970

2360 *δρέπεται· τρυγᾷ vg[3](A[764 v.T.]Σ)
2361 *δρεπόμενοι· λαμβάνοντες, ἀπολαύοντες (Plat. rep. 401c) vg[δρα12]A[761 v.T.]S[7]. τρυγῶντες (Plat. Ion 534b) vg[δρα12]
2362 †δρεπεῖς· τρυγηταί A[766 v.T.]
2363 δρεπτόν· εἶδος φιλήματος, ὡς Τηλεκλείδης (fr. 14 K.–A.) D
2364 *δρεφθῆναι· τρυγηθῆναι vg[1]A[762 v.T.]S[8]
2365 δρέψαι· ἀφελεῖν. τρυγῆσαι. ἀποκόψαι· ὅθεν καὶ δρέπανον D
2366 *δρέψας· ἀναλώσας. τρυγήσας, ⌊θερίσας (Nic. fr. 74,67) Br[198]
2367 *δρέψασθαι· τρυγήσασθαι (vg[2]A[763 v.T.]S[9]), ἀφελεῖν ⌊τῇ χειρί S[9], ἢ ⌊λαβεῖν (Hes. th. 31 v.l. Theocr. 11,27) vg[2]A[763 v.T.]S[9]
2368 †δρῆες· στρουθοί (vg[1]A[767 v.T.]). Μακεδόνες
2369 †δρηλοῖ· φοβεῖται D
2370 δρησμοσύνη· θεραπεία (h. Cer. 476) D
2371 δρῆσται· οἰκέται. ἢ δυνατοί
2372 δρηστῆρας· πράκτορας, θεράποντας D
2373 δρηστῆρες· ὑπηρέται, λειτουργοί, διάκονοι, θεράποντες (π 248) Hom.
2374 δρηστῖναι· διάκονοι, θεράπαιναι D
2375 δρία· τόποι σύνδενδροι [τόποι] καὶ χλοώδεις
2376 †δριαλεῖν· ποιεῖν D
2377 δριάεντα· χλωρά D
2378 δριάουσαν· θάλλουσαν D
2379 δρίκκαι· ὄρνεα ποιά D
2380 δρίλακες· βδέλλαι. Ἠλεῖοι D
2381 *δρίμα· ψῦχος vg[2]A[769 v.T.]S[3]
2382 δριμεῖα μάχη· ἔνθερμος, καὶ ἐνεργός (Ο 696) Hom.
2383 δριμύ· ὀξύ. σφοδρόν, θερμόν ταχύ (Μ 270)
2384 δριμύς· *ὀξύς vg[1]A[768 v.T.]S[5]. στυπτικός (Σ 322)

2360 cf. Σ δ 366; Hdn. epim. 19 **2362** EM 287,30 **2370** EM 287,1 **2371** | EM 286,54 **2373** ὑπηρέται et διάκονοι cf. Ap. S. 60,20; EM 286,56. 57; ὑπηρέται Schol. 248b **2375** – σύνδενδροι E. Gen. p. 93 Mill. (EM 287,47) **2382** cf. Schol. | **2383** cf. Schol. Plat. rep. 535b διμύτητα κτλ.

2360 τρυγᾶται K[A]Σ **2361** τρυγοῦντες H: Guyet = K **2362** δρεπτεῖς H: EM; δροπεις K[p] (‘recte’ La.) **2367** τρυγησαι K **2368** v.l. gl. 1961 | δρηξ (sing.) K; δειρήτας Athen. | μακέδονες H: accent. Mus.; ‘vix huc pert.’ La., cf. Kalléris Mac. 159 **2369** δριλοῖ· φορεῖται La. p. 509, coll. gl. 2376. 2380, ‘sed medium offendit’ **2371** expl. δραπέται ἢ H: La. = K[p] ?? | gl. 2342 cft. Alb. **2374** δρηστῆναι H: La.; δρήστειραι (κ 349 ..) Pears. 235. Bentl. Ep. ad Mill. 37 (2,289). Kust. al. = K[Br 362]; ad termin. -ῖναι Fraenk. Nom. ag. 1,148,1 **2375** l. δριατόποι H: Sop. Heins. Kust. al. = (E. Gen.) | del. Sop. Heins. Kust. al., correct. le. | cf. gl. 2387 **2376** δραίνειν Heringa Obs. 213, coll. gl. 2296; δριάεν· ποιῆεν Voss.; δριλάζειν· ⟨αἱμο⟩ποτεῖν ci. La. coll. gl. 2380 **2379** δρικηαὶ H: Perg. coll. gl. τ 1384, unde Schm. Ἠλεῖοι huc e gl. 2380 trsp. **2380** cf. Diels IF 15,4–7 **2381** δριμαὶ H: Voss. = K; neogr. δριμές cft. La. **2382** l. δρ. H: Ald. | δριμαία H (-αῖα Mus.): Ald. = Schol.

Hom. **2385** δρίος ὕλης· ὄρος. χόρτος. δρυμός (ξ 353)

Epiph. **2386** δραχμή· τὸ ὄγδοόν ἐστιν τῆς οὐγγίας ἐν χαλκῷ καὶ σιδήρῳ, ἐν δὲ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ὀγδοηκοστόν ἐστιν οὐγγίας· οὕτω γὰρ εὑρίσκονται οἱ κʹ ὀβολοὶ δίδραχμον ἐν τῷ Λευιτικῷ (27,25)

2387 δρίος· σύμφυτος τόπος καὶ σύνδενδρος καὶ χλοώδης (Opp. hal. 3,390). ἢ ὄρος. ἢ χόρτος. ἢ δρυμός, ὕλη

2388 †δρίς· δύναμις A[770 v.T.], ⟨ἰσχύς⟩

2389 †δίφρακτος· κράββατος

D **2390** δρίφον· τὸν δίφρον. Δωριεῖς (Sophr. fr. 10 K.–A. Theocr. 15,2) κατὰ συστολήν ὡς …

D **2391** Δριωδόνες· θεοὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις τιμώμενοι

D **2392** Δρόγγιλον· χωρίον Θρᾴκιον (Dem. 8,44)

D **2393** δροιόν· καλόν. Κρῆτες

D **2394** δροίτη· πύελος, σκάφη (Aesch. Agam. 1540 ..). καὶ εἶδος ὀρχήσεως

Hom. **2395** *⟩δρομάδην· μετὰ δρόμου (Ε 80) vg[1]A[772 v.T.]S[3]

D **2396** δρομαλὸς λαγωός· ὁ ἐν δρόμῳ ἁλισκόμενος, εὐναῖος δὲ ὁ ἐν κοίτῃ

D **2397** δρομάς· ἡ ἑταίρα (Phryn. com. fr. 34 K.–A.)

D **2398** δρομάσσειν· τρέχειν

D **2399** δρόμων· ὁ μικρὸς καρκίνος

D **2400** δρομιάμφιον ἦμαρ· ἀμφιδρόμια. ἔστι δὲ ἡμερῶν ζʹ ἀπὸ τῆς γεννήσεως, ἐν ᾗ τὸ βρέφος βαστάζοντες περὶ τὴν ἑστίαν γυμνοὶ τρέχουσι (SH fr. ad. 1075)

2387 – τόπος et ὄρος Schol. Opp.; σύνδενδρος τόπος Su δ 1530 **2390** – δίφρον E. Gen. p. 93 Mill. (EM 287,50) **2392** Harp. 100,1[epit.] (Σʺ [Ph δ 757. Su δ 1531]); Schol. Dem. (58); St. Byz. 239,10 (δ 131) **2394** πύελος Scholl. Aesch. Eum. 633a; Lycophr. 1108; – σκάφη E. Gen. p. 93 Mill. (EM 288,3) (Aetol.)

2385 l. δρ. H: Ald. | δριὸς H: accent. Mus. | ὕλη H: Schm. **2386** ἀργυρῶ H: accent. Mus. | δίδραγμον H: Mus. | λεβητικῶ H: λευ- Mus., -ιτ- Alb. **2387** δριὸς H: accent. Mus. = testt. | σύνδεδρος H: Mus. = Su | fin. = gl. 2385, incl. La. **2388** ἁ βίς (Lacon. = ϝίς) Herw. 1901,217 **2389** δρίφακος· κραββάτου Alb. (hoc Pears. 235), coll. gl. 1996 **2390** l. δίφρον H: Jun. Salm. Voss. al. = E. Gen. | καὶ εὐστόχιος H: La. 1941,93, suppl. e.g. ⟨θάρσος, θράσος⟩ ('breviatur syllaba metathesi') **2391** 'dei δριώνων cf. gl. ε 2823, term. nondum explic.' La. **2392** δρογγίλος H: Schm. (ad accent. coll. Lob. Prol. 115–16) = Harp. St. Byz. | θρᾶκιον H: accent. Mus.; θρακικόν Harp. (Schol. Dem.), θετταλίας St. Byz. **2393** '*δροϝιον ad gl. 2403 [quam cft. Guyet]?' La. | δρυόν· κᾶλον (hoc LSJ) Dettori 1994,283 **2394** δριτὴ H: Sop. Heins. Pears. 235. al. = E. Gen. | πυελὸς H: accent. Mus. = testt. | καὶ εἶδος ὀρχήσεως ab h. l. alien. esse, ft. ad gl. 2397 ref. cens. Leum. **2395** μετα⟩δρομάδην (gl. μ 983) ci. Cunn. post La. **2396** l. δρ. H: ed. 1521 | δρομαῖος Pears. 235, cf. Xen. Cyn. 5,9; sed cf. Jacobson 1997,212 | δρόμοις H: La. | εὐνέος H: Mus. **2399** δρομίας audit Ael. n. an. 7,24, sed *dromo* Plin. n. h. 32,11,148 | καρκῖνος H: accent. Schm. **2400** l. δρ. H: Schr. | δρομιάφιον H: Heins. Salm. Pears. 235

2401 δρομοκῆρυξ· ὁ ἐπὶ σπουδῆς πεμπόμενος τὰς ἐπικηρυκείας ποιήσασθαι, ἡμεροδρόμος (Aeschin. 2, 130) D
2402 δρόμος· ἡ ὀρχήστρα τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 111 K.–A.) D
2403 δροόν· ἰσχυρόν. Ἀργεῖοι D
2404 †δροπά· δρεπτά. Σοφοκλῆς Παλαμήδῃ (fr. 481 R.) D
2405 δρόπις· τρυγητός D
2406 δροπίσκος· κάλαθος D
2407 δροσερά· δροσιζόμενα (Eur. Hipp. 226). καὶ ὄνομα πηγῆς A[771 v.T.] S[4] Eur. + K
2408 *δρόσοι· ψεκάδες (Eur. Hipp. 78 . .) A[773 v.T.] S[5] Eur.
2409 δρόσους· ἀχρείους. Κύπριοι D
2410 δροῦνα· ἡ ἀρχή, ὑπὸ Τυρρηνῶν D
2411 δρυάζειν· φλυαρεῖν D
2412 δρύακες· ⟨ἐπὶ⟩ τῶν ξύλων τῶν βασταζόντων τὴν τρόπιν A[779 v.T] (S[5]) ·τοῦ πλοίου (S[5]) D
2413 ⟩δρυάσαι· κατακολυμβῆσαι
2414 δρυασταί· ἄπιστοι. ψεῦσται D
2415 Δρυαχαρνεῦ· ὦ δρύϊνε Ἀχαρνεῦ καὶ ἀναίσθητε. δοκοῦσι γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς σκληροὶ τὴν γνώμην εἶναι καὶ ἄτεγκτοι (com. ad. fr. 498 K.–A.) D
2416 δρύες οἰνοχίτωνες· αἱ ἄμπελοι, διὰ τὸ τὸν οἶνον ἔχειν. καὶ ὁ χιτὼν δὲ παρὰ τὸ κεχύσθαι ὠνόμασται (SH fr. ad. 1076) D
2417 *⟩δρύεται· κρύπτεται A[781 v.T.] S[6]
2418 δρύϊνος· ξύλινος (φ 43) Hom.?
2419 δρυΐτης· βοτάνη D

2401 | Harp. 100, 2[epit.] (Ph δ 759); Schol. Aeschin. 2, 130 (277a); cf. Poll. 3, 148 (cit. Aeschin.) **2404** Su δ 1538 **2415** Paus. δ 27; Σ″ (Ph δ 762. Su δ 1515. E. Gen. p. 93 Mill. [EM 288, 15]) **2418** Σ″ (Ph δ 766 Su δ 1541. E. Gen. p. 93 Mill. [EM 288, 21]) **2419** cf. Theophr. c. pl. 1, 2, 2

2401 δρομοκήρυξ H: Schm. | ἐπικηρυκίας H: La. **2403** cf. Ahr. KS 436. Bois. 201 **2404** δρωπὰ Su, δρωπτὰ ed. pr. Sudae; ⟩δροπα (e.g. ὠμόδροπα) Schm. | παλαμήδει H: Mus. **2407** πηνῆς H: Sop. = K **2409** ‘teneros tamquam infantes’ La. **2410** τυρηνῶν H: Mus. | ‘δ non Etruscum’ La. **2411** v. l: gll. 2471–2 | ‘i. q. ἀπὸ δρυὸς ὀαρίζειν coll. schol. X 127’ Schm. **2412** add. La. = K | τρόπην H (K): Mus. | ‘= δρύοχοι’ La. **2413. 2417** ‘e δεν⟩δρυ- curtatae, vix recte def. Frisk, Eran. 40, 1942, 80’ La.; cf. gl. 627 **2413** δρυᾶσαι H: accent. Mus. **2414** δρυαταὶ H: Voss. Kust. | ἄδιψοι H: La. | ψεύσται H: accent. Mus. **2415** δρισχάρνευ H (δρυαχαρνεῖ Ph E. Gen., δραχαρνεῦ Su, δρια- Ald., -αρνεῦ Mus.): Heins. Meurs. De pop. att. p. 19 | ἢ H: La.; del. Schm. | ἀχάρνευ H: accent. Mus. = Σ″ | ἀχάρνεις H: accent. Mus. = Σ″ | ἄστεκτοι H: Mus. **2416** δρῦες H: accent. Mus. | χέειν L. Dind. Thes. 5, 1820D | ὠνομᾶσθαι H, -άσθαι Mus.: Phav. **2417** v. ad gl. 2413 **2419** δρυιτής H: accent. HSt. Ind.

Hom. **2420** δρυμά· δρυμώδεις καὶ σύνδενδροι τόποι καὶ εὔξυλοι (κ 150)

D **2421** δρυμάξεις· κυρίως μὲν σπαράξεις· χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνέσει, καὶ προσομιλήσεις (com. ad. fr. 782 K.–A.)

D **2422** δρυμάσσειν καὶ δρυμάξαι· τὸ τύπτειν ξύλοις καὶ τὸ ˪†τρέχειν [A$^{786\ v.T.}$]

D **2423** δρυμίους· τοὺς κατὰ τὴν χώραν κακοποιοῦντας

2424 δρυφάξαι· †δακεῖν

Hom. **2425** *Δρυμός· δάσος. ˪σύμφυτος τόπος vg^{2}A$^{780\ v.T.}$S^{7}, αὐτοφυὴς ˪καὶ σύνδενδρος (Λ 118) vg^{2}A$^{780\ v.T.}$S^{7}. καὶ χωρίον τῆς Ἀττικῆς καὶ φρούριον (Dem. 19, 326)

D **2426** δρυόεντα· δρυώδη (Nonn. Dion. 36, 386)

D **2427** δρυοβαφῆ ἱμάτια· τὰ ὑπὸ τοῦ κελύφους τοῦ δρυὸς βεβαμμένα

D **2428** δρυοπαγῆ στόλον· τὸν πάσσαλον. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ (fr. 702 R.)

Hom. **2429** δρυὸς ὑψικόμοιο· τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον (ξ 328)

2430 δρυοτόμος· ὑλοτόμος S^{13}, δενδροτόμος (Cyr. in Esai. 70, 369D M.)

D **2431** Δρυοῦσα· ἡ Σάμος τὸ παλαιόν

Ap. S. **2432** δρύοχοι· τῶν σιδηρῶν πελέκεων αἱ ὀπαί, εἰς ἃς τὸ στελεὸν ἐνείρεται (τ 574)

D **2433** δρύοψ· ὄρνεόν τι διαφέρον τοῦ δρυοκολάπτου (Ar. Av. 304)

D **2434** δρύπτεσθαι· καταξύεσθαι

D **2435** δρυπετεῖς· ἀπὸ δένδρου πεπτωκυίας ὠμάς (Ar. Lys. 564?)

Eur. **2436** *δρύπτεται· ξέεται A$^{775\ v.T.}$S^{10}Σ ὅτε τις ἑαυτὸν κατατίλλῃ ἐπὶ θρήνου (Eur. Hec. 655) S^{10}

Greg. Naz. **2437** δρύπτουσα· σπαράττουσα (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 641 [37, 571, 5 M.]) A$^{774\ v.T.}$

2420 – τόποι Schol.; δρυμώδεις τόποι Ap. S. 60, 19 **2421** σπαράξεις Ph δ 765; χρῶνται – (Poll. 5, 93) **2425** τόπος … σύνδενδρος Schol.; Su δ 1544; E. Gen. p. 93 Mill. (EM 288, 23); χωρίον – Ph δ 764 **2428** Eust. Od. 1726, 16 (3, 20, 7 St.) (om. cit.); cf. gl. Marc. gr. 433, 47 **2430** v. gl. 2440 **2431** Arist. fr. 570 Rose; Heraclid. Lemb. pol. 30; St. Byz. 553, 15 (σ 42) **2432** – ὀπαί Ap. S. 60, 23 **2435** cf. Su δ 1541 ad fin.; Schol. Ar. 564b; (Poll. 6, 45) **2436** Σ δ 370 | **2437** lex. Greg. carm. (lex. Cas.) δ 66; cf. E. Gen. p. 93 Mill. (EM 288, 52)

2420 δρύμα H: accent. Mus. = testt. | δρυμώδης H: Mus. = Ap. S. | σύνδεδροι H: Mus. = (Schol.) **2421** δρυμαράξεις Ph | προσομιλήσει H: Mus. **2422** δρυμάσσει H (δρυματειν K): HSt. Ind. | τρέχειν ad δρομάσσειν pert. vid. Sop. Pears. 235. Kust. al., cf. gl. 2398 **2423** 'latrones δρυμοῖς latentes' La. **2427** ἐπὶ H: Mus. **2428** δρυοπαγήστολον H: Mus. **2431** v.l.: gl. 2238 **2432** δρυοχοὶ H: accent. Mus. = (Ap. S.) | σιδήρων H: accent. Mus. = Ap. S. | πελεκέων Mus. = Ap. S. | ἐνείρηται H: Mus. **2435** δρυπέπεις Poll.$^{v.l.}$ | ἐπὶ H: Mus.; ἐπὶ δ. ⟨πεπανθείσας καὶ μὴ⟩ W. Kraus coll. Schol. Ar. | ὡρίμας G. Dind.; ⟨μὴ⟩ ὠμάς Kust. **2436** ὅτι H: Schm. tacite = K; ὅταν Mus. ('sed cf. e.g. gl. 2656' La.) | κατατίλλει H [K^{S} legi non potest]: Mus. **2437** διασπαραττουσα K

2438 *δρῦς· πᾶν ξύλον καὶ ⌊δένδρον Σ(S^{11})
2439 δρύπτην· ἀλήτην
2440 *δρυτόμος· ὑλοτόμος (Λ 86) Σ[A$^{777\ \text{v.T.}}$] Hom.
2441 δρυπολεῖ· ταλαιπωρεῖ (A$^{787\ \text{v.T.}}$), ὀρειβατεῖ. πυρὶ πολιορκεῖ D
2442 δρύπτερις· βοτάνη τις, ἐμφερὴς πτέρει D
2443 δρυφάδες· ὄνυχες. καταξύσματα D
2444 δρυφάδες· λῦπαι, ὀδύναι. ἢ τὰ ἀπὸ πληγῶν πελιώματα D
2445 δρύφακτοι· αἱ τοῦ δικαστηρίου θύραι. ἢ *κάγκελοι (Ar. Equ. 675) (vg^{1}S^{15}). ἢ τὰ διαφράγματα, ἢ τὰ περιτειχίσματα vg^{1}A$^{778\ \text{v.T.}}$ S^{15}Br^{174}Σ D + Att.
2446 †δρυφαίνηκα· τὸν οὐ μέγαν. Ἠλεῖοι D
2447 δρύφειν· περαίνειν D
2448 δρυφή· ἀμυχή, καταξυσμή D
2449 *δρύφη· ξέσματα (A$^{776\ \text{v.T.}}$S^{17}Σ)
2450 δρυφόμενοι· φθειρόμενοι
2451 δρύψ' ἀπὸ μυώνων· ἀφεῖλεν, ἀπέξεσεν ἀπὸ τῶν μυῶν τῶν ἐν τῷ σώματι, ἤτοι βραχιόνων, ἢ γαστροκνημίων (Π 324) Hom.
2452 δρύψαι· ἀφελεῖν, ⌊καταξύσαι (S^{18}Σ)
2453 δρύψελα· πέταλα δρυώδη (Parthen. SH 642 = fr. 30 L.) D
2454 †δρύψ· ἀπὸ μυψώνων δρύψιεν ἐπιζητῶν†
2455 δρυψόπαιδα· τὴν λαμυράν, οἱ δὲ ἁπαλόπαιδα ἢ ἐλεεινόν D
2456 δρυψογέροντας· τοὺς ἀτόπους πρεσβύτας, καὶ οἱονεὶ ἀτιμους D
2457 δροκτάζεις· περιβλέπεις D
2458 δρωμᾷ· τρέχει D
2459 *δρωμένων· πραττομένων A$^{791\ \text{v.T.}}$S^{4}Br^{194}
2460 *δρώμενα· πραττόμενα vg^{1}Σ πανούργως
2461 δρωμίσσουσα· τρέχουσα D

2438 Σ δ 371; πᾶν ξύλον EM 288,21; δένδρον Schol. Ar. Equ. 675b; Hdn. epim. 25 **2440** Σ δ 372.; Schol.; EM 288,28 **2442** cf. Diosc. mat. med. 4,187 **2445** lex. αἱμ. δ 12 (E. Gud. 380,4); – κάγκελοι EM 289,5; Ph δ 776; Moer. 194,31 (δ 30 H.); (Poll. 8,17); ἢ τὰ^{1} – Σ δ 373; E. Gen. p. 93 Mill. (EM 288,45); Schol. Ar. **2449** Σ δ 374 **2450** cf. gl. Marc. gr. 433,49 **2451** cf. Schol. **2452** | Σ δ 376 **2453** cf. gl. Marc. gr. 433,45 **2455** (Theogn. can. 569 [97,10 C.]) **2459** Su δ 1536 (Δ); Hdn. epim. 24 **2460** Σ δ 377; gl. Dionys. 25A |

2439 δρύτην HSt. Ind.; ft. v.l. gl. 2466 (Schm.) **2441** πυρπολεῖ. ὁρκεῖ H: Schm. **2442** δρυπτέρις H: accent. La.; δρυοπτερίς Diosc.; δρυπτερίς Schm. **2444** λύπαι H: accent. Schm. **2445** ἤγουν τὰ κάγκελλα EM; ἃς καὶ κιγκλίδας ἔλεγον Ph; κιγκλιδες ad fin. add. K^{S} **2446** gl. 2455 cft. La. **2448** δρυφῆ H: accent. Mus. **2449** δρυφοὶ H (K): HSt. Ind. = Σ **2451** v.l.: gl. 2454 | δρὺψ· H: Mus. = Schol. | μυιώνων H (Schol.): Schr. | ἀπέσυρεν Schol. | μυιῶν H (Schol.): Mus. | ἀγαστροκνημίων H: Mus. **2453** δρύψαλα H: Salm. | μέταλα H: Salm. Voss., cf. E. Gen. (EM 288,57) ubi cit. Parthen. SH 642 **2454** v.l. gl. 2451 Mus. **2455** λαμύραν H: accent. HSt. Ind. **2457** 'ad δερκ-, cf. n. pr. Δροκυλος IG 4,1,730III 3' La. **2458** 'δρωμᾶν : δρόμος ∷ φωρᾶν : φόρος etc.' La. **2461** δρομίσσω Theogn. can. 863 (p. 143,16 C.), 'rectius' La.

LXX **2462** *δρῶντες· ποιοῦντες $g^2A^{792\ \text{v.T.}}S^5Br^{185}$, ἐργαζόμενοι (Sap. 15,6) $A^{792\ \text{v.T.}}S^5$

D **2463** δρωπάζειν· ἐμβλέπειν

Hom. **2464** δρώοιμι· ὑπηρετοίην (ο 317)

D **2465** δρώπτειν· [διακόπτειν. ἢ] διασκοπεῖν. Αἰσχύλος Ψυχαγωγοῖς (fr. 278 R.)

2466 *δρώπτης· πλανήτης $A^{793\ \text{v.T.}}S^6Br^{208}$. πτωχός $v^{\delta\rho\upsilon 3}A^{793\ \text{v.T.}}S^6Br^{208}$

Eur. **2467** *δρῶσι· πράττουσιν (Eur. Andr. 66 ..) $v^{\delta\rho\eta 2}g^3A^{790\ \text{v.T.}}S^7$

2468 δρώψ· ἄνθρωπος

Hom. **2469** δρώωσι· διακονοῦσιν, ὑπηρετοῦσι (ο 324 v.l.)

Hom. **2470** δῦ· ἔδυ, εἰσέδυ (Θ 85 ..)

2471 *†δυάζει· φλυαρεῖ $v^{\delta\upsilon\varepsilon 4}A^{794\ \text{v.T.}}\Sigma$

2472 *†δυαεῖ· φλυαρεῖ. ἀλογεῖ $A^{794\ \text{v.T.}}\Sigma$

D **2473** Δύαλος· ὁ Διόνυσος, παρὰ Παίωσιν

2474 δύαν· †κρήνην

D **2475** †δυαρεία· ἡ ἐν τοῖς Τέμπεσι δάφνη. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ †δηλεία

Hom. **2476** δῦ δέ μιν Ἄρης· ἐπιθυμία αὐτὸν εἰσέδυ τοῦ πολεμεῖν (Ρ 210)

D **2477** δυερός· ἐπίπονος, τολμηρός (ζ 201 v.l.)

Hom. **2478** *δύεται· δύνει. κρύπτεται (Ε 140) $vg^2A^{795\ \text{v.T.}}S^7$

Hom. **2479** δύη· δυστυχία. ἢ ἔνδεια. πόνος, ταλαιπωρία (ξ 215). καὶ ἡ δυηπαθία

Hom. **2480** *δῦθι· ἔνδυσαι (Π 64) $vg^1A^{796\ \text{v.T.}}S^1Br^{210}$

D **2481** δυθμαί· θαλάμαι. καταδύσεις

D **2482** δυθμαῖσι· δύσεσι. καταστροφαῖς (Pind. Isth. 3/4,110 = 83)

Hom. **2483** δύμεναι· δῦναι. ὑπεισελθεῖν (Ζ 185 ..) $A^{799\ \text{v.T.}}$

2462 gl. Sap. **2465** Ph δ 781 (om. cit.) **2466** Zonar. 570 **2468** cf. Clem. Al. str. 5,8,48,5–9 **2469** Eust. ad loc. Od. 1783,9 (2,101,13 St.); διακονοῦσιν Schol. **2470** Schol. | **2471–2** Σ δ 378 **2476** Schol. **2477** Schol.^{EHPQT} (lectio Callistr.) | **2478** | Schol. **2479** δυστυχία Σ δ 379; E. Gud. 381,2 (le. δυηπαθείας); – ἔνδεια **2480** Schol.; Su δ 1568 (Δ)

2463 δρωντάζειν H: Bast. Greg. Cor. p. 338* coll. Ap. Dysc. adv. 139,8; cf. Perss., Wurzelerw. 13 **2465** δρώπειν Ph | dittogr. incl. La., om. Ph; διακύπτειν Schm. | διασκώπτειν Ph **2466** gl. 2439 cft. Voss. Kust. **2468** 'vox a grammaticis inventa, cf. Clem. Al. strom. 5,8,48,5 et 9. frustra cft. n. pr. Δρωπίδης etc. (Bois. 203)' La. **2469** δρωῶσι H: accent. Mus. = Schol.; 'vitiosa metrica productione pro δρῶσι [HSt. Ind.] formata?' La. **2471–2** δρυαζει· φλ. αλ. K, δυάζει· φλ. ἀλ. Σ | v.l. gl. 2411 + dittogr. **2473** v.l.: gl. α 8222 (Kust.) | Arcad. 41,2 Δασάλιος cft. Schm. Add. 5,23; Graec. θυίας etc. cft. Tomaschek, SBWien 130,2,42 **2474** κρήνην H (vix ί corr. in ή); βάρυνσιν ci. La. **2475** v.l.: gl. 593 | δαύχνεια ci. La. coll. Be. 1,205 | τῶ τέμπ. H: Mus. **2476** δὺ H: accent. Mus. = Schol. | τὸ H: Mus. **2479** δὺ ἡδὺς |τυχία H: Mus., cf. Σ | ἡδυηπαθία H, ἡ del. Mus.: sep. Schm. **2480** δυθεὶ H: Mus. = K testt. | ἐνδύσαι H: accent. Mus. = K^{Br} testt. **2481** δυθίλαι H: Valck. Ep. ad Röver. p. 45 **2482** δυθμέσι H: Jens. Luc. 65 **2483** δυμέναι H: accent. Mus.; om. K

2484 Δύμη· ἐν Σπάρτῃ φυλή. καὶ τόπος D
2485 *δῦναι· κατελθεῖν (Γ 322) Σ(S[1]) Hom.
2486 δύναμιν ἀρίστω· τὴν δύναμιν ἄριστοι. δυϊκῶς
2487a δύνασθαι· θέλειν
2487b δύναμις· ἰσχύς (β 62 ..)
2488 δύνασις· δύναμις (Soph. Ant. 951 ..) D
2489 δυναστεία· δύναμις
2490 δύνασαι σιωπᾶν· πρῶτόν φασι Φοινικίδην Μεγαρέα κωμικὸν ποιητὴν ἐν ἄστει διδάσκοντα ἀποσκῶψαι τὴν σιωπωμένην ὁμολογίαν περὶ τῶν διαλύσεων Ἀντιγόνου καὶ Πύρρου βουλόμενον, εἰπεῖν ⟨ἐν⟩ ταῖς Αὐλητρίσιν οὕτως· ‘δύνασαι σιωπᾶν; :: ὥστε ⟨τοὺς⟩ τὰς διαλύσεις συντιθεμένους κεκραγέναι δοκεῖν’ (fr. 1 K.–A.). ἄλλοι δέ φασι παροιμιωδῶς εἰρῆσθαι ἐπὶ Ἀντιγόνου καὶ Πύρρου τῶν βασιλέων [ὧν] τὰς ὁμολογίας ἀπορρήτως ποιησαμένων οὕτως, ὥστε μηδὲ τοῖς γραμματεῦσι πιστεῦσαι. D
2491 *δυνατῶς· ἰσχυρῶς. γενναίως. ἀσφαλῶς (Hdt. 7, 11, 3 v. l.) A[798 v.T.]S[2]
2492 δυοδεκάτῃ· ἡμέρᾳ δωδεκάτῃ (Φ 46 ..) A[797 v.T.] Hom.
2493 δῦνε· ἐνεδύσατο (O 219) Hom.
2494 δύο· οἱ δύο, αἱ δύο, τὰ δύο
2495 *δυοῖν· τῶν δύο S[δυε8]Σ. τοῖς δυσί vg[δυε3]S[δυε8]
2496 *δυοῖν θάτερον· ἓν ἐκ τῶν δύο (vg[δυε6]A[800 v.T.])
2497 δυοῖς· τοῖς δύο D
2498 δυοχοῖ· πωματίζει παρὰ Δημοκρίτῳ (VS 68 B 136), ἤγουν πωμάζει, σκεπάζει D
2499 δυοχῶσαι· πωμάσαι D
2500 †δύουσιν· ἀπορρέουσιν
2501 δύπτης· κολυμβητής. δύτης (Opp. hal. 4, 593) D
2502 δύπτοντες· κολυμβῶντες (Ap. Rh. 1, 1008) D
2503 δέρεσθαι· τύπτεσθαι (Ar. Vesp. 485)

2485 Σ δ 380; Schol. **2487b** Su δ 1571. 1572; E. Gen. p. 94 Mill. (EM 290, 17) **2495** Σ δ 381 | cf. Ael. Dion. δ 32 **2501** Scholl. Opp.; Lycophr. 752a; E. Gen. p. 94 Mill. (EM 291, 22) | **2503** Schol. Ar.

2484 δυμὴ H: accent. Mus.; Δύμαινα vel Δυμανίς (St.Byz. 240, 13 [δ 138]) Schm., cf. Lagercrantz, Streitbergfestg. 222 **2487b** contin. H: n. gl. Pears. 236. Alb., cf. testt. **2490** l. δύν. H: Ald. | φοινηκίδην H: Mus. | πύρου H: Mus. | αὐλήτρισιν H: accent. Mus. | ⟨ἐν⟩ et ⟨τοὺς⟩ Bentl. in Pears. xxxiv, qui fr. inter duas personas divisit | n. gl. δύνασαι H: contin. Mus. | ὧν H, τῶν Mus.: del. La. | ποιησάμενον H: Mus. **2492** δυνδεκάτῃ H: Voss. Kust.; δυω- K **2493** δύναι H: Mus. **2495** δυειν K **2496** l. δυ. H: Pears. 236 = K | cf. gl. 1866 **2497** δύοις H: accent. Mus. **2498** δυοχοὶ H: accent. Mus.; δρυοχοῖ Chantr. 1962 | cf. gl. ε 4748 **2499** πωμᾶσαι H: accent. Mus. **2500** δυόωσιν (υ 195) Jens. Luc. 65 **2503** similitudinem gl. seq. huc h. gl. attraxisse ci. Alb.

2504 δύρεσθαι· ὀδύρεσθαι. κλαίειν, θρηνεῖν
2505 *δυς· κακῶς g[1]A[863 v.T.]S[43]. ἐπίρρημα A[863 v.T.]S[43]
2506 *δυσάγωγοι· δυσκόλως φερόμενοι (Cyr. in Ioh. 3, 58, 6 . .)A[818 v.T.]S[45]
2507 *δυσάγωγος· δυσχερής (Cyr. in xii proph. 1, 567, 11 . .) Σ(Br[346])
Hom. **2508** δυσαέος· χαλεπῶς πνέοντος (Ε 865)
Hom. **2509** δυσαίατο· παραγένοιντο, εἰσίοιεν (Σ 376)
2510 δυσάντητον· δυσπρόσιτον (Cyr. in xii proph. 1, 127, 22)
D **2511** δυσαῆ· δύσπνουν. χειμέριον. νοσώδη. οἱ δὲ ἄνεμον δύσαντα ἐκ νεφῶν. ἄλλοι ψυχρόν. ἢ ἀπὸ τῆς δύσεως πνέοντα· ἐπὶ τοῦ ζεφύρου (ε 295)
Hom. **2512** δυσαής· [δυστήνου.] δύσπνους (ε 295)
2513 *δυσαλγής· δυσίατος (A[812 v.T.]S[47]). ἀσυμπαθής (vg[26]A[824 v.T.]S[48])
Hom. **2514** δυσαέος· δυσπνεύστου (Ε 865 . .)
Greg. Naz. **2515** *δυσαλθέα· ἀθεράπευτα (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 601 [37, 1014, 14 M.]) (g[15]S[49])
LXX **2516** *δυσάλυκτον· μὴ ἔκφευκτον (Sap. 17, 16) (g[2]A[854 v.T.]S[50])
2517 *δυσάλωτον· δυσχερῶς κρατούμενον (Cyr. trin. 480, 26 Aub.) vg[11]A[808 v.T.]S[51]
2518 δυσάμμορος· κακόμοιρος (S[post δω20]), δύστηνος, δυστυχής (Χ 428) (S[52.post δω32])
D **2519** δυσάνιον· τὸ δυσχέρειαν χρώμενον, δυσάρεστον (Men. fr. 812 K.–A.). τὸ δὲ ἐναντίον ἀνήνιον λέγουσιν. ἔγκειται δὲ ἡ ἀνία τῇ λέξει
2520 *δυσανασχετεῖ· παραιτεῖται, βαρέως φέρει, δυσκόλως ἔχει vg[4]A[802 v.T.]S[53](Σ). δυσπετεῖ S[53]
2521 *δυσαναφορικός· δυσκόλως ἀναφερόμενος A[821 v.T.]S[54](vg[23])
2522 δύσαντα· κατελθόντα

2504 ὀδύρεσθαι E. Gen. p. 94 Mill. (EM 291, 23; Choerob.) **2507** Σ δ 382; (Poll. 1, 197) **2508** Schol. **2511** cf. Schol.; E. Gen. p. 94 Mill. (EM 291, 30) **2512** Schol. **2513** (le. δυσαλθές) Σ δ 385; Ep. Hom. An. Ox. 2, 357, 1 (E. Gud. 382, 10. EM 291, 42); E. Parv. δ 21; Schol. Nic. ther. 187b | cf. Σ δ 384 **2514** cf. Ap. S. 60, 30; Schol. **2516** gl. Sap. **2520** – φέρει Σ δ 387

2508 δυσάεος H: accent. Mus. = Schol. **2510** δυσαίαντο H: La.; δυσάντη Mus. **2511** δυσάη H: accent. Mus. = E. Gen. | ἐπὶ τῆς H: Mus. = E. Gen. **2512** δυσάης H: accent. Schol. | incl. Schm. tacite | δύσπνου H: Schol. **2513** δυσίατος ad δυσαλθής Arnald. Lect. 43 (le. δυσαλθής iam Heins.), postea a Ph δ 792 confirm. | le. part. alt. δυσαλγητον K **2514** δυσαλέος H: Sop. Guyet. Kust. = testt. | ‘est altera pars gl. 2508’ La. **2515** δυσάλθετα H: Schm. = K | δυσθερ. K **2516** δυσάλωτον H (δυσαλυτον K[S]): Voss. Biel. = K[gA] | ἐκφεύγων H (εκφευγοντα K[A]; εκφυγοντα K[S]; δυσφευκτον, om. μὴ, Biel. = K[g]): Alb. Valck. Gl. sacr. ex Hes. p. 12 **2518** δυσάμοιρος H: Salm. = (K) | n. gl. δύστηνος H: contin. Voss. | δυστηχής H: Mus. = (K) **2519** δυσχερείαν H: accent. Ald.; -είᾳ Heins. Salm. Pears. 236 | ἀνὰ H: Heins. **2521** δυσαναφορικῶς H: HSt. Ind. = K[AS]

2523 *δυσάντεα· φοβερά (Greg. Naz. c. 1,1,7,75 [37,444,10 M.]) Greg. Naz.
A[856 v.T.]S[55]
2524 δυσάντης· τραχεῖα, χαλεπή, δυσαπάντητος
2525 *δυσάντητον· δυσχερὲς vg[30]A[833 v.T.]S[56]Σ ἀπαντᾶν (Cyr. in xii proph. 1,127,22 ..)
2526 *δυσαρεστούμενοι· μὴ ἀρέσκοντες (Cyr. glaph. in Pent. 69,640B M.) A[830 v.T.]S[58](Σ)
2527 *δυσαρεστουμένην· ἀπαρεσκομένην (g[17]A[813 v.T.]S[59])
2528 δυσαρεστεῖ· δυσφροντίστω⟨ς ἔχει⟩
2529 δυσάρεστος· δυσχερής (Eur. El. 904) Eur.
2530 δυσαριστοτόκεια· ἐπὶ κακῷ ἄριστον τεκοῦσα. ἢ τὸν δι' Hom.
ἀριστείαν δύστηνον (Σ 54)
2531 δυσαύλητος· δυσεγκλήμων D
2532 δύσαυλος· δυσαύλιστος. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ (fr. 96 R.) D
2533 *δυσαχθές· βαρύ (Cyr. in xii proph. 1,306,14 ..) A[838 v.T.]S[62]Br[225]Σ
2534 *δυσαχθής· πάνυ ἀηδιζόμενος (Cyr. glaph. in Pent. 69,197C M.) A[881 v.T.]S[63]
2535 δύσβατον· *δυσχερές (Cyr. in xii proph. 1,550,3 ..) A[839 v.T.]S[64]. ἄβατον, δύσπορον, χαλεπόν (Xen. Hell. 5,4,50)
2536 δυσβάστακτον· βαρύ. [δυσαχθής· πάνυ ἀηδιζόμενος δύσπορον LXX
χαλεπόν]. δυσφερές, δύσοιστον, ἀφόρητον (Prov. 27,3)
2537 δυσβηρές· δύσβατον S[65](A[865 v.T.]). δυσχερές
2538 *δυσβουλία· κακοβουλία Σ(A[835 v.T.]S[66]Br[222]). ἀφροσύνη (Ar. Nub. 587)
2539 δυσβράκανον· δυσχερές· βράκανα γὰρ τὰ ἄγρια λάχανα· ἔστι δὲ D
δύσπλυτα. λέγει οὖν ὁ Κρατῖνος (fr. 442 K.–A.) δυσκατανόητον, οἱονεὶ †δυσνόητον

2524 | cf. Σ δ 388 **2525** Σ δ 388 | **2526** Σ δ 389 **2530** Σ δ 390; – τεκοῦσα Ap. S. 60,27; Schol.; EM 291,39 **2533** Σ δ 391 **2537** E. Gen. p. 94 Mill. (EM 291,45); cf. Su δ 1600 (Δ) | Σ'' (Ph δ 822. Su δ 1633) **2538** Σ δ 392 | **2539** βράκανα – cf. Σ'' (Ph δ 799. Su δ 1602. E. Gen. p. 94 Mill. [EM 291,45])

2526 δυσαρεσκόμενοι H (-ουμενοι K): Schm. **2527** δυσαρεσκομένην H: La. post Schm. (-όμενος = K) **2528** δυσαρεεῖ H: Pears. 236. Kust.; δυσωρεῖ Lob. Phryn. 621 | δυσφροντίστω H: suppl. La.; δυσφροντιστεῖ Lob. **2529** δυσχερής· δυσάρεστος H: trsp. Kust. Abresch. **2530** δυσαριστοτοκία H: Mus. = testt. | ἀριστίαν H: Mus. = Σ **2535** n. gl. δύσπορον H: contin. Pears. 237. Voss. Kust. al. **2536** δυσαχθὴς πάνυ ἀηδιζόμενος del. Mus., δύσπορον χαλεπον Schm., dittogr. gll. 2534–5 | n. gl. δύσπορον H: contin. Voss. | n. gl. δυσφερές H: contin. Voss. Kust. | δύσακτον H: Schm. **2537** δυσβῆρες· οἱ δύσβατοι τόποι Su | δυσβαστακτον K[A] | δυσχερές ad δυσῆρες (l. Σ'') **2539** δύσπλητα H: Mus. = Σ''; δύσληπτα Mein. FCG 2,1,197 (Psell. poem. 89,1), 'frustra' La., qui sic expl. 'agitur de holeribus quae haud facile purgantur' | δύσληπτον Mein.; δύσπεπτον Erbse 1955,137

D **2540** δυσγάργαλις· δυσπράυντος. οὐχ ὑποτασσόμενος. δυσπρόσιτος (Ar. fr. 44 K.–A.). ὁτὲ δὲ δυσγαργάλιστος

2541 *δυσγένειαν· ἀγένειαν (Soph. OT 1079) A[837 v.T.]S[67]

2542 *†δυσγενής· ἐχθρός A[841 v.T.]S[68]

2543 *†δύσγω· ἀποδύω A[883 v.T.]S[6]

D **2544** δυσδήλιδες· κακοῦντες· δηλήσασθαι γὰρ τὸ κακῶσαι

D **2545** δυσδηνίας· δύσνους, κακὰ βουλευομένους

2546 *δυσδιακόμιστον· δυσβάστακτον (Cyr. in xii proph. 1,319,19 ..) A[862 v.T.]S[70]

LXX **2547** δυσαιάκτου· δυσθρηνήτου (3. Macc. 6,31) A[842 v.T.]S[71]Σ

2548 *δυσδιάφυκτον· δυσχερῶς λανθάνον (Cyr. in xii proph. 1,20,13 ..) A[840 v.T.]S[72]Br[351]Σ(vg[33])

2549 δυσδιήλυτα· δυσδιόδευτα

2550 *δυσδιόρθωτος· δυσχερῶς διορθούμενος vg[12]A[809 v.T.]S[73], μὴ διορθούμενος (Ioh. Chrys. hom. in Matth. 60,1 [58,583 M.]) A[809 v.T.]S[73]

D **2551** δύσεα· τοῦ τοίχου τὰ πέριξ. Κύπριοι

Hom. **2552** δύσεαι· ἀναλάβοις (I 231)

2553 *δυσειδής· κακὸν εἶδος ἔχων (Cyr. in Ioh. 3,56,16) vg[14]A[811 v.T.]S[74]

2554 δυσείμων· ἀκτήμων

2555 *δυσέκλυτα· δυσχερῶς λυόμενα A[829 v.T.]S[75]Σ(Br[211])

D **2556** δυσέκλυτος· δυσεύρετος

2557 *δυσέμβατος· ἀτριβής, ἀπάτητος. τραχύς (Thuc. 4,10,3) A[848 v.T.]S[76]

2558 *δυσέμβολος· δυσεπιχείρητος A[884 v.T.]S[77]Σ

D **2559** δυσεξάλυκτα· δυσέκφευκτα

2560 *δυσεξίτητα· δυσκόλως ἐξοδευόμενα. ἢ δυσθεράπευτα (Cyr. glaph. in Pent. 69,473A M.) A[807 v.T.]S[78]

2561 *δυσέξοιστον· δυσερμήνευτον (Cyr. c. Iul. 1,25). ἢ ⸤δυσεκκόμιστον vg[34]S[79]Σ

Hom. **2562** δύσεο δ' ἀλκήν· δῦθι, ἀνάλαβε τὴν ἀλκήν, τουτέστιν τὴν δύναμιν· οἷον ἰσχυροποίησον σαυτόν (Τ 36)

2540 (Poll. 1,197) **2547** Σ δ 396 **2548** Σ δ 395 **2552** cf. Schol.; EM 290,3 **2554** cf. Clem. Al. qu. div. salv. 33,5 **2555** Σ δ 397 **2558** Σ δ 399 **2561** | Σ δ 401

2542 v.l. gl. 2607 (Funger.) **2543** 'e (ἀπο)δι⟩δύσκω mutilatum' La. **2545** 'ad δήνεα, ι pro ε Dor.' La. **2547** δυσδιάκτου H (K; δυσεάκτου Σ): Sop. Salm. Kust. = Su **2548** δυσδιαφύλακτον H: Schm. = K[ASBr]; -φευκτον Biel. = K[vg]Σ | δυσευχέρως H: HSt. Ind. = KΣ **2549** δυσδυήλυτα H: Phav. **2550** δυσκολως K[A] **2551** cf. Solms., Beitr. 245 **2552** δυσέαι H: accent. Kust. = testt. | ἀναλάβῃς Schm. = testt. **2556** δυσευρυτος H: Mus. **2557** δυσεκβατος K[S] | ἀκριβὴς H (K[S]): Mus. = K[A] | ἀπατητὸς H: accent. Mus. **2559** δυσεξάλακτα H (-λλ- Mus.): HSt. Ind., 'cf. orac. Buresch, Klaros p. 10 B8, ex eodem auctore' La. **2560** δυσεξήτητα H (K[S]): Mus. = K[A] | δυσθερ. ad δυσεξίατα ref. Kust. (-ίητα rectius Schm.) **2562** δαλῆον H: Mus. | δύθει H: Mus. | ἀλῆον H: Mus.

2563 *δύσεριν· φιλόνεικον. παρὰ ⟨τὸ⟩ δυς καὶ τὴν ἔριν vg[5]A[803 v.T.]S[80]Σ
2564 δυσερμία· κακὴ συντυχία [A[892 v.T.]] D
2565 δύσετο· κατῆλθε (β 388 ..) (S[82]) Hom.
2566 *δυσέφικτον· δυσκατάληπτον (Cyr. in xii proph. 1, 714, 3 ..) vg[32] A[849 v.T.]S[83]
2567 δυσηλεγέος· δυσάντης, χαλεπός. ἢ δυσλεχέος, ἤγουν κακοκοιμήτου (Υ 154) Hom.
2568 δυσηλεγές· κακόπαθον. χαλεπόν D
2569 δυσηκῆ· δυσακῆ, δυσίατον D
2570 δυσηβόλον· δυσάντητον D
2571 *δυσήνεμον· δυστάραχον vg[3]Br[178]A[801 v.T.]Σ, τὸ κακοὺς ἀνέμους ἔχον (Basil. Caes. in Hex. hom. 7, 4 [29, 157C M.]) vg[3]A[801 v.T.] Br[178]Σ(S[85])
2572 *δυσήνιοι· ἀπειθεῖς, δυσάγωγοι (Cyr. epp. pasch. 77, 672D M.) vg[13]A[810 v.T.]S[86]Br[183](Σ). ἐπὶ πολὺ σκυθρωποί. ἐπὶ μικροῖς μεγάλα ὀργιζόμενοι. ἰἀνυπότακτοι (Σ)
2573 *δυσήνυτος· δυσκατόρθωτος (Cyr. in Ioh. 1, 402, 9) vg[27]A[825 v.T.]S[87] (Br[379]Σ). καὶ δυσήνυκτον
2574 δυσήριστοι· δυσέριστοι, φιλόνεικοι. ἢ ἀμφίβολοι D
2575 δυσήτορος· δυσθύμου D
2576 δυσηχέες· κακοὺς ἤχους ἔχοντες (Q. S. 5, 36) D
2577 δυσηχέος· *κακοφώνου A[885 v.T.]S[89], κακὸν ἦχον (S[89]) ἐπιφέροντος, διὰ τὰς γινομένας οἰμωγὰς καὶ θρήνους (Β 686) Hom.
2578 δυσθαλής· δυσαυξής. Κρατῖνος (fr. 443 K.–A.) D
2579 δυσθαλπέος· κακοθαλποῦς, κακοῦ εἰς τὸ θάλπειν. ψυχροῦ (Ρ 549) Hom.
2580 δυσθερέας· δυσαλθήτους D
2581 *δυσθήρατος· δυσεύρετος vg[28]A[828 v.T.]S[91]Br[209]Σ
2582 *δυσθύμει· ἀθύμει (Hdt. 8, 100, 3) A[874 v.T.]S[92]

2563 Ael. Dion. δ 33; Σ δ 402 **2564** cf. Σ″ (Ph δ 812. Su δ 1621. E. Gen. p. 94 Mill. [EM 291, 49]) **2567** χαλεπός Schol.; cf. E. Gen. p. 94 Mill. (EM 291, 56) ; κακοκοιμήτου Ap. S. 61, 1 (Aristarch.) **2568** | Su δ 1629 **2569** | Ph δ 819 **2571** Σ δ 405 **2572** – δυσάγωγοι et ἀνυπότακτοι Σ δ 406; (Poll. 1, 197) **2573** Σ δ 407 | **2577** κακὸν – Ap. S. 61, 6; cf. Schol. **2579** κακοῦ εἰς τὸ θάλπειν Ap. S. 61, 9; ψυχροῦ Schol. **2581** Σ δ 404

2563 ⟨τὸ⟩ Mus. = KΣ **2564** εὐτυχία H (δυσ- [om. κακὴ] K, ἐπι- Su E. Gen., ἀπο- Ph): Salm. **2567** δυσηλέγεος H: accent. Mus. = Schol. **2568** δυσηλεχὲς H: Voss. = Su **2569** δυσηκεῖ H: Mus. = Ph | δυσακεῖ H: Mus. **2570** δυσανητόν H (δυσάνιτον Ald.): Hemsterh. in Alb. Auct. | 'a poeta seriore ad ἐπήβολος formatum' La. **2573** δυσήνιτος H: Mus. = K(Σ) | v.l. del. La. **2577** δυσήχεος H: accent. Mus. = Ap. S. Schol. | κακόφωνος H: Mus. = K **2578** δυσαύξης H: accent. Kust. **2579** δυσθάλπεος H: accent. Mus. = testt. **2581** expl. δυσέρευτος H (δυσ del. Mus.): Mein. Ztschr.AW 1849, 415 = K(-ητος Br)Σ **2582** δυσθυμεῖ, ἀθυμεῖ H: accent.

Greg. Naz. **2583** *δυσκάθεκτοι· δυσκράτητοι vg^{6}A$^{804\text{ v.T.}}$S^{93}(Br^{227}), δυσκόλως ἐπεχόμενοι (Greg. Naz. or. 2,5 [35,440A] ..) vg^{6}A$^{804\text{ v.T.}}$S^{93}

D **2584** δύσκαπνος· ὁ φοῖνιξ ὑπὸ Θεοφράστου (h. pl. 5,9,5. de ign. 72)

2585 *δυσκάτοπτος· δυσθεώρητος (Cyr. in xii proph. 1,210,14 ..) A$^{817\text{ v.T.}}$S^{94}

Eur. + Hom. **2586** *δυσκέλαδος· δύσφωνος (Eur. Med. 420) (v^{8}), κακὸν ἦχον (S^{95}Σ) ἀποτελῶν (Π 357)?

Hom. **2587** δυσκηδέα· δυσφύλακτον. χαλεπόν (ε 466)

D **2588** δύσκημον· ἄφρονα, δυσοιώνιστον

Hom. **2589** δύσκεν· ἔδυνεν, ὑπεισήρχετο (Θ 271)

2590 δυσκλέα· ἄδοξα, κακόδοξα

Eur. **2591** *δυσκλεές· ἄδοξον A$^{826\text{ v.T.}}$S^{96}Σ, τὸ μὴ ἔχον κλέος (Eur. Or. 250 ..) S^{96}

Eur. **2592** *δύσκλειαν· κακοδοξίαν (Eur. Med. 218 ..) vg^{22}A$^{820\text{ v.T.}}$S^{97}

D **2593** δύσκλυτος· ἄδοξος, ἄτιμος

D **2594** δυσκολαίνει· δυσφορεῖ (Ar. Lys. 887)

D **2595** δύσκολος· ἄγριος q. δυσχερής A$^{876\text{ v.T.}}$S^{98}

2596 †δυσκρανές· αὐχμηρόν

2597 δύσληπτα· ἀκατανόητα

D **2598** δύσλοφον· δύσκολον, οὐχ ἁρμόζον τῷ λόφῳ· οἱ δὲ τὸ χαλεπῶς φερόμενον ἀπὸ τῶν λόφων, οἵ εἰσι τράχηλοι (Eur. Tr. 303)

Eur. **2599** *†δυσλώσων· δυσχερῶν (Eur. Tr. 303) A$^{866\text{ v.T.}}$S^{99}

D **2600** Δύμαιναι· αἱ ἐν Σπάρτῃ χορίτιδες Βάκχαι

2601 *δυσμενεῖ· πολεμίῳ, ἐχθρῷ (Soph. Ai. 18) A$^{894\text{ v.T.}}$S^{102}

2602 *δυσμενεῖς· ἐχθροί, πολέμιοι (Br^{384})

2603 *δυσμένεια· ἔχθρα vg^{25}Σ(A$^{823\text{ v.T.}}$S^{103}), μῖσος (Soph. El. 619)

2604 δυσμεναίνει· διεχθρεύει, πολεμεῖ

2605 *δυσμαῖς βίου· τῷ τέλει τῆς ζωῆς A$^{834\text{ v.T.}}$S^{100}Σ

Att. **2606** δυσμεναίνων· ἐχθρεύων (Dem. 18,217) A$^{843\text{ v.T.}}$

2607 *δυσμενής· ἐχθρός vg^{24}Br^{226}, πολέμιος, ἀντίπαλος

2583 cf. lex. can. Ioh. Damasc. 61,8 **2586** | Σ δ 409; Schol. **2587** | Schol. **2589** cf. Schol. **2591** Σ δ 410 | **2594** (Poll. 3,133) **2595** lex. rhet. 235,19 (q); E. Gen. p. 94 Mill. (EM 292,8) | **2598** χαλεπῶς φερόμενον cf. Σ″ (Ph δ 826. Su δ 1653) **2601** | Schol. Soph. **2602** cf. Schol. Γ 51 **2603** Σ δ 413 | **2605** Σ δ 412 **2607** πολέμιος Su δ 1657 (Δ)

2584 φοίνιξ H **2587** δυσκήδεα H: accent. Mus. = Schol. **2588** δυσκῆμον H: accent. Mus. | ἄφρανα H: Mus. **2590** δύσκλεα H: accent. Mus. | ἄδοξον, κακόδοξον (B 115) Cob. 1881,372 **2591** δυσκεὲς H: Mus. = KΣ | τέλος H: Phav. = K **2596** v.l. gl. 2689 (Kust.) **2599** δυσλωσσων K^{S}; δυσλόφων Mus.; h.e. δυσλόφως· δυσχερῶς Schm. **2600** δύσμαιναι H: LSJ 458; cf. Pratin. fr. 4 P.; ‘δυσ- in nomine sacro ferri nequit’ La. | σπάρταις H: Mus. | χωρίτιδες H: Mein. Anal. Alex. 360 tacite | κάκχαι H: Mus. **2606** δυσμενεων K^{A} **2607** v.l.: gl. 2542 | πόλεμος H: Pears. 237 = Su

2608 δυσμενέων· πολεμίων (K 221). ⟨ἐχθρῶν (Greg. Naz. c. 1,1,36,7 [37,518,11 M.] ..) S[105], ἀντιπάλων Hom.
2609 [δυσμήν· ἐχθρός]
2610 *δύσμηνις· βαρύθυμος, ὀργίλος vg[42]A[898 v.T.]Σ, ἐχθρός
2611 δύσμητις· κακότεχνος A[867 v.T.]S[106] D
2612 *δύσμορος· κακοθάνατος A[882 v.T.]Br[193](v[10]), ἄθλιος (v[10]A[805 v.T.]S[107]) [ἢ κακόμορφος] ⟨δυστυχής (S[107])⟩ (X 481 ..)
2613 δύσμορφος· ἄμορφος, ἄσχημος, [δυστυχής] ⟨ἢ κακόμορφος⟩ (Eur. fr. 842,2) D
2614 δυσνοίας· κακοβουλίας D
2615 δύσνους· ἐχθρός
2616 δυσξύμβολος· δυσεπίγνωστος
2617 δυσξύνετος· ἀσύνετος (Eur. Phoen. 1506) Eur.
2618 *δύσοδον· φαύλην ὁδὸν ⟨ἔχουσαν⟩ A[899 v.T.]S[108], κακήν (Thuc. 1,107,3)
2619 δυσοίζει· δυσχεραίνει, ὑπονοεῖ. Λάκωνες D
2620 δυσοίζειν· φοβεῖσθαι. ὑποπτεύειν D
2621 δυσοίζοντος· οἰωνιζομένου. καὶ ἄγαν ὑποπτεύοντος D
2622 †δύσοιο· φόβου
2623 δύσοιμος· ἐπὶ κακῷ ἤκουσα. ἢ δύσοδος (Aesch. Cho. 945) D
2624 δύσοικτος· δυσθρήνητος
2625 *δύσοιστος· δυσυπομόνητος (Cyr. in xii proph. 2,67,18 ..) S[109](vg[20]A[816 v.T.])
2626 δυσόμοιοι· ἀνόμοιοι D
2627 δύσονται ἀγῶνα· εἰσελεύσονται A[902 v.T.]S[111] εἰς ἱερὸν τόπον (H 298) Hom.
2628 δύσοπον· δύσφωνον, δυσόρατον
2629 δυσόργητον· ἀσεβῆ, ἀπηνῆ
2630 δυσπετέοντα· δυστυχοῦντα, κακῶς ἔχοντα

2608 πολεμίων cf. lex. Hom. δ 272; ἐχθρῶν Ap. S. 61,5; lex. Greg. carm. (ord. alph.) δ 117 **2610** – ὀργίλος Σ δ 414; (Poll. 1,39) **2612** κακοθάνατος et δυστυχής Su δ 1662 **2615** Su δ 1663 **2618** (Poll. 3,96. 9,22) **2623** Σʺ (Ph δ 837. Su δ 1707) **2624** Σ δ 416 **2625** cf. Schol. Soph.; (Poll. 3,130) **2626** cf. Σʺ (Ph δ 834. Su δ 1667; Stratt. fr. 85 K.–A.) **2627** cf. Schol.

2608 δυσμεναίνων H: Alb. = K testt. | πολέμων H: Pears. 237. Alb.; πολεμικῶν lex. Hom. **2609** dittogr. gl. 2610 (Avyer. 1978,306. 324–5) **2610** δυσμῆνις H: accent. Mus. = testt. **2611** δυσμήτης H: HSt. Ind. = K **2612–13** incl. trsp. Alb. **2618** add. La. = K **2619** δυσοῖεν H: Mus. | δυσχερεῖ H: Alb. coll. Schol. Aesch. Ag. 1316 | 'Λάκωνες non huc pert., vox est tragica' La. **2621** δυσοίζου H: Schm.; 'sed ft. δυσοίζυος vel δυσοιζο⟨μέν⟩ου, cf. gl. υ 644 et Schulze QE 354' La. **2622** δύσοιζε Schm., cf. Eur. Rhes. 805 **2623** ἄγουσα Σʺ **2626** δυσοίμοιοι H: Sop. Pears. 237. Voss | -οια bis Σʺ **2627** l. δύσ. H: Mus.; ἀγῶνα om. K **2628** δύσφημον· δυσόργητον H (cf. gl. 2629): Schm. coll. gl. α 5674 **2629** δυσόρατον H: Schm. v. gl. 2628 **2630** δυσοπαίοντα H: Kust. = K[w]

D **2631** δυσοργός· κακοεργός (Soph. Phil. 377 ..) S[113]

Eur. **2632** *δυσόρφναια· μέλανα A[851 v.T.]S[114]Σ, ἀφανῆ (Eur. Phoen. 325) A[851 v.T.]S[114]

2633 *δύσοσμον· δυσῶδες A[844 v.T.]S[115](Br[230]Σ)

2634 δύσουρον· δυσφύλακτον A[901 v.T.]

2635 δυσπάθεια· κακοπάθεια

2636 δυσπαθεῖ· κακοπαθεῖ Br[428]. δυσιάτως ἔχει

2637 *δυσπαθῶν· πάσχων κακῶς A[857 v.T.]S[116]

2638 *δυσπαίπαλον· δύσβατον A[903 v.T.]S[117]. σκολιόν. δυσανάβατον

Eur. **2639** *δυσπάλαιστος· ἀκαταγώνιστος (Eur. Alc. 889) (A[850 v.T.]S[118])

D **2640** δυσπάλαμον· δυσχερές, κακότεχνον A[904 v.T.]

D **2641** δυσπαλές· δυσχερές, δυστυχές, σκληρόν. δύσαντες

Hom. **2642** *†δυσπάμφαλος· δυστάραχος, δυσκίνητος (Π 748) A[868 v.T.]S[119]

D **2643** Δύσπαρις· ἐπὶ κακῷ Πάρις κληθείς (Alcm. PMG fr. 77) A[853 v.T.]S[120]

Hom. **2644** Δύσπαρι· δυσώνυμε δύστηνε Πάρι, ⸤ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένε Σ(S[121])· τινὲς δὲ τὸν Πάριν εἶπον ὠνομάσθαι ἐπὶ τοῦ ἐμ πήρᾳ ἐκτεθῆναι, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ πηροῦν τῷ κάλλει τοὺς ὁρῶντας αὐτόν (Γ 39)

D **2645** δυσπέμφελος· ἐπὶ μὲν τῆς θαλάσσης ἡ δυσχείμερος καὶ τραχεῖα καὶ ταραχώδης (Hes. th. 440), ἐπὶ δὲ τοῦ κολυμβητοῦ δυσάρεστος (Π 748)

2646 †δυσπεῖσθαι· ὑφωρᾶσθαι. φοβεῖσθαι

Hom. **2647** *δυσπέμφελον· δυστάραχον (Π 748) S[122]Σ

D **2648** δυσπετεῖ· δυσανασχετεῖ [A[880 v.T.]], παραιτεῖται

LXX **2649** *δυσπετημάτων· ἀποτυχημάτων (2. Macc. 5,20) (A[879 v.T.]S[123])

2650 δυσπετές· δυσχερές (Hippocr. morb. 1,17 [6,170,18 L.])

D **2651** δυσπετέστερος· δυσκολώτερος, δυσεπιτευκτότερος (Hippocr. morb. 1,22 [6,182,23 L.]?)

2632 Σ δ 418; Schol. Eur. | **2633** Σ δ 420; (Poll. 2,75) **2635** EM 291,10 **2639** cf. Σ″ (Ph δ 841. Su δ 1680) (cit. Eur.) **2642** δυσκίνητος Schol. **2643** lex. Hom. δ 262 **2644** – ὠνομασμένε Σ δ 423; Ap. S. 60,31; Schol. **2645** δυσχείμερος et δυσάρεστος Schol.; δυσάρ. Paus. δ 28; Ph δ 843; E. Gen. p. 94 Mill. (EM 292,34); Ap. S. 60,25 **2647** Σ δ 424 **2650** Σ δ 425

2632 δυσόρφνεα H (K[S]): Voss. Kust. Abresch. Misc. obs. 5,3,100 = K[A] testt. | μελανὰ H: accent. Schr. = testt. **2633** δυσώδη K[Br] **2634** δυσουρὸν H: accent. Mus. **2635** v.l.: gl. α 3311 | δυσπαθία· κακοπαθία H: Alb.; sed cf. Croen. Mem. Herc. 32 **2636** δυσιήτως H: Ald. **2639** δυσκαταγωνιστος K Σ″ **2640** expl. δυσπορον χαλεπον K[A] (e gl. 2654) **2641** expl. … δυσχερες κακοτεκνον K[A] (e gl. 2640) **2642** v.l. gl. 2647 (Sop. Guyet. Voss.) **2643** δυσπαρεὶς H: Mus. = K lex. Hom. | παρακληθείς H (K): Heins. Kust.; cf. lex. Hom. **2644** ὠνομᾶσθαι H: accent. Mus. | ἐμπήρα H: La. post Mus. (ἐν π.) | δὲ ἐπὶ H: Mus. **2645** δυσχείμαρρος H: Guyet. Heins. = Schol. | τραχεία H: accent. ed. 1521 **2646** v.l. gl. 2695 (Salm. Pears. 238) **2647** v.l. gl. 2642 | δυσπέμφιλον H: Guyet. Heins. Voss. = KΣ **2649** δυσπετέμτων H (K[Sa.c.]): Kust. = K[ASp.c.] | ἀποπημάτων H (K[S]; ατοπηματων K[A]): Mus.

2652 δύσπειστος· δεισιδαίμων, δυσσεβής. ὁ δυσκόλως πιστεύων, καὶ ἀβέβαιος καὶ ἄπιστος μένων D
2653 *δυσπόριστον· δυσεύρετον (Cyr. ador. 68, 193A M. . .) A[846 v.T.]S[125]Σ
2654 δύσπορον· δύσβατον. ⌊χαλεπόν A[905/906 v.T.]
2655 δύσποτμος· δυσθάνατος. δυστυχής (Eur. Tr. 289 . .) Eur.
2656 δυσπραγία· ὅτε κακῶς ἐξάγῃ τις τὸν ἑαυτοῦ βίον (Greg. Naz. c. 1, 2, 25, 82 [37, 819, 5 M.]) Greg. Naz.
2657 δυσπρεπεῖ· ἀπρεπεῖ. δυσμόρφῳ D
2658 *δυσπρόσιτον· ᾧ δυσκόλως τις προσέρχεται (2. Macc. 12, 21) A[891 v.T.]S[124] LXX
2659 *δυσσεβής· ἀσεβης (2. Macc. 3, 11 . .) A[875 v.T.]S[126] LXX
2660 *δύσσειστον· δυσχερῶς σειόμενον A[806 v.T.]S[127]
2661 δύσστακτον· κακοδάκρυτον D
2662 δύστακτον· κακότακτον (Plat. leg. 781a)
2663 †δυστάλεος· ῥυπαρός
2664 *δυστεκμαρτότερον· δυσκαταληπτότερον A[859 v.T.]S[130]Σ
2665a *δυστέκμαρτον· ⟨δυσεύρετον, δυσζήτητον, ⌊δύσληπτον Br[229]⟩ (Soph. OT 109)
2665b *⟨δυστέρματον·⟩ δυσχερὲς τέλος ἔχον, ἢ μὴ ἔχον τέλος A[887 v.T.] (S[131])
2666 δυστηνία· μοχθηρία
2667 †δύστερον· δυσξήθατον†
2668 δύστηνον· μοχθηρόν. ⌊ταλαίπωρον (X 59 . .) (vg[18]A[814 v.T.]S[129]Br[206]Σ) Hom.
2669 δυστήνων· ὁμοίως, καὶ ἀθλίων δυστυχῶν κακοδαιμόνων (Z 127 . .) Hom.
2670 *δυστοκία· ἐπὶ κακῷ τὸν καθαρὸν τετοκυῖα A[888 v.T.]S[133]
2671 δυστοπάζοντες· δυσχερῶς ὑπονοήσαντες
2672 *δυστόπαστος· δυσκατάληπτος S[134], δυσυπονόητος A[870 v.T.], δυσείκαστος (Eur. Tr. 885) S[134]
2673 δυστραπελία· κακοτροπία, κακοήθεια D
2674 δυστράπελος· δυσμετάθετος (Soph. Ai. 913) A[858 v.T.]S[136]Σ D

2653 Σ δ 426 **2655** | Schol. Eur. Andr. 846 **2659** E. Gud. 384, 15 **2664** Σ δ 428 **2665a** δυσεύρετον δυσζήτητον Schol. Soph. **2668** | Σ δ 429 **2669** (ταλαιπώρων) ἀθλίων δυστυχῶν Schol.; ἀθλ. Hdn. epim. 24; Ep. Hom. An. Ox. 2, 358, 9. 12 **2672** δυσυπονόητος cf. Σ δ 430 **2673** le. Su δ 1700; (Poll. 3, 132) **2674** Σ δ 433; Schol. Soph. (Poll. 3, 131)

2652 conf. δύσπειστος et δύσπιστος (La.) | δυσιδαίμων H: Mus. | δυσεβὴς H: Mus. **2659** δυσεβὴς H: Mus. = K **2661** δύστακτον H: Alb. **2663** v.l. gl. 1964 vel α 8349 (Kust.) **2664** δυσκαταληπτήτερον H: Mus. = KΣ **2665b** contin. H: n. gl. et le. Schm. = K **2667** δυσεύρετον Voss., qui gl. ad 2665a trsp.; δυσζητητον Perg. **2670** τῶν καθαρῶν H (K[S]; om. K[A]): Voss. | 'agitur de Virgine Maria' La. **2672** δύσεικτος H: Mus. = K

D 2675 Δύστρος· ὑπὸ Μακεδόνων μήν
D 2676 δύσσφαλτον· δύσμαχον
D 2677 δυσφημίας· κακοφημίας (Soph. fr. 178,2 R.?)
2678 *δυσφορεῖν· βαρύνεσθαι $A^{836\ \mathrm{v.T.}}S^{138}Br^{223}\Sigma(vg^{31})$, σιαίνεσθαι (Eur. Andr. 1234)
2679 *δυσφόρητον· δυσβάστακτον (Cyr. quod unus 755,30 Aub.) $A^{827\ \mathrm{v.T.}}S^{139}Br^{207}(g^{36})$
D 2680 δύσφορον· χαλεπόν (Aesch. Agam. 859)
D 2681 δύσφυσιν· κακὴν φύσιν
D 2682 δυσχαλέα· ἄκρατον, κακόν, λίαν ...
D 2683 δυσχαλέες· βλάσφημοι, χαλεποί
D 2684 δυσχάριστος· ἀχάριστος (Aesch. fr. 135,2 R.)
2685 δυσχεραίνει· μισεῖ. ἀπειθεῖ. ὑπερηφανεῖ. καὶ δυσάρεστός ἐστιν
2686 δυσχερῶν· μισητῶν. λυπηρῶν. ἀπειθῶν
D 2687 δυσχιδώτερον· κακοτροπώτερον. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 112 K.–A.)
D 2688 δυσχραής· δυσχερής
D 2689 δυσχρανής· αὐχμηρός
2690 *δύσχρηστος· κακός $A^{815\ \mathrm{v.T.}}S^{142}(vg^{19}Br^{186}\Sigma)$, εἰς οὐδὲν χρήσιμος (Isocr. 8,103) $A^{815\ \mathrm{v.T.}}S^{142}(vg^{19}\Sigma)$
2691 *δυσχωρία· στενοχωρία (Cyr. in xii proph. 1,551,10) $S^{143}(vg^{38}A^{860\ \mathrm{v.T.}})$
2692 †δυσχῶται· †δυσχωρῇ. διακωλύεται
2693 *δυσώδης· κακόοσμος, ἀκάθαρτος (Soph. Phil. 1032) $A^{889\ \mathrm{v.T.}}S^{144}$
2694 *δυσώνυμος· κακώνυμος $vg^{29}A^{832\ \mathrm{v.T.}}S^{145}Br^{188}\Sigma$. χαλεπός (Soph. Ai. 914)
Att.? 2695 δυσωπεῖσθαι· ὑφορᾶσθαι φοβεῖσθαι
Hom. 2696 δυσωρήσονται· δυσφυλακτήσωσι $(A^{852\ \mathrm{v.T.}}S^{146})$, κακὴν νύκτα διαγάγωσι φυλάσσοντες· ὦρος γὰρ ἡ φυλακή (K 183)
D? 2697 δυσωχεῖν· δυσχεραίνειν

2675 Su δ 1705 (Δ) **2685** μισεῖ cf. Ph δ 856; Schol. Aeschin. 1,158 (320) **2678** Σ δ 419 | **2690** Σ δ 441 **2694** Schol. Z 255; κακώνυμος Σ δ 434 **2695** Ael. Dion. δ 34; Σ‴ δ 317; Su δ 1674; cf. lex. rhet. 234,23; ὑφορᾶσθαι Tim. lex. δ 31 (Σ″ [Ph δ 858. Su δ 1674. Schol. Plat. leg. 933a]); φοβεῖσθαι Moer. 194,22 (δ 24 H.); cf. Harp. 101,3$^{\mathrm{epit.}}$ (Σ″ [Ph δ 860. Su δ 1676]) **2696** – διαγάγωσι Ap. S. 60,26; Schol.; E. Gen. p. 95 Mill. (EM 292,49); δυσφυλακτήσωσι Su δ 1678 (Δ)

2676 δύσφαλτον H: Schm. **2678** gl. α 5920 ἐσιάνθη cft. Erbse 1955,137 **2681** δυσφύσιν H: accent. Mus. | 'per iocum format. sicut Δύσπαρις' La., sed addub. Lob. Phryn. 501 **2682** δυσκαλέα H: Mus.; χαλιμάς etc. cft. La. **2687** δυσχιλότερον· κακοτροφώτερον Schm. **2689** contin. H: n. gl. Kust. Alb. **2690** κάκιστος $K^{vgBr}\Sigma$ **2692** δυσχωρῆται G. Dind. | διακωλύηται Mus. **2693** κάκοσμος HSt. Thes. 2,1195 **2695** v.l.: gl. 2646 **2696** δυσωρήσωσι Ap. S. | δυσφυλακτήσουσιν Alb. = K^{A} Schol. E. Gen. Su; δυσφυλακτησονται K^{Sa} **2697** ad εὐωχίαν formatum cens. Leum.

2698 δύω· δύο (Α 16 ..) A[909 v.T.]
2699 δυῶν· δύο. Δωριεῖς D
2700 δυωδεκάβοιον· δώδεκα βοῶν ἄξιον (Ψ 703) Hom.
2701 *δῶ, δῶμα· οἴκημα (Α 426.. Α 533 ..) S[post δω14](Σ), σπήλαιον (ε 208) Hom.
2702 †δωαί· δικαίως, ὁσίως
2703 δωδεκάδαρχοι καὶ δέκαρχοι· οὗτοί εἰσιν οἱ τῶν δωδεκάδων καὶ δεκάδων ἡγεμόνες δύο πεμπαδάρχαι D
2704 δωδεκᾷδες· θυσίαι ἐκ δώδεκα ζώων, ὡς τριττύαι ἐκ γ′ D
2705 Δωδεκάκρουνος· Ἀθήνησιν κρήνη ἣν ἔνιοι Ἐννεάκρουνόν φασιν (Thuc. 2,15,5), ἄλλοι δὲ Καλλιρόην καλοῦσιν (Cratin. fr. 198,2 K.–A.) D
2706 δωδεκαμήχανος· πόρνη τις ἐλέγετο, διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ποιεῖν συνουσίας (Ar. Ran. 1327) D
2707 δωδεκάποδος· οὕτως ἔλεγον ἐλλειπτικῶς, στοιχείου, ἢ σκιᾶς. οὕτως γὰρ συνετίθεντο ἐπὶ δεῖπνον ἥξειν τοῦ στοιχείου ὄντος δωδεκάποδος, ὡς νῦν πρὸς ὥρας φασί (Men. fr. 265,3 K.–A.) D
2708 Δωδεκάτη· ἑορτὴ Ἀθήνησι ἣν Χόας ἔλεγον (Thuc. 2,15,4) D
2709 δωδεκεύς· χοεύς D
2710 δωδεκῆιδα· θυσίαν τὴν ἐκ δώδεκα ἱερείων. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν δώδεκα μνῶν D
2711 δωδεκήϊς· τέλειος θυσία, ὁμοίως D
2712 Δωδωναῖε· ἐπίθετον Διός, ἀπὸ Δωδώνης, διὰ τὸ ἐκεῖ τιμᾶσθαι τὸν θεόν (Π 233) Ap. S.
2713 Δωδωνεύς· Ζεύς. ὁ αὐτὸς καὶ Νᾶιος
2714 †δωια· ὁμοῖα ⟨ᾧα⟩
2715 †δῶλα· ὦτα. Κρῆτες D

2700 Ap. S. 60,29; Schol.; Su δ 1438 (Δ); Theogn. can. 52,29 Alpers **2701** – οἴκημα Σ δ 435; Scholl. A.; cf. Theogn. can. 52,30 Alpers ; δῶμα Ap. S. 61,14; σπήλαιον Schol. ε **2704** Paus. δ 29; Σʺ (Ph δ 867. Su δ 1444); cf. Theogn. can. 52,32 Alpers **2705** – φασιν Σʺ (Ph δ 865. Su δ 1440) (cit. Thuc.) **2706** Σʺ (Ph δ 868. Su δ 1442); Schol. Ar. 1328a (Su δ 1442) **2711** cf. Theogn. can. 52,33 Alpers **2712** Σ δ 436; Ap. S. 61,12; cf. Schol. **2714** Σ^b δ 444; Theogn. can. 52,31 Alpers

---

2699 δύων H: accent. Ahr. Dial. 2,278; cf. e.g. Be. 2,734 **2700** δυοδεκαβοιῶν H (δυωδεκαβοίων Mus., δωδεκάβοιον Su Theogn.): Kust. = Ap. S. Schol. **2703** δεκάδαρχοι Kust. coll. gl. 552 **2704** δωδεκάδες H (-ίδες Paus. Su, -ῆδες Ph, -ηίδες Theogn.): Wack.* | τριττῦαι H: accent. Mus.; τριττύς Σʺ (-ῦς Ph) | γῆς H: Mus. = Σʺ (τριῶν) **2705** κρήνης H: Mus. = Σʺ **2710** δωδεκήιδα H (-ηῗδα Mus.): accent. La. | μηνῶν H: Hemsterh. **2711** δωδεκηῗς H: accent. La. | τέλει . ς H: Mus.; τέλεια Theogn. **2712** ἐπὶ H: Mus. = Ap. S. **2713** καὶ δῖος H: Unger; Νάϊος Valck. Diss. Schol. p. 126 | cf. Wentzel, Ἐπικλ. 2,4,3 **2714** δῷα testt. | add. La. = testt. | δῶια (= ζωια Cret.)· θηρία Baun. Xen. 72,1 **2715** λῶμα· ὤια ci. La.

D **2716** δωλέγγονος· ὑπόβλητος
D **2717** δωλοδομεῖς· οἰκογενεῖς
Hom.? **2718** *δώματα· οἴκους A[912 v.T.]S[6], οἰκήματα (Br[171]). ταμεῖα. οἰκοδομήματα. κέλλια (A 600 ..)
2719 *δωμάτια· τὰ αὐτά (vg[1]A[911 v.T.]S[7]Br[205]Σ), ὑποκοριστικῶς
2720 *δώμησις· οἰκοδομή vg[2]A[913 v.T.]S[8]
D **2721** δωμήσουσιν· οἰκοδομήσουσι
D **2722** δωμητύς· κατασκευή
2723 δῶν· δεσμεύων
Hom. **2724** δώομεν· ἀποδῶμεν (π 184)
Hom. **2725** δῶρα· ξένια (θ 417)
2726 δωρεάς· χάριτας (Dem. 19, 147)
Hom. **2727** δωρητοί· δώροις πειθόμενοι (I 526)
D **2728** Δωριᾶς· Δωριέας (Thuc. 1, 107, 2)
2729 *δωρίζει· ὡς οἱ Δωριεῖς ᾄδει A[920 v.T.]S[3][vg[2]]
D **2730** Δωρική· ὅπλισίς τις οὕτως ἐκαλεῖτο, καὶ κατασκευή. καὶ Δώριος ...
Hom. **2731** Δώριον· πόλις τῆς Πύλου (B 594)
D **2732** δῶρα· τὰ δωρούμενα. καὶ ἐπὶ μέτρου παλαιστή (Nic. ther. 398)
D **2733** δώραξ· σπλὴν A[915 v.T.] ὑπὸ Μακεδόνων
D **2734** δωριάζειν· γυμνοῦσθαι. ἀπὸ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ παρθένων, αἵτινες χορεύουσαι ἱματίδιον ἐπεπόρπηντο παραφαίνουσαι τὸ πολὺ τοῦ σώματος (Anacr. PMG fr. 54)
2735 *δωροδοκεῖ· δίδωσι δῶρα vg[1]A[916 v.T.]S[4]
D **2736** δωροδοκεῖν· δῶρα λαμβάνειν (Dem. 19, 265 ..)
2737 *δωροδοκία· τὸ λαβεῖν ἢ δοῦναι δῶρα A[918 v.T.]S[5]
Hom. **2738** δῶρον· παλαιστή. ἔνιοι τετραδάκτυλον. καὶ τὸ σύνηθες ἡμῖν. ἑκκαιδεκάδωρα δὲ ἑκκαίδεκα παλαιστῶν (Δ 109)
Eur. **2739** *δωρεῖται· χαρίζεται (Eur. Or. 117 ..) A[919 v.T.]S[6]

2718 οἰκήματα E. Gen. p. 95 Mill. (EM 293, 12); cf. Ap. S. 61, 16; Hdn. epim. 23 **2719** Σ δ 438 **2722** Theogn. can. 52, 35 Alpers; Zonar. 587 **2727** Schol. **2728** Schol. Thuc. *a* **2731** πόλις Schol. **2732** | Schol. Nic. b **2733** – σπλήν cf. Theogn. can. 52, 37 Alpers **2734** cf. Ael. Dion. δ 35; Ph δ 878; E. Gen. p. 95 Mill. (EM 293, 40; + Orus); Schol. Eur. Hec. 934; Moer. 194, 27 (δ 27 H.) **2737** cf. Ammon. 153 **2738** Apion 232, 10 L.; παλαιστή Schol.; Su δ 1472; EM 293, 21

2716 δωλέννετος H: La.; δωλογέννητος Toup 4, 249 | ὕβλητος H: Salm. Voss. **2717** 'servo patre natus' (-δομ- = -γεν-) Schulze QE 95, 3 **2718** οἶκος H: La. = K; οἰκίαι Ap. S.; οἶκοι Alb. | ταμία H: Mus. **2719** ὑποκοριστικά H: Mus. **2723** cf. Cob. Nov. lect. 529 **2728** δωριάς· δωρεάς H: Cob. Nov. Lect. 167 et 1875, 293 = Schol. Thuc. **2730** ὅπλησις H: Alb. **2732** δώρατα· H: Salm. Voss. **2733** δῶος K Theogn.; '= Gr. θώραξ' La., 'σπλήν h. l. fomentum' Fick **2734** δωριάξειν H: ed. 1521 = testt. | πεπόρπητον H: Mein. 1857, 612 **2735** 'signif. novicia' La. post Cob. 1881, 373 **2738** παλαστή H: Mus. = testt. | ἕκ καὶ δέκαι δὲ H, δωρεὰ δὲ, ἑκκαίδεκα in mg.: Mus. = Schol. Su

2740 *δωροδόκος· δεχόμενος δῶρα (Dem. 19,201. Aeschin. 3,244) A$^{917\ v.T.}$S^{7}Br^{235}Σ Att.
2741 δῶρον· παλαιστής, μέτρον Ap. S.
2742 δωροξενία· τὸ ἐπὶ ξενίᾳ καλούμενον ἀποφυγεῖν δῶρα δόντα D
2743 δωροφορεῖ· δῶρα προσφέρει D
2744 δωροφορικὴ ἐσθής· οὕτω λέγεται, ἣν βασιλεὺς Περσῶν δωρεῖται D
2745 δωροφόρους· τοὺς οἰκέτας. Μαριανδυνοί D
2746 δώρων γραφαί· 〈 … 〉 D
2747 Δωροῖ συκοπέδιλε· παρῳδεῖται τοῦτο ἐκ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων (Ar. Equ. 529) D
2748 †δωρυφορεῖται· βαστάζεται
2749 δώς· δόσις (Hes. op. 356) D
2750 *†δοτῇ· τορνευτῇ vg^{δωτ1}
2751 δώσει καὶ δώει· περιποιήσει, ἢ παρέχει
2752 δῶσι· ὅταν μὲν ἑνικῶς ᾖ, δώῃ [δὲ], σὺν τῷ ἰῶτα (Α 129 . .)· ὅταν δὲ πληθυντικῶς, ἄνευ τοῦ ῑ (Γ 66) Hom.
2753 δωσιάραις· κακὰ διδούσαις D
2754 *δωτῆρες· δοτῆρες, δόται (θ 325) A$^{922\ v.T.}$S^{2} Hom.
2755 δώτην· παρεκτικόν D
2756 δώτειραν· παρεκτικήν (Greg. Naz. c. 2,1,1,224 [37,987,3 M.]) Greg. Naz.
2757 δωτῆρας· δότας
2758 *δωτίνῃσι· δωρεαῖς (Ι 155 . .) A$^{924\ v.T.}$S^{4} Hom.
2759 δωτύς· δώς, φέρνη D
2760 δωτίνην· δωρεάν, δόσιν (ι 268) Hom.
2761 δωτῖναι· αἱ δωρεαί (Orph. lith. 55) D

2740 Σ δ 440; lex. rhet. 234,22 **2741** παλαιστής Ap. S. 61,10 **2742** cf. Arist. Ath. Pol. 59,3; Harp. 101,6$^{epit.}$ (Σ″ [Ph δ 875. Su δ 1475]); Poll. 8,44 **2744** cf. Ael. v. h. 1,22 **2745** Callistr. ap. Athen. 6,263e; (Poll. 3,83) **2749** Su δ 1478; E. Gen. p. 95 Mill. (EM 293,48); Schol. Hes. a **2750** Theogn. can. 52,43 Alpers **2752** Ap. S. 61,15 **2754** Schol. | **2756** (lex. Greg. carm. (ord. vers.) 261) **2758** Schol. **2759** (Theogn. can. 52,42 Alpers) **2760** Schol.; Su δ 1484 (Δ); E. Gen. p. 95 Mill. (EM 294,6); Hdn. epim. 23. 226 | cf. Theogn. can. 52,41 Alpers

---

2740 δωροδόχος H (K^{AS}): Voss. = K^{Br} testt. . **2742** ξενιὰν H, -ίαν Mus.: Mein. 1858,564 | καλ. ‘h. e. in ius vocatum a thesmothetis’ (Schm.) **2744** l. δωρ. H: Schr. **2745** μαριανδηνοί H: Alb. = Athen. **2746** δωρεαὶ· H: Kust. Abresch **2747** ποιήματα H: Mus. **2748** h. e. δορυ- (HSt.), cf. gl. 2244 **2749** δῶς H: accent. Mus. = testt. **2750** contin. H: n. gl. Mus. | δοτὴ H (δωτῃ K): La.; δωτὴ Mus. = Theogn. | τορευτή H (τὸ ῥευτή Theogn.): La. = K; τορνευτή Kust. **2752** incl. Kust. | σὺν τῷ δέκα H: Mus. **2754** l. δοτέρες H (δωτέρες Voss. = K^{S}, δωτορες K^{A}): Salm. = Schol. | δωτηρες Alb. = K | δοταί H: accent. Mus. **2755** δότην H: Voss. **2757** δοτῆρας H: Voss. Kust. **2758** δωτινίησι H: Mus. = K Schol. **2759** δῶττις H: Holt, Noms d’ action 26 = Theogn. | δωσφερνη H: HSt. Scal. Sop. al.; ‘sed ft. δόσις’ La., nam δώς in expl. perdub.

D **2762** δωτινάζων· δῶρα προσδεχόμενος
D **2763** Δωτάδης· Δώτου υἱός, ὁ Λυκάμβας (Archil. fr. 57, 7 W.)
2764 δωχεῖον· χωρίον δεκτικόν
2765 †δωῶ· δώσω

2765 Ep. Hom. A 324 Dyck

2762 δωτινάξων H: Cor. **2763** λυκαμβάς H: accent. Mus. **2764** δοχεῖον Pears. 238. Alb. **2765** δωῷ (Lacon.) Schm., 'vix recte, ft. coni. aor. a glossographo male interpretatus' La.